CUJACII
OPERUM OMNIUM
INDEX.

JACOBI

J. C. PRÆSTANTISSIMI

IN DECEM TOMOS DISTRIBUTORUM

LOCUPLETISSIMUS

ORDINE ALPHABETICO ELABORATUS

A solertissimo viro D. Leonardo de Kurris Neapolitano, atque novissimæ huic editioni adjectus.

EX TYPOGRAPHIA MORIANA
APUD VINCENTIUM PAURIA.

MG-39
R.116671

INDEX COPIOSISSIMUS RERUM, ET VERBORUM,

Quæ in Operibus omnibus

JACOBI CUJACII

CONTINENTUR.

Litera T. cum numero proximo Tomum indicat; C. cum numero sequente Tomi columnam.

A

ABacti sunt, e quibus vina miscentur. Tom. 3 col. 1261 B.
Abacti servorum. Ibid. B.
Abacti animalis accusatio quomodo proponenda, & quando civiliter, aut ut extraordinarium crimen. T. 3 c. 11 C. D.
Abacti partus animati pœna, & inanimati. T. 3 c. 136 C.
Abactor parvæ quantitatis, ut furi, teneatur civili actione in duplum, vel quadruplum. T. 3 c. 11 D. & T. 9 c. 1159 D. & c. 1464 E.
Abactores qui sint, & ut puniendi. T. 1 c. 500 B.
Abavus, & abavia, abnepos, & abneptis in quo gradu cognationis. T. 8 c. 1036 C.
Abbas, & Abbatissa feudum dare possunt. T. 2 c. 1187 A. B.
Abbas monachum cuiusdem dare potest. T. 6 c. 892 B.
Abbas meliorem Monasterii conditionem facere potest, deteriorem non potest. T. 6 c. 1056 D.
Abbas a Capitulo generali deponi potest, eique denuntiat appellationis remedium. T. 6 c. 941 D.
Abbas San. Genovefæ rector Parochiæ S. Stephani de monte. T. 6 c. 837 B.
Abbas S. Genovefæ jurisdictionem habet. T. 6 c. 791 D.
Abbatis nomen quid significat, & quales personæ hoc nomine vocari soleant. T. 2 c. 1187 D.
Abbati non licet prætextare sine consensu Capituli, cui jus Patronatus competit. T. 6 c. 1014 D. & 1015 A. nisi alia sit consuetudo, vel Abbas donatus sit aliquo privilegio speciali. Ibid. c. 1015 B.
Abbati non licet Ecclesiastica bona vendere, aut permutare sine consensu Capituli. T. 6 c. 1014 B.
Abbatissa potest esse procuratrix in rem sibi communem cum Summo Pontifice. T. 6 c. 965 C.
Abbatissa S. Gordiani, & Epimachi, vulgo S. Gabinii, & Luxorii. T. 6 c. 1042 D.
Abbaye de Charlieu. T. 6 c. 1024 B.
Abdicari jure filii non possunt. T. 1 c. 1066 D.
Abdicare tutela quid. T. 1 c. 318 D. & c. 321. B.
Abdicare se, est dicere, nolle se amplius magistratum esse, & gerere. T. 4 c. 830 A.
Abdicare se tutela, est dicere, se amplius tutorem esse nolle. Ibid. A.
Abdicare se nequit legitimus tutor. T. 4 c. 831 B. cedere tamen potest in jure. Ibidem B.
Abdicare se consentem magistratu prohibere potest Senatus. T. 4 c. 830 C.
Abdicare se aliud est, aliud cedere. T. 4 c. 831 A.
Abdicare filiam non decet, filium decet, & cur. T. 9 c. 1307 D.
Abdicare filias non decet, sed filios potius, qui peccare plus possunt. T. 9 c. 741 A.
Abdicare patri non licebat filium non eudirum. T. 9 c. 1300 C.
Abdicare quid sit. T. 9 c. 1307 B.
Abdicatio jus omne abiciendi filii. T. 1 c. 1066 D.
Abdicatio num eadem sit in Proconsule, & quolibet Provinciæ Rectore, atque in magistratu Urbano, ac municipali, sicut in legato Cæsaris. T. 4 c. 830 C.
Abdicatio legitimi magistratus non valet.

valer. Ibidem B.
Abdicario, & exheredatio in quo differunt. T. 9 c. 1307 C. & c. 1310 D.
Abdicatio non est probata jure Civili. T. 9 c. 1307 D. Exheredatio probatur. Ibidem D.
Abdicatio quibus verbis fiebat. T. 9 c. 761 A.
Abdicationis, & exheredationis differentia. T. 1 c. 1066 D.
Abdicationis exemplo, quosd. imperatorem, fuit Diocletianus, & Maximianus: Item constitutio quidam Coloffini, quasd. fumus Pontificem. T. 4 c. 839 C.
Abdicationis, & exheredationis commune nomen est. T. 9 c. 1310 C.
Abdicationis adhio. T. 9 c. 1309 C.
Abdicationis bonis non utimur. T. 4 c. 376 A. quomodo fiebat olim. Ibidem A.
Abdicare, ita manum injicere quid. T. 7 c. 717 B.
Abducere. T. 8 c. 310 A.
Quæ abegit partum, punitur. T. 3 c. 546 B.
Abeste Præfes unum diem ab urbe nequit. T. 8 c. 418 D. E.
Abeste quis dicatur. T. 8 c. 624 A.
Abigeus. T. 1 c. 868 F.
Abigeus publicus dicitur. T. 3 c. 12 C.
Abigeum an unus bos faciat. T. 7 c. 1006 B.
Abigeum an unus porcus faciat. Ibidem C.
Abigei potius funt latrones, quam hostes. T. 1 c. 868 E.
Abigei olim maxime crant Hispani. Ibidem E.
Abigei ut coercendi. T. 3 c. 12 C. D.
Abigeos leniss coercent, qui ex publico abigunt, quam qui ex sylva, vel grege. T. 1 c. 868 E.
Abigeorum receptores in decemnium relegandi. T. 1 c. 541 B.
Abigeatus crimen extraordinarium. T. 1 c. 868 E.
Abigeatus est casus fortuitus, & damnum fatale, cui restiti non potest. T. 4 c. 177 A.
Abigeatus est crimen extraordinarium in latrones pecorum. T. 9 c. 1464 D.
Abiicere est adjectionem non recipere. T. 1 c. 1288 B.
Abiurato despecti. Vide, Despectum.
Abjuratorum poena. T. 2 c. 1067 B.
Ablocare quid. T. 9 c. 406 E.
Abnodbaud. in. T. 1 c. 514 B.
Abnodbare urbe Præfes nequit. T. 8 c. 481 D. E.
Abnodbare urbem an fit in ufu. T. 10 c. 384 A.
Abnodbare quid fit. T. 10 c. 587 C.
Abnutivum. T. 1 c. 1187 C.
Abnutivum, & admutivum. T. 8 c. 617 C. D.
Abnutiva dun. T. 1 c. 1187 C. & T. 3 c. 281 E.
Abortus. T. 8 c. 310 A.
De abolitione. T. 1 c. 529 A.
Abolitio, quæ privatim datur accusatori, intra quæ tempora petenda. T. 1 c. 529 A.
Abolitio quid fit. T. 1 c. 896 B.
Abolitio duplex. Ibidem B. & T. 2 c. 623 A.
Abolitio publica, seu generalis. T. 2 c. 623 E.
Abolitio publica pertinet ad recipientes inter reos, non ad postulatos. T. 1 c. 529 A.
Abolitio datur a Judice. T. 2 c. 623 C.
Abolitio manifesto calumniatori non datur. Ibidem C.
Abolitione quid fiat. T. 1 c. 876 A. B.
Abolitiones falsæ non pertinent ad ferros, qui legis julia iubentur esse in vinculis, nonec judicium finiatur. T. 2 c. 577 C.
Abolitio duplex est, publica, & privata. T. 4 c. 1500 D. E.
Aliud est abolitio, & longe aliud abfolutio reorum. Ibid. c. 1495 E.
Abolitione criminis a reo impetrata, nomen ejus eximitur numero reorum. T. 4 c. 1500 D.
Abolitionis tertium genus fit ex lege Julia. T. 4 c. 1491 E.
Abolitione impetrata reus repeti potest ejusdem criminis intra jus diuturnus. T. 4 c. 1501 C.
Abolitiones Principum ab hilaritatem publicam quibus reis postulitari profunt. T. 5 c. 1185 C. D.
Abolitio criminum est temporaria. T. 4 c. 600 D.
Abolitio antiqua jura pedentim mutilus est, quam in tuto mutare, & reticendere. T. 9 c. 924 B.
Abolitio generalis cui non prodest, non prodest etiam specialis. T. 9 c. 1464 C.
Abolitio e re compiso partium hostile non petitur, cum non publica jure adversus extremum fenal. ex cultrio indicitur, est, & inchoata. T. 9 c. 1473 E.
Abolitio generalis, quæ reis tribuitur ferias Paschalibus. T. 9 c. 1474 C.
Qui excipiuntur ab illa generali abolitione. Ibidem D.
Abolitio Paschalis celebratur ab, D. Abolitio, quæ fit in diebus ferii, & publicanda Judicium, fit tantum pro tempore feriarum, quoniam reperti possunt rei post finitas feriatas intra triginta dies ordin. T. 9 c. 1475 D.
Abolitionem non dari, nisi ut integra; si res non fit integra, non petitur, & denuntiatur abolitio invito reo. T. 9 c. 1474 A. B.
De abolitione reorum. T. 9 c. 1387 C. & c. 1473 B.
De abolitione generali, & publica. T. 9 c. 1474 E. & 1475 A.
Abolitione fpecial. impetrata reus repeti non potest. T. 9 c. 1475 B.
De abolitione fpeciali, & privata. T. 9 c. 1473 B. & feq.
De abolitionibus, fine quibus impune inflituram accusationem deferere Pretonia, & Senatus Consulta Trypillana. T. 9 c. 1372 A. Ibidem A. B. c. 1473 C. & feq.
Abolitionis gratia reddenda est causa judici, exponendaque est ab accusatore, qui venam petit. T. 9 c. 1473 C.
De abolitione generali. T. 9 c. 1474 A. B. c. 1475 A.
Abolitio publica quid fit. T. 10 c. 732 D.
Abolitio privata duplex. Ibidem D.
Abominationes Pestatorum quam frequentes fint. T. 6 c. 739 A.
Abortivus veterbus impuatius. T. 3 c. 546 D.
Aborfus, vel abaftus venter partum effecerat non videtur. T. 1 c. 859 B.
Abortionis qui poculum dant, punitendi. T. 1 c. 508 B. C.
Inter abortum, & abortum differentia quæ. T. 4 c. 553 B.
Abortus, & abortus in quo differunt. Ibidem B.
Abortivus non natus est, sed effusus, vel exterminatus. T. 6 c. 262 C.
Abortivi fœtus non nati, sed effusi. T. 9 c. 765 A.
Abortivi funt, qui mortui utero producunt. T. 9 c. 765 A. E. a veterrimis dicti funt extranei. ibid. E. non funt liberi. Ibid. c. 765 A.
Abrogare quid. T. 8 c. 268 B.
Abscide. T. 1 c. 239 C.
Abscondere quid animo lucrandi gravius est, quam furtum fieri esse contendere. T. 3 c. 1025 B.
Absens quis dicatur. T. 3 c. 1181 B.
Absens nemo duci in servitutem, nec damnari potest. T. 1 c. 518 B.
Absens rette tutor esse potest non absens tamen mare. T. 1 c. 1024 D.
Absens quoque tutor cum diem cavere debet, cum fuperentur. T. 1 c. 516 C.
Absens appellatur triennium. T. 1 c. 541 C.
Absens hereditatem adire cogi non potest decreto Pretoris. T. 1 c. 1380 E.
Absens per se stipulationem contrahere non potest, nec proprium servum potest. T. 1 c. 1153 A.
Absens contumax in causa capitali non damnatur. T. 1 c. 637 D.
Absens Reipublicæ causa ab in integrum restitui potest. T. 1 c. 1060 B.
Absens an per procuratorem hereditatem adire possit. T. 4 c. 591 D.
Absens, vel ausus, Res prædiaq. Absens in jure quomodo defendi debeat. T. 5 c. 760 D. E.
Absens contra heredem debitoris an agere possit. T. 5 c. 986 E.
Absens fi mandatorem, vel defensorem habuerit, eligat, an ex nocet electio. T. 5 c. 986 E. & 987 A.
Absens Reipublicæ causa non amittit adiutorem suum, nec contra eum præjudicatur. T. 6 c. 49 E.
Absens filius familias studiorum causa fi mutuam pecuniam acceperit, certissæ Senatus Consultum Macedonianum. T. 7 c. 671 B. idem est in legatorum causa. Ibidem C.
Absens ex contumacia an poffit condemnari. T. 7 c. 161 A.
Absens emancipari potest. T. 7 c. 791 C.
Absens non videtur, qui captus est ab hostibus. T. 8 c. 607 B. & c. 624 A.
Absens per contumaciam. T. 9 c. 134 B. Ibidem. Ibid. C. & c. 135 A.
Absens per contumaciam. T. 9 c. 1040 A.
An absens reus poffit damnari. T. 9 c. 1377 D.
An absens accusator litis damno coercere possit absoluto reo. T. 9 c. 1377 D.
Absens inter reos nemo recipi potest ante litem contestatam. T. 9 c. 1415 D.
Absens inter reos poffit recipi. T. 9 c. 1415 E.
Absens, & non absens, T. 9 c. 1060 B.
Absens nemo damnatur in capitalibus caufis. T. 9 c. 1123 D.
Absens, qui litem non eft contestatus, damnari non potest. T. 9 c. 1463 E. & c. 1466 A.
An absens reus caufas absentia per procuratorem redimere possit. T. 10 c. 86 D.
Absens nemo accusatur. T. 10 c. 727 D.
Absentis loco non habetur captus ab hostibus. T. 3 c. 188 C.
Absentis nemo ex cogi possit heres adire, & restituere. T. 4 c. 592 D.
Absentis procurator fi convenianur ob proprium debitum, an adiori competat poffit, quod in non fili, fed domino absenti debet. T. 6 c. 937 E.
Absentis loco an fit furiosus. T. 6 c. 869 C.
Absentis loco in contractibus furiosus non potest haberi. T. 4 c. 71 D.
Absentis ratihabitio an semper exigatur. T. 5 c. 115 E.
Absentis nonnisi agens de rato cavere debet ex edicto Pretoris. T. 5 c. 218 E.
Absentis reipublicæ causa non videtur patrimonium diminui. T. 6 c. 29 B.
Absentis domini possitio occupata. T. 9 c. 1161 C. & feq.
Absentis possessio, quam per alium possidet. T. 9 c. 1161 D.
Absentis possessionem fpecie fola refergit, aut interlocutione Judicis non esse permutandam. T. 9 c. 1164 D.
Absentis reip. causa, & indefensi bona an a creditoribus possint venedi. T. 10 c. 910 E.
Absenti ab rede donatio fieri potest. T. 3 c. 352 A.
Absenti fidei donatio non aliter valet, quam fi liberalitatem agnoverit. T. 1 c. 697 B.
Absenti absentes tutorem dari poffit. T. 3 c. 188 B.
Absenti reverso restituentem dari, etiam fi intra modicum tempus, quam redit, impletes fuerit usucapio. T. 1 c. 552 B.
Absenti nullus nubere potest, absfenti nuliet nubere non potest. T. 1 c. 307 D.
Absenti restituitur hereditas per contumaciam, vel per epistolam. T. 4 c. 75 D.
Absenti an principiem pignoris autferatur. T. 1 c. 982 A.
Absenti creditori an & quando noceat electio. T. 5 c. 986 E. & c. 987 A. An ab illi insolidum electio fervari debeat. Ibid. C.
Absenti reipub. causa restituitur in integrum datur, fi quod damnifiquæ quæstur. T. 6 c. 336 B.
Absenti Domino, & ignoranti magis fubveniur, quam præsenti, dato interdicto restitutio perpetuo. T. 9 c. 1161 D E.
Absenti nihil nocet res inter alios acta. T. 9 c. 1101 E. & de relatione. Ibid. c. 1102 A. B.
Absenti non nocet res judicata extraneis. T. 9 c. 1098 A. B.
Absentibus procuratores dari poffe. T. 3 c. 188 B.
Absentibus quomodo fcilicet judex non debet, graven fententiam dare. T. 4 c. 876 C.
Absentem defendere fine mandato qui poffint. T. 8 c. 530 E.
Absentem non poffe accusari. T. 9 c. 1415 D. & feq.
Absente reo, vel adiore erroneoli incium contrahi poffit. T. 1 c. 999 B.
Absente altera parte, quæ decretorum, vim rerum judicatarum non obtinent. T. 1 c. 1030 D.
Absentem domum, qui fertum in nostcausa defendent, ut domino fito fertum, qua actione agere poffit. T. 3 c. 443 D.
Absente una parte, quibus caufibus fententia ferri potest. T. 9 c. 1037 D. & feq.
Absente accusatore, vel adiore nemo damnari poffit. T. 9 c. 1320 D.
Absente una parte, quando fententia ferri poteft. T. 9 c. 1036 B.
Absentes reip. caufa munerum civilium vacationem habent, eorum procuratores non item. T. 1 c. 726 B.
Absentes non poffe teftimonium dicere. T. 1 c. 781 E.
Absentes tutores ex caufa removentur, vel alius eis adjungitur. T. 3 c. 171 C.
Absentes tenes mare reip. caufa fitegium vacationem deponere. T. 1 c. 1034 E.
Absentes reos capitales etiam per procuratorem defendi poffe. T. 3 c. 581 D. E.
Absentes, & præsentes qui dicantur. T. 3 c. 1022 D E.
Absentes qui condemnari poffunt. T. 9 c. 134 B.
Absentium immobilia hodie ufucapiuntur vicennio. T. 1 c. 544 E. & 1321 D.
Absentium loco, qui, & quales effe dicantur. T. 3 c. 188 B. C. D.
Absentibus reip. caufa, poffumus reverfi fuit, annua datur vacationis. T. 1 c. 1033 C.
Absentibus relegati fimiles. T. 1 c. 1033 C.
Absentibus jam, profecturiive detiti multa, excufantur omnimodo. Ibidem C.
Absentibus non folum, fed & in absentes datur restitutio in integrum. T. 1 c. 941 E.
Absentibus fecundum præfentes datur quid fit. T. 3 c. 158 A.
Absentibus aliquibus, ceteris præsentibus, an fudex officio fuo fungi, & fententiam direre poffit. T. 4 c. 882 C. caufa dubitationis quæ. Ibidem C.
Absentibus reipub. causa datur restitutio in integrum. T. 6 c. 519 D. & c. 536 A. B.
Absentibus indicia dintur, ut veniant, & liti fubfistant. T. 9 c. 1239 D.
Inter absentes poffunt omnes fieri contractus, ftipulatio non item. T. 1 c. 1153 E.
Qui fint mozti inter absentes pacifcendi. T. 1 c. 930 B.
Inter absentes ftipulatio & nuptiæ fiunt. T. 1 c. 783 A. & 1153 A.
Inter absentes duobus modis coiri fponsiones poffe. T. 1 c. 770 E.
Inter absentes contractus rette constabitur. T. 4 c. 71 D.
Inter absentes cum poffe focietatem, quod fit duobus modis. T. 7 c. 693 D.
Quod inter absentes fit, nudo consensu fit, non verbis. T. 9 c. 1313 C.
De absentibus damnandis. Tom. 1 c. 896 D.
De absentibus reis, qui fiunt requirendi. T. 9 c. 1466 A.
Pro absentibus habeatur fardus, & absentes. T. 4 c. 1146 B.
Absentia rei, vel accusatoris poffit litem contestatam per alium accusatoris. T. 9 c. 1296 B.
Absentia reipublicæ causa excusat ab omnibus. T. 1 c. 1032 E. & feq.
Absentia in capitalibus, ac innocentia pro alium excusari potest. T. 1 c. 1392 A. B.
Absentia an nocet ei, qui bona fide, vel alius eis adjungitur. T. 3 c. 171 C.
Absentes tenes mare reip. caufa fitegium vacationem deponere. T. 1 c. 1034 E.
Absentes reos capitales etiam per procuratorem defendi poffe. T. 3 c. 581 D. E.
Absentes, & præsentes qui dicantur. T. 3 c. 1022 D E.
Absentes qui condemnari poffunt. T. 9 c. 134 B.
Absentium immobilia hodie ufucapiuntur vicennio. T. 1 c. 544 E. & 1321 D.

Abstentio causæ allegare potest reus criminis accusatus per procuratorem, vel per gestorem; quamvis non possit per procuratorem, vel gestorem defendi. T. 9 c. 137 E.
Abstentiam excusare, vulgo *excusare*. T. 9 c. 137 D.
Abstolutio reorum ab abolitione differt. T. 4 c. 1492 E.
Abstolutio quid prestat. Ibidem E.
Abstolutio a Judice facta pœnitos obligationem, & actionem extinguit. T. 5 c. 151 D.
Abstolutio ad cautelam supervacua est. T. 6 c. 938 C.
Abstolutio condemnationi quando præferatur. T. 7 c. 102 E.
Abstolvere quis non possit. Tom. 8 c. 680 B.
Abstolvendi potestatem an habeat, qui condemnare potest. Tom. 5 c. 209 D. E.
Abstolvi aliquem, quod solverit, aut quod nunquam debuerit, quantum adfore contraxerit, quantum refert. T. 5 c. 152 E.
Abstentio hereditatis quid. Tom. 1 c. 802 B.
Abstentio repudiationi comparatur. T. 1 c. 1367 A.
Abstentio sui pupillo prodeft. T. 4 c. 88 D.
Abstentio, & repudiatio in quo differunt. T. 4 c. 583 B.
Abstentio, & separatio in quo differunt. T. 4 c. 83 D. E.
Abstentio. T. 6 c. 202 E.
Abstentio pupilli, quæ infequata est, non retractatur, non infirmat ea, quæ ante gesta fuit bona fide. T. 6 c. 318 A.
De abstentionis beneficio consultatio. T. 1 c. 658 C.
Abstentionis, & repudiationis idem est effectus. T. 6 c. 250 C.
Abstinere pupillum. T. 6 c. 217 C.
Abstinere pro repudiare. Tom. 1 c. 904 D.
Abstinere, & immiscere sunt verba juris prætorii. T. 4 c. 469 D. repudiare, & adire sunt verba juris civilis. Ibidem D.
Abstinere, & immiscere verba sunt juris prætorii. T. 6 c. 250 D.
Abstinere ab hereditate quinam possint. T. 8 c. 985 E. & c. 986 E.
Abstinere fe, & immiscere fe, vel miscere fe, sunt antitheta. T. 9 c. 919 B.
Abstinendi verbum usurpare tam suos, quam extraneos heredes. T. 10 c. 786 C.
Abstinendi verbum usurpare tam suos, quam extraneos heredes. T. 10 c. 786 C.
Abstinendi causa an minor restituatur. T. 10 c. 993 A.
Abstitulle litis æstimationem, quid est. T. 4 c. 451 C.
Abstumptum non videtur, quod in corpus patrimonii versum est. T. 4 c. 589 A. & c. 1210 A.
Abstumptum non videtur, quod in corpus patrimonii retiatur. T. 4c. 588 D. & c. 316 B.
Abstumptum non videtur, quod in corpus pretii versum est. Ibid. E.
Quæ abundant in ornatoribus, vel restamentis, nihil nocent, imo profunt magis. T. 4 c. 669 E.
Abundant res, nihil remedio novationis. Ibidem E.
Quod exhibundant adjicitur pro nihilo est. T. 4 c. 669 A.
Aburnus Valens Tafcianus Jurisconsultus. T. 1 c. 914 D.
Abusive dicitur, quod minus proprie dicitur. T. 6 c. 367 B.
Abusus est abstumptio rei, & privatio usus. T. 4 c. 436 E. Quid est usus. Ibid. c. 437 A.
Abusus rerum quatenus tantum fiat. T. 5 c. 301 A.
Abusui fuit, quæ utendo prestant. T. 7 c. 1137 A.
Abusi quid. T. 7 c. 626 D.
Acacius Patriarcha, & Archiepiscopus Constantinopolitanus. T. 3 c. 70 C.
A capite retinendere, quid fit, & quomodo illud perficiatur. T. 5 c. 130 E.
Acesti nomine an continetur embamma. Tom. 7 c. 696 E. & c. 1457 A. B.
Acetum an vini appellatione continetur. T. 7 c. 1144 C. c. 1457 E.
Acetum fi quis legaverit, an contineatur legato acetum, quod remanse vini loco habuit. Tom. 7 c. 1457 D.
Acetum quadflam pro vino in usu habere. T. 7 c. 1445 D.
Acinaticium quid fit, an vini nomine continetur. T. 7 c. 1457 B.C.
Accedere quæ dicantur. Tom. 7 c. 900 B.
Accepisse quis non videatur. T. 8 c. 606 A.
Accepere est verbum proprium prestationum annuarum. T. 4 c. 1183 B. C.
Accepitilio folutionis imago. T. 1 c. 1103 B.
Accepitilio omnem folvit obligationem, & quid fit acceptilatio. T. 1 c. 861 B. & T. 3 c. 135 D.
Accepitilatio civilis est folutio. T. 1 c. 227 C. & Tom. 3 c. 135 D.
Accepitilatio liberationem, fiipulatio obligationem parit. Tom. 1 c. 861 E. & c. 1113 E.
Accepitilatio non fit inter abfentes. T. 3 c. 135 E.
Accepitilatio per procuratorem fieri non potest. T. 3 c. 435 D.
Accepitilatio quid ab apocha differt. Tom. 1 c. 861 A. & Tom. 3 c. 136 A.
Accepitilatio fit verbis. T. 2 c. 558 C.
Accepitilatio pro datione est. T. 3 c. 551 C.
Accepitilatio folam fiipulationem tollit. T. 1 c. 225 E.
Accepitilatio Aquiliana. T. 3 c. 135 D.
Accepitilatio, & contractus differunt. Ibidem D.
Accepitilatio ex pofte fieri in partem debiti. T. 1 c. 226 B.
Accepitilatio an in ufufructu valeat. T. 4 c. 416 B.
Accepitilatio quid differt ab apocha. T. 4 c. 837 A.
Accepitilatio non fit per procuratorem, nisi remedio novationis. T. 4 c. 746 C.
Accepitilatio in quo differt ab apocha. T. 4 c. 837 A.
Accepitilatio metu extorta utrum valeat. T. 5 c. 144 E.
Accepitilatio quatenus debitorem liberare dicatur. T. 5 c. 151 A.
Accepitilatio quandonam inutilis fit. T. 5 c. 82 A. B.
Accepitilatio qua ratione instituenda. Ibidem A. B.
Accepitilatio, effe præstum confitiendum non recipisat, tacitam tamen recipere planum est. T. 5 c. 551 E.
Accepitilatio propriam fit. Tom. 5 c. 551 E.
Accepitilatio fub conditione fieri non potest. T. 6 c. 1055 B. & T. 8 c. 799 D.
Accepitilatio fola an liberet, an apocha fola. T. 6 c. 553 D.
Accepitilatio non valet, si mutatus rem habet Titium, & mutaliterem, & mulieri accepto reliquit donationis causa, neuter liberatur. T. 6 c. 1055 C. D.
Accepitilatio, quæ fua natura non valet, valet conventionis portestate, quæ vim effi acceptilationi. T. 6 c. 95 E.
Accepitilatio pro folutione habetur, fed interque comparatur. Tom. 6 c. 231 B.
Accepitilatio unius correi totam obligationem folvit. T. 6 c. 1 D.
Accepitilatio folutioni comparatur. T. 6 c. 596 C.
Accepitilatio plus potest, quam adempitio. Ibidem C.
Accepitilatio fidejussoris an profit reo principali. T. 6 c. 231 A.
Accepitilatio quid proprie fit. T. 8 c. 1098 B.
Accepitilatio expressim non fit in diem, vel fub conditione, nec habet vires principiorum conditio extiterit. T. 8 c. 799 D.
Accepitilatio non fit per procuratorem. T. 8 c. 200 B.
Accepitilatio, & apocha in quo differunt. T. 9 c. 138 E.
Accepitilatio est diffrafiio, non contrafiius. T. 9 c. 284 C.
Accepitilatio in legis affinitibus admeritur. T. 9 c. 919 C. non fit per procuratorem. Ibidem C.
Accepitilatio fit solemnibus verbis. T. 9 c. 75 E.
Accepitilatio differt a fiipulatione. T. 10 c. 590 C.
Accepitilatio inutilis an habeat vim pacti. T. 10 c. 563 A.
Accepitilatio non tantum civilis, fed & juris gentium omnes obligationes an solvat. Ibidem C.
Accepitilatio est verborum solemnium liberatio. T. 10 c. 75 E.
Accepitilatio fit nonnunquam non fafta folutione. T. 10 c. 718 A.
Accepitilatio pactum iuefi de non petendo. T. 5 c. 82 B.
Accepitilatione dos constituta potest, vel ante nuptias, vel post nuptias. T. 5 c. 551 E.
Accepitilatio facta dotis constituendæ causa an nectit hanc conditio, si nuptiæ secutæ fuerint, inlic. Ibidem A.
Accepitilatio utili, vel inutili fempor iuefi pactum. T. 6 c. 96 A.
Accepitilationem cum decimis, fuspe intelligimus fiipulationem Aquilianam, quæ debet præcedere. T. 10 c. 590 E.
Accepitilatione tolliitur omnis verbum obligatio. T. 1 c. 226 A. c. 861 E. & c. 1151 C.
Accepitilatione non folum obligatio verborum, fed etiam omnes obligationes tolluntur. T. 1 c. 861 E.
Accepitilatione an folvantur obligationes, quæ ex verbis confiituunt. T. 1 c. 226 B.
Accepitilatione permittitur legatum liberationis. T. 4 c. 1106 C.
Accepitilatione an & quando obligatio tollatur. T. 5 c. 144 E.
Accepitilatione, vel pacto, an fideicommissum repudiari possit. T. 5 c. 1001 E.
Accepitilatione tolliitur obligatio. T. 10 c. 524 A.
In Accepitilationibus, & mancipationibus funt fymbolum, ætas & libra. T. 4 c. 747 D.
Accepitilationes prætorum pro legatis habentur. T. 7 c. 1185 C. c. 1230 B. & c. 1236 B.
Accefio eft, qui jufte, vel qui fi deiuffit. T. 1 c. 1226 A.
Accefio ex tantum pofcit, qui pofcit. T. 1 c. 1232 D.
Accefio quando datur emptori. Ibidem D.
Accefio alia nulla effe potest ejus, quod officio Judicis accedit. T. 4 c. 837 D.
Accefio inutilis non vitiat principalem obligationem. T. 1 c. 1237 A.
Accefio in principalis eft accefio. T. 4 c. 1387 B.
Accefio poffeffionis quid fit, & quid requirat. T. 5 c. 245 E.
Accefio temporis poffeffionum, quæ fit, & quando contingat. Ibid. E.
Accefio obligationum quotuplex. T. 5 c. 851 B. C.
Accefio in pofte regulariter fine principali confiftere. T. 5 c. 948 D.
Accefio an fequatur naturam rei principalis. T. 6 c. 918 E.
Accefio accefionis an effe pofit. T. 6 c. 591 E.
Accefio. Vide, Confiitutum.
Accefio quantitatis eft ufura. T. 9 c. 1076 D.
Accefio accefionis fine non potest, T. 4 c. 1387 B. & T. 10 c. 118 E.
Accefio accefionis non eft, ne fint infinitæ prafiationes. T. 4 c. 887 D.
Accefio an remanet fubiato principali. T. 5 c. 444 E. & T. 10 c. 131 C.
Accefio poffeffionis contra fraffiam juris ratione. T. 10 c. 240 D.
Accefio alia effe nequit ejus, quod venit officio judicis. T. 10 c. 404 C.
Accefio eft tam is, quibuset, quam qui fideiuffet. T. 10 c. 544 B.
Accefio fi vindicetur, non res principalis, venditor in duplum non tenetur. T. 10 c. 1034 E.
Accefio fequitur principale. T. 10 c. 1090 B.
Accefionis culpa non nocet reo. T. 1 c. 1225 C.
Accefionis verbum quam late pateat. T. 1 c. 780 A.
Accefionis causa eminus plerique. Ibid. E. & c. 1151 C.
Accefionis effe replere, non repletio augere, non augere. T. 3 c. 435 E.
Accefionis accefion non eft, ne infinitæ fint prafiationes. T. 4 c. 887 D.
Accefionis accefion, non augeri. T. 4 c. 721 E.
Accefionis fructus quæ veniunt, & non veniunt in legatis. T. 7 c. 1178 A.
Accefionis non eft redhibitio fine re principali. T. 10 c. 1034 E.
Accefioni eft locus diffoluto præcario. T. 1 c. 1121 C.
Accefioni locus, & rem principalem quid interfit. T. 10 c. 726 E.
Accefione heredis ex legatarius utitur. T. 1 c. 1124 E.
De accefione aqui potest, et principali recepta. T. 6 c. 1 A. C.
Accefiones pro ministris, & affectis. T. 1 c. 1225 C.
Accefiones temporum. T. 1 c. 858 A.
Accefiones alienarum obligationum in levioren, non in deteriorem caufam cur accipi debeant. T. 5 c. 841 C.
Accefiones dicuntur occafiones. T. 7 c. 353 B.
Accefiones poffeffionum quid. T. 8 c. 539 A.
De accefionibus legatorum, & quæ legata fequantur, vel non fequantur. T. 7 c. 1178 B.
Accefius ad judices, & officialis per principem officia pacti. T. 10 c. 864 D.
Accidentia, & qualitates fubftantiæ non funt parta. T. 1 c. 941 D.
Accidentia proprie non funt. T. 1 c. 1121 D.
Quæ accidunt raro, non temere in legendis negotiis computari, fed ea tantum, quæ fiunt plerumque. T. 6 c. 195 A.
Accipere perperam eft intercipere, hoc eft, ea mente accipere, ut eam furicfiat invito domino. T. 4 c. 339 A.
Accipere videtur, qui mandat accipi. T. 4 c. 733 A.
Accipere qui jubet, qui fenfu accipere videtur. T. 5 c. 158 D.
Accipere, præcipere, retinere, deducere, hæc quatuor verba non in re paria funt. T. 7 c. 1135 D.
Accipere quid. T. 8 c. 541 E.
Accipere fi jubeatur heres, eft fideicommissum. T. 10 c. 489 E.
Accommodari quid dicatur. T. 8 c. 1107 B.
Accommodari proprie quid dicitur. T. 10 c. 657 E.
Accorporare. T. 2 c. 657 E.
Accrescendi jus cessat, ubi eft tranfiitus locus. T. 4 c. 1172 E.
Accrescendi jus quid eft. T. 4 c. 424 B.
Accrescendi jus. Vide, Jus accrescendi.
Accrescendi res valet inter folos coheredes. T. 5 c. 328 D.
Accrescendi jus quid. T. 6 c. 227 C.
De jure accrescendi. T. 6 c. 457 C.
Accrescendi jus quodlibet eft alivio. T. 6 c. 442 E.
Accrescendi jus inter collegatarios, qui ex tantum, non verbis conjuncti funt. T. 6 c. 243 B. & feq.
Accrescendi jus in legatis an fit. T. 6 c. 237 A. & feq.
Accrescendi jus conferrant fubfitutiones. T. 6 c. 188 E.
Accrescendi jus ex voluntate, & judicio teftatoris proficiffitur. T. 6 c. 195 A. C.
Accrescendi jus in ufufructu. T. 6 c. 242 D. E.
Accrescendi jus non parit fola verborum conjunctio citra manififtam voluntatem defunctiffi. T. 6 c. 238 E. & 239 A.
Accrescendi jus non eft inter legatarios diffiunctos. T. 6 c. 209 C.
Accrescere non eft minui, fed potius augeri. T. 6 c. 457 D.
Accrescere quid pars proprietatis. T. 6 c. 442 E.
Accrescit pertinet, non parti pars defuncti. Ibidem. Ibid. E.
Accrescitur portio cum onere, fecus accrescit legati portio. T. 7 c. 999 A. B.
Accrescendi jus an fit inter verbis conjunctos. T. 7 c. 997 C.
Accrescendi jus an fit inter legatarios, & fideicommissarios. T. 7 c. 1 E.
Accrescendi jus an fit inter fideicommissarios. T. 7 c. 997 B.
Accrescendi jus non effe inter legatarios dimanatios, fic nec inter fideicommissarios. T. 7 c. 1015 B.
Accrescendi jus in legatis eft etiam inter collegatarios per dimanationem, & per vindicationem, & fideicommissarios. T. 7 c. 1009 A.
Accrescendi jus quando, & inter quos fit. T. 7 c. 994 D. & c. 995 A.
Accrescendi jus quando fit inter conjunctos re, & verbis. T. 7 c. 994 D.
Accrescendi jus quando fit inter conjunctos verbis. T. 7 c. 996 B.
De accrescendi jure. T. 7 c. 1121 A. inter

inter quos jus accrescendi verfetur. Ibid. c. 1123 A.
Accresceere an possit invito portio legati, vel hereditatis. T. 7 c. 1002 B. C.
Accresceere fuse dicitur, quod decrevit, si decrefcere tamen potuit. T. 7 c. 1422 A.
Accrescendi jus. T. 8 c. 593 C.
Accrescendi jus an sit inter bonorum possessores, si non eodem jure utantur. T. 8 c. 9 A.
Accrescendi jus an sit inter legatarios ex conjunctos. T. 8 c. 47 A.
Accrescendi jus an verfetur in bonorum possessione. T. 8 c. 8 C. D.
Accrescendi jus an tantum in fideicommissariis, qui ex Senatusconsulto Trebelliano restituuntur hereditas. T. 10 c. 1140 A. & feq.
An in emptorem transiat. T. 10 c. 1150 A. & feq. Quibus casibus locum non habeat. Ibid. c. 1151 D. & feq.
Quod accrescit, qua ratione petatur. T. 10 c. 1157 D. & feq.
Accrescendi jus quomodo trahatur ad bona impuberis coheredis. T. 10 c. 1158 B. & feq.
An sit inter dominos, si servo communi legatum sit uno repudiante. Ibid. E.
An inter herebes ab intestato, vel legitimos. T. 10 c. 1159 A.
Accrescendi jus an sit inter dominos, quibus legatus est servus. T. 10 c. 1206 C.
Accrescendi jus quoties fit inter legatarios. T. 10 c. 1232 B.
Accrescendi juris definitio. Ibid. B.
Accrescere videtur, quod non decrefcit. T. 10 c. 1235 A.
Accrescendi jus an sit inter eos inter collegatarios poli acquisitionem. T. 10 c. 1164 C.
Accretio est fubfitutio, & efficit fubfitutio, ut quod spero nonnisi ut ipse accrescendi non potest obvenire; cohereditpropter leges Caducarias, obvenias alio nomine, nimirum fubfitutionis, quam leges Caducarias nunquam abrogaverunt. T. 6 c. 188 E.
Accusatio culpæ opponitur. T. 8 c. 760 A.
Accusatus male confundit incapacem cum judice. T. 4 c. 414 C. Indignus capere potest, fed non retinere; fecus in incapaci. Ibid. D. Accusatus non intellexit, quid fit exigere cautionem. T. 4 c. 559 C.
Accusatus propter Philosophiam periitam a Cassicio commendatur. T. 4 c. 381 E.
Accusati fententia in L. 1. & L. 10. & L. cum aureum, §. 1 de duro, & argeu. leg. & L. 1. & quis argentum in priori cod. de donat. rebellitur, & explicatio facetiffis rationibus additur ex L. plane, §. fed & pondus, de legat. 1. T. 5 c. 396 B. C.
Accusatus verba L. 1 in principio, male interpretatur. T. 5 c. 461 A.
Accusatus cum Jusnate, & Aonne rectte rebellit ros, qui furi, & prædoni ad vetus commodatarium, vel depositarium rei vindicationem quod domini concedunt. T. 5 c. 417 C.
Accusatus multa menda in glossa definitionis vutetur ingerit. T. 5 c. 578 A.
Accusatus & DD. tenfum I. Rhodia de jactu non perfperarunt. T. 5 c. 530 E. & c. 537 A.
Accusatus irrationabiliter feparat fidejussorem a reo confitutus pecunia. T. 5 c. 406 C.
Accusatus, & alii interpretes fenfum L. 24 locat. & conduct. affecuti non funt. T. 5 c. 524 C.
Accusatus vera, & dilucida ratione in L. 1. §. fi pradio, depofit. non utitur. T. 5 c. 417 C.
Accusatus rectte fentit de electione commodatarii, ut vel eam prefter, vel aliimationem ejus. T. 5 c. 420 A.
Accusatus arguitur de mendacio. T. 5 c. 401 D.
Accusatus falfitatis arguitur. T. 5 c. 414 E.
Accusatus male fpecial oppellationem ad corpora contellat. T. 5 c. 390 D.
Accusatus notatur. T. 5 c. 759 D.
Idem interpretationem lib. 3. §. fi quis fuerit falfa fententia de permutatione, & contractu do, ut des, ab ipsiusmet rectffimus. T. 5 c. 391 D.
Accusatus rationem, cur fponsi fponsum lugeat, reprehat sacit. T. 5 c. 90 C.
Accusatus ad initium L. 1. ad edictum bendum male fuppleat hare verba *non aliter*. T. 5 c. 377 C.
Accusatus inepte Dominis infiarum mercium dat actionem negotium gestorum adversus reliquos vendores. T. 5 c. 377 D.
Accusatus rectte fentit, quod in contractibus mutui initium obligationis & non finis fpectandus fit. T. 5 c. 392 A.
Accusatus, quod vera falfis involvat, fepenumero incusatur. T. 5 c. 590 B.
Accusatus fubfitiam & errorem interlebitum ubi arguat auctor. T. 5 c. 794 A. B.
Accusatus rectte in L. 7 de eo, quod cert. loc. *stipulatus sit* interpretatur *promiferit*. T. 5 c. 404 D.
Accusatus L. ult. de Carbon. bon. dan. fruftra L. pen. l. 12 mandato obiicit. T. 5 c. 471 B.
Accusatii objectio ex L. 4 de manum. vindic. contra leg. 38 mandati. T. 5 c. 985 D.
Accusatus ridiculus est, cum L. 14 de jure jurando, *rem interpretatur verisimem*. T. 5 c. 45 B.
Accusatus ad L. 6 mandatum, §. ille, mandati interpretationem fatuam attulit. T. 5 c. 840 C.
Accusatus L. 2 C. de Crediti. vendit. rectte interpretatur. T. 5 c. 452 A.
Accusatus a vero fenfu deflectit in materia permutationis, & contractibus do, ut des. T. 5 c. 391 D.
Accusati glossa ad L. 1. de inoff. testam. T. 5 c. 243 E. & c. 244 A.
Accusatus male initium L. 12 ad edict. Rhodiorum congeffat ad filium emi. quem pater exjuxit Quiritium vindicatus est. T. 5 c. 377 D.
Accusati objectio ex L. 1. defunctus, de precarat. contra L. 38 mandati tollitur. T. 5 c. 985 D.
Accusatii fententiam approbat auctor. T. 5 c. 394 D.
Accusatium incaipat auctor, qui tantummodo tutoris pro auctoritate accipit, quo fenfu mutus tutor esse potest, quod est absurdum. T. 5 c. 579 B.
Accusatius notatus. T. 5 c. 21 C. c. 81 C. c. 94 E. c. 97 B. c. 113 D. c. 144 B. c. 152 B. c. 155 A. c. 303 A. c. 213 A. c. 289 E. c. 292 B. c. 304 E. c. 312 A. c. 317 E. B. c. 394 B. c. 397 D. c. 356 A. c. 357 E. c. 368 A. c. 379 A. c. 441 C. D. E. c. 456 B.
Accusatius, cum citat Novellas, quid intelligit. T. 9 c. 473 D.
Cum nominat Authenticas, quid intelligit. Ibidem D.
Adhuc notatus. T. 9 c. 69 A. c. 190 E. c. 248 A. c. 249 B. c. 281 C. c. 284 E. c. 289 C. c. 344 B. c. 435 E. c. 460 B. c. 467 A. c. 1016 D. c. 1106 C. c. 238 D. c. 1 D. c. 3 B. C. c. 244 D. c. 274 A. c. 474 D.
Accusatii error in pictura gradum arboris configuiratis. T. 9 c. 1178 B.
Accusatius notatus. T. 9 c. 318 E. c. 1 D. c. 3 B. c. 1 D. c. 3 B. c. 397 A. c. 404 C. c. 405 C. c. 491 A. c. 1 D. c. 3 B. c. 1 D. c. 3 B. c. 1 D. c. 3 B

Acquirendi dominii duæ cautæ, hereditas, & emptio. T. 2 c. 225 C.
Acquirendæ hereditatis modi. T. 8 c. 969 A.
Acquirendæ rei casu est duplex, locativa, vel non locativa. T. 10 c. 758 E. & 759 A.
De acquirenda hereditate. T. 9 c. 768 sub. ad 784.
De acquirenda per alium obligatione. T. 9 c. 314 C. & feq.
In acquirendo duo sunt, inquit Æmil. Ferretus, extrema: unum ex persona eius, a quo acquiritur; alterum ex persona ejus, cui acquiritur. T. 4 c. 463 E. c. 464 A.
Acquirendarum rerum causæ multiplices. T. 1 c. 716 E. & c. 717 A.
Acquirendarum rerum non est sola causa donatio inter virum & uxorem. T. 7 c. 375 C.
Acquirimus solummodo tribus modis, & quibus. T. 9 c. 801 E.
Quod acquirimus, vel est dominium, vel possessio vel obligatio. T. 9 c. 85 A. & c. 109 E.
Acquisita non repudiantur, sed delata. T. 4 c. 1267 C.
Acquisita semel repudiari non potest. T. 7 c. 1442 B.
Acquisitio quid est. T. 4 c. 504 A.
Acquisitio dominii ulsumfructum permit. T. 4 c. 1305 A.
Acquisitio hereditatis, seu gestio pro herede non tantum est actus viventis, sed & morientis. T. 4 c. 1079 A.
Acquisitio per adrogationem quæ. T. 8 c. 1143 A.
Acquisitio dominii, cinjus causa datur non est, permit ipsitatio nem. T. 6 c. 542 E.
Acquisitiones ante nuptias partæ dotem ampliant, nec lucro mariti cedunt. T. 6 c. 122 A.
Quod acquisitum est, an repudiari possit. T. 6 c. 223 A.
Acquisitum jam ante repudiari non potest, sed id dumtaxat, quod detatum nondum acquisitum est. T. 6 c. 671 E.
Acta sæpe quid sit. T. 3 c. 103 B.
Acta Cæsaris conservari, vel esse, vel quirita causa, quantumvis ipso jure nulla fuerint. T. 4 c. 883 B.
Acta quid. T. 8 c. 912 E.
Acta forensia. T. 9 c. 8 B.
Acta qui exspiraverit, edebantque. T. 9 c. 282 B.
Acta post appellationem interpositam intra quod tempus mitti debent. T. 9 c. 1116 D.
Acta, seu instrumenta publica, quæ dicuntur. T. 9 c. 19 E. & c. 20 A.
Acta inter alios alii non nocere. T. 9 c. 1101 D.
Acta publica adnotanda esse manu commentariensis. T. 9 c. 8 D.
Acta in contradictione non exigimus, excepis donationibus. Tom. 9 c. 384 A.
Acta publica quæ. Tom. 9 a. 8 B. & feq.
Acta, & instrumenta publica ingenti tribus. T. 10 c. 637 B.
Acta dicuntur, quæ geruntur apud Magistratum. T. 9 quæ ab Actuario in scriptis redigunter. T. 10 c. 794 E.
Actio publica an sint edenda cuilibet postulanti. T. 10 c. 873 D.
Actio, aut ex delicto nascitur, aut ex contractu. T. 2 c. 388 A.
Actio non tantum de proprietate, vel quali, sed & de possessione esse potest. T. 3 c. 124 D.
Actio non datur ex stipulationibus naturæ turpibus. T. 1 c. 1180 D E.
Actio acquirunt invito. Tom. 1 c. 1280 B.
Actio quarum rerum non datur. T. 1 c. 860 A.
Actio præscriptis verbis quorsum inventa. T. 1 c. 1488 C.
Actio præscriptis verbis, quæ sit, & unde nascatur. T. 1 c. 774 A. & 923 C.
Actio ex stipulatu strictius, quam ulla actio strictia. T. 1 c. 1367 A.
Actio directa, actio contraria, & actionutra. T. 1 c. 1233 B. c. 1237 A. & unde sic dicta. Ibid. c. 764 A.
Actio strictæ, certæ, & pura. T. 1 c. 1237 B.
Actio possessoria cur ita dicta. T. 1 c. 746 A.
Actio indicandi duplex. T. 1 c. 391 C.
Actio de pauperie. T. 1 c. 377 C.
Actio personalis actionisque ignoranti. T. 1 c. 1026 D.
Actio oneris averti. T. 3 c. 191 A. & feq.
Actio arbitraria. T. 1 c. 1179 C.
Actio subsidiaria. T. 4 c. 50 B.
Actio inofficiosi testamenti unde oriatur. T. 1 c. 541 E.
Actio ex testamento alia certi, alia incerti. T. 1 c. 1213 A.
Actio de dolo in publicis judiciis. T. 1 c. 743 A.
Actio de dolo ob rem minimam non datur. T. 1 c. 937 E.
Actio de dolo, & metus causa est arbitraria. T. 1 c. 981 E.
Actio de dolo intra annum datur. T. 1 c. 981 B.
Actio de dolo post biennium non datur. T. 1 c. 982 C.
Actio quomodo transfatione tollitur. T. 1 c. 956 A.
Actio de recepto. T. 1 c. 742 C.
Actio si certum petatur. T. 1 c. 759 A.
Actio mandati. T. 1 c. 383 B. C.
Actio mandati, & actio ex stipulatu, quo differant. T. 1 c. 1470 B.
Actio mandati duobus tabibus datur, mandato morte soluto. Tom. 1 c. 1467 D.
Actio injuriarum. T. 1 c. 616 B.
Actio præcipitis verbis stricta. T. 1 c. 754 C. D.
Actio subsidiaria de magistratibus conveniendis. T. 2 c. 375 E. & c. 376 A.
Actio De peculio, De in rem verso, Quod jussu ad omnes contractus pertinent. T. 2 c. 237 C.
Actio redhibitoria duplex, æditia, & civilis. T. 2 c. 293 C. D.
Actio directa opponitur utili, contraria, præparatoria. Tom. 1 c. 369 B.
Actio rei uxoriæ bonæ fidei. T. 2 c. 328 A.
Actio rei uxoriæ, & ex stipulatu multa habent communia. Ibidem, & feq.
Actio rerum amotarum. T. 2 c. 336 D.
Actio tutelæ. T. 2 c. 351 A.
Actio ex nuda pollicitatione non nascitur. T. 1 c. 491 D.
Actio commodati. T. 1 c. 383 E.
Actio furti duplex. T. 1 c. 865 A.
Actio furti quando fori competit. T. 3 c. 477 B. C.
Actio furti, in quemnam dari possit. T. 3 c. 2 A.
Actio penalis an defendat ad herdem. T. 3 c. 648 D.
Actio funeraria in quem competit. T. 1 c. 581 B.
Actio metus causa. T. 1 c. 367 B. C.
Actio quod metus causa, unde originem cepit. T. 1 c. 959 D.
Actio quod metus causa, ex contestatione perfectionem. T. 1 c. 963 D.
Actio quod metus causa cum interdicto conjunctæ. T. 1 c. 968 D.
Actio metus causa post annum non datur. T. 1 c. 967 A.
Actio indicandi in dominum, aut domino, & heredi in heredem datur. T. 1 c. 362 A.
Actio mandati ejus nascitur. T. 1 c. 370 A.
Actio rerum amotarum. T. 1 c. 786 D.
Actio rei uxoriæ. Ibid. C.
Actio finium regundorum. T. 1 c. 756 A. B.
Actio communi dividundo. Ibid. D.
Actio repetundarum, & peculatus, nunc non finitur. T. 2 c. 647 D.
Actio aquæ pluviæ arcendæ. T. 1 c. 824 B.
Actio de evictione fciendi non datur, nesciendi datur. T. 2 c. 1243 B.
Actio tutelæ quod ab actione negotiorum gestorum differt. Tom. 3 c. 495 A. B.
Actio tutelæ quomodo devolvitur in actionem negotiorum gestorum. T. 1 c. 363 A.
Actio negotiorum gestorum. Tom. 1 c. 364 B.
Actio mutui negotiorum gestorum unde nascitur. T. 1 c. 740 B.
Actio confessoria, & actio negatoria. T. 1 c. 749 C. D.
Actio confitutoria ex antiphona. T. 1 c. 383 A.
Actio nummaria. T. 1 c. 472 E.
Actio ordinaria. T. 1 c. 888 B.
Actio pignoratitia. T. 1 c. 764 B.
Actio pecuniaria. T. 3 c. 225 C.D.
Actio redhibitoria. T. 1 c. 645 C.
Actio redhibitoria venditionem rescindit in totum. T. 1 c. 778 B.
Actio de restitutione majorum. T. 1 c. 1387 D.
Actio restitutoria duplex. Tom. 1 c. 1389 A.
Actio rescissoria, & in integrum restitutorio quid differat. T. 3 c. 186 B.
Actio rescissoria annis centum jus civile datur. T. 1 c. 1387 E.
Actio de peculio, quandiu est in potestate servus, ed perpetua. T. 3 c. 1457 B.
Actio semel extinicta non restituitur. T. 1 c. 444 C. D.
Actio tutelæ non datur, nisi finita tutela administratione. T. 4 c. 644 E.
Actio tutelæ quando est. T. 4 c. 21 D.
Actio nulla jure competit ad alienata in fraudem filiorum, vel parentum revocanda. T. 4 c. 379 C.
Actio bonæ fidei quid est. T. 4 c. 373 D.
Actio in factum competit argentario. T. 4 c. 923 A.
Actio tutelæ competentori. Ibid. A.
Actio inftitoria, vel quæ inftitoria. T. 4 c. 872 A.
Actio ex stipulatione penali. T. 4 c. 661 D.
Actio judicati unde oritur. T. 4 c. 837 D.
Actio strictæ. T. 4 c. 889 A.
Actio tutelæ ob quamnam datur. T. 4 c. 898 C.
Actio tutelæ non dicitur esse ex contractu, sed quasi ex contractu. T. 4 c. 906 D.
Actio utilis creditæ pecuniæ datur militi fine cessione. T. 4 c. 1019 D.
Actio utilis domino quando, & in quos datur. Ibid. C.
Actio injuriarum generalis fuitur similitudine, & denominatione. T. 4 c. 768 C.
Actio ex empto, & Actio ex stipulatu in quo differant. T. 4 c. 1795 B.C.
Actio de dote in quo differat ab actione rerum amotarum. T. 4 c. 1002 C.
Actio bonæ fidei est petitio hereditatis. T. 4 c. 829 A.
Actio inftitoria. Vide, Inftitoria Actio.
Actio injuriarum quomodo abolentur. T. 4 c. 989 C.
Actio cui competit, is tempore utili habet experiendi potestatem. T. 4 c. 1137 A.
Actio non semper ex nuda pactione nascitur. T. 4 c. 937 D.
Actio per liberam personam non acquiritur. T. 4 c. 881 A.
Actio pignoratitia quomodo debitori fit. T. 4 c. 908 B.
Actio præcipitis verbis semper concludunt in id, quod inter dari ajri, seu fieri quod convenit. T. 4 c. 958 D.
Actio, quæ venditori competit, dicitur ex vendito; & quæ emptori, ex empto. T. 4 c. 967 A.
Actio rescissoria est utilis, & ex æquitate datur. T. 4 c. 995 B.
Actio stellionatus est criminalis. T. 4 c. 820 B.
Actio stellionatus usque publicis judiciis, usque privatis actionibus continetur. Ibid. A.
Actio stellionatus privatis actionibus non continetur, & quanam ipse actiones privatæ. Ibid. B.
Actio ad prius reddenda fit in fidejussorem magistratus, qui non gesfit, an in nominatorem ejus, qui gesfit rem ejus magistratus, quam in colligam, qui eam rem non gesfit. T. 4 c. 37 D.
Actio judicati quando exercetur. T. 4 c. 1034 E.
Actio cum furioso nulla. Ibid. E.
Actio doli inefficaciosius bonæ fidei. T. 4 c. 577 D.
Actio civilis rerum amotarum criminali nihil præjudicat. T. 4 c. 1020 B.
Actio dandæ est ex damno, & damna causique. T. 4 c. 874 C.
Actio dilatoria opponi debet ante litem contestatam, petitionem ante eventum ante, & poft. Tom. 4 c. 904 E.
Actio ex stipulatu, excepto clypeo, replicatio aliud tetum, & adminiculum affinitas. T. 4 c. 1354 A.
Actio ex nudo pacto non nascitur. T. 4 c. 991 C.
Actio ex stipulatu de dupla domino non datur re evicta. T. 4 c. 937 B.
Actio ex vendito empto venditori competit, actio vero ex empto vendito emptori competit. T. 4 C. 967 A.
Actio furti est actio famosa. T. 4 c. 824 B.
Actio hypothecaria nascitur ex pacto ipso jure. T. 4 c. 1194 E.
Actio depositi mercede exercetur. T. 4 c. 213 C.
Actio inferior propter in personam mei perfequenda gerit. T. 4 c. 1447 A.
Omnis actio utilis est in factum. T. 4 c. 1171 B.
Ad exhibendum actio. Vide, Actio ad exhibendum.
Ad revocandum actiones in fraudem filiorum, vel parentum nulla competit actio jure. T. 4 c. 379 C.
Actio quæ in Ibid. D.
Actio Faviana, & Calvifiana in quo differant. T. 5 c. 1171 A.
Actio in rem, actio in personam, actio mixta. T. 5 c. 1179 D.
Actio fabidiaria, quæ datur adversus magistratus principales ob cautiones datorum tutorum, ad quos tutores pertinent. T. 5 c. 1180 C.D.
Actio arbitraria de ea, quod certo loco, ex mutuo venit. T. 5 c. 403 B. 404 D.
Actio arbitraria de eo, quod certo loco, ex venali ex promutuo. T. 5 c. 404 E.
Actio ad exhibendum ei, qui noxali actioni fervi nomine cum domino actuus est. Ibid. T. 5 c. 576 C.
Actio ex testamento annumeratur judicis fridi juris. T. 5 c. 402 C.
Actio quod metus causa quandiu duret. T. 5 c. 143 E.
Actio de dolo extremum subfidium est. T. 5 c. 151 C.
Actio ex empto quando competit. T. 5 c. 872 B.
Actio rescissoria annua est. T. 5 c. 689 C.
Actio ad exhibendum effectu quidem in personam est, formula autem in rem concipitur. T. 5 c. 782 B.
Actio ad exhibendum pertinet tantum ad res mobiles. T. 5 c. 374 A.
Actio mandati nascitur ex contractu negotiorum gestorum ex quasi contractu. T. 5 c. 131 A.
Actio æstimatoria de libero homine locum non habet. T. 5 c. 30 D.
Actio aquæ pluviæ arcendæ fori dicit. T. 4 c. 577 B. c. 1000 quinti. T. 5 c. 674 B.
Actio aquæ pluviæ servitutes etiam ad fundum. T. 5 c. 670 D.
Actio aquæ pluviæ arcendæ quid in fundo contineatur, quid in proprietate fiatur. T. 5 c. 676 C.
Actio aquæ pluviæ arcendæ, & damni affectio, an & quibus competat, & in quibus differat. T. 5 c. 669 D.
Actio ab alio fructus mandatur ei, qui fuo nomine actionem habet. T. 5 c. 111 D.
Actio ad exhibendum ei, qui fervi adjunse est, datur vindicatio causa. T. 5 c. 376 C.
Actio aquæ pluviæ arcendæ de qua aqua intelligatur. T. 5 c. 661 A.
Actio ad exhibendum fcripta quidem in rem est, effectu autem ipso in personam. T. 5 c. 782 D.
Actio de diffrahendis rationibus mixta est. T. 5 c. 383 A.
Actio confessoria. T. 5 c. 872 E.
Actio de dolo quando finitur. T. 5 c. 7 D.
Actio in factum quando finitur. Ib.D.
Actio pro loco quid differ ab actione communi dividundo. T. 5 c. 401 B.
Actio aquæ pluviæ qui fit, & quid in eam venit. T. 5 c. 665 E.
Actio ad exhibendum cui competat. T. 5 c. 374 A.
Actio ad exhibendum arbitraria est, tractae ex arbitrio judicis pendet. T. 5 c. 380 E.
Actio ad exhibendum qua ratione detur vindicatum. T. 5 c. 374 B.
Actio ad exhibendum datur ei, qui in libertatem aliquem vindicatures est. T. 5 c. 376 C.
Actio aquæ pluviæ arcendæ unde deforidat. T. 5 c. 660 B.
Actio ad exhibendum propter tradicationem comparata est. T. 5 c. 373 D.
Actio arborum furtim cæsarum quid continet. T. 5 c. 591 B.
Actio arborum furtim cæsarum mixta est. Ibid. C.
Actio alibi corrupti popularis est. T. 5 c. 1 C.
Actio ad exhibendum an in rem, an vero in personam propire concipiatur, & competat. T. 5 c. 382 B. & feq.
Actio aquæ pluviæ arcendæ est de damno futuro, non de præterito. T. 5 c. 659 E.
Actio arbitraria in actionibus fridi judicii locum habet. T. 5 c. 403 E.
Actio ex compromisso ad finiendas lites pertinet. T. 5 c. 11 D E.

Actio communi dividundo an ex re folum nascatur. T. 5 c. 508 D.
Actio de dolo quando bonæ fideiutur. T. 5 c. 770 D.
Actio constituta non competit, nisi de pecunia debita, de indebita nunquam. T. 5 c. 412 C.
Actio constituta retrorsum fe refert. T. 5 c. 413 D.
Actio cui mandatur, ei defenso quoque mandari videtur. T. 5 c. 119 B.
Actio communi dividundo, & finium regundorum duplex est. T. 5 c. 164 C.
Actio de liberali causa decepto in decoquendum datur. T. 5 c. 682 D.
Actio de in rem verso an sit perpetua. T. 5 c. 981 D.
Actio de dote ratione naturali nititur. T. 5 c. 161 C.
Actio cui competit, ei multo magis excepta. T. 5 c. 358 C.
Actio depositi adversus inficiantem damnosa est, & turpis. T. 5 c. 434 E.
Actio de dolo quodam casu non est arbitraria, sed strictio jure intentatur. T. 5 c. 149 C. D.
Actio de recepto an actionem furti tollat. T. 5 c. 198 A.
Actio de ea, quod certo loco, utilis arbitraria vocatur. T. 5 c. 409 D.
Actio de peculio quo tempore finitur, & quando perpetua sit. T. 5 c. 444 A. B.
Actio de in rem verso qur fit. T. 5 c. 444 E.
Actio de reddendis rationibus ubi instituenda sit. T. 5 c. 38 C.
Actio de dolo quid pertequatur. T. 5 c. 770 D.
Actio de dolo ex parte rei penalis est, & annua finitur. T. 5 c. 771 B.
Actio de peculio inanis est, si nihil sit in peculio tempore desuptionis, & postea pretiatur. T. 5 c. 443 E.
Actio de in rem verso quando, & adversus quem competat. T. 5 c. 445 A.
Actio de ea, quod viaut clam, quando perpetua sit. T. 5 c. 807 D.
Actio de dolo, quæ in heredem datur ex dolo defuncti, non temporalis, sed perpetua est. T. 5 c. 155 E.
Actio depositi sequestraria quo tit. T. 5 c. 125 C.
Actio de in rem verso, cessante actione iudiciaria, semper competit. T. 5 c. 433 C. D.
Actio depositi cui, & quæ de re competat. T. 5 c. 431 C. D.
Actio de dote in æquum & bonum concepta effe dicitur. T. 5 c. 163 A. B.
Actio de dote parta, & filiæ an sit communis, soluto matrimonio. T. 8 c. 99 C.
Actio rerum amotarum post divortium an detur in solidum. T. 9 c. 546 E. Et cur. Ibid. E.
Actio de eo, quod certo loco, arbitraria appellatur, non ut nomen actionis id sit, sed demonstratio qualitatis actionis. T. 5 c. 409 A.
Actio defendens ex crimine fepulcri violati separatur ab actione pecuniaria sepulcri violati per actionem in fabium, quæ non est famosa. T. 5 c. 388 E. & 389 A.
Actio de dolo quo tempore finitur. T. 5 c. 146 A. & c. 849 D.
Actio de morbisus, qua conjuges mores invicem accusabant, a Justiniano fublata est. T. 5 c. 577 C.
Actio de calumniatoribus cui competat. T. 5 c. 117 E.
Actio de dolo malo arbitraria est, nec bonæ fidei, neque omnino stricti juris. T. 5 c. 148 C.
Actio de eo, quod certo loco, utilis actio ex stipulatione, vel ex mutuo, vel ex testamento, & ex genere arbitrariarum. T. 5 c. 409 B.
Actio de eo, quod certo loco, ex conflituto utrique potest. Ibid. B.
Actio de in rem verso quid ab actione de peculio differt. T. 5 c. 981 D.
Actio de peculio ex maleficio non venit. T. 1 c. 1477 C.
Actio de peculio quando extinguitur. T. 1 c. 768 A.
Actio incerta que fit. T. 1 c. 1214 B. C.
Actio ex empto de modo ob mendacium crefcit in duplum. T. 1 c. 397 E. & c. 398 A.
Actio de vendito, eo nomine non competit. T. 1 c. 983 B.
Actio fervi corrupti. T. 1 c. 375 A.
Actio arbitraria. T. 1 c. 793 D.
Actio temporalis in debitorem vetera refitituitur. T. 1 c. 1010 C.
Actio mutui, condictio vocatur. T. 1 c. 1361 B.
Actio tributoria, & actio rei judicatæ. T. 1 c. 581 B.
Actio talionis. T. 1 c. 581 D.
Actio iniuriarum quo tunc intentabatur. T. 1 c. 472 D. E. & c. 473 A.
Actio iniuriarum civilis per procuratorem intentari potest. T. 1 c. 474 C.
Actio damni dati. T. 1 c. 752 B. D.
Actio depositi. T. 1 c. 388 E. c. 389 A.
Actio depositi in duplum. Ibidem c. 389 D.
Actio de in rem verso. T. 1 c. 768 B.
Actio quod jussu, sive de jussu. Ibi. C.
Actio momenti. T. 1 c. 548 C.
Actio datis ex quibus causis nascitur. T. 1 c. 313 B.
Actio datis adventitiæ. Ibidem c. 314 A.
Actio adversus iniquum percaptorem intra annum datur. T. 2 c. 855 B.
Actio hypothecaria, & pignoratitia. T. 9 c. 1196 C. & seq.
Actio hypothecaria avocat possessorem. T. 1 c. 1521 E.
Actio hypothecaria quarum rerum nomine dari non potest. T. 1 c. 775 C. D.
Actio hypothecaria folvitur variis modis. T. 1 c. 777 E. & c. 778 A.
Actio hypothecaria femel omissa resumi nequit. T. 1 c. 665 C.
Actio noxalis de quadruplæ pugnarum facienda. T. 1 c. 376 E. Hæ actione peculiaris contineatur. Ibid. c. 377 A.
Actio noxalis ex delicto publico non est. T. 1 c. 1449 E.
Actio noxalis extinguitur morte. T. 1 c. 732 C.
Actio vi bonorum raptorum in quadruplum. T. 1 c. 538 E.
Actio petitoria actio directa. T. 1 c. 233 D. & c. 234 B.
Actio legis Corneliæ. T. 1 c. 245 A.
Actio Fabiana, & actio Calvisiana. T. 1 c. 382 D. & c. 383 A.
Actio Pauliana, Fabiana, & Calvisiana. T. 1 c. 383 C.
Actio Pauliana quid ab hypothecaria differt. T. 1 c. 642 C.
Actio Publiciana locum non habet in his, quæ usucapi possunt. T. 1 c. 1140 D.
Actio Serviana. T. 1 c. 252 E.
Cur actio nulla prodita sit de filio corrupto. T. 3 c. 491 B.
Actio noxalis non tantum de pauperie, sed etiam de pastu pecoris. T. 1 c. 376 E.
Actio ex edicto cur fit dicta. Tom. 1 c. 480 A.
Actio arborum furtim cæsarum. T. 1 c. 962 B. C.
Actio interrogatoria quæ sit. T. 1 c. 755 D. E.
Actio de peculio datur intra annum, etiamsi nullum exstet peculium. T. 1 c. 1457 C.
Actio furtiva quando locum habet. T. 1 c. 1140 D.
Actio confessoria. T. 1 c. 382 D.
Actio confitutoria. T. 1 c. 383 A.
Actio de dote ex privilegiata. T. 1 c. 1454 C. D.
Actio restitutoria duplex. Tom. 1 c. 1387 E.
Actio non locio generalis est. T. 1 c. 677 E.
Actio de rationibus distrahendis. T. 1 c. 400 E.
Actio utilis negotiorum gestorum est ex curatoris obligatione. T. 1 c. 704 B.
Actio pro tutela, & actio in fallum differunt. T. 1 c. 793 A. B.
Actio de pecunia quando fit perpetua, vel annua. T. 1 c. 1461 A.
Actio de morbisus fublata. Tom. 2 c. 332 E. & T. 4 c. 280 A. B.
Actio mandati dumbus cæbus, finito mandato morte, vel capitis minutione mutatur, & rendum fequuta, competit. T. 1 c. 265 A.
Actio damni infelti. T. 1 c. 833 B.
Actio fi certum petatur de rebus creditis. T. 2 c. 104 B. C.
Actio Publiciana quid, & a quo fit dicta. T. 1 c. 747 B.
Actio vectigalis, sive de fundo vectigali. Ibidem C.
Actio commodati duplex. Tom. 1 c. 763 D.
Actio metus causa est arbitraria. T. 1 c. 964 A.
Actio, sive accusatio de morbisus fublata. T. 1 c. 314 C.
Actio exercitoria unde nomen fumpserit. T. 1 c. 763 D.
Actio tributoria. T. 1 c. 765 B.
Actio pro fecio ex utroque latere directa. T. 1 c. 770 C. D.
Actio negotiorum gestorum est in personam. T. 2 c. 112 D.
Actio quod metus causa in rem fcripta. Ibidem D.
Actio ad exhibendum, sive exhibitoria. T. 2 c. 183 E. & c. 184 A.
Actio publica. T. 2 c. 191 C.
Actio præjudicialis. T. 1 c. 841 A.
Actio in fallum cur fic dicta. T. 7 c. 106 E.
Actio ingrati adversus libertum donatarium. T. 2 c. 117 B.
Actio de moribus fublata. Tom. 2 c. 332 E.
Actio ad exhibendum. T. 1 c. 755 A.
Actio obligationis exfequutio. T. 2 c. 210 C.
Actio ingrati adversus libertos. T. 2 c. 387 D.
Actio de libellis famosis est capitalis ex lege XII tab. ex conditionibus non item. T. 1 c. 243 B.
Actio judicati in quem competat. T. 1 c. 362 A.
Actio tutelæ in negotiorum gestorum ultimorum devolvitur. T. 1 c. 363 A.
Actio fi certum petatur de fuffragiis. T. 1 c. 198 E.
Actio fami erificendæ. T. 1 c. 177 A.
Actio communi dividundo. Ibidem A. & c. 178 C.
Actio de fabius, gall. *Plaie de bonner*. T. 2 c. 180 B.
Actio inanis quomodo conflituitur. T. 1 c. 977 E.
Actio restitutoria est reficisoria, & utilis. T. 1 c. 1406 C.
Actio arbitraria qualis fit. T. 1 c. 965 C.
Actio nolis est cum fervo, aut filio familiæ. T. 1 c. 224 A.
Actio criminalis non semper præferitur civili. T. 1 c. 586 A.
Actio quasi utilis. T. 3 c. 693 E.
Actio quandoque denegatur. T. 1 c. 977 B.
Actio æque pluvior arcendæ. T. 3 c. 702 E.
Actio de pecunia constituta quibus fit, & quandoque dari ex aqui fit. T. 1 c. 353 E. & c. 354 A.
Actio fingularis ex pactionibus usurpari potest. T. 3 c. 706 B.
Actio ex contractu hæc semper contra heredem non competit. Tom. 1 c. 277 B.
Actio penalis an penæ nomine dari, vel omnis dicatur, quantum interfit. T. 3 c. 699 E. & c. 700 A.
Actio petitoria. T. 1 c. 232 E.
Actio de dote quomodo concipiatur in bonum & æquum. T. 3 c. 644 B.
Actio de dote cuinam dunda effe videatur. Ibidem C.
Actio furti an detur in eum, qui aulum opem ad furtum faciendum adhibet, fed tantum conflium dat, neque hortatur. T. 1 c. 233 B.
Actio furti an ei competat, cujus interest rem falvam effe, licet dominus non sit. T. 1 c. 234 C.
Actio tributoria. T. 1 c. 765 B.
Actio pro fecio ex utroque latere directa. T. 1 c. 770 C. D.
Actio negotiorum gestorum est in personam. T. 2 c. 112 D.
Actio quod metus causa in rem fcripta. Ibidem D.
Actio ad exhibendum, sive exhibitoria. T. 2 c. 183 E. & c. 184 A.
Actio publica. T. 2 c. 191 C.
Actio præjudicialis. T. 1 c. 841 A.
Actio in fallum cur fic dicta. T. 7 c. 106 E.
Actio ingrati adversus libertum donatarium. T. 2 c. 117 B.
Actio de moribus fublata. Tom. 2 c. 332 E.
Actio ad exhibendum. T. 1 c. 755 A.
Actio obligationis exfequutio. T. 2 c. 210 C.
Actio ingrati adversus libertos. T. 2 c. 387 D.
Actio de libellis famosis est capitalis ex lege XII tab. ex conditionibus non item. T. 1 c. 243 B.
Actio judicati in quem competat. T. 1 c. 362 A.
Actio tutelæ in negotiorum gestorum ultimorum devolvitur. T. 1 c. 363 A.
Actio fi certum petatur de fuffragiis. T. 1 c. 198 E.
Actio fami erificendæ. T. 1 c. 177 A.
Actio communi dividundo. Ibidem A. & c. 178 C.
Actio de fabius, gall. *Plaie de bonner*. T. 2 c. 180 B.
Actio inanis quomodo conflituitur. T. 1 c. 977 E.
Actio restitutoria est reficisoria, & utilis. T. 1 c. 1406 C.
Actio arbitraria qualis fit. T. 1 c. 965 C.
Actio nolis est cum fervo, aut filio familiæ. T. 1 c. 224 A.
Actio criminalis non semper præferitur civili. T. 1 c. 586 A.
Actio quasi utilis. T. 3 c. 693 E.
Actio quandoque denegatur. T. 1 c. 977 B.
Actio æque pluvior arcendæ. T. 3 c. 702 E.
Actio de pecunia constituta quibus fit, & quandoque dari ex aqui fit. T. 1 c. 353 E. & c. 354 A.
Actio fingularis ex pactionibus usurpari potest. T. 3 c. 706 B.
Actio ex contractu hæc semper contra heredem non competit. Tom. 1 c. 277 B.
Actio penalis an penæ nomine dari, vel omnis dicatur, quantum interfit. T. 3 c. 699 E. & c. 700 A.
Actio petitoria. T. 1 c. 232 E.
Actio de dote quomodo concipiatur in bonum & æquum. T. 3 c. 644 B.
Actio de dote cuinam dunda effe videatur. Ibidem C.
Actio furti an detur in eum, qui aulum opem ad furtum faciendum adhibet, fed tantum conflium dat, neque hortatur. T. 1 c. 233 B.
Actio furti an ei competat, cujus interest rem falvam effe, licet dominus non sit. T. 1 c. 234 C.
Actio furti an ad pœnæ tantum perfecutionem pertineat. T. 1 c. 236 D.
Actio furti concepti quænam dicatur. T. 1 c. 238 A.
Actio ingrati adversus libertos ex lege Julia Sentia. T. 1 c. 608. B.
Actio ingrati jure ordinario mutatur. Ibidem C.
Actio Ædilicia utrum competat, fi quis ibi habet canem, vel verres, aprum, & leonem, qua vulnerare fit. T. 1 c. 1 E.
Actio commodati, & institoria utrum detur in fabidum. T. 1 c. 266 A.
Actio exercitoria cur fic dicatur. Ibidem A.
Actio institoria cur fic appelletur. Ibidem B.
Actio tributoria, vel institoria, vel exercitoria cui competit, an de peculio, & de in rem verso agere possit. T. 1 c. 268 A.
Actio negotiorum gestorum, an ultro citroque nascatur. Ibi eft, directa, vel contraria. T. 1 c. 221 E.
Actio præscripta verbis quo casu competat ex locatione, & conductione. T. 1 c. 114 D. E.
Actio in rem, vel ad rem habendum an detur de peculio, vel in perpetuum tantum. T. 3 c. 657 A. B.
Actio in rem, & actio ex stipulatu in quibusnam differant. T. 3 c. 625 C.
Actio calumniæ quomodo abit in defuetudinem. T. 1 c. 288 D.
Actio de peculio, & de in rem verso an res adeat per se. T. 1 c. 270 C.
Actio furti fæpe pro conditione furtiva. T. 3 c. 1 E.
Actio pecuniæ reddituræ in invitum. T. 3 c. 637 A.
Actio rei uxoriæ fublata. T. 1 c. 259 E.
Ex quibus causis furti actio competit in re clam facta, et illiterata. T. 1 c. 238 D.
Actio vi bonorum raptorum mista. T. 1 c. 236 D.
Actio familiæ erciscundæ quænam effe dicatur. T. 1 c. 137. A.
Actio finium regundorum qualis effe debeat. Ibidem B.
Actio communi dividundo quæ, & qualis sit. Ibidem A.
Actio legis Aquiliæ penalis. T. 1 c. 238 E.
Actio legis Aquiliæ directa, vel utilis quandoquam dari debeat. T. 1 c. 241 E. & seq.
Actio in fallum ex lege Aquilia. Ibidem A. B.
Actio vi bonorum raptorum an fit intra annum quadruplii, post annum fimpli, & utilis. T. 1 c. 237 A. B.
Actio restitutoria adversus fallum tutorem. T. 3 c. 649 C. D.
Actio de ejectis & effusis ex bono & æquo. T. 3 c. 645 A.
Actio depulcri violati in bonum & æquum concepta. T. 3 Ibidem A.
Actio injuriarum an diffimulatione abolatur. T. 1 c. 246 A.
Actio injuriarum ob pœnam competerat. T. 1 c. 243 C. & seq.
Actio iniuriarum ex æquo & bono concepta. T. 3 c. 161 E.
Actio noxalis in quemnam dari dicatur. T. 3 c. 634 C.
Actio noxalis ex lege 12. tab. proditu. T. 1 c. 271 B. C.
Actio noxalis utrum omnis caput quis ibi habet canem, verres, aprum, & leonem, qua vulnerare fit. T. 1 c. 1 E.
Actio commodati, & institoria utrum detur in fabidum. T. 1 c. 266 A.
Actio exercitoria cur fic dicatur. Ibidem A.
Actio institoria cur fic appelletur. Ibidem B.
Actio tributoria, vel institoria, vel exercitoria cui competit, an de peculio, & de in rem verso agere possit. T. 1 c. 268 A.
Actio negotiorum gestorum, an ultro citroque nascatur. Ibi eft, directa, vel contraria. T. 1 c. 221 E.
Actio præscripta verbis quo casu competat ex locatione, & conductione. T. 1 c. 114 D. E.
Actio in rem, vel ad rem habendum an detur de peculio, vel in perpetuum tantum. T. 3 c. 657 A. B.
Actio in rem, & actio ex stipulatu in quibusnam differant. T. 3 c. 625 C.
Actio calumniæ quomodo abit in defuetudinem. T. 1 c. 288 D.
Actio de peculio, & de in rem verso an res adeat per se. T. 1 c. 270 C.
Actio furti fæpe pro conditione furtiva. T. 3 c. 1 E.
Actio pecuniæ reddituræ in invitum. T. 3 c. 637 A.
Actio rei uxoriæ fublata. T. 1 c. 259 E.
Ex quibus causis furti actio competit in re clam facta, et illiterata. T. 1 c. 238 D.
Actio vi bonorum raptorum mista. T. 1 c. 236 D.
Actio familiæ erciscundæ quænam effe dicatur. T. 1 c. 137. A.
Actio finium regundorum qualis effe debeat. Ibidem B.
Actio communi dividundo quæ, & qualis sit. Ibidem A.
Actio legis Aquiliæ penalis. T. 1 c. 238 E.
Actio legis Aquiliæ directa, vel utilis quandoquam dari debeat. T. 1 c. 241 E. & seq.
Actio in fallum ex lege Aquilia. Ibidem A. B.
Actio vi bonorum raptorum an fit intra annum quadruplii, post annum fimpli, & utilis. T. 1 c. 237 A. B.
Actio restitutoria adversus fallum tutorem. T. 3 c. 649 C. D.
Actio de ejectis & effusis ex bono & æquo. T. 3 c. 645 A.
Actio depulcri violati in bonum & æquum concepta. T. 3 Ibidem A.
Actio injuriarum an diffimulatione abolatur. T. 1 c. 246 A.
Actio injuriarum ob pœnam competerat. T. 1 c. 243 C. & seq.
Actio iniuriarum ex æquo & bono concepta. T. 3 c. 161 E.
Actio noxalis in quemnam dari dicatur. T. 3 c. 634 C.
Actio noxalis ex lege 12. tab. proditu. T. 1 c. 271 B. C.
Actio noxalis utrum omnis caput quis ibi habet canem, verres, aprum, & leonem, qua vulnerare fit. T. 1 c. 1 E.
Actio directa noxalis an, & quomodo effe incipiat. Ibidem C.
Actio directa noxalis quandoquam locum habuerit in filios familiæ. Ibidem E.
Actio ordinaria cum fervo nulla est. T. 3 c. 634. E.
Actio fepulcri violati an fit noxalis. Ibidem E.
Actio conditicia cui datur. T. 1 c. 192 B.
Actio fubfidiaria in quasnam perfonas dari poffit. T. 1 c. 51 A.
Actio interrotiuni quænam olim fuerit, & ea reflicitata. T. 3 c. 2 A. B.
Actio damni iniuriæ per quam legem conflituatur. T. 1 c. 238 E.
Actio fufpofiti, feuit & crimen, unde defeendat, & an fit publica. T. 1 c. 55 C. & seq.
Actio in fabium, cum quis tentetur vi malefico heredi, an in heredem dari poffit. T. 1 c. 238 B. C.
Ad depofita, vel commodata quæ lufit. T. 1 c. 191 E. & 192 B.
Actio duplii vel triplii an conflituatur adversus inficiantes. T. 1 c. 386 C.
Actio de signo iniuriæ quænam, & qualis fit. T. 1 c. 68 C. D.
Actio legitima de signo iniuriæ. T. 1 c. 69 B.
Actio fervi corrupti cuinam, & quando poffit competere. T. 1 c. 375 B. C.
Actio fervi corrupti in quemnam poffit competere. T. 1 c. 237 D.
Actio Publiciana quibus, & a quo fit appellata. T. 1 c. 137 D.
Actio Servitiana, & hypothecaria quid Servitiana, & hypothecaria actio undenam fubfantiam capiant. T. 1 c. 252 E.
Actio Tributoria quænam, & a quo introducta. T. 1 c. 266 C.
Actio de peculio quæ dicatur introducta. Ibidem E.
Actio ex empto non deficit, defficient actiones quibusnam deficiunt. T. 4 c. 704 D.
Actio Paulina. Vide, Actio utilis.
Actio judicati ex edicto quo publicatur. T. 4 c. 915 A.
Actio iniuriarum specialis est quæ reta. T. 4 c. 567 B.
Actio utilis minori. T. 4 c. 905 B.
Actio non datur ei, cujus nihil interest. T. 4 c. 874 C.
Actio Stellionatus neque publicis iudiciis, neque privatis actionibus continetur. T. 4 c. 844 A.

Omnis actio restitutoria est utilis. T. 4. c. 721 D.
Actio rei vxoriæ est bonæ fidei. T. 4 c. 281 E. quod naturale est, jure civili non permittur. Ibidem c. 502 B.
Actio judicati quando exercetur. T. 4 c. 1024 E.
Actio rerum amotarum. T. 4 c. 505 D.
Actio de dote. Ibidem D.
Actio mandati. Vide, Actio negotiorum gestorum.
Omnis actio utilis est in fathum. T. 4 c. 721 D.
Actio Publiciana quid est. T. 4 c. 1261 C.
Quis ejus auctor. Ibidem C.
Actio injuriarum non transmittitur in heredem, nisi poß litem pretaxatam, & contestatam. T. 4 c. 567 B.
Actio inepta fructus inditutitur, & sæpe efficit, vt bona causa amittatur. T. 4 c. 1260 C.
Actio tutori, solidum solventi ex culpa administratæ tutelæ adversus contutorem, in utilis sit pro parte pecuniæ solutæ. T. 4 c. 842 C. Ratio differentiæ quæ. Ibid. D.
Actio non datur ex pacto nudo. T. 4 c. 683 E.
Actio dotis. Vide, Dotis actio.
Actio petitoria. T. 4 c. 1447 A. & leq.
Actio in rem. Ibidem B.
Actio in personam. Ibidem B.
Actio quid est. Ibidem B.
Omnis actio rescissoria, vel restitutoria est utilis. T. 4 c. 702 D.
Omnis actio restitutoria, est utilis. T. 4 c. 721 A. & 721 D.
Omnis actio utilis est in fathum, & contra, distinguitur actio Publiana. T. 4 c. 651 A.
Omnis actio utilis est decretalis, & ex æquitate competit, directa ipso jure. T. 4 c. 37 B.
Actio injuriarum non transmittitur in heredem, nisi poß litem contestatam. T. 4 c. 567 B.
Actio est in personam, petitio est in rem, præsequitur est extraordinaria. T. 4 c. 740 B.
Actio in personam non finitur longo tempore. T. 4 c. 978 D.
Actio in rem quid est. T. 4 c. 655 A.
Actio indicati in inficiantem creditur in duplum, in confitentem datur in simplum tantum. T. 4 c. 187 B.
Actio major minorem tollit. T. 4 c. 336 B.
Actio mandati datur fideiußori, qui solvit, quæ pro principalem debiterem. T. 4 c. 502 B.
Actio mixta est, quæ rem & personam persequitur. T. 4 c. 329 E.
Actio negotiorum gestorum datur etiam non finita omni administratione. T. 4 c. 644 E.
Actio præscriptis verbis cur introducta. T. 4 c. 637 B. hujus definitio notanda est. Ibidem D. hæc limitis est actionis civilis. Ibidem E.
Actio præscriptis verbis quo fine datur. T. 5 c. 43 A. Actio præscriptis verbis Cujacio est dubia. Ibidem B.
Actio Publiciana quid est. T. 4 c. 371 D.
Actio Publiciana dicitur a Publicio prætore, qui eam primus introduxit. T. 4 c. 134 B.
Actio cui datur, ei multo magis excepto. T. 4 c. 548 E.
Actio institoria. Vide, Institoria actio.
Actio furti jure dominii quando competit. T. 4 c. 341 A. B.
Actio cui datur, ei & excepto datur. T. 4 c. 921 C. & c. 1145 C.
Actio rerum amotarum ibi cessat, ubi vestiæ matrimonium. T. 4 c. 501 E.
Actio arbitraria imitatur fictiam actionem. T. 4 c. 575 D.
Actio utilis magistratui, qui solidum solvit, cum duo effent magistratus, datur adversus colleagam, propo fatet. T. 4 c. 739 C.
Actio utilis quare non datur nominatori solidum solventi adversus suum colleagam. T. 4 c. 846 A.
Actio utilis in fathum prætoris est omnium affinium extremum subsidium. T. 4 c. 1012 D E.
Actio nulla datur in pupillum ante constitutionem D. Pii. Hodie ex constitutione D. Pii in pupillum datur actio utilis. T. 4 c. 723 D.
Actio utilis est in fathum, & retro omnis actio in fathum est actio utilis. T. 4 c. 874 A.
Actio utilis est extraordinaria. T. 4 c. 933 D. quæ differentia hic notanda est. Ibid. D.
Actio rescissoria est utilis, restitutitia transitione. T. 4 c. 702 D.
Actio quæ institutur a patrono adversus libertum, qua tum dare venia Prætoris in jus vocavit. T. 4 c. 835 D.
Actio commodo in nominatorem magistratus datur, si is non fuerit idoneus, & quando talis convenendus. T. 4 c. 850 C.
Actio ad exhibendum cui datur. T. 4 c. 334 C.
Rei præfatæ faltem vindicatur. Ibidem C.
Actio bonæ fidei quid est. T. 4 c. 373 D.
Actio certæ facile restitutitur, adeo vero existitur nonquæ, nisi ex nova causa, tunc ex dictum sakis, & non restitius. T. 4 c. 302 B.
Actio dotis hodie quando nascitur. T. 4 c. 677 D.
Actio est interitio ejus, qui ad judicium provocat. T. 4 c. 106 C.
Actio ex nudo pacto non nascitur. T. 4 c. 63 B.
Actio excindio rationem vindicte non recipit. T. 4 c. 705 D.
Actio Fabiana cui datur, & cui Calvisiana. T. 4 c. 378 C. Fabiana datur in eos, qui justæ possident. Ibidem B.
Actio furti datur ei, cujus interest, & in id quod interest. T. 4 c. 177 A.
Actio furti datur non tantum domino, sed etiam non domino. T. 4 c. 132 E. quæ differentia inter dominum, & non dominum. Ibid. c. 233 A. B.
Actio hypothecaria quæ. T. 4 c. 568 B.
Actio injuriarum generalis finitur paßione, diffimulatione, & denunciatione. T. 4 c. 568 C.
Cum Actio civilis et præscriptis verbis competat, ad interdictum de precario non est necesse ire. T. 4 c. 501 B.
Actio evictionis re evicta contra venditorem domino non datur, invito procuratore. T. 4 c. 917 B.
Actio Publiciana. Vide, Publiciana.
Actio funeraria est prætoria, & privilegiata, & quando datur. T. 4 c. 915 C. D. E.
Actio stellionatus. Vide, Stellionatus.
Actio non datur exempto exceptio. T. 4 c. 548 E.
Actio non nascitur ex naturali obligatione, qua pupillus tenetur. T. 4 c. 501 A.
Actio non datur ex paßis, ex contractibus vero datur. T. 4 c. 728 A.
Actio Publiciana adversus extraneum præcipue est prodita. Adversus dominum ineßicax. Excepto domini obstat actioni Publicianæ. T. 4 c. 134 B. Odio cæsus fuit, quibus actio Publiciana utilitate adversus dominum rem sum pußidentem. Ibidem. C.
Actio Publiciana fingit, eum usucapisse, qui non usucapit. & retrofacta ex tit. ex quibus caus. usucapi. [illegible] & quæ competit, qui usucapit. T. 4 c. 266 C.
Actio rerum amotarum quæ est. T. 4 c. 504 A.
Actio furum amotarum est conditio. Ibidem c. 505 A.
Actio rerum amotarum confistate matrimonio non est inter virum & uxorem. T. 4 c. 502 C.
Actio redhibitoria, quæ certæ vel uoti restitutitur, est utilis. T. 4 c. 721 D.
Actio de peculio quando perpetua & quando annua fit. T. 5 c. 982 A.
Actio de evictione unde nascatur. T. 5 c. 745 B.
Actio certitrina quid sit, & cui competat. T. 5 c. 427 D. E.
Actio ex empto quanto minoris cui, & quæ de re competat. T. 5 c. 516 A.
Actio ex delicto sæpe non pœnam, sed rem persequitur. T. 5 c. 50 D.
Actio, & obligatio antiquior plena est, junior pro nulla, aut supervacua habetur. T. 5 c. 781 E.
Actio ex testamento pro reliquis firitili juris judicis favore ultimarum voluntatum privilegiata est, & utitur commodatibus iisdem, quas actiones bonæ fidei ibi antecessas habent. T. 5 c. 409 C. D.
Actio edictalis, & decretalis quomodo modo differant. T. 4 c. 665 B.
Actio ex ipsonio quæ, & unde fit dicta. T. 5 c. 30 C.
Actio ex constituto obtinet non folum, ß pater, vel dominus constituit, & solutarum, quod est in peculio, sed etiam ß alius pro eo constituerit, vel fideußore nomi natim in id, quod est in peculio. T. 5 c. 413 E. F. G. H.
Actio in fathum an competat adversus eum, qui aliquem prohibet mortuum, ellave mortui inferrin fuam locum, in sepulcrum, vel offularium fuum. T. 5 c. 585 C.
Actio hereditaria quæ, & quibus actiones quibus denegentur. T. 5 c. 631 A.
Actio Faviana quando locum habeat, & quid præßet. T. 5 c. 635 C. D.
Actio furti longe gravior est prohiquatio, quam actio arborum furtim cæsarum. T. 5 c. 591 D.
Actio familiæ erciscundæ, & mandati, cum ob fumptus in fuous fathos interantur, privilegiatur fuit. T. 5 c. 38 D.
Actio funeraria datur filio familiæ defuncto, ß extraneus fumsi ufecrat, ad testamentum expressis verbis fui parentis ejus. T. 5 c. 584 E.
Actio funeraria privilegiatis est. T. 5 c. 585 D.
Actio furti, vel iniuriarum, ut surjurando, ita pactio conventa vel litur. T. 5 c. 56 A.
Actio funeraria datur adversus heredem, qui ex testamento, quod aut etiam bonorum pußidetur, & fiscorbonos prætorios. T. 5 c. 584 C.
Actio funeraria quæ, & qualiter actio, quæ ob fumptus funeris competit, privilegiatis est. T. 5 c. 585 D.
Actio funeraria datur adversus matrium, qui moriri mulieris dicem baretur. T. 5 c. 585 A.
Actio funeraria, fiat actio negotio rum gestorum, bonæ fidei est. T. 5 c. 584 A.
Actio funeraria, feu funeralis, cui, & in quem competat. T. 5 c. 583 C. & leq.
Actio in fathum adversus quem detur. Ibidem C.
Actio funeraria privilegiata est in tantum, ut ei, qui defunctum fuerit fuis fumptibus, priusquam creditoribus hereditatis, legatarii, imo & pußiquam mutuantibus refiancie libertates prefertur. Ibidem. C. D.
Actio funeraria ad exemplum actionis negotiorum gestorum edicto comparata est. T. 5 c. 584 A.
Actio furti, & noxalis, an decisione, vel paßione tollatur. T. 5 c. 333 A.
Actio funeraria nihil aliud est, quam utilis negotiorum gestorum actio. T. 5 c. 584 B.
Actio furti cæpe concurrit cum aliquibus iniuriis bonæ fidei, eadem cum furtis. T. 5 c. 468 E.
Actio de dolo, & quod metus causa quomodo differant. T. 5 c. 145 C.
Actio in caulis forensibus tetium est, excepto ejusque. T. 5 c. 47 B.
Actio in fathum præscriptis verbis æstimatoria quæ, & qualis. T. 5 c. 450 B.
Actio iniuriarum quid perfequatur. T. 5 c. 755 A.
Actio hypothecaria cui, & in quos detur. T. 5 c. 944 D.
Actio iniuriarum non finit consistentem in bonis nostris non est. T. 5 c. 615 A.
Actio in fathum extraordinaria an fit subsidio rei vindicationi. T. 5 c. 87 C.
Actio in fathum quando fit subsidiaria. T. 5 c. 1012 D.
Actio iniuriarum an magis vindicta, quam pœna, aut rei persecutio nem habeat. T. 5 c. 571 D.
Actio iniuriarum in impuberem detur. T. 5 c. 411 D.
Actio hypothecaria quæ fit, & quæ dicatur propriæ. T. 5 c. 56 A. B.
Actio iniuriarum an fit noxalis. T. 5 c. 31 E.
Actio institoria unde nomen fumsuferit. T. 5 c. 427 D.
Actio in partes, quæ in mercibus funt, dividi an poßit. T. 5 c. 411 D.
Actio iuffu quænam fit, & in apßellatur. T. 5 c. 802 E.
Actio in fathum de damno infecto an in rempublicam, & municipium detur ex culpa, & delicto magistratus, & quando. T. 5 c. 10 C.
Actio in fathum quoties ex delicto, & quibus, ex contractibus prætoria mulcatis venit. T. 5 c. 652 B.
Actio in fathum de damno infecto in personas liberas, & magistratus municipalem. T. 5 c. 12 B.
Actio in fathum de damno infecto non datur, quæ ipsi publicavit, & in heredem magistratus etiam detur. Ibid. B.
Actio in fathum ex jure jurando an penalis sit. T. 5 c. 228 B.
Actio in fathum ex turpi causa adversus parentes, & patronos an detur. T. 5 c. 146 D.
Actio institoria cui, & in quem, & qua de causa detur. Tom. 5 c. 429 B.
Actio in fathum ex secundo edicto de spoliatus in alieno loco pure facta cui, & quid, & adversus quem competat. T. 5 c. 386 D.
Actio in fathum quid continet. Ibid. D.
Actio in fathum funeraria utrum potius fathum, quam personam arpuat. Ibid. C.
Actio in fathum funeraria utrum bonæ fit, an vero turpis, aut famosa. Ibid. E.
Actio legis aquiliæ an domino tantum competat. T. 5 c. 151 C.
Actio legis aquiliæ an in petitionem hereditatis veniet pofit. T. 5 c. 270 B.
Actio legatorum quæ vis ab herede, non a defuncto coperit, hereditatarum actiones loco an fit. T. 5 c. 161 E. & 164 A.
Actio legis aquiliæ, & ferri corrupti quid differant. T. 5 c. 215 B.
Actio ad mutetur poßit litere quæ flatum ex decreto prætoris, aut judicis. T. 5 c. 644 A.
Actio mandati in in heredem, & quando datur. T. 5 c. 987 B.
Actio mandati quandoum finitur. Ibidem.
Actio mandati quid fit. T. 5 c. 437 E.
Actio negotiorum gestorum defuncti in, & mutetur poßit litere. T. 5 c. 387 D.
Actio noxalis cui in heredem non detur. T. 5 c. 234 A.
Actio noxalis an capiat fequatur. T. 5 c. 40 E.
Actio noxalis an detur ex delicto servi. T. 5 c. 371 E.
Actio de peculio an fit ex contractibus. Ibid. E.
Actio annoßa per liberum personam acquiri non poßit. T. 5 c. 406 D.
Actio nobis per liberum hominem conferari poßit. T. 5 c. 968 E.
Actio negotiorum gestorum, mandato interveniente, quoniam cafu nascitur. T. 5 c. 131 A.
Actio noxalis quando perimatur. T. 5 c. 234 A.
Actio negotiorum directa, & civilis, ut competat, quæ requiruntur. T. 5 c. 471 D.
Actio popularis quæ fit, & quamdiu duret. T. 5 c. 14 D.
Actio iniuriarum aulla est prodita. T. 5 c. 98 A. B.
Actio hypothecaria quamodo collidatur. T. 5 c. 944 C.
Actio de dolo est famosa, & insinat rem fequam condemnationem. T. 5 c. 938 D.
Actio de dolo est in personam. Ibid.
Actio in fathum ex quibus ipsi est in personam. Ibid. D.
Actio in fathum funeraria an fit famosa. T. 5 c. 386 E.
Actio indicati cui, & in quem detur. T. 5 c. 687 D.
Actio de liberali causa cui competat. T. 5 c. 684 E.
Actio in rem an detur adversus omnes liberos homines, qui rem alienam tenent, etiamsi eam non possideant, ß modo eius rei reliquende facultatem habeat. T. 5 c. 377 E.
Actio in fathum an detur in mulierem, quæ fuisse matrimonio petit, quæ fefflonem dolo malo in alium transtulerit. T. 5 c. 576. B. C.
Actio in judicium deducenda an, & quando mutari poßit. T. 5 c. 44 A.
Actio popularis an fit tantum corporatione nulla. T. 5 c. 615 C.
Actio popularis an in collationem bonorum veniat. Ibid. B.
Actio personalis an reddi poßit in invitum. T. 5 c. 62 A.
Actio publica quæ sint, & cur ita dicatur. T. 5 c. 1210 C.

Actio popularis an contribuat integra frontis, opinionis, & existimationis hominibus concessa sit. T. 5. c. 74.
Actio pro Aedile ubi poscitur. T. 5 c. 618 D.
Actio pro emptore ut locum habeat, quæ requiritur. T. 5 c. 717 B. C.
Actio pro folio partitur, actio commoni dividundo dividit. T. 5 c. 492 A.
Actio ex testamento judicijs dividis annumeratur. T. 5 c. 403 C.
Actio ex testamento quid commune habeat cum actionibus bonæ fidei. Ibid. C.
Actio pecuniaria utrum possit in servo cadere. T. 5 c. 31 B.
Actio confitituti quibus affinidetur. T. 5 c. 415 A.
Actio popularis civilis est, non criminalis, & quæ pecuniaria jura æque habet. T. 5 c. 110 C.
Actio, quæ per inopiam adversarij insanis esse potest, res non potest esse insania, & idco fatius est rem habere, quam actionem. T. 5 c. 151 A.
Actio pro folio quo differat ab actione mandati, & negotiorum gestorum. T. 5 c. 478 D.
Actio pignoratitia directa cui, & quando, & qua de causa detur. T. 5 c. 420 B.
Actio personalis in 10 solidos in quem detur. T. 5 c. 68 B.
Actio pignoratitia cur nullam cultam nec quidem levissimam prestet. T. 5 c. 420 D.
Actio Publiana quæ sit, & quibus competat. T. 5 c. 786 E.
Actio Publiana quæ sit, quibus competat. T. 5 c. 811. A. B.
Actio Publiciana datur cuicumque jullo possessori. T. 5 c. 65 D.
Actio de publicanis, & vectigalibus cui, & cujus rei gratia detur. T. 5 c. 688 A. B.
Actio popularis mandari alicui quando potest. T. 5 c. 110 D.
Actio popularis quibus caliibus mandari consuerunt possit. Ibid. E.
Actio utilis arbitria de eo, quod certo loco, competit ex judicijs fiduciarijs. T. 5 c. 401 C.
Actio commodati duplex est. T. 5 c. 420 B.
Actio pignoratitia duplex est de parte eius, qui commodavit, vel pignoravit. Ibid. B.
Actio ex testamento esti decretalis. T. 5 c. 29 E.
Actio, quæ rerum dominorum servo competit, pro qua portione cuique domino detur. T. 5 c. 634 A.
Actio quod metus causa arbitraria est. T. 5 c. 148 C.
Actio omnis, quæ ex contractibus oritur, quavis dominutione abstrictis extinguitur, & amittitur. T. 5 c. 158 A.
Actio, quæ ex delicto defendit, reo capite deminuto non perimitur. Ib. A.
Actio, quæ rem perfequitur, quare, & quo casu in heredes non detur. T. 5 c. 165 B.
Actio civilis, aut utilis, necessaria non est, si directa competere possit. T. 5 c. 116 C.
Actio rerum amotarum, quando, & cui competat. T. 5 c. 481 B.
Actio reddendarum rationum etiam in successores argentariorum datur, licet quidl. proffiliono non fint successores eorum. T. 5 c. 48 C.
Actio rei perfecutoria ex delicto nonnunquam esse dicitur. T. 5 c. 163 B.
Actio rerum amotarum quibus personis, & de quibus rebus competat. T. 5 c. 560 D.
Actio redhibitoria quamdiu durat. T. 5 c. 6 D.
Omnis actio de peculio est in personam, stulta in rem, vel ad exhibendum. T. 5 c. 61 B.
Actio quæ crescit in duplum. T. 5 c. 354 A.
Actio de dote cui competit. T. 5 c. 163 A
Actio rerum amotarum jurejurando competatur. T. 5 c. 570 D.
Actio fepulcri violati. T. 5 c. 163 A.
Actio servi corrupti in simplum fit, an in duplum initio. T. 5 c. 354 A.
Actio servi corrupti turpibus affinibus annumeratur. T. 5 c. 146 C.
Actio servi corrupti, & actio furti quibus differant. T. 5 c. 590 B.
Actio si certum petatur de rebus creditis ex verbis, ipsique titulo edicti Prætorii fit dicti, certi condictionem generalem continet. T. 5 c. 390 B.
Actio stricti judicij plerumque affinitatem commodati est, quam actio bonæ fidei. T. 5 c. 393 E.
Actio distributoria quare in publicum detur. T. 5 c. 436 A.
Actio, quæ jurejurando confumptæ fuerit, an alias eadem de re actiones competentes tollat. T. 5 c. 221 E. & 222 A.
Actio tutela cum condictione furtiva, quæ & pœnalis est, concurrit. T. 5 c. 583 A.
Actio tutelæ, & de rationibus distrahendis cum & de actio bonæ, seu condictio furtiva, quare altera alteram non tollat. Ibidem A.
Actio tributoria Tarcer dicitur annum distributoria, divisioris mercium. T. 5 c. 435 E. Quid differat actio ab actione de peculio, quid exigatur in eamdem omnia; ad quid, & in quantum ea conveniat actione tenetur, quid ille nafcatur, & quare competat. c. 436 B. & seq.
Actio vi bonorum raptorum, & furti etiam ob res minimas & modicam an detur, & competat. T. 5 c. 145 E. 146 A. B.
Actio temporaria utrum exceptionem perpetuam producat. T. 5 c. 830 B.
Actio quod vi metusve causa intra annum datur in quadruplum, initio, & etiam actione limpli, poll annum datur in simplum. T. 5 c. 141 D.
Cur in ea actione detur res facta res restituenda. T. 5 c. 142 C.
Actio, quæ ad publicam utilitatem pertinet an omnis publica sit. T. 5 c. 111 B.
Actio quando temporalis est, an exceptio sit perpetua. T. 5 c. 689 C.
Actio, quæ ab initio inutilis est, ex eventu, aut casu non confirmatur. T. 5 c. 446 D.
Ad exhibendum actio fcripta quibus in rem est, effectu autem ipso in personam. T. 5 c. 382 D.
Ad exhibendum cum pupillo quando agi possit. T. 5 c. 45 D.
Ad heredem si quid ex dolo defuncti pervenerit, quæmam actio competat. T. 5 c. 771 B.
Actio insinis vocatur, quam inopia debitoris excludit. T. 6 c. 827 A.
Actio ad exhibendum hæredi competit in eum, ad quem pervenit res hereditaria fubrepta a servo legato. T. 6 c. 140 D.
Actio ad exhibendum. T. 6 c. 46 D.
Omnis actio bonæ fidei est perpetua. T. 6 c. 30 D.
Actio, quæ rem requirit, non datur hæredi, & in hæredem. T. 6 c. 32 E.
Actio, quæ non capit in defunctum, non incipiat in heredem. Ab hac regula juris unus casus excipitur. T. 6 c. 81 B.
Actio legis aquilitæ in simplum ab initio tantum, & in duplum ex inficiatione. T. 6 c. 30 B.
Actio ô datur ad evincendum possessionem tuendam, quæ pervenit ad dominum rei, & replicatio dabitur. T. 6 c. 47 E.
Actio depositi, & commodati in quo differant. T. 6 c. 77 B.
Actio directa in rem domini est, in qua dicitur ait, uter sit dominus, adhor, an non. T. 6 c. 300 A.
Actio de dolo est actio fiduciaria, quæ non competit, nisi aliis omnibus deficientibus actionibus. T. 6 c. 11 B.
Actio de dolo non est perpetua, sed annalis, vel hodie biennalis. T. 6 c. 59 B.
Actio de dolo est fiduciaria, quæ non datur, nisi cum deficiunt aliæ actiones. T. 6 c. 383 D.
Actio de dolo est ultimum subsidium perpetuo jure fiduciaria. Ibid. D.
Actio de dolo in heredem ex dolo defuncti perpetuo datur, quatenus ad eum pervenit. T. 6 c. 59 C.
Actio de dolo a circumscriptione originem accipit. Ibidem B.
Actio arbitraria est annalis, & actio æditilia. T. 6 c. 344 C.
Actio Ædilitia est actio redhibitoria, & actio æditilia. Ibidem.
Actio de dote in pendenti est, quamdiu pendet conditio infinitionis filii. T. 6 c. 124 D.
Actio ex empto vendito inter dominum, & servum ex contractu esse non potest. T. 6 c. 58 D.
Omnis actio in fiduciam utilis est. T. 6 c. 324 C.
Actio in factum, & actio præscripti verbis eadem. T. 6 c. 122 C.
Actio in factum ex, qui juravit, ex jure jurando datur adversus possessorem. T. 6 c. 47 D.
Actio in factum est pecuniaria tantum. T. 6 c. 48 E.
Actio in factum detur in falsum tutorem. T. 6 c. 136 B.
Actio familiæ erciscundæ. Vide, Familiæ erciscundæ actio.
Actio fundum regundorum magis fundorum, quam ipsorum propria est. T. 6 c. 43 D.
Actio funeraria est in personam, non in rem. T. 6 c. 48 D.
Actio furti, vel servi corrupti pœnalis adhæret, & ab initio est in duplum, non ex accidenti. T. 6 c. 30 C.
Actio furtivum datur in heredes furis. T. 6 c. 107 E.
Actio furti eadem datur hæredibus defuncti, quam defuncto habuit. Ibidem E.
Actio furti in duplum est. T. 6 c. 79 C.
Actio furti nonsalit in dominum furis competit, et vel damni affinitas tenetur prædiri, vel furem non dedit. Ibidem D.
Actio furti ex delicto, vel ex furto fiat dari non debet. T. 6 c. 146 C.
Actio iniliteria. Vide, Iniliteria actio.
Actio ex testamento, quæ hæreditatis causa patronos juravit libertos, fe libertos operas daturum, quæ cum ipsis adiuvari patronos. T. 6 c. 148 D
Actio legati dividi non potest. T. 6 c. 119 C.
Actio legis Aquilitæ ab initio est in simplum tantum, ex inficiatione credit in duplum. Quæri potest, utrum venit in petitionem hereditatis cum fit natura, an cum incrementis. Ibidem. T. 6 c. 30 A.
Actio legis Aquilitæ pœnalis est ex casu, ex accidenti tantum, non origine sua. Ibidem C.
Actio mandati doli nomine. Tom. 6 c. 300 D.
Actio mandati de peculio servi indistinctis, & vicarii. T. 6 c. 58 D.
Actio mixta familiæ erciscundæ ad in rem, & in personam. T. 6 c. 40 E.
Actio mixta petitionis hereditatis est tantum in personam, & non in rem. Ibidem E.
Actio non nascitur ex obligatione naturali. T. 6 c. 367 B.
Actio negotiorum gestorum mihi competit in te, si procuratori tuo mutuam dedi tui contemplatione pecuniam. T. 6 c. 12 A.
Actio furti ex furto. T. 6 c. 146 C
exceptis duobus casibus. Ibid. D.
An actio negotiorum gestorum adverfus pupillum competat et, qui dubius amicitia paterna negotium pupilli gessit. T. 6 c. 15 C.
Actio contraria negotiorum gestorum. Vide, Contraria actio negotiorum gestorum. T. 6 c. 13 A.
Actio noxalis perinet tantum ad noxas privatas. T. 6 c. 8 A.
Actio noxalis ex delicto filii familiæ nulla est in patrem. T. 6 c. 497 E.
Actio noxalis. Vide, Noxalis actio.
Actio nulla cura servo est. T. 6 c. 380 D.
Actio communi dividundo, vel familiæ erciscundæ an de pecunia, quæ dolo malo fratris in dividendum non venit, in fraudem detur. T. 6 c. 634 A.
Actio ex testamento, vel contractu non habet locum, antequam fit finita tutela. T. 6 c. 617 B.
Actio tutelæ generalis est. T. 6 c. 626 D.
Actio pupili an adversus tutorem, an adversus debitores paternos competat. T. 6 c. 557 D.
Actio ex empto de peculio est pœnalis, non civilis. T. 6 c. 719 C.
Actio Publiana creditoribus quando competat in debitores debitoris, et reponant se in priftinum obligationem. T. 6 c. 326 E.
Actio Publiana, quæ reconcatur alienata in fraudem creditorum, an habeat locum in non acquisitis. T. 6 c. 181 B.
Actio Publiana an revocet domicium, & an interdictum fraudatorium revocet possessionem. T. 6 c. 335 D.
Actio de peculio quid sit, & quandoquidem detur. T. 6 c. 438 C.
Actio de peculio an, & quomodo finitur. T. 6 c. 439 A.
Actio de peculio, quæ mortuo servo in dominum, vel in heredem ejus datur intra annum dumtaxat, vivente servo perpetuo datur. T. 6 c. 69 C.
Actio pecuniæ creditæ an sit utilis, & quomodo. T. 6 c. 74 D.
Actio ex ex pœnalis, quo differat, vel dolum punit. T. 6 c. 7 E.
Actio præcipitis verbis an detur ex contractu, qui nomine vacat. T. 6 c. 61 B.
Actio pro folio. T. 6 c. 88 B.
Actio Publiciana, utrum detur ei, qui juratis, ex jure jurando adversus possessorem. T. 6 c. 47 D.
Actio publiciana fictitia est actio, quæ finsit, eum usucapisse rem, quam nondum usucepit. T. 6 c. 311 B.
Actio Publiciana utrum fari competat quib sullo emptori, qui litigationem obvenit actui actui amittit possessione rei. T. 6 c. 148 A.
Actio Publiciana utrum ei tantum detur, qui usucapere potest. T. 6 c. 24 D.
Actio Publiciana utrum ex fictitia quædam actio de dominio quæsitio jure naturali, velut traditione vel usucapione. T. 6 c. 301 B.
Actio Publiciana quotnam in casibus cum effectu detur in dominium, & possessorem. T. 6 c. 47 D E.
Actio Publiciana. Vide, Publiciana actio.
Actio quod justis undenam nascatur. T. 6 c. 69 A.
Actio quod metus causa. T. 6 c. 10 A.
Actio quod metus causa utrum intra annum fit in quadruplum, poll annum in simplum. T. 6 c. 87 B.
Actio in rem quandoquam utilis, & efficax sit, & ex ea sequatur condemnatio. T. 6 c. 46 E.
Actio rerum amotarum quandoam, & ubi locum habet. Tom. 6 c. 130 C.
Actio de rebus diffrahendis an detur in duplum adversus tutores. T. 6 c. 139 C.
Actio redhibitoria utrum sit fenebris. T. 6 c. 344 C.
Actio æditilia utrum fit eadem cum actione redhibitoria. Ibidem C.
Actio rescissiri, & actio restitutoria utrum fint eadem actiones, & eusmam fint. T. 6 c. 74 E.
Actio rescissoria, quæ datur misoribus infra ex casu, quæmam fit. T. 6 c. 21 B.
Actio restitutoria omnis, quæ datur adversus veterem debitorem, an utilis actio, aut directa, vel detur contra rigorem juris. T. 6 c. 8 E.
Actio utilis, seu restitutoria, utrum detur adversus, omissa directa, adversus reum ipsum, quæ in judicium venire impedimo est. Ib. D.
Actio restitutoria omnis an fit utilis. T. 6 c. 74 E.
Actio sepulchri violati utrum ad rem familiarem domini, aut ad patrimonium domini, vel potius ad vindictam, & ultorem pertineat. T. 6 c. 39 C.
Actio sepulcri violati an doloris fit actio contractii ex religione late potius, quam actio damni dati. Ibidem C.
Actio sepulcri violati quibusnam detur. Ibidem A.
Actio Serviana, & hypothecaria utrum fint eadem. T. 6 c. 57 E.
Actio Servianæ cuinam competat. T. 6 c. 58 D.
Actio Servianæ, & interdictum Salvianum in quo differant. T. 6 D.
Actio sepulcri violati an sit pœnalis, & pœnalis, & civ. Tom. 6 c. 45 E.
Actio ex flipulatu in quinam specie non confumat aliionem ex testamento. T. 6 c. 370 E. F. G.
Actio ex flipulatu, & quod ex nulla dridhitur. T. 6 c. 364 A.
Actio ex flipulatu non sit in proteratorum tantum, & ex mutuum non nomine dedi tui contemplatione pecuniam. T. 6 c. 12 A.
Actio ex flipulatione duplæ quæsum fit. T. 6 c. 395 D.
Actio ex flipulatione duplæ quadrupum effet. Ibidem C.
Actio temporaria utrum perpetuam vim vocationis habeat. T. 6 c. 6 A B.
Actio ex testamento an consumat aliionem ex flipulatu. T. 6 c. 370 E.
Actio negotiorum gestorum an detur adversus rem, cuius nocentia curavi, cum putarem, ea esse alterius. T. 6 c. 11 B.
Actio popularis an detur pupillis. T. 6 c. 76 B.
Actio ex testamento, quamvis fit strictæ, infinte tamen et aliquando

do actio de dolo. T. 4. c. 364 A.
Actio ex testamento servitutis nomine, quæ legatario competit in heredem. T. 6. c. 224 C.
Actio tributoria utrum sit perpetua. T. 6. c. 57 B.
Actio tributoria, etsi dolum malum coercet, tamen non est eadem, atque actio de dolo malo. Ibid. B.
Actio tributoria utrum originem accipiat a negotio suscepto. Ibid. B.
Actio turpis, aut famosa utrum fetur liberis in parentes, vel liberis in parentes. T. 6. c. 90 A.
An foleat agi adversus filios in familiam in peculium. Ibidem A.
Actio vi bonorum raptorum, vel in factum, an fit intra annum in quadruplum, poli annum in simplum. T. 6. c. 87 B.
Actio contraria tutelæ an tutori permittatur. T. 6. c. 134 D.
Actio an natei pedis ex pacto. T. 7. c. 1508 A.
Actio cur civilis fit utilior prætoria. T. 7. c. 1011 D.
Actio civilis directa, vel utilis nulla datur ex facto ut des, sed adio de dolo. T. 7. c. 845 C.
Actio confessoria, & interrogatoria non eadem est. T. 7. c. 856 B.
Actio non datur ex nudo pacto, sed ex contractu. T. 7. c. 827 C. & c. 835 A.
Actio de dote quando cesset. T. 7 c. 1398 B.
Actio de dotis legato quando cesset. T. 7. c. 1398 B.
Actio duplex pro una quando habeatur. T. 7. c. 93 E.
Actio ex adventitiis causa est communis patris, & filii. T. 7. c. 161 E.
Actio ex empto de evictione servi quæ, & quæ non contineat. T. 7. c. 808 D. & seq.
Actio ex testamento alias est certi, alias incerti, & quando. T. 7. c. 1055 C.
Actio in factum civilis non est prescriptivæ verbis. T. 7. c. 848 D.
Actio in factum prætoria omnium actionum extrema linea est fundiaria actioni de dolo. Tom. 7. c. 840 E.
Actio in factum prætoria omnium actionum extrema est. T. 7. c. 824 C.
Actio in rem propria *petitio* dictor, actio in personam *actio*. T. 7. c. 212 E.
Actio interrogatoria quæ fit, & adversus quem dietur. Tom. 7 c. 856 D. E.
Actio legis quæ fit. T. 7. c. 100 B.
Actio legis Aquiliæ est etiam de damno culpa dato. T. 7. c. 90 C.
Actio mixta quæ, & cur sit. T. 7 c. 212 E.
Actio præscriptis verbis est ex contractibus incertis. T. 7. c. 825 A.
Actio pro locio an magis ad personales prætationes, quam rerum divisionem pertineat. T. 7. c. 80 A.
Actio rectiaria. Vide, Tritiraria actio.
Actio directa ordinaria est. T. 7. c. 671 D.
Actio utilis extraordinaria est. Ibidem D.
Actio in factum fubfidio esse foleat revindicationi. T. 7. c. 319 A. & 320 C.
Actio in rem, & actio in factum. T. 7. c. 320 B. C.
Omnis actio utilis est in factum, non contra. T. 7. c. 1102 C.
Actio ad exhibendum non pertinet ad immobilia. Ibidem C.
Actio personalis fideicommissorum ubi est, & actio ad familiæ erciscundæ. T. 7. c. 535 B.
Actio ædilitia quæ. T. 7. c. 348 A. B. & c. 355 C.
Actio ad exhibendum. Vide, Exhibendum. T. 7. c. 600 E. c. 601 A. & seq.
Actio emphyteuticaria quando datur, & de quibus rebus. T. 7. c. 976 C.
Actio Publiciana. Vide, Publiciana.
Actio emphyteuticaria, five vectigalis. T. 7. c. 976 B.
Actio civilis melior est prætoria. T. 7. c. 848 D.
Actio legis Aquiliæ deduci potest in petitionem hereditatis. T. 7. c. 913 B. an ea Actio deducatur ex natura, pura in duplum, fi inficietur, fe damnum dedifse. Ibidem B.
Actio familiæ erciscundæ. Vide, Familiæ erciscundæ actio. T. 7. c. 284 D. & seq.
Actio finium regundorum locum habet inter vicinos, idest, affines. T. 7. c. 1000 A.
Actio familiæ erciscundæ locum habet inter coheredes. Ibidem D.
Actio exhibitoria quando est necessaria. T. 7. c. 228 E.
Actio, quæ habet duas clausulas, est arbitraria. T. 7. c. 339 E.
Actio utilis ad dotem percipiendam cur non datur, pendente conditione. T. 7. c. 732 B.
Actio præjudicialis. T. 7. c. 230 A. & seq.
Actio in rem; vel ad exhibendum, est de eo quod interest. T. 7. c. 613 A.
Actio de tigno iuncto. T. 7. c. 612 A. & seq.
Actio de tigno iuncto in fecientem est mera penalis. T. 7. c. 613 A.
Actio negotiorum gestorum cui datur, & cui denegatur in impensis in communi facta. T. 7. c. 380 B. & seq.
Actio communi dividundo. Vide, Communi dividundo.
Actio pro locio in quo differat ab actione communi dividundo. T. 7. c. 571 E.
Actio ad exhibendum mera est in personam actio, est tamen propter revindicationem. T. 7. c. 469 D.
Actio de dolo ad quid introducta. T. 7. c. 655 B. everticulum maliturum omnium. Ibidem B.
Actio de pastu pecoris in actionem communi dividundo non venit, & cur. T. 7. c. 598 E.
Actio communi dividundo locum habet inter socios. T. 7. c. 469 B.
Actio, quæ petinitur per receptionem, in compensationem non venit, & cur. T. 7. c. 1204 C.
Actio prætoria in factum separatur a conditione certi. T. 7. c. 651 A.
Actio si certum petatur est fictia. T. 7. c. 650 D.
Actio Pignerattitia. Vide, Pignerattitia actio.
Actio ipso jure famosa turpis, veluti de dolo, institutum, aut furtum, vel de damno adversus parentes, vel parentes; fed utilis vero temperata in factum, ita ut deli, vel fieri mentio non fiat, & atrocitas rei, five actionis verbis mitioribus in agendo subducatur. T. 7. c. 126 B.
Actio arbitraria quæ est. Tom. 7. c. 474 A.
Actio rem amotarum condictio est. T. 7. c. 630 C.
Actio in rem adversus quem datur. T. 7. c. 55 B.
Actio depositi. Vide, Depositi actio. T. 7. c. 1213 D.
Actio prædicialis quæ sit. T. 7. c. 231 A.
Actio præscriptis verbis datur ex contractu, qui nomine vacat, ut do, ut des; & do, ut facias; facio, ut facias. T. 7. c. 714 E.
Actio restitutoria quæ, & quando datur. T. 7. c. 349 D.
Actio rei vocatæ rem inter contigues tantum. T. 7. c. 557 C.
Actio de tigno iuncto in nefiendam est mixta. T. 7. c. 613 D.
Actio mutui aliud est, aliud actio calendarii. T. 7. c. 635 C.
Adulterium non est in factum. T. 7. c. 155 E.
Actio exhibitoria propter adhibenem pertinentem introducta est. T. 7. c. 228 B.
Actio ex fiduciam. T. 7. c. 537 C.
Actio fi certum petatur, five certi condictio, quam late patet. T. 7. c. 649 B.
Actio temporaliter dicitur, quæ debet dici venditi. T. 7. c. 685 A.
Actio hypothecaria e-tim pignerattitia dicitur. T. 7. c. 946 D.
Actio de dote non est privilegiata, sed perfona. T. 8. c. 791 D.
Actio confessoria quæ. T. 7. c. 248 E.
Actio quod fabo tutore auctore cui, & in quem detur, & quandiu datur. T. 7. c. 112 B.
Actio realis quo tempore tollitur. T. 7. c. 1097 D.
An fit diuturnior personali. Ibid. D.
Actio utilis omnis datur in casu fimili, ex diffimili non datur. T. 7. c. 831 A.
Actio in rem semper datur adversus eum, qui possidet. T. 7. c. 24 B.
Actio ex legato quibus locis relicta. T. 8. c. 1097 A.
Actio ex stipulatu, five res certa, five incerta promissa fit, competit. T. 8. c. 1050 A.
Actio in factum in quem competat. T. 8. c. 1093 A.
Actio ex lege quadriticia ex quo constitutione oriatur, & quæ fit. T. 8. c. 1097 B.
Actio in genere quid. T. 8. c. 1094 B. summa divisio actionum. Ibidem C.
Actio de peculio ad quid introducta. T. 8. c. 1139 A.
Actio fiati ad quid, & propter quid competit. T. 8. c. 927 B. C.
Actio vi bonorum raptorum quare mixta dicatur. T. 8. c. 1096 D.
Actio de peculiaribus rusticorum, aut urbanorum. T. 8. c. 1094 D.
Actio in perfonam quoto fit, & quomodo constituatur. Tom. 8. c. 1105 C. D.
Actio furti non manifesti a certis in quo differt. T. 8. c. 1097 B.
Actio quod metus causa in quo differat ab alibi affinibus. Ibid. C.
Actio rei uxoriæ an fit unx ex bonis fidei judicis. T. 8. c. 1097 E.
Actio an adversus heredem ex contractu defuncti competat. T. 8 c. 1240 E.
Actio an adversus heredem ex delicto, vel quasi ex delicto, an ex contractu, vel quasi ex contractu defuncti competat. T. 8. c. 241 A.
Actio an naturaliter ex donationis modo contenta petitio. T. 8 c. 130 B.
Actio an nascatur ex naturali obligatione. Ibidem C.
Actio de dolo quando finiatur. T. 8 c. 567 C. an adversus heredem detur. Ibidem C.
Actio de peculio an detur in patrem ex contractibus filiifamilias, & an detur in patrem ex contractibus hentis fieri dolo. T. 8 c. 584 A.
Actio directa, & principalis an idem ipso jure tollunur. T. 8 c. 629 E.
Actio ex testamento, qua heres legatarii tenetur, nascitur ex delitigatione quasi ex contractu. T. 8 c. 130 B.
Actio funeraria an fit, fi agatur interdito de vi armata. T. 8 c. 170 A.
Actio funeraria est, fi agas de dolo. Ibidem A.
Si agas in factum, doli mentione omissa, vel interjecta, non est funeraria. Ibidem A.
Actio famosa an fit, fi agatur fepulcri violati. Ibidem B.
Actio in factum an in heredem judicia, qui litem fecit, dando fit. T. 8 c. 350 D.
Actio in factum an in rempublicam detur. T. 8 c. 360 B.
Actio inofficiosi testamenti quando finiatur. T. 8 c. 334 A.
Actio in perfonam infertur, petitio in rem, perfequatio in rem, vel in perfonam. T. 8 c. 357 E.
Actio in perfonam fi fortè temporalis, an fitam perimatur, atque dies pofterme venit. T. 8 c. 334 E.
Actio de peculio in patrem an detur, fi filius judex litem fuam fecerit. T. 8 c. 328 D. E.
Actio in perfonam cui, & adversus quem detur. T. 8 c. 352 A.
Actio in rem adversus quem intendatur. T. 8 c. 355 E.
Actio noxalis, vel actio de peculiaon detur in patrem, fi filius fam. judex litem fuam fecerit. T. 8 c. 325 D. E.
Actio omnis restitutoria est utilis. T. 8 c. 429 E.
Actio omnis utilis an fit extraordinaria, & omnis actio utilis an fit in factum. T. 8 c. 327 E.
Actio penalis est, fi quis ius dicenti non obtemperaverit. T. 8 c. 360 C.
Actio prætoria an fit perpetua. T. 8 c. 367 D. E. & seq.
Actio prætoria. T. 8 c. 172 E.
Actio exheredati. Ibidem E.
Actio quid. T. 8 c. 370 A.
Actio auctionem fignificat. T. 8 c. 87 D.
Actio de duplis fructibus. T. 8 c. 118 A.
Actio de re ferenda, vel portanda. T. 8 c. 137 C.
Actio duplex in factum in mulierem ventris nomine calumniæ causa in possessionem mittam. T. 8 c. 494 E. & 495 A.
Actio, & præscriptio differunt. T. 8 c. 546 B.
Actio ex legibus non folum directa, fed & utilis. T. 8 c. 485 C.
Actio quæ in rem, vel in perfonam. T. 8 c. 101 E.
Actio furti a conditione furtiva quid differ. Ibidem E.
Actio mandati, *vel* depositi quatenus infamet. T. 8 c. 172 A.
Actio Prætoria de convitio. T. 8 c. 171 E.
Actio fafpofiti non infamat. T. 8 c. 522 E.
Actio bonæ fidei, & actio firidta ipso jure tollunur. T. 8 c. 629 A.
Actio de dolo quando cesset. T. 8 c. 778 D.
Actio de peculio est in folidum peculium. T. 8 c. 785 C.
Actio de pecunia est quasi ex contractu. T. 8 c. 681. BA.
Actio depositi est infamis. T. 8 c. 535 A.
Actio funeraria est privilegiata. T. 8 c. 600. Vide, Ibidem D.
Actio furti præponitur petitioni hereditatis. T. 8 c. 816 A.
Actio furti non tollit actionem pro locio, & locati. T. 8 c. 828 B.
Actio in rem, & in perfonam quomodo differant. T. 8 c. 829 E.
Actio legis Aquiliæ est injuria damni dati. T. 8 c. 836 C. non tollit per per condictionem furtivam. Ibidem c. 838 C.
Actio petiti ubi est, ibi & legis Aquiliæ. T. 8 c. 838 D.
Actio mandati nunquam est ex confilio, fed de dolo. T. 8 c. 870 A. interus cauſa in quadruplum est arbitraria. Ibid. C. 888 B. minor non movetur, dum fpectatur major. Ibid. c. 815 E.
Actio Publiana datur in factum. T. 8 c. 800 C. & in fraudatorem. Ib. D.
Actio Publiciana quæ fit. T. 8 c. 367 E. quomodo detur. Ibid. E.
Actio quæ detur in eum, qui in re parte, qui vulgo iter fit, qui fufpectam, vel poliram habet. T. 8 c. 338 D.
Actio quæ detur in habitatorem operandi, e quo quid deterium, vel effafum eft. Ibidem C.
Actio quando dicatur arbor. T. 8 c. 369 E.
Actio quando ex delicto defunct in heredem detur. T. 8 c. 348 B.
Actio temporalis an fiatim primatur, atque bonæ fidei poffeffor attingi poftremum dicatur propterea confiituit ad implendum ufucapionem. T. 8 c. 334 E.
Actio in rem adversus quem intendatur. T. 8 c. 333 E.
Actio prætiptis verbis quæ fit. T. 8 c. 355 B.
Actio in fallum quæ fit. Ibid. A. ubi nullus detur. Ibidem A.
Actio in rem femper rei domino datur adversus quemcumque poffefforem eius rei. T. 8 c. 353 D.
Actio furti eft genus; fpecies hujfant, pœnalis, quæ propter distinctionem furti & conditio rei furtivæ. T. 9 c. 237 B.
Actio ad exhibendum non eft principalis actio, fed eft præparatio actionis principalis. T. 9 c. 2450 D.
Actio hypothecaria, & actio pignerattitia in quo differant. T. 9 c. 1190 E.
Actio permittur fuo tempore. T. 9 c. 141 A.
Actio ex ftipulatu de dote in extraneo datur, ut des et reddatur foluto matrimonio. T. 9 c. 530 B.
Actio tutelæ, quæ in tutorem datur, famofa eft. T. 9 c. 599 A.
Actio communi dividundo eft mixta in rem, quasi in perfonam. T. 9 c. 361 B. competit focius, & non focius. Ibidem B.
Actio ex ftipulatu de dotibus. T. 9 c. 489 D. & feq.
Actio rerum amotarum poft diverium datur ftatim in folidum, & cur. T. 9 c. 546 E. quando huic actioni locus eft, & quando non. Ib. E.
Actio ex empto. T. 9 c. 82 C.
Actio tutelæ poft rem judicatum in poffit repeti. T. 9 c. 118 B. & feq.
Actio petiti quæ eft. T. 9 c. 1076 B.
Actio ex vendito item. Ibidem B.
Actio de evictione datur actori, vel, qui fimilis eft emptori. T. 9 c. 1091 A.
Actionicontrarium redium. T. 9 c. 137 A.
Actio Servitiana de quibus rebus eft. T. 9 c. 1173 B.
Actio de moribus fofi manto datur, non eius heredi. T. 9 c. 499 E.
Actio de moribus ulcifcendæ iniuriæ gratia. T. 9 c. 536 D. tollitur hæc actio de moribus a fuftinatione. Ibidem D.
Actio, quæ tollitur pacto, non fit folemnibus verbis. T. 9 c. 75 E.
Actio judicati eft adversus conde-

demnatum. T. 9 c. 115 E.
Actio rerum amotarum datur heredi. T. 9 c. 547 A.
Actio pretii quando extinguitur. T. 9 c. 1077 A.
Actio redhibitoria de peculio est servi mensium. T. 9 c. 313 C.
Actio commodati ex revocari possit impunitur. T. 9 c. 1170 C.
Actio præscriptis verbis non est, nisi ex contractu. T. 9 c. 80 E.
Actio ex pacto est, quod lege juratur. T. 9 c. 237 D.
Actio rerum amotarum cur est, de rebus amotis diversit causa, & non de rebus amotis mortis causa. T. 9 c. 547 C.
Actio finium regundorum, & actio in rem, in quo differant. T. 9 c. 1298 E.
Actio mixta perpetua est, fere actio in personam. T. 9 c. 173 B.
Actio aquæ pluviæ arcendæ est de futuris, non de præteritis. T. 9 c. 111 B.
Actio non nascitur ex pollicitatione. T. 9 c. 1256 A.
Actio rerum amotarum quid. T. 9 c. 545 C. Vide, Res amotæ.
Actio pro facto nascitur ex contractu focietatis, & ultro, citroque directa. T. 9 c. 360 B.
Actio de dolo est subsidiaria. T. 9 c. 187 E.
Actio non nascitur ex pacto nudo. T. 9 c. 1256 A.
Actio rei mixta, & actio in stipulatu, in quo differant. T. 9 c. 495 B.
Actio delegata. T. 9 c. 1283 A.
Actio ex facto pertinet ad prætiones personales non ad commodum rerum divisionem. T. 9 c. 319 B. hæc actio duplex. Ibid. B.
Actio imperatoris quæ est. T. 9 c. 645 E.
Actio hypothecaria non tollitur ulcapione. T. 9 c. 244 D.
Actio de peculio. T. 9 c. 311 C. & seq.
Actio omnis de furta præjudicialis est. T. 9 c. 268 E.
Est triplex tantum. Ibid. E.
Actio empti datur emptori. T. 9 c. 382 B. & seq.
Actio vi bonorum raptorum non pertinet proprie ad raptorem manifestum, sed ad non manifestum pertinet proprie. T. 9 c. 1157 D. E.
Actio de dolo est noxalis. Tom. 9 c. 152 D.
Actio injuriarum concellata transfertur in heredem. T. 9 c. 159 C.
Actio pignoratitia vocatur & pignoratitia, & hypothecaria, & Serviana, & utilis, & Serviana, & quasi Serviana. T. 9 c. 295 E.
Actio præscriptis verbis datur in id, quod interest. T. 9 c. 404 D.
Actio ex empto est civilis. Tom. 9 c. 396 A.
Actio civilis vi bonorum raptorum, quæ est ex edicto Prætoris, in quem datur. T. 9 c. 1360 B. est de re mobili, seu animali. Ibid. B. modo dicitur dari in triplum, modo in quadruplum. Ibid. B.
Actio ingratitudinis quæ est. T. 9 c. 645 E & 646 A.
Actio ingrati. T. 9 c. 1351 B. & seq.
Actio in rem specialis, & petitio hereditatis, in quo differunt. T. 9 c. 171 A. & seq.
Actio Serviana. T. 9 c. 301 A.
Actio de injuriis quando abolitur. T. 9 c. 146 E.
Actio injuriarum datur ex 12. Tabulis, vel ex edicto Prætoris, vel ex lege Cornelia. Ibidem D.
Actio de dote non statim datur post divortium, si pondere, numero, & mensura contineatur. T. 9 c. 546 E.
Actio impetratis, vel ingratitudinis patrono datur adversus libertum, qui contra obsequia debita peccavit. T. 9 c. 645 E. & 646 A.
Actio furti nec manifesti est civilis. T. 9 c. 613 E. est perpetua. Ibid E.
Actio nulla est cum flatu libera. T. 9 c. 254 C. nec cum fervo. Ibid C.
Actio ex vendito datur venditori. T. 9 c. 381 B. & seq.
Actio pignoratitia datur possessionis recipiendæ causa. T. 9 c. 301 A.
Actio empti, quæ dari videtur competit, non tollitur præscriptione longi temporis. T. 9 c. 1300 E. & 1301 A. & seq.
Actio est aut generalis, aut specialis. T. 9 c. 117 B.
Actio utilis sæpe datur ex jurejurando. T. 9 c. 195 B.
Actio furti manifesti est prætoria. T. 9 c. 613 E.
Actio conditoria est perpetua. T. 9 c. 260 C.
Actio præscriptis verbis non datur, nisi deficientibus his, quæ nomen habent. T. 9 c. 80 A.
Actio temporaria lite contestatione perpetuatur. T. 9 c. 114 E.
Actio directa. T. 9 c. 315 E.
Actio conditoria, vel constituta pecuniæ. T. 9 c. 260 B.
Actio injuriarum vel rerum amotarum qualibet, & pactione, & diffinitatione. T. 9 c. 106 D.
Actio ex empto posset esse æstimatoria. T. 9 c. 395 E.
Actio in factum, quæ datur probibito marrutum inferre. T. 9 c. 259 B. hæc actio nec heredi, nec in heredem datur. Ibidem B.
Actio ex testamento intra annum terminari debet. T. 9 c. 131 C.
Actio damni infecti est de futuris, non de præteritis. T. 9 c. 113 B.
Actio ex stipulatu. T. 9 c. 960 A.
Actio recuperatia. Ibidem. C.
Actio hypothecaria datur non domino. T. 9 c. 1196 B.
Actio de ingratitudine donatarii. T. 9 c. 358 E.
Actio judicati utilis quæ est. T. 9 c. 76 D.
Actio in jure nulla est, quæ facilius statuitur, quam actio injuriarum. T. 9 c. 160 D.
Actio Serviana. T. 9 c. 1286 C.
Actio negatoria de servitutibus quæ ratione dicitur contraria. T. 9 c. 300 A.
Actio ex stipulatu de dote recuperanda, & ejus jura explicantur. T. 9 c. 511 A. & seq.
Actio judicati directa quæ est. T. 9 c. 76 D.
Actio Paulina. T. 9 c. 1135 D E.
Actio pro focio non datur, nisi finita societate. T. 9 c. 360 E.
Actio protutela est prætoria. T. 9 c. 586 C.
Actio de peculio quam adjectionem habere dicitur. T. 9 c. 1246 A.
Actio semel edita datari potest ante litem contestatam. T. 9 c. 175 D.
Actio noxalis. Vide, Noxalis actio.
Actio rescissiria est perpetua. T. 9 c. 260 C.
Actio hypothecaria datur usque ad quadraginta annos. T. 9 c. 1237 A.
Actio personalis non tollitur longi temporis præscriptione decem, aut viginti annorum. T. 9 c. 1300 B.
Hodie tollitur præscriptione triceniti. Ibid. C. Olim enim perpetua in provinciis. Ibid. C. tollitur præscriptione longi temporis, vel ulucapione. Ibid. c. 1 7 B.
Nulla actio popularis est criminalis, omnes sunt civiles. T. 9 c. 1 7 B.
Actio perpetua nascitur solito debito, & datur non tantum de pignore, fed etiam de hypotheca. T. 9 c. 301 A.
Actio ex vendito est actio pretii. T. 9 c. 1096 C.
Actio ex empto fervo non potest esse. T. 9 c. 124 B.
Actio extra ordinem expiliatæ hereditatis. T. 9 c. 351 E.
Actio vi bonorum raptorum non datur in heredem. T. 9 c. 358 A.
Famosa est in eum, qui vi rapuit. Ibid. B.
Actio funeraria est ex edicto Prætoris, quæ est perpetua. T. 9 c. 78 B.
Actio ex stipulatu penalis. T. 9 c. 1 C.
Actio ad exhibendum cui competit. T. 9 c. 1166 D.
Pertinere ad res mobiles, Ibid. D.
Actio penalis, & actio de in rem versio, in quo differant. T. 9 c. 313 B.
Actio fi certum petatur, quæ eft de credito pecuniæ, unde loquitur nemo funit. T. 9 c. 1145 B.
Actio monetaria. T. 9 c. 331 D.
Actio generalis non datur, nisi finito contractu. T. 9 c. 360 E.
Actio furti est penalis. T. 9 c. 137 B.
Actio olim prius edebatur, deliberatque deliberandi tempus, deinde vocabantur in ius. T. 9 c. 20 C.
Actio est jus persequendi. T. 9 c. 10 E.
in quo differat a lite. Ibid. E.
Omnis actio præscriptis verbis est utilis, non directa. T. 9 c. 530 C.
Actio tutelæ datur heredi, & in heredem. T. 9 c. 598 C.
Actio rei incorporalis habet effectum corporalem. T. 9 c. 1023 C.
Actio furti nec manifesti perpetua. T. 9 c. 1358 B.
Actio
Actio ex pollicitatione detis datur. T. 9 c. 74 B.
Actio fi quadrupes pauperiem fecit fe dicatur unde tale nomen habet. T. 9 c. 1145 B.
Actio fabiana. Ex Cafrifina patronis datur. T. 9 c. 659 E. & 640 A. & seq.
Actio pignoratitia est in personam. T. 9 c. 1106 D.
Actio criminalis tollitur non in item datur. T. 9 c. 1221 B. in ignorantem quæ est actio: Ibid. B.
Actio tutelæ est generalis. Tom. 9 c. 117 E. est actio, quæ est generale judicium est. Ibid. D.
Actio prius adversario edebatur, tum vocabant in ius. T. 9 c. 20 B.
Actio ex stipulatu de dote repetenda olim fuit stricta, hodie est bonæ fidei. T. 9 c. 494 A.
Actio prætoria in factum est in ignorantem, quæ datur ex decreto. T. 9 c. 121 C.
Actio ingrati est ordinaria. Tom. 9 c. 646 E.
Actio publica. T. 9 c. 079 D.
Actio ex stipulatu, & actio rei mixta in quo differant. T. 9 c. 495 B.D.
Actio quod jullu. T. 9 c. 309 E. & seq. & 312 B.
Actio Serviana tollitur præscriptione longi temporis. T. 9 c. 244 D.
Actio exhibitoria, quæ & actio ad exhibendum appellatur, quid differat ab interdicto exhibitorio. T. 9 c. 1167 E.
Actio hypothecaria est in rem. T. 9 c. 295 C.
Actio ex fideiprotem ante diem nulla est. T. 9 c. 228 B.
Actio familiæ erciscundæ poft rem judicatam non datur, nisi ex decreto. c. 96, non tertiæ. T. 9 c. 117 D.
Actio de uxoribus uxoris puniendis licet actio civilis sit, tamen actio etiam dicitur. T. 9 c. 499 D.
Actio de in rem versio, quando penalis dicitur. T. 9 c. 299 B.
Actio rerum amotarum non est penalis. T. 9 c. 545 E.
Actio ex contractu an nascatur. T. 9 c. 76 C.
Actio ex stipulatu primitur præscriptione jo anaetum. T. 9 c. 1276 B.
Ac in de in rem versio. T. 9 c. 309 A. B.
Actio fideiprotem datur non tantum tutela, non finita. T. 9 c. 484 B.
Actio furti in parentes non est, etiam si nobis furtum fecerunt. Tom. 9 c. 620 D.
Actio, quæ comprit ex syngrapha, crefcit in duplum ex indetiatione. T. 9 c. 214 D.
Actio prior quando transfunditur in actionem judicati. T. 9 c. 116 D.
Actio in rem, & actio finium regundorum in quo differant. T. 9 c. 1298 E.
Actio conditionalis quæ est. T. 9 c. 1241 B.
Actio pignoratitia has habet conditiones. T. 9 c. 301 E.
Actio hypothecaria non primitur, nisi præscriptione 40 annorum. T. 9 c. 1031 A. B.
Actio de peculio non extinguitur, fed durat annis utili. Tom. 9 c. 315 B.
Actio quæ datur in id, quod facere potest filius de eo, quod gessit, cum effet in potestate patris: filius familias et omnibus locis actis in folidum obligatur, conveniur, & condemnatur, excepta causa mutui, & aliis quibusdam. Tom. 9 c. 308 A.
Actio de dolo jure veteri est annalis. T. 9 c. 1245 D.
Actio in factum non est famosa, imo est honesta. T. 9 c. 358 B.
Actio temporaria constituitur fit perpetua. T. 9 c. 48 A.
Actio hypothecaria quo tempore tollitur. T. 9 c. 1030 C.
Actio de peculio, & exercitoria differant. T. 9 c. 303 D. E.
Actio inficiatio est ex empto, ex mutuo, ex negotiis gestis. Ibid. D. Hæc actio omnibus contractibus aptatur, & multas actiones complectitur. Ibid. D.
Actio de dote. T. 9 c. 67 C. & seq. & c. 488 B. C. & seq.
Actio, quæ restituitur in capite minutum, in fit perpetua. Tom. 9 c. 313 C.
Actio exercitoria, & de peculio differant. T. 9 c. 303 D. E.
Actio finium regundorum non est triennium triennii voluit judiciaunt. T. 9 c. 1031 A.
Actio præscriptis verbis. T. 9 c. 61 E & c. 8 B. est utilis, non directa. c. 69 A.
Actio judicati non nocet absenti. T. 9 c. 1098 A.
Actio in rem cur longo tempore perpetuatur, non actio in personam. T. 9 c. 1224 C.
Actio finium regundorum non tollitur præscriptione triennii simplici Theodosii. T. 9 c. 1031 D.
Actio de dote datur tantum uxori. T. 9 c. 546 E.
Actio in personam, & mixta, ante Theodosium erat perpetua. T. 9 c. 1030 B.
Actio de in rem versio. T. 9 c. 306 B.
Actio de dolo in detur in heredem. T. 9 c. 155 D.
Actio in factum ex delicto nutarum, & ex quasi delicto exercitoria. T. 9 c. 304 D.
Actio non est ex pacto nudo, nisi fabiscla fit stipulatio. T. 9 c. 65 C.
Actio non datur ex nudo pacto. T. 9 c. 69 E.
Actio præscriptis verbis statim nascitur ex lege contractui adjecta. T. 9 c. 80 A.
Actio expilatæ hereditatis cui non datur. T. 9 c. 1458 E.
Actio fi certum petatur late patet, & nihil aliud est, quam certi condictio. T. 9 c. 103 B.
Actio de peculio. Tom. 9 c. 306 B.
Actio de in rem versio, & actio de peculio in quo differant. T. 9 c. 313 D.
Actio furti tollitur pacto, non condictio furtiva. T. 9 c. 55 A.
Actio in factum civilis datur ex artificio, ob, et factiæ. T. 9 c. 131 C D.
Actio in factum est prætoria, de dolo fabidiaria. Ibid. C.
Actio de dolo semper cum actione de vi, aut metu concurrit. T. 9 c. 371 E.
Actio iniuriarum publica est hodie uno cafu. T. 9 c. 146 B.
Actio furti est noxalis. Tom. 9 c. 152 C.
Actio quod jussu. T. 9 c. 386 A.
Actio noxalis non tollitur consentiendum prorogatur in annos 40 Tom. 9 c. 48 A.
Actio hypothecaria adversus debitorem fuit perpetua ante Anaftasium. T. 9 c. 1036 B.
Actio quando iterari potest sine metu rei judicatæ. T. 9 c. 350 D.
Actio in personam cur fuerit perpetua, actio in rem temporaria. T. 9 c. 1030 C.
Actio calumniæ datur victori adversus victos. T. 9 c. 1087 E.
Actio dupli. T. 9 c. 351 A.
Actio ex vendito ordinaria. T. 9 c. 374 A.
Actio rei uxoriæ. T. 9 c. 488 B. & seq.
Actio non perit, cui perit substantia. T. 9 c. 48 C.
Actio in rem quantum edo, fi membrum ruperit. T. 9 c. 54 D.
Actio contraria mandati. T. 9 c. 156 D.
Actio prior est hæredis. Tom. 9 c. 48 D.
Actio furti non nascitur cum mercatore, quod locari operas fuas. T. 9 c. 274 B.
Actio præscriptis olim, sive lis contestata, fuisset, sive non, erat perpetua. T. 9 c. 1027 B.
Actio rescissiria. T. 9 c. 274 A.
Actio ex precario. T. 9 c. 1170 B. & seq.
Actio ex vendito, ut pacto fieret. T. 9 c. 61 E.
An actio ex actione nascatur. T. 9 c. 1030 B.
Actio utilis. T. 9 c. 316 C.
Actio, quæ fuit natura bonæ fidei, fit fictus proprie pactum. T. 9 c. 59 E & 60 A.
Actio Fabiana non omnino est rescissoria. T. 9 c. 273 D.
Actio mixta personalis est perpetua. T. 9 c. 1024 B.
Actio sane dicti nulla est. Tom. 10 c. 70 A.
Actio ex pœna obligationis fiatim nascitur. Ibid. B.
Actio incipit, cum ex per rerum naturam prestari potest. T. 10 c. 77 E & cum operæ officiales funt judicitæ. Tom. 10 c. 78 A.
Actio lexis lege datur, non mandatur. Tom. 10 c. 91 D.
Actio legis Aquiliæ simplicior, & præcisa in jure dicitur esse pa-

nalis. T. 10 c. 190 C.
Actio legis Aquiliæ an sit mixta. Ibidem E.
An sit magis pœnalis, quam condictio furtiva. Ibidem. E.
Actio omnis est in id, quod interest. T. 10 c. 153 D.
Actio, quæ cautione arbitrio judicis interposita, competitura est, an sit arbitraria. T. 10 c. 158 D.
Actio arbitraria nulla est, quæ non pendeat æquo ex arbitrio judicis, ac cetera. T. 10 c. 159 C.
Actio, quæ ex nuda pollicitatione datur, an sit, directi juris, actio est. T. 10 c. 277 B.
Actio datur adventitiæ in fit communio partis, & filiæ. Tom. 10 c. 328 C.
Actio publica non est noxalis. T. 10 c. 386 D.
Actio de dolo, & in factum prætoria, sunt omnium extremæ. T. 10 c. 389 C.
Actio civilis in factum si est in ignorantes, necesse est, ut etiam in scientem fit actio in factum civilis. Ibidem D.
Actio de dolo cessat, ubi potest esse actio in factum civilis. Ibidem D.
Actio de dolo si est in scientem, necesse est, ut in ignorantes fit actio in factum prætoria. Ibidem D.
Actio extellatum acquiritur etiam ignoranti. T. 10 c. 408 E.
Actio actus, quæ fuit novatione extincta, restituitur in veterem dehitorem. T. 10 c. 433 D.
Actio an olim fuerit ex dictione, vel pacto. T. 10 c. 471 A.
Actio nulla, & ignoranti acquirit. T. 10 c. 533 D.
Actio in factum annua datur ei, qui rationem non edidit, & ei fecundum Gracos, qui non edidit actionem. T. 10 c. 610 C.
Actio Serviana tollitur præcipitione longi temporis, si ea utitur bona fidei possessor. T. 10 c. 652 A.
Actio nulla infit ex, quæ dicatur ita non fit. T. 10 c. 701 B.
Actio, & obligatione nobis non acquirit per liberam personam, nisi fit in nobis potestate. Ibidem B.
Actio filiæ, vel abitrium ex delicto tuitur bonæ fidei per replicationem, vel exceptionem doli. T. 10 c. 708 A.
Actio nulla superest, nisi de dolo: aut si quæ sit alia restitutoria, fabina adjunctione per accepilationem. T. 10 c. 718 A.
Actio ex edicto de deterctis, & effusis est pœnalis. T. 10 c. 745 B.
Actio nulla noxalis est, nisi ea, quam edicto nominatim Prætor noxalem fore edixerit. T. 10 c. 746 B.
Actio duplex ex stipulatu, & ex testamento, eiusdem rei an pœnalis competere. T. 10 c. 759 B.
Actio quo cafu competat ex contractu liberi hominis alteri, qui non contraxit, quæ & detur extra ordinem. T. 10 c. 836 C.
Actio mutatur, cujus nomen mutatur; emendatur ea, cujus nomine retenta pars aliqua corrigitur. T. 10 c. 874 D.
Actio hodie est edenda in ipso limite judicii, magis veteribus ambigibus. T. 9 c. 875 A.
Actio contraria negotiorum gestorum, vel ed directa, vel ed utilis. T. 10 c. 889 D.
Directa actio contraria negotiorum gestorum quibus detur. Ibid. D.
Utilis actio contraria negotiorum gestorum quibus detur. Ibid. D.
Actio mandati mixta est, sive reciproca; directa videlicet, & contraria. T. 10 c. 889 E. non datur in invitum, & ignorantem. Ibid E.
Actio bonæ fidei si fit de incidenti quæstione restitutionis, an Judex delegatus eam admittat. T. 10 c. 913 A.
Actio in rem datur in eum, qui dolo fecit possidere. Ibidem B.
Actio olim impetranda, priusquam Judex adiretur. T. 10 c. 915 D.
Actio reale decem, aut viginti; personalis non nisi triginta, aut quadraginta annorum exceptione prætinitur. T. 10 c. 945 D.
Actio fituum regundorum datur tantum, si lis conflitat inter quinque pedes. T. 10 c. 949 D. Vide, Finium regundorum.
Actio noxalis pœnalis est, & pecuniaria. T. 10 c. 959 A.
Actio olim pœnalis in quadruplum eius, quod ex alea tulliet victor. T. 10 c. 990 A.
Hodie est in duplum. Ibidem A.
Actio in perfonam, quæ ex, qui mutuam pecuniam sumit, in debitorem competit, proprie dicitur certi condictio. T. 10 c. 991 E.
Actio conflituere pecuniæ ex fit hereditaria. T. 10 c. 964 C.
Actio quæcumque de re mobili an fit actio realis. T. 12 c. 972 C.
Actio an nobis acquiratur per liberam personam. T. 10 c. 978 E.
Actio directa ubi est cum cessione, ibi ed & utilis sine cessione. T. 10 c. 989 E.
Omnis actio ed in id, quod interest, & non est, si nihil interest. T. 10 c. 991 A.
Actio proprie est actio in perfonam. E. 10 c. 990 A.
Actio non datur nisi ei, cujus interest. T. 10 c. 1087 B.
Actio directa, & principalis opponitur contrariæ. T. 10 c. 1108 C.
Actionis definitio. T. 1 c. 248 E.
Actionis mixtæ species. T. 1 c. 254 A. & feq. & c. 751 A.
Actionis de dolo malo origo. T. 1 c. 271 D.
Actionis formula, & commodati. T. 3 c. 676 E.
Actionis verbum jus dicendi nullum continetur. T. 1 c. 997 E.
Actionis quoque verbo interdicta continetur. T. 1 c. 282. C. D.
Actionis liberatio continuatio. Ibidem. T. 1 c. 1108 C.
Actionis furti pœna est mera pœna non commista rei persequutioni. T. 10 c. 874 D.
Actionis injuriarum species est quæ reali inflicti testamenti. T. 4 c. 114 E.
Actionis diversæ species quæ ejusdem divisionis excludere potest. T. 4 c. 957 C.
Actionis exemplo datur exceptio. T. 4 c. 548 E.
Actionis ineptæ electio actori non confumit actionem aptam rei, & competentem propofito negotio. T. 4 c. 917 D.
Actionis de dolo coarctandæ ratio major. T. 5 c. 770 D.
Actionis damni infecti, & aqua pluviæ arcendæ, differentiæ quæ fint. T. 5 c. 860 D. E.
Actionis injuriarum, id est, de membro rupto, aut offe fracto, poena ex l. 12 Tab. talio fuit. T. 5 c. 55 D.
Actione commodati, vel depositi qui agit, fuum rem petit: at non actit in rem, fed in perfonam ex obligatione commodati, vel depositi. Tom. 5 c. 161 E.
Actionis bonæ fidei finis quis fit. T. 5 c. 988 E. & 989 A.
Actionis de eo, quod certo loco, leges tres. T. 5 c. 402 D.
Actionis ex empto, & reflimatoriæ differentia. T. 5 c. 459 A. & feq.
Actionis exercitoriæ effectus quis. T. 5 c. 428 A.
Actionis inftitoriæ effectus quilis. Ibidem A.B.
Actionis editæ mutatio nondum in judicium petitæ, nondum contestatæ, quæ prima caufæ conflicitatio. T. 5 c. 449 A.
Actionis furti, & de peculio quis eft effectus. T. 5 c. 428 A.B.
Actionis fervi corrupti effectus qui. T. 5 c. 455 D.
Actionis verbo non contineri exceptionem, quomodo intelligendum. T. 5 c. 427 A.
Actionis cessio pro folutione an fit. T. 6 c. 246 D.
Actionis furti in duplum, vel quadruplum, cur nulla hodie fit mentio. T. 6 c. 144 A.
Actionis in rem caufa eft possessio. T. 7 c. 247 B.
Actionis popularis pœna tota quandoque in publicum redigitur. T. 7 c. 115 B.
Actionis in stipulatu dotis nomine, & actionis rei uxoriæ quanta differentia. T. 8 c. 1115 B.
Actionis verbum latissime fumitur. T. 8 c. 533 D.
Actionis arbitrariæ natura. T. 8 c. 888 B.
Actionis caufa ipso jure mutatur in fpecie. T. 8 c. 764 D. actionis de dote informatio. Ibidem D.
Actionis obligationis verbo promissue etiam utimur. Ibidem D.
Actionis nomen quo propofito latissime fumatur. T. 8 c. 756 B.
Actionis definitio. T. 8 c. 316 C.
Actionis definitio convenius actioni in rem, & in perfonam. T. 8 c. 585 C.
Actionis genus ante omnia edere oportet eum, qui acturas fit. T. 8 c. 379 C.
Actionis in rem caufa an veniat in compensationem. T. 8 c. 316 C.
Actionis nomen quomodo in jure proprie acciplatur. T. 8 c. 585 C.
Actionis verbo quæ continentur. T. 8 c. 370 D.
Actionis verbo non contineri exceptionem. T. 8 c. 371 C.
Actionis rei uxoriæ quod erat propium, transferitur in actionem ex stipulatu. T. 9 c. 524 B.
Actionis rei uxoriæ formula. T. 9 c. 407 T.
Actionis nomen edendum jure civili. T. 9 c. 12 D.
Hæc impossibilitas jure Pontificio. Ibidem D.
Actionis tutelæ divino non fit ipso jure. T. 9 c. 165 E.
Actionis verbo etiam continetur exceptio. T. 9 c. 1084 C.
Actionis finiendæ metus. T. 9 c. 141 A.
Actionis confusio. T. 9 c. 60 C.
Actionis nomen unde deducatur. T. 9 c. 1237 C.
Actionem de restitutio de dote reprotenda, & actionis rei uxoriæ, quæ fint communia, & propria. T. 9 c. 511 A. B. fin.
Actionis editio. Vide, Editio.
Actionis editio in quo differat a litis contestatione. T. 9 c. 511 A.
Actionis mandatum non omne est legitimum. T. 10 c. 188 B.
Actionis nomine quid fignificetur. T. 10 c. 999 A.
Actionis de peculio ineß adjectio de in rem verfo. T. 1 c. 267 C.
Actionis de peculio ineß actio de in rem verfo. T. 1 c. 240 A.
Actionis pluvia arcendæ in Africa affino contraria. T. 1 c. 834 B.
Actionis in rem non dabitur compensatio. T. 5 c. 715 D. x feq.
Actionis æquæ pluviæ arcendæ quæ cohæreant, & quæ prædiorum ea requirat. T. 5 c. 650 A. & feq.
Actionis de peculio an & quando inficitio de in rem verfo. T. 5 c. 988 E.
Actionis ex empto quæ propria, & vicina fit. T. 5 c. 27 A.
Actionis bonæ fidei an indit actio de malo. T. 6 c. 305 C.
Actionis familiæ erciscundæ an locus in jure fit, cum quod unus ex heredibus non animo heredis gefsit, fed animo defensoris rerum patrum, qualive memoriam pio officio functus. T. 6 c. 95 A.
Actionis finium regundorum locum esse in vectigalibus fundis, idest, emphyteuticariis, fecut & familiæ erciscundæ, & communi dividundo. T. 7 c. 480 A.
Actionis de dote quod ineß, inell & legato dotis legatæ mutio. T. 7 c. 1398 C.
Actionis familiæ erciscundæ, inell petitio hereditatis. T. 7 c. 124 E.
Actionis de peculio femper ineß clausula de in rem verfo. Tom. 7 c. 161 A.
Actionis in factum prætoriæ quando locus fit. T. 7 c. 417 D.
Actionis de aquæ pluviæ quandonam locus fit. T. 8 c. 1111 C.
Actionis Publianæ quando fit locus. T. 8 c. 719 A.
Actionis judicati quæ opponuntur. T. 9 c. 1189 D.
Actionis ex empto tacite ineß duplu, eiusn fi non fucrit caufa. T. 9 c. 1099 C.
Actio de in rem verfo non eft in folidum. T. 10 c. 976 D.
Actionem de re immobili, vel mobili, fallum eß, esse realem. T. 1 c. 669 A.
Actionem omnem competere, dari, inflitui, & restitui differunt. T. 1 c. 1295 B.
Actionem qui præstare debet, affirmationem quoque præstare debet quam confequutus eft. Tom. 1 c. 1363 D.
Actionem exhibere pro edere nunquam dicimus. T. 1 c. 968 C.
Actionem exhibere est cedere, non edere. Ibidem C.
Actionem de in rem verfo esse perpetuam, tam mortuo, quam vivo fervo. T. 1 c. 1240 A.
Actionem tollere est cum filio familias, aut cum fervo. T. 3 c. 226 A.
Actionem omittere quid fit. T. 1 c. 1005 B.
Actionem femel extinctam civilis, an aliquis poffit, quo tenaci non patitur. T. 1 c. 1306 D.
Actionem in emptorem delegare, & ve mandare, & delegare emptorem, quomodo differunt. T. 3 c. 932 E.
Actionem eligere aptam, & negotio, de quo agitur, competentem prudentia eft. T. 4 c. 1160 E.
Actionem qui habet ad eam recuperandam, in rem habere videtur. T. 4 c. 1254 C.
In actionem factam usura non veniunt. T. 4 c. 889 A.
Actionem tolli confumptione, non exceptione. T. 4 c. 997 E.
Actionem competere aliud eß, aliud dari, vel decerni actionem. T. 4 c. 37 B.
Actionem mutare non eft integrum post litem contestatam, nisi magna ex caufa. T. 4 c. 905 E.
Actionem cellare eß fopiri actionem, non extingui. T. 4 c. 902 B.
In actionem in rem fpecialem utrum veniant fructus post litem contestatam necnon, & quid de ante perceptis. T. 4 c. 888 E.
Actionem criminalem intendere non potest, qui cecidit civili. T. 4 c. 281 C.
Actionem ineptam qui proponit, & caufa cecidit, an poffit agere actione propria, & conveniente rei. A. 4 c. 917 E.
Inter actionem rerum amotarum, & actionem de dote, differentia quæ fint. T. 4 c. 1000 B.
Ad actionem proficiunt pacta inconvenienti facta. T. 4 c. 238 E.
Inter actionem et litipitata, & actionem ex empto differentia. T. 4 c. 150 E. 151 B. & c. 705 B.
Inter actionem Publianam, & interdictum fraudatorium differentia quæ. T. 4 c. 1319 B. excipitur interdictum Uti Possidetis. Ibidem D.
Actionem qui intendere non potest, ille facultatem exigendi non habet. T. 4 c. 1008 D.
Actionem dominii quid parat. T. 5 c. 203 E.
In actionem redhibitorium quæ veniunt. T. 5 c. 1019 C.
Actionem ad liberi hominis st, quam rem. T. 5 c. 155 A.
Actionem commodati esse duplicem. T. 5 c. 418 D.
Actionem rem in rem nemo pati compellitur. T. 5 c. 61 B.
Actionem Faviana amisit, qui bonorum possessionem amisit. T. 5 c. 635 C.
Actione Rhictum utiliorem esse bonæ fidei actione auctor contra Accursium & Fulgosium, quomodo de falfitate tabat. T. 5 c. 466 A.
In actionem in factum, quam debitor in creditorem militem profitetur nem habet, quæ veniant. T. 5 c. 770 C.
Actionem deposiri parit folummodo dolus. T. 6 c. 77 E.
Actionem de improbitate confequi an aliquis poffit. T. 6 c. 146 C.
Qui actionem habet, an rem ipsam habere videatur. T. 6 c. 295 C.
In actionem Fabianam utrum veniant ea, quæ libertus dolo malo alienavit in actem, vel fraudem patroni fui, non etiam ea, quæ non acquisivit. T. 6 c. 181 D.
Actionem cui damna, & acquirendam competere multo magis. T. 6 c. 19 B.
Actionem in duplum non competere actionem in rem, vel ad exhibendam. T. 7 c. 613 A.
In actionem fi certum petatur, non veniunt. T. 7 c. 611 E.
Actionem non format pacta, quæ fiunt ex intervallo. T. 7 c. 115 B.
Actionem odi, & litem contestari utrum prius fit. T. 7 c. 149 C.
Actionem jus dicenti non obtemperare pœnalem esse, nec dari id, quod interest actoris, & fideri intra annum. T. 7 c. 111 E c. 112 T. & c. 114 E.
In actionem non venire quod poß item contestatam accidit, antem per procedat. T. 7 c. 115 B.
Actionem pœnalem cum mutatione

tione male contenta. Tom. 7 c. 110 D.
Actionem eius esse denegare, qui potest & dare. T. 8. c. 707 E. c. 914 C. D. & c. 268 E.
Actionem habere minus est, quam rem. T. 8 c. 847 A.
Actionem edendo speciale nomen actionis cœpere exportet. Tom. 8 c. 486 C.
Inter actionem hypothecariam, & pignerationem tantum nominis fortur. T. 8 c. 697 B.
Actionem in rem semper rei domino dari in quemcumque possessorem rei. T. 8 c. 557 D.
Actionem in rem ex præsenti possessione esse. Ibidem D.
Actionem ut pariat qualibet causa. T. 8 c. 317 C.
Actionem familiæ verborum formula facit, & fecit & fenteratur formula. T. 8 c. 370 A.
Actionem in rem ex præsenti possessione esse. T. 8 c. 353 D. præsens possessio quæ intelligitur. Ibidem E.
Actionem in rem possessionem adversarii parere. Ibidem. E.
Actionem hypothecariam ex ipsius Prætoris iurisdictione capere substantiam. T. 9 c. 1186 C.
Actionem furti propetuo diri. T. 9 c. 1051 T. non perimi actionem furti, quandiu res vivit. Ibid. A
Actionem semel editam non posse mutari, vel emendari, sed perseverandum esse usque ad finem. T. 9 c. 69 D.
Actionem personalem post litis contestationem, atque etiam nominis iudicis exercitionem, fi emittatur ab utraque parte, ut ab ultima cognitione iudiciali, quasis omissa est, perrigi ad annos 40 T. 9 c. 1049 B.
In actionem pignerationis rerum venut dolus, an & culpa, & omne periculum. T. 9 c. 298 D.
In actionem ex vendito quæ res venuint. T. 9 c. 581 C.
Actionem depositi directam, non contrariam esse famosam. T. 9 c. 335 D.
Actionem fi certum petatur non parit pacrum nudum. Tom. 9 c. 216 B.
In actionem empti aliquando venire rem incertam. Tom. 9 c. 1095 E. & 1080 A.
Actionem pignerationis esse duplicem, directam, & contrariam. Tom. 9 c. 299 C.
Actionem iniuriarum institutar querela insufficiti testamenti. T. 9 c. 106 B.
Actionem cadere quid. T. 9 c. 239 E.
Actionem penalem meram aufugam dari in heredem. T. 9 c. 358. C.
Actionem nonnumquam parit pactum nudum. T. 9 c. 69 E.
Actionem complectitur lis. T. 9 c. 48 B.
In actionem ex empto quæ res venuinur. T. 9 c. 387 C.
Actionem vendi posse confiat ram in rem, quam in personam. T. 9 c. 168 A.
Actionem pignoris individuam esse quid 6t. T. 9 c. 1040 A.
Actionem depositi dari in heredem, non tantum fi defuncius depositarit, fed & fi fieres hereditarius. T. 9 c. 252 A. B.
Actionem confusa additione hereditaris, & creditor debitori succedat. T. 9 c. 60 G.
Actionem arbitrariam non loci tantum, fed & temporis in conventione adjecti ratione dari existimat Cujacius. T. 9 c. 159 C.
Actionem cedere, & mandare, an fit idem. T. 10 c. 631 D.
Inter actionem, & vindicationem differentia. T. 10 c. 408 E.
Inter actionem de dolo, & actionem quod metus causa, an sit differentia. T. 10 c. 895 A. B.
Actione iniiiuria quis teneatur, & unde id nominis habet. Tom. 1 c. 386 E.
Actione ex empto vendito teneur, ut præstet habere licere. T. 1 c. 1187 A.
Actione hereditatis petendæ quæ continetur. T. 1 c. 745 D. E.
Actione noxali ut dominus nomine servi teneatur. T. 1 c. 1370 A.
Actione de diffrahendis rationibus in duplum tutor teneatur. T. 1 c. 408 B.
Actione concepti, actione obliati qui teneatur. Ibidem D.
Actione negotiorum gestorum qui teneatur. T. 1 c. 365 A.
Actione negotiorum gestorum quando mater teneatur. T. 1 c. 363 D.
Actione noxali qui teneur, non potest agere noxali. T. 1 c. 649 D. E.
In actione de peculio cur ante adducatur, quod domino debetur. T. 1 c. 365 B.
Actione empti an teneatur emptor, qui manumisit. T. 1 c. 665 B.
Qua actione qui possit agere abstinentem servi. T. 1 c. 666 A.
Actione ex vendito an emptor cogatur solvere pretium vendituri. T. 1 c. 947 C.
Actione tutelæ agi non potest cum aliquo, nisi prius tutor esse debiat. T. 1 c. 334 E.
Actione incerti conducuntur omnes obligationes. T. 1 c. 1307 D.
Qua actione teneatur duumviri. T. 1 c. 326 A.
In actione tutelæ quæ diviso fit, nunn eadem fieri debeat in actione fiduciæ. T. 1 c. 906 C.
Actione negotiorum gestorum teneatur tutor creditoribus etiam non dum finita tutela. T. 1 c. 644 D.
Utrum actione furti, vel mandati teneatur le, qui habuit res quasiam inclusio in cistam, ut id aliam perferret, & non perriuit, fed retinuit. T. 1 c. 842 C.
Actione directa quando tutor teneatur, & quando utili actione. T. 1 c. 1018 C. D.
In actione ex vendito in satisdandum fit emptori evictionis generalis, vel specialis nomine. T. 1 c. 948 A.
Actione iurisjurandi in factum qui teneatur, an & constituendo teneatur. T. 1 c. 177 C.
In actione de morbus civili admittitur compensatio criminum patrum, in actione de morbus criminali non admittitur. Tom. 4 c. 282. E.
In actione de peculio non spectatur temous indicii inchoati, aut intermedii, fed iudicati. T. 4 c. 138 B.
In actione rerum amotarum motua delicta pari compensatione tollantur. T. 4 c. 305 D.
In actione ex liquidata, quæ divisio fit, nunn eadem fieri debet in actione tutelæ. T. 4 c. 906 C.
Actione negotiorum gestorum qui poteat adversus unum agere principaliter, non poteat adversus aliam agere principaliter. Tom. 1 c. 400 C.
Actione præjudicia verbis quando quis teneatur, quando non. T. 4 c. 177 D.
Actione ex fiipulatu deficiente ob evictionem, non deficit actio ex empto. T. 4 c. 904 D.
In actione arbitrium arbitrium iudicis non est latissimum. Tom. 4 c. 274 A.
Actione iudicioria in pater teneatur, si pro filio fideiussierit apud creditorem, qui filio iudicioti mercium cauſa credidit. Tom. 4 c. 934 C. D.
In actione perfionali privilegia adiuvantur creditoris, in hypothecis ex tempore. T. 4 c. 111 C. D.
Actione iudicati an nomine Pupilli teneatur tutor tempore tutelæ condemnatus. T. 4 c. 1035 A.
Ab actione pignoris non recedit inviteus, quam habet in vendicorum pignoris. T. 4 c. 932. B.
Actione de fideicommisso qui teneatur. T. 5 c. 901 B.
Actione ad exhibendum cur pater teneatur de rebus filii familias. T. 5 c. 378 A.
De actione tutelæ. T. 5 c. 580 D.
De actione utili, quæ arbitraria vocatur. T. 5 c. 402 D.
Actione aquæ pluviæ arcendæ nemo cogi potest, ut vicinis prosit. T. 5 c. 659 B. & 664 C.
Actione aquæ pluviæ arcendæ agere volenti non pluria, quo modo cum illis agere debeat. Tom. 5 c. 673 C.
Actione aquæ pluviæ arcendæ de qua fossa (cum fossæ agrorum duplices sint) agere potest vicinus cum vicino. T. 5 c. 665 A. B.
Actione legis aquiliæ non teneur in duplum, qui confitetur. T. 5 c. 758 D.
De actione in factum. T. 5 c. 770 D. & seq.
Actione de alienatione iudicii mutandi cauſa qui teneatur, & qui non. T. 5 c. 165 B. C.
Actione, cautione, aut nomine debitoris vendito, quid venditor præstare teneatur. T. 5 c. 510 A.
In actione conditioria spectatur tempus conventionis. T. 5 c. 41 E.
Actione de in rem verso pater quando teneatur. T. 5 c. 982. D. & seq.
Actione exercitoria, aut institoria in solidum teneatur, quo modo a socius parres illorum recuperare posit. T. 5 c. 43 A.
Actione de dolo pupillus etiam convenini potest. T. 5 c. 147 A.
Actione de peculio an dominus agere possit, qui communem cum socio fervum habet. T. 5 c. 441 A.
Actione de emptio quando quis teneatur. T. 5 c. 400 A.
In actione de peculio spectatur tempus rei iudicatæ, idest, quantum ostemport fit in peculio. T. 5 c. 413 E.
In actione depositi pondus integrum vafis adiici cur debeat. T. 5 c. 100 C.
Actione de alio corrupto qui teneatur. T. 5 c. 31 B.
Actione furti qui agere non posit. T. 5 c. 587 A.
Actione iudicii mutandi cauſa qui teneatur. T. 5 c. 165 B. C. & 164 E. & seq.
Actione iudicii mutandi cauſa comperatæ quomodo alienans rem liberetur. T. 5 c. 164 E. & 165 A.
Actione damni infecti quo tempore missio in possessionem teneatur & an expectandum sit, dum fatum fit. T. 5 c. 622 E.
Actione in factum de damno infecto quis teneatur. Ibidem E.
An extendatur hæc actio in factum in id tempus, quo damnum datur. Ibidem E.
In actione iniuriarum privatarum, an publica actione agi debeat, & alteta alterum solitat, aut præiudicium afferat. T. 5 c. 754 E. 755 A.
Actione iniuriarum teneatur is, qui flatuam potris rei funeiere affixam non fatfulerit, fed eam fatis ceciderit; non fepulcri violati. T. 5 c. 356 B.
Actione pœnali, vel condictione ob pecuniam datam competente, una electa, altera consistitur. T. 5 c. 139 C.
Actione præscriptis verbis tutius an fit agere, quam actione mandati, aut negotiorum gestorum. T. 5 c. 131 C.
In actione iniuriarum agentes satisfaciti dominari potius, quam fabitile jus debet. T. 5 c. 161 E.
Actione quæ iniuria accendi de qua fossa (cum fossæ agrorum duplices sint) agere potest vicinus cum vicino. T. 5 c. 665 A. B.
Actione legis aquiliæ non teneur in duplum, qui confitetur. T. 5 c. 758 D.
De actione in factum. T. 5 c. 770 D. & seq.
Actione populari quoties agi possit. T. 5 c. 15 A.
Actione populari pluribus agere contendentibus, an Prætoris eft electio, utri actionem concedere velit. Ibidem A.
De actione quod ipsile. T. 5 c. 445 E. & 446 A. & seq.
De actione tributoria, & quo potissimum, & maxime in ea notanda fint. T. 5 c. 434 D.E. & c. 435 D.
In actione judicati an habeatur prior ratio ejus, qui prior reus condemnatus fuerit. T. 6 c. 325 E.
De actione iniuriarum, quæ parti competit ejus nomine ex Prætoris edicto, nominat autem filiafamilias, ex leg. Cornelia de iniur. T. 6 c. 388 B.
De actione mandati. T. 6 c. 78 D. E. 79 A. & seq. 87 B. & seq.
Actione negotiorum gestorum quandoam teneatur pupillus. T. 6 c. 11 A. B.
Actione negotiorum gestorum an obligetur is, qui pecuniam, vel aliam rem ad alium perferendam accepit. T. 6 c. 13 D.
Actione de peculio experiri an permissum fit creditori in solidum etiam ipso vetiti dominoruin ex contractu fervi communis dominum, vel plurium. T. 6 c. 62 B. & seq.
In actione de peculio quamodo ius deductionis fcindatur. T. 6 c. 64 B.
Actione Paulliana utrum revocetur libertatis mala fide data a creditoribus. T. 6 c. 328 A. C. & c. 335 D. E. & seq.
Actione Paulliana utrum creditor vindicet, & petat, rem esse debitis, vel pecuniam, quam debitor in fraudem fuam. T. 6 c. 335 E.
Actione populari, vel popularitiere dicto nullus potest agere pro procuratorem, nisi res, quæ publicum quoddam principiatur fore, ad eam quoque pertinat. T. 6 c. 501 D. E.
De actione præjudicialiori. T. 9 c. 200 A.
Actione fepulcri violati an tenetur is, qui in alienum fepulcrum, vel in alienum locum religiosum mortuum iamdic contra voluntatem domini in aereos centum, quæ actio pœnalis est. T. 6 c. 408 E.
Actione una electa, utrum altera confiumatur. T. 6 c. 20 D.
In actione bonæ fidei ex mora utrum usuræ pofint accedere officio iudicis. T. 6 c. 5 E.
Actione confessoria, vel negatoria fructuarius agere an possit adversus dominum. T. 6 c. 326 D.
Actione Fabiana utrum revocet patronus ea, quæ ex bonis suis libertus alienavit in fraudem patroni, quæ minor ad eum bonorum portio libeti pervenient. T. 6 c. 180 E.
Actione Fabiana, vel Calvisiana quæ nam alienationes prohibeantur, & revocentur. T. 6 c. 422 A. B. C.
Actione Fabiana utrum revocentur ea, quæ libertus alienavit in fraudem patroni. T. 6 c. 180 E. & 181 A.
De actione in factum, quæ ex oratione Traiani, & senatus conf. datur adolescentibus in magistratus municipales, five duumviros, qui a tutoribus, vel curatoribus, quos eis dederant, non eagerint idoneam satisdationem, tem pupilli, five adolescentis salvam fore. T. 6 c. 135 A.
De actione tributoria utrum mera tantum peculiaris, in qua fatente domino servus negotiatus est, fed utetur non tantum peculium, fed mera tantum peculiaris. Tom. 6 c. 70 C.
In actione tributoria dominus non deducat totum, quod ibi debetur, fed partem contingentem tantum. Ibidem B.
Actione legis aquiliæ quando magistratus municipalis teneatur. T. 7 c. 63 A. B. quando actione in factum. T. 8 c. 369 B.
Actione iuscdicenti non obtemperare non tantum reum, fed & actorem punit poffe. T. 7 c. 111 A. 115 D.
Actione omni civili defuncti, decurrendum est ad actionem de dolo. T. 7 c. 82 A.
De actione vectigali inter emphiteuticarios. T. 7 c. 580 A.
Actione de peculio rem convertitur puer, etiam si nihil fit in peculio. T. 7 c. 614 E.
In actione fiagitorum iuraa veniunt ex mora, officio iudicis. Tom. 7 c. 653 C.
Actione in duplum præstatur mera pœna. T. 7 c. 613 A.
De actione ex testamento in duplum transfuia. T. 7 c. 1130 D.
In actione iniuriarum iniuria non significat genus, fed fpeciem certam. T. 7 c. 245 D.
Actione duplici, h. e. communi actori, & reo, quid fit dicendum, si agatur. T. 7 c. 91 D. E.
Actione mutua priore, excedente modum iurisdictionis, quid agitur. T. 7 c. 67 E.
Actione ex locato, furti, & condictione furtiva concurrentibus an una alteram perimat. Tom. 8 c. 361 E. & 362 A.
Actione ex vendito, & actione ex fiipulatu concurrentibus, an una alterum perimat. T. 8 c. 365 C.
Actione furti, & damni injuria dati ex lege aquilia an filius familias agere poffit. T. 8 c. 537 C.
Actione mandati an filius familias agere poffit. Ibidem D.
Actione commodati, & actione legis aquiliæ concurrentibus, an una alterum perimat. T. 8 c. 366 B.
Actione commodati an filius familias agere poffit. T. 8 c. 537 C.
Actione commodati, & condictione furtiva concurrentibus, an una alterum perimat. T. 8 c. 365 A.
De actione fraudatoria cum agitur, quid considerandum. Tom. 8 c. 699 C.

Actione in duplum quis teneatur. T. 8 c. 777 D.
Actione Pauliana fraudator teneatur. T. 8 c. 609 D.
Actione personali fubilata, tolliur hypothecaria. T. 8 c. 716 C.
Actione creditæ pecuniæ an filius familiarum agere possit. T. 8 c. 337 D.
Actione depositi an filius familias agere possit. Ibidem C.
Actione in furtum an teneatur causa, si in eius caupona furtum fiat. T. 8 c. 733 B.
Actione injuriarum an filius familias sio nomine agere possit. T. 8 c. 337 A.
Actione injuriarum an teneatur is, qui per iudum quem percusserit. T. 8 c. 337 C.
Actione noxali an dominus teneatur, cuius fervus ex contractu aliquid effuderit, vel dejecerit. T. 8 c. 333 C. D. vel si ferrus noxam nocuit, poenam, aut suspendendo. Ibi. D.
Actione prima edita aggrediendum est reus. T. 8 c. 370 C.
Actione rescisa iure fiscali, an creditori restituatur actio. in debitorem vel fideiussorem. Tom. 9 c. 439 E.
In rem actione solum possessorem teneri, non debitorem. Tom. 8 c. 332 E.
Actio in personam adversus quem datur. T. 8 c. 354 A.
Actione hypothecaria singuli heredes teneatur in solidum. T. 9 c. 109 B.
Actione iudiciaria teneatur magistratus ex contractu iudiciorum. T. 9 c. 323 D.
Actione furti civili in duplum, vel quadruplum, cur non utimur hodie. T. 9 c. 500 C.
Actione furti quando fur solvitur. T. 9 c. 611 E.
Actione redhibitoria agendum est intra fex menses utiles. T. 9 c. 395 C.
Actione negotiorum gestorum pertinet heredi ratiti teneri possessioni hereditatis. T. 9 c. 168 D.
Actione civili de albo corrupto cur non utimur hodie. T. 9 c. 500 C.
Actione judicati minorem convenirri, non tutorem, vel curatorem ex lite, quam intendit tutor, vel curator minoris nomine. T. 9 c. 376 B. C. & seq.
Actione exercitoria teneatur navis exercitor ex contractu magistri. T. 9 c. 303 B.
Actione speciali fugitus agi potest ex variis causis, non obstante praescriptione rei iudicatæ. T. 9 c. 117 B.
Actione iudicati novatur prior contractus, prior obligatio. T. 9 c. 116 B. & seq.
Actione furti nec manifesti teneatur non tantum qui furtum fecit clandestim, sed & is, cujus ope & consilio furtum factum est. T. 9 c. 623 D.
Actione generali sæpe agi potest. T. 9 c. 117 C.
Actione affirmativa agendum est intra annum utilem. T. 9 c. 395 C.
Actione ex empto non teneatur venditor emptori ob evictionem ultra duplum. T. 9 c. 1077 C.
Actione ex fiduciaria teneri tutoris fideiussores. T. 9 c. 600 D.
Actione, quæ datur in magistratus municipales, five duumviros, qui tutores dederunt, aut nominaverunt. T. 9 c. 614 B. & seq.
De actione jurisjurandi. T. 9 c. 195 A. & seq.
De actione exercitoria, & institoria. T. 9 c. 303 B. & seq.
De actione pignoratitia. T. 9 c. 194 E. & c. 195. A. & seq.
De actione in factum, quæ Paulina dicitur, & quibus competat. T. 9 c. 1135 A. B.
De actione ex litigiosa, qua fideiussor curatoris tenetur, cur cavit, rem adolescentis salvam fore, vel fundi, vel prodigi. T. 9 c. 500 C.
De actione hypothecaria. T. 9 c. 1186 B. est actio in rem. Ibidem B.
De actione prætoria. T. 9 c. 590 C. flatim competit. Ibidem C.
De actione pretudicii de parta, seu filio agnoscendo. Tom. 9 c. 1306 D.
De actione vendita. T. 9 c. 765 E.
De actione praescriptis verbis, quæ datur ex permutatione. T. 9 c. 464 A. & B.
De actione tutela. T. 9 c. 265 D.
De actione vi bonorum raptorum. T. 9 c. 1159 B.
In actione exhibitorii, verbum *exhibere* restitutionis vim in se continet. T. 9 c. 1167 D.
In actione affirmatoria quid quæritur. T. 9 c. 395 B.
In actione depositi compensatio, deducitio, aut retentio locum non habent. T. 9 c. 353 C.
In actione ex empto, quæ evictionis nomine datur in id quod interest, continenti meliorationes. T. 9 c. 1098 B.
In actione rerum amotarum, & furti, & iniuriarum reo detatum jusjurandum non referri. T. 9 c. 197 B.
In actione si certum petatur probatur frequentius, si pecunia petatur, non si alia res certa petatur mobilis. T. 9 c. 217 A. B.
In actione hypothecaria pertinet praescriptio 40. annorum. T. 9 c. 1049 E.
Qua actione posit repetere pupillus rem suam mobilem usurpatam. T. 10 c. 108 C.
An qui una actione egit, cum ex eodem facto due competerent, posit postea reliqua experiri etiam in solidum. T. 10 c. 131 E.
In actione absolutio fequitur, si in, unde petitur, judicia arbitria satisfaciat adiuvi. T. 10 c. 158 C.
In actione ex empto, & in actione ex vendito quid veniat. T. 10 c. 719 D.
Actiones strictæ, & actiones bonæ fidei. T. 1 c. 763 C. D.
Actiones personales, & mixtæ annoeum. p. praescriptione tollunur. T. 1 c. 548 B.
Actiones personales olim, five in contractibus, five non, etiam arbitraria, atque perpetuæ. T. 3 c. 530 B.
Actiones in factum etiam filii familias exercere possunt. T. 1 c. 1165 D.
Actiones ex tutela, & curationis obligatione quæ ex contractu. T. 1 c. 793 E.
Actiones arbitrariæ quæ sint. T. 1 c. 1279 C. & seq.
Actiones arbitrariæ bonæ fidei infunt judicis. T. 1 c. 1194 D. & 1258 D.
Actiones sficales in rem exclusi praescriptione. T. 2 c. 645 C.
Actiones noxales in genere. T. 1 c. 753 C.
Actiones de deliciis, sive criminibus. T. 1 c. 753 D. & T. 10 c. 961 D.
Actiones ædilitiæ. T. 2 c. 293 C.
Actiones infinitæ ex exercitoria ad omnes contractus referuntur. T. 1 c. 237 C.
Actiones emti & venditi. T. 1 c. 771 D. & T. 2 c. 293 C.
Actiones noxales quæsam sint. T. 1 c. 753 B. & T. 2 c. 1260 B. C. D.
Actiones noxales dominis, & in dominos datur. T. 1 c. 753 B.
Actiones quædam infinitæ in duplum efficiunt. T. 1 c. 379 B.
Actiones quid differant ab interdictis. T. 1 c. 848 D.
Actiones duæ ex tutela obligatione. T. 1 c. 793 E.
Actiones privilegiatæ. T. 1 c. 704 C.
Actiones strictæ. T. 4 c. 1281 B & c. 1282 A.
Actiones arbitrariæ. T. 1 c. 1279 C.
Actiones arbitrariæ quæ sint. T. 1 c. 1282. A. B. & c. 1282 A. B.
Actiones multæ ex negotiorum administratione. T. 3 c. 111 C.
Actiones simplariæ infinitæ in duplum efficiunt. T. 2 c. 1065 B.
Actiones annales omnes. Tom. 1 c. 1065 D.
Actiones perpetuæ. T. 1 c. 552 C.
Actiones legatorum personales ignorantia adfiuitur. Tom. 1 c. 1046 D.
Actiones ædilitiæ duæ, arbitrariæ, & redhibitoriæ. T. 1 c. 978 B.
Actiones ædilitiæ ex quibus cautis dantur. Ibidem C.
Actiones ædilitiæ cur introductæ. Ibidem D.
Actiones ædilitiæ temporales sunt. Ibidem E. & c. 979 A.
Actiones utiles cur ita dicta. T. 1 c. 221 A. B.
Actiones utiles accommodari proprie dicuntur. T. 1 c. 253 B.
Actiones utiles habet fiscus in debitores debitoris. T. 2 c. 645 D.
Actiones utiles resisfiriæ, & restitutoriæ. T. 1 c. 956 A-E.
Actiones contractum fant civiles. Tom. 1 c. 921 C.
Actiones ut duæ sint de usufructu, ita de jure praetorum. Tom. 1 c. 751 D.
Actiones pœnales quæ sint. T. 3 c. 100 B.
Actiones populares, ut, & quibus dantur. T. 1 c. 891 C.
Actiones populares etiam publice dicuntur, quod omnibus patent. T. 1 c. 975 E.
Actiones privatis competentes praescriptione 30 annorum excludunturur. T. 3 c. 117 D. E.
Actiones, quæ vindicare tantum perseguutionem habent. Tom. 3 c. 100 D.
Actiones Calvisianæ, quæ dantur liberis, aut parentibus. Tom. 1 c. 1258 D.
Actiones legatorum personales ignorantibus acquiri. T. 1 c. 1046 D E.
Actiones directæ quibus competunt. T. 3 c. 210 A.
Actiones familiariæ. T. 2 c. 1065 B.
Actiones, quæ in heredes, vel ad heredes transeunt. T. 1 c. 376 A.
Actiones quæ ex delicto, & exercitoria ad omnes contractus referuntur. T. 1 c. 237 C.
Actiones emti & venditi. T. 1 c. 771 D. & T. 2 c. 293 C.
Actiones exercitoriæ quæ sint omnes eodem jure. Tom. 5 c. 401 D.
Actiones duæ tam fuit, quam civiles Petitæ. T. 1 c. 793 E.
Actiones ecclesiæ, & civitatibus competentes, quanto tempore excludantur. T. 3 c. 117 E.
Actiones quando extinguuntur. T. 1 c. 551 A. B.
Actiones finiti, erificandæ, & communi dividundo quid habeant commune. T. 2 c. 177 A.
Actiones vivere quid. T. 3 c. 536 E.
Actiones temporales. T. 2 c. 539 D.
Actiones certæ, vel negotiaria. T. 1 c. 230 D.
Actiones contractus. T. 3 c. 208 C.
Actiones Ecclesiæ, aut collunur, aut præscriptione 100 annorum. T. 1 c. 116 C.
Actiones furti obtati. T. 1 c. 231 B.
Actiones furti prohibiti. Ibidem B.
Actiones furti commodati, & obtati, & prohibiti, nec non furti non exhibiti in defuntorum abierunt. Ibid. B.
Actiones, quæ in bonum, & æquum concipiuntur, quo fensu, quantum præstanemus habere intelligantur. T. 3 c. 642 D.
Actiones pœnales quæsam ex Prætoris jurisdictione. T. 1 c. 254 C.D.
Actiones quæsam propriæ prætoriales appellantur. Ibid. D. E.
Actiones pœnales ex maleficiis, in heredem an competant excepta ignorantibus. T. 1 c. 277 B.
Actiones præstatim pœnales ex eadem re concurrentes an aliquando inviicem se confumant. Tom. 3 c. 208 C.
Actiones pœnales contestatæ ab heredibus an & heredibus detentur, & contra heredes transeant. T. 1 c. 277 C.
Actiones in rem vindicationes, in personam cur caudictiones dicuntur. T. 1 c. 255 E. & 256 A.
Actiones perpetuæ quænam esse dicantur. T. 1 c. 276 A.
Actiones perpetuæ quandoque intra annum vivant, & quando perpetuæ fint. Ibid. A. B.
Actiones quarum mixtam conflam obtinere videantur, non in rem, quam in personam. T. 1 c. 257 A.
Actiones duæ ex verborum obligatione, fitilicet condictio, vel ex fiducia. T. 1 c. 793 E.
Actiones omnes, vel in simplum concepta fant, vel in duplum, vel in triplum, vel in quadruplum. T. 1 c. 257 C.
Actiones, quæ duæ arbitrariæ appellantur, quænam fint. T. 1 c. 261 A.
Actiones de peculio servorum, filiorum quæ familias, & quo propotitur. T. 1 c. 321 E.
Actiones, quæ infinitiæ duplicantur, quænam fint. T. 1 c. 379 B.
Actiones omnes in bonæ fidei fint, vel stricti juris. T. 1 c. 250 A.
Actiones inter bonæ fidei cur ha fint omittæ, de precario, vel fiducia. Ibid. C.
Actiones omnes, quæ iure civili heredi, & in heredem competerant, ex fenatus consulto obtentur in discriminalitarum, & successione Prætoris an utiles dentur. Tom. 1 c. 41 C. D.
Actiones noxales prolitæ ex maleficiis servorum. T. 1 c. 256 D.
Actiones noxales conflitutæ ut legibus, aut edicto Prætoris. T. 1 c. 250 B.
Actiones noxales in servos tantum proponendæ. T. 1 c. 251 A.
Actiones noxales, fideinstitor, quæ non propriæ appellentur. Tom. 1 c. 892 E.
Actiones bonæ fidei quot enumerentur. T. 1 c. 259 C.
Actiones populares sine fant noxales, alia non item. T. 3 c. 653 A.
Actiones in personam aliæ civiles, aliæ prætoriæ, aut ex legibus, vel constitutionibus. T. 3 c. 207 E.
Actiones privatæ fuit tantum civiles. T. 4 c. 882 B.
Actiones utiles necessarie non fant, cum directæ competunt. Tom. 4 c. 1307 E.
Actiones, quæ competunt societatibus, voluntariæ, & necessariæ. T. 4 c. 969 A.
Actiones, quæ hiire societatibus competunt. Ib. A. Mar. Tullius de utraque societate verba facit in Quintiana. Ibid. B.
Actiones perpetuæ legatorum etiam ignorantibus legatariis acquiruntur. T. 4 c. 1444 D.
Omnes actiones, præter actionem depositi, compensationem hodie patiuntur ipso iure. T. 4 c. 1119 C.
Omnes actiones in rem, aut quasi in rem arbitratæ fant. T. 4 c. 1314 A.
Actiones ædilitiæ fiunt Publicianæ actio, & rescisoria actio. Tom. 4 c. 1168 B.
Actiones quænam iis dantur, quorum non interest, & e contra. T. 4 c. 874 C.
Actiones, aut bonæ fidei fint, aut strictæ; aut arbitrariæ, & strictæ; aut arbitrariæ, aut non. Tom. 4 c. 577 A.
Actiones utiles occurrunt iniquitatis. T. 4 c. 481 A.
Actiones, & obligationes activæ, & passivæ an pro rata eint, quod ad restituitur, in eum transeant. T. 4 c. 560 C.
Actiones noxales non restituuntur. T. 4 c. 63 A.
Actiones per procuratorem non fiunt, nisi nobis acquirantur. Tom. 4 c. 917 C.
Actiones legis specialiter mandari non possunt. T. 4 c. 9 C.
Actiones arbitrariæ intentatæ potius strictæ actiones, quam actiones bonæ fidei. T. 4 c. 575 C.
Duæ actiones petitioni hereditatis infunt, & quæ fint. T. 5 c. 1179 D.
Actiones ex stipulatione, ex mutuo, ex conflitutæ pecuniæ, ex retinemono fant judicia stricti juris, quæ magis frequentantur. Tom. 5 c. 403 C.
Actiones directæ in iure cedunturur quod & non fint, dantur utiles. T. 5 c. 510 E.
Actiones de calumniatoribus fumtis actionibus non concumentur. T. 5 c. 149 E.
Actiones quæ fuit in factum. T. 5 c. 771 B. C.
Actiones ad quod comparatæ, & compotitæ fuit. T. 5 c. 916 C.
Actiones hereditariæ. T. 5 c. 280 A.
Actiones præscriptis verbis duæ tantum fuit bonæ fidei, fitilicet arbitrariæ, & ex, quæ nascitur ex permutatione. T. 5 c. 450 B. certæ actiones præscriptis verbis fuit inferiæ. Ibid. B.
Actiones bonæ fidei quot fint numero, earumque enumeratio. Ib. B. ex memoriter fitir operiet. Ibid. B.
Actiones directæ ad quod competant, aut quid persequantur. Tom. 5 c. 140 D.
Actiones exercitoria, institoria, & tributoria in publico convenienda. T. 5 c. 535 D.
Actiones hereditariæ, vel possessoriæ quæ fint. T. 5 c. 651 A.
Actiones hereditatis fiscus, ad quem bona vehiculo pervenerunt, exuperre debet quasi successor. T. 5 c. 165 E.
Actionis in re scripta an interdictum quod vi, aut clam comprehendant. T. 5 c. 835 D.
Actio-

Actiones mixtæ ejus juris, & conditionis sunt, ut ea quis excipere, vel extendere possit. T. 5 c. 184 Ca.
Actiones strictæ an omnes eodem jure sint. T. 5 c. 403 E.
Actiones mandati, negotiorum gestorum, & pro socio, an sint bonæ fidei. T. 5 c. 399 E.
Actiones ne eludantur, quomodo prævideri possit. T. 5 c. 687 A.
Actiones strictæ judicii an sint omnes eodem jure. T. 5 c. 403 E.
Actiones præjudiciales quæ nam sint, & quare sic dicantur. T. 5 c. 687 C.
An prius, quam ullæ aliæ actiones, quæ eis impedimento esse possint, prætendendæ sint. Ibid. C.
Actiones pro socio, & communi dividundo in quo differant. Tom. 5 c. 491 B.
Actiones prætoriæ quotuplices sint. T. 5 c. 10 C.
Actiones populares annuæ, & perpetuæ qui differant. T. 5 c. 14 A.
Actiones populares ad quid dentur. Ibid. B. C.
Actiones personales in rebus communibus, seu societate, an communicentur sine cessione. T. 5 c. 479 D.
Actiones populares annuæ sint, & in heredes non dantur. T. 5 c. 14 B. C.
Actiones causæ proximæ, & primæ seu prisimæ quomodo differant. T. 5 c. 938 A.
Actiones penales an, & quando in heredes dentur. T. 5 c. 880 D.
Actiones populares. T. 5 c. 615 B.
Actiones, quæ naturalem prærogativam habent, & ex æquo, & bono dantur, filio fam. emancipato, non patri competant. T. 5 c. 163 A.
Actiones unde oriuntur. T. 5 c. 437 E.
Actiones reales, & personales, quæ inter patronos, & libertos dentur, quandiu durent. T. 5 c. 143 E.
Actiones fori an mandari possint, ambigitur. T. 5 c. 110 C.
Actiones strictæ non omnes eodem jure sunt. T. 5 c. 403 D.
Actiones strictæ alia stricti juris sint. Ibid. D.
Actiones quarum in collatione bonorum venitur. T. 5 c. 615 A.
Actiones appellatæ quænam proprie sint. T. 5 c. 340 E. cur sic dicæ fuerint. Ibid. E.
Actiones comparatæ, & expressæ sunt, ut per ea consequatur, quod nostra interest. T. 6 c. 406 A.
Actiones condictitiæ quænam sint. T. 6 c. 109 C.
Actiones famosæ, & turpes quænam sint. T. 6 c. 89. D. E.
Actiones hereditariæ cui heredi soli pro denegentur tanquam indigno. T. 6 c. 187 E.
Actiones, quæ in heredes scriptos, & hereditas dari solent, restituta ab eis hereditate, ex causa fideicommissi, fideicommissaria, & interdum fideicommissaria dari, non hereditibus, & in heredes, vel dari hereditibus, & in heredes, sed ea sumpserunt, & agant, vel sumuntur actores, & conveniantur, exceptione restitutæ hereditatis. T. 6 c. 284 E. 285 A.
Actiones interni cuinam competant, & quænam sint. T. 6 c. 129 E.
Actiones fictitatis quænam sint. T. 6 c. 88 C.
Actiones trebellianicæ quibusnam competant. T. 6 c. 185 A.
Actiones duplices, & mixtæ appellantur judicia, seu actiones similitie ercifcundæ, & communi dividundo, & cur. T. 6 c. 342 C. D.
Actiones comparatæ funt, ut per eas consequamur, quod nostra interest. T. 6 c. 406 A.
Actiones esse civiles, & utiles, & quæ illa sint. T. 7 841 E.
Actiones aut esse directas, aut in factum civiles, sive utiles, & quæ illæ sint. T. 7 c. 831 A.
Actiones omnes mixtæ constituti res, & ex persona. T. 7 c. 572 D. E.
Actiones de peculio cur plurativo modo dicuntur. T. 7 c. 117 E.
Actiones quod jussu cur plurativo modo dicuntur. Ibid. E.
Actiones infinitæ de rebus sit constitui potiunt. T. 7 c. 848 C.
Actiones duplices, sive communes bonæ fidei. T. 7 c. 480 D.
Actiones duplices quæ sint. Tom. 7 c. 69 E.
Actiones extraordinariæ, & utiles quæ sint, & cur ita vocentur. T. 7 c. 143 C.
Actiones in factum plures esse. T. 7 c. 832 A.
Actiones in factum prætoriæ quando dentur. T. 7 c. 848 C.
Inter actiones in rem corporalem quæ differunt. Tom. 7 c. 451 A. B.
Actiones legis non infinitæ per prætoribus. T. 7 c. 69 D.
Actiones mutuæ quæ sint. Tom. 7 c. 69 E.
Actiones mutuæ an apud diversos judices institui possint. Tom. 7 c. 69 C.
Actiones omnes apud eosdem magistratum municipalem an institui possint. T. 7 c. 66 C.
Actiones omnes an apud magistratum rectæ instituantur, & earum quantitas ejus jurisdictionem dicentes. T. 7 c. 70 A. B.
Actiones personales an sequantur legatum. T. 7 c. 1376 D.
Actiones prætoriæ pro verbis de æstimatione, & permutatione cur sint, bonæ fidei, cum extent omnes fere fideiussores. T. 7 c. 58 D.
Actiones penales an in heredem transeant. T. 7 c. 141 D.
Actiones prodiisse esse quæ tantum de damno facto, sed etiam infecto. T. 7 c. 437 C.
Actiones, quæ exercentur nomine hereditatis, an poli controversiam de hereditate dividantur, & quæ illa sint. T. 7 c. 220 A.
Actiones bonæ fidei non eodem jure constituuntur, sed alia sit amplioren fidem exigunt. T. 7 c. 1214 A.
Actiones ubi omnes alii deficiunt, actio prætoria subsidiaria est. T. 7 c. 61 A.
Actiones, & obligationes veniunt in familiæ erciscundæ judicio. T. 7 c. 495 E.
Actiones quæ formantur ex persona actoris, etiamsi res nihil pondeat, vel teneat. T. 7 c. 614 E.
Actiones, in quibus spectatur tempus rei judicatæ. Ibid. c. 115 A.
Actiones quæ formantur ex persona rei, in quibus spectatur tempus litis consestitæ. Ibid. A.
Actiones penales omnes esse arbitrarias. T. 7 c. 340 A.
Actiones quæ filiæ familias dantur. T. 7 c. 671 C. D. E.
Actiones quæ reddantur inter paucioores heredes. T. 7 c. 490 D

alia aliis ampliores exigunt. A. T. c. 297 C.
Actiones hereditariæ sunt personales actiones, quæ heredibus, aut in heredes succedentibus jure competunt. T. c. 255 A. B.
Actiones sunt tela, exceptiones ferum clypei. T. c. 1085 D.
Actiones vel sunt civiles, vel prætoriæ, vel ex legibus, vel ex consultorum. T. c. 257 C.
Actiones, quibus testamenta rescindunt, dari sunt. T. B. c. 501 A.
Actiones hereditariæ inter heredes dividi pro portionibus hereditatis debent. T. c. 255 D.
Actiones prejudiciales. T. c. 268 D. & seq.
Actiones civiles contestatæ ab heredibus continuantur, & in heredes qualescunque sunt, ita personales, ita vindictæ, seu penaeæ cauſa dantur. T. c. 259 C.
Actiones famosæ penales. Tom. 3 c. 1 A.
Actiones legatorum, & actiones bonæ fidei in quo conveniunt, & in quo differunt. T. c. 861 E. & 863 A. & seq.
Actiones hereditariæ sunt personales, quæ heredibus, vel in heredes jure successionis dantur. T. c. 255 A. B.
Actiones criminales contestatæ ad heredes non transeunt, exceptis quibusdam. T. c. 259 C.
Actionem ex jurefundando. T. c. 391 D. & seq.
Actiones, quæ competunt legatarius, & fideicommissarius. T. c. 182 A. B.
Actiones adilitiæ, vel redhibitoriæ non pertinent ad res donatas. T. c. 1185 C. D.
Actiones utiles dicuntur accommodari, non directæ. T. c. 1 c. 1 A.
Actiones aliæ sunt viventium, aliæ morientium. T. c. 85 C.
Actiones noxales esse perpetuas. T. c. 313 C.
Actiones furti sunt manifesti, & vi bonorum raptorum concurrunt. T. c. 1158 A.
Actiones furtiæ quæ dicuntur. T. c. 493 C. & seq.
Actiones quando inchoandæ. T. c. 1048 B.
Actiones possessoriæ quæ dicuntur. T. c. 648 C.
Actiones fisci, & reipublicæ publicæ sunt, & certæ, & idem fiunt. T. c. 1071 E.
Actiones directas commodati, pignerativam, & illas habent commodator, debitor, depositor, mandator, dominus negotiorum, publicus. T. c. 300 A. Vide, Contrarias actiones commodati.
Actiones, quæ utrumque perfequuntur, in heredem non dantur, nisi in id quod ad eum pervenit ex re, cujus perfequtio actioni etiam inest. T. c. 155 D.
Actiones rei persequendæ heredibus defuncti dentur. T. c. 547 B.
Actiones tres præscriptis verbis funt bonæ fidei, ceteræ sunt strictæ. T. c. 1172 A.
Actiones in perpetuum fere omnes funt perpetuæ. T. c. 1024 B.
An actiones utiles in emptorem hereditatis creditoribus habeant. T. c. 566 D.
Actiones quæ reposti possunt post rem judicatam. T. c. 116 E. & seq.
Actiones quæ competunt creditoribus hereditatis. T. c. 181 C. & seq.
Actiones prejudiciales cur ita dicuntur. T. c. 979 B.
Actiones quadam esse, quæ ex inficiatione crescunt in duplum. T. c. 204 A.
Actiones hereditariæ aliæ sunt ex contractibus, vel quasi contractibus, aliæ ex delictis, vel quasi delictis. T. c. 257 A.
Actiones duæ illæ, exercitoria, & institoria, inveteres fuge comparantur. T. c. 301 C. Ambæ actiones dantur in solidum. Ibid. D.
Actiones nobis parari per nuncium nisi, quæ fiunt per nuncium. T. c. 316 B.
Actiones utrpes infr. famosæ. T. c. 5 C. E.
Actiones civiles quo tempore finiantur, five perimuntur. T. c. 127 E. & 130 D.
Actiones contestatæ. Tom. 9 col. 100 A. B.
Actiones ædilitiæ sunt honorariæ. T. c. 396 A. nuſquam appellantur ex empto. Ibidem A.
Actiones cur aliæ sunt bonæ fidei, aliæ strictæ, & nulla sunt interdicta bonæ fidei. T. c. 404 A.
Actiones quæ ex inficiatione in duplum crescunt. T. c. 222 C.
Actiones singulas habere fas temporis. T. c. 1043 D.
Actiones ædilitiæ. Vide, Ædilitiæ actiones.
Actiones an vendi, & cedi possint. T. c. 355 D.
Actiones strictæ quæ dicuntur. T. c. 648 C.
Actiones directæ vocantur quasi principales. T. c. 300 A.
Actiones hereditariæ in donatariis non competunt. T. c. 355 A.
Actiones non competunt in debitores hereditatis. Ibidem A. dantur etiam in extraneos. Ibidem A.
Actiones ex empto & vendito, quæ fiunt. T. c. 381 E.
Actiones ex delictis an dentur in heredem, deinde in dentur heredem. T. c. 1 A.
Actiones utiles competunt in perpetuum fine confine. T. c. 308 B.
Actiones, quas Prætor pollicetur in patreum, vel dominum ex negotio gesto cum filio familias, vel servo, non ex delicto, sunt de peculio, quod jussu, de in rem verso. T. c. 301 E.
Actiones, & instrumentorum editio. Tom. 9. c. 1 A. & seq.
Actiones mixtæ invicem dici non possunt, quæ neque simul intendi, & conduci possunt, neque eiusdem refirmationis sunt. Tom. 10 c. 131 B.
Actiones complures, quæ ad arbitrium referuntur. T. 10 c. 158 B. & seq.
Actiones omnes, quæ in arbitrium judicis referuntur, a Cujacio diuntur arbitrariæ. Ibidem B.
Actiones omnes reales, & pleraque personales, quæ dicuntur arbitrariæ judicis officio institutur. T. 10 c. 164 A.
Ad actiones reales, vel ad personales an pertineat titulus digestorum de judiis. T. 10 c. 165 E.
Actiones omnes ex legibus, vel edictis compositæ sunt. Tom. 10 c. 348 D.
Actiones exercitoriæ duæ. Tom. 10 c. 306 E.
Actiones generales non dantur, nisi finito contrahitur. T. 10 c. 459 C.
An actiones ex empto pro ex vendito, ex vendito pro ex empto, ex conducto pro ex locato, & ex locato pro ex conducto fumantur. T. 10 c. 445 A. B.
Actiones de mutuatione, & permutatione sunt bonæ fidei. Tom. 10 c. 449 B.
Actiones quomodo dicantur accommodari. T. 10 c. 453 A.
Actiones strictæ, aut arbitrariæ per exceptionem doli fiunt bonæ fidei. T. 10 c. 507 C.
Actiones ab heredibus, & contra heredes an incipiant. Tom. 10 c. 515 E. & 516 A.
Actiones generales non dantur, nisi finito contrahitur. T. 10 c. 459 A.
Actiones, quæ civitatibus, Ecclesiis, locis venerabilibus, & communæ, omnium omnis tantum fiunt. T. 10 c. 693 A.
Actiones personales in Italia præscriptione anni utilis subnovembantur. Ibidem D.
Actiones, quæ non incepertant a defuncto, vel in defunctum, an possint incipere a persona heredis, vel contra heredem. Tom. 10 c. 710 B. D.
Actiones extraordinariæ quomodo dentur in fervum. T. 10 c. 745 D.
Actiones inventæ funt utilitatis cauſa. T. 10 c. 750 B.
Actiones duas eiusdem rei an unus possit diffiteri. T. 10 c. 758 C.
Quæstum actiones venditor debeat præstare emptori. Tom. 10 c. 766 D. & seq.
Actiones duplices. Tom. 10 c. 795 C. & seq.
Actiones, quæ funt ex contractu, vel quasi contractu, dicuntur esse ex negotio gesto. T. 10 c. 800 B.
Actiones decretorias bodie fuse a magistratu impetrandæ. T. 1 c. 015 D.
Actiones quædam quasi præjudiciales, & quasi de statu, & de iis ubi agitur. T. 10 c. 920 B.
Actiones quæsum folis dominis dentur. T. 10 c. 957 A. B.
Actiones in personam. Ibidem B.
Actiones omnes ex privatis ferorum delictis. T. 10 c. 045 E.
Actiones in personam conditiones, actiones in rem vindicationes communi nomine dicuntur. T. 10 c. 964 C.
Actiones institoria, & exercitoria an idem fint. T. 10 c. 974 A. B.
Actiones contrariæ non admittuntur pure, fed disiunctim. T. 10 c. 993 C.
Actiones in personam ita hæreant ei, cui competunt, ut ab eo non possint discedere fine cessione. T. 10 c. 999 C.
Actiones de dolo malo aut fraudulenta, quæ esse fit famosa, quam hujus actionis, quæ non est famosa. T. 1 c. 170 D.
Actionum varia genera. T. 1 c. 264 A. & seq.
Actionum utilium cauſa est æquitatis ratio. T. 1 c. 1265 D.
Actionum divisio, & singularum fingerum definitio. T. 1 c. 1265 D. c. 1 c. 923 B. & seq.
Actionum varia differentia, & natura. T. 1 c. 129 A. & seq.
Actionum possessionis duo genera. T. 1 c. 1272 B.
Actionum non in personam, fed in rem exempla. T. 1 c. 1347 C.
Actionum omnium arbitrariarum principium est in ipsa vocatio. T. 1 c. 1387 D.
De actionum tempore facris locis competentium. T. 2 c. 1117 C.
Actionum directarum, & utilium differentia. T. 2 c. 384 B.
Actionum formulæ fumantur ab interdictis. T. 3 c. 416 D.
Actionum quotidian, & mixtarum conditio quæ fit. T. 3 c. 143 B.
Actionum in fallum an aliquæ fumtur. T. 3 c. 586 E. & c. 771 C.
Actionum in personam fumma genera quæ fint. T. 3 c. 355 A. B.
Actionum omnium genera quæ fint. T. 3 c. 351 D. C.
Actionum omnium mater ad utilitatem. T. 3 c. 532 E.
Actionum modus privatis in publicinibus non confirmatur. T. 3 c. 702 B.
Actionum omnium in fallum conditio. T. 3 c. 771 C.
Actionum fingularum multitudo. T. 3 c. 486 E.
De actionum cessione. T. 3 c. 239 E. 240 A. & seq.
Actionum formulæ a Constantino fublatæ. T. 3 c. 1138 E.
Actionum editio. T. 3 c. 1 A. & seq.
Actionum arbitrariarum propositæ definitio. T. 10 c. 158 B.
Actionum arbitrariarum duæ funt clausulæ. T. 9 c. 159 A.
Actionum divisio in strictas, & bonæ fidei, unde primum ort orta. T. 10 c. 348 D.
Actionum popularium, & earum, quæ ex privatis delictis nascuntur, cur aliæ fint novales, aliæ non novales. T. 10 c. 746 A. B.
Actionum omnium initium an a titulo de in jus vocando, vel a titulo de edendo proficiatur. T. 10 c. 829 B. C.
Actionum, quæ olim postulabantur, erat folennis formula, quæ quaerebat vel fillaba, cauſa cadebat. T. 10 c. 915 E.
Actionum fumma divisio. T. 10 c. 933 A. B. c. 964 C.
Actionum ex delictis convenientium obligationes cum capite ambulant. T. 10 c. 960 B.
In actionibus mixtis, aut personalibus, quod unus præstitit pessat nonnemo, non liberat alium. T. 1 c. 959 D E.
Actionibus futurum tempus continetur, quoad res judicetur. T. 1 c. 1155 D.
In actionibus bonæ fidei ut fit condemnatio. T. 1 c. 261 C.
In actionibus strictis condemnatio ex strictis formula. Ibidem C.
In actionibus concurrentibus. T. 3 c. 708 C.
De actionibus edendis edictis. T. 3 c. 1168 A.
Actionibus bonæ fidei vindicatur dolus. T. 4 c. 273 E.
In actionibus arbitrariis nunquam datur cautio, fed tantum in bonæ fidei actionibus. T. 4 c. 573 D.
Quæ fint in actionibus, petitionibus, perfequutionibus, ea in bonis commutantur. T. 4 c. 1347 C.
In actionibus arbitrariis cautio quidem non exigitur. T. 4 c. 575 D. focus in bonæ fidei actionibus cautio exigitur ante diem. Ibidem D.
In actionibus bonæ fidei an latisfitum fit judicis arbitrium. T. 4 c. 272 B.
In actionibus legitimis nemo ejusque Quiritium possessionem fuam vindicare audet, fed ad interdictum venit ut possidetis, vel utrubi. T. 4 c. 655 A.
Actionibus bonæ fidei inest actio dolli, exceptio doli, omnis exceptio. T. 4 c. 773 D.
Actionibus arbitrariis nulla inest exceptio, nec omnis fupplentur officio judicis. T. 4 c. 775 C.
Actionibus exercitoria, institoria, & tributoria deficientibus, succedunt alter tres actiones de peculio, de in rem verso, & quod jussu. T. 5 c. 437 D E.
In actionibus civilibus quis condemnari potest. T. 5 c. 112 A.
In actionibus ad exhibendum, & in rem, ab initio an jus fuum sibi metiatur ex petitione fua, quod fit dominus rei, non quod is, unde petitur, fit possessor. T. 6 c. 26 E.
In actionibus petendibus habetur ratio damni dati, non lucri interceptl. T. 6 c. 320 D.
In actionibus in rem, five vindicationibus, quod idem est, an compensationi locus fit. Tom. 6 c. 67 B.
In actionibus duplicibus quid fperandum. T. 9 c. 63 A.
Actionibus conditutis deficientibus, quæ actiones dentur. T. 9 c. 248 C.
In actionibus omnibus mixtis & personalibus obtinet, quod fingulis in solidum tenentur. T. 9 c. 88 B.
De actionibus mixtis. T. 7 c. 469 D.
Actionibus prenaeis concurrentibus pluribus, an alteri alteram confumat. T. 8 c. 364 C.
Actionibus concurrantur bonorum possessionis. T. 8 c. 185 D.
In actionibus realibus ftatim judex rem ipsam restituat tubet cum fructibus. T. 9 c. 1 C.
Actionibus famosis, constante & manente matrimonio, non agitur. T. 9 c. 138 C.
Actionibus bonæ fidei ipso jure accedunt sumptus rei. T. 9 c. 159 E.
Actionibus noxalibus pater teneatur bonæ fidei possessor servi alieni. T. 9 c. 619 B.
De actionibus ex cauſa interdictorum. Vide, Interdicta.
In actionibus delictorum mifito pretioteri piguoris quomodo procedat. T. 9 c. 1221 A. & seq.
In actionibus certis, quibus certam formam, vel certo certum perfequimur, an fit periculum plus petendi. T. 9 c. 271 E.
In interrita actionibus nullum est periculum plus petendi. Ibidem E.
Actionibus pluribus non utitur actor. T. 9 c. 18 A.
De actionibus ædilitiis. Tom. 9 c. 192 B. & seq.
De actionibus hereditatis. T. 9 c. 259 D. & seq.
Actionibus bonæ fidei non fempter est eadem affirmatio bonæ fidei, feu æquitatis. T. 9 c. 372 A.
In actionibus prejudicialibus, quis actoris partibus fungitur. T. 9 c. 961 D E.
De actionibus prejudicialibus, quibus quis ex fervitute adscriptitia, vel adfertitor liberali cauſa in libertatem, vel quibus quis ex possessione libertatis vindicatur in fervitutem, vel ex ingenuitate in libertinitatem. T. 9 c. 978 E. & seq.
Titulus de actionibus, & titulus de judiciis funt idem in Digestis. T. 10 c. 143 E.
In actionibus bonæ fidei tempus rei judicandæ spectatur. Tom. 10 c. 755 D.
Titulus de actionibus ambitu fuo complectitur omnes qualitates in. T. 10 c. 932 E.
Actor item concellationis facit, judicium dictat, res accipit. T. 3 c. 232 C.
Actor dicitur contestari litem cum reo, non reus cum actore. Ib. C.
Actor fequitur forum rei competens. T. 3 c. 239 B.
Actor olim cavebat initio litis, nivi cifter

cisset, reo decimam præstitum iri. T. 3 c. 170 A.
Actor fequi debet forum, & domicilium rei. T. 4 c. 924 E.
Actor interdum necessario constituitur a tutore, & quando. T. 4 c. 879 A.
Actor non tantum agit, sed & reus. T. 4 c. 1 A.
Actor nunc agere cum eo compellatur, qui defensioni litis fe offert, reo abfcatur. T. 4 c. 876 D. Ad Accursii fententia, & verifimia, & cur. Ibidem D.
Actor ex aliena iactura lucrum facere non debet, ne ex alieno incommodo fuum augeat commodum. T. 4 c. 891 B.
Ut actor idem fit, & reus ex eadem caufa, natura non pattitur. T. 4 c. 678 D.
Actor fatisfiat de rato, defenfor fatisfiat judicatum folvi. T. 5 c. 116 D.
Actor ut rei partes fuftineat, feri non potest. T. 5 c. 118 E. & c. 119 A.
Actor infirmentia litis furture edere tenetur, non quidem ipfa originalia, fed exemplaa eorum. T. 5 c. 13 C.
Actor, deficientibus probationibus, quo procefftu utatur adverfus reum, ne abfolvatur. Tom. 5 c. 128 A. B.
Actor, & defenfor in actione damni infecti, & cautione nuntiationis novi operis, qui fit, & quomodo differat. T. 5 c. 956 C.
Actor quomodo inftitui ad judicium debeat. T. 5 c. 912 C.
Actor contumax quomodo coercendus. T. 6 c. 802 A. B.
Actor fequitur forum rei. Tom. 6 c. 783 D.
Actor quandonam fubcribat in crimen, & quas ob caufas. T. 6 c. 143 C.
Actor cum abeft, an dimittatur reus, & folvatur inftantia, & reo refundantur impenfæ. T. 6 c. 7 A.
Actor, & reus an poffint effe idem homo. T. 6 c. 341 B.
Actor an in infinitum, & in immenfum patiatur pro affectione fua, & rem, quam petit affimare, quantucunque voluerit, poffit. T. 6 c. 521 A.
Actor pro ratiocinatore, & difpenfatore pecuniæ defunctæ. T. 7 c. 497 A.
Actor omnia nofte debet, & difcere omnia argumenta rei. T. 7 c. 601 A.
Actor quando reos condemnetur a non competente Judice in eodem negotio. T. 7 c. 67 D.
Actor fi moriatur relictis heredibus, & unus eorum litem captam a defuncto peregerit, & vicerit, an omnibus coheredibus vicerit. T. 7 c. 149 A.
Actor fi non probet, infciator abfolvitur. T. 7 c. 867 D.
Actor quo cafu necefferio conftituendus. T. 8 c. 914 A.
Actor, qui & adjutor dicitur. Ib. E.
Actor, fi minus in intentione compleus fuerit, fine periculo agit. T. 8 c. 1099 B.
Actor abfens, non reus condemnatur. T. 8 c. 769 B.
Actor univerfitatis nomine fungitur ut plurimum. T. 8 c. 497 B.
Actor gabellas quis dicitur. T. 9 c. 410 D.
Actor Judicem accipit adverfus reum. T. 9 c. 113 B. litem facit. Ib. B.
Actor. Vide. Reus.
Actor non utitur pluribus actionibus, reus autem pluribus defenfionibus etiam diverfis. T. 9 c. 18 A.
Actor fequitur forum rei, regula quando locum non habet. T. 9 c. 1306 D.
Actor eft, qui ex fervitute in liberam tatem agit. T. 9 c. 269 E.
Actor, & quod ei incumbit. T. 9 c. 175 A.
Actor cogitur reo exhibere fuas rationes. T. 9 c. 267 A.
Actor probare debet, non reus. T. 9 c. 268 A.
Actor eft, qui ex libertinitate in ingenuitatem, vel ex ingenuitate in libertinitatem agit. T. 9 c. 270 A.
Actor eft, qui contendit, fe effe liberum. Ibid. B.
Actor dicitur fugere, reus fugere. T. 9 c. 134 B. C.
Actor cur dari dicitur a tutore, vel curatore. T. 9 c. 604 A. B.
Actor an poffit fieri clericus. T. 10 c. 384 B.
Actor an repellatur exceptione. T. 10 c. 537 B.
Actor fequitur forum rei. T. 10 c. 860 A.
Actor an cogatur poft litem contefatam reo exhibere rationes fuas, vel alia inftrumenta, quibus reus poffit inftituere defenfionem fuam. T. 10 c. 873 E.
Actor, qui ad obtinem fuam vel vendidit, vel donavit, vel ceffit alteri, an jure fua actionis cadat. T. 10 c. 915 D.
Actor debet fequi forum rei & in civili, & in criminali negotio. T. 10 c. 925 A.
Actoris, & petitoris definitio. T. 3 c. 183 A.
Actoris procurator verus fatisfiat de rato, fi dubitetur de mandato. T. 3 c. 182 E.
Actoris procurator abfentem defendere, & rem ratam dominum habitum fatisfiidare cogitur. T. 3 c. 181 E.
Actoris jurisiurando litem finiri. T. 2 c. 1225 A.
Actoris partes an obtinet, qui poffidet, fi de fervitutibus fit controverfia. T. 1 c. 350 B.D.
Actoris antiquitus domus everfionem fpectat. T. 3 c. 654 B.
Actoris fervi amiffio plerumque eft caufa everfionis totius familiæ. T. 1 c. 1013 A.
Actoris non ita eft neceffaria prefentia, quam rei. T. 4 c. 1301 D E.
Actoris eft electio, qua judicio agere velit, ftriftione, an bona fidei. T. 5 c. 390 D E.
Actoris eft fua præftitutæ temporis, quo fe judicio fiftat. T. 6 c. 913 D.
Actoris & rei an hæc verba fint communia agere, expetiti, intendere. T. 6 c. 239 E.
Actoris Procurator non auditur, nifi fatisfiat rei, cum de mandato eum conftat, rem ratam habituum dominum, & omnes, ad quos ea res pertinet. T. 6 c. 471 A.
Ex actoris parte inefte quid fit. T. 7 c. 659 B.
Actoris ipsa poteftate eft, quando agat, non eft in poteftate rei, quando conveniatur. T. 7 c. 192 D.
Actoris interdum fi eft manifefta, poffeffoream titulum poffeffionis fuæ edere oportet. Tom. 8 c. 443 C. D.
Actoris calumnia quomodo coercetur. T. 8 c. 1130 E.
Actoris eft fuæ intentionem fuam. T. 8 c. 371 A.
Actoris, & rei commune nomen. T. 8 c. 1 E.
Actoris petitio, etiam fi fit incerta fententia, tamen debet effe certa. T. 9 c. 1071 D.
Actoris jusjurandum. T. 9 c. 195 A. & feq.
Actoris interefi dari, & folvi. T. 10 c. 159 C.
Actoris incumbit probatio, reo defenfio. T. 2 c. 1193 B.
Actori licet, quod reo non permittitur. T. 2 c. 1110 D.
Actori in hereditatis petitione onus incumbit probandi. Tom. 2 c. 183 B.
Actori minori jus ignorantii fubveniitur. T. 3 c. 421 C.
Actori rem fuae jurejurando affirmant fides non habetur. T. 4 c. 317 E.
Actori, five creditori, quæ in conftitutæ pecuniæ contradicta nihil nocetur. T. 5 c. 411 B.
Actori ad exhibendum jubenti quando, & quantum poffeffor teneatur. T. 5 c. 381 A.
Actori an, & cur fit commodius ftriftio judicio agere, quam bona fidei. T. 7 c. 1011 E.
Reo quidem affio bona fidei utilior eft. Ibidem E.
Actori conjunctus an, & quando Judex effe poffit. T. 7 c. 166 D.
Actori non licere, quod reo permittitur. T. 8 c. 681 D.
Actori olim duæ horæ ad caufam agendam dabantur, reo tres. T. 8 c. 769 B.
Non permittitur pluribus actionibus uti eadem de re. T. 8 c. 775 C.
Actori datur actio de evictione, vel ei, qui eft emptori. T. 9 c. 1302 A.
Actori reus non cogitur edere rationes fuas, vel brevia contra fe. T. 9 c. 267 A.
Actori onus probandi incumbere indebitum fuiffe in confectionem indebiti. T. 9 c. 221 C.
Actori incumbit onus probandi. T. 10 c. 1195 A.
Ab actore civitatis ad tutorem pupilli argumentum valet. T. 4 c. 630 C.
Ab actore municipum ad tutorem valet argumentum. T. 4 c. 1042 C.
Actores, & Defenfores, utrique jurisiurando ftandum fit. T. 5 c. 225 A.
Actore non probante, abfolvitur poffeffor, etiamfi non adhibit instrumentum auctoritatis. T. 9 c. 16 C.
In criminibus gravioribus quid. Ib. D.
Actore, qui poft litem contefatam abfit, nec coram litem exequitur. T. 9 c. 133 C.
Ab actore non femper exigitur fubfcriptio in crimeb. T. 9 c. 1159 C.
Actore non probante in ambiguis reus non fictum abfolvitur. T. 9 c. 190 B. C.
De actore a tutore, feu curatore dando. T. 9 c. 604 A.
De actore, & reo, id eft, qualiter abfente adverfario. T. 9 c. 135 E.
De actore, qui per contumatiam abeft. T. 9 c. 136 C.
Actore, reo, & contumacibus plurimis. T. 10 c. 798 E. & 799 A. & feq.
Ab actore an fidelcommiffum poffit reliqui. T. 8 c. 1055 D.
Actorem non fecit, cui ipfe agere non poteft. T. 4 c. 879 C.
Actorem non fecit, qui ipfe agere nequit. T. 4 c. 1348 B.
Actorem non fecit, qui ipfe agere non poteft, quod reo non fecit, qui ipse judicare non potest. T. 4 c. 879 C. D.
Actor an femper probare, non reum, abfolute ftatuere non poffumus. T. 7 c. 620 B.
Actorum, & actium genere differunt. T. 8 c. 560 E.
Actorum dari principio tutoris non fola abfentia, fed in locum. T. 9 c. 604 C.
Actorum inter, & reum, petentem fibi eft rationes actoris, differentia. T. 10 c. 873 E.
Actores rei private ad falutionem quorumcumque poffunt manu militari. T. 3 c. 680 A.
Actores poffeffionum qui, fint. T. 3 c. 203 C.
Actores præterea fifcalium, & augufti domus. T. 3 c. 880 C.D.
Actores bonorum. T. 3 c. 541 A.
Actores publici. T. 1 c. 1081 B.
Actores, feu defenfores, & difpenfatores ecclefiæ, quales effe oportet. T. 2 c. 1074 D.
Actorum, qua & vellici dicuntur, fervi fuæ prefecti rei rufficæ & rationibus præditorum. T. 4 c. 1111 D.
Actores, five fyndici civitatum quales, & quomodo conftituantur, quæ obligatio inter eos, & civitates, aut univerfitates. T. 5 c. 130 A.
Actores fuæ ferri, quibus dominii fummam rerum committunt, qui pecuniæ fcroeri dandis, vel expendis occupati funt. Tom. 10 c. 384 A.
Actores noftri funt dominii noftri. T. 10 c. 743 E.
Actores qui non fint. T. 10 c. 1161 B.
Actorum editionem poftulari pendente lite, vel interim tractata litte. T. 9 c. 9 A. B.
Actorum conficiendorum qui potestatem habent. T. 10 c. 872 B.
Actorum amiffio ad totius domus everfionem pertinere dicitur. T. 10 c. 737 D.
Actoribus, quibus temporalis competit actio, tempus non cedit actionis, nec aequum agendi fuerit facultas. T. 3 c. 481 B.
Actoribus indicatur dantur, ut veniant, & iti fubfidiatur. T. 9 c. 133 D.
Actuarius optiones jungitur. Tom. 2 c. 686 B.
Actuarii qui, & quod eorum officium. T. 2 c. 981 B.
Actuarii eremitæ ad authentica quæ fit retinent. T. 6 c. 848 C.
Actuiri verbum antiquum. Tom. 9 c. 811 B.
Acturas adversus alium in judicio quid obfervare debeat. Tom. 5 c. 13 C.
Qui acturas eft, actionem edere debet, non inftrumenta litis. T. 9 c. 1 A.
Actore de inofficioso quæ agenda. T. 7 c. 1724 D.
Actori fine actore effe poteft, ut fructus fine ufu. T. 3 c. 569 A.
Actus quid. T. 1 c. 378 B.
Actus quid differt ab itinere. Vide, Iter.
Actus legitimi qui fint. T. 3 c. 435 D.
Actus legitimos per procuratorem non agaji. Ibid. D.
Actus legitimi non iterantur. T. 3 c. 171 B.
Actus legitimi an in totum vitientur, qui recipiunt diem, vel conditionem expreffe, non etiam qui tacite. T. 3 c. 745 C.
Actus fervitus eft agendi jumentum, vel vehiculum. T. 4 c. 134 D.
Actus legitimus per alium non exploitur. T. 4 c. 1455 A.
Actus legitimi peragunter folennibus verbis, & tebibus præfentibus. T. 4 c. 745 D.
Actus quid, & in quo differat a via. T. 4 c. 1197 C. D.
Actus legitimi. Vide, Legitimi actus.
Actus legitimus, & folennis an recipiat conditionem expreffam. T. 6 c. 211 B.
Actus quid fit. T. 7 c. 397 C.
Actus a via qua in re differt. T. 7 c. 451 D.
Actus eft fervitus rufica. Tom. 7 c. 386 C.
Actus legitimi, & folennes apud magiftratum municipalem peragi poffunt. T. 7 c. 100 B.
Actus legitimi fenfi fiunt, nec iterantur, & fiunt pure. T. 7 c. 669 B.
Actus quibus viventium ftatim accipere potest. T. 7 c. 1437 C.
Actus viventium folennefi poffe, defunctorum non. T. 7 c. 1220 B. C.
Actus qualemam jus fit. T. 8 c. 921 C.
Actus legitimus non expletur per procuratorem. T. 8 c. 1000 B.
Actiones legitimæ non perficiuntur per procuratorem. T. 8 c. 798 E.
Actus legitimi non iterantur, vel conftituuntur. T. 8 c. 799 C.
Actus omnes legitimi olim habebant fymbola quædam. T. 8 c. 745 C.
Actus legitimi non iterantur. T. 9 c. 566 D.
Actus legitimi fiunt in jure. T. 9 c. 784 E.
Actus libertatis trahit ad fe actum fervitutis. T. 9 c. 155 A.
Actus omnes legitimi fiunt fenfi, pure, non iterantur, non mutantur. T. 10 c. 601 B.
Actum, qui bitmalo ufus non eft, amiffile videtur. T. 1 c. 378 B.
Actum accipi pro dicto. Tom. 3 c. 299 A.
Plus idem, minus diftum intelligitur. T. 4 c. 900 E.
Quod actum non eft, id pro cauto habetur. Tom. 4 c. 56 C.
Actum inter, viam & iter quæ differentia fit. T. 7 c. 393 C. & feq.
Actum habere, id iterum non fabula, an abnitur. T. 7 c. 464 B.
Actum habere an etiam iter habeat, quæ fint. T. 7 c. 391 D.
Actum qui petit, nec obtinuit, an iterum petere poffit, & contra. Ibidem. D.
Actum ftipulatus an deinde poffit iter ftipulari, & contra. Ibid. E.
Actum plus valere, quam ftipulum. T. 7 c. 2155 C.
Actum quid. T. 8 c. 500 A.
Actum, & factum quid differant. Ibid. A.
Actum, & factum quid fecundum Ariftoteleni. T. 8 c. 501 B.
Actum, contractum, peftum, funt aliud vivendum, non etiam monientium. T. 8 c. 500 E.
Actum legitimum conditio. T. 8 c. 1 A.
In actibus ambiguis fequimur, quid utilius eft actori. T. 8 c. 811 E.
Actiones interveniunt fymbola. Ibid. c. 798 D.
Actuola capitis. T. 2 c. 1072 E.
Acut omnatia. T. 3 c. 508 A.
Ad bonorum poffeffionem contra tabilas ac vocetur liberi praeterti eo jure, atque ordine, quo vocantur ad fuccefiionem legitimam. T. 5 c. 606 A.
Adcredendi jus quid fit. Tom. 2 c. 748 D. E.
Adcre-

Adcrescendi jus, nisi in cabum vulgarem, locum non habet. Tom. 3 c. 351 D.
Adcrescendi jus non in omnem succesforem juris translit. T. 3 c. 337 C.
Adcrescendi jus an resde fit. T. 1 c. 168 D.
Adcrescendi jus an in emptorem transeat. T. 1 c. 378 C.
Adcrescendi jus quod fit. Tom. 8 c. 955 D.
Adcrescendi jus comparatur alluvionis. T. 9 c. 903 D.
Adcrescendi res quomodo transeat in heredem. T. 10 c. 511 A.
Adcrescendi jus in emptorem hereditatis non transit. Ibid. A.
Adcrescere quid. T. 1 c. 798 E.
Adcrescere portionem portioni, vel illi alteriori. T. 3 c. 338 E.
Addicere *effrosiffr*. T. 1 c. 1281 B.
Addicere, adjicere quid fit, & quid addicionis verba coniunctur. T. 1 c. 1288 B.
Addicere est dare, et addicere bonorum possessionem. T. 3 c. 69 B.
Addicere pro collocare sumptum. T. 6 c. 9 E.
Addicere quid fit. T. 9 c. 549 B.
Addicere, & adjicere differunt. T. 9 c. 1359 A.
Interpretibus confundunturque. Ibi. A.
Addicere libi non potest creditor pignus, & quo convenit inter eum & debitorem, & cur. T. 9 c. 1358 B.
Addicere non est ipso jure dominium transferre. T. 9 c. 549 B.
Addicere judicem est dare judicem. T. 10 c. 900 D.
Addici non debent bona mariti pro dote mulieris. T. 9 c. 548 C.
Addicio in diem quid. T. 1 c. 1271 D.
Addicitio bonorum, libertatum conservandarum causa. T. 1 c. 180 B.
Addicitio bonorum ab pretii possit ab extraria. T. 4 c. 1348 C.
Addicitio rei creditis quæ fit, & quare ita dicatur. T. 5 c. 509 C.
Addicitio in diem quidnam fit. T. 6 c. 99 D.
Addicitio in diem quomodo fit. T. 7 c. 318 A.
Addicitio est verbum exsequutionis rei judicatæ. T. 9 c. 1094 A.
Addicitio quid. Ibid. A.
Addicitio quæ fit auctione publica. T. 9 c. 1320 C.
Addicitio intervenitabat in multa dictione. T. 10 c. 398 E.
Additionis in diem duæ proponuntur forma. T. 7 c. 317 A.
Poft addictionem factam a fideo in ratio certa tempora, admittitur adjectio propter utilitatem fidei. T. 9 c. 1320 D.
In addictionibus in diem quomodo res geratur. T. 6 c. 92 D.
Addictius fodinis. T. 9 c. 1036 D.
Addictii servi non exant, & raftera fervitutem creditori. T. 9 c. 346 E.
Addictio fero nimis folvit, quem prævenit flipulator. T. 4 c. 371 C.
Adjectiva folutionis gratia, utrum frudra, & inutiliter fideiuffor accepiat, cum in ejus perfona non conftitat obligatio. T. 6 c. 365 D.
Ad diem, & in diem obligationem contrahere quomodo differant. T. 3 c. 848 A.
Addiamenta ufuraram. T. 9 c. 138 A.
Adempto quando valet in teftamento. T. 1 c. 1088 B.
Adempto fubftitutioni non ineft. T. 4 c. 1189 C.
Adempto peculii cui accetat, & quem liberet. T. 3 c. 984 E.
Adempto obficura legati non valet. T. 8 c. 790 B.
Adempto legatorum an firma fit. T. 8 c. 1023 B.
Adempto non confirmatur legati datione. T. 9 c. 401 A.
Adempto cum datione debet confiderare, non item repudiatio. T. 10 c. 471 E.
Adempto quod fieri non poteft, fit alienatione. T. 10 c. 210 A. B. 211 D.
Ab ademptione ad repudiationem an valeat consuetudo. T. 10 c. 471 E.
Adeaque quid fignificet. Tom. 2 c. 697 E.
Aderatio eft taxatio pretii, & quomodo vocant Græci. T. 3 c. 964 D.
Aderatio militaris vefti languineo ba facris inferitur. Tom. 3 c. 972 A. B.
Adeffe & adfidere funt propria verbo officii advocatorum, & procratorum. T. 10 c. 884 B. E.
De adeunda hereditate. T. 9 c. 768 A. & feq.
Adeundi facultas jure civili eft perpetua, & à nullo, nec teftatore non fit præfcriptum tempus deliberationis. T. 9 c. 768 E.
Adfines alii ex alis adfines nafcuntur. T. 1 c. 827 D.
Adfines in teftamento adfcribi folent plerumque, nifi fines fundi alter demonftrari fant. T. 6 c. 549 D.
Adfinitas an quærritur per adoptionem. T. 3 c. 688 E.
Adfinitas quid. T. 1 c. 827 E.
Adfinitas ab contrahatur per adoptionem. T. 5 c. 546 A.
Ad ferrum, ad gladium. Tom. 1 c. 397 B.
Ad fudum gladiatorium. Ibid. B.
Affirmative, & negative an poffit idem propeni ut verifimum. T. 10 c. 243 E.
Adgnati proximiores quomodo vocentur ad hereditatem. Tom. 6 c. 186 A.
Adgnati quinam proprie dicti. T. 8 c. 1028 E.
Adgnati quinam proprie appellentur. T. 8 c. 1026 A.
Adgnatorum tutela quafis fit. T. 8 c. 916 E. & quinam fint agnati. Ibid. E.
Adgnationis jus quanam re perimatur. T. 8 c. 917 A. & c. 918 D.
Adgnationis jus in quo, & quomodo confiftat. T. 8 c. 1026 B.
Si plures fint gradus adgnationum, quid fiat. T. 8 c. 1027 B.
Adjectio inrebus publice vendendis quid fit. T. 2 c. 650 D.
Adjectio locorum. T. 3 c. 410 A.
Adjectio poft addictionem quando admittitur, & quando non. T. 9 c. 1320 D.
De adjectione de dolo affixa actioni de peculio. T. 9 c. 1246 A.
Adjectio ftipulationis gratia quomodo fit. T. 4 c. 731 E.
Adjectio obligationis gratia quomodo fit. Ibid. E.
Adjectiones fuat penes eos, qui plures iciatiat fuat rerum fubcollaum voci promotionis collationes. T. 2 c. 650 D.
Adjectiones. T. 9 c. 958 B. C.
Adjectiones generales capticia funt. T. 10 c. 756 D.
Adjectitia bona pro acquifitis. T. 3 c. 749 B.
Adjectitia folutioni gratia utrum frudra, & inutiliter fideiuffor accipiat, cum in ejus perfona non conftitit obligatio. T. 6 c. 365 D.
Adjectus ultimum nominetur priore, au poftetiore loco. T. 1 c. 101 D.
Adjectus folutionis gratia, an fempter fit procurator. & cum ea agi poffit mandati, ut pecuniam folutam accipiat. T. 3 c. 173 C.
Adjectus in ftipulationem folutionis gratia, & quo loco intelligatur adjectus. T. 5 c. 831 D.
Adjectus folutionis gratia appontur poftteriores, non priores loco. T. 6 c. 362 B.
An pro adjecto habeatur, qui inutiliter alteri fubftituitur. Tom. 10 c. 756 B.
Adjectio quicquid folvitur, id ftipulatori folvi videtur, & ad eum redit actione mandati. Tom. 10 c. 553 C.
Adjectiæ verborum quid denotet. T. 1 c. 1288 A.
Adjectus, & abdicere in quo differunt. T. 9 c. 1359 A.
Adjicere, quid, aut ut adigere arbitrium. T. 3 c. 98 B.
Adjiplofcentes adfcriptitia interdifta, quæ. T. 9 c. 1145 A. quibus competunt. Ibid. B. non funt hodie in ufu. Ibid. C. 1148 C.
Adire, & fubire hereditatem quid fit. T. 7 c. 178 A. B.
Adire hereditatem, bona, inftitutionem, teftamentum, & nomen. Ibid. A.
Qui vult adire, multa fciire debet. T. 1 c. 1254 B.
Adire hereditatem heres potefl antequam ultus fit necem defuncti. T. 3 c. 534 C.
Adire, vel pro herede gerere, eft acquirere hereditatem; miferere fe vero eft hereditate jam acquifita uti. T. 4 c. 1265 A.
Adire, & fubire fuat verba juris civilis. T. 4 c. 269 D. immiffere, & abftinere funt verba juris prætorii. Ibid. D.
Adire hereditatem. Vide, Hereditatis.

Adire hereditatem an cogi quis poffit. T. 5 c. 691 B.
Adire, & repudiare utrum fint verba juris civilis. T. 6 c. 350 D.
Adire hereditatem quandonam heredes, & patroni cogi poffunt. T. 6 c. 383 E. c. 385 D. E. & c. 386 E.
Adire & repudiare funt verba juris civilis. T. 7 c. 1025 A.
Adire hereditatem in quo. T. 8 c. 743 B. aolle & repudiare differunt. Ibidem c. 660 A.
Adire bis non poteft, qui poteft bis heres exftiffe. T. 8 c. 1193 A.
Adire, & repudiare fuat verba civilia, fiut miferere fe, vel immiffere fe, & abftinere fe. T. 9 c. 919 B.
Adire hereditatem quo cafu non cogatur heres. T. 10 c. 541 C.
Adire an licetat ante aperitas tabulas. T. 10 c. 498 C.
Adire hereditatem, vel ab alio profitare diverfa funt. Tom. 10 c. 1101 C.
Adiri iudex quando dicatur. T. 7 c. 82 A.
Adito hereditatis per procuratorem fieri non poteft. T. 1 c. 1254 E.
Adito hereditatis æri obligaliano. T. 1 c. 1235 A. B.
Adito mortuis, & uncificux quæ fit. Ibidem E.
Adito tardior habetur pro mora. T. 1 c. 1325 A.
Adito hereditatis ab agnitione bonorum poffeffionis diftat. T. 1 c. 1338 A.
Adito quid. T. 1 c. 802 A.
Adito mode fidei fuat non obligat. T. 1 c. 1255 B.
Adito folis voluntatis necefitas, non cretio. T. 1 c. 1400 D.
Adito alias pro cretione, alias pro adeione fimplici. Ibidem D.
Adito vindicatio eft. T. 3 c. 553 A.
Adito eft modus acquirendæ hereditatis. T. 4 c. 367 D.
Adito hereditatis retrotrahitur ad tempus mortis teftatoris; agnitio legitimi ad tempus aditæ hereditatis, non ultra. Tom. 4 c. 1444 B. C. Dominium rerum legitarum non nifi fcientibus acquiritur. Ibidem C.
Adito eft tacita approbatio eorum, quæ defunctus geffit. T. 4 c. 69 B.
Adito hereditatis an fit in opere fervili. T. 5 c. 68 B.
Adito, vel immitato, bonorumque aquitio quare pro contrafta habeatur. T. 5 c. 768 C.
Adito hereditatis an pro contrafta habeatur. T. 6 c. 5 B.
Adito hereditatis. Vide, Heres.
Adito an fubftitutionem vulgarem extinguat. T. 6 c. 198 B.
Adito an teftamento confirmet, in quo extraneus inftitutus eft. T. 6 c. 203 A.
Adito hereditatis an fit actus legitimus, & folennis. Tom. 6 c. 355 E.
Adito heredis an retrotrahatur. T. 7 c. 1128 E.

Adito hereditatis retrotrahitur. T. 7 c. 648 E.
Adito hereditatis animi potius eft, quam facti. T. 8 c. 743 D. quidis abus. Ibidem C.
Adito hereditatis non fit facile, & cur. T. 8 c. 181 C.
Adito non eft adminiftrationis, fed animi; confilii potius, quam facti. T. 8 c. 743 D.
Adito non fit per procuratorem. T. 8 c. 200 B. & c. 743 C.
Adito accipitur pro agnitione bonorum poffeffionis. T. 8 c. 7 B.
Adito hereditatis eft actus legitimus. T. 9 c. 166 D.
Adito extraneis hereditas folis eft necefaria. T. 9 c. 788 E. in hereditibus necefaria, & in fuis heredibus fine tempore obtinuit, ut heredes exftiterent flatim a morte teftatoris, etiam ante aperitas tabulas. Ibidem E. & c. 789 A.
Adito hereditatis fiebat in jure. T. 9 c. 784 E.
Adito hereditatis non fit per procuratorem. Tom. 9 c. 378 B. & c. 950 C.
Adito hereditatis eft actus legitimus. T. 9 c. 966 D. & c. 969 B. non iteratur. Ibid. c. 970 B.
Adito quid fit. T. 9 c. 969 C.
Adito femel facta an fufficiat etiam, cum portio hereditatis aliqua heredi accrevit. T. 10 c. 324 B. C.
Adito non fit a filio fine jufto patris. T. 10 c. 483 D.
Adito neceffaria, vel voluntaria. T. 10 c. 1100 D.
Additionis, & cretionis differentia. T. 1 c. 1278 B.
Additionis dies. T. 1 c. 524 B.
Additionis hereditatis dies. Vide, Hereditatis dies.
Additionis dies, & diet cretionis an idem. T. 6 c. 180 B.
Additionis dies cretionisque dies diftatur. T. 7 c. 904 D.
Additionis nomen Tribonianus poftit loco, & nomine cretionis. T. 9 c. 770 A. effectus nominis cretionis remanfit. Ibidem B.
Additione hereditatis an confufio commiatur. T. 9 c. 900 D.
In additione hereditatis quo tempora, & qui ordo fervandus. T. 9 c. 965 A. B. & feq.
Additione an acquiratur hereditas. T. 6 c. 200 E.
Additione hereditatis an legata debeantur. T. 6 c. 157 A.
Additione defunt effe hereditas. T. 10 c. 492 C.
Additionem qui remover, an removeat. T. 10 c. 541 D. E.
In additionibus hereditatum pro fymbolo fuerant percuffiones digitorum. T. 4 c. 727 E.
Adiutur hereditas triplici via. B. 2 c. 405 A.
Adjudicata Judex poteft in judicio familiæ erciscundæ eandem rem pluribus in indivifo. T. 9 c. 570 B.
Adjudicari poffunt, quæ veniunt in actione familiæ erciscundæ. T. 7 c. 531 B.
Adjudicatio ejufdem rei an fieri poffit pluribus in actionibus unius de finibus regundis, & communi dividundo. T. 2 c. 661 D.
Adjudicatio rei alienæ fit in tribus judiciis. T. 7 c. 471 B. eft veluti emptio quædam, fed caufa, non voluntaria. Ibidem C.
Adjudicatio, & addictio idem eft. T. 7 c. 135 E.
Adjudicatio, & addictio idem. T. 10 c. 388 D.
Adjudicatio nancifcimur dominia, & inter quos ipfa habet locum. T. 1 c. 328 B.
Adjudicationes quemodo, & quando dominium acquirant. Ibid. A.
Adjudicationes, & divifione dominium mutatur, non pignus. T. 7 c. 581 B.
Adjudicatione communi dividundo rem effe finiendam pacuioribus agentibus. T. 7 c. 580 C.
De adjudicatione rerum, quæ fint apud holles. T. 7 c. 531 B.
De adjudicationibus. T. 7 c. 471 B.
In adjudicando fervitus in poffi confiftat. T. 7 c. 530 D.
Adjutor quæftoris, vulgo *Chauffrer*. T. 9 c. 697 B.
Adjutores quæftoris. T. 1 c. 914 E. & c. 915 E.
Adminicula contractus, quæ fint. T. 9 c. 30 B. C.
Adminicula in teftationibus. T. 9 c. 378 B.
Adminicula circumftantiæ quæ. T. 9 c. 89 C.
Adminiftrandi potefatem non habentes, tutores, aut curatorem legitimum, aut pretium, & detum ine inquiliione fecabatum, & mortum nifi pro tutelari officio fatisdedit. T. 9 c. 581 D.
Adminiftratio eorum ad civitatem pertinentium. T. 1 c. 886 C. D.
Adminiftratio mala pro cefftione eft. T. 1 c. 351 B.
Adminiftratio non eft adeunda fine fatisfatione. T. 4 c. 58 B.
Adminiftratio præfentium, & abfentium in divifi poffit. Tom. 7 c. 129 B.
Adminiftratio tutelæ, vel curæ cum non eft divifa inter tutores, vel curatores, etiam effe debet quodcumque per unum geftum eft. T. 9 c. 577 C. & feq.
Adminiftratio tutelæ, vel curæ. Vide, Tutelæ adminiftratio.
Adminiftratio curæ, vel tutelæ partes habet infinitas. T. 9 c. 569 D. c. 570 A. & feq.
Adminiftratio tutelæ, vel curæ ne oneretur ex alia caufa gratuiti, cavetur, ne tutores, vel curatores fint publicani. T. 9 c. 570 A.
Adminiftrationis eft dotare puellam, & impendia facere ad nuptias, & auctoritatem præftare pupilli in

rebus gerendis. T. 9 c. 571 C.
Administrationis diversa ab Iudice habeat inter ipsos tutores. T. 9 c. 578 B.
Administrationis præcipua pars est defensio cauſæ pupillaris. T. 9 c. 598 C.
Administrationis tres partes maximæ. T. 9 c. 569 E. & ſeq.
Adminiſtrationis ratio et redditurus, quibus rebus agendum. T. 10 c. 298 A. D.
Ad adminiſtrationem tutelæ, quæ pertinent. T. 9 c. 569 E. & ſeq.
Ad adminiſtrationem tutelæ, vel curæ, quæ pertinent. Ibidem E. & ſeq.
De adminiſtratione negotiorum alienorum et mandato, vel ſine mandato. T. 5 c. 1108 B.
Adminiſtratione finita, ei, qui tutor eſt deſitus, non ſolvitur quæ & qui ei ſolvunt, non liberantur. T. 6 c. 553 E.
Adminiſtratione finita, uſuræ computari debent, quæ in tutelæ judicio computantur. T. 6 c. 551 B.
De adminiſtratione tutelæ diviſa. T. 9 c. 603 D. E.
De indiviſa. Ibid. c. 604 B.
De adminiſtratione tutorum, vel curatorum, & pecunia pupilli ſuſtenenda, & deponenda. T. 9 c. 569 A. B. & ſeq.
Cum adminiſtratione tutelæ, vel curæ periculum ſemper ambulat. T. 9 c. 573 D. & c. 596 A.
Adminiſtrationes publicorum officiorum, ſi quæ ex contraſtu pro deberibus, quibus pecuniam publicam crediderunt, everſis eorum fideiſſitibus conveniantur, an ne mentar in fortem tantum, an etiam in uſuras. T. 6 c. 511 A.
Adminiſtrator rerum civitatis non poteſt transigere ambitione in fraudem reipublicæ. T. 9 c. 103 C.
Adminiſtrationum alii proximi, alii adminiſtrandæ. T. 2 c. 916 B.
Qui adminiſtri poſſunt ad bonorum poſſeſſionem, & iuſta quod tempus. T. 9 c. 648 A. & ſeq.
Admonitionis verbum ſumptum pro convenatione exſecutoris. T. 10 c. 298 C.
Admonitione uſucapio interrumpitur, itemque interpellatione, & proteſtatione publice facta, & interventu pupilli, adverſus quem videbitur uſucapio non currit. T. 5 c. 720. D.
Adoptari a capitulo fieri poſſunt. T. 6 c. 1009 A.
Adoptatio quid. T. 9 c. 1379 C.
Adoptatio rei non importat bonorum publicationem. Ibid. C.
Adoptatio bonorum abſentis & delati inter reos, ſi intra annum non venerit. Ibidem D.
Adoptationem ſequitur publicatio. Ibidem D.
Adoptatur reus requirendus obligatis bonis. T. 2 c. 619 C.
Adoleſcens intellectus eſt capax. T. 1 c. 1113 B.
Adoleſcens. Vide, Minor. Vide, Pupillus.
Adoleſcens an poſſit eſſe iudex, & legitimus litigator ſine curatore, qui ſupplet, quod eius ætati deeſt. T. 5 c. 116 A.
Adoleſcens an emptor rarum ſicere dationem curatoris ſe obtenta filium. Ibidem B.
Adoleſcentia enim ſalvam fore. T. 5 c. 863 B.
Adoleſcens pecuniam qui credit. Vide, Jus creditri.
Adoleſcentes ſcientia curatoris non nocuerunt. T. 6 c. 409 B.
Adoleſcentes inter, & furioſum quantum differentia. T. 6 c. 125 B.
In Adoleſcente dominus interdictus, ut magiſtratus ei bonorum effecti indulgeat. Tom. 4 c. 861 B.
Adoleſcentes 25. annis minores accuſare poſſe. T. 3 c. 504 A.
Adoleſcentes quo tempore ætatis olim Romæ togam pretextam, bullam auream depoſuerunt, togam virilem ſumpſerunt, & in forum deductſi ſint. Tom. 5 c. 116 D.
Adoleſcentium animus perpetua humorum agitatione perturbatur. T. 1 c. 987 B.
Adoleſcentibus auctor ſtudium, & diligentiam circa mentorum adhibenda ſuos libri inculcat. T. 5 c. 450 B.
Adoleſcentibus adſtio in fidum an ſtatur, & cur. Vide, Adſtio in fidum.
Adoleſcentia quando in maſculo, & fœmina incipit, ac terminatur. T. 1 c. 1015 E.
Adoleſcentiæ annus ultimus, & finis ſit. T. 6 c. 616 E.
Adoleſcentiæ proximus quis videtur eſſe. T. 9 c. 134 A.
Adoleſcens decurionum in filium emancipationem ſuſcepiſſe videtur. T. 6 c. 111 D.
Adoptare poſſunt ſpadones. T. 5 c. 1155 D. eſtrani non poſſunt adoptare. Ibidem D.
Adoptare in locum nepotis, aut pronepotis, nupta, aut pronepta an licet. T. 8 c. 699 B.
Adoptare an compellatur invitus. T. 10 c. 1117 E.
Adoptato bonorum poſſeſſio contra tabulas a fraire emancipato acquiri, & contribui poſſit. T. 5 c. 691 C.
De adoptato extraneo. T. 8 c. 165 D. E. & ſi veniat ad bonorum poſſeſſionem. Ibidem D.
Adoptator, & adoptatus ſuperare debet ætatem adoptati, vel adoptati. T. 5 c. 1115 C.
Adoptatorem, ut ſucceſſorem iuris univerſi, & commeda ſequuntur, & incommoda eum, quem adoptavit. T. 6 c. 511 E.
Adoptatus in civitate, in qua vitam non ſecuriſſime, an adoptione mutet eam civitatem, in qua vitam accepit, an in alia civitate nanciſcatur. T. 4 c. 831 D.
Adoptatus a feminæ, vel deriatione, licet ortus ſit humilis, & plebeja ſit, finitatis tamen, & decurionum filius effe indulgitur. T. 6 c. 537 A. C.
Nam iddem privilegia, & honores in patris excidit. Ibidem, non ſed naturalis filius natus. Ibidem C.
Utrum ſentatus vel ſuperiorem ſibi honorem amittit, ſi publicat ex alieno delicto. Ibidem C.
Adoptatus an fabricitur penas plebeorum. Ibidem C.
Adoptatus an mortis adoptantis defunct effe in aliena familia. T. 8 c. 32 B. D.
Adoptatus, qui morte adoptantis fui ſuris fiſtur eſt, an adoptatus ad bonorum poſſeſſionem contra tabulas petere ſimulatur. Ibid. B.
Adoptati adoptantis arrogantem ſequuntur. T. 1 c. 884 D.
Adoptati cum parentibus ſuis adoptivis quantum cognatio ſit. T. 5 c. 238 D.
Adoptati ad bonorum poſſeſſionem admittantur. T. 9 c. 615 C.
Adoptati duorum fundatorum an eſſe, aut videri, vel fingi poſſunt. Ibidem D.
Adoptati ex extraneo quomodo differant ab adoptatis ab avo, aut proavo. T. 8 c. 45 D.
Adoptati an vocabantur a bonorum poſſeſſione contra tabulas petiti naturalis. T. 8 c. 71 A. B.
Adoptati ſunt in aliena familia. Ibidem A.
Habentur pro extraneis. Ibidem A.
An adoptantem ad bonorum poſſeſſionem contra tabulas petit naturalis. Ibidem B.
Adoptatius dicitur adoptatori eſſe adoptivi aperiis loco in iure civili. T. 6 c. 64 C.
Adoptationem, vel emancipationem ſiderentur. T. 6 c. 1320 E.
Si adoptatus ignobilis e nobili, an nobilis fiat. T. 8 c. 80 A.
Adoptio quid. T. 1 c. 716 C.
Adoptio nuptiæ an impediat. T. 5 c. 24 B.
Adoptio quo ſenſu naturam imitetur. T. 1 c. 1 D. A.
Adoptio quotnam modis fiat. T. 1 c. 18 E.
Adoptio duobus modis filius fiat. Ibidem D.
Adoptio quibus permittitur, & apud quos magiſtratus ſit. T. 1 c. 315 D. E.
Adoptio fortunæ remedium eſt. T. 1 c. 31 A.
Adoptio ſit per Populum, vel per Prætorem, vel Præſidem Provinciæ. T. 1 c. 315 D.
Adoptio per populum fiebat lege Curiata. T. 3 c. 339 D.
Adoptio iuſ cognationis non adfert. T. 3 c. 167 B.
Adoptio

Adoptio iuſ non adfert fanguinis. T. 3 c. 1323 B.
Adoptio an iure in teſtamento fiat. T. 3 c. 167 B.
Adoptio non fit ad tempus. Tom. 3 c. 1155 D.
Adoptio non tantum ius agnationis, ſed & ius patronatus affert. T. 3 c. 167 A.
Adoptio eſt imago naturæ. Tom. 4 c. 1086 E.
Adoptio fraude carere debet. T. 4 c. 830 D.
Adoptio mutat ſtatum hominis. T. 4 c. 800 D.
Adoptio gentem non mutat, gentem mutat. Ibid. E.
Adoptio, quæ ſit in liberorum emiſſariis, improbatur. T. 4 c. 1087 A.
Adoptio filiorum in Gallia non eſt frequens. T. 4 c. 1 C. 600 A.
Adoptio familiæ res eſt, quæ beneficium naturæ, & juris imitatur. T. 4 c. 1 A.
Adoptio, vel arrogatio filii in Gallia hodie eſt inuſu. T. 4 c. 600 A.
Adoptio eſt remotum formam, teſtiſe Seneca. Ibid. B.
Adoptio locum habet in his, in quibus natura poteſt. Ibid. B.
Adoptio, & emancipatio eſt minima capitis diminutio. T. 4 c. 431 E.
Omnis adoptio eſt civilis cognatio, vel auctoritate Principis. T. 4 c. 649 B. olim authoritate populi lege curiata non licebat plures adoptare. Ibid. B.
Adoptio, & arrogo faciunt civem. T. 4 c. 851 D.
Adoptio eſt imago naturæ, & imitatio; imago autem non poteſt naturæ & veritati caliginem offundere. T. 4 c. 335 E.
Adoptio eſt ius civile, & veritas eſt ius naturæ. Ibid. E.
Adoptio, & arrogatio in quo differunt. T. 5 c. 1154 B.
Adoptio debet imitari naturam. T. 5 c. 1155 C. eſt imago naturæ. Ibid. C.
Adoptio nihil aliud eſt, quam fictio juris. Ibid. E.
Adoptio eſt ſui heredis aſſumptio. Ibid. D.
Adoptio quo ad ſucceſſionem partis naturalis tamdiu nocet, quando quis in aliena familia eſt. Tom. 5 c. 604 E.
Adoptio non Indebet jobs iuſ fanguinis, quod naturale eſt, ſed ius agnationis tantum, quod civile eſt. T. 5 c. 545 B.
Adoptio an præterito in ſucceſſione nocuit. T. 5 c. 604 E.
Adoptio an inter quaſdam perſonas nupcias prohibeat, & impediat. T. 5 c. 546 A. & ſeqq.
Adoptio naturam imitatur. Tom. 6 c. 1112 D.
Adoptio an minuat, vel augeat dignitatem. T. 6 c. 507 B.
Adoptio an faciat filios familias. T. 7 c. 211 D.
Adoptio jus agnationis adfert, non jus cognationis. T. 7 c. 120 C.
Adoptio quot modis fat. Tom. 8 c. 909 A.
Adoptio fratris an valeat. Tom. 8 c. 912 D.
Adoptio an nocet ſcriptis in potenda bonorum poſſeſſione contra tabulas. T. 8 c. 45 C.
Adoptio an nocet præteritis in petenda bonorum poſſeſſione contra tabulas. Ibid. C.
Adoptio quo aufert, & cujus ſit momenti. Ibid. D.
Adoptio quæ nocet liberis in petenda bonorum poſſeſſione contra tabulas. T. 8 c. 71 D.
Adoptio non fit per procuratorem. T. 8 c. 100 B.
Adoptio adfert jus agnationis, non fanguinis. T. 8 c. 746 A.
Adoptio agnatos tantum creat, non cognatos. T. 8 c. 780 C.
Adoptio non facit fratres, ſed liberos tantum. T. 6 c. 1112 D.
Adoptio quid. T. 9 c. 1310 E.
Adoptio quomodo ſit hodie. T. 9 c. 1312 A.
Adoptio, & adrogatio in quo differunt. T. 9 c. 1311 A.
Adoptio fervi eſt abſque legitimus. T. 9 c. 966 D. & 970 B.
Adoptio eſt abſque legitimus. T. 9 c. 939 C. & c. 1310 E.
Non fit per procuratorem. Ibid. C.
Adoptio familia res eſt. Tom. 9 c. 1315 C.
Adoptio ſuum hereden facit. T. 9 c. 910 C.
Adoptio non iure fatta non confirmatur a Principe, nil accerſitis iis, qui hæderentur confirmatione adoptantis. T. 10 c. 837 E.
Adoptio impetrata an poſſit adferibi in teſtamento pro conſulare, & ex eo ſuppleat, an valeat hereditatis, & legati adempto. T. 10 c. 1119 D.
Adoptionis, & manumiſſionis diſcriminem. T. 1 c. 1083 C.
Adoptionis effectus. T. 8 c. 909 B. C. qua ratione fieri poſſit. T. 8 c. 911 E. & 912. A. B.
Adoptionis ius quando finiatur. T. 8 c. 167 E. ipsa naturalis non item. Ibid. E.
Adoptionis ſolemnitas quæ. Tom. 9 c. 1311 B.
In adoptionem ayo paterno datus etiam pateratus admittitur. T. 1 c. 1321 A.
An per adoptionem ſadquiratur nobilitas. T. 4 c. 800 A.
In adoptionem datus ſi a pater naturali ſubconditione, quod filio ſuo heres, alio committente contra tabulas editum, an & ipſe veniat. T. 5 c. 604 E. & c. 605 A. & ſeq.
De in adoptionem datis, ut ſucceſſant. T. 8 c. 165 B. C. c. 166 E. & 167 A.
In adoptionem datus filius extraneo a pater naturali, & præteritus teſtamento patris naturalis, an habuerit quelam inofficiſi teſtamenti. T. 9 c. 1313 A.
In adoptionem filius datus. Vide Filius in adoptionem datus.
Datio in adoptionem ſolvit patriam poteſtatem, non datio in fidem. T. 10. c. 550. D.
Per adoptionem an contrahatur agnatio, & conſanguinitas. T. 10 c. 778 C.
Per adoptionem eſt quaſita ea cognatio, quæ proprie vocabule dicitur agnatio. T. 10. c. 779 B.
In adoptione nulla calumnia, nulla fraus, nullus dolus adhibet debet. T. 4 c. 835 A.
Adoptione nemo poteſt ſibi fratrem facere. T. 6 c. 1112. D.
Adoptione an bonorum poſſeſſione legitimi patronis petent. T. 6 c. 184 C.
Ex adoptione natus an adoptivi nepotis locum obtineat. T. 6 c. 443 C.
Adoptione teſtamentum an rumpatur. T. 7 c. 905 A.
Adoptione fiunt tantis. Tom. 9 c. 600 D. & c. 607 A.
Adoptionem an adoptatur patris poteſtas dodum caſibus. Tom. 9 c. 1311 C.
Adoptionem quodam ſunt, quæ fieri non mutata familia. T. 8 c. 31 B.
Adoptionem an poſſint fieri apud magiſtratum municipalem. Tom. 10 c. 872 B.
De adoptionibus, & nobilitate conſidenda. T. 1. c. 705 A.
De adoptionibus. T. 9 c. 1310 E. & ſeq.
Adoptivi quandoniam adminiſtratur ad bona patris naturalis. Tom. 1 c. 155 A. B.
Adoptivi filii adoptatoris liberos an habrant nunc, aut olim habuerunt. T. 2 c. 167 A. B.
Adoptivi ſunt in poteſtate parentum. T. 1. c. 315 D.
Adoptivi filii adoptatoris liberos nondum habent. T. 5 c. 167 B.
Adoptivi ſunt liberi commentitii. T. 4 c. 1087 A.
Adoptivi patris ſuum poteſtate nullum ex pribus neſtigium retinet. T. 4 c. 800 E.
Adoptivi, & naturales an differant. T. 8 c. 165 B.
De adoptivis emancipatis. Tom. 8 c. 165 C. & Urenient ad bonorum poſſeſſionem. Ibidem C.
Adoptivus exheredatus ſemper falvam habet quartam. T. 4 c. 754 A. B.
Adoptivus filius cur patris naturalis originem ſequatur, ratio quæ. T. 4 c. 856 B.
Adoptivus filius cum, quæ patris adoptivi unde, vel unde fuit, diverre non poteſt, etiam ſoluta emancipatione. T. 5 c. 546 B. C.
Adoptivus pater qua ætate procedere debeat cum, quem accepit in adoptionem. T. 8 c. 909 D.
Adoptivus frater eſt loco conſanguinei, & jura conſanguinitatis habet. T. 9 c. 918 D.
Adoptivum in Fundum non ſuccedebant.

re. T. 2 c. 1372 A.
Inter adoptivum, & naturalem filium differentia. T. 4 c. 808 A.
Adoptivorum emancipatorum quodnam jus. T. 8 c. 1013 C. D. & seqq.
Adpromittor quilesam fit. Tom. 10 c. 599 B.
Adpromittores, idem, fideijussores. T. 1 c. 1165 B.
Adpromittores an sint fideijussores. T. 6 c. 9 D.
Adpromittere, & adstipulari in quo discrepant. T. 1 c. 1165 B. C.
Adpromittere alteri possumus, adstipulari non possumus. T. 9 c. 1284 D.
Adquirantur nobis propriatas non solum, sed etiam possessio per eos, quos in potestate habemus. T. 1 c. 94 A.
Adquirantur per liberos, & servos alienos. Ibid. E. & c. 95 A.
Adquirantur per servum, in quo usumfructum habemus. Ibid. A.
Adquirere quod mihi non possum, an possim alii. T. 10 c. 357 B.
Adquirit nobis lege. T. 1 c. 328 A.
Per quas personas nobis adquirit. Ibid. A.
Adquirunt nobis per extraneam personam. T. 1 c. 95 A.
Adquirit nobis quibus ex causis ignorantibus possed, ex his causis desinitur possed adquiri. T. 1 c. 151 D.
Adquirit nobis per quas personas possed. T. 8 c. 957 E. 958 A. B.
Adquirit inter, & deberi quodnam sit discrimen. T. 10 c. 282 B.
Adquirunt idem nobis, quibus amittimus possessionem. T. 8 c. 958 A.
In adquirenda hereditate cur tutoris auctoritas necessaria. T. 8 c. 661 C.
De adquirenda, & retinenda possessione. T. 1 c. 1004 A. & seqq.
Adquirendarum rerum alienarum quot sint species, sive tituli. T. 8 c. 262 E.
Adquirendi verbum generale est. T. 3 c. 404 E.
Adquirit longi temporis quasi possessione contenta est. Tom. 1 c. 1118 A.
Adquisitio rerum per traditionem naturali jure fit. T. 1 c. 73 B.
Adquisitio qualiter ad transmissionem ab utilis. T. 1 c. 1338 C.
Adquisitio fructuum confirmantur rerum consumptione. T. 10 c. 100 D.
Adquisitionis modus per jus accrescendi. T. 8 c. 954 E.
Ad negotium mixtere quid fit. T. 5 c. 305 A.
D. Adriani epistola scripta de fideijussoribus. T. 4 c. 957 C.
Ex aquitate peregrinat ad plures mandatores. Ibid. C.
Adriani constitutio in edictum perpetuum translata. T. 6 c. 187 E.
Divi Adriani epistola. Vide, Epistola.
Divi Adriani edictum de non destruendis aedificiis promerciis causa. T. 9 c. 1174 C. D. E. & c. 1175 A.
Adriano senatus consultum. Vide, Senatus consultum.
Adrodere mammas quid. T. 3 c. 556 D. & seq.
Adrogantur feminae per Principem. T. 1 c. 316 B.
Adrogantur an possit tutor pupillum. T. 3 c. 53 A.
An adrogari possit a tutore pupillum. Ibid. B.
Adrogari olim potuit pubes cum curatoris auctoritate, hodie non potest ex constitutione Claudii. T. 4. c. 751 C.
Adrogari impubes non potuit, ne causa quidem cognita. Tom. 5 c. 1155 B.
Adrogari qui possint. Tom. 7 c. 917 B.
Adrogari an quis possit in locum cognati. T. 8 c. 167 A.
Adrogari an possit impubes. Tom. 7 c. 917 B. & T. 8 c. 93 E.
Adrogati bona esse obnoxia cautioni, & restitutioni. T. 7 c. 917 D.
De adrogatis. T. 8 c. 1165 D. & E.
Adrogatus non potest possessionem habere. Ibid. D.
Adrogatio olim pro populum fiebat, hodie per Principem, & intimatur magistratui. T. 3 c. 339 D.
Adrogatio impuberis est decreto non fit. T. 1 c. 900 A. B.
Adrogatio Romae tantum fit. T. 1 c. 315 E. & c. 316 A.
Adrogatio petenti agnationem. T. 4 c. 751 E.
Adrogatio petenti jus legitimae hereditatis, mutat genteem, familiam, nomen, dicta, quae omnia tutoris auctoritas non temere abolere debet. Ibid. E. & c. 752 A.
Adrogatio. Vide, Adoptio.
Adrogatio, & adoptio in quo differunt. Vide, Adoptio.
Adrogatio alieni filium non est admittenda. T. 8 c. 146 B.
Adrogatio ab adrogatore quae, & quomodo detur. T. 7 c. 917 E.
Adrogatio quandonam permittatur. T. 8 c. 909 C.
Adrogatio alieni liberi an admittatur. T. 8 c. 146 D.
Adrogatio quid. T. 9 c. 1311. A. B.
Adrogatio, & adoptio in quo differunt. Ibid. A.
Adrogatio cautio narrationem, & probationem requirit tribus calibus. T. 9 c. 1312 B.
Adrogatio quomodo fit hodie. T. 9 c. 1311 A.
Adrogationis solemnitas quae. Ibid. D.
Per adrogationem obreptitium, vel subreptitium non fit ingenuus. T. 7 c. 123 D.
Adrogatione non prait jus patronatus. T. 1 c. 187 B.
Adrogatione an finiatur tutela, item substitutio pupillaris. T. 7 c. 917 C.
Adrogatione an impubes transferatur in potestatem arrogatoris. Ibi. B. C.
Adrogatione parentis non mutatur parens. T. 8 c. 606 C.
Adrogato quae debeantur, si exhaeredatus sit ab adrogatore. T. 8 c. 93 D. E. & seq.
Adrogator quae, & quibus cavere debeat. T. 7 c. 917 C. & T. 8 c. 909 E.
In adrogatorem fecisi facinus non tenuit, & cur. T. 5 c. 490 B.
Adrogatus filium mutat, ergo adrogatio reflitutionem non capit. T. 1 c. 900 B.
Adrogatus omnia sua bona universaliter jus suum cum capite suo transfert in arrogatorem. Tom. 7 c. 917 B. C.
Adrogatus si petat bonorum possessionem contra tabulas patris naturalis, an quarta Antoninum conferre debeat. T. 8 c. 94 A.
Adfirbuere est verbum significationem. T. 8 c. 551 C.
Adfectipitius annorum praescriptione fit tuteri adversus dominii vindicationem potest. T. 2 c. 845 E.
Adfectipitius colonus. T. 9 c. 691 E.
Adfectipitium, vel colonum alienum an quis in eum non fudicare possit. T. 2 c. 845 D. & c. 846 A.
Adfectipitium fugitivum qui fieri desiderat, an eum reddat, & expatriationem hic perfolvat. T. 2 c. 837 C. D.
Adfectipitii rebusturii. T. 2 c. 845 D.
Adfectipitii fugitivi an antiquos penates redire compellendi. Tom. 2 c. 846 C.
Adfectipitii qui dicuntur. T. 9 c. 411 D.
Adfectipitii colonii. T. 9 c. 1036 E.
Adfectipitii capitatorum domini debent. T. 9 c. 411 C. & 412 E.
Adfectipitius non dominus adhibenon esse. T. 2 c. 847 E.
De adfectipitiis. T. 2 c. 1166 C. D.
Adfeeere quidem Graecis est *κατορθοῦν*. T. 3 c. 323 E.
Adfeeere problem, id est, adoptare. Ibid. E.
Adferrio in libertatem. T. 9 c. 983 D. Vide, Libertus.
Adferrione tollenda. Ibi. D. & seq.
Adfertiones perfuriorum cur fic dictae. T. 9 c. 984 A.
Adfertor quid fit proprie. Tom. 3 c. 460 C.
Adfertor non est hodie necessarius in causis liberum. T. 9 c. 984 B. C. D.
Adfertor, & procurator in quo differunt. T. 9 c. 984 B.
Per adfertorem fit flatu fuo litigare, non per fe. T. 9 c. 983 E.
Adfeffor, & judex in quo differant a magistratu. T. 5 c. 34 E.
Adfeffor pars est jurisdictionis. T. 2 c. 105 C.
Adfeffor qualem juris scientiam praestare debeat. T. 7 c. 101 C.
Adfeffor quadam unius cuiusque judicis videtur esse portio. T. 10 c. 869 B.
Adfeffor est pars Praefidis. T. 10 c. 880 E.
Adfefforis, five consiliarii imperiti quenam culpa annumeratur, & imputetur ei, qui fit jurisperitus esse
esse praeferunt, & an punitatur in personas magistratus. T. 5 c. 34 D.
Adfefforis imprudentia quomodo punitur. T. 7 c. 105 C.
Adfefforis imprudentia si praefes jus iniquum sibeti diverit, ipse adhiberi tenetur, non praefes. T. 7 c. 101 C. & c. 105 A. B.
In adfeffore cuniorum Civitatis, & adfeffore Praefidis differentia, & quae eius ratio. T. 4 c. 858 B. quam rationem Hugolinus Fecundus Sa.
Adfeffores dicuntur comites praefidis consiliarii, consiliarii, participes consiliorum. T. 2 c. 86 D.
Adfeffores qui fint. Ibidem C.
Adfeffores Ibi operam praestant Praefes; Legatus autem dantur adfeffores a fenatu. T. 4 c. 835 D.
Adfeffores publico falario fruebantur. T. 4 c. 971 C.
Adfeffores fint quali quidam portio cuiusque magistratus. Tom. 7 c. 71 B.
Adfeffores quinam fint. T. 10 c. 866 E.
Adfeffores an fint Judices. Ibid. E.
Sine magistratibus adfeffores an possint indicare. T. 10 c. 869 A.
Adfefforibus petitio falarii erat extraordinaria adversus fiscum. T. 4 c. 972 D.
Adfefforibus judicum an falaria ex publico praebantur. T. 10 c. 868 E.
Adfefforibus liber. T. 1 c. 86 D.
Adfeffor pro consilium. Ibidem D.
Adfeffor non potest in contumelia magistratus, nisi jurisconsulti, & qui se jurisconsultos esse profitentur. T. 7 c. 101 D.
Adfingere libertum. T. 1 c. 816 A.
Adfingere, & tradere idem. T. 3 c. 324 A.
Adfingere, & attribuere idem est. T. 4 c. 1379 C.
Adfingere libertum simpliciter aliud est, aliud adfingere alinentorum causa. Ibidem C.
Adfingere est annuo obligantes res praebere adferendas. Tom. 4 c. 1165 D. exemplo quorum de annuoli traditione figuratoris. Ibid. D.
Adfingere, & obligare an idem fit. T. 5 c. 165 E.
Adfingere liberti fit quibuscumque vocibus. T. 1 c. 1037 A.
Adfingere libertum inter non adquirunt. T. 1 c. 1208 B. C.
Adfingatio liberti an tellamento, an fine tellamento fieri possit. T. 1 c. 181 E. & c. 182 A.
Adfingationes libertorum quenam fint. T. 8 c. 1040 A.
Adfiteria quae dicitur. T. 8 c. 645 C.
Adfitipulari, inftipulari, adfitipulari, nonnominare, de nuda fitipulatione dicuntur. T. 1 c. 1165 C.
Adfitipulari. Vide, Adpromittere.
Adfiuum cognitum differunt emptus, aut vendens aliquid, an ibi fit defendere debeat. T. 7 c. 101 B.
Adfiua quis. T. 8 A. 649 B.
Adfiuum qui dicantur. T. 1 c. 643 B.
Adfiuum, & peregrini heredes inftituunt non publicant. T. 9 c. 710 C.
Adfiuum, & peregrini non habent teftamenti faftionem. Ibidem C.
Adfiuum, & peregrinorum bona vacuatia. T. 9 c. 906 E. & c. 907 A. B.
Adfiuuntia bona inter liberos non confiuuntur. T. 2 c. 70 B.
Adfiuuntia bona quae. T. 2 c. 437 D. E.
Ad [illegible] dos. Vide, Dos.
Adfiuuntia dos quid. Tom. 9 c. 505 C. D.
Adfiuuntia cafus. T. 9 c. 1098 D.
Adfiuuntia fiunt plurimum ob plurium praestationem. T. 4 c. 652 D.
Adfiuuntia voluntas fine fenfu doloris efte potest. T. 4 c. 374 B.
Adfiuuntia approbatio plus est, quam tituuntio. T. 1 c. 1367 C.
Adfiuuntia nonnen ad quem proprie referitur. T. 9 c. 1 C.
Adfiuuntia nomen commune est affoluti, & rei. T. 10 c. 913 C.
Adfiuuntium qui vocuit in re, non potest ponitere, & abftinere improba lite. T. 9 c. 49 C.
Adfiuuntio pro fatuadum. T. 1 c. 327 E.
Adulationis verbum eft iubere, non imperii verbum. T. 4 c. 915 B.
Adulter fimplex et punienda. T. 3 c. 145 D.
Adulter ab extraneo accufari potest ante fuftum divortium. T. 9 c. 1405 C.
Adulter mulier in monafterium detrudenda. T. 2. c. 1073 B.
Adulters mulier conciliate matrimonio, needum facto divortio, ante mine accufari potest, nifi prius Innocenti reus maritus accufatur. T. 9 c. 1405 C.
In adulterii toftium crimen adulterii praefcriptione fit teftium utilium. T. 4 c. 1305 A.
Adulterii muliere accufandae praefcripti funt fex menfes, poft quos adulterii a nemine potest accufari. T. 9 c. 1403 B.
Adulteri ut corrumpendi. T. 1 c. 873 A.
Adulteri non poffunt poftea matrimonium contrahere. T. 6 c. 1101 D. E. purgato tamen, & expiato adulterio per poenitentiam poffunt contrahere. Ibidem c. 1102 C.
De adulteris legis Juliae à D. Ambrofio, & D. Auguftino improbantur ob inaequalitatem. T. 9 c. 1307 D. C.
Adulterini liberi a parentibus alendi. T. 6 c. 1104 E. jure pontificio, non civili. Ibidem E.
De adulterio, vel adulterii commitenda, & redarguenda. T. 9 c. 1403 D.
Adulterio manifefto denegatur auxilium appellationis ab excommunicatione. T. 6 c. 938 A.
Adulterio accufando lege Julia praefcripti funt 5 anni continui. T. 9 c. 1403 A. C.
Adulterio crimen quod obiicitur, tollitur praefcriptione quinquennii. Ibidem E.
Inter adulterum, & adulteram differentia. T. 3 c. 530 E.
Adulterum eunis esse poffit. T. 1 c. 961 D.
Inter adulterum, & adulteram differentia quae eft. T. 4 c. 1393 A.
Ex bodie ex conftitutione Imperatoris Conftantini abrogata eft. Ibidem B.
Adulterum quem occidere marito licet. T. 4 c. 1426 C.
Adulterum maritus filius famil. in confulto parte, dumi fua deprehendam parte occidere potest. T. 3 c. 116 B.
Adulterum deprehenfum cum adulterae nos idu petaftum eft marito occidere. T. 4 c. 818 B.
Adulterum non potest accufare maritus, quandiu reftitui nolunt. T. 9 c. 1405 D.
Adulterum deprehenfum in aftu licit occidere et l. 12. tab. T. 10 c. 7 B.
Adulterium natura probrum eft. T. 4 c. 1491 D.
Adulterium vindicatur in muliere ali nupta. T. 1 c. 1 A.
Inter adulterium, & incestum differentia. T. 3 c. 581 A.
Adulterium eft crimen jure gentium. T. 4 c. 820 E.
Adulterium. Vide, Stuprum. Vide, Incestum.
Adulterium cadit in puberem tantum. T. 4 c. 96 D.
Adulterium non cadit in impuberem. Ibidem D.
Inter adulterium, & incestum differentia quae. T. 4 c. 1035 D. E.
Adulterium. Vide, Incestum.
Inter adulterium, & incestum in jure differentia quae eft. T. 4 c. 811 E.
Adulterium eft nomen generale, comprehendens fluprum, & incestum. T. 4 c. 814 E.
Pro adulterio in jure accipitur probrum. T. 4 c. 820 B.
Adulterium, vel fluprum tantum, quod paffe funt liberae mulieres, non quod ancillae fint propefte, lege Julia vindicatur. T. 4 c. 1483 C.
Adulterium proprie committitur in nuptum, fluprum in virginem, aut viduam. T. 4 c. 1484 E.
Adulterium, & fluprum in quo differant. T. 5 c. 1 B.
Adulterium in fponfa committitur. T. 6 c. 133 B.
Adulterium jure gentium, five naturali probatur. T. 6 c. 1146 D.
Adulterium eft fpem matrimonii violare. T. 6 c. 1115 D.
Adulterium non dirimit matrimonium, fed corpora tantum conjungunt feparat. T. 6 c. 1114 A.
Adulterium juris ignoratia an excufari poffit. T. 7 c. 893 C. D.
Adulterium ut commiffum vindicatur lege Julia de vi publica. T. 9 c. 1432 B.
Adulterium in uxore punitur. T. 9 c. 1398 A.
Leno-

Lenocinium in vino ponitur. Ibid. A.
Adulterium, & raptus in quo differunt. T. 9 c. 1260 E.
Adulterium vindicatur in domina caupona. T. 9 c. 1242 E.
Adulterium qui commiterant, non solum puniebantur, sed etiam qui domum præbuerant. T. 9 c. 1385 C.
Adulterium, & furpium in quo differunt. T. 9 c. 1397 A. B.
Adulterium vindicatur in concubinis. T. 9 c. 1421 C.
Adulterium capitale est crimen, & de eo præcipit non licet, sicut de aliis criminibus capitalibus. Tom. 9 c. 1261 A.
Adulterium mulieris quomodo probari potest. T. 9 c. 1400 B.
Adulterium in meretrice non vindicatur. T. 9 c. 1424 A.
Adulterium cum adulterio, vel cum lenocinio non compendiatur, sed utrumque punitur. T. 9 c. 1398 B.
Adulterium leges vindicant, & capitalibus afficiunt eos pœnis, quos in aliena connubiendiset federa geniali se lectuli expugnationes fecisse. T. 9 c. 1413 B.
Adulterium potest accusari confusque matrimonio ab extraneo. T. 9 c. 1407 C.
Adulterium pro stupro. T. 10 c. 572 A.
Adulterium olim non capitale, fabinc capitale. T. 10 c. 611 D.
Adulterium capite non puniebatur Constantini tempore. T. 10 c. 713 A.
Adulterium in committatur cum uxore liberta, quæ diverset invito marito. T. 10 c. 736 A.
Adulterii nomine etiam fiuprium intelligitur. T. 1. c. 877 A.
Adulterii accusari non potest mulier poli quinquennium. A. 3 c. 698 B.
In adulterii crimine nulla dilatio datur. T. 1 c. 406 C.
Adulterii crimen, ubi dotis est alitio, mores non finitur. T. 1 c. 627 D.
Adulterii crimen an capitale sit. T. 1 c. 951 A.
Adulterii pœnæ definitio. T. 3 c. 610 A.
Adulterii pœna relegatio. T. 1 c. 873 A. & T. 3 c. 619 A.
Adulterii accusatio etiam hodie est publica illicito matrimonio. T. 3 c. 584 D.
Matrius fuspectum adulterii uxorem accusare potest. T. 3 c. 585 A.
In adulterii crimine ferri torquentur in caput domini; non in crimine incestii. T. 4 c. 1005 E. & c. 1306 A.
Adulterii venia fit tribus modis. T. 4 c. 1302 D.
Adulterii vicomprefia mulier accusari nequit, nec ducpri. Ibidem D.
Adulterii crimen adversus duos infantes, adversus adulterum, & adulteram eodem tempore. T. 4 c. 1395 C.D.E.
Adulterii, qui omissa institura accusatione mutuvit lucrum detrahi, ea admittit debeat. T. 4 c. 1407 B.
Adulterii crimen tollitur præcipitque quinquennii. T. 4 c. 1605 E. & c. 1397 A.
Adulterii accusari non folet vir. T. 4 c. 282 D. à uxor Cofinis respectu, mulier potest. Ibid. c. 293 C.
Ab adulterii accusatione maritus impune non delitit. T. 4 c. 1309 B.
Adulterii tantum ulcifcendi causa, non fiupri, hoc Julia ferrum dedit patri. T. 4 c. 1486 D.
Adulterii accusare non potest, qui illius author fuit. T. 4 c. 1115 C. vel qui lenocinium præbuit. Ibidem E.
Adulterii uxorem quandoque accusare potest maritus iure maritis fiuprium periculo calumniæ post divortium. T. 6 c. 40 D.
Adulterii accusatio an possit differri. T. 9 c. 1441 A.
Adulterii accusatio est fugitiatio confortis matrimonii. T. 9 c. 1405 C.
Adulterii accusatio non pateret omnibus, sed tantum certis personis. T. 9 c. 1425 B. quæ fuit illæ personæ. Ibidem B.
Adulterii accusatio publica est eadem lege Julia. Ibidem B.
Adulterii accusatio nemo potest fimul maxime adulterum, & fiuprum vindicare. T. 9 c. 1409 D. & c. 1414 D.
Adulterii crimen adversus duos adulterum, & adulteram lege Julia non publica, vel pure patris, sut matrii fimul intentari non potest. T. 9 c. 1400 D. E.
Adulterii mulier convifda dotem tantum amittit, & donationem propter nuptias. T. 9 c. 1436 E.
Adulterii mulieris, & lenocinii matrii eadem pœna lege Julia constituta. T. 9 c. 1398 B.
Adulterii judicium ex lege Julia publicum est. T. 9 c. 1422 B.
Adulterii pœnam non fuisse capitalem ex lege Julia. T. 9 c. 1412 B.
Adulterii crimen accusari debet intra 60 dies. T. 9 c. 14 D.
Adulterii res mortua non perimi quæstionem dotis. T. 9 c. 1113 D.
Adulterii res mariti non erat legitima. Ibidem D. T. 9 c. 1397 E.
Adulterii accusatoribus præscriptones, feu exceptiones, quæ folent obtrudi. T. 9 c. 1423 D.
Adulterii accusatio finitur quinquennio. T. 9 c. 1262 B.
De adulterii crimine pacisci non licere. T. 9 c. 1413 C.
In crimine adulterii torquentur etiam flatuliberi. T. 10 c. 26 E.
Adulterii damnata an ab aliquo possit duci. T. 10 c. 281 E.
De adulterio nec pacisci licet, nec transigere. T. 1 c. 560 B.
Adulterio internatum uxorem ut meretrix occidere potest. T. 1 c. 605 D.
In adulterio deprehensum uxorem qui non dimittit, reus lenocinii postulatur. Ibid. E. & c. 406 A.
De adulterio fronde an sponsus in ter mariti agere possit. T. 1 c. 748 B.
Maritus uxorem fuam de adulterio, vel fiupro, quod anse matrimonium commisit, accusare non potest. T. 1 c. 970 C. D.
Adulterio incesto jundo an servi torquentur in caput domini. T. 4 c. 1306 B.
Adulterio gravius est incestum. T. 4 c. 8 D.
In adulterio maritus, qui uxorem deprehendit occidit, levius punitur. T. 4 c. 8 D. & E. et minuitur pœna L. Cornelia. Ibid. B.
Adulterio homines deprehendos quos occidere licet. T. 4 c. 116 B.
Pro adulterio fœmur accipitur in re publicam. T. 4 c. 280. E. & c. 811 C.
In adulterio deprehensum filium cur licet parti occidere, non maritis. T. 4 c. 817 D.
Ex adulterio liberi procreati legitimari non possunt per subsequens matrimonium. T. 6 c. 1135 B.
An in adulterio uxoris licet maritis deprehensum occidere. Tom. 9 c. 1405 C.
De adulterio ex lege Julia concubina, quod vice uxoris, potest accusari. T. 9 c. 917 C.
De adulterio vi commisso. Tom. 9 c. 1423 D. hoc casu jus est mariti occidendi quemlibet deprehensum in ipso facinore sine ulla distinctione. Ibid. D.
De adulterio est criminale judicium ex lege Julia; & civile, quo agitur de repetenda dote, aut luctatiofienda. T. 9 c. 1444 B.
In adulterio deprehensum uxorem jus olim fuit viro fine ullione impune necare. T. 9 c. 1397 C.
In adulterio deprehensis, nec dimittere, sinqueere ipso jure non est infamia. T. 9 c. 1411 B.
De adulterio pacisci non licet. T. 9 c. 972 C. Pontifex quinquennio. Ibid. C. est capitale crimen, Ibid. C.
Adulteria mulieris quomodo punientur. T. 4 c. 280 E.
Adulteria mulierum mores gravioris tantum cenfebantur. Tom. 9 c. 400 C.
Adulteria Cericorum Alexander Pontifex numerat inter minora delicta, quorum veniam dare potest episcopus Episcopo poli peractam pœnitentiam, quod ab auffore hujus operis improbatur. T. 9 c. 1082 A.
De adulteriis lex Julia innumera habebat capitula. A. 9 c. 1293 C.
De adulteriis lex Julia. T. 9 c. 1397 A. & fiqq.
Adulto an nocet pæfium curatoris. T. 9 c. 107. A.
Advocatiam fuam inordinate tradunt quibus potest fubjicendous. T. 2 c. 1338 D.
Advocatiæ dignitas. T. 2 c. 1330 D.
Advocatiæ funt regales. Tom. 2 c. 1325 E.
Advocatio Cæfarienfis. Tom. 9 c. 1154 D.
Advocatio quid olim fuerit. T. 10 c. 829 B. & c. 880 A.
Advocationem qui expleverint, quæ adipifcuntur privilegia. T. 2 c. 760 C.
Advocationæ non præfitia, fi pecuniam dedit fub ea conditione, ut ecclesiæ cenfeatur. T. 9 c. 1233 E.
Advocationes in patria fua an fiaqq. Tom. 2 c. 1 c. 880 D.
Advocatus prævaricator præter ordinem concredendo. T. 2 c. 251 A.
Advocatus fiscalis, ubi non potest in ea provincia, ex qua originem ducit. T. 1 c. 491 A. B.
Advocatus fisci ab Adriano primum institutus. T. 1 c. 1089 A.
Advocatus, & procurator in quo differant. T. 4 c. 940 A.
Advocatus quantum differat a procuratore. Ibidem A.
Advocatus, & decurio quis poterat esse. T. 4 c. 35 D.
Advocatus in eua causa quis fuit unius partis, autequam fieret prætor, in ea ius dicere nequit. T. 4 c. 6 C.
Advocatus fiqui fuerit in causa unius partis, antequam esset prætor, ea poli prætorium non dicet, fed mandabit fiatem iurisdictionis ad eam causam. Ib. C.
Advocatus fisci, qui agit de falso testamento fici nomine, an repetitur a legato. T. 6 c. 1 bonorum poli fed contra tab. T. 7 c. 1186 E.
Advocatus an repellitur a testimonio, quod fin causam iniquam improbavit; item in foeceffione eius, cuius accessiori adfuit. Tom. 7 c. 1 c. 1 B.
Advocatus, qui adfuit ei, qui accusavit liberum partis fui, an peradat bonorum possessionem contra tabulas. Ibidem B.
Advocatus, qui adfuit adversus aliquem, an possit in eadem causa pro eodem adesse. T. 7 c. 88 A.
Advocatus, qui legatum amittere adfuit, an repellatur a querela inofficiofi. T. 7 c. 1185 E.
Advocatus, qui rem vindicanti adfuit, an amittat fuam adfitionem. T. 7 c. 19 D.
Advocatus an poli testimonium dicere in ea causa, in qua operam dederat non interpellat. T. 8 c. 438 D.
Advocatus quidam, qui de republica scripsit, male Cæsicium appellavit nolrum reprehendarat. T. 9 c. 1113 E.
Advocatus non fuit tantum unus in una causa, fed plures. T. 9 c. 141 E.
Advocatus fisci folus potest criminaliter agere, vindicamque publicam persequi. T. 9 c. 1173 B.C.
Advocatus non constituitur domi nus litis. T. 9 c. 146 D.
Advocatus hodie compilatorum. Ibidem D.
Advocatus fiscalis a testamento, quod fin advocationem impugnabat. T. 12 c. 490 E.
Advocatus fisci res omnibus opportunissimus adfuit. T. 10 c. 881 A.
Advocatus fisci a quo institutus. Ibidem E.
Inter advocatum, & clientem, ilicet intervenit pecunia, non ex eum dicitur esse locatio, & conductio. T. 2 c. 1187 D.
Advocatum, qui nobis adest, testimonium non poffe pro nobis dicere, & advocatum non non poffe cogi. T. 9 c. 270 E.
De advocatis non perpetuandis. T. 3 c. 471 A.
Advocati alii flatuti, alii supernumerarii. T. 2 c. 724 C.
Advocati fisci duo patroni. Ibid. C.
Advocatorum, cauffidicis, oratores, rhetores, scholastici, togati. Tom. 2 c. 90 E.
Advocati, & patroni differunt. Ibidem E.
Advocati Cæfarienfes quinam, & unde ita appellati. T. 2 c. 90 E. & c. 91 C.
Advocati urrifique partis an iusjurandum fabant. T. 2 c. 286 C.D.
Advocati, vel milites, quibus constituimbus eligendi Christiani prærcibantur. T. 3 c. 605 B.
Advocati cur non perpetuandi, & de iis conditionibus quædam novæ. T. 3 c. 471 A. B.
Advocati qui fint. T. 2 c. 104 E. & c. 105 A.
Advocati ecclesiarum non esti emptiones. Ibidem B.
Advocatorum, qui pollulant in foro diversiorum indutarum, varia appellationes. T. 10 c. 877 D.
Advocatorum fisci privilegia. Tom. 10 c. 881 A.
Advocatorum error non nocet litigatoribus obtentibus, prefectibus nocet, nisi consensu fuit intra triduum. T. 10 c. 882 A.
Advocatorum est magna disciplina, quam procuratorum. Tom. 10 c. 882 A.
Advocatorum corpus feminarum est quasi introduxerit. T. 7 c. 121 A.
Advocati voluntarii & accusatores testamenti adfuerint, an repellantur a legato. T. 7 c. 1186 E.
Advocati, & patroni necessarii, & patroni necessarii. Ibidem E.
Advocati an mutuari possint. T. 9 c. 141 A.
Advocati adhibentur in lite ordinaria. T. 9 c. 982 B.
Advocati non mutandi ratio quæ. T. 9 c. 146 D. E.
Advocati perfectus causas. Tom. 9 c. 801 A.
Advocati Cæfarienfes qui dicuntur. T. 9 c. 1169 D.
Advocati quomodo in causis agendis gerere fe debeant. T. 10 c. 879 A.
Advocati multum cum litigantes, quem in fuam fidem recepserunt, debent inire contestatiam. Ib. B.
Advocati fisci unde fumuntur. T. 10 c. 880 E. & c. 881 A.
Advocati jurant de causa peferenda de fide calis, & integra. Tom. 10 c. 877 B.
De advocatis. T. 3 c. 112 E.
De advocatis, qui morum indicio deferunt, per quos fit, ut causa civilis intra triennium non expediatur. T. 9 c. 14 B.
Advocatis non est prœstiæ confidendi cum judice. T. 10 c. 879 B.
Advocatis reflitutiones nonfi fint procurationes. T. 10 c. 882 C.
Advocatos est petitio honoraria, etiam si res constituatur, nec cuitum fit. T. 4 c. 940 A.
Advocatis ex causa advocationibus, & pofficulationibus interdicit, ut prohiberi possitant pro aliis, adeo fe litigatoribus. T. 1 c. 840 D.
Advocatorum discipulus, vates, & fatis leves. T. 1 c. 668 D.
Advocatorum olim in foro certa erat numerus. T. 3 c. 471 A.
Advocatorum corpus feminarum disquisitum. T. 3 c. 122 D.
Advocatorum fisci privilegia. Tom. 2 c. 110 B.
Advocatorum error non nocet litigatoribus; nocet præfectibus, nec contradicentibus intra triduum, T. 1 c. 1 c. 1 C.
Advocatorum corpus quomodoem dicitur feminarum dignitatem effe. T. 7 c. 646 C.
Advocatorum maior dignitas, quam procuratorum ad fides. Tom. 5 c. 157 B.
Advocatorum corpus est feminarum dignitatem. Ibidem B.
Advocatorum, qui pollulant in foro diversiorum indutarum, varia appellationes. T. 10 c. 877 D.
Advocatorum fisci privilegia. Tom. 10 c. 881 A.
Advocatorum error non nocet litigatoribus obtentibus, prefectibus nocet, nisi consensu fuit intra triduum. T. 10 c. 882 A.
Advocatorum est magna disciplina, quam procuratorum. Tom. 10 c. 882 A.
Advocatorum corpus feminarum est quasi introduxerit. Ibidem A.
Adeo mea jure uno in immensum poliere poliere, iure feriatus usque ad certam altitudinem, vel in infinitum. T. 3 c. 253 B. C.
Ædes annonis recepti tendi, deserere non poffe. T. 2 c. 825 C.
Ædes Principis ne prætorium adeo deferviant. Tom. 6 c. 884 A.
Ædes fora fi corruerit, area, quæ superest, emptio non est, & quare. T. 4 c. 942 E.
Ædes folum superficiem continent, & aedificium proprie est superficium. T. 4 c. 245 B.
Ædes in quibus novum opus fit, fi fint communes inter duos, aut plures, utrum mutatio facienda fit omnibus, an fatis fit fieri unum omnibus fociis. T. 4 c. 94 A. B.
Si

Si ædes facra effet, licet collapfa fit, religio eius occupavit folum. T. 4. c. 944 E.
Ædes quæ perficiantur, & quæ accerforia adfint fint. T. 5. c. 506 C.
Ædes an vendi poffint, ut deftruantur negotiationis caufa. Tom. 7 c. 1028 C.
Ædes an poffint legari in hoc, ut deftruantur. T. 7 c. 1027 C.
Ædes binas habens, an unas tradendo, alteras fervas alteri facere poffit. T. 7 c. 445 A.
Ædes binas fimul tradendo, an alteras alteris fervas facere poffit. Ibid. A.
Ædes continuatæ, quas paries medius diffingat, habent, fi fingulæ fingulis legaverit, paries ille erit communis. T. 7 c. 1393 D. E.
Ædes duas habens, alteras tradendo, vel emendo, an fervitutem reaffumere poffit. T. 7 c. 427 D.
Ædes per fingularem, aut fubicionem fum fub conditione relictæ, fi perdente conditione exuftæ fuerint, an fumptibus heredis legatario reftitui debeant. T. 7 c. 1047 E.
Ædes proprias an quis communibus fervas facere poffit. T. 7 c. 445 D.
Ædes fervas fi quis in vendendo diceret, an eas, fi libere fortirent, fervas efficere poffit. T. 7 c. 446 A.
Ædes facra non poteft vendi, ut nec ade divina locus vendi poffit, in quo res erant ades facræ. T. 7 c. 692 B.
Ædes rationem plurimorum communibus parietibus diftinguunt. T. 7 c. 591 D.
Ædes fervantes fi fint plurium, qui onera ferre debent, an fingulis tenetur pro parte, an in folidum. T. 7 c. 457 D.
Ædes fi quis vendidit dixerit fervas fore, & liberas tradiderit, quid fit. T. 7 c. 446 C.
Ædes fuas reficiens an poffit luminibus officere. T. 8 c. 690 C.
Ædes uti optima, maximæque fuæ legatæ quid. T. 8 c. 554 B.
Ædes univerfas qui poffidet, an fingulas res, quæ in eis funt videatur poffedere. T. 8 c. 293 C.
Ædes. Vide, Ædificia.
Ædes, & fundus in quo differunt. T. 9 c. 1203 D.
Ne ædes dirimantur transferendæ in aliam urbem ullius materiæ caufa. T. 9 c. 1175 A.
Ædes fuæ prædium urbanum. T. 9 c. 550 B.
Ædes proprias ædificare an poffint Urbani magiftratus. Tom. 10 c. 869 B.
Ædes inter, & ædificia quænam fit differentia. T. 10 c. 1083 A.
Ædiles urbis Offoienæ Provinciæ. T. 4 c. 1006 B.
Ædis facræ locatio, vel faciendæ conductio, an valeat. T. 10 c. 525 C.
Ædium facrarum non eft commercium. T. 1 c. 771 B. C.
Ædium pars maxima eft folum. T. 4 c. 1204 E.
Ædium vitiofarum caufa quomodo caveatur ab uno, aut pluribus dominis. T. 1 c. 914 B. quando nam earum plures fint domini. Ibidem C. 915 B.
Ædificia appellatur quænam contineat. T. 5 c. 648 A.
De ædium traditionibus. T. 6 c. 438 E.
Ædium binarum domini pro indivifo, an alteras tradendo, eam legem tradituri dicere poffint, quam dicit ipe, qui binas ædes falus habet. T. 7 c. 445 C.
Ædium cuftos pignerationis quis fit. T. 7 c. 78 D.
Ædium emptorem quæ fequantur, & quæ non. T. 7 c. 780 E.
Ædium juncta, fitaque an poffint legari. T. 7 c. 1037 C.
Ædium juncta legatis, an legatum valeat. Ibidem E.
Ædium legatum, & una contignatione reftaurata, tigna an fint ædibus dirimenda fint. Ibidem B.
Ædium legatarium fumptus refectionis, & reftitutionis an legatarius heredi poffit debere. Tom. 7 c. 1048 C.
Ædium quæ pars quæ fint, legatario, vel emptori earum cedere. T. 7 c. 780 A.
Ædium quæ pars quæ fint, & quæ non. Ibidem A. & E.
Ædium quæ juncta fint, an poffint legari. T. 7 c. 1037 B.
Ædium ruinofarum dominum mandat damni infecti cavere, aut vice cautionis aftorem ea rarum poffeffionem mittit Prætor. T. 7 c. 178 C.
Ædium vendtor fi dixerit, ædes non fervire, & aliis fervitant, quid fiat. T. 7 c. 446 A.
Ædium vendtor fi confulto retineat earum fervitutem, quid. T. 7 c. 735 D. E.
Ædium appellationis quæ fignificantur. T. 7 c. 321 B.
Ædium alienarum conductor an fenefiras, vel oftia, quæ ædibus adfecit exiftere poffit, aut vindicare finis conducione. T. 7 c. 330 D. E. & c. 331 A.
Ædium minoftarum dominus an deficiatur poffeffione, fi nolit cavere damni infecti. T. 8 c. 293 E.
Ædium non funt, quæ omnatæ cauftabitur. T. 8 c. 653 E.
Ædium funt, quæ perpetui ufus cauftabitur. T. 8 c. 654 A.
Ædium refectio ad curatorem reipertinet. T. 8 c. 690 B.
Ædium funt, quæ proprer ædes pauantur. T. 8 c. 653 D. E.
Ædium inftauratio habet excitum hypothecam. T. 9 c. 1177 A.
Ædium incenfarum æftio. T. 9 c. 1374 D.
De ædium collapfarum ruderibus tollendis in alios ædes interdictum. T. 9 c. 1173 D.
Ædium pulchritudine advocati clientes alliciunt. T. 9 c. 1180 E.
Ædium æftimatio quænam conftitutio ab Augufto, & a Trajano. Tom. 10 col. 699 E.
Ædium diruturam areas occupare cuicumque permittit Vefpafianus. T. 10 c. 737 D.
De ædibus vicini ruinofis, & vitiofis. T. 10 c. 1319 C.
Ædibus juncta fuaci cautum fuit edicto Vefpaliani, & cur. T. 4 c. 1170 E. & c. 1332 A.
Ædibus juncta detrahi cautum fuit conftitutionibus, & cur. Ibid. A.
De ædibus alienis non tollendis. T. 6 c. 458 E.
Ex ædibus communibus fi quid immutatur in alieno proprias, an, & cui æftio competat. T. 7 c. 469 C.
Ædibus juncta, fi fine ædium injuria mutari poffint, an debeantur. T. 7 c. 1028 B.
Ædibus juncta an poffint legari, vel donari, aut detrahi donandæ caufa. Ibidem D.
Ædibus juncta an debeantur, fi ædes dirimenda fint. Ibidem B.
Ædibus juncta an dominus derahere poffit promeroci, & negotiationis caufa. Ibidem C.
Ædibus juncta fi legantur ad opus publicum, an legatum valeat. Ib. D.
Ædibus legatis an fumptus debeantur, quæ earum caufa cœpta, fed nondum perfecta funt. Tom. 7 c. 785 D.
Ædibus fub conditione legatis, an heres pendente conditione furas refidas habere, & fumptus in reftituendas facere debeat. T. 7 c. 1048 B.
De ædibus communibus. Tom. 7 c. 1070 D.
Ædibus legatis, an columnæ & marmora cedant. T. 8 c. 991 D.
Ædificare in alienos folos, an fumptus, quos fecit per retentionem reifibi ferrare, vel a domino repetere poffit. T. 1 c. 1128 D.
Ædificanus in loco publico, an ædificium deponere compellatur. T. 1 c. 1129 B.
Ædificanus in fuo quantum fpatii a vicina infula intermittere debeat. T. 2 c. 409 A.
Ædificaati in fundo uxoris an ædificia fint cedat. T. 2 c. 1018 E.
Ædificandi in loco communi invito focio jus fibi effe, an unus ex eis agere poffit. T. 7 c. 461 D.
Non ædificandi fervitutem habitatio an poffit vicino nuntiare novum opus. T. 7 c. 461 C.
De eo, qui ædificavit in alieno ex materia fua. T. 7 c. 355.
Ædificatori profeffe exceptionem doli mali. T. 6 c. 43 E.
Si quid ædificet fuciens, an etiam eft ius prohibendi per operis novi nuntiationem. Tom. 6 c. 552 C. D.
Inter ædificia x. pedum fpatium relinqui debet. T. 3 c. 554 D.
Ædificia omnia funt urbina prædia, five rura, fire in urbe ædificata fint. T. 7 c. 477 C.
Ædificia lucri, & compendii caufa diuterre non licet. T. 7 c. 735 E.
Ædificio omnia ubicumque fint conftituta, funt urbana prædia. T. 7 c. 477 C.
Ædificia Neratii, qui folus feparavit loco urbana prædia a ruftieis, & domum rura ædificatam appellabat prædium rufticum, explofa eft. Ibid. C. Neratii fententia exftat in *l. ut de fervit.* Ibid. C.
Ne quis ædificia deteriori poft promerci caufa, prohibetur. T. 9 c. 1374 E.
Ædificium. Vide, Ædes.
Ædificium eft pars, Ædes tonum. T. 4 c. 245 C.
Ædificium quid differat a domunculæ. T. 5 c. 32 B.
Ædificium continentum quodnam fit. T. 5 c. 39 E.
Ædificium an folo cedat. T. 6 c. 233 D.
Ædificium cedit folo femper. T. 7 c. 244 C.
Ædificium aliud eft, aliud fuperficies. T. 7 c. 382 A.
Ædificium in locat immifum habere fuper ædificium vicini. T. 7 c. 421 D.
Ædificium rufticum eft villa. T. 7 c. 1097 D.
Ædificium rufticum conftat folo, & fuperficie. Ibid. D.
Ædificium aliquando pro fuperficie tantum accipitur. Ibid. D.
Ædificium, & villa in quo differunt. Ibidem D.
Ædificium inter, & domunculam differentia. T. 10 c. 746 A.
Ædificium nata alienum an locat monumentum, vel fepulcrum ædificare. T. 10 c. 756 D.
Ædificia quæ fint parta. Tom. 1 c. 922 C.
Ædificii abius tollendi æftio. T. 1 c. 1516 D.
Ædificii appellatio latior eft, quam ædium: ædificia enim alia urbana, alia ruftica funt; ædes vero tantum prædia. T. 4 c. 245 B.
Ædificii emptorem plerique fequi. T. 7 c. 780 E.
Ædificii verbum ambiguum eft. T. 7 c. 1029 D. E.
In ædificii verbo dubitatur, an fit villa, an fuperficies tantum excepta. Ibidem D.
Ædificii femoplo videtur legatarius tuffe arborem radicitus eftirpare. T. 7 c. 1058 B.
Ædificii faciendi caufa quæ convenitur, an prædium vectigal. T. 10 c. 1077 A.
De ædificiis ruina collapfis, vel incendio confumptis, quæ domini reftituere, & reficere negliguant. T. 9 c. 1176 E.
De ædificiis privatis. Vide, Interdictum.
De ædificio in fundo fafto. T. 2 c. 1279 A.
Ædificio nondum ædificato fervitus imponi poteft, & cur. Tom. 4 c. 805 D.
Ædificio futuro an fervitus imponi poffit. T. 6 c. 458 C.
Ædificio futuro an fervitus legari poffit. T. 7 c. 1395 E.
Ædificionum lapforum area addicitur ftfon. T. 3 c. 817 A.
Ædificiorum ponendorum legitima intervalla. T. 3 c. 554 C.
De ædificiorum fervitutibus. T. 9 c. 1180 A. & feqq.
Ædificium altitudo in urbe quo jure. T. 9 c. 1174 B.
De ædificium poncendorum legitima intervalla. T. 9 c. 1180 A.
Ædificium modus quis fervandus. Ibidem A.
Inter ædifium plebis, & curatorem rei frumentariæ, vel curatorem frumenti comendi, quæ eft differentia. T. 4 c. 841 B.
Ædiles. T. 2 c. 1054 B. C.
Ædiles curules quomodo facti fint. T. 1 c. 903 B.
Ædiles unde ita dicti, & ex quorum numero creati. T. 1 c. 904 B. C.
Ædiles plebeji cereales undenam ita vocentur. T. 1 c. 907 A.
Ædiles quandoam conventri potestant. T. 7 c. 156 B.
Ædiles imperium non habent. T. 7 c. 157 C.
Ædiles an habeant imperium mixtum. T. 10 c. 384 E.
Ædilis, & curatoris ita frumentariæ differentia. T. 3 c. 41 A.
Ædili incumbit cura viarum vetenum. Ibid. T. 9 c. 1182 D.
Ædilium plebis cujufmodi imperium fuerit. T. 7 c. 157 A.
Ædilium munus quæ fit porrigatur. T. 10 c. 585 B.
Ædilibus mantum funt curæ venalitia. T. 10 c. 1030 B.
Ædilitia æftio. Vide, Æftio Ædilitia.
Ædilitiæ ftipulationes quænam fint. T. 8 c. 1056 A.
Ædilitiæ actiones quæ fint. T. 8 c. 591 B. dantur empori. Ibidem B. Vide, Actiones ædilitiæ.
Ædilitiæ ftipulationes venitant a jurifdictione. T. 10 c. 538 D.
Ædilitiæ actiones temporales funt. T. 10 c. 718 B.
Ædilitiæ actiones ubi competunt, competunt & civiles. Tom. 10 c. 762 D.
Æftiones ædilitiæ quænam fint. T. 10 c. 1030 B.
Ædilitiis actionibus in quibus venditionibus, & actionum cauffa fitus non tenetur. T. 9 c. 130 D.
De ædilitiis actionibus. T. 9 c. 393 B. & feqq.
Ædilitium jus pretorii juris effe portionem. T. 3 c. 216 E.
Ædilitium edictum. Vide, Edictum ædilitium.
Ædilitium edictum ad res venditas pertinet. T. 5 c. 1193 A.
Ædilitium, & ædulitium promifcue fcriptifte veteres. Tom. 3 c. 401 B.
Ædilitium unde ita appellati. Tom. 8 c. 915 D.
Ægrotus miniftero debito fungi intelligitur. T. 6 c. 1004 C.
Ægrotus, qui non eft in potestate mentis fuæ, teftamentum facere non poteft. T. 1 c. 9.47 D.
Ægroto, dum æquus intefi, fpes eft. T. 5 c. 371 B.
Ægyptus propter opulentiam & terarum novarum ftudia Principibus femper fufpecta fuit. T. 3 c. 161 E.
Ægypti Princeps fex habet Provinciae. T. 1 c. 663 C.
Ægypti leves, mobiles, & femper rerum novarum cupidi. T. 10 c. 850 A.
Ægyptiorum pertinia admirabilis fuit. T. 1 c. 1 E.
Ægyptiorum ingenia Augufto femper fuere invifa, & fufpecta. T. 10 c. 872 A.
Æfia Capitolina, ubeft, Hierofolyma. T. 3 c. 250 B.
Æfia Sentia lex quid jubet. T. 1 c. 906 D.
Æfia Sentia lex. Vide, Lex Æfia Sentia.
Æfianum ius quale habitum. T. 8 c. 919 A.
Æfius Marcianus quis. T. 8 c. 900 C.
Æmimontus. T. 3 c. 16 D. E.
Æmilianus Papinianus alias vocatur, & Papinianus maxime a Gracis. T. 4 c. 1 B. qui ejus difcipuli fuerunt. Ibidem B.
Æmylius Papinianus preceptor fuit Africani, tefte Lampridio. Ibidem B. alii voluunt, Africanum Juliani difcipulum fuiffe. Ibidem C. Julianus Papinianus eft anticipator. Ibidem c. 2 A.
Æmylius Papinianus. Vide, Papinianus.
Æneygma Sympofii de milite pudagrico. T. 3 c. 609 E.
Æquanimitas jure quadam notanda. T. 4 c. 559 C. Juvenalis dixit, ius habere fin æquanta. Ibidem C.
Æquatio quid fit apud arithmeticos. T. 10 c. 175 B.
Æquitas, fumma ratio. Tom. 1 c. 1441 C.
Æquitas in partibus cauffa parta jura defiderat. T. 1 c. 1037 B.
Æquitas tenarum jus compendiatioris inducit. T. 4 c. 532 E.
Æquitas poftulat, incidente aliquo cafu, fignificationem verborum augeri. T. 4 c. 532 A.
Æquitas fumma fit fumma ratio. T. 4 c. 166 A.
Æquitas mutar in affione æque plurvis ac arcendæ quanam fit. T. 5 c. 676 A. B.
Æquitas quæ ius in cauffa paria jura defiderat. T. 7 c. 90 A.
Æquitas licet ipfa per fe. T. 8 c. 950 B.
Æquitas. Vide, Dicta. Tom. 9 c. 124 E.
Æquitas prævalet fcripto, & fequanda eft a judice potius, quam jus fcriptum. T. 9 c. 126 A.
Æquitas non eft fcripta, jus ftrictum eft fcriptum. T. 9 c. 124 D. quomodo a Gracis vocatur. Ibid. E.
Æquitas quid. Ibidem E.

Æquitas est flexibilis. Tom. 10 c. 752 A.
Æquitas parbius in causis paria jura deliberat. T. 10 c. 806 C.
Æquitatis est arbitrotei definitio. T. 2 c. 1230 B.
Æquitatis duæ species. Tom. 1 c. 144 C.
Æquitatis, & consuetudinis differentia. T. 2 c. 1230 B. C.
Æquitatis ratio diversis actionis species excludere non potest. T. 4 c. 957 E. & c. 958 A.
Æquitatis ratio semper est certa. T. 4 c. 958 C.
Æquitatis regula cur flexibilis dicatur. T. 5 c. 916 D.
Æquitatis interpretationem plerumque non audent adhibere iurisconsulti adversus evidens scriptum, sed opus esse rescripto. T. 9 c. 126 B. C.
Æquitas conjuncta iustitia. T. 9 c. 125 A.
Æquitatem potius, quam ius scriptum, quando iudex spectare debet. T. 2 c. 1230 B.
Æquitatem divisionis cur diversa species adimitis excludat. T. 4 c. 957 C. D.
Æquitate ac tollatur, quod perquam naturale est. T. 5 c. 74 A.
Æquum non esse hominem mediocrem. T. 1 c. 1476 C.
Æstis, vel æque fluentis ufus communis, & fluminis, quatenus sit. T. 1 c. 59 A.
Æratium esse reipublicæ nervos. T. 3 c. 151 E.
Æratium, id est, sacra largitione. T. 2 c. 641 C.
Æratum lacrum, seu vestiarium. T. 2 c. 703 B.
Æratium duplex. T. 2 c. 900 D.
Æratium Principis est fiscus. T. 8 c. 93 C.
Æratium fiscum quodnam sit. T. 10 c. 665 D.
Ærarii, & loci differentia hodie nulla est. T. 3 c. 168 B.
Æs alienum quo modo dividitur inter coheredes. T. 1 c. 946 B.
Æs alienum defunctli ex legibus 12. tabularum debet dividi inter heredes pro hereditatis portionibus. T. 4 c. 372 E.
Æs omne alienum defunctli prius deducit debet, cuiscumque iniserur ratio legatorum, fideicommissorum, & legis Falcidiæ. T. 4 c. 1174 C.
Æs alienum cum legatis confundi non debet. T. 4 c. 764 A. differentia legatorum, & æris alieni quæ. Ibid. B.
Æs alienum parum quodamo dicatur. T. 5 c. 781 A. quanam vis ejus, & natura exsistat. Ibid. A.
Æs alienum an ante omnia deducatur ex bonis, cum deducitur Falcidia, & relicuum erogatur legatarius. T. 6 c. 125 A.
Æs alienum unoris dos an sit. Ib. A.
Æs alienum an deducatur ex legatis. T. 6 c. 411 A.
Æs alienum defunctli perfolvendum. Vide, Libertates.
Æs alienum, quod debent focii alibi, diffolvatur de communi, etiamsi hæres debitum conditionale, & conditio exhibetur post diritionem societatis. T. 7 c. 504 A.
Æs fuum an continetur bonorum appellatione, si quis bonorum focium ufunfructum legaverit. T. 7 c. 1181 B.
Æs, & libra quid in testamentis. T. 8 c. 968 E.
Æs alienum vitius ratione deducitur. T. 8 c. 965 D.
Æs alienum quid. T. 8 c. 613 B.
Æs alienum deducitur. T. 8 c. 58 E.
Æs alienum hereditarium quomodo solvi debet ab heredibus. T. 9 c. 109 D.
Æs fuum. T. 9 c. 119 A. dividitur æquis portionibus inter coheredes. Ib. B.
Æs, quod dividitur inter coheredes pro hereditatis portionibus. Ib. A.
Æs alienum. T. 9 c. 109 D. E. & c. 110 A. & feq.
Dividitur æquis portionibus inter coheredes. Ibid. 110 B.
Ob æs alienum libertos homines servire creditoribus non cogi. T. 9 c. 246 E. & c. 247 A.
Æs olim auro pretiosius, item & aurichalcum. T. 10 c. 19 D.
Æs pro annona portatur a principialibus. T. 10 c. 742 C.
Æs pro affinibus dilum ab antiquis. T. 10 c. 804 A.
Æs alienum, an deducatur bonis testatoris in potenda ratione legis Falcidiæ. T. 10 c. 810 B.
Æs, quod debetur heredi, quomodo deducatur in hereditate. Ibid. D.
Æs ob alienum libertos compelli servire creditoribus jura non patiuntur. T. 10 c. 959 B.
Æs cuiusmodi ex que fiat. T. 10 c. 1166 C.
De ærisi collatione. T. 2 c. 608 B.
Æris confessi non adhibe propria. T. 1 c. 382 D.
De ærisi veria ſignificatione. T. 3 c. 587 C.
Æris alieni hereditarii divisio quomodo inter coheredes fieri debeat. T. 4 c. 838 D.
Æris alieni oneri cui ex heredibus inundo, tanto tenetur ceteri pro suis portionibus obligatum. T. 4 c. 371 E.
Æris alieni deductio semper præcedit deductionem Falcidiæ. T. 4 c. 530 A.
Æris alieni in hereditate quæ cuiusmodi habeat, & solerat. T. 5 c. 781 B. C.
Æris alieni deductio an in donationibus inter vivos locum habeat. T. 7 c. 1383 E.
Æris appellatione quid significetur. T. 8 c. 600 C.
Æs aere alienum plus est, quam in quadru. T. 4 c. 1103 E.
Nisi ære alieno deducto legata non debentur. T. 4 c. 523 B.
Æra tabula, in qua continebatur forma aporam affignatorum. T. 7 c. 481 B.
Æroſa pecunia quid. T. 1 c. 1503 E.
Æroſa Cypruos. Ib. E. A. T. 2 c. 608 C.
Æroſa pecunia quid. T. 7 c. 608 A.
Æroſa pecunia pro optima vendita, aptiur adversus venditorem quanti interest. Ibidem A.
Æroſa pecunia quæ dicitur. T. 9 c. 1449 C.
Æroſa infula vocatur Cyprus insula, & cur. Ibidem C.
Æſtimantur omnia ex utilitate, necessitate, voluptate. T. 4 c. 895 C.
Æſtimantur res plurimi, quam communiter, ex affectu. T. 7 c. 1186 D.
Ex affectu res æstimantur plurimi, quam communiter. Ibid. D.
Æſtimatur aliquid pretio alind est, aliud affectu, vel utilitate propria. T. 7 c. 1186 C.
Æſtimati si fint aurei, qui credit sint, affinus, vel denarius, an pro eis affes reddi poſſint. T. 7 c. 630 D.
Æſtimatio quarum rerum sit a judice. T. 1 c. 1206 B.
Æſtimatio pecuniæ una & certa est, ceterarum rerum varia, & mutabilis. T. 1 c. 1280 E.
Æſtimatio etiam sit loci, ac temporis. Ibidem E.
Æſtimatio nulla vani timoris. T. 1 c. 1477 E.
Æſtimatio ejus, quod interest, debet ad modum legitimum ufurarum redigi. T. 3 c. 240 E.
Æſtimatio judicis officio venit, & quod debet æstimatio lita. T. 1 c. 1226 A.
Æſtimatio dotis vera est verbinio. T. 3 c. 435 A.
Æſtimatio utilitatis cum inesunda est, ea tantum spectatur, quæ circa rem consistit. T. 4 c. 894 A. quæ extra rem est. T. 3 c. 241 B. C.
Æſtimatio non reducitur ad tempus venditionis, sed fumitur ex tempore evictionis. T. 4 c. 156 D.
Æſtimatio qualis haberi debeat rerum in locatio prædiorum. T. 5 c. 529 B. & feq.
Æſtimatio rius, quod interest, an aliquid poſſit. T. 5 c. 62 A.
Æſtimatio nominatis si in contractu mutui fuſit est vel denarius, vel affibus, quanto tunc folatio faciendæ. T. 5 c. 96 A.
Æſtimatio difficilis, & incerta. T. 5 c. 28 A.
Æſtimatio an fiat pro quantitate, non pro qualitate evitæ partis, evitæ parte pro indiviſo. T. 5 c. 87 A.
Æſtimatio utrum fiat pro bonitate, quæ fuit evictionis tempore, non venditionis, fi agatur ex empto. T. 5 c. 871 E.
Æſtimatio non liberorum hominum, sed vellimentorum, vel annulorum. T. 5 c. 536 B. C.
Æſtimatio, & pretium an poſſint accipi pro eodem. T. 5 c. 451 A.
Æſtimatio litis ex novali judicio competens, cui, quando, & quare pertinet. T. 5 c. 89 A. B.
Æſtimatio litis quando, & quomodo evitetur. Ibidem B.
Æſtimatio quandonam venditio dicatur. T. 5 c. 759 B.
Æſtimatio ejus, quod interest, quanam sit. T. 5 c. 1004 C.
Æſtimatio morcium qualis debet esse. T. 5 c. 137 B. & feq.
Æſtimatio litis an ſimilis sit emptionis. T. 5 c. 540 C.
Æſtimatio litis quibuſnam propriæ sit. T. 6 c. 231 B.
Æſtimatio litis (id est, rei, qua de agitur) an ſimilis sit emptionis. T. 6 c. 148 A.
Æſtimatio pleruique emptio venditio est. T. 6 c. 113 D.
Æſtimatio rei, quæ est mortum debitoris petitur, quomodo inenda sit, & ad quod tempus reducatur. T. 9 c. 739 D. E.
Æſtimatio emptio venditio est. T. 7 c. 816 C.
Æſtimatio venditio est. Tom. 7 c. 1421 A.
Æſtimatio æqualitatem conſistit inter colentes. T. 7 c. 1375 C.
Æſtimatio vini petiti faciendæ judicis officio. T. 7 c. 681 C.
Æſtimatio est rei. T. 7 c. 1248 D.
Æſtimatio rera emptio est. Tom. 9 c. 512 D.
Æſtimatio dotis. T. 9 c. 559 C. etiam periculum ad quem pertinet. Ibidem C. Vide, Dotis æstimatio.
Æſtimatio ejus, quod interest, fit pro varietate fastorum. Tom. 9 c. 9 c. 1107 A. B.
Æſtimatio ſimilis est emptionis. T. 9 c. 1704 D.
Æſtimatio nulla dotis. Tom. 9 c. 540 C. & feq.
Æſtimatio vani timoris nulla est. Vide, Vanus timor.
Æſtimatio ab veniat poſſit mortui in conditionem certi. T. 10 c. 1167 B.
Æſtimatio poſt mortem cerfeit. Ib. C.
Æſtimatio ejus, quod illicite relinquitur, nullo casu debetur. T. 10 c. 506 A.
Æſtimatio in debetur, si res aliena, cujus commodum legatarius non habet, ei, cui jus poſſidendi non est, per fideicommissum relinquitur. T. 10 c. 506 B. & feq.
Æſtimatio variatur ex loco, & tempore. T. 10 c. 539 A.
Æſtimatio fatti an poſſit dividi. T. 10 c. 540 A.
Æſtimatio poſteſt dividi. Tom. 10 c. 542 C.
De æſtimatione rerum ſingularum, quæ sunt communes inter alios. T. 6 c. 481 C.
De æſtimatione litis præſtanda. T. 7 c. 322. D. E. & c. 329 D. & feq.
Æſtimationem recipiunt omnes res corporales præter pecuniam numeratam. T. 7 c. 622 C.
Æſtimator & arbiter æquitatis quisnam esse debeat, & dici. Tom. 7 c. 988 D. E.
Æſtimatores ejus, quod interest, saepe funt judices. T. 9 c. 1073 A. C. & c. 1074 E. feq.
Æſtimatoria actio quid comprehendat. T. 5 c. 450 B.
Æſtimatoria actio. Vide, Actio æstimatoria.
Æſtimatoria actio interdum existum habet rescissoriæ actionis. T. 7 c. 764 C.
Æſtimatoria actio est actio bonæ fidei. T. 5 c. 450 B.
Actio æstimatoria quanam sit. T. 10 c. 1513 A.
Æſtimatio juris in jure ſignificat. Tom. 3 c. 140 A.
Æstatis minor a minoribus patrimonialibus non excufat. T. 2 c. 240 D.
Æstas piena, integra, & perfecta. T. 1 c. 546 C.
Æstas legitima. Tom. 1 c. 971 D. & c. 985 D.
Æstas præsiperii, & epiſcopi. T. 1 c. 549 B.
Æstas judicis. T. 1 c. 547 C.
Æstas dominiſtr. T. 1 c. 550 C.
Æstas quomodo probetur. Tom. 1 c. 971 E.
Æstas iuſta status. T. 2 c. 430 E.
Æstas in contrahendis nuptiis quæ ſpectanda. T. 1 c. 33 A.
Æstas annorum xxv. dicitur ſtatus. T. 1 c. 987 A.
Æstas hominis pleruique est obſcura, & incerta. T. 4 c. 271 A.
Æstas iuſta, seu legitima, non est ante 12. annum ere in mare, nec in femina. T. 4 c. 1209 C.
Æstas pro quantitate accipitur a Latinis. T. 4 c. 1210 A. B.
Æstas quænam a decurionatu excufat, cum nulla æstas alias excufationem aliquis bonorum recipiat. T. 4 c. 865 D.
Æstas in eo non expellatur, qui ſuſtinet virorilibus, & moribus poſſitet. T. 4 c. 881 C.
Æstas 70. annorum ſtatum a muneribus civilibus excuſat, & a quibuſnam. T. 4 c. 865 B. & a quibus bonorum non excuſat. Ibidem C.
Æstas legitima dicitur poſt vigesimum quinnum annum. Tom. 6 c. 1077 E.
Æstas legitima pro pubertate accipi tur. T. 6 c. 1281 A.
Æstas ad defendendum causam reipublicæ idonea quæ. T. 6 c. 74 B.
Æstas quinquin requiſita ad civem Romanum affectandum. Tom. 8 c. 897 E. & c. 900 C.
Æstas nulla deſtuta est in ſponſibus. T. 9 c. 1438 A. B.
Æstas legitima dilta est lege Latoria. T. 9 c. 1237 E.
Æstas longeva quæ est. Tom. 9 c. 608 A.
Executor a tutelis, & curationibus, & ceteris muneribus civilibus perſonalibus. Ibidem B.
Æstas minoris probatur variis modis. T. 9 c. 168 A.
Æstas probatur vel teſtibus, vel instrumentis, vel ex aſpectu. T. 10 c. 906 D.
Æstas firmata quanam sit. Tom. 10 c. 907 C. D. quomodo probetur. Ibidem E.
Æstatis progreſſum aliquando exſpectari non oportere. T. 3 c. 604 E.
Æstatis nesiam imperatare. Tom. 2 c. 987 C.
Æstatis firmatæ finitio, ac definitio. T. 1 c. 546 C.
Æstatis in maſculo mutatio per ſeptennium, in femina per ſenarium fit. T. 1 c. 1041 E.
Æstatis mutatio quandoque judicem prædicit ad mediocrem pœnam. T. 4 c. 503 C.
Æstatis venatio minori dat ſolus Princeps. T. 4 c. 1019 C.
Æstatis progreſſus ab existimatione expectari non debet. Tom. 4 c. 861 B.
Æstatis ſtatus quid ſit. T. 7 c. 8.95 C.
Æstatis probatio quomodo olim fiebat. T. 9 c. 98 B.
Æstatis mutatio ſit in mulliere per ſenarium, in viro per ſeptennium. T. 10 c. 677 E.
Favori æstatis & ordinarium, & extraordinarium ſuppetit. Tom. 10 c. 806 D. & c. 920 E.
Æstatis veniam minori, qui a Principe impetrarunt, ea non poſſint restitui. T. 10 c. 907 B. C.
Æstatis plus ſeverum, quam liberatis. T. 1 c. 996 C.
Æstati in pomaſiis judicis ſuccurri debitum. T. 3 c. 140 B.
Æstate qui ſe a muneribus civilibus excuſant. T. 1 c. 951 E.
Æstate ſuum ſubiectum ſuiſque probare poſſit. T. 7 c. 875 D.
Æstatem esse definitam in nuptiis. T. 8 c. 32 E.
Æstatem ſuppletmalitia. T. 9 c. 98 B.
Æstatem ſuam minor, qui dolo malo mentitus est. Ibidem B.
Æstatem pubertati proximam quomodo inter adultiores inertiantur. T. 10 c. 354 A.
Supra æstatem ſuit quidam predonem, & cautus. T. 10 c. 905 C.
Æstates hominis quinque, vel tres. T. 1 c. 1015 D.E. 1016 B.
Æstatum probatio causa cognita examinatur. T. 1 c. 100 B.
Æſtiffus. Vide, Liberalitas.
Æſtiffus in gestum, quam ſimpliciat, nulla est. T. 6 c. 15 C.
Æſtiffus quæ ratione probat utii Romanum affectant. T. 6 c. 527 B.
Æſtiffus conquaſitis in donationibus retractata, & c. Tom. 6 c. 5 53 D.
Æſtiffus rationem habere verum non est. T. 3 c. 420 C.
Æſtiffimum parentum hæga liberos nulla major est. T. 6 c. 517 B.
Æſtiffimus, ſeu ſummis affectionibus parentum cur plus a juris auctoribus tributum, quam filius. T. 5 c. 904 E.
Æſtiffus accipitur quandoque pro benigna, & humana animi propensione erga aliquem. T. 4 c. 659 E.
Æſtiffus hæterat ratio in tonsa fedi judicialis. T. 7 c. 798 E.

Affectum, & officiorum ablativi dementia est. T. 4. c. 363 E.
Affinis, & quo gradu defunctò sint cognatos, eodem sum affinis ejus uxori. T. 4. c. 976 C.
Affinis affinis mei, an meus affinis sit. T. 5. c. 958 B. C.
Affines, & cognati non sunt utique semper, cum quibus mutrimonium contrahere non possimus. T. 4. c. 978 A.
Affines a testimonio an excusentur. T. 7. c. 886 A.
Affines an vocentur ad rem perfequendam, quam testator vetuit de nomine familiæ alienæ. T. 7. c. 1081 C & seq.
Affines qui dicuntur. T. 7. c. 1475 D.
Inter affines id actio finium regundorum. T. 7. c. 469 C. D.
Affines mariti. T. 8. c. 211 A.
Affines dici ex aliis non intelluntur. T. 8. c. 209 D.
Affines qui dicuntur, & unde. T. 8. c. 211 C.
Affinius qui fuit parentum, aut liberorum loco. T. 8. c. 214 D. ab inter eos intercidunctur nuptiæ. Ibidem D.
Inter affinitatem quo. T. 8. c. 209 E.
Affines inviti testimonium non dicunt. T. 9. c. 375 E.
Affinis, seu confinium demonstratio quid. T. 7. c. 481 C.
Affinium duæ lineæ rectè constituuntur. T. 8. c. 215 E.
De affinium fungulorum, & cognitorum proprietis nominibus. T. 8. c. 209 C.
De affinibus, & nominibus eorum. T. 8. c. 209 B. & seq.
Affinitas ex conjunctione immutata, & extraordinaria contrahitur. T. 8. c. 1316 D.
Quali affinitas ex fluprò contrahitur. T. 6. c. 1122 B.
Affinitas usque ad quartum gradum impedit matrimonium, & non ultra. T. 6. c. 1121 C.
Affinitas quid. T. 6. c. 1118 A. unde dicta. Ibidem A. & c. 1123 E.
Affinitas ex fluprò contrahitur. T. 6. c. 850 D.
Affinitas quo capitis diminutione non perimitur. T. 8. c. 211 D. E.
Affinitas proprie quid. T. 8. c. 211 C. & c. 213 B.
Affinitas hereditatem, vel bonorum possessionem ab intestato non defert. T. 8. c. 210 E.
Affinitas conflitutior ex jusiuspitis, non ex iaiuiis. T. 8. c. 211 C. D. an ex sponsalibus usurpetur. Ibidem D.
Affinitas non contrahitur ex contributio. T. 8. c. 211 D.
Affinitas non acquiritur per adoptionem. Ibidem E.
Affinitas contrahitur non ex sponsalibus, aut ex concubinatu. T. 8. c. 211 D.
Affinitatis argumentum non est nupriarum prohibitio. Tom. 8. c. 211 B.
Affinitatis definitio. T. 1. c. 827 D. E.
Affinitatis gradum effugies. T. 3. c. 165 & 166.
Affinitatis gradus nulli funt proprie numerandi. T. 4. c. 976 C.
Affinitatis generi funt tria. T. 4. c. 975 D. E. hæc a Græcis quomodo dicantur. T. 4. c. 976 A.
Affinitatis gradus, & genera differunt. T. 6. c. 1119 E.
Affinitatis, vel affinium nulli sunt gradus. T. 8. c. 200 C. E.
Affinitatum jure Civili nulli sunt gradus, ferus jure Pontificio. T. 8. c. 1119 C. D.
Affirmatio, aut negatio in prætiens aut preteritum tempus concepta, fecundum Dialecticos ftatim vera, aut falsa est. T. 1. c. 1428 C.
Affirmatio naturis summæ an comprehendat minorem. T. 5. c. 80 A.
Afferrei, pro abfoiuti. T. 6. c. 929 E.
Africanus conclilia multa prælcripta, & vetuitis. T. 6. c. 924 D. E.
Africanus jurisconsultus quis, & quantus vir fuerit, & quo temporе vixerit. T. 1. c. 167 C.
Africanus Julianii discipulus. T. 1. c. 1353 B.
Africanus in controversiæ lge. 56. pen. manifeste, l. si servus commodi, §. quod vero, de fur. dilignitus rem infperit, cum Accursius. T. 1. c. 1476 D. E.
Africani ab Ulpiano diffentio. T. 3. c. 190 A.
Si agatur vendito pignore. T. 9. c. 1334 A. & feq.
Agendi duæ funt formæ. T. 1. c. 1318 B.
Agendi nomine ad ius vocatur. T. 1. c. 735 A.
Agendi cum nominatore maior est ratio, quam cum collega judicum. T. 4. c. 38 A.
Agendi expeditior plerumque est, quam folvendi facultas. Tom. 10. c. 692 E.
Agendum id in ambiguis, ut res valeat potius, quam pereat. T. 7. c. 1460 E.
Agens actione popuiari an tenearur reipublicæ, vel populi nomine, fi reconvenitur. T. 5. c. 115 D.
Agens fi quid interesse fua plus complexus fit. T. 8. c. 1097 B.
Agens de dote, & agens cum parente, vel patrono. T. 8. c. 1090 D.
Agerati ex liquidatione certa nullum probationis onus incumbit. Tom. 5. c. 37 E.
Agenti onus probandi incumbit. T. 6. c. 831 E.
Qui agerat in rem deftitutè rem, de dolo malo ad reprometteret etiam debeat. T. 6. c. 9. C.
Agentes in rebus nonnisi ex facta probatoria recipiuntur. Tom. 2. c. 1006 B.
Agentes in rebus singuli per singulas provincias mittendi. Tom. 2. c. 934 C.
Agentes in rebus quinam fint. T. 10. c. 846 E.
Agentium in rebus officium, ac dignitas. T. 2. c. 936 B. & feq.
De principibus agentium in rebus. T. 2. c. 919. D. E.
Agere quid fignifiet. T. 1. c. 138 C.
Agere plus est, quam ire. Tom. 1. c. 1516 C.
Agere est commune verbum acturis, & rei. T. 4. c. 904 D.
Agere ordine hodie licet, vel extra ordinem, quæ omnia judicia hodie funt extraordinaria. T. 4. c. 616 C.
Agere lege nemo potest alieno nomine. T. 4. c. 767 B.
Agere est commune verbum actoris, & rei, ficut rei communæ utriusque est. T. 4. c. 904 D.
Agere lege est commune reorum, & judicum. T. 4. c. 747 B.
Agere non licet est, quam exigere. T. 4. c. 31 A.
Qui agere nequit, alterum conducere non potest. T. 4. c. 1338 B.
Agere volenti cum manumisso, qua primo cum domino eius actum fuit, res indicatæ exceptio obfat. T. 5. c. 751 C.
Agere quomodo videatur is, qui excipiunt utitur. T. 1. c. 1519 D.
Agere, experiri, intendere an verba fint communia actoris, & rei. Ib. E.
Agere per quos possimus. Tom. 8. c. 1122 D.
Agere est commune verbum actoris, & rei. T. 1. c. 171 B.
Agere in forum extra ordinem agere est. T. 8. c. 187 C.
Agere per exceptiones. T. 1. c. 66 C.
Si agere pro minore, vel convenire potest unus, vel omnes ex plurибus tutoribus, vel curatoribus. T. 9. c. 537 B. & feq.
Agere vel convenire quando pollunt minores ex plurибus tutoris, vel curatoris. T. 9. c. 536 B. & feq.
Agere lege nemo potest alieno nomine. T. 4. c. 767 B.
Quid fit agere in id quod interest. T. 10. c. 56 B.
Agere id id quod interest, & agere de indemnitate, an fit unaeademque actio. Ibidem C.
Agere, & ferre in ejus differunt. T. 7. c. 619 C.
Quisquisque agit, provocat; & non tantum actor agit, fed & reus. T. 4. c. 904 D.
Qui agit in rem, quid ei incumbit. T. 7. c. 244 C.
Qui agit, debet libi parare victoriam ex fuo jure. T. 7. c. 175 C.
Nemo agit regulariter alieno nomine fine mandato. T. 9. c. 1163 A.
Agere vectigalia, & emphyteuticarius. T. 9. c. 415 B. C.
Agi cum dictimus, tacitam voluntatem, non expressam intelligimus, nisi adjicianmus nominatim. T. 4. c. 63 C.
An agi ex ea stipulatione potest, in qua dies omissa est. Nonne hic error stipulationem vitiat. T. 4. c. 56 B.
Agi quod vulgo folet, pro alio habetur. T. 4. c. 950 E.
Ago, ut agas, cujus generis affiones multis in cafibus deutur. T. 6. c. 229 E.
Agitator carulum circenfium quis dicatur. T. 5. c. 1094 B.
Agentes Nili, chonata, feu moles. T. 2. c. 618 A. B.
Agteres fuat moles oppofita fluiliibus. T. 10. c. 720 B.
De aggeribus Nili non rumpendis. T. 9. c. 1405 A. B.
Agrar vectigalia, id est, emphyteuticus. T. 1. c. 747 C.
Agrar parus opponitur monumento. T. 3. c. 293 B.
Agrar, five quæcumque alia res fit, an vindicetur, rectè etiam in re non prefenti. T. 3. c. 373 E.
Agrar vectigalia, & fundi emphyteuticarius an idem fint. T. 6. c. 264 D.
Idem agrar in Italia, & in quibusdam Aquitanæ locis fert poma, vinum, mores, & frumentum. T. 6. c. 268 C.
Agrar integrum aqua publica, non primo cum domino eius adium fuit, res iudicatæ exceptio obfat. T. 5. c. 751 C.
Agrar quomodo videatur is, qui excipiunt utitur. T. 1. c. 1519 D.
Agere, experiri, intendere an verba fint communia actoris, & rei. Ib. E.
Agrar per quos possimus. Tom. 8. c. 1122 D.
Agere est commune verbum actoris, & rei. T. 1. c. 171 B.
Agere in forum extra ordinem agere est. T. 8. c. 187 C.
Agere per exceptiones. T. 1. c. 66 C.
Si agere pro minore, vel convenire potest unus, vel omnes ex plurибus tutoribus, vel curatoribus. T. 9. c. 537 B. & feq.
Agere vel convenire quando pollunt minores ex plurибus tutoris, vel curatoris. T. 9. c. 536 B. & feq.
Agere lege nemo potest alieno nomine. T. 4. c. 767 B.
Quid fit agere in id quod interest. T. 10. c. 56 B.
Agere id id quod interest, & agere de indemnitate, an fit unaeademque actio. Ibidem C.
Agere, & ferre in ejus differunt. T. 7. c. 619 C.
Quisquisque agit, provocat; & non tantum actor agit, fed & reus. T. 4. c. 904 D.
Qui agit in rem, quid ei incumbit. T. 7. c. 244 C.
Qui agit, debet libi parare victoriam ex fuo jure. T. 7. c. 175 C.
Nemo agit regulariter alieno nomine fine mandato. T. 9. c. 1163 A.
Agere vectigalia, & emphyteuticarius. T. 9. c. 415 B. C.
Agi cum dictimus, tacitam voluntatem, non expressam intelligimus, nisi adjicianmus nominatim. T. 4. c. 63 C.
An agi ex ea stipulatione potest, in qua dies omissa est. Nonne hic error stipulationem vitiat. T. 4. c. 56 B.
Agi quod vulgo folet, pro alio habetur. T. 4. c. 950 E.
Ago, ut agas, cujus generis affiones multis in cafibus deutur. T. 6. c. 229 E.
Agitator carulum circenfium quis dicatur. T. 5. c. 1094 B.
Agteres Nili, chonata, feu moles. T. 2. c. 618 A. B.
Agteres fuat moles oppofita fluiliibus. T. 10. c. 720 B.
De aggeribus Nili non rumpendis. T. 9. c. 1405 A. B.
Agrar vectigalia, id est, emphyteuticus. T. 1. c. 747 C.
Agrar parus opponitur monumento. T. 3. c. 293 B.
Agrar, five quæcumque alia res fit, an vindicetur, rectè etiam in re non prefenti. T. 3. c. 373 E.
Agrar vectigalia, & fundi emphyteuticarius an idem fint. T. 6. c. 264 D.
Idem agrar in Italia, & in quibusdam Aquitanæ locis fert poma, vinum, mores, & frumentum. T. 6. c. 268 C.
Agrar integrum aqua publica, non primo cum domino eius adium fuit, res iudicatæ exceptio obfat. T. 5. c. 751 C.
Agrar vectigalis nihil aliud est in iure, quam emphyteuticarius. T. 7. c. 376 B.
Agrar vectigalis an dividatur. T. 7. c. 586 A.
Agrar proprie quis. T. 8. c. 106 E. & c. 507 B. item differatia. Ib. c. 508 A.
Agrar, & fundus differunt. T. 8. c. 573 D.
Agrar vectigales. T. 9. c. 169 C.
Agrar colunrur ab bominibus servis. T. 2. c. 824 E.
Agrar civitatum in emphyteusim dati non revocantur. T. 2. c. 817 B.
Agrar ex hostibus capti publicarunr nec prædæ loco cedunt. T. 9. c. 541 B. C.
Agrar limitotrophi. T. 2. c. 861 B.
Agrar, qui affenjabantur militibus. T. 2. c. 861 D. E.
Agrar fissuntur terminis varie pro confiscatione respiciunt. T. 9. c. 476 B.
Agrar publici locari solebant in quinquennium in lustra lingula. T. 7. c. 227 E.
Agrar stipendiarii an locabantur publicorribus. T. 7. c. 578 D.
Agrar vectigales. Vide, Vectigales agrar.
Agrar bonitas an spectetur, si modus, quem vendtor dixit, in eo non inveniatur. T. 7. c. 731 E.
Agrar minorem modum si prestet venditor, quam dixit, an teneatur ex emptio. T. 7. c. 743 B. C. D.
Agrar qui denuo in emphyteusim. T. 9. c. 37 E.
Agrar venditi modus si minor sit, quam dixerit venditor, tenetur emptori quanto minorit. T. 7. c. 760 C.
Agrar modus emeratius. T. 9. c. 232 D.
Agrar occupatoria. T. 9. c. 109 A.
Agrar provinciales. T. 9. c. 1030 C.
ulucapi non poterant. Ibid. C.
Agrar in modo, vel in qualitate an fit mentitus vendtor, multum interest. T. 10. c. 751 E.
Agrar civitatum funt vectigales agrar. T. 3. c. 169 C.
In agris divisis, & assignatis non fuit divisionis locus. T. 7. c. 508 A.
Agro legato quo continetur. T. 1. c. 415 D.
Agro vendito etiam emptori fructus tradi debere. T. 7. c. 768 C.
Agrorum fines obscupi non possunt. T. 2. c. 255 B.
Agrorum diffinguorum certus est modus. Ibid. C.
Agrorum defertorum jus. T. 2. c. 856 B.
Agrorum controversiæ per menfores diriminurur. T. 3. c. 353 B.
Agrorum conditiones unde dicantur. T. 5. c. 661 B.
Agrorum genera superficie diffinguuntur. T. 7. c. 235 B.
Agros fcraciores reddit in Ægypto inundatio Nili. T. 9. c. 1054 D.
Agros purgare quid sit. T. 9. c. 63 B.
Agrum impetratum è Principe venia, pur. T. 7. c. 448 B.
Agrar vectigalis nihil aliud est in iure, quam emphyteuticarius. T. 7. c. 376 B.
Agrar vectigalis an dividatur. T. 7. c. 586 A.
Agrar proprie quis. T. 8. c. 106 E. & c. 507 B. item differatia. Ib. c. 508 A.
Agrar, & fundus differunt. T. 8. c. 573 D.
Agrar vectigales. T. 9. c. 169 C.
Agrar colunrur ab bominibus servis. T. 2. c. 824 E.
Agrar civitatum in emphyteusim dati non revocantur. T. 2. c. 817 B.
Agrar ex hostibus capti publicarunr nec prædæ loco cedunt. T. 9. c. 541 B. C.
Agrar limitotrophi. T. 2. c. 861 B.
Agrar, qui affenjabantur militibus. T. 2. c. 861 D. E.
Agrar fissuntur terminis varie pro confiscatione respiciunt. T. 9. c. 476 B.
Agrar publici locari solebant in quinquennium in lustra lingula. T. 7. c. 227 E.
Agrar stipendiarii an locabantur publicorribus. T. 7. c. 578 D.
Agrar vectigales. Vide, Vectigales agrar.
Agrar bonitas an spectetur, si modus, quem vendtor dixit, in eo non inveniatur. T. 7. c. 731 E.
Agrar minorem modum si prestet venditor, quam dixit, an teneatur ex emptio. T. 7. c. 743 B. C. D.
Agrar qui denuo in emphyteusim. T. 9. c. 37 E.
Agrar venditi modus si minor sit, quam dixerit venditor, tenetur emptori quanto minorit. T. 7. c. 760 C.
Agrar modus emeratius. T. 9. c. 232 D.
Agrar occupatoria. T. 9. c. 109 A.
Agrar provinciales. T. 9. c. 1030 C.
ulucapi non poterant. Ibid. C.
Agrar in modo, vel in qualitate an fit mentitus vendtor, multum interest. T. 10. c. 751 E.
Agrar civitatum funt vectigales agrar. T. 3. c. 169 C.
Agrarius vel est in transferrendis linea, vel in directis. Ibidem D.
Agrarius est verbum civile, non naturæ. T. 5. c. 160 E.
Agrarius occurrit filio abstinente. T. 8. c. 207 T.
Agrarium a filio in successione fendit differtur. T. 2. c. 1300 C.
Agrarii unde ita dicti, & an differant a cognatis, & confanguineis. T. 1. c. 1197 E.
Agrarii quid a cognatis differant. Ibidem D.
Agrarii lugendi funt fecundum pietatis rationem. T. 4. c. 30 C.
Agrarii bonorum possessionem intra centum dies petant, parentes & liberi intra annum. T. 4. c. 346 C.
Agrarii cognati funt, contra cognati agrarii non funt. T. 4. c. 1478 B.
Agrarii ab intestato fuccedere revisant usque in infinitum. T. 4. c. 1090 E.
Agrarii funt eiusdem nominis & familiæ, & eadem habent imagines; gentiles vero funt eiusdem nominis, fed diversæ familiæ. Ibid. E. unde Ulpianus, fi agnatus nec extet, gentilis familiam habere. Ib. c. 1091 T. Isidor jura gentilitia in usu non funt, fed tantum jura agnatitia. Ib. A.
Agrarii nobis funt proximiores, quam gentiles, & certiores. T. 4. c. 81 C.
Qui agrarii funt, hi & cognati effe dicuntur, & utique non omnes cognati, & agrarii funt. T. 4. c. 1091 E.
Agrarii qui. T. 8. c. 197 C.
Agrarii funt, etiam si ex eodem non fint fanguine, vel familia. T. 8. c. 746 B.
Agrarii, & cognati in quo differunt. T. 8. c. 192 B.
Agrarii utrinque ferus hodie invicem aut ad fuccessionem. T. 8. c. 184 B.
Agrarii vocantur in infinitum ad honorum possessionem, ut ratum fit decimo, vel undecimo, vel duodecimo grado. T. 8. c. 192 B.
Agrarii & cognati funt. T. 8. c. 189 E.
Agrarii discuntur legitimi. T. 8. c. 183 E.
Agrarii qui dicuntur. T. 8. c. 184 C.
Agrarii dicuntur fratres, vel fuores ex eodem Patre. T. 9. c. 913 E.
Agrarii proximiores dicuntur fui. T. 10. c. 775 B.
Agrarii cujuscumque sexus an fint legitimi. Ibidem D.
Agrarii qui nati fint. T. 10. c. 777 C.
Agrarii qui fint, fint etiam cognati. Ibidem C.
Agrarii non attinguat propius, quam ceteri gentiles. T. 10. c. 778 E.
Agrarii deficientibus, ad hereditatem vocantur gentiles. T. 4. c. 1090 E.
Agrarii pluribus eiusdem gradus existentibus, cui tutela deferatur. T. 5. c. 580 A.
Agrarii deferri bonorum possessionem.

nem. T. 8 c. 184 C.
Agnatis non est necessaria bonorum possessio. T. 8 c. 189 D.
In agnatis an infinit cognati. T. 8 c. 188 D.
Agnatis non folum datur bonorum possessio unde legitimi, sed etiam unde cognati. T. 10 c. 778 C.
Agnatos etiam fuos heredes effe, ac de eorundem fucceffione. T. 7 c. 158 D. & feq.
Agnatos tantum erat adoptio, non cognatos. T. 8 c. 186 C.
Agnatos & natura, & adoptio facit. T. 9 c. 370 D.
Agnatorum hereditates in capita dividuntur. T. 1 c. 346 B.
Agnatorum gradus quot. T. 8 c. 179 D.
Agnatorum nomen eft civile. T. 3 c. 183 C.
Agnatorum jus cur fuccefferit cognatorum. T. 3 c. 746 D.
De agnatorum fucceffione. T. 9 c. 925 A.
Agnatorum nomen refertur ad propriam ftirpem. Tom. 10 c. 597 C.
Agnatio a patre, cognatio a matre. T. 1 c. 159 D.
Agnatio eft civile nomen. T. 1 c. 1456 B.
Agnatio poft mortem teftatoris. T. 1 c. 538 A.
Agnatio poftliminii teftamentum nunpit. T. 1 c. 1307 D.
Agnatio ut una ftirpe manat, genus ex pluribus. T. 4 c. 81 D.
Agnatio fimilitur adrogatione, & primitus per teftamentum heredita tum. T. 4 c. 751 E.
Agnatio in adoptivis non natura confiftit, fed per confequentiam tantum agnationis adfumitur. T. 5 c. 545 B.
Agnatio quale jus. T. 8 c. 509 D.
Agnatio tollitur minima capitis diminutione. T. 8 c. 665 C.
Agnatio omnia reciprocatur. T. 8 c. 215 B.
Agnatio eft filiorum. Ibidem B.
Agnatio, fine cognatio, non tantum eft in tranfverfa linea, fed in directo limite. Ibidem B.
Agnatio ad infinitum. T. 8 c. 214 E.
Agnatio ulterius patet, quam cognatio. T. 10 c. 501 A.
Agnatio tollitur emancipatione. T. 10 c. 777 D.
Agnationis gradus quomodo numerentur. T. 1 c. 173 C.
Agnationis jus an dependeat ab adoptione. T. 1 c. 160 A.
Agnationis fpecies. T. 1 c. 944 C.
Agnationis jus minima capitis diminutione perit. T. 1 c. 320 C.
Agnationis gradus in infinitum penetrandutur. T. 1 c. 173 C.
Agnationis graduum verofiffima defcriptio. T. 1 c. 164 B.
Agnationis fpecies eft fuitas. T. 4 c. 335 E. & c. 781 C.
Agnationis fpecies quæ fint. Ib. C.
Agnationis jus ad mulcibres referitur. T. 4 c. 1418 E.
Agnationis jus adfere adoptio, non jus cognationis. T. 7 c. 110 C.
Agnationis fpecies eft fuitas. T. 8 c. 179 D. & c. 184 A.
Agnationis, & cognationis differentia fubtilis. T. 8 c. 187 A. B.
Agnationis fpecies eft fuitas. T. 9 c. 910 E.
Agnationis jus tolli potreft. T. 9 c. 653 A.
Agnationem conficit una ftirps. T. 4 c. 81 D.
Agnationem perimit adrogatio. T. 4 c. 751 E.
Agnatione poftliminii pretiteftamentum rumpitur. Tom. 4 c. 401 C.
Agnatione poftliminii, vel poftliminii non rumpuntur codicilli ab intefato fafti. T. 4 c. 512 E.
Agnatione fui heredis teftamentum ab intefto poftum rumpitur poftea. T. 4 c. 1419 B.
Agnatione, vel quafi agnatione rumpitur teftamentum. T. 4 c. 325 A. B.
Agnatione poftliminii pretiteftamentum rumpitur. T. 10 c. 145 E.
Agnatitia jura porrigunter in infinitum, & in ufu funt. T. 4 c. 1091 A.
Agnatitiis jus iure civili dittimitur. T. 8 c. 190 C.
Agni orium appellatione non continetur. T. 1 c. 246 D.
Agni quando ufucapi poffunt, & quando non. T. 1 c. 1114 E.
Agnitio eft nuda voluntas fufcipiendæ hereditatis. T. 1 c. 801 A. B.
Agnitio nuda nodie eft in ufu. T. 1 c. 936 D.
Agnitio legatarii ad tempus adfitz hereditatis retrorahitur, non ultra. T. 4 c. 1444 B.
Agnitio hereditatis quomodo fiat. T. 8 c. 989 A.
An nuda, & fimplex fufficiat. Ib. B.
Agnitionis nomen poftum pro nominte cretionis. T. 9 c. 770 A. effectus tamen cretionis remanfit. Ibidem B.
Agnofcendi debiti duo genera tantum effe. T. 5 c. 759 D.
Sæpe hæc re notatur Accurfius. Ibidem D.
Agnotherfici fundi. T. 9 c. 1037 B. qui dicuntur. Ibidem B.
Agraria lex unde nomen accepterit. T. 8 c. 894 C.
Agrarium eft crater, quo aqua per fiftulas dufta excipitur. T. 7 c. 714 D.
Albus quid fit. T. 9 c. 400 D.
Alabarchia. T. 3 c. 216 C.
Alabarchiæ veftigal quodnam fit. T. 10 c. 665 B.
Alabarchæ. T. 3 c. 216 D.
Alabarches quis dicitur. T. 9 c. 400 D.
Alabarches ille eft, qui preteft vectigalibus. T. 10 c. 665 C.
Alapa. T. 9 c. 643 A.
Alapæ manumiffionum fymbola. T. 1 c. 1151 B.
Albricus Gotthorum, ac Tolofæ Rex armis fubegit Romanos. T. 1 c. 353 in Epitfola.
D. Albanus prothomartyr Anglorum. T. 6 c. 1102 E.
Albarii, vel Albini, communque immunitates. T. 2 c. 768 B.
Albere, albicare colum. T. 1 c. 1098 E.
Albi. proficripto decurionem non fieri. T. 1 c. 1148 B.
Albi corrupti actio hodie eft falf penna. T. 7 c. 62 A.
Albi corrupti actio quæ vindicet. T. 7 c. 87 A.
Albi corrupti actio popularifte fit, an publica. Ibidem A. B.
Albi corrupti actione quos tenentur, & qui non, & quomodo. T. 7 c. 62 D. & feq.
Albi corrupti actione tenentur non tantum mares, fed etiam feminæ. T. 7 c. 62 D.
Albi corrupti pena pecuniaria 500 aureorum ac cadat in fervos, & filios familiæ. T. 7 c. 87 C.
Albi nomen qualitatem fignificat. T. 7 c. 646 A.
Albi corrupti pœna quæ fit. T. 3 c. 161 D.
Albi nomine quid fignificetur. T. 7 c. 86 C.
Albi corrupti actio cum fit in 500 aureos, quomodo, qui nihil proprium habeant, fervi tenentur. T. 7 c. 62 D. E.
Albi nulla eft dominus. T. 10 c. 386 D.
Albi corrupti ob caufam an fit in dominium eius, qui corrupti, nonafis actio. T. 10 c. 745 B.
Albianus jus, quod Principes habent, unde originem ducit. T. 9 c. 719 C.
Albinati, vulgo *albinai*. Ibid. C.
Quod in albo fingis eft, potentia eft, quam quod in teftamento. T. 9 c. 1346 E.
Albo corrupto Aquilia cur non detur. T. 7 c. 62 A.
Albo corrupto quæ actio propofita fit, & quando detur. Ibidem B.
In albo videtur dici, ut Latini dicunt in mundo. Ibidem A.
Album quid fit. T. 1 c. 884 B.
Album qui rafeit, aut mutaverit, extra ordinem punitur, vel pœna falfi. T. 1 c. 874 A. B.
Album corrumpere qua actione tenetur. T. 7 c. 62 A.
Album pluribus corrumpentibus, an in fingulos detur 500. aureorum judicium. T. 7 c. 88 A. B.
Album quid fuerit. T. 7 c. 62 A.
Album Prætoris quid fit. T. 7 c. 86
Album Prætoris corrumpere extra ordinem punirit potreft. T. 7 c. 87 D.
Album familia corrumpente, an domicus pro fingulis in 500. aureos inferre teneatur, fi eos defendere velit. T. 7 c. 64 A.
Album pluribus fervis corrumpentibus an pro numero fervorum pœnam dominus inferre debeat. T. 7 c. 89 C. D.
Album Prætoris corrumpens qua actione teneatur. T. 7 c. 87 A.
Album fi plures corruperint, an finguli teneantur. T. 7 c. 88 A.
Album quid proprie dicatur. T. 8 c. 1110 A.
Album edictum Prætoris. T. 9 c. 1 C.
Album, in quo Prætor fua edicta propofita habet. Ibid. C.
Album quid olim furrit. T. 10 c. 386 C.
Alcistus multa mendacia operibus fuis commiferat. T. 5 c. 192 B.
Alciatus notarus. T. 7 c. 484 A.
Alciatus notatus. T. 9 c. 118 E. & c. 224 D. & c. 958 A. & c. 1065 C.
Alcistri error tit. *de officio Præfidis*. T. 4 c. 832 D.
De Alciatis non nulla. T. 10 c. 249 E.
Alea quid fit, & aleatorum pœna. T. 1 c. 757 B.
De alea actio quadrupli. T. 3 c. 329 A.
Alea judicitorum, ita & certaminum. T. 1 c. 865 C.
Alea omnis ab legibus fit prohibita. T. 10 c. 928 A.
De alea lufu, & aleatoribus. T. 10 c. 947 D. E.
Alea lufu luftinianus interdicit Epifcopis & Clericis. T. 1 c. 1147 B.
Alea nomen. T. 1 c. 184 D. E.
Alea lufus an inter vitia fervorum numeretur. T. 1 c. 257 D.
Alea nomine quid comprehendatur. T. 10 c. 948 A.
Aleator. T. 1 c. 184 D. E.
Aleatores quo nomine ut honeftiori vocari fe voluerint. T. 10 c. 949 A. B.
Aleatorum fufceptor aleatoribus nequior. T. 1 c. 185 B.
Aleatorum ac teftamentum difcrimen. T. 3 c. 239 B.
Aleatorum nomen infame confertur. Ibidem B.
Aleatorum turpe nomen. T. 10 c. 615 C. & c. 949 A.
Alecones. T. 2 c. 1004 A.
Alendi a patre depofiti a mamma, feu eukbeers. T. 2 c. 540 A.
Alendi fuos parentes utrumque fexus a liberis. Ibidem A.
De alendis liberis. T. 9 c. 500 D.
De alendis parentibus. Ibidem D.
Alere fpurios pater non cogitur, mater autem cogitur eos alere. T. 8 c. 191 C.
Alexandriæ præfiantiæ, & primates. T. 2 c. 816 A. B.
De Alexandria Ægypti civitate. T. 10 c. 873 A.
Algidus mons. T. 1 c. 901 E.
Alivela. T. 3 c. 277 B.
Aliena lis. Vide, Lis aliena.
Aliena res. Vide, Res aliena.
Aliena re legata, an aliquid debeatur. T. 7 c. 1025 D.
Aliena res an poffit legari. T. 8 c. 990 A.
Si aliena res pignori data fit. T. 9 c. 1203 A. & feq.
Aliena lex de eo, qui alienæ rei poffeffionem per vim occupavit, cæfto poffeffore. T. 9 c. 1156 C. D. & feq.
Teuttur in duplum. Ibid. c. 1157 A.
Aliena cognitio quid. T. 9 c. 1169 D.
Aliena res. Vide, Res aliena.
Aliena res legari nequit, nec fervo alieno directa libertas legari poteft. T. 10 c. 508 C.
Aliena res an poffit legari, & an cogatur eam emere, juffus præftare. T. 10 c. 1090 B. C.
Aliena quomodo poffint relinqui. T. 10 c. 1090 A.
Alienæ rei fola fcientia, aut fidei commiffi non eft mala fides. T. 4 c. 1207 A. B.
Alienæ pro alia. T. 6 c. 150 E. & c. 151 A.
Alienæ res nullus defenfor idoneus eft fine fatisdatione. T. 6 c. 8 D.
Rei alienæ nullum eft pignus. T. 6 c. 609 B.
Rei alienæ alienatio non eft. T. 7 c. 575 C.
Alienæ partis pignus non contrahitur. T. 7 c. 584 A.
Alienæ an fit nomen proprium, an fignificet nomen proprietatis legis, quæ ordinaverit cognitiones libertatum caufarum. T. 7 c. 128 D. E.
Alienæ rei venditio illicita eft. T. 7 c. 811 A.
Alienæ rei venditor, fi ante traditionem fieret, quomodo rei euffrerit, an cogatur implere venditionem. Ibid. B.
Id alienæ pignus non valet. T. 9 c. 1202 D.
Ex alienæ rei venditione, an poffit fequi alienatio. T. 10 c. 1018 D.
Alienam rem nemo obligare poteft, in qua nihil juris habet. T. 4 c. 138 A.
Alienam rem qui diffrahere poteft. T. 4 c. 1282 E.
Qui alienam rem longo tempore poffedit bona fide, & juffu totius controverfiæ, non tantum adverfus dominum vindicantem, vel creditorem hypothecarium habere exceptionem longi temporis, fed etiam omnibus poffeffore habet utilem rei vindicationem. T. 7 c. 1045 C.
Alienam res qui adminiftrat. T. 9 c. 587 E.
Alienam rem fi quis fciens vendiderit, & nominatim, dixerit, fe evictionem non præftaturum, re ab alio evicta quid fit. T. 10 c. 764 B.
Alienus, & extraneus an idem fignificent. T. 8 c. 1002 D. alieni poffitumi definitio. Ibid. D.
Alieni, vel extranei poffitumi an fint heredes jure civili, aut edicto Prætoris. T. 6 c. 427 D.
Alieni fafti nulla eft ftipulatio. A. 10 c. 553 E.
Alieno nomine, & pro fuo opponuntur. T. 1 c. 1149 B.
De alieno largiri non licet, fed de fuo. T. 4 c. 1147 E.
Alieno nomine nemo lege agere potteft. T. 4 c. 8 A. B. c. 747 B.
Alieno nomine fine mandato an agere poffim. T. 7 c. 149 A.
Alienum fæftum an inutiliter promitatur. T. 6 c. 151 A.
Alienum in libris de divinatione apud Cicteronem, an fit nomen proprium. T. 7 c. 228 D.
Alienandi verbum quid comprehendat. T. 9 c. 1472 E.
Alienandi libertas an poffit pafta coercert. T. 10 c. 442 C.
De non alienando fundo dotali. T. 9 c. 527 C. & feq. Idem de fundo dotali non alienando. Ib. c. 528 D. E.
Alienare aliud eft, aliud vendere. T. 2 c. 286 D.
Alienare quibufnam liceat, & quibufnam non alienare. T. 1 c. 89 A. B.
Alienare an poffit pupillus, vel pupilla fine tutoris auctoritate. T. 7 c. 90 D.
Alienare rem litigiofam. Vide, Litigiofa res.
Alienare eft rei hereditatis dominium in alium transferre. T. 4 c. 556 D.
Alienare, an & quomodo liceat. T. 8 c. 936 B.
Alienare quibus liceat, & quibus non. T. 8 c. 955 D.
Alienare cum quis poffit, poterit etiam confentire alienationi. T. 8 c. 669 D. & c. 728 C. & c. 756 C. & c. 880 E.
Alienam, & non acquirere differunt. T. 8 c. 508 B.
Alienare, & manumittere in quo differant. T. 10 c. 839 D.
Alienare plus eft, quam adimere. T. 10 c. 320 A.
Alienare quid fit. T. 10 c. 1018 D.
Alienare plus eft, quam pignerare. T. 10 c. 1023 B.
Alienari ne poffit prædium aftimatum. T. 1 c. 89 B.
An alienari poffint res minorum fine decreto, vel authoritate magiftratus. T. 9 c. 609 E. & feq.
Ad alienata in fraudem creditorum revocanda à debitore competit actio Paulina. T. 4 c. 579 C. D.
Ad alienata in fraudem filiorum, vel parentum revocanda jure nulla actio competit. Ibidem D. ratio differentiæ. Ibidem D.
Alienata in fraudem patroni quanam actione revocentur. T. 6 c. 181 D.
Alienata re extra familiam contra voluntatem teftatoris, qui vocetur ad eam perfequendam. T. 7 c. 1081 B.
Alienata in fraudem debent revocari. T. 9 c. 1135 A. & feq.
Alienatio rerum immobilium prohibetur. T. 3 c. 1041 E.
Alienatio rei religiofæ non valet. T. 2 c. 1137 D.
Alienatio feudi optima confuetudine interdicta. T. 3 c. 1243 B. & c. 1245 B.

Alie-

Alienatio prædii dotalis non valet. T. 2 c. 1166 A.
Alienatio quæ prohibetur, per beneficium dari non concedetur, nisi in casu. T. 3 c. 1234 E.
Alienatio quid. T. 3 c. 138 B.
Alienatio prædiorum dotalium, & pupillarium. T. 2 c. 180 B.
Alienatio rerum Ecclesiasticarum inhibita. T. 2 c. 1041 D.
Alienatio est dominii mutatio. T. 4 c. 1377 D.
Alienatio quid. T. 5 c. 1196 C.
Alienatio ibi locum non habet, ubi ufucapionem denegari certum est. T. 5 c. 744 E.
Alienatio in edicto *de Alienat. judic. mut. Cc.* accipitur de alienatione inter vivos, non de alienatione causa mortis. T. 5 c. 165 B.
Alienatio rei litigiosæ judicium non mutat, quod coprum est cum alio. Ibidem B.
Alienatio mutandi judicii causa non nisi inter vivos contingere potest. Ibidem A B.
Alienatio facta ab eo, cui bonis interdictum est, ab valet. T. 5 c. 701 A.
Alienatio quando non valet. T. 8 c. 793 D.
Alienatio ut confistat, quæ exigantur. T. 8 c. 389 A.
Alienatio est omnis actus, per quem dominium transfertur. T. 9 c. 386 C.
Alienatio est, quæ dominium mutat. T. 9 c. 138 B.
Alienatio, & obligatio fundi dotalis in quo differunt. T. 9 c. 537 C.
Alienatio facta contra prohibitorem an valeat. T. 9 c. 213 D E.
Alienatio liberatis facta in fraudem patroni. T. 9 c. 659 E.
Alienatio quid. T. 9 c. 386 C.
Alienatio in jure separatur a manumissione. T. 9 c. 513 C.
Alienatio rei alienæ valet, & pari obligationem inter ipsos contrahentes ius præsudicio veri domini. T. 9 c. 941 C.
Alienatio in judicio communi dividendo facta ab uno ex sociis, an valeat. T. 9 c. 387 C.
Alienatio est omnis actus, ex quo dominium transfertur. T. 10 c. 63 D.
Alienatio est dominii, vel possessionis in alium translatio. T. 10 c. 913 C.
Alienationis verbo, venditio, donatio, & permutatio continentur. T. 2 c. 1041 A.
Alienationis verbum quæ comprehendat. T. 3 c. 386 D. E. & c. 387 A. & seq. & T. 3 c. 396 C.
Alienationis species est folutio. T. 4 c. 509 E.
Alienationis verbo quid continetur. T. 6 c. 1020 A.
Alienationis causa quæsum fit. T. 6 c. 81 E.
Alienationis verbum an ufucapionem contineat. T. 6 c. 321 B.
Alienationis multas esse species. T. 7 c. 333 C.
Alienationis prohibitio testatoris an sit fraudi creditoribus, fisco, item heredi, quorum Falcidiam detraxit. T. 7 c. 1082 E.
Alienationis prohibitio an creditoribus fraudi esse possit. Ibidem B.
Alienationis verbum. T. 8 c. 508 A.
Alienationis delatio elegans, quam semper habere oportet in promptu, & quæ est. T. 7 c. 550 C.
Alienationis verbo ufucapio continetur. T. 9 c. 1011 E.
Alienationis verbo interdum fola venditio continetur. T. 10 c. 699 D.
Alienationis nomen quotupliciter fumatur in jure. T. 10 c. 1020 E.
Alienatione bonorum vetita, excipiuntur pignora, & vicefima. T. 3 c. 124 B.
De alienatione judicii mutandi causa facta. T. 3 c. 235 A.
Alienatione, mandatione libertate revocatur, non heredita. T. 1 c. 375 D.
Alienatione prohibita, videtur prohibita heredis institutio. T. 4 c. 547 A.
Et alienatione judicii mutandi causa, majores 25. annis restitutionem in integrum fortiuntur. T. 1 c. 165 D.
De alienatione prohibita. T. 7 c. 1216 A.
Alienatione prohibita, videtur etiam prohibita institutio heredis extraneæ, nisi specialiter testator prohibitionem extendisset ad tempus vitæ heredis. T. 7 c. 1218 E.
Alienatione rerum fiscrum rem alienam gerentibus non interdici. T. 9 c. 387 E.
Alienatione non extinguit causam pignoris. T. 9 c. 1193 A.
De alienatione rerum communium. T. 9 c. 386 E.
De alienatione rerum alienarum. T. 9 c. 387 E.
De alienatione facta contra conventionem, quæ fit contra legem, quæ ipso jure nulla est. T. 9 c. 323 C.
De alienatione prohibita. Ibid. C.
De alienatione juris emphyteuticii, & emptionatum, feu meliorationum. T. 9 c. 426 C.
Alienatione libertas revocatur, vel potius pro non rata habetur. T. 10 c. 210 A.
Alienatione prohibita, vel teftamento, vel contractu, etiam intelligitur esse prohibita pactum. T. 10 c. 1023 B.
Alienationem dotalis fundi violantes confirmat mulieris. T. 1 c. 1500 C.
Si alienationem factam fuse decretum rataum habuerit major factus. T. 9 c. 613 C. D.
Alienationem omnium rerum nullius esse momenti. T. 9 c. 1349 A.
Alienationem rei alienæ non esse in folidum alienæ. T. 9 c. 386 E.
Ob alienationem judicii mutandi causa factam, an restituatur major. T. 10 c. 913 A.
Alienationes etiam in fraudem patroni factæ ipso jure valent. T. 9 c. 1358 C.
Alienationes factæ in fraudem creditorum, & patronorum an revocentur. T. 6 c. 421 E. & c. 422 A.
Alienationes, & manumissiones, quæ differunt. T. 9 c. 967 C.
Alienationes factæ post crimen non valent, si fequuta fit condemnatio, vivo reo. T. 10 c. 1306 D.
Alienationes bonorum factæ, post crimen perduellionis contractum, non valent. Ibid. D.
Alienationum species complures funt. T. 1 c. 397 E.
An alienigenæ possint suos liberos emancipare ex lege municipali. T. 10 c. 94 B.
Alienata egenti patrono non denegantur. T. 1 c. 412 B.
Alienata legata. T. 1 c. 808 E.
Alienata coram quibus Prætor publico decernit. T. 3 c. 171 D.
Ad Alienationem liberorum certo pretium præcipere ab herede. T. 4 c. 1114 A B.
Alienata præterit temporis ante præfitum fervo libertatem, quæ tardius præstita est, fervo manumittere debetur. T. 4 c. 1208 D.
Alienata liberis ex adulterio procreatis debentur. T. 6 c. 1104 E.
Alienata decretorum ad tempus absque prænuncio causæ principalis. T. 6 c. 658 E. & c. 659 A.
Alienata annua fi testator liberis legaverit eum conditione, fi eum mater fecerit nascitur, an ea mortua liberis alimenta deberi definant. T. 7 c. 1313 E.
Alienata cur, & abi annuorum, aut menstruorum appellatione fignificentur. T. 7 c. 1396 D. E.
Alienata filii an præfentur cum de hereditate deliberatur. T. 7 c. 955 E.
Alienata legata quando finiantur. T. 7 c. 1296 B. & c. 1297 C.
Alienata legata ex quibus rationibus, & eroganda fint. T. 7 c. 1315 E & c. 1316 A.
Alienata legata fub conditione an in perpetuum debeantur. T. 7 c. 1314 E.
Alienata femper exfpirant cum mala legatari. T. 7 c. 1297 C.
Alienata legata ftatim debentur pro dignitate natalium, & pro numero liberorum. T. 7 c. 1090 A.
Alienata poffe relinqui ex certa. T. 7 c. 1086 E.
Alienata quibus legata funt, quomodo ea iis præstentur. T. 7 c. 1296 E.
Alienata ferui propriis legata an debeantur. T. 7 c. 1318 B.
Alienata fi ab ufufructuario legata fint, an eo mortuo, & ita ufructu cum proprietate confolidetur alienata præstare debeat. T. 7 c. 1321 E. & c. 1322 A.
Alienata funt eroganda pro dignitate perfonarum. Tom. 7 c. 1316 B.
Alienata a teftatore liberis legata quando debentur. T. 8 c. 653 B.
Alienata contra defunfti voluntatem an puffint peti. Ibid. C.
Alienata decernuntur filio, qui dicitur *majori irimo*, remedio extraordinario per ediftum. T. 9 c. 1130 A.
Alienata quomodo conftituuntur pupillis. Tom. 9 c. 580 A.
Alienationes fimpliciter legata funt, videtur legata habitatio, refiluium, & difciplina. Tom. 9 c. 816 B.
Alienata dando erant peculiaria teftatis teftamento patris, quibus eft controverfia ftatus, & bonorum patrimonium. T. 9 c. 960 E. & c. 960 A.
Alienata pupillis prædeuda fine mora, fine confultatione alia. T. 9 c. 1389 A.
Alienata a patre filio pofficit extraordinem. T. 10 c. 199 C.
Alienata an poffint fideicommitti deportato. T. 10 c. 1306 A.
Alienata quomodo legentur. T. 10 c. 1068 A. B.
Alimentorum legatum morte legatarii finitur. T. 1 c. 1377 C.
Alimentorum tranfactio ut, & cujus authoritate fit. T. 1 c. 95 C.
Alimentorum difpenfator ab heredibus, vel inde eligitur. T. 1 c. 1378 A.
Alimentorum caufa eft favorabilis. T. 1 c. 1124 B.
Quæ alimentorum caufa non relinquitur, ea annua non ad folidum annua fummæ, fed diverfis perfonis inter ipfos exfolui debent. T. 1 c. 1125 A.
Alimentorum caufa plit caufis alimentarum, & quando. T. 1 c. 1181 E.
Alimentorum nomine annua relicta mifteriorefve caufa relinquuntur. T. 1 c. 1182 E.
Alimentorum nomine quid veniat. T. 6 c. 702 C.
Alimentorum caufa annua dabantur mulieri maritro. T. 6 c. 487 E.
Alimentorum favor quoniam extoquetur. T. 7 c. 1318 B.
Alimentorum fidicommiffum a legatario vel donatione mortis caufa relictum, an intra legitimam fidicia. T. 7 c. 1316 E. & c. 1317 A.
Alimentorum legatum a legato annuo alimentorum non differt, quod differt. T. 7 c. 1396 E.
Alimentorum vice legata annua, vel menftrua cur, quando, & quibus perfonis relinquuntur. T. 7 c. 1306 C.
Alimentorum vice fi legata annua relicta fint, an de ea tranfactio fieri poffit. T. 7 c. 1317 A.
Alimentorum difpenfator an eaveat debeat. Item an deficientium legatarorum partem retinere poffit. T. 7 c. 1074 A.
Alimentorum legatorum difpenfator, & alimentorum legatorum difpenfator in quo differunt. Tom. 7 c. 1117 E. & c. 1118 A B.
Alimentorum pretio liberatum non effe redimendum. T. 9 c. 1335 C.
Alimentorum legatum, & quando ejus dies cedit. T. 9 c. 891 E. alimentarii morte finitur. Ibid. D.
Alimentorum appellatione quæ continentur. T. 9 c. 816 B.
Alimentum animorum fuavifimum fit difciplina. Ibid. B.
De alimentis legatis. T. 9 c. 815 D.
De alimentis fub modo relictis an poffint tranfigi. T. 10 c. 1021 B.
Alimentarius quis. T. 1 c. 992 D.
Alimentarius moriens ipse heredi legat annua, quæ ab herede ei legata erant. T. 4 c. 1245 B.
Exemplum Martialis hoc loco. Ib. B.
Alimentari mors eft liberatio ejus a quo alimenta relinquuntur. Ib. B.
Alimentarii pueri. T. 8 c. 626 C.
Alimentorum taxatione pofci fervos T. 2 c. 1020 B.
Aliud pro alio folvi neque invito creditore. T. 4 c. 1245 B.
Aliud pro alio folvi non poteft. T. 4 c. 102. B. C.
Aliud pro alio folvi poteft volenti creditori, item & conftirui. T. 4 c. 173 A.
Aliud eft poffeffoream, aliud in poffeffione effe. Tom. 5 c. 713 E.
Aliud dicitur duobus modis. T. 7 c. 648 C.
Aliud facere, & plus facere, quam fervitutis impofitio patiatur, quomodo differant. Tom. 7 c. 468 C.
Per alium nemo minus poteft, quod quis per fe fuo nomine non poteft. T. 1 c. 1295 B.
Aliunde obligatur prosalio. T. 5. c. 63 E.
Allelli. T. 2 c. 740 B.
Allelius Iogarpius. T. 3 c. 317 C.
Allocatio quid fit. T. 3 c. 483 C. D. & c. 484 A.
Allogius, & excepto diverfa funt. T. 1 c. 1025 A.
Allegatio lenocinii onerat maritum, fed non concertat uxorem; quæ ut ea uteque punitur. T. 4 c. 283 C.
Allegatio falfitatis. T. 9 c. 264 C.
Allegationis verbum non probationem fignificat, fed vel exceptionem, vel defitationem, vel protestationem examinabit, quæ fi apud ædis. T. 10 c. 613 C.
Allodium quid fignifcat. T. 9 c. 420 D. & T. 10 c. 744 D.
Allodium quid fit. T. 10 c. 757 C.
Allodium eft res patrimonialis. Ibid.
Allodio oppositur feudum. Tom. 10 c. 757 D.
Alluvio adcrefcit proprietati, non perfonæ. T. 1 c. 376 E.
Alluvio, Circumluvio, Circumluvium. T. 1 c. 386 A B.
Alluvio an fit ius aliquod accrefcendi. T. 6 c. 242 E.
Alluvio quid fit. T. 8 c. 807 D. & c. 771 T. & T. 9 c. 903 D. & c. 1054 D.
Alluvio, & Circumluvio in quo differunt. T. 9 c. 1055 C.
Alluvio dominium mutat. Ibid. C.
eft res prædiorum. Ibid. D.
Alluvionis res in quibus agris locum habeat. T. 1 c. 65 A.
Alluvionis commodum an ad emptorem, vel ad venditorem pertinet. Tom. 7 c. 771 B.
Alluvionis incertitatis, & mutabilitas. T. 9 c. 1056 A.
Alluvionis jus an fitin lacu publico, vel private. T. 10 c. 1 B.
Per alluvionem fi quid fundo hereditario increverit poft litem contestatam. T. 7 c. 607 D.
Per alluvionem accefio. T. 9 c. 372 C.
Alluvione adiectum quo jure acquiratur. T. 8 c. 990 D.
De alluvionibus elegans Theodofii & Valentiniani conftitutio. Tom. 7 c. 597 E.
De alluvionibus, & paludibus, & pofcuis ad alium translatis. T. 9 c. 1054 A.
Alluvionum accefio ad frostuarium fundum non pertinet. T. 1 c. 65 C.
Alluvionum jus fum accrefcit omnia negligentes, qui fcilicet ripam, qua agri eorum terminantur, non munierunt. T. 9 c. 1054 E. & c. 1055 A.
Alode oppositur comparato. T. 9 c. 420 E.
Alodium quid fit, & unde. Tom. 2 c. 1356 B. C.
Alodium fuum qui vendidit, diftridtum, & invifi diftionem Imperatoris vendere non præfumat. Tom. 2 c. 1357 B.
Alode fidei Saxonibus roborata firmitas. T. 2 c. 1356 C.
Alodia tacito iure domini venerabilem fequuntur. T. 2 c. 1359 B. C.
Ab alodiis bona feudalia feparazi poffunt. T. 2 c. 1395 B.
In alodiis fucceedere Illias. Tom. 2 c. 1269 E.
In alodiis adoptiri fuccedunt. T. 2 c. 1377 A.
Alterius fallorum deorum fabularia, an & templa fuerint deftructa. T. 10 c. 830 C.
Alterazio eft fecundum quid mutatio. T. 1 c. 1 D.
Alterinutilitiepraecipiciunt. T. 5 c. 75 C.
Alterius emptionibus agit. T. 10 c. 10 A.
Alterius quod fuit, ut id fit non nisi aliquid intervenire necefle eft. T. 4 c. 1457 E.
Alterius poteft effe proprietas, alterius poffeffio. T. 5 c. 507 D.
Alterius jus non poteft fiedere conventio. Tom. 9 c. 594 A.
Alternatio. T. 1 c. 840 A.
Alternatio confeftimque incertam fucit. T. 7 c. 647 A.
Alternatio, & disjunctio idem eft. T. 9 c. 620 B.
De alternatione rerum, & de alternatione performarum. Ibid. B.
In quodifpiciendum alternatio. Ib.
Alterum quod laedit, poftulare, aut impetrare non licet, non confenfiente altero. T. 9 c. 87 D.
De alteratroditibum quando locum habet, & quando non. T. 9 c. 467 D. E.
De alterutro Prætoris edictum. T. 9 c. 494 D.
Altiuidoreni Epifcopo concrifum fuit, ut Clericorum intellatorum bona dispenfaret fuo arbitratu. T. 9 c. 1059 E.
Altinadmis adjudicatum fuit certus modus legibus, aut moribus definitus. T. 10 c. 1056 A.

Altius edes tollere non esse jus vicino ab fit adito confestoria, vel negatoria. T. 7 c. 450 E.
Altius tollere an possit heres hereditarias aedes, & obiciatur legatus. T. 7 c. 412 C.
Altius tollere an possit heres hereditarias aedes, & obiciatur usufructuarius. T. 7 c. 412 C D.
Altius tollere proprio iure, & servitutis iure, quid differant. T. 7 c. 407 A. & seq.
Altius tollere an quilibet aedes suas possit. T. 7 c. 407 B. & c. 411 E.
Altius tollendi jus, quod iure suo aedes altius tollit, an possit aedes in immensum tollere. T. 7 c. 407 C.
Altius non tollendi servitutem debent quomodo cavere debeat. Tom. 7 c. 459 B.
Altius tollendi nus cui concessum est, an debeat in refectione aedium proprium formam servari. T. 7 c. 412 B.
Altius non tollendi servitus an impon possit. T. 7 c. 407 A. B.
Altius tollendi jus est liberatus, non servitutis, & unicuique suo iure competit. Ibid. A.
Altius non tollendi servitutem debens an supra aedes suas viridaria ponere possit. T. 7 c. 413 D.
Altius non tollendi servitus quae sit. T. 7 c. 407 D.
Altius non tollendi jus habens vicinum adificantem quomodo prohibere possit. T. 7 c. 456 E.
Altius tollendi jus vicinus ut concedat, exigitur. T. 7 c. 407 B.
Altius tollendi servitutem si quis concesserit, & altitudinem non expresserit, quid fit. T. 7 c. 407 C.
Altius tolli quis aedes suas propriorum, aut servitutis iure. T. 7 c. 407 A B
Alveus quid proprie. T. 8 c. 137 B.
An alumnam ayorem ducere licet. T. 9 c. 625 E.
Alumnae testatoris utrum praedii legati dimidia, an virilis portio debeatur. T. 6 c. 737 B.
Alumni heres an fideicommissum non petat ab eo, apud quem pecunia fuerit occupata est. T. 4 c. 1243 D.
Alumni in liberorum locum quinquennii. T. 6 c. 737 B & T. 7 c. 1081 C.
Alumni an fit ex familia, & nomine educatoris. Ibid. B.
Alumni fant ex familia, & nomine educatoris, cujus; testamento tutores dati constituuntur. T. 10 c. 1585 A.
Alumno si legata fiet menstrua, & annua usque ad aetatem 25 annorum, an alimentorum ibi legatum ante 25 annum petere possit. T. 7 c. 1320 E. & c. 1321 A.
Alumno demonstratio causa permissi tum pecuniam accipere, imperfecta est donatio antequam accepere, perfecta, si accepere. T. 9 c. 245 B.
In alumnos educatores fant periude affecti, ac parres. Tom. 4 c. 524 A.
Alumnis fais ab interfatio non fuccedere educatores. T. 9 c. 925 D. E.
Alyrarchia, aut Alisarchia. T. 1 c. 1027 A.
Amanuenses fervi. T. 1 c. 436 A.
Ambigua oratio est, quae duobus modis accipi potest. T. 4 c. 105 A.
Omnis ambigua, aut obscura oratio tendicaii est, quae ex quistentiis, potius fraudi esse debet. T. 4 c. 104 E.
Ambigua oratio in emptione cuinam nocet. T. 5 c. 505 C.
Ambigua oratio humanorum interpretationem deliderat. T. 5 c. 488 B.
In re ambigua dicit Ulpianus *potius non credo, quam perfuasum habeo*. T. 6 c. 82 E.
In re ambigua facilius admittitur creditum solubile, quam insolubile. T. 6 c. 83 D.
In ambigua oratione adhoris, vel res in id accipiunt, quod ei conducit, & utilius est, quodque rem ejus fervet, non pertait. T. 6 c. 330 E.
Ambiguis aliquibus, & perpetam fripta. T. 7 c. 1460 A.
Ambiguus quae fint. Ibidem A.
Ambiguus fignificant duo, vel plura. T. 7 c. 1461 A. ex eis an videatur testator dixisse, quid fenfit. Ib. A.
Ambiguus intentio admittitur. T. 7 c. 1245 B.
Ambiguus obscurum, & incertum intellectum habent. T. 10 c. 431 B.
Ambiguus res praesumptionibus aliis explicantur. T. 4 c. 987 E.
Ambiguus qui loquitur, in eo dolus est, ut in eo, qui obscure. T. 6 c. 105 A.
Ambiguus loquitur, qui fi utrum dicerit, non apparet. Ibid. A.
Ambiguus qui loquitur, an fecundum eum fiat interpretatio in judiciis. T. 6 c. 34. B.
In eum, qui ambigue loquitur in contractibus. Ibid. D.
Ambiguus est fermo, quo duo fensa habet, vel percipere potest. T. 4 c. 133 E.
Ambiguus, & dubius an idem fint, an vero different. T. 6 c. 240 D.
Ambiguus fermo in contractibus interpretatur contra eum, qui eo fermone usus est. T. 6 c. 240 C.
Ambigui, & obscuri difcrimen. T. 1 c. 946 B. & T. 8 c. 581 D.
In ambiguo fermone tuendum fentia empticiendola. T. 6 c. 640 D.
In ambiguo fit interpretatio contra venditorem. T. 7 c. 1416 E.
Ambiguum est, si neficitur utrum dictum fit, hoc, an illud. T. 6 c. 240 D. & c. 50 A.
Ambiguum an etiam obscurum fit. Ibid. 50 B.
Ambiguum quo fensu fit verbum mulorum. T. 6 c. 502 B. C.
Ambiguum verbum est *appellat*. T. 7 c. 1448 D.
In ambiguis juris quotidianis, in quibus de religione, vel de alia publica utilitate quid verritur, refricta ratio tefte Papiniano in fuper habetur. T. 4 c. 166 C.
Stricta ratio est, ut in re puri potior causa prohibenda. Ibid. C.
In ambiguis, quod est commodius, fequendum est. T. 4 c. 931 B. C. dirfio quae fit numera commodi, est. Ib. C.
Ambiguum quidnam fequantur. T. 6 c. 240 B.
In ambiguis doti faven tur. T. 8 c. 707 C. pro debitoris respondere melius est. Ibid. B. C.
In ambiguis quando datur responsum contra Principem, contra Fiscum, contra testrium. T. 9 c. 71. B.
In ambiguis actione non probantur res temere non absolvitur. T. 9 c. 190 C.
Ab ambiguis fegarunda funt praeram fcripta. T. 1 c. 1032 B.
Ambiguitas in venditionibus, & locationibus, & quam in fipulationibus est contra eum, qui ambiguam orationem usus est contra fipulatorem. T. 4 c. 106 B.
Ambiguitas orationis folentur dificultione vera, & falsa. T. 4 c. 524 D.
Ambiguitas quid proprie fit. T. 6 c. 50 A. & feq.
Ambiguitas an fit in fingulis vocibus, & in conjunctis. T. 6 c. 50 A.
Ambiguitas in fictiae adfcribitur, cum dubitatur, utro modo accipiendum fit. T. 7 c. 1460 B.
Ambiguitas vinculis comparatur. T. 7 c. 1460 D.
Ambiguitas fuffitae adfcribitur. T. 10 c. 472 B.
Ambiguitates quae tratlentur in tit. ff. *de rebus dubiis*. T. 7 c. 1459 E. & c. 1460 A. & feq.
Ambiguitates quomodo folvantur. Ibid. D.
Ambiguitates non tantum, quae in ultimis voluntatibus contingunt, sed etiam in contractibus in tit. ff. *de rebus dub.* tratlantur. Ibid. D.
Ambiguitates oratis modis tolvuntur. T. 10 c. 472 D.
De ambiguitatibus, quae occurrunt in tetlamentis. T. 4 c. 1242 E.
Ambitio quid. T. 9 c. 1092 E.
Ambitio Romanorum incredibilis. T. 9 c. 1453 B.
Ambitiosa decreta, ambitiosae corrationes, & fenteniae. T. 1 c. 1054 B.
Ambitiosa fcripta in lite non fuit fpectanda. T. 9 c. 127. A.
Ambitus definitio, & etymon. T. 1 c. 87 E.
Ambitus puna quae. T. 9 c. 1451 D E.
Ambitus quis dicitur. Ibid. A. leges Julia de ambitu publico judicio corectur. Ibid. A.
Ambitus correctorium municipiis, vel in aliis civitatibus, ob crasnor fuffragio populi, vel decurionum. Ibid. B.
Ambitus crimine quinam teneantur. T. 10 c. 728 A.
De ambitu lex Julia. T. 9 c. 1451 E.
De ambitu lex Julia, quae olim obtinuit in Urbe tantum, cum populi fuffragiis defertebantur honores, & magistratus. Ibid. E.
De ambitu quae leges fint latae. T. 10 c. 728 A.
Ambo praesentes, id est, presente ambo. T. 8 c. 48 B. quamam haec fint. T. 6 c. 37 B.
Ambulatoria voluntas. Vide, Voluntas.
Ame, & *fael*, ut fcribere folent Principes. T. 9 c. 1355 C.
Amicius circumspectius. T. 3 c. 373 A.
Amicum fi diseris, probri nota injicitur. T. 8 c. 595 C.
Amicus voluntarius quis fit. T. 1 c. 1231 D.
Amicus amicum heredem institut. T. 4 c. 116 D.
Amici nolit quinam vere dicantur, & fint. T. 5 c. 673 E.
Amici debita folvere fuae eius confervandae gratia quomodo fuum repetere polit. T. 5 c. 760 C. D.
Amici, dum crimen, *turpemque*, quotupliciter hoc dictum accipitur. T. 6 c. 424 D.
Amici qui. T. 8 c. 633 E.
Amico, qui alterius negotia gerens, da fufceperit, quomodo fuccurrat. T. 5 c. 131 D.
Amicos non levi de causa conjunctos dicimus. T. 3 c. 171 C.
Amicos pro legatariis restibus, & advocatis apud veteres accipi. T. 7 c. 249 B.
Amicitia quid. T. 8 c. 633 E.
Amicitia diffolvendae modus olim quis. T. 7 c. 1389 D.
Amidenus Episcopus omnia vafa aurea, & argentea Ecclesiae in redemptionem captivorum conduxit. T. 2 c. 1243 C D.
Amisfa ea esse fit credantur, quae fenfu, & corrupta tradantur. T. 5 c. 101 C. D.
Amisfa civitate qui nudus exfulat, quid mortuus, an in Urbem ab rebionibus in eum competentibus, & an utilis in eum actio restituitur? T. 1 c. 1187 B.
Amissio fervi actoris plerumque est causa evertionis totius familiae. T. 4 c. 1242 D.
Amissio chirographi, smissio apochae. Vide, Chirographi amissio. Vide, Apochae amissio.
Amissio instrumentorum, & aliorum probanda. T. 9 c. 281 C. D.
Amissio instrumentorum. Vide, Instrumentorum amissio.
Amissio instrumenti emptoretici an notetur. T. 10 c. 668 C.
Amissio rei, vel causae ubi nulla est, in eo redintegratione non est opus. T. 10 c. 503 E.
De amissione instrumentorum. T. 9 c. 281 B. & feq.
Amissum an non intelligitur, quod alteri abletum non est. T. 4 c. 997 E.
Amittendi species quot sunt. T. 1 c. 1005 C.
Amittendi usufructus rationes quotnam fint, & quae. T. 4 c. 143 D.
Amittere, & omittere differunt. T. 1 c. 801 E. & c. 997 C.
Amittere rem aliud est, aliud emittere. T. 7 c. 1123 C.
Amitti, & fieri differunt. T. 1 c. 420 A.
Quod non amittitur, institutio reperitur. T. 4 c. 432 E.
Amnicolitis ratio an constituenda fervitute habeatur. T. 5 c. 806 C.
Ea amoenitate omnia rithmanus, vel ex utilitate, vel ex necessitate, vel ex voluptate. Tom. 4 c. 895 C.
Amita quae. T. 8 c. 1056 B.
Amita est agnata. T. 8 c. 188 C.
Amita, vulgo *tonte*. T. 9 c. 916 C.
Amitam uxorem ducere an licet. T. 8 c. 994 B.
Amites baftemarum. T. 3 c. 381 C.
Amitini quinam proprie dicantur. T. 1 c. 171 A.
Amitini qui dicuntur. T. 9 c. 916 D.
Amitinus mens, & privignus eudem amite confinguinei funi fetres. T. 3 c. 331 E.
Ammonius fent. T. 3 c. 400 A.
Ammedia. T. 1 c. 400 A.
Ammifia lex oblivionis. T. 9 c. 1475 C.
Amori patemo nullus est filialis, nullus major affectus. T. 2 c. 504 A.
Amor paternum in filios qui. T. 5 c. 994 D.
Amorem paternum antiquiorem effer, quam libertorum. Ibid. E.
Amota termino, Judex, qui de crimine cognoscit, etiam de finibus cognoscere potest. T. 7 c. 478 D.
Amotarum rerum actio quam manis T. 9 c. 531 E.
Amotarum rerum actio. Vide, Actio rerum amotarum.
Amotaverit verbo utitur Praetor in edicto rerum amotarum non ceribiori, & cur. T. 9 c. 546 B. C.
Amovere aliquid et incerset hereditare non eli proprie furari. T. 9 c. 251 E.
Quid amoverit virusori, aut uxor viro confinte matrimonio, an non dabitur actio rerum amotarum. T. 9 c. 1590 E.
Amovifle, non fubripuifle dicitur uxor. T. 9 c. 238 D.
Qui amovit res alienas fur est. T. 9 c. 545 E.
Amphibologia quid. T. 8 c. 791 A.
Amphitapa. T. 4 c. 1237 B. A.
Amphora pro mensura potius accipitur, quam pro vafo vinario. T. 7 c. 1097 E.
Amphora quid, & quantum continet. T. 8 c. 697 C.D. & c. 618 D.
Amphora vino legato debetur. T. 4 c. 51 D.
Amphoratum vinum. T. 7 c. 634 B. Vide, Vinum.
Amplianidum non est ius novum, fed refractius accipiendum. Tom. 4 c. 1356 E.
Amplitie quid nobis non licet fine lege. T. 4 c. 1215 A.
Amplitudo inter jura fervitutum praeditorum numeratur. Tom. 7 c. 581 B.
Amplius, & *fine amplius*, haec verbis in jure habent magnum vim, & magnum momentum. T. 4 c. 1248 B.
Amplius verbum in stipulatione facilidia ac comprehendat totum quod legatarius dotum est, si totum poftea indebitum fuiffe apparuerit. T. 6 c. 289 D.
Amplius, & *plus* verborum fignificatio. T. 3 c. 493 B. & feq.
Ampulla olearia. T. 3 c. 371 A.
Amufia est etiamsi, & leviamentum. T. 4 c. 968 D.
An pro eum. T. 3 c. 30 D.
Anabaptismus. T. 2 c. 37 A.
Anabaptiftae baptismum iterant. T. 10 c. 826 A.
Anachoretae, & Monachi differunt. T. 2 c. 1038 B.
Anaflasius fuit auctor praescriptionis 40. annorum. T. 6 c. 1035 E.
Anaflasius emancipatio. Tom. 9 c. 1326 B.
Anathematismus quid. T. 6 c. 722 D.
Anathematismi major, quam excommunicationis correctio. T. 6 c. 772 C.
Anatocismus quenam fit fenus. T. 1 c. 1300 C.
Anatocismus anniversarius. T. 9 c. 1109 C.
Anatocismus est revocatio usurarum. T. 9 c. 1093 D. fit duobus modis. Ibid. D.
Anatocismus olim erat permissus, hodie est prohibitus. Ibid. D. & c. 1094 C.
Anatocismus an fit judicatio. T. 9 c. 1095 D.
Anatocismi vetat usura usura redaffe in fortem. Ibid. D.
Ancilla furtiva fui fortunae, & partus fuum furtivum facit. T. 1 c. 1406 B.
Ancilla empta, & partus empti in dubiis fuitur. T. 4 c. 1162 A.
Ancilla urum nubere possit. T. 5 c. 348 B.
Ancilla pregnante vendita, an partus nomine evictio competat. T. 5 c. 689 E.
Ancilla utrum fit mater civilis partus fui. T. 5 c. 527 D.
Ancilla utrum per fideicommissum predicta videatur ad libertatem. Ibid. E.
Ancilla quae fit quali notrici intervivos proiftis fint, vel per fideicommissum relitta. T. 6 c. 715 A.
Ancilla vendita, & prolitura an libera fiat. T. 9 c. 719 B.
Ancilla furtiva non potest acquiri longo tempore. T. 7 c. 370 C.
Ancilla empta, an partus eius virginitatem amittat. T. 2 c. 1051 B.
Ancilla, quae mortis tempore eft in fuga, an defertatur legatario, item, quae partus eius, si in fuga perpetit. T. 7 c. 1064 D.
Ancilla indefertatur. T. 8 c. 648 C.
Ancilla fi defertis fit, vel minor 50. annis, cuius partus venit, vendito testatore ex empto. T. 7 c. 784 D.
Ancilla ne proditurum est pactio, quae venditionibus mancipiorum addi solet. T. 9 c. 391 C.
Ancilla fit mulier libera, quae fe jungit fervo alieno. T. 9 c. 904 G.
Cum ancilla an fit connubium, aut concubinatus. T. 10 c. 482 B.
Ancilla manumitta, ut mancipium ex ea detur, quomodo id fiat. T. 1 c. 1 c. 1 c

ut des. T. 10 c. 615 A.
Ancilla, quæ herilem fellum accendit, an liberos, vel servos fulcipiat. T. 10 c. 622 D.
Ancilla si venit, ne prostituatur. T. 10 c. 1038 B.
Ancillæ partus hodie non est in fructu. T. 4 c. 987 A.
Ancillæ funt in bonis mantii dotis causa. T. 4 c. 986 E.
Ancillæ partus an sit in fructu. T. 5 c. 225 B.
Ancillæ operæ an sint in fructu. Ibidem B.
Ancilla si fub hac pactione liberatus detur, ne prostituatur, an contra omnes emptores pofles fupervenientes liberatus ei feruetur. T. 5 c. 680 D.
Ancillæ partus furtivæ ufucapio quo casu procedat. T. 5 c. 726 C.
Ancillæ furtivæ tempus conceptionis, & conditionis an, & quando spectetur. Ibidem B.
Ancillæ furtivæ partus an sit furtivus. T. 6 c. 312 D.
Ancillæ & laticlavi fit alimenta, an videatur etiam libertas relicta. T. 7 c. 682 A.
Ancillæ & rustica partus an ufucapi possit. T. 7 c. 970. C & feq.
Ancillæ nomen eft corporis nomen. T. 9 c. 537 A.
Ancillæ pigneratæ partus. Vide, Partus.
Ancillam alienam virginem immaturam qui corruperit, pœna legis Aquiliæ teneetur. T. 2 c. 375 A.
Ancillam alienam qui corrumpit, aliam reformare cogendus eft. T. 1 c. 377 A.
Ob ancillam violatam domino competere civiles actionem. T. 4 c. 148 E.
Ancillarum dotalium partus dicuntur effe portio dotis. Tom. 4 c. 1162 B.
Ancillarum partus in fructibus, vel reditibus non computantur. T. 4 c. 1235 E.
Ancillarum partus augent familiam. T. 5 c. 1199 D.
Ancillarum partus non eft in fructu. T. 9 c. 513 B. nec in reditu. Ibid. B.
Andegavenfes quondam Regi Angliæ rum fubditi. T. 6 c. 1503 A.
Angariæ qui fint. T. 1 c. 802. E.
Angariæ ab operis feparantur. T. 2 c. 629 E.
Angariæ a parangariis diftant. T. 2 c. 987 D.
Angariarum cogendarum fumptuum ratio. T. 2 c. 823 C.
Angariarum cogendarum munus. T. 2 c. 823 D.
Angariarum præftationes funt regales. T. 2 c. 1235 B.
Ad angarias colonos non devocari poffe. T. 2 c. 835 B.
De angariis, & parangariis. T. 2 c. 987 D.
Ab angariis expeditionis tempore exculari neminem. T. 2 c. 751 A. B.
Angiportum unde dicatur. T. 8 c. 534 B.
Angiportus, & vix publice idem funt. T. 9 c. 1182 E.
Anglia olim multus habuit regulos. T. 6 c. 833 A.
In anglia Romano Pontifici tributum præftabatur. T. 6 c. 1134 C.
Anglia ex imperio prædet. T. 1 c. 1188 B.
Anglize Reges olim Romani Pontifici tributarii. T. 6 c. 1134 C.
Angliæ regnum feudi nomine tenetur a Romano Pontifice. T. 6 c. 1134 C.
Anglorum primus Rex Richardus. T. 6 c. 789 C.
Anglorum privilegium, ne ultra mare in judicium trahi poffint. T. 6 c. 701 D.
Anguftia temporis impeditis, fi ufucapionem non interpellaverint, edicto ea quibus caufis major. Prætor reftituitomnes in integrum pollicetur. T. 5 c. 166 D E.
Angufticlavi, & laticlavi. T. 3 c. 1 D.
Angufticlavus. T. 8 c. 561 B.
Anicienfis Episcopatus fofi Summo Pontifici fubiectus. T. 6 c. 916 D.
Anicetus auctor conftitutionis de barba, & coma clericis non iendas. T. 6 c. 968 C.
Anile, vel rufticorum judicium quod nam dicatur. T. 5 c. 885 D.
Animæ mortæ corpor. T. 3 c. 379 D.
Anima eft caufa vitæ. T. 4 c. 638 C. & qua vivimus. Ibidem C.
Anima in ftatu fuo femper effentiam poftquam corpore exivit. Ibidem D.
Verba divi Auguftini qua. Ibid. D.
Anima eft communis cum brutis, non animus. Ibid. c. 638 C.
Anno Chriftianorum omnibus vafis & inftrumentis facris præferuntur. T. 7 c. 729 E.
Annum habere id ortus, quod crefcit, Pythagororum fententia. T. 1 c. 1510 D.
Annuitas pars animal non eft. T. 1 c. 1130 C.
Annuitas fuofticinis relevationem fi Civitas, vel Provincia petat. T. 2 c. 675 B.
De animali mortuo poft litem teftatum fine dolo & culpa poffefforis. T. 7 c. 265 B.
Annuitas indebita ut, & a quibus præftienda. T. 2 c. 692 C D.
Annuitas publica. Ibid. B.
Annuitatem ferorum tandiu domini fumus, quandiu ea indulta habemus, aut manufactis. T. 3 c. 85 E.
Annuitatem, aut pecoram hereditatorium in petitione hereditatis interitus ante mortem an a poffeffore præftari debeat. T. 5 c. 376 A.
De animalibus, quæ auftoritate judicis necantur. T. 9 c. 1479 A.
Annuitati cibaria legata an debeantur. T. 7 c. 1318 C.
Animadverfio major, & feverior que fit. T. 7 c. 76 E.
Animadverfio cum gravior eft, remittit Prætor Urbanus punienda ad Præfectum Urbi. T. 10 c. 387 E.
Animadvertere quale verbum. T. 7 c. 76 E.
Animadvertere, coercere, vel atrociter verberare fuut meri imperii. T. 10 c. 385 E.
Animadverti qui jubet in aliquem, gladio puniri jubet. T. 4 c. 116 B.
Animadverti quis dicatur. T. 8 c. 692 B.
Animæ, & animas, five animal promiftue dicebant veteres. T. 6 c. 398 B.
Animus & anima in quo differunt. T. 4 c. 638 C.
Animus, & voluntas an in acquifitione poffeffionis requiratur. T. 5 c. 702 B.
Animus quomodo corrumpitur. T. 5 c. 354 C.
Animus donandi an aliquando præfumatur. T. 5 c. 824 D.
Animus fervi, aut filii familias nifi fuerit generali negotium paris, aut domini, principium juris certiffimum eft, adhione de in rem verfo pateret, aut dominum non fuerit. T. 5 c. 445 D.
Animus fi abfit, & judicium abeft. T. 10 c. 711 C.
Animus deftinatione quo agenda funt, non nifi res & certa fcientia perfici poffunt. T. 3 c. 697 C D.
Animus judicis quod dicefi, tutoris fcientia fuppletur. T. 8 c. 661 C. & c. 667 D.
Animi judicium, & confenfus eft id, quod naturaliter obligationem. T. 10 c. 524 D.
Animi judicio caret pupillus, ideoque naturaliter non obligatur. T. 10 c. 711 C.
Animi fine non amittitur dominium. T. 4 c. 626 D.
Annales adiones. T. 1 c. 538 C & feq.
Annale eft interdictum quod vi aut clam. T. 4 c. 352 A.
De annali exceptione italici contradius tollenda. T. 9 c. 1049 C. & feq.
Annivarfariæ folutiones. Tom. 2 c. 847 E.
Annona expeditionis. T. 1 c. 961 C.
De annona populari, & militari. T. 9 c. 769 C.
Annona militaris. T. 9 c. 237 E. c. 238 A.
Annonæ & pabuli differentia. T. 2 c. 147 A.
Annonæ in frumento, vino, oleo, carne, & fale conftitunt. T. 2 c. 670 C.
Annonæ fraudatæ crimen lege Julia coercetur. T. 1 c. 875 A.
De annonæ militaris erogatione. T. 2 c. 961 B.
Annonæ populares mendicis dabantur invalidis. T. 1 c. 814 D.
Annonæ diuturæ. T. 2 c. 1040 E.
Annonæ publicæ ratio militari privatæ præferitur. T. 4 c. 841 E.
Annonæ civiles funt panes civiles. T. 9 c. 469 C.
Annonæ militares. T. 9 c. 1202 B. & c. 1201 B.
Annonæ cura cui olim commiffa. T. 10 c. 384 B.
Annonæ præfectus Claffeorum adnomeratur. T. 10 c. 855 B.
Annonæ prefecti quædam de munus, & officium. Ibidem D E.
De annonæ publicæ fraudatæ crimine an capitale, & pronuncet poena feftus annonæ. T. 10 c. 838 A.
Annonæ ipso quibus fumantur. T. 10 c. 865 B.
Annonam vexare, & flagellare. T. 8 c. 574 C. D.
Annonam qui dicantur vexare. Ib. D.
In annona militari adæratæ pretia fori fervanda. T. 5 c. 1198 D.
De annonarum militarium excoctione atque translatione. T. 2 c. 670 D.
Annonarum transvectio ad limites, & mafiones finitimorum eft. T. 2 c. 67 A.
Annonas milites in dies fingulos accipiant. T. 2 c. 961 D.
Annonæ quæ folvere debe. T. 2 c. 671 B.
Annonarius fpecies emit nudique fiftat, juvetis etiam Principalibus. T. 2 c. 692 E.
Pro annonis milites non exiftant pretia. T. 2 c. 961 E. F. c. 63 A.
De annonis civilibus. T. 2 c. 813 D.
De annona. T. 2 c. 538 B. & feq. quæ annonæ fint. Ibidem. Ibidem A.
T. 1 c. 1030 D. & T. 3 c. 38 A.
Annus utilis quæ caufa diebus utilibus. T. 1 c. 538 C.
Annus utilis hodie in quadrennium continuum mutatus. Tom. 1 c. 347 E.
Annus anniverfarius. T. 1 c. 938 B.
Annus varie computatur per folem, & luna, & quando hæc aut uti incipit. T. 4 c. 391 I.
Annus dotalis quando incit ex die traditionis, & quandoex die nuptiarum. T. 4 c. 285 I & c. 286 A.
Annus luftus. T. 4 c. 31 B.
Annus vacationis, qui datumbentibus reip. caufa, poftque reverfi funt, pertinet ad non totelas. T. 4 c. 1041 C.
Annus vigefimus quinatus dicir finis, & annus ultimus adolescentiæ. T. 6 c. 616 D.
Annus quadragefimus quinatuicitur primus annus fenectuti libidem c. 617 A.
Annus operam in pro comple habetur, fi pater filio impub ita legavit, cum erit annorum legato. T. 7 c. 1298 E. & c. 1 A.
Annus civiliter non computat ad temporum momenta, fed aeies vulgari mort. T. 8 c. 588
Annus quomodo computetur jum de divifione fructuum eius in, quo divortium fuftum eftagitur. T. 10 c. 168 C. D.
Annus matrimonii incipit, eo mense, quo contractum eft. Ibidem C.
Annus matrimonii nullo cafu retrorogendus eft. Ibidem E.
Annus anno fuperefte non dicitur. T. 10 c. 183 C.
Anni fingufi per fingulos liberos remittantur lege Julia & Papia, T. 4 c. 860 C.
Anni tot diminuuntur legi annuarii, quot quot habet liberos. Ibidem C.
Anni principium olim a Pafchate incipiebat. T. 6 c. 809 D.
Anni remittuntur minoribus 25. fingulis, fingulis liberis fufcepis. T. 8 c. 585 A.
Anni dies quot. T. 8 c. 559 B.
Anni remittuntur benefcio Principis pro numero liberorum. T. 10 c. 396 B.
Annoquinto, indifficue quinta, fufficne quinta fint paria. T. 3 c. 696 E.
De annorum cenfum præfcriptione. T. 3 c. 117 E.
Annus fignatus ab optima indole non exigitur. T. 4 c. 861 B.
Annus ut computetur Jurifconfulti. T. 8 c. 559 E.
Annotare eum requirendum quando dicatur Judex. T. 10 c. 720 D.
Annotatio bonæ fidei. T. 1 c. 1122 E.
Annua, bima, trima die. T. 3 c. 179 A.
Annuæ, quæ alimentorum nomine relinquantur, mifericordiæ caufi relinquuntur. T. 3 c. 1244 E. annua, quæ alimentorum caufa non relinquuntur, heredis gratia ita relinquuntur, ne femel urgeatur ad folutionem totus fumus, fed diverfis penfionibus eam exfolvat. Ibidem c. 1245 A.
Annua civitati redditia in perpetuum debentur. T. 5 c. 1168 C. privatio reliffa annua morte legatarii finuntur. Ibidem C.
Annua dies hodie eft legitimum tempus redeundi dotis in rebus mobile conftitutus. T. 5 c. 46 A.
Annua dies. T. 6 c. 122 E.
Annua quæ dantur alimentorum caufa mulieri ex matrio. T. 6 c. 487 C. D.
Annua legata quænam fint, & quando eorum dies cedat. T. 6 c. 456 A.
Annua legantur legatarii, vel heres fit caufa, quod fuerit fuerit. T. 7 c. 1317 E. & 1318 A.
Annua quæcumque privato hominibus reliffa mortis legatarii finiri. T. 7 c. 1335 B.
Annua reipublicæ, vel civis, vel templo reliffa quando finiantur. T. 7 c. 1334 E. & c. 1335 A.
Annua fiscu legata fint, quando pertinacem eorum habeat. T. 7 c. 1321 A.
Annua legata quæ reip. relinquuntur, vel Ecclesiæ perpetua funt. T. 9 c. 907 E.
Annua, bima, trima dies quid. T. 6 c. 507 E.
Annuaria lex. Vide, Lex annuaria.
Annui magifratus funt Proconfules. T. 6 c. 832 E.
Annui præftatio an fpecies donationis dici poffit. T. 6 c. 487 E.
De annuis legatis. T. 9 c. 814 E. & c. 815 A. & feq.
Annulus arræ nomine in fponfalibus dari foliitus. T. 5 c. 559 E.
Annulus inveftituræ fignum. T. 6 c. 925 B.
Annulus aureus, & Scipio eft fymbolum inveftituræ. T. 6 c. 1028 B.
Annulus arræ caufa in venditione, & fponfionis caufa dari foliitus. T. 7 c. 894 D.
Annulus cuique infpectoris fi in fhemen lapfus fit, qua actione tenetur infpector. T. 7 c. 899 E.
Annulus dabatur aliquando loco arræ. T. 7 c. 906 C.
Annulus foliitus fuit dari pro fponfionibus. Ibidem C.
Annulus inveftituræ donum. T. 8 c. 935 B.
Annulus pronubus. T. 6 c. 924 C.
Annulus fignatorius in quem ufum inventus a veteribus. Tom. 8 c. 544 D.
Annulus datur fponfionis caufa. T. 10 c. 444 E.
Annuli tradito. T. 4 c. 1165 D.
Annuli miffio non inveftit, fed datio, tradito. T. 6 c. 1028 B.
Annuli traditio fuit præfumptio heredis inftituti. Tom. 4 c. 1165 D E.
Annulo alieno ac licent fignare testamentum. T. 4 c. 97 C.
Annulorum aureorum jus a liberto impetratum. T. 4 c. 842 D.
Annulorum aureorum jus. T. 1 c. 840 C D. Vide, Jus aureorum annulorum.
De annulorum aureorum jure libertis dato a Principe. T. 7 c. 124 A.
De annulorum aureorum jure. Vide, Aurei annuli.
Annulus fi quis fponfionis caufa accepterit, nec reddat vitiori, qua actione tenetur. T. 7 c. 894 E.
Annuum in quo confiftit. T. 5 c. 1195 D.
Annuum plerumque accipi pro annuo reliffo alimentorum vice. T. 7 c. 1315 E.
Annuum fi alicui reliftum fit, non adicipia, certa quantitate, an tantum fignatum fit quali incertæ rei. Ibidem E. quomodo redigi poffit ad certam fummam. Ibidem E & c. 1316 A.
Annuum erat edictum Prætoris. T. 8 c. 192 A.
Annuum legatum, aut fideicommiffum eft fimile ufufructui. Tom. 9 c. 814 E.
Annuum legatum potest esse perpetuum. T. 9 c. 815 D.
Annuum fi relinquatur certæ pecuniæ, cum perfona extinguitur; fi relinquatur Ecclesiæ, nunquam extinguitur. T. 10 c. 816 B.
Anfarium reftigial. T. 3 c. 391 A.
Anfarium, & fovencularium funt impofitiones urbis Romæ. T. 10 c. 663 A.

Anferum natura varia. T.8 c.930 C.
Antapocha datur creditori, ut ex ea probet sibi solutum annuum pensionem, vel canonem annuum, vel usuras, & ita ut subinovear prescriptionem temporis, vel quam aliam defensionem sibi parat. T. 9 c.186 D.
Antapocha est instrumentum privatum. T.9 c.187 D.
Antapocha quid. T.9 c.286 A.
Antapocha propria quid sit. T. 10 c.638 D.
Antapocha; funt professiones solutæ pecuniæ. T.3 c.229 E.
Antapocha formula. T.2 c.230 A.
Antapochas dare cogitur is, qui aliquem fulcipit. T.9 c.287 A.
De antapochis fictendis. T.9 c.286 C.
Antecedentium confortium extdem est ratio ad conflitu consequentia, quæ fuit cuiusque antecedentis cum suo consequenti. T.10 c.375 E.
Antecedforum nomine qui fignificentur. T.3 c.560 C.
In antecedfitio pecuniam dare pro fructibus futuris. T.7 c.928 A.
In antecedfitio data pecunia quid. T.9 c.412 C.
Antecedfum, & promutuum. T.9 c.1076 B.
Antelata. T.2 c.667 D.
Antemeridiana pars dici melior pomeridiana. T.8 c.480 C.
Anteriores creditores an, & quando posterioribus preferantur. T.5 c.950 D. E. & c.951 T. & feq.
Antefari quid fignificat. Tom. 3 c.176 C.
Antefatus, & intefatus opponuntur. Ibidem B.
Antefatus qui dicatur. T.7 c.882 D.
Qui non antefatus rapit alienam in furto, nectur injuriarum. T.7 c.117 B.
Antefatus quid. T.8 c.529 A.
Antifaxa, & Carbunculus quo differunt. T.9 c.1286 A.
Anticategoria. T.9 c.1364 E.
Anticategoriæ. T.3 c.574 B.
Ἀντίγραφοι quid fit. T.3 c.82 E.
Ἀντίγραφοι aliqui ad, aliqui hypotheca, aliqui pignori, & aliqui fidejussori. T.1 c.1208 B.
Antichrists permittur obtinere mundo fortis, vitiare non iteru. T.1 c.1086 E.
Antichrists pedis constituitur, vitiare fidipulcrum. Ibidem E.
Antichrists tractis usuarum fervat modum. T.3 c.205 C.
Antichrists ad usura differt. Tom. 3 c.1086 D.
Antichrists jure canonico improbatur. T.6 c.1334 C.
Antichrists jure Pontificio improbatur. T.6 c.891 D.E. & c.1090 D.
quibus casibus non improbatur. Ibidem c.1090 E.
Antichrists non est usura, sed quasi usuræ vice. T.9 c.343 B.
Antichrists tractis non excedit modum usurarum. T.9 c.297 B.
quomodo tactis contrahitur. Ibidem c.297 A.
Antichrists est lex pignoris. T.9 c.350 A.
Antichrists constituitur pacto. T.9 c.343 B.
Antichrists, & usura in quo differunt. Ibidem B.
Antichrists tactis fervat modum legitimum usurarum, expressa non item. Ibidem D.
Antichrists quid. Ibidem A.
Antichrists quo convenio est. T. 9 c.296 C.
Antichrists si non fuerit contrafta, fructus a creditore quandoque percepti minuunt fortem. T. 10 c.647 C.
Antichrists quid fit, & quod eorum officium. T.2 c.1048 B. C.
Aphoristus pecunias Ecclesiasticarum bestes. T.2 c.1093 A.
Apices feri qui fint. T.1 c.603 C.
Apiferæ possessionis interdictis duplicia. T.3 c.96 D.
Apocha quid fit, & quid ab Antapocha differt. T.3 c.685 C.
Apocha; tutore per fraudem extorta non liberat. T.1 c.1150 C.
Apocha non testibus chirographum testificoporet. T.3 c.474 C.
Apochanon liberat debitorem, fed solum. T.3 c.511 D.
Apocha quid differat ab apocapitulatione. T.4 c.817 A. B. C. 1434 E.
Apocha quibus verbis fit; dicitur etiamapocha professio solutionis. T.4 c.836 E.
Apocha ex mutuando, & quo casu nihil nocetur. T.5 c.152 C.
Apocha ob usuram liberet, vel accepitlibet illicitam. T.5 c.151 D.
Apochaocatur manus. Tom. 7 c. 875 E.
Apochaemaginaria an alicuius momenti fit. T.8 c.388 D.
Apocha & accepitatio in quo differtur. T.9 c.1289 E.
Apochadatur debitori, ut ex ea probet solvisse. T.9 c.286 D.
Apochelli instrumentum privatum. T.9 c.287 D.
Apoch probatur foluitio, etiã tcfles nonintervenerint. T.9 c.214 E. eitur etiam chirographum. Ibidem E.
Apoch fi facta fit solutionis debiti fcrti, & cafu majore perierit, velimtifa fit, quid fiet. Tom. 9 c.899 D.
Apochtrta fignificat. T.9 c.328 D.
In apha fufficunt tres teftes. T. 9 c.1 D. & c.278 D.
Apoco eft profeffio folutæ pecuniæ, vub *quittance*. T.9 c.286 C.
dione fcuutur evacuatoria, recas. Ibidem C.
Apoco eft profeffio folutæ pecuniæ. T.9 c.638 C.
Apoco nomine tria fignificantur. T.6 c.539 B.
Apoco publice quæ fint. T.2 c.214 E.
Apoc privatæ, & apocha publice quæ differant. T.2 c.687 C.
Apoc regerendæ cum fubmoratione rebus tabularium. T.2 c.648 E.
Apoche formula. T.3 c.511 C.
Apoche, & antapoche differunt. T.2 c.229 E. & T.9 c.286 C. D.
Apoche quid fint. T.7 c.815 E.
Apoche publicorum tributorum. T. 9 c.329 A.
Apoche amittio nihil nocet debitori. T.9 c.281 B.
Apoche, & antapoche quid fint. T. 10 c.968 E.
Ob apochem poffea inventam an eft aliqua actio. T.9 c.221 A.
Apocrifarius. T.1 c.1118 A.
Ἀπόκριστοι, quid *deistrie*. T.1 c. 1516 C.
Apollo, Apollinis, & Apollonis idem eft. T.7 c.1224 B.
Apoftate qui fint. T.1 c.40 B.
Apoftate quinam fint. T.10 c.816 B. quomodo plectantur. Ibidem B. & feqq.
Apoftoli quei litterræ. T.1 c.517 D.
Apoftoli etiam vocantur litterræ fignificatur. T.1 c.529 C.
Apoftoli dandi intra dies triginta. T.1 c.534 E.
Apoftoli judicis. T.8 c.566 C.
Apoftoli, & libelli dimiffi. Ibid. C. feu litteræ dimifforiæ. T.10 c.791 E.
Apoftoli quinam fint aliqua dilatione moratoria, five fruftratoria. T.9 c.1106 A.
Apoftoli quomodo definiuntur. T.9 c.1105 B. C. non nifi ex quo profinitiæ perendorum apoftolorum. Ibidem C.
Hodie dandi fint, etiam fi a nemine petantur. Ibid. C.
Apoftoli fint litteræ dimifforiæ, quibus dimittitur, cuiuf ad eam, qui appellatus eft. T. 10 c.791 E.
Apoftoli petendi fcriptorum præfcripti fint dies. T.3 c.706 E. & c.707 A.
Si apoftolorum copiam non facient indices, quid erit. T.9 c.1106 B.
Apoftoriæ qui dari. T.3 c.54 E.
Apothecarii quinam dicantur. T.10 c.740 D. & c.742 D.
Apram alimum vinofum folvens quomodo tenetur. T.7 c.857 C.
Apides inter vafa numeratur. T.3 c.271 E.
Aptam cuique negotio actionem, qua agitur, & propolito conveniatorum efte oportet. T.5 c.38 B.
Apuleja lex. Vide, Lex Apuleja.
Apparatus, qui videtur non fufficiam ad videatur eum mala fide poffidere. T.7 c.1470 D.
Apparatus militiæ magiftri fieri non poffunt. T.2 c.840 E.
Apparitores, militia implera, ad aliam fcholafidorum afpirare poffunt. T.2 c.1005 D.
Apparitores cohortalis. T.2 c.680 C.
Apparitores prafectiani. T.1 c.102 C.
Apparitores magiftratum potestatis alii ftatuti, alii fupernumerarii. T.1 c.997 E.
Apparitores præfidum ne rufticos ad obfequium vocent. Tom.1 c.851 A.
Apparitores judicum non, nifi ex facra probatoria, recipiuntur. T.2 c.999 A.
Apparitores judicum et perfonis inopibus fieri poffunt. T.2 c.1004 E.
Apparitores judicum, & cortum probatoriæ. T.1 c.1003 E.
Apparitores proconfulis, legati, & comitum. T.1 c.998 A. & feqq.
Apparitores comitum rerum privatarum. T.1 c.725 E.
Apparitores numerarii. T.2 c.1003 C.
Apparitores magiftrorum militum an teftentur jure militari. T.8 c.149 C.
Apparitores Præfides provinciarum fecum non ducebant, fed fumebant ex provinciis, in quas ex cunti certi', & ftatuti apparitores Prefidum. T.9 c.206 E.
Apparitores qui Palatini dicebantur. Vide, Palatini.
Apparitores procuratoris Cæfaris appellantur Cathaliciani, five Cafaliciani. T.9 c.1382 E. c.1483 A.
Apparitorum urbi Prefecti, & Magiftrorum non eam privilegia. T. 2 c.996 C. & feq.
Apparitorum elogia. T.9 c.20 B.
Apparitorum prafectus provinciæ notoriæ. T.9 c.1376 E. 1377 A.
De apparitoribus Prafectorum prætoris, & eorum privilegiis. T.2 c.995 A.
De apparitoribus, qui litibus moras adfere poffunt. T.9 c.141 D.
Apparitoribus non fit ius ad ultimum pensionis, & cur. T.9 c.988 D.
Apparitoribus non fit ius ad ultimum annuæ remoto. T.2 c.1138 E.
Appellandi auxilium quando quis peridit. T.9 c.346 A.
Appellandi necefficas ex plerique cauis remittitur. T.9 c.1119 C. & feqq.
Appellandi jus non effe damnatio ex contumacia, non effe reftitutio in pecunia, & cur. T.9 c.988 D.
Appellandi ufus quam fit frequens, & necefficus. T.10 c.797 D.
Appellandum eftin intra biduum, vel triduum, hodie intra 10 dies. T.2 c.1083 C.
Appellandum, quando fit, & intra quæ tempora. T.1 c.515 E.
Appellandum hodie intra dies decem. T.1 c.515 D. & T.2 c.1083 C.
Appellandum a fententia judicis intra decem dies. T.6 c.1090 D.
quas authoritate ex judicatæ cenfetur. Ibid. E.
Appellandum a judice date ad eum, qui eum dedit. T.9 c.1126 C.
Non appellans fententiæ acquiescit. T.6 c.598 B.
Appellans a convicciis debet abftinere. T.10 c.706 A.
Appellans adverfus plures, fi eorum nomina non fint conferipta in libello, an adverfus omnes appellare cenfetur. T.10 c.705 B.
Appellantis eft diem condicere appellationi exfequendæ. T.6 c.933 D.
Appellanti a fententia judicis nihil obeft, fi nihil in libellis appellatoriis fignificaverit, a qua parte fententiæ appellavit. T.6 c.656 C.
Ut appellant temere arbitrio judicis mulctantur. T.9 c.1105 E. 1106 A.
De his, qui non appellaverunt propter metum judicis. T.9 c.1125 C.
Appellare an licet jure pontificio rectta ad fummum Pontificem. T.1 c.691 B.
Appellare an licetat lege regia in capitalibus cauiis rectta ad Senatum. Ibid. B.
Appellare a quibus non licet. T.1 c.880 C.
Appellare licet ab omni caufa. T.2 c.511 E.
Appellare cum non poteft defendere, quo non appellavit, non culpatur. T.4 c.875 B.
Appellare poteft dominus pro fervis damnatis. T.5 c.1184 E.
Appellare, & nominare in quo diverfa fint. T.5 c.431 B.
Appellare non licet a fententia correctionis. T.6 c.933 C.
Appellare non licet a fententia arbitri compromiffarii. T.6 c.837 C.
Appellare non poteft qui trino audicio fuperatus eft. T.6 c.958 B.C.
Appellare licet non tantum a gravamine, quod fuftinemus; fed etiam ab eo, quod imminet, quod verterur. T.6 c.833 D.
Appellare a fententia ipfo jure nulla non eft necefle. T.6 c.921 C.
Appellare licet a fententia inter alios dicta in cauia poffeffionis. Tom.6 c.929 D.
An appellare licet a fententia interlocutoria. T.6 c.934 A.
Appellare non eft contumacia. T.6 c.840 D.
Appellare ad Principem quando non licet. T.6 c.1111 B.C.
Appellare non poteft, qui profeffus eft apud alia non appellaturum. T.6 c.84 D.
Appellare ab arbitro, quem elegifti, non licet. T.9 c.146 C. in Gallia ab arbitro licet appellare. Ibid.C.
Appellare non licebit, fi quis peripferit cum fua adverfario, ne poffit appellare a fententia judicis. T.9 c.84 D.
Appellare non licet ante fententiam ob contumaciam. T.9 c.138 T.
Appellare non licet ante litem contefatam, vel a libelli citatione, vel edicto peremptorio, vel qua alia iuftione judicis citatus ante contefationem litis. T.9 c.147 B.
Appellare femel tantum licebat. T.9 c.127 D. deinde continuatum fuit iterum a minore judice ad majorem, deinde ad Principem, & ne licetet tertium appellare. Ibid.D.
Appellare debemus a fententia, non ab executione. T.9 c.1122 A. a judice, non ab executore, nifi executor modum fententiæ. Ibid. A.
Appellare olim in una eademque cauia femel tantum licebat. T.9 c.1126 B. hodie fecundo appellare licet. Ibid. B.

Ap-

Anferum natura varia. T. 8 o.930 C.
Antapocha datur creditori, ut ex ea probet sibi solutam annuam pensionem, vel canonem annuum, vel usuras, & ita ut fubnovetur praescriptionem temporis, vel quam aliam defensionem sibi paret. T. 9 o.286 D.
Antapocha est instrumentum privatum. T. 9 o. 287 D.
Antapocha quid. T. 9 o. 286 A.
Antapocha propie quid sit. T. 10 o. 638 D.
Antipocha font possessiones foluta pecunia. T. 2 o. 229 E.
Antipocha formula. T. 2 o. 230 A.
Antapochas date cogitur is, qui apocham solvit. T. 9 o. 287 A.
De antapochis faciendis. T. 9 o. 286 C.
Antecedentium confusorum eadem est ratio ac consuetudo consequentis, quae fuit cujusque antecedentis cum suo consequenti. T. 10 o. 175 E.
Antecessorum nomine qui significentur. T. 3 o. 360 C.
In antecessum pecuniam dare pro fructibus futuris. T. 7 o. 618 A.
In antecessum data pecunia quid. T. 9 o. 412 C.
Antecessum, quid. T. 9 o. 412 F. T. 9 o. 1076 B.
Antelata. T. 2 o. 667 D.
Antemeridianus pro diei nuelne pomeridiana. T. 8 o. 480 C.
Anteriores creditores an, & quando posterioribus praeferantur. T. 5 o. 950 D. E. & c. 951 F. & seq.
Antefari quid significat. Tom. 3 o. 376 C.
Antefatus, & intefatus opponuntur. Ibidem B.
Antefatus qui dicatur. T. 7 o. 883 D.
Qui non antefatus rapit aliquem in jus, non est injuriarum. T. 9 o. 117 B.
Antifatus quid. T. 8 o. 530 A.
Antihax, & Curbunculus quo differunt. T. 9 o. 1286 A.
Anticatoria. T. 9 o. 1364 E.
Anticategoriae. T. 3 o. 374 B.
Ἀντίγραφον quid sit. T. 3 o. 81 E.
Ἀντίγραφον aliud est, aliud hypotheca, aliud pignus, & aliud fiducia. T. 3 o. 1208 B.
Antichresis permittur oblatione usuria fortis, usuras non item. T. 2 o. 1086 E.
Antichresis pactio constituitur, usuras stipulatione. Ibidem E.
Antichresis tacita usuraram servat modum. T. 2 o. 205 C.
Antichresis ab usura differt. Tom. 2 o. 1086 D.
Antichresis jure canonico improbatur. T. 2 o. 1234 C.
Antichresis jure Pontificio improbatur. T. 6 o. 891 D. & c. 1030 D. quibus casibus non improbatur. Ibidem c. 1030 E.
Antichresis non est usura, fed quasi usura vice. T. 9 o. 243 B.
Antichresis tacita non excedit modum usuraram. T. 9 o. 307 B. quomodo tacite contrahitur. Ibidem c. 297 A.
Antichresis est lex pignoris. T. 9 o. 230 A.
Antichresis confirmatur pacto. T. 9 o. 243 B.
Antichresis, & usura in quo differunt. Ibidem B.
Antichresis tacita servat modum legitimum usurarum, expressi non item. Ibidem D.
Antichresis quid. Ibidem A.
Antichresis quae convertio est. T. 9 o. 296 C.
Antichresis fi non fuerit contracta, fructus a creditore quandoque percepti minuunt sortem. T. 10 o. 647 C.
Antichresis quid sit, & quomodo fiat. Ibidem D. E.
Antichrisim ab agricola pacisci non licet. T. 2 o. 1086 D.
Antichresim facere non licet cum agricola, ut fructus eodem usuraram vice. T. 9 o. 296 D.
Antichresis non fructus usuraram vice retinebo. T. 9 o. 156 D.
Anticipare, feu diem appellationis anteferre, quando possumus. T. 9 c. 1117 A.
Ἀντίδωρον interpretatur, locatio non est. T. 2 o. 920 B.
Antidorum. T. 2 c. 1042 B.
Antinomia ex *l. si familia, §. finet, de legatis. 1. Codian.* solvitur. Tom. 5 c. 425 C.
Antinomia, ad quam Tribonianus animum non advertit. Tom. 2 c. 228 C.
Antinomiae quarundam legum secundum Justinianum. T. 6 c.99 D.E.
Antinomiarum tollendarum ratio quae. T. 5 c. 951 E.
Antinomias in jure esse. T. 9 c. 123 D.
Antiparastatis quaenam sit figura. T. 6 c. 385 B.
Antiqua jura melius est paullarim reficiendere, & mutare, quam in totum abolere. T. 9 c. 914 B.
Antiquarii qui dicantur. Tom. 9 c. 920 B.
Si antiquior creditor pignus vendederit. T. 9 c. 1220 A.
Antiquitas juris plerumque referrur ad leges 12 tabularum. T. 4 c. 363 D.
Antiquum jus in l. *C. unde vir & uxor*, quid sit. T. 3 c. 65 E.
Antoninus Carsalia fuit patricida, cujus jussu Papinianus noster est occisus, dum parricidam excusare nolebat. T. 2 c. 23 A.
Antonius cur vocetur a Cicerone Alabarches. T. 10 c. 663 C.
Antonomasium dicitur demonstratio. T. 7 c. 647 A.
Anus redit ad armillum. Tom. 10 c. 192 D.
Apamea Syriae, Bithyniae. T. 3 c.11 C.
Aperire tabulas testamenti quid. T. 2 c. 907 A.
Apertulae quibus pornis afficiendi. T. 2 c. 869 D.
Apertulae qui dicuntur. T. 9 c. 1197 E.
Apertura tabularum testamenti quando fiebat. T. 8 c. 482 D.
Apes fanus dilapi, & necari. T. 3 c. 627 C.
Apes apes, pro *ἀφῆς ἀφῆς*. T. 3 c.460 B.
Apes, quae ex alvei fuis abire, & redire solent, an possideantur. T. 3 c. 409 E.
Apes an in alienum familia recidendae venant. Ibidem E.
Apes cujusnam sint, & quae sit ratum mirum. T. 8 c. 930 A.
Aphophlae quinam sunt. T. 10 c. 824 C.
Ἀφορισμοὶ qui sint, & quod eorum fiat. Ibidem D. E.
Aphorismus poenarum Ecclesiasticarum fectes. T. 3 c. 1004 A.
Apices fcri qui fint. T. 2 c. 60 C.
Apificenae possessionis interdicta displicia. T. 3 c. 96 A.
Apocha justi fit, & quid ab Antapocha differ. T. 2 c. 681 C.
Apocha justum per fraudem extorta non libera. T. 2 c. 1156 C.
Apocha non testibus chirographum refellit oportet. T. 3 c. 474 C.
Apochanum liberat debitorem, fed foluti. T. 3 c. 512 C.
Apocha quid differ ab acceptilatione. T. 3 c. 1234 E.
Apocha quibus verbis fit: dicitur etiamsapocha professio foluti. T. 3 c. 1236 E.
Apocha tata quando, & quo casu nihil reficiat. T. 5 c. 152 C.
Apocha ulla non liberat, vel accepilatio foluta. T. 6 c. 535 D. E.
Apocha vocatur manus. Tom. 7 c. 875 F.
Apochaimaginia an alicujus momen fit. T. 8 c. 388 D.
Apocha acceptilatio in quo differat. T. 9 c. 1285 E.
Apochae tar debitori, ut ex ea probet solvisse. T. 9 c. 286 D.
Apochae instrumentum privatum. T. 9 c. 287 D.
Apoch probatur foluta, etsi reffet nominis cerfiferint. T. 9 c. 214 E. Eitur etiam chirographum. Ibidem E.
Apoch fi fiefts fit foluitone debiti fcrit, & cafu maiore periclit, velimifis fit, quid fiet. Tom. 9 c. 899 D.
Apocrisia significat. T. 9 c. 328 D.
In agra fuffitient tres teftes. T. 9 c. 875 D. & c. 878 D.
Apoco est professio foluta pecuniae, vel quitantiae. T. 9 c. 286 C. diuit fecuritas evacuatoria, ressas. Ibidem C.
Apoc est professio foluta pecuniae. T. 6 c. 618 C.
Apoch nomine tria significantur. T. 6 c. 539 B.
Apoc publice quae fint. T. 2 c. 10 E.
Apoc privatae, & apocha publice quinam differant. T. 2 c. 687 C.
Apoc regerendae cum fubscriptione tabularium. T. 2 c. 648 E.
Apocha formula. T. 3 c. 611 C.
Apocha, & antapocha differunt. T. 2 c. 229 E. & T. 9 c. 286 C. D.
Apocha quid fint. T. 7 c. 815 E.
Apocha publicorum tributorum. T. 9 c. 229 B.
Apocha amissio nihil nocet debitori. T. 9 c. 282 B.
Apocha, & antapocha quid fint. T. 10 c. 968 E.
Ob apocham profita inventam an est aliqua actio. T. 9 c. 221 A.
Apocriarius. T. 2 c. 1118 A.
Ἀνάδοσις, quasi ἀπόδοσις. T. 1 c. 1316 C.
Apollo, Apollonius, & Apollodorus idem est. T. 7 c. 1324 B.
Apollatae qui fint. T. 2 c. 40 B.
Apollatae quinam fint. T. 10 c. 826 B. quomodo plebfiantur. Ibidem B. & feqq.
Apolloni quae licterae. T. 1 c. 535 D.
Apolloni etiam verba relationis fignificantur. T. 1 c. 539 C.
Apolloni dindi intra dies triginta. T. 1 c. 534 E.
Apolloni judicis. T. 8 c. 566 C.
Apolloni, idem, libelli dimittendi. Ibid. C. Ita litterae dimittendi. T. 10 c. 791 E.
Apolloni dantur fine aliqua dilatione mortuorum, fine fruftratoria. T. 9 c. 1106 A.
Apolloni quomodo definiuntur. T. 9 c. 1105 B. C. erant etiam dies prefiniti petendorum apollorum. Ibidem C.
Apollo dandi fint, etiam fi a nemine petantur. Ibid. C.
Apolloni fint litterae dimittendae, quibus dimittuntur caufa ad eum, qui appellatus eft. T. 10 c. 791 E.
Apollolis petendis quomodo praefcripti fint dies. T. 2 c. 706 E. & c. 707 A.
Si apollolorum copiam non faciant judices, quid erit. T. 9 c. 1106 B.
Apothecae qui fint. T. 3 c. 54 E.
Apothecarii quinam dicantur. T. 10 c. 740 D. & c. 742 D.
Apum alienum vinctum folvens quomodo teneatur. T. 7 c. 857 C.
Apibus inter vafa numeratur. T. 3 c. 271 E.
Apram cuique negotio affionem, qua agitur, & propofito convenientem effe oportet. T. 5 c. 38 B.
Apuleja lex. Vide, Lex Apuleja.
Apparitor, fi poffidet rem filiafam an videatur eam mala fide poffidere. T. 7 c. 1470 D.
Apparitores militiae magifti fieri non poffunt. T. 1 c. 840 E.
Apparitores, militia impleta, ad aliam fplendidiorem afpirare poffunt. T. 2 c. 1005 D.
Apparitores cohortales. T. 2 c.680 C.
Apparitores praefidiani. T. 2 c. 1004 C.
Apparitores magifteriae portefiatis alii ftatuti, alii fupernumerarii. T. 1 c. 997 E.
Apparitores praedum ne rufticos ad obfequium vocent. Tom. 2 c. 851 A.
Apparitores judicum non, nifi ex facra probatoria, recipiuntur. T. 2 c. 999 A.
Apparitores judicum ex perfonis inopibus fieri poffunt. T. 2 c. 1004 E.
Apparitores judicum, & eorum probatoria. T. 2 c. 1003 E.
Apparitores proconfulis, legati, & comitum. T. 2 c. 998 A. & feqq.
Apparitores comitum tarum provinciarum. T. 2 c. 748 E.
Apparitores annonarii. T. 2 c. 1003 C.
Apparitores magiftrorum militum an teftentur pare militari. T. 8 c. 140 C.
Apparitores Praefides provinciarum fecum non ducebant, fed fumebant ex provincia, ut alii cum cruci certi, & ftatuti apparitores Praefidum. T. 9 c. 206 E.
Apparitores qui Latini dicebantur. Vide, Palatini.
Apparitores procuratoris Cafaris appellantur Caroliciani, five Carfiariani. T. 9 c. 1382 E. c. 1383 A.
Apparitorum urbi Praefecti, & Magiftrorum militum privilegia. T. 2 c. 996 C. & feqq.
Apparitorum dogma. T. 2 c. 20 B.
Apparitorum praefidis provinciae notoriae. T. 9 c. 1376 E. 1377 A.
De apparitoribus Praefectorum praetorio, & eorum privilegiis. T. 2 c. 995 A.
De apparitoribus, qui litibus moras adferre poffunt. T. 9 c. 141 D. qui poena affici debent. Ibid. D.
Appellandum jus non obftantibus interlocutoris uitimar remedio. T. 2 c. 1138 E.
Appellandi auxilium quando quis perdit. T. 2 c. 1138 E.
Appellandi neceffitas ex plerique caufis remittitur. T. 9 c. 1119 C. & feqq.
Appellandi jus non effe damnato ex contumacia, non effe reftitutionis petendae jus, & c. T. 9 c.986 D.
Appellandi jus quam fit frequens, & neceffarius. T. 10 c. 792 D.
Appellandum olim erat intra biduum, vel triduum, hodie intra 10 dies. T. 2 c. 1083 C.
Appellandum quando fit, & intra quae tempora. T. 1 c. 515 E.
Appellandum hodie intra dies decem. T. 1 c. 535 D. & T. 2 c. 1138 D.
Appellandum a fententia judicis intra decem dies. T. 6 c. 925 D. alias auctoritate rei judicatae obftaretur. Ibid. E.
Appellandum a judice dato ad eum, qui eum dedit. T. 9 c. 1120 C.
Non appellans fententiae acquiefcit. T. 6 c. 908 B.
Appellans a contumacia debet abfinere. T. 10 c. 796 A.
Appellans adverfus plures, fi eorum nomina non fint conferipta in libello, an adverfus omnes appellare confeatur. T. 10 c. 793 B.
Appellantis eft dum condicere appellationes exequendas. T. 6 c. 913 D.
Appellanti a fententia judicis nihil obeft, fi contra in libellis appellatoriis fignificaverit, a qua parte fententiae appellavit. T. 6 c. 636 C.
Qui appellat tenetur arbitrio judicis multfatur. T. 9 c. 1105 E. 1106 A.
De his, qui non appellaverunt propter metum judicis. T. 9 c. 1124 C.
Appellare an licerat jure pontificio reffa ad fummum Pontificem. T. 1 c. 631 B.
Appellare an licerat lege regia in capitalibus caufis reffa ad Senatum. Ibid. B.
Appellare a quibus non licet. T. 1 c. 880 C.
Appellare licet ab omni caufa. T. 2 c. 512 E.
Appellare cum non poffit definitor, non non appellare, non culpatur. T. 4 c. 875 B.
Appellare poteft dominus pro fervis damnatis. T. 5 c. 1184 E.
Appellare, & nominare in quo diverfa fint. T. 5 c. 951 B.
Appellare non licet a fententia correctionis. T. 6 c. 913 C.
Appellare non licet a fententia arbitri compromiffarii. T. 6 c. 837 C.
Appellare non poteft qui tuto indicatum eft. T. 6 c. 958 B. C.
Appellare licet non tantum a gravamine, quod fuftinemus, fed etiam ab eo, quod imminet, quod vertimur. T. 6 c. 831 D.
Appellare a fententia ipfo jure nulla non eft neceffe. T. 6 c. 911 C.
Appellare licet a fententia inter alios dicta in caufa poffeffionis. Tom. 6 c. 911 D.
An appellare licet a fententia interlocutoria. T. 6 c. 934 A.
Appellare non eft contumacia. T. 6 c. 840 D.
Appellare ad Principem quando non licet. T. 6 c. 1111 B.
Appellare non poteft, qui profiteftus eft quod alia non appellaturum. T. 6 c. 84 D.
Appellare ab arbitro, quem elegifti, non licet. T. 6 c. 145 C. Ita Gallia ab arbitro licet appellare. Ibid. C.
Appellare non licebit, fi quis pergerit cum fuo adverfario, neque ipfe appellare a fententia judicis. T. 9 c. 84 D.
Appellare non licet a fententia diffa
Appellare non licet ante litem contestatam, vel a libelli citatione, vel edicto peremptorio, vel qua alia juffione judicis emifia ante concludantem litem. T. 9 c. 142 B.
Appellare femel tantum licebat. T. 9 c. 127 D. deinde conftitutum fuit iterum a minore judice ad majorem, deinde ad Principem, & ne liceret tertium appellare. Ibid. D.
Appellare debemus a fententia, non ab executione. T. 9 c. 1122 A. a judice, non ab executore, nisi executor modum fententiae. Ibid. A.
Appellare olim in una eademque caufa femel tantum licebat. T. 9 c. 1122 B. hodie fecundo appellare licet. Ibid. B.

Appellare. Vide, Provocare.
Appellare non potest ex contractibus, nec litem ordinatam ferre. T. 9. c. 1059 D.
Appellare a quacumque interlocutione licet iure canonico. Tom. 9 c. 1122 C. non ita St jure civili. Ibid. C.
Appellare an liceat, ne testamentum aperiatur. T. 10 c. 696 A.
Appellare quid sit, & quantum necessaria sit appellatio. T. 10 c. 788 E.
Appellare quibus casibus non liceat. T. 10 c. 796 D. Vide, Præudicia.
Appellare nemo potest, nisi cujus interest. T. 10 c. 800 D.
Appellare qui non potest, si quis his provocaverit, tertio provocare non potest. Ibid. D.
Appellare quando non liceat, Principi supplicare an liceat. T. 10 c. 779 C.
Appellari posse ab his, qui Ecclesiæ judicant. T. 3 c. 457 C. D.
Appellari ab interlocutione permisso fuerit. T. 5 c. 590 B.
Appellari an possit a pœna. T. 7 c. 65 E.
Appellari an possit ante sententiam. T. 7 c. 135 A.
Appellari potest a Prætefto urbi. T. 9 c. 1109 C.
Appellari quando potest ab interlocutionibus. T. 9 c. 1070 B. regularter non civili ab interlocutionibus appellari non potest. Ibid. C.
Appellari hodie potest a poena, cum olim non poterat, & cur. T. 9 c. 1143 C.
Appellari potest a judice ante litem contestatam, & poli jure canonico. T. 9 c. 147 C.
Appellari potuit Principes ante Adrianum. T. 9 c. 1109 C.
Appellari Principes potuerat a senatu ante Adrianum. T. 9 c. 1070 B.
Appellari non licere a sententia judicis, ubi inter partes convenerit, ne liceret appellare. Tom. 9 c. 1118 E.
Appellari non potest a Prætefti prætorio sententiis. T. 9 c. 1057 E.
Appellari olim potuit ab omnibus judicibus, excepto solo Prætefto prætorio, & Senatu. T. 9 c. 1109 C.
Appellari non potuit a Prætefto prætorio. Ibidem C.
A quibus appellari possit. T. 9 c. 1108 E. & c. 1109 A. & seq.
Appellari a quibus rebus possit. T. 10 c. 789 A.
Appellari quo cafu videatur a fcripto Principis. T. 10 c. 791 B.
Appellari a nominationibus quo casu possit, vel non possit. T. 10 c. 798 C.
Appellari an possit a sententia dicta in alimentum contumacem. T. 10 c. 800 A.
Appellari non potest, si de momento judicatum sit. T. 10. c. 920 C.
Non appellatur a sententia Episcoporum. T. 2 c. 32 A.
Non appellatur ante diffam sententiam. T. 3 c. 127 E.
Appellatur Principem dicta sententia a majori judice. Ibidem E.
A sententia Prætefti prætorio non appellatur. T. 2 c. 1144 A.
Non appellatur a pœna legitima. T. 9 c. 1145 C.
Non appellatur ab interlocutione judicis iure civili, jure canonico appellatur. T. 9 c. 1068 D.
Si appellatum fuerit de momentaria possessione. T. 9 c. 1135 A.
Appellet verbum ambiguum est. T. 7 c. 148 D.
Appellet quis, & quis appelletur. Ibidem D. E.
An appelletur ab eo, cui mandata fit jurisdictio, ad eum, qui mandavit. T. 10 c. 777 C.
Appellatio judicatum rescindit, sive recepta sit, sive non. T. 1 c. 881 D.
Appellatio moratoria quantum, & cur sic appelletur. Ibidem B.
Appellatio ante in causa commeni fufficit. T. 1 c. 537 A.
Appellatio quid. T. 1 c. 880 A. & T. 3 c. 500 C.
Appellatio, & relatio differunt. T. 1 c. 880 A.
Appellatio duplex quando necessaria. T. 1 c. 537 B.
Appellatio superfititiosa, superflua, moratoria. T. 1 c. 537 C. D.
Appellatio ædificii latior est, quam ædium: ædificia enim alia urbana, alia rifica: ædes vero tantum urbana prædia. T. 4 c. 245 B.
Appellatio monosemeti varia est. T. 4 c. 256 E. & c. 257 A. accipitur abusive, & pro sepulcro. Ibid. c. 257 A.
Appellatio quid fit. T. 5 c. 191 C.
Appellatio optimi quomodo certæ rei significativa fit, nec interdum, aut semisuffitiens, ut boni appellatio. Ibidem C.
Appellatio boni an certæ rei significativa fit. Ibidem B.
Appellatio omnis ab jure querela, aut querela omnis appellatio. T. 5 c. 862 D.
Appellatio prædii & fundum complectitur, & ædes. T. 5 c. 557 C.
Appellatio quid. T. 6 c. 931 A.
Appellatio a Canonibus fruftra recipitur. T. 6 c. 942 A. B.
Appellatio ab executore non valet. T. 6 c. 946 A.
Appellatio jure publici tuendi, non infringendi gratia comparata. T. 6 c. 932 C.
Appellatio a sententia excommunicationis judicatum non extinguit. T. 6 c. 900 C.
Appellatio fit duobus modis. T. 6 c. 951 A. B.
Appellatio absinterlocutione non recipitur iure civili, sed iure pontificio. T. 6 c. 937 B. C.
Appellatio eximit a jurisdictione ejus, a quo appellatur. Tom. 6 c. 945 A.
Appellatio intra annum, vel biennium expedit debet. T. 6 c. 938 A.
Appellatio appellationis causa introducta est, ideo renunciare potest. T. 6 c. 944 D. ne integra. Ibid. D. quandoquidem mortibus nostris. Ibidem D.
Appellatio a Principe gravamine vitet. T. 6 c. 937 A.
Appellatio quæ corrigi non potest. T. 7 pellatur.
Appellatio quid. T. 9 c. 122 C. & c. 1103 D.
Appellatio non est a sententia Prætefti prætorio. T. 9 c. 191 A.
Appellatio interposita intra quatriduum interdicti, non est in judicium, & exercenda. Tom. 9 c. 1111 B. & seq.
Appellatio moratoria, fruftratoria, & importuna. T. 9 c. 1121 A.
Appellatio superfititiosa, superflua, & frustraneam dicunur. Ibid. A.
Appellatio ante sententiam fieri non debet. T. 9 c. 1070 C.
Appellatio quando recipienda est. T. 9 c. 1121 C.
Appellatio, & retractatio, sive supplicatio in quo differunt. T. 9 c. 1056 E.
Appellatio fit a partibus. T. 9 c. 1141 C.
Appellatio, & rellitutio in integrum quo differunt. T. 9 c. 1125 A.
Appellatio, & formula, quæ utitur ita, ad quem appellatur. T. 9 c. 1105 B.
Appellatio fit ab illico, aut per libellum. T. 9 c. 1110 B.
Appellatio intra quæ tempora est interponenda. T. 9 c. 1111. B. & seq.
Appellatio non est a lege. T. 9 c. 1141 C.
Appellatio mortaria in quibus casibus est. T. 9 c. 1111 B. C.
Appellatio vim suam exercet adversus reficriptum Principis. T. 9 c. 1102 C.
Appellatio importuna judicatos potius est, quam appellatio. T. 9 c. 1121 B.
Appellatio non nisi post sententiam fit. T. 9 c. 1103 B.
Appellatio ab executione remedium damnatorum. Ibidem B.
Appellatio ad quid inventa. T. 9 c. 1110 B.
Appellatio, & recusatio in quo differunt, & in quo comparantur. T. 9 c. 147 B. C.
Appellatio est querela, non tamen omnes querelæ appellationis voce legibus continentur. T. 10 c. 789 B.
Appellatio quomodo fiat. T. 10 c. 794 D.
Appellatio una an sufficiat, quoties plures una condemnantur sententia. T. 10 c. 795 C.
Appellatio fit voce, aut libello. T. 10 c. 794 E.
Appellatio unius in causa communi an an proprio contra. T. 10 c. 840 A.
Quod appellatio majoribus prodest, hoc restitutionis in integrum beneficio minores confequuntur, & nolim appellare. T. 10 c. 910 B.
Appellationis accusatrix definitio, & de appellationibus damnatorum. T. 1 c. 880 A.
Appellationis, & relationis differentia. T. 1 c. 880 A.
Appellationis exercendæ tempora. T. 1 c. 535 C.
Appellationis inchoatæ causa intra annum, vel saltem biennium prosequenda. Ibidem D.
Appellationis deferre pœna. T. 6 c. 946 B. & seq.
Appellationis remedium post vocationem in jus impediri non potest. T. 6 c. 936 C. ante vocationem admittitur. Ibidem C.
Appellationis causa ab initio exponi, & probari debet. T. 6 c. 944 C.
Appellationis tempus ut non sit procurantem reddit poffitur. T. 6 c. 891 B.
Appellationis an extinctæ cognitio, & extinctum fit crimen morte rei. T. 6 c. 891 D.
Appellationis causam post lapsum omnium temporum causam non posse induci. T. 9 c. 1121 B. fed exceptandum mox esse priorem sententiam, perinde ac si appellator ei adquiesset. Ibidem B.
Appellationis diem quando antefferre possunt. Vide anticipare. T. 9 c. 1117 A.
A. pellationis auxilium abolere potest prætorium convenito. T. 9 c. 1118 B.
Appellationis effectus quis. T. 9 c. 1121 B.
Appellationis effequendæ exactio non extinguit. T. 9 c. 1107 B.
Appellationis loco est retractatio. T. 9 c. 191 A.
Appellationis causa reddere, vulgo *pouvoir les griefs*. T. 9 c. 801 B.
Appellationis causa an per procuratorem possit agitari. T. 10 c. 797 C.
Appellationis, vel restitutionis in integrum petitionis tempore an aliquid possit innovari. T. 10 c. 910 B.
Appellationis causa introducto potest ex una tantum parte, absente altera. T. 10 c. 922 A.
Appellationi renuntiat, qui post appellationem eandem causam apud eundem judicem agit. T. 6 c. 858 B.
Appellationi introducendæ ad forum audientiæ quæ tempora sint tempora, non etiam finiendæ, & diremendæ. T. 9 c. 1117 B.
Ad appellationem hi, qui appellantur, quemadmodum respondent. T. 1 c. 95 C.
Post appellationem quid observandum. T. 1 c. 881 A. B.
Appellationem non esse necessariam in sententiis, quæ jure relicinduntur. T. 9 c. 1119 B. & seq.
Ad appellationem petagendam heredi novo prorogatur tempora. T. 9 c. 1124 B.
Sed hæred. heredis nova non prorogantur tempora ad deliberandum. Ibid. B.
Post appellationem interpoliam alia cum refutatoriis precibus, & litteris judicis, a quo appellatum est, quando miti debent. T. 9 c. 1116 C. & seq.
Appellationem revocari poffe. T. 9 c. 1112. B. intra triduum. Ibid. B.
Appellationem fruftratoriam, & mentiorum recipere ignavia est. T. 9 c. 1168 D.
Appellationem potest qui interponere nomine ejus, qui ad supplicium ducitur, eo invito. T. 9 c. 1111 D.
Appellationem revocare non licet post reditum apostolos Summo Pontifici ex *Cap. quæsivit, de dilation. in 6* cur. Tom. 9 c. 1110 C.
Appellantem non esse recipiendam quæ interponitur ab executione sententiæ. T. 9 c. 1121 E. & c. 1122 A.
Appellationem superfitiosam, & superveniunt temporis verecundia est. T. 9 c. 1121 B.
Ad appellationem interponendam, & prosequendam tempora quæ convantur. T. 9 c. 1111 B. & seq.
Appellationem inter, & querelam nominationis ut sit differentia. T. 10 c. 790 D. E.
Appellatione circumscripta, redit causa ad condemnationem. T. 1 c. 1128 E.
Appellatione pendente 6 mors interveniat. T. 1 c. 881 E.
Ex appellatione vir bonus offensionem non contrahit. Ibidem D.
Appellatione rerum mobilium continentur etiam moventes, quæ per le moventur. T. 4 c. 621 C.
Appellatione rei pars etiam continetur. T. 5 c. 869 D. E.
De appellatione deferta. Tom. 6 c. 934 B.
Clausula *appellationem remota* quando interpretanda. T. 6 c. 951 B. & c. 961 A. B.
Appellatione ornamentorum an contineantur vestes muliebres. T. 6 c. 601 A.
Appellatione filii, & patris quidnam præcise contineatur. T. 6 c. 439 D.
In appellatione quantum fit in condemnationem deducibus, non quantum debeatur, spectatur. T. 7 c. 60 B.
Si appellatione pendente mors intervenerit. T. 9 c. 1122 D. E.
Appellatione hominum qui continentur. T. 9 c. 419 C.
Ab appellatione longe distat recusatio. T. 9 c. 1126 C.
Appellatione interposita qui sententiam dedit judex, esse desiit. T. 9 c. 1128 C.
Appellatione interposita an aliquid possit innovari. T. 10 c. 792 B.
Appellatione fensel interposita nihil est cause, cur posit magistratus permittere relationem. Ibidem B.
In appellatione si quis eraverit, an et mortem. T. 10 c. 792 D.
Appellationes fruftratorie qui dicantur. T. 6 c. 77; D.
Appellationes omnes hodie Principes referunt ad Senatum. T. 9 c. 1109 B.
Quorum appellationes non recipiantur. T. 9 c. 1111 A. & seq.
Appellationes in Provinciis interpositæ plerumque deferuntur in urbem Romam. T. 9 c. 80 D.
Appellationem facta judicia. T. 1 c. 1128 D.
Appellationem causa an per alium reddi possit. T. 1 c. 881 A.
De appellationem causa reddendis. T. 1 c. 538 B.
De appellationem penis. T. 1 c. 616
Appellationem in causa non fieri quantum debeatur, sed quanti quis damnatus fit. T. 7 c. 68 A.
Appellationem duo genera, & fatisque qui. T. 9 c. 1115 A.
Appellationem causa tempora prefinita. T. 9 c. 132 C.
De appellationem temporibus, & prorogationibus. T. 9 c. 1111 A. & seq.
Appellationum duplicia fiunt tempora. T. 10 c. 786 D. & seq.
De appellationibus recipiendis, vel non. T. 1 c. 881 A.
De appellationibus quæ prorogativarum. T. 2 c. 1091 D. E.
De appellationibus. T. 9 c. 1109 B. & seq.
In appellationibus hoc est singulare, ut curam quæ non posit causa tantum parte præsente. T. 10 c. 795 D.
De appellationibus & relationibus. T. 10 c. 788 E. & seq.
Appellator vitius fumptus vitiori redditi in quadruplum. T. 1 c. 510 A.
Appellator, qui ad diem condictum non venerit, adversario fuo vitica, & litis fumptus reddere cetur. T. 6 c. 941 B.
Appellatore mortuo, an ejus heredes appellationem causa prosequi, & eius sententiæ pœnam exigantur. T. 10 c. 802 A.
Ab appellatoribus judici convivium fieri non oportet. T. 1 c. 538 D.
Appendi quo tempore solebat panis. T. 5 c. 397 C. & curo. Ibidem D.
Appius Claudius, an vero Tit. Claudius Centemanus sut Centumalus? ed appellatus. T. 1 c. 900 D.
Appius Claudius quomodo fit omen, judque mitiori. T. 1 c. 900 D.
Appium viam ftravit, appium Claudium induxit, & literam invenit. T. 1 c. 900 C.
Apollonius, Homerus Grammaticorum appellatus. T. 6 c. 91 E. & cur hæc illi appellatio attributa. Ibid. E.
Appoinctementes droict. T. 9 c. 126 E.

Appositum quid significet. T. 7 c. 648 D. E.
Apprehensio possessionis an magis sit facti, quam juris. T. 5 c. 605 A.
Apprehensionem possessionis esse rem facti, & quid ad Fiscum pertinet res vacantes. Ibidem A.
Aqua jugis, viva. T. 3 c. 397 E.
Aqua non prohibens communis non est. T. 1 c. 59 A.
Aqua biennio amittitur, & biennio usucapitur. T. 1 c. 1110 A.
Aqua castellaria. T. 3 c. 77 C.
Aqua fola jugis, & viva veteres in fariciis uti solebant. Tom. 3 c. 398 E.
Aqua & ignei accipere quid. T. 3 c. 397 C. D.
De aqua per totam tollenda. T. 3 c. 77 A.
De aqua quotidiana, & æstiva interdictum. T. 1 c. 855 A. B.
Aqua legata. T. 4 c. 806 B.
Aqua, quæ fus fonte fluit, usurpari, & retineri potest. Tom. 5 c. 734 E.
Aqua fovialis quæ dicatur. T. 3 c. 661 C.
De aqua pluvia, quæ ex fundo communi plurium opere manifesto nocet similiter alii fundo communi plurium. T. 5 c. 674 C. D.
De aqua pluvia, quæ ex fundo communi plurium nocet fundo, non tamen communi, sed unius proprio. T. 5 c. 676 B.
Aqua quare sit dividenda benefitis T. 6 c. 466 C.
De aqua quotidiana, & æstiva. Ibidem C.
Aqua servitutum nomine an continetur. T. 6 c. 776 D.
Aqua æstiva quæ sit. T. 7 c. 436 D.
Aqua cui debetur, an fistulam in vivo ponere possit. Ibidem E.
Aqua ita constituta, ut alternis diebus integris, vel nocte tantum, vel die tantum, vel alternis horis, vel hora quotidie ducatur, quando non utendo amittatur. T. 7 c. 467 B. C.
Aqua legata alternis annis an amittatur non utendo. T. 7 c. 1348 D.
Aqua quotidiana quæ sit. T. 7 c. 436 D.
Aqua uni concessa, an alteri per eandem locum iter cedi possit. Ibidem C. D.
Aqua cadua quæ sit, & an duci possit. T. 7 c. 438 B.
Aqua quomodo ducenda sit. T. 7 c. 438 E.
Aqua si sua fponte perfluat, nemine ducente, an non utendo amittatur. T. 7 c. 469 A.
Aqua ita constituta, ut quis ea uatur tantum æstate, vel uno mense quotannis, an non utendo amittatur. T. 7 c. 467 A.
Aqua nondum inventa, an recte constituatur iter aqua. T. 7 c. 414 C.
Aqua pluvia è vicino nocet in urbe, quæ actio adhibetur. T. 7 c. 475 E.
Aqua non utendo an, & quando amittatur. T. 7 c. 395 E.
Aqua mollescere fervum. T. 9 c. 616 C.
Aqua in Ægypto venalis est. T. 10 c. 1123 E. & c. 1124 A.
Aquæ cælestis interdictum. T. 3 c. 127 A. B.
Aqui pluviæ arcendæ actio. T. 1 c. 854 B. C.
Aquæ veteres etiam singulis civibus manere, & non rurbari. T. 2 c. 828 C. D.
Aqua jus quimpertravit, rescriptum infinuare debet Præfecto prætorio. T. 3 c. 639 A.
Aqua jus est personale. T. 4 c. 806 B.
Aqua servitus lege venditionis an imponi possit fundo vendito. T. 4 c. 805 C.
Aqua servitus confitita potest, quo non dum nata est. Ibidem B. cur. Ib. D.
Aqua pluviæ arcendæ actio quando locum habet. T. 5 c. 663 C. & seq.
In aqua servitute acquirenda vetustas requiritur. T. 5 c. 738 A. B.
De aqua pluviæ servitutibus. T. 5 c. 670 D. & seq.
Aqua digitus quid sit. T. 6 c. 519 B.
Aqua digitus, & modulus an sit idem. T. 6 c. 466 C. D.
Aqua caput quod sit. T. 7 c. 434 B.
Aqua ducendæ gratia fistulæ ædibus vicini applicare, si dominus detur, quæ actio sit. T. 7 c. 417 B. & seq.
Aqua hauriendæ per machinas ex proprio fundo jus an sit servitus, & an perfonæ tributum. T. 7 c. 443 B.
Aqua hauriendæ per machinas servitus an cæstello imponi possit. Ibidem.
Aqua hausitus habenda an habere adirum ad hauriendum, & contra. T. 7 c. 433 A.
Aqua hausitus habens, si certo tempore iterit, nec aquam duerit, an eum amittat. T. 7 c. 464 C.
Aqua hausitus an sit domus publicum cuiquam concedatur. Tom. 7 c. 433 A.
Aqua hausitus est jus prædii, non perfonæ. T. 7 c. 443 A.
Aqua hausitus quando sit jus perfonale. T. 7 c. 440 E. & c. 441 A.
Aqua iter an veniat in judicio communi dividundo. T. 7 c. 432 D.
Aqua jus an constitui, & acquiri possit, etiamsi nobis aqua non sit utilis. T. 7 c. 399 D.
Aqua pluviæ arcendæ actio an sit de damno infecto. T. 8 c. 546 D. E.
Aqua pluviæ arcendæ arbiter quando detur, & de quo inquirere debeat. T. 7 c. 881 D.
In aqua pluviæ arcendæ actione actio formatur ex persona rei. T. 7 c. 215 C.
Aqua servitus. T. 7 c. 380 D.
Aqua pluviæ arcendæ actio. T. 7 c. 480 B.
De aqua hausitu alia est quæstio, alia de pateo. T. 7 c. 577 E.
Aqua dandæ jus quibus olim concessum erat. T. 7 c. 438 B. hodie soli Principi competit. Ibid. B.
Aqua, vel vias servitus si legetur alternis annis, tamen unum esse legatum. T. 7 c. 1348 B.
Aquæ servitus ita constituta, ut ducatur alternis annis, vel mensibus, an, & quando non utendo amittatur. T. 7 c. 467 A.
Aquæ ex Cibi concessæ qui aquam adsmificet, an servitutem amittat. T. 7 c. 468 C.
Aquæ, & ignis interdictum. T. 8 c. 917 E.
Aquæ servitus an acquiratur triennio. T. 10 c. 617 A. B.
Aqua jus est personale. T. 4 c. 806 B.
Aqua servitus lege venditionis an imponi possit fundo vendito. T. 4 c. 805 C.
Aqua servitus confitita potest, quo non dum nata est. Ibidem B. cur. Ib. D.
Aqua pluviæ arcendæ actio quando locum habet. T. 5 c. 663 C. & seq.
In aqua servitute acquirenda vetustas requiritur. T. 5 c. 738 A. B.
De aqua pluviæ servitutibus. T. 5 c. 670 D. & seq.
Aqua digitus quid sit. T. 6 c. 519 B.
Aqua digitus, & modulus an sit idem. T. 6 c. 466 C. D.
Aqua caput quod sit. T. 7 c. 434 B.
Aqua ducendæ gratia fistulæ ædibus vicini applicare, si dominus detur, quæ actio sit. T. 7 c. 417 B. & seq.
Aqua hauriendæ per machinas ex proprio fundo jus an sit servitus, & an perfonæ tributum. T. 7 c. 443 B.
Aqua hauriendæ per machinas servitus an cæstello imponi possit. Ibidem.
Aqua hausitus habens an habere adirum ad hauriendum, & contra. T. 7 c. 433 A.
Aqua hausitus habens, si certo tempore iterit, nec aquam duerit, an eum amittat. T. 7 c. 464 C.
Aqua hausitus an sit domus publicum cuiquam concedatur. Tom. 7 c. 433 A.
Aqua hausitus est jus prædii, non perfonæ. T. 7 c. 443 A.
Aqua hausitus quando sit jus perfonale. T. 7 c. 440 E. & c. 441 A.
Aqua iter an veniat in judicio communi dividundo. T. 7 c. 432 D.
Aqua jus an constitui, & acquiri possit, etiamsi nobis aqua non sit utilis. T. 7 c. 399 D.
Aqua pluviæ arcendæ actio an sit de damno infecto. T. 8 c. 546 D. E.
Aqua pluviæ arcendæ arbiter quando detur, & de quo inquirere debeat. T. 7 c. 881 D.
In aqua pluviæ arcendæ actione actio formatur ex persona rei. T. 7 c. 215 C.
Aqua servitus. T. 7 c. 380 D.
Aqua pluviæ arcendæ actio. T. 7 c. 480 B.
De aqua hausitu alia est quæstio, alia de pateo. T. 7 c. 577 E.
Aqua dandæ jus quibus olim concessum erat. T. 7 c. 438 B. hodie soli Principi competit. Ibid. B.
Aqua, vel vias servitus si legetur alternis annis, tamen unum esse legatum. T. 7 c. 1348 B.
Aquæ servitus ita constituta, ut ducatur alternis annis, vel mensibus, an, & quando non utendo amittatur. T. 7 c. 467 A.
Aquæ

Arbitri solus quis possit. Tom. 8 c. 758 C.
Arbitri vitari debantur veteres in testimoniis dicendis. T. 10 c. 511 D.
Arbitraria judicia. Vide, Judicia bona fides.
Arbitraria est demonstratio qualitatis actionis, non nomen actionis. T. 5 c. 907 A.
Arbitraria judicia quo ordine pertractentur. T. 5 c. 148 D.
Arbitraria sunt interdicta noxalia. T. 7 c. 240 C. item interdicta exhibitoria sunt arbitraria, & cur arbitraria appellentur. Ibid. C.
Arbitraria est actio, quæ duas habet clausulas. Ibid. C.
Arbitraria actio cur sic nominata. T. 10 c. 927 A.
Arbitrariæ actiones. Vide, Actiones arbitrariæ.
Arbitrariæ esse omnes actiones nolunt. T. 7 c. 240 C.
In arbitrariis judiciis quarum rerum habetur ratio. T. 1 c. 1280 B.
In arbitrariis actionibus non quæsumus datur cautio, sed tantum in bonæ fidei actionibus. T. 4 c. 575 D.
Arbitraria judicia quæ actiones conparentur. T. 5 c. 915 C.
Arbitrium, an arbitrium dicendum est. T. 5 c. 591 B. C.
Arbitratus, & arbitrium idem est. T. 10 c. 535 E.
Arbitratus duplex. T. 10 c. 1120 B.
Arbitrium, & arbitratus pro eodem. T. 7 c. 1194 B.
Arbitrium verborum ipsa est æquitas. T. 1 c. 1195 A.
Arbitrium duplex. T. 3 c. 26 C.
Ad arbitrium, seu judicium restrictæ fidei bona nihil pertinet. T. 4 c. 899 D.
Arbitrium judicis non est latissimum in actione arbitraria. Tom. 4 c. 874 A. B.
Arbitrium boni viri stipulationi inseritur. T. 4 c. 983 C.
Arbitrium recipere volentis est, cognoscere accessitatis. Tom. 5 c. 175 A.
Arbitrium a judicio ordinario quomodo differat. Ibid. A.
Arbitrium quid sit, & an arbitrio terms præcibitur. T. 5 c. 179 D.
Arbitrium in locatione non ex domini, qui locavit operas, voluntate, sed boni viri dependet. T. 5 c. 524 D.
Arbitrium certum an sit. Tom. 5 c. 988 D.
Arbitrium etiam strictæ accipitur. T. 5 c. 989 B.
Arbitrium collatum in personam alterius an personam ejus egredi possit. Ibid. C.
Arbitrium promiscuis an eligi possit, & quando. Ibid. B. C.
Arbitrium inquum judex corrigit. Ibid. A.
Arbitrium an finitur pœna commissa. T. 6 c. 23 C.
Arbitrium liberum est mera voluntas. Tom. 7 c. 1019 D.
An in arbitrium alterius legatum possit conferri. T. 7 c. 1088 D. & sequ.
Arbitrium petere potest legatarius commoni dividendo. T. 7 c. 580 D. Arbiter constituet partem heredi, & legatario. Ibidem E.
Arbitrium duplicater accipitur. T. 8 c. 758 B. mercus perfunctorum non egreditur. Ibidem C.
Arbitrium extraneri in legatis. T. 7 c. 1088 D.
Arbitrium heredis, & legatarii in legatis. Ibidem B.
Arbitrium boni viri vinculo equitatis continetur. Ibidem A.
Arbitrium tutelæ. T. 9 c. 590 B. & seq.
In arbitrium tutelæ venire ususres pecuniæ pupillaris, quam tutor in usus suos convertit, & usuras legitimas. T. 9 c. 599 C.
Arbitrium duplex. T. 10 c. 535 E.
Arbitrium quomodo accipiatur contra filius bonæ fidei. T. 10 c. 1120 C.
Arbitri boni viri quæ vis, & effectus. T. 5 c. 988 D.
Arbitrii impedimenta, quotuplicia sint. T. 3 c. 177 E & c. 178 A.
Arbitrii inique corrigendi duo remedia esse, & quæ sunt. T. 5 c. 1000 A.
Arbitrio promittitur peressigus condituntur obligatio. T. 5 c. 989 C.
Arbitrii vocabulum in testamentis pro boni viri arbitrio accipitur. T. 7 c. 1090 E.
Arbitrio juris non omne, quod in judicis accidere potest, debetur, & est in obligatione. T. 4 c. 100 D.
Ab arbitrio inique an appellari possit. T. 1 c. 861 B.
Arbitria an nomen, & quando interveniat. T. 5 c. 988 B. C.
Verbum *arbitria* accipitur non pro libera & diffusa arbitria hereditum, sed pro arbitrio boni viri. T. 6 c. 683 D.
Arbitrio non fiunt non liberum est, sed in arbitrium confertur. T. 8 c. 443 B.
Arbitria mero qui adstringuntur. T. 8 c. 758 B.
Ab arbitro compromissario appellatione potest. T. 9 c. 590 C. constitutionibus regis permittitur. Ibidem C.
Arbitria judicum plerumque pernicioſa sunt. T. 5 c. 222 C.
Arbitria fiunt in unde dicuntur. T. 5 c. 988 D.
Arbitria quæ ab arbitrio excultant. T. 5 c. 177 E & c. 178 A.
Arbitri, quæ in alienas ædes, vel in agrum vicini immoniat, ut fulcitari possit. T. 1 c. 481 A.
Arbitri origini cedit, non alimento. T. 4 c. 142 D.
Arbitri quo jure retineri possit. T. 8 c. 940 A. B.
Arbor confungunitatis, & error Dodbrum in pictura gradum. T. 9 c. 918 B.
Arbor vicini si in vicinum prædium radices porrexit, recidere eis vicino non licet. T. 1 c. 1140 D.
Arbor cui legata est, an possit eam exstirpare. T. 10 c. 524 C.
Arbores pustæ, & prætexitus rami ipsa homo pertexit, ut puniendus. T. 1 c. 505 D.
Arborum legatum an legatarius radicitus exstirpare possit. T. 7 c. 1098 B. an eam repullulantem vindicare possit. Ibidem B.
Arborem si heres in fundo fructuario posuerit, an eam possa invito fructuario extirpare possit. T. 7 c. 1243 D.
Arborum confungunitatis qui dicit, erat. T. 9 c. 624 B.
Arbore legata, an etiam videantur radices legatæ. T. 7 c. 1095 B.
De arbore fita in urbe propriorum vicini, & de præjudicio intermitendo. T. 9 c. 1145. A. & seq.
De arbore in confinio, vel prope confinium posita. Ibid. C.
De arbore vicini, quæ fudit omnes radices fata in incum fundum. Ibidem B.
Arbores fumosæ an fiat in fructu. T. 5 c. 69 B.
Arbores qui cedant, corcentur ut latrones. T. 5 c. 225 D.
Arbores fructiferæ qui ceciderant, quibus pœnis afficiendi. T. 1 c. 501 B.
Arbores si per furtum cæsæ sint, in duplum eius rei nomine reus convenitur. T. 1 c. 411 A.
Arbores an sint in fructu. T. 4 c. 792. E. in fylva data in dente hæ distinctio notatur, an in ædus, an non cædus. Ibidem E. & c. 793 A.
Arbores fiunt superficies fundorum: hinc appellatio superficiei latior, quam additi. T. 4 c. 145 B.
Arbores propter umbram non fiuntur, sed fabricantur jure fuscidunur tantum finium dirimendorum causa. T. 9 c. 497 C. D.
Arbores collucæ quando sint. T. 7 c. 454 D.
Arbores si venditor, dum fundum venditum tradit, excidierit, vel exstirpaverit, emptori tenetur ex empto. T. 7 c. 746 D.
Arbores fabricare quid sit. T. 7 c. 454 C.
Arbores exstirpates quinam sint. T. 10 c. 766 B. C.
Arborum furtum cæsarum. T. 3 c. 225 C. D.
Arborum furtim cæsarum interdictum. T. 1 c. 855. A. c. 866 E. & 867 A.
Arborum juxta aquæductus positarum jus. T. 2 c. 831 D.
Arborum terminalium everfores ut puniendi. Tom. 1 c. 503 E. & c. 504 A.
Arborum ius in confinio positarum. T. 1 c. 70 C.
Arborum furtum cæsarum actio. T. 7 c. 480 B.
Arborum venditarum an numerationne pretii emptor dominus fiat. T. 7 c. 802 A.
Arborum vicinarii rami quomodo suppotandi. T. 9 c. 1140 B. C.
De arboribus furtim cæsis. Tom. 6 c. 461 E.
De arboribus excendis interdictum quod, an, quando, & cui detur. T. 7 c. 454 B. duplex est. Ibid. B. C.
De arboribus adimendis. T. 9 c. 1139 E. & c. 1140 A. B. & seq.
De arboribus fubicondis. Ibidem c. 1139 & c. 1140 A. & seq.
De arboribus excendis, quæ vicino nocent, interdictum. T. 9 c. 1139 E.
De arboribus coercendis. Ibidem E.
De arboribus collucandis. Ibidem E.
Arca quæstoria. T. 2 c. 680 D.
Arca vinaria. T. 6 c. 775 E.
Arca funeris. T. 3 c. 512 A.
Arca perfectiuæ. T. 2 c. 680 D.
Arcadii Imperatoris, qui Ecclesiarum ædes vetuerat, cum ad Ecclesiam ipse confugisset, historia. T. 10 c. 811 B.
Arcarii qui sint. T. 2 c. 772 C.
Arcarii Ecclesiæ quinam sint. T. 10 c. 816 C. D.
Arcarius. T. 8 c. 497 A.
Arcere aquam est curare, ne fluat aqua inde torrentis. T. 5 c. 665 E. & c. 666 A.
Arcus, seu opus arcuatum quid dicatur. T. 5 c. 671 E.
Arcuum fabricæ. T. 2 c. 1121 D.
Archiarii qui sint, & eorum immunitates. T. 2 c. 756 B.
Archiarii quid accipere possunt ab aegrotis. T. 2 c. 757 B.
Archiarii ab omne metatorum excusantur. T. 2 c. 975 A. B.
Archiarii dicuntur qui in locum conflituuntur, ut probandus. T. 2 c. 757 D.
Archiatorum dignitas. T. 2 c. 908 B. C. & c. 975 C.
Archiatorum caudo pertinuitur ad cognitionem Præfecti prætorio. T. 9 c. 1025 B.
Archiatorum & dignitas tribuit iuridiciorum in quibusdam locis. T. 6 c. 891 C. D.
Archidiaconus ut eligendus. T. 2 c. 1146 D. E.
Archidiaconus Vicarius est Episcopi in omnibus. T. 6 c. 815 D.
Archidiaconus minor Archipresbytero. T. 6 c. 818 E.
Archidiaconi Sacræ Præfati. Tom. 6 c. 778 B.
Archidiaconi in majori Ecclesia suos habent officiales. T. 6 c. 980 B.
Archidiaconi dicuntur Chorepiscopi. Tom. 6 c. 980 B.
Ab Archidiacono non appellatur Episcopus, sed Archiepiscopus. T. 6 c. 980 B.
Ad Archidiaconum spectat omnis disciplina Clericorum post Episcopum. T. 6 c. 988 B.
Archigenotes qui sint. Tom. 10 c. 833 B.
Archiguberni an restentur jure militari. T. 8 c. 149 C. D.
Archiepiscopus, & Patriarcha idem. T. 3 c. 1049 B.
Archiepiscopus Ecclesiam potest alii affignare, etiamsi nulla subsit causa removendi primi possessoris. T. 6 c. 822 E.
Archiepiscopus olim Metropolitanus erat superior. T. 6 c. 1020 C.
Archiepiscopus nullum habet potestatem in subditos suffraganeorum eius, nisi ad eum provocatum sit. T. 6 c. 1040 C.
Archiepiscopi Bituricensis, & Archiepiscopi Burdigalensis controversia de primatu Aquitaniæ. T. 6 c. 808 A. & c. 815 D.
Archiepiscopo perferetur crux triplicata. T. 6 c. 810 C.
Archimandrita Mesochorum præfectus. T. 10 c. 810 B.
Archimandritæ quæ laterbarum Prefatus. Ibidem B.
Archipresbyter ab Archidiacono eligitur, ab Episcopo confirmandus. T. 6 c. 981 B.
Archipresbyter subiectus Archidiacono. T. 6 c. 818 E.
Archipresbyteri annum quinquennium cumulabit. T. 6 c. 982 B.
Archischoli deficiunt prudentia. T. 10 c. 1037 B.
Archisellorum privilegia. Tom. 1 c. 760 A.
Arca est maxima pars domus, suffpecficies vero minima, & cum folo conflertur. T. 4 c. 845 B.
Area aliena vendita a non domino ab eventum conditione in edificium fabius repetere potest. T. 5 c. 1024 D.
Area est præsumptum urbanum, quæ ædificiar aqua area, *ut Ulpianus ferunt fymmetia*. T. 6 c. 438 E.
Area si legatur, & pollea impositum ædificium, an legatum per hoc extinguatur. T. 7 c. 1031 B.
Area vendita, & ædificata ab emptore, pollea evicta a domino, an fumptuum indeficationis ratio habeatur. T. 5 c. 810 B. C.
Area vendita certo pretio, & ut domum ædifices, ædificatque domum partem mihi, pertradat, an ipsi possum ex vendito. T. 7 c. 744 C.
Area quale prædium sit. T. 8 c. 942 D.
Area quæ modi accipiatur. T. 7 c. 407 D.
Aream do, ut partem ædificii aræ impositi mihi reddas, ex tali contractu, qui nomine certo caret, an detur actio præcipitis verbis. T. 6 c. 61 B.
Areæum reditus. T. 3 c. 232 B. C.
Areas vacuas occupare, & ædificare olim certis cuibus permissum. T. 3 c. 554 B.
Arelatensium reipublica fuit celebrata in Gallia, ab Asfonio altera Roma dicta. T. 2 c. 1378 B.
Arenaria tribus ille non possunt. T. 9 c. 477 A.
Arcopagitæ nullo judicabant. T. 10 c. 391 D.
Argentaria, & tutela comparantur. T. 4 c. 932 A.
Argentaria taberna. T. 7 c. 1151 E.
Argentariæ funt regales. Tom. 3 c. 1316 A.
Argentariæ tationes quodammodo publicæ funt. T. 9 c. 5 B.
Argentarius etiam dicitur coaffor. T. 4 c. 968 A.
Argentarius publicus persona est. T. 5 c. 38 B.
Argentarius quis dicitur. T. 9 c. 4 A.
Argentarii. T. 2 c. 768 B.
Argentarii mercyes qui dicantur, T. 3 c. 108 B.
Argentarii & tutoris comparatio. T. 4 c. 932 A.
Officium utriusque est publicum, & vitale. Ibidem A.
Argentarii qui dicuntur. T. 4 c. 208 D. hi erant rationicinatores optimi. Ibidem E. quorum ufus est necessarius, sed quandoque periculosus. Ibidem c. 209 A. verba Senecæ de hiſce. Ibidem B.
Argentarii officio quid incumbit. T. 4 c. 932 A. B. C.
Argentarii quo, & quod eorum exercitium, & officium fuerit. T. 5 c. 36 A. B.
Argentarii heres. T. 7 c. 1252 D.
Argentarii an, & quando, & ubi rationes fata edere cogantur. T. 7 c. 14 A.
Argentarii, qui pro aliis conflituuntur, quomodo rationes inexcusse reo. T. 9 c. 562 A.
Argentarii fæpe olim interveniebant, & novatione non fiebat aliunde obligiones fuscipiebant. T. 9 c. 165 E. & c. 161 A.
Argentarii. T. 9 c. 239 B.
Argentarii rationes fuas cuique edere debent. T. 9 c. 1 A.
Argentarii fali, qui ad fe recipiunt aliena debita, ex reorepto obligantur. T. 9 c. 160 B.
Argentarii tenentur ad id, quod interest affinere in fastum. Tom. 9 c. 4 E.
Argentarii folebant fere semper conficere rationes contrahentium. T. 10 c. 829 C.
Argentarius dilatio non datur ob causam perferendarum rationum ex provincia nisi ex justa causa. T. 4 c. 924 C. D.
De argentario decoflorte, qui abiti mensis argentaria fuso cedit. T. 6 c. 328 D. E.
Argentarium varia nomina. T. 1 c. 438 A.
Argentariorum officium. Tom. 2 c. 1158 A.
Argentariorum privilegia. T. 2 c. 767 C.
De argentariorum rationibus edida. T. 3 c. 266 A.
Argentariorum fosti. T. 4 c. 944 B.
Argentariorum, & mensæ ufus necessarius propter utilitatem publicam. Ibidem B.
Argentariorum receptum etiam constitu-

stitum dicitur. T. 9 c. 260 E.
Apud argentarios in pecunia deposita quæ ratio habetur eorum poſt privilegia, & quæ ante privilegia. T. 4 c. 310 B.
Argentarius ſequi adhibitus ſuiſſe in recepto, & in conſtituto. T. 9 c. 261 A.
De argentariis judicium. Tom. 4 c. 924 B.
Argentarius an dilatio ad rationes conficiendas detur. T. 5 c. 56 D.
In argentarii ſingularia quædam, & quæ ſint. T. 6 c. 615 C.
De argentariis, qui menſas habent poſitas in foro permutandis pecuniis accepto collybo. Tom. 9 c. 1107 D.
Cum argentariis ſemper intelligitur ſtemus tacitum contrahi. Tom. 10 c. 461 A.
Argentum poſtulatum, pubulatum, vel poſtulatum, *Argent de empelle*. T. 5 c. 191 C.
Argentum, vel aurum mobilibus legatis non debetur. T. 1 c. 433 E.
Argentum legatum an dividi poſſit. T. 7 c. 109 B.
Argentum probum quod eſt. T. 9 1450 A.
Argentum poſtulatum quid ſit. T. 10 c. 448 A.
Argentum ſtratum quid ſit. T. 10 c. 561 C.
Argenti fabli, & infecti appellatione quæ contineantur. T. 1 c. 809 C.
De argenti pretio, quod thetauris inferatur. T. 1 c. 780 C.
Argenti natura, ſive ſubſtantia quæ, & qualis ſit. T. 1 c. 395 C.
Argenti, vel auri maſſa vindicatio. T. 7 c. 237 B.
Argenti certum pondus dare juſſus an liberetur pro eo dando pretium. T. 7 c. 1733 C.
Argento poſitorio legato, quæ debentur. T. 1 c. 439 E.
Argento, ſive maſſa argenti fabrepta, quæ actio competat. Tom. 5 c. 590 C.
Argento legato an cedat argentum promereale. T. 7 c. 1371 E.
Argento legato quale argentum debeatur. T. 10 c. 1130 G.
Argentum omnium in argento, non in ſupellectili deputabantur. T. 7 c. 966 E. & c. 967 A.
Argentum, vel aurum inſpicienda data ſin itinere peritent, cujus ſit periculum. T. 7 c. 859 A. B.
Argentum, vel aurea vaſa an ſint in auro, vel argento. T. 7 c. 967 A.
Arguiſſe idem eſt, quod accuſaſſe. T. 8 c. 1278 E.
Argumenta ſingula non ſint pars navis. T. 5 c. 81 D.
Argumenta ex vulgaribus diſſitis dubia an ſirma ubique ſint. Tom. 8 c. 276 D.
Argumenta a maiori ad negandum valent, ad affirmandum vero non. T. 8 c. 670 A.
Argumenta levitas & mediocria non plane ſufficiunt ad probationem. T. 10 c. 965 E.
Argumenta a maiori ad minus, & a minori ad maius ſunt infirmiſſima in jure. T. 10 c. 1022 D.
Argumentum a majori, vel minori non licet in his, quæ ſunt meri imperii. T. 7 c. 963 D.
Argumentum periculoſa, captioſa, & cavillatrix. Vide, Sorites.
Argumentatio ducta ex propoſitione falſa nihil valet. T. 10 c. 398 B.
Argumentationes pleudoneæ. T. 1 c. 1356 A. B.
Argumentatur a ratiocinatore ad rationes. T. 7 c. 496 E.
Argumentum ab officio municipum ad tutorem valet. Tom. 4 c. 1043 C.
Argumentum a repub. ad puplillum valet, & e contrario. Ibidem C.
Argumentum a majori ad minus tantum valet ad negandum, non autem vero a minori ad majus ad affirmandum. T. 4 c. 1405 D.
Argumentum paſſionis tacite eſt diuturna accepto uſuramm totius pecuniæ. T. 4 c. 839 C.
Argumentum ab aſſore civitatis ad tutorem pupilli valet. Tom. 4 c. 397 C.
Argumentum a conjugatis affirmative non valet, quod & Quintilianus non magnopere probat. Tom. 4 c. 465 D. Secus vero, ſi negative. Ibidem E.
Argumentum a conjunctis ad diviſa non ſemper locum habet. Tom. 4 c. 230 C.
Argumentum a ſolutione ad conſtitutum. T. 4 c. 77 A. conſtitutum eſt inſtar ſolutionis in multis, non per omnia. Ibidem A.
Argumentum a ſtipulatione ad legatum in jure frequens eſt. T. 4 c. 460 D.
Argumentum a toto ad partem non valet, & alia eſt ratio totius fundi, alia eſuſdem partis. Tom. 4 c. 158 B.
Argumentum a ſervitute urbana ad ſervitutem ruſticam an procedat. T. 5 c. 691 B.
Argumentum ſemper recte deducitur ab actione in rem ad actionem ad exhibendum. T. 5 c. 378 A.
Argumentum Senecæ de non committendo ſermone ſecreto documenti. T. 6 c. 236 C.
Argumentum a majori ad minus, vel contra, in tractatu meri imperii cur non valeat. T. 7 c. 54 C.
Argumentum eſt optimum abſtinendum empti ad edilitias actiones. T. 9 c. 397 A.
Argumentum a comparatione, a pari, non a maiori. T. 9 c. 490 A.
Argumentum a ſimilitudine, vel inductione. Ibidem B.
Argumenti nomine quæ contineantur. T. 10 c. 1129 D.
Ariata quæ civitas. T. 2 c. 838 A. B.
Arioli, ſi de capite Principis, vel de ſumma republicæ conſulti reſpondent, capite puniuntur. Tom. 1 c. 507 A.
Ariſto peritiſſimus privati & publici juris, antiquæ & recentis. Tom. 6 c. 158 A.
Ariſtoteles ſapientiæ magiſter appellatur. T. 5 c. 650 E.
Arithmetica proportio ut a geometrica diſtet. T. 1 c. 1064 B.
Arithmetica proportio ſerviat in contractibus. T. 4 c. 289 C.
Arithmetica proportio quæ eſt. Ibidem D.
Arius eſt publicum declinavit poſt Forum Conſtantini. Tom. 3 c. 657 B. C.
Arma armis propulſare omni jure comparatum eſt. T. 3 c. 126 C.
Arma qui adverſus vemp. moverit, lege Julia majeſtatis afficiendus. T. 1 c. 514 A.
Saper arma jurandi mos apud Francos, & Saxones. T. 2 c. 1097 C.
Arma armis repellere licet. Tom. 4 c. 654 B.
Arma lubrica, vel luſoria quæ dicuntur, & quibus appoſita. T. 6 c. 229 D.
Arma, & libri an conſerantur. T. 8 c. 97 D.
Arma militum pignori obligati non poſſe. T. 9 c. 1208 C.
Arma nulla barbaria vendantur. T. 9 c. 369 E.
Arma cur poſſimnio non reddantur. T. 9 c. 585 B.
Armis. T. 9 c. 368 D. & c. 370 A.
Armorum appellatione quæ contineantur. T. 1 c. 1222 E.
Armorum fabricæ. Ibidem B. C. D.
Armorum fabricam privato habere non licet. Ibidem C.
Armorum appellatio quot, & quibuſnam rebus competat. Tom. 1 c. 785 B.
Armorum uſus inſto Principe ſit interdictus. T. 2 c. 833 D.
Armorum publica fabricæ. Tom. 9 c. 370 B.
In eis erant conſtituti certi fabricenſes. Ibidem B.
Armorum fabricam privatis non licet habere. Ibidem B.
Armorum fabricæ ſub quonam forenſium olim magiſtratu. Tom. 10 c. 847 A.
Arnomanus ſi nauta fregerit, an id imputetur veſtoribus. T. 3 c. 686 B.
Arnamenta vocabulum nauticum, vulgo & *Sartie*. Tom. 6 c. 448 B. & C. 473 B.
Arnamenta navis an continentur vindicatione navis. Tom. 7 c. 135 C.
Arnamenta navis quæ dicantur. Ibidem C.
Arnamentaria ſint ſub cura Patrum civitatum. T. 2 c. 1122 D.
Arnamentis ſunt bona regalia. T. 2 c. 1325 C.
Armata vis. Vide, Vis.
Armati milites conſultores eſſe prohibentur. T. 10 c. 930 C.
Armenia quatuor. T. 2 c. 1086 C.
Armenij collocabant ſuæ dotis pueſtas. T. 3 c. 1069 C.
De Armeniis. Ibidem C.
Armamenta navis differunt a mercibus. T. 5 c. 535 C.
Armilla manuum. T. 3 c. 272 B.
Arra in empione tantum intervenit, non in locatione. Tom. 3 c. 104 E.
Arra venditionis, aut locationis, aut nuptiarum eſt vinculum. T. 1 c. 308 D.
Arra venditionis, aut locationis, aut nuptiarum vinculum quo fieri debeat. Ibidem D.
Arra eſt argumentum emptionis, & venditionis, & quod arræ nomine datur. T. 1 c. 126 C.
Arra quonam modo dicatur pignus. Ibidem c. 211 A.
Arra fidem facit contractus factiſ, ac totius pecuniæ ſolvendæ. T. 6 c. 606 B.
Arra dicitur & pactum, & contractus. T. 4 c. 251 B.
Arra eſt tantum argumentum emptionis. T. 5 c. 511 B.
Arra, non ſecuta emptione, qua actione repetatur. Ibidem B.
Arra an ſit pars pretii. T. 7 c. 706 B.
Arra ſolius eſt dari in argumentum ſponſalium vite contractorum. Ibidem D.
Arra non eſt argumentum emptionis contractæ. Ibidem B.
Arra, & pretium quid differant. T. 7 c. 751 C.
Arra non aſſerenda eſt, ſed compenda. T. 9 c. 396 A.
Arra eſt pignus. Ibidem A.
Arra eſt, quod præcogitur, ut reliqua ex fide conventionis ſequantur. T. 10 c. 660 E.
Arra quomodo reperatur contractu diſſoluto. T. 10 c. 1008 B.
Arra an veniat in actione empti. T. 10 c. 1014 D.
Arra, ſicut in emptione, ita in locatione intervenit. T. 10 c. 1043 C.
Arra contractus ſunt adminicula. T. 1 c. 937 D.
Arra quam ratione ſint contractus adminicula. Ibidem D.
Arra ſponſalitia. T. 2 c. 1311 A. B.
Arra datio an de integro ſit. T. 7 c. 751 B.
Arræ in venditione adhibitæ ius. Ibidem A.
Arræ vincula rem addringunt. T. 9 c. 1437 A.
Arræ ſponſalitiæ ſequaris nuptiis reddantur, vel imputantur in dotationem propter nuptias. T. 9 c. 434 E.
Arræ ſponſalitiæ non reddunturſi ſit intervenerit mors ſponſæ, & hoc ſola impediverit nuptias. T. 9 c. 435 C.
Arræ repetatur actione ex empto, vel conditione ſine cauſa. T. 9 c. 285 B. C.
Arræ ſponſalitiæ. T. 9 c. 429 A.
Arræ quando reddantur in duplum. T. 9 c. 436 C.
Arræ ſunt veluti pignora. T. 9 c. 285 E. non tantum nummi dantur arrarum nomine, ſed etiam aliæ res. Ibidem B.
Arræ, quæ dantur in ſponſalibus ſunt annuli, monilia. T. 9 c. 281 B. ſi nuptiæ non ſint, quid fiet. Ibidem A.
Arræ, vel fidejuſſoris datio an ſacit rem minus integram. T. 10 c. 1008 A.
Arræ datio eſt contractus. T. 10 c. 1015 A.
Arram qua actione emptor, diſſoluta emptione mutuo conſenſu, repetat a venditore. T. 7 c. 751 B.
Arratum datio contractus eſt. T. 1 c. 312 A.
Arratum datio contractus eſt, qui pracedit nuptias. T. 9 c. 429 B.
Arratum datio contractus dicitur. T. 9 c. 27 E.
Arratum datio eſt contractus. T. 9 c. 434 C.
Arratum dationes nullam ſcripturam exigunt. Tom. 9 c. 284 B.
contractibus adnumeratur. Ibidem B.
Arratum poena quæ. Tom. 9 c. 285 A. & E.
Arratum nomine in quadruplum, hodie in duplum ſponſa pleditur, ſi ejus culpa ſponſalia diſſolvantur. T. 10 c. 671 E.
Arras dat emptor venditori, non perfecto contractu culpa venditoris, reſtituit vendtor arras in duplum. T. 9 c. 285 A. non perfecto contractu culpa emptoris, emptor arras perdit, quas dedit. Ibidem A.
Praeter arras in etiam poena addi poſſit in ſponſalibus. Tom. 10 c. 551 B.
De arris quid fiet, ſi venditio ſit perfecta, nec ab ea recedatur. T. 9 c. 284 A. B.
De arris ſponſalitiis. T. 9 c. 428 B. & ſeq.
Arrabonici contractus. T. 9 c. 284 B.
Arrale paſſum. T. 9 c. 27 E. ex eo paſſo datur ſilio. Ibidem E.
Ex arrali paſſo non pacifcentibus partur ablio. T. 10 c. 1014 D. & ſeq.
Artifices. T. 2 c. 312 A.
Arriani, ſive Porphyriani. T. 10 c. 813 C.
Arriannum parbaraſpitatis damnata. T. 2 c. 1088 D.
Arietum appellatione an continentur ovis, & boves. Tom. 10 c. 1126 B.
Arrogantiæ medium nomine caret. T. 1 c. 774 A.
Arrogatio, & emancipatio eſt minimi capitis diminutio, an liberet quoque obligationibus præcedentibus. T. 4 c. 228 A.
Arrogatio per quem olim fiebat, & quomodo. T. 8 c. 910 B. quonam prohibenda. Ibid.
Arrogatione minoris tutelam, & curam fiuiri. T. 9 c. 603 D. E. & c. 607 A.
Arrogatione acquirtur dominium. T. 9 c. 103 E.
Arrogatior qua actione, nomine arrogati, convenini poſſit. T. 5 c. 159 A.
In arrogatorem quonam detur actio. T. 9 c. 1043 C.
Ars eſt crimen, quæ ſciuntur. T. 1 c. 732 B.
Artis, & naturæ comparatio perelegans. T. 1 c. 916 B. & c. 917 A.
Artis ſic operit peritium eſt lenamentum. T. 4 c. 968 C.
Artem ludicram qui exercent, jus prævocandi non habent. T. 1 c. 511 E.
Artem Grammaticam ſcripſit Quinius Rhemnius Palæmon. T. 4 c. 1473 B. C.
Artes magicæ prohibentur. T. 9 c. 1429 A. & ſeq.
Artium liberalium profeſſorum numerus. T. 2 c. 1110 B.
Artium liberalium profeſſores a civilibus muneribus excuſantur, non autem ſilii. T. 3 c. 744 E. & c. 756 A.
Artium liberalium profeſſorum munus, ac dignitas. Ibidem c. 755 A. & ſeq.
Artium maleficarum crimen. T. 9 c. 1420 E.
Artemo quid. T. 8 c. 651 B.
Artemo non eſt pars navis. Ibid. B.
Artemones pro *artemonem* ibid. eſt. T. 7 c. 1324 B.
Articularis morbus a perſonalibus excuſat muneribus. T. 2 c. 755 B.
Articulejanum Senatus-Conſultum, T. 9 c. 1142 B.
Articulus *ſed non eſt* ſemper differentiæ, *item ſed eſt* non ſemper eſt conjunctivus. T. 4 c. 72 D.
Articulus *Nam*. Vide, Nunc.
Articulus *De* signat ſignificationem. T. 9 c. 349 E.
Articulus cauſa impropriæ ſententia dicitur. T. 9 c. 1066 C.
Articuli omnes, omnéque cauſæ, omnes cauſæ, ſive ſpecies ſigillatim legitur, aut Senatus-Conſultis comprehendi non poſſunt. T. 6 c. 90 B. & ſeq.
Articulus *Ex* ſignificatur cauſa, articulo *propter* octavio; & ſecluſo eſt cauſa, aliud occaſio. T. 4 c. 659 A.
Ex articulo *da, ut faciat*, dari in factum civilem idemum. T. 9 c. 351 D.
Artifices ſunt, qui exſtruunt. T. 10 c. 1033 D.
Artificum immunitates. T. 2 c. 767 B.
De artificum diſputatione. T. 2 c. 1146 B.
Artificum illicitæ conventiones quomodo coercentur. Tom. 10 c. 1033 A.

De artificibus ad diversi opera deputatis, & ad rem privatam, vel dominicam pertinentibus. T. 9 c. 615 B & seq.
Artificium est habitus animi, non officii. T. 7 c. 976 B.
Artificium & officium in quo differant. T. 10 c. 1115 A. B.
Artificio artificium, officio officium, artificio officium mutari, non etiam officio artificium. T. 3 c. 239 B.
Arvales fratres. T. 3 c. 189 E. c. 209 C. D.
Arvales fodales. Ibidem E. & minutus. T. 7 c. 630 E.
As quid, & cujus appellatione quamnon continetur. T. 8 c. 972 D.
Ascita, vel ascititia, quinam sint. T. 10 c. 810 E.
Ascetæ an sint, aliis quamnon. T. 10 c. 820 B.
Ascetriæ pistillanæ quasi praefica T. 1 c. 536 E.
Ascetarum concubitus privilegia. T. 3 c. 6 D. E.
Ascetaria a monasterio separantur. T. 3 c. 221 E.
Ascetriæ quæ sint. T. 1 c. 536 E. & T. 2 c. 21 E.
Ascetriæ a Canonicis separantur. T. 3 c. 1304 B.
Asiarchia. T. 1 c. 1028 A.
Asiarchæ. T. 2 c. 1114 E.
Asinus machinarius. T. 10 c. 1124 E. & c. 1125 A.
Asini machinarii. T. 1 c. 439 E.
Aspectus urbis ut rusticis deformetur, caurum fuit, ne ædibus junctis legari possit. T. 4 c. 1331 A.
Aspiri nomen qui dicantur. T. 9 c. 1199 D.
Asperum, & iniquum fepe jus civile. T. 4 c. 493 C.
Aspratura quid. T. 3 c. 267 A.
Asprius. T. 3 c. 187 D.
Assecula, aliena. T. 2 c. 850 C.
Assecula quis. T. 9 c. 420 D.
Assertio fecunda. T. 1 c. 460 A.
Assertio nulla est, nisi partes prefentes fint. T. 10 c. 698 C.
Assertiones perfuasoriæ. T. 1 c. 1036 B.
Assertor quis dicatur. T. 1 c. 468 E.
Assertor si provocet, quanti cavere debet. T. 1 c. 917 C.
Assessores unde dicti. T. 6 c. 947 B.
Assessores. T. 9 c. 112 A.
Assidui, & locupletes, qui possident bona immobilia, unum faciebant. T. 6 c. 45 E.
Assignationem libertorum, & multa alia liberis non aufert exheredatio. T. 4 c. 893 A. B.
Assis distributio in quot uncias fieri debeat. T. 1 c. 1010 D.
Assis, arripe diversis significationes. T. 3 c. 187 C.
Assis partes quæ, & quenam sint. T. 1 c. 110 D.
Assum an tot uncie efficiant, quot tertatur voluerit. Ibidem D.
Assium distributio quibus non bene nota est, tenere accedunt ad ipsis disciplinam. T. 7 c. 1328 E.
Astalium facere quid sit. T. 1 c. 1199 D.
Astalium. Ibidem D.
Aster, & astrum quid inter se differunt. T. 3 c. 252 A. B.
Astipulandi, & exstipulandi discrimen. T. 1 c. 939 A.
Atto animo, seu dolo, & calidoo. T. 2 c. 1197 D.
Attrologi res omnes revocant ad duodecim partes. T. 1 c. 1094 C.
Attestatio, & Apostolica vocationis modus differant. T. 3 c. 655 C.
Pro attitulo fapientia ubi dicatur abundione verbi, non proprietate. T. 6 c. 367 C.
Attyforum vis, & jus. T. 2 c. 1056 D.
Auctor, vel xoyos auctoris gallice *franchise, franchendus*. T. 1 c. 530 C.
Auxium, & auxia in quo gradu contineantur. T. 8 c. 1056 C.
Auxiliarum quinam apud Aristophanem. T. 8 c. 897 D.
Athenienses dicebant in dorem deifice centena milia festertium. T. 4 c. 183 D.
Athenienses judex judicium in reis erat. T. 7 c. 1226 C.
Athenienses in quo maxime circa materiam legum differunt a Lacedemonisis. T. 8 c. 894 A.
Athletæ a tutelis vacare. T. 1 c. 1027 E.
Athletæ civilium munerum immunitatem habent. T. 1 c. 758 D. E.
Athletæ censetur, cibi genere certo to antea pabulantur. T. 7 c. 1228 E.
Athletæ decretarii certis cibis pabulantur. T. 7 c. 961 E.
Athletæ victores quid consequantur. T. 10 c. 703 C.
Atgenus. T. 8 c. 110 A.
Atmurus. Ibidem B.
Atomus. T. 1 c. 521 A.
Attarii qui dicuntur. T. 9 c. 533 D.
Attinentes hi, ad quos pertinet cura, mundities, & nitor atrii. T. 4 c. 801 D.
Attrientes fcenæ. T. 3 c. 289 A.
Atrium unde dictum. T. 4 c. 801 D. & T. 9 c. 533 D.
Atrocium delicta. Vide, Delicta.
Atrocitas nec legem, nec modum habet. T. 9 c. 1309 A.
Attrepsio, & Attexus Pacuvius. T. 8 c. 58 B.
Attilia, vel Atilia, vel Atinia ges quamam fuerit. T. 8 c. 95 D.
Attilianus tutor quinam fuerit. T. 8 c. 919 E.
Attilianus tutores qui dicuntur. T. 9 c. 554 C.
Attrectationes res propria pignerata fit furtiva, non traditione facta in domini potestatem. T. 10 c. 248 A. B.
Attributere, & adsignare idem est. T. 4 c. 1379 C.
Attriènes qui. T. 8 c. 625 E.
Attuatium, quæ Civitas. T. 3 c. 111 D.
Avaritia caca. T. 2 c. 740 C.
Avaritia stulta mortalium discernit proprietatem, & possessionem. T. 4 c. 656 D.
Avaritia hominum stulta possessionem, proprietatemque discrevit. T. 9 c. 1081 C.
Avaritia hominum stulta proprietatem a possessione discerait. T. 9 c. 1006 C.
Avaritiæ summæ Romanorum augmentum certissimum quod. T. 9 c. 1453 A. B.
Aubaine, & evinage quid sit apud Gallos. T. 2 c. 644 B.
Aubaine vox vulgaris unde deducitur. T. 9 c. 907 B.
Auctio, & licitatio fieri solent pratenti pecunia, gerera fide, punica fide. T. 3 c. 705 E.
Auctio publica. T. 9 c. 130 C.
Ex auctione, quam qui nomine alieno facit, ad eamre pertit. T. 5 c. 741 B.
Auctiones publicæ, præconæ, vel apparitæ sub hasta venderes, & addicente, cujusnam ipsis prisis temporibus fierent. T. 6 c. 92 E.
In auctionibus quis proferatur. T. 4 c. 149 C.
Auctor, id est, venditor, auctor pecuniæ. T. 2 c. 1037 D.
Auctor quam differentiam facit inter res, & *res*: ut immittet fe, qui ne hereditate cepit aliquid, non immittet fe, qui per hereditatem aliquid capit. T. 4 c. 192 B.
Auctor elegantiæ rationem J. C. ad *l. 38. de Conficiti. indebita.* recentet. T. 5 c. 477 B. & seq.
Auctor contra Accursium ex *leg. 10. ad S. C. Macedon.* quam explicat, differit. T. 5 c. 439 E.
Auctor illudatur neque ex dispiti, neque ex empto de evictione tenetur. T. 5 c. 872 B.
Auctor pecuniæ omnis, quæ DD. in *l. 2. de reb. creditis.* contulerunt, stringere, & explicare promittit. T. 5 c. 190 C.
Auctor ad dubitationem, ex qua Accursius fe non potuit expedire, ex *l. 21. ff. de fide, mandatis* respondet. T. 5 c. 465 B.
Auctor quis ad *l. 24. §. Calonus, Lucat. ff. rend.* exponit, de alio quidiano fuisse. T. 5 c. 518 B.
Auctor contra Accursium, & omnes DD. ex *paragraph. 1. l. 22. mandat. quæ §. de contract. emp.* ostendit, obdare vifa fuit, disputat, illorum rationem ut minus idoneam refutat. T. 5 c. 445 D. E.
Auctor summe notanda propositi ad *l. 67. §. 1. pro facio.* T. 5 c. 404 E. & c. 405 A. B.
Auctor inordinatam dispositionem titulorum, & legum et libris Pandit. C. vituperat, & emendat. T. 5 c. 407 C.
Auctor contra Accursium in *l. pro dote, de adl. empt.* ex *l. 10. §. qui sufuriarum, de pignor.* differit. T. 5 c. 814 B.
Auctor numerumque adnotavit locos, ubi *dari diserte*, vel *dotem dicere* pro *promittere* ufi fuere veteres juris interpretes. T. 5 c. 938 E.
Auctor corrigit locum *l. 2. §. ex noxa causa.* T. 5 c. 99 E.
Auctor contra Accursium in *l. 4. de publ. fenat.* T. 5 c. 49 A. B.
Auctor in *l. 16. §. pro affisione, de pign. pract. accept.* pro *pro, ex: ter. fittundum*, & accipendum confer. T. 5 c. 676 B.
Auctor *l. cum quidam, de fide, & publicum.* explicat, & contra disputat. T. 5 c. 941 A. D.
Auctor emendat interpionem legis 70. *pro fide, & reddit* eam legem *fide.* 31. *Pandit. ad edictum*, & proximo *nomine* urbis legis *i. rodcire.* T. 5 c. 479 A.
Auctor contra illofum disputat. T. 5 c. 595 E. & expedit A.
Auctor *l. Stychum, §. doli, de falsat. & l. reiuno, §. non. de petit. hereditat.* contra Accursium explicat, & dedicat. T. 5 c. 814 D.
Auctor contra Accursium, & Bartolum retractationem. T. 5 c. 414 C.
Auctor propositum titulorum inscriptionem librorum edidit Pandit. J. C. explat, & emendat. T. 5 c. 100 E. c. 101 A.
Auctor, repudiata Proculeianorum sententia, *Veteris* magnas rationes in fuam fe duxisse fententiam fatetur. T. 5 c. 71 A.
Auctor unde dicatur. T. 4 c. 781 C.
Auctor quendam Cassidicum, qui de republica fcripsit, notat, qui illum ignorarit. T. 5 c. 478 C.
Auctor errorem fuum fatetur in difpositione quarundam constitutionum Cracarum. T. 9 c. 478 C.
Auctor hujus operis commendat omnes Justinianei conditores. T. 9 c. 484 B. fundet omnibus, ut ea perlegant. Ibidem c. 485 A.
Auctor fequitur forum emptoris, fi vellet evictionis nomine rem defendere. T. 10 c. 917 C.
Auctoris mala fides non perfringit bonam fidem emptoris. T. 8 c. 781 E.
In auctoris persona fi initium fit vitiosum, erit etiam in persona emptoris. Ibidem C.
Auctoris retractatio. T. 9 c. 1408 C.
Auctoreus laudare venditorem quandoque, & quoamam modo continet. T. 6 c. 98 B.
Auctoreus laudare quidnam fit. Vide, Laudare auctoreus.
Auctoreus laudare quid. Tom. 9 c. 1295 E.
Auctoreus laudare quid fit. T. 9 c. 58 C.
Auctores juris fuas rationes fuge affteingere folent. T. 4 c. 502 A.
Auctoris: cum per auctores venditantur fingula. T. 10 c. 441 E.
Auctoriosi quæ venditio est contraria. T. 9 c. 379 D.
Auctoriose vendere, aut locare. T. 1 c. 1483 D. & T. 3 c. 204 B.
Auctoriose venire quid. T. 9 c. 379 C.
Auctoriose vendere, vulgo *en bloc*, *& en tasche*. T. 9 c. 304 C.
Auctoriose vendere, aliud, alea. T. 10 c. 443 D.
Auctoritas partes in nuptiis contrahendis exercitatio est, & perficit fit, aut intra triennium reversurus: alias non prohibeatur, qui in potestate eius fuit, nuptias contrahere. T. 5 c. 540 C. D.
Auctoritas tutoris minoribus necessaria est non tantum in civilibus, fed etiam in criminalibus caufis. T. 9 c. 602 C. & feq.
Auctoritas est approbatio tutoris expressa, quæ interponitur in ipso negotio pupilli, vel perfecto negotio. T. 9 c. 603 C. D.
Auctoritas negotium perficit. T. 10 c. 52 D.
Auctoritatem fuam an accomodare possit Principes in cuisiquam injuriam fine confensu ejus. T. 1 c. 189 D. E.
Auctoritatem defugere quid. T. 9 c. 1306 B.
Auctoritatem defugere quid. T. 10 c. 1088 B.
Quæ quis auctoritate privata confituit, separandi ab iis, quæ publica. T. 4 c. 883 A.
De auctoritate prælfanda. T. 9 c. 602 A. & feq.
Auctoriati in aliena fiva licet, ni dominus prohibeat. T. 5 c. 89 E.
Auctoriati an licet in alieno agro, invito domino. T. 9 c. 479 B.
Auctoriati restitutio ad fraudatorum pertinet. T. 1 c. 1427 B. C.
Audientiam in quos olim habuere Episcopi, & Presbyteri. Tom. 10 c. 822 C.
Audire, & videre multum differunt. T. 1 c. 1113 D. E.
Audiri quoscumque adfertores libertatis publicæ interest. Tom. 5 c. 377 B.
De auditione testimonium aoud antiquos fuisse receptum. T. 3 c. 75 C. D.
Auditores Servii unde ita dicti. T. 1 c. 509 B.
Auditores tutis olim Papinianiste dicebantur, eique festum diem celebrabant. T. 4 c. 3 E. & c. 4 A.
Ad auditorium mares res transferunt relationem, & appellationem. T. 9 c. 1101 A. & feq.
Auditorium Episcopus, fed non jurisdictionem, aut tribunal, aut forum. T. 10 c. 821 C.
In auditorio causa idem est, quod epistographia. T. 3 c. 204 C.
Avertaria. Ibidem B.
Avertio quid, & quis effectus. T. 8 c. 1069 E.
Averfio quid. T. 9 c. 504 B.
Averfio non fit, cum per partes venditantur fingula. T. 10 c. 441 E.
Averfioni quæ venditio est contraria. T. 9 c. 379 D.
Averfione vendere, aut locare. T. 1 c. 1483 D. & T. 3 c. 204 B.
Averfione venire quid. T. 9 c. 379 C.
Averfione vendere, vulgo *en bloc*, *& en tasche*. T. 9 c. 304 C.
Averfione vendere, aliud, alea. T. 10 c. 443 D.
Averfione conducere quid fit. T. 10 c. 443 E.
Averfione emere quid fit. Tom. 10 c. 1012 C.
Averta quæ dicuntur. T. 2 c. 901 A.
Avertere, idell, emere. T. 2 c. 902 C.
Aves quæ possideri a nobis possint. T. 1 c. 795 E. & c. 716 A.
Aves affurfaffæ evolare, & revolare an pofflliceantur. Ibidem A.
Avia quinam dicuntur avorum quidnam fit. T. 6 c. 424 E.
Avibus legatis, quæ continentur, T. 1 c. 436 D.
Avibus legatis an debeantur avianta. T. 10 c. 1126 B.
Aulæum, & movere differunt. T. 5 c. 155 C.
Aufidius Namusa, & Aufidius Tuscus. Ibidem vita. T. 1 c. 912 A.
Aufere, & producere vim, & significationem verborum fequi. T. 4 c. 913 E.
Augeri an possit significatio verborum. Vide, Verborum significatio.
Augmenta augere interdicti legatum: detrimenta fatisfacta minuere, quid hoc est. Tom. 4 c. 1180 E. & c. 1181 A.
De augmento legati. T. 7 c. 1107 A.
Aug-nentum recipit hereditatis. Vide, Hereditas.
Augusta non est folata legibus caducitatis, quamquam Principes et tributaent eidem privilegia, quæ ipse habet. T. 9 c. 717 C.
Augusta an de folata legibus. Ib. E.
Augusta eidem privilegia utitur, quibus Augustus. T. 10 c. 921 D.
Augusta pupillorum tribunatum, quæ habet Augustus. T. 7 c. 1189 C.
Augustus 12. libros de vita fua fcriptit. T. 1 c. 829 D.
Augustus Cæsar autor fuit legis de divortiis. T. 4 c. 1476 A.
Augustus Imperator corpus de rebus, de negotiis mutticis controversias finiendas, & dirimendas effe. T. 5 c. 530 C.
Augustus a Cæsare separatus tempore Traiani. Vide, Trajanus. T. 9 c. 1278 E.
Augustus quare Pater Patriæ fuerit nominatus. T. 10 c. 755 E.
Augustus. Ib. Augusti nectrum habebat hypothecam ex fuis contractibus. T. 10 c. 1097 C.
Avia materna adeo refpicit nepotem ex filia natum, paterna nepotem ex filio. T. 1 c. 156 D. E.
Avertio quid, & quis effectus. T. 8 c. 1069 E.
Averfio quid. T. 9 c. 504 B.
Averfio non fit, cum per partes venditantur fingula. T. 10 c. 441 E.
Averfioni quæ venditio est contraria. T. 9 c. 379 D.
Averfione vendere, aut locare. T. 1 c. 1483 D. & T. 3 c. 204 B.
Averfione venire quid. T. 9 c. 379 C.
Averfione vendere, vulgo *en bloc*, *& en tasche*. T. 9 c. 304 C.
Averfione vendere, aliud, alea. T. 10 c. 443 D.

Aulus Ofilius J.C. qualis. T. 1 c. 912 A
Aulus Ofilius an primus scripserit de legibus Vicensimæ, de juridictione. Ibidem B. C.
Aulus Caecilius J.C. qualis. Ibid. C.
Aurungazebus. T. 2 c. 890 D.
Aurarius sufferuor quis sit, & ut creetur. T. 2 c. 680 C.
Aurum functionis omni negotiatorum olim erat onus. T. 1 c. 821 A.
Aurelianus Imperator multos e familia propria, qui peccaverant, judicii, & legibus publicis punierunt dedit. T. 10 c. 946 D.
Aurea quæ dicantur. T. 8 c. 316 E.
Aureus unus pro quo festertius computetur. T. 2 c. 179 A.
Aureum tonantis, vulgo *le coin*. T. 5 c. 395 C.D. & T. 9 c. 1449 B.
Aurei folares, five solstitiales. T. 5 c. 395 C.
Aurei affimati. Vide, *Affimati*.
Aurei Justinianei æstimatio. T. 3 c. 559 E.
Aureo primus Justinianus æstimationem certam statuit. Ibidem E.
Aureum annulorum jus. Vide, Jus aureorum annulorum.
Aureorum potestas, five facultas. T. 1 c. 395 D.
De aureorum annulorum jure liberis data a Principe. T. 7 c. 1124 A.
Aureorum annulorum jus. T. 9 c. 647 C.
De his, qui aureos adnodunt, & de vultu Principis aureis imprimendo. T. 9 c. 556 D.
Aureis inter homines negotia, & res omnes sui corpis ex constitutione Justinianei. T. 3 c. 559 E.
Aureum vellere tellibus cur olim febbant. T. 7 c. 882 D.
Auri, vel argenti massæ vindicatio. T. 7 c. 237 B.
Aurifices ali sunt, alii deauratores. T. 2 c. 768 C.
Aurificum Privilegia. T. 2 c. 767 C.
Auris memoriæ confecrata est. T. 1 c. 1153 A.
Aurum bullatæ quid sit. Tom. 2 c. 1054 C.
Aurum indalcum. T. 2 c. 980 D.
Aurum gleba, aurum oblativum, aurum coronarium. T. 1 c. 829 D.
Aurum publicum. T. 2 c. 778 D.
Aurum negotiatorium. T. 2 c. 781 A.
Aurum fachum, vel infectum quid. T. 1 c. 829 C.
Aurum coronarium. T. 2 c. 779 D.
Aurum, quod uxoris caula paratum est, vel in paratum erat, multum interesse, utrum ita legetur. T. 7 c. 671 A.
Aurum legatum an dividi possit. T. 7 c. 1092 B.
Aurum argentofum. T. 10 c. 561 C.
Aurum negotiatorium χρυσόφορον. T. 10 c. 664 A.
Auri illatio. T. 2 c. 777 D.
Auri publici professores. T. 2 c. 778 C.
Auri lignati definitio. T. 3 c. 273 E.
Auri, & argenti fodinas etiam privatis possidere licere. T. 3 c. 443 A.
Auri porna quelibet, auri intelligitur puri. T. 2 c. 1355 D.
Auri facra fames. T. 2 c. 1090 D.
Auri libra. T. 2 c. 1087 B.
Auri libra, libra ferici erat. T. 2 c. 799 C.
Auri natura, five fubftantia quæ, & qualis fit. T. 5 c. 305 C.
Auri mafia fi legetur, & ex eo poftea fiat poculum, an legatum extinguatur. T. 7 c. 1021 D.
Auri libra olim non plures fuit, quam libra ferici. T. 9 c. 369 A.
Auri libra. T. 9 c. 946 C.
De auri fubtratis collatione. T. 9 c. 401 B.
Aurichalcum quidnam fit, & quomodo ferbi debeant. Tom. 10 c. 19 C.D.
Auro fafto, & auro infecto quid intelligendum venit. T. 3 c. 273 D.
Auro legato quænam cedant. T. 1 c. 437 E.
Auro legato, an aures debeantur emblemata. T. 2 c. 159 B.
Aut male accipi pro *hant*. T. 3 c. 1 A.
Aut dies eft, aut nox eft. T. 8 c. 578 E.
Aut artículus disjunctivus, & fubdisjunctivæ orationis. Ibidem D.
Aut fumptum pro *hant*, vel *non*. T. 10 c. 434 D.
Authentica tertiarum contributione debeat diem, & uomen Confulis, & quæ fit cauta, tractat auctor *lib. 10 cap. 14*. T. 5 c. 1 A.
Authentica edimus Judici, inftrumenta adverfario. T. 9 c. 19 C.
Authenticum inftrumentum quid ejus vis, & auctoritas. Tom. 6 c. 877 C.
Avarnius quis proprie dicatur. T. 8 c. 1036 B.
Auxiliorum eft cognatus. T. 8 c. 188 C.
Auxiliorum defunctfi ab intefato præferri confobrino proximitatis jure. T. 8 c. 180 E.
Avus maternus reliquit nepotem ex filia natum. T. 1 c. 156 D.
Avus, vel pater filio, quem in poteftate non habet, fubftitutere poteft. T. 7 c. 934 B.
Avus nepoti, quem in poteftate habet, an, & quando poffit fubftitutere alterum nepotem, quem in poteftate non habet. T. 7 c. 934 B.
Avus, & avia in quo gradu cognationis. T. 8 c. 1036 B.
Avus nepoti impubere fubftituit filium, hoc eft, patrem ejus nepotis, an patri fubftituit detur annus ad deliberandum. T. 10 c. 784 D E.
Avus maternus an numeretur inter parentes. T. 10 c. 1117 E.
Auxilium commune quid fit. T. 1 c. 870 E.
Auxilium reftitutionis non datur lori faciendi caufa cum damno alterius. T. 9 c. 342 C.
Auxilium liberatæ potentius eft, quam manus injectionis. T. 4 c. 1271 A.
Auxilium mancipio an ferendum & quomodo. T. 5 c. 1000 E.
Auxilium reftitutionis, quod concedatur beneficio ætatis, eft extraordinarium. T. 10 c. 896 D. & c. 900 E.
Azo autarus. T. 7 c. 1162 A.

B

Bacrionets. T. 2 c. 300 E.
B. Bauli. T. 1 c. 690 B.
Baiuvarus lex. T. 5 c. 176 A.
Ballistarum fabricæ. Tom. 2 c. 1121 D.
Ballistarii. Ibidem D.
Balluca quæ conftat unciis. T. 1 c. 791 A.
Balnea, quæ funt in domo legata, an debeantur. T. 2 c. 1114 D E.
Balnea an unus a focio fucere poffit fecundum parietem communem. T. 7 c. 414 C.
Balnea privata an poffint exigi per inferiores militares Judices a Provincialibus, qui eos excipiunt. T. 10 c. 800 D.
Balnearii fores qui dicantur. T. 1 c. 860 E.
Balneatis fures cur gravius coercentur, quam alii. T. 3 c. 148 A.
Balneatorum monopolia prohibita. T. 9 c. 307 B. & feq.
Balneum concameratum. T. 9 c. 1224 A.
Balneum an debeatur, domo legata. T. 10 c. 1165 C.
Balnei tollitur petitio. T. 2 c. 974 D.
Balneo publico plures finguli in fingulis uti poffe. T. 7 c. 1150 A.
In balneis exftruendis forma obfervanda quæ. T. 9 c. 1174 A.
Balneorum, & fpectaculorum cura cui olim commifta. T. 10 c. 844 C.
In balneis vaporariis nequis habet cuniculum pergentem in eas ædes recte fervitus conftituitur. T. 7 c. 461 A.
Balneis, ea embammata quid fit. T. 3 c. 448 A.
Banna funt regalia. T. 2 c. 1336 A.
Banna rima reputantur ad celebrationem nuptiarum. T. 6 c. 1073 C. ex Concilio Lateranenfi. Ibidem C. quæ conftitutio originem duxit ex Gallicana Eccleffia. Ibidem C.
Bannum idem, quod denuntiatio. T. 2 c. 1066 C.
Banni definitio. T. 2 c. 1179 C.
Bauno, & heribanno fignificatur etiam poena edicto non obtempérantis. Ibidem C.
Baphii. T. 2 c. 793 A.
Baphii. T. 9 c. 368 E.
Baptisma organicum fpiritali locum præbet. T. 6 c. 1108 B. & c. 1111 D.
Baptifma. Donatiftarum legitimum erat, fed non legitime ftatuat. T. 6 c. 1136 D E.
Sacrum Baptifma profanat, qui poftfutus defert a fide Chriftiana. T. 10 c. 827 A.
Baptifmatis ceremonias unde originem fumferint. T. 6 c. 1111 E.
De Baptifmate parvulorum. T. 6 c. 1064 C.
Baptifmus in privatis ædibus fieri non debet. T. 6 c. 1103 D.
Baptifmi iteratio per fe hæreffis eft. T. 10 c. 815 D.
In Baptifmo confirmio neceffaria fcriptura, quæ exprimat nomen baptizati. T. 6 c. 794 B.
Barba mortuo fenon non vellenda. T. 9 c. 643 D.
Barbariarum. T. 2 c. 768 B.
Barbari funt barbaræ gentis homines. T. 10 c. 662 A. B.
Barbari quinam habiti apud Romanos. T. 10 c. 1091 E.
Barbaris quædam hæreos vendi prohibetur. T. 10 c. 654 C.
Cum barbaris an liceat fuerit negotiari. T. 10 c. 1019 D.
Barbarius fervus fugitivus præpetus falfam geffit. Tom. 9 col. 1087 B. C.
Barea quid, & unde dicatur. Tom. 1 c. 386 C D.
Bareatæ quæ officiales in Eccleffia. T. 2 c. 1005 C.
Baronesquidem ipsui dati funt obfides pro Rege ab Anglis capto. T. 9 c. 420 B.
Bartholus notatus. T. 9 c. 1367 E.
Bartoli errorem in definitione tutelæ ut in re minuta inculcat auctor. T. 7 c. 1 E.
Basilica pro aede facra. Tom. 7 c. 1189 D.
Basilica jurefla eft omni foro, in qua verfantur negotiatores. T. 9 c. 1284 B.
Basilica vetanum, & cuinam ufui. T. 8 c. 905 E.
Βασιλικὰ ἀμφίτα Lege Philofophus. T. 2 c. 135 B.
Βασιλικὰ locos perperam aliquando notari a Græcis auftoribus. T. 3 c. 461 E & c. 463 A.
Basilicorum libri quid continent. T. 3 c. 143 E.
Basilica tyrannus orientis imperium invafit fub Zenone Imperatore. T. 3 c. 70 B.
Bastagarii qui fint. T. 2 c. 793 D.
Bastagarii an dent armata militia nomen ante, quam baftaga mutuo impigneretur. T. 2 c. 794 D.
Bastaga quinam erant. T. 10 c. 847 E.
Bastardi filii degeneris funt ingenii. T. 2 c. 1066 C.
Battermarum caves. T. 3 c. 581 C.
Le tour du baffon, Trebellianum. T. 9 c. 638 B.
Bella funt juris gentium. Tom. 1 c. 921 A.
Bella olim Proprætores adminiftrabant, unde tabernaculum prætorium dictum. T. 4 c. 832 A.
Bellum civile bofticle, aliud civile. T. 6 c. 828 C. an quæ in bello rapta reftituenda. Ibidem C.
Bel bell ad Imperium, & rempub. pertinet. T. 1 c. 829 D.
Belli jus a poftliminii jure feparatur. Tom. 3 c. 95 B.
Bello res non capta res fuos funt. Ibid.
In bello fi quis occiderit, & fi corpus eius non comparet, an luftebitur. T. 4 c. 1 D E.
De bello inter Pifanos, & Lucenfes. T. 6 c. 828 H.
Bellonarii. T. 2 c. 780 D E.
Bellicum ex teftamentum eft, quod non atramento fcriptum, fed fanguine, non in charta, fed in marcione. T. 2 c. 511 B.
Bene depofita quid. T. 7 c. 645 A.
De bene depofitis. Ibidem A. & feq.
Benedictio nuptialium facit. T. 6 c. 1054 D.
Beneficilia matrimonium perficit. T. 6 c. 1074 D.
Beneficia Principum latiffime interpretanda. T. 2 c. 934 C.
Beneficia conditionalia quæ. Tom. 2 c. 1300 E.
Beneficia, quæ clericis dantur, propriæ non funt feudæ. T. 2 c. 1164 B.
Beneficia Principum quæ dicantur. T. 2 c. 697 E.
Beneficia juris mentionibus non imperitantur. T. 4 c. 235 D.
Beneficia Principum latiffime funt interpretanda. T. 3 c. 55 A. B.
Beneficia alibi tributere in cujufque injuriam moris non eft. T. 4 c. 1413 E.
Beneficia alia fecularia, quædam regularia. T. 6 c. 1 E.
Beneficia Eccleffiafica variis modis appellantur. T. 6 c. 985 E.
Beneficia non poffunt jure fuccinis eximentis in cognatos Clericorum. T. 6 c. 987 B.
Beneficia perpetuo cohæreant, & cum perfonis inteceant. Ibidem B.
Beneficia quomodo vacare dicantur. T. 6 c. 1000 C.
Beneficia perfonalia, quæ nobis tributuntur, & competunt, an etiam parrigantur ad defenfores noftros. T. 6 c. 89 C.
Beneficia perfonalia non trahi in exemplum. T. 6 c. 781 B.
Beneficia Principum funt quam pleniffime interpretanda. Tom. 9 c. 1068 B.
Beneficia Principum quænam erant. T. 10 c. 340 D.
Beneficia, quæ ratione permittebantur arbitrio magiftri militum, modo funt fub difpofitione equeftris. T. 10 c. 822 E. & c. 823 A.
Beneficiarius hofpitaliteri ftudere debet. T. 6 c. 903 D E.
Beneficiarius, qui ex raftallis meliorem conditionem facere poteft, non deteriorem. T. 9 c. 641 B. & feq.
Beneficiarii. T. 2 c. 1054 B.
Beneficiarii officiales. T. 3 c. 639 C.
Beneficiarii dicuntur qui pro beneficio adminiftrant præfectiurat, municipatus, præturas, centurionatus. T. 9 c. 1452 D. opponuntur iis, qui dicuntur munifices. Ibidem D.
Beneficium quid fit, & quibus modis amittatur. T. 2 c. 1261 A. & c. 1262 A.
Beneficium duplex. T. 2 c. 1078 D.
Beneficium, five fundum quibus in rebus confiftat. T. 2 c. 1331 D.
Beneficium abftenionis. T. 1 c. 124 C & c. 658 C. & feq.
Beneficium repertorii. T. 1 c. 125 B.
Beneficium momenti. T. 1 c. 12 A.
Beneficium a vaffallo in feudum dari poffe. T. 2 c. 1276 E.
Beneficium an a principio ufu, aetate ratæ fint debitum. T. 1 c. 610 D.
Beneficium D. Adriani epifto.le an pertinent ad reos debendi. T. 3 c. 638 C.
Beneficium bonorum poffeffionis fecundum tabulas testamenti dari effe captivum. Tom. 4 c. 113 A. ellque multiplex. Ibidem A.
Beneficium divifionis quod eft. T. 4 c. 268 E.
Inter beneficium ceffionis, & divifionis differentia quæ eft. T. 4 c. 321 C. huius rei quæ. Ibid. C.
Beneficium divifionis an habeat plures defenfiones unus tutoris. T. 4 c. 321 C D.
Beneficium divifionis in perfonas competit. T. 4 c. 959 C.
Beneficium divifionis porrigitur ad omnes, qui pro alis pecuniam exfolvent. Ibidem C.
Beneficium excuffiatis tantum tributur iis, qui inviti manera cifiuntur fufcipiunt. T. 4 c. 868 D.
Beneficium Principis utrum in fundem publicum explicari poffit. T. 4 c. 861 D.
Beneficium proprie liberalitas non eft facultas neceffaria. T. 5 c. 32 B.
Beneficium non eft, nec liberalitas, quod neceffitate fit. Ibidem B.
Beneficium an contingit, quæ liberalitas eft liberum ex neceffitate, non ex arbitrio. T. 5 c. 83 E.
Beneficium feparationis, compendium divifionis, & pignoris quandonam locum habeat. Tom. 5 c. 1051 C D.
Beneficium datum contingibus, ne tenentur ultra, quam facere poffunt, in quibus abfentibus locum habeat. T. 5 c. 573 B.
Beneficium in commodato qua ratione vertatur in mutuum præftationis. T. 6 c. 219 A B.
Beneficium abfenti donari poteft. T. 6 c. 997 B.
Beneficium dividi non poteft inter duos. T. 6 c. 900 A. quo cafu fcindi poffit. Ibidem C.
Beneficium ne conferatur, aut promittatur ante quam vacet. T. 6 c. 1013 C.
Beneficium quando vacat ipfo jure. T. 6 c. 999 A. B. quo tempore incipit beneficii vacatio. Ibidem C.
Beneficium perfonale debitori datum. T. 6 c. 651 D.
Beneficium an fit id, quod acquirit fervus domino, vel neceffitas iuris, quam poteftas heredis indicit. T. 6 c. 461 D.
Beneficium ad detur invito. Ibid. D.

Beneficium Epistolæ D. Adriani unde dicatur beneficium divisionis. Vide, Epistola D. Adriani beneficium.
Beneficium facio datum ex fit personale. Vide, Socius.
Beneficium dat, qui mutuum dat. T. 7. c. 617 C. & seq.
Beneficium invito non datur. T. 8 c. 655 C. pedanale, quod donabus datur, non definit, quandiu usus superest. Ibidem c. 792 A.
Beneficium momenti, quid. T. 9 c. 1104 D.
Beneficium plenum humanitatis in fideiussorem gratiam. T. 9. c. 1.5 B.
Beneficium redintegrandæ possessionis unde dicitur. T. 9 c. 1153 C D.
Beneficium momenti. T. 9 c. 1154 D & c. 1155 & seq. & c. 1153 C.
Beneficium divisionis. Tom. 9 c. 1229 C D.
Beneficium qui invitus accipit, non accipere fed parere videtur. T. 9 c. 1318 B.
Beneficium excussionis. Tom. 9 c. 1279 D.
Beneficium inventarii. T. 9 c. 781 D. & feq.
Beneficium momenti latius patet. T. 9 c. 1160 A.
Beneficium invito non datur. T. 9 c. 1318 B.
Beneficium L. 2 C. de *rescind. vend.* an etiam pertineat ad emptorem. T. 10 c. 192 A.
Beneficii possessio per alium acquiri potest. T. 6 c. 997 A. B.
De beneficio fi inter Dominum, & vasallum fit contentio. Tom. 2 c. 1279 B C.
Beneficio Prætoris an hoc confequi potest, ut intelligatur mediocriteri pore ulucapionem impleriddo. T. 4 c. 70 A. B.
Beneficio res adjuvari, non decipi oportet. T. 5 c. 418 B.
Beneficio, & commodo an quisque ut poliit, quod pro fe impetravit a Principe, vel magistratu. T. 6 c. 334 C. & c. 651 D.
Beneficiorum Prælatus quo cafu a Summo Pontifice admittatur. T. 6 c. 999 D.
Beneficiorum Principis liber erat in arario. T. 10 c. 840 E.
In beneficiis, ut in ceteris contractibus quærere præscriptiones. T. 2 c. 1309 A.
De beneficiis fex Conradi quæ fit. T. 2 c. 1387 C.
Qui duobus beneficiis potitur, alterio ipfo jure privatur ex concilio Chalcedonenfi. T. 6 c. 988 C.
Benemeritus qui hodie eft, poteft cras malemeteri. T. 4 c. 1166 D.
Benemeriti quibus modis discuntur. Ibidem E.
Beneventanorum colonia. T. 3 c. 392 A.
Benevolentia, & amicitia differunt. T. 8 c. 633 E.
Benigna interpretatio ftricta fcripturæ addenda eft ex aliis legibus. T. 4 c. 891 B C.
Quod benigne concediur, non eft trahendum ad confequentiam. T. 7 c. 508 E.
Benigne intreduffa poffunt ampliari. T. 10 c. 1132 C.
Benignior interpretatio eft fequenda in rebus dubiis. T. 4 c. 988 C.
Quæ benignius refponfum præbet occafio, eam rapimus. T. 4 c. 986 D.
Bene vos Gallica figura fignifcat. T. 1 c. 1482 C.
Beneficgnia filia Garfiæ Regis Navarrorum Regis Richardi uxor. T. 6 c. 789 C.
Bejus fervicium dictum. T. 9 c. 369 B.
Berytum maternæ, & nutricis Beryti appellati. T. 2 c. 752 B.
De Berryto metropoli. T. 2 c. 811 B.
Beffium feram habere ibi, qui vulgo iter fit, prohibemur. Tu 4 c. 777 C.
Beffium feram qui irritaverit, eaque damnum dederit, in eius dominium aflio non datur. Ibidem D.
Beffiæ quæ contra naturam dicuntur. T. 8 c. 1.5 C.
Beffiis fubici quid. T. 8 c. 1080 C.
Beffiæ de quibufnam animalibus dicantur. T. 8 c. 1088 E.
Biarchi, & eorum numerus. Tom. 2 c. 927 C.
Biens. Tom. 8 c. 52 C.
Bibliotheca ac debeatur inftructa domo legata, & an contineatur apotheca librorum, quos ibi poftea reftator. T. 4 c. 1135 A.
Bibliotheceæ fundo inftructio legato contineatur. T. 4 c. 1.5 C.
Bibliothecarius unde dictus. T. 6 c. 1019 B. per librum inveftiri folet. Ibidem B.
Biblus urbs Phoenicæ Beryto finitima. T. 2 c. 752 B.
Bidum pro uno die computatur. T. 1 c. 525 A.
Biennium, ac de eiufdem jure. T. 6 c. 51 A.
Biennium fluis criminalis cauta. T. 10 c. 576 A.
Biennium fitur inchoata cauta appellationis, eius cauffe inftitutorfe cauffa. T. 10 c. 790 C.
Bigamus habetur, qui viduam duxit uxorem. T. 6 c. 978 D. bigami non recipiuntur in clerum. Ibidem E.
Per bigamium irregularitas contrahitur. T. 6 c. 861 D.
Bige legatum quid continet. Tom. 8 c. 1178 A.
Bifuftre tempus. T. 1 c. 1165 E.
Bima dies. T. 6 c. 1121 E.
Bimus dies quid. T. 9 c. 509 E.
Biscotor. T. 3 c. 327 B.
Bis idem a duobus confequi poteft, quod a fe ipfo. T. 4 c. 548 B.
Bis idem confequi poffum a duobus, modo fingulis convenianter fos nomine. T. 7 c. 530 A.
Bis ab poffe homo rem unam acquirere. T. 10 c. 1074 D.
Biffarto natus. T. 1 c. 988 D. & c. 1110 D.
Bituriges liberam tefandi facultatem habent, excepta legitima. T. 8 c. 757 A.
Biturigum Civitas unde dicta. T. 6 c. 808 B.
Biturigum mores in emancipandis uxoribus. T. 8 c. 599 C.
Biturigum moribus quæ quisque, de non numerata pecunia probare debet. T. 10 c. 691 B.
Blanchiffus qui fint, & quod eorum munus. T. 3 c. 1161 B.
Bithynia. T. 1 c. 1027 B.
Bizacium in Byzantinum non femper temere mutari debet. Tom. 10 c. 842 C.
Blanditiæ maritales quomodo cohibentur. T. 4 c. 1385 E.
Blanditias non excipit, fed dolum malum. T. 9 c. 1296 B.
Blatta purpuræ genus. T. 2 c. 795 B.
Blattæ vefles. T. 9 c. 369 A.
Boarii corporati appellati. T. 2 c. 185 B C.
Bodones qui fint. T. 1 c. 503 E.
Boethi. T. 2 c. 771 E.
Boetnia ex imperio pendet. T. 1 c. 1188 B.
Boia quid fignificet. T. 10 c. 818 A.
Bolonarii qui dicuntur. Tom. 9 c. 1016 B.
Bolus, idest, iaftus retis. Ibid. A. B. inde pifcatores dicuntur *bolous exercere*. Ibid. B. hodie hominum homines vulgo dicuntur *appellantur* in Landgotia, vulgo *Languedoc*. Ibidem B.
Bonæ res quæ dicuntur. T. 3 c. 26 C.
Bonus vir eft verus æftimator, & arbiter æquitatis. T. 5 c. 988 D. E. eft magiftter, & fofector. Ibi. D. quis ita appellandus. Ibidem D.
Bona vacantia quæ funt. Tom. 2 c. 652 E.
Bona vacantia peti non poffe. T. 2 c. 609 A.
Bona vacantia funt regalia. T. 1 c. 1325 A & feq.
Bona adventitia, & bona profectitia quæ differunt. T. 1 c. 1338 B C.
Bona regalia quæ fint. T. 1 c. 1325 A.
Bona ut a Jurifconfultis accipi folent. T. 3 c. 99 C.
Bona damnatorum non peti poffe, ultra dari poffe. T. 1 c. 666 C.
Bona Principis an fiscalia, aut patrimonialia. T. 2 c. 71 A.
Bona in matrimonio quæfita inter conjuges communia Galliæ ripafque locis. T. 1 c. 1392 C.
Bona fides in quibus cauffis, & contractibus exigitur. T. 4 c. 631 B.
Bona fides, & arbitrium bini iti idem eft. T. 4 c. 557 C.
Bona fides poffefforis exigitur in ufucapione. T. 4 c. 631 B.
Bona fides in omnibus contractibus exigitur, & quando. Ibidem B.
In emptione, & venditione bona fides exigitur, & contractus, & traditionis tempore. Ibidem B.
Sententia Proculeianorum hæc. Ibidem C. item & Sabinianorum. Ibidem C.
Bona fides maxime defideratur in contractibus bonæ fidei. Tom. 4 c. 706 B.
Et nullus contractus, eft qui recipiat dolum, qui non infirmetur. Ibidem B.
Bona fides quid eft. T. 4 c. 325 C.
An bona mitifit, vel pagini, qui fibi turpiter mortem confiverunt, cum heredes habeant, caduca fiunt. T. 4 c. 771 C D.
An bona propria quoque in reftitutionem fideicommiffi veniant. T. 4 c. 1.0 D.
Ufuræ veteres, & novæ in quo differunt. T. 4 c. 802 B C.
Bona eius, qui fibi mortem confcivit, fifco vindicantur. Tom. 4 c. 1410 C.
Bona reftas arbitros refugit etiam in divifione patrimonii. Tom. 4 c. 809 C.
Bona relegati ad tempus nulla ex parte publicari poffunt. Tom. 4 c. 1408 E.
Bona vacantia quæ funt. T. 4 c. 1348 B.
Bona eius qui reipublicæ cauffa fine dolo malo abfitit, an poffidens a creditoribus, aut vendi poffint. T. 5 c. 766 B.
Bona mea eft definunt, fifco ea detrahente, & publicatione fequuta ipfo jure. T. 5 c. 467 E.
Bona debitoris qui ex cauffa creditoribus poffidenda funt. Tom. 5 c. 761 D.
Bona debitoris ubi venire debeant. T. 5 c. 767 B.
Bona debitoris quomodo vendi olim folita. T. 5 c. 923 D.
Bona fide qui litigant, etiam fi vincitur, non reddunt vitheri fumptus litis. T. 5 c. 576 E.
Bona fides non patitur, ut quis rem habeat, & affimationem rei. T. 5 c. 410 E.
Bona fide, & legitime a tutore ædifia, & alienata, utrum a pupilla rata habenda fint. T. 5 c. 581 A.
Bona fides non patitur ut bis idem petatur. T. 5 c. 46 A.
Bona fides an poffit effe pro jure. T. 5 c. 616 A.
Bona contemnatia utrum tantum intelligantur illa, quæ deducto xere alieno fuerint. T. 5 c. 491 E.
Bona quæ tum eft debeat in collatione eorum. T. 5 c. 614 A.
Bona panpana quandonam cæftentibus accrefcere foleant. T. 5 c. 140 E.
Bona privatorum an fub bonis municipiorum comprehendantur. T. 5 c. 660 C.
Bona pupilli, fi cum eo contraxifum fit, ob mutuum, & quid aera alienigratia eis accidat. T. 5 c. 765 D.
Bona Ecclefiaftica alienari, vel pignorari non poffunt. T. 6 c. 1090 D.
Bona Ecclefiaftica a clericis poffidentur ufufructu, non proprietatis jure. T. 5 c. 687 B.
Bona fides an predefit poffet, ubi lex inhibet ufucapionem. Tom. 6 c. 312 C.
Bona fides an locet dominii effe poffit. T. 6 c. 33 B.
Bona fides an pati poffit, ut pomea veniat in quam ex cafu crevit adeio, quæ ab initio fimplaria tantum erat. T. 6 c. 30 C.
Bona fide qui hereditatem poffidet, fi indebitum exegit, & poftea convenitur petitione hereditatis, petitori non reftituere indebitum. T. 6 c. 35 E.
Bona defundti a bonis heredis intra quinquennium feparatur a creditoribus defundti. T. 6 c. 216 C.
Bona paraphernæ mulieris funt ea, quæ habitæ extra dotem. Tom. 6 c. 48 D.
Bona vacantia in fifcum cadentia. T. 6 c. 171 B.
Bona fides & diligentia prædiatoris a venditore, etiamfi adiecta non fint. T. 7 c. 722 E.
Bona cauftentia a paganis feparantur. T. 7 c. 491 A.
Bona fua obligari pignori, an etiam futura pignoratfe videatur. Tom. 7 c. 128 B.
Bona fua qui legavit, an etiam de futuris fenfiffe videatur. Tom. 7 c. 138 A.
Bona vacantia intra quod tempus nuntiari debeant. T. 8 c. 93 B.
Bona materna cum patri acquiri non poffint. T. 8 c. 950 C. & feq.
Bona vi tapta quæ dicantur. T. 8 c. 1086 E. D.
Bona fides undenam fic appellata. T. 8 c. 1115 D.
Bona adventitia an liberi conferre cogantur. T. 8 c. 90 B.
Bona aliena ex quot, & quibus cauffis in fifcum redigantur. T. 8 c. 394 C. D.
Bona debitoris bonitie honefte venditur fine infamia per curatorem. T. 8 c. 533 B. C.
Bona duplicater accipiuntur, civiliter, & naturaliter. T. 8 c. 539 E. & c. 550 A.
Bona non folum ea, quæ propriatte noftra funt, fed ea, in quibus ufumfructum habemus. Ibid. B.
Bona publica quæ. T. 8 c. 477 C. D.
Bona duplicater accipiuntur. Tom. 8 c. 539 E.
Bona fides nihil fine patet actionem, aliquo non parat. T. 8 c. 548 D. ut locum habeat. T. 8 c. 783 A.
Bona, quæ fint, & dicantur naturaliter, & quæ civiliter. T. 8 c. 2 C. & c. 3 A. B.
Bona an poffefori nocent, & an vere fint bona. Ibidem c. 3 C.
Bona quæ confertantur. T. 8 c. 90 A.
Bona quando acquirantur pro hereditate. T. 8 c. 1 B.
Bona fua conferens, an virilem detrahat. T. 8 c. 80 B.
Bona fraterna, fratrimonium. T. 6 c. 520 E.
Bona materna. Vide, Materna bona.
Bona fides quid. T. 9 c. 1011 C.
Bona minorum fine decreto, vel auctoritate magistratus non alienanda, vel obliganda. Tom. 9 c. 1609 E. & c. 610 A. & feq. quando non opus eft decreto. Ibidem c. 612 B. & feq.
Bona inftar usdarum, & fluftuum a fuccedentibus fibi dominis occupantur. T. 9 c. 732 A.
Ad bona vacantia venit fifcus, vel populus. T. 9 c. 877 E.
Bona vacantia populo defrebantur, hodie Principi. T. 9 c. 906 E.
Bona minorum quæ venali poffunt fine decreto. Tom. 9 c. 572 D E. & c. 573 A.
Bona quæ filius poftea habere. T. 9 c. 932 C.
Bona creditoribus cefla a debitore non poffunt inter creditores parti, fed ex venditione redactæ pretium inter fe partiuntur. T. 9 c. 1127 E.
Bona vacantia quæ. T. 9 c. 906 D.
Bona quæ obligantur figillo publico. T. 9 c. 1123 E.
Bona adventitia non poffunt dici communia cum patre. T. 9 c. 524 E.
Bona fides in contractibus bonæ fidei maxime exigitur. Tom. 9 c. 143 B.
Bona parapherna. T. 9 c. 483 E.
Bona Paterna. Vide, Paterna bona.
Bona mariti pro dote mulieris non defendi addict. T. 9 c. 549 A.
Bona fiscalia ab incerto poffeffore poffeffa, quomodo fifco vindicentur. T. 10 c. 724 D E.
Bona paterna fi a fifco detrahantur, an durante administratione poffit ea exterere, quæ gerit officium. T. 10 c. 869 E.
Bona intelligiuntur deducto ære alieno. T. 10 c. 1098 A. B.
Bona fidei nomen complectitur omnem cauffam. T. 4 c. 133 D.
Bona fidei actionem fit ipfi actio doli, exceptio doli, omnis exceptio. T. 4 c. 573 E.
In bonæ fidei actionibus tantum cautio datur, nunquam datur in ftrictis actionibus. T. 4 c. 575 D.
Bona fidei actio. Vide, Actio bonæ fidei.
In bonæ fidei contractibus, vel quasi contractibus ex mora ufure debentur officio judicis. T. 4 c. 644 B C.
In bonæ fidei actionibus ufuræ veniunt poft moram, fructus vero etiam ante moram. T. 4 c. 651 E.
Bonæ fidei judicia, & ftrifta in quo differunt. T. 4 c. 211 C.
In bonæ fidei judiciis cautio exigitur ante litem. T. 4 c. 575 D.
Bonæ fidei poffeffor, qui fundum fevit, & iaetquam fructus percepere, coqnoscere, fundum fuum esse, in perceptione fructus fuos faciat. T. 6 c. 33 E.
Bonæ fidei judicia. Vide, Judicia bonæ fidei.
In bonæ fidei judiciis ufuræ veniunt officio judicis ex fola mora. T. 6 c. 889 B. notandus cafus, in quo ufuræ non veniunt. Ibidem B.
Inter bonæ fidei, & malæ fidei poffefforeni nulla differentia eft poft contestatam litem, fecus vero ante

te litis contestationem . Tom. 4 c. 131 B. C.
Bonæ fidei possessor ante litem contestatam culpa sua fit rem amittere, an culpam præstabit . T. 4 c. 217 D. fi dolo malo possidere deferit post litem contestatam, an pro possessore habetur . Ibidem D. quanti condemnabitur . Ibidem D.
Bonæ fidei possessor fructuosfundo Adriano, neque lucro, neque damno afficitur . Tom. 4 col. 700 A.
Bonæ fidei possessor. Vide, Possessor.
In bonæ fidei judicio an res in ea actione judicio deducatur . T. 5 c. 466 B.
Bonæ, & malæ fidei possessor an distinctionem inter factum, & pretum furtivum faciat . T. 5 c. 718 C. D.
Bonæ fidei possessor quænam res usucapere non possit . Tom. 5 c. 723 D.
Bonæ fidei possessor an ab absentem domum facere . T. 5 c. 97 D.
Bonæ fidei possessor fervet, qui non communis, etiis fervi nomine an noxali judicio teneatur. Ibid. C. D.
Bonæ fidei possessori an de damno infecto caveatur. T. 5 c. 645 E.
Bonæ fidei nihil tam contrarium, quam dolus . T. 5 c. 418 C.
In bonæ fidei judicio an pæta infinitum, & ex qua parte. T. 5 c. 934 B.
In bonæ fidei judicio quanti res fit, res judicatæ tempus spectatur . T. 5 c. 971 D.
In bonæ fidei judiciis an tantundem officium judicis valeat, quantum in stipulatione nominatim fuit interrogatum rei . T. 5 c. 133 B. & c. 134 A.
Bonæ fidei actio . Vide, Actio bonæ fidei.
Bonæ fidei actionum formula utrum ex bono fide omnem dolum & fraudem excludat. T. 6 c. 135 A.
Bonæ fidei emptor an sit, & pro emptore usucapere possit in qui fervos emit a bonæ fidei possessore, quem dominum esse arbitratur . T. 6 c. 460 E. & c. 461 A.
Bonæ fidei emptor quænam mode usucapiat . Tom. 6 c. 319 E. & 320 A.
Bonæ fidei emptor, qui area aliena, quam ignorans emit a non domino, ædificium impedire oportere, quo jam fciebat aream alienam esse, impensas ædificii a domino rem vindicante retinere, & fervare posse, opposita exceptione doli mali. T. 6 c. 43 D. E.
Bonæ fidei emptor, quod ad prædiendos fructus intelligi debet, quandiu evictus fundus non fuerit . T. 6 c. 33 D. E.
In bonæ fidei emptore bona fides requiritur duobus temporibus, emptionis, & traditionis, ut ei competat actio in rem utilis, & prætoria, itefi publicana, fi amiferit possessionem emptor rei ante impletam usucapionem . T. 6 c. 34 C. D.
In bonæ fidei judicio res judicatæ tempus spectatur, nisi creditor in mora acquirendi fuerit . Tom. 6 c. 46 E.
Bonæ fidei judiciis infinit exceptiones quibuscum exceptio doli mali concurrere potest . T. 6 c. 225 A.
Bonæ fidei possessor plus parti habet in percipiendis fructibus, quam fructuarius. T. 6 c. 33 B.
Bonæ fidei possessor, ut & coloni emphyteuseuticii fructus suos fitis atque ab alio quocumque res tenetur, ipsam . Ibidem C.
Bonæ fidei emptor quis fit . T. 7 c. 703 C. D.
In bonæ fidei contractibus quod agitur, pro eaio semper habetur . T. 7 c. 697 C.
Bonæ fidei actio omnis an sit de dolo, & mala fide . T. 7 c. 763 B.
Bonæ fidei actiones ipso jure in se continebo exceptionem doli mali. T. 7 c. 513 C.
Bonæ fidei actiones quales. Tom. 8 c. 1116 A.
Bonæ fidei res. T. 8 c. 940 E.
Bonæ fidei actio quid, & bona fidei judicia . T. 8 c. 1009 D. E.
Bonæ fidei emptor potest sibi usucapere, quod venditor propter mala fidem non potuit . T. 8 c. 581 D. judicia bonæ fidei a fitis arbitrio, quia in re differt. Ibidem c. 758 D.
Bonæ fidei emptor quis . Tom. 8 c. 1508 A.
Bonæ fidei possessor fructus ante litem percepiss suos facit . Tom. 8 c. 1093 B.
Bonæ fidei possessori clandestina possessio, & quæ vi occupata est, reponitur. T. 8 c. 267 C. D.
Bonæ fidei debitor quis dicitur. T. 9 c. 242 B.
Bonæ fidei cur nulla funt interdicta. T. 9 c. 494 A.
Bonæ fidei nomen latissime manat. T. 9 c. 865 B. comprehendit omnes res, & omnem causam & usuras, quas præstari sequum est. Ibidem B.
Bonæ fidei nihil magis contrarium, quam dolus malus. T. 9 c. 1243 A.
Bonæ fidei possessor, aut dominum, qui ex delicto servi actione tenetur, atque conveniri potest, non posse exceptione servi nomine ex actione expectii, & contra eum, quocum agi non potest noxali actione, posse ipsum agere actione. T. 9 c. 626 E. & 627 A.
Bonæ fidei judicium res facit . T. 9 c. 494 A.
Bonæ fidei possessor in quo differat a malæ fidei possessore . Tom. 9 c. 252 B.
In bonæ fidei judiciis non fitiatur inter litigantes stipulationes, fed bonam fidem quærunt judices . T. 9 c. 1251 D.
Bonæ fidei possessor tempore apprehensæ possessionis si res hereditarias vendiderit post litem contestatam, qui fit. fitiucendum de mina. T. 9 c. 155 A. & seq. quid si minorem vendiderit justo pretio. Ibidem C.
In bonæ fidei contractibus ex mora veniunt usuræ. T. 9 c. 642 C.
Bonæ fidei possessor non teneatur de fructibus percipiendis, nisi poli litem. T. 9 c. 730 D.
Bonæ fidei possessor, & malæ fidei possessor in quo differunt . T. 9 c. 799 C.
Bonæ fidei possessor usuras petiti fine petitione redditæ ex restitutione rerum hereditarium contitueres non damnatur . Tom. 9 c. 1 D. E.
Bonæ fidei verbum non tantum excludit dolum, fed etiam culpam. T. 9 c. 493 E.
Bonæ fidei actionibus ipso jure accedunt augmenta rei. T. 9 c. 150 E.
Bonæ fidei actio communiter elicitera. T. 9 c. 504 A.
Bonæ viri arbitratu in bona propria conferuntur. T. 5 c. 614 C.
Boni viri arbitratu defendi quid fit. T. 5 c. 760 E.
Boni viri arbitrium vinculo æquitatis continetur. T. 8 c. 944 A.
Bonum fidem in contractibus confiderari oportuisse ed. T. 9 c. 243 A. B.
Bonum nomen quodnam, & quando dicetur. T. 5 c. 474 A.
Bonorum possessio quid fit . Tom. 8 c. 3 E.
Bonorum possessio a quo magistratu detur. T. 1 c. 93 D. E.
Bonorum possessio quibus non competit. T. 1 c. 828 D.
Bonorum possessio libertorum. T. 1 c. 825 A.
Bonorum possessio fecundum tabulas. T. 1 c. 821 B.
Bonorum possessiones contra tabulas, & fecundum tabulas duæ funt . T. 1 c. 248 B. C.
Bonorum possessio contra lignum . T. 1 c. 306 B.
De bonorum possessionibus admittendis Constitutiones leges. Tom. 3 c. 406 C.
Bonorum collatio quando, & ut fit. T. 1 c. 821 C. D.
Quorum bonorum inter liberos collatio detur. T. 1 c. 821 D.
De bonorum peritionibus fubstitis. T. 1 c. 666 A.
Bonorum emptio fimilis erat bonorum possessori. T. 1 c. 190 C. D.
Bonorum ademptio an debitorem liberet. T. 2 c. 428 A.
Bonorum divisio. T. 2 c. 937 B.
Bonorum possessio Carbonianæ non datur pubeti, fed impuberi. T. 1 c. 413 B. C.
Bonorum possessioni petendæ certum tempus præfinitum. T. 1 c. 186 E.
Bonorum in possessione petenda iterum dies utiles singuli considerentur. Ibidem c. 18 B.
Bonorum veri possessores quinam fint. Tom. 1 c. 18 A.
Bonorum possessio intestati datur per septem gradus. T. 1 c. 348 D.
Bonorum possessio cum re, aut fine re fit. Ibidem c. 349 A.
Bonorum possessio edictalis, & decretalis. T. 1 c. 186 B.
Bonorum possessio intra quo tempora detur. T. 1 c. 185 E.
Bonorum possessio in edicto non continetur hereditatis appellatione. T. 1 c. 818 D.
De scriptio bonorum a testatore facta quibus notet, vel prodest. T. 2 c. 1095 C.
Bonorum cessio. Vide, Cessio bonorum.
Bonorum partis distractio sub hasta præconis. Vide, Distractio bonorum.
Bonorum possessio Carbonianæ quibus datur. T. 4 c. 350 B.
Bonorum possessio decretalis quæ est. T. 4 c. 198 C. D.
Bonorum possessio edictalis quæ est. Ibidem D.
Bonorum possessio edictalis, & decretalis. Ibidem C. D.
Bonorum possessio ex edicto Prætoris. T. 4 c. 148 E.
Bonorum possessio contra tabulas an detur filio emancipato, media parte. T. 4 c. 380 B.
An bonorum possessio contra tabulas detur parente præterito, qui etiam eodem testamento præteritus est. T. 4 c. 360 B.
Bonorum possessio fecundum tabulas an filius a patre infirmus potest aliquando petere. T. 4 c. 351 D.
Bonorum possessio contra tabulas quibus detur, & contra quos. T. 4 c. 348 A. B.
Bonorum possessio unde legitimi, habetur pro bonorum possessione contra tabulas. T. 4 c. 378 C.
Bonorum possessio contra tabulas, & querela inofficiosi testamenti in quo differunt. T. 4 c. 348 A.
Bonorum possessiones fecundum tabulas beneficium quinnam debet esse captiofum. T. 4 c. 113 A. esl. que multiplex. Ibidem A.
Bonorum possessionem dat Prætor ieguin turendarum causa. Tom. 4 c. 1450 B.
Bonorum possessionem an petere possit furdi, muti, cæci, & mutilicipes. T. 4 c. 590 B. D. E.
A bonorum possessione quid differt possessio rerum. T. 4 c. 69 C.
Bonorum possessio. Vide, Possessio bonorum.
Bonorum possessio loco heredis est. T. 4 c. 913 B.
Bonorum possessorem facit Prætor non heredem. T. 4 c. 914 C. D.
In bonorum quantitate exquirenda ratio Falcidiæ redigitur ad tempus mortis. T. 4 c. 190 E.
Bonorum separatio. Vide, Separatio bonorum.
In bonorum vicinarum causa quadrientium numeratur, in alitis caufis vera vicennium a die nuntiationis. T. 4 c. 1374 B.
Bonorum venditio. Vide, Venditio bonorum.
Inter bonorum possessionem edictalem, & decretalem differentiæ quæ sunt. T. 4 c. 376 E.
In bonorum possessionem quinam ordo servetur. T. 5 c. 762 D.
In bonorum collatione quænam temporis spectentur. T. 5 c. 614 A.
Bonorum appellatione in edicto de collatione bonorum quæ res contineatur. Ibidem C.
Bonorum possessio, quæ datur emancipatis, an fratres hæredes adiunctum cum collationis bonorum proprionum, concurrentibus fuis afferit. T. 5 c. 558 E.
Bonorum possessio, quæ petita non est, fiat & hereditas, quæ adita non est, ad hereditem non transmittitur. T. 5 c. 602 B.
Ad bonorum possessionem contra tabulas an vocentur liberi præteriti eodem iure, atque ordine, quo vocantur ad successionem legitimam. T. 5 c. 602 D. E.
Bonorum possessio quomodo olim petenda erat a Prætore. T. 5 c. 617 E.
Bonorum possessio decretalis quæ nam dicatur. T. 5 c. 620 D.
Edictalis quænam sit. Ibidem D. & c. 627 E.
Bonorum possessio intra quodnam temporis spatium fit petenda. Ibidem c. 628 A.
Bonorum possessio unde legitimi quibusnam ex caufis detur. T. 5 c. 626 E.
Bonorum possessor an fimilis fit heredi. T. 5 c. 161 C.
Bonorum possessio cuibet petenti ex plano, in fine caufæ cognitione detur. T. 5 c. 600 E.
Bonorum possessionem quotuplices fint. T. 5 c. 597 B. C.
Bonorum possessio quandonam ex aua nore in aliud migrare dicatur. T. 5 c. 610 E.
Bonorum possessio pupillaris quandonam fieri dicatur . Tom. 5 c. 622 D.
Bonorum possessio quandoquidem in tempus præfinitis transferatur . T. 5 c. 621 C.
Bonorum possessio contra tabulas detur ei, qui suus futurus erat; ac ei, qui suus futurus non erat, quo datur . T. 5 c. 600 C. D.
Bonorum possessio edictalis in quo differat a bonorum possessione decretali. T. 5 c. 617 E.
Bonorum possessio an aliquando non fecum trahat . T. 5 c. 609 B.
Bonorum possessio quomodo fit filio . T. 5 c. 607 A. B.
Bonorum militis possessio quo tempore petenda. T. 5 c. 626 B.
Bonorum possessio fecundum tabulas quibus, & quando competat. T. 5 c. 600 D.
Bonorum possessio contra tabulas, & quando competat. T. 5 c. 598 D. E. & seq.
Bonorum possessio in liberti paterni bonis competit patroni filii, si deportatus patronus fit, non fi capitis ab hostibus. T. 5 c. 624 C.D.
Bonorum possessio unde legitimi quibusnam detur. T. 5 c. 616 E.
Bonorum possessio fecundum tabulas quando refindatur bonorum possessione contra tabulas. T. 5 c. 600 E.
Bonorum possessio liberis, aut parentibus intra annum, cæteris vero agnatis, cognatisque intra centum dies petenda, an detur. T. 5 c. 628 A.
Bonorum possessionem non aliis ex fecundo decreto fieri Accursius affirmat. T. 5 c. 558 E.
Bonorum possessione obligationes omnes, & actiones constituuntur, an adiuvantur, an pafiive. T. 6 c. 123 B.
De bonorum collatione, quam emancipatus filius parentibus bonorum possessione contra tabulas petens, filius liberis fuis conferre debet. T. 6 c. 158 C. D. E. seq.
Bonorum defunctii, & heredis separatio. T. 6 c. 326 C.
Bonorum partes inter emancipatos liberos faciendæ. T. 6 c. 159 E. & c. 160 A. & seq.
Bonorum possessio contra tabulas datur filio emancipato præterito in testamento. Tom. 6 c. 154 A. & seq.
Bonorum possessio fruftra petitur, ubi ipsum non valet. T. 6 c. 167 D.
Bonorum possessio fecundum tabulas. T. 6 c. 169 E.
Bonorum possessio datur impuberi contra tabulas. T. 6 c. 159 C.
Bonorum possessio datur impuberibus ex edicto perpetuo, ad exemplum, & similitudinem Carbonianæ edicti. T. 6 c. 167 A.
Bonorum possessio, quæ datur emancipatis liberis, datur etiam his, qui nunquam in potestate patris fuerunt. T. 6 c. 187 B.
Bonorum possessionis jus cur introductum a Prætore. Tom. 1 col. 182 B.
Bonorum possessionem unde legitimi non petere minima caussa diminutione, vel adoptione patroni. T. 6 c. 184 C.
Bonorum possessionem fecundum tabulas Prætor dat tantum scriptis heredibus, quam tabula obsignatur fuis testes testium ligata. T. 6 c. 163 A.
De bonorum possessione ex testamento nominatim. Tom. 6 c. 181 E. & seq.
De bonorum possessione unde legitimi. T. 6 c. 186 C. D.
De bonorum possessione, quæ ab intestato post liberos deferrur legitimis. T. 6 c. 184 B. & seq.
De bonorum possessione contra tabulas liberi. T. 6 c. 183 C.
De bonorum possessionibus contra tabulas. T. 6 c. 163 C. & seq.
Bono-

Bonorum possessor in omnibus loco heredis legitimi habetur. Tom. 6 c. 35 D.
De bonorum possessionibus edictum primum est de bonorum possessione contra tabulas. T. 6 c. 135 C.
Bonorum possessio similis heredi est. T. 6 c. 154 B.
Bonorum separatio. Vide, Separatio bonorum.
Bonorum possessio an facilius acquiratur, quam hereditas. Tom. 6 c. 570 B.
Bonorum possessio an sit ex jure Prætoris. Ibidem B.
Bonorum nomen an mutet mutatio personarum, vel mutatio status. Ibidem C.
Bonorum cessio debitores liberat mobilia carceris. T. 4 c. 134 B.
Bonorum possessio an detur ex testamento non signato. T. 8 c. 135 D.
Bonorum possessio an per procuratorem acquiri possit. T. 7 c. 397 C.
Bonorum possessio an peti possit, si insulæ sint naptiæ, & vir heres institutus, aut mulier. T. 7 c. 1490 C.
Bonorum possessio quomodo definitur. T. 8 c. 5 E.
Bonorum possessio, vel adiritio an suis hereditas sit necessaria. T. 7 c. 1175 A. B.
Bonorum possessio Carbonianæ cui detur. T. 7 c. 201 C.
Bonorum possessio edictalis. T. 7 c. 1136 D.
Bonorum possessio decretalis. Ibid. D.
Bonorum possessio contra tabulas a Prætore datur. T. 7 c. 375 A.
Bonorum appellatione quid continetur. T. 7 c. 1381 B.
Bonorum possessio contra tabulas non semper datur adversus omnes gradus heredum. T. 8 c. 41 C.
Bonorum possessionem contra tabulas, quæ detur patronis, mulieres diffare ab ea, quæ datur liberis. T. 7 c. 188 A.
Bonorum possessio non datur, sed agnoscitur a successore. Tom. 7 c. 55 D.
Bonorum ratione quæ crimina in heredem transmittantur. Tom. 7 c. 1478 C.
Bonorum possessionem contra tabulas qui petit, an repellatur a legato, quod filio, vel servo ejus relictum est. T. 7 c. 1485 A.
Bonorum possessionem duplicem esse, decretalem, & edictalem. T. 7 c. 973 A.
Bonorum fiscum usumfructum si legaverit, quæ appellatione bonorum veniant. T. 7 c. 1381 B.
Bonorum ususfructus si legatus est, an ea duntaxat intelligantur, quæ defuncto ante alieno superfuit. T. 7 c. 1376 A.
Bonorum usufructus si legetur, an etiam futurorum bonorum possessionem acquirentem usufructus legatum videatur. T. 7 c. 1382 D.
Bonorum possessionis ius quando, & a quo introducitur. T. 8 c. 1040 B.C. eius gradus. Ibidem D.
Bonorum possessionem ex testimento quot, & quæ. Ibidem E. & seq.
Bonorum civilis appellatio quæ sit. T. 8 c. 1 A.
Bonorum collatio an inter eos tantum fiat, quibus data est contra tabulas. T. 8 c. 20 C.
Bonorum collatio sit post bonorum possessionem contra tabulas. Ibidem A.
Bonorum omnium usufructu legato, an les Falcidia minuat legatum, & an fructus legatorum integri cedant. T. 7 c. 1382 C.
Bonorum omnium usufructu legato, quod superat dodrantem, id lege Falcidia minuit, & quomodo. Ibidem C.
Bonorum pars legata an cum, vel sine fructibus restituatur. Tom. 7 c. 1007 D. an onera deducantur. Ibidem E.
Bonorum parte cohæredi prælegata, an prætorius ex edicto detur alimono. T. 7 c. 1276 A.
Bonorum possessio ab intestato an deferatur, si nec testes, nec secundum tabulas competat. Tom. 8 c. 161 A.
Bonorum possessio ab intestato quando competat. Ibidem C.
Bonorum possessio ab intestato primus qua fit. Ibidem C.
Bonorum possessio ab intestato quibus liberis detur. Ibidem E.
Bonorum possessio alia est aditi, altera corporis. T. 8 c. 3 C.
Bonorum possessio acquiritur ex testamento, non ratum non habito. T. 8 c. 4 C.
Bonorum possessio an a societatibus, civitatibus, & universitatibus agnoici, & acquiri possit. Ibidem E. & c. 5 A.
Bonorum possessio an acquiratur per alios, cum petentes nostro nomine. T. 8 c. 6 D. an per procuratorem acquiri possit. Ibidem D.
Bonorum possessio an acquiratur non petita, vel data. T. 8 c. 18 A. an hodie folemnitter petatur. Ibid. B.
Bonorum possessio an acquiratur pupilli per matris petitionem. T. 8 c. 18 C.
Bonorum possessio an acquiri, & agnoscit possit a corporibus. T. 8 c. 5 B.
Bonorum possessio an detur contra testamentum militis. T. 8 c. 149 A.
Bonorum possessio an detur ex testamentum scriptum sit notis, vel conflet nuncupatione. Tom. 8 c. 10 D. E.
Bonorum possessio an detur jus legitimum habenti. T. 8 c. 10 B.
Bonorum possessio an detur, sino, quo tabulæ ligantur, incisæ, ac rupto. Tom. 8 c. 135 D.
Bonorum possessio an detur, si non exilet authenticum testamenti, sed ejus exemplum. T. 8 c. 135 C.
Bonorum possessio an detur, si testamenta falsa sint actis municipalibus. Ibidem A.
Bonorum possessio an detur secundum nuncupationem, & an secundum testamentum militis. T. 8 c. 154 E.
Bonorum possessio an detur, antequam heres adeat. T. 8 c. 45 A.
Bonorum possessio an detur secundum tabulas, si non extent superstites. T. 8 c. 135 A. an fieri extra fiscum, an apparere necesse sit. Ibidem A.
Bonorum possessio an detur ex priores, vel posteriores testamento. T. 8 c. 47 C. D.
Bonorum possessio an detur ex vetustate tellari, si defectum nuncupare sit heredis nomen. Tom. 8 c. 135 A.
Bonorum possessio secundum tabulas an detur ei, cujus nomen est in contesto testatum, ut non possit legi. T. 8 c. 141 D. E.
Bonorum possessio an detur cognato naturali. T. 8 c. 16 B.
Bonorum possessio an furiosis, infantis, muto, surdo, cæco competat. T. 8 c. 21 B. C. D.
Bonorum possessio an detur nato impubere, cui filius movet status controversiam. T. 8 c. 21 B.
Bonorum possessio an detur heredi line certa parte institutus. Tom. 8 c. 144 B. & c. 145 A.
Bonorum possessio an detur neperi prætorio a patre emancipato. T. 8 c. 54 A.
Bonorum possessio an detur secundum tabulas pupillares, si non sint signatæ. T. 8 c. 147 D.
Bonorum possessio an deferatur venti. T. 8 c. 115 B.
Bonorum possessio an peti possit ante apertas tabulas. T. 8 c. 14 B.
Bonorum possessio an prius admittatur, quam cognitum fuerit, vel cavetur. T. 8 c. 98 B.
Bonorum possessio an servo petenti dari debeat, vel poffit. T. 8 c. 11 C.
Bonorum possessio an separatim detur ei, quem pater filio heredem scripsit, & ei legavit, quem pupillo scripsit. T. 8 c. 145 C.
Bonorum possessio an servo inditum dari possit. Ibidem E.
Bonorum possessio an sit cum re. T. 8 c. 156 B.
Bonorum possessio an tribuat dominium. T. 8 c. 2 A.
Bonorum possessio an intestatum ficiat, si adita sit hereditas. T. 8 c. 68 D.
Bonorum possessio an invito acquiratur. T. 8 c. 9 B. C. an deferatur nolenti, ignoranti. Ibidem B.
Bonorum possessio an possit acquiri per procuratorem. T. 8 c. 6 D.
Bonorum possessio an secum trahit commoda, & incommoda. T. 8 c. 4 C.
Bonorum possessio an tollatur forte superveniente filio, cuius mandato, & nomine petita est. T. 8 c. 18 E.
Bonorum possessio Carbonianæ an exheredatis detur. Tom. 8 c. 123 B. C.
Bonorum possessio Carbonianæ quibus detur, & quando finiatur. T. 8 c. 121 D. E.
Bonorum possessio carbonianæ quando locus sit. Tom. 8 c. 122 C. D.
Bonorum possessio an deferatur ex edicto infanti. T. 8 c. 12 A.
Bonorum possessio contra tabulas an detur filiabus emancipatis. T. 8 c. 19 B.
Bonorum possessio contra tabulas an detur liberis scriptis sub conditione. T. 8 c. 53 D.
Bonorum possessio contra tabulas an detur posthumis preterritis, item liberis preteritis reversis ab hostibus. T. 8 c. 24 D.
Bonorum possessio quando detur secundum voluntatem, & nuncupationem intestati. Tom. 8 c. 48 E. quando detur secundum nominum. Ibidem; quando detur secundum petitionem municipalis. Ibidem E.
Bonorum possessio quando detur non secundum tabulas, sed secundum voluntatem intestati. Ibidem.
Bonorum possessio contra tabulas ad detur matris ex emancipato post emancipationem. T. 8 c. 100 A.B. & quando illi confistant. Ibid.
Bonorum possessio contra tabulas an detur scriptis per liberos præteritos. T. 8 c. 12 E. & c. 13 A.
Bonorum possessio contra tabulas an detur iis, qui nunquam fui fuerunt. T. 8 c. 24 A. B.
Bonorum appellatione quid continetur. T. 8 c. 192 A. B. C.
Bonorum possessio hereditatis appellatione continetur. Tom. 8 c. 788 D.
Bonorum possessio quibus liberis non competit. T. 8 c. 100 D.
Bonorum possessio contra tabulas non detur nothis, sive naturalibus, nec *unde liberi*, & cur. T. 8 c. 106 A. detur *unde legitimi* in successione matris. Ibidem.
Bonorum possessio communis est: emoscerit cum bonorum possessione secundum tabulas, vel contra tabulas, & cum bonorum possessione *unde legitimi*. Tom. 8 c. 185 D.
Bonorum possessio decretalis est, sui edictalis. T. 8 c. 4 B.
Bonorum possessio quibus datur. T. 8 c. 171 C.
Bonorum possessiones comparantur actionibus. T. 8 c. 185 E.
Quæ bonorum possessio potest esse sine re. T. 7 c. 1376 C.
De bonorum possessionibus, quæ deferuntur ab intestato fi tabulæ testamenti extiluant *unde liberi*. T. 8 c. 161 C. & seq.
Ad bonorum possessionem petendam quæ dies constituti. Tom. 8 c. 223 E. & c. 224 A.
De bonorum possessionis delatæ repudiatione. Tom. 8 c. 109 D. E. & seq.
Bonorum possessionem delatam qui adire possunt, vel non; & quemadmodum eam possunt, vel non. T. 8 c. 109 C. D. & seq.
In bonorum possessionibus fiat, & fuerunt semper certa & statuta tempora. T. 8 c. 200 D.
De bonorum possessione *unde liberi*. T. 8 c. 164 E. & fed. Vide, Unde liberi.
Bonorum possessio contra tabulas ejusdem datur. T. 8 c. 177. D. E. & seq.
De Bonorum possessione Carbonianæ. T. 8 c. 164 A. B.
De bonorum possessionis repudiatione. T. 8 c. 109 E.
Bonorum possessio dicitur actio præteriti. T. 8 c. 173 E.
Bonorum possessio edictalis separata a decretali. T. 8 c. 224 E.
Bonorum possessio datur facile. T. 8 c. 181 C.
Bonorum possessio amittitur dubio modo. T. 8 c. 200 A.
Bonorum possessio legitimis datur ab intestato cum re. Tom. 8 c. 171 B.
Bonorum possessio proximo cuique datur. T. 8 c. 186 A.
Bonorum possessio ad commoda compellitur, non autem incommoda. T. 7 c. 1206 A.
Bonorum possessio contra tabulas an liberis primum detur. T. 7 c. 24 A.
Bonorum possessio contra tabulas an detur ex emancipatis nati post emancipationem. T. 8 c. 25 A.
Bonorum possessio contra tabulas an repudiati possit, & an finiatur tempore. Vide, Decretalis bonorum possessio.
Bonorum possessio contra tabulas an testamentum reficiendi. Tom. 8 c. 58 A.
Bonorum possessio edictalis quidibus decretali. T. 8 c. 7 D. E. an finiatur tempore. Ibid. c. 8 A.
Bonorum possessio contra tabulas an tribuat ius testandæ hereditatis. T. 8 c. 40 D.
Bonorum possessio contra tabulas an omnibus liberis præteritis, iam naturalibus, quam adoptivis detur. T. 8 c. 23 B.
Bonorum possessio an contra tabulas patris, vel avi, an nato emancipato detur. T. 8 c. 116 A.
Bonorum possessio contra tabulas an detur tam liberis suis, quam emancipatis præteritis. Tom. 8 c. 24 A. B.
Bonorum possessio contra tabulas an detur ei, qui judicium defundi agnovit. T. 8 c. 35 B. & c. 51. E.
Bonorum possessio contra tabulas an detur iis, qui sui fuerit fuerunt. T. 8 c. 41 A.
Bonorum possessio contra tabulas an detur liberis adoptivis emancipatis. T. 8 c. 30 C. an detur naturalibus emancipatis præteritis, Ibidem C.
Bonorum possessio contra tabulas an fit necessaria in suo, vel in emancipato. T. 8 c. 23 A. an fit utilis in suo. Ibidem.
Bonorum possessio contra tabulas duplex est. T. 8 c. 24 A.
Bonorum possessio intra quod tempus petenda fit. T. 8 c. 14 A.
Bonorum possessio contra tabulas nonnunquam est iure, & loco bonorum possessionis secundum tabulas. T. 8 c. 34 A.
Bonorum possessio contra tabulas primum deferatur, deinde secundum tabulas. T. 8 c. 138 D.
Bonorum possessio contra tabulas quando præterito non detur. T. 8 c. 72 A.
Bonorum possessio contra tabulas in suo præterito an, & qua in re utilis sit. T. 8 c. 15 B. C.
Bonorum possessio contra tabulas liberorum emancipatorum an, & quando parentibus detur. Tom. 8 c. 145 B.
Bonorum possessio contra tabulas, quæ datur liberis, contra testamentum datur: quæ patronis datur, contra hereden datur. T. 8 c. 35 D. E.
Bonorum possessio contra tabulas quibus detur. Ibidem E. an in detur, qui nunquam liberi in potestate. Ibidem c. 36 A.
Bonorum possessio contra tabulas si petita fit, an legata, & quibus, & a quo præstetur. T. 8 c. 74 C. D.
Bonorum possessionem contra tabulas si præteriti admittant, an scripti fuhmoventur. T. 8 c. 138 A. B.
Bonorum possessio contra tabulas an competat, quæ exigantur. Tom. 8 c. 72 A.
Bonorum possessio cui deferatur, an ab eo exigatur fcientia juris. T. 8 c. 14 C.
Bonorum possessionis edictalis petendæ tempus quando cedat. T. 8 c. 130 B.
Bonorum possessio ab intestato peti potest, etiam data bonorum possessione Carbonianæ. T. 8 c. 161 D.
Bonorum possessio agnatis non est necessaria, cognatis est necessaria. T. 8 c. 118 E.
Bonorum possessio ab intestato an fiatim deferatur, si scriptus heres repudiavit bonorum possessionem secundum tabulas, vel præteritus bonorum possessionem contra tabulas intra annum, vel tentum dies. T. 8 c. 163 C.
Bonorum possessio non acquisita defuncto, an transfuitur in heredem. T. 8 c. 7 A.
Bonorum possessio non agnita a defuncto, an transfuitur in heredem.

finito, an heredi ejus detur. Ibidem D.
Bonorum possessio prius datur, quam fiat collatio bonorum. T. 8 c. 80 A.
Bonorum possessio, quæ sine mandato nomine alieno petitur, an acquiratur sine ratihabitione. T. 8 c. 18 D. E.
Bonorum possessio quando juris, & civile nomen fit, & quando sine ullo corpore consistat. T. 8 c. 37 C.
Bonorum possessio quid sit. Ibid.
Bonorum possessio quomodo separetur ab aditione hereditatis. T. 8 c. 4 A.
Bonorum possessio quomodo deferatur per gradus. T. 8 c. 13 B.
Bonorum possessio fecundum tabulas an detur, si in opistographo testamentum sit scriptum. T. 8 c. 32 E.
Bonorum possessio fecundum tabulas an detur, si voluntas exstet in chartis. Ibidem D.
Bonorum possessio fecundum tabulas an detur heredi instituto sub conditione. T. 8 c. 141 B.
Bonorum possessio fecundum tabulas an detur, si tabulæ non extiterint morte testantis. T. 8 c. 20 B. C. an interesse sit, ea proferri. Ibidem C.
Bonorum possessio contra tabulas prior est, quam fecundum tabulas. T. 8 c. 138 A.
Bonorum possessio fecundum tabulas an cedat scripto, prius quam finem acceperit contra tabulas. Ibidem D.
Bonorum possessio fecundum tabulas ex quibus tabulis detur. T. 8 c. 10 D.
Bonorum possessio fecundum tabulas ut competat, quæ requiruntur. T. 8 c. 35 A.
Bonorum possessio fecundum tabulas an captivis infitiatis detur. T. 8 c. 144 D.
Bonorum possessio fecundum tabulas an detur, si testator testamenti faciendi tempore fastionem ejus habuerit, postea mortis tempore non habeat. T. 8 c. 13 E.
Bonorum possessio fecundum tabulas an detur heredi non nominato, fed certa demonstratione fingulatim. T. 8 c. 144 E. & c. 145 A.
Bonorum possessio fecundum tabulas an detur heredi scripto, cujus nomen in testamento deletum fit. T. 8 c. 19 E.
Bonorum possessio fecundum tabulas an detur, si testator non habuerit testamenti factionem. T. 8 c. 135 D. E.
Bonorum possessio fecundum tabulas an detur inconsulto, vel casualiquo scripto. T. 8 c. 141 D.
Bonorum possessio fecundum tabulas an detur ei, cujus nomen a testatore deletum fit. Ibid.
Bonorum possessio fecundum tabulas an detur, si liberis jussisset, tabulas testamenti exflare. Tom. 8 c. 135 C.
Bonorum possessio fecundum tabulas an, & quomodo deferatur per gradus heredum. T. 8 c. 141 A.
Bonorum possessio fecundum tabulas an detur scriptis sub conditione pendente. T. 8 c. 34 A.
Bonorum possessio fecundum tabulas an detur pupillo scripto, si tabulas testamenti exflent, & testamentum nullum fit. T. 8 c. 25 C.
Bonorum possessio fecundum tabulas an fit cum re. T. 8 c. 136 B.
Bonorum possessio fecundum tabulas an fub conditione scripti detur, pendente conditione. T. 8 c. 139 A. B.
Bonorum possessionem fecundum tabulas si scripti sub conditione acceperint, an ea deficiente repellantur. Ibidem B.
Bonorum possessio fecundum tabulas ut detur, an necesse sit, si plusquam exemplaribus testamentum scriptum fit, omnes codices exflare. T. 8 c. 136 B.
Bonorum possessio fecundum tabulas quando cedat. T. 8 c. 138 C.
Bonorum possessio fi nondum petita fit fecundum, vel contra tabulas, an ipsi liberi petere possint inter liberi, quali ab intestato. Ibidem.
Bonorum possessio unde cognati an quos, & quot gradus habeat. T. 8 c. 13 B.
Bonorum possessio unde legitimi quando competat. Vide, Unde legitimi.
Bonorum possessio unde legitimi an detur recte marti. Vide, Unde legitimi.
Bonorum possessio unde legitimi quibus detur. Vide, Unde legitimi.
Bonorum possessio unde legitimi deferrur legitimis proximioribus. Vide, Unde legitimi.
Bonorum possessio unde legitimi quibus competat, an iis intestatum fit eam petere. Vide, Unde legitimi.
Bonorum possessio unde liberi quando, & quibus detur. T. 8 c. 10 B.
Bonorum possessio unde vir ut detur, quæ requiruntur. Vide, Unde vir & uxor.
Bonorum possessionem an agnoscere possint scripti ex incertis partibus. T. 8 c. 141 D.
Bonorum possessionem an filius emancipatus amittat, si poft mortem patris arrogandum fe dederit ante petitam bonorum possessionem contra tabulas. T. 8 c. 30 D.
Bonorum possessio an furiosus petere, vel per alium acquirere possit. T. 8 c. 21. D. E.
Bonorum possessionem an infans tutore auctore petere possit. Tom. 8 c. 11 E.
Bonorum possessionem contra tabulas an prodat, qui libertum patrimonium capitis accusavit. Tom. 7 c. 1487 B.
Bonorum possessionem an possit capere, qui non potest hereditatem capere. T. 8 c. 16 B.
Bonorum possessionem an procurator possit repudiare. Vide, Procurator. Vide, Repudiare.
Bonorum possessionem an pupillus tutore auctore petere possit. T. 8 c. 11 D. E.
Bonorum possessionem an qui invitus cuperet petere, vel agnoscere. T. 8 c. 20 A.
Bonorum possessionem an videatur poterisse agnoscere, si petierit, fedeius qui fint. T. 8 c. 123 C.
Bonorum possessionis contra tabulas, & quærela inofficioli differentia quæ fint. T. 8 c. 34 E.
Bonorum possessionis una species, vel gradus deficientes, an & quomodo petantur secus fat. T. 8 c. 13 C. quando tempora a posteriori cedant. Ibidem.
Bonorum possessionis petendæ fecundum tabulas, vel contra tabulas tempus an scripto, & præterito limul cedant. T. 8 c. 138 C.
Bonorum possessionis petendæ tempora an cedant ignoranti. Tom. 8 c. 14 A.
Bonorum possessionis petendæ tempora an cedant illi, qui teftamentum fibi esse delitescere, nec pertinerit bonorum possessionem. T. 8 c. 17 B.
Bonorum possessionis petendæ tempora an cedant ignoranti, fe esse proximum cognatum. T. 8 c. 14 B. C.
Bonorum possessionis petendæ quæ tempora præfiftuta fint, & cur prefiftuta fint. Vide, Dies bonorum possessionis petendæ.
Bonorum possessionis repudiationi quandiu fit. Vide, Repudiare.
Bonorum possessio unde liberi fingulare esse bonorum possessio contra tabulas. T. 8 c. 23 B.
Bonorum possessiones ex testamento quot fint. T. 8 c. 130 D. & quis earum ordo. Ibid. D. & feq.
Bonorum possessiones quandam esse ex teftamento, quandam ab intestato. T. 8 c. 10 A. B.
Bonorum possessiones quomodo dividantur. T. 8 c. 1 B.
Bonorum possessionum quæ prima. T. 8 c. 10 B.
Bonorum possessor an fit hereditatis possessor. T. 8 c. 3 B.
Bonorum possessor an fit heres, vel dominus. T. 8 c. 1 C.
Bonorum possessor an fit vice heredis. T. 8 c. 3 C.
Bonorum possessor an fustineat commoda, & incommoda hereditatis. Ibidem C.
Bonorum possessor qui scriptus est, an possit ante apertas tabulas agnoscere fecundum tabulas. T. 8 c. 14 B.
Bonorum possessor fecundum tabulas ita institutum non facit, si dotalis fit hereditas. T. 8 c. 68 D.
Bonorum possessionem si qui petierint contra tabulas, eos habere virriles, & parei portiones, etiam si in testamento eis adscripsæ fint impares portiones. T. 8 c. 71 C.
Bonorum possessio fi præterita petierit, an, quomodo, & quibus legatariis teneatur. T. 8 c. 71 E. & c. 72 A. & feq.
Bonorum possessionem contra tabulas si filius præteritus petierit, an legata prædet. T. 8 c. 75 A.
Bonorum possessio unde legitimi quando, & cui competat. T. 8 c. 10 C.
Bonorum possessionem Carbonianam effectus qui sint. T. 8 c. 122 C.
Bonorum possessionis contra tabulas, & querelæ inofficioli differentiæ quæ fint. T. 8 c. 34 E.
Bonorum possessionis una species, vel gradu deficientes, an & quomodo petantur secus fat. T. 8 c. 13 C. quando tempora a posteriori cedant. Ibidem.
Bonorum possessionis petendæ fecundum tabulas, vel contra tabulas tempus an scripto, & præterito limul cedant. T. 8 c. 138 C.
Bonorum possessionis petendæ tempora an cedant ignoranti. Tom. 8 c. 14 A.
Bonorum possessionis petendæ tempora an cedant illi, qui teftamentum fibi esse delitescere, nec pertinerit bonorum possessionem. T. 8 c. 17 B.
Bonorum possessionis petendæ tempora an cedant ignoranti, fe esse proximum cognatum. T. 8 c. 14 B. C.
Bonorum possessionis petendæ quæ tempora præfiftuta fint, & cur prefiftuta fint. Vide, Dies bonorum possessionis petendæ.
Bonorum possessionis repudiationi quandiu fit. Vide, Repudiare.
Bonorum possessio unde liberi fingulare esse bonorum possessio contra tabulas. T. 8 c. 23 B.
Bonorum possessiones ex testamento quot fint. T. 8 c. 130 D. & quis earum ordo. Ibid. D. & feq.
Bonorum possessiones quandam esse ex teftamento, quandam ab intestato. T. 8 c. 10 A. B.
Bonorum possessiones quomodo dividantur. T. 8 c. 1 B.
Bonorum possessionum quæ prima. T. 8 c. 10 B.
Bonorum possessor an fit hereditatis possessor. T. 8 c. 3 B.
Bonorum possessor an fit heres, vel dominus. T. 8 c. 1 C.
Bonorum possessor an fit vice heredis. T. 8 c. 3 C.
Bonorum possessor an fustineat commoda, & incommoda hereditatis. Ibidem C.
Bonorum possessor qui scriptus est, an possit ante apertas tabulas agnoscere fecundum tabulas. T. 8 c. 14 B.
Bonorum possessor fecundum tabulas quæ petierit, in quo casu legatum ei conservetur. T. 8 c. 64 D.
Bonorum possessionem dare est jurisdictionis. T. 8 c. 1 C.
Bonorum possessorem quis facere possit. T. 8 c. 1 C.
Bonorum possessione petita recisidetur testamentum, exceptis legatis reliqtis certis personis. T. 8 c. 61 C. D.
Ad bonorum possessionem qui admitti possint. T. 9 c. 648 A. B.
Bonorum possessione contra tabulas, quam Prætor liberis possidetur. T. 9 c. 659 A. B. & feq.
De bonorum possessione contra tabulas liberi, quæ patronis, liberique rorum datur. T. 9 c. 661 A. B. & feq.
Bonorum possessio quid fit. T. 9 c. 648 A.
De vi bonorum raptorum actione. T. 9 c. 1157 B.
Bonorum possessio Carbonianæ ex extraordinaria, non ordinaria; ideli, decretalis, non edictalis. T. 9 c. 650 C. D.
In bonorum possessione dies utiles, & dies continui quid dicuntur. T. 9 c. 650 D. E.
Bonorum obsignatio. T. 9 c. 1123.
E. annotatio. Ibid. E. & publicatio. Ibid. E.
Bonorum patrorum divisio quomodo fit. T. 9 c. 692 B.
Bonorum discepratione esse principalem causam, & in eam intendere quæstionem fitam. Tom. 9 c. 119 E.
Bonorum possessio edictalis, & decretalis quomodo dantur. Tom. 9 c. 670 D. in quo differunt, Ibid. D.
De bonorum collatione. Tom. 9 c. 931 D. & feq.
Inter bonorum possessores datur successio edicto successorio. Tom. 9 c. 609 D. & feq.
Bonorum possessionis repudiandæ, vel petendæ tempora præfiripta funt. T. 9 c. 616 A. & feq.
Bonorum maternorum dominium non pertinuisse ad patrem. T. 9 c. 692 B.
Qui ad bonorum possessionem admitti possint, & intra quod tempus. T. 9 c. 648 A. B. feq.
Bonorum possessionem recte petiperocuratorem, si specialiter id mandaverit. T. 9 c. 658 A. B.
Bonorum possessio quasi dominium tribuit, & est species successionis, & hereditatis. T. 9 c. 1123 A.
Ad bonorum possessionem sufficere qualecunque indicium, vulgo *c'est assez de faire quelque acte d'heritiere*. T. 9 c. 651 A.
Bonorum possessionem dare Prætorum est. T. 9 c. 648 A.
Bonorum debitoris proscriptio, & distractio. T. 9 c. 1127 A. B.
Bonorum ceffio. Vide, Ceffio bonorum.
Bonorum possessionis additio, seu agnitio est temporalis. Tom. 9 c. 768 E.
Bonorum possessio prætoria, vellonoraria, & hereditas dici potest. T. 9 c. 656 B.
Bonorum possessio, & possessio bonorum in quo differant. Tom. 9 c. 1130 A.
De bonorum raptorum vi. Tom. 9 c. 1150 A. & feq.
Bonorum possessio datur, vel ex cessione judicati, vel debitoris. T. 9 c. 1130 A.
Bonorum possessio decretalis est, quæ datur interpolito decreto a Prætore pro tribunali, non edictalis. T. 9 c. 658 E.
Bonorum possessio contra tabulas quibus datur. T. 9 c. 659 A. & feq.
Bonorum possessio quid. Ibid. C.
Bonorum alienationes post primum periculum contractum facta non valent. T. 9 c. 1395 C.
Bonorum possessio. Vide, Possessio bonorum.
Bonorum utilis possessio datur ex æqua & bona, secundum municipiorum. T. 9 c. 648 D. E.
Bonorum separatio quid. Tom. 9 c. 1131 C. quot habet genera. Ibid. D.
De bonorum possessione secundum tabulas. T. 9 c. 656 B. & feq.
Bonorum possessio non potuit dari in magistratu municipali. Tom. 9 c. 691 D.
Bonorum possessionis petitio est inutilis iure civili. T. 9 c. 649 B. iure novo est utilis. Ibid. B.
Ad bonorum possessionem contra tabulas permittere edictum Carbonianum, & ad liberos ætate parvos pertinetes teftamento patris, quibus fuit controverfia filiatus, & bonorum possessionem. T. 9 c. 658 E. & feq.
Bonorum possessio fecundum tabulas datur heredibus scriptis tabulis teftamenti. T. 9 c. 656 C.
Bonorum possessio an possit acquiri per procuratorem. T. 9 c. 658 A.
Bonorum possessione contra tabulas qui petierit, an repellatur a dotatione causa mortis. T. 10 c. 497 D.
Bonorum possessionis petendæ quæ tempora fint. Tom. 7 c. 10 c. 502 C.
Bonorum possessio decretalis eadem momento defertur, & acquiritur; nec est medium tempus, quo perfit repudiari. Ibid. D.
Bonorum possessio non cognati ultra penultimum gradum an defertur. T. 10 c. 501 A.
Bonorum appellationes omera, & damna continentur. Tom. 10 c. 596 C.
Bonorum possessio cum olim petebatur, eam Doumviri dare non poterant. T. 10 c. 679 A.
Bonorum possessionem Prætor primum defert ex teftamento, deinde ab intestato. T. 10 c. 771 B.

Bonorum possessio quandiu competit ex testamento, cessat ab intestato. Ibid. C.
Bonorum possessio ab intestato quando competat. Ibidem C. D. & seqq.
Bonorum possessio unde liberi quibus detur, & quibus non detur. T. 10. c. 772 C. D.
Bonorum possessio unde liberi eodem ordine liberis deferatur, quo vocantur ad bonorum possessionem contra tabulas. Tom. 10 c. 773 A.
In bonorum possessione liberi parentui filius emancipatus praeferitur nepoti ex eo nato, retento etiam in familia avi. Ibidem B.
Bonorum possessio contra tabulas datur & liberis, qui nunquam fuerunt in nostra potestate. Ibidem D.
Bonorum possessio unde legitimi quibus detur. T. 10 c. 775 A.
Bonorum possessio unde legitimi ad detur his, qui non sunt legitimi. Ibid. E.
Bonorum possessio unde ex legibus ex extraordinaria. T. 10 c. 776 A. quibus sit necessaria. Ibid. A.
Bonorum possessionem si lex defeat, competit unde legitimi, & etiam unde ex legibus. Ibid. A.
Bonorum possessio non datur nisi Patrifamilias. Ibid. D. E.
Bonorum possessio unde vir & uxor ut detur, quid exigatur. Tom. 10 c. 781 E.
Bonorum possessionem si prior amoverit, & abstinuerit se per restitutionem in integrum, an sequenti id locus, & an admittatur ex foecessorio edicto. Tom. 10 c. 786 C.
Ad bonorum possessionem, quam omisit, vel amisit, capiendam, & acquirendam an minor possit pervenire beneficio restitutionis. T. 10 c. 903 C.
Inter bonos bene agere. Tom. 2 c. 1313 B.
Contra bonos mores stipulatio concepta non valet. T. 4 c. 706 A. Vide, Stipulatio.
De bonis paternis, & maternis consultatio. T. 1 c. 657 D. E.
De bonis damnatorum. Tom. 2 c. 628 C.
In bonis alicujus fervus est. Tom. 1 c. 506 B.
Qui se bonis mifcuit, & is, qui non mifcuit, in quo differunt. Tom. 4 c. 88 D.
In bonis an id tantum esse existimetur, quod deduflo aere alieno superest. T. 1 c. 781 A.
Bonis publicatis quicquid possessa acquiritur, an fiscum sequatur, vel non. T. 5 c. 461 D.
Bonis se immiscere. T. 6 c. 281 E. & c. 282 A.
De bonis libertorum. Tom. 6 c. 172 E. & c. 173 A. & seq.
Bonis cui est interdictum, illi interitum a Constantino juris asibus. T. 7 c. 742 A. B.
Bonis cui interdictur, an posse alienare ante interdictionem. Ibidem C.
Bonis cui interdictur, consentire non potest. Ibid. A.
Bonis ex delicto testatoris publicatis, totum testamentum irritum fit. T. 7 c. 1084 C.
Bonis cui interdictum fit, nulla voluntas est. T. 8 c. 681 D.
Bonis captivi folet constitui curator. T. 8 c. 194 A.
Ex bonis hereditatis quae sunt. T. 7 c. 500 C.
Bonis confidendis curator quando detur. T. 8 c. 123 A.
Bonis fisco vindicatis, an Procurator Caesaris ex iis bonis vendere possit res, quae sunt in controversia. T. 8 c. 440 E.
De bonis, quae libreis in potestate constituti ex matrimonio, vel aliter acquirunt, & eorum administratione. T. 9 c. 931 D. & seq.
Bonis qui cedere possunt. T. 9 c. 1126 E. & seq.
De bonis libertorum. Tom. 9 c. 635 D. E. & c. 636 A. & seq.
De bonis proscriptorum, seu damnatorum. Tom. 9 c. 1481 A. & seq.
De bonis maternis, & materni generis. T. 9 c. 917 D. & seq.
De bonis eorum, qui mortem sibi consciverunt. Tom. 9 c. 1483 C. D.
Bonis paternis qui se abstinuit, vel qui fuis cessit, an sit infamis. T. 10 c. 881 C.
Bonifacius Papa auctor libri sexti decretalium, quibus arribus obseptis in Pontificatum. T. 5 c. 385 B.
Bonitarii domini. T. 9 c. 904 E.
Bonitas inter jura servitutum praedorum numeratur. T. 7 c. 781. B.
Bonitatis eadem reddendum mortuum, qua illatum est. T. 7 c. 633 C.
Bonoinfenis universitas celebertima. T. 6 c. 1026 D.
Bos legatus si mortuus fuerit, an possim corium vindicare. Tom. 7 c. 1007 B.
Bos sonat an abigerum faciat. T. 7 c. 1006 B.
Bos unus gregem non facit. Tom. 10 c. 790 A.
Bos dover aratorio duo singularia constituta. T. 3 c. 104 A. B.
Bove fabrepto, & occiso, furi dominus & bovem quanti erat, & carnem condicere potest. Tom. 6 c. 141 D.
Bove mortuo, qui legatus est, neque corium, neque caro deberur. T. 7 c. 1196 E. nec debetur aestimatio animalis. Ibid. E.
Boves quamodo domantur. Tom. 8 c. 559 D.
Boves ne aratori abstrahantur, vetitum a Constantino. T. 10 c. 903 D.
Boves, oves, fues, caprae, collo damantur, non dorso. Tom. 10 c. 760 D.
Bovum egestus exficcati, ut hodie in Scotia, lignis legatis debetur. T. 8 c. 625 C.
Bradeaxii, seu bradestores qui sint, & eorum immunitates. Tom. 2. c. 767 C. & c. 768 E.
Brentelum. T. 1. c. 1241 B.
Brephotrophia. T. 2 c. 1041 E.
Brephotrophi. T. 2 c. 11 D.
Brephotrophi quinam sint. Tom. 10 c. 819 D.
Breves, brevicula, breviculi chartulae sunt, sive libelli breves. Tom. 1 c. 650 B.
Breves quadrimenstrui. Tom. 1 c. 685 E.
Breves privati fidem non faciunt. T. 9 c. 1073 A.
Brevia effe debent omnia initia. T. 4 c. 690 A.
Brevia fou contra se non cogitur edere reos altori. T. 9 c. 266 E. & c. 267 A. & c. 278 B.
Brevia effe rationes breviarias. T. 9 c. 5 E.
Brevilogus fabilitutio. Vide, Substitutio.
Brevifimus mutationes Cicero vocat minutas interrogationculas. T. 8 c. 692 C.
Brevitas chirographi non minuit fidem. T. 1 c. 650 C.
Brevitas libellorum refutationorum commendatur. T. 9 c. 1112 A.
Brevitas testamenti nec vitiat testeratiam, nec ullum negotium. T. 9 c. 1099 E. & c. 1100 A.
Brevitas chartulae non vitiat donationem. Ibid. c. 1100 A. nec vitiat testamentum brevitas. Ibid. B.
Britannia comites, deinde duces. T. 6 c. 786 C.
Britons Britannia Dux quis. Ibid. E.
Bruta quaedam inceflus nuptias abhorrere. T. 3 c. 1049 C. D.
Bruta animalia, ita juris sunt exsperria. T. 1 c. 8 B.
Bucellarii. T. 2 c. 1240 E.
Buccellarum. T. 3 c. 661 B. C.
Bucinum conchiliorum genus. T. 1 c. 794 E.
Budri antinomiae. T. 3 c. 190 D. E. & c. 200 A. & seq.
Budaeum non adnodum juris peritum fuisse. T. 8 c. 448 B.
Budaeus notatus. Tom. 9 c. 223 B. habuit pro antinomiis, quae facilissime. Ibid. B. & seq.
Buffet d'argent. T. 7 c. 1095 B.
Bulleturum jus. T. 3 c. 719 A.
Bupertis quid, & cujus nominis notatio. Tom. 3 c. 447 E. & c. 448 A.
Burdi, sive burrici sunt multi pistili. T. 7 c. 1058 E.
Burdones, & burrici, & burdi. T. 3 c. 307 D.
Burdones qui sint. T. 3 c. 306 A.
Burdones sunt muli, qui junguntur carrucis, vel rhedis. T. 7 c. 1158 D.
Burgarii, sive burgarii qui sunt. T. 2 c. 872 A. & c. 1184 A.
Burgum vade. T. 2 c. 872 A. B.
Burrici. T. 7 c. 1158 E.
Burricus. T. 3 c. 307 D.
Butta. T. 3 c. 237 A. B.

C

TRia CCC. in libris naturarum juris quid significent. Tom. 9 c. 1103 E. & c. 1104 A.
Cabalistarum ratio. T. 2 c. 963 E.
Cacabus octinnorum instrumentum. T. 3 c. 10 C.
Cachodoeae oppositur orthodoxia. T. 10 c. 815 D.
Cadavera punitorum ne humentur inconfulto Principe. T. 1 c. 879 C.
Cadere in casum commissum. T. 2 c. 666 E.
Cadi vino legato debentur. Tom. 3 c. 52 A.
Cadiaca quae sint, & eorum jus. T. 1 c. 325 D.
Caduca bona Cafariani fine Principis auctoritate occupare non poffunt. T. 3 c. 644 D.
Caduca quando rei privatae Principis adscribuntur. T. 1 c. 648 E.
Caduca possessio. T. 2 c. 659 A.
Caduca cur introducta. Tom. 2 c. 422 D.
Caduca unde. Ibidem A. & seq.
Caduca quae dicuntur. T. 4 c. 414 C.
Caduca fideicommissi. T. 4 c. 392 C.
Caduca hereditas. T. 4 c. 417 E.
Caduca fisco acquirunturur. Tom. 5 c. 693 C.
Caduca eripiotia vocantur. Ibid. C.
Caduca, & ea, quae tum in causa caduci, pertaurior ab his, quae pro non feriptis habentur. T. 6 c. 475 D. quae tunt in causa caduci, deficiunt vivo testatore. Ibid. D.
Caduca, vel quae tunt in causa caduci, recidunt in fiscum ex legibus caducariis, & Julia & Papia. Ibid. D.
Caduca fieri non possunt, quae repudiantur, fed ea tantum, quae quis capere, non poffit quod poffit mortem testatoris. Ibid. c. 476 A.
Caduca ea tantum fiscunt legescaducaria, quae deficiunt prius, quam deferantur. Ibid. A.
Caduca legata quae dicuntur. T. 7 c. 1190 D.
Caduca legata, quae fiunt lege Papia. T. 7 c. 1165 A.
Caduca nullo unquam jure fuerunt ea, quae pro non feriptis habentur. T. 7 c. 1060 D.
Caduca quae, & quando fiant. T. 7 c. 1477 D. E.
An fisco vindicentur. Ibid. D. E.
Caduca ea tantum fieri, quae ut indignis auferuntur. T. 9 c. 926 B.
Caducarius appellatur, & cur. Ibidem B.
Caduca acquiruntur fisco fine poffessione. T. 9 c. 103 C.
Caduca fit heredatas, quae non adita est. T. 9 c. 797 C.
Caduca possessio fit, & nuptiis requiratur fuerint contra praecepta legum. T. 9 c. 230 D.
Caduca fiunt, quae nondum delata, aut acquisita. T. 9 c. 807 B.
Caduca quomodo definiuntur ab Ulpiano. T. 9 c. 821 E.
Caducaria lex est lex Julia. Tom. 6 c. 371 B. C.
Caducariae leges odiosae. Tom. 3 c. 449 D. E.
Caducariae leges. Vide, Leges caducariae.
Caducariae leges. Vide, Leges caducariae. Vide, Leges Juliae & Papiae. Vide, Caducaria.
Caducam hereditatem fieri cum fuo onere deductis falcidia, quam heres scripsus detraxifset, & bono more fe gessifset. T. 9 c. 795 B.
Caducus jus, ius novum est. Tom. 1 c. 242 B.
In casu caduci quo fiat. T. 1 c. 326 C. D.
In caduci casu quae legata fiant. Vide, Legata.
In caduci casu dicuntur, quae post fallum vires tollendae deficiunt morte naturali heredis, vel legatarii, aut defectu conditionis. T. 9 c. 885 B.
Caducis, vel quasi an locus fit in testamento militis. T. 7 c. 1056 A.
De caducis tollendis. T. 3 c. 422 E. & T. 9 c. 871 C. & seq.
De caducis tollendis Pabst Justinianus, & non eo repofuit tutrium *de lege Cincinnia*. T. 10 c. 478 B.
Caducorum casus quinque. T. 1 c. 423 A. B. C.
Caducorum ratio ex tabulis fpectatur. T. 8 c. 682 D.
Caducorum materiam, quam lex Papia introduxit, cur Justinianus tollendam effe duxerit. T. 9 c. 881 C.
Caducorum introducendorum causi lege Papia quae fuit. Tom. 9 c. 871 C. & seq.
Caducorum quinque casus. T. 9 c. 871 B.
His caducis hereditates, vel legata fiunt caduca. Ibid. c. 872 E.
Caducorum materia, & origo unde fumpta lege Papia. Tom. 9 c. 878 C.
Caducum quando fit legatum, & quando non fit caducum. Tom. 7 c. 1180 A. B.
Taducum eft omne quodcunque caduit in fiscum. T. 9 c. 797 B.
Caducum non fit fideicommissum. T. 9 c. 880 B.
Caecitas a personalibus excusat muneribus. T. 1 c. 753 A.
Caecitas morbi nomine significatur. T. 9 c. 607 E.
Caecus senator, decurio, & judex fieri potest, non tamen magistratus. T. 2 c. 705 E.
Caecus testamentum facere potest. T. 2 c. 415 E. & T. 9 c. 596 E.
Caecus an feudum retinere poffit. T. 2 c. 1290 A.
Caecus an bonorum possessionem petere possit, & an ei dies petendae possessionis cedat. Ibid. E.
Caecus an bonorum possessionem petere possit, & an ei cedant dies petendae possessionis, quia non certiorem, quod agitur. Ibid. E.
Caecus an ex jure facere testamentum. Ibid. E.
Caecus negotias contrahere potest. T. 6 c. 1071 E.
Caecus an testamentum facere possit. T. 8 c. 667 C.
Caecus pro alio postulare non potest, ac adoptare potest, & libi procuratorem inibitare. Tom. 4 c. 396 E.
Caeco curator dari non potest. T. 1 c. 464 D.
Caeci an possint facere testamentum. T. 9 c. 596 B. C.
Caecis quae concessum est, & quid non. T. 4 c. 396 E. & c. 397 A.
Caedes quid proprie significet. T. 1 c. 440 D.
Cedes in acie patratae laudantur. T. 1 c. 1019 B.
Cedes ferri debiti an reste vocetur mora. T. 10 c. 572 A.
Caedis tempore fi quis neget Romae fuisse, probare debet, fe abfi fuisse. T. 7 c. 867 E.
Caedis indutae crimen. T. 9 c. 797 E. & seq.
Cadis mandator, & qui eadem fatus est, pari modo puniuntur, ut homicida. T. 9 c. 1376 E.
Cadis impunitatem qui promittit ei, qui eadem fatturus est, in reque esse ei, qui eadem fecit. Ibid. E.
Cedem qui fieri mandaverit, ut homicida puniatur. Tom. 1 c. 565 D.
Cadus fylva quid. T. 5 c. 513 E.
Caecus quid. T. 5 c. 590 D.
Caelebs testamenti fastionem non habet. T. 8 c. 589 C.
Caementa. T. 7 c. 611 A.
Caenacul habitator, ex quo aliquid detrifum, vel effusum est, quomodo, & qua actione teneatur. T. 8 c. 332 C. D.
Caepille non editore, qui per excepionem a petitione removetur. T. 8 c. 665 E.
Caesar in provincias fuas mittit legatos, unde legatus Galliae, legatus Lugdunensis provinciae. T. 4 c. 871 D.
Caesar validiores, & ferociores provincias in fua potestate retinuit, pacatiores vero reliquit fentati, & cur. Ibidem E.
Caesar ab Augusto separatus temporae Trajani. T. 9 c. 1470 E. Vide, Trajanus.

Cæsari, & sici appellatio promiscua. T. 3 c. 613 A.
Cæsaris legati qui sunt. Tom. 4 c. 831 D.
Cæsaris aba. Vide, Abba Cæsaris.
Cæsaris procurator an possit sumi vice proconsulis. T. 10 c. 95 B. Vide, Procurator.
Cæsarem colonia majore formidine, quam Decim, Tertullianii dictum. T. 9 c. 188 C.
Cæsarum Augusta esse veluti appriorum. T. 9 c. 121 A.
Cæsarea metropolis Palæstinæ prima, colonia Vespasiani. Tom. 3 c. 1134 D.
Cæsarea metropolis Cappadociæ. T. 9 c. 1169 D.
Cæsarioni, feu Catholicianiqui. T. 3 c. 644 E.
Cæsariani fraudibus sunt, & rapinis infames. T. 3 c. 646 A.
Cæsariani qui dicuntur. Tom. 9 c. 1483 A.
Cæsarianes advocati qui dicuntur. T. 9 c. 1269 D.
Cæsiaes. T. 1 c. 3064 A.
Cæsorum rutorum definitio quæ. T. 7 c. 610 C.
Cæsen erberdes sunt clausula. T. 8 c. 691 A.
Cæteris rebus, quæ corpore valent, extraque munum exhibitur, utinam fabri essent fabilitatis. T. 5 c. 395 E.
Cæterum articulus quid significat. T. 8 c. 628 A.
Cajus fuit temporibus Adriani. T. 4 c. 8 B.
Cajus Sejus, Lucius Titius his nominibus pagnificus J. C. uti solent. T. 2 c. 37 D.
Cajus jurisconsultus quantum dilitdiat a Sabinianorum, & Proculejanorum sententia de aliena merita, & specie ex ea fabis. T. 5 c. 399 B. C.
Cajus gregem annumeret iis rebus, quæ numero constant, & modo grex ad numerum datus sit. T. 5 c. 397 B.
Cajus tres libros de legatis scripsit. T. 7 c. 1161 C.
Cajus nonnen mercenarii est: convenit consumere & hoc nomen servo. T. 9 c. 635 C.
Calamitates legentes quædam. T. 3 c. 448 B. C. & seq.
Calata comitia. T. 8 c. 321 B.
Calcare vinum quid sit. Tom. 7 c. 792 B.
Calceatis pedibus pergere, necubia ferpentibus mordeatur. T. 3 c. 781 B.
Calcei ufus proprius, & impropriatus. T. 8 c. 656 C.
Calcei coquendæ, vel arenæ, vel cretæ fodiendæ jure, an licetat habere in paradio fervientæ tuguium brumæ tempore. T. 9 c. 1431 C.
Calculatores, qui artem numerandi docent, a turiela non liberantur. T. 1 c. 1024 D.
Calculatores munerum civilium immuniatem non habent. Tom. 2 c. 755 D.
Calculus mediationis. T. 2 c. 790 B.
Calculus quid. T. 9 c. 144 B. C.
Calendaria. T. 9 c. 522 E.
Calendarii adhic, & adhic mutui differunt. T. 7 c. 1 C.
Calendarii obligatio contrahitur verbis. Ibid. C.
Calendarii nomen unde deduftum. T. 9 c. 823 C.
Calendarii Procuratores qui dicuntur. T. 9 c. 522 D.
Calendarium facere. T. 7 c. 1282 C.
Calendæ primæ quemam appellentur. T. 8 c. 1051 D.
Calendæ intercalares. T. 8 c. 557 D. & seq.
Calendæ Julius olim erant solennes pendendo ædium locuraram reditui. T. 9 c. 407 E. item & Martis calendis. Ibid. E.
Calendis Martiis locationes solleniter fiunt, & pensiones ejusdem. T. 6 c. 732 D.
Ante calendas primas, vel proximas qui decem ftipulatur, perinde habeti, ac si calendis proximis dari ftipulatus effet. T. 6 c. 553 C.
Calicem alienum si quis in mare navigaverit, quæ actione teneatur. T. 7 c. 851 A.
Caliga, & caligatus militiæ. Tom. 1 c. 1019 B. C.
Callidius exigitur magna, & evidens, sive agatur de dolo, sive de cognitione prætoria. T. 1 c. 988 C.
Calliditas. T. 9 c. 1092 E.
Calvitiana affio. Vide, Affio.
Calvitiana affio. Vide, Affio Pabana.
Calvior verbum quomodo a Cajo interpretatur. T. 6 c. 643 D.
Calumnia quid. T. 1 c. 626 A.
Calumnia, & dilationis jusjurandum. T. 1 c. 1009 C.
Calumnia nulla in adoptione, nulla fraus, nullus dolus adhiberi debet. T. 4 c. 4 B. A.
Calumnia fecundum Grammaticos quid proprie fignifiaet. Tom. 5 c. 29 A.
Calumnia duplex est. T. 9 c. 140 A.
Calumnia fubftituti quid. Tom. 7 c. 1152 E.
Calumnia affioris quomodo coercetur. T. 8 c. 1129 E.
Calumnia quid. T. 9 c. 1477 E.
Calumniæ judicium, judicium initiæ delationis vocari. T. 3 c. 107 C.
Calumniæ damnatus notatur infamia. T. 4 c. 841 B.
Calumniæ damnati infames fiunt. T. 4 861 E.
Calumnia judicium expectans crimen, per alios intendi non potest. T. 6 c. 1301 D.
Calumniæ jusjurandum. Vide, Jusjurandum.
Calumniæ propellendæ omnis ratio honesta est. T. 5 c. 138 B.
Calumniæ suspicio in parentis, aut patroni personam non cadit. T. 5 c. 45 B.
Prætor in exactione rationum agentariorum juramentum calumniæ omnino deliberat. Tom. 5 c. 54 D.
Calumniæ crimen extraordinario judicio conscultionis correctur. T. 5 c. 138 B.
Calumniæ crimen extraordinario judicio conscultionis, vel etiam publico *l. Cornelia, de falsis judicio* correctur. Ibid. B.
Calumniæ, feu concusionis cuiis quas actiones competant. Tom. 7 c. 1170 B. C.
Calumniæ poena talio. T. 8 c. 631 E.
Calumniæ jusjurandum. Tom. 9 c. 198 C. D.
Calumniæ damnatus est infamis. T. 9 c. 1797 D.
Calumniæ judicium an sit publicum. T. 10 c. 606 C.
De calumnia varia ex causis jusjurandum datur. T. 2 c. 1097 C.
De calumnia commissa in judicio publico non est publicum judicium, fed infamiam irrogat. T. 4 c. 1497 B.
Ex calumnia filiofamilias facta depriæ injuriarum actio defecadit. T. 5 c. 140 A.
Calumniandi animo a lite desistentes quo edicto coercentur. T. 7 c. 138 C.
Calumniari quid. Tom. 4 c. 831 D.
Calumniari legatarium quid. Tom. 7 c. 1103 E.
Calumniator, feu calumniosus quis dicatur. T. 1 c. 969 D.
Calumniator filiofamilias negotium facefiens, cui, & qua actione teneatur. T. 5 c. 140 A.
Calumniator quis dicatur. Tom. 8 c. 643 E.
Calumniatoris, & mandatoris an eadem sit pœna, eademque infamia, fiscat mandatoris, & homicida. T. 4 c. 4 B. A.
Calumniatores extra ordinem pununtur. T. 1 c. 364 D. E.
Calumniatores qua pœna plectendi. T. 1 c. 644 E.
Calumniatores in frontibus notati folebant. T. 9 c. 1478 A.
Calumniatores, qui in judicio publico calumniati fuit, correct lex Remnia. T. 4 c. 1473 C.
Calumniatores qui dicuntur. T. 1 c. 1477 D.
Calumniatores in privatis, & extraordinariis judiciis pununtur extra ordinem pro qualitate admissi. T. 9 c. 1478 C.
Calumniatores in publicis criminibus jure ordinario pununtur. T. 10 c. 569 E. & c. 575 C.
Calumniatoribus an fit interdiftum teftimonium dicere. T. 7 c. 884 D.
De calumniatoribus. T. 9 c. 1477 D. & seq.
Calumniosissimum caput quid sit. T. 9 c. 107 B.
Cambium facere. T. 1 c. 1226 C.
Cambium fenefi. Tom. 2 c. 1267 A. & c. 1268 B.
Camelsia. T. 3 c. 233 D.
Cameli cor mancipi non sunt. T. 1 c. 327 A.
Camera, idest, arrarium. Tom. 1 c. 1332 A.
Camera ex figulino, five figlino quid. T. 7 c. 419 A.
Camera quid sit, & ejus species. T. 7 c. 418 E.
Camerz tres species, fornix, testudo, & hemisphærium. Ibid.
De camera fieudum quando dandum fit. T. 2 c. 1301 C.
Camerarius Romani Pontificis quis. T. 6 c. 917 E.
Campagus quodnam genus calceamenti nominetur. Tom. 3 c. 616 C. D.
Campagis an possint uti clerici ipsi permissu summi Pontificis. Ibid. D.
Campanum vinum. T. 1 c. 261 E.
Campum signare quid sit. Tom. 10 c. 944 A.
Canum ex quibusnam frugibus fiat. T. 3 c. 714 C.
Canum quod genus potionis. T. 3 c. 319 C.
Canalet lignei funt, tubi fictiles, fiulæ plumbeæ. Tom. 7 c. 436 E.
Cancellare reftumenti tabulas quid fit. T. 8 c. 170 D.
Cancera, idest, penuarium, borreum, vel cellarium. T. 1 c. 1232 A.
Cancellarius est fuftitiæ custos, armarium legum, ac thesaurus fanæ publicæ. T. 1 c. 669 B.
Cancellarius est idem, qui quondam Quæftor vocabatur. Ibid. C. & c. 29 D.
Cancellarius unde diftus. Tom. 6 c. 1019 B.
Cancellarii qui fiat. T. 2 c. 65 D. E. & c. 86 E.
Cancellarii Ecclesiæ quodnam officium. T. 6 c. 1037 C. D.
Cancellarii officium plane fpiritiale est. T. 6 c. 1019 A.
Cancellarii, Vide, Quæftores.
Cancellarii dignitatem esse temporariam, afferit Cujacius. Tom. 10 c. 846 C.
Cancellarii judicum quinam fint. T. 10 c. 865 C.
Cancelli qui fint, & quis eorum usus. T. 3 c. 781 D.
Candelabra argentea olim in argentoratum, non in fupellectili. T. 7 c. 966 E. & c. 967 A.
Candelabra argentea hodie in fupellectili continentur. Ibid. E.
Candidati duplares, & fimplares. T. 3 c. 950 B.
Candidati inter milites ponantur. Ibidem.
Candidati Cæsaris ex Quæftorum numero in urbe erant. T. 1 c. 732 D.
Candidati dicebantur honorum petitores. T. 9 c. 1451 E.
Candidatus Principis. T. 9 c. 151 E.
Candidatus Cæsaris quis olim dicebatur. T. 10 c. 825 E.
Canes inter pecudes non funt. T. 1 c. 377 A.
Canes an continentur pecorum appellatione. T. 10 c. 1128 B.
Canina fecundia. T. 3 c. 114 A.
Canina puna. T. 3 c. 512 E.
Canis fi pauperiem fecerit. Tom. 1 c. 376 E.
Canis quod vinculi genus. Tom. 3 c. 512 E.
Canis reftum ambiguum est. T. 7 c. 1461 A.
Canon quid proprie. Tom. 2 c. 672 A.
Canon metallicus. T. 1 c. 791 B.
Canon vectigalis militarium. Tom. 2 c. 971 B. C.
Canon populi Conftantinopolitani. T. 2 c. 816 D. E.
Canon largitionalium titulorum. T. 2 c. 687 D.
Canon largitionum ftatim inferri debet provinciæ thesauris. T. 2 c. 688 A. B.
Canon publicus quid. T. 9 c. 1291 D.
Canonis nomine in re Ecclesiastica pretii vicinia pars conftituatur. T. 2 c. 143 A.
Canonis pars tertia cui operi deputanda. T. 1 c. 877 A.
Canones aratio, aut arca, feu mensæ Præfefli prætorio inferuntur. T. 2 c. 686 D.
Canonum forinium. T. 2 c. 799 E.
Ad canonum foluitionem conduftores, publicanorum, & actores rei privatæ manu militari compelli poffunt. T. 1 c. 680 A.
De Canonibus Ecclesiasticis. Tom. 2 c. 1154 B.
Canonicarii qui vocentur. Tom. 2 c. 1150 A.
Canonicarii civitatum, & quodnam fit eorum munus. T. 7 c. 6 B.
De canonicatis. T. 2 c. 684 A. B.
Canonicatus, & prebenda quomodo differant. T. 6 c. 988 A.
Canonicatus fine prebenda esse non potest. T. 6 c. 1011 A.
Canonicæ mulieres. Tom. 2 c. 1104 B.
Canonicæ illiteratæ. T. 2 c. 672 C.
Canonicus excommunicatari non potest a capitulo fine confensu Episcopi. T. 6 c. 1017 D. E.
Canonicus duas prebendas habere prohibetur. T. 6 c. 905 E.
Canonici unde diffi. T. 6 c. 988 B.
Canonici qui fint. T. 6 c. 844 C.
Canonici ad Ecclesiæ reparationem contribuere tenentur. T. 6 c. 1018 D.
Canonici regulares, qui regulam migraverint, arbitrio Episcopi corriguntur. T. 6 c. 970 A.
Canonici eligendi ex clericorum numero, non ex populo. Tom. 6 c. 1000 A. B.
Canonicorum duo genera. Tom. 6 c. 986 B.
Canonicorum teftimonium admittitur in curia Capituli, ob inopiam probationum. T. 6 c. 865 E.
Canonicorum reparatio, & monachorum differentia. T. 6 c. 1099 C. D.
Cantabrini. T. 3 c. 111 D. E.
Cantabrum. Ibid. D. E.
Cantharides diri reftamenti causa quid fit. T. 3 c. 447 D. E.
Cantica cantiorum cur fit vocatur. T. 6 c. 965 B.
De capere partes legati. Tom. 10 c. 1168 B.
Capacitas in heredé inftituto tribus temporibus exigitur, reftamenti, & mortis, & aditæ hiteditatis. T. 10 c. 788 D.
De capacitate heredum, & legatariorum. Tom. 7 c. 1181 E. & c. 1182 A.
De capella, quam habeo in fundo meo. T. 9 c. 1137 D.
Capella nonnen unde venit. Ibidem D.
Capellanus, qui fecundis nuptiis benedictionem adhibuit, ab Episcopo mulctatur. T. 6 c. 1130 E.
Capere verbum quid. T. 8 c. 542 E.
Capere, & accipere quatenus differant. Ibidem.
Capere quid fit. T. 8 c. 542 E. & c. 663 B.
Capiens quod peculi genus. Tom. 3 c. 301 A.
Capio quid fit. T. 1 c. 1007 B. C.
Capio mortis causa quid fit. Tom. 1 c. 835 E.
Capio mortis causa. T. 4 c. 1233 E.
Quidquid capitur per occasionem mortis alterius, mortis causa capio est. Ibidem.
Capio mortis causa. Vide, Mortis causa capio.
Capio causa mortis accipitur generaliter, & specialiter. Tom. 7 c. 1111 A.
Capio mortis causa continet & hereditatem, & legatum, & donationem causa mortis. Tom. 9 c. 1137 A.
Capio mortis causa appellatur quodcumque obvenit occiduo mortis alterius, & vocat proprio nomine. Ibidem B.
Capio mortis causa dicitur, quia non habet aliud nomen. Ibid. A.
Capio est verbum expectantis rei judicatæ. T. 9 c. 1094 A.
Capitaneus fecerit non contemnitur mortis causa capionis nomen. T. 10 c. 1123 E.
De capione mortis causa. Tom. 6 c. 482 A. B.
In capione mortis causa faciendæ locus non est. T. 6 c. 480 B.
De capione pignoris. Tom. 9 c. 242 B. C.
Capiones causa mortis, quæ habent nomen

nomen proprium, & quæ non habent. T. 7 c. 1211 A. B.
Capita vitium apud Catonem quomodo accipiuntur. Tom. 3 c. 692 D.
Capita multitibus præstande sunt fetum, & palea. T. 2 c. 969 B.
Capita sunt pabulis equorum, mulorum, camelorum. T. 2 c. 881 D.
Capita in specibus præferuntur. Ibidem E.
Capita, quæ præbentur quibusdam officiis, quidnam sint. Tom. 10 c. 868 E.
Capitum an dicatur singulariter. Ibidem E.
Capitul verbum quale. T. 8 c. 564 A. quid dicatur. Ibidem.
Capitale crimen inferri penam sanguinis. T. 9 c. 972 B.
Capitalem caufam tantum innocentiæ nomen, non totam criminalem complectitur. T. 4 c. 1392 B.
Capitales inimicitiæ quæ dicuntur. T. 5 c. 105 C.
Capitales inimicitiæ inter Bonifacium auctorem sexti decretalium, & Philippum Pulchrum Regem Galliæ quid effecerint. Tom. 5 c. 385 B.
Capitales inimicitiæ quæ sint. T. 7 c. 1488 E.
Capitalia quæ. T. 8 c. 564 B.
Capitalia crimina ad cujus cognitionem pertinent. T. 8 c. 581 C.
Capitalis fraus pro delicto. Tom. 8 c. 581 D.
Capitalis res damnatus ab præbitus jure civili capere hereditatem. T. 8 c. 16 D. an polle pertere bonorum possessionem. Ibidem E.
In capitalibus non tantum absentia, sed & innocentia per alium excusari potest. T. 4 c. 1392 A. innocentiæ nomen caufam capitalem tantum, non totam criminalem complectitur. Ibidem B.
Capitanetus cur sic appellatus. T. 2 c. 1245 D. E.
Capitanei qualiter feudo priventur. T. 2 c. 1224 E.
Capitanei qui proprie ipsdie vocentur. T. 2 c. 1205 C. D.
Capitanei aut 30. multantur libris. T. 2 c. 1235 E.
Capitanei qui. T. 8 c. 646 E.
Capitaneorum tres ordines. Tom. 3 c. 1189 B.
De capitaneorum successione feudi. T. 2 c. 1211 E.
Capitaneorum nomen aut generaliter, aut specialiter accipitur. T. 2 c. 1246 B.
Capitaneos fore si Princeps de alijs quo investiverit feudo, eos fine culpa deveritire non potest. Tom. 2 c. 1205 C.
Capitatio, gallice *taille*. Tom. 2 c. 834 C.
Capitatio, *idem*, census capitis. T. 2 c. 846 D. E.
Capitatio agricolarum ut centeri debet. T. 2 c. 838 A. B.
Capitatio dicitur hic de prædiis, alias de tributo folo non intelligitur. T. 4 c. 948 C.
Capitatio quid, & de quo dicitur. T. 7 c. 743 D. E.
Capitationem urbani præstare non debent. T. 2 c. 851 B.
De tanitione civium censibus eximenda. T. 2 c. 846 D. E.
Capitationum onera quando sublinet et. T. 2 c. 844 E.
Capitationum qui sint immunes, & qui non. T. 2 c. 683 C. D.
Capite an minui poffit servus. T. 1 c. 39 C.
Capite minui quis dicetur. Tom. 1 c. 742 E.
Capite diminutus an conditionem indebiti habeat. Tom. 7 c. 701 C. D.
De capite minutis, & si veniant ad bonorum possessionem. Tom. 8 c. 565 C. D.
Capitis minutionis tres species. T. 1 c. 318 B. C.
Capitis minutione etiam minima fit filiamentum fit itrinum. Tom. 2 c. 1039 A.
Capitis diminutionem ad tempus fieri. T. 3 c. 155 D.
Capitis tributa, quæ sint. Tom. 2 c. 670 C.
Capitis pœna quæ est. Tom. 4 c. 1 E.
Capitis pofliutatae tantum, nondum damnatus, caufam fiscalem deferre potest, quandiu est in reatu. T. 4 c. 1391 B.
Capitis status. Vide, Status.
Capitis diminutione nemo delictis exuitur. T. 5 c. 158 A.
Capitis diminutio quotoplex. T. 5 c. 160 A. & seq.
Capitis diminutione minima utrum filiamentum fieri omnes reliquantur, & utiles dentur ei ex edicto de capite minutis. Tom. 5 c. 161 C.
Capitis diminutio media utrum actionem amissam restituat. Tom. 5 c. 158 A.
Capitis diminutio est parva, & magna. T. 5 c. 160 C.
Capitis minima diminutione familia, & hereditas amittitur. Ibid. D.
Capitis diminutio minima non inverterit turelam, nisi eas, quæ agnatis deferuntur. Tom. 5 c. 161 A.
Capitis diminutione maxima, & media debitor liberatur, non tamen actionibus, & obligationibus, quæ bus creditoris fuo ante capitis diminutionem obstrictus erat. T. 5 c. 161 C.
Capitis diminutio an fetvat agnationis, vel cognationis jus. Vide, Diminutio capitis. Vide, Cognatio.
Capitis diminutionem medium pafli omnia bona, & jura poffea quæsita fiscum fequuntur. Tom. 7 c. 791 D.
Capitis diminutio quot modis, & quibus accedat. T. 8 c. 697 B. & seq.
An maneat cognatio post capitis diminutionem. Ibidem C. an jura. T. 8 c. 918 A.
Capitis triplex diminutio. Tom. 8 c. 665 C.
Capitis diminutio, quæ affinitatem solvit. T. 8 c. 212 B.
Capitis diminutio minima tut civile deleverit, non naturale. T. 8 c. 212 D. E. maxima, & media disolvit etiam jus naturale. Ibid. c. 212 B. & c. 665 D.
Capitis servandi omnis est honesta ratio. T. 10 c. 612 D.
Capitis diminutio, vel habitandi incuria an habitationem extinguat. T. 10 c. 930 B.
Capitum certius, & capitationes. T. 2. c. 676 A. B.
Capitulanelus, idem, Hierofolymitani. T. 3 c. 209 B.
Capituli, ac remonis necessitas, fanctio, omus, &c. T. 2 c. 749 B.
Unius collegii varia figilla esse poffunt. T. 6 c. 949 B.
Capituli est Decanum eligere, non Episcopi. T. 6 c. 984 A.
Capituli est habitationem dare Canonicis. T. 6 c. 997 D.
Capitulum Ecclesiæ Cathedralis potest de caufa matrimonii cognoscere, fede Episcopali vacante. T. 6 c. 867 B.
Capitulum Sematus Ecclesiæ nunquæpur. Ibidem C.
Capitulum præbendas confert, fede vacante. T. 6 c. 1013 D.
Capitulum, fede vacante, jus habet ligandi, & solvendi. Tom. 6 c. 1060 B.
Capitulum nullam habet jurisdictionem, nisi ex indulgentia Summi Pontificis. T. 6 c. 787 B. vel ex consuetudine. Ibidem.
Capitulum generale Abbatem præfidium, & administratione Monasterii privare potest. Vide, Abbas.
Capitulum confert beneficia, ceffante Episcopo. T. 6 c. 860 B.
Capitulum non potest coercere, suspendere, deponere, excommunicare. T. 6 c. 988 D.
Capitulum potest augere numerum præbendarum, etiamsi eorum numerum indulgentia speciali determinatus fit. Tom. 6 c. 996 B.
Capitulum potest præbendis auferre capellas, ut inde vitus Canonicis suppetant. T. 6 c. 1022 E. & c. 1023 A. quod fieri nequit sine permissu Summi Pontificis. Ibidem A.
Capodocaschia. T. 1 c. 1027 B.
Capras famas famas nemo promittit. T. 3 c. 221 A.
Capturus. T. 1 c. 743 B.
Caparii qui, & quot modis dicantur. T. 3 c. 120 A. B.
Capture quid fit. T. 3 c. 463 B.
Qui plus capturam sibi fecerit, id quoque quod sibi fecerit, amittit. T. 4 c. 1390 C.

Capturam non faciant bellum civile, fictio, rebellio. T. 3 c. 534 B.
Capturi pignori proprie prædia obligare poffunt. T. 3 c. 164 D.
Capturi ufucapere poffunt, qui in fervitute non. T. 8 c. 821 D.
Capturi apud hoftes mortui bonorum poffidentem petitio. T. 8 c. 15 D.
Capturi bonorum possessionem qui petit, an admittatur contra fiscum, si nemo fe, ad quem hereditas alias pertenint. T. 8 c. 16 A.
Capturi non dari mortui bonorum poffeffio an deferatur. Ibidem D.
Captivus fimiles qui dicuntur. T. 8 c. 187 B.
De captivorum jure. T. 1 c. 883 D.
Captivorum testamenta, & fuccessiones ab intestato lege Cornelia confirmantur. T. 7 c. 927 B.
Captivorum tria jura, trofæ cafus fede. T. 6 c. 1320 A.
Captivorum redemptio ad curam Episcopalem pertinet. Tom. 10 c. 813 A. C. D.
Captus ab hoftibus neque fui, neque legitimi heredis jus amittit poffidimitio reversus. T. 1 c. 436 E.
Captus ab hoftibus non est de civitate, reversus. T. 3 c. 188 C.
Captus ab hoftibus abfentis loco non habetur. Ibidem.
Captus ab hoftibus, quasi servus, testamentum facere non potest. T. 1 c. 417 A.
Captus mortuo quando testamentum facere potest. Ibidem.
Captus fit servus hoftium. Tom. 8 c. 288 A.
An capto reversa ab hoftibus refitutatur ufucapio jure poffiminii, in fraudem medio tempore poffidie. T. 4 c. 68 B.
Captum qui fua pecunia redemit ab hoftibus, non ex contractu dominium non acquirit, fed eum retinet, quali pignus donec foluto pretiosum redemptoris, quod pignus naturale dicitur. Tom. 9 c. 1108 D.
Captus liberum quis dicitur. Tom. 2 c. 306 B.
Captus I. Julius reputandum unde natum habeat, & ad quid fanctia. T. 5 c. 524 B. C.
Captus liberum quod dicatur. T. 5 c. 577 D.
Captus hominis cur principali memorium dicatur. T. 5 c. 925 E. & seq. Ibidem A.
Capta generale quod vocetur. T. 7 c. 1369 A.
Captus generale est, quod in omnibus testamentis valgo, & plerumque ponitur. Ibidem.
Capta fequuntur folæ actiones nonales. T. 10 c. 654 A.
In capta dorsini non interrogantur, qui civilibus in caufis interrogatur. T. 10 c. 731 A. B.
Carbo auctor Carbonianii edicti. Ierat Pretor urbanus. T. 6 c. 164 D. & c. 166. E. fludiosus fautor pueritiæ artis erat. Ibidem.
Carbonianæ bonorum possessio quibus datur. T. 4 c. 340 E.
Carbonianæ bonorum possessio finitur pubertate. T. 4 c. 360 B.
Carbonianæ bonorum possessio. Vide, Possessio bonorum.
Carbonianæ bonorum possessio quibus, & quomodo detur. Tom. 5 c. 621 D. & seq.
Carbonianæ possessio. Vide, Possessio carbonianæ.
Carbonianæ bonorum possessio quis fit, & cui detur. T. 7 c. 201 C. quando finitur. Ibidem.
Carbonianæ bonorum possessio an datur etiam ei, qui ignovit edictum, & contra T. 8 c. 130 C. an ufurpatur possessionis annus fimul cedat. Ibidem.
Carbonianæ bonorum possessio. T. 8 c. 164 D.
Carbonianæ bonorum possessio an impuberi in impuberem detur, & ibi notiores fuerint controversias. Ibidem. T. 8 c. 117 A.
Carbonianæ bonorum possessio an institutis detur. Tom. 8 c. 122 A.
Carbonianæ possessio ex necessaria fit, qui petit edictum, fi ei fiat status controversia. Tom. 8 c. 130 B.
Carbonianæ bonorum possessio qui fit. T. 8 c. 64 D. cui detur. Ibid. E. an sus tribuat. Ibidem.
Carbonianæ bonorum possessio quibus detur. T. 8 c. 121 D. E. quando finiatur. Ibidem E.
Carbonianæ bonorum possessio datur petitori, & possessori. T. 8 c. 133 A.
Carbonianæ an impetiat bonorum possessionem ab intestato. Tom. 8 c. 165 D.
Carbonianæ possessio an detur folis liberis. T. 8 c. 130 A.
Carbonianæ bonorum possessio quando impuberi detur. Tom. 8 c. 117 E.
Carbonianæ cur dicatur bonorum possessio. T. 8 c. 130 C.
Carbonianæ cui data est, an possit petere hereditatem quasi bonorum possessionem. Ibid.
Carbonianæ cui data est, an constituatur possessor, & an in eum transferenda fit possessio rerum inventarum. Ibidem B.
Carbonianæ bonorum possessione quibus fubrogantur. T. 8 c. 132 D. ab locum fit, & liberi veniant ab intestato ad bonorum possessionem. Ibidem D. E.
Carbonianæ an impetiat bonorum possessionem ab intestato. Tom. 10 c. 772 C.
Carbonianæ bonorum possessionis finis est libertas. Tom. 4 c. 1056 A.
Carbonianæ possessionis vis quæ. T. 6 c. 128 A.
Carbonianæ bonorum possessionis edictis quæ. Tom. 7 c. 211 D. E.

Carbonianæ possessionis effectus quis. T. 8 c. 164. A.
Carbonianæ bonorum possessionis vires, & effectus qui sint. Tom. 8 c. 122 C.
Carbonianæ bonorum possessionis decreto indidum de inspiciendo vetere, & custodiendo parta. Ibidem D.
Carbonianæ possessioni petendæ annus quando cœpit. Tom. 8 c. 130 C. D.
Carbonianæ possessionis quando locus sit. T. 8 c. 132 C. D.
Carbonianum bonorum possessionem extra ordinem decreto Prætoris dari liberis defuncti impuberibus, quibus sit controversia status. T. 2 c. 164 C.
Carbonianum bonorum possessionem ex decreto Prætoris dari, non tantum filio naturali impuberi, si negetur esse filius defuncti, cuius de bonis agitur, sed etiam filio adoptivo, si dicatur non iure adoptatus, atque ideo non esse jus filius. Tom. 8 c. 166 D.
Carbonianum qui petit, an, & cures necessaria fit edictalis bonorum possessio. T. 8 c. 130 B.
Carbonianum an impubes admittere possit, ut debitores adiuvem diadentes convenient. T. 8 c. 130 A.
De carbonianæ bonorum possessione. T. 8 c. 164 B. & seq.
Carbonianæ edicto impuberi datur bonorum possessio contra tabulas. T. 8 c. 159 C.
Carbonianum edictum decernunt. T. 1 c. 821 D. E.
De carbonianæ edicto. T. 9 c. 669 E.
Carbonianum edictum quando cessat. T. 9 c. 674 A. B.
Carbonium appellatio. Tom. 8 c. 605 A.
Carbonubus, & aurifex in quo differunt. T. 9 c. 1286 A.
Carcer privatus inhibetur. T. 1 c. 586 D.
Carcer unde dicatur. Tom. 7 c. 116 E.
Carcer cur iuventus. T. 8 c. 1485 A.
Carcer. Vide, Custodia.
Carcer privatus prohibetur. Tom. 9 c. 1301 C.
Carcer, & vinculi carceris differunt. T. 9 c. 1301 D.
Infert iniuriam quodammodo. T. 9 c. 1317 C.
Carcer virorum alius est, alius feminarum. T. 9 c. 1389 B.
Carcer feminarum non irrogat. T. 9 c. 1117 C & c. 1389 A.
Carcer privatus deditionem non facit, nisi corpori vinculo adhibito fiat. T. 10 c. 598 A.
Carceris proprius usus quis. Tom. 9 c. 1389 A.
Carceris clavicularii, seu iuniores. T. 9 c. 1389 D. reorum custodiam habebant. Ibidem.
Carceres non minus dictinus eum, qui punit, quam qui constinet, & custodit. T. 9 c. 1389 A.
In carceres debitor olim dicebatur, nisi bona cederet; hodie non dicitur, etiamsi bona non cesserit. T. 2 c. 1056 D.
In carcere cur plerumque necrentur non capiti tantum, sed & ceteri capitalium criminum. Tom. 1 c. 093 C. D.
Carcere detentus in vinculis. T. 8 c. 615 D.
In carcere improprie pœna est, & supplicium. T. 9 c. 1386 C.
De carcere, & vinculis publicis. Ibidem C. & seq.
E carcere, datis fideiussoribus, vel eis non inventis, poli fex menses exire debet carcerarius, fusum capitale fit crimen. T. 1 c. 518 C. quod, si crimen capitale non sit. Ibidem.
Carceres quo tempore Episcopi invisunt. T. 9 c. 1388 B.
Carceribus effractores extra ordinem punienda. T. 1 c. 869 D.
De carceribus privatis inhibendis. T. 9 c. 1391 B.
Cardinis quæstum fint, limitum species. T. 3 c. 32 A.
Carena unde dicta. Tom. 6 c. 1091 A.
Carcar, cloiorie, & carcer, quid sint. T. 7 c. 1459 A. esse tria diversa nomina. Ibidem.
Carina verbum nauticum, vulgo *la quille*. T. 6 c. 677 A.
Carinor. T. 7 c. 1459 A.
Ob carmen famosum, damnatum mechilibus esse. Tom. 3 c. 472 A.
Carnibus vivorum vesci lege prohibitum. T. 3 c. 44 C.
Carnifex vos legis, & vos iudicis appellatur. T. 1 c. 1112 A.
Carnis apensio mutuum contrahi potest. T. 5 c. 397 C.
Carolii 30 gni imperium quam amplum fuerit. T. 7 c. 1415 A.
Charonianus liberius. Tom. 9 c. 183 C.
Carotæ. Vide, Caricæ.
Carpentariorum immunitates. T. 2 c. 797 C.
Carpis quid. T. 1 c. 1153 A.
Carthago per emtionem dicitur Proconsularis Provincia. Tom. 10 c. 840 C.
Carrucæ cum iugibus legata. T. 3 c. 301 E.
Carrucæ legata quæ debentur. T. 1 c. 440 A.
Carrocarum usus in urbe quibus personis permittitur. T. 2 c. 810 D. E.
Ad carrocam multæ iungi solebant ut vehiculum. T. 2 c. 940 A.
Sp. Carvilius primum divortium fecit. T. 3 c. 24 A.
Cafatii, & cafati. T. 3 c. 103 C.
Cafarii quinam fint. T. 10 c. 733 B.
Cafiare est proprie fillicidii. T. 7 c. 406 A.
Cassiani quinam Jurisconsulti fuere appellati. T. 1 c. 913 C.
Cassiani, & Sabinitani erant ejusdem familiæ. T. 7 c. 196 B.
Cassiani quinam, & unde dicti. T. 8 c. 978 B. C. a quo Sabinianorum nomen receperunt. Ibidem C.
Cassianus furor quis fit. Tom. 10 c. 712 E.
Cassianus iuris peritissimus. T. 10 c. 867 D.
Cassia memoria quarum personarum colenda nobis sit. T. 5 c. 547 A.
Cassiaticæ feudum. Vide, Feudum.
Cassiaticæ, quæ sint, & ferantur, & ædificii fint, & an emptorem fequantur. T. 7 c. 443 B. C. & c. 710 E. & c. 714 C. D.
Cassiaticæ plumbea funt aquarum conceptacula, ex quibus aqua deducitur. T. 10 c. 441 C.
Cassiaticæ mitiles. T. 2 c. 861 B.
Cassiaticæ aqua. T. 7 c. 77 C.
Cassiaticæ, idem, parvum burgus. T. 2 c. 877 B.
Cassiaticæ, nervum quid sit. Tom. 2 c. 872 B.
Cassiaticæ quid plerumque significent. T. 7 c. 443 B.
Cassiaticæ in libertis hominibus quid, & quid in servis. T. 7 c. 91 D.
Cassiaticæ moderata in iuniores hominibus propinquis permittitur. T. 9 c. 1404 A.
Cassiaticæ ferendum moderata domini permittitur. Ibidem B.
Cassiæ funt regalia. Tom. 2 c. 1328 A.
Cassiatus adoptare non potest, & cur. T. 5 c. 1155 D.
Cassiatus fervus. Vide, Servus cassiatus. T. 9 c. 370 D.
Cassiatus ex passibus adoptare. Tom. 8 c. 910 A.
Cassiatus an furiosi permissa testamenti fint. T. 10 c. 680 A. B.
Cassiatus peculium quid est. Tom. 2 c. 422 C.
Cassiatus peculium quid est. Tom. 4 c. 1070 B.
Cassiatus peculium dicitur etiam quod proficiscenti ad militiam datur, quamvis nondum relatus fit in eiusdem numerum. Ibidem.
Cassiatus peculium, vel quid peculium est temporis illi familiari patrimonium. T. 4 c. 893 A.
Cassiatus peculium, & peculium ipsum in quo differunt. Tom. 4 c. 378 D. E.
Cassiatus peculium. Vide, Peculium.
Cassiatus peculium non differunt pro prius fit. T. 8 c. 968 B.
Cassiatus peculium qui habet, unde eo testari possit jure militari. T. 8 c. 90 A.
Cassiatus fuori Palatii quid habuit officium. T. 2 c. 941 A.
An in cassiatus peculio puteatur, quod suor filio familias in castrisdonavit, vel legati, vel institutionis iure. T. 4 c. 422 B.
In cassiatus peculio decretum Divi Adriani, & constitutiones fecerunt, ut milites, & filius familias pro patribus familiis haberentur in cassiatus peculio. T. 4 c. 1315 B.
Cassiatus peculio filii familias testamentum facere, legare, fideicommittere, mortis causa donare possunt. T. 6 c. 183 A.
In cassiatus peculio filius familias pro patre familias habetur. T. 6 c. 798 C.
Cassiatus, vel quasi cassiatus bona inter liberos non conferuntur. T. 3 c. 70 B.
Cassiatus, & quasi cassiatus quæ. T. 2 c. 417 B.
Cassiatus videntur, quæ ex cassiatis peculio comparantur. T. 6 c. 1090 E.
Cassiatus bona a pagnais separantur. T. 7 c. 91 A.
Cassiatus bona, vel quasi an conferantur. T. 8 c. 96 A.
Cassiatus bona, vel quasi cassiatis filii familias. T. 6 c. 682 B. C.
Cassiatus qui. T. 2 c. 540 D. E.
Cassiatus unum gradus. T. 2 c. 941 A.
Cassiatus in successione hominum primum in sexto pretio nominatus Sinuessa, unde *Sinuessa* dicti sunt. T. 3 c. 500 C.
Qui enfeversit, aut castrati curaverit hominem, capite puniendus. T. 1 c. 598 A.
Castrorum tria genera. Tom. 1 c. 1057 E.
Castrato cubicularis urebantur Principes. T. 2 c. 809 E.
Castum Cerere, temperatum quid. T. 9 c. 658 B.
Castum irisuisum quod. Ibidem B.
Casualis contractus quæ sint. T. 2 c. 1112 D. E.
Casualis condictio. T. 2 c. 895 D. VI. de. Ibidem.
Casus eruditi, idem, definiti, & certi. T. 1 c. 51 D.
Casus improvisi in legatis. T. 4 c. 1074 D.
Casus nullus debiorem credite permittit. Tom. 4 c. 1074 C.
Casus fortuitus. T. 4 c. 1338 D.
Casus fortuiti creditori non imputantur. T. 4 c. 1315 D. delus & culpa ei imputantur. Ibidem D.
Casus, qui post venditionem reprinitur, ad emptoris periculum pertinet. T. 4 c. 974 E.
Casus, quo lapides sepulcrorum a domino vindicari possint directo iudicio. & quo non possint. T. 5 c. 389 C.
Casus, quando venditor interdicere potest emptori, ne in fundo vicino fepeliat. T. 5 c. 389 B.
Casus, quos Accursius ad l. 3. *mutui datio, de usuris creditis* attigit, ad creditorem respicit, non ad debitorem. T. 5 c. 1461 E.
Casus, quos filius, etiamsi non dies praetereriat, bonorum possessionem petere potest. T. 5 c. 630 C.D.
Casus, ubi generi per speciem non derogatur. T. 5 c. 75 E.
Casus, ubi quis animo solo desinit possidere. T. 5 c. 799 E.
Casus omnes fastidium legibus, aut Senatus consultis comprehendi. T. 6 c. 92 B.
Casus fortuitus est Iovocinium. T. 7 c. 457 C. & quæ sint. Ibidem C.
Casus fortuitus penitiunt, nisi aliud convenerit. T. 8 c. 67 C.
Casus nomen rationem significat. T. 9 c. 429 B.
Casus dicit. T. 9 c. 287 B.
Casus licet ex donatione propter nuptias. T. 9 c. 485 E.
Casus mortis liberorum. Tom. 9 c. 386 A.
Casus militiæ. Ibidem A. & c. 629 B.
Casus quomodo definitur a Cassio. Ibidem A. B.
Casus major. T. 9 c. 1236 C. & seq.
Casus pro fortuito. T. 9 c. 895 B.
Casus certi qui dicuntur. Tom. 9 c. 1073 D.
Casus certi, & incerti in quo differunt. T. 9 c. 1102 E.
Casus fortuitus non est in commodata, nec in pignore. T. 9 c. 1197 E.
Casus vocantur thesaura pro omnibus casibus. T. 9 c. 1205 D.
Casus militiæ *de casibus* ex *officio per se non differunt a pertinentibus*. T. 9 c. 1220 A.
Casus plurarum qualem complectitur. T. 9 c. 488 D.
Casus adventitii. T. 9 c. 1078 D.
Casus fortuitus quos dicitur. T. 5 c. 1164 D. & T. 9 c. 406 D.
Casus tantum fortuiti reibus fortuitis redibunt probantur. T. 10 c. 467 C.
Casus fortuitus est, qui prævideri, vel præcaveri, non possit non potuit. T. 10 c. 665 A.
Casus, & fortunæ annumeratur latrocinium. T. 9 c. 1197 E.
Casus, & fortunæ quantlaque annumeratur furtum. Ibidem E.
Casus fortuitum an semper agnoscant domini. T. 8 c. 1040 A.
Casum majorem probare debet creditor manifestis rationibus. T. 9 c. 398 E. & c. 399 A.
De casu fortuito periculum plerumque dicitur. T. 7 c. 1637 B.
Casuum numerum varia exemplis. T. 9 c. 398 E. nullus eos casus præfinit. Ibidem E.
In casibus interrogatio non potest certus in casus interrogatio non potest certus in casus, quos inscriptio non nevit. T. 8 c. 761 D.
Quot casibus fuit obnoxia negotia hominum. T. 9 c. 1078 D.
Casibus fortuitis non annumeratur furtum, latrocinium annumeratur. T. 9 c. 1240 D.
In casibus certis id, quod interest, non potest excedere dupli quantitatem. T. 9 c. 1077 B.
Casibus plus quinam fint. T. 10 c. 828 A.
Catabolenses, & pistores. T. 3 c. 459 C.
Catadromus quid sit. T. 7 c. 819 D. Vide, Funambulus.
Catenas adhere dicuntur jurisconsulti, & cur. T. 7 c. 1103 B.
Catenæ Jurisconsultorum quæ sint. T. 9 c. 481 B.
Catherchathmus cognitionem spiritualem fecit. T. 6 c. 1111 D.
Catheccumeni quinam fint. T. 10 c. 830 B.
Cathedraticum quid. T. 6 c. 1038 E.
Cathaxeris pœnarum Ecclesiasticarum. T. 1 c. 1092 A.
Catholicus dicitur Procurator fisci. T. 9 c. 1102 E.
Catholici hæreticos ad se convertebo, & in Sacrilibus Trinitate quæsivit ab hæreticis hæresim, non rebaptizant. T. 10 c. 825 D.
Catholicianii. T. 1 c. 646 A.
Catholicianii qui dicuntur. T. 9 c. 1483 A.
Catholicianii dicuntur appariores Procuratoris fisci. T. 9 c. 1109 F.
Catholicianii, & Cafarianii. T. 10 c. 733 B.
Catholicorum munus. T. 2 c. 633 C.
Catilina prohibebatur consulatum petere, quod eras effet repetundarum. Tom. 4 c. 858 D. & Cicero contra Rullum. Ibidem E.
Catilina cur prohibitus petere consulatum. T. 10 c. 585 B. C.
Cato omnium pœnarum fecundus fuit. T. 1 c. 910 E.
Catoniana regula an ad hereditates pertinent. T. 1 c. 1101 D.
Catoniana regula ad quæ legata pertinet. Tom. 4 c. 385 D. & c. 386 D. E.
Catoniana regula fictum ad legata conditionalia non pertinet, ita non pertinet ad hereditates institutiones. T. 3 c. 91 B.
Catoniana regula pertinent ad hereditates, non ad libertates. T. 6 c. 192. B.
Catoniana regula ad quid pertinet. T. 8 c. 998 A.
Catoniana regula. Vide, Regula Catoniana.
Regula Catoniana ad quæsum legata pertinet. T. 10 c. 58 C. an ad hereditates. Ibidem E.
Regula Catoniana etiam ad legata pertinet. T. 10 c. 582 C.
Cauda animalis ad pudibundum corporis ex Tertulliano. Tom. 10 c. 146 A.
Caudicarii, idem, quanici fromentarii. T. 2 c. 69 B.
Caudicarii in urbe Roma qui fuerint. T. 8 c. 3 B.
Caveadum de eto laudato venditori. T. 6 c. 9 B.
Caveat, tonum & non petitorum, parem eius ut petere possit. T. 5 c. 81 C. D.
Caveat, & promittere differunt. T. 1 c. 275 B.

Cavere utiliter in jure est falsidato cavere. T. 9 c. 113 C.
Cavere de damno infecto qui compellantur, & sub qua poena. T. 5 c. 641 A. & seq.
Cavere debet dominus, servum judicio fidi in causis criminis capitalis, si ultro reliquit eum defendere. T. 6 c. 8 A.
Cavere, aut stipulari ab alius alteri pofflit. T. 2 c. 1069 A.
Cavere nolla de re, vel non cavere de omnibus, pari fere. T. 7 c. 754 A.
Cavere recte quis dicatur. Tom. 8 c. 87 A.
Cavere quid. T. 8 c. 335 E.
Cavere chirographum, cavere cautionem. T. 9 c. 225 A.
Cavere hodie operam, quod licebat ex veteri jure, etiamsi de eo nihil cavefferet contrahentes. T. 10 c. 606 C.
Cavillatio unde. T. 8 c. 647 B.
Cavillationis, id est, sophismata nasuta quæ est. T. 6 c. 370 A.
Cavillationis genus Sorites. T. 3 c. 600 D.
Quod cavit sibi, sui cavit, quilibet remittere potest. Tom. 4 c. 970 A.
Caupo an, & quomodo teneatur, si in eius caupona furtum factum fit hiis, qui in ea diverteebant. T. 8 c. 333 B.
Cauponæ nomen unde deductum. T. 6 c. 350 B.
In cauponæ ministra adulterium, vel stuprum non vindicatur. T. 9 c. 1424 B. In cauponæ domina fecus. Ibidem A.
Cauponæ domina, & ministra in quo differant. T. 9 c. 1423 E. & c. 1424 A.
Caupones ex receptu custodiæ plus tenentur, quam depositarii. T. 1 c. 744 C.
Causa quid in *tit. de usuris*. T. 1 c. 777 E. & c. 780 A.
Causa pro vitio. T. 1 c. 1031 C.
Causa liberalis ordinata. Tom. 3 c. 524 C.
Causa semel jurejurando finita pretextu instrumentorum de nova repertorum restaurari non potest. T. 3 c. 535 D.
Causa quatuor modis cadimus. T. 1 c. 371 A.
Causa liberalis. T. 1 c. 841 A.
Causa falsa utrum nocere possit legato. T. 1 c. 835 A.
Causa quandoque perseratur. T. 3 c. 607 C.
Causa aliud est, aliud occasio. T. 4 c. 619 A.
Causa falsa. Vide, Falsa causa.
Causa filiorum in omni jure potior est aliteris. T. 4 c. 382 E.
Causa, & fructus in quo differunt. T. 4 c. 1098 D.
Causa quid sit, & quid fructus. Ibidem D.
Causa inopinata in legatis. T. 4 c. 1074 D.
Causa lucrativa quæ sit. Tom. 4 c. 617 A. item onerosa quæ. Ibidem A.
Causa lucrativa, & causa onerosa in eandem personam, & in eandem rem concurrere possunt. Ibid. A.
Causa onerosa quæ sit. Ibidem A.
Causæ constituitæ pecuniæ incipere debet ante legationem, & non in ipsa legatione. T. 4 c. 71 A.
Causa est omne, quod adhæret substantiæ, & reae et fastidiosæ tempore litis contestatæ. Tom. 4 c. 130 D.
Causa quo jure in actione in rem præstetur poli litem contestatam. T. 4 c. 131 E.
Causæ & origo constitutæ pecuniæ inficiei debet. T. 4 c. 71 A.
Causæ, ex qua codicilli vetere, est testamentum; & codicilli non possunt esse causæ, ex qua testamentum valeat. T. 4 c. 581 E.
Causæ possessoris in re pari melior est. T. 4 c. 551 E.
Causæ possessoris quando melior est, & quando dorior. quam causa petitoris. T. 4 c. 278 D. E.
Causæ probabiliatis metior, & potior est in re suri. T. 4 c. 152 E.
Causæ restitui trahit causam intestati, & contra. T. 4 c. 1269 D.
Causæ primipili quæ sint. T. 5 c. 464 A.
Causæ peculiaris per servum nostrum, aut filium familias possessionem nobis imeratibus acquirit. T. 5 c. 715 B.
Causæ possessionis quando mutetur. T. 4 c. 945 C D.
Causæ testamenti præcedit causam intestati. T. 4 c. 965 D.
Causæ liberaliberi, & legatarii condictionalis. Vide, Legatarius liberaliber.
Causæ alimentionis. T. 6 c. 35 E.
Causæ cognitæ fatisfacere debere judicatum folvi, regula juris est. T. 6 c. 45 D.
Causæ, vel lis quando ordinari dicitur. T. 6 c. 390 A.
Causæ liberalis. Ibidem A.
Causæ pœnæ individua est. T. 6 c. 94 C.
Causæ, quæ per alium agi non potest, an appellatio eius per alium agi debeat. T. 6 c. 642 D.
Causæ pœnæ an sint individua. T. 6 c. 940 D.
Causæ depositi, quæ præsertim fidei commissi, est fides, non virtutis fidejussoris. Tom. 6 c. 770 C.
Causæ fidejussoris alia est, & alia principorum. T. 6 c. 630 E.
Causæ, juris, & voluntatis non mutatur ordine scripturæ. Tom. 6 c. 779 A. B.
Causæ pulsa litis non contestandæ. T. 6 c. 468 D.
Causæ usurarum, sicut, & causæ pignoris, ita sit indivisa. T. 6 c. 642 E. & c. 549 A.
Causæ lucrativæ quæ vocetur. T. 8 c. 344 E. & c. 345 A. item lucrativa quæ sit. Ibidem A.
Causæ communis cuique etiam sua causa est. T. 8 c. 438 A.
Causæ criminalis. Vide, Criminalis.
Causæ retractari potest ex indulgentia Principis. T. 9 c. 1118 A.
Causæ, & occasio in quo differunt. T. 9 c. 1426 A.
Causæ commodati, quæ sit ad tempus, neque dominium mutat, neque possessionem. T. 9 c. 450 A.
Causæ ad Principem nulli proferuntur, nisi tite infinitæ, & perfectæ. T. 9 c. 1118 D.
Causæ momentariæ possessionis non semper annumeratur graviorbus causis, quæ ordinari inferiorbonem actionis, & cognitionem Præsidis Provinciæ. T. 9 c. 1119 C.
Causæ lucrativæ, & non lucrativæ in quo differunt. T. 9 c. 1135 E.
Causæ quid significet. T. 9 c. 229 A.
Causæ proximæ actionis quæ. T. 9 c. 165 A.
Causæ aliud est, aliud occasio. T. 9 c. 996 E.
Si causæ testamenti omissa fit. T. 9 c. 831 A. & seq.
Causæ cum ex integro agitur, aliis ex fundo. Tom. 9 c. 1269 D.
Causæ quæ more consultationis disceptanda est, ab uno, vel duobus fenatoribus, vel prosectorbus Palatii intra biennium infinuatur, fra introducatur. Tom. 9 c. 1110 B.
Causæ status, & qui de eo cognoscere potest. T. 9 c. 120 B.
Causæ status, & interrumpit pertinet ad cognitionem Præfidis, nec potest delegari. Tom. 9 c. 109 C. quando modo in quæstione furtivæ excifcundæ, arbiter de ea cognoscit. Ibidem C.
Causæ civilis peragenda est intra triennium. T. 9 c. 1475 E.
Causæ possessionis est totius, quo possidemus. T. 9 c. 1025 D.
Causæ dotis. Vide, Dotis causæ.
Causæ dandi. Vide, Dandi causa.
Causæ ad Principem non consultitur, nisi ad plenum instructæ. T. 9 c. 1107 E.
Causæ possessionis est possessio, cuius di dotis est dos, causa vendationis est venditio, causa lucri est lucrium. T. 9 c. 1066 A. B.
Causæ possessionis quæ sint diuriæ causa momenti. Tom. 9 c. 1266 B.
Causa fumitur aliquando pro re. T. 10 c. 421 B.
Causæ ampliatione differtur. T. 10 c. 514 E.
Causæ cognita quæ sint. T. 10 c. 700 E.
Causæ pro fine aliquando fumitur. T. 10 c. 955 A.
Causæ fiscales. T. 2 c. 164 A.
Causæ divinæ domus. Ibidem B.
Causæ status. Vide, Status causæ.
Causæ dour lucrativæ in eandem rem concurrere non possunt, in eandem quantitatem possunt. T. 3 c. 405 A. B.
Causæ ad publica munera pertinentes intra tres menses finiendæ. T. 2 c. 648 B.
Causæ duæ lucrativæ an in eandem hominem, eandemque rem concurrere possint. T. 1 c. 127 E. & T. 4 c. 1155 A.
Bonæ fauæ fæpe est mala inflantia. T. 4 c. 370 C.
Duæ causæ lucrativæ in eandem personam, & in eandem rem concurrere non possunt. T. 4 c. 441 C. & c. 617 B.
Causæ, quibus is, qui parentem, vel patronum qui vocaverit injuria Prætoris, abrolvi debeat edicti pœnæ pecuniaria, vel pœnali, quæ sint. T. 1 c. 69 B.
Causæ cognitionem Prætor, vel Præsides magistratui municipali, disumvirii, aut principia etiam demandare potest. T. 5 c. 18 A.
Causæ, ex quibus in ius vocari possimus, quæ sint, & quales. T. 5 c. 39 A. B.
Causæ unitandi procuratoris quæ nam, & a quo notatur. Tom. 5 c. 106 A.
Causæ possessionum quot, & quæ sint. Tom. 5 c. 716 E. & c. 717 A.
Causæ missionis in possessionem bonorum quam diversæ. T. 5 c. 921 E. & c. 922 A.
Causæ lucrativæ duæ an in eandem hominem concurrere possint. T. 5 c. 738 A.
Causæ lucrativæ. Vide, Lucrativæ causæ.
Causæ missionum in possessionem. T. 5 c. 609 E.
Causæ lucrativæ duæ an in eandem rem concurrere possint. T. 6 c. 1016 C. & c. 1221 D.
Causæ lucrativæ quæ sint. T. 7 c. 1061 C. an duæ earum in eundem hominem concurrere possint. Ibidem B.
Causæ lucrativæ quinque non sint hereditas, & donatio. Tom. 7 c. 1062 B.
Causæ cognitio ubicumque est, ibi Prætor deliberat. T. 5 c. 685 C. D. & c. 739 A.
Causæ cognitionem quæ desiderant, per libellum expedini non possunt. T. 8 c. 695 C.
Causæ cognitio aliud est, aliud decretum. T. 8 c. 335 C. D.
Causæ temporariæ contractus quæ sint. T. 9 c. 480 A.
Causæ certæ separatæ ab incertis. T. 9 c. 1075 D.
Causæ civiles an utrum triennium pertinet possint. T. 9 c. 123 C. & seq.
Causæ quæ celeriterem desiderant. T. 9 c. 131 E.
Causæ nomen est commune, & pro principio agente, & pro fine. T. 9 c. 229 A.
Causæ, in quibus non exigitur, ut actor fubscribat in crimen. T. 9 c. 1150 C.
Causæ quæ intra tres menses peragendæ sunt. T. 9 c. 131 B. C.
Causæ quæ non desiderant cognitionem Præsidis. T. 9 c. 1159 D. E.
Causæ continentia an dividatur. T. 9 c. 118 D. E.
Causæ, quibus agitur de honoribus, & muneribus, intra quod tempus peragendæ. T. 9 c. 131 C.
Ut causæ noli pubertatem adfit tutor. T. 9 c. 138 A. B.
Causæ appellationum tempora præfinita quæ. T. 9 c. 1232 C.
Causæ inaudite quid sit. T. 9 c. 157 D. E.
Causam possessionis nemo sibi ipsi mutare potest. T. 4 c. 134 A. & c. 653 D.
Ob causam dari quidnam dicamus. T. 5 c. 1007 B.
Causam oratre servo non licet. T. 9 c. 1163 C.
Causam possessionis nemo sibi ipsi mutare potest. T. 9 c. 1015 C. & seq.
Causam criminalem agi non posse per procuratorem, nec ex appellatione quidem. T. 9 c. 1121 D.
Causam perfere quid sit. T. 9 c. 801 A.
Ob causam datur, quod datur ob rem, id est, ob finem aliquem. T. 9 c. 229 B.
Ad causam instruendam quando nolla dilatio danda est. T. 9 c. 1118 D E.
Ob causam, id est, ob rem, ob finem aliquem. T. 10 c. 639 C.
Causæ ex humanos recantium quadriennium numeratur, in aliis vero causis vicennium a die denuncitionis. T. 4 c. 1174 B.
In qua causa quis advocatus fuit unius partis, antequam fieret Prætor, in ea jus dicere nequit. T. 4 c. 6 C. Singulare exemplum extat in novella 138 Ibidem C.
Ex causa eadem natura non patitur, ut idem fit actor & reus. T. 4 c. 658 D.
Sine causa non valet iusjurandum. Vide, Iusjurandum.
In causa pari melioremesse conditionem possidentis. T. 6 c. 35 A. B. T. 9 c. 1423 B.
Ex causa etiam dari certi conditionem. T. 7 c. 614 E.
Ex causa non obligationis etiam conditionem dari. T. 7 c. 615 A.
Ex causa liberali. T. 9 c. 978 E. & c. 979 A. & seq.
De causa liberali, & de eius cognitione. T. 9 c. 1169 C.
Cum causa principalis non consistit, nec ea quidem, quæ fequitur, locum habet. T. 9 c. 1136 C.
De causa falsa adiecta legato, edictum edicto. T. 9 c. 854 D. E. & c. 855 A. & seq.
De causa mortis donationibus. T. 9 c. 1355 A. & seq.
Ex causa justitiæ quæ capiuntur. T. 9 c. 241 B. C.
Sine causa quod habes, ex non iuste causa habes, & contra. T. 10 c. 958 C.
Causarum variæ figuræ. Tom. 1 c. 240 C.
In causarum genere deliberativa magis existimatur, & inutiliterem adhiberi. T. 3 c. 476 D.
Causarum petitio in judicium an sit ex delicto, aut quasi ex delicto. T. 6 c. 608 A.
Causarum cognitio quando differatur. T. 9 c. 1118 C. Tom. 7 c. 149 E.
Causarum merita partium adferitur pendentur. T. 9 c. 1164 D.
Causis inter duiores prima & suma causa famosi. T. 1 c. 1464 D.
Duas causas lucrativas in eandem rem, & in eandem hominem concurrere non posse. T. 6 c. 1218 B. & c. 738 A. & T. 7 c. 1061 B. haeum plures fpecies. Ibidem C.
Causæ reipublicæ apud Præsidem, vel Principem agebat Curator reipublicæ. T. 7 c. 135 D.
Causas duas lucrativas in eandem hominem, & eandem rem concurrere non posse. T. 8 c. 344 E.
Causæ lucrativæ annumeratur etiam partus servarum, & consolidatio adjudicatio. T. 7 c. 1061 C.
In causarum genere, melior conditio feminarum videretur esse. T. 4 c. 340 E.
Ex causa famosa fotet ajo in fidum in parentes, & patronos. Tom. 4 c. 1174 A.
In causis omnibus pro facto quid accipiatur, & quid obfervetur. T. 8 c. 694 A. & c. 695 C. & c. 1461 B.
In causis punitibus benignius est interpretandum. T. 8 c. 837 C.
Pro publica causa servi pro pretio accipiunt libertatem. T. 9 c. 971 A. & seq.
Causam officio militem non infamat, ignominiosa infamat. T. 2 c. 956 B.
Causam quinam appellentur. T. 4 c. 1031 C.
Causidici fortidi. T. 3 c. 113 A.
Causidicum quendam norat, qui illum reprehenderit. T. 6 c. 1113 E.
Causa certificata est, quæ per litis fine producta tempus modum fortis ad judium adducit. T. 2 c. 1165 E.
Causæ competens quæ fit. T. 7 c. 146 D. E.
Causæ dementia in quibus locis in *Digestis* fat. T. 8 c. 87 A.
Causæ dementiæ in quibus locis in *Digestis* fat. T. 8 c. 87 A.
Causæ dementiæ in quibus locis in *Digestis* fat. T. 8 c. 87 A.
Causæ ex fastidiatio. T. 2 c. 1154 B.
Causæ una in communi causa sufficit. T. 1 c. 517 A.
Causæ ex constitutionibus prætiarum. T. 1 c. 50 B.
Causæ fructuaria quibus verbis concipitur. T. 3 c. 181 B.
Causæ an pro remissione fit. T. 3 c. 642 C.
Causæ solutiæ, fi pro cujus præstatio.

tia cautum fuerat, moritur. T. 1 c. 372 E.
Cautio Prætoria. T. 3 c. 121 D E.
Cautio Mutiana ubi non habet locum. T. 5 c. 415 E.
Cautio Mutiana est fideiiussio. T. 5 c. 1081 B.
Cautio solida. T. 1 c. 171 C.
Cautio judicialis de persequendo fervo, qui est in fuga. T. 3 c. 277 D.
Cautio duplex quando necessaria. T. 1 c. 517 B.
Cautio iudicio sisti quotuplex sit. T. 3 c. 611 C.
Cautio cum fideiiussore onerosa est, nulla proprietatis non item. T. 5 c. 65 B.
Cautio finitur puberate. Tom. 4 c. 754 B.
Cautio nunquam datur in arbitriis, sed tantum in bonæ fidei actionibus. T. 4 c. 575 D.
Cautio exigitur ante diem in aliis arbitrariis. Ibidem D.
Cautio est res incerta, & obligatio. T. 4 c. 548 A.
Cautio ante diem non exigitur in actionibus arbitrariis. T. 4 c. 575 D. fecus in bonæ fidei judiciis cautio exigitur ante diem. Ibid. D.
Cautio judicatum solvi quæ est. T. 4 c. 19 B. & est realis. Ibidem B.
Cautio iudicio sisti est personalis. Ibidem B.
Cautio legatorum quibus sit præstandæ. T. 4 c. 700 A. B.
Cautio Muciana dicitur remedium duobus in locis. T. 4 c. 481 D.
Cautio Mutiana est fideiiussoriæ stipulationis. T. 4 c. 550 B.
Cautio Mutiana a quo inventa, & propter quæ. T. 4 c. 481 D. in quibus locum habet hæc cautio. Ibidem D. E. & in quibus non. Ibidem c. 482 A.
Cautio Mutiana in quibus locum habet, & in quibus non. T. 4 c. 561 B.
Cautio Muciana. Vide, Mutiana cautio.
Cautio pignoris est missio in possessionem, feu in bona. T. 4 c. 1340 B. C.
Cautio privatorum authoritatem legum non habet adversus jura publica. T. 4 c. 1333 C. D.
Cautio judicio, quam in ambiguis observare tenetur. Tom. 5 c. 128 E.
Cautio, & satisdatio iudicio sisti quæ in jure requiruntur. T. 5 c. 93 E.
Cautio damni infecti, & satisdatio, quomodo differant. T. 5 c. 641 A.
Cautio de rata, & cautio judicatum solvi a quibus datur. T. 5 c. 116 D.
Cautio duplex. T. 5 c. 891 D.
Cautio propria in ædificando, & moliendo novo opere, quomodo vice remissionis fit. T. 5 c. 657 C. D.
Cautio, id est, satisdatio in collatione bonorum requiritur. T. 5 c. 618 B.
Cautio fructuaria. T. 5 c. 592 A. & c. 804 D E.
Cautio fuperveacua quanam fit, & cur ita appelletur. T. 5 c. 865 A.
Cautio novi operis, & damni infecti pro qualitate personarum intelligitur adhibenda. T. 5 c. 657 A.
Cautio fructuaria quæ fit, & quando accidat. T. 5 c. 592 B.
Cautio satisdatioria a cautione damni infecti fructuarium liberat. T. 5 c. 642 C.
Cautio damni infecti, in quo differat a cautione ex novi operis nuntiatione. T. 5 c. 656 C.
Cautio damni infecti quæ actione petenda fit. T. 5 c. 639 E. & c. 640 A.
Cautio pignoratitia reddita debitori est argumentum remissionis pignoris. T. 6 c. 839 A.
Cautio rem remissa quanam dicatur. T. 6 c. 522 A.
Cautio de dolo malo est reprominisso, & est, nulla cautio sine fidejussore. T. 6 c. 9 D.
Cautio de dolo est reprominisso. Ibidem D.
Cautio fructuaria, qui proprietatis domino ex edicto Prætoris fructuarius caveri debet de usufructu omnium rerum, quæ usendo consumuntur. T. 6 c. 164 A. B.
Cautio satisdatio foliv. T. 6 c. 8 C. Vide, Satisdatio.
Cautio Mutiana. T. 6 c. 172 C.
Cautionis causa individua est. T. 7 c. 754 A.
Cautionis remedio multa fiunt, quæ detractis cautione, & satisdatione, nec civiliter fieri possunt. T. 7 c. 1337 A.
Cautionis plus in re est, quam in persona. T. 8 c. 673 C. & c. 761 C. & c. 895 A.
Cautionis verbo quid significetur. T. 8 c. 81 A. & T. 9 c. 835 C.
Plus cautionis in re est, quam in persona. T. 8 c. 1187 A. & c. 1214 D.
Cautionis conditio est, cum solus accipientis turpitudo verfatur. T. 10 c. 630 C.
Cautionis iterata vis, & emolumentum. T. 1 c. 151 C. & T. 10 c. 932 C D.
Cautioni Mutianæ cur locus non fit in donationibus inter viros. T. 1 c. 415 E.
Cautionis iurisdictio qui non parit, jus suum amittit. T. 9 c. 189 E.
Cautionem præstari, qui caveri debent. T. 1 c. 50 B.
Cautionem commumem quid Papinianus vocet. T. 4 c. 1246 C.
Cautionem conferri quid sit. Vide, Conferre.
Cautionem cavere. T. 9 c. 215 A.
Cautione Mutiana oblata an legatarius confequatur legatum. T. 4 c. 483 D.
Cautione fuperveacua nemo onerari debet. Tom. 5 col. 647 C.
Cautio judicio sisti quid. T. 9 c. 20 B. & feq.
Cautio defensionis, feu cautio indemnitatis pro liberatione est. T. 9 c. 684 E.
Cautio incerti. T. 9 c. 810 B.
Cautio iuratoria. T. 9 c. 180 E.
Cautio quid. T. 5 c. 182 B.
Cautio omnifa conditi potest per conditionem incerti. T. 10 c. 452 E.
Cautio conventionalis, feripta ab herede, femper recipit incrementum fructuum. T. 10 c. 497. B.
Cautio vulgaris quæ dicatur. T. 10 c. 406 E. an poffit remitti tellamento. Ibidem E.
Cautio iudicio sisti dicitur personalis. T. 10 c. 571 D.
Cautio, & satisdatio exiguntur in puro legato. T. 10 c. 1219 E.
Cautionis præstandæ nulla voluntas non fufficit fine effectu. T. 6 c. 835 A.
Cautionis pignoratitiæ reddito fcilicet debitori id argumentum obscurum remissi pignoris. T. 6 c. 839 A. C.
Cautionis pignoratitiæ reddito fcilicet debitori id argumentum obscurum remissi pignoris. T. 6 c. 839 A. C. cur reddito cautionis principalis, remissio fortis. Ibidem A.
Cautionis reddito cur inducit remissionem fortis, reddito pignoris non item. T. 1 c. 919 C.
Plus cautionis est in re, feu in pignore, quam in persona. T. 4 c. 32 B. & c. 1394 E.
Cautionis an plus in re, quam in persona sit. T. 5 c. 532 A.
Cautionis causa individua est. T. 7 c. 754 A.
Cautionis remedio multa fiunt, quæ detractis cautione, & satisdatione, nec civiliter fieri possunt. T. 7 c. 1337 A.
Cautionis plus in re est, quam in persona. T. 8 c. 673 C. & c. 761 C. & c. 895 A.
Cautionis verbo quid significetur. T. 8 c. 81 A. & T. 9 c. 835 C.
Plus cautionis in re est, quam in persona. T. 8 c. 1187 A. & c. 1214 D.
Cautionis conditio est, cum solus accipientis turpitudo versatur. T. 10 c. 630 C.
Cautionis iterata vis, & emolumentum. T. 1 c. 151 C. & T. 10 c. 932 C D.
Cautioni Mutianæ cur locus non fit in donationibus inter viros. T. 1 c. 415 E.
Cautionis iurisdictio qui non parit, jus suum amittit. T. 9 c. 189 E.
Cautionem præstari, qui caveri debent. T. 1 c. 50 B.
Cautionem commumem quid Papinianus vocet. T. 4 c. 1246 C.
Cautionem conferri quid sit. Vide, Conferre.
Cautionem cavere. T. 9 c. 215 A.
Cautione Mutiana oblata an legatarius consequatur legatum. T. 4 c. 483 D.
Cautione fuperveacua nemo onerari debet. Tom. 5 col. 647 C.
De cautione ab herede præstanda. T. 5 c. 865 A.
De cautione præstanda, cum usufructus uni, alteri proprietas legata est eudem rei sub conditione. T. 5 c. 864 B. C.
De cautione a fructuario præstanda. T. 6 c. 1033 E.
De cautione legatarii partiarii. T. 7 c. 1109 B. & feq.
Cautione fuperveacua nemo onerari debet. T. 9 c. 597 B. C. & T. 10 c. 1072 E.
Cautione omissa per errorem, quæ folutionem morari poterat, ipsi quasi ex folutione tacita. Tom. 7 c. 1230 A.
Cautione qui fibi prospexit, ne quid detrimenti fentat praefitum, an neatur re ab alio evicta. Tom. 7 c. 756 C.
De cautione exigenda exfequenda appellationis. Tom. 9 c. 1105 C. D. & c. 1107 B.
Cautionem exigere quid fit, Accurfius non intellexit. T. 4 c. 550 C.
Cautiones qui furripuerit, qua actione teneatur. T. 1 c. 411 D.
Cautiones quæ in legatis ratia alienata equirantur. Tom. 5 c. 781 B.
Cautiones quæ in petitione hereditatis interveniant. T. 5 c. 136 A.
Cautiones, & liberationes an conditione repeti possint. Tom. 5 c. 1089 E.
Cautiones indicatum folvi, vel de rata fcilicet dictæ funt, five promissiones, quæ fiunt adhibita adpromissoribus, feu fidejussoribus. T. 6 c. 9 D.
Cautiones abundantes cautionibus non intentatæ. T. 7 c. 632 E.
Cautiones hereditatis debent deponi in zede facra apud Ædituum. T. 7 c. 906 B.
Cautiones hereditatis non veniunt in familiæ erciscundæ judicio. T. 7 c. 995 E.
Cautiones de emptione, cautiones de evictione. T. 7 c. 154 E.
Cautiones funcratitiæ. T. 9 c. 531 E.
Cautiones judiciales bodie non frequentantur in judiciis. Tom. 9 c. 1188 A.
Cautionem verbum folenne. Tom. 1 c. 956 B.
Cautionum prætorianarum alias fiunt mutæ cautiones, alias fatisdationes. T. 1 c. 117 D.
Cautionum diversa funt genera. T. 6 c. 1031 E.
Cautionum five nominum, five obligationum conditio quæ. Tom. 6 c. 64 E.
De cautionibus, & pœnis appellationum. T. 1 c. 516 B.
De cautionibus judicialibus. Tom. 7 c. 274 B. & feq.
De cautionibus, quæ in judicio præstantur. T. 7 c. 327 D.
In cautionibus folet plerumque addi, ut probi nummi folvantur, qui non fubarati, & in quibus nulla fit lacuna, nulla dominutio jufti ponderis. T. 9 c. 1449 E.
Cautionales ffipulationes inflar actionum habent. Tom. 8 c. 533 D.
Cautionales epiftolæ. Tom. 9 c. 1152 D.
Centina negotiorii differ, ab Tiberius. T. 4 c. 580 D.
Pro cauto non habetur id, quod palam verbis non exprimitur. T. 7 c. 654 C. D.
Cautum non videtur, quoties vitiofe cautum eft. T. 4 c. 97 E.
Cautum quid. T. 8 c. 616 D.
Cafati, cafatii. T. 9 c. 420 D.
Qui cecidit civili, non potest affirmem intendere criminalem. T. 4 c. 281 C.
Cedens bonis non liberatur, nisi folidum, quod fibi debetur, creditori confequatur. Tom. 10 c. 700 D.
Cedere bonis ne quis cogatur. T. 2 c. 1157 C.
Cedere tutelæ quid. T. 1 c. 218 D.
Cedere, & deferri legata differunt. T. 1 c. 817 B.
Cedere, immutare, exhibere in jure idem eft. T. 4 c. 23 B.
Cedere lege aliud eft, aliud abdicare lege. T. 4 c. 82 A.
Cedere diem legati quid eft. Tom. 4 c. 472 C.
Cedere diem quid eft. T. 4 c. 385 D.
Legata a morte teftatoris cedunt, licet nondum fint, aperta tamen, nondum adita hereditas. Ibidem E. & hoc ita. Ibidem legata fortiuntur fine. Legata legata dicuntur etiam, quibus afficiuntur eft dies certa, non incerta; quod ad cefionem attinet: nam & hæc fitam cedunt a morte teftatoris. Ibidem E.
Cedere dies quid eft. Tom. 4 c. 397 D.
Cedere eft viventium affus, relinquere morientium affus. Tom. 7 c. 390 B.
Cedere verbum continet veniendi fignificationem. T. 7 c. 653 A.
Cedere, & venire diem in quo differunt. Ibidem A.
Cedere diem quid fit. T. 9 c. 891 D.
Cedere actionem quid. T. 9 c. 239 E.
Qui cedere poffunt bonis. Tom. 9 c. 1116 E. & feq.
Cedere dicitur duobus modis. T. 9 c. 891 C.
Cedere inter, & mandare an fit differentia. T. 10 c. 715 A.
Quod cedit intuitiere, poftea non convalescit. T. 4 c. 52 C.
Qui cedit bonis, cavere debet, fe folutum pecuniam debitam, cum primum pervenerit ad meliorem fortunam. T. 6 c. 1005 E.
Qui cedit bonis, an liberetur. T. 9 c. 1130 B.
Qui cedunt bonis, bonorum etiam patrimonium venditionem. Tom. 1 c. 1157 C D.
Cedri, & citri arbores quid inter fe differant. T. 7 c. 79 A.
Celare verbum quid fignificet. T. 1 c. 1403 A.
Cella penaria, non penuaria. T. 3 c. 281 B.
Cellarius, id eft, officialena, & pocularius. Tom. 1 c. 86 C. D. Vide, Cellarium. Tu autem dicitur in novella Mamorum. T. 1 c. 856 A.
Cellarium facrum. T. 1 c. 87 B.
Cellarii. T. 1 c. 416 B.
Celeritas fari non eft obnoxia pœnæ, fed conficiendis criminis. T. 4 c. 174 A.
Celer & follicitus differ. Tom. 1 inter fe. T. 9 c. 228 D.
Cenotaphium quid fit. T. 4 c. 136 A.
Cenotaphia, & monumenta feparatim. Ibidem.
Centenarius alius (ibi) cives Romani, & quando. T. 8 c. 558 E.
Centesimi legum adjutrices qui diverit. T. 1 c. 8 C.
Centesimi privilegio aliquos. Ibidem.
Centesimi vocabulum, fecundum appellationem. Ibidem C.
Centesimi veterarum commilitione Prætorum. Ibidem.
Centesimi tributo bibendi. Ibidem.
Centesimi omnes territorium, quotes fint. Ibidem. et quotiens levantur. T. 1 c. 854 D.
Centesimi mileriarii fuere Athenienses. T. 1 c. 68 C.
Centesimi qui fint. T. 1 c. 834 A. & c. 854 D.
Centesimi fine prædiis vendi nequeunt. T. 1 c. 837 A.
De centesimis. T. 1 c. 834 A.
Centiniores. T. 1 c. 853 C.
A Centone prædia publica locari fubaudiuntur in quinquennium. Tom. 1 c. 860 C.
Apud Centonem fubfignabantur portorium, prædia, & bona cumque. T. 10 c. 1037 B.
Centones locabant prædia publica in quinquennium. Tom. 7 c. 640 D.
Centones locant vectigalia publica, agros publicos. T. 7 c. 377 B.
Centones, & decumviri an magistratus fuerint. T. 7 c. 92 E.
Centones qui. T. 8 c. 568 D.
Centones olim jurare oportebat fe uxores procreandæ fobolis causa duci. T. 8 c. 565 D.
Centonum officium quonam temporis fuerit constitutum. T. 3 c. 693 C.
Centonum jurisdictio que fuerit. T. 7 c. 77 E.
Centonum magistratus quinquennium habuit. Ibidem.
Centonis feverities in perjuros. T. 9 c. 188 D.

Lex censoria unde, & cur sic dicta. T. 10. c. 663 D. & c. 1036 B. & seqq.
Censorie animadversiones quæ. T. 8 c. 569 B. C.
Censualis liber plenum fidem facit. T. 6 c. 917 D.
Censuales qui sint, ac de eorum privilegiis. T. 2 c. 770 D.
Censuales literati homines. Tom. 3 c. 611 D.
Censuri pars consularis potestatis. T. 1 c. 809 D.
Censura non Remner monitionem sequitur. T. 6 c. 1059 A.
Census publice tabulæ civitatis tertiorati. T. 1 c. 988 E.
Census, & censere quid. Ibid.
Census capitis quid sit gallice. T. 2 c. 834 C.
Census auctoritas. T. 1 c. 838 C.
Census, & monumenta potiora tebtus effe. T. 3 c. 833 A.
Census fraudari quando, & qui accusibantur. T. 6 c. 157 C.
Census, sive tributa, sunt cores fructuum & agrorum, non hominum. T. 3 c. 1333 A.
Census quid. T. 2 c. 833 C. & T. 8 c. 568 D.
Census, & monumenta publica esse potiora testibus. T. 9 c. 97 B.
Census est cosus prædiorum, non hominum. T. 9 c. 377 D.
Census civium Romanorum. Tom. 9 c. 683 B.
Census fraudatur, cum quis non professus omnes Fiscalates fuis apud conscriptores. T. 10 c. 731 A.
Census est jus agrorum, non personarum. T. 10 c. 1000 B.
Census fraudati, & vectigalia fraudati idem omnino est jus, licet non sit res eadem. T. 10 c. 1035 E.
Sine censu fundo comparato, emptor previum, venditor fundum amittit. T. 2 c. 881 B. C.
Sine censu, & reliquis fundus vendi, donari, & in domem dari non potest. T. 10 c. 657 B.
An sine censu, vel reliquis fundus possit comparari. T. 10c. 1009 A.
Censium apud Magistrum beneficiorum, & contractuum publicationes, & informationes. T. 10 c. 669 C.
De censibus, & censitoribus. Tom. 1 c. 853 C.
Centenarius quis. T. 1 c. 279 E.
Centenarii procuratores. Tom. 2 c. 678 B.
Centenariorum numerus. T. 2 c. 927 C. eorum privilegia. Ibid. c. 928 A.
Centesima ufura olim fuit legitima ufura in omnibus casibus. Tom. 4 c. 953 D.
Centesima pertit in emptionibus, & venditionibus. T. 1 c. 1013 D.
Centesima usura. Vide, Usura centesima.
Centesimi quinam dicantur. T. 1 c. 1185 C.
Centies aureorum habere dicitur, qui tantum habet in pecunia. T. 1 c. 553 B. C.
Centumvirale judicium. Tom. 3 c. 174 D.
Centumvirale judicium nullo modo potest deferri. T. 6 c. 37 B.
Centumvirale judicium. T. 7 c. 1236 A.
Centumviralis hæfta nomine quidam fignificetur. T. 1 c. 905 C.
Centumvirialis judicii auctoritas quæ. T. 9 c. 180 C.
Centumvirales partes. T. 7 c. 1236 D.
Centumvirialia judicia funt judicia de petitione hereditatis. Tom. 9 c. 179 E. & c. 180 A.
Centumviri an effent ex judicibus faluris. T. 3 c. 629 D.
Centumviri quapropter de hereditatibus, quæcumque ex causa petierantur. T. 3 c. 273 A.
Centumviri de hereditatis petitione cognoscunt. T. 1 c. 496 C.
Centumviri judicabant de hereditatum petitionibus. T. 9 c. 179 E.
Centumvirorum tribunalia fuit quatuor judicia, consilia, hasta quatuor. T. 7 c. 1236 B.
Centurio testamento jure curatorem non dat filio impuberi, vel puberi, sed nec pupillum. T. 4 c. 1043 D.
Centurio primipili. T. 9 c. 1133 A.
Centuriatus nomen apud Tacitum, *vide alterum*, unde quæsitum. T. 3 c. 612 B.
Centurionum jura sunt regalia. T. 2 c. 1325 E. & c. 1326 A.
Centuriapini homines. T. 2 c. 673 A.
Cepifle legatum qui videatur. T. 8 c. 501 A.
Cerei conchyliorum genus. Tom. 2 c. 794 E.
Cerneere, & cretio quid. Tom. 1 c. 332 B. C.
Cerneere hereditatem est decernere, & confirmere fe hereditatem amplecti, & fe heredem effe velle. T. 4 c. 1041 D.
Cerneere quid Varroni, & Plauto. T. 7 c. 954 B.
Cerneere quid. T. 8 c. 742 B.
Cerevisia, ex quibus fiat. Tom. 7 c. 1456 C.
Certamen circonde. T. 2 c. 825 B.
Certamen gymnicum vetitum. T. 2 c. 824 B.
Certamen unde deducitur. Tom. 7 c. 622 A.
Certamina jurgiofa contentionis causinæ. T. 3 c. 114 A.
Certi, & incerti definitio. Tom. 1 c. 1127 B.
Certi condictio. T. 5 c. 399 D.
Certi condictione quis agere possit, explicatur. T. 5 c. 400 A.
Certi condictio generaliter pro actione, quæ ex quacumque obligatione nascitur, ex qua certum peti potest, fumitur. T. 5 c. 399 D.
Certi condictio generalis concurrit cum aliis actionibus omnibus, quæ specialiter comparatæ funt ex contractibus, vel ex delictis. Ibid.
Certi condictione certa pecunia numerata petitur. T. 5 c. 400 C.
Certi condictio. Vide, Condictio certi.
Certi condictio, quæ ex omnibus contractibus competit, five re facta contractus factus, five verbis, five conjunctim. T. 7 c. 655 C.
Certi condictio. T. 7 c. 621 C.
Certi condictionem non tantum ex contractibus, fed ex aliis etiam causis dari. T. 7 c. 649 A. & seq.
Certi condictio. T. 9 c. 219 C. & seqq.
Certi casus, certæ causæ quæ funt. T. 9 c. 220 D. E.
Certi, & incerti contractus quinam fint. T. 10 c. 563 D.
Certi condicitur pecunia, aut res certa. T. 10 c. 798 B.
Pro certo haberi non potest, quod adhuc non est. T. 4 c. 56 C.
Certo loco quod dari oportet, ubi, & quomodo peti possit, & dari. T. 10 c. 492 A.
Certum non est extra res singulas. T. 1 c. 1113 D.
Certum & arbitrium opponuntur. T. 1 c. 1281 C.
Quod certum est in hominum natura, id quoque in rerum natura certum erit, nec vice versa. T. 4 c. 1426 E.
Certum quid fit, & quomodo constitutur. T. 5 c. 401 D.
Certum a certendo dictum est. T. 1 c. 663 D.
Si certum petatur actio, five certi condictio quam late patet. Tom. 7 c. 649 A.
Certum quid fit, definitur. Tom. 7 c. 643 B.
Si certum petatur, hæc verba quid denotant, explicatur. T. 7 c. 621 C.
Si certum petetur de rebus creditis, quid hæc verba fignificent. Ibid. C.
Certum condicere licet ex omni contractu. T. 7 c. 651 A.
Certum unde deducitur. Tom. 7 c. 623 A.
Si certum petatur de suffragio. T. 9 c. 316 B.
Certum non est extra res singulas, nec extra substantias. Tom. 10 c. 540 E.
Certum dicitur a certendo. T. 10 c. 798 B.
Actio fi certum petatur, & condictio fi certum an eadem fit. Tom. 10 c. 351 A.
Actio fi certum petatur est actionem folum certæ pecuniæ creditæ, & numeratæ, fed & cæteribus aliquibus rei creditæ. T. 10 c. 425 B.
Actione fi certum peratur, petitur etiam pecunia. T. 10 c. 425 E.
Actio fi certum petatur est actio certæ pecuniæ numeratæ, & creditæ. T. 10 c. 707 D.
Certum & incertum quinam dicantur. T. 10 c. 951 C. & seq.
Certum petendum quid fit. T. 5 c. 615 B.
Certi manifesti. T. 1 c. 64 B.
Certorum natura. T. 8 c. 950 B.
Cessare, & extinguere differunt. T. 1 c. 1209 A. B.
Cessare actionem est finire actionem, non extingui. T. 4 c. 308 B.
Cessatio a faciendo culpa est. T. 1 c. 1232 D.
Ex cessatione condictio. Tom. 9 c. 230 A.
Cessicius tutor quis. T. 1 c. 318 A.
Cessicius tutor, cessitius heres, cessitia tutela, cessitia libertas, hæreditas. Vide infra fub locis.
Cessicius heres. T. 2 c. 526 A.
Cessio bonorum. T. 1 c. 515 D. & seq.
Cessio ac datio bonorum quid inter se differunt. T. 3 c. 305 C. D.
Cessio in jure quid, & quomodo fit. Tom. 1 c. 327 D. & T. 3 c. 645 C.
Cessio bonorum non infamat, non aures tamen aliqua fugilationem. T. 2 c. 1557 D.
Cessio, & delatio differunt. T. 1 c. 617 B. C.
Cessio illa Constantini Imperatoris Sylvestro Pontifici facta secundum Baronium scalet: Nec ea est vera. Cuia Cardinalis eam reprobat. T. 4 c. 831 B. Augustinus Steuchus librum edidit, quo conatur probare, dictum Constantinum Divi Imperatoris Constantini esse veram. Ibid.
Cessio bonorum est beneficium legitimum, quod adhibetur liberat molestia carceris. T. 4 c. 324 B.
Cessio actionis principalis ubi, & quando necessitas. T. 5 c. 424 C.
Cessio in actionibus desideratur. T. 5 c. 479 D.
Cessio bonorum ad quid utilis sit. T. 5 c. 784 D. E.
Cessio bonorum quibus permittatur. T. 5 c. 790 D.
Cessio bonorum ubi olim, & ubi hodie fit. Ibidem. C.
Cessio fiftu non admittitur. Tom. 5 c. 479 D.
Cessio actionis pro folutione est. T. 6 c. 469 D.
Cessio, & mandatum idem est. T. 6 c. 111 C. revocari potest re integra. Ibid.
Cessio legatorum quomodo definitura Theophilo. T. 7 c. 1178 B.
Cessio legatorum est transmissio in heredem. T. 7 c. 964 E.
Cessio bonorum non irrogat infamiam. T. 9 c. 1117 E.
Cessio bonorum fit & præstantum, & futurorum bonorum. Tom. 9 c. 1128 E.
Cessio bonorum fit non tantum ejus tribus, fed etiam a filiis familiis debitoribus, licet nihil proprii habeant. Ibidem.
Cessio bonorum est remedium ad evitandum carceris injuriam, vel infamiam proscriptionis bonorum. T. 9 c. 1127 D.
Cessio fit invito debitore. Tom. 9 c. 630 A.
Cessio non perficitur folo confensu. T. 9 c. 707 E. & c. 708 A.
Cessio actionis finitur duobus modis. T. 9 c. 240 D. retractione. Ibid. & morte mandatoris. Ibid. E.
Cessio bonorum a quibus debitoribus fieri non potest. Tom. 9 c. 1128 E.
Cessio, vel datio in folutum fola traditione perficitur. T. 10 c. 640 B.
Cessio nominis potest revocari re integra. T. 10 c. 716 D.
Cessio bonorum an infamet. T. 10 c. 870 C.
Cessio actionis, vel actionis quibus causibus valeat. T. 10 c. 900 C. D.
Cessionis beneficium, & beneficium divisionis in quo differant. T. 4 c. 322 C.
Cessionis effectus die est transmissio. T. 4 c. 1141 E. & c. 1143 A.
Cessionis duo funt effectus, & qui sint. T. 5 c. 1075 E. & T. 6 c. 1142 A.
Cessionis legatorum, & fideicommissorum effectus quis. Tom. 7 c. 1135 A. B.
Cessionis bonorum beneficium a legge Julia introductum. T. 9 c. 1128 C.
Cessionis tempus in legatis spectabitur. T. 8 c. 753 C. D.
Cessionis bonorum solennitas, seu formula. T. 9 c. 1128 D.
Cessionis bonorum duo funt commoda. T. 9 c. 1128 A. est & aliud tertium commodum. Ibidem. B.
Cessioni bonorum locum esse in causis criminalibus, si res fortit irrogata pœna pecuniaria. Tom. 9 c. 1391 A.
Sine cessione actio utilis creditæ pecuniæ datur militi. T. 9 c. 919 D.
Sine cessione actionum nomina non communicantur. T. 6 c. 64 E.
Cessione bonorum folvitur compromissum. T. 6 c. 27 A.
Cessione bonorum folvitur societas. Ibidem.
De cessione hereditatis. T. 7 c. 368 E.
De cessione actionum. T. 9 c. 239 E. & c. 240 A.
Quæ res in iure cedi possunt, vel non. T. 1 c. 327 D. E.
Qui cedit bonis, debet agere, & convenire polle. T. 6 c. 23 A.
Cessione item quid dicamus. T. 8 c. 622 C.
Cessitia tutela. T. 9 c. 558 D.
Cetrum pro aliquia. Tom. 1 c. 935 E.
Chaldæi mathematici. T. 9 c. 1437 C.
Chancelier fari palatii Quæstor. T. 9 c. 1110 E.
Charitas hominum gratuita est. T. 5 c. 459 B.
Charitas omnium peccatorum tegumentum. T. 6 c. 886 B. C.
Charonæ ferobes. T. 1 c. 1523 D.
Charontis libertus quis. T. 3 c. 73 A.
Charta nova que fit. T. 8 c. 134 E.
deletitia quæ fit. Ibidem.
Chartæ nomine quid continetur. T. 10 c. 1123 A.
Chartarum legato an libri contineantur. T. 4 c. 1114 C.
Chartis legatis an debeantur libri. T. 7 c. 967 B.
Chartularium quid fit. T. 3 c. 200 B. C.
Chartophylaces. T. 3 c. 922 B.
Chartoprarium. T. 2 c. 829 D.
Chartularius cubicuti quis, & ejus officium. T. 2 c. 689 D.
Chartularii homines qui fint. T. 3 c. 91 C.
Chartularii officiales. T. 1 c. 689 C. D.
Chartularii qui dicuntur. Tom. 9 c. 419 C.
Chartularii Ecclesiæ quinam fint. T. 10 c. 816 D.
χαρτωνία quid. Tom. 1 c. 1151 B.
Chasina quomodo vocetur a Plauto, & a Græcis. T. 10 c. 447 B.
Chastii formæ duæ in libris iuris. T. 3 c. 402 E. & c. 410 A.
Chauffeurs, officium adjutoris Quæstoris. T. 9 c. 607 B.
Chauffeurs. Vide, Quæstor palatii. T. 9 c. 816 D.
Chirotheca, & chirotecæ differentia. T. 2 c. 281 C. D.
Chirurgicus cur a muneribus civilibus non exculetur. T. 1 c. 706 C.
Chirographaria ufura quam. T. 9 c. 391 D. E.
Obi chirographaria usuras pignus retineri non potest. T. 3 c. 131 E.
Ob chirographarium pecunium pignus retineri. T. 6 c. 1337 A. & seq.
Chirographarius fi bona debitoris fine judicis auctoritate occupaverit, incidit in pœnam legis Juliæ. T. 4 c. 913 B.
Chirographarii creditores. Vide, Creditores.
Chirographarii creditoribus præferuntur fiscus. T. 10 c. 660 B.
Inter chirographarios ab obtinetur privilegium temporis. Tom. 10 c. 516 B.
Chirographum quibus modis dicitur esse firmum, & quibus inane. T. 1 c. 1114 C. D.
Chirographum epocha, non testibus refelli oportet. T. 3 c. 574 C.
Chirographum dicitur cautio quibus etiam libertatis, apocha, acceptilatio. T. 4 c. 136 D.
Chirographum olim fidem faciebat fine testibus. T. 5 c. 419 C.
Chirographum quid fit. T. 5 c. 83 E.
Chirographum quotuplex. Ibidem.
Chirographum legans, actionem legale tantum videtur, non pecuniam. T. 6 c. 738 C.

Chirographum an jus, vel corpus significet. T. 7. c. 1031 B.
Chirographum quid proprie significet. T. 7. c. 238 E.
Chirographum si non sit cancellatum, an præsumptio pro creditore faciat. T. 7. c. 877 E.
Chirographum si quis deleverit, ex quo nullo debebatur pecunia sub conditione, an competat mihi actio legis Aquiliæ. T. 7. c. 147 E.
Chirographum quando conditi potest. T. 7. c. 238 E.
Chirographum cavere. T. 9. c. 215 A.
Chirographum est instrumentum privatum. T. 9. c. 287 D.
Chirographi brevitas non minuit fidem. T. 1. c. 650. C.
Chirographi redditio, & pignoris differunt. T. 1. c. 1301 D.
Chirographi, & apochæ differentia. T. 1. c. 82 E.
Chirographi appellatione etiam res dotis significatur. T. 5. c. 17 B.
Chirographi conditionalis corruptio qua actione vindicetur. T. 5. c. 84 C.
Chirographi diuturnior est fides, quam testium. Ibidem.
Chirographi redditi effectus quis. T. 6. c. 403 B.
Chirographi redditio argumentum liberationis est. T. 6. c. 226 C.
Chirographi dominus fit creditor. T. 10. c. 631 B.
Chirographo continetur principalis obligatio. T. 1. c. 919 D.
Chirographo vendito, aut legato, non tantum tabulas chirographi, sed affiumentum jus, aut vendi videri. T. 6. c. 274 E.
Chirographo deleto, an præsumptio pro abiente facist. T. 7. c. 877 D.
De chirographo inani exhibendo. T. 7. c. 620 D.
Chirographo subscribere. Tom. 9. c. 214 B.
An ex chirographo condictio nascatur. T. 9. c. 214 D.
Ex chirographo si petatur debitum, solutio ejus debet probari apocha. T. 9. c. 279 B. & seq.
Chirographo legato, quid legatum videatur. T. 10. c. 1134 A.
Chirographa qui deleverit, vel subjecerit, lege Cornelia tenetur. T. 1. c. 599 A. B.
Contra chirographa intra biennium opponitur exceptio non numeratæ pecuniæ. T. 1. c. 649 C.
Chirographa non veniunt in familiæ erciscundæ judicio. T. 7. c. 495 E.
In chirographis veteres non solitos tabes adhibere. T. 5. c. 419 C.
De chirographis communibus exhibendis. T. 6. c. 111 A.
Chlamydas, vel gladii jus non habuerunt Procuratores. T. 4. c. 832 E.
Chorepiscopus quis. Tom. 1. c. 1024 B.
Chorepiscopi iidem, qui Archipresbyteri, vel Archidiaconi. Tom. 3. c. 22 A.
Chorepiscopi quinam. T. 10. c. 820 C. D.
Choria legata. T. 7. c. 1092 B. dividi non possunt. Ibid.
Chorus legatus. Ibidem. dividi non potest. Ibid.
Chorus servorum. T. 7. c. 607 B.
Chorus quid sit. T. 10. c. 1130 A.
Choro legato, quid sequatur. Ibidem. E.
Christianis confectio ad Episcopum pertinet. T. 6. c. 920 C. D. ad monachos. Ibid.
Christus dominus quomodo a Sybilla, a Lactantius, ab Homero, & a Fulgentio interpretæ appellitetur. T. 10. c. 867 C.
Christi Salvatoris signum quodnam fit. T. 10. c. 817 C.
Christianum erga religionem consumelioso esse videtur, homicidiopere, aut pingere signum Christi Salvatoris. Ibidem B.
Christiani olim Deum flantes orabant. T. 3. c. 54 E.
Christiani Catholici quinam sint. T. 10. c. 815 A.
Christianorum primus convenutus qualis fuit. T. 2. c. 1038 A.
Christianorum quatuor ordines. T. 10. c. 830 B.
Christianos Imperatorum edictis ubique vasta tormentis affici. T. 2. c. 1045 C.
Cibaria legata. T. 1. c. 808 E.
Cibaria dotis. T. 2. c. 1040 E.
Cibaria in navem polita, naufragio facta, an in commune conferri necesse sit. T. 5. c. 536 C.
Cibaria, & vestiaria libertis debentur integra debentur. Tom. 6 c. 582 B.
Cibaria an rede legentur ferro proprio fiue libertate. T. 7. c. 1078 B.
Cibaria cuilibet animanti legata an debeantur. T. 7. c. 1118 C.
Cibariorum nomine, quæ abutendi causa in navem illata sunt, an vestitus, & coertibatio stat. T. 5 c. 536 C.
Cibariorum nella affimatio fit, vel collatio. Ibidem D.
Cibariorum, vel distrierum nomine quid continetur. T. 6 c. 792 C.
Cibarius legatis, non videntur vestiaria legata. T. 7. c. 560 D.
Cicero dicit conservari alta Carlaris, vel olii, & quæ cauta, quæ cautum is ipso jure nulla fuerint. T. 7. c. 881 B.
Cicero in topicis jus civile ad partitionem definit. T. 4. c. 1448 E.
Cicero. Vide, Marcus Tullius.
Cicero quos vocet *pseudo emptios quasi privatos*. T. 7 c. 53 C.
Κεφαλαιον vocat ambiguæ rei significatur enim eo tam tutor, quam curator. T. 1. c. 1033 D.
Κεφαλαιον nomine significatur nudus usus. Tom. 4. c. 1132 A. item fructus. Ibid.
Cilicia vela quid sint, & an ædium ejusmodi ferant fequantur. T. 7. c. 792 A.
Cilicia Imperium. T. 4. c. 833 C.
Cincia lex. Vide, Lex Cincia.
Cincia lex modum impositi donationibus. T. 6 c. 688 E.
Cincia lex. Vide, Cincia.
Cincia lex. Vide, Lex.
Cincti fenatores qui. T. 4. c. 1076 B.
Cinctus, vel ut veteres loquebantur, cinctuatus miles, qui dicatur. T. 5 c. 1052 E.
Cingendis pro cinctis. T. 5 c. 1169 C.
Cingere est degludere, dilingere. T. 4. c. 108 A. item cingere arborem est detrahere corticem. Ibidem.
Cingi gladio proprium est militis. T. 4. c. 1076 A. quando senatoribus Romanis gladium gestare licebat Ibidem B.
Circiteres. T. 2. c. 936 C.
Circiteres qui fint. T. 5. c. 431 B.
Circumagere quid. T. 9. c. 942 D.
Circumcelliones. T. 3 c. 20 B.
Circumcidi qui patiuntur servos fuos judaico ritu, quo fupplicio plectendi. T. 1. c. 694 C.
Circumcisio Judæorum iisdem Imperatoribus commisa. T. 10. c. 824 B. C.
Circumdufio, five vertigo. T. 7. c. 943 D.
Circumforanei medici qui. T. 1. c. 1024 B.
Circumferibere in contradibus fe invicem an liceat, & quid fit. T. 5. c. 521 E.
Circumfcriptionis exemplo duo, quibus Rhetores vti folent, fecundum jus explicata. T. 3 c. 275 D. E.
Circumfcriptionis vis quomodo a Secta definitur. T. 6 c. 38 E.
Circumfcriptus, & captus non videtur, qui jure communi tutus eft. T. 10 c. 804 E.
Circumfcriptus, de quibus regandi rebus, quæ. T. 6 c. 864 A. B.
Circumfcriptæ adminicula quæ. T. 9 c. 89 C.
Circumfantiarum quanta fint momenta. T. 8 c. 902 D.
Verbis circumvenire, circumfcribere, circumducere, quid proprie fignificetur. T. 10 c. 479 B.
Circumventio alterius non prabet actionem alteri. T. 8 c. 685 A. & c. 778 A.
Circumvertere, pro circumducere. T. 7 c. 948 D.
Cifta quid. T. 3 c. 193 A.
Cifta apud quem depofita eft, an in testatur fingularum rerum, quæ in ea fint. Tom. 7 c. 743 E. & c. 744 A.
Cifta fuit vafa, quæ condendæ vestibus gratia parantur. T. 10 c. 436 D.
Cifterna aquam vivam habet nunquam. T. 2 c. 128 C.
Citare ter reum eft, quod vulgo dicitur *per tres breves dies*. Tom. 7 c. 1307 E.
Citatio fit voce præconis, vel edicto publice affixo. T. 1 c. 960 A.
Citatio duo continet. T. 6 c. 831 D.

Citra vocabulum pro *intra*, & rursus *intra* pro *citra* fæpissime apud Cantelium Tractatum legitur. T. 4 c. 1182 D. E.
Citri, citrinæ mensæ. T. 3 c. 19 A.
Citrus, & cupressus quam inter se fatiorum habeant fimilitudinem. T. 10 c. 1 19 B.
Civaria pro cibaria. T. 7 c. 581 A.
Civem non folum origo facit, fed & adoptio. T. 4 c. 871 E.
Civem neque facit, neque incolam fola poffeffio. T. 4 c. 854 C.
Dives funt, qui & municipes, & municipales dicuntur. T. 2 c. 737 A.
Dives quibus modi fint. Ibid. A.
Cives Romani. T. 2 c. 915 A.
Cives Romani plera libertate fruuntur. T. 2 c. 91 D.
Cives & civitas funt conjugata. T. 4. c. 1210 E.
Cives fimplicitter & abfolute qui dicantur, & qui imperfecte cives dicuntur. T. 6 c. 76 B.
Cives mortum corpus eft. Tom. 7 c. 614 D.
Cives quid faciat. Tom. 8 c. 409 A.
Civitas an inftitui poffit. Tom. 7 c. 1 0. E.
Civitas fi legatum, an civitati legatum videatur. Tom. 7 c. 1401 C.
Civile verbum eft agnatus. Tom. 5 c. 169 E.
Civile judicium a criminali furti in quo differat. T. 6 c. 143 E.
Civile jus eft mutus Prætor. Tom. 7 c. 348 D.
Civiles actiones quæ fint. Tom. 9 c. 237 C.
Civilis intelligere non eft datum agrefibus. T. 4 c. 1413 A.
Civilia verba, quæ vocentur. T. 7 c. 913 B.
Civilia verba quæ. T. 9 c. 1160 D.
Civilia nomina graduum. Tom. 8 c. 190 B.
Civilia nomina pertinit emancipatio. Ibidem.
Civilibus in caufis, ne non prohaetur, an pretium reus abfolvatur. T. 10 c. 874 A.
Civilis obligatio quid eft. Tom. 4 c. 727 E.
Civilis ratio. Vide, Ratio.
Civilis actio melior eft prætoria. T. 7 c. 948 D.
Civilis poffeffio quid. Tom. 7 c. 609 E.
Civilis obligatio. Vide, Obligatio.
Civilitter debetur quod eft, etiamsi naturaliter non debeatur, fufficit ad inhibendam petitionem, aut repetitionem. T. 5 c. 477 C.
Civilitter vitius criminaliter agere poteft. T. 5 c. 573 C.
Civiliter qui poffident, & qui non poffident. T. 7 c. 588 C.
Civiliter agere ob rem modicam. T. 9 c. 1464 E.
Civiliter, & criminaliter in omnibus criminibus agi potefi. Tom. 9 c. 1444 A & feq.
Civis Romanus opponitur Peregrino. T. 6 c. 584 D.
Civis Romanus, qui liberos fufcepit fet, fiebat. T. 8 c. 479 E. & c. 480 A.
Civitas non dittur ad rempus. T. 3 c. 156 B.
Civitas amisti potefi, & libertas retineri. T. 1 c. 490 E. & c. 500 A.
Civitas redditur, idest, donatur. T. 8 c. 432 E.
Civitas in quas adoptatus vitam accepit, an adoptione mutetur, & cum alia civitate angatur. T. 4 c. 871 D. num in utraque civitate tunc quis munera civilia facere poffit. Ibidem.
Civitas quomodo definitur ab Attio Didymo apud Eufebium. Tom. 4 c. 1211. A. B. Marcus Tullius, & Plato quomodo eam definiunt. Ibidem B.
Civitas jure novo heres inftitui potuerunt. Ibidem.
Civitatem defendere inftar fuat tributorum plebis. T. 9 c. 715 A.
Civitas defendere non cerari tam debet, nifi affinitiis, & confultis Epifcopis. T. 10 c. 821 D.
In duabus civitatibus num aliquis eodem tempore poffit eodem hoftem fentir. T. 4 c. 821 D. & quæ civitas alteri prefteri debeat. Ib.
Civitatibus olim legatum, vel fideicommiffum relinqui non poterat, & cur. T. 7 c. 1401 C.
Civitatibus an legatum, vel fideicommiffum relinqui poterat. T. 7 c. 1401 C.
Civitatibus erant Duumviri loco Confulum. T. 7 c. 135 D.
Civitatibus an legati poffit ad divitiones fingulorum civium. T. 7 c. 1350 C.
Civitatibus an legati poffit. Tom. 7 c. 1013 E. & c. 1014 A.
Civitatibus mors potna eft. Tom. 7 c. 1344 C.
Civitatibus veftigilia concefia. T. 9 c. 399 A.
In civitatibus quæ, & quinam fint Curiones dignoritum. Tom. 10 c. 859 B.
Civitatibus, aut rebufpublicis lapfis, aut circumcirfpitis fubveniter per reftitutionem in integrum exemplo minorum. T. 10 c. 913 A.
Civitatibus, & municipiis an poffit legatum relinqui. T. 10 c. 1055 B. C. an & ab fideicommiffum relinqui poffit. Ibidem C.
Clabula quid fit. T. 2 c. 093 C.
Clam figulatur *furtive*. Tom. 2 c. 1404 E.
Quod vi, aut clam. T. 3 c. 663 E.
Clam quod fit, an propaxulo, multum intereft. T. 6 c. 1087 D.
Clandicum quod fit, in mala fide fufpicionem venit. T. 5 c. 509 B.
Clandeftinum matrimonium contractum hæreditatis paminentia injungenda. T. 6 c. 1089 E.
Clandeftinitas purgari potefi, fi potitea res omni Ecclefiæ donatia fuerit. T. 6 c. 1089 B.

Clarigare quid sit. T. 9 c. 1337 E. & c. 1339 C.
Clarigationes prohibentur. Tom. 3 c. 1151 C.
Clarigationum, sive oppignorationum confuetudo, vulgo *represalies*. T. 9 c. 1337 E.
Clarissimarum personarum tutores, vel curatores. Tom. 9 c. 561 E & c. 562 A & seq.
Clarissimi, idem, senatores. Tom. 1 c. 972 A.
Clarissimi civiles causas per se agere possunt, nec per procuratorem eas exercere compellunturr. T. 1 c. 1111 E.
Clarissimi sunt judices ordinarii, spectabiles vice facta cognoscunt. T. 10 c. 741 A.
Clarissimi quinam sint. Tom. 10 c. 786 E.
Clarissimis olim committebantur singulæ Provinciæ. T. 10 c. 865 B.
Clarissimorum nomine qui continentur. T. 1 c. 106 C. & frequ. & c. 885 A. & seq.
Clarissimorum nomen latissime accipitur. T. 9 c. 561 B.
Clarissimorum appellatio larior est, quam senatorum. T. 10 c. 930 D.
Clarissimus semper accipitur pro senatore. T. 10 c. 1009 C.
In classe aliqua olim cives Romani constituebant. T. 6 c. 707 D.
Classici tesles sunt proprie testamentarii testes. T. 9 c. 707 D.
Classici testes qui dicuntur. Tom. 6 c. 650 A. & c. 858 A. B.
Classici milites. Tom. 2 c. 805 B. C.
Classium Navarchi, & Trierarchi an testentur jure militari. Tom. 8 c. 140 D.
Classium remiges, & nautæ an testentur jure militari. Ibidem.
Clbiter, seu Glabitra mysticis duobus fratribus, unde secuta familia dispendia. T. 9 c. 447 B. C.
Claudianus Julianus Præfectus urbi. T. 9 c. 1279 D. ejusdem gratulatoria epistola de morte Maximi. Ibidem.
Claudianum Senatus-Consultum. Vide, Senatus-Consultum Claudianum.
Claudianum Senatus-Consultum. T. 9 c. 991 C.
Claudius Herminianus cum Christianos crudeliter trafasset, in Prætorio suo pelle vastatus, cum vivus vermibus ebullisset, cognito errore suo, pene Christianus decessit. T. 3 c. 17 D. E.
Claudius Nero Imperator nunquam Divus fastus est, aut nuncupatus. T. 9 c. 1448 D. E.
Claudii edictum. Vide, Edictum Claudii.
Clavicarii, clavicularii. Tom. 2 c. 767 D.
Clavicularii carceris. T. 9 c. 1389 D.
Claviculariorum privilegia. Tom. 2 c. 767 B.
Clavicularius quinam sit. Tom. 10 c. 571 E. differt a commentariensi. Ibidem.
Clavis, & embamma quid sit. T. 3 c. 448 A.
Clavium redditus venditarum traditio quid efficit. T. 9 c. 1013 C.
Clavium traditio est translatio possessionis. T. 9 c. 1459 C.
Clausis tabulis, an dies legati cessisse dicatur. T. 5 c. 1035 C.
Clausula derogatoria. Tom. 3 c. 393 D.
Clausula doli mali. T. 8 c. 540 A. B. quæ clausula vocatur honestatis formula. Ibidem B.
Quæ sit clausula, quæ in *quod de dote profeg.* Tom. 10 c. 96 A.
Clausulæ novæ quæ dicantur. T. 10 c. 408 B.
Clausulæ quædam rescriptis Principum inserte. T. 10 c. 823 A.
Clavus inter vestimenta alius est angustus, alius latus. T. 3 c. 359 C.
Clericatus feudum amitti. Tom. 3 c. 1146 E.
Clericatus non solvit patriam potestatem. T. 6 c. 1040 C.
Clericus is fieri potest, qui virginem in uxorem duxerat. Tom. 3 c. 1081 A.
Clericus non potest ordinari, nisi ad sacerdotum Ecclesia, ex cuius redditu alatur. Tom. 6 c. 980 B. idem non potest eum deferre. Ibidem B. alius beneficio moveatur. Ibidem.
Clericus suo privilegio renunciare non potest. T. 6 c. 786 E.
Clericus ob negotiationem amittit clericatum. T. 6 c. 973 B.
Clericus quid amittat per irregularitatem. T. 6 c. 1008 B. irregularitis a suo Episcopo potest absolvi, nec interum ab eo ordinandus administratione excitit, non ordinationne. Ibidem B. C. D.
Clericus, qui uxorem, & beneficium retinet, duplici cum diffrahitur, uxoris, & Ecclesiæ. T. 6 c. 977 E.
Clericus inope ab Episcopo alendus. T. 6 c. 987 C. D. non aliter ordinandus, quam si titulo, vel beneficio donetur. Ibidem C.
Clericus postquam in jus vocatus est, si alterius fori esse coperit, forum evocare non potest. T. 6 c. 793 C.
An clericus concubinatus posse facere conscriptæ. T. 6 c. 975 E. & c. 976 A.
Clericus diuens uxorem, privatur omni officio Ecclesiastico. T. 6 c. 977 B. C. omni privilegio clericali. Ibidem B.
Clericus fidejubere non potest. T. 6 c. 1032 C.
Clericus regradatur Episcopi jurisdictioni subest. T. 6 c. 772 E.
Clericus, qui prohibetur conducere, prohibetur pro alio fidejubere. T. 10 c. 569 C.
Clericum feudum perdere. Tom. 3 c. 1271 A.
Clericum confessum de criminibus in foro judicis secularis, qui ei est judex incompetens, non haberi pro condemnato. Tom. 9 c. 1081 E.
Clerico iuxerem dimittendi sufficit indulgentia Episcopi. T. 6 c. 977 C. necessaria indulgentia Summi Pontificis. Ibidem.
Clerico ægrotanti omnes reditus Ecclesiæ debentur. T. 6 c. 1004 C.
Clerico defuncto quis succedat. T. 6 c. 1013 C.
Clerici omnes per Episcopum ordinandi certo numero. Tom. 2 c. 1033 D.
Clerici ex una Ecclesia in aliam migrare non debent. Tom. 2 c. 1034 C.
Clerici Ecclesiarum sumptibus alii debent. T. 2 c. 1033 B.
Clerici quas mulieres secum habere possunt. T. 3 c. 44 D. E. & c. 45 A.
Clerici certe deputantur Ecclesiæ. T. 3 c. 156 B.
Clerici, qui ordinem suum deseruerunt, ut puniendi. T. 2 c. 1039 C.
Clerici apud quos in civilibus, vel criminalibus causis conveniendi sint. T. 2 c. 1121 C.
Clericis non esse creandos sine annorum idonea collatione. Tom. 2 c. 1034 D.
Clericis ut, & cur regradandi. Tom. 2 c. 1092 A. B.
Clerici. T. 2 c. 21 B. C.
Clerici ut testamentum facere possunt. T. 6 c. 1044 C.
Clerici a laicis secularibus possunt. T. 6 c. 854 A. nisi certis casibus. Ibidem.
Clerici inferioris ordinis. Tom. 6 c. 977 B.
Clerici sunt facrosanctæ. Tom. 6 c. 938 A.
Clerici jurare non cogunntur. Tom. 6 c. 805 E. & c. 804 A.
Clerici, qui cum telo ambulant, vel fœnus exercent, excommunicandi. T. 6 c. 967 C.
Clerici non habent alium dominum, quam Deum. T. 6 c. 901 C.
Clerici fidelitatem præstare non tenentur Laicis. Ibidem C. nisi ab eis habeant bona feudi pure. Ibidem D.
Clerici post coaptationem in clerum non possunt ducere uxores. T. 6 c. 971 A.
Clerici incontinentes puniuntur. T. 6 c. 971 E.
Clerici per vim eripiebant eum, qui ducebatur ad supplicium. T. 9 c. 1110 D.
Clerici apud suos Episcopos debent convenire. T. 10 c. 605 B.
Clerici quinam sint. Tom. 10 c. 816 A. B.
Clerici an sint, qui presbyteros ejiquantur. Ibidem B.
Clericorum & monachorum differentia. Tom. 2 c. 1037 E. & c. 1038 A.
Clericorum nomenus antiquus. T. 2 c. 1055 D.
In clericorum feudo pariter accipiuntur pares, & extranei. T. 2 c. 1214 B.
Clericorum successores fidelis debitatorum non obligantur. Tom. 2 c. 1232 A. & seq.
Clericorum ordine motus in laicorum numerum redigitur. Tom. 6 c. 967 D.
Clericorum cauſæ apud laicos non tractandæ, ne quidem Episcopi confensu. T. 6 c. 782 A.
Clericorum ordinatio scriptis mandanda. T. 6 c. 792 B.
Clericorum nomen commune omnium Christianorum. Tom. 6 c. 965 E. proprium est, qui divino cultui ministeria religiosis impendunt. Ibidem.
Clericorum plures sunt gradus. T. 6 c. 969 B.
Clericorum institutio ad Episcopos pertinet. Vide, Institutio clericorum.
Clericorum absentia multis excusatis excusatur. Vide, Absentia.
Clericorum bona pauperum sunt. T. 6 c. 913 A.
Clericorum Romani proficiscentium bona sunt in protectione Romani Pontificis. Tom. 6 c. 961 E. & c. 962 A.
Clericorum nomen comprehendit universum Ecclesiam Christi. T. 10 c. 810 D.
De clericorum privilegiis. Tom. 10 c. 818 D.
Clericos sint Episcopi literis in Urbem non venire. Tom. 2 c. 1123 C.
Clericis muliernm interdicitur confortium. T. 2 c. 1041 C.
Clericis an matrimonium contrahere liceat. T. 2 c. 1042 E.
A clericis separandi juvenes. Tom. 2 c. 1035 C.
De clericis litigatoribus Novella constitutio. T. 2 c. 1121 C.
De clericis fubrogatis. Tom. 2 c. 1109 C.
De clericis Constantinopolitanis. T. 2 c. 1033 A.
Clericis extra diœcesim, vel civitatem fine commendatitis literis miseffeio Ecclesiastico fungi non licet. T. 6 c. 985 A.
Clericis ex necessaria cauſa abfentibus diffributiones debentur, vel ebadia non item. Tom. 6 c. 983 C. D.
Clericis incontinentibus, & impuris poena infligitur. T. 6 c. 971 E.
Clericis pallentulus laici permiscerri non debent. Tom. 6 c. 967 A. nisi adorationis, & communionis cauſa. Ibidem B.
Clericis prohibetur mulierum cohabitatio. T. 6 c. 973 C.
Clericis prohibentur commestationes, ſcurriles joci, poninarum ingressſus, & lavatures habitus, & laicales. T. 6 c. 973 B. C. D.
Clibanorum fabricis. T. 2 c. 1122 D.
Clients affecta. T. 2 c. 850 C.
Clientis, & vaſſalli discrimen. T. 2 c. 1179 B. C.
Clientes dabant fe in patronorum fidem. Ibidem D.
Clientes vinculati. T. 2 c. 850 B.
Clientes adversus patronos, & contrario, an testimonium dicere possint. T. 9 c. 834 B.
Clientibus ouus militiæ adnexum non est. T. 2 c. 1179 B.
Clientulus dum feudi partem fine domini voluntate alienare potest. T. 2 c. 1210 B.
Clitellæ rerum sunt exceptiones, actiones tela. T. 9 c. 1081 D.
Cloaca quæ sit, & ejus mittere jus servitus sit. T. 7 c. 388 E. & c. 389 A.
Cloacæ immittendæ jus est servitus. T. 1 c. 854 A.
Cloacæ jus est & urbanus, & rusticæ servitus. T. 1 c. 930 D. E.
Cloacæ immittendæ jus habens quid possit. T. 7 c. 389 A. an sit jus prædii, aut hominis; rustici prædii, aut urbani. Ibidem.
Cloacarum repurgatio. T. 2 c. 701 D.
Clocarium. T. 3 c. 827 E.
Clocarium quis præfect. Tom. 7 c. 1024 E.
Clodius Alfinanus quandiu vixit adinus puerorum aubeltus. Tom. 2 c. 1039 D.
Clofuræ, vel clusuræ. T. 3 c. 74 B. C.
Coactæ voluntates, non est voluntas. T. 9 c. 795 D.
Coactius quæ sint. T. 2 c. 121 C.
Coactor argentarius. T. 4 c. 988 A.
Coactores, five collectarii argentarii, vel publicani. T. 5 c. 40 A.
Coactores dicti sunt nummularii. T. 9 c. 1 B.
Cochlea exhaurit expeditissime magnam aquæ vim. T. 3 c. 77 B.
Cocticatrix, vel cocinatorix vida. T. 3 c. 29 E.
Coeles ad regni Principatum, aliamque dignitatem apud Persas non admittebatur. T. 3 c. 705 E.
Coccus granum tinctorium. Tom. 9 c. 560 D.
Cocus. T. 3 c. 229 B.
Codex & charta differunt. Tom. 2 c. 1 A.
Codex Gregorianus, Hermogenianus, & Theodosianus. T. 2 c. 2 A.
Codex prior a quo tempore valeat. T. 8 c. 891 B.
Poſterior a quo. Ibidem.
Codicis nomine quæ proprie fignificantur. T. 2 c. 1 A. & seq.
Codicis Justiniani editio duplex. T. 2 c. 3 A.
Codicis editiones fuerunt duæ. T. 9 c. 228 B. primum Justinianus retractavit, & ideo Codex repetitæ lectionis dicitur. Ibidem in secunda editione addidit 50 decisiones. Ibidem.
Codici Theodosiano, & Justiniano quod vetium inde. T. 5 c. 29 D.
Codicem fuum tellis loco rectiare arrogantiæ est. T. 10 c. 965 A.
Codicillarii claufula. T. 9 c. 1282 B.
Codicillus ab intestato heri potest. T. 1 c. 1267 D.
Codicillus testatoris, si rumpatur testamentum. Ibidem E.
Codicillus codicillo mutatur, & suppletur. T. 3 c. 410 C.
Codicillus est pars, sive supplementum testamenti. T. 7 c. 1155 D.
Codicillus dum est supplementum testamenti. T. 9 c. 701 C.
Codicilli definitio. T. 1 c. 1267 C.
Codicilli, & testamenti differentia. T. 2 c. 410 C.
Codicilli alieni scriptor quando testur legi Cornelia. T. 6 c. 448 E.
Codicillo legata, libertates, ac tutelæ dari, vel adimi possunt, sed non hereditates. T. 1 c. 1267 D.
Codicilli facti ante fallum testamentum, speciali poſtea voluntate in testamentum abdeant. Tom. 2 c. 8 A.
Codicilli, an plures fieri possint. Ibidem E.
Codicilli, ut ratio indicat nominis, pugillares funt. T. 1 c. 804 A.
Codicilli nullo ordine, nulla formedine, nulli certis verbis fiunt. T. 1 c. 1267 E.
Codicilli qui pro testamenti parte fiunt. T. 1 c. 434 C.
Codicilli confulto deleti non valent. T. 1 c. 1087 D.
Codicilli funt teſtati, vel intestati voluntas minus solennis. Tom. 1 c. 805 E. & c. 804 A.
Codicilli ab intestato facti non rumpuntur arguatione posthumi, vel posthumæ. T. 1 c. 511 E.
Codicilli ab intestato heri possunt. Ibidem D.
Codicilli pro parte testamenti haberi. Tom. 4 c. 1073 A. & c. 1086 A.
Codicilli ut valeant, testamentum cauſa est; & codicilli non possunt esse cauſa, ex qua testamentum valeat. T. 4 c. 381 E.
Codicilli funt Epistola teſtamenti, & ex eo vires accipiunt, nec contra. Ibidem.
Codicillorum cauſa testamenta fieri desiderant. T. 4 c. 1438 D.
Codicilli an testamento confirmentur, quæ cauſa ratione. T. 5 c. 1029 A. B.
Codicilli facti ab intestato ut valeant. T. 6 c. 265 B.
Codicillis pubertate finiuntur. T. 6 c. 268 E.
Codicillis militum ad jus fingulare militum pertinent. Tom. 6 c. 182 A.
Codicilli ab intestato non eventfunt agnatione fui heredis. T. 6 c. 265 D.

Codicilli pars intelligunturtestamenti, T. 6 c. 621 A.
Codicilli non rumpuntur agnatione postliminii, testamentum rumpitur. T. 7 c. 1218 A.
Codicilli feribuntur ad heredis inducpistolæ, perpetia feiuitunc. T. 7 c. 1144 E.
Codicilli, & epistola in quo differunt. Ibidem.
Codicilli ante testamentum fabri antacite per illud confirmentur. T. 7 c. 874 A.
Codicilli ante Theodosium Imperatorem graca lingua fcripti valebant, testamenta non valebant. T. 7 c. 1474 C. D.
Codicilli modo voluntate conveniefcunt. T. 7 c. 904 D.
Codicilli an testantur ad tempus testamenti. T. 6 c. 526 B.
Codicilli fiunt ex fcriptura, vel line fcriptura. T. 10 c. 682 D.
Codicilli, & fideicommissa, quare introducta. T. 10 c. 1097 A. B.
Codicillorum introducendorum ratio, & usus necessarius. T. 1 c. 197 B. D.
Codicillorum jus ante Augusti temporis non fuit. T. 1 c. 197 A.
Codicillorum jure uteri non poteft testamentum, nisi expiraturus. T. 4 c. 1065 E.
Codicillorum jus singulare esse in multis, & in eo maxime, quod pro parte testamenti habetur, & confequentere omnia quæcunque in codicillis feribuntur, perinde habentur, ac si in testamentis fcripta effent. T. 6 c. 260 A.
Codicillorum jus est extraordinarium. T. 7 c. 489 B.
Codicillorum origo. Tom. 7 c. 962 D.
Codicillorum jus a quo tempore esse incepit. T. 8 c. 1010 C. D.
an testamento facto poffit quis condicillas facere. Ibidem D.
An ad jus codicillorum transfer poffit, qui egit ex testamento de hæreditate, si contra testamentum pronunciatum fit. Tom. 9 c. 807 D. E. & c. 838 A. & feq.
Codicillos qui occultarit, quibus fubiacet pœnis. T. 1 c. 433 D.
Codicillos plures poteft quis facere, plura vero testamenta non item. T. 4 c. 1100 E.
Per codicillos non confirmari testimentum. T. 6 c. 505 C.
Codicillos facere non poteft furiosus. T. 6 c. 260 D.
Codicillos in facere poteft, qui testamentum. Ibidem.
An plures codicillos idem facere poffit. T. 8 c. 1010 E.
Ex codicillis, qui testamentum pracedunt, an poffint fideicommissum petti. T. 1 c. 148 A.
Codicillis directo heres fcribi non poteft. T. 1 c. 147 C.
In codicillis fcripta perinde habere, atque si testamento fcripta effent. T. 1 c. 1268 A.
Codicillis fcripta verbis directis non aliter valere, quam si fpecialiter teftamento confirmati fint. T. 7 c. 915 A.
Codicillis hæreditas dari nequit verbis directis, precariis poteft. T. 4 c. 981 D.
Codicillis nomen hæredis ratie fcribitur, heres vero non rectè inftitutur. T. 4 c. 1419 D.
In codicillis quinque tefles requiruntur, fic quinque in testamentis rudicanoum. T. 4 c. 784 D.
Codicillis legata non dantur, dantur fideicommissa. T. 6 c. 565 B.
Codicillis fuus heres preterit non poteft, neque enim codicillis heres, neque exhaeres quisquam fieri poteft. Ibidem C. D.
In codicillis voluntas non eft jufta, fic folemnis. T. 7 c. 489 B.
Codicillis non poffunt fcribi heredes. T. 7 c. 914 E.
Codicillis hæreditas data an debeatur. T. 7 c. 950 C.
Codicillis neque dari, neque adimi hæreditas poteft. Ibidem.
Codicillis nihil teftamento confirmatis legari non poteft. T. 7 c. 974 A.
Codicillis non fcribi directo heredem. T. 7 c. 914 E.
Codicillis hæreditas data an debeatur. T. 7 c. 950 C.
Codicillis neque dari, neque adimi hæreditas poteft. Ibidem.
Codicillis nihil teftamento confirmatis legari non poteft. T. 7 c. 974 A.
Codicillis non fcribi directo heredem. T. 7 c. 914 E.
An hæreditas codicillis dari, vel adimi poffit. T. 8 c. 1010 E.
De codicillis. T. 7 c. 807 D. E. & c. 808 A. & feq.
De hæ, que in codicillis, vel tabulamente relinquuntur pœna nomina. T. 9 c. 835 D. E. & c. 836 A. & feq.
Codicillis poteft aliis relinqui hæreditas per fideicommissum verbis precariis. T. 9 c. 808 A.
Codicillis legari non poteft, nisi teftamento confirmatis. Tom. 10 c. 966 C.
Caecus an poffit pro fe, vel pro alio bonorum poffeffionem petere. T. 8 c. 21 E. an poffit teftamentum facere. Ibidem D. E. & non petat, an tempore excludatur. Ibidem E.
Caecus an poffit legis in Senatum, & fi fit fenator ante caecitatem, an delinat effe Senator. T. 7 c. 137 C.
Caecus non poteft cuperere magiftratum, at magiftratum retinet. T. 10 c. 191 C.
Cœlebs nihil capere poteft ex teftamentis, nisi contrahat matrimonium. T. 7 c. 1358 C. & feq.
Cœlibatus an Christianis, an in judæis profecti. T. 10 c. 829 B.
Cœlibatus, & orbitatis pœna. T. 2 c. 577 C. & feq.
Cœlibatus Episcoporum. Tom. 2 c. 1940 C.
Cœlibatus pœna major, quam orbitatis. T. 9 c. 1358 D.
De cœlibatus conditione consultatio. T. 1 c. 689 D.
De cœlibatu cleri fcripfit Udalricus Episcopus Augustinus. Tom. 6 c. 1099. B.
De cœlibatu, & orbitatis pœnis infermandis. T. 9 c. 1338 B. & feq.
Sub cœlibatus conditione fideicommissum, aut legatum viro, aut mulieri relictum. T. 9 c. 834 B.
Ne cœlibes, ne orbi ex civium Romanorum teftamentis capiant pœnas legis Julia eft. T. 1 c. 323 B.
Cœlibes in clerum coaptantur. T. 6 c. 1097 A.
Cæliocalorum fcafta quænam fit. T. 10 c. 828 B. & c. 826 A. B.
Ex cœlo quod cadit, an habeat perpetuam caufam. T. 7 c. 425 A.
Cœlum quo pare eft, eodem folum eft. T. 7 c. 401 D.
Cœlum qua ratione cedit folo, jus folo fequitur. T. 10 c. 333 B.
Ad cœnam invitationes quomodo a Græcis vocantur. T. 9 c. 489.
Cœnatica ne provinciales conferant militibus. T. 2 c. 961 E.
Cœnobitæ. T. 2 c. 1038 B.
Cœpite non videtur id quisquam, quod neceffe habet alii reftituere. T. 7 c. 1204 D.
Cœnatorio emifit. T. 1 c. 216 C.
Cœnaptio quid. T. 2 c. 691 E.
Cœnaptionem pro jugorum, & capitum numero exigi. T. 2 c. 692 C.
In cœnaptione fpeciarum fe exvafare nemini licet. Tom. 1 c. 691 E.
Cœrcicio modica eft mixti imperii, gravior vero mera, nec cuiquam permitti. T. 4 c. 16 C. D.
Cœrcitio modica quæ fit, & cui detur, & competat. T. 4 c. 17 B. & c. 75 C.
Cœrcitio temporaria vinculorum, quæ deferuit ex fententia judicis, pœne abolitio eft poft finem temporis. T. 10 c. 788 B.
Cœrcitionem modicam olim habuerae magiftratus municipales. T. 10 c. 872 D.
Cœpere, & *præcipere* verba quid proprie fignificent. T. 2 c. 327 D.
Cœpere fructus plus eft, quam percipere. T. 7 c. 347 A.
Cœpere videntur quid. Ibid.
Cœpere oves eft premere ubera ovium, & mulgere. Ibidem.
Qui cœpitur, an velle videatur. T. 3 c. 484 B.
Cœpitario fola pere, folumve fortunati conftitum fuerem non fuit. T. 6 c. 144 E.
Cœpitario, & voluntas fola an jure civili punitantur. T. 2 c. 104 E.
Cœpitatio fceleris an debeat punirl. T. 9 c. 1307 A.
Cœpitationis pœnam non effe. T. 3 c. 207 D.
Cœpitatio proximior quandonam potior fit. T. 1 c. 177 D.
Cœpitatio eiusdem nominis, & familiæ non eft; agnatus vero eiusdem nominis, & familiæ eft, & cur. Tom. 4 c. 1092 A. & quid differunt hi in fucceffione. Ibidem.

Cœpitatus inferioris gradus an ad bona cœpiati proximioris gradus admittatur ex edicto fuccefforio. T. 3 c. 1093 E. & c. 1095 A. fuccefforia edicto deficiente, fibus vocatur. Ibid.
Cœpitatus eft jure naturæ homo humani. T. 4 c. 560 E.
Cœpitatus quo gradu fum defunctio, eodem fum affinis ejus uxori. T. 4 c. 976 C.
Cœpitatus an naturæ vocabulum fit. T. 5 c. 160 E.
Cœpitatus proximior quandis fperatur, an fequentes admittantur. Vide, Gradus affinitatis.
Cœpitatus proximior fi captus fit ab hoftibus, an fequentes admittantur. Vide, Gradus affinitatis.
Cœpitatus proximior fi fit in utero, an fequentes admittantur. Vide, Gradus affinitatis.
Cœpitatus proximus qui fit, quo tempore fpectetur. Vide, Gradus affinitatis.
Cœpitatus proximior quandiu fperatur, nam admittunt fequentes. T. 10 c. 779 C.
Inter cœpitatum, & agnatum differentia quæ. T. 10 c. 1090 C.
Cœpitatum fuiffe fatis eft vel tempore teftamenti, vel tempore mortis, ut legatum obtineatur. Tom. 10 c. 980 E. & c. 781 A.
Cœpiati qui fint. Tom. 1 c. 37 C. D.
Cœpiati omnes vocantur fimul cum agnatis. T. 1 c. 1240 A.
Cœpiati ad hæreditatem non vocantur. T. 1 c. 850 A.
Cœpiati ex testamento non funt poffeti. T. 2 c. 1187 D.
Cœpiati viri tantum uxori affines funt, non cœpiati uxoris, & vice versa. T. 4 c. 977 E.
Cœpiati legendi fint fecundum gentatis rationem. T. 4 c. 30 C.
Cœpiati ad tutelam, vel curam non admittuntur. T. 2 c. 246 B.
Cœpiati, & affines non funt uxor fuæ femper, cum quibus matrimonium contrahere potuerunt, & cur. T. 4 c. 973 A. B.
Non omnes cœpiati agnati funt. T. 4 c. 1091 A.
Cœpiati duo duabus cognatis jungi poffunt. T. 4 c. 978 A.
Cœpiati agnati non funt. Tom. 4 c. 1478 B.
Cœpiati & cognatio fint coniugatæ. T. 4 c. 1210 E.
Cœpiati quinam dicantur. Tom. 5 c. 544 D.
Cœpiati parentum nomine fæpe intelliguntur. Vide, Parentes.
Cœpiati alii funt et transferre, alii refte limite. T. 6 c. 289 D.
Cœpiati an vocentur ad rem petendam, quam teftator vertit alienati de nomine familiæ. T. 7 c. 1081 C.
Cœpiati an admittantur jure proximitatis. Vide, Gradus affinitatis.

Cœpiati an poffint fucceedere ab intestato fine bonorum poffeffione. Vide, Gradus affinitatis.
Cœpiati fiunt natura, & adoptione. Vide, Gradus affinitatis.
Cœpiati omnes eodem jure cœpitionis vocantur. Vide, Gradus affinitatis.
Cœpiati qui delinant effe. Tom. 8 c. 59 C.
Cœpiati qui dicantur. Vide, Gradus affinitatis.
Cœpiati quomodo vocentur ad hæreditatem. Vide, Gradus affinitatis.
Cœpiati tempore facti teftamenti, non autem tempore mortis an fegatum capiant. Vide, Gradus affinitatis.
Cœpiati unde an detur ultra fextum gradum. Vide, Gradus affinitatis.
Cœpiati an fint, qui poft mortem nostrum concipiuntur. T. 8 c. 194 C.
Cœpiati qui dicantur. T. 8 c. 188 C.
Cœpiati, & agnati in quo differunt. T. 8 c. 191 B.
Cœpiati vocantur tantum ad bonorum poffeffionem usque ad fextum gradum. T. 8 c. 191 B. ex novella Juftiniani in infinitum vocantur. Ibidem B. C.
Cœpiati, & familiares in quo differunt. T. 7 c. 1138 D.
Cœpiati pro filiis pluribus, quafi filiati natis. T. 8 c. 180 A.
Cœpiati apud Porphirum, pro filiis congenerata. Ibidem.
Cœpiati non retinentur a fucceffione, quod cœpiatos accofarint, nec fint indigni. Tom. 8 c. 195 D.
Cœpiati vocantur usque ad fextum gradum. Vide, Gradus affinitatis.
Cœpiati dicuntur fratres uterini, non agnati. T. 9 c. 913 E.
Cœpiati qui dicuntur. T. 9 c. 666 C.
Cœpiati an fint legitimi. Tom. 10 c. 777 D.
Cœpiati fiunt duobus modis. T. 10 c. 780 D. E.
Cœpiati an poffint quei, fi fint exheredati, vel preteriti. Tom. 10 c. 934 A.
Cœpiatorum appellatione agnati etiam comprehendantur. Tom. 1 c. 38 A.
Cœpiatorum fucceffio. Tom. 1 c. 164 A.
Cœpiatorum certa finitio eft gradum, & certa gradatio. Tom. 4 c. 1478 B.
Cœpiatorum confenfus in puella nuptui collocanda requiritur. T. 6 c. 1086 D.
Cœpiatorum fucceffio quot gradus complectatur. Tom. 8 c. 1035 D. E.
Cœpiatorum jura an habeant concepti poft mortem noftram. Vide, Gradus affinitatis.

Cœpiatorum nomen naturale eft. T. 8 c. 188 D.
Cœpiatorum nomen quomodo accipitur in titulo Unde cœpiati. T. 8 c. 189 D.
De cœpiatorum fingulorum, & affinium proprius nominibus. T. 8 finitatis.
Cœpiatori qui delinant effe. Tom. 8 c. 59 C.
Cœpiati qui dicantur. Vide, Gradus affinitatis.
Cœpiati quomodo vocentur ad hæreditatem. Vide, Gradus affinitatis.
Cœpiati tempore facti teftamenti, non autem tempore mortis an fegatum capiant. Vide, Gradus affinitatis.
Cœpiati unde an detur ultra fextum gradum. Vide, Gradus affinitatis.
Cœpiati an fint, qui poft mortem noftrum concipiuntur. T. 8 c. 194 C.
Cœpiati qui dicuntur. T. 8 c. 188 C.
Cœpiati, & agnati in quo differunt. T. 8 c. 191 B.
Cœpiati vocantur tantum ad bonorum poffeffionem usque ad fextum gradum. T. 8 c. 191 B. ex novella Juftiniani in infinitum vocantur. Ibidem B. C.
Cœpiati, & familiares in quo differunt. T. 7 c. 1138 D.
Cœpiati pro filiis pluribus, quafi filiati natis. T. 8 c. 180 A.
Cœpiati apud Porphirum, pro filiis congenerata. Ibidem.
Cœpiati non retinentur a fucceffione, quod cœpiatos accofarint, nec fint indigni. Tom. 8 c. 195 D.
Cœpiati vocantur usque ad fextum gradum. Vide, Gradus affinitatis.
Cœpiati dicuntur fratres uterini, non agnati. T. 9 c. 913 E.
Cœpiati qui dicuntur. T. 9 c. 666 C.
Cœpiati an fint legitimi. Tom. 10 c. 777 D.
Cœpiati fiunt duobus modis. T. 10 c. 780 D. E.
Cœpiati an poffint quei, fi fint exheredati, vel preteriti. Tom. 10 c. 934 A.
Cœpiatorum appellatione agnati etiam comprehendantur. Tom. 1 c. 38 A.
Cœpiatorum fucceffio. Tom. 1 c. 164 A.
Cœpiatorum certa finitio eft gradum, & certa gradatio. Tom. 4 c. 1478 B.
Cœpiatorum confenfus in puella nuptui collocanda requiritur. T. 6 c. 1086 D.
Cœpiatorum fucceffio quot gradus complectatur. Tom. 8 c. 1035 D. E.
Cœpiatorum jura an habeant concepti poft mortem noftram. Vide, Gradus affinitatis.

Cœpiatorum nomen naturale eft. T. 8 c. 188 D.
Cœpiatorum nomen quomodo accipitur in titulo Unde cœpiati. T. 8 c. 189 D.
De cœpiatorum fingulorum, & affinium proprius nominibus. T. 8 finitatis.
Cœpiatori qui delinant effe. Tom. 8 c. 59 C.
Cœpiati qui dicuntur. Vide, Gradus affinitatis.
Cœpiati quomodo vocentur ad hæreditatem. Vide, Gradus affinitatis.
Cœpiati tempore facti teftamenti, non autem tempore mortis an fegatum capiant. Vide, Gradus affinitatis.
Cœpiati unde an detur ultra fextum gradum. Vide, Gradus affinitatis.
Cœpiati an fint, qui poft mortem noftrum concipiuntur. T. 8 c. 194 C.
Cœpiati qui dicuntur. T. 8 c. 188 C.
Cœpiati, & agnati in quo differunt. T. 8 c. 191 B.
Cœpiati vocantur tantum ad bonorum poffeffionem usque ad fextum gradum. T. 8 c. 191 B. ex novella Juftiniani in infinitum vocantur. Ibidem B. C.
Cœpiati, & familiares in quo differunt. T. 7 c. 1138 D.
Cœpiati pro filiis pluribus, quafi filiati natis. T. 8 c. 180 A.
Cœpiati apud Porphirum, pro filiis congenerata. Ibidem.
Cœpiati non retinentur a fucceffione, quod cœpiatos accofarint, nec fint indigni. Tom. 8 c. 195 D.
Cœpiati vocantur usque ad fextum gradum. Vide, Gradus affinitatis.
Cœpiati dicuntur fratres uterini, non agnati. T. 9 c. 913 E.
Cœpiati qui dicuntur. T. 9 c. 666 C.
Cœpiati an fint legitimi. Tom. 10 c. 777 D.
Cœpiati fiunt duobus modis. T. 10 c. 780 D. E.
Cœpiati an poffint quei, fi fint exheredati, vel preteriti. Tom. 10 c. 934 A.
Cœpiatorum appellatione agnati etiam comprehendantur. Tom. 1 c. 38 A.
Cœpiatorum fucceffio. Tom. 1 c. 164 A.
Cœpiatorum certa finitio eft gradum, & certa gradatio. Tom. 4 c. 1478 B.
Cœpiatorum confenfus in puella nuptui collocanda requiritur. T. 6 c. 1086 D.
Cœpiatorum fucceffio quot gradus complectatur. Tom. 8 c. 1035 D. E.
Cœpiatorum jura an habeant concepti poft mortem noftram. Vide, Gradus affinitatis.

ris, & parentibus eorum. T. 7 c. 13 B.
Cognatio omnis reciprocatur. T. 5 c. 544 D.
Cognatio est nomen generale, quo continetur agnatio, & cognatio quædam specialis *Ibidem*. Ibid.
Cognatio ab hic nomen generis. Ibidem C.
Cognatio, quæ ex lege defiendit, ad Prætorem spectabiet ipsellus. T. 5 c. 18 B.
Cognatio spiritualis matrimonium impedit. T. 6 c. 924 E. Ipsemet nisi non diminut. Ibidem.
Cognatio an tollatur capitis diminutione. T. 8 c. 917 C.
Cognatio semel perempta, postea non recipitur manumissione. T. 8 c. 664 D. non tollitur minima capitis diminutione. Ibidem T. tam civiliter, quam naturaliter amittitur. Ibidem D.
Cognatio quo gradu terminatur. T. 8 c. 193 B. & c. 198 E.
Cognatio quid. T. 8 c. 214 E. ut desinitur. Ibidem.
Cognatio iuxta Novellas Justinianei erat circumscripta sexto gradu. T. 8 c. 193 C.
Cognatio an tollatur emancipatione. Vide, Gradus affinitatis.
Cognatio apud Romanos septimo gradu desinit. T. 10 c. 950 E.
Cognatio an amittatur capitis diminutione. T. 10 c. 597 C.
Cognatio spiritualis ad quem gradum nuptias impedit. T. 10 c. 691 E.
Cognatio an tollatur emancipatione. T. 10 c. 777 D.
Cognatio fervilis spectatur in matrimoniis, partum & in successionibus. Ibidem E.
Cognatio an acquiratur per adoptionem. T. 10 c. 978 C.
Cognationis gradus. Tom. 1. c. 827 C. D.
Cognationis jus ad feminas referitur. T. 4 c. 1418 E.
Cognationis gradus quot, & qui. T. 8 c. 1036 A. & seq.
Cognationis jura inter civili non pertinent dicimi. T. 8 c. 1096 B.
Cognationis fiemnatur. T. 8 c. 218 C.
Cognationis, & agnationis differentia subilata. T. 8 c. 162 E.
Cognationis jus non adfiert adoptio, sed ius agnationis. T. 7 c. 1210 C.
Cognationis gradus qui. T. 8 c. 198 D. E.
Cognationis gradus quot sint. Vide, Gradus affinitatis.
Cognationis jus an possit capitis diminutio corrumpere. Vide, Gradus affinitatis.
Cognationis jus duplex esse. Vide, Gradus affinitatis.
Cognationis nomina an sint propria intra sextum gradum. Vide, Gradus affinitatis.
Cognationis duæ species. Tom. 9 c. 516 E.
Cognationis jus tolli non potest. T. 9 c. 653 A.
Cognationis jus nullum est jure civili, est vero jure prætorio. T. 10 c. 468 A.
Cognationis, vel agnationis quidam gradus. T. 10 c. 778 A. B.
Cognationis, aut cognatio si legatur, an referat aliquid. T. 7 c. 1475 A.
Cognationem deportatus amittit. T. 7 c. 65 A.
Cognationem an recipiat servus penæ, si restituatur. Vide, Gradus affinitatis.
Cognationem an manumissio recipit, quam servitutis esse amisserat. Vide, Gradus affinitatis.
Cognationem servilem an les servetur. Vide, Gradus affinitatis.
Cognationem fervilem an nuptiis fiet impedimento. T. 1 c. 26 E.
Duæ cognationes nuptiis jungunturet, fiet due signa gliatur. Tom. 4 c. 977 E.
Cognationes parentum matrimonium impediunt. T. 8 c. 963 E. & c. 965 A. & seq.
Cognationes ferviles non noverunt leges, & edicta. T. 8 c. 215 B.
Cognationum gradus quomodo numerandi. T. 1 c. 171. A. & seq.
Cognationum gradus. T. 8 n. 209 B. & seq.
Cognationaliter, idest, utraque parte cognitae. T. 9 c. 1117 C.
Cognitio prætoria, qua subveniatur minoribus, adhiuus verbo continetur. T. 1 c. 360 B. C.
Cognitio rei futuræ non est certa in hominum natura, cognitio vero præsentis, vel præteritæ res captum hominum non superat. T. 6 c. 1436 E. quod in hominum natura certum est, id quoque in rerum natura certum erit, nec vice versa. Ibidem.
Cognitio de removendis suspectis tutoribus, quæ Prætori, & Proconsuli tribuitur, cui legatur non competit, nisi speciali mandato. T. 9 c. 10 B.
Cognitio familiæ non est ante fem. T. 4 c. 118 B.
Cognitio prætoria. Tom. 7 c. 229 E.
Cognitio cæsar quare pontifimum necessaria. T. 8 c. 201 C. D.
Cognitio magistratus quatenus genetum. T. 8 c. 583 A.
Ultima cognitio, *appointment en dernier*. T. 9 c. 126 E.
Cognitio de liberali causa. Tom. 9 c. 1179 C.
Cognitio de statu hominis impediti omnes alias futuras lites, vel de alimentis, vel de hereditatibus, vel de affione in rem, vel de criminibus. T. 9 c. 979 C.
Cognitio de suspecto tutore non comprehenditur mandato jurisdictionis. T. 10 c. 400 B.
Cognitio prætoria dicitur imaginem divinæ cognitionis habere. T. 10 c. 733 A.
Cognitionem recrafinitate quærela. Vide, Querela.
Cognitionem dat magistratus, non mandat. T. 10 c. 93 D.
Cognitiones varia, & extraordinariæ. T. 1 c. 888 A.
Cognitiones extraordinariæ quæ fint, & a quibus possint exerceri. T. 3 c. 53 D. E.
Cognitiones quæ. Tom. 8 c. 641 A.
Cognitiones extraordinariæ omnes legis sunt, non jurisdictionis. T. 3 c. 53 D.
Cognitiones, idest, cognitiones de statu, & conditione hominis. T. 9 c. 979 B. C.
Cognitionum hiis quarum forma genera. T. 9 c. 125 B.
In cognitionibus Principum ex appellatione, vel relatione nonquam tribui partibus ullam dilationem. T. 9 c. 1190 D.
Cognito facto hominis perito ius in facili, & proclivi est. T. 6 c. 694 B.
Cognitor in rem suam fieri potest, qui pro omnibus possulat. T. 1 c. 96 E.
Cognitor in re sua remo potest esse, ut ibi ipsi conflitum prabere. T. 6 c. 10 D.
Cognitor qui dicatur. T. 5 c. 104 A.
Cognitor, idest, procurator; & proprie prætoriis dicitur, non ubiem. Ibidem A. & c. 113 D.
Cognitor est alter absentis nomine T. 10 c. 88 D.
Cognitores Judiciaiei tempore fabiati. T. 1 c. 361 C.
Cognitores idem, quod relegere. T. 8 c. 23 A.
Cohæres extraneus opponitur filio T. 6 c. 125 B.
Cohæres rem, quam suam propriam esse contendit, non hereditariam, an non venit in actionem familiæ erciscundæ. T. 7 c. 534 C. & seq.
Cohæres nomine eius rei, quam emit, an tegatur familiæ erciscundæ judicio. Ibid. E.
Cohæres cum emit a creditore fundum pignori obnoxium, & defunctio, an fundus veniat in familiæ erciscundæ, vel communi dividendo actionem. T. 7 c. 534 B.
Cohæres coheredi fubstitutus. T. 7 c. 1225 D.
Cohæres si ex fua persona adiniti non possit, coheredis vacans pars ei non accrescere potest. T. 7 c. 939 A.
Cohæres an præferatur fubstituto, vacante aliqua parte. T. 6 c. 939 E.
Coheredis deficientis portio coheredi accrescit. T. 7 c. 1015 A.
Coheredi prælegatum an præfiatur dedidedudto ere alieno, & tributis. T. 6 c. 1377 A.
Coheredes qui sint, aut ex institutione tales fiut. aut ex fubstitutione. T. 8 c. 170 E.
Coheredes patris an possint cum aliquo agere petitione hereditatis, qui ex eodem hereditate pecuniam conferit, eamque possidet. T. 4 c. 1121 E. & c. 1122 E.
Coheredes in quonam obligatiori fint creditori peculiari. Tom. 7 c. 515 C. D.
Coheredes plures fi litem contestati fint, an possit unus ex eis pro fua parte agere, reliquis cessantibus. T. 7 c. 149 A. B.
De coheredum portionibus consultatio. Tom. 1 c. 689 E. & c. 690 A.
De coheredum partibus non contribuendis, earum partium legatis. T. 3 c. 109 E.
Coheredum imperitia non mutat formam jurisdictionis. Tom. 7 c. 321 E.
Coheredum culpa, & dolus venit in actionem familiæ erciscundæ. T. 7 c. 541 D.
Inter coheredes deductionis jus finditur, qui fieri dominium aunquam nadi fiunt. T. 6 c. 64 B.
Coheredem perfiet est non transire in heredem. T. 9 c. 1248 A.
Cohibentia quid fignificet. Tom. 10 c. 825 A. B.
Coing nomen Gallorum unde deductum. T. 6 c. 532 B.
Coire, idest, fonsum, a qua formatur nummi. T. 9 c. 1449 B.
Cohortalis officia. Tom. 1 c. 688 E. & c. 689 A.
Cohortales magistrifi militum. Tom. 1 c. 829 E.
Cohortales magistratie portellatis apparitores non fiunt. Tom. 1 c. 907 B. C.
Cohortales officiales præsidum, vel consularium, vel correctorum. T. 1 c. 909 A.
Cohortales quinam fint. Tom. 10 c. 929 C.
Cohortalis ignominiosa missione mittus per rescriptum restituitur Principis. T. 1 c. 1002 A.
De cohortalium militum hereditatibus. T. 9 c. 936 B. lit. seq.
Cohortalini. T. 1 c. 689 C.
Cohortalinorum numerus singulorum Præsidum Illyrici. Tom. 2 c. 1001 C.
Cohortalinis non licet ad aliam aspirare militiam, vel dignitatem. T. 1 c. 1001 C.
Cohortes inter prætorias, & urbanas differentia. T. 1 c. 1031 A.
Collare quod vinculi genus. Tom. 3 c. 512 E.
Collatio fundorum fiscalium civitatum, vel temporum. T. 1 c. 882 C.
Collatio quid. T. 1 c. 821 D. E.
Collatio bonorum alia, dotis alia. Ibid D. E.
Collatio senatoria, vel globalis subiata. T. 2 c. 738 A.
Collatio dotis, sita fieri debet, quæ se bonis paternis miscet. T. 2 c. 1131 D.
Non conferur dos adventitia. T. 2 c. 1132 A.
Quorum bonorum collatio inter liberos detur. T. 3 c. 70 B.
Collatio bonorum an dolum, culpam, vim majorem præstet. T. 3 c. 614 B. C.
Collatio bonorum an pro numero liberorum, an non vero pro portionum ratione, legitima fiat. T. 3 c. 616 A.
Collatio bonorum non nisi deductis ere alieno fieri potest. T. 5 c. 614 B.
Collatio contribuionis ob idiam, falva nave, fieri debet. T. 5 c. 5324 D.
Collatio bonorum, aut re ipsa fit, aut cautione interposita ante petitam bonorum possessionem. T. 5 c. 618 B.
Collatio, & contributio quandonam fiat. T. 5 c. 5324 D.
Collatio bonorum an fiat posthumis, vel exheredatis. T. 8 c. 80 D.
Collatio bonorum fit cautione. T. 8 c. 81 C. potest etiam fieri re ipsa. Ibid.
Collatio fieri debet arbitrio boni viri. Tom. 8 c. 99 B.
Collatio fit cautione datis, fideiussoribus. Ibidem B.
Collatio quid fit. Tom. 8 c. 80 A. quomodo fiat. Ibidem
Collatio fait an filii adierunt ex testamento, vel fe immiscuerunt. Ibidem C.
Collatio quorum bonorum inter liberos detur. T. 3 c. 70 B.
Collatio fit inter fratres fuos, & emancipatos ab intestato. Tom. 9 c. 679 E.
Collatio quid. Ibidem.
Collatio olim non fuit inter alios, quam inter fratres. T. 9 c. 680 D.
Collatio omnis publica dicitur fuit jure devotio. T. 10 c. 1039 E.
Collationis injungendæ ratio. T. 3 c. 393 D.
Collationis commodum an in hereditem transiet, & fuus adeiffi bonorum possessione decesserit. T. 8 c. 95 E.
Collationis onus an transmittatur, & emancipatus decesserit petra contra tabulas possessione. Ibidem.
Collationis fitpulatio quando committatur. T. 8 c. 99 B.
Collationis introducendæ ratio quæ est. T. 9 c. 678 E.
Collationi an locus fit ex testamento. T. 8 c. 80 D.
Collationi bonorum quando locus fit. Ibidem D. E. & T. 9 c. 679 E. & seq.
Collationi quando non est locus. T. 9 c. 681 B.
In collationem quæ res veniunt. T. 5 c. 615 A.
Collationem per stipulationem fieri oportere arbitrio boni viri. T. 6 c. 81 A.
Collationem esse necessariam. T. 9 c. 681 A. B.
In collationem quæ bona veniunt, & quæ non veniunt. T. 9 c. 681 E. & c. 683 A. & seq.
In collationem, quæ officia veniunt. T. 9 c. 687 B. C. & quæ non veniunt. Ibidem D.
De collatione bonorum. Vide, Bonorum collatio.
De collatione dotis. T. 9 c. 684 C. & seq.
De collatione donationis simplicis. T. 9 c. 698 B. & seq.
De collatione donationis propter nuptias. T. 9 c. 689 T. & seq.
De collatione bonorum. T. 9 c. 932 A.
Collationum partionesquomodo fiant. T. 8 c. 81 B. & seq.
De collationibus. T. 9 c. 678 D. & seq.
Collatum videri in ultimum vitæ tempus, quod fub conditione relinquitur. T. 7 c. 944 D.
Collectarum appellatione quæ continentur. T. 1 c. 1155 C.
Collectarius. T. 9 c. 4 E.
Collectiva nomina, fine generalia. T. 5 c. 2198 E.
Collegia an retro dari, vel apud collegam mutumitti possit. Tom. 3 c. 177 C.
Collegæ pius. Ibidem D.
Collatio quid fit. Tom. 8 c. 80 A. quomodo fiat. Ibidem
Collegio fait an filii adierunt ex testamento, vel fe immiscuerunt. Ibidem C.
Collegia quot. T. 8 c. 607 A.
Collegia quinam fint. T. 10 c. 699 B.
In collegam jurisdictio non est. T. 3 c. 177 E.
Inter collegam, & fideiussorem alicujus qui prius convenitur, collega, an fideiussor. Tom. 4 c. 845 D.
Pro collega fuo quilibet eorum obligatur, qua liceat duo fint, tamen unus est magistratus. Ibidem C.
Duo collegæ fint, cum corei dedit in municibus civilibus, fecus in magistratibus. T. 4 c. 850 A.
Collegæ qui dicantur. Tom. 6 c. 12 D.
Collega in quo differunt a fideiussoribus. Ibidem.
Collegæ qui dicantur. T. 7 c. 95 A.
Collegarum consensus est periculum, commune officium. Tom. 6 c. 10 D. E.
Collegia regulus obligat individua, & communis obligatio. Ibidem E.
Collegiatarii an habeant inter se jus accrescendi. T. 6 c. 243 B. C.
Collegiatarii, & heredes in quo differunt. T. 9 c. 905 A.
Collegia fuint corpora incerta, & institui non possunt. T. 9 c. 719 A.
Collegia incertis personis adunantur. T. 9 c. 863 D.

Collegiati. T. 1 c. 321 D. E.
Collegiati, & decani quo munere fungebantur. T. 10 c. 664 B.
Collegium. T. 1 c. 321 E.
Collegium illicitum qui cogunt, & celebrant, extraordinarie punienti. T. 1 c. 870 E.
Collegium, seu corpus excommunicari non potest. T. 6 c. 911 B.
Collegium Christianorum olim capere non poterat hereditatem, vel legata ex testamentis alienis, & cur. T. 9 c. 918 E.
Collegio Christianorum an legari possit. T. 9 c. 1014 A.
Collegio cuilibet licito an legari possit. T. 7 c. 1462 C.
Collegium definitio, collegia illicita, & prohibita. Tom. 3 c. 184 D. E.
Collegiorum comes incendunt annonam. T. 3 c. 203 C.
Collicia sgri. T. 8 c. 547 C.
Collyblistæ. T. 9 c. 4 B.
Collybus, & collybista. Tom. 3 c. 267 A.
Colnbum quid. T. 9 c. 1199 D.
Colligationes illicitæ in civitatibus, & extra facri legibus reprobatæ. T. 1 c. 1346 D. E.
Collorare, idem, ad dicere. Tom. 6 c. 1004 E.
Collocare est addicere, quod in iditione *effrenatur* nostro est. Tom. 6 c. 93 E.
Collularæ quid sit. T. 1 c. 482 B. & T. 9 c. 1140 A.
De collucandis arboribus. Tom. 9 c. 1139 E.
Colluio quid, ac de eadem detegenda. T. 1 c. 825 C.
Colluio, & corruptela procuratorum. T. 5 c. 478 B.
De colluione detegenda. Tom. 9 c. 99 A. B.
Colluioria lis non est lis. Tom. 4 c. 190 A.
Colluihiani hæretici. T. 6 c. 1043 A.
Colobium, & clavus quid differant. T. 1 c. 359 E.
Colonam, quæ homini libero fit junxit, cum omni iobole revocari. T. 1 c. 840 B.
Colonarium jus. T. 7 c. 581 E.
Colonus quid sit. T. 5 c. 528 A.
Colonus alias Italice, alias Provinciales. T. 5 c. 720 A.
Colonia. T. 8 c. 496 E.
Colonus pro incola. T. 1 c. 1133 B.
Colonus domino, non sibi possidet studium. T. 1 c. 1132 A.
Colonus esse in possessione dicitur, non possidere. T. 3 c. 343 A. B.
Colonus non sibi, sed domino fundi possidet. T. 5 c. 713 C. D.
Colonus, & inquilinus in quibus differant. T. 5 c. 525 D.
Colonus quo cato remittitur mercede petenda possit. T. 5 c. 1022 B. C.
Colonus sine metu potest ob id fundo expelli an possit, quod biennio continuo in solutione pensionis cessaverit. T. 6 c. 535 D.
Colonus, & emphyteuta an jus habeant in re, hic jus quasi dominii, ille jus pignoris. T. 6 c. 614 D.
Colonus an videatur reconditorie post conditionis tempus, si fundum domino restituat. T. 7 c. 649 B. C.
Colonus, qui fundo vendito, quem conduxerat, possessione eius domino intervenerat, an tenetur et locato conductio. T. 8 c. 396 E.
Colonus si fundum conductum alienaverit, vel vendiderit, an dominum possessione ejus interveniat. Ibidem D. E.
Colonus quis dicatur. Tom. 8 c. 301 D.
Colonus, qui eum, cui locator fundum vendidit, inhere locatore non admittit, fed prohibet fundum ingredi volentem, an tenatur interdicto Unde vi. Tom. 8 c. 284 E.
Colonus rem naturaliter possidet. T. 9 c. 1008 D.
Colonus non cogitur satisfacere creditoribus locatoris. T. 9 c. 241 E.
Colonii, & inquilini discrimen. T. 1 c. 1132 B.
Quod colonii culpa accidit, damnum coloni est, non domini. Tom. 6 c. 1037 C.
Colonus sub dominum non amittere possessionem. Tom. 9 c. 1028 B.
Colono, & inquilino natus matris conditionem fequitur. T. 1 c. 1835 B.
Colono mortuo, per quem fundum possidebam, an interpelletur pofferfio. T. 1 c. 1202 B.
Colono deficiente, dominus convenietur in quantum profitandis. T. 3 c. 673 B.
Colono interdum pensionis remitio datur propter sterilitatem anni. T. 4 c. 1006 B.
Colono legato usufructu quid. T. 6 c. 837 C.
Colonum non facit longi temporis possessio. T. 1 c. 842 C.
Colonum patrimoniali quo peccat, vel celat, ut puniendus. T. 1 c. 869 D. E.
Per colonum possessioni præjudicium, invito vel inscio domino, impoteni non potest. T. 1 c. 940 C.
Colonum inter, & inquilinum differentia. T. 10 c. 665 D.
Colonis, & conductoribus quid inter fe differat. T. 2 c. 868 D.
Coloni res obligantur pignori. T. 1 c. 482 C.
Coloni capitationem præstant. T. 1 c. 682 B.
Coloni res privatæ Principis non alienam rem privatam administrent. T. 1 c. 875 A.
Coloni res privatæ ad honores non devocentur. T. 1 c. 874 E.
Coloni fine prædiis vendi nequunt. T. 2 c. 837 A.
Coloni originari nec privilegiis, nec dignitate, nec conditione fua centu liberantur. T. 1 c. 878 E.
Coloni fæpe vindicant fe in libertatem. T. 2 c. 843 C.
Coloni non funt tributarii. Tom. 2 c. 834 C.
Coloni Palæstini, ac Thracenses, qui fint, & de eorum jure. T. 1 c. 848 A. B. C. atque de Illyricianis. Ibidem c. 849 A.
Coloni emdi; in quibus caufis dominos accufare poffunt. Tom. 2 c. 847 A.
Colonii alieni ne militent. Tom. 2 c. 940 A.
Coloni cum peculio alienari prohibentur. T. 1 c. 1041 E.
Coloni patrimoniales, qui ad alia loca diligentes fint, revocandi. T. 1 c. 860 B.
Coloni pro debitis fiscalibus non conveniuntur. T. 1 c. 840 A.
Colonii tertiarii unde dicti. Tom. 4 c. 918 B.
Coloni qui decuriat, & religio eorum quo fint. T. 1 c. 1111 D.
An legato reliquorum contemnatur eorum peculia, quas coloni funt relinquat. Ibidem E. evafis, & coudita a reliquis feparantur. Ibid.
Coloni emphyteuticarii, ut & bonæ fidei poffefforis fructus funt fitis, atque ea alio quocumque titulo feparatus funt. Tom. 6 c. 35 C.
Colonii aut funt fervi adfcriptitii, aut liberi. T. 9 c. 411 C. D.
Coloni, & emptores fructuum an idem fint. T. 10 c. 87 D.
Coloni partiarii quinam fint. T. 10 c. 447 D.
Colonii quinam dicantur. Tom. 10 c. 1161 A.
Colonum fugitivorum receptatores eos reddant, & capitationem foluant. T. 2 c. 839 A.
Colonorum res privatæ immuniatæ. T. 2 c. 87 C.
Coloni nulla licentia concedenda fundum, ubi commorantur, relinquendi. T. 2 c. 845 C.
Colonii receptæ prædium vendi, denuaive non poffe. T. 2 c. 83 C.
Colonii fi pecunia eft credita in rem dominii, vel fi in rem dominii verfaeft, an in dominum competat actio. T. 10 c. 631 B.
Colonii fi datum promutuum dominus agri ftipulati conductori promiferit fe reddituram, tenetur. T. 10 c. 667 A.
Colonos ad angaria, aliave onera extraordinaria cervicari poffe. T. 2 c. 835 B.
Colonos ad nullum militiæ locum admitti. T. 2 c. 840 D.
De colonis. T. 2 c. 834 A.
Colgiere in vefbibus vetiti. Tom. 3 c. 798 D.
Columbæ an in actionem familiæ erciscundæ veniant. T. 7 col. 499 E.
Columbæ, quæ ex turribus fuis commeare, & remeare debent, an fideiuitur. T. 8 c. 268 E.
Columbarum natura quanam fit. T. 8 c. 930 B.
Columnæ citieiæ. T. 3 col. 85 E.
Circa columnas fe occultare quid fit. T. 3 c. 7 A. B.
Columnæ quidam nummis, alii colunæ parte frugum locatori data, unde colonii partiarii dicti. T. 10 c. 918 B.
Columbanus, vel columbum dirimum quid fit. T. 10 c. 816 A.
Comatæ mulieres. T. 7 c. 1158 D.
Comes rerum privatarum in Provinciam fupra maritei Palatinos. T. 1 c. 881 E.
Comes cur fic appellatus. Tom. 1 c. 69 A. B. & c. 1245 D.
Comes judex eft ordinarius. T. 1 c. 1329 E.
Comes patrimonii, comes rei privatæ, & comes domorum Principis. T. 1 c. 70 E. & c. 871 A. & c. 863 C.
Comes thefaurorum. T. 2 col. 687 D.
Comes arrarii privati Cæfaris, & comes fatrarum largitionum, & privatarum. T. 2 c. 687 D. E.
Comes fabuli, corrupte *Comiefabulus*. T. 1 c. 1184 E.
Comes domorum, & facræ vefbis. T. 2 c. 897 B.
Comes fatrarum largitionum. T. 2 c. 70 E.
Comes rerum privatarum, & comes facri patrimonii differant. T. 2 c. 71 B.
Comes commerciorum. T. 9 c. 403 A.
Comes rerum privatarum gubernat res privatas Principis. T. 10 col. 656 D. E.
Comes rerum privatarum quis fit. T. 10 col. 728 D. Per quos gubernat res privatas Principis. Ibidem.
Comes domorum erat fub comite rerum privatarum. Ibidem E.
Comes rerum privatarum, Palatini, & patrimonii. Ibid. an rem fifi poffunt emere. T. 10 c. 734 C.
Comes facrarum largitionum quis fit. T. 10 c. 847 B. & feq.
Comes facrarum largitionum, quas fub fe habeat dignitates, & minoris honoris functiones. T. 10 c. 847 D.
Comes rerum privatarum quifnam fuerit. T. 10 c. 848 A.
Comes fuci patrimonii quis fit, & an fit alius à comite rerum privatarum. Ibidem E.
Comes Orientis quam fit vir fpectabilis, & quam latam jurifdictionem habeat. T. 10 c. 849 D.
Comes commerciorum. T. 10 col. 868 D. folus à barbaris comparandi ferici in ufum Principis jus habet, & poteftatem. Ibidem.
Comitis auctoritate incorporatio fit. T. 2 c. 659 A.
Comitis thefaurorum, & rei privatæ dignitas. T. 3 c. 903 E.
Comitis nomen quotiefie provehum. T. 10 c. 847 C.
De comite Hiaeiæ. T. 2 col. 1083 A.
Comites funt regis Capitanei. T. 1 c. 1326 B.
Comites confiftiriani. T. 2 col. 931 A. & T. 2 c. 172 A.
Comites facri Palatii, qui gallice dicuntur *Efcuiers*. T. 1 col. 907 B.
Comites Provinciales. T. 1 col. 908 B.
Comites, idem, adfeffores jurifperiti. T. 7 c. 1170 D.
Comites, & adfeffores Graci quos vocent. T. 7 c. 65 A.
Comitum et militaris dignitas, & officium. T. 1 c. 907 E.
Comitum fcholarum dignitas. Ibidem A.
Comitiari patronum quid fit. T. 8 c. 159 B.
Comitatenfes largitiones. T. 1 col. 944 C.
Comitatus fint regales. T. 1 c. 1325 E.
Comitatus non dividendus. T. 2 c. 1333 C.
Comitatus facer. T. 3 c. 16 A.
Comitatus ineft in jure, ubi eft Principes. T. 1 c. 935 E.
De comitatu inveftitura. T. 2 col. 1211 A. B.
Comitiani qui fint. T. 2 c. 1089 D.
Commeatus quid fit. T. 2 c. 920 A.
Commeatus, & emolumentum an idem fint. T. 3 c. 38 C.
Commenda, & titulus verbis diverfis funt, re eadem. T. 6 c. 1000 A.
Commenda & beneficia improbatur. Ibidem B.
Commendare quid. T. 3 c. 17 C.
Commendare eft deponere, quoad ufum fimus fint. T. 3 col. 304 A.
Commendare, depravatum in *commodare*. T. 4 c. 213 B.
Commendare corpus mortui rerum eft deponere. Ibidem A. aliud eft fepelire, aliud commendare. Ibid.
Commendare eft deponere, teftefque Papiniano. Ibidem.
Commendare rem venalem an tendiorem obligat. T. 7 c. 961 E.
Commendare idem, quod deponere. T. 8 c. 616 A.
Commendare aliud eft, aliud mandare. T. 10 c. 977 E.
Commendatio mortui non fit jufta fepultura. T. 4 c. 213 A.
Commendatio quæliber fervi, vel filii non eft accipienda pro jufta. T. 10 c. 977 E.
Commendationes, & confiftia deftinationum non obligant. T. 7 c. 1210 B.
Commendatitia actio. T. 7 col. 349 E.
Commendatitiæ Epiftolæ non obligant. T. 4 c. 556 E.
Commendatum eft depofitum. T. 1 c. 380 D.
Commendatum. T. 9 c. 749 E.
Commenda aliud eft, aliud *manda*, T. 4 c. 536 E.
Commenda verbum an fit pretarium. Ibidem D.
Commenda non facit fideicommiffum. Ibidem.
Commenda, & *relinqua* an hæc verba fideicommiffum faciant. T. 7 c. 1209 B.
Commendare verbum quid fignificet. T. 7 c. 1153 B.
Commendatio temporum plura fæpe fiunt. T. 4 c. 431 B.
Commendatio in uno inftrumento, feu chirographi alterius inftrumenti, fcribenchirographi quam vim habeat, quanque fidem facit. T. 9 c. 10 D.
Commentaria *Cefarion*. T. 1 c. 767 E.
Commentaria Cuiacii in libros Quæftionum intitulatur Opus poftbumum. In principio. Quæft. T. 4.
Commentariensis duo. T. 2 c. 710 A.
Commentariolis rafiicus ne ad obfcuritatem veniret. T. 2 col. 851 D.
Commentariolis. Tom. 2 col. 767 E.
Commentariolis carceris quis dicitur. T. 9 c. 1389 D. rerum cudiodiam habebat. Ibidem.
Commentitii liberi funt adoptivi. T. 4 c. 1087 A.
Commentitium rerum rerum fieri non potefi. T. 1 c. 771 B.
Commercium res fifcalis eft, ita ut res fiscales non eft commercium. T. 4 c. 358 D.
Commercium res religiofæ nullum eft. T. 4 c. 129 D.
Commercium quid fit proprie. T. 5 c. 424 A.
Commercium res non effe, & commercium non habere, diverfa funt, & quid fignificent. T. 7 c. 1035 D.
Commercium certarum rerum quibufdam perfonis interdictum. T. 7 c. 1179 A.
Commercium eft ius emendi, vendendique. Ibidem.
Commercium qui res certas non habet, incapax eft ex teftamento. Ibidem.
Commercium quomodo accipiendum in illis, quorum commercium non eft. T. 7 c. 684 C.
Commercium quid. Ibidem.
Commercium eft permutatio, ex qua originem traxit empto, & venditio. T. 10 c. 381 A.
Cuius rei commercium non eft, nec debetur æftimatio. T. 10 c. 545 C.
Commercium quid fit. T. 10 c. 1039 A.
Commercii definitio. T. 2 col. 302 A. B.
Commercii nomen generale. T. 7 c. 684 C.

Commerciis inceptacs qui dicuntur. T. 7 c. 1579 D.
Commercio hominum religio exinuit loca Gera. T. 4 c. 235 E.
Commerciorum utilitas, & necessitas an faciat, ut pupillus ex contractu cum infirioribus habito teneatur. T. 5 c. 424 A.
Commerciorum comes quis dicitur. T. 9 c. 569 C.
Commerciorum comes quis, & quinam fab illis. T. 10 c. 1039 C.
Commissiones clericorum caliganetur. T. 6 c. 978 B. & pospinarum ingrediu. Ibidem D.
Commissionis hereditas eft in caffrenfi peculio. T. 2 c. 660 B.
Commiitum. T. 6 c. 378 B.
Commiinatio judicis non eft fententia. T. 9 c. 1091. 1099 A. non habet vim rei judicatæ. Ibidem B.
Commiinatio, quæ habet formam decreti, & causa cognita interponitur, eft fententia, quia eft decretum, non comminatio propriè. Ibidem D.
Commiinatio judicis fit citra formam decreti per interlocutionem, aut de plano. Ibidem B.
Commiinationes judicis rei judicatæ auctoritatem non habent. T. 6 c. 955 C.
Commiinationes epiftolas non habere vim ftipulationis, nec vim acceptilationis. T. 9 c. 1060 D.
Commifi, quando res privatæ Principis addicuntur. T. 3 c. 658 E.
Commifi pœna an, & quando evitari paffit. T. 8 c. 251 B.
Commifi pœna dicitur etiam pœna verftipulis. T. 10 c. 1036 C.
Commiffum appellant ἀφανεστατον λαφυρον. T. 1 c. 530 A. B.
Commiffum omne eft pœna. T. 1 c. 1473 B.
Commiffum quid. T. 2 c. 399 D.
Commiffum quid fit. Tom. 10 col. 1036 B.
De commiffis, & verftipulibus mercium, quæ importantur, & exportantur. T. 9 col. 398 B.C. & feq.
Commifforia lex. T. 3 col. 1225 C.
Commifforia lex. Vide, Lex commifforia.
Lex commifforia in pignoribus improbatur. T. 6 c. 1033 C. & cur. Ibidem D.
Commifforia lex quæ fit. Tom. 7 c. 778 C.
Commifforia lex. T. 9 col. 398 A. Vide, Lex commifforia.
Commifforia lex eft lex venditionis. T. 9 c. 730 A.
Commifforia lex quidnam fit. T. 10 c. 969 C. an fit concefla, vel vetita. Ibidem D.
Lex commifforia non eft lex populi Romani, fed privatorum contractuum empionum, venditionum. T. 10 c. 1034 D. de ea plura. Ibidem D. & feq.
Lex commifforia olim valuit in pignoribus. T. 10 c. 1035 C.
Lex commifforia quid agatur. T. 10 c. 1034 E. & c. 1035 A.
De committenda ftipulatione. T. 9 c. 1155 E. & c. 1356 A.
De committenda ftipulatione pœnali. T. 9 c. 1264 C. & feq.
Committi non poteft cuiquam ultra partem dunci, quod paffus eft. T. 6 c. 305 C.
Committio nihil nubcit matrimonium præfumptum. T. 6 c. 1095 D.
Committio fcedifima quæ. T. 9 c. 972 E.
De commiatione, & contributione portionum eruftem hereditatis, & legatorum ab eis portionibus relictorum. T. 6 c. 408 B.
Commoda aut adiciuntur, eidem quoque incommoda inhuniqi neceffe eft. T. 4 c. 1230 A.
Commoda omnia, quæ ex venditio accedunt, pertinent ad emptorem. T. 7 c. 724 C.
Commoda, & incommoda hereditatis nomen complectitur. T. 7 c. 1106 A.
Commoda fefa bonorum nomen complectitur, non autem incommoda. Ibidem.
Commoda omnia an poft mortem transmittantur in heredem legatarii. T. 7 c. 1022 C. D.
Commoda & tributum tributus addifta quinam erant. T. 10 c. 1099 D.
Commodare poteft non folum dominus vrus, fed etiam non dominus. T. 5 c. 419 A.
Commodare an voluntatis nudæ, & officii fit, non neceffitatis. Ibidem.
Commodare eft utendum dare. T. 7 c. 838 A.
Commodatum res quando proprie intelligatur. T. 1 c. 192 E.
Commodata res quenam proprie intelligatur. T. 8 c. 1196 E.
Commodatæ res cuftodia præftanda eft. T. 1 c. 384 B.
Commodatæ res periculum ad quem pertinere debeat. T. 8 c. 320 E. & c. 321 A.
Commodati utilitas folius eft accipientis. T. 1 c. 1447 A.
Commodati, & locationis comparatio. Ibidem.
Commodati damnum fatale non præftat commodatarius. T. 1 c. 384 A.
Commodati qui fidem fallit, non fit infamis. T. 4 c. 225 C.
Commodati duplex actio eft, directa, & contraria. T. 5 c. 418 C. D.
Commodati actio etiam leviffimam culpam præftare cogit. T. 5 col. 420 C.
Commodati, & mutui differentia. T. 5 c. 393 A.
Commodati, & precarii differentia; quam nofri non animadverterant. T. 5 c. 416 B.C.
Commodati actio quotuplex. T. 5 c. 418 C.
Commodati actio directa quare ita dicta. T. 5 c. 418 D.
Commodati actione an teneantur fingulí commodatarii heredes pro portionibus hereditariis ex pafto defunfti. Ibidem E.
Commodati actio contraria. T. 5 c. 419 B.
Commodati actione non ftatim agere poteft, qui rem commodavit. T. 6 c. 77 C.
Commodati caufa. Vide, Caufa commodati.
In commodati actione an fit locus compenfationi. T. 9 c. 393 A.
In commodati actionem quid venit, utrum dolus, an & culpa, & omne periculum. T. 9 c. 394 A.
Commodati definitio. T. 10 c. 427 D.
Commodati actio duplex. T. 10 c. 972 C.
In actione commodati an fit locus compenfationi. Tom. 10 col. 981 D.
Actio commodati femper datur in fimplum, depofiti nonnunquam in duplum. T. 10 c. 987 A. Vide, Depofitum.
In commodato geritur negotium invicem. T. 5 c. 418 A.
In commodato quomodo fortum committitur. T. 6 c. 60 A. B. C.
De commodato contrafto folius commodatarii gratia. T. 9 col. 1197 C.
Ex commodato nafcitur vltro citroque actio commodati civilis directa, & contraria. T. 9 col. 1171 A.
Commodatum quid. T. 2 c. 332 D.
Commodatum quid a mutuo diffidet. T. 1 c. 763 D. & a precario. Ibidem E.
Commodatum eft precario fimile. T. 3 c. 93 D.
Commodatum rei fux non valet. T. 1 c. 1128 E.
Commodatum an oportet eft gratuitum. T. 1 c. 192 E.
Commodatum inter, & precarium differentiæ duæ. Tom. 3 col. 676 C.
Commodatum originem trahit ab amicitia. T. 2 c. 232 E.
Commodatum eft mutuum ad vfum, non ad abufum; mutuum vero proprie eft commodatum ad abufum. T. 2 c. 1236 B. C.
Commodatum, depofitum, ceteræque contractus in quo differant. T. 5 c. 1161 A.
Commodatum fi in eo abfum fit, ut eadem ipfa res reftituatur, etiam in numma quidfiet poteft. T. 4 c. 391 B.
Commodatum omne eft gratuitum. T. 5 c. 417 B.
Commodatum eft negotium bonæ fidei: ergo in eo dolum excipere contra bonos mores erit. T. 5 c. 418 C.
Commodatum pro mutuo acciptur, cum videlicet in illud veniunt res, quæ promiffum ufum habent. T. 5 c. 391 C.
Commodatum an fit quali mutuum ad ufum. T. 5 c. 393 A.
Ut commodatum fæpe pro mutuo, fic mutuum pro commodato fæpius vfurpatur. Ibidem B.
Commodatum fine tuteris auctoritate, cum pupillo contrahi non poteft. T. 5 c. 415 D.
Commodatum beneficium eft; eft enim gratuitum. T. 5 col. 419 C.
Commodatum, & mandatum negotia bonæ fidei. T. 5 c. 419 B.
Commodatum quomodo a precario differat. T. 6 col. 1011 E. interpefitre rerum non poteft. Ibidem.
Commodatum quid. T. 7 col. 616 C. D.
Commodatum eft gratuitum. T. 7 c. 655 E.
Commodatum eft fpecies, creditum genus. T. 7 c. 631 D. E.
Commodatum quomodo datur ad vfum, mutuum ad abufum. T. 7 c. 632 B.
Commodatum pro mutuo. Ibidem A. B.
Commodatum, vel precarium non, conditili in pecunia numerata. T. 7 c. 636 C.
Commodatum an dominium mutet. T. 8 c. 320 B.
Commodatum effe mutuum ad vfum T. 8 c. 319 E.
Commodatum in omnibus rebus confiftit, non item mutuum, quod conditili in pecuniis tantum, quæ pondere, numero, menfurave conftant. Ibidem C.
Commodatum, & precarium differunt. T. 9 c. 1170 C.
Commodatum quid a fimilibus negotiis differt. T. 9 c. 1193 A.
Commodatum eft contractus, qui exigit diligentiam maxiffimam. T. 9 col. 394 C. culpa leviffima præftatur. Ibidem D.
Commodatum an fuatur morte commodantis, vel commodatarii. T. 9 c. 1170 C.
Commodatum, & depofitum in quo differant. T. 9 col. 293 C. & col. 412 D.
Commodatum revocari impune non poteft. T. 9 c. 1170 C.
Commodatum, & pignus in eao differunt. T. 9 c. 1197 D. E.
Commodatum mutuo æfes eft proximum, ut & inter fe permutent nomina. T. 10 c. 983 C.
Commodatum inter, & depofitum differentiæ. T. 10 c. 987 D. E.
Commodatis a Deo facultatibus vtitur, & quidi precarii poffeffores fumus. T. 3 c. 93 D.
Commodatus fervus fi commodatorio fortum fecerit, commodator teneatur. T. 1 c. 1443 B.
Commodatarius quam cuftodiam, & diligentiam præftare debeat. T. 3 c. 863 C.
Commodatarius an folum præftet dolum, an & culpam etiam leviffimam. T. 5 c. 415 E.
Commodatarius an rei retentionem habeat pignoris loco ob impenfas neceffarias. T. 7 c. 1212 B. C.
Commodatarius fi rem vtendum affimatam acceperit, an fuftineat ejus rei periculum. Tom. 7 col. 853 D.
Commodatarius fi rem alienaverit, an dominus poffeffione rei interveniat. T. 8 c. 195 B.
Commodatarius quam diligentiam in fervanda re commodata præftare debeat. T. 8 c. 321 A.
Commodatarius, qui rem commodatam, an dominum rei intervertat poffeffione. T. 8 c. 196 E. & col. 197 A.
Commodatarius an rei commodatæ fortum facere videatur, fi repofcentem fe domino eam non reddat. T. 8 c. 284 D. E.
Commodatarius pecuniæ periculum non agnofcit. D. 9 c. 1171 D.
Commodatarius rem naturaliter poffidet. T. 9 c. 1006 D.
Commodatarius, qui cuftodiam præftare debet, fi culpa ejus res periberit, an habeat furti actionem. T. 10 c. 244 A.
Commodatarius, qui fortum non fecit, an poffit furti agere adverfus dominum, qui fecit. Ibidem C.
A commodatario ea exiguntur, quæ prater fuftinet diligentiam folet præftare. T. 9 c. 399 B.
Commodatar per commodatarium poffidet. T. 1 c. 1174 B.
Commodatar, fi commodatum furipiatur, furti non teneatur. T. 1 c. 410 D.
Commodatates fuas nemo debet augere alieno detrimento. T. 4 col. 723 D.
Commodum fuum nullus ex alterius incommodo augere debet. T. 4 c. 891 B.
Commodum coinis fit, ejuldem etiam fit incommodum. T. 4 c. 986 D.E.
Commodum reprafentationis legatorum fit. T. 4 col. 411 C. cur ferre alieno vna ad fundum domini non redit legatum. Ibidem D.
Commodum tum erit, dotis nomine debeatur ide est aures, hæc verba, *cum commodum erit*, quomodo fint accipienda. T. 8 c. 581 A.
Commodum, & periculum rei vendituæ. T. 9 c. 379 A. & feq.
Commodum, & incommodum rei venditæ ante traditionem an fit emptoris, vel venditoris. T. 10 c. 1010 C. & feq.
Commodi accidentis an commodum aliud effe poffit. T. 1 col. 594 A.
Plus commodi quam modii effe intelligitur. T. 10 c. 487 E.
Commodo, & beneficio nonnunquam non uti poffe, quod pro fe impetravit a Principe, vel Magiftratu, quodve ei lex dederit. T. 6 c. 325 A.B.
Ex omni commodo an detrahatur falcidia. T. 10 c. 487 E.
Commodo affectus an poffit femper gravari fideicommiffo. T. 10 col. 1052 D.
Commoditatis funt, quæ vocantur *vtilitas*. T. 2 c. 1026 C.
Commoditorum de fuffragio quid. T. 7 c. 216 A.
Commoditorum pro memoriali libello. Ibidem.
Commoditorum quid fit. T. 10 c. 618 B.
Commorientes qui dicuntur. T. 4 c. 1240 D.
Communalia. T. 6 c. 506 A.
Commune crimen emptoris, & venditoris quando ab emptore defendi poteft; & quando, fi diui nequeat, in utroque puniri. T. 4 col. 891 E. & quæ fentutia Cyriani. Ibidem.
Commune delictum quod eft. T. 4 c. 1400 C. militare vero delictum quodnam dicitur. Ibidem.
Commune an communi fervire poffit. T. 4 c. 145 C.
Commune votum filium ad patris hereditatem vocat, patrem vero ad filii bona tantum miferationis ratio, vel fafatti ratio. T. 9 col. 361 C.
Commune res. Vide, Jus commune.
Commune thorum quid dicitur. T. 6 c. 724 A.
Commune quid an poffit legari. T. 10 c. 1126 C. D.
Commune quod eft, meum non eft. T. 9 c. 945 C.
Communi dividundo actio in quo differat ab actione pro focio. T. 5 c. 491 B.
Communi dividundo actio. Vide, Actio communi dividundo.
In communi cum vifteria vnius profit cæteris. T. 6 c. 961 C.
Communi dividundo obligatur pupillus, fi incepteritve litfus fit. T. 6 c. 11 C.D.
Communi in rem ea quæ, invito alterio, abfitiare poffit. T. 7 c. 424 B.
In communi re an vnus ex fociis, invito altero, aliquid facere poffit. T. 7 c. 423 B.
In communi dividundo actione habetur tantum affimatio damni in fimplum. T. 7 c. 598 E.
Communi dividundo actio de recipienda parte prædiis fuftuit. T. 7 c. 500 D.
De communi dividundo actione. T. 7 c. 571 B.
In communi dividundo quæ res venitunt. T. 7 c. 586 E.
Communi dividundo actio quæ eft. T. 7 c. 571 B.
Communi dividundo actio, & familiæ erciscundæ actio in quo differant. Ibidem D.
Communi dividundo actio in quo differt ab actione pro focio. Ibidem.
Communi dividundo judicium inter quos

quæ reddi debeat. T. 7 c. 585 D.
Communi dividundo actio datur inter volentes. T. 3 c. 484 D. E. recipiuntur quidam casus. Ibidem c. 485 A.
Communi dividundo actionem dirimenente communione. T. 7 col. 574. E.
Communi dividundo actio est bonæ fidei. T. 7 c. 476 B.
Communi dividundo pacisci prohibentibus, rem esse finiendam adjudicationem. T. 7 c. 589 C.
Communi dividundo agi potest inter heredem, & legatarium, si incertum sit, an lex falcidia locum habeat. Ibidem D.
Communi dividundo actio locum habet inter socios. T. 7 c. 469 D.
Communi dividundo actio redditur inter pacisceres. T. 7 c. 470 D. E.
Communi dividundo titulus in quo differat a titulo familiæ erciscundæ. T. 7 c. 474 B.
De re communi heredibus cum extraneo. T. 7 c. 533 A.
De communi fundo pignerato ab uno ita facto. T. 7 c. 584 A.
De communi servo manumisso. T. 7 c. 659 C. & seq.
Judicium communi dividundo quo casu detur inter heredem, & legatarium. T. 10 c. 809 A.
Actio communi dividundo. T. 10 c. 943 B. C. cur, & quibus de reibus detur. Ibidem B.
Communis obligatio. Vide, Obligatio.
Communis pecunia quis dicitur. T. 7 c. 577 C.
Communis cum res est, competit actio communi dividundo. Ibidem. T. 7 col. 236 A. competit etiam vindicatio. Ibidem B.
Communis partes an dividi possint. T. 7 c. 411 D.
Communis parietes. Vide, Paries communis.
Si communis res pignori data fit. T. 9 c. 1230 D. E.
Communes res non possunt pactisi, nisi confitentibus omnes. T. 7 col. 589 C.
Communes res omnes veniunt in actionem communi dividundo. T. 7 c. 576 C.
Communes res omnes in judicium communi dividundo veniunt. T. 7 c. 578 A.
Communia a publicis differre. T. 1 c. 59 D.
Communis separantur a propriis, & alia sunt propria jure divinoris, alia propria jure emptionis. T. 4 c. 1183 A.
Communis inter legata, & fideicommissa. T. 9 c. 818 C. & seq. & c. 837 A. & seq.
Communis de usucapionibus. T. 9 c. 1000 D. E.
Communis de successionibus. T. 9 c. 925 A. & seq.
Communis de manumissionibus. T. 9 c. 976 E. & 977 A. & seq.
Communis de legatis, & fideicommissis. T. 9 col. 847 A. B. & seq.
De communibus actibus. T. 7 col. 479 D.
Communio fuera domi ne fiat. T. 2 c. 1103 D.
Communio dominiorum excitat immensas controversias, difficultavere fedes controversias. T. 4 c. 1165 B.
Communio, & separatio sunt contraria. T. 4 c. 881 B.
Communio est societas juris eiusdem non pro solido, sed pro partibus indivisis. T. 4 c. 691 A.
Communio juris quæ separatim intelligi potest. T. 4 c. 881 B.
Communio bonorum inter conjuges ex more antiquo originem fumsit. T. 6 c. 1147 C. D.
Communio est inter heredem, & legatarium falcidia lege intervenientem, a titulo familiæ erciscundæ. T. 7 c. 474 B.
De re communi heredibus cum extraneo. T. 7 c. 533 A.
De communi fundo pignerato ab uno ita facto. T. 7 c. 584 A.
De communi servo manumisso. T. 9 c. 659 C. & seq.
Judicium communi dividundo quo casu detur inter heredem, & legatarium. T. 10 c. 809 A.
Actio communi dividundo. T. 10 c. 943 B. C. cur, & quibus de reibus detur. Ibidem B.
Communis obligatio. Vide, Obligatio.
Communis pecunia quis dicitur. T. 7 c. 577 C.
Communis cum res est, competit etiam actio communi dividundo. T. 7 col. 236 A. competit etiam vindicatio. Ibidem B.
Communis partes an dividi possit. T. 7 c. 411 D.
Communis parietes. Vide, Paries communis.
Si communis res pignori data fit. T. 9 c. 1230 D. E.
Communes res non possunt pactisi, nisi confitentibus omnes. T. 7 col. 589 C.
Communes res omnes veniunt in actionem communi dividundo. T. 7 c. 576 C.
Communes res omnes in judicium communi dividundo veniunt. T. 7 c. 578 A.
Communia a publicis differre. T. 1 c. 59 D.
Communis separantur a propriis, & alia sunt propria jure divinoris, alia propria jure emptionis. T. 4 c. 1183 A.
Communis inter legata, & fideicommissa. T. 9 c. 818 C. & seq. & c. 837 A. & seq.
Communis de usucapionibus. T. 9 c. 1000 D. E.
Communis de successionibus. T. 9 c. 925 A. & seq.
Communis de manumissionibus. T. 9 c. 976 E. & 977 A. & seq.
Communis de legatis, & fideicommissis. T. 9 col. 847 A. B. & seq.
De communibus actibus. T. 7 col. 479 D.
Communio fuera domi ne fiat. T. 2 c. 1103 D.
Communio dominiorum excitat immensas controversias, difficultavere fedes controversias. T. 4 c. 1165 B.
Communio, & separatio sunt contraria. T. 4 c. 881 B.
Communio est societas juris eiusdem non pro solido, sed pro partibus indivisis. T. 4 c. 691 A.
Communio juris quæ separatim intelligi potest. T. 4 c. 881 B.
Communio bonorum inter conjuges ex more antiquo originem fumsit. T. 6 c. 1147 C. D.
Communio est inter heredem, & legatarium falcidia lege intervenientem. T. 7 c. 589 D.
Communio eiusdem vici, aut pagi, aut civitatis. Vide, Societas, aut Communitas.
Communio potest esse sine locatione. T. 9 c. 361 C.
Communio inter omnes cives introjuvere volunt Socrates. T. 4 c. 1163 B.
Communionem juris nullam esse individuum, quid hoc sit. T. 4 c. 881 B.
Communionem inducit posterius decretum, non prius. T. 6 c. 486 A.
De communione inter conjuges confutatio. T. 1 c. 656 A.
Communione habita, duobus existibus agunt communi dividundo de prestationibus. T. 7 c. 575 A.
Comparatio publica specierum. T. 7 c. 11 B.
Comparatio argentarii, & tutoris: hoc competit actio tutelæ, illi actio in factum. T. 4 c. 913 A.
officium utrinque est publicum, & virile. Ibidem.
Comparatio rerum adjunctarum omnem dubitationem tollit. T. 4 c. 1197 E.
Comparatio legatorum, & stipulationum est frequentissima. T. 4 c. 61 B.
Comparatio eorum, quorum causa, & ratio diversa est, cur nulla existimetur. T. 5 c. 956 D. E.
Comparatio, aut similitudo omnis plerumque claudicat. T. 8 c. 458 A.
Comparatio fetipsarum per se falsa fidem non facit. T. 9 c. 1190 D.
Compartitionis litemium an fieri possint, tam ex privatis, quam ex publicis fcriptoris. T. 9 c. 287 E.
Compassum, & alcale semper oppositur. T. 9 c. 420 E.
Compatientias quomodo contrahatur. T. 6 c. 1108 B. & col. 1111 D. E.
Compatientias matrimonium impedit. T. 6 c. 1111 A. contractum non dirimit. Ibidem.
Compatres qui dicantur. T. 6 col. 1110 A.
Compatrum filii nuptias contrahere possunt. Ibidem.
Compendium quid differat ab eo, quod interest. T. 4 c. 1325 E. & c. 1326 A.
Compendium. T. 5 c. 870 B.
Compendia juris error feminis non nocet. T. 4 c. 1439 E. & c. 1440 A.
In compendia, sive hæres malent non prodeft juris ignorantia. T. 3 c. 324 D.
Compendiosa substitutio quæ sit, & quomodo fiat. T. 7 col. 899 E. & c. 900 A.
Compenfantur ea fola, quæ pondere, numero, & mensura constant. T. 10 c. 4 A.
Compensare, & compensare quid interfe differant. T. 3 c. 107 A.
Compensare potest hereditatis poffessor, quod fibi debuit defunctus. T. 3 c. 431 B.
Compensare, & imputare in quo differant. T. 4 c. 1324 D. & c. 1361 A.
Compensare aliud est, aliud compatare. T. 4 c. 1223 B.
Compensare an actori poffit procurator actionis, fi convenissent ab proprium debitum, quod is non fibi, fed dominio absenti debeat. T. 4 c. 937 B.
Compensare debitum cum hereditate quo casu heres debet. T. 6 col. 6.
Compensare, & imputare differunt in quæstione legis falcidiæ. T. 7 c. 166 C.
An compensari possit, quodcumque petit pretil. T. 4 c. 937 C.
Compensari quod debitum potest, id non potest petii. T. 6 c. 518 D.
Compensari id, quod possessor hereditatis de quo creditoribus hereditariis solvit. T. 9 c. 167 B.
Compensari non possunt quæcumque, falsata reperiuntur possidant. T. 10 c. 435 D.
Compensat possessor hereditatis quodcumque, pulsus fumpsit, quos fecit de fuo, propter onera hereditatis. T. 9 c. 166 D.
Compensatio quid, & ex quibus causis fit. T. 1 c. 769 D.
Compensatio an possit opponi adhuc non commodati, aut commodati. T. 1 c. 1260 E.
Compensatio an possit opponi actio ni depositi. Ibidem D.
Compensatio creditti, ac debiti ex causis diversis admittitur. T. 1 c. 385 B.
Compensatio minora efficit legata. T. 3 c. 431 E.
Compensatio fit ipso jure deducto per exceptionem. T. 3 c. 204 D. E.
Compensatio non fit, nisi debiti liquidi confessi, & præsentis. T. 3 c. 205 A.
Compensatio tollit, minuitve actionem ipso jure. T. 3 c. 385 B.
Compensatio in fiscalis judicis non fiebat ipso jure. T. 3 col. 248 E.
Compensatio non potest opponi petitioni alimentorum. T. 3 c. 1248 B.

Com-

Compensatio quæ est. T. 4 c. 936 D.
Compensatio vicem solutionis obtinet. T. 4 c. 522 D.
Compensatio fit in Gallia ex referipto Principis nominatim. Tom. 4 c. 56 E.
Compensatio conditioni furtivæ opposti potest, non actioni penali furti. T. 4 c. 1351 B.
Compensatio est comparatio vice mutua debiti quæ tollitur. Tom. 4 c. 938 A.
Compensatio est imputatio voluntaria, & contra imputatio est compensatio necessaria. T. 4 c. 1048 B.
Compensatio actionis in rem non obiicitur. Tom. 4 c. 735 D. fecus hodie. Ibidem c. 737 A.
Compensatio cum dotis occupantibus perperam possessionem alienam. Ibidem c. 737 B.
Compensatio contrarium partium admittitur in actione de mutuo, vel in actione de mutuo, cum mutuo non admittitur. T. 4 c. 1281 E.
Compensatio semper fit ad finem concurrentis quantitatis, parit quantitatis dantaxat. Tom. 4 c. 1362 C.
Compensatio est debiti, & crediti contributio. T. 4 c. 76 D.
Compensatio generaliter fit ipso jure in omnibus judiciis non strictis, quam bonæ fidei. Ibidem.
Compensatio fit non quisibet debiti, non incerti, non controversi, fed liquidi confessi. Tom. 4 c. 77 B.
Compensatio non opponitur in actionibus in rem, fed actionibus in personam tantum. T. 4 c. 735 C. fecus hodie. Ibidem c. 737 A.
Compensatio obligationem immiscuit. T. 4 c. 77 A.
Compensatio quid. T. 5 c. 474 E.
Compensatio quo fit, & quando locum habeat. T. 5 c. 475 B.
Compensatio quando accidat, & quarum rerum fit. Tom. 5 c. 1029 A.
Compensatio fit tribus modis. T. 6 c. 795 C.
Compensatio damnorum, & imperfarum quando fieri debet. T. 6 c. 7 C.
Compensatio fit pari pecunia. T. 6 c. 485 A. fit officio judicis in bonæ fidei judiciis. Ibidem. Fit actione constituitione. Ibid.
Compensatio pro solutione habetur. T. 6 c. 452 A.
Compensatio fit ipso jure in omnibus judiciis. T. 6 c. 485 A.
Compensatio fit pari pecunia, vel pro modo commutandis quantitatis, vulgo *Compensatione fe facit d'une somme liquide a une autre somme liquide*. T. 6 c. 451 A.
Compensatio non fit in Gallia, nisi rescripto Principis. T. 6 c. 485 A.
Compensatio per exceptionem in strictis judiciis obiicitur. Tom. 7 A.
Compensatio debiti, quando fit ipso jure. T. 7 c. 1204 D.
Compensatio quid fit. Tom. 8 c. 316 C.
Compensatio est quasi mutua petitio. T. 9 c. 317 A.
Compensatio imponsum cum fructibus. T. 9 c. 476 D.
Compensatio opposui potest actioni judicati, opposita exceptione doli mali. T. 9 c. 1080 C. D.
Compensatio quomodo fit. Tom. 9 c. 1166 D.
Compensatio ex dote erat olim ob res amotas. T. 9 c. 545 C.
Compensatio est quando non admittitur adversus fiscum. Tom. 9 c. 322 C.
Compensatio non admittitur, & quis fit civitatis debitor. Ibidem D.
Compensatio ejus habebitur in restituenda hereditate, quod te in mortui infirmitatem, inque tumpum furetis bona fide ex proprio tuo patrimonio erogasse probaveris. T. 9 c. 166 B. & feq.
Compensatio legati cum dote. T. 10 c. 201 B.
Compensatio quomodo vocetur a Græcis. T. 10 c. 435 A.
Compensatio an fiat ex causis pari, aut dispari. Ibidem.
Compensatio fit ipso jure, fed moribus Galliæ non fit, nisi ex rescripto Principis. Ibidem.
Compensatio olim non admittebatur in strictis judiciis; at in bonæ fidei adjudicatione ipso jure, tandem obique convenit inter Juris Consultos fieri ipso jure. Ibidem E. & c. 436 A.
Compensatio obiicitur per exceptionem fridti judicii. T. 10 c. 466 E.
Compensatio an fiat ob res amotas. T. 10 c. 646 A.
Compensatio an possit opponi actioni commodati directæ. Tom. 10 c. 970 E. & seq.
Compensatio quomodo olim fiebat. T. 10 c. 981 C.
Compensatio quid fit. Ibidem.
Compensatio non fit hodie moribus nostris, nisi ex rescripto Principis. Ibidem D.
Compensatio quibus in rebus hodie administratur. Ibidem E.
Compensatio ius mutuum æquitas induxit. T. 6 c. 522 E.
Compensatio locum non est in vindicationibus. T. 4 c. 735 C.
Compensationi an locus sit in actione commodati. T. 9 c. 321 A.
Compensationi locus est in omnibus actionibus. Ibidem B. excipitur fola causa depositi. Ibid.
Compensationem excitam fieri ex tatione exceptionis doli quid fit. T. 3 c. 433 A.
Compensationem non admittit in actione depositi. Tom. 1 c. 1134 C.
Compensationem etiam in judiciis in rem fieri. T. 3 c. 431 A.
Compensationem non admittit actio depositi. Tom. 4 c. 313 C. omnes iudice actiones compensationem hodie patiuntur *ipso* jure. Ibidem.
In compensationem quidnam venit. T. 5 c. 441 B.
In compensationem non venit actio, quæ primitur per exceptionem, & cur. T. 7 c. 1104 A.
Compensationem non fieri, nisi debitum fit liquidum. Tom. 9 c. 53 D.
Compensationem fieri in omnibus judiciis. Tom. 9 c. 53 E.
Compensationem inter, & deductionem nulla est hodie differentia. T. 9 c. 981 E. & c. 982 A.
Pari compensatione tollunturdelitis mutua in affinem rerum amatarum. T. 4 c. 295 D.
In compensatione qui notum petit, mutat petit. T. 4 c. 77 A. quibus modis plus petitur. Ibidem. Alicatus mitis. Ibid.
Compensationes adversus fiscum urentes probatio. T. 8 c. 814 A.
In compensationes jus ventitur, in deductione tutium. T. 10 c. 981 A.
Compensationes latius introduxit Justinianus. T. 1 c. 260 C.
Compensationes quæ fiunt ex dote, quam mulier reperit post divortium. T. 9 c. 497 B. & feq.
De compensationibus. T. 6 c. 452 A.
Compensandum pro compensatione. T. 1 c. 194 A.
Compensare, differere, dari, inferiori, & restitui differunt. Tom. 1 c. 1295 B.
Compensare est affinem naici. T. 4 c. 37 B.
Compensare affinem aliud est, aliud dare, vel decernere affinem. Ibidem.
Compensare est cedere diem. Tom. 6 c. 691 C. est deberi. Ibidem D.
Compleione en cas de faisiere, & semonsiere, ou plainte de dette. T. 9 c. 1165 B.
Componere leges, jura, actiones. T. 1 c. 894 E.
Componere cum testibus, vulgo *confronter*. T. 9 c. 1378 D.
Componere quid. T. 7 c. 1245 D.
Compositionum, & commissionum interpretatio gerhardiana, quæque parit. T. 5 c. 185 C.
Compromissa ad similitudinem judicium redacta. T. 8 c. 1188 A.
Compromissum arbitri non est in vindicationibus. T. 4 c. 735 C.
Compromissum ex locus sit in affione commodati. T. 9 c. 321 A.
Compromissum locus est in omnibus actionibus. Ibidem B. excipitur fola causa depositi. Ibid.
Compromissum excitam fieri ex tatione exceptionis doli quid fit. T. 3 c. 433 A.
Compromissum non admittit actio depositi. Tom. 4 c. 313 C. omnes iudice actiones compensationem hodie patiuntur *ipso* jure. Ibidem.
In compensationem quidnam venit. T. 5 c. 441 B.
In compensationem non venit actio, quæ primitur per exceptionem, & cur. T. 7 c. 1104 A.
Compensationem non fieri, nisi debitum fit liquidum. Tom. 9 c. 53 D.
Compensationem fieri in omnibus judiciis. Tom. 9 c. 53 E.
Compensationem inter, & deductionem nulla est hodie differentia. T. 9 c. 981 E. & c. 982 A.
Pari compensatione tollunturdelitis mutua in affinem rerum amatarum. T. 4 c. 295 D.
In compensatione qui notum petit, mutat petit. T. 4 c. 77 A. quibus modis plus petitur. Ibidem. Alicatus mitis. Ibid.
Compensationes adversus fiscum urentes probatio. T. 8 c. 814 A.
In compensationes jus ventitur, in deductione tutium. T. 10 c. 981 A.
Compensationes latius introduxit Justinianus. T. 1 c. 260 C.
Compensationes quæ fiunt ex dote, quam mulier reperit post divortium. T. 9 c. 497 B. & feq.
De compensationibus. T. 6 c. 452 A.
Compensandum pro compensatione. T. 1 c. 194 A.
Compensare, differere, dari, inferiori, & restitui differunt. Tom. 1 c. 1295 B.
Compensare est affinem naici. T. 4 c. 37 B.
Compensare affinem aliud est, aliud dare, vel decernere affinem. Ibidem.
Compensare est cedere diem. Tom. 6 c. 691 C. est deberi. Ibidem D.
Compleione en cas de faisiere, & semonsiere, ou plainte de dette. T. 9 c. 1165 B.
Componere leges, jura, actiones. T. 1 c. 894 E.
Componere cum testibus, vulgo *confronter*. T. 9 c. 1378 D.
Compositio quid. T. 7 c. 1245 D.
Compositionum, & commissionum interpretatio gerhardiana, quæque parit. T. 5 c. 185 C.
Compromissa ad similitudinem judicium redacta. T. 8 c. 1188 A.
Compromissum arbitri non est in vindicationibus. T. 4 c. 735 C.
Compromissum ex locus sit in affione commodati. T. 9 c. 321 A.
Compromissum locus est in omnibus actionibus. Ibidem B. excipitur fola causa depositi. Ibid.
Compromissum excitam fieri ex tatione exceptionis doli quid fit. T. 3 c. 433 A.
Compromissum arbitri non notionem, nec jurisdictionem habent. T. 7 c. 129 A.
Compromissarii judices. Tom. 9 c. 144 B.
Compromissum pecuniæ certæ receptum. T. 1 c. 743 C.

Com-

Compromissum quandonam solvatur. T. 5 c. 182 C. D.
Compromissum morte, & Sacerdotio finitur. T. 6 c. 872 D.
Compromissum è re salium est, ut præsente utroque, aut heredibus eorum, arbiter sententiam dicat, & alter ex litigantibus discrediat, aut frivere coperit, quid facendum. T. 6 c. 22 A. B.
Compromissum solvitur cessione bonorum. T. 6 c. 23 A.
Compromissum omnia intelligitur esse personale. T. 6 c. 22 E.
Compromissum judicio comparatur. T. 9 c. 145 A.
De compromissi poena consultatio. T. 1 c. 650 B.
An compromissi dies proferri possit ex conventione. T. 4 c. 98 D.
An compromissi secundi arbiter sufficere cogatur auditorum. Ibidem C.
Compromissi dies an possit proferri. T. 5 c. 178 B. & c. 190 D.
Compromissi forma serenada, aliqua sententia nulla. T. 6 c. 964 D.
Compromissi dilem proferre potest arbiter per nuntium, vel per epistolam. T. 6 c. 22 D.
Compromissi poena an semper peti possit, & quando committatur. T. 8 c. 350 E. & c. 351 A.
Compromissi poena an peti possit, si arbiter compromissarius pecuniam certo die dare jubetur, & eo die transito, nec dara pecunia, polles pecunia offeratur. T. 8 c. 350 E.
Compromissio opponitur judicium ordinarium. T. 6 c. 872 A.
In compromissum fiscere quisam videantur. T. 5 c. 183 D.
In compromissis stipulatio strictius accipitur. T. 6 c. 22 D.
An compromissi possit in feminam. T. 3 c. 375 B.
Compurgiati. T. 8 c. 211 A.
Compulsor ἐξωνιστὴς. T. 1 c. 530 B.
Compulsor quo tempore mittatur poli canonicorum mulum. T. 10 c. 72 A.
Computare aliud est, aliud computare. T. 4 c. 1222 B.
Computatio ad errorem calculi retrahari non potest. Tom. 2 c. 643 A.
Computationis præsentia restaurari non potest res judicata. Tom. 9 c. 1089 B.
Comunia. Vide, Francisius Comunius.
Concatus fiqne in jure ponitur. T. 9 c. 450 C.
Concamerationes quæ sunt. Tom. 9 c. 1174 A.
Concamerarum balneum. Ibidem.
Concaput quid. T. 7 c. 612 A.
Concedendi verbo quid intelligatur. T. 6 c. 1038 D.
Concedere, est verbum ambiguum. T. 10 c. 1096 D.
Concedere aliud est, aliud donare, aliud dare. Ibidem.
Quod conceditur breviter, non est trahendum ad consequentiam. T. 7 c. 567 E.
Concepti pro natis habentur. T. 6 c. 437 C.
Concepti, nondum nati, patri non profunt ad excludendum turbulum, vel aliorum munerum civilium. T. 6 c. 439 A. nihil etiam nocet prodesse. Ibidem B.
Concepti poli mortem testatoris an succedere possint. Tom. 7 c. 172 C.
Concepti poli mortem ejus, de cujus bonis agatur, an proprie sit conjunctus. T. 10 c. 779 C. D.
Conceptio atrocior est in calumniam, quam in dolum. T. 1 c. 788 B.
Conceptionis ancillæ furtivæ quid spectetur. T. 5 c. 726 D.
Conceptus nulli fant arbiri. T. 7 c. 119 E.
Concesta, data, donata distinguuntur. T. 7 c. 228 D.
Concessio quomodo a donatione differat. T. 6 c. 1038 D.
Concubina pecalii fecerat morte patris. T. 7 c. 1255 B.
Concubæ inter potiora vasa numerantur. T. 1 c. 1423 B.
Concha maris poma. Tom. 3 c. 273 A.
Conchyliorum varia genera, & nomina. Tom. 2 c. 794 E.
Conchyliolegulæ, & murilegulæ idem. T. 2 c. 795 D.
Conchylio-legulæ alterutro parente natus, deteriores parentis conditionem sequitur. T. 2 c. 797 A.
Concilium Agathense adversus prepuberes, qui ex redditibus Ecclesiæ emunt suo nomine. Tom. 6 c. 1041 B.
Concilium Arelatense adversus clandestinas nuptias. T. 6 c. 1080 D.
Concilium Lateranense. Tom. 6 c. 980 E.
Concilium Pictaviense Clericos, qui armati incedunt, excommunicatione plectit. Vide, Clerici.
Concilium Rhemense de iis, quæ a clericis post clericatum emptæ sunt, Ecclesiæ confirmanda. T. 6 c. 1040 E. & c. 1041 A.
Concilium successionis habitum. T. 6 c. 974 A.
Concilium Toletanum donationibus ab Episcopo factis modum imponit. T. 6 c. 1039 E.
Concilium Triburiense irritat matrimonia contracta inter eos, qui ratta adulterio fe contaminaverunt. T. 6 c. 1101 D. E.
Concilium Tridentinum de cognatione spirituali multa profert. T. 6 c. 1068 D.
Concilium Turonense laicis prohibet, ne cum Clericis in choro lerdant. T. 6 c. 967 A.
Concilium Turonense de non finiendis prædenda. T. 6 c. 998 A.
Concilium abrogari potest a subsequenti Concilio. T. 6 c. 1008 E.
Concilium Epitropale quid. Tom. 5 c. 1001 B.
Concilium Provinciale quid. Tom. 6 c. 1000 C. singulis annis convocandum. Ibidem.
Concilii Provincialis decreta a folo nomine Pontifice remitti, vel relaxari potlunt. Ibidem D.
In Concilio Provinciali non folum vocandi Episcopi, sed etiam admittendi Canonici. T. 6 c. 1007 A. B.
Concilia sæpenumero habentur, et præterite constitutiones renovantur, five reflauruntur. T. 6 c. 968 B.
Concilio, & decisio casus in ultimo & notabili differentia mutui, & creditri. T. 5 c. 399 C.
Concilio vera non semper elicitur ex omnibus veris. T. 5 c. 1173 E.
Concubina uxorem imitatur, idco viceconsorte appellatur. Tom. 3 c. 1065 E.
Concubina matris familias honestatem non habet, nisi patroni concubina sit. Tom. 3 c. 70 A. & c. 118 E.
Concubina non est fœcorum, nec adultera. T. 3 c. 118 C.
Concubina ab uxore quomodo separetur. T. 1 c. 1423 B.
Concubina de adulterio non accusatur jure mariti. T. 3 c. 148 B.
Concubina ex eisi, cum hominefcit, testamento capere an aliquid polle. T. 3 c. 118 E.
Concubina non est, nisi solta conius, ut uxor, & conjux dicitur. Tom. 2 c. 1066 B.
Concubina in bonis consubernalis capacitatem non habet. Tom. 3 c. 1064 B.
Concubinatus est legitima conjunctio. T. 2 c. 341 A.
Concubina non est uxor, sed eam imitatur. T. 4 c. 1166 A.
Concubina quid differt ab uxore. Ibidem.
Favor conjugalis potius est reprimendus, quam infligandus. T. 4 c. 1174 C.
Concubina uxorem imitatur. Tom. 4 c. 1308 A. hæc ab uxore solo delitio differunt. Ibidem B. & quali uxor est, sola animi delitatione separata. Ibidem.
Concubina ab uxore separatur solo delectu. T. 4 c. 1335 E.
Concubina, & focaria in quo differunt. T. 4 c. 805 C. & seq.
Concubina. Vide, focaria.
Concubina, & liberi naturales an in bonis esse intelligantur. Tom. 5 c. 777 B.
Concubina olim justum uxorem imitabatur. T. 6 c. 975 A.
Concubina & dignitaria, & matris familias nomen non habet. T. 6 c. 599 B.
Concubina an capere possit ex testamento conjuli. Tom. 7 c. 1492 A.
Concubina an retinent honestatem matris familias. Ibidem.
Concubina legius probata est. T. 7 c. 1401 D.
Concubini in quo differat ab uxore. T. 8 c. 1013 B.
Concubinæ uxorem justum imitur. T. 9 c. 1470 A. & c. 1421 C.
Concubina est nomen nonnullius dignitatis. T. 9 c. 512 A.
Concubina, quæ est vice uxoris, potest accusari lege Julia de adulteriis. T. 9 c. 917 C.
Concubina uxorem imitatur. T. 9 c. 924 B. & c. 551 B.C. & c. 1421 C.
Concubina & uxor in quo differant. T. 9 c. 551 E.
Concubina dicitur feminarimirum. T. 9 c. 551 A.
Concubina in polle capere ex testamento concubini. T. 10 c. 481 E.
Concubinæ, & amices differentia. T. 8 c. 595 B.
Concubini cur donare licet, non uxori. T. 9 c. 573 D.
Concubinæ nomen est honestum, & legitimum, non focaria nomen. Ibidem.
Concubinæ nomen non est infame, & turpe, sunt honestæ, & legitimum. T. 9 c. 551 C.
Concubinæ an possit donari. T. 10 c. 1121 A.
Concubinam unam, non plures habere licet. T. 1 c. 1005 E.
In concubinam donatio collata an polles fiat irrita, & concubina donatur. T. 4 c. 1334 C.
Concubinam ex sola animi delitatione affimiari oportet. Tom. 6 c. 599 B.
Cum concubina stupratu non committitur. T. 4 c. 1180 B. & T. 6 c. 1420 A. hæc ut uxor certi intelligitur de celibe, qui habet concubinam. Ibidem col. 1420 B.
Cum concubina an fit matrimonium. T. 10 c. 481 E.
Concubitus quomodo funt uxores veræ. T. 1 c. 1057 C. D.
Concubinæ quæ. T. 8 c. 595 A. B.
Concubitus olim donare in infinitum liceba. T. 2 c. 1065 A.
In concubitu quæsito dotis locum non habet, nec dotoris, nec eorum immorum. T. 9 c. 551 B.
De concubitus. Ibidem B. & seq.
In concubitus testamentis adulteratum. T. 9 c. 1421 C.
Concubitus cum stupro pugnat, & nulla lege sustinetur. Tom. 3 c. 118 D.
Concubitus quibus cum mulieribus esse possit, & quibus non. Ibidem D. E.
Concubitus hodie non legitimus coniunctioni, sed fornicationi deputatur. T. 3 c. 119 A.
Concubitus matrimonium imitatur, & est utraque legitima conjunctio. T. 1 c. 788 E.
Concubitus non est pollt conjunctio, ut matrimonium. Tom. 3 c. 1066 B.
Concubitus abolitio. Tom. 2 col. 1051 B.
Concubitus non est matrimonium, fed imitatio matrimonii. Tom. 4 c. 1186 A.
Concubitus est legitima conjunctio. T. 2 c. 341 A.
Concubitus nuptias imitatur, & bonefta, & legitima olim fuit res. T. 5 c. 1170 D.
Concubitus non est olim legitima conjunctio. T. 6 c. 599 B.
Concubitus species dicitur matrimonii. Ibidem.
Concubitus an fit cum ea, cum qua non est conubium. Tom. 7 c. 1492 B.
Concubitus pugnat cum stupro. T. 7 c. 1401 E.
Concubitus est feminarimirum. T. 9 c. 917 B.
Concubitus ex quibus causis interdicitur. T. 9 c. 561 B.
Concubitus est legitima conjunctio. T. 9 c. 917 A.
Concubitus damnatur. Tom. 9 c. 551 A.
Concubitus legitimus quis dicitur. T. 9 c. 1420 A. B.
Concubitus inequalis, five impar conjugium dicitur. T. 9 c. 924 C.
Concubitus fuisse permissos. T. 9 c. 1450 E.
Concubitus est species matrimonii. T. 9 c. 924 B.
Concubitus fornicationi deputatur. T. 10 c. 482 C.
Concubitus olim permissus legibus. T. 10 c. 882 A.
In concubitum est vitium aliquod, & liberi ex eo fofcepti degeneres funt. T. 2 c. 1066 B. C.
Concubitum nati liberi non funt iuiffi, nec in portione expenfarum. Ibidem. T. 2 c. 138 C. & seq.
Condemnatio, quæ ex causa publici judicii defunfa fuerunt, ut etiam teneat hereden. Tom. 10 c. 961 C. D.
Condemnationes possessioris fequens poli litem contestatam, in quod tempus ufurapio refumetur. T. 5 c. 747 A.
Condicendi electionem an habeat dotis, qui in dotem fuerit uxorem ipsam folvit. Vide, Electio. T. 9 c. 1237 D.
Condicendi obstat excepto præpuditialis. T. 1 c. 1510 E.
Condicere prisca lingua est denuntiare. T. 1 c. 256 A.
Condicere res potest, potest rem suam, nisi furti, & cur. T. 4 c. 295 C. & T. 7 c. 638 C.
Condicere rem quid. T. 7 c. 641 A.
Condicere rem suam quo casu quis possit. T. 7 c. 638 D. & a quo. Ibidem.
Condici an possit et directo, qui authoritate, vel exercitoria actione tenetur. T. 1 c. 269 A.
Condici id alicui potest, quod sine causa ad eum pervenit, vel iniusta causa, vel etiam tempore durante ad solutionem. T. 9 c. 1092 B. & seq.
Condici an possit ex causa judicati solutum. T. 5 c. 904 E.
Condicitio de pluribus condemnatis una sententia. Ibidem, & c. 1100 B.
Condemnato ex contumacia an jus appellandi fit. T. 4 c. 871 C.
Condemnatus dicitur, qui rite condemnatus est. T. 1 c. 1190 A.
Condemnatus ex contumacia an possit appellare. T. 7 c. 160 E.
Condemnatus absens non potest ex integro causam agere. Tom. 7 c. 121 C.
Condemnatio semper certa. Tom. 6 c. 1223 B.
Condemnatio judicii conventioni congruens est exfequenda, & cur. T. 4 c. 828 C.
Condemnatio eorum fequi debent confessionem, etiam in jure faftam. T. 1 c. 377 C. D. unde oritur actio judicati. Ibidem D.
Condemnatio quasis in actione de dolo fequatur. T. 5 c. 140 B.
Condemnatio, quæ in actione Quod metus causa fequatur. Ibidem.
Condemnatio, & restitutio ex æquo & bono in quibus rebus porillimum accidat. Tom. 5 c. 161 E. & c. 161 A.
Condemnatio majoris pecunie fit, si per promissorem detetur, quantio pecunia Eonæ, aut alio certo loco solvertur. T. 5 c. 401 E.
Condemnatio communis, quæ in tum corrigitur, neciffe, et ut tenenti & quæfcenti prodit. Tom. 5 c. 457 A.
Condemnatio, vel absolutio judicialis non in procuratorem, sed in dominum datur. T. 5 col. 478 A.
Condemnatio causæ, quod publici polle, an Sat. T. 5 c. 1121 B. C.
Condemnatio expensarum. Tom. 7 c. 138 C. & seq.
Condemnatio, quæ ex causa publici judicii defunfa fuerunt, ut etiam teneat hereden. Tom. 10 c. 961 C. D.
Condemnationæ possessioris fequens poli litem contestatam, in quod tempus usurapio refumetur. T. 5 c. 747 A.
Condicendi electionem an habeat dotis, qui in dotem fuerit uxorem ipsam folvit. Vide, Electio. T. 9 c. 1237 D.
Condicendi obstat excepto præpuditialis. T. 1 c. 1510 E.
Condicere prisca lingua est denuntiare. T. 1 c. 256 A.
Condicere res potest, potest rem suam, nisi furti, & cur. T. 4 c. 295 C. & T. 7 c. 638 C.
Condicere rem quid. T. 7 c. 641 A.
Condicere rem suam quo casu quis possit. T. 7 c. 638 D. & a quo. Ibidem.
Condici an possit et directo, qui authoritate, vel exercitoria actione tenetur. T. 1 c. 269 A.
Condici id alicui potest, quod sine causa ad eum pervenit, vel iniusta causa, vel etiam tempore durante ad solutionem. T. 9 c. 1092 B. & seq.
Condici an possit ex causa judicati solutum. T. 5 c. 904 E.

Condici non posse solutum ex causa iusticati. T. 9. c. 220 C.
Condicit nemo rem suam. Tom. 1. c. 799 A.
Condicitur possessio incerti, & cur. T. 7. c. 650 E. & c. 651 A.
Condicio, & modus differunt. T. 1. c. 652 C.
Condicio possibilis, & impossibilis. T. 1. c. 1084 D. E.
Condicio violentia remitti solebat, non item hodie. T. 1. c. 413 C. & seq.
Condicio, & dies incertus differunt. T. 1. c. 671 A.
Condicio falsa non peremit legatum. T. 2. c. 418 E.
Condicio semel defecta posthac imploratur frustra. T. 3. c. 388 E.
Condicio, quæ ejus culpa deficit, in cuius pactione impleindi est, pro impleta habetur. T. 1. c. 1275 D.
Condicio, cui debitor est impedimento, pro impleta habetur. Ibidem.
Condicio ubi legatarii morte deficit ante apertas tabulas, fisco locus est. Ibidem C.
Condicio, cui alius est impedimento, pro impleta non habetur. Ibid. D.
Condicio impossibilis non vitiat institutionem, *semper* vitiat. T. 1. c. 1169 D.
Condicio ferm facit. T. 1. tom. 1203 E.
Condicio mixta. T. 3. c. 300 D.
Condicio impossibilis stipulationem an vitiet. T. 1. c. 203 D.
Condicio difficilis quantum differt ab impossibili. T. 3. c. 623 E.
Condicio quibus mollis, & quibus rebus remittatur. T. 3. c. 634 A.
Condicio hereditis institutis an codicillis adjici possit. T. 1. col. 148 C.
Condicio impossibilis, vel quæ pro impossibili habetur, cur pro non scripta habeatur. Tom. 1. col. 111 D. E.
Condicio institutionis ut vera sit, exiguus; demonstratio ut vera sit, necesse non est. T. 7. c. 643 D.
Condicionis exigitur scientia. T. 1. c. 1256 A.
Condicionem infertam institutioni heres fcire debet. Ibidem C.
Condicionem voluntas facit, non fermo. T. 3. c. 410 D.
De condicione calibatus consultatio. T. 1. c. 689 D.
Cum condicione legatum relictum ut valeat. T. 7. c. 1088 D. E. & c. 1089 A. & seq.
Sub condicione mutuum contrahi potest. T. 7. c. 647 D.
Condicionem promittere, & non promittere. T. 3. c. 390 D.
Condicionem, quæ in præsens, vel præteritum tempus feruntur, ffatim obligationem perimunt, aut omnino non differunt. T. 1. c. 1238 D.
Condiciones præsentium, quas fola dominii tollit voluntas, non vetustas. T. 1. c. 1228 A.
Condiciones contra leges, decreta Principum, vel bonos mores aut alius fant momenti. T. 1. c. 218 D.
Condiciones si in eventum fint collatæ, an omnium eventus expectandus sit. T. 7. c. 947 D.
Condicionum duo genera. Tom. 1. c. 418 B.
Condicitio certi quid. T. 5. col. 399 D.
Condictio quid. T. 1. c. 757 D.
Condictio creditis, & indebitis. Ibidem.
Condictio ex mutuo. T. 1. c. 758 D.
Condictio indebiti generalis est. T. 2. c. 301 B.
Condictio ex lege. T. 1. c. 761 E.
Condictio rerum furtivarum alia est, alia rerum amotarum. T. 1. c. 762 D.
Condictio triticaria unde nomen fumpsit. T. 1. c. 1261 D.
Condictio incerti ex causa furtiva etiam non domino datur. T. 2. c. 106 C.
Condictio ex causa furtiva adiuncta in factum ex causa doli similis. T. 3. c. 385 B.
Condictio ex numeratione, mutuo, consumptione, ac de bene depositis. T. 1. c. 1439 B.
Condictio ex conductio quando, & quoties datur. T. 3. c. 418 D. E.
Condictio ex erroue proprio nascitur. Ibidem E.
Condictio certi est stricta, condictio triticaria est arbitraria. T. 1. c. 1280 C. D.
Condictio incerti datur ex contractibus incertis. T. 1. c. 774 C.
Condictio creditis, vel debiti, alia est ex numeratione, alia ex conductione. T. 1. c. 91 B.
Condictio non domino datur, nisi ex causa furtiva. T. 1. c. 761 B.
Condictio triticaria, & condictio certi, quo pacto differant. T. 1. c. 761 A.
Condictio arbitraria. Ibidem D.
Condictio furtiva. T. 1. col. 761 B.
Condictio est actio stricta. Tom. 4. c. 889 A.
Condictio directa cui datur. T. 4. c. 609 A.
Condictio furtiva datur creditori adversus debitorem. Tom. 4. c. 231 D. E. hæc est duplex. Ibidem E. & cui datur. Ib. & c. 232 A.
Condictio furtiva est tantum de re nostra, & datur domino in non dominum. T. 4. c. 239 D.
Condictio furtiva melior est, quam negotiorum gestorum, & quare. T. 4. c. 240 A.
Condictio furtiva fola domino competit pure fœminis, aliis vero furti jure possessionis. Ib. C. furum fit folius possessionis. Ibidem D.
Condictio furtiva tribus modis tollitur. T. 4. c. 240 E.
Condictio indebiti quid est. T. 4. c. 609 A.
Condictio indebiti datur tantum ignorantibus & erraturibus, non scientibus. T. 4. c. 42 C. & c. 172 C. datur etiam improvidis. Ibidem.
Condictio quid est. Tom. 4. c. 172 B. C.
Condictio indebiti ex æquo, & bono est introducta, non lege aliqua. T. 4. c. 166 E.
Condictio indebiti tantum perperam solventi paratur. T. 4. c. 117 E.
Condictio indebiti an ei competat, qui debitum solvit per ignorantiam juris. T. 4. c. 506 C. D.
Condictio indebiti pupillo competit, cujus nomine tutor indebitum solvit. T. 4. c. 026 E.
Condictio indebiti. Vide, Indebitum.
Condictio, quæ repetitur, est condictio incerti. T. 4. c. 548 A.
Condictio extero datur ob causam, cauta non fequuta, non autem vindicatio. T. 4. c. 267 D.
Condictio tantum erranti datur, non donanti. T. 4. c. 257 D.
Condictio ob rem dati de re, quæ nostra fuit, non est, ut & condictio indebiti: hæ dantur domino in non dominum. T. 4. c. 239 D.
Condictio utilis cui competit. T. 4. c. 609 A.
Condictio certi unde nascatur. T. 5. c. 590 B.
Condictio triticaria cur res omnes continent præter pecuniam numeratam. T. 5. c. 400 B.
Condictio certi cui, & ad quid detur. T. 5. c. 457 A.
Condictio indebiti adversus creditorem non datur fideiussori, & in debitum solvente. T. 5. c. 477 C.
Condictio furiva cuinam competat. T. 5. c. 589 B.
Condictio furiva cui datur. T. 5. c. 1033 A.
Condictio indebiti cuinam datur. T. 5. c. 1089 D.
Condictio competit non adversus dominum, qui ratam solutionem non fecit, fed adversus procuratorem. T. 6. c. 384 D.
Condictio creditæ pecuniæ duplex. T. 6. c. 83 A.
Condictio furiva foli domino competit, cui furtum fiftum est. T. 6. c. 141 A.
Condictio indebiti quando non datur in rem, cui indebitus pecunia folura est. T. 6. c. 373 C.
Condictio indebiti propter rathabitionem quando competit. T. 6. c. 17 B.
Condictio indebiti foluti datur ei, quem folutio non liberavit, nisi etiam ei, quem folutio liberavit. T. 6. c. 375 A.
Condictio ex mutuo dicebatur olim condictio de bene depositis. Vide, Condictio ex mutuo.
Condictio ob rem dati, re non fequuta, heredi datur in libertum. T. 6. c. 53 E.
Condictio propria est appellatio actionis ex mutuo. T. 7. col. 623 E.
Condictio vel debitum a Græcis. T. 7. c. 624 A.
Condictio acquisitur furioso ex compromisso bona fide facta. T. 7. c. 663 E.
Condictio de bene depositis est naturalis. T. 7. c. 664 B.
Condictio de rebus creditis sit civilis. Ibidem B.
Condictio triticaria. T. 7. c. 665 C. est arbitraria. Ibidem.
Condictio certi competit, si certum ex stipulatione promissum fit. T. 7. c. 697 B.
Condictio ex rerum amotarum affinis. T. 7. c. 699 C.
An condictio pecuniæ depositæ competat. Ibidem E.
Condictio furtiva, quæ datur in heredem in folidum, non tollit actionem furtivam. T. 8. c. 686 D.
Condictio de bene depositis. T. 7. c. 662 A. bene depositi quid. Ibidem.
Quibus datur condictio de bene depositis. Ibidem D.
Condictio certi. T. 7. c. 621 C.
Condictio ex mutuo (species est actionis & certum petatur. T. 7. c. 645 B.
Condictio alia est certi, alia incerti. T. 7. c. 621 E.
Condictio indebiti ex promutuo est. T. 7. c. 618 B.
Condictio ex rem dati est ex promutuo. Ibidem.
Condictio triticaria initio stricta est, extra fanciis arbitraria, & cur. T. 7. c. 683 C.
Condictio certi, five fi certum petatur alio quam late patet. T. 7. c. 649 B.
Condictio certi quid fit. T. 7. c. 404 A.
Condictio incerti quid fit. T. 7. c. 404 A.
Condictio indebiti foluti est condictio certi, at indebiti promissi est condictio incerti. T. 7. c. 839 D.
Condictio indebiti an ignoranti, vel scienti datur. Tom. 7. c. 896 B.
Condictio ob rem dati quando, & in quam competat. T. 7. col. 836 A. & seq.
Condictio ob rem dati, re non fequuta, quando, & cui competat. T. 7. c. 839 A. B.
Condictio omnis est certi, & incerti. T. 7. c. 404 A.
Condictio pecuniæ datæ ob rem, re non fequuta, quando, & in quem competat. T. 7. c. 836 C.
Condictio sine causa quando competat. T. 7. c. 842 D.
Condictio unde nascatur. T. 8 col. 1042 E.
Condictio triticaria ad quæ fit extendat. T. 8. c. 1048 A.
Condictio quid fit propte. T. 8. c. 902 D.
Condictio furtiva, quæ datur in heredem in folidum, non tollit actionem furtivam. T. 8. c. 686 D.
Condictio furtiva, an detur in parentem, vel patronum. T. 8 col. 569 E.
Condictio furtiva, & condictio rerum amotarum, an fint fanctæ. Ibidem D.
Condictio furtiva non est penalis, & idco heredi, & in heredem datur, & est perpetua. T. 9. c. 237 B.
Condictio indebiti quando denegantur pafferori hereditatis. T. 9. col. 169 A.
Condictio indebiti non est adversus rem, quæ fuam recepit, liter, qui folvit, id non debuerit. T. 9. col. 168 A.
Condictio ob rem dati re non fequuta. T. 9. c. 404 E.
Condictio rerum amotarum non est fimofa, ficut nec condictio rerum furtivarum. T. 9. c. 645 E.
Nulla condictio est fimofa, licet pendeat ex causa fimofa. Ibidem.
Condictio dati. T. 9. col. 229 A. & feq.
Condictio, quæ nascitur ex re, idcfi, mutui datione, an etiam nascitur ex fponsione, aut chirographo. T. 9. c. 214 D.
Condictio rerum amotarum quæ. T. 9. c. 545 C.
Condictio indebiti a possessore hereditatis, qui repetit, quod fin non minus folvit ordinatoribus hereditatis, ordenda petitori hereditatis. T. 9 col. 167 E. & col. 168 A. & feq.
Condictio fi certum petatur de fundo. T. 9. c. 1205 C.
Condictio ex stipulatione. T. 9 col. 237 D.
Condictio ex pacto legitimo. Ibid.
Condictio possessionis est incerti. T. 9. c. 219 B.
Condictio certi, & incerti. Ibidem.
Condictio ob rem dati, quando, & cui competit. Tom. 9 col. 111 D. E.
Condictio ob turpem causam. T. 9 c. 232 D.
Condictio ob rem dati, quando locum habet. T. 9. c. 229.
Condictio ob turpem causam non datur, nisi fallus accipientis turpitudo verfetur. T. 9. c. 234 E.
Condictio ex lege, quæ datur adversus donatorem, ut impleat donationem. T. 9. c. 73 D.
Condictio sine causa. T. 9. c. 230 C. & c. 231 C.
Condictio ob causam dati, quando quoque locum habet in contractibus nominatis. Ibidem c. 231 C.
Condictio quando cessat. T. 9. c. 221 A.
Condictio ex pœnitentia. T. 9 col. 229 E.
Condictio furiva fructuum nomine. T. 9. c. 239 B.
Condictio ex cessatione. T. 9. c. 229 E.
Condictio ob eram dati. T. 9. c. 229 A. & feq.
Condictio est actio præscriptis verbis. T. 9. c. 530 C.
Condictio ex lege Julia. T. 9. c. 237 E.
Condictio ex Senatus-Consulto. Ibidem.
Condictio quæ fit ex lege antiqua. Ibidem.
Condictio falsi ex injusta causa. T. 9. c. 238 D.
Condictio ob causam dati. T. 9 col. 229 A. & feq.
Condictio falsi ex injusta causa, vel fine causa, quando competit. T. 9. c. 238 D.
Condictio datur extraordinaria, & ignorantibus. T. 9. c. 237 A.
Condictio ex causa. T. 9. c. 232 E.
Condictio ex injusta causa, vel ob causam injustam, quæ est. T. 9 col. 238 C.
Condictio ob rem dati cessat cauta non fequuta, in condictione impossibilis. T. 9. c. 233 B. condictio habetur pro non scripta. Ibidem.
Condictio ob turpem causam quando locum habet. Tom. 9. c. 234 E.
Condictio ex lege an fit affio generalis, vel specialis. T. 10 col. 149 D.
Datur tantum ex obligatione, quam lex introduxit nova. Ibidem.
Condictio triticaria an fit actio generalis, vel specialis. Ibidem.
Condictio triticaria concurrere potest cum condictionibus omnibus, & cum interdicto Unde vi. Ibidem E. & c. 150 A.
Condictio ex lege nova concurrere potest cum veteri actione, fi qua eadem de re fuerit. Ibidem.
Condictio certi ex eodem contractu competat. Ibidem.
Condictio certi, vel incerti non competit, ubi deficit actio specialis. Ibidem B.
Condictio triticaria an arbitraria actionibus annumeretur. T. 10 c. 153 A.
Condictio triticaria an ad incerta omnia pertineat. Ibidem C. an ad usuras. Ibidem D.
Condictio certi an fit generalis. T. 10 c. 164 C.
Condictio ex lege Julia an fit actio, de qua agitur in *l. duo actio, fol. mair.* T. 10. c. 218 C.
Condictio indebiti est ex bono & æquo, non ex contractu, non ex fictitia jure. T. 10 c. 422 C. non datur, nisi quatenus qui accepit, fallus est locupletior. Ibidem.
Condictio furiva rem præfequitur non pœnam. T. 10 c. 435 B.
Condictio certi certum tantum condicit. Tom. 10 c. 426 A. condictio triticaria etiam incertum. Ibidem.
Condictio ex numeratione, & ex consumptione. Tom. 10 col. 476 A.

Condictio concurrit cum adhibitis mandati, & negotiorum gestorum. T. 10 c. 520 C.
Condictio furtiva fali domino datur. T. 10 c. 630 D.
Condictio furtiva an sit noxalis. T. 10 c. 634 A.
Condictio indebiti non competit ei, qui integram quantitatem solvit. T. 10 c. 646 A.
Condictio ubi est, an semper cesset vindicatio. T. 10 c. 719 C.
Condictio certi indebiti semper datur ei, qui erat tutus exceptione doli mali. T. 10 c. 756 A.
Condictio certi est condictio solutionis, & condictio incerti est condictio obligationis. Ibidem.
Condictio indebiti dicitur esse quasi ex contractu. T. 10 c. 953 D.
Condictio indebiti de quibus detur. Ibidem D. & seq.
Condictio indebiti quibus detur. T. 10 c. 954 A.
Condictio indebiti multas condictionum species complectitur. Ibidem D. quibus casibus cesset. Ibidem c. 955 B. C.
Condictio furtiva odio furum est comparata. T. 10 c. 956 C.
Condictionis formula. T. 1 col. 758 D.
Condictionis indebiti, & creditæ pecuniæ eadem est ratio; sic mutui, & promutui. Tom. 4 c. 927 B.
Condictionis, & petitionis hereditatis differentia quæ. T. 4 c. 889 A.
Condictione certi, & condictione tritticariæ differentia. T. 5 c. 400 B.
Condictionis certi, & incerti differtio, quantum sit. T. 5 c. 457 A.
Condictionis certi formula quæ. T. 7 c. 612 E.
Condictionis mater est obligatio. T. 7 c. 649 B.
Quod ex condictionis causa debetur, si petat poli moram, aut culpam commissam a debitore, debitori petit. T. 7 col. 640 E. & col. 641 A.
Condictionis rerum amotarum, & bonorum raptorum, & pecorum abactorum eadem est ratio. T. 10 c. 435 B.
Condictionis tempus retrotrahitur ad tempus contractus. T. 10 col. 658 A.
Condictioni locus est ex omnibus causis, quæ sine non efficiunt habuerint, fecuta per errorem solutione. T. 4 c. 40 B.
Condictioni furtivæ compensatio opponi potest. Tom. 4 col. 1351 B.
Condictioni obstat præsumptio transactionis. T. 6 c. 227 B.
Condictioni ex syngrapha opponi potest exceptio non numeratæ pecuniæ. T. 9 c. 324 D.
Condictioni ob res dati locum esse, si ex exceptis conditio, vel si certe habeatur pro expressa, nec fequatur. T. 9 c. 333 E. & col. 334 A.
Condictioni sine causa, & iniusta causa, quando sit locus. T. 10 c. 657 E.
Condictionem tritticariam ex omni causa dari. Tom. 1 c. 1280 C. & seq.
Condictionem indebiti parit etiam ambiguus exceptio; & summa ratione, idcirco, inquinatis ratione, ita parere conditionem certi condictione indebiti repeti. T. 4 c. 188 E.
In condictionem furtivam quid venit. T. 4 c. 374 C.
Condictionem furtivam tollit mora purgatio. T. 4 c. 541 E.
Per condictionem pecuniam qui petit, a Prætore compelli ad accipiendam partem obtinam, & reliquam dimittat partem pecuniæ petiegat. T. 7 c. 659 B.
Condictionem certi esse generalem, & cur. T. 7 c. 650 C.
In condictionem tritticariam non venire res omnes. Ibidem D.
Condictionem certi non tantum ex contractibus, sed ex aliis etiam causis dari. Tom. 7 col. 649 B. & seq.
Condictionem ex conlumptione pecuniæ quasi mutuæ hominis sine mentis ignorantes acquirunt. T. 8 c. 351 E.
Condictionem an is habeat, qui folvit, quod non ipse, sed alius debebat. T. 9 c. 223 A.
Condictionem indebiti mihi dandi adversus te, non tantum si tibi folvero, sed etiam si promisero creditori tuo, et delegante. T. 9 c. 221 E.
Per condictionem ob rem dati, re non fequata, rem repetitio. T. 9 c. 230 C.
Condictionem indebiti nullo casu habet mala fides possessor. T. 9 c. 169 B.
Condictionem non tantum ob rem dati, sed etiam ob rem promissi esse re non fequata. T. 9 c. 323.
Condictionem indebiti dari debitori, atque ignorantis. T. 9 c. 127 C.
Condictionem esse legatorum, seu fideicommissorum per errorem solutorum, vel perperam. T. 9 c. 125 C. D.
Condictionem furtivam interdum dari actionem furti. T. 9 c. 237 B.
Condictionem indebiti excludit pietas. Ibidem. T. 10 c. 889 C.
Condictionem inter furtivam, & alias condictiones differentia. T. 10 c. 937 A.
Condictione ex promutuo. T. 3 c. 214 C. D.
Condictione certi quæ veniunt. T. 1 c. 1280 E.
De condictione indebiti, & unde nascatur. T. 7 c. 473 B.
Condictione indebiti agere probare debet, indebitam pecuniam fuisse. T. 6 c. 1098 A.
Condictione furtiva, non furtivum, sed etiam exceptori, qui actione vel honorum raptorum tenetur, condici posse, quod rapuit. T. 6 c. 141 A.
De condictione certi, & incerti. T. 6 c. 266 D.
De condictione fructuum. T. 7 col. 472 B.
De condictione indebiti. Ibidem.
Condictione tritticaria quæ res petantur. T. 7 c. 681 C.
Condictione si certum petetur, quæ res petantur. Ibidem D.
In condictione certi rem foam nemo condicit. Tom. 7 col. 650 E.
In condictione incerti condicit. Ibidem.
Condictione qui propte tenetur. T. 7 c. 658 E.
Condictione quid est rem condicere. T. 7 c. 652 A.
De condictione si certum petetur. T. 7 c. 681 C. & seq.
De condictione tritticaria. Ibidem C. & seq.
De condictione certi, & condictione incerti. T. 7 c. 659 A. B.
Condictione cum testeri, cui mutuam fumpsit pecuniam fuo, vel alieno nomine. T. 9 c. 223 A. & seq.
De condictione ex lege fue cauſa, vel iniusta causa. T. 9 c. 237 C. & seq.
De condictione furtiva. T. 9 c. 236 C. & seq. quando datur hæc condictio. Ibidem D.
In condictione indebiti incumbere illari onus probandi, indebitum fuisse. T. 1 c. 221 C.
De condictione indebiti. T. 9 c. 118 A. D.
Condictiones proprie sunt naturales, & juris gentium. T. 1 c. 954. A.
Condictiones naturales quatuor. T. 1 c. 1161 A.
Condictiones contra leges, & bones mores nullius sunt momenti. T. 1 c. 438 D.
Condictiones in jure condictitiæ actiones dicuntur. Tom. 6 c. 104 C.
ondictiones quæ actionem mutuantur. T. 7 c. 614 A.
Condictiones concurrere cum actionibus bonæ fidei. Tom. 7 c. 418 A.
Condictiones ex lege cur fic dicuntur. T. 9 c. 237 C. D.
Condictiones, & denuntiationes fiendæ futuræ litis hodie non funt in usu; nec tempora, quæ poll denuntiationes utrique parti debentur ad causam agendam. T. 9 c. 1143 E.
Condictiones rerum non iteranturr, ne bis eandem rem petamus. T. 9 c. 237 B.
Condictiones, quæ ex inficiatione in duplum crescunt. T. 9 c. 222 C.
Condictiones ex iniusta causa, vel sine causa cur dantur. T. 9 c. 238 C. D.
Condictiones, seu denuntiationes fabiæ sunt. T. 9 c. 1193 E.
Condictiones ex lege. T. 10 c. 957 D. & seq.
Condictionem quæ condictio sit. T. 7 c. 594 A.
Condictionum aliqua an irrogent damnato infamiam. T. 8 col. 369 D.
Condictionum appellatio unde proficiatur. Tom. 8 c. 353 D. quid eo nomine significabatur. Ibidem D.
In condictionibus certi periculum incurrit plus petitionis. T. 1 col. 1180 D.
Condictitia actio ex lege. T. 6 col. 104 C.
Condita, & exalta a reliquis colonorum separantur. T. 4 col. 1111 E.
Condicto quid. T. 2 c. 398 C.
Condictio impossibilis in testamento pro non scripta habetur. T. 1 c. 1084 E.
Condictio in futurum, demonstratio in præsens tempus coefertur. T. 3 c. 53 D.
Condictio indituta data, falsitura data non videtur. T. 1 c. 1267 A.
Condicto legati quid. T. 1 col. 812 C.
Condictio optionis in differendis rebus quarte partis, vel dodrantis. T. 1 c. 1151 B.
Condictio quando est vera, aut falsa. T. 4 c. 1246 C.
Condictio liberorum hodie par est. T. 4 c. 343 D.
Condictio potestativa quæ est. Ibidem.
Condictio casualis quæ est. Ibid. E.
Condictio mixta quæ est. Ibidem.
Condictio, & mora in quo differunt. T. 4 c. 805 C.
Condicto feminarum deterior est, quam masculorum. Tom. 4 c. 792 D.
Condictio tacita non est condictio. T. 4 c. 693 A.
Condictio nascendi infantem non facit, dotis tractatus vitæ, & ultimi supplicii, & necessitas. T. 4 c. 860 A.
Condictio domini per servum deteriori fieri non debet. T. 4 c. 937 A.
Condictio feminarum in quibus casibus videtur melior esse. Tom. 4 c. 792 D.
Condictio, quæ probationem ingerit, non est in nostra potestate. T. 4 c. 81 B.
Condictio quid est. T. 4 col. 458 A. & c. 459 A. eventus est, qui casu contingit. Ibidem c. 458 A.
Condictio eventum Bartolum quæ est. Ibidem B.
Condictio femel defecta non refumitur. T. 4 c. 403 E.
Condictio retardat usum servitutis, aut finit, modus vero non retardat. T. 4 c. 142 D.
Condictio inexplicabilis est, quæ explicari non potest. Tom. 4 col. 62 C.
Condictio iniqua alteri per alterum inferri non potest. Tom. 4 col. 18 C.
Condictio matris in servitute spectatis debet, non patris. T. 4 c. 1381 A. mater nunquam potest esse incerta. Ibidem.
Condictio hodie non in omnibus retrotrahitur. T. 4 c. 610 E.
Condictio tacita non efficit legatum conditionale. T. 4 c. 500 E.
Condictio est dies incertus, qui ex filere potest, vel non. T. 5 col. 805 B. rem postulatur inscriptione libelli. Ibidem c. 810 C.
Condictio est dies incertus. T. 4 col. 710 B. & dies incerta est condictio, aut conditionis instar. Ibid. E.
Condictio est dies incertus. T. 4 c. 671 B. & c. 805 B.
Condictio eius, qui item contestatus est, deteriori non fit, quod item contestatus fit, sed plerumque melior. T. 4 c. 888 A.
Condictio emptoris melior est, quam certi creditoris. T. 4 col. 951 A.
Condictio fideicommissi, quæ semel extitit, nunquam resumitur. T. 4 c. 1047 B.
Condictio impossibilis in legatis, & fideicommissis pro non scripta habetur. T. 4 c. 1120 A.
Condictio impossibilis ipso jure impleta videtur. Ibidem.
Condictio legati semel defecta, vel impleta nunquam resumitur. T. 4 c. 1191 D.
Condictio non eadem est calumniatoris, & infitiatoris. T. 4 col. 841 C.
Condictio possessoris melior est, quam non possessoris. Tom. 4 col. 1075 D.
Condictio possessoris obtinet, cum in futurum confertur. T. 4 c. 1426 A. B.
Condictio quid est. Ibidem B.
Condictio quando pro impleta habetur fecundum ius commune. T. 4 c. 1211 E. & quando non. Ibidem c. 1253 C.
Condictio, quæ publicæ utilitati repugnat, remittitur lege Julia, quæ Mæcilia dicitur. Tom. 4 c. 1446 C.
Condictio semel defecta non resumitur. T. 4 c. 1169 E.
Condictio si fine libereti decefferit, de quibus liberis eri intelligenda. T. 4 c. 1086 E.
Condictio suspendit obligationem, & petitionem, mora non suspendit. T. 4 c. 1445 C.
Condictio transmissioni impedimento est, mora non est. Ibidem.
Condictio delationi impedimento est, mora non obstat ei, vel cessioni legati. Ibidem.
Condictio Magistratuum urbanorum an melior sit conditione Prædiis Provincialium. T. 5 c. 19 D.
Condictio prætoriaria dicitur dari debet, quam est domini. T. 5 c. 107 C.
Condictio mutui, & ius hæc est, ut idem genus, non aliud reddatur. T. 5 c. 394 E.
Condictio promissioni inest, *i. dotis, de pure dotium*. T. 5 c. 398 D.
Condictio tenentis in pari causa melior est. T. 5 c. 478 B.
Condictio ancillæ furtivæ an spectatur. T. 5 c. 737 B.
Condictio perfonæ, quæ crimen admittit, super, & minuit pœnam, T. 5 c. 753 A.
Condictio quando in testamentis dari, & fcribi dicitur. T. 5 c. 761 D. E.
Condictio potestativa. T. 5 col. 859 E.
Condictio quandonam impleta dicatur. T. 5 c. 861 A.
Condictio turpis an intelligitur in nobis esse potestate. T. 5 c. 631 B.
Condictio matrimonii an doti semper interest. T. 5 c. 552 D.
Condictio dotis adjecta est ut eidem dum ab fponsi debeat heredem. T. 5 c. 383 A.
Condictio institutionis quotuplex. T. 5 c. 1056 B.
Condictio quando obligationem ipso jure non resolvit. Tom. 5 c. 850 C.
Condictio doris mulieris melior, an vero deterior fieri possit. Tom. 5 c. 554 A.
Condictio, quæ quocunque tempore impleta poteft. T. 6 c. 282 E.
Condictio institutionis. T. 6 col. 155 D. & c. 157 B. C. & c. 203 A.
Condictio facti est casualis, atque fortuita. T. 6 c. 205 C.
Condictio juris quæ est. Ibidem.
Condictio intransirandi in supremis voluntatibus remittitur sine fraude, damno, læsione cujusquam. T. 6 c. 53 D.
Condictio jurisjurandi. T. 6 col. 207 D.
Condictio plerumque solet perponi. T. 6 c. 208 D.
Condictio legati. T. 6 col. 208 C. D. & c. 218 A.
Condictio alia potestativa, alia casualis. T. 6 c. 255 C.
Condictio potestativa, quæ in dando, vel faciendo conditio, trahi potest in longum tempus. T. 6 col. 381 C. quocunque tempore impleri potest. Ibidem.
Condictio novissima, ultimaque scriptura specitur in fideicommissis libertatibus. Tom. 6 col. 130 D.
Condictio pro modo accipitur *fespiffime*. T. 6 c. 297 C. D. & col. 298 E.
Condictio occupantis melior est. T. 6 c. 78 C.
Con-

Conditio fubftitutionis. T. 6 c. 197 E. & 200 A.
Conditio tacita. Tom. 6 col. 311 B.C.
Conditio licet impofitilis non vitiat legatum, quia pro non fcripta habetur. T. 6 c. 726 C.
Conditio adiuncta codicillis cinus, quam in teftamento fcriptum eft, an habeatur pro fcripta. T. 7 c. 951 E.
Conditio contrahentibus an remitti poffit. T. 7 c. 949 D.
Conditio, heres ebo, fi me heredem fecerit, eft caprtoria. T. 7 c. 951 B.
Conditio impofitilis quid fit. T. 7 c. 952 E.
Conditio impofitilis in quo confiftat. T. 7 c. 940 D.
Conditio iniqua alteri per alterum non debet infterri. T. 7 col. 1485 B.
Conditio in libertatibus an remittatur haeredibus. Tom. 7 col. 949 B.C.
Conditio non faciendi aliquid, in quibus conftitat. T. 7 c. 945 C.
Conditio noftra melior, non deterior per filium familias fieri poteft. T. 7 c. 190 B.
Conditio propriae non dittitur dari, fed aderibti. T. 7 c. 947 D. dicitur tamen fupe dari. Ibidem.
Conditio, quae tacite inteftigitur, fi exprimatur, an faciat legatum conditionale. T. 7 c. 963 B.
Conditio, fi decem in mare projecerit, an fit ridicula. T. 7 c. 951 E.
Conditio fi deficiat, an damnatio efte poffit. T. 7 c. 147 E.
Conditio, fi fine liberis decefferis, quando extitifs, & quando defecifte videatur. Tom. 7 c. 1080 D. E.
Conditio, fi fervum haereditatem non alienaveris, quale, & quid operetur. T. 7 c. 953 A.
Conditio, fi reliquias meas in mare projecerit, eft implenda. Tom. 7 c. 951 E.
Conditio, fi fine liberis decefferis, an defictat, fi unum filium relinquat. T. 7 c. 1080 E.
Conditio fub juramento appofita, haeredibus an remittit. T. 7 c. 949 B.
Conditio ubi remittitur, quae in non faciendo conftitit, remittitur etiam quoto Mutianus. T. 7 col. 995 C.
Conditio vidutatis an remitti poffit. Ibidem.
Conditio, & modus quid different. T. 7 c. 731 B.C.
Conditio impofitilis an vitiet contractum. T. 7 c. 1483 E. & col. 1484 A.
Conditio impofitilis an legatum vitiet. T. 7 c. 1485 E.
Conditio legato adfcripta, non reddit legatum incapacem. T. 7 c. 1096 C.
Conditio in pacto, vel contractu an remitti poffit. Tom. 7 c. 949 D.
Conditio mixta quae fit. Tom. 7 c. 950 D.
Conditio fatalis quae. T. 7 c. 1174 D. quando impletur. Ibidem.
Conditio promiscua quae. Ibidem.
Conditio potestativa quae. Ibidem E. quando impletur. Ibidem.
Conditio efficax folet praeponi, non poftponi. T. 7 c. 1149 A. inefficax poftponitur. Ibidem.
Conditio potestativa. Tom. 8 c. 183 A.
Conditio casualis. Ibidem.
Conditio retorum credendi que eft. T. 7 c. 1115 B.
An conditio pro impleta habeatur, fi per aliam fiat, quominus impleatur. T. 7 c. 1149 C.D.
Conditio, & mora in quo differant. T. 7 c. 1111 E.
Conditio etiamfi non fit appofita, in plerique tacite intelligitur. T. 7 c. 648 A. B.
Conditio quid. Ibidem A.
Conditio impofitilis quanam fit. T. 8 c. 1015 E.
Conditio, fi voluero, an vitiet fitipulationem. T. 8 c. 336 D.
Conditio impofitilis ftipulationem vitiat, legatum minime. T. 8 c. 748 C. iniqua non debet alteri per alterum inferri. Ibidem col. 607 B. & col. 796 E. & col. 867 D.
Conditio cafualis quae. T. 9 c. 726 C.
Conditio domini an deterior fieri poffit per fervum. T. 9 col. 1018 E.
Conditio data inftituto, videtur etiam data fubftituto vulgari; aut legatum datum ab inftituto, videtur etiam datum a fubftituto vulgari. T. 9 c. 792 A.
Conditio inftitutionis, quae eft contra bonos mores, inutilis eft, & remittitur. T. 9 c. 731 A. B.
Conditio omnis eft dies incertus. T. 9 c. 894 A.
Conditio cafualis, potestativa, & mixta. T. 9 c. 726 C.
Conditio potestativa quae. T. 9 col. 726 C.
Conditio pure impofitilis in conditionis ob rem dati quid. T. 9 c. 323 B.
Conditio, & dies incertus in quo differant. T. 9 col. 993 E. & col. 994 A.
Conditio cafualis quoliber tempore impleri poteft. T. 9 c. 736 B.
Conditio impofitilis. Vide, Impofibilis conditio.
Conditio quando pro impleta habetur. T. 9 c. 928 A.
Conditio nunquam dicitur nafci, fed imponi, proponi, inftitui, indici, adjici, dari. T. 10 c. 489 C.
Conditio qualibet impofitilis vitiat contractum, legatum non vitiat. T. 10 c. 557 B.
Conditio, fi fine liberis decefferis, an valeat in inftituto tenuem in Clerum, vel Monafterium. T. 10 c. 821 C.
Conditio femel defecta non refumitur. T. 10 c. 1108 E.
Conditio impofitilis vitiat ftipulationem, non legatum, & fideicommissum. T. 10 c. 1122 C.
Conditio polita in repetitione legati, legatum prius pumum facit conditionale. Tom. 10 col. 1123 D.
Conditionis adiectio eft tacita exhaeredatio. T. 4 c. 381 D.
Conditionis tempus tantum fpectatur juxta veteri, hodie vero tempus conceptionis favore libertatis. T. 4 c. 1381 C. fiveat pupillorum eft nuptiae. Ibidem D.
Conditionis implendae caufa data, an in fcidiolum computentur. T. 7 c. 1010 B. C.
Conditionis fignificatio. Tom. 8 c. 669 A.
Conditionem tacitam facit voluntas, licet expreffa. T. 4 c. 390 A.
Conditionem non deteriorem inviti facere poffunt, & quando melior tem. T. 4 c. 1221 E.
Conditionem quando facit dies incertus, & quando non. T. 4 col. 805 D.
Inter conditionem, & moram quam differ propius dari, quo fidicommissum folvatur, differentia, quae. T. 4 c. 1342 A. B.
Conditionem peterem deteriorem fecquuntur nati. Tom. 4 col. 1382 B.
Conditionem in teftamento facit dies incertus. Tom. 4 col. 804 D.
Conditionem non facere melioremaliud eft, aliud facere deteriorem. T. 4 c. 937 C.
Inter conditionem, & moram differentia quae. T. 4 c. 1445 C.
Inter conditionem, & modum, quae differentia. T. 4 c. 937 D.
Conditionem fi promiffor impedierit, pro impleta habetur. T. 5 c. 859 E.
Conditionem non recipit actus legitimus, & folennis. T. 6 col. 311 B.
Conditionem pro impleta haberi, cum per eum fiat, qui, fi impleta effet, debiturus erat. T. 6 col. 382 A.
Conditionem, aut diem non recipit emancipatio. T. 6 c. 511 B.
Conditionem an faciant in heredis haec verba, *fi volet, heres efto*. T. 7 c. 951 A.
Conditionem an faciant verba teftatoris, *fi volet, ipfi lego*. Ibidem C.
Conditionem codicillis adjicere, & fub conditione haereditatem adire non licet. Tom. 7 col. 953 E.
Conditionem impleri, quando per eum, cuius interest non impleri. T. 7 c. 943 E.
Conditionem fuam nemo meliorem ex fuo delicto facere poteft. T 8 c. 839 D.
Conditionem meliorem facere poffunt fervi, filii familias, procuratores, beneficiarii, five vafalli, non autem deteriorem. Tom. 9 c. 41 B. & feq.
Conditionem inter, & modum refpectu fideicommifforum, vel legatorum, an fit differentia. T. 10 c. 1072 C. D.
Sub conditione, fed non fub qualibet conditione filius familias a patre inftitui poteft. T. 4 c. 400 E.
Conditione pendente contractus recipit incrementum fructuum percepionum, fideicommiffo vero non. T. 4 c. 1193 E.
Sub conditione dandi, vel faciendi, vel non faciendi legata relicta. T. 4 c. 1443 E.
An conditione tollatur obligatio. T. 4 c. 143 A.
In conditione quod eft, eft quoque in petitione, & obligatione. T. 4 c. 63 A.
Conditione mora non fufpeditur. T. 4 c. 805 C.
Conditione deteriori non debent effe liberi, quam liberorum liberi. T. 4 c. 1115 B.
Sub conditione heres. Vide, Filius. Vide, Heres.
Id, quod fub conditione debet, defifta conditione obligatur. Tom. 5 c. 859 E.
Sub conditione heres inftitutus. T. 5 c. 862 E. & c. 863 A.
De conditione, quae deficit non tam fafto debentis, quam eventu fortunae. T. 5 c. 860 C.
De conditione, quae fuit in potestate promifforis. Ibidem B.
De re fub conditione legata. T. 5 c. 861 B.
Ex conditione quid denotet. T. 7 c. 385 C.
De conditione hominis quaeftio. T. 9 c. 978 E. & c. 979 A. & feq.
De conditione publicae utilitati conteraria in legata, & fideicommiffis. T. 9 c. 824 B. & feq.
De conditione turpi. Tom. 9 c. 729 B.
De conditione diversiti. T. 9 c. 723 A. B.
Conditione an finiatur obligatio. T. 10 c. 534 B.
Conditiones cafuales, quae fint, & quae potestativae dicuntur. T. 4 c. 1213 D. E.
Conditiones in non faciendo conceptae legari nequeunt, nifi morte legatarii. T. 4 c. 1446 A.
Quae conditiones fint contra leges, & S.C. T. 4 c. 401 A.B. & quae contra bonos mores. Ibidem B.
Conditiones agrorum unde dictae. T. 5 c. 661 B.
Conditiones contra bonos mores inftitutiones non vitiant. Tom. 5 c. 632 A.
Conditiones in datione tutorum, liberatum directarum, & legatorum, quae fpectande funt. T. 6 c. 130 C. D.
Conditiones an coniunctim, vel disjunctim adfcribantur, quantum interfit. T. 7 c. 947 D.
Conditiones, aut vivo teftatore, aut eo mortuo ante aditam hereditatem, aut poft aditam hereditatem impleantur. T. 7 c. 960 C.
Conditiones, quae fint in non facendo, implentur eautione Mutiana. T. 7 c. 951 A.
Conditiones deteriorie fimiles funt illicitis, ridiculis, & probrofis. T. 7 c. 951 E.
Conditiones quaedam, quae in teftamento adfcribuntur. T. 8 col. 636 D.
Conditiones, ftipulationes, & legata conditionalia in quo differant. T. 9 c. 893 B. E. & c. 894 A. & feq.
Conditiones in teftamentis appofitae an poffint recindi. Tom. 10 c. 1060 A. & feq.
Conditionum natura, quae contradictibus adiicuntur, haec eft, ut tranfmittantur. T. 6 col. 88 D.E.
In conditionibus defunfti voluntas fcripto potior eft. T. 6 c. 1189 A.
Conditionibus impofitis non remanari illicitus, & probrofus. T. 7 c. 942 A.
Conditionibus inferitis tam legatis, quam fideicommiffis, & libertatibus. T. 9 c. 857 E. & col. 858 A. & feq.
De conditionibus, quae iniciuntur inftitutionibus, & fubftitutionibus dictis, vel etiam fubftitutionibus precaritis. T. 9 col. 725 D.E. & c. 726 A. & feq.
De conditionibus fuper dote. T. 9 c. 530 E. & c. 531 A.
Conditionale legatum non tranfmittitur in heredem. T. 4 c. 1712 C.
Conditionales creditores in poffeffionem non mittuntur cum effectu. T. 4 c. 1346 D. quandoque mittuntur. Ibidem.
Conditionali inftitutione. Tom. 4 c. 1065 B.
Conditionales ftipulationes. Vide, Stipulationes. T. 5 c. 923 C.
Conditionales creditores. Tom. 8 c. 491 E.
Conditionali fervi qui dicuntur. T. 9 c. 1214 C.
Conditionalis legata, vel in diem incertum relicta non cedunt a morte teftatoris, fed cum conditio extiterit poft mortem teftatoris. T. 4 c. 386 A.
Conditionalis legata ex poft facto confirmantur, pura vero non. T. 4 c. 389 A.
Conditionalis legata non faciunt, quae tacite inftunt. Tom. 4 c. 500 E.
Conditionalia nomina, & pura quae nam appellantur. Tom. 5 c. 614 C.D.
Conditionalia legata. Vide, Legata. T. 5 c. 923 C.
Conditionalia, pendente conditione, non tranfmitti ad heredes. T. 7 c. 1445 A.
Conditionalia legatarius. Vide, Legatarius. T. 5 c. 923 B.
Conditionalis ftipulatio, conditionalis, creditor conditionalis legatarius, conditionalia nomina. T. 5 c. 614 E. & c. 615 A.
Conditionalis ftipulatio. Tom. 9 c. 1165 E.
Conditionalis adfio quae eft. T. 9 c. 1241 B.
Conditionalis fervorum multa genera. T. 9 c. 1214 C.
Conditio an continetur vinum oramaticum, & piperatum. Tom. 7 c. 1456 B.
Conditum quid fit. Ibidem A.
Conditum an vini appellatione continetur. Ibidem.
Conditum a multo an differ. Ib.
Conducere quid. Tom. 1 c. 223 E.
Conducere non debet tutor, vel curator vectigalia. T. 9 c. 579 A.
Conductio praedorum rufticorum ab urbanorum conductione differ. T. 1 c. 920 A. B.
Conductio eft procurationis fpecies. T. 3 c. 713 A.
Conductio alia perpetua, alia temporalis. T. 3 c. 878 D.
Conductio, & locatio, eft negotium *vinculorum* emptionis, & venditioni. T. 1 c. 773 C.
Conductio, & locatio patrimonii non vetat. T. 1 c. 1186 B.
Conductio rei fuae non valet. T. 1 c. 1238 E.
Conductio fola fervum non facit. T. 3 c. 844 C.
Conductio, & locatio fine pecunia numerata non conftitit. Tom. 4 c. 42 E.
Conductio eft procurationis fpecies. T. 4 c. 361 D.
Conductio tranfit in heredem conductoris. T. 5 c. 664 E.
Conductio rei fuae quando valet. T. 4 c. 029 B.
Conductio rei fuae non eft. Tom. 6 c. 77 B.
Conductio quibus regulis ftat. T. 8 c. 1090 A. & feq.
Conductio fpecies eft traditionis. T. 8 c. 284 B.
Conductio quid. T. 9 c. 73 B.
Conductio. Vide, Locatio.
Conductio temporaria non excedit luftrum. T. 10 c. 405 E.
Conductio temporaria quid differat ab emphyteufi temporaria. T. 10 c. 667 E.
Conductio eft procurationis fpecies. T. 10 c. 1344 C.
Conductionis emolumentum. T. 5 c. 520 E.
Poft conductionis tempus impleratum fi colonus fruitur, domino tacente, quid erit. T. 9 c. 650 B.C.

In conditione, & locatione promisue utitur emptionis verbo. T. 7 c. 315 B.
De conductio, & locato. T. 9 c. 406 A. & seq.
Conductor modo dat pretium, modo locator. T. 3 c. 104 E.
Conductor quibus causis ex locato tenetur. T. 1 c. 396 C. D.
Conductor est is, qui accipit fruendum, vel faciendum: hæc definitio est Cujacii. T. 4 c. 175 B.
Conductor est is, qui dat mercedem; ut inquilinus, qui ædes conducit, dat mercedem. Ibidem.
Conductor est veluti procurator. T. 4 c. 861 D.
Conductor vectigalium civitatis a notelis non excultur. Tom. 4 c. 864 A.
Conductor quisnam proprie dicatur. T. 5 c. 522 D.
Conductor quis sit. T. 7 c. 835 E.
Conductor domum, quam conduxit, ne alii locent potest. T. 7 c. 837 E.
Conductor in locatione non præstat periculum, fed diligentiam tantum. T. 7 c. 858 D.
Conductor ædium, qui ædibus adficit fenestras, vel ostia, an poffit ea evellere, vel vindicare fuita conductione. T. 7 col. 938 E & c. 939 A. & seq.
Conductor fibi non possidet, fed domino, five locatori. T. 8 c. 284 A.
Conductor an possit expelli. T. 9 c. 407 B. & c. 422 B. & seq.
Conductor quando locum domino cedere debet. T. 9 c. 407 C.
Conductor ab emptore expulsus non habet interdictum Uteile vi. T. 9 c. 408 B. aliquando tenetur eo interdicto. Ibidem.
Conductor ufusfructus an fit fructuarius. T. 10 c. 612 E.
Conductor mala urens re conducta non folum expelli potest, fed & ratione damni domino tenetur. T. 10 c. 661 B.
Conductoris, & locatoris nominum differentia. T. 1 c. 43 E.
Conductoris est accipere, locatoris dare. T. 4 c. 175 B.
Conductori frui non licet, quod tamen ei præstare oportet locatorem. T. 1 c. 1483 A.
Inter conductorem vectigalium civitatis, & conductorem fisci, quæ est differentia. T. 4 c. 865 A.
A conductore lucrata, & illata non esse pignori, fed hypothecæ. T. 7 c. 609 B.
Conductores reipublicæ fundorum. T. 1 c. 857 E.
Conductores prædiorum fiscalium, & domus Augustæ. T. 1 c. 880 C.
Conductores perpetuarii, & emphyteuticarii differunt. T. 2 col. 878 C. D.
Conductores vectigalium fisco a tributis, aliisque muneribus excuftur, item publicanæ. T. 4 c. 864 C. horum facultates conductionis nomine tacite fisco obligatæ sunt. Ibidem B.
Conductores perpetuarii. Tom. 7 c. 383 A.
Conductores, qui in iustrum conduxerunt, non habent inter se communi dividundo actionem. T. 7 c. 177 E.
Conductoribus remissionem fieri oportet propter sterilitatem. T. 7 c. 1136 C.
Conductoribus pluribus, qui in iustrum conduxerunt, quæ actio detur inter ipsos, & quæ non detur. T. 7 c. 377 E.
De conductoribus, qui res alienas possident precario, qui res ex dolo, & fuo tempore dominis repetentibus restituere nolint. T. 7 c. 1161 A. B. perinde atque invasores, & interversores possessionis alienæ teneantur in duplum. Ibidem B.
Conferrendi adfinitatis omissa. T. 1 c. 316 C.
Confessione cardinum qua pœna plectuti. T. 1 c. 869 D. E.
Conferendi tempus computatur a die, quo primum vicerit is, ad quem collatio pertinet. Tom. 6 c. 1008 E.
Conferendi, & aufferendi an eadem ratio sit, si petita sit bonorum possessio contra tabulas. Tom. 8 c. 82 D. E.
Conferre est bona propria paternis miscere. T. 4 col. 90 E. cautione conferre est civere de conferendis bonis propriis datis fideiussoribus. Ibidem D.
Conferre, vulgo *compter*, inire rationem bonorum. T. 6 c. 450 B.
Conferre quid sit. T. 8 c. 80 A. B. & quid conferatur. Ibid. c. 81 B.
Conferre an debeat emancipatus filium quasi cuiusdam peculium, & cafrensis peculium filii sui, impetratur bonorum possessio. T. 8 c. 95 A. B. C.
Conferre quid significet. Tom. 10 c. 591 A.
Conferre an possint ea, quæ in heredem transferri non possunt. T. 8 c. 94 B.
Conferunt emancipati plerumque bona propria, præstita satisfatione de conferendis. T. 6 c. 158 C.
Conferunt tantum emancipati bona non autem emancipatis. Tom. 6 c. 160 A. triennio lingulis fuis heredibus conferunt proprium bonorum, quamvis sint liberi quæsiti mortuo. Ibidem c. 160 C. D.
Conferunt aliquid interdum plus quam accipiunt; & e contrario plus ferunt, quam conferunt. T. 8 c. 80 B.
Confessio, res iudicata, & iusiurandum sunt paria. T. 2 c. 1125 E.
Confessio fidei Imperatoris Iustiniani. T. 3 c. 340 E.
Confessio est mania, nisi fit certi. T. 3 c. 542 B.
Confessio extra ius nulla est. T. 2 c. 506 D.
Confessio similis est solutioni. T. 4 c. 597 A. B.
Confessio in iure facta est instar rei iudicatæ, & infirmari non potest. T. 4 c. 1167 B.
Confessio, quæ pro iudicato habetur, qualis esse, ubi, & quomodo fieri debeat. T. 5 col. 758 A.
Confessio in iure facta quod pondus habet. Ibidem B.
Confessio in iure quomodo fiat. T. 5 c. 758 B.
Confessio patris non permittit eaufam filium, fed non facit grandi præiudicium facit pro filio. T. 6 c. 120 A.
Confessio facta in iure, vel in iudicio, ad feltum Iudicis commentitia, ius facit, perinde atque re iudicata. T. 6 c. 130 A.
Confessio est contra se iudicatio, & confequens est, confessum pro iudicato haberi; fed exigitur, ut in iure confiteatur. T. 6 c. 1101 A. & ut confessio fat quod magistratum comprehendat, & congruam. Ibidem B.
Confessio, quæ fit extra ius, vel non iure competenti, pro iudicato non habetur, nisi uno casu. Ibid.
Confessio facta extra iudicium capitalem reliquis quinque regatis, & juratis, valet tam ad obligandum, quam ad liberandum. Tom. 9 c. 379 E. & c. 382 A.
An confessio tacita, cujus argumentum prædicitur redditus actuarius, plus nocet, quam expressa. T. 10 c. 227 B.
Confessio frequenter extra jus nihil obest. T. 10 c. 898 B.
Confessio, iusiurandum, & res iudicata sunt paria. T. 2 c. 1125 E. sunt momenti, si fiant abfenti. T. 10 c. 930 D.
Confessio propria comparatur confessioni testium. T. 10 c. 966 E.
Confessionis verbum pro cautione fumptum. T. 1 c. 1027 D.
Confessioni nihil est magis contrarium, quam error facti. Tom. 4 c. 907 A.
Confessionem semper condemnatio sequi debet. T. 3 c. 601 C.
An confessionem in iure factam fequi debeat condemnatio. T. 4 c. 837 D.
Confessionem partis sequi debet sententia iudicis. T. 4 c. 890 D.
Pro confessione non habetur taciturnitas. T. 5 c. 758 C.
Confessus nominatim pro damnato habetur. T. 5 c. 758 A.
Confessus fitentio, five qui haberur pro confesso, non utique habetur pro damnato. Ibidem.
Confessus de fe in alium torqueri non potest. T. 1 c. 373 D.
Confessus quando pro judicato habetur, & quando non. T. 5 c. 758 A. B.
Confessus quomodo debitum agnosfere dicatur. Tom. 5 col. 759 D.
Confessus agnoscit debitum fua fponte. T. 5 c. 759 D.
Confessus per errorem fe debere, quod non debet, an habeatur pro confesso. T. 7 c. 891 D.
Confessus pro iudicato habetur. T. 8 col. 791 E. qua lege tenetur. Ibidem.
Confessus extra iudicium nondum habetur pro iudicato. T. 5 c. 280 A.
Confessus clericus de criminibus in foro iudicis fecularis, qua ratione fit. T. 1 c. 1060 E.
Confirmare est fequi iudicium restitutis, quod non fiet fine inquisitione. T. 4 c. 303 D.
Confirmare tutorem eft dare, unde tutor extitur. T. 4 c. 224 C. magistratus municipalis ab habent ius dandi tutoris. Ibidem E.
Qui confirmari dicitur. Tom. 4 c. 302 E.
Qui confirmat, dare folet. Tom. 4 c. 1008 A. B.
Qui confirmat, dat. T. 2 c. 200 E. & c. 261 A.
Confirmatio corroborat, quod ab initio non valet. T. 4 c. 1004 E.
Confirmatio an restitutatur. T. 9 c. 687 A. B. & c. 1103 C.
Confirmationis natura est, ut retrotrahatur prior sententia. Tom. 9 c. 1103 C.
Confirmationem omnes retrorahi tam in his, quibus interest, quam in his, qui fant fibi. Tom. 9 c. 1103 A.
De confirmatione sententiæ. T. 6 col. 961 B. C. D. diversis species confirmationis. Ibidem B. & seq.
Confirmationes infirmæ suspectæ sententias faciunt. T. 6 c. 300 E.
Confirmatur verbis obligationem confirmatur pecunia. T. 3 c. 1037 D.
Confirmatur alienatio fafta fine decreto, ifenim domini maioris effecti. Tom. 9 c. 613 D.
Nec confiscari licet certis indefibus fine justis Principis. T. 9 c. 1481 A. B.
Confiscare est publicare, proscribere. T. 10 c. 733 A.
Confiscantur bona ejus, qui fibi mortem conscivit ob fuorum aliquod Tit. c. 480 A.
Confiscati nomen latius, quam deportati funcitur. T. 2 c. 629 A.
Confiscatus is dicitur, cujus bona confiscata funt, & publicata. T. 10 c. 733 A.
Confiteri in iudicio, & voce, & libris. T. 1 c. 496 B. C.
Confiteri minus est, quam profiteri. T. 4 c. 836 D.
Confiteri in iure, & pacisci paria funt. T. 5 c. 91 E.
Confiteri qui in iudicio non tantum fua voce, fed & literis, & quotuotiies modo potest. Tom. 5 c. 758 C.
Qui confiteretur, non teneatur affectione legis aquilæ in duplum. Ibidem D.
Confinis an in venditione fundi certindus. T. 7 c. 770 E.
In confinio nata arbori, vel lapis, quandiu folo cohæret, non venit in affionem communi dividundo. T. 7 c. 195 A.
Confinio, & prope confinium idem eft. T. 1 c. 596 E.
In confinio poffita arbor. Tom. 9 c. 1131 C.
Confinium res privato non interrompitur. T. 7 c. 477 A.
Confirmandi, & infirmandi eadem vitia fit. T. 1 c. 1060 E.
Confirmare est fequi iudicium restitutis, quod non fiet fine inquisitione. T. 4 c. 303 D.
Confirmare tutorem eft dare, unde tutor extitur. T. 4 c. 224 C. magistratus municipalis ab habent ius dandi tutoris. Ibidem E.
Qui confirmari dicitur. Tom. 4 c. 302 E.
Qui confirmat, dare folet. Tom. 4 c. 1008 A. B.
Qui confirmat, dat. T. 2 c. 200 E. & c. 261 A.
Confirmatio corroborat, quod ab initio non valet. T. 4 c. 1004 E.
Confirmatio an restitutatur. T. 9 c. 687 A. B. & c. 1103 C.
Confirmationis natura est, ut retrotrahatur prior sententia. Tom. 9 c. 1103 C.
Confirmationem omnes retrorahi tam in his, quibus interest, quam in his, qui fant fibi. Tom. 9 c. 1103 A.
De confirmatione sententiæ. T. 6 col. 961 B. C. D. diversæ species confirmationis. Ibidem B. & seq.
Confirmationes infirmæ suspectas sententias faciunt. T. 6 c. 300 E.
Confirmatur verbis obligationem confirmatur pecunia. T. 3 c. 1037 D.
Confirmatur alienatio fafta fine decreto, ifenim domini maioris effecti. Tom. 9 c. 613 D.
Nec confiscari licet certis indefibus fine justis Principis. T. 9 c. 1481 A. B.
Confiscare est publicare, proscribere. T. 10 c. 733 A.
Confiscantur bona ejus, qui fibi mortem conscivit ob fuorum aliquod Tit. c. 480 A.
Confiscati nomen latius, quam deportati funcitur. T. 2 c. 629 A.
Confiscatus is dicitur, cujus bona confiscata funt, & publicata. T. 10 c. 733 A.
Confiteri in iudicio, & voce, & libris. T. 1 c. 496 B. C.
Confiteri minus est, quam profiteri. T. 4 c. 836 D.
Confiteri in iure, & pacisci paria funt. T. 5 c. 91 E.
Confiteri qui in iudicio non tantum fua voce, fed & literis, & quotuotiies modo potest. Tom. 5 c. 758 C.
Qui confiteretur, non teneatur affectione legis aquilæ in duplum. Ibidem D.
Confuse recudere est, & diffolvere. Vide, Flare.
Confusione les esfmaius. T. 9 c. 1378 D.
Confugæ. T. 1 c. 48 A.
Confuga quid dr. T. 1 c. 1393 B.
Confugio perionarum rerum casum non mutat. T. 1 c. 1508 E.
Confugio materiæ fit diadema modis. T. 1 c. 60 E & c. 68 A.
Confugio pro fideiussore est, vel sempefantione. T. 1 c. 1397 E.
Confugio omnem obligationem tollit perionarum, non rei tantum, fed fideiussoris, & mandatoris. T. 1 c. 1398 A.
Confugio quid est. T. 4 c. 818 C.
Confugio fit obligationis, fi creditor adeat hereditatem debitoris. Ibidem.
Confugio obligationem pignoris non tollit, folutio tollit. Ibidem E.
Confugio quando tollit obligationem, & quando non. T. 4 c. 828 B. C.
Confugio eft contraria debiti, & creditri in eandem perionam. T. 4 c. 833 B.
Confugio quandoque pro folutione eft. Ibidem B. & c. 828 E.
Confugio tollit affictionem, non exceptionem. T. 4 c. 705 E.
Confugio an liberet pignora. T. 5 c. 90 B.
Confugio obligationis quæ fit, & quando accidat. T. 5 col. 990 D.
Confugio an pro liberatione sed pro solutione dedat. T. 5 c. 990 E.
Confugio pro folutione est. Tom. 6 c. 75 A.
Confugio perionarum confundit, & extinguit non omne obligationis. T. 6 c. 378 C.
Confugio obligationis principalis etiam fideiussiones obligationem resolvit. Ibidem D. E.
Confugio obligationis quoties fiat. T. 7 c. 1508 B.
Confugio quomodo fiat. Tom. 10 c. 717 B.
Confusionem obligationis dubius modis fieri. T. 1 c. 1508 E.
Confusione omnis perionalis tollitur obligatio, etiam naturalis. Ibidem.
Confusione an obligatio tollatur. T. 5 c. 990 E.
Confusione tollitur tota obligatio, naturalis fcilicet, & civilis. T. 6 c. 394 B.
De confusione. T. 9 c. 255 C. D.
Confusarum liberturorum civium Romanorum tribus fieribat de statuis ex liberalitate Principis. T. 3 c. 608 D.
Cohabitatio sanæ mihes argumentum est tacuti conubiaa ab uxore prælitii. T. 6 c. 1076 C.
Conjectura rerum fumitur ex rationibus defumtis. T. 10 c. 1165 B.
Conjectures Accursius interpretatur tribes, & tabulas; fed verius est, conjectura esse, quæ ex manifesto signo ducitur, fecundum Hermogenem. T. 4 c. 384 B. C.

Consegalis favor potius est reprimendus, quam mitigandus. Tom. 4. c. 1324 C.
Consegalis affectio in donationibus restrinatur, & cur. T. 6 c. 535 D.
Consegata fuit cives, & civitas; sic cognati, & cognatio. Tom. 4 c. 1210 F.
A conjugatis argumentum. Vide, Argumentum.
Conjux conjugi in feudo non succedit. T. 2. c. 1308 C.
Conjux, cui conjux aliquid donavit, an heredi donatorii teneatur petitione hereditatis. Tom. 8 c. 280 A.
Conjux pro conjuge ab postliminio niti. T. 10. c. 959 E.
Conjugis ob mores graviores, vel leviores, quoniam actio competat. T. 5 c. 569 D.
Conjugum inter, & maritum res non debet amare, & summo jure geris. T. 5. c. 302 E.
Conjugum non separandi, pendente matrimonio controversia. Tom. 6 c. 856 E.
Conjugum olim ex mutuis testamentis solidi capacitatem non habuisse. T. 7 c. 912 D. E.
Conjuges quando vocentur ad interfusio. Vide, De interfusio.
Conjuges quibus casibus decimam capiant, quibus non. T. 8 c. 1008 C. D.
Conjuges extraneis possunt donare, non conjugibus. T. 10 c. 643 C.
Conjuges inter se non agunt affinitate parentali, nec famosa, contilatte matrimonio. T. 10 col. 956 D.
Conjuges solent interdum se appellare dominos, & dominas. T. 10 c. 1112 D.
Conjugium an a Clericatu excludat. T. 6 c. 1097 C.
Conjunctis in jure frequentissime accipiuntur pro disjunctis, & retro disjunctis pro conjunctis. Tom. 9 c. 773 E.
Conjunctis re, conjunctis re & verbis. T. 3 c. 710 A. B.
Re conjunctis fiunt, quibus eadem hereditas, vel eadem res legatas est. T. 6 c. 441 D.
Conjunctis re & verbis an fiat, quibus per damnationem legatur, & an inter eos fit jus accrescendi. T. 7 c. 995 C.
Conjunctis verbis qui fiat, an inter eos fit jus accrescendi, si fit communis fini, inter uteri proprietatem? T. 7 c. 996 B.
Conjunctis tantum re qui fiat, & an inter eos fit jus accrescendi. T. 7 c. 995 E.
Conjunctis re & verbis qui dicantur, & an inter eos fit jus accrescendi. T. 7 c. 994 C. D.
Conjunctis re & verbis an differant. T. 7 c. 994 D.
Conjunctis re tantum qui. Tom. 8 c. 927 B.
Conjunctis re & verbis qui. T. 8 c. 592 A.
Conjunctis titulis, sive connexi. T. 8 c. 489 E.
Conjunctis verbis tantum qui. T. 8 c. 595 B.
Conjunctis cur vocantur. Tom. 9 c. 897 D.
Conjunctis re & verbis qui dicantur. T. 9 c. 897 B.
Conjunctis præferuntur disjunctis hereditas. T. 9 c. 904 A.
Conjunctis tantum re & verbis, & verbis tantum, solidum habent ab initio, concursu vero partes; differunt tamen, & in quo. T. 10 c. 687 B.
A conjunctis ad divisa argumentum an semper locum habeat. T. 4 c. 930 C.
Pro conjunctis accipiuntur aliquando disjunctis. T. 4 c. 681 D.
Non fit ex conjunctis, quod non fit ex singulis. T. 4 c. 670 A.
Conjunctis legum capitibus rectte fit retum interpretatio. T. 4 col. 208 A.
Pro conjunctis accipiuntur in jure disjunctis. T. 7 c. 1281 D.
De conjunctis, & disjunctis hereditibus, aut legatariis. T. 9 col. 896 L. & c. 897 A. & seq.
De conjunctis, & quæ fiant in casu caducei. Tom. 9 col. 885 A. & seq.
Uno ex conjunctis in testamento mortuo, an pars illius superstiti accrescat. T. 10 c. 1132 D. E.
Conjunctorum res genera. Tom. 7 c. 904 C. & Tom. 8 col. 591 B. & c. 592 D.
Conjunctorum re & verbis exemplo plura, & notabilia. Tom. 10 c. 1133 A.-B. & seq.
Inter conjunctos re tantum, & conjunctos re & verbis differentia. T. 10 c. 1138 E. & c. 1139 A. & seq. & c. 1156 D E.
Conjunctus quis alteri alter præferatur. T. 8 c. 593 D. E.
Conjunctus an præferatur ei, a quo legatum relictum est. T. 10 col. 1157 D.
Conjunctis facit non pares, disjunctis disparet. T. 1 c. 1420 D.
Conjunctis legitima est concubinatus. T. 4 c. 1182 B.
Conjunctis facit non pares, disjunctis facit non disparet. Tom. 4 c. 1171 A. & c. 1182 C.
Conjunctis re & verbis quid, & quæ exempla. Tom. 8 col. 996 B. C.
Conjunctis pro disjunctis. T. 8 c. 598 E.
Conjunctis, & disjunctis personarum, & rerum amplitudo legatum. T. 10 c. 1121 C.
Conjunctis quomodo fiat. Tom. 10 c. 1123 A. & seq.
Conjunctionem re & verbis conjungere, si testator ita dixerit, *illis, quos ipse heredes fuerit.* Tom. 7 c. 1393 E.
Pro conjunctione disjunctio aliquando accipitur. T. 4 c. 1212 D.
Contracta est una ex quatuor nobilibus Provinciis Hiberniæ. Tom. 5 c. 835 A. B.
Connubium quid, & cum enibus personis contrahi possit. Tom. 1 c. 311 A. B.
Connubium est cum concubina, sed non filiorum cognita non item. T. 3 c. 118 E.
Connubium inter servos & servos non est, sed contubernium. T. 3 c. 1072 B.
Connubium verum fieri non potest, quod pro concubitum fuit. T. 4 c. 1501 A.
Connubium, Vide, Matrimonium.
Connubii vigor, an vigor matrimonii possit accusare. T. 10 col. 723 A.
Conquirituum, & conquisitorum, item quibus, & conquisitorum ratio, quomodo accipiatur in jure. T. 7 c. 480 A.
Consci qui dicuntur. T. 7 c. 1113 B.
Conscus ut a subsultore differt. T. 1 c. 1301 A.
Non omnis conscus est socius. T. 4 c. 741 C.
Conscius quomodo accipiendus. T. 6 c. 1113 C.
Conscius non dicitur, nisi qui est extra familiæ. Tom. 8 col. 665 D.
Conscius non pro fratre. Tom. 10 c. 1618 A.
Consciusnei, & uterini differunt. T. 1 c. 159 E.
Consciusnei quinam proprie germani appellati debeant. Tom. 1 c. 159 C. D.
Consciusnei præferuntur ceteris agnatis, atque etiam parentibus defunti. T. 8 c. 179 D. c. 180 B. & c. 184 B.
Consciusnei qui dicuntur. Tom. 8 c. 179 D. & c. 184 B.
Consciusnei dicuntur legitimi. Ibidem C.
Consciusnei sunt fratres. Tom. 9 c. 1147 B.
Consciusnei nomen non productur ultra fratres, vel sorores germanos. T. 9 c. 918 A. B. C.
Consciusnei sunt fratres, vel sorores ex eadem patre. T. 9 c. 913 E. font & agnati. Ibidem. qui funt ex eadem matre tantum, id est, uterini, non sunt agnati, sed cognati. Ibidem.
Consciusnei qui dicuntur in jure. T. 9 c. 674 E.
Consciusnei nomen est civile nomen. T. 8 c. 190 E.
Consciusnei an detur Unde legitimi. T. 10 c. 778 C.
Consciusnei, & uterini, & fraterniti. T. 1 c. 159 E. & T. 3 col. 216 D.
Consciusnei aliud est, aliud consguis. Ibidem.
Consciusnei pro cognatione. T. 2 c. 736 B.
Consciusnei est agnationis species. T. 4 c. 987 C.
Consciusnei quid fit. Tom. 5 c. 145 C.
Consciusnei non omnes cognationem figunt. T. 6 c. 1111 C.
Consciusnei plurimos modis accipitur. T. 6 c. 1111 C.
Consciusnei est species agnationis. T. 8 c. 182 A.
Consciusnei est species agnationis, non generale nomen. T. 9 c. 674 E.
Consciusnei est tantum fraternitas. T. 9 c. 675 A.
Consciusnei, idem, fraternitas. T. 9 c. 918 E.
Consciusnei, quæ species ad agnationis. T. 1 c. 170 A.
Consciusnei quæ jura habet adoptivus, quæ vero sit impropria conjunctionis. T. 6 c. 918 D.
Consciusnei, arbitrum qui dicit, erraf. T. 9 c. 674 E.
In consciusnei, urbore error Deflorum, & Accursii. Tom. 9 col. 918 B.
Consciusnei nomen est species, quo fratres eorum germani filiaffectantur, & sorores. Tom. 9 c. 918 B.
De jure consciusnei, vel fraternitatis plura. Tom. 10 col. 777 A.
Consciusnei dependentia pro dependentia est. T. 6 c. 828 A.
Consciusnei mille tetles. Tom. 10 c. 159 B.
Consciusnei Principis fallere grave est. T. 9 c. 941 D.
Consciusnei fraudis inviscem non agunt. T. 6 c. 1111 C.
Consciusnei morti comparatur. T. 1 c. 1124 D.
Consciusnei Episcopo plenum auftoritatem tribuit. T. 6 c. 754 E. a quo facienda. Ibidem.
Consciusnei ad Episcopos pertinet ordinatio ad Clericos. Tom. 6 c. 1094 B.
Consciusnei Basilicarum, & altarium Episcoporum est. Tom. 6 c. 930 C. non Monachorum. Ibidem D.
Consciusnei, sive pactio alterius alteri nocere non debet. T. 6 col. 1158 B.
Consciusnei facit jus. T. 1 c. 735 C.
Consciusnei partis, quam tacitornitas imitatur, in nuptiis procedere debet. T. 1 col. 263 C. nuptias patris in nuptiis non prejudicabit, rathabitio fequitur. Ibidem.
Consciusnei unus alteri nocere non debet. T. 4 c. 18 B.
Consciusnei tacitus Regulæ legem obliterat. T. 4 c. 45 E.
Consciusnei solus facit nuptias, & deducitio in domum viri. Tom. 4 c. 921 C.
Consciusnei nudus, & pactum nudum non funt idem. T. 5 c. 96 E.
Consciusnei nudus an faciat nuptias, an concubitus. T. 5 c. 91 D.
Consciusnei parentum an nuptias, & sponsalia præcedere, an vero subsequi debeat. T. 5 c. 541 C.
Consciusnei exigitur in sponsalibus, & nuptiis. T. 5 c. 1169 B.
Consciusnei patris in nuptiis contrahenda requiritur. T. 6 c. 101 D. & seq. Vide, Nuptiæ.
Consciusnei privatorum judicem non facit. T. 6 c. 35 E.
Consciusnei expressus, & intercessio obligant. T. 6 c. 61 E.
Consciusnei pro taciturnitate habetur. Ibidem.
Consciusnei creditoris pignoratitii, *distinctio* pro remittenda pignoris est. T. 6 c. 131 B.
Consciusnei genus est. T. 9 c. 73 A.
Consciusnei pupilli inveteratus. T. 9 c. 1315 E.
Consciusnei privatorum judicem non facit. Tom. 9 col. 1082 D. Vide, Judex.
Consciusnei nihil aliud est, quam convenire. T. 9 c. 73 A.
Consciusnei an sit vestis emptionis. Ibidem C.
Consciusnei nudus an sit effitax ad perficiendam actionem. Tom. 10 c. 964 B.
Consciusnei nihil tam contrarium quam vis, aut metus. Tom. 6 c. 1060 E.
Consciusnei nihil tam contrarium est, quam error. T. 7 c. 96 C.
Consciusnei imitatur taciturnitas. T. 4 c. 851 D.
Consciusnei habet stipulatio, & ex consensu interpositur. Tom. 4 c. 1455 C.
Consciusnei aliquando imitatur taciturnitas, aliquando dissensus. T. 4 c. 285 B. C.
Inter consciusnei, & dissensum taciturnitas medium est. T. 4 c. 153 C.
Pro consensu non habentur præsentia, & sigillum. T. 4 c. 1169 A.
Consensu matrimonium perficitur. T. 4 c. 1156 C.
Ex consensu matrimonium oritur mandati ablio. T. 6 c. 14 D.
Consensu creditoris remissio pecuniæ habetur. Tom. 6 c. 537 E. & c. 538 A.
Consensu obligatio contrahi quo modis dicatur. Tom. 8 col. 1067 A.
Ex consensu litigantium is fit judex competens, qui ex ordine eli competens, dumtamen fit judex. T. 10 c. 597 E.
Consensu emptione perfecta, an domnium mutetur. Tom. 10 c. 611 D.
Consensu mutuus diffolvitur emptio, si res integra fuerit. Tom. 10 c. 1008 A.
Consensu videtur, qui tacet. T. 3 c. 985 D.
Consentire vendenti aliud est, aliud vendere. T. 4 c. 951 C.
Consentire quid fit. T. 7 col. 1067 A.
Consentire videntur litigatores, si certo ejusnt, se esse, in quem consentiunt, jurisdictioni non esse subjectos. T. 10 c. 597 E.
Non consentiunt, qui errant. T. 6 c. 4 E.
Consensu pro quid significet. Tom. 3 c. 945 A.
Consensu pro perfequi in jure, judicioque notum. T. 3 col. 700 D.
Consensu rem in judicium quid fit. T. 4 c. 151 E.
Conferere manum ex jure quid fit. Vide, Manus.
Conferre credito. T. 8 c. 1150 C. D.
Conflagare pro conferibere. Tom. 5 c. 600 C.
Conflagare quid fit. T. 7 col. 765 C.
Conflagatio, & depositio falutio est, quæ omnem obligationem perimit. T. 9 c. 1198 B.
Conflagatio debiti in pignore. T. 9 c. 301 E.
Conflagatum pretium pro folute habetur. T. 6 c. 51 E.
Conflitia, & quadraplicia judicia quid. T. 7 c. 1326 B.
Conflitia, & commendationes defunctorum non obligant. Tom. 7 c. 1128 B.
Conflitia unde dicta. T. 9 col. 1194 E.
Conflitiri *mortem.* T. 2 c. 1144 B.
Conflitiarius, conflitator. Tom. 1 c. 1144 B.
Conflitiarius verbum non obligat. T. 4 c. 1165 D.
Conflitum qui dedit, opem tulisse dicitur. T. 1 c. 333 E.
Conflitum unicuique, non fallum pertinet ad alterum. T. 1 col. 525 A.
Conflitum parte prodituis panici conflat. T. 3 c. 447 A.
In conflitum quos adhibuerint fetiales, equites, recuperatores. T. 1 c. 305 E.
Conflitum mutare quando qui potest in alterum transfert, injuriamque. T. 4 c. 90 C.
Conflitum fibi ipsi præbere nemo potest. T. 4 c. 10 D.
Conflitum non obligat, nisi aliud fuerint voluntas. T. 4 c. 530 B.
Conflitum potest esse malefictum, non potest esse contractus, vel legatum, vel fideicommissum. Ibidem.
Conflitum dare, & fari opem ferre quomodo differant. T. 5 col. 777 B.
Conflitum solum furandi furem non facit. T. 6 col. 144 E. Vide, Conspiratio.
Conflitum solum unicuique mutare licet, modo id fit sine fraude alterius. T. 7 c. 1217 E.
Conflitum Romæ ex quo, & quibus constabat, & quot, & quibus in Provinciis. T. 8 c. 809 E.
Conflitum quando pœnitur. Tom. 9 c. 450 C. D.
Conflitum, conflituere neqeuhum non perficit. T. 10 c. 52 D.
Conflitit non fraudulenti nulla obligatio est. T. 8 c. 684 C. & T. 10 c. 989 C.

Ex confilio nemo obligatur. T. 7 c. 684 D.
Confilio, vel ope clauſula. T. 8 c. 531 C. & c. 684 D.
Ex confilio non naſcitur obligatio. T. 10 c. 1062 E.
Conſiſtere aliud, aliud contineri. T. 4 c. 448 C.
Conſiſtorium Principis initium. T. 2 c. 906 A.
Conſiſtoriani, ſive comites conſiſtorii. Ibidem B.
Conſobrina vicina eſt ſoori, cum qua alicuius fuit nuptia. T. 10 c. 446 D. & c. 451 B.
Conſobrinum ducere uxorem non licet. Tom. 9 c. 448 D. & c. 451 B.
Conſobrini qui ſint. Tom. 1 c. 462 A. B.
Conſobrini inſtituti ſub conditione, niſi ex fratribus meis conſobrinam duxerit, ex dodrante; qui non duxerit, ex quadrante heres eſto. Sive mihi alteri, ſive nullili, an, & quis habeat quadrantem. T. 7 c. 953 C. D.
Conſobrini nomen recte dicuntur. T. 8 c. 1036 C.
Conſobrini qui dicuntur. Tom. 8 c. 192 D. quo grada dicuntur eſſe. Ibidem.
Conſobrini qui dicuntur. Tom. 8 c. 223 A. & ſeq.
Conſobrino avunculus præbertur proximitatis jure. Tom. 8 c. 180 E.
Conſobrinorum nuptiæ iure civili licitæ fuint. Tom. 4 col. 1071 C.
Conſocerri. T. 8 c. 221 A.
Conſolidatio unde nomen accepit. T. 1 c. 79 C.
Conſolidatio quid ſit. T. 5 c. 1075 D.
Conſolidatio uſufructus cum proprietate. T. 6 c. 353 E.
Conſolidatio uſufructus quando incipit. T. 7 c. 229 B.
Conſolidatio quæ vocetur. Tom. 7 c. 1321 E.
Conſolidationis jus an locum habeat deficiente jure accrescendi. T. 4 c. 928 D.
Conſolidationis cauſa eſt lucrativa. T. 6 c. 120 A.
Conſors conſorti in eo, quod donatum eſt, ſine competitione ſuccedit, excluſo fiſco. T. 2 col. 669 C.
Conſortes qui ſint, & quot modis accipiantur. Tom. 3 c. 181 E. & T. 3 c. 120 E.
Conſortes fratres qui. T. 1 c. 1021 B. & T. 3 c. 120 E.
Inter conſortes multo plures fuit litis, quam inter diſſortes, & cur. T. 4 c. 1165 B.
Conſortium omnium rerum introducere voluit Socrates inter omnes cives. Ibidem.
Conſortium voluntarium. Tom. 10 c. 420 B.
Conſpiratio nuda, & conſilium nudum in rebus an punietur. T. 7 c. 104 E.
Conſpirationes ſacris legibus reprobatæ. T. 1 c. 1366 D.
Conſtantini Imperatoris cæſſio Sylvestro Pontifici facta. Vide, Ceſſio.
Conſtantinopolis Nova Roma vocata. T. 3 c. 35 D.
Conſtantinopolis Eccleſiæ Romanæ rebellis. T. 6 c. 982 E.
Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ privilegia. T. 10 c. 817 D. E. porrecta deinde ad omnes Eccleſias. Ibidem D.
Verba *conſtat* quæ ſit vis, & ſignificatio apud Juriſconſultos. T. 10 c. 230 B. C.
Conſtitere apud Lacerianum eſt pro conſtituere. T. 4 c. 584 B.
Conſtituens ſe ſolutorum, ſe ſolvi. Ve videtur, vulgo: *Qui reſpondi. pay.* T. 5 c. 407 B. C.
Conſtituens pro eo, qui in diem debet pure, ſive præſenti die ſe ſolutorum, licet principalis debitor nondum convenit poſſit, an obligetur. T. 5 c. 406 A. B.
Conſtituendi verbum ſignificat conſulum. T. 9 c. 76 C.
Conſituere quid. T. 1 col. 1035 E.
Conſituere aliud eſt, aliud promittere. T. 4 c. 141 B.
Conſituere in libris nudris ponitur pro conſtituere, conſtituere. T. 4 c. 584 B.
Conſituere. Vide, Recipere.
Conſituere plus aliquando eſt, & recipere quaſi conſtituere conſilio, quam paciſci tantum extra contractum. T. 5 c. 405 E.
Conſituere quis poteſt pro ſe ipſo, aut ſuo nomine. Tom. 5 col. 413 D.
Conſituere aliud pro alio poteſt volenti credituri. T. 4 c. 173 A.
Conſituit quis etiam pro ſe ipſo. Ideoque nemo pro ſe ipſo. T. 4 c. 674 A.
Conſituit pro ſe ipſo, vel pro alio. T. 5 c. 405 E.
Non conſituitur, niſi quod debetur. T. 10 c. 417 C.
Conſtituo me daturum, conſtituturum eſt, ex quo dicitur actio conſtituria, vel conſtituta pecunia actio. T. 9 c. 260 B.
Conſtituta pecunia quid. Tom. 2 c. 219 E.
Conſtituta quando maxime utilia ſint. T. 5 c. 406 A.
Conſtituta pecunia. T. 9 c. 260 A. & ſeq.
Conſtituta pecuniæ formula. T. 1 c. 220 A.
Conſtituta pecuniæ cauſa. Vide, Cauſa conſtituta pecuniæ.
Conſtituta pecuniæ vetigo quantopere ſpectanda ſit. Tom. 5 c. 410 B.
Conſtitutio D. Marci, & edictum Prætoris in quo differunt. T. 4 c. 714 E.
Conſtitutio ſpecialis, vel lex regulæ derogat. T. 4 c. 1183 D.
Conſtitutio D. Marci extranео quoque ſerit poteſtatem petendi adjudicium bonorum. T. 4 c. 1348 C.
Conſtitutio D. Pii nil obſtat, quæ vult ſemel tantum deberi eandem rem ſpius legatam. T. 4 c. 944 B.
Conſtitutio D. Pii finitur puberatem. T. 4 c. 734 B.
Conſtitutio eſt aceſſio obligationis. T. 5 c. 60 E.
Conſtitutio Adriani in edictum perpetuum translata. T. 6 c. 187 E.
Conſtitutio quid. T. 9 c. 436 D.
Conſtitutio Antonini, quæ nondum eſt edita. T. 9 c. 788 C.
Conſtitutio Zenonis 11. Græca jubet judicare ſecundum legem, non ex præcepto, aut voluntate Principis, non ex ambitioſa ſeripta emiſſa lite pendente. Tom. 9 c. 127 A.
Conſtitutio vim legis habet. T. 10 c. 957 C.
Conſtitutioni D. Marci quando locus eſt. Tom. 4 col. 1247 D. hæc quando ceſſat. Ibidem E.
Conſtitutioni Marci, & Commodi ad *Aufid. Vict.* quando locus non eſt. T. 4 c. 78 D.
Conſtitutionem nullam optimi Principes dabant in medium fine authoritate, & ſententia Juriſconſultorum. T. 4 c. 534 C.
Conſtitutionem Cretacam nullam dereſte in *tit. ſolut. matrim. quemadmodum dos peteatur.* Tom. 9 col. 542 A. B.
In conſtitutione judicii, & petitione actionis eſt forma quædam, & ſpecies judicii. T. 6 c. 130 E.
Conſtitutione opus eſt, ut liceat agere venditi ad reſolvendam venditionem. Tom. 10 col. 1013 D.
Conſtitutiones a decuſionibus differunt. T. 1 c. 1 E.
Conſtitutiones, *idem*, Codex. T. 1 c. 101 B.
Conſtitutiones Principum abolere decrevit Martinus Imperator juris peritiſſimus, ut ex jure ſeptetur, non ex reſcriptis. Tom. 4 c. 27 C.
Conſtitutiones a jure ſeparandæ. T. 4 c. 843 D.
Conſtitutiones quæcumque jus vetus renovant, ſic ſtricte ſunt accipiendæ. T. 4 c. 67 C.
Conſtitutiones ſunt potiores jure. T. 4 c. 355 E.
Conſtitutiones Principum ſunt ſententiæ, vel opiniones juriſconſultorum. T. 4 c. 534 C. & col. 535 B. ſicut etiam judicum ſunt ſententiæ. Ibidem. opiniones *idem* ſunt certæ ſententiæ, & irreprehenſibiles, aliæ verſimiles. Ibidem. hæc juriſconſulti ſcripſerunt libros opinionum. Ibidem. cur error teſtatoris legato officit, Ibidem D.
Conſtitutiones ſpeciſſime deviant a jure publico, & prudentia veterum. T. 5 c. 611 C.
Conſtitutiones Imperatorum quomodo differant a conſtitutionibus Pontificum. T. 6 c. 1104 E.
Conſtitutiones quæcum proprie ſint, & quot earum ſpecies, & quæ. T. 8 c. 89 D.
Conſtitutiones novæ ſtricte ſunt ſeruantur. T. 9 c. 781 B.
Conſtitutiones ſubtiniani a ſtricta ſuæ interpretatione ſunt. T. 9 c. 482 E. & c. 485 A.
Conſtitutiones omnes, inſcriptæ ad Senatum, a orationes Principum ſunt. T. 9 c. 771 D.
Conſtitutiones novæ, quæ jus vetus abrogant, ſunt ſtricte accipiendæ. T. 9 c. 247 D.
Novæ conſtitutiones ſtricticſſimi ſentiuntur. T. 9 c. 781 B.
Conſtitutiones novæ, quæ jus vetus abrogant, ſtricte ſunt accipiendæ. T. 10 c. 632 D.
Conſtitutiones ſpeciales Principum quomodo ſint. T. 10 c. 834 E.
Conſtitutionem civilium omnium ratio reddi non poteſt. T. 6 col. 279 D.
Conſtitutionem penam eſſe maiorem, quam legis Juliæ. T. 9 col. 1432 B.
Conſtitutionum principalium ſpecies. T. 10 c. 837 A.
Ex conſtitutionibus actiones quæ ſint. T. 9 c. 237 C. alia nomen ſumu habent, alia nomen ſumu non habent, & appellantur conſtitutæ ex lege. Ibidem D.
Conſtituteria actio an minuatur, cum peculium universum, quod in conſtituteria venit, periit. T. 5 c. 413 D.
Conſtituteria actio. Tom. 9 col. 260 B. C.
In conſtituteria actione ſpectatur tempus conventionis. Tom. 5 c. 413 E.
Conſtituteum quid ſit. Tom. 1 col. 761 B.
Conſtituteum eſt nomen honorarium. T. 1 c. 921 C.
Conſtituit eſt inſtar ſolutionis in multis, non per omnia. T. 4 c. 173 A.
Conſtituitur inſtar ſolutionis eſt. Ibidem.
Conſituum. Vide, Recipere.
Conſituum quid ſit, & quomodo fiat. T. 5 c. 405 D.
Conſituum Prætor ſeparavit a nudo pacto, dando actionem ex conſituto, ex pacto nudo nullam. T. 5 c. 405 D.
Conſituum ſemper parit obligationem. T. 5 c. 415 A.
Conſituum quando vicem ſolutionis obtinet. T. 5 c. 407 A.
Conſituum, quod excite factum eſt, ad quorum dem intelligatur eſſe factum. T. 5 c. 405 D.
Conſituum in quo differat a ſtipulatione. Ibidem E.
Conſituum quomodo ſint inter abſentes. T. 5 c. 406 A.
Conſituum an non ſit, niſi in pecunia debita. T. 5 c. 405 E.
Conſituum omne ad dem expreſſe, vel tacite ſit. Ibidem D.
Conſituum ſine die valet, modico ſpatio debitori concesſo, id eſt, decem dierum. T. 5 c. 414 D.
Conſituum an ſit permanicum. T. 5 c. 406 A.
Conſituum ſit etiam inter abſentes per epiſtolam. Ibidem.
Conſituum quomodo ſit. T. 5 c. 405 D. 06, ut des. Ibidem col. 391 C.
Conſituum vice ſolutionis eſt. T. 5 c. 407 A.
Conſituum quid. Tom. 5 c. 1166 A.
Conſituum ſi fine die fiat, intelligitur fallum ad idem decimum faſtum. T. 5 c. 408 E. & c. 409 A.
Conſituum ſteri poſſe per epiſtolam. T. 6 c. 57 C.
Conſituum poſſit nudus conſtitutis quoquomodo expreſſus ſit. Ibidem.
Conſituum, & conſituendi verbum quid notent. Tom. 8 col. 1051 A.
Conſituum eſt aceſſio, non novatio prioris obligationis. T. 9 col. 228 C.
Conſituum, & paſtum in quo differunt. Ibidem.
Conſituum plus eſt, quam paſtum iteratum. T. 9 c. 76 C.
Conſituum quomodo ſiebat. T. 9 c. 260 D.
Conſituum ex cauſa creditæ pecuniæ. T. 9 c. 1011 A B.
In conſituum ſeruari pecuniæ tantum. T. 9 c. 260 B.
Conſituum ſequitur verum heredem, cui competit principalis actio. T. 9 c. 628 D.
Conſituum ſit nudo conſenſu. T. 9 c. 260 B.
Conſituum, & receptum in quo differant. Ibidem C. D. E.
Conſituum eſt nomen honorarium. T. 1 c. 921 C.
Conſituum eſt inſtar ſolutionis in multis, non per omnia. T. 4 c. 173 A.
Conſituum inſtar ſolutionis eſt. Ibidem.
Conſituum. Vide, Recipere.
Conſituum quid ſit, & quomodo fiat. T. 5 c. 405 D.
Conſituum Prætor ſeparavit a nudo pacto, dando actionem ex conſituto, ex pacto nudo nullam. T. 5 c. 405 D.
Conſituum ſemper parit obligationem. T. 5 c. 415 A.
Conſituum quando vicem ſolutionis obtinet. T. 5 c. 407 A.
Conſituum, quod excite factum eſt, ad quorum dem intelligatur eſſe factum. T. 5 c. 405 D.
Conſituum in quo differat a ſtipulatione. Ibidem E.
Conſituum quomodo ſint inter abſentes. T. 5 c. 406 A.
Conſituum an non ſit, niſi in pecunia debita. T. 5 c. 405 E.
Conſituum omne ad dem expreſſe, vel tacite ſit. Ibidem D.
Conſituum ſine die valet, modico ſpatio debitori concesſo, id eſt, decem dierum. T. 5 c. 414 D.
Conſituum an ſit permanicum. T. 5 c. 406 A.
Conſituum ſit etiam inter abſentes per epiſtolam. Ibidem.
Conſituum quomodo ſit. T. 5 c. 405 D. 06, ut des. Ibidem col. 391 C.
Conſituum vice ſolutionis eſt. T. 5 c. 407 A.
Conſituum quid. Tom. 5 c. 1166 A.
Conſituum ſi fine die fiat, intelligitur fallum ad idem decimum faſtum. T. 5 c. 408 E. & c. 409 A.
Conſituum ſteri poſſe per epiſtolam. T. 6 c. 57 C.
Conſituum poſſit nudus conſtitutis quoquomodo expreſſus ſit. Ibidem.
Conſituum, & conſituendi verbum quid notent. Tom. 8 col. 1051 A.
Conſituum eſt aceſſio, non novatio prioris obligationis. T. 9 col. 228 C.
Conſituum, & paſtum in quo differunt. Ibidem.
Conſituum plus eſt, quam paſtum iteratum. T. 9 c. 76 C.
Conſituum quomodo fiebat. T. 9 c. 260 D.
Conſituum ex cauſa creditæ pecuniæ. T. 9 c. 1011 A B.
In conſituum ſeruari pecuniæ tantum. T. 9 c. 260 B.
Conſituum ſequitur verum heredem, cui competit principalis actio. T. 9 c. 628 D.
Conſituum ſit nudo conſenſu. T. 9 c. 260 B.
Conſituum, & receptum in quo differant. Ibidem C. D. E.
Conſituum eſt nomen honorarium. T. 1 c. 921 C.
Conſituum eſt inſtar ſolutionis in multis, non per omnia. T. 4 c. 173 A.
Conſituum inſtar ſolutionis eſt. Ibidem.
Conſituum. Vide, Recipere.
Conſituum quid ſit, & quomodo fiat. T. 5 c. 405 D.
Conſituum Prætor ſeparavit a nudo pacto, dando actionem ex conſituto, ex pacto nudo nullam. T. 5 c. 405 D.
Conſituum ſemper parit obligationem. T. 5 c. 415 A.
Conſituum quando vicem ſolutionis obtinet. T. 5 c. 407 A.
Conſituum, quod excite factum eſt, ad quorum dem intelligatur eſſe factum. T. 5 c. 405 D.
Conſituum in quo differat a ſtipulatione. Ibidem E.
Conſuetudo morem facit. col. T. 1 572 B.
Conſuetudo, quæ non eſt, non facit ſententia judicis. Tom. 3 c. 560 C.
Conſuetudo a rebus judicatis ſeparatur. Ibidem D.
Conſuetudo probatur teſtibus, vel rebus judicatis. Ibidem B.
Conſuetudo an ſit permanicum. T. 5 c. 406 A.
Conſuetudo ſit etiam inter abſentes per epiſtolam. Ibidem.
Conſuetudo quomodo ſit. T. 5 c. 405 D. 06, ut des. Ibidem col. 391 C.
Conſuetudo vice ſolutionis eſt. T. 5 c. 407 A.
Conſuetudo quid. Tom. 5 c. 1166 A.
Conſuetudo ſi fine die fiat, intelligitur fallum ad idem decimum faſtum. T. 5 c. 408 E. & c. 409 A.
Conſuetudo ſteri poſſe per epiſtolam. T. 6 c. 57 C.
Conſuetudo poſſit nudus conſtitutis quoquomodo expreſſus ſit. Ibidem.
Conſuetudo, & conſituendi verbum quid notent. Tom. 8 col. 1051 A.
Conſuetudo eſt aceſſio, non novatio prioris obligationis. T. 9 col. 228 C.
Conſuetudo, & paſtum in quo differunt. Ibidem.
Conſuetudo plus eſt, quam paſtum iteratum. T. 9 c. 76 C.
Conſuetudo quomodo fiebat. T. 9 c. 260 D.
Conſuetudo ex cauſa creditæ pecuniæ. T. 9 c. 1011 A B.
In conſuetudo ſeruari pecuniæ tantum. T. 9 c. 260 B.
Conſuetudo ſequitur verum heredem, cui competit principalis actio. T. 9 c. 628 D.
Conſuetudo ſit nudo conſenſu. T. 9 c. 260 B.
Conſuetudo, & receptum in quo differant. Ibidem C. D. E.
Conſuetudo non novat, delegatio novat. T. 9 c. 243 A.
Conſuetudo ventum tantum pecunitæ. T. 10 c. 634 E.
Conſuetudo inter, & fidejuſſionem quid interſit. Tom. 10 col. 961 D.
Conſuetudo, & paſti differentia. T. 1 c. 935 B.
Conſuetudo natura, & vis quæ ſit ſit. T. 1 c. 914 D. E.
Conſuetudo exemplum extat in Epiſtola Divi Paulo ad Philemonem. T. 1 c. 606 E.
Conſuetudo ſaris non facit, qui ſolutorum ſe conſtituit, ſi obtetat ſolutionem. T. 5 c. 415 A.
Ex conſuetudo obligatur omnes jure prætorio. T. 9 c. 260 B.
Ex conſuetudo an naſcatur actio. T. 9 c. 76 C.
Conſuetudo quid. Tom. 1 col. 725 C.

Confuetudinis non vilis est authoritas. T. 1 c. 1239 C.
De confuetudinis inveterata vi, & potestate. T. 6 c. 435 A.
Confuetudinem confirmat sententia judicis. T. 3 c. 569 B.
Confuetudinem probare debet, qui ea utitur. T. 2 c. 560 B.
Confuetudinem mos fecit inveteratus. T. 1 c. 1241 C.
Confuetudinem vicem legis obtinere. T. 6 c. 454 B.
Confuetudinem quot annorum ufus tenet. T. 9 c. 1355 D. E.
Nulla lex tenet, nisi confuetudine recepta fit. T. 1 c. 572 D.
Confuetudine potior lex eft. T. 4 c. 45 D.
Confuli habet jus gladii, jus vero relegandi non. Tom. 4 col. 14 D.
Confuli an fit cum imperio fummo. T. 7 c. 76 D.
Confuli fuit major magiftratus. T. 7 c. 75 D.
Confuli poteftatem gladii an jure magiftratus habeat. Tom. 7 col. 76 D.
Confuli quem arbitrium dare debeat, & poffit. T. 7 c. 167 E.
Confuli apud fe folus fine collega inamuitiere poterat fervum. T. 6 c. 1128 A.
Confulis officium. Tom. 1 col. 727 D.
Confulis majus eft imperium, quam Prætoris. T. 1 c. 999 A. & T. 7 c. 95 A.
Confules honorarii qui fint. T. 3 c. 895 B.
Confules clariffimorum nomine continetur. T. 1 c. 885 A.
Confules quo tempore, & qua ratione creati ex plebeio genere. T. 1 c. 903 D. E.
Confules miffilia fpargere folebant in vulgus. T. 1 c. 1135 A.
Confules municipiorum qui. T. 5 c. 1175 B.
Confules civitatum plerumque in Gallia jurisdictionem habent, & imperium. T. 6 c. 1149 C.
Confules. Vide, Magiftratus.
Confules cognoverfi de fideicommiffis. T. 7 c. 1130 D.
Confules jus dandi tutoris habebant. T. 8 c. 561 C.
Confules an habeant jus dandi judices fine refcripto. Tom. 10 c. 793 D.
Confulum notio curatum caufarum. T. 8 c. 1060 A. feq.
De confulibus, & non fpargendis ab iis pecuniis. Tom. 2 col. 893 B.
Confulari viro indignum non eft Proprætoris nomen. T. 4 c. 851 C. D.
Confularia ornamenta quæ, & qualia. Tom. 2 c. 894 B. & c. 1013 D.
Confulatum petere prohibebatur is, qui reus effet reptetundarum. T. 4 c. 858 D.
Confulatus honorem everfus populi errore Mattras Perpenna Peregrinus. T. 9 c. 1067 C.
Confulere quid fignifcet. Tom. 10 c. 835 B.
Confultatio quid. Tom. 2 col. 509 D.
Confultatio de fubftitutione filii in bonis, quæ ex donatione capit fafta in nuptias contrahendis inter patrem, & matrem. T. 1 c. 707 E.
Confultatio eft confultum Principis, & conventus confiti fenatus ad dirimendas caufas appellationis. T. 9 c. 1104 A.
Confultatio eft relatio judicis ad Principem. T. 9 c. 1103 E.
Confultatio, & relatio an fint idem. T. 10 c. 700 E.
Quanam confultatio vicem appellationis habeat. T. 10 c. 791 A.
Confultationis duo funt genera. T. 10 c. 700 E.
A confultatione an poffit appellari. T. 10 c. 791 A.
Confultationes funt a magiftratibus, & mittuntur ad Principem. T. 10 c. 700 E.
Confultationes quando fiant. T. 10 c. 791 A.
De confultationum temporibus, & reparationibus. T. 9 c. 1112 A. & feq.
De confultationibus. T. 9 c. 1103 A. B.
Confummatum ædificium quod fit. T. 5 c. 29 E.
Confumpti nomini qui dicantur. T. 4 c. 184 D. & c. 185 A.
Confumptio pleniffimum jus tribuit. T. 4 c. 650 C.
Confumptio plenum dominium tribuit bonæ fidei poffeffori. T. 4 c. 1280 D.
Confumptio bona fide facta concilitat mutuum. T. 5 c. 494 A.
Confumptio bona fide facta conciliat mutuum alienæ pecuniæ, quod ab initio mutuum erat. Tom. 6 col. 377 A.
Confumptio conciliat mutuum. T. 9 c. 205 D.
De confumptione bona fide facta. T. 7 c. 663 E.
Confumptione primitur repetitio fructuum. T. 10 c. 500 D.
Contemnere ea unufquifque poteft, quæ pro fe introducta funt. T. 6 c. 134 A.
Contemnere facras conftitutiones eft facrilegium. Tom. 9 col. 1435 A.
Contemplatio in geftore, quæ illum refpicit, nulla eft. T. 6 c. 15 C.
Contemporales qui dicuntur. T. 6 c. 167 D.
Contendere modeftius eft, quam litigare. T. 10 c. 879 B.
Contentione inter legatarium, & heredem ora de legata eligenda, arbitrum fumi. T. 7 col. 991 C.
Contentio jurisdictio. Vide, Jurisdictio.
Contentiofa jurisdictio quæ eft. T. 4 c. 7 E. hæc ubi exerceatur. Ibidem.
Contestando litem ad forum appellantur, & ei nos fubjicimus. T. 9 c. 1083 A.
Contefta lis criminalis quando dicatur. T. 9 c. 1379 B. C.
Contefta litem pro alio eft judicium fufcipere pro alio, & quafi exprimitur. T. 4 c. 238 B. & c. 239 A.
Contefta quid fit in jure. T. 10 c. 645 A.
Contefta lis, & petitio idem eft in jure. T. 4 c. 104 B.
Contefta lis litis. Vide, Litis contefta.
Contefta vim habet interruptionis. T. 5 c. 12 C.
Contefta lis pluribus modis accipitur. T. 6 c. 981 D.
Contefta lis competentem judicem confirmat. Tom. 9 col. 1083 A.
Contefta litis, & editio in quo differant. Tom. 9 c. 14 B. & col. 1275 D.
Contefta litis quid fit. Tom. 9 col. 113 A. B. & Tom. 10 c. 91 E.
Contefta litis eft initium judicii, non in jus vocatio. Tom. 9 col. 112 E.
Contefta litis, & editio affinium in quo differant. Tom. 9 col. 11 E.
Contefta eft initium litis. T. 10 c. 874 E.
Contestationis litis definitio. T. 3 c. 232 B. C.
Contestationem litis fequitur litis ordinatio. T. 6 c. 700 B.
Ante contestationem nulla cedit res. T. 8 c. 493 A.
Poft contestationem olim non admittebat res cedendi judicis. T. 10 c. 906 E.
De contestatione litis. Tom. 3 c. 232 B. C.
Contestatione litis actio temporaria perpetuatur. T. 9 c. 114 E.
Contestatione litis actiones perpetuari. T. 9 c. 1117 B.
Contestationes, & protestationes funt apud actis. Tom. 10 col. 872 A.
Contigatio eft lignorum contexturæ, comparata ædium operandarum caufa. T. 4 c. 143 A.
Contigatio ex quibus conflet. T. 7 c. 428 B.
Continentes Provinciæ quæ. T. 8 c. 560 B.
In continentibus quod fit, Romæ fit. T. 8 c. 479 E.
Continentia caufa dividi nequit. T. 4 c. 882 D.
Continentia caufæ dividi non debet. T. 6 c. 840 A.
Continentia caufæ. Tom. 9 c. 118 D. E.
Contineri aliud eft, aliud confultere. T. 4 c. 448 C.
Continuatio ufucapionis non impeditur fcientia heredis. T. 4 col. 1459 D. heres ignorantiæ fua defunfti vitia non excludit. Ibid. D. E.
Continuativa, five difcontinuativa. T. 8 c. 580 B.
Continui & contes alios diuqueo cedunt, & quando non. T. 4 col. 1292 A.
Continum tempus ignoranti tantum cedit. T. 4 c. 1332 A. B. 1, cum affio competit, temporis utili habet experimindi poteftatem. Ibidem A. diffolvit ignorantia propte fcientiam eft. Ibidem B.
Contra cavere quid fit. Tom. 5 c. 614 B.
Contra obligatione principali obfervator tempus dati, vel conventi pignoris. T. 4 c. 180 C.
Contra fide definitio, ac acceptationis. T. 3 c. 135 D.
Contra fide ex eo quo continetur. T. 1 c. 1187 E.
Contra fide quid a pacto diffideat. T. 3 c. 36 B. C.
Contra fide & ftipulationis differencia. T. 1 c. 921 D. E.
Contra fide juri gentium adcribuntur. T. 1 c. 915 B.
Contra fide fubftantiæ, & adminicula quæ. Tom. 1 col. 927 D.
Contra fide omnes pene ex jure gentium. T. 1 c. 9 C.
Contra fide juri gentium quibufdam verbis fiant. T. 1 c. 921 D.
Contra fide ftricti, & contra fide bonæ fidei in quo differant. T. 3 c. 278 A.
Contra fide inter abfentes, & a mutis, & furdis refte fiant. T. 1 c. 102 B.
Contra fide inter abfentes fieri poffunt, ftipulatio non item. T. 1 c. 1152 E.
Contra fide arripui fcribebantur in cortice. T. 1 c. 1151 D.
Contra fide ftipulatio nomen habent, alia nomine vacant. T. 1 c. 922 C.
Contra in fervitute habiti pro nullis habentur. T. 2 c. 114 B.
Contra fide actiones parant. T. 1 c. 922 C.
Contra fide ex conventione legem accipiunt. T. 1 c. 1406 D.
Contra libellum definitio. T. 2 c. 1200 E.
Contra fide incertus quis dicatur. T. 1 c. 1214 B.
Contra fide locationis fidem effe fervandam, & nihil fpecialiter exprimatur contra confuetudinem regionis. T. 3 c. 472 C. D.
Contra fide non tabuitur. T. 3 c. 1143 D.
Contra fide bonæ fidei. Vide, Bonæ fidei contractus.
Contra fide propter conventum vacant. T. 4 c. 247 C.
Contra fide refte contrahitur quæ quæ inter abfentes. Tom. 6 col. 71 D.
Contra fide depofiti vocatur facer contractus, a Poeta Juvenale facrum depofitum. Tom. 4 col. 213 C.
Contra fide conclufio eft ftipulatio. T. 4 c. 180 D.
Contra fide pignoris cum vitiofe, vel inutiliter intercedat, retentioni locus non eft. T. 4 c. 1185 A.
Contra fide conventio, ex qua datur actio. T. 4 c. 728 B.
Contra fide recipit incrementum fructuum percepitorum pendente conditione, fideicommiffum vero non. T. 4 c. 1193 E.
Contra fide nullus eft, qui recidit dolum, qui non infitetur. T. 4 c. 706 B.
Contra fide eft contrarium pacti. T. 4 c. 728 B.
Contra fide fit fpecies conventionis. T. 4 c. 247 E.
Nullus contra fide non cedit in diffpulationem. T. 4 c. 632 D.
Contra fide caufa eft excipienda, præcipitione fori. Tom. 4 col. 915 C.
Contra fide tempus fpectatur in diffpulatione. T. 4 c. 1406 D.
Contra fide, in quibus agitur, ut eandem rem, quam dedimus, in fpecie recipiamus, & corporibus confiftunt. T. 5 c. 201 B.
Contra fide quidam, præter mutuum, certam in rebus numero, pondere, & menfura conftitutione fpecifinatur, ut commodatum, depofitum, locatio, conductio. Ibidem.
Contra filiorum familias quid proprium, & acquirere habent. T. 5 c. 438 A. & feq.
Contra fiat an ultro carpere obligatorius fit. T. 5 c. 390 D.
Contra fiat inter fuum voluntate, poffea convertuntur in neceffitatem. T. 5 c. 419 A.
Contra fiat, qui nomine proprio vacant, qui hit. Tom. 5 c. 504 A. non perficiuntur nudo confenfu. Ibidem.
Contra fiat quam jurifpentium fint, & quinam, juris civilis. T. 5 col. 500 C. D.
Contra fiat bonæ fidei non folum dolo, fed etiam fraude immodica, & intolerabili carere debent. T. 5 c. 531 A.
Contra fiat generaliter accipiendus eft. T. 5 c. 767 C.
Contra fiat quæ implementum acceperit, an, & quando inficiatur. T. 5 c. 1012 B.
Contra fiat, qui ad heredes non transmittantur, & qui in heredes transeant. T. 5 c. 989 C.
Contra fiat a pactorum quomodo, & quando feparentur, & difcernantur. T. 5 c. 819 B.
Contra fiat bonæ fidei dolo, vel metu extorto, ipfo jure non valet. T. 5 c. 144 C.
Contra fiat negotium, quod contrahitur, certi negotii contrahit. T. 6 c. 438 D.
Contra fiat contra ini, ex quo nulla actio eft. T. 6 c. 469 C.
Contra fiat initium fperfatur fempter in jure. T. 6 c. 88 B.
Contra fiat, & judicia in quo differant in formæ ambiguo. T. 6 c. 320 C. D. E.
Contra fiat quale genus eft, fi dominium ubi aere mea dedero ea lege, ut domo in ea ædificata partem æditici aræ impofiti mifi redderem. T. 6 c. 61 A. ex hac contra fiat datur actio præcipitis verbis, & cur. Ibidem B.
Contra fiat certus dicitur, qui proprium nomen habet. Tom. 7 c. 645 C. incertus, qui nomine vacat. Ibidem.
Contra fiat qui contineatur crediti appellationi. T. 7 c. 650 C.
Contra fiat, in quibus penitentiæ locus eft. T. 7 c. 677 D.
Contra fiat certi fint, & incerti, & qui illi fint. Tom. 7 col. 823 A. B.
Contra fiat incertus plures effe, quem certos. Ibidem B.
Contra fiat eft, fi præter confinium rei fubfit, vel caufa. T. 7 c. 846 E.
Contra fiat natura quæ fit. T. 7 c. 750 C.
Contra fiat proprii nominis oritur res do, ut fe, facio, ut facias. T. 7 c. 838 A. B.
Contra fiat quafi convention fit. T. 7 c. 839 D.
Contra fiat quilibet ex pacto naturam fuam mutare poffunt. T. 7 c. 844 E. & c. 845 A.
Contra fiat fub conditione impofibili an poffit pratexere mendi fuffiteri. T. 7 c. 984 D.
Contra fiat, ut voluntate, aliter poffunt contrahentes. Tom. 7 c. 750 A.
Contra fiat quinam morte finiantur, quandoquam in heredem transferunt. T. 8 c. 1071 D.
Contra fiat an inter poffit cum ingenuate. T. 8 c. 390 A.
Contra fiat an nullus, fi in eo, in quo confiftit fubftantia eius, interveneritve error. T. 8 col. 390 B.
Contra fiat an nullus fit, qui non fit in confenfum utriufque partis. Ibidem.
Contra fiat a teftamentis malum diffuat. T. 8 c. 811 D. ex confenfu dominum confiteri. Ibidem, imaginari regularter nulli fint. Ibidem, c. 382 B. & c. 667 C. qui dolum tantum recipiant. Ibidem, c. 739 A. modo potius facti, quam animi. Ibidem, c. 744 B.
Contra fiat imaginarius in emptionibus juris vinculum non obliterare. T. 8 c. 388 C. D. quomodo definiatur. Ibidem D.
Contra fiat involuntarius eft malus.

Tom. 8 c. 328 A. maleficium est talis contractus. Ibidem.
Contractus, qui re contrahuntur, an dicione rei alienæ contrahuntur. T. 8 c. 330 B.
Contractus, qui proprie, & qui improprie dicuntur. Tom. 8 c. 323 B.
Contractus tempus in stipulationibus spectatur. T. 8 c. 96 D.
Contractus, vel delicti ratione nos fortiri forum. T. 8 c. 248 E.
Contractus voluntatis est, contractum implere necessitatis. T. 8 c. 442 B.
Contractus aralis. Tom. 9 c. 285 B. C.
Contractus qui non possunt resolvi. T. 9 c. 243 D.
Contractus libellarius quid. T. 9 c. 418 C. & c. 419 C.
Contractus bonæ fidei. Vide, Bona fides.
Contractus causæ temporariæ. Vide, Causa temporaria.
Contractus voluntatis ex pacto fuisse facti necessitatis. T. 9 c. 243 D.
Contractus in quibus venit dolus, & culpa. T. 9 c. 294 A. B. & in quibus non venit. Ibidem A.
Contractus aut est concretus malo, aut est conventio, quæ ex re vel verbis initium obligationis præbet. T. 9 c. 73 A. B.
Contractus, qui scriptura perficuntur. T. 9 c. 184 D.
Contractus, qui fiunt. T. 9 c. 70 E. mundi contractus. Ibidem.
Contractus arrabonici. Tom. 9 c. 184 B.
Contractus est pignus. Tom. 9 col. 595 E.
Contractus quodam esse, qui diligentiam exactissimam exigunt. T. 9 c. 205 C. qui sunt illi contractus. Ibidem.
Contractus diversi in quo differant a bonæ fidei contractu. T. 9 c. 89 A.
Contractus, & pacti vis non ex cadem. T. 9 c. 70 E.
Contractus formam accipiunt a gestis. T. 9 c. 530 A.
Contractus debaitio certa quæ. T. 9 c. 26 E.
Contractus mendi ratio servanda, non perverenda est. Tom. 10 c. 41 D.
Contractus strictiori iudicii, ex metus, vel doli causa non est ipso jure nullus; præterquam si dos marito promissa sit. T. 10 c. 277 A.
Contractus est convenire, cui res accessit. T. 10 c. 451 A.
Contractus est est synallagma, sic acceptatio est dialogus, & altro citroque liberatio. T. 10 col. 563 A.
Contractus sub conditione impossibili factus, neque defendi colore mendi. T. 10 c. 557 B.
Contractus an possit resolvi, adversario non consentiente. T. 10 c. 631 E.
Contractus libellarius quis sit. T. 10 c. 668 A.
Contractus ratione quis sortitur forum. T. 10 c. 754 A.
Contractus omnis, negotii contractus est. T. 10 c. 800 B.
Contractus quæ sit perfecta definitio. T. 10 c. 958 E.
Contractus habiti in territure pro nullis computantur. Tom. 10 c. 960 E.
Contractus bona fide habiti difficilis est rescissio. T. 10 c. 1009 E.
Contractus qui dolo malo contrahitur, nullus est. Tom. 10 col. 1040 B.
Contractus an possint fieri nuta. T. 10 c. 1074 B.
Contractuum voluntatis contrahere, necessitatis implere. Tom. 2 col. 310 E.
Ad contractum profecit pactum. T. 4 c. 252 B.
Prout contractum quicquid est, ita & fidei habet. T. 6 c. 93 E.
Contractus dicitur pignus etiam per epistolam quovis die, & anno. T. 6 c. 651 A. B.
Contractum quibuslibet impossibilis conditio an vitiet. Tom. 7 col. 284 B.
Contractum an vitiet impossibilis conditio. T. 7 c. 1423 E. & col. 1424 A. 1706 D.
Contractum inutilem esse, ex quo id agitur, ut non ex, qui initium dat contractui, obligatio acquiratur, sed alteri qualem extraneo. T. 8 c. 239 D.
Contractum aliud esse, pactum aliud. T. 8 c. 325 A.
Contractum esse rem consensu perfectam, unde mutua nascitur obligatio. T. 8 c. 500 B.
Contractum reformare quid. T. 9 c. 41 C. & c. 48 A.
Ex alterius contractu nemo obligatur. T. 2 c. 210 E.
Ex contractu pirari an fisco poena debetur. T. 4 c. 882 A.
In contractibus quæ fiunt confinia, aliter alteri obligatur ac id, quod alterum alteri ex æquo & bono præstare oportet. T. 1 c. 209 E. & c. 210 A.
In contractibus ex ordo temporis, vel scripturæ observetur. T. 1 c. 209 C.
In contractibus strictis quemadmodum bona fides exigatur. T. 3 c. 320 D. E.
De contractibus Ecclesiasticis. T. 3 c. 1144 B.
In contractibus bona fidei bona fides maxime deliberatur. Tom. 4 c. 706 B.
In contractibus omnibus exigitur bona fides, & quando. Tom. 4 c. 651 B.
Ex contractibus nascitur obligatio civilis, & naturalis, ex pactis obligatio naturalis tantum. T. 4 c. 828 A.
Ex contractibus datur actio, ex pactis vero non datur. Tom. 4 c. 728 A.
Contractibus convenio dat legem. T. 4 c. 682 A.
A ceteris contractibus stipulatio in quo differat. Tom. 4 col. 260 A.
In quibus contractibus diligentia, & levis, aut levissima culpa præstetur. Vide, Diligentia, Vide, Culpa.
In contractibus distinguendis quid maxime is spectandum. Tom. 5 c. 192 E.
In eventibus an liceat invicem se conscribere. Tom. 5 col. 522 E.
In contractibus spectatur tempus contractus. T. 6 c. 116 A.
In contractibus ambiguo sermonis an stat interpretatio contra illum, qui eo sermone usus est. Tom. 6 c. 340 C.
In contractibus spectatur, quid contrahentium uterque senserit. Ibidem E.
Contractibus quæ dubitationis causa inferuntur, ita commune non laedunt. T. 8 c. 291 A.
In contractibus, si fuerit dissensus, nullus est contractus. T. 8 c. 811 D.
Ex contractibus actiones de dolo in heredes dantur in solidum. T. 8 c. 1 E.
Contractibus bonæ fidei exceptio pacti, vel doli inest. T. 8 c. 377 D.
Contractibus privatorum immiscere se non potest Procurator Cæsaris. T. 9 c. 301 A.
In omnibus contractibus præstatur dolus, & lata culpa; in nullis pro peculiarium. Tom. 9 col. 374 D.
In contractibus ultimæ voluntates valent. T. 9 c. 1. C. novissimæ voluntates. Vide, Voluntates.
An in contractibus fraudi jura publica in continenti facta, pariant actionem. T. 10 c. 11. B.
Ex contractibus datur actio præscriptis verbis, si fin: inventi contractus, [illegible] actio certa legitimo prædicti. Tom. 10 col. 450 E.
In contractibus non tantum nobis, sed & posteris nostris consulimus; qui vero legit, solum legatarium spectat. T. 10 c. 532 D. E.
In contractibus [illegible] non est locus conditioni, sed actioni tantum in id, quod interest. T. 10 c. 1042 A.
De contrahenda, & commitenda stipulatione. Tom. 9 c. 1250 C. & 1252 A.
De contrahenda stipulatione. T. 9 c. 1252 C. & 1253.
Contrahendi ex, & verbis inter præsentes duo sunt genera. Tom. 1 c. 770 E. & T. 7 c. 664 A.
Contrahendi inter præsentes quot modi sint. T. 8 c. 315. C. inter absentes quot sint. Ibidem.
Ad contrahendum an aliquis compelli possit. T. 6 c. 540 E.
In contrahendo quod agitur pro eauto haberi. Tom. 7 col. 634 B.
Contrahens ubi se defendere, & an eo loco, quo contraxit, debeat. T. 7 c. 1215 A.
Contrahentem cum uno distringi in plures adversarios inquam est. T. 3 c. 438 A. & c. 698 B. C.
Contrahentes si in materia differant, nulla est emptio. Tom. 3 c. 17 D.
Contrahentes se invicem de pretio posse circumscribere. T. 7 c. 750 C.
Contrahentes quomodo invicem obligentur ex contractu emptionis, & venditionis. Tom. 10 c. 1012 C.
Contrahentium voluntates potius, quam verba in conventionibus spectari debent. T. 4 c. 913 E.
Contrahentium mens verba potior est. T. 4 c. 917 B.
Contrahentium voluntas requirit, ut de substantia rei contractuatur. Vide, Voluntas contrahentium.
Ex contrahentium pacto, & conferpe mutua ius reciprocatur vendentio. T. 10 c. 1007 E.
Contrahentibus idem obfuit, quod ex arcana fecerituary obfuit. T. 8 c. 721 E. & c. 834 E. & c. 896 B.
Contrahentibus an liceat se circumfirbere. T. 10 c. 1062 D.
Contrahere fidecium, est vendere filium ex lege, ut mihi emancipetur, & a me manumittatur. T. 4 c. 108 E. & c. 109 A.
Contrahere fidecium est legem adere vendioni, ut mutuo liceat. T. 4 c. 364 D.
Contrahere integra oratione quidam propria sit. Tom. 6 c. 438 D.
Contrahere an quis alteri possit. T. 8 c. 540 A.
Contrahere nemo cogitur, sed contractum implere. Tom. 8 col. 441 B.
Contrahi judicio quisque dicatur. T. 6 c. 540 E. & c. 541 A.
Ubi quis contrahit, ibi & convenirri debet. T. 4 c. 912 E.
Contrahentium non tantum fides, sed & deliria. T. 8 c. 500 E.
Contrariæ quæ, & quo loco videntur. T. 7 c. 145 A. & c. 69.
Contrariæ unusquisque in eo loco intelligitur, in quo, ut teneret, se obligavit. T. 8 c. 348 D. etiam eo loco convenire potest. Ibidem E. forum, sive domum suam revocare non potest. Ibidem.
Ubi contrariæ quis, ibi conveniur, nec revocare domum potest. T. 4 c. 912 E.
Ubi contrariæ defunctus, ibi heres eius, aut omnino ipsum tutores convenire possunt. T. 8 c. 1035 A.
Contraria actio pignerarilia cuinam detur. T. 5 c. 420 B.
Contraria negotiorum gestorum actio quando, & in quodnam detur. T. 6 c. 13 B.
Contraria voluntate non interpolita, pater ratum habere videtur, quod filius fecit. Tom. 6 c. 526 A.
Contraria actio pignerarilia. Tom. 9 c. 209 D. cui competit. Ibidem D. E.
Contrariæ actiones an sint bonæ fidei. T. 8 c. 1116 A.
Contrariæ qualitates an possint fieri eidem inesse. Tom. 8 c. 745 D.
Contrariæ actiones quæ. T. 9 c. 500 A. & seq.
Contrariæ actiones commodati, pignerationis, & aliæ habent commodatarius, creditor, depositarius, mandatarius, gestor, tutor. Ibidem A. B.
Contrarium an eadem ratio efficiat in donationibus. Tom. 4 c. 996 B.
Unum contrarium in quo subiectio est, non potest etiam esse alterum. T. 4 c. 1440 A.
Contrarium in [illegible] de opere publico. T. 4 c. [illegible] conciliat auctor. T. 5 c. 662 D.
Contrarii unius excluso est alterius positio. T. 4 c. 1370 A. & Tom. 5 c. 171 D.
Contraria in se invicem pugnant, diversis diffinitionibus rationem habent. T. 5 c. 527 A.
Contraria esse nequeunt, quæ una eademque ratione constituuntur. T. 4 c. 1229 A.
Hæc, quæ sunt privatim natura, inter se contrariæ in contraria. Tom. 4 c. 1440 A.
Contraria, & diversa quantum differant. T. 6 c. 358 E.
Contraria, & diversa differunt apud Dialecticos. T. 9 c. 1017 B.
Contrariorum una, eademque causa. T. 1 c. 1218 D.
Contrariorum eadem disciplina. T. 4 c. 996 B.
Contrariorum una, eademque causa est, sed ea, quæ prorsus eadem, sed eadem, si in contrarium agatur. Ibidem.
Contrariorum eadem est disciplina. T. 4 c. 144 E. & Tom. 9 c. 593 D.
Contrariorum eadem est ratio. T. 4 col. 996 B. & Tom. 6 col. 37 B.
In contrariis duabus orationibus non semper una est vera, altera falsa. T. 4 c. 116 A. B.
Contrariæ semper est loco movere. T. 4 c. 646 D.
Contrariæ, vel attrahere, an fit loco movere. T. 5 c. 716 B.
Sine contractione furtum utrum fiat. T. 4 c. 823 C.
Contribuere legata, aut fideicommissa est, in ratione legis falcidiæ

Q inc-

iscunda, ex commui calculo fubiicere. T. 4 c. 1218 E.
Contribuere eft commiicere, conferre, confundere, communi calculo fubiicere omnia pergere, & fimul omnia compouere, compaare, cum de lege falcidia quaeritur, locum habeat nec ne, & quotiens locum habeat. T. 6 c.407 D. E.
Contributio non fit naufragio facto. T. 1 c. 186 B.
Contributio quid eft. Tom. 4 c.763 D.
Contributio locum quando habet, & quando non. T. 4 c. 1069 B. ratio ejus differentiae. Ibidem.
Contributio ob jacturam mercium naufragii vitandi gratia quando locum habet, & quando non. T. 4 c. 1414 B. & feq.
Collationis contributio ob jaduram non nifi naves fibra fieri debet. T. 4 c. 1413 B. & T. 5 c.538 B.
Contributio quando locum non habet. T. 4 c. 534 D.
Contributio an fit omis rerum fervatarum, aut hominum fervatorum. T. 5 c. 535 D.
Contributionis aequitas quandoquam locum habeat. T. 5 c. 534 B.
Contributionis quando locus eft, & quando non. T. 4 c. 1068 B. extio differentiae quae. Ibidem.
Contributionis portionum hereditariarum, & legatorum locus fit nec ne, cum portio exhaufta integra aeteitur, vel contra portio integra exhaufta. T. 6 c. 411 D. an cum portio exhaufta exhaufta accedit. Ibidem.
Contributionem qui praeftare debeant, quo portio praeftanda, & quo abfque contributio exigenda fit. T. 5 c. 530 D. E.
De contributione portionum. Tom. 6 c.408 B. & feq.
Contributiones quae dicuntur. T. 2 c. 670 C.
Controverfia de arborum radicibus. T. 1 c. 70 C. D.
Controverfia inter duas aera de quibufdam fervis, quos unus emtos poffidebat, inter dicebat fibi debere ea cauia depofiti, & fumpto arbitro, an ea eius fententia fefio ipsius petitio fit. Tom. 4 c. 881 D. E.
Controverfia ex l. 7 §. cum quis, de aequir. rer. dominio, quae fuit inter Sabinianos, & Proculejanos de materia alienae, & fpecie ex ea facta, explicatur, & tollitur. T. 5 c. 378 D.
Controverfia Proculejanorum, & Sabinianorum de poffeffione unius rei in folidum, quomodo dirempta fit. T. 5 c.708 D. E.
Non omnis controverfia eft lis. T. 5 c. 867 C.
Controverfia eft poteft ante litem contefatam. Ibidem. quando fit. Ibid.
Controverfia eft praeparatio litis. Ibidem.
Controverfia a lite quid differat. T. 8 c. 510 B.
Controverfia eft poteft ante contefiationem. Ibidem A. B.
Controverfia ftatus. Vide, Status.
Controverfia eft, non lis, antequam in judicium veniatur. Tom. 9 c. 183 E.
Controverfia eft ante litis contefationem. T. 9 c. 136 D.
Controverfiae, & litis difcriminen. T. 2 c. 97 D. E.
Controverfiae quae dicantur. Tom. 5 c. 867 C.
Controverfiae reftituendorum tranfigi, & dirimi non poffunt fine Judice. T. 9 c. 187 C.
In controverfiis, quae pendent ex reftitutione, fcriptum jus fequendum. T. 8 c. 509 A.
Quod eft controverfum an fit idem, quod id, quod non conftat inter omnes. T. 10 c. 330 B.
Contubernales qui dicantur. Tom. 1 c. 1341 E.
Contubernalis quinam, & unde ita dicatur. T. 5 c. 431 C.
Contubernales qui dicantur. T. 5 c. 548 B.
Contubernalis. T. 6 c. 751 D.
Contubernalis quae dicitur. Tom. 9 c. 1421 B.
In contubernali adulterium non vindicatur lege Julia. Ibidem. D.
Contubernalis domicilium non mutant. T. 9 c. 617 D.
Contubernium eft naturale nomen. T. 1 c. 1456 B.
Contubernium inter fervos, matrimonium inter liberos contrahitur. T. 1 c. 397 C.
Contubernium contrahitur inter fervos, vel tum fervis. T. 9 c. 1421 B.
Contubernium, & matrimonium in quo differant. Ibidem.
Contubernium. T. 9 c. 444 D. & c. 449 A.
Ex contubernio non contrahitur affinitas. T. 8 c. 211 D.
Ex contubernio filii fufceati qui dicuntur, & an patri fuccedant. T. 8 c. 191 E.
De contubernio violato. T. 9 c. 1421 B.
Contumacia heredi nihil nocet. T. 2 c. 1023 C.
Contumacia qualibet eft dolus. T. 3 c. 91 A.
Contumacia cuius damno coercetur. T. 4 c. 875 C.
Contumacia quid eft. T. 4 c. 23 E. magna negligentia eft lata culpa, de fere idem, quod dolus. Ibidem E.
Contumacia litis damno coercetur. T. 4 c. 875 C.
Contumacia non reftituendis, quod judex aeftimaverit, in actione de dolo, aut quod metus caufa, pinitur condemnatione in id, quanti aeftor in litem juraverit. Tom. 5 c. 148. D. E.
Contumacia quando dolus eft, & malitia mala. Tom. 5 col. 561 D.
Contumacia filii emancipati praeteriti, non conferentis bona propria, an, & quomodo punitur. T. 5 c. 618 A.
Contumacia proprietarii, & fructuarii quomodo punitur. T. 5 c. 641 E.
Contumacia rei coercei poteft ex communicatione. Tom. 6 col. 800 E.
Contumacia pro confeffione habetur. T. 6 c. 834 A.
Contumacia actoris multum differt a contumacia rei. T. 6 c. 805 B. C. illi mitior, & facilior. Ibidem B.
Contumacia damnato non effe ius appellandi, nous effe reftitutionis petendae jus, & cur. Tom. 9 c.986 D.
Contumacia plectitur damno litis. Ibidem C. D.
Contumacia actoris poenae. Tom. 9 c. 134 C.
Contumaciae rei eadem eft poena, quae actoris. Tom. 9 col. 136 D. E.
In contumaciam quando incidit actor. Tom. 9 col. 133 C. & feq.
In contumaciam quando incidit reus. T. 9 c. 136 C. & feq.
Per contumaciam abfens. T. 9 c. 135 A. eius poena. Ibidem.
Ex contumacia condemnatus an poffit appellare. Tom. 4 c. 875 C.
De contumacia, & contumace. T. 10 c. 798 E. & c. 799 A. & feq.
Contumax quis dicatur. T. 1 c. 479 E.
Contumax abfens in capitali caufa non damnatur. T. 1 c. 477 D.
Contumax dicitur a contumendo. T. 4 c. 162 D.
Contumax eft, qui non refpondet in jure. Ibidem E.
Contumax eft is, qui contemnit, & originem habet, teffe Nonio, a contemendo. T. 4 c. 874 E. & c. 875 A.
Contumax, & fuperbus in quo differant. T. 4 c. 162 E. fi habeas, quod refpondeas, nec refpondeas, fuperbus es. Ibidem. & quod alis fuperbis eft, ergo Praetorem eft contumacia. Ibidem.
Contumax frater, obfata caufam, reftituum jus recipere poteft. T. 4 c. 91 E.
Contumax qui fit, & quae ejus poena. T. 5 c. 1046 A.
Contumax unde dictus. T. 6 c. 806 E. quis proprie contumax. Ibidem E.
Contumax non eft, qui appellat. T. 6 c. 840 D.
Contumax, qui vicit, victo damnatur expenfarum nomine. Tom. 6 c. 656 E.
Contumax litem amittit. Tom. 7 c. 160 E.
Contumax quis dicitur. T. 9 c. 133 D.
Contumax adverfus Praetorem, qui vocatus non venit, quae intelligatur. T. 9 c. 1087 C.
Contumax mores citatus, qui ad judicium non venerit, quomodo punitetur. T. 9 c. 225 A.
Contumax quomodo coercetur. T. 10 c. 412 E.
Contumacem plerumque tria facient edifta. T. 1 c. 959 C.
Contumacem, & quando pro eo, & adverfus eos pronuntiari poteft. T. 9 c. 124 D. E.
Contumaces, & inobedientes ius exercendi habent magiftratus municipales capitis pugnarius. T. 9 c. 1194 B. C.
Contumacium poena excommunicatio. T. 6 c. 835 D.
Contumacia a contemnendo. T. 1. c. 243 D.
Contuebare, & decoquere an eadem fint. T. 6 c. 318 E.
Contutor, qui pro tutore convitur, quando in ufuras convenitur, & quando non. T. 4 c. 320 E. & c. 321 A.
Contutor qui pro contutore fos folvit, an pupillus ei debeat cedere actionem fuam adverfus contutorem. Ibidem.
Contutor contutorem fuum etiam manente patefta fufpectum pofulare poteft. T. 5 c. 580 D.
Pro contutore tutor non conventur ut mentiatur, qui rem fuiquifi gefit, & perdidit, & quando conveniendus. T. 4 c. 808 B.
Contuteres in ius vocatur. T. 6 c. 10 D. eorum commune eft periculum, & commune officium. Ibidem.
Quae contuleftis non poffunt. Vide, Jurius inutilitier.
Convalefcere an poffit ex poft facto, quod ab initio non valet. T. 5 c. 38 B. neque quod fuge defectuum ab hac regula. Ibidem.
Convenit, ut tu mannumittere, ego manumitti, tu non, quae actione agatur. T. 7 c. 830 E.
Conveniendus ubi quis fit. Tom. 7 c. 164 D.
Convenit alium non prohibere, mutato adverfario, fi poftquam unum convenerit, nondum expetto. T. 5 c. 64 B. C.
Convenire in mausum viri quid fit. T. 5 c. 397 C.
Convenit inter me & te, te ego exigerem a tou, & tu a meo debitore; fi ego exegerim, tu refteo, ex quibus nihil tenetur. T. 7 c. 832 D.
Convenit verba poftea fignificetur, non ftipulatio. T. 7 c. 795 E.
Convenitur fare in manum. T. 1 c. 316 B.
Convenitur in manum, aut confarreatione, aut coemptione. Ib. C.
Convenitur refte quis, ubi contaxit. T. 10 c. 938 C.
Conventa, & pacta. T. 4 c. 247 E. ratio utilis quae eft. Ib. c.248 D.
Conventicula Arianorum, ac Donatiftarum damnata. T. 2 c. 1088 D.
Conventionales fponsi legibus reprobatae. T. 2 c. 1766 D.
Conventio omnis iufta juris gentium eft. T. 1 c. 902 D.
Conventio in manum non fit ad tempus. T. 3 c. 155 D.
Conventio, quae re fit, a recita differt. T. 1 c. 919 A.
Conventio privata iuri publico non derogat. T. 5 c. 185 C.
Conventio tacita eft fides tacita. T. 2 c. 651 B.
Conventio eft genus, cuius fpecies duae funt contractus, & pacta. T. 4 c. 247 E.
Conventio ingens dat contractibus. T. 4 c. 681 A.
Conventio praecipit pro traditione habetur, nuda vero fcriptura non. T. 6 c. 412 A.
Conventio unius alterum non libertat. T. 4 c. 739 A.
Conventio nuda non obligat, fex vero obligat. T. 4 c. 830 B.
Conventio iuffa an fit fervanda, quae fcilicet pare non improbatur. T. 4 c. 837 C.
Conventio, vel obligatio utrum expeditiores fint ad fomentandas circa judicia fententiam paratam. T. 4 c. 838 C.
Conventio privata utrum juri publico aliquid derogat. T. 5 c. 554 A.
Conventio privatorum ad det juridiciorum privato. T. 5 col. 3 D.
Conventio quaeanam inutilis, & inutilis dicatur. T. 5 c. 40 A.
Conventio quomodo fiat. T. 5 c. 47 D. E.
Conventio a pafto in quo differat. Ibidem E.
Conventio genus eft, cuius fpecies contractus, & pactum, five pactio. Ibidem.
Conventio re, & verbis inter praefentes, & abfentes. T. 5 c. 48 A.
Conventio genus eft, fub quo duae fpecies fumma continentur, nempe contractus, & pactum. T. 5 c. 47 E.
Conventio fit aut publice, aut privatim. T. 5 c. 50 C.
Publice fit conventio inter Duces Belli. Ibidem.
Conventio, vel juriurandum fine caufa an valeat. T. 6 c. 52 B.
Conventio, quae contractus adjicitur, ab initio format contractum, & actionem ex contractu. T. 6 c. 557 E.
Conventio an reftituat emptionem, venditionem, vel liberationem aliqua caufa, aliquove modo pariat. T. 6 c. 96 C.
Conventio in jusjurandum. Vide, Vocatio in jus.
Conventio, licet nuda, contractus eft, non pactum. T. 7 c. 832 D.
Conventio contrahentium legem dat contractibus. T. 7 c. 750 A.
Conventio de futura fucceffione an valeat. T. 7 c. 799 E.
Conventio ex re ipfa fumit effectum. T. 7 c. 97 D.
Conventio inter duos, ut fi qua hereditas alicuiem obveniat, communis fit, an valeat. T. 7 c. 791 A.
Conventio qualis contractus fit. T. 7 c. 834 B.
Conventio, & reconventio. T. 7 c. 470 A.
Conventio omnis, aut contractus eft, aut pactum. T. 7 c. 615 A.
Conventio, ut dotia accedent conditioni fuafi, an fuerit neceffaria. T. 7 c. 719 C.
Conventio, quicquid ad peremerit iure patronatus, reftituatur iri, an valeat. T. 7 c. 791 A.
Conventio litigantum fequenda, modo non fit impoffibile. T. 8 c. 485 E.
Conventio a pactione in quo differat. T. 9 c. 27 A. B.
Conventio poftterior quando non valet. T. 9 c. 86 C.
Conventio non poteft ledere jus alterius. T. 9 c. 594 A.
Conventio in minum aliud eft, aliud dotis datio. T. 10 c. 197 E.
Conventio in mausum quid eft. Ib.
Conventio nuda perficitur fufo confenfu. T. 10 c. 877 B.
Conventio, ut heres fuccedat, in compromiffo recipitur. T. 1 c. 489 A.
Conventio mutuae fucceffionis, idem, mutatis mutandis. T. 2 col. 48 C.
Conventionis nomen generaliter acceptum. T. 1 c. 930 D.
Conventionis publicae definitio. T. 1 c. 941 B.
Conventionis nomen quam late patet, & quid continet. Tom. 5 c. 47 E.
Conventionis incuabe fempet fpeftanda eft ratio. T. 7 c. 919 A. nec fpeciatur ordo expiendi fidei. Ibidem B.
Conventionis iuffae replicatio adverfus reftipitionem fori, quando fortes, & abfentes. T. 5 c. 48 A.
Conventionis poftterior pars contrfat priorem. T. 5 c. 553 A. B.
Conventionis nomine continentur pactum, & contractus. T. 10 c. 896 B.
Conventioni congruit judicis condemnatio eff exfequenda. Tom. 4 c. 838 C.
Conventionis judicis incompetentia adeundi an quis ftare cogatur. T. 7 c. 97 C.
De conventione publico juri adverfa. T. 1 c. 708 C. D.
Conventione reftituenda jus competit. T. 1 c. 241 E.
Conventione privatorum facile mutatur privatum jus. T. 1 c. 21 C.
De conventione an oriatur mandati actio. T. 6 c. 14 D.
Conventiones adiuvantur ex initio, non ex implemento. T. 1 c. 1035 D.
Conventiones juridgentium, aut contractus fint, aut pacta. Tom. 1 c. 1021 E.
Conventiones, & pacta tacite, fine formae ullo fieri poffe eorum eft. T. 5 c. 48 B.
Conventiones, quae privatim fiunt, Q: aut

aut fust juris gentium, aut legitimæ. T. 5 c. 50 D.
Conventiones juris gentium quæ sint, & ubi enumerentur. Ib.
Conventiones, quæ fuerit juris gentium, fuit contractus, non pactæ. Ibidem.
Conventiones legitimæ quæ dicantur. Ibidem E.
Conventiones precariæ. Vide, Precariæ conventiones.
Conventiones æstimari ex initio, non ex implemento. Tom. 7 cal. 831 C.
Conventiones vulgares si sint omissæ, foleunes conventiones pro interpositis habentur. T. 7 c. 1187 E.
Conventionum species, & quomodo conventiones fiant. T. 1 c.920 D. E.
Conventionum formula est stipulatio. Vide, Stipulatio.
In conventionibus, vel testamentis quæ abundant, nihil notare, imo prodesse magis. T. 4 c. 669 E.
In conventionibus contrahentium voluntates potius, quam verba spectari debent. T. 4 cal. 912 E. & c. 913 A.
In conventionibus an posset conditio jurisjurandi remitti sine fraude eius, cum quo conventio facta est, qui non ab re appositè conditionem jurisjurandi. T. 6 col. 51 D.
In conventionibus novissimæ voluntates prestantur. T. 7 c. 85 D.
In conventionibus folent homines plerumque abusive loqui. Tom. 9 c. 441 C.
Conventionales stipulationes quæ sint. T. 8 c. 1055 A. quæ earum genera. Ibidem c. 1056 B. C.
Conventionales epistolæ. Tom. 9 c. 1352 E.
Convertere eo, qui dolo amisit possessionem, non liberatur possessor. T. 4 c. 738 D.
Convertio possessione liberatur is, qui possessionem amisit. Ibidem.
De conventu negotiorum illicito. T. 9 c. 397 B.
Conventum pactum quid. Tom. 3 c. 36 B.
Conventionum verbo qui continentur. T. 1 c. 1030 A.
Convicium judici qui ingefferit, infamia damnatur. T. 1 c.475 B.C.
Convicium cantorum, vel convocium quid sit. T. 3 c. 175 D.
Convicia sola restant victo. T. 10 c. 90 C.
Convictus an de conciliis participibus, & mandatoribus quæri possit. T. 1 c. 655 C.
Convinci quis non nisi scriptura, aut testibus potest. T. 1 c.476 C.
Convivium, & contumelia a pluribus facta augent injuriam, & gravius laedit honos meus, quam si unus tantum convivium dicat. T. 5 c. 34 A.
Convivii fit injuria. T. 9 c. 1464 C.
Cophinos metuiare genus fuisse. T. 7 c. 1454 E.
Copia infrumentorum. T. 9 col. 1 A.
Copiæ peritidis. T. 8 c. 481 B.
Copiæ vitiatæ. T. 9 c. 322 E.
Copiarum debitor non utitur compensatione. Ibidem.
Copiæ Papinianus vocat vivendi causam, copias vitiatas. Tom. 4 c. 1350 D. unde nomen caupona fecit. Ibidem.
Copias esse alimenta, & annonas. T. 9 c. 322 E.
Copiatæ qui olim fuerint. Tom. 2 c. 1023 D.
Copiatæ clerici proprie non fuit. T. 2 c. 1023 E.
Copiatæ, seu decani, certo numero ab episcopis ordinandi. Ibid. D.
Caqui fuit fecarii, qui in cauponis ministerium prebent, vel in stabulo. T. 4 c. 801 C. D.
Coitum abominatus veteris fervantiæ fœstis habere vim. Tom. 3 c. 448 C.
Colaria linigerorum quid. Tom. 8 c. 630 C.
Coram pupillo. Ibidem.
Corax Tritio. Ibidem.
Corbes liquoris capaces fuisse, consumulis indicat. T. 7 c. 1454 D.
Corbem eius generis fuisse, ut ignem ferre possent. Ibidem E. mentis ex genus suisse. Ibidem.
Corbis fieri potest, ut vinum continet. T. 3 c. 51 E.
Corbim in structuris Vitruvio quid est. T. 2 c. 1102 D.
Cornelia lex. Vide, lex Cornelia.
Lex Cornelia duplex; una Numinarius, altera Testamentaria. T. 10 c. 736 E.
Lege Cornelia nummaria qui teneantur. Ibidem.
Cornicularii qui, & cur ita dicti. T. 1 c. 917 C.
Cornicularii ne radicos ad obsequium vocent. T. 2 c. 851 D.
Cornicularii quinam sint. Tom. 10 c. 864 D.
Corniculariorum immunitas. T. 2 c. 996 A.
Per cornicularios parebat aditus ad Principis, & judicis secretarium. T. 10 c. 865 E.
Cornutus ferire verbo panem contineri, & significari ait. Tom. 5 c. 397 C.
Cornutus cavillationis genus. T. 8 c. 609 E.
Corona capiti imposita signum velamini. T. 2 c. 650 D.
De corona clericorum. T. 6 c. 968 C. D. & c. 969 C.
Corona dicitur non recipit multiplicationem, recipit quantitas. T. 3 c. 404 B.
Corpus mortuum in civitatem infferri non licet, ne funestentur ciues civitatis. T. 1 c. 380 D.
Corpus advocatorum dicitur fœmiarum dignitatum. T. 9 col. 157 B.
Corpus divisio. Tom. 3 col. 451 D.
Corpus petitur, aut repetitur ubi est, quantitas ubique. T. 5 c. 405 B.
Corpus certo loco continetur. Ibidem.
Corpus quibusdam sensibus percipitur. T. 5 c. 174 A.
Corpus, ut respublica, municipium, cives, municipes, civitas, &c. Syndicum quandoque eligere debet ad agendum, & ad excipiendas actiones. T. 6 c. 279 B. C. D.
Corpus certum quando legatum intelligatur. T. 7 c. 155 D.
Corpus incertum, & corpus certum in quo differunt. Tom. 7 c. 1108 A.
Corpus Homeri fuit ejus opera. T. 9 c. 480 D.
Corpus legum. Ibidem.
Corpus quorum violatum est, nihilominus integer, & cadus remanfit animus. T. 10 c. 724 B.
Corporis & quantitatis differentia ad confirmandum Divi Pii. T. 3 c. 403 D. E.
Corporis Christi Sacra Communio domi non fiat. Tom. 2 col. 1103 D. E.
Corporis educationi prospexisse verisimile est, qui disciplinæ animi prospexit. T. 7 c. 1337 A.
Inter corpus, & quantitatem differentia quæ. T. 3 c. 443 A.
Corpore an fiat stipulatio, Stichus, & Pamphilo in disjunctione dedisse. T. 10 c. 224 A.
In corpore an hominem genuin, cuius inopia eludit mulctam. Tom. 10 c. 870 C. D.
Corpora humantur, manent testamenta. T. 1 c. 489 B.
Corpora permutationem non recipiunt. T. 4 c. 102 C.
Corpora, quæ spectantur ut corpora, fuat in usu, non in abusu. T. 5 c. 391 A.
Corpora, quæ spectantur ut corpora, non sunt in abusu, fiout alia res in mutuum veniemes, sed in usu. T. 5 c. 391 A.
Corpora deposita, & commendata transferri possunt e alium locum sine venia Principis, aut magistratus. T. 5 c. 925 B.
At corpora postquam sepulturæ tradita non possunt transferri, nec loco moveri sine periculo, nisi impetrata venia a Principe, aut Prefide. Ibidem.
Corpora mobilia sunt in loco, aura in nullo loco sunt, quia ore, jyde fuit, fed intelligitur. Tom. 6 c. 572 D.
Corpora communorum communi genere continentur, non specie. T. 7 c. 629 B.
Corpora qui dicit, quasnam res complectatur. Tom. 8 col. 1047 D.
Corpora, qualia sint civitates, municipia, collegia, incertis personis adunemeantur. T. 9 c. 863 D.
Corporum divisio. Tom. 3 col. 451 D.
Corporum solutio. Vide, Solutio. Corporum liberorum æstimatio an fieri potest. T. 5 c. 536 C.
Corporum legatorum prestationes variæ fuit, nec inter se mutuam functionem recipiunt. T. 7 col. 990 A. B.
Corporum vindicationes in quibus differant a servitutum vindicationibus. T. 8 c. 1104 D.
Corporum dominium inter fiocos communicatur statim, esti traditio non intervenerit. Tom. 10 c. 999 C.
Corporales res an legari possint. T. 8 c. 992 A.
Corporales res quinam maxime dicantur. T. 8 c. 941 A.
Res corporales separatim a nummis. T. 10 c. 760 A.
Rerum corporalium divisio sit per additionem communem dividendo. T. 7 c. 577 B.
Corporalia possidemus, non incorporalia. T. 5 c. 692 E.
Corporati qui sint, & eorum Privilegia. T. 1 c. 806 D.
Corporati Urbis Romæ privilegiati. T. 1 c. 816 B.
Corporatorum cura cui olim committa. T. 10 c. 844 B. C.
Corpora, non incorpora commodari posse. T. 7 c. 833 D.
Correlativorum an eadem semper fit ratio, an aliquando, & fœpius differat. T. 7 c. 1 E.
Correorum conditio quinam proficiat. T. 6 c. 115 C.
Correus an liberetur, principali reo deportato. T. 4 c. 118 D.
Corrivare aquam quid. Tom. 8 c. 546 D.
Corrumpere judicem, corrumpere adversarium contumaciam, ut patia. T. 10 c. 612 E.
Corruptela adversarii, colluisionis species. T. 1 c. 098 D.
Corruptela Procuratoris. Tom. 5 c. 478 B.
Corruptela omnis a reo falsitas est. T. 10 c. 612 D.
Corruptor, & Prævaricator in quo convenient. T. 5 c. 478 C.
Corruptor, qui pecunia aliquem corrupit, odio majore dignus est. Ibidem.
Corruptus dulcedine pecuniæ in retinenda pecunia præferat ei, qui corrupit, dignusque est odio majore. Ibidem.
Cortinæ Regiæ. T. 2 c. 658 A.
Cortex vel gallica unde. T. 2 col. 600 E.
Corvi mali malum ovum. T. 10 c. 249 E.
Ex cotoriis vestigal. Tom. 8 col. 498 C.
Κοτυρεῖοι fuit Piratæ. Tom. 1 col. 539 E.
Crassitudo paricitis, quæ esse debeat. T. 7 c. 592 E.
In Crassum Cicteronis cachinnus. T. 10 c. 382 C.
Crassitiæ parietis qui dicatur. T. 7 c. 592 E.

Creatio in jure pafsim dicitur nominatio, & nominator creator. T. 4 c. 37 D.
Creatio, nominatio, datio, ordinatio in jure idem est. Tom. 4 c. 1014 D. E.
Creatores, qui & nominatores, quinam sint. T. 10 c. 585 E. & col. 586 A.
Credere est facere. Tom. 4 c. 660 E.
Credere quid sit. Tom. 7 col. 613 B.
Credere filio familias perdere est, & quid donare. T. 10 c. 902 D.
De credita pecunia. T. 7 c. 655 C. & 69 C.
Creditæ ab alio mea pecunia meo nomine, & accepto pignore, mihi ipso sure acquaerunt obligatio principalis, non obligatio pignoris. T. 7 c. 1195 E.
Creditæ pecuniæ usura non debentur ex pacto nudo sine stipulatione. T. 4 c. 966 C.
Creditis jus. Vide, Jus creditii.
Creditii appellatione qui contractus continentur. T. 7 c. 650 C.
Creditii servandi causa qui mittitur in possessionem, an possidet. T. 8 c. 170 D.
Creditii causa furto non interciptur. T. 8 c. 684 B.
Creditii hereditarii causa obnuntiatio deperitur. T. 10 c. 926 E. & c. 927 A.
Ex causa creditii an subsit per libertum bonorum acquiratur. T. 10 c. 979 B.
Creditor chirographarius debitorem debitoris convenire non potest. T. 3 c. 106 C.
Creditor, in possessionem bonorum ex edicto ediitus, bonorum gestioni comparatur. T. 3 c. 431 B.
Creditor servitutem fundo imponere potest. T. 1 c. 1143 E.
Creditor fundi, & fervitutis fundo debitæ vindicationem habet. Ibidem.
Creditor cur possidet pignus. T. 1 c. 946 D.
Creditor pro alieno possidet. T. 1 c. 1123 A.
Creditor, proprium non possidet. T. 1 c. 1126 E.
Creditor, qui plus exigit, creditu cadit. T. 1 c. 1080 C.
Creditor si moram fecerit, utro minoris fuerit, condemnatio fiet. T. 1 c. 1472 E.
Creditor pecuniæ nauticæ periculum suscipit. T. 3 c. 238 C.
Creditor publicus quibus res crediti amittat. T. 1 c. 1187 E.
Creditor an dominium pignoris transferat. T. 1 c. 90 C.
Creditor utrum fuerit actione agere possit de pignore fubrepto. T. 1 c. 324 D.
Creditor an a singulis fideijussoribus, qui illis contestate tempore solvendo fuit, compellatur partes petere. T. 1 c. 207 D.
Creditor an fideijussorem pro debitore obligare. T. 1 col. 82 E.
Creditor invitus pignus vendere non cogitur. T. 4 c. 937 A.
Creditor, qui pignus, & fideijussorem accepit, quando pignus, & quando fideijussorem convenire potest. T. 4 c. 966 E. & c. 967 A.
An creditor posterior habeat jus offerendi priori creditori, & ei, qui a priore creditore emerit. T. 4 c. 900 B.
Creditor, novatione facta, an cogatur mutare obligationem. T. 4 c. 896 D.
Prior creditor, generalem habens hypothecam, præferitur posteriori specialem habenti. Tom. 4 col. 950 E.
Prior creditor prior est posteriori. T. 4 c. 899 E. & c. 900 B.
Creditor in venditione pignoris, quæ fit ex pafto, suum negotium gerit, non debitoris. Tom. 4 c. 913 C.
Creditor si debitori heres extiterit, confunditur obligatio additione hereditatis. T. 4 c. 828 B.
Creditor quando ex dolo mutitur in possessionem, an possidet. T. 8 c. 170 D.
Creditor furtum fecit non interciptur. T. 8 c. 684 B.
Crediti hereditarii causa obnuntiatio deperitur. T. 10 c. 926 E. & c. 927 A.
Ex causa creditii an subsit per libertum bonorum acquiratur. T. 10 c. 979 B.
Creditor chirographarius debitorem debitoris convenire non potest. T. 3 c. 106 C.
Creditor, in possessionem bonorum ex edicto ediitus, bonorum gestioni comparatur. T. 3 c. 431 B.
Creditor servitutem fundo imponere potest. T. 1 c. 1143 E.
Creditor fundi, & fervitutis fundo debitæ vindicationem habet. Ibidem.
Creditor cur possidet pignus. T. 1 c. 946 D.
Creditor pro alieno possidet. T. 1 c. 1123 A.
Creditor, proprium non possidet. T. 1 c. 1126 E.
Creditor, qui plus exigit, creditu cadit. T. 1 c. 1080 C.
Creditor si moram fecerit, utro minoris fuerit, condemnatio fiet. T. 1 c. 1472 E.
Creditor pecuniæ nauticæ periculum suscipit. T. 3 c. 238 C.
Creditor publicus quibus res crediti amittat. T. 1 c. 1187 E.
Creditor an dominium pignoris transferat. T. 1 c. 90 C.
Creditor utrum fuerit actione agere possit de pignore fubrepto. T. 1 c. 324 D.
Creditor an a singulis fideijussoribus, qui illis contestate tempore solvendo fuit, compellatur partes petere. T. 1 c. 207 D.
Creditor an fideijussorem pro debitore obligare. T. 1 col. 82 E.
Creditor invitus pignus vendere non cogitur. T. 4 c. 937 A.
Creditor, qui pignus, & fideijussorem accepit, quando pignus, & quando fideijussorem convenire potest. T. 4 c. 966 E. & c. 967 A.
An creditor posterior habeat jus offerendi priori creditori, & ei, qui a priore creditore emerit. T. 4 c. 900 B.
Creditor, novatione facta, an cogatur mutare obligationem. T. 4 c. 896 D.
Prior creditor, generalem habens hypothecam, præferitur posteriori specialem habenti. Tom. 4 col. 950 E.
Prior creditor prior est posteriori. T. 4 c. 899 E. & c. 900 B.
Creditor in venditione pignoris, quæ fit ex pafto, suum negotium gerit, non debitoris. Tom. 4 c. 913 C.
Creditor si debitori heres extiterit, confunditur obligatio additione hereditatis. T. 4 c. 828 B.
Creditor quando ex dolo mutitur in possessionem, an possidet. T. 8 c. 170 D.
Creditor furtum fecit non interciptur. T. 8 c. 684 B.
Crediti hereditarii causa obnuntiatio deperitur. T. 10 c. 926 E. & c. 927 A.
Ex causa creditii an subsit per libertum bonorum acquiratur. T. 10 c. 979 B.
Creditor chirographarius debitorem debitoris convenire non potest. T. 3 c. 106 C.
Creditor, in possessionem bonorum ex edicto ediitus, bonorum gestioni comparatur. T. 3 c. 431 B.
Creditor servitutem fundo imponere potest. T. 1 c. 1143 E.
Creditor fundi, & fervitutis fundo debitæ vindicationem habet. Ibidem.
Creditor cur possidet pignus. T. 1 c. 946 D.
Creditor pro alieno possidet. T. 1 c. 1123 A.
Creditor, proprium non possidet. T. 1 c. 1126 E.
Creditor, qui plus exigit, creditu cadit. T. 1 c. 1080 C.
Creditor si moram fecerit, utro minoris fuerit, condemnatio fiet. T. 1 c. 1472 E.
Creditor pecuniæ nauticæ periculum suscipit. T. 3 c. 238 C.
Creditor publicus quibus res crediti amittat. T. 1 c. 1187 E.
Creditor an dominium pignoris transferat. T. 1 c. 90 C.
Creditor utrum fuerit actione agere possit de pignore fubrepto. T. 1 c. 324 D.
Creditor an a singulis fideijussoribus, qui illis contestate tempore solvendo fuit, compellatur partes petere. T. 1 c. 207 D.
Creditor an fideijussorem pro debitore obligare. T. 1 col. 82 E.
Creditor invitus pignus vendere non cogitur. T. 4 c. 937 A.
Creditor, qui pignus, & fideijussorem accepit, quando pignus, & quando fideijussorem convenire potest. T. 4 c. 966 E. & c. 967 A.
An creditor posterior habeat jus offerendi priori creditori, & ei, qui a priore creditore emerit. T. 4 c. 900 B.
Creditor, novatione facta, an cogatur mutare obligationem. T. 4 c. 896 D.
Prior creditor, generalem habens hypothecam, præferitur posteriori specialem habenti. Tom. 4 col. 950 E.
Prior creditor prior est posteriori. T. 4 c. 899 E. & c. 900 B.
Creditor in venditione pignoris, quæ fit ex pafto, suum negotium gerit, non debitoris. Tom. 4 c. 913 C.
Creditor si debitori heres extiterit, confunditur obligatio additione hereditatis. T. 4 c. 828 B.
Creditor quando ex dolo mutitur in possessionem, an possidet. T. 8 c. 170 D.
Creditor furtum fecit non interciptur. T. 8 c. 684 B.
Crediti hereditarii causa obnuntiatio deperitur. T. 10 c. 926 E. & c. 927 A.
Ex causa creditii an subsit per libertum bonorum acquiratur. T. 10 c. 979 B.
Creditor chirographarius debitorem debitoris convenire non potest. T. 3 c. 106 C.
Creditor, in possessionem bonorum ex edicto ediitus, bonorum gestioni comparatur. T. 3 c. 431 B.
Creditor servitutem fundo imponere potest. T. 1 c. 1143 E.
Creditor fundi, & fervitutis fundo debitæ vindicationem habet. Ibidem.
Creditor cur possidet pignus. T. 1 c. 946 D.
Creditor pro alieno possidet. T. 1 c. 1123 A.
Creditor, proprium non possidet. T. 1 c. 1126 E.
Creditor, qui plus exigit, creditu cadit. T. 1 c. 1080 C.
Creditor si moram fecerit, utro minoris fuerit, condemnatio fiet. T. 1 c. 1472 E.
Creditor pecuniæ nauticæ periculum suscipit. T. 3 c. 238 C.
Creditor publicus quibus res crediti amittat. T. 1 c. 1187 E.
Creditor an dominium pignoris transferat. T. 1 c. 90 C.
Creditor utrum fuerit actione agere possit de pignore fubrepto. T. 1 c. 324 D.
Creditor an a singulis fideijussoribus, qui illis contestate tempore solvendo fuit, compellatur partes petere. T. 1 c. 207 D.

Creditor, & debitor uno tempore in eadem in causa esse possit. T. 5. c. 995. E.
Creditor pignerationis non domuisi an fit. T. 5. c. 642. A. B.
Creditor pignerationis quomodo caveat. Ibidem B.
Creditor an specialiter accipiatur pro eo, qui mutuum dedit. T. 5 c. 394 E.
Creditor, cui locus, in quem mortuum inferre desiderati, pignori obligatus est; itemque domitus, cujus pradio locus ille ferari, si condemnat, locus religiosus fit. T. 5. c. 988 E.
Creditor fundus ultra fortem pecunias restituere tenetur. T. 6 c. 891 E. & c. 892 A.
Creditor adhibere Paulisana vindicia, & petit, rem esse debitoris, vel pecuniam, quam alienavit in fraudem fuam. T. 6 c. 335 E.
Creditor illi rui hereditas infiituerit, & legit faliciter rationem ponas, peculi quantitas, quod adire hereditatis tempore fuiffet, in quadrantem impurabitur. T. 6 c. 66 A.
Creditor an re vera folius possidet rem ibi pignori traditam, debitor autem omnino non possidet. T. 6 c. 84 C.
Creditor hereditarius, qui cum heredc fcriptos egit, & exceptione fummotus eft, an eandem rerum petere affionem, fublato impedimento, fine notis exceptionis rei judicatæ. T. 6 c. 94. A.
Creditor pignerationis quisnam proprie dicitur. T. 6 c. 335 A.
Creditor, qui rem pignori accepera, & amifia ejus poffeffione, Servianis petierit affionem, & litis affiimationem confequutus fit: poffeffio debitor, eandem rem petens, exceptione fummovetur, nisi offerat ei debitor, quod pro ea folutum eft. T. 6 c. 37 D. E.
Creditor, cui fuffi eft omnia pecunia a debitore, an cogatur, conventus ab eodem pignerationis affione, ei debitori cedere affionem, quam habet adversus ejus proprem pignoris vendici, ejus pignoris recipiendi caufa, redito pretio. Tom. 6 cal. 61 C. D.
Creditor, vel debitor fi dicm cautionis prefiterat, faltum commoratio, nisi iniquæ pars confentiat. T. 6 c. 122 B.
Creditor a debitore pignus emere potest. T. 6 c. 619 D. non vero dejicere a poffeffione. Ibidem.
Creditor habet retentionem rei ad debitorem pertinentis, fi quocumque cafu ad eum ea res pervenerit, donec pecunia debita folvatur, etiamsi non fit ei pignori notata. T. 6 c. 906 B.
Creditor secundum imbitrium, quasi ex contractu debitor conftituitur. T. 6 c. 60 D.
Creditor peculiaris an poffit feinde affionem inter duos reos debendi, vel inter reum, & fidejufforem. T. 6 c. 708 E.
Creditor an rem pignori obligatam a defuncto alienari prohibitam vendere poffit. Tom. 7 col. 1083 E.
Creditor, cui debita funt legata, an cohæredi poffit fidcommitti. T. 7 c. 1022 A. item an legata illa obligantur fideicide. Ibidem.
Creditor, cui pars fundi commoqua pro indiviso obligata eft, an tantum fundum obligatum habeat, quemadmodum totu fundo adjudicare. T. 7 c. 1368 D.
Creditor heres a debitore inftitutus, & rogatus restituere, & adeat, & restituat, non recepta pecunia, vel cautione, an condictionem ineerti habeat. T. 7 c. 1598 A.
Creditor heres inftitutus, & rogatus restituere, fi multa dominutur, & reliquum restituerit, non deduffo debito, an a fideicommiffario detinetur petere poffit. Ibidem A. B.
Creditor pecuniæ trajectitiæ usuras quales percipere poteft. T. 7 c. 802 A. & feq.
Creditor pignoris jure fundum venditum tenere tempore exhibitæ apochæ tributorum de fundo fecinum. T. 7 c. 815 C. D.
Creditor obtinuit pecuniam ante diem an accipere cogatur. T. 7 c. 1237 A.
Creditor pignus diffrahere, an retineatur de evictione, & adpretium restituendum. T. 7 c. 756 D.
Creditor, poft triginta annos petens pecuniam, an exceptione. T. 7 c. 891 E.
Creditor, qui poftum efte in prefinitum diei, id probare debet. T. 7 c. 872 B.
Creditor fi, debitoris hereditatem adeat, an confufio obligationis fiat. T. 7 c. 1506 B.
Creditor fi pecuniæ non auxilia periculum fufcipiat, an eadem ratione ei debitorem ufura ex pacto. T. 7 c. 865 B.
Creditor, uno electio eo pro parte, an ad eundem reverti poffit pro altera parte. T. 7 c. 975 C.
An creditor pignus perfequi poffit. T. 7 c. 1509 B.
Creditor quatenus eleftionem jure habeat. T. 8 c. 802 E. qui eam accapuerit tempore posteriore. Ibidem 803 E. Item recipiens nihil dolo facit. Ibidem, c. 806 A.
Creditor eft quilibet creditor. T. 8 c. 948 C.
Creditor a debitore heres inftitutus, & rogatus restituere hereditatem, an affitione cauffa obligatio confundatur. T. 7 c. 1506 B.
Creditor an fit is, prædione conditione, cui fub conditione legatum eft. T. 8 c. 573 A.
Creditor an fit pendente conditione, qui fub conditione ftipulatus eft. Ibidem.
Creditor pignus fibi teftium poffidet non aliter jure pignoris. T. 8 c. 304 C.
Creditor, quem diligentiam in pignore servando prestare debeat. T. 8 c. 321 A. B.
Creditor, qui re pignorata utitur, furti teneatur. T. 8 c. 321 A.
Creditor fi debitorum, pretium prefentem folvere paratum, & offerentem, inferit alii dare, an pecunia foluta videatur. T. 8 c. 423 C. D.
Creditor fi rem datam in fiduciam habere coepit ex cauffa locatum, an eam petere poffit conditione ex dato petenda. T. 8 c. 746 E.
Creditor an poffit convenire debitorem debitoris. Tom. 9 col. 241 E.
Creditor non eft quicumque egre poteft. T. 9 c. 642 A.
Creditor poffitne quando potior. T. 9 c. 1121 E.
Creditor qua ratione poffidet rem pignori datam. Tom. 9 col. 1008 A.
Creditor quando non poteft affione hypothecaria rem mobilem perfequi. T. 9 c. 1193 B.
Creditor hereditarius, veluti uxor defuncti quæ reperit dotem, non in heredes, non in deuitores hereditarios. T. 9 c. 1155 A.
Prior creditor hypothecarius in pignoris perfequutione potior habetur. T. 9 c. 1209 D. E. 6c.
Creditor poftrior poftrior priori, fi prior habeat pouriculum hypothecam, poftrior fpiculum cistrei, quam debitor ex pecunia a poftriori creditore mutuo fumpta comparavit. T. 9 c. 1232 E.
Creditor pignoratitius, qui ex lege conventionis fine judicis auftoritate ingreditur per vim poffeffionem fundi fibi pignoratis, vim facere non videtur, nec teneatur lege Julia de vi. T. 9 c. 1430 C. D.
Creditor, qui diffraxit pignus, de quo convenit inter eum, & debitorem, certe id addicere fibi non potest, & cur. T. 9 c. 1138 B.
An creditor, qui pignus vendidit, teneatur de evictione. T. 9 col. 1190 B.
Creditor privatus, fiscus, & reliquibus an diffrahat in electione cum debitore. T. 9 c. 1230 A.
Si creditor antiquior pignus vendiderit. T. 9 c. 1230 A.
Creditor petat a debitore decem, debitor offerat quinque, quæritur, an creditor cogatur ea quinque accipere, & reliqua perfequi. T. 9 c. 125 B.
Creditor renuntiare potest affioni. T. 9 c. 395 A.
Creditor poftterior hypothecarius poftterior priori creditori hypothecario multis cauffis. T. 9 c. 1211 D. E. & c. 1215 A. & feq.
Creditor an poffit furti agere in debitorem, re ab ipso debitore pignori data, deinde ipsiusmet debitori abstractam fubrepta. T. 9 c. 247 D.
Creditor patens, coniuges effe fiducias, cum non effint, an poffit agere cum mulliere in folidum. T. 10 c. 474 A. B.
Creditor tantum in poffeffionem rei conservandæ cauffa, fi debitori defunctio heres non exftitat. T. 10 c. 515 D.
Creditor pignus pignoratitium vendit duplicem. T. 10 c. 766 C.
Creditor, qui vendidit pignus jure creditoris, an teneatur ad pretium re evicta. Ibidem D.
Creditor fi debitori heres exftitat, cur minor hereditas ad eum pervenire intelligatur. Tom. 10 c. 810 D.
Creditor an poffit convenire debitorem debitoris fui. T. 10 c. 961 A.
Creditor, vel debitor hereditarius dictur duobus modis. Ibidem E. & c. 962 A.
Creditor a debitore an fideicommiffum poffit relinquere. Tom. 10 c. 1053 E. & c. 1054 A.
Creditor an habeat pignus in usu. T. 10 c. 1237 B.
Creditoris definitio. Tom. 2 c. 135 B. C.
Creditoris jufta poffeffio. Tom. 1 c. 1128 E. & c. 1129 A.
Creditoris res vendere quid fit. T. 3 c. 7 E.
Privati creditoris, & reipublicæ diverfa ratio eft. T. 4 c. 850 D.
Creditoris in arbitrio eft, quocum agat prius, an cum debitore principali, an cum fidejuffore, vel mandatore, cujus mandato alii pecuniam crediderit. T. 6 c. 708 A. quid juris hodie. Ibidem.
Creditoris poffeffio an interrumpat jure capiendi a debitore ufucapionem. T. 6 c. 798 A.
Creditoris confentia remiffio pecuniæ habetur. Tom. 6 c. 537 E. & c. 538 A.
Creditoris pignoratitii confensus pro remittenda pignoris eft. Tom. 6 c. 538 B.
Creditoris mora interveniente in accipienda re debita, quæ sentpus affimationis lites fpeftent. T. 7 c. 740 D.
Creditoris pecuniæ nautica quandiu periculum eft, ufuræ exigunur fupra duplum. T. 7 c. 865 B. C.
Creditoris fignificatio quam lata. T. 8 c. 1047 B.
In creditoris arbitrio eft, quem velit convenire. T. 8 c. 901 A.
Creditoris interpellatio fi non interveniat, an pœna peti poffit poft diem folutionis conditutam. T. 8 c. 350 A. B.
Creditoris appellatio latiffime patet. T. 9 c. 642 E.
In creditoris definitione eft, qua actione prius experiatur, affione personali cum debitore fuo, an hypothecaria cum poffeffore pignoris, an fimul utraque. Tom. 9 c. 1194 A. an fit ei electio cum fidejuffore, vel mandatore, an cum utroque. Ibidem, & c. 1195 A.
Creditoris jus non mutatur paftione. T. 9 c. 190 A. & feq.
Creditoris liberare quidnam proprie fit. Ibidem.
Creditori pecuniam fecuram petitio non competit. Tom. 1 c. 187 D.
Creditori fpecialia magis nova cifi videntur, quam generalia. Tom. 2 c. 308 D.
Creditori non competit condictio furtiva. T. 1 c. 1433 A.
Creditori volenti aliud pro alio refte folvitur. T. 2 c. 1030 C.
Creditori debitor jure non legat id, quod debet. T. 4 c. 518 C.
Creditori folvere eft dare, folvere vero procuratori creditoris eft facere. T. 4 c. 680 D.
Creditori non imperatur cifus fortuiti. T. 4 c. 1315 D. dolus, & culpa et imputatur. Ibidem.
Creditori non prodest, quod fideiuffor potest extraneus. Tom. 4 c. 1387 B.
Creditori invitum non compelli agere de credita pecunia, ut fcilicet ex pignoribus fibi teftentur, & primo liberentur, & aliarum non curant. T. 6 c. 1398 A.
Creditorem poffidentem, fuis tantum Creditori, obligatus res, in ejus locum fuccedere, & pignus confiftere fibi. Ibidem E.
Creditorem, qui litem eft contestatus cum omnibus fideiufforibus, diviis affione, amiffis jus illum, di unum ex fideiufforibus in folidum, etiamfi ceteri non fint fufvendo. T. 6 c. 1379 B.
Creditorem, quo quod habet datum, pignori obligare poffe creditori fuo. T. 9 c. 1233 E.
Creditorem habere electionem, quas potius affione experiatur, principali, an acceforia. Tom. 9 col. 246 B.
Si adversus creditorem præcipitio agnoscatur. T. 9 c. 1005 E.
Creditorem inter feienter, & ignorantem, quod venditionem pignoris, differentia. Tom. 10 c. 1229 B. C.
Adversus creditorem an restituatur minor. T. 10 c. 920 D. E.
Creditore invito aliud pro alio folvi aequat. T. 4 c. 1343 B.
A creditore fraudes percipere fecum ipse creditor penfat in fortem. T. 5 c. 425 B. C.
De creditore hereditario, qui heredi, cuftfanti nimium hereditatem adire, mandavit, ut fuo periculo hereditatem adeat. T. 6 col. 43 B.
Creditore hereditate inftituto a debitore, an confulto ifta hibitur pro folutione. T. 7 c. 1506 C. D.
Creditore heredc inftituto a debitore, an confulto ifta hibitur pro folutione. Ibidem.
Creditori quibus cafibus licet munum injungere in debitorem. T. 10 c. 1037 D. E. & col. 1038 A. & feq.
Inter creditorem fcientem, & ignorantem differentia quæ. Tom. 4 c. 936 C.
Creditorem abfolvere quidnam proprie fit. T. 6 c. 12 C.
Creditorem liberare quidnam proprie fit. Ibidem.
Creditorem petere quidnam etiam proprie fit. Ibidem D.
Creditori pecuniæ credita, & commodatorum magna eft differentia. Tom. 8 c. 684 B. & c. 736 E.
Creditorem evictionem pignoris non debere. T. 9 c. 1303 B.
Creditorem in diffrahendis pignoribus fincerissime, & bona fide debere verfari. T. 9 c. 1234 A.
Creditorem, cui ex conventione debitor permittit, non folum id dinari pecunia, ingredi poffeffionem fundi pignoratitii, non poffe tamen ingredi fine auftoritate judicis. T. 9 c. 1189 B.
Creditorem invitum non compelli agere de credita pecunia, ut fcilicet ex pignoribus fibi teftentur, & primo liberentur, & aliarum non curant. T. 9 c. 1198 A.
Creditorem poffidentem, fuis tantum Creditori, obligatus res, in ejus locum fuccedere, & pignus confiftere fibi. Ibidem E.
Creditorem, qui litem eft contestatus cum omnibus fideiufforibus, diviis affione, amiffis jus illum, di unum ex fideiufforibus in folidum, etiamfi ceteri non fint fufvendo. T. 9 c. 1379 B.
Creditorem, quo quod habet datum, pignori obligare poffe creditori fuo. T. 9 c. 1233 E.
Creditorem habere electionem, quas potius affione experiatur, principali, an acceforia. Tom. 9 col. 246 B.
Si adversus creditorem præcipitio agnoscatur. T. 9 c. 1005 E.
Creditorem inter feienter, & ignorantem, quod venditionem pignoris, differentia. Tom. 10 c. 1229 B. C.
Adversus creditorem an restituatur minor. T. 10 c. 920 D. E.
Creditore invito aliud pro alio folvi aequat. T. 4 c. 1343 B.
A creditore fraudes percipere fecum ipse creditor penfat in fortem. T. 5 c. 425 B. C.
De creditore hereditario, qui heredi, cuftfanti nimium hereditatem adire, mandavit, ut fuo periculo hereditatem adeat. T. 6 col. 43 B.
Creditore heredc inftituto a debitore, an confulto ifta hibitur pro folutione. T. 7 c. 1506 C. D.
Creditore heredc inftituto a debitore, an confulto ifta hibitur pro folutione. Ibidem.

Creditore pigneraritio rogato pignus vendere, & quod ex pretio amplius redegerit, restituere alii, fideicommissum ab herede relictum videtur, non a creditore. Tom.7 c. 1278 E.
De creditore, qui pignus vendidit jure creditoris, & pignoris lege, an teneatur de evictione. Tom.9 c. 1303 B. C. & seq.
De creditore, qui speciali hypotheca cautia, executi ceteris bona debitoris. T.9 c. 1187 D.
De creditore, qui sub specie refcripti, vel præcepti, quo jubetur eum libi debitum protinus accipere, eam rem occupat negledo juris ordine. T.9 c. 1156 B. C.
Creditores quibus ex causis in debitoris bonorum possessionem mittuntur. T. 5 c. 105 C.
Inter creditores patris, qui bona vendiderunt, & pupilluin, triplex differentia. T.4 c. 624 D.
Creditores conditionales an in debitoris bonorum possessionem mittti possint. T.4 c. 1346 B.
Creditores pœnis præferri fiscalibus. T. 2 c. 655 A.
Creditores curiisti esse debent. T.1 c. 1452 D.
Creditores testatoris, & creditores heredis in quo differunt. Tom.4 c. 522 D.
Creditores impubere, esi solvere creditoribus. T.4 c. 573 A.
Creditores conditionales in possessionem bonorum debitoris mittuntur. T.4 c. 1346 D.
Creditores chirographarii, quando antiquiores, & sico funt potiores. T.4 c. 1338 E.
Creditores conditionales si in possessionem mittuntur cum effectu. T.4 c. 1346 D.
Creditores non videntur amittere res pignori datam, quibus propria non fuit. T.4 c. 1420 C.
Creditores legatarii sunt potiores. T.4 c. 521 B.
Creditores quandonam custodiæ cautiones in possessionem bonorum mittantur. T.5 c.7566 A.
Creditores quomodo se in vendendis, & dilrahendis bonis debitoris gerere debeant. T.5 c. 761 D & c. 763 D.
Creditores cum plures funt, an unus ex iis curator bonis debitoris dari possit. T.5 c. 764 D.
Creditores plures an, & quando pro uno haberi possint. Tom.5 c. 786 A.
Creditores debuiti, intra quinquennium ab adita hereditate, feparari deliberant bona defuncti a bonis heredis. T.6 c. 326 C.
Creditores bona defuncti, non quidem qua, sed heredis nomine vendere posse. T.7 c. 1084 A.
Creditores cum herede ubi agant. T.7 c. 151 C.
Creditores mentiri. Tom.7 c.1352 D.
Creditores calumniæ causa missi in possessionem. Tom.8 c.489 E. & c.490 A. & seq.
Creditores qui. Tom.8 c.489 C.& seqq.
Creditores strictæ qui dicantur. T.8 c. 491 D.
Creditores duo si in eadem hypotheca eodem tempore concurrant, an alter altero sit potior. Tom.8 c. 446 B.
Creditores privati an præferantur fisco in possessione. Tom. 8 c.445 E.
Creditores qui dicantur per missione in possessionem tredditi ferendi cauti. T. 8 c. 374 A.
Creditores, qui missi sunt in possessionem, an alantur. Tom. 8 c.132 A.
Creditores hypothecarii suas hypothecas præcipuas ferunt. Tom. 9 c. 1128 A. privilegiarii sunt. Ibidem c. 1129 A.
Creditores posteriores hypothecarios in locum priorum ipso jure succedere, offerendo pretiorum, & solvendo pecuniam debitam, & usuras medii temporis. Tom.9 c. 1128 C.
Creditores privilegiarii. T.9 c.1131 B. & c. 1132 A. & seq.
Creditores personales, & hypothecarii in quo differunt. T.9 c.1224 D. E.
Creditores in tertem amittunt, quod contra legem fisi usuras pignoris, vel exegerint. Tom.9 col.211 A.
Creditores hypothecarii, & chirographarii quando differunt, & quando non. T.9 c. 1137 E. & c. 1138 A. & c. 1131 A.
Creditores olim mittebantur in possessionem omnium bonorum, & ea omnia distrahebant. Tom. 10 c. 514 C.
Creditores quinam proprie dicantur. T. 10 c. 588 A.
Creditores plenus depositum poffidentes, non intervigari possunt intra annum, an veliint esse heredes, & bonorum possessionem admittere. T. 10 c. 784 B.
Inter creditores hypothecarios in exercenda actione hypothecaria ordo deprorsi servatur. Tom.1 c. 777 C.
Inter creditores, & legatarios differentiarum. T.4 c. 1347 A.
De creditoribus, qui possessionem per vim occupaverint sui credi servandi causa. T.9 c. 1167 C. an teneantur lege Julia de vi. Ibidem.
Creditorum quid. T. 1 c. 759 A.
Creditum quibus modis fit. Tom.1 c. 1463 D.
Creditum nuda pactione contrahi. Ibidem C.
Creditum non est, nisi transferatur dominium. Ibidem.
Creditum inter, & mutuum plures differentiæ. T. 5 c. 308 A. & seq.
Creditum mutatur. T. 9 c. 967 E. & c.966 A. & seq.
Creditorum petitio nec tolli, nec minui potest debitorum pactionibus. T. 9 c. 109 A.
De iis, qui in creditorum priorum locum succedunt. T. 9 c. 1218 B. & seq.
Creditorum appellatione quinam contineantur. Tom. 10 col. 902 C. D.
Creditoribus postponitur pœnæ fiscalis perequatio. Tom. 2 col.655 E.
A creditoribus ne debitorum reliquiæ inuria afficiantur. Tom. 2 c. 1104 D.
Creditoribus defuncti an adunamenti possint legatarii, & fideicommissarii. T. 6 c. 326 C.
Creditoribus defuncti an prius fatisfieri oporteat, quam donatarii mortis causa, vel legatarii. T.6 c. 328 B. C.
Creditoribus defuncti an prius satisfaciendum et defuncti bonis, quam legatarii. T. 6 c. 326 D.
Creditoribus an domo revocata, & ita rebus ablatis, præjudicium fat circa temporum præscriptionem. T. 7 c. 134 B. C.
Creditoribus diffrahentibus, si venientur bona a tertiore vendi prohibita, an cesset petitio fideicommissi. T. 7 c. 1084 A.
Creditoribus missis in bonorum possessionem debitoris, permittitur rationes debitoris inspicere, eumque inventarium facere. T. 7 c. 955 B.
Creditoribus omnibus an præferatur mulier in exigenda dote. Tom. 8 c. 105 A.
Creditoribus servire non cogunur debitores inopes. Tom. 9 c. 140 E.
Creditoribus hereditatis quæ actiones competunt. Tom.9 col. 181 C. D.
Creditoribus urgentibus, liberi, & parentes intervigari possunt intra annum, an velint esse heredes, & bonorum possessionem admittere. T. 10 c. 784 B.
Inter creditores hypothecarios in exercenda actione hypothecaria ordo deprorsi servatur. Tom.1 c. 777 C.
Inter creditores, & legatarios differentiarum. T.4 c. 1347 A.
De creditoribus, qui possessionem per vim occupaverint sui credi servandi causa. T.9 c. 1167 C. an teneantur lege Julia de vi. Ibidem.
Creditum quid. T. 1 c. 759 A.
Creditum quibus modis fit. Tom.1 c. 1463 D.
Creditum nuda pactione contrahi. Ibidem C.
Creditum non est, nisi transferatur dominium. Ibidem.
Creditum inter, & mutuum plures differentiæ. T. 5 c. 308 A. & seq.
Creditum esse an fit mutuum, vel contra. Ibidem A.
Creditum, & mutuum in quo differant. Ibidem.
Creditum an contrahatur etiam, si cibiil proficiatur, idell, etiam sine datione, aut lacto ullo, ut si dos promittatur. Ibidem A. & seq.
Ut creditum fit, quæ requiratur. Ibidem A.
Creditum a mutuo an eo differat, quo genus a specie. Ibidem.
Creditum, & creditor quomodo plenumque accipiantur. Ib. A. B.
Creditum in quibusnam consistat. Ibidem A.
Creditum quidnam proprie sit. Ibidem.
Creditum an fit nomen generale, quo continetur omne negotium, ex quo quid receptari fatur. Ibidem.
Creditum an amittat, qui pecuniam credit fciens luxuriosis adolescentibus, proximo fcoto datione. T.6 c. 46 A.
Creditum est nomen generale. T.7 c. 611 D. & seq. est genus, mutuum species. Ibidem c. 614 E. & c. 631 E.
Creditum esse, etiamsi dominium non mutatur. T.7 c. 633 A.
Creditum consistit extra ess res, quæ pondere, numero, mensurave continentur. T.7 c. 632 E.
Creditum est depositum, commodatum, pignus, precarium, & dos. Ibidem.
Creditum & mutuum in quo differant. Ibidem.
Creditum a mutuo differt, quo genus a specie. Ibidem.
Creditum genus est, mutuum species. Ibidem.
Creditum vulgo accipitur pro omni contractu. T.7 c. 633 C.
Creditum proprie mutuum est, vel promutuum. Ibidem E.
Creditum probatur fyngrapha. T.9 c. 214 E.
In creditum ire, id est, mutuum contrahere. T.7 c. 648 A.
Creditum dicitur tripliciter. T. 10 c. 951 D.
Creditum proprie quid sit. Ibidem D.
Non credo dicitur in re ambigua. T. 6 c. 82 B.
De his, qui pecuniam credunt agricolis. T. 2 c. 1086 D.
Certam fi mihi pecunia esiiere, deinde non pariatis, quomodo teneatur. T. 7 c. 855 D.
Certam effoliere fi aliud permitatur, ut follum repleat certa exempta, fi follum non repleat, quomodo teneatur. Ibidem C.
Crecio quid fit. Tom. 1 c. 334 B.& c. 378 D.
Crecio libera cur fic vocatur. T. 3 c. 239 D. E.
Crecio vulgaris, aut continua. T. 1 c. 334 D.
Crecio fublata est. T. 1 c. 338 D.
Crecio est modus acquirendæ hereditatis. T. 4 c. 367 D.
Crecio continua olim quæ. Tom. 7 c. 954 C.
Crecio duplex, continua, & vulgaris. Ibidem.
Crecio poterat olim fieri testibus præterinitus. Ibidem B.
Crecio vulgaris olim quæ. Ibid. C.
Crecio unde dicta. Ibidem B.
Crecio erat duplex, vulgaris, & continua; & quæ vulgaris, & quæ continua crecio. Ibidem C.
Crecio quid, & quorumnam fit. T. 8 c. 989 B.
Crecio, five additio. T.8 c. 233 A.
Crecio vulgaris, & crecio libera. Ibidem.
Crecio unde dicta. T. 9 c. 768 B.
Crecio in materiali successionis fublata a Constantino. T. 10 c. 682 A.
Crecionis, & additionis differentia. T. 1 c. 178 B.
Crecionis formula. Tom. 1 col. 334 C. D.
Crecionis quinam fint. Tom. 6 c. 189 B. & T. 8 c. 232 B.
Crecionis nomen unde. T. 8 c. 661 A.
Crecionis dies definiti. T. 9 c. 768 C.
Crecionis nomen obliterarie, & pro ceo Tribonianus poluit nomen delitionis, vel additionis. T. 10 c. 790 A.
Crecione quomodo acquiratur hereditas. T. 6 c. 201 D. E.
Crecionem folentia quæ. T. 9 c. 769 D. remissa omnibus heredibus. Ibidem E.
Crimen capitum, nedum perfectum, etiam pœnam. T. 1 c. 446 D.
Crimen extraordinarium. Tom. 1 c. 504 A.
Crimen, in quo alius delitit, vel victus recedit, alius objicere non prohibetur. T. 1 c. 566 A.
Crimen exasperatur in iniiiem. T. 3 c. 1087 C.
Crimen litis constestatione inchoatur. T. 3 c. 1087 D.
Crimen adulteris tollitur præscriptione quinquennii, incerti rem, non nisi præscriptione communis, vicennii. T. 4 c. 1005 E.
Crimen commune emptoris, & venditoris, quando ab utroque defendi potest. Vide, Commune crimen.
Crimen extraordinarium quodnam est. T. 4 c. 844 C.
Crimen fisi. Vide, Fisi crimen.
Crimen morte rei extinguitur. T. 4 c. 1391 C. res ab alio apud eundem judicem pensgi potest. Ibidem. an defuncto accusatore & res, & reus apud eundem judicem peragatur. Ibidem.
Crimen peculatus tantum intenditur in furem peculatis publicæ Populi Romani. T. 4 c. 843 C. alia civitates loco privatorum habentur, nec crimine peculatus tenetur quis ob pecuniam civitati subreptam. Ibidem C. D.
Crimen Stellionatus quando est famosum, & quando non. Tom. 4 c. 844 E.
Crimen Stellionatus. Vide, Stellionatus.
Crimen turpe, nquum est, ut fcriatur poena turpis. Tom.4c. 847 D.
Crimen, quod propio nomine carebat, Stellionatus. Tom. 4 c. 178 C.
Crimen, quod decorum, aut plurimum est commune, extinctum in persona unius, non extinguitur in persona alterius. Tom. 4 c. 1095 E. & c. 1096 A.
Crimen, quod vindictæ, aut calumniæ publicum esse dar, peraliius intendi non potest. T. 4 col.1391 D.
Crimen perfectum purgatur pœna, non pœnitentia. Tom.5 col. 91 A.
Crimen an in ignorantem cadat. T. 5 c. 421 C. quam inhumanum esset crimen ignorantem pœna affici. Ibidem.
Crimen facit, qui non prohibet, cum prohibere possit. T. 5 c. 888 E.
Crimen perfequendum, aut admittum. T. 6 c. 788 D.
Crimen capitalis servi. Vide, Nomen.
Crimen an sit extinctum, appellationis extincta cognitione. Tom. 6 c. 691 D. E.
Crimen furti judicii publici crimen est. T. 6 c. 934 B.
Crimen est publicum. T. 8 c. 589 A.
Crimen extraordinarium est in Egypto, si quis ruperit moles, vel aggeres obedos Nilo. Tom. 9 c. 1465 A.
Crimen Majestatis. Vide, Majestatis crimen.
Crimen de vi publica, vel privata. T. 9 c. 1104 D. E.
Crimen morte rei perimi. Tom. 9 c. 1133 E.
Crimen perduellionis morte non extinguitur. T. 9 c. 1394 B.
Crimen lædæ Majestatis sibi dignitas nil profficit. T. 9 col. 1393 A.
Crimen prohibiti, aut extorti testamenti. T. 9 c. 794 E. & c. 795 A. E.
Crimen lædæ Majestatis fed Principes non admittunt. T. 9 c.1393 E.
Crimen lædæ Majestatis est famosum crimen, non extinguitur morte rei. Tom. 9 c. 1392 A. & seq.
Crimen ex pœna agitari per procuratorem. T. 10 c. 797 D.
Criminis ejusdem rei quo ordine fiunt audienti. T. 1 c. 499 D.
Criminis causa indici debet, quæ crimen facit famosum, vel non. T. 4 c. 845 A.

Criminis unius dare vindictæ, & duo supplicia esse non debent. Tom. 4 c. 1497 C.
Criminis ratione fortiuntur forum. T. 4 c. 1401 C.
Criminis purgatio est duplex, una Canonica, altera vulgaris. Tom. 5 c. 861 D. E.
Criminis confessi redditæ esse possunt. T. 6 c. 850 D.
Criminis capitalis accusato ferro, in dominum ejus an conspectat actio aliqua nosalis. T. 6 c. 8 A.
Uhi criminis nomen deficit, Stellionatus objicitur. Tom. 7 col. 65 B.
Qui criminis publici ab aliquo reus delatus, vel fatiuus est, ab alio ejusdem criminis reum deferri non potest. T. 6 c. 138 B.
Criminis publici definitio. Ibidem B. C.
Criminis reus. Vide, Reus criminis. T. 9 c. 139 E.
Criminis reus ibi poteſt convenirri, ubi crimen admiſit. T. 10 c. 926 C.
Criminis publici ex causa ferrus reus potest. Tom. 10 col. 946 C.
Poſt crimen contrahitur res alienare potest. T. 7 c. 154 E.
Inter crimen adulterii, & crimen reptundarum differentia quæ est. T. 4 c. 820 D.
Ante crimen perduellionis contractum donationes factæ non valent. T. 4 c. 1491 C.
In crimen vocatus priſcos honores retinet, novos ante finitum litem adipiſci nequit. T. 4 c. 1878 D.
Ante crimen contractum ſi fiat factæ donationes, quid juris. T. 4 c. 1339 D.
In crimen ſubſcriptio. Vide, ſubſcriptio.
Ob idem crimen, novum non eſt, ut quis pluribus legibus teneatur publicis. T. 9 c. 1449 C.
In crimen inſcriptio neceſſaria ad accuſandum judicio publico, vel extraordinario. Tom. 9 c. 1368 C. & ſeq.
In crimen ſubſcriptio non ſemper exigitur ab actore. T. 9 c. 1159 C.
Poſt crimen perduellionis contractum alienationes bonorum factæ non valent. T. 9 c. 1796 C.
In crimen læſe Majeſtatis incidit, qui haberi privatum carcerem. T. 9 c. 1391 B. C.
In crimen læſæ Majeſtatis incidit, qui vocet impias jactas in Principem, vel in tempora. Tom. 9 c. 1593 C.
Ob crimen condemnatus ſi ſententiæ acquiescerit, an alius poſt appellitur. T. 10 c. 800 D.
De crimine an transigere, vel paciſci liceat. T. 3 c. 144 D. & c. 567 C.
De crimine læſæ Majeſtatis cum quæritur, nulla dignitas a tormentis excipitur. T. 1 c. 514 C.
Crimine, aut pœna jus naturale non eximunt excusat, ſi crimen ſit atrocius. T. 4 c. 503 C.
De crimine fraudati vectigalis quid ſtatuit Papinianus. T. 4 c. 1508 C.
Qui de crimine cognitionem habet judex, an poſſit de re pecuniaria cognoſcere. T. 7 c. 478 C.
Crimine ab uno diſce omnes. T. 9 c. 1389 D. E.
De crimine incendii. Tom. 9 c. 1410 C. D.
De crimine expilatæ hereditatis. T. 9 c. 1457 A. & ſeq.
De crimine ſtellionatus. T. 9 c. 1461 B. & ſeq.
De crimine capitali paciſci, & transigere licet. T. 9 c. 1161 A. de non capitali non licet tranſigere, & paciſci per diputationem. Ibidem c. 1161 E. & c. 1162 A.
De crimine peculatus. T. 9 c. 1454 C. D.
In crimine læſæ Majeſtatis legibus Comparatum eſt, ut parum ſceleratus laterentur filiorum pœnæ, & cur. T. 9 c. 1396 A. B.
Crimina, ac delicta longe differunt. T. 1 c. 864 C.
Crimina ſere omnia ab annorum præſcriptione tolli. Tom. 5 c. 98 A.
Crimina ab accuſatoribus per libellum edantur. T. 1 c. 488 E.
Crimina omnia extra ordinem puniuntur, probantur que. Tom. 1 c. 564 E.
Crimina extraordinaria. T. 1 c. 867 E. & c. 868 A.
Crimina extinguuntur præſcriptione 20. annorum. T. 4 c. 1394 E. poſt vicenarium non additur accuſator. Ibidem
Crimina extraordinaria a Rhetore in declamationibus dicuntur criminis inſcripta, & cur. T. 4 c. 1844 C. D.
Crimina morte extinguuntur. T. 4 c. 1341 B. C.
Crimina inſcripta quæ ſint. T. 4 c. 844 D.
Crimina extinguuntur præſcriptione 20 annorum. Tom. 4 c. 1304 E.
crimen adulterii ſimplicis in adulterio noſtitur quinquennio continuo. Ibidem c. 1305 A. in adulterio præſcriptione fex menſium utitur. Ibidem.
Crimina privilegiaria. T. 4 c. 760 D.
Crimina triplici, vel quadruplici via poſſunt in judicium deduci. T. 6 c. 778 E. & c. 779 A.
Crimina omnia vicenario extinguuntur. T. 6 c. 595 A.
Crimina, quæ in heredem tranſmittuntur heredum ratione. Tom. 7 c. 1478 C.
Crimina puniuntur, non quod ſint commiſſa, ſed ne delinquo paria criminia alius admittat, & ut omnis diſcat non admittere. T. 9 c. 1369 B.
Crimina extraordinaria inſcriptionem exigunt accuſatoris. Tom. 9 c. 1467 B. C.
Crimina omnia durant annis 20. nec tolluntur, niſi præſcriptione vicennii. T. 9 c. 1405 A.
Crimina ſacrilegio adjuncta que. T. 9 c. 1455 A.
Crimina privata non ſunt criminia legitima, & cur. T. 9 c. 1457 C.
Crimina quæ in heredem tranſeunt. T. 10 c. 505 D.
Crimina omnia extra ordinem puniuntur, probantur que. Tom. 10 c. 735 C.
Crimina ſunt pœna, non pœnitentia. T. 10 c. 826 C.
Crimnum purgandorum varia conſuetudines. Tom. 2 c. 1193 B. & ſeq.
Criminum animadverſio non eſt juriſdictionis. T. 3 c. 455 C.
Criminum abolitionis. T. 1 c. 836 A.
Criminum abolitio eſt temporaria. T. 6 c. 690 D.
Criminum abolitio datur, Judice ſedente pro tribunali. T. 8 col. 793 E.
Criminum pœnæ legitimæ in uſu eſſe debent. T. 9 c. 1143 C.
Criminum corruptio, atque punitio an ſit juriſdictionis. T. 10 c. 861 E.
De criminibus propter infamiam nemo cum adverſario paciſci poteſt. T. 9 c. 181 D.
Criminibus duplicem, quibus quis liberatus eſt, ab eodem accuſari iterum non poteſt. Tom. 1 c. 365 E.
Criminibus pœna non imponitur arbitrio judicis, ſed lege conſtituitur. T. 1 c. 849 C.
In criminibus omnibus, ut de eis & civiliter, & criminaliter agiatur. T. 9 c. 1444 A. ut civiliter, hoc poſtulat utilitas privatorum; ut criminaliter, hoc poſtulat vigor publicæ diſciplinæ. Ibidem.
De pluribus criminibus in unum libellum collatis adverſus unum & eundem. T. 9 c. 1483 B. C. D.
Criminale judicium morte ſit finitum. T. 4 c. 1101 A.
Criminale judicium qui elegit, confumit civile. T. 2 c. 284 A. B.
Criminale fuit judicium a civili quonam paſto differat. T. 6 c. 143 C. D.
Criminale judicium an præponatur petitioni hereditatis. T. 7 c. 120 D.
In criminali cauſa præſentia opus eſt rei, & accuſatoris, & teſtium. T. 6 c. 875 E.
Criminalis lis juriſarundo non deſiditur. T. 1 c. 381 C. D.
Criminalis cauſa infra annum finiri debet. T. 6 c. 112 C.
Criminalis, an civilis quæſtio magis ſit. T. 7 c. 150 C.
Criminalis cauſa peragenda eſt intra biennium. T. 9 c. 1475 E.
Criminalis cauſa præſertur civili. T. 9 c. 1431 C.
Criminalis cauſa. Vide, cauſa criminalis.
Criminalis quæſtio ut intra certum tempus terminetur. T. 9 c. 1475 E.
Criminalis exſequutio ſi fit legitima, & ordinaria, non tollit civilem actionem in duplum, vel quadruplum. T. 9 c. 612 B.
Criminalis cauſa non poteſt agi per procuratorem. T. 9 c. 1462 D. E.
Criminalis cauſa de antique jure peragenda eſt intra annum a die inſcriptionis. T. 9 c. 11 B.
Criminalis cauſa præſertur civili in ratione judicorum. T. 10 c. 921 A.
Criminalis cauſa terminande tempus olim fuit annus tantum. T. 9 c. 1476 A.
Criminalis cauſa terminus fuit annus jure antiquo. T. 1 c. 540 C.
Criminales cauſæ intra biennium finiuntur. T. 1 c. 541 B.
Criminales actiones. Vide, Actiones criminales.
Criminales cauſas per procuratorem agi nemo. T. 1 c. 1143 A.
Criminalis judicia. Vide, Judicia criminalia.
Criminalis privata judicia pœnam non habent certam, ſed arbitrariam. T. 9 c. 1457 C.
Criminalium quæſtionum cognitio dibus 40. ante Paſcha cœpitur debet. T. 1 c. 539 D.
Criminalium cauſis olim annus præſcripta fuit. T. 3 c. 5 C.
Criminalibus in cauſis publicorum judicorum præſertim omnis accuſatoris an cterni omnes excludantur. T. 5 c. 118 C.
In criminalibus cauſis qui alleget, fe alibi fuiſſe, ab eo exigitur probatio. T. 9 c. 1371 C.
Criminalibus cauſſis ſervi in quo differunt a liberis hominibus. T. 6 c. 1278 C.
Criminalibus judiciis, & publicis cum concurrunt private, & civilis judicia ab eodem fiebant, & utriuſque experiri licet, nec alterum alterio confumitur. T. 9 c. 1455 D.
Criminalibus in cauſis illud eſt abſolutum, ut ſi accuſatori deficiant probationes, protinus reus abſolvatur. T. 10 c. 87 E.
Criminalitter agere, & vindictam publicam poſtulare ſolui ſiki advocatus poteſt. T. 9 c. 1173 C.
Criminaliter non agitur ob rem modicam. T. 6 c. 1464 C.
Crocodilus cauſtitutionis genus. T. 8 c. 609 E.
Crocodilus. T. 1 c. 271 E.
Cruces infixæ in ſignum poſſeſſionis. T. 6 c. 816 B. C.
De crucis, & furcæ ſupplicio. T. 2 c. 457 A.
Cruces ſupplicium a quo ſublatum. T. 1 c. 409 B. C.
In crucis ſignum, vexillum nomine laborum ex auro, & lapidibus pretiuſis a Conſtantino tranſformatum. T. 1 c. 915 A. B.
Crucis judicium in purgationibus criminum. T. 2 c. 1194 B.
Crucis ſignum veris Chriſtianis ſemper fuit ſanctum, & venerabile. T. 10 c. 827 C.
Crucis ſigni inſignis commendatio. Ibidem.
Cruſtæ, quibus ſit muricis puri rubor. T. 2 c. 799 A.
Crux ſempter ſancta, & venerabilis. T. 2 c. 41 B.
Cubicularius ſi fiat tutor, definit eſſe cubicularius, at non contra. T. 7 c. 976 C.
Cubicularius quibuſnam ſit. Tom. 10 c. 1125 E.
Cubicularium Principis privilegia. T. 2 c. 897 A. B.
Cubicularium decuriones. Ibidem B.
Cubicuſi ſacri Primicerii. Ibidem.
Cubiculum ſacrum duplex. Tom. 2 c. 897 A.
Cubiculum cœtum. T. 3 c. 54 C.
Cucuma, vel cucumella. Tom. 3 c. 169 B.
Cuiacius tollit mendæ in titulo de ſpuriis violata. Tom. 4 c. 1292 E.
Cuiacius fatetur, remiſſitur creditorem habere electionem. T. 4 c. 1507 D.
Cuiacius libros Quæſtionum oſtitur ab invocatione Dei. Tom. 4 c. 1 A. B.
Cuiacius locum in Seneca reſtituit. T. 7 c. 1416 C.
Cuiacius bona ſitæ redditi, quod ex alio ſumit. T. 10 c. 218 D.
Cui datur aliqui, ei multo magis excepto. T. 4 c. 548 E.
Cui nihil datur, is nequit obligari non poteſt. T. 4 c. 544 B.
Cuius nulli bona ſunt, eius, & nullum teſtamentum eſt. T. 4 c. 253 B.
Cuius nihil intereſt, actio ei non datur. T. 4 c. 874 C.
Culeiatæ. T. 3 c. 373 A.
Culeus quid. T. 8 c. 615 E.
Cullei quidnam ſint. T. 10 c. 855 E.
Culpa duplex. T. 1 c. 1235 B.
Culpa alia in faciendo, alia in non faciendo conſiſtit. T. 1 col. 1234 D.
Culpa, an cuſtodia veniat, nulla eſt differentia inter pignoratitiam, & commodatam actionem. T. 2 c. 556 A.
Culpa in faciendo conſiſtit. Ibidem.
Culpa a cuſtodia differt. Ibidem.
Culpa non dominet, pœna perſæpe tantum. T. 1 c. 879 B.
Culpa neceſſitatis non nocet reo. T. 1 c. 1225 C.
Culpa patris filiæ non nocet. T. 2 c. 1133 A.
Culpa imputatur creditori. Tom. 4 c. 1315 D.
Culpa. Vide, Diligentia.
Culpa lata an ſit dolus præſumptus. Tom. 4 c. 1236 C.
Culpa lata dolo quam proxima ſit. Ibidem B.
Culpa an careat, is qui ſciviſt, ſed tamen prohibere non potuit. T. 5 c. 1179 A.
Culpa, & dolus coheredem venit in actionem familiæ erciſcundæ. T. 6 c. 541 D.
Culpa lata dolo quando comparetur. T. 9 c. 101 C.
Culpa lata dolus eſt. T. 7 col. 877 E.
Culpa an ſit immiſcere ſe rei, quæ ad ſe non pertinet. T. 8 col. 139 C.
Culpa in faciendo, & non faciendo conſiſtit. T. 8 c. 671 E.
Culpa, quæ eſt in faciendo, negligentia eſt. T. 8 c. 671 E. & col. 672 A.
Culpa dolus. Ibidem c. 672 E.
Culpa quid. T. 9 c. 304 B. & c. 508 E.
Culpa levis, non leviſſima, & dolus veniunt in actionem actionem. T. 9 c. 508 E.
Culpa, & dolus in quibus contractibus veniat, & in quibus non veniat. T. 9 c. 504 A. B.
Culpa levis, lata, leviſſima quæ. T. 9 c. 580 C.
Culpa leviſſima in quibus contractibus præſtetur. Tom. 9 col. 504 C. D.
Culpa lata, & dolus in omnibus contractibus præſtatur. Ibidem D.
Culpa lata quæ. T. 9 c. 561 E. & c. 562 A.
Culpa duplex eſt, una in faciendo, altera in non faciendo. Tom. 9 c. 569 D.
Culpa leviſſima venit in commodatio. T. 9 c. 109 B.
Culpa, & cuſtodia in quo differunt. T. 9 c. 1100 E. & c. 1197 A.
Culpa quid ſit. T. 9 c. 1197 A. qui perditare tenetur culpam. Ibidem B.
Culpæ diſquiſitio, definitio, & probatio eſt difficilis. T. 9 c. 1201 A.
Culpæ præſtatio an adeſſe, vel abeſſe poſſit in contractibus bonæ fidei. T. 9 c. 418 C.
Culpæ iniuſte dari, quod ſpiritque communæ eſt. T. 6 c. 7 B.
Culpæ non nomine coherediſ alios alios tenetur iudicio familiæ erciſcundæ. T. 9 c. 543 A.
Culpæ quantum innumeretur in legge Aquilia. T. 3 c. 108 B.
Culpæ & diligentiæ ſimilis gradus. T. 8 c. 672 A.
Culpæ, & negligentiæ noſtræ plerumque fortum adiuvantur. T. 9 c. 1197 E.
Culpæ gradus quot. T. 9 c. 304 C.
Culpam venit ex coherediſbus non prejudicare ceteris. T. 2 c. 1306 A.
Inter culpam, & dolum differentia quæ eſt. T. 4 c. 321 D.
Culpam purgat oblatio, veluti mo-

ram, sed non maleficium. T. 4 c. 241 D.
Post culpam a debitore commissam debitori petere id, quod ex causa conditionis deberat, si peteat. T. 7 c. 640 E. & c. 641 A.
Culpam facit venire in ædiorum communi dividundo. T. 7 c. 583 A.
Culpam levissimam in actionem pignerstitian non venire. Tom. 9 c. 209 B.
Culpam dum negamus, periculum pertinere concedimus ad impletionem. T. 10 c. 454 E.
In culpa qui negantur, in pœna separari non debent, ut ait D. Cyprianus. T. 4 c. 851 C.
Ex culpa lata liquid peticrit. Vide, Petere.
Culpæ, & diligentiæ gradus varii. T. 9 c. 204 B. C.
Culturæ pars fitcorratio. Tom. 4 c. 805 A.
Cultus & ornatus differunt. Tom. 1 c. 438 E.
Cum arrimplus ona ratione conditio detrahi faciat. T. 6 c. 130 C. D.
Cum pateres, dici tibi erant, clausulæ effectus. T. 8 c. 681 D.
Concubus quid a pœna differat. T. 3 c. 468 A.
Concubus. T. 5 c. 673 B.
Cupiditas caca emptorem in fraudem induxit. T. 10 c. 191 A.
Cupio est indeterminatii verbum. T. 4 c. 556 C.
Cupio, volo, rogo, mando, & petto hoc verba funt precaria, non directa. T. 4 c. 515 A.
Cupreffiæ mirrhæ venditor pro citrea, quomodo tenetur. Tom. 7 c. 785 D.
Cupreffi daphnanfes per Ægyptum non desinendæ, vel vendendæ. T. 2 c. 884 B.
Cura, & cultura quid differant. T. 1 c. 7 E.
Cura major requiritur in re fervanda aliena, quam in sua. Tom. 7 c. 8 D.
Cura finitior æstate legitima adolescentia. T. 9 c. 603 D. E.
Cura duplex est, alia legitima, alia dativa, nulla testamentaria. T. 9 c. 609 A. B.
Cura invito deferitur, quasi munus civile, & publicum. T. 9 c. 592 A.
Curæ, ac tutelæ differentia. T. 1 c. 55 B.
Ad curam ejus, cuius quis tutelam administravit, invitus vocari non potest. T. 1 c. 406 E.
Ad curam, vel tutelam non vocantur cognati. T. 4 c. 348 B.
Curagendarii. T. 1 c. 931 D.
Curagendarii quinam sint. Tom. 10 c. 846 E.
Curare effectum significat, ut apud Tullium, curare pecuniam, vel nummos. T. 1 c. 1188 A.
Curare quos modis accipitur. Ibid.
Curatio a nullo parente testamento deferitur. T. 1 c. 790 A.
Curatio est virile officium. Tom. 7 c. 1320 E.
Curatio furioli deferitur agnatis, & gentilibus. T. 8 c. 398 B.
Ex curationis causa qui tenentur. T. 1 c. 795 B. C.
Curationis finit est diligentia ætatis. T. 4 c. 1009 E.
De curatione ventris. T. 1 c. 822 C.
Ad curatorem femina citius, quam vir liberetur. T. 8 c. 934 A.
Curationum tria genera. Tom. 1 c. 1021 A.
Curator, & Procurator reipublicæ idem. T. 3 c. 911 B. C.
Curator an fervum furioli manumittere possit. T. 3 c. 417 A.
Si curator erratus appellarit. T. 1 c. 882 B.
Curator ætatis ratione non datur. T. 1 c. 1020 B.
Curator creditorum gratia dari solet. T. 1 c. 822 D.
Curator quibus personis dari solet. T. 1 c. 464 C.
Curator ut confirmandus. Tom. 1 c. 790 A.
Curator, qui minorem fraudaverit, in dualum conveniur. Tom. 1 c. 408 A.
Curator minorem fiam intra annum 25. uxorem non potest ducere, nec res suas filias. T. 1 c. 547 D.
Curator reflamento datus a Prætore confirmatur. T. 3 c. 171 A.
Curator reflamento, vel codicillis jure non datur. T. 3 c. 76 C. & c. 170 B.
Curator bodie non lege, sed per Prætorem datur. T. 1 c. 1047 A.
Curator si plus peteriit, causa cadit. T. 5 c. 188 D. E.
Curator operum periculo nominatis creatur filiusfam. T. 1 c. 764 B.
Curator exsequatur ea, quæ funt fidei; tutor, quæ consilii, animi, & juris. T. 1 c. 1317 D.
Curator ex testamento habenti. T. 1 c. 48 E.
Curator bonis datur. T. 1 c. 822 D.
Curator bonorum, sive mixtor. T. 1 c. 114 B.
Curator aut legitimus, aut honorarius. T. 1 c. 928 B.
Curator civitatis. T. 3 c. 354 A.
Curator fici quibus jus dicit, & quibus curator reipublicæ. T. 4 c. 834 B. C.
Curator furioli pœnæ potest bonum possidiomere, non quoadem ædiflicium, fed decretatem, & cur. T. 4 col. 798 C. quid, si curator furioli decretalem non petierit. Ibidem E.
Curator frumenti conveni. Vide, Procurator rei frumentariæ.
Curator rei frumentariæ, & condemnatur, quasi res pecuniæ debitor, an poterit opponere compensationem ejus pecuniæ, quam ei invicem debet reipublicæ, vel fiscus. T. 4 c. 841 D. E.
Curator reipublicæ dicitur, & pater civitatis in jure. T. 4 c. 834 B. C.
Curator reipublicæ, feu debitor rei frumentariæ an uti possit compensatione ejus pecuniæ, quam fibi vicissim refp. debet. T. 4 c. 841 E. & c. 842 A.
Curator reipublicæ pro parte fabo emancipatur filius fabejubere non cogitur. Tom. 4 col. 870 E.
Curator reipublicæ an teneatur creditoribus etiam post depositum officium. T. 4 c. 869 E. & c. 870 A.
Curator reipublicæ, & procurator idem. T. 3 c. 911 B. C.
Curator an fervum furioli manumittere possit. T. 3 c. 417 A.
Si curator erratus appellarit. T. 1 c. 882 B.
Curator ætatis ratione non datur. T. 1 c. 1020 B.
Curator creditorum gratia dari solet. T. 1 c. 822 D.
Curator quibus personis dari solet. T. 1 c. 464 C.
Curator ut confirmandus. Tom. 1 c. 790 A.
Curator, qui minorem fraudaverit, in dualum conveniur. Tom. 1 c. 408 A.
Curator minorem fiam intra annum 25. uxorem non potest ducere, nec res suas filias. T. 1 c. 547 D.
Curator reflamento datus a Prætore confirmatur. T. 3 c. 171 A.
Curator reflamento, vel codicillis jure non datur. T. 3 c. 76 C. & c. 170 B.
Curator bodie non lege, sed per Prætorem datur. T. 1 c. 1047 A.
Curator si plus peteriit, causa cadit. T. 5 c. 188 D. E.
Curator operum periculo nominatis creatur filiusfam. T. 1 c. 764 B.
Curator exsequatur ea, quæ funt fidei; tutor, quæ consilii, animi, & juris. T. 1 c. 1317 D.
Curator ex testamento habenti. T. 1 c. 48 E.
Curator bonis datur. T. 1 c. 822 D.
Curator bonorum, sive mixtor. T. 1 c. 114 B.
Curator aut legitimus, aut honorarius. T. 1 c. 928 B.
Curator civitatis. T. 3 c. 354 A.
Curator fici quibus jus dicit, & quibus curator reipublicæ. T. 4 c. 834 B. C.
Curator furioli pœnæ potest bonum possidiomere, non quoadem ædiflicium, fed decretatem, & cur. T. 4 col. 798 C. quid, si curator furioli decretalem non petierit. Ibidem E.
Curator frumenti conveni. Vide, Procurator rei frumentariæ.
Curator rei frumentariæ, & condemnatur, quasi res pecuniæ debitor, an poterit opponere compensationem ejus pecuniæ, quam ei invicem debet reipublicæ, vel fiscus. T. 4 c. 841 D. E.
Curator reipublicæ dicitur, & pater civitatis in jure. T. 4 c. 834 B. C.
Curator reipublicæ, feu debitor rei frumentariæ an uti possit compensatione ejus pecuniæ, quam fibi vicissim refp. debet. T. 4 c. 841 E. & c. 842 A.
Curator reipublicæ pro parte fabo emancipatur filius fabejubere non cogitur. Tom. 4 col. 870 E.
Curator reipublicæ an teneatur creditoribus etiam post depositum officium. T. 4 c. 869 E. & c. 870 A.
Curator reipublicæ, & procurator idem. T. 3 c. 911 B. C.
Curator conditus a reipublica ad illiquem commendatur, vel reipublicæ. Ibidem B.
Curator conditio, & opera tueri debet non bonorum patrimonium, fed & corpus, ac salutem furioli. T. 6 c. 136 E.
Curator an dari necessum fit pupillo, si tutor afferit. T. 6 c. 303 E.
Curator furioli hæredi instituto ignoviit bonorum possessionem recundum tabulas decretalem, & fruitur bonis libertatis. T. 7 col. 1176 C. legata præstat. Ibidem.
Curator reipublicæ est tantum jusdicis, & reafor rerum ad municipium pertinentium. T. 7 c. 135 D. is erat ex decurionibus, vel gallia locabat, vias curabat, cauffa reipublicæ agebat apud Prætorem, vel Principem. Ibidem.
Curator reflamento an detur. T. 7 c. 1320 E.
Curator cur potissimum confirmatur. T. 8 c. 511 E.
Curator bonis cuffodiendis quando detur. T. 8 c. 132 A.
Nullus curator, qui ex inquisitione eligitur, cessat. T. 8 c. 582 B.
Curator cuiusdam potest esse hæres in puberem, aut impuberem. T. 9 c. 566 E. & c. 567 A.
Curator vel tutor pupillæ dotum, & cultum letam, & quantum in rebus suis diligentiam. Tom. 9 c. 592 B.
Curator datur rebus, tutor personæ. T. 9 c. 598 B.
Curator, & tutor in quo differunt. T. 9 c. 556 E. & c. 557 A. & c. 566 A. & feq. & c. 597 C.
Curator, vel tutor ad litem datur ante litis contestationem. T. 9 c. 582 B.
Curator bonis datus dominii cauffam præstat. T. 9 c. 1151 A. B.
Curator non potest dicere pupillum uxorem. T. 9 c. 448 A. B.
Curator in quibus cauffis datur curatorem habenti. T. 9 c. 565 E. & c. 566 A. & feq.
Curator non datur puberi reflamento. T. 9 c. 558 E.
Curator, vel tutor non debet eligitabili conducere. T. 9 col. 579 A. & feq.
Curator furioli, vel prodigi in quo differat a curatore minoris vigintiquinque annis. T. 10 c. 51 E.
Curator reipublicæ quo munere fungebatur. T. 10 c. 384 D.
Curator reipublicæ an ius dicendæ multæ habeat. T. 10 c. 398 E.
Curator reipublicæ cft quasi judex, & censor rerum, quæ ad civitatem pertinent. T. 10 c. 504 D.
Curator an possit repudiare bonorum possessionem detestam adolescenti, cujus est ipse curator. T. 10 c. 585 D.
Curator si intervenerit, an possit minor restitui adversus foloitionem. T. 10 c. 809 D.
Curator an possit emere rem adolescentis, vel furioli, vel prodigi. T. 10 c. 1007 D.
Curatoris reipublicæ munus, & cura. T. 1 c. 880 C.
Curatoris res frumentariæ, & Ædilis differentia. T. 3 c. 41 A.
Curatoris, ac tutoris differentia. T. 1 c. 400 A.
Curatoris ac tutoris datio juris est, non patris potestatis, vel jurisdictionis. T. 3 c. 70 B.
Sine curatoris auctoritate puberes obligantur. T. 4 c. 400 A.
Curatoris bonorum possessionem petentia furioli scientia non nocet, matris vero scientia nocet pupillo. T. 4 c. 398 C.
Curatoris dari reflamento jus non est patri. T. 4 c. 545 A.
Curatoris pignora non capi possunt. T. 4 c. 1024. E. & c. 1025 B.
Curatoris scientia non nocet adolescenti. T. 4 c. 400 B.
Curatoris reipublicæ officium quale. T. 4 c. 834 B.
Curatoris pabum an nocent adulto. T. 9 c. 107 A. & feq.
Ex curatoris, vel tutoris fidio quando minores ætate, vel curatori fi possunt. T. 9 c. 590 B. & feq.
Curatoris fraus, aut negligentia vitio vertitur, non pupillorum. T. 9 c. 534 A.
Curatoris sufforatias quando est necessaria, & quando non est necessaria. T. 9 c. 1237 C. & feq.
Curatori adolescentis nomine accusare licet. T. 9 c. 400 E.
Curatori quinquam reflamento dari vetitum. T. 1 c. 690 B.
Curatores pro curatore. T. 3 c. 76 E.
Curatori reipublicæ an addere poffit in cauffium vir eruditem civitatis. T. 4 c. 834 B.
Curatori invito in cauffi pupilli non deferitur iniurandum, & cur. T. 6 c. 53 C.
Curatorem habenti quibus cauffis curator datur. T. 1 c. 48 E. & col. 49 C.
Per curatorem an hereditas acquiri possit. T. 1 c. 220 D.
Inter curatorem voluntarium, & coactum differentia quæ. T. 4 c. 868 D.
Curatorem habenti an curator poffeft dari. T. 5 c. 1188 C.
Curatorem reflamento rectè non dari. T. 7 c. 1379 B.
Curatorem, vel tutorem habenti in quibus cauffis tutor, vel curator datur. T. 9 col. 565 E. & col. 566 A. & feq.
Curatorem, vel tutorem non tantum teneri ex administratione tutelæ, fed etiam eum, qui quasi tutor, vel curator aliquid administravit, cum non effet tutor, vel cifi non poffet. T. 9 c. 1536 B. C.
Curatorem habenti curator datur. T. 9 c. 566 C.
Curatorem, & tutorem dare legis non, sed jurisdictionis. T. 10 c. 866 D.
Curatorum diffinitio notanda. T. 4 c. 1025 C.
Curatore colludente, si quis minorem ad litem in modo circumveneriit, an adolescens emptionem cogatur ftare. T. 7 c. 779 B.
Curatore funeris. T. 7 col. 1182 D. E. si plus impenderit, an repetat ab heredibus. Ibidem, col. 1182 A.
Curatore furioli, vel prodigi. T. 9 c. 605 D. E.
De curatore qui removetur tanquam suspectus. Tom. 9 col. 582 D. E.
De curatore, vel tutore, qui fatis non dedit. T. 9 c. 581 D.
De curatore, qui non fatisdare debet, non fatisdedit. T. 9 c. 582 D. E.
De curatore, ad quem non omnium rerum pupillarium administratio pertinet, fed minor rei tantum, unius litis defendit. Tom. 9 col. 584 C.
De curatore, vel tutore in litem dando, ibidem, & feq.
De curatore furioli eadem quæstio. T. 10 c. 786 D.
Curatores addicionum, & viarum publicarum quanam proprie dicantur. T. 3 c. 655 C. D.
Curatores reipublicæ quales sint. Ibidem C.
Curatores in accipiant adolescentes invitii. T. 1 c. 48 A.
Curatores viarum publicarum. T. 1 c. 478 E. & c. 479 A. B.
Curatores datori. T. 1 c. 790 D.
Curatores quibus ex cauffis nomine pupilli agere, vel conveniri poffunt. T. 1 c. 792 C. D.
Curatores reflamentarii agent confirmatione, tutores non item. T. 1 c. 1035 C.
Curatores quibus cauffis fe excusare poffunt. T. 1 c. 793 A. B.
Curatores qui fibi dari petant. T. 1 c. 792 B.
Curatores minorum res fint decretæ alienare non poffunt. T. 1 c. 40 D.
Curatores non cogantur accipere minores, nisi certis ex cauffis. T. 1 c. 687 A.
Curatores furioli, vel prodigi dantur. T. 1 c. 371 A. B.
Plures curatores bonis constituentur, quidam rem defendi antiquum, quidam non: quæritur, an cogantur creditores prius agere cum iis, qui rem antigerunt, quam cum aliis. T. 4 c. 868 C.

Cu-

Curatores an dentur puberibus. T. 4. c. 400 A.
Curatores viarum. T. 5 c. 874 A.
Curatores si fint plures, & agatur de furtuna administrationis omnes fint conveniendi apud cumdem iudicem. T. 2 c. 592 C. D. & petat conveniatur, qui adminiftravit. Ibidem D.
Curatores quibuftam dentur, & ad quam ufque aetatem. T. 8 c. 923 D. E. & c. 924 A.
Curatores operum publicorum reipublicae tenentur ab opere abfolito ufque in annos 15. T. 9 c. 188 A.
Curatores qui petant. T. 9 c. 56 D.
Curatores a publicis dabantur. T. 9 c. 659 B.
Curatores fuam dari publicanti, & cur. T. 9 c. 579 A. & feq.
Curatores quando conveniri poffint pro adminiftratione curae. T. 9 c. 591 B. C. & feq.
Curatores legitimi, aut petiti, & dati fine inquifitione, non funt poffi adminiftrationes fine fatisfactione rem pupilli falvam fore. T. 9 c. 581 D.
Curatores, vel tutores an poffint fubcribere in crimes falfi. T. 9 c. 1365 C. & feq.
Curatores vel tutores qui dare non poffunt. T. 9 c. 563 B. & feq.
Curatores, vel tutores qui dare poffunt. Ibidem, & feq.
Curatores incipere debent a confectione inventarii, five repertorii. T. 9 c. 590 E.
Curatores cur dentur, & de quo tempore. T. 10 c. 51 H. & c. 52 A.
Curatores reipublicae an ius dicendi multifie habeant. T. 10 col. 609 C.
De curatorum adminiftratione, & periculo. T. 2 c. 791 C.
Curatorum auftoritas. Tom. 1 col. 792 A.
Curatorum, qui bonis dantur, varia exempla. T. 8 c. 118 B.
De curatorum poteftate in alienandis rebus minorum. T. 9 c. 572 C. & feq.
De curatorum, vel tutorum adminiftratione ex pecunia pupillari fuftenanda, & dependenda. T. 9 c. 569 A. & feq.
De curatorum, & tuorum periculo. T. 9 c. 575 C. & feq.
Curatorum officium, & culpa. T. 10 c. 824 A.
Duobus curatoribus frumenti parandi a republica ordinatis, quaerit, fi tenus in munere fuaudiendo verfatus fit, an alter pro altero conveniri poffit. T. 4 col. 868 A. qui rem unde geffit, prius conveniatur, quam collega. Ibidem B.
Curatoribus rei frumentariae data fuit pecunia publica omnibus in fubidum, quaeritur, an fi data fit pro viribus portionibus, & fepa-ratis, non fit cure commune periculum, & quid dicendum. Ibidem D. E.
Curatoribus condemnatis, per quos res adolefcentis fervari poteft, an etiam falva fit adolefcenti reftitutio in integrum adverfus tutorem. T. 4 c. 903 D. & feq.
De curatoribus furiofo, & aliis extra minores dandis. Tom. 1 c. 796 D.
Sine curatoribus olim puberes adogabantur. T. 4 c. 751 C. hodie non poteft ex conftitutione Claudii. Ibidem.
De curatoribus furiofo, vel demente dandis, & quadam fit eorum officium. T. 6 c. 136 E.
De curatoribus falfis. Tom. 9 col. 586 B. C.
De curatoribus, qui morum iudicii adferant. T. 9 c. 142 C. D.
De curatoribus, & de tutoribus fufpectis. T. 9 c. 582 D. E. & col. 583 A. & feq.
De curatoribus, vel tutoribus illiftrium, vel clariffimorum perfonarum. T. 9 c. 561 E. & c. 562 A. & feq.
Ex curatoribus, vel tutoribus pluribus, fi omnes, vel unus eorum pro minore, vel conveniri poffit. T. 9 c. 577 C. D. & feq.
De curatoribus qui dantur noberibus furiofis, & prodigis. T. 9 c. 557 E.
An fine curatoribus fafi poffint puberes ex ftipulatu obligari. T. 10 c. 86 D.
Curcumus. T. 3 c. 231 E.
Curia fenatum fignificat, & duplex eft. T. 2 c. 703 D.
Curia fenatus eft honorum, & munerum. T. 2 c. 738 C.
Curia non folvitur. T. 2 c. 715 B.
Quae dignitates curia folvant. T. 2 c. 724 B.
Curia minor Senatus cur dicta, & Decurriones minores Senatores appellati. T. 3 c. 120 E.
Curia erat indar fenatus, & curiales dicuntur minores Senatores. T. 10 c. 871 D.
Curia eiufdem Decuriones, aut Senatores ante poffint parer, & filius familias, & duo, vel plures fratres. T. 5 c. 110 E.
Curiae ordo ubi non erat, ibi tantum erant defenfores, non magiftratus municipales. Tom. 10 c. 871 D.
Cum curtis viris militaribus nihil fit commune. T. 1 c. 715 B.
Curialis conditionis quaftus apud Praefidem agitatur, & intra tres menfes decidatur. Tom. 1 col. 718 C.
Curiali tractatio ad tempus refte conceditur. T. 2 c. 744 B.
Curiali fi non curialis heres extiterit, curiae debetur quadrans. T. 2 c. 732 E.
Curialem patris fortunam nati, & poftumi fequuntur. Tom. 2 col. 746 D.
Curialem, & municipem pro eodem accipi. T. 2 c. 869 E.
Curiales fint fub iurifdictione Praefidis. T. 2 c. 716 C.
Curiales occupare non debent ius miliorious officii. Tom. 2 col. 777 A.
Curiales fervos effe reipublicae, ac vifcera civitatum. Tom. 2 col. 796 D.
Curiales pro republica fubeunt munera, non pro re privata Principis. T. 2 c. 790 A.
Curiales ultra terminos proprie civitatis non iubeantur fui exhibere praefentia. T. 2 c. 710 A. B.
Curiales res immobiles, & mancipia rufftica vendere prohibentur fine interpofitione decreti. T. 2 c. 717 A.
Curiales non fubiciuntur tormentis. T. 2 c. 793 E.
Curiales ne militent. Tom. 3 col. 929 B.
Curiales quinam fint. Tom. 10 col. 609 D.
Curiales an habitant ius fedendi in Secretario Praefidis provinciae. T. 10 c. 859 A.
Curiales fere feparantur ab honoratis. Ibidem A. B.
Curialium defcriptiones. Tom. 2 c. 686 C.
Curialium legitima. T. 2 c. 1090 D.
De curialium praediis fine decreto non alienandis. T. 2 c. 725 D.
Curialibus interdicitur, ne res rui habitent. T. 2 c. 733 E.
Curialibus praedia, fi extra annum evocati deferint, bona vendita reddantur, poft annum Curiae addicuntur. T. 10 c. 856 D.
Curio, feu rector parochiae cum perfona aequiffimae, confequens eft, & parochiae curam perficuatam effe. T. 6 c. 829 D.
Curionum decretis municipalis cre-atur magiftratus. T. 10 c. 866 E.
Curioli ex fchola agentium in rebus initiantur. T. 2 c. 0734 A.
Curioli, & curagendarii qui dicantur, & eorum officium. T. 2 col. 737 C.
Curioli ex agentibus in rebus creantur. Ibidem.
Curioli quinam fint, & unde fic dicti. T. 10 c. 836 E.
Curiofitas in creditore non exigitur. T. 5 c. 1300 E.
Curiofitatem iura in creditoribus quando requirunt. Ibidem A. B.
Curmus quid fit Dioficoridi. T. 3 c. 310 C.
Curtus quadrigae non cedit legato, aut pars, vel accefftio. Tom. 4 col. 410 A.
Curfus cibularius, & vehicularis. T. 2 c. 0091 C.
Curfus publicus non veniat in quaerelam. T. 2 c. 901 C.
Curfus publicus privatis uti non licet, Ibidem A.
Ad curfum publicum unbantur lobus, afinis, mulis. T. 2 c. 988 A.
Curtum vendere aliud eft, aliud vendere fundum. Tom. 2 c. 1210 E.
Curtem Ecclefiae alienatam fequuntur Vafalli. T. 2 c. 1136 D.
Curulis equus. T. 2 c. 740 A.
Cufores a munerofis civilibus excufantur. T. 2 c. 777 C.
Cufores litturis qui. T. 2 c. 768 E.
Cufores horreorum. Tom. 9 c. 406 B.
Cuftodia pafcae an iureget infimum. T. 3 c. 628 B.
Cuftodia diligens qua fit, & quod ius miniftrium. Tom. 3 col. 417 E.
Cuftodia officii. Tom. 1 col. 583 C. E.
Cuftodia aliud eft, aliud poffeffio. T. 4 c. 650 D.
Cuftodia depofita pecuniae tantum eft non ufus. T. 4 c. 111 E.
Cuftodia, & diligentia idem eft. T. 5 c. 1300 D.
Cuftodia rei empta quamam completur. T. 5 c. 649 A.
Cuftodia, & diligentia an idem fint. T. 5 c. 420 D.
Cuftodia, idem, poffeffio. Tom. 8 c. 133 E. & c. 134 A.
Cuftodia qual. T. 8 c. 635 C.
Cuftodia a qua exigatur, in praefat levem culpam. T. 8 c. 708 C.
Cuftodia eorum quaeis effe debet. T. 9 c. 138 c. C. D.
Cuftodia diligens non completitur cancerem, & vincula. T. 9 c. 1385 D.
Cuftodia plenifima. T. 9 c. 395 B.
Cuftodia qual fit. T. 9 c. 1167 A.
quam cuftodiam quifque praeftare tenetur. Ibidem A. B. C.
Cuftodia tutorum ad quos pertinet. T. 9 c. 1380 C. D.
Cuftodia privata illegitima, & illicita eft. T. 9 c. 1391 B. C.
Cuftodia quandoque eft ftudium, & accuratio boni, & diligentia patris familias in re cuftodienda. T. 10 c. 701 C.
Cuftodia plenumque fignifcat publicam cancerem, interitum eorum, qui detinetur in cuftodia. T. 10 c. 731 C.
Cuftodia in depofito quinam fit. T. 10 c. 982 B.
Cuftodia nonnulla publica cuftodia continetur. T. 2 c. 986 D.
Cuftodiae depofitum. T. 9 c. 350 A. Vide, Depofitum.
Cuftodiae nomen ambiguum eft. T. 2 c. 1380 D.
Cuftodiae verbo leviffima culpa fignificatur. T. 10 c. 443 D.
Cuftodiam, & diligentiam qui quem dicit praeftare, hic dicit ea oppofito praeftare omnem culpam, omnem negligentiam. T. 4 col. 88 C.
De cuftodia reorum. Tom. 1 c. 872 C. & T. 2 c. 985 C. & T. 9 c. 1386 C. & feq.
Pro cuftodia rei, alicuius qui mercedem accepit, in hoste periculum cuftodiae praeftat. T. 6 col. 5 D.
De cuftodia reorum, & obfervationes eorum, qui ex publicati funt, & iudicio exhibiti, & de carcere, & vinculis publicis. Tom. 9 c. 1368 C. & feq.
Cuftos pignerationis aliam vitiofarum an efficiatur is, qui ob non praeftitam cautionem a domino earum in poffeffionem aedium vicinarum miffus eft. Tom. 5 col. 6 C.
Cyclades infulae. T. 2 c. 1090 D.
Cyclonium quid fit, qui vitui appellatione continetur. T. 7 c. 1236 D.
Cyrrestis, vulgo *Quirinus*. Tom. 1 c. 184 E.
Cypria proxa dicta. Vide, Aeroia Cyprus.
Cyprus aeroia infula vocatur apud Pefium, & cur. T. 9 c. 1449 C.
Cyrrefticus Syriae pars proxima. T. 3 c. 207 B.
Cyrienei operarii. T. 2 c. 830 A.

D

DAbo, ut des, eft pactum nudum. T. 7 c. 850 D.
Dacia provincia quinque. Tom. 1 c. 674 A.
Dacia confortuido circa traditionem praedii Eccleftae donati. Tom. 3 c. 551 A.
Dacia Praefes cur Praefectus Augufta appellatur. T. 10 c. 850 B.
Dama, vel Damae, & Demetrius idem eft, ut Metras, & Menodorus. T. 7 c. 1324 B.
Damna poft mortem teftatoris illata fuftinet heres. T. 10 c. 123 A.
c. 101 B. focus in nominibus fafti deterioribus, feu unfaftaribus. Ibidem C. ratio huius differentiae quae. Ibidem D.
Damna illa an poft mortem fuftineat heres. Ibidem B.
Damna, & oneris quem fequuntur, cuidem & emolumenta fequi necefte eft, & contra. T. 4 c. 1229 D. E.
Damna fatalia ex improvifo accidunt, nec ea effugere eft. Tom 6 c. 327 B.
Damna urinque fafta quonam modo compenfantur. T. 6 c. 7 B. C.
Damnare ad fcrinium eft damnare ad gladium. T. 4 c. 16 B.
Damnari adverfarii arbitrio gravius esse. T. 5 c. 713 D.
Damnari plus eft, quam convinci. T. 7 c. 885 A.
Damnari quanti actor iuraverit in litem plus eft, quam quanti actor interefit. T. 7 c. 1 D.
Damnare in folidum eum, qui bonis exutus eft, inhumanum eft. Tom. 8 c. 891 A.
Damnari an qui poffit in eo, quod fecere non poffit. T. 8 c. 55 B.
Damnari neminem poffe, abfente accufatore, vel actore. T. 9 c. 1320 D.
Damnati verbum quid fignificat. Tom. 1 c. 1327 D.
Damnati in latium renatorium melior eft conditio, quam damnati ad bestias. T. 3 c. 368 A.
Damnati in perpetuum civitatem amittunt, libertatem retinent. T. 1 c. 400 E. & c. 502 A.
Damnati iudicio publico teftimonii iudiciarii, vel teftamentarii difficnem non habent. T. 4 c. 1474 C. D.
Damnati ad pomam, quz capitemi-nuat, an poffint inftituere accufationem, vel defatamem. Tom. 8 c. 438 A.
Damnati ex caufa criminali an fiducias caufas deferre poffint. T. 8 c. 416 E.
Damnati in metallum an fiducias caufas deferre poffint. T. 8 c. 437 B.
Damnati in metallum ftatim fatum conditionem premunt. Tom. 8 c. 166 B.
Damni infecti caufa qui mittitur in poffeffionem, an poffidet. T. 8 c. 1370 D.
Damnati publico iudicio teftes effe non poffunt. T. 9 c. 1372 A.
Damnatio quibus ad fupplicium damnantur, quae obfervabantur. T. 9 c. 1486 C.
Damnati extremo fupplicio ducuntur ad fupplicium irretiti laqueo, aut boia, *a bare ara col*. Tom. 9 c. 1389 A.
Damnati ex extremodicio, & ex contumacia differunt. T. 10 c. 799 C.
Damnati in opus publicum perpetuum quam capitis diminutionem fuftinet heres. T. 10 c. 123 A.
Damnatio ad gladium, ac damnatio in ludum. T. 3 c. 367 E. & c. 368 A.
Damnatio in metallum non fit ad tempus. T. 3 c. 155 E.
Damnatio extinguitur provocatione. T. 1 c. 1327 D.
Damnatio iudicii eft, poena vero folius legis iure ordinaro. Tom. 4 c. 848 C.
Damnatio in metallum eft maxima capitis diminutio, mortis comparatur, plebfit civitate, & liberate. T. 4 c. 1147 A. damnatus in metallum ius eligendi non habet, feu in deportato. Ibidem.
Damnatio in metallum quare fit poena gravifima, & nulla fit illa gravior. T. 5 c. 713 D.
Damnati plus eft, quam convinci. T. 7 c. 885 A.
Damnati quanti actor iuraverit in litem plus eft, quam quanti actor interefit. T. 7 c. 1 D.
Damnatio in metallum an fiducias causas deferre poffint. T. 8 c. 891 A.
Damnati an qui poffit in eo, quod fecere non poffit. T. 8 c. 55 B.
Damnati neminem poffe, abfente accufatore, vel actore. T. 9 c. 1320 D.
Damnati verbum quid fignificat.

Per damnationem omnes res legari possunt. T. 1 c. 2.25 D.
Per damnationem legatum. Vide, Legatum per vindicationem.
Per damnationem causa restitari non potest. T. 10 c. 2.27 C.
Damnatione iniqua fit testamentum, si vivus testator damnetur capite, & minuatur. T. 7 c. 1234 D.
In damnatione reorum quæ observabantur. T. 9 c. 1480 B. C.
Damnatis in capitalis bonorum possessio denegatur, nec is in integrum restituuntur. T. 1 c. 1336 D E.
De damnatis, qui beneficio, & indulgentia Principis speciali, vel generali revocantur ab exilio, vel mortalio, & in integrum restituuntur. T. 9 c. 1483 D. E.
Damnato comparatur reus, qui fugit. T. 3 c. 180 A.
Damnato ex contumacia non esse jus appellandi, non esse effectuosa omnia prædia ius, & cur. Tom. 7 c. 986 D.
A damnato ad metallum an fideicommissum relinqui possit. T. 10 c. 156 E.
Cum damnato testamenti factio non est. T. 10 c. 1056 E.
Quæ per damnationem legari possunt, & per fideicommissum relinqui possunt. T. 4 c. 1196 C. D. quem Orcus adimit, nullus est. Idibem c. 1197 B.
Damnatorum bona non peti posse, ultro dari posse. T. 1 c. 666 C.
De damnatorum bonis. T. 1 c. 877 C.
Damnatorum judicio publico testimonium cur repellitur propter infamiam. T. 4 c. 1473 D.
Damnatorum liberis an fervetur jus patronatus, quod habuit, qui damnatus est capitali judicio. Tom. 4 c. 27 D.
Damnatum sequitur infamia. T. 4 c. 849 B.
Damnatur quis aut ex causa famosa, aut non famosa. Tom. 4 c. 35 C.
Damnatus rei capitalis quis dicatur. T. 1 c. 1326 D.
Damnatus ad tempus in opus publicum, testimonium facere potest. T. 1 c. 417 B.
Damnatus depositi fit quidem infamis, sed a testimonio non repellitur. T. 4 c. 848 A.
Damnatus in litis æstimationem an a possessore fundi conveniri possit. T. 5 c. 1154 B.
Damnatus in partes. T. 9 c. 541 E.
Damnatus in solidum. Ibidem, & c. 543 A.
Damnum, & lucrum inter socios communicatur. T. 1 c. 393 D.
Damnum per injuriam datum. T. 1 c. 141 B.
Damnum qui in feditione dat, quibus pœnis teneatur. Tom. 1 c. 470 D.
Damnum, vel lucrum non ex eventu notatur. T. 1 c. 1460 C.
Damnum infectum. T. 1 c. 833 B.
Damnum fatale. Tom. 4 col. 1338 D.
Damnum decidere est pasisci, quæ publio æstimatem de furto petunt. T. 4 c. 248 C.
Damnum quid fit. T. 5 c. 174 E.
Damnum fecisse in videtur, qui occasionem dumi præbet. Tom. 5 c. 986 B. C.
Damnum in naufragio factum quandonam fieri cuiur, quando non fieri atur. T. 5 c. 474 C. D.
Damnum quomodo intelligatur. T. 5 c. 374 E.
Damnum datum quandonam venit. T. 5 c. 899 A. B.
Damnum injuria quadam ab alio datum an pertineat ad eos, qui fervandum aliquid conducunt, aut utendum accipunt. Tom. 6 c. 5 C.
Damnum fit duo dederint, an singuli pœnæ nomine lege quantitatem teneantur in solidum. Tom. 7 c. 88 C.
Damnum quid. T. 8 c. 543 C.
Damnum emerens, vel locrum cefsus. T. 9 c. 1075 D.
Damnum omne an veniat in æstimationem. T. 10 c. 754 C.
Damni infecti nomine res interpositam decreta Prætoris. Tom. 1 c. 1519 D. E. & c. 1520 A.
Damni infecti stipulatio. Tom. 1 c. 1519 C. & seq.
Damni infecti cautio. Ibidem C.
Damni infecti quis stipulari, & cui cautio fieri possit. T. 5 c. 625 C.
Damni, an lucri æstimatio fit. T. 5 c. 535 E.
Damni infecti stipulatio. Vide, Stipulatio damni infecti.
Damni infecti ut caveant, a prædio proximos monitos magistratibus. T. 5 c. 5 B.
Damni infecti occasio habetur pro causa, pro principio, pro damno. T. 7 c. 352 B.
Damni & injuriæ actio quibus datur. T. 8 c. 1086 E.
Damni infecti jurisdictio ad quem magistratum pertinet. Tom. 8 c. 481 A. B.
Damni dati ratione quotiens noxa intercit. Idibem.
T. 10 c. 749 D.
De damno qui certat, an potior sit eo, qui de lucro certat. T. 4 c. 1279 A.
De damno, quod in contributionibus in venit. T. 5 c. 332 D.
De damno infecto edictum quantum differat ab edicto de interrogationibus in jure factis. Tom. 5 c. 640 A. B.
De damno illato. Vide, Lex aquilia.
De damno, & lucro fociertatis. T. 7 c. 980 B.
Damnosum quantum sit pupillis, si administratio tutorum non fervatur. T. 5 c. 581 B.
Damnus nostra, & reddimus aliena; damus libenter, & reddimus invitus. T. 6 c. 78 A.
Damnus ob culpam, vel ob rem. T. 7 c. 827 D.
Damnus libenter. T. 9 c. 474 A.
Dandi verbum modo fictum significat tradendæ possessionis, modo effectum proprietatis. T. 4 c. 667 D.
Dandi verbum an etiam reddendi significationem habeat, & contra verbum reddendi etiam dandi. T. 6 c. 40 A.
Dandi causa solutionis cohæret. T. 9 c. 230 C.
Dandi causa donationi non cohæret. Ibidem;
Dandi obligatio, & faciendi obligatio in quo differant. T. 9 c. 1268 D. E.
Dandi legandi non est jus, potestasque, nisi falvo jure publico. T. 10 c. 807 C. D.
In dando conjunctis an videantur conjunctim in adimendo. Tom. 10 c. 474 D.
In stipulatione, quæ in dando consistit, differenterut Sabinianis, & Proculeianis. T. 10 c. 77 C.
Dans libertatem an det beneficium. T. 6 c. 530 A.
Datis beneficium nemo spectari debet. T. 4 c. 1003 C.
Quæ datur nominatim lege, mandari non possunt. T. 4 c. 8 A.
Datur, Suburbanus Antiochus locus, cuperisti obiitus. T. 1 c. 884 C.
Dardanarii. T. 3 c. 274 A.
Date est accipientis facere. Tom. 3 c. 324 B.
Date mortuo est, quam deferre. T. 1 c. 1267 C.
Date, facere duo verba quid significant. T. 1 c. 128 E.
Date contra liberatem, & date fecundum res, date finem cognitioni, & date litem. T. 3 c. 157 D. E. & c. 158 A.
Date in infinitum quibus licet. T. 1 c. 488 D.
Date eft eventium, relinquere meritorium. T. 4 c. 517 C.
Date folet, qui confirmat. Tom. 4 c. 1008 A. B.
Date non tantum est dominium transfere, fed & facere tantum. T. 4 c. 661 A.
Date an fit idem, quod dominium transferre. Tom. 5 col. 779 D. & c. 861 A.
Date in dotem, & accipere; tradere, & traditum accipere, quam lege confinatur. T. 6 c. 746 B. C.
Date an interpretari possit offerre. T. 6 c. 363 D.
Date an aliud fit, & aliud reddere. T. 6 c. 78 A.
Date est accipientis facere, & dominium transferre. T. 7 col. 827 A.
Date plus est quam mandare. T. 7 c. 85 C.
Date ob rem quid fit. T. 7 c. 827 D. E. & c. 835 B.
Date plerumque faciendi significationem habet. Ibidem D.
Date quomodo interpretandum. T. 8 c. 728 D. & c. 840 D.
Date quomodo in stipulationibus recipitur. T. 8 c. 728 D. & c. 840 D.
Date eft eventium. Tom. 9 c. 474 A.
Dare, & relinquere in quo differant. Ibidem A. B.
Dare aliud eft, aliud mandare. T. 10 c. 93 D.
Dare eft dominium transferre, & accipientem. T. 10 c. 431 E.
Verbum dare dat semper initium locationi. T. 10 c. 451 E.
Dare est verbum juris, & quid ex definitione. T. 10 c. 700 B.
Dare legare fine conjunctione in textu legis Falcidiæ. T. 10 c. 803 A. B.
Dare est dominium transferre. T. 8 c. 637 B. & Tom. 10 c. 951 E.
Dare latius patet, quam donare. T. 10 c. 1005 E.
De verbo *dare* *scripsit* Papinianus non tantum significare effectum transferendi dominii, fed & fecthum nudum fine effectu. Tom. 4 c. 660 E. & c. 661 A.
Dare ob causam quid fit. Tom. 9 c. 229 A.
Dat, qui confirmat. Tom. 6 c. 200 E. & c. 261 A.
Data non videantur, quæ accipientium fiunt. T. 6 c. 117 B.
Datis, donata, concedit diffiguunt. T. 7 c. 1251 D.
Data non referitur, quæ eo tempore, quo dantur, accipientis non fiunt. T. 8 c. 718 D. & c. 840 D. & c. 881 A.
Dati repetitio cui, & quando competat. T. 8 c. 637 B.
Dati repetitio cuius per errorem est, eam consilio dati donatio est. Tom. 8 c. 686 D. c. 779 E. & c. 890 E.
Dati in rem totius testatiuus quando inspici debeat. Tom. 7 col. 533 A.
Dati ob rem condictio, cui, & quando competat. Tom. 7 c. 836 A.
Dati ob rem tractatus in quibus, & quot fpecies, & articulis confiftat, & qui illi dat. T. 7 c. 837 B. C.
Dati ob præteritum causam via condictio est. T. 10 c. 955 B.
Dati conditione prior est. Tom. 1 c. 1329 A.
Dati in adoptionem, & datio in fidem, quid differant. T. 1 c. 1349 A. B.
Dato, curatio, nominatio, ordinatio, in jure idem est. Tom. 4 c. 1014 E.
Dati tutoris mandari non potest. T. 4 c. 9 E. & c. 304 E.
Dati tutoris non est jurisdictionis, sed juris. T. 4 c. 304 E. & c. 305 A.
Dati tutoris est leuis, vel eius, cui eam lex dedit. T. 4 c. 1109 C.
Dato tutoris. Vide, Tutor.
Datio in solutum an sit pro venditione. T. 5 c. 437 C.
Datio. Vide, Donatio.
Datio an sit, si quis alicui, quæ ibi debeat, ea accepta facit. T. 7 c. 1209 A.
Datio est genus donationis. Tom. 9 c. 1320 E.
Datio est genus, quo continetur dos, mutuum, permutatio, legatum, fideicommissum, & donatio causa mortis, & donatio vera, & abfoluta. T. 9 c. 1331 B.
An datio tutoris annumeranda fit eis, quæ fiunt imperii. T. 10 c. 94 A.
Datio est causa adquirendi dominii dotis. T. 10 c. 298 A.
Datio judicis cuius sit, & quo iure competat. T. 10 c. 402 A. Vide, Judex.
Datio est alienatio, sive translatio dominii. T. 10 c. 1220 A.
Datio est tantum proprie, quod peti potest. T. 4 c. 500 B.
Datio est tantum proprie, quod peti potest. T. 4 c. 500 B.
Quod detur datio, an & peti fitam potest. T. 4 c. 1445 C.
Non omne, quod detur, peti potest. T. 10 c. 77 E.
Quicquid detur, recte in displicatione transfandi potest. T. 10 c. 7 D.
Quæ detur, non patiuntur fallidiam. T. 10 c. c. 511 E.
Debitum quomodo fit membrorum damnum. T. 6 c. 124 C.
Debitum quomodo proprie dicitur. Ibidem.
Debita plura diversorum una eiusdem tutoris potuit. T. 9 c. 211 B. C.
Debita multorum, singularum proprie, in uno instrumento comprehendi posse, nec cuique dramo proprium fuum instrumentum tribui necesse est. Ibidem A.
Debitio pecuniæ, & debitio corporis certi diffimilis est. T. 5 c. 502 A.
Debitio nullius rei an aliqua esse possit. T. 6 c. 355 C.
Debitor est proprie, cum quo agi potest. T. 1 c. 1246 E.
Debitor per creditorem possidet. T. 1 c. 1134 B.
Debitor, qui ignorans fidem fiiendi & fimulans, fe esse procuratorem creditoris, an liberetur. Tom. 1 c. 1422 E.
Debitor, qui pignus contrellat, vel hypothecam distrahit, furtum facit naturalis possessionis. Tom. 1 c. 259 C.
Debitor & fiaudatoris causa latitet, ne in jus vocetur, non defendatur. T. 1 c. 846 D. E.
Debitor, distractis fiducia a creditore, de superfluo adversus eum habet actionem. Tom. 1 c. 500 B.

Debitor olim, nisi bonis cederet, in carcerem ducebatur. T. 1 c. 1036 D.

Debitor uno casu per creditorem possidet. T. 1 c. 1401 E.

Debitor si a creditore, pignus venditione sibi parta, pluris emerit, quam, quod. T. 4 c. 918 C. D.

Si debitor creditoris, quos fraudare voluit, dimiserit, ac alios novos, quos fraudire noluit, cum in testamento libertates dedit, habere coeperit, & eodem testamento manumittere decesserit, an propter novos creditores libertates irritae sint. T. 4 c. 1040 C. excipitur unus casus. Ibidem D.

Debitor certae pecuniae creditori condemnatus appellat, mox transigit cum creditore de remittenda pecuniae parte; hac conditione, ut si reliquam partem creditori non solverit denominato tempore, solidum summam praestaret, an pecunia in condemnationem abiudicata debetur, nec ne, quaestionis est. T. 4 c. 837 B. & D.

Debitor certi corporis liberatur naufragio, vel incendio, & quomodo. T. 4 c. 953 D.

Debitor creditori fructus legat id, quod ei debet. Tom. 4 c. 1190 B. & quando hoc procedit. Ibidem. plus in legato potest esse vel damnum, vel tempore, aut conditione. Ibidem.

Debitor dicitur vere procuratori folvens, nec habente conditio datur. T. 4 c. 1348 E. qui debitor principalis est, & fideiussor pro se ipso esse non potest. Tom. 4 c. 693 D E.

Debitor. Vide, Reus.

Debitor quidem per errorem solvit, an id condicere potest. T. 4 c. 1324 C.

Omnis debitor juris possessor est. T. 4 c. 1321 D.

Si debitor pignus furripuerit, & creditor cum eo egerit furti, vel condictione furtiva, an debito impetret, quod ea actione percepit. T. 4 c. 233 B.

Debitor aliud pro alio non folvit invitus. T. 4 c. 1019 C.

Debitor principalis refundere debet, quod mandator, aut fideiussor folvit. T. 4 c. 700 B. C.

Debitor ob incendium aere alieno non liberatur. T. 4 c. 952 D.

Debitor invitus creditorem mutare non cogitur, si malit sibi superfluum solvi a creditore. Tom. 4 c. 932 B.

Debitor creditori jure non legat id, quod debet. T. 4 c. 518 C.

Debitor creditori suo nomen, sive cautionem debitoris sui rede pignore obligare potest. T. 5 c. 423 E.

Debitor fciens rem esse alienam, vel alii obligatam, vel servum, quem pignori dat, esse morbosum, an teneatur extra ordinem crimine Stellionatus. Tom. 5 c. 421 C.

Debitor an solvendo liberet se potius, quam liberetur a creditore, vel fideiussori accepit. T. 5 col. 68 D.

Debitor quis dicatur, & quatenus se vocabulum debitoris extendat. Tom. 5 col. 767 B. C. non potest aliud pro alio solvere invito creditore. Ibidem B.

Debitor principalis, antequam hypothecaria agatur, excutiendus est. T. 5 c. 424 D.

Debitor sibi conveniri debeat. T. 5 c. 750 D.

Debitor quis dicatur. T. 5 c. 510 B.

Debitor accepto liberatur, ne non fequuta quomodo reponatur in veterem obligationem. T. 7 c. 847 C.

Debitor creditori fructus legat, quod debet. T. 7 c. 1275 C.

Debitor ac creditori suo utiliter legare potest. T. 7 c. 1063 D.

Debitor ante diem solvendo an liberetur. T. 7 c. 1317 D.

Debitor quod creditori legat, inutile est, nisi quid amplius infit. T. 7 c. 880 E.

Debitor detiste quis. Tom. 8 c. 402 D. E.

Debitor potest emere rem suam pignori datam per interpretam pretionem. T. 7 c. 700 D.

Debitor solvendo non diem, & ideo plus tempore folvens, an habitat indebiti soluti conditionem. T. 7 c. 1317 D.

Debitor folutum per errorem fatti an condicere potit. Tom. 7 c. 1101 C.

Debitor pro creditore. Tom. 7 c. 554 B. C.

Debitor creditori legat fructus, & inutiliter, & non necessario. T. 7 c. 1371 B.

Debitor quis dicatur. T. 8 c. 1047 B.

Debitor an possidere intelligatur pignus, cuius possessionem cessit creditori. T. 8 c. 236 B.

Debitor liberatur maxima capitis deminutione. T. 8 c. 359 A. si reliquatur liberti, an creditoribus restituatur in eum actio femel exercuitur. Ibidem A. B.

Debitor quis dicatur, & an cautio lucrativa debet, an liberetur, cum in species ex causa lucrativa ad creditores perveniat. T. 8 c. 324 E.

Debitor fi creditorem heredem instituerit, & reguarvit relinquere, quod superestet ex hereditate, an hic heres cogatur adire pecuniae debita, vel cautione non recepta. T. 7 c. 1508 A.

Debitor quis. T. 8 c. 480 D.

Debitor ad diem, ante diem rede folvit. T. 8 c. 752 C. fi chirographum creditori furripuerit, in quantum actione furti teneatur. Ibidem c. 832 A. quo casu sine exceptione liberetur. Ibid. c. 752 D.

Debitor multa fideiussori, vide, Mala fideiussor.

Debitor obiata sorte, & usuris an venditionem revocare queat. T. 6 c. 610 D.

Debitor an possit invito dispolitare alio loco folvere, quam pro fcfiutum cavit. T. 6 c. 461 B.

Si debitor hereditatis solverit ei, qui hereditatem bona fide possidet, vel ei, qui mala fide possidet hereditatem, an liberetur. T. 6 c. 378 E. & c. 379 A.

Debitor an creditori legat utiliter id, quod ei debet. T. 7 c. 1021 C. fi facilior modus, & locus commodior legetur, an utile sit legatum. Ib.D.

Debitor accepto liberatur, ne non fequuta quomodo reponatur in veterem obligationem. T. 7 c. 847 C.

Debitor creditori fructus legat, quod debet. T. 7 c. 1275 C.

Debitor ac creditori suo utiliter legare potfit. T. 7 c. 1063 D.

Debitor ante diem folvendo an liberetur. T. 7 c. 1317 D.

Debitor quod creditori legat, inutile est, nisi quid amplius infit. T. 7 c. 880 E.

Debitor detiste quis. Tom. 8 c. 402 D. E.

Debitor potest emere rem suam pignori datam per interpretam pretionem. T. 7 c. 700 D.

Debitor folvendo non diem, & ideo plus tempore folvens, an habitat indebiti soluti conditionem. T. 7 c. 1317 D.

Debitor folutum per errorem fatti an condicere potfit. Tom. 7 c. 1101 C.

Debitor pro creditor. Tom. 7 c. 554 B. C.

Debitor creditori legat fructus, & inutiliter, & non necessario. T. 7 c. 1371 B.

Debitor quis dicatur. T. 8 c. 1047 B.

Debitor an possidere intelligatur pignus, cuius possessionem cessit creditori. T. 8 c. 236 B.

Debitor liberatur maxima capitis deminutione. T. 8 c. 359 A. si reliquatur liberti, an creditoribus restituatur in eum actio femel exercuitur. Ibidem A. B.

Debitor quis dicatur, & an cautio lucrativa debet, an liberetur, cum in species ex causa lucrativa ad creditores perveniat. T. 8 c. 324 E.

Debitor fi creditorem heredem instituerit, & reguarvit relinquere, quod superestet ex hereditate, an hic heres cogatur adire pecuniae debita, vel cautione non recepta. T. 7 c. 1508 A.

Debitor quis. T. 8 c. 480 D.

Debitor ad diem, ante diem rede folvit. T. 8 c. 752 C. fi chirographum creditori furripuerit, in quantum actione furti teneatur. Ibidem c. 832 A. quo casu sine exceptione liberetur. Ibid. c. 752 D.

Debitor multa fideiussori, vide, Mala fideiussor.

Debitor hereditatis est quasi possessor iuris. T. 3 c. 1147 B.

Debitor, qui fideiussorem procuratoris creditoris, liberat. T. 9 col. 223 E. quod fi folvat falso procuratori creditoris. Ibidem.

Debitor hereditatis videtur fignificare heredem. Tom. 9 col. 235 B.

Debitor non potest prohibere creditorem, quemnus aut de creditis pecunia, quamnus repetat pecuniam suam sub specie. T. 9 c. 1198 B.

Debitor generaliter dicitur, cum quo agi potest. Tom. 9 col. 641 A.

Debitor cuilibet praescriptioni renuntiare potest. Tom. 9 col. 575 A.

Debitor quando carere coeretur. T. 9 c. 500 B.

Debitor non fecifle non intelligitur, qui interpellatus est in non opportuno loco & tempore. T. 9 c. 1082 C.

Debitor rem pignori dedit, qua retione eam possidet creditor. T. 9 c. 1008 A.

Verus debitor, fi sibi heatur, tamenti natura non definit esse debitor, tamen in re civili deinet debere. T. 10 c. 30 E.

Debitor & rei res fortum facere, & fur ele potest. T. 10 col. 147 E. & c. 248 A.

Debitor quomodo cogatur adire, vel fi fponte caveat, quomodo ei de debito caveatur. T. 10 col. 495 D.

Debitor, qui bonis cessit, qua exceptione se possit tueri. Tom. 10 c. 519 D. E.

Debitor debitoris priori creditori non tenetur. T. 10 c. 623 D.

Debitor pecuniae fraudatoriae non utitur compensatione. T. 10 col. 650 D.

Debitor fi creditori heres existat, quod debet an numeretur in bonis testatoris. Tom. 10 col. 810 C. D.

Debitor an possit uti cum rescripto Principis exceptione perpetua. T. 10 c. 838 A.

Debitor propte quis fit. T. 10 col. 951 D.

Debitor culpa perpetuae obligationem. T. 1 c. 1235 B.

Ex perfona debitoris an eadem exceptione fideiussor ejus uti possit. T. 4 c. 1390 D. E.

Debitoris examinationi quomodo confulatur. T. 5 c. 775 B.

De duobus debitoribus, quos creditor fenul fecit procuratores omnium rerum & negotiorum indifcriminatim, an alter ab altero, quod mandatori debet, exigere possit. T. 6 c. 497 C.

Debitoris heres, & fideiussor esse fideicommissarius potest, non creditor. T. 7 c. 1039 E.

Debitor poti moram aestimatio rei quomodo intenda sit. T. 7 c. 739 D.

Debitoris nomen legatum an utile. T. 7 c. 1092 C.

Debitoris semper est electio in fistipulatione. T. 7 c. 900 D.

Debitoris delegatio solo nuta conflit. T. 8 c. 387 A.

Debitoris fub pignore fi duo fint heredes, an fiusali teneantur adhiere personali in folidum. Tom. 7 c. 1507 D.

Debitoris unius fi pater fiscum pluris fiet creditores, an fiscus eis praeferatur. T. 8 c. 430 C. an eis foluram pecuniam auferre possit, & revocare. Ibidem.

Debitoris vendum tutius patet, quam creditoris. Tom. 9 col. 643 A.

Debitoris prohibitio, ne pignora difrahantur. Tom. 9 col. 1223 C. D.

Debitoris nomine rutti in possessionem bonorum ignominiosius erat, deinde praeferibere bona, vel difrahere fub hasta. T. 9 col. 548 D.

Debitori an competat actio ex fiipulatione de rato, vel condictio in debiti, quae adversus procuratorem intenpotfit esse. T. 4 c. 1348 D.

Debitori exceptio de non petenda pecunia prodeit, ac etiam profit eius heredi. T. 7 c. 871 A.

Debitori legatu chirurgiae, quid fi fponte caveat, quomodo ei de debito caveatur. T. 10 col. 495 D.

Debitor, qui bonis cessit, qua exceptione se possit tueri. Tom. 10 c. 519 D. E.

Debitor debitoris priori creditori non tenetur. T. 10 c. 623 D.

Debitor pecuniae fraudatoriae non utitur compensatione. T. 10 col. 650 D.

Debitor fi creditori heres existat, quod debet an numeretur in bonis testatoris. Tom. 10 col. 810 C. D.

Debitor an possit uti cum rescripto Principis exceptione perpetua. T. 10 c. 838 A.

Debitor propte quis fit. T. 10 col. 951 D.

Debitor culpa perpetuae obligationem. T. 1 c. 1235 B.

Ex perfona debitoris an eadem exceptione fideiussor ejus uti possit. T. 4 c. 1390 D. E.

Debitoris examinationi quomodo confulatur. T. 5 c. 775 B.

De duobus debitoribus, quos creditor fenul fecit procuratores omnium rerum & negotiorum indifcriminatim, an alter ab altero, quod mandatori debet, exigere possit. T. 6 c. 497 C.

Debitoris heres, & fideiussor esse fideicommissarius potest, non creditor. T. 7 c. 1039 E.

Debitor poti moram aestimatio rei quomodo intenda sit. T. 7 c. 739 D.

Debitoris nomen legatum an utile. T. 7 c. 1092 C.

Debitoris semper est electio in fistipulatione. T. 7 c. 900 D.

Debitoris delegatio solo nuta conflit. T. 8 c. 387 A.

Debitoris fub pignore fi duo fint heredes, an fiusali teneantur adhiere personali in folidum. Tom. 7 c. 1507 D.

Debitoris unius fi pater fiscum pluris fiet creditores, an fiscus eis praeferatur. T. 8 c. 430 C. an eis foluram pecuniam auferre possit, & revocare. Ibidem.

Debitoris vendum tutius patet, quam creditoris. Tom. 9 col. 643 A.

Debitoris prohibitio, ne pignora difrahantur. T. 9 col. 1223 C. D.

Debitoris nomine rutti in possessionem bonorum ignominiosius erat, deinde praeferibere bona, vel difrahere fub hasta. T. 9 col. 548 D.

Debitori an competat actio ex fiipulatione de rato, vel condictio in debiti, quae adversus procuratorem intenpotfit esse. T. 4 c. 1348 D.

Debitori exceptio de non petenda pecunia prodeit, ac etiam profit eius heredi. T. 7 c. 871 A.

Debitori legatu chirurgiae, quid fi fponte caveat, quomodo ei de debito caveatur. T. 10 col. 495 D.

Debitor, qui bonis cessit, qua exceptione se possit tueri. Tom. 10 c. 519 D. E.

Debitor debitoris priori creditori non tenetur. T. 10 c. 623 D.

Debitor pecuniae fraudatoriae non utitur compensatione. T. 10 col. 650 D.

Debitor fi creditori heres existat, quod debet an numeretur in bonis testatoris. Tom. 10 col. 810 C. D.

Debitor an possit uti cum rescripto Principis exceptione perpetua. T. 10 c. 838 A.

Debitor propte quis fit. T. 10 col. 951 D.

Debitor culpa perpetuae obligationem. T. 1 c. 1235 B.

Ex perfona debitoris an eadem exceptione fideiussor ejus uti possit. T. 4 c. 1390 D. E.

Debitoris examinationi quomodo confulatur. T. 5 c. 775 B.

De duobus debitoribus, quos creditor fenul fecit procuratores omnium rerum & negotiorum indifcriminatim, an alter ab altero, quod mandatori debet, exigere possit. T. 6 c. 497 C.

Debitoris heres, & fideiussor esse fideicommissarius potest, non creditor. T. 7 c. 1039 E.

Debitor poti moram aestimatio rei

De-

Debitorem venditionem pignoris impedire non posse. T. 9 col. 1233 C.

Debitorem meum qui interpellat, obligationem mihi perpetuat. T. 10 c. 592 D.

Debitor liberato deportatione, an etiam fideiussor eius liberetur, non, inquit, antequam deportaretur, dederat. T. 4 col. 1 A. B. veruntamen hoc non semper evenit, & quare. Ibidem A. B. hi, qui fideiussorem dant, vel accipiunt, quid respiciunt. Ibidem B. quibus remediis principalis debitor liberetur, an etiam iisdem fideiussor liberetur. Ibidem C.

Debitoris vendum tutius patet, quam creditoris. Tom. 9 col. 643 A.

Debitoris prohibitio, ne pignora difrahantur. T. 9 col. 1223 C. D.

Debitoris nomine rutti in possessionem bonorum ignominiosius erat, deinde praeferibere bona, vel difrahere fub hasta. T. 9 col. 548 D.

Debitori an competat actio ex fiipulatione de rato, vel condictio in debiti, quae adversus procuratorem intenpotfit esse. T. 4 c. 1348 D.

Debitori exceptio de non petenda pecunia prodeit, ac etiam profit eius heredi. T. 7 c. 871 A.

Debitori legatu chirurgiae, quid fi fponte caveat, quomodo ei de debito caveatur. T. 10 col. 495 D.

Debitor, qui bonis cessit, qua exceptione se possit tueri. Tom. 10 c. 519 D. E.

Debitor debitoris priori creditori non tenetur. T. 10 c. 623 D.

Debitor pecuniae fraudatoriae non utitur compensatione. T. 10 col. 650 D.

Debitor fi creditori heres existat, quod debet an numeretur in bonis testatoris. Tom. 10 col. 810 C. D.

Debitor an possit uti cum rescripto Principis exceptione perpetua. T. 10 c. 838 A.

Debitor propte quis fit. T. 10 col. 951 D.

Debitor culpa perpetuae obligationem. T. 1 c. 1235 B.

Ex perfona debitoris an eadem exceptione fideiussor ejus uti possit. T. 4 c. 1390 D. E.

Debitoris examinationi quomodo confulatur. T. 5 c. 775 B.

De duobus debitoribus, quos creditor fenul fecit procuratores omnium rerum & negotiorum indifcriminatim, an alter ab altero, quod mandatori debet, exigere possit. T. 6 c. 497 C.

Debitoris heres, & fideiussor esse fideicommissarius potest, non creditor. T. 7 c. 1039 E.

Debitor poti moram aestimatio rei

hereditatis petitio movetur. T. 8 c. 128 E.
Debitores debitoris ad creditor possit convenire. T. 9 c. 241 E.
Debitores inopes non cogunturfer vere creditoribus. Tom. 9 c. 246 E.
Debitores aut confitentur, aut infitiantur: confessi condemnantur. T. 9 c. 235 E. inficiantes non fiunt terrendi ex armata, aut conflentur, fed vel fatur abfolvendi, vel condemnandi. Ibidem c. 246 A.
Debitores olim tanquam ferri ibant in arvum, jubeante creditore. T. 9 c. 1191 D.
Debitores qui poffint bonis cedere, & qui non poffint. T. 9 c. 1136 E. & c. 1137 A. & feq.
Debitores qui dicantur. T. 10 c. 588 A.
Debitores liberi an cogantur fervire creditoribus ob as alienum. T. 10 c. 659 B.
Debitores jam non poffunt retili, vel vincirl compedibus. Ibidem.
Debitorum civitatum foluriones, & liberationes. T. 3 c. 824 A.
Debitorum religitas ne a creditoribus afficiantur injuriis. T. 2 col. 1104 D.
In debitorum actionibus miffio pratorii pignoris quomodo procedat. T. 10 c. 1321 A. & feq.
Debitoribus, qui bonis cefferunt, qua actione fubveniatur. T. 5 c. 759 B.
Debitoribus denuntiandum eft, ut parent foluriones. T. 9 col. 1104 A. B.
In debitores hereditarias non competunt actiones hereditariæ. T. 9 c. 355 A.
Debitum differtur ex tempore, conditione, modo, loco, re ipfa. T. 1 c. 1193 D.
Debitum quatuor peti nequit. T. 4 c. 500 B.
Debitum quot modis folvatur, & an illi omnes in folutione femper fimul concurrere debeant, penitonee, fpecialione, numero. T. 5 c. 395 C.
Debitum fua fponte agnofcit confeffus, condemnatus agnofcit debitum non tam fua fponte, quam coactus. T. 5 c. 759 D.
Debitum quod peti non poteft, quodnam fit. T. 6 c. 518 D.
Debitum ante diem, vel conditionem an peti poffit. T. 7 c. 152 E.
Debitum per errorem facti folvens an illud repetere poffit. T. 7 c. 102 C.
Debitum debitoris fideicommitti poffit. T. 7 c. 1251 C.
Debitum fub conditione fiquis pare legaverit, an utile fit legatum. T. 7 c. 1101 E.
Debitum de pofte legari. Tom. 8 c. 991 B.
Debitum per errorem folventis qui accepit, quotnodo emetur. T. 8 c. 330 D.
Debitum naturale fervari poteft per retentionem pignoris. T. 9 col. 238 B.
Debitum fi petatur ex fcripto, idcft, chirographo, folutio non probari debet etiam fcripto, idcft, apocha. T. 9 c. 270 B.
Debitum naturale in retentione effe, non in petitione. T. 9 c. 849 B.
Debitum a debitore cauftus, & antiquum habet. T. 10 c. 201 E.
Debitum pignoratitium, liber prius, preferitur chirographario antequam. T. 10 c. 706 B.
Debitum domicilio debeti dicitur. T. 10 c. 982 B.
Debitum an refte lenetur debitoribus. T. 10 c. 1079 E.
Debiti compenfatio ex rari fperie, & caufa difpari admittitur. T. 1 c. 185 A. B.
Debiti pioris omifa commemoratio an alicui nocere poffit. T. 4 col. 958 E. & c. 959 A.
Debiti agnofcendi an duo tantum fint genera. T. 1 c. 759 D.
Debiti illati exceptio, nu nulli eft, nifi & ei cefla fit actio a creditore. T. 7 c. 844 A.
Debiti liberatio quot modis legatur. T. 7 c. 1054 D.
Debiti liberatio fi alicui, qui nihil debet, legatur, an legatum valeat. Ibidem.
Debiti compenfatio quando fit ipfo jure. T. 7 c. 1162 A.
Debiti veteris commemoratio emiffa fa tantione novi, an actori nocet. T. 8 c. 358 B.
Debiti acceptatio nonnunquam vim habet taciti pacti. T. 9 c. 43 E.
Debiti probatio non auget obligationem. T. 10 c. 248 D.
Debiti tanta reft pecunia, quanta eft pare hereditum. T. 10 c. 634 B.
Debiti probatio non fumitur ex hrevitatis rationibus reftatoris, nec ex fcriptura reftatoris. T. 10 c. 635 D. E.
Debiti incertei, & obfcuri non eft compenfatio. T. 10 c. 988 D.
Debito exinfolio, quibufnam cibibus pignus durat. T. 10 c. 248 D.
Inter debitum fub conditione, & debitum fub die incerto, differentia quæ. T. 4 c. 169 C.
In debitum pignus non imputatur. T. 9 col. 906 A. pignoris fructus an in debitum imputetur. Ibidem.
Decalatuiarie. T. 3 c. 271 B.
Decanus a pontifice eligitur, non ab Epifcopo. T. 6 c. 984 A.
Decani officium quodnam fit. Ibidem A. B.
Decani qui fit dignitas. T. 6 col. 1010 D.
Decani quo munere in Ecclefia fungantur. T. 3 c. 1091 B. C.
Decani ad cuius jurisdictionem pertinent. T. 3 c. 943 C.
Decani qua fint, eorum munus, ac dignitas. T. 2 c. col. 941 E. & col. 942 A.
Decani funt ex miniferiatis. T. 2 c. 943 A.
Decani deputati majori Ecclefiæ Conftantinopolitanæ. Tom. 9 col. 201 B. dormientium corpora humabant. Ibidem C.
Decani Ecclefiæ quinam fint apud Juftinianum. T. 10 c. 816 B.
Decanica, & nicconica quæ fint. T. 3 c. 1128 B.
Decanica quid fint. T. 10 c. 743 B.
Decanatum numerus in urbe Conftantinopolitana quis definitur. T. 9 c. 902 B. dicuntur lefficarii, & capitiæ, & verpillones. Ibidem Forum deferitur quæ. Ibidem B. C. eorum officium quod, & unde nomeclatur. Ibidem D.
Decapolitæ, & vinum venai necentur. T. 6 c. 474 D.
Decedens inteftato an codicillis fideicommittere poffit. T. 1 col. 147 E. & c. 148 A.
Decemplum. T. 2 c. 911 D.
Decemvirale judicium. T. 3 col. 80 D E.
Decem, & duas in quotiam diffuerunt. T. 6 c. 26 D.
Decemviri legibus judicandis. T. 3 c. 82 D.
Decemviri an fint magiftratus, an judices. T. 1 c. 905 C.
Decemviri in quo differant a Centumviris. Ibidem B.
Decemviri ex quotuinam hominum numero conftent. Ibidem E.
Decemviri a quibufnam civitatibus legi poterint. Tom. 1 c. 894 A. B.
Decemviri in litibus judicandis quam ob rem conftituti. Tom. 1 c. 604 D.
Decepto minori tantum reftitutio datur. T. 4 c. 962 C.
Decernere quid. T. 1 c. 968 C.
Decernere, idcftere, intertiuere fiunt magis pro conftitutione, quam proprius. T. 10 c. 386 A.
Decerpunur poena, defecatur fienum, aut frumentum, quod peet in fpicis. T. 6 c. 339 A.
Decefaffe fine liberis non violent, qui uxorem pregnantem reliquit. T. 8 c. 597 C.
Decidere, tranfigere, paciffi, & donare quomodo, & quid a fe interefti differant. T. 5 c. 54 A.
Decidere, & tranfigere idem eft. T. 5 c. 1176 E.
Decima pars litis fuit coercito temere litigantium. T. 9 col. 1087 E.
Decima matrimonii. T. 2 c. 528 C D.
De decima litium. T. 5 c. 169 E. & c. 170 A.
Decimaria lex. Vide, Lex Papia.
Decimæ alienari non poffunt. T. 6 c. 1019 E.
Decimæ a laico non funt deminuendæ, & cur. T. 6 c. 914 B. C. funt annuarum operarum tributa. Ibidem C. peculiaritur Clericis, & cur. Ibidem a laico non poffunt prædicari. Ibidem.
Decimæ quid, & quisnam decimarii. T. 8 c. 1300 C D.
Decimæ cuius quidnam fit, quando, & ad quid datatur. T. 10 c. 916 B.
Jus decimarum Regi conferre non licet. T. 6 c. 920 B.
De decimarum, & funeralionum ejufque prærogiva quæra. T. 6 col. 913 C. quo tempore præftarbantur hæ. Ibidem C.
De decimarum foblatis. T. 9 c. 1358 B. & feq.
De decimis inter viros, & uxorem. T. 1 c. 323 D.
Decimum foluribum Chattagitis. T. 3 c. 571 B.
Decipere voluerunt, qui apertius loqui poterant, nec loquuti funt. T. 4 c. 104 E.
Decollor quis dicatur. T. 2 c. 714 E.
Decollor adverfus decollorem exceptione fcilicetoratus uti poteft. T. 3 c. 538 B.
De decollore argentario, qui abfque mens argentaria fore cefft. T. 6 c. 328 D E.
Decoquere, & contorabare an idem inter fomnt. Ibidem.
Decreta ambitiofa. T. 1 col. 987 D.
Decreta decurionum. Tom. 3 c. 20 A.
Decreta, aut fententiæ elicitæ ex falfis inftrumentis, teftationibus, allegationibus, & aliis refcindunt. T. 3 c. 369 C.
Decreta Principum jus non fcienfi, nifi quæ indicantur. T. 4 c. 772 D.
Decreta de causione damni infecti etiam feriato die interponuntur. T. 5 c. 17 C D.
Decreta fuforia quanam propria habeantur. T. 6 c. 249 C D.
Decreta decretoria quorum apud vetera decretorum. Ibidem D.
Decreta a Prætoribus interpofiti debent. T. 9 c. 1062 C.
Decreta pronuntiata, vel plaeita quidnam fint. T. 10 col. 1099 E.
Decretalis bonorum poffeffio. Vide, Bonorum poffeffio.
Decretalis bonorum poffeffio. T. 5 c. 602 D.
Decretalis bonorum poffeffio datur furiofo, & cur. T. 7 c. 1073 A.
Decretalis bonorum poffeffio quomodo, & quando datur. T. 7 c. 101 C. & c. 1073 A.
Decretalis bonorum poffeffio amittitur quibus modis. Tom. 8 c. 102 C.
Decretalis bonorum poffeffio cur datur furiofo. T. 8 c. 115 D.
Decretalis bonorum poffeffio ut feparanda ab edictali. T. 8 col. 232 E. & c. 235 A.
Decretalis, aut edictalis eft bonorum poffeffio. T. 8 c. 4 B. quomodo defertur. Ibidem.
Decretalis bonorum poffeffio quæ. T. 8 c. 167 E.
Decretalis bonorum poffeffio quomodo datur. T. 9 c. 650 D. & quibus diebus. Ibidem.
Decretalis bonorum poffeffio an repudiatur. T. 10 c. 785 E.
Decretalem inter, & edictalem bonorum poffeffionem differentia. T. 10 c. 500 D.
Decretales epiftolæ fedictibus probandæ. T. 6 c. 881 B.
Decretalium lib. 4. tit. 1. de fponfalibus, & matrimonio fiaffo legit, & quo tempore, & quibus hebdomadæ diebus, & cur haec fedionem fufcepit. T. 5 c. 874 D.
Decretalium liber fextus cur numeratum imperatilium idem fuit. T. 5 c. 42 E. & c. 43 A.
Decretorum collectio prima a Gratiano facta. T. 6 col. 931 C. quarta collectio feu collectiones decretalium. Ibidem.
De decretis. Tom. 3 col. 124 B. & feq.
Decumani limites. Tom. 7 col. 32 A.
Decurialium Collegium, officium, & privilegia. Tom. 1 col. 836 B.
Decurio fi aufus furit ullam affectatione militaris, nullis temporis prescriptione muniitur. T. 2 c. 718 C.
Decurio relegatus ad tempus non redit in ordinem indifinitde. T. 2 c. 765 A.
Decurio prærogativa fultus a debitis muneribus non habeatur immunis. T. 2 c. 670 E. & col. 711 A.
Decurio advocationis officio fungi potest nisi cauta cognita. Tom. 1 c. 1 D.
Decurio peculiaris publicæ decoffor, ut puniendus. Tom. 6 c. 714 C. D.
Decurio fuftus minor 25. annis. Vide, Minor.
Decurio, & advocatus qui poterint effe. T. 4 c. 25 D.
Decurio in crimen vocatus decurionatus honores retinet, nec tormentis, & plebeiorum pœnis fubjici potest. T. 4 c. 828 D.
Decurio fi fuftus filius familias fit voluntate patris, an pater pro fuo reipublicæ obligetur ex suaa voluntate. T. 4 c. 852 D.
Decurio non femper infamia notatur ad tempus motus, & cur. T. 4 c. 848 C.
Decurio relegatus, vel ordine motus ad tempus ex crimine aliquo, an expleto tempore decurionatum recipiat. T. 4 c. 847 A. B. ratio quæ. Ibidem B.
Decurio an fuæ Civitatis reftigalia exercere prohibeatur. T. 4 c. 861 C.
Decurio fufceptio legationis officio femel perfunctus, an intra temporis vacationi præftitura compelli rurfus non poffit ad idem officium, in eadem causa, vel alia. T. 6 c. 509 D E.
Decurio quo ætatis anno ad tempus admi-

Decreto Prætoris, vel Præfidis obtemperare quam neceffe fit. T. 5 c. 958 B.
Decreto ubi opus eft, non poffumus excufari per libellum. Tom. 8 c. 792 A.
Si fine decreto quis ignorans rem minoris effe compraverit. T. 9 c. 612 E.
Decretum alienanda non effe, vel obliganda prædia minorum. T. 9 c. 609 E. & c. 610 A. & feq. quando opus non eft decreto. Ibidem c. 610 B.
Decretorum libri Pauli, & fententiarum imperatilium idem fuit. T. 5 c. 42 E. & c. 43 A.
Decretorum collectio prima a Gratiano facta. T. 6 col. 931 C. quarta collectio feu collectiones decretalium. Ibidem.
De decretis. Tom. 3 col. 124 B. & feq.
Decumani limites. Tom. 7 col. 32 A.
Decurialium Collegium, officium, & privilegia. Tom. 1 col. 836 B.
Decurio fi aufus furit ullam affectatione militaris, nullis temporis prescriptione muniitur. T. 2 c. 718 C.
Decurio relegatus ad tempus non redit in ordinem indifinitde. T. 2 c. 765 A.
Decurio prærogativa fultus a debitis muneribus non habeatur immunis. T. 2 c. 670 E. & col. 711 A.
Decurio advocationis officio fungi potest nisi cauta cognita. Tom. 1 c. 1 D.
Decurio peculiaris publicæ decoffor, ut puniendus. Tom. 6 c. 714 C. D.
Decurio fuftus minor 25. annis. Vide, Minor.
Decurio, & advocatus qui poterint effe. T. 4 c. 25 D.
Decurio in crimen vocatus decurionatus honores retinet, nec tormentis, & plebeiorum pœnis fubjici potest. T. 4 c. 828 D.
Decurio fi fuftus filius familias fit voluntate patris, an pater pro fuo reipublicæ obligetur ex suaa voluntate. T. 4 c. 852 D.
Decurio non femper infamia notatur ad tempus motus, & cur. T. 4 c. 848 C.
Decurio relegatus, vel ordine motus ad tempus ex crimine aliquo, an expleto tempore decurionatum recipiat. T. 4 c. 847 A. B. ratio quæ. Ibidem B.
Decurio an fuæ Civitatis reftigalia exercere prohibeatur. T. 4 c. 861 C.
Decurio fufceptio legationis officio femel perfunctus, an intra temporis vacationi præftitura compelli rurfus non poffit ad idem officium, in eadem causa, vel alia. T. 6 c. 509 D E.
Decurio quo ætatis anno ad tempus admi-

BIBLIOTECA NACIONAL

administrandum creari possit. T. 6 c. 512. D. E.
Decurio cur non possit bona sua vendere. T. 8 c. 736 E. qua ratione donare, non vendere possit. Ibidem c. 737 A.
Decurio ab Senatore cujusdam civitatis. T. 9 c. 306 E.
Decurio si moriatur intestatus sine liberis, & parentibus, sine agnatis, aut cognatis, fiat unpro, curia fiat et succedit, excluso fisco. T. 9 c. 936 B. C.
Decurionis filius fabricibus est curiæ. T. 2 c. 718 D.
Decurioni munera publica refugienti, & a fuga revocato, quando reflituantur bona, divendita ad fugam illius captandam, & ejusmodi munera fugienda. Tom. 10 c. 1007 A. B.
Decurionem cretari, & decurionem esse differunt. Tom. 4 col. 849 A.
Decurionem adoptans in filium omnia decurionum subrogatio an vindeatur. T. 6 c. 511 E.
Decurionem non posse fieri tabellionem. T. 9 c. 1472. E.
Decurione esse indignum tabellionis officium. T. 2 c. 711. E.
Decurione avo qui nitro est, & patre militie, avi conditionem sequitur. T. 2 c. 720 E.
A decurione adoptatus plenius. Vide, Adoptatus.
Decuriones qui sint, & quomodo eorum munus. T. 1 c. 885 A. & c. 886 E.
Decuriones quibus modis a fortuna curiali liberentur. Tom. 2 c. 703 D.
Decuriones quid a Senatoribus differiant. T. 2 c. 1014 E. & col. 1015 A.
Decuriones fine decreto decaptare non prohibentur, sed vendere. T. 2 c. 1088 E.
Decuriones Tabellionum officio pro dignitate fungi non possunt. T. 1 c. 906 E.
Decuriones plebeiorum pœnis, tormentisque non adiuvantur. T. 1 c. 705 A.
Decuriones cubiculariorum. Vide, Cubicularii.
Decuriones ne fe ullius domus patrocinio tueantur. Tom. 2 c. 711 D.
Decuriones infames esse nequeunt, & cur. T. 4 col. 8 E. & filius in damnatis calumniæ. Ibidem.
Decuriones quæ privilegia habent præ ceteris. Tom. 4 col. 1027 E.
Decuriones unde dicantur. Tom. 8 c. 649 B.
Decuriones perpetuo obnoxii erant ceteribus reipublicæ. T. 9 c. 1420 C.
Decuriones funt minores Senatores. T. 9 c. 1444 E.
Decuriones quinque fiar. T. 10 col. 727 B. & c. 728 D.
Decuriones puniendi ad Præfectum prætorio, non ad Præsidem provinciæ mittuntur. Tom. 10 col. 714 E.
Decurionum agrari, eorum cognitionem non fequuntur. Tom. 2 c. 716 D.
Decurionum privilegia. T. 2 c. 710 D.
De decurionum liberationibus. T. 2 c. 1112 C. D.
Decurionum immunitas nemini tribui potest. T. 2 c. 744 E.
De decurionum decretis super immunitate quibusdam concedenda. Ibidem.
Et decurionum bonis quando, & quibus debeatur quarta pars, ac de modo distributionis eorum. T. 2 c. 717 E. & col. 718 A. & seq.
Decurionum immunitates, ac dignitas. T. 2 c. 910 C. & seq.
De decurionum hereditatibus. T. 9 c. 936 B. & seq.
Decurionibus fordida munera mandantur. T. 2 c. 855 E.
In decuriones civilium magistratuum juridiffio est. T. 2 c. 715 C. & seq.
In decurionibus facultates fpectantur magis, quam literarum eruditio. T. 2 c. 705 C.
De decurionibus constituto novella. T. 2 c. 1088 E.
De decurionibus hæreticis. Tom. 2 c. 1094 A.
An a decurionibus ad Præsidem fit appellandum, cum ad Præsidem mittenti decuriones, & ad decurionem remittit Præses, ut decretum interponant. T. 10 col. 798 D. E.
Decurionatus honorem adimit infamia. De nota quæstibet. Tom. 2 c. 705 E.
Ad decurionatus honorem eos non vocari intestos, qui LV. annis funt majores. T. 2 c. 704 E.
Decurionatus honos in quibus differt a ceteris honoribus. T. 4 col. 861 D.
Decurionatum qui ignovit, immunitatem amittit. T. 2 col. 744 E.
Ad decurionatum non impedetur ex causa adventitiæ, ad alios vero honores non, & cur. T. 4 c. 865 D.
A decurionatu quam ætas excusfat. T. 4 c. 865 D.
A decurionatu fuscepto ad alium honorem an aliqua fit intercapedo. Ibidem.
Decurio fcribarum, & librariorum, & fiscalium, & consultum literarum hominum qualesnam fuerint. T. 3 c. 8 611 D.
Decurio interdum pro partibus curiarum, interdum pro collegii nomine. Ibidem.
Decurio in urbe Roma fcribarum quæ fuerint. T. 8 c. 5 A.
Decurio in ufu apud Fclium. T. 10 c. 436 B.
Decurio interpretatur *dare volunteir*. T. 6 c. 367 D.
Decurio emptorem quid. T. 8 c. 545 D. E.
Deciffe fe ob turpem causam qui allegat, probare debet. T. 10 c. 870 C.
De dedititia libertate tolleuda. T. 9 c. 935 E. & col. 936 A. & seq.
Deditio noxæ fera est poft actionem judicati. T. 10 c. 946 C.
Deditio noxæ, translatio, sive mutatio dominii est. T. 10 c. 947 C.
Dedititia libertas est minima, vel inferior. T. 3 c. 923 C.
Dedititii neque ut servi, neque ut liberi vivunt, ambæ tantum quasdam libertatis utuntur. T. 3 col. 91 D.
Dedititii deteriore conditione erant, quam latini. T. 9 c. 936 B.
Deditittionum numero qui funt. T. 1 c. 16 C. & c. 305 C.
Deditittionum nomen heres infitini non potest, quia peregrinus est. T. 1 c. 332 C.
Deditittionum, & latinorum differentia. T. 1 c. 310 B.
Deditittiæ quinam appellatur. T. 3 c. 897 E.
An id deducat de peculio dominus conventus, in quod servi nomine obligatus est, & etiam quod foliut pro servo. T. 6 c. 63 A.
An deducat dominus conventus de peculio, quod servus exegit a debitore domini fui, & modo dominus id ratum habet. Ibidem D.
De dotendis liberis. Vide, Intestatum.
Deducere, reputare, & compensare, in quo differunt hæc verba. T. 4 c. 736 B.
Deducere est perfequi docentem. T. 9 c. 1169 A.
Deducitio duarum portionum. T. 3 c. 195 E.
Deducitio in domum viri, & consensus nuptias fuisse. T. 4 c. 981 C.
Deducitio aris aliini semper præcedit deductionem faleidiæ. T. 4 c. 920 A.
Deducitio partis fit ex fingulis corporibus, nisi aliud convenit. T. 4 c. 930 B.
Sed deducitio in domum mariti non facit nuptias, nec fola dotis promissio fponsalia. T. 4 col. 265 B.
Deducitio dominus ex patrio quod privilegium habeat. T. 5 col. 978 D. E.
Deducitio in domum fola non facit uxorem esse, quæ justum æratem non habet. T. 6 c. 816 A.
Deducitio in domum fola matrimonium non facit. T. 6 col. 1067 B.
Deducitio quoniam modo fiat in actione tributoria. T. 6 c. 70 B.
Deductio in folidum an fiat a domino convento actione de peculio. T. 6 c. 71 B.
Deductio ex peculio quotnam modo fieri possit. Tom. 6 col. 88 A.
Deductio impensarum cum fructibus. T. 9 c. 436 C.
Deductio falcidia fit ipso jure. T. 10 c. 982 A.
Deductionis ius quomodo fcindatur in actione de peculio. T. 6 c. 64 A. B.
Deductionis jus an fcindatur inter coheredes, qui servi dominum nonnunquam nacti funt. Ibidem B.
Deductionem omnem, & retentionem bonis fieri, & compensationem comparari. T. 2 c. 431 A.
Deductionem inter, & compensationem magna etiam differentia. T. 10 c. 981 E.
In quarta deductione idem esse omnino ius hæredum, & fideicommissarum. T. 3 c. 197 A.
Deductiones pro legatis habentur. T. 7 c. 1336 B.
Deductiones quæ fiunt ex dote, quam mater reperit. T. 9 c. 487 B. & seq.
Defendere est pro herede litem fubire. T. 4 c. 479 C.
Defendere fe, vitamque fuam, & falutem tueri protocaptio permiffum est. T. 4 c. 836 A.
Defendere dominium in iudicio quid fit. T. 5 c. 1197 B.
Defendere pro vindicare. Tom. 7 c. 330 E.
Defendere quis non dicatur. Tom. 8 c. 686 C.
Defendi rectte quis videatur. Tom. 7 c. 161 C.
Defendi quis debeat. Tom. 7 c. 144 C.
Defendo nuda ut fit. Tom. 2 c. 1194 C.
Defendo an ei quoque mandetur, cui mandatur albio. T. 5 c. 119 B.
Defendo fit juris naturalis. Tom. 6 c. 997 B.
Defendo cuilibet, etiam extraneo, fine mandato permittitur. Tom. 8 c. 571 C.
Defendo, & propulsato omni jure permiffa est. T. 9 c. 1159 C.
Defendo cæsis pupillaris est præcipua pars administrationis. Tom. 9 c. 583 C.
Defendo pupilli in judiciis necessaria. T. 9 c. 571 A.
Defendo mandata profiuntur cuiusdam mandata est albio. T. 10 c. 1190 B.
Defendono, quæ incumbit reo, definitio. T. 1 c. 1193 C.
Defendono an fit cuivet judicatum folvi. T. 6 c. 391 D.
Defendono an relinquæ heredibus, qui accusatorem corrupit. T. 10 c. 117 B.
Defendono a jure naturali permittuntur. T. 4 c. 835 E.
Defendono, five exceptiones ad intercessiones extendi. T. 9 c. 1246 C. & seq.
Defendono, five exceptiones extenduntur ad fideiussores, vel mandatores, quibus res principalis est minutus, integro manente statu. Tom. 9 c. 1178 B.
Defensionum ius fuscitibus. T. 9 c. 436 C.
Defendo falcidia fit ipso jure. T. 10 c. 982 A.
Defendionis ius quomodo fcindatur in actione de peculio. T. 6 c. 64 A. B.
Defendionis jus an fcindatur inter coheredes, qui servi dominum nonnunquam nacti funt. Ibidem B.
Defendionem omnem, & retentionem bonis fieri, & compensationem comparari. T. 2 c. 431 A.
Defendionem inter, & compensationem magna etiam differentia. T. 10 c. 981 E.
In quarta deductione idem esse omnino ius hæredum, & fideicommissarum. T. 3 c. 197 A.
Defendiones pro legatis habentur. T. 7 c. 1336 B.
Defendiones quæ fiunt ex dote, quam mater reperit. T. 9 c. 487 B. & seq.
Defendere est pro herede litem subire. T. 4 c. 479 C.
Defendere fe, vitamque fuam, & falutem tueri protocaptio permiffum est. T. 4 c. 836 A.
Defendere dominium in iudicio quid fit. T. 5 c. 1197 B.
Defendere pro vindicare. Tom. 7 c. 330 E.
Defendere quis non dicatur. Tom. 8 c. 686 C.
Defendi rectte quis videatur. Tom. 7 c. 161 C.
Defendi quis debeat. Tom. 7 c. 144 C.
Defendo nuda ut fit. Tom. 2 c. 1194 C.
Defendo an ei quoque mandetur, cui mandatur albio. T. 5 c. 119 B.
Defendo fit juris naturalis. Tom. 6 c. 997 B.
Defendo cuilibet, etiam extraneo, fine mandato permittitur. Tom. 8 c. 571 C.
Defendo, & propulsato omni jure permiffa est. T. 9 c. 1159 C.
Defendo cæsis pupillaris est præcipua pars administrationis. Tom. 9 c. 583 C.
Defendo pupilli in judiciis necessaria. T. 9 c. 571 A.
Defendo mandata profiuntur cuiusdam mandata est albio. T. 10 c. 1190 B.
Defendono, quæ incumbit reo, definitio. T. 1 c. 1193 C.
Defendono an fit cuivet judicatum folvi. T. 6 c. 391 D.
Defendono an relinquæ heredibus, qui accusatorem corrupit. T. 10 c. 117 B.
Defendono a jure naturali permittuntur. T. 4 c. 835 E.
Defendono, five exceptiones ad intercessiones extendi. T. 9 c. 1246 C. & seq.
Defendono, five exceptiones extenduntur ad fideiussores, vel mandatores, quibus res principalis est minutus, integro manente statu.
Defensorum civitatum jurisdictio. T. 8 c. 479 A.
De defensoribus civitatum. Tom. 3 c. 67 A. B.
Defensiones verbum antiquum. T. 9 c. 811 B.
Defere minus est, quam adquirere. T. 1 c. 1167 C.
Deferre inter, & confirmare tutelam non interfunt intervallum quod fit. T. 7 c. 81 E.
Deferre, & dare legati cedere non possunt. T. 4 col. 1848 E. & c. 640 A.
Deferre inter reos. Vide, Reus, Accusare.
Deferre dicitur ex hereditas, quæ adquiri, vel repudiari potest. T. 4 c. 885 B. excipiuntur duo casus, & qui. Ibidem.
Quod deferitur apud Prætorem, nondum confinitito judicio deferitur, & ea hæc nulla est propria actio. T. 10 c. 419 C.
Deferre, proponere fortilegorum verbum, pro quo ponitur. Tom. 3 c. 611 B.
Defertio omnis periculosa. Tom. 4 c. 4 C.
Definitio ejus, quod interest, quæ est. T. 4 c. 232 D.
Definitio fuiri quæ. T. 4 c. 647 E.
rerum mobilium furtum est, immobilium non furtum est. T. 4 c. 649 B.
Veteres voluerunt, etiam res immobilis furtum fieri, quæ sententiæ fit ignorantia. Ibidem. Pofteffionem res mobilis etiam ignorans amittit. Ibidem C. furtum fieri ignorantia. Ibidem. infinitorio depositi non est furtum, sed contrectatio. Ibidem C. D.
Definitio meri imperii quæ. Tom. 2 c. 12 E.
Definitio in jure periculosa est. T. 4 c. 1421 A. B.
Definitio juris civilis est a potium constituta. Tom. 4 c. 1450 B.
Definitio juris prætorii est ab effectorum enumeratio. Ibidem.
Omnis definitio in jure civili est periculosa. T. 8 c. 733 B. & c. 846 E. & 886 E.
Definitio urbis, & Romæ, & municipia partis dici ubi habeatur. T. 5 c. 15 C. & seq.
Definitio ejus, quod interest, obscura, & difficilis est. T. 8 c. 674 E. & c. 765 B. C.
Omnis definitio juris periculosa est. T. 9 c. 1077 D.
Definitionis legis explicatio. Tom. 4 c. 1433 A. & seq.
Definitione, & notione res, fine causa, jus, factum, & ius facti quæ reddit. T. 7 c. 38 C.
Definitiones plures unius rei fieri possunt. T. 5 c. 539 D.
Definitiones, fine regulæ Veterum prudentum hifce libris definitionum pomponiatur. T. 4 c. 1421 C.
Definitiones non solent præcedere responsa Papiniani, fed fabiqua. T. 4 col. 1389 B. possessionis virtutis, ac ratio juris quando divisio-

visionem voluntatis inducit, & quando non. Ibidem B. C.
Definitiones Papinianæ poſt quæſtiones, & reſponſa ſunt ultimo loco. T. 4. c. 1422 A.
Definitionesregulæ appellantur. T. 4 c. 4 C.
Delationes variæ unius rei tradi poſſe. T. 0 c. 1112 C.
Delationes generales Doctorum, quæ ſumuntur ex ſpecie in diſputatione, nobis ſunt peroranda, quod ſint tantum generaliſes, ſed ſpecialiter veræ. T. 9 c. 1286 C. D.
In delationibus libris Papinianus accuſatæ interpretatur eſſe varias regulas juris antiqui. T. 4 c. 1421 A.
Delinnionum ultum unillæ eſſe, ſi res ipſa cohis ſint explicatæ. T. 8 c. 704 A.
Delationes Necyomantiæ. T. 3 c. 623 C.
Deformes ad ſenatorium dignitatem admitti prohibentur. T. 1 c. 888 C.
Defugere an accipi poſſit pro recuſare. T. 6 c. 793 D. E.
Defugere pro defugere auſtoritatem. T. 9 c. 1206 B.
Defugere quid ſit. T. 10 c. 459 C.
Defunctum ab vini appellatione continetur, & quid ſit. T. 7 c. 1437 A. B.
Defunctus & heres, duæ res, quæ cognitæ, & conjunctæ. Tom. 1 c. 1111 A.
Defunctus ubi contraxit, ibi heres eius, qui nomine hereditis tutores convenirii poſſunt. T. 4 c. 915 A.
Defunctus, & heres eadem ſunt perſonarum perſona. T. 7 c. 1363 A.
Defunctui voluntas legitima eſt favorabilis. T. 1 c. 609 D.
Defuncti vita non excludit heres ignotione ſua. Tom. 4 col. 1459 D. E.
Defuncti omnia voluntas ratu confitiuntur, cum ſemel adita eſt hereditas. Tom. 4 c. 600 D.
Defuncti voluntas in conditionibus ſcripto potior eſt. Tom. 4 c. 1169 A.
Qui contra defuncti judicium agit in jure, ſemper repellitur exceptione doli mali. T. 4 c. 464 C.
Defuncti libertus quomodo alio vocabulo appelletur. Tom. 5 c. 383 B.
Defuncti voluntati obtemperandum intra annum. T. 6 c. 1043 C. & c. 1044 A.
Defuncti bona quonam modo a bono herediis ſeparari poſſint. T. 6 c. 326 C.
Defuncti voluntas ſuprema ſuum extrum habere debet. Tom. 6 c. 312 E.
Defuncti ac alienum an certo loco conclaſtatur. Tom. 7 col. 131 C. D.
Defuncti error, & imperitia an jus faciat. T. 7 c. 967 B.
Defuncti iniquum jus dicentis, vel imperantis pœna an ad heredem ritus pertinat. T. 7 c. 109 C.
Defuncti ſuris legatum certis cauſis obligabatur, ſicut heres. T. 7 c. 1230 D.
Defuncti ſtatus quæſtio. T. 9 c. 991 E.
Defuncti judicium qui impugnat, indignus eſt, qui ex eo quidquam retinet. T. 10 c. 478 E.
Defuncti diſtio an creditur. Tom. 10 c. 966 B.
Defuncto infamiam olim irrogabat vendito bonorum. T. 4 col. 915 A.
Defuncto quod prorogatum eſt, an heredes eius diſſiteantur cognatur. T. 4 c. 973 E. diſſentiæ quæ. Ibidem E. & 974 A. B. Accuſtius hic. Ibidem B.
Defuncto poſſumus educantur, naſcuntur, agnaſcuntur. Tom. 10 c. 142 A.
Defuncto tum ante ultimum heredem ſepelitur, qua actione exponſis in ſanus fallas repetere poſſit. T. 5 c. 581 D. E.
Defuncti ſubeant indui veſtibus alibi. T. 7 c. 1192 D.
Defunctorum corpora qui injuria afficiunt, ut punienda. Tom. 1 c. 1204 D. E.
De defunctorum ſtatu poſſ quinquennium quæri non poteſt. T. 1 c. 545. E.
De defunctorum ſtatu an quid poſt quinquennium quæri poteſt. T. 1 c. 900 D. E. & c. 901 A. & ſeq.
Defunctorum lites quomodo continuentur, vel transferuntur in heredes. T. 10 c. 962 A. & ſeq.
Defunctus quid proprie connotet, & an item ſit, quod dicitur, & decapitatur. T. 6 c. 474 D.
Deffundere quid ſit. T. 7 c. 1449 A.
Degenerare eſt degenerare. Tom. 1 c. 1165 D.
Degluttere. T. 3 c. 225 D.
Deglubere, diſcingere, eſt cingere. T. 4 c. 108 A.
Deſcribum ſi quid ſit ex contractu, pluribus in eo habitantibus, an omnes teneantur. Tom. 5 c. 247 C. D.
Deſpidare quid ſit. T. 5 c. 678 E.
Deſuta repudiantur, non adquiritur. T. 4 c. 1207 C.
Deſuta repudiantur, non adquiritur. T. 7 c. 1444 B.
Deſuvio facta a criminoſo de ſe confeſſo nulla eſt, ſed ſi et etiam ſua vulgi accedat. Tom. 6 c. 841 C. D.
Delationis effectus. T. 7 c. 1135 B.
Delationis premium an ſit indignum, qui indignus eſt legato et relicto. T. 7 c. 1478 E.
Delationis premium quandoque non eſt pars legati, ſed mercium. T. 7 c. 1479 A.
Delationis res fiſcalis abolitio an peri, & imperitia an jus faciat. T. 7 c. 967 B.
Delationis libellus. T. 9 c. 1418 D.
Delationes præcedunt accuſationes. c. 9 c. 1374 E.
Delator, ſed potius proditor domini ſervus, ſque conſumendus. T. 1 c. 661 B.
Delator in bonis cauſa tertia invenitus capite puniendus. Tom. 1 c. 660 E.
Delator quis eſt. T. 4 c. 1375 D.
Delator, ſive accuſator teſtis eſſe poſſit. T. 6 c. 850 E. & c. 851 A.
Delator res fiſcalis ex quibus cauſis poſſit abolitionem delationis petere. T. 8 c. 434 B.
Delator res fiſcalis, ſi deſiſtat a lite, quomodo puniatur. Ibidem A.
Delator clam calumniandi animo, & lucri capiendi cauſa deferi. T. 10 c. 881 D.
Delatoris nomen turpe eſt. Tom. 10 c. 739 A.
Delatori, qua rerum fallæ mœnia in judicium detulit, quod premium datur. T. 9 c. 1431 A.
Delatoreum ejectos probare, quæ intendit. T. 1 c. 659 E.
Delatoreum inter, & accuſatorem differentia. T. 10 c. 883 C.
Delationem ſolitiſſimi leges, dominnat delatorem. Ibidem D. E.
Delatore curioſo in rep. nihil deſtetur. T. 1 c. 660 D.
Delatores quinam ſint. Tom. 10 c. 1104 E.
Delatores unde diſti quadruplatores. T. 10 c. 581 A. B.
Delatores res fiſcalis ab alio poſſeſſa quomodo audiantur. T. 10 c. 864 A.
Delatores infames ſunt, & execrabiles. T. 10 c. 881 C.
Delatorum premia. T. 3 c. 182 B.
Delatorum criminibus qui contentur, & qui non. T. 3 c. 660 A. B.
Delatoribus ſine advocato fidei denuntiationis lingua eſt revelanda. T. 1 idem D. E.
Delatum quod eſt, id dantur repudiatur. T. 7 c. 981 B.
Delatum legatum repudiari poteſt, ſed quidem repudiari non poteſt. T. 3 c. 65 C.
Delatus reus ab aliqua, ab alio deferri non potest, nudatem certum. T. 9 c. 1381 B. & ſeq.
Delatus is dicitur, cum quo lis eſt conteſtata. T. 9 c. 1418 B. & c. contra quem datus eſt libellus inſcriptionis. Ibidem.
Delectum, & delectum promiſcue Veteres ſcripſiſſe. Tom. 7 c. 57 C.
Inter delegare emptorem, & delegare, ſive dandare actionem in emptorem, differentia quæ eſt. T. 4 c. 932 B.
Delegare verbum a Græcis quomodo accipitur. Ibidem A.
Delegare eſt jure debitorem noſtrum, quod nobis debet, exprimitere. T. 4 c. 946 D.
Delegare eſt vice ſua alium ream, alium debitorem creditori dare, qui qui exprimitur, ſine intercettor novandi cauſa dicitur. Tom. 4 c. 921 A.
Delegare, & exprominſcere dare, an idem. T. 1 c. 456 D.
Delegare eſt alium vice ſua reum, ſive debitorem creditori dare. T. 9 c. 37 B. hæc delegatio ſit duplicitur. Ibidem.
Delegari an poſſit aliquis invitus. T. 6 c. 599 B.
Id proprie delegari dicitur, quod jure proprio alicui non competit. T. 4 c. 1 B.
Delegati officium non ſuitur morte delegantis, ſi in conteſtata fuerit. T. 6 c. 858 B.
Delegatio quid. T. 1 c. 225 C.
Delegatio a Principe manat, & inſinuatur apud alia Prafectii Prætorio. T. 1 c. 607 C.
Delegatio perigitur per ſtipulationem. T. 4 c. 946 D.
Delegatio eſt abolitio, & ſimit cauſa furtiva. T. 4 c. 122 C.
Delegatio eſt mandatum, quod debitor jubet ut a quod debet, alio promittere. Ibidem D.
Delegatio mandatum eſt. Tom. 7 c. 437 B.
Delegatio, & novatio, quæ eam ſequitur, an pro ſolutione ſint. T. 5 c. 456 D.
Delegatio debitoris, vel non debitoris quid ſit. Ibidem C. D.
Delegatio an procuratoreſt facit. T. 7 c. 1495 C.
Delegatio qua ratione ſint. Tom. 8 c. 1053 D.
Delegatio novat, conſiituetur non novat. T. 9 c. 121 A.
Delegatio quid ſit. Tom. 9 c. 1282 D. E.
Delegatio ſit per ſtipulationem, & promiſſionem delegati. Tom. 9 c. 240 A.
Delegatio eſt rei, ſeu debitoris mutatio. T. 9 c. 90 C.
Delegatio, & novatio priorem obligationem tollunt. T. 9 col. 1282 B. & ſeq.
Delegatio debitoris. T. 9 col. 1283 A.
Delegatio adhiotis. Tom. 9 c. 1283 A. & ſeq.
Delegatio ſi vel per ſtipulationem, vel per litis conteſtationem. T. 9 c. 37 A.
Delegatio eſt modus tollendæ obligationis. T. 9 c. 50 B.
Delegatio, & novatio in quo differunt. T. 9 c. 58 E.
Delegatio non ſit invito debitore. T. 9 c. 240 A. B. T. 10 c. 661 C.
Delegationis formula ante indictionis tempus præmittenda. Tom. 2 c. 607 C.
Delegationis origo eſt mandatum. T. 9 c. 1282 E. exſequitur delegationis eſt ſtipulatio, & promiſſio novandi cauſa interpolita. Ibidem, & c. 1283 A.
Delegationem ſequitur novatio. T. 4 c. 242 D.
Per delegationem quomodo fit expromiſſio. T. 4 c. 838 B.
Delegationem per ſtipulationem perfici, atque complerri. T. 9 c. 1283 E.
Delegatione reliitur obligatio. T. 10 c. 522 A. B.
Delegationes quanam deſcriptiones. T. 2 c. 67. D.
Delegationes, vel delegatoriæ quid ſint. T. 10 c. 869 A.
Delegationibus interpoſitis quomodo fit divoiio, & quomodo non interpoſitis delegationibus. Tom. 4 c. 838 D. E.
De delegationibus, & novationibus. T. 9 c. 1282 B. & ſeq.
Delegati judices. Tom. 9 c. 144 E.
Delegatores, idem, legatarii. T. 1 c. 1155 C.
Delegatum quid. T. 2 c. 1137 B.
Delegatus jubet exſequantur ſua ſententiæ non habet, ſed tantum cognitionem, & audientiam. T. 4 c. 838 A.
Delegatus judex ſubdelegare non poteſt. T. 4 c. 7 A.
Delegatus judex cognitionem tantum habet, non juriſdictionem. T. 9 c. 1069 D. E.
Delegatus, ſive datus judex a judice, judicis dandi potreſtatem non habet. T. 9 c. 131 A. & ſeq.
Delere, inducere, inſcribere, ſuperſcribere differunt. Tom. 1 c. 799 A.
Deleta, & indulta differunt. Ibidem.
Deletria charta quæ. T. 8 c. 134 E.
Delicæ ſint illuſtri, ſi quibus vina miniſtrantur. T. 1 c. 165 B.
Deliberandi jus quomodo transferatur, & quotiens, & a quo detur. T. 7 c. 914 E.
Deliberandi jus an ſit ſupervacaneum. Ibidem D. cur ſit datum. Ibidem.
Ad deliberandum datur dies vel a delegatore, vel judice, vel Principe. T. 1 c. 404 C.
Ad deliberandum quod tempus datur heredibus. T. 8 c. 303 C.
Deliberans de adunda hereditate an habeat ius demuniendi. T. 7 c. 955 D.
Delictum eſt nomen ambiguum, quia & malefictum, & culpam, & ſcilicet, negligentiam, &c. ſignificat. T. 1 c. 241 D.
Delictum commune eſt veluti adulterium, furtum, furtum, plagium. T. 4 c. 1420 C.
Delictum militare eſt armorum abalienatio, vel amiſſio turpis, fedino, contempta diſciplinæ militaris, emaniio, & his ſimilia. Ibidem.
Delictum procuratoris in damnum Eccleſiæ non redundat. Tom. 6 c. 908 D.
Delictum intelligitur etiam de quali delicto. T. 8 c. 722 D.
Delictum eſt privatum. Tom. 8 c. 587 A.
Delictum contraſtus eſt. Tom. 10 c. 630 C.
Delictum ſuibori tantum nocet. T. 10 c. 1221 D.
Delicti tempus an ſpelletur. T. 3 c. 276 E.
Delicti proprietas affimatio nunquam contrito ex poſt facto. T. 8 c. 719 E. & c. 831 B. & c. 835 C.
Delicti pœnam petere et tantum debet, qui interfecit, an idem delictum, eandemque pœnam non incidit. T. 10 c. 241 C.
Ex delicto ſervus obligatur civiliter, & naturaliter. Tom. 8 col. 67 C.
Delicto in pari deterior eſt cauſa petentis, melior poſſeſſoris. T. 10 c. 742 C.
Ex delicto, vel quali delicto non ſunt propriæ hereditatis actiones. T. 10 c. 962 A.
Actiones ex delicto, quæ non transeunt in heredem nili poſt damnationem, vel item conteſtatam, quomam ſint. Ibidem D. E.
Delicta, & crimina inter ſe diſtant. T. 1 c. 368 D.
Delicta privata. T. 1 c. 217 E.
Delicta quædam etiam involuntaria coercetur. T. 3 c. 546 E.
Delicta pœna contrahuntur per ignorantiam, alia conſulta opera. T. 1 c. 133 D.
Delicta pœna mutua compenſatione tollunturur. Tom. 4 c. 281 A. B. & T. 6 c. 1070 E.
Delicta privata quanam ratione a publicis ſint ſeparanda. Tom. 6 col. 1 C.
Delicta certa ſunt privata, certa publica, certa omnia ordinaria, certa ſunt extraordinaria, quæ vel publicis, vel privatis vicina ſunt, & ſimilia. Tom. 7 col. 695 A.
Delicta duo ſi ſint ex uno facto, & duas adventant actiones, an utraque utendum ſit. Tom. 8 c. 587 C. D.
Delicta plura in una re an plures admittant actiones. T. 8 col. 561 E.
Delicta plura actiones plures parerunt. T. 8 c. 829 E.
Ob delicta privata nemo carcerem patitur. T. 8 c. 801 B.
Quali delicta. T. 9 c. 357 C.
Delicta diuturna, & dolus. Ibidem.
Delicta privata ſint quatuor, ex quibus ordinariæ actiones dantur. Ibidem B.
Delicta quamodo contrahantur. T. 10 c. 671 A.
Delictorum coercitio lex eſt. T. 4 c. 341 E.
Delictorum appellatione quæ comprehendantur. T. 9 col. 357 B. C.
In delictorum cauſa differentia eſt inter dominum, & extraneum. T. 9 c. 355 D.
Delictorum diviſio. T. 10 col. 1076 B.

In delictis atrocioribus non datur in integrum restitutio minoribus. T. 1. c. 268 D.
In delictis atrocioribus quilibet habetur pro libero, nec potest cogitur, è contrà pellitur ad factum. T. 4. c. 816 E.
Ex delictis actiones in heredem non dari, nisi in id, quod pervenit, si sit actio mixta, vel res persequtoria, excepta condictione furtiva, quæ in heredem datur, etiè nihil ad eum pervenerit. Tom. 3 cal. 257 B. & seq. item excepta actione vi bonorum raptorum, quæ nullo modo datur, quamvis aliquid pervenerit. Ib. c. 258 A.
In delictis atrocioribus voluntas punitur. T. 9. c. 620 B.
In delictis gravioribus nihil dijtat fictus à conditio, consta, voluntate. T. 9. c. 450 C.
Delinquitur à duabus familis. T. 3. c. 206 D.
Delphinatus Allobrogum regis nolfri filio nato majori delitatur. T. 6. c. 948 F.
Demagin. T. 1. c. 1260 D.
Demagogus, idem, patronus causarum. T. 9. c. 49 E.
Deminutitio. T. 1. c. 1260 C.
Demereri. Ibidem D.
Dementia est officiorum, & officium obliviscitur. T. 4. col. 963 E.
Dementis curatores quinam esse debeant. T. 6. c. 736 E. & col. 137 A. quodnam sit præcise officium eorundem. Ibidem. c. 136 E.
Demetium, & defectum, & tritum ferameusum, au idem fiat. T. 6 c. 539 A.
Deminutæ est velati, rem hereditarium pignori obligare, vel prædio hereditario servitutem imposere. T. 4. c. 555 D.
Deminuere hereditatem cui non liceat, licet retinere fructus superfluos, quos ipse percepit. T. 4 c. 1202 E.
Cui deminuere licet hereditatem, fructus superfluos retinere non licet. Ibidem.
Deminuere non videtur, qui non utitur occasione adquirendi. T. 8 c. 508 C.
Deminutio capitis triplex. T. 3. c. 155 D
Deminutio capitis maxima, & minima mori familia. T. 1 col. 40 A.
Deminutio capitis filatim post damnationem præcoccupat pœnam. T. 1 c. 1237 E.
Deminutio cui permittitur, & cui non. T. 4 c. 1240 C.
Deminutio, quæ fit ipso jure, restitutio est. T. 7 c. 1415 E.
Deminutio, quæ fit ex lege falcidia, dividio est. T. 9 c. 961 A.
Deminutio capitis triplex. Tom. 10 c. 580 B. C.
Deminutionis verbum ad continue adscriptionem. T. 6 c. 321 C.
Magna capitis deminutionis appellatione continetur maxima, & media. T. 10 c. 123 B.
Deminutionem capitis ad tempus non fieri. T. 3 c. 155 D E.
Deminutiones capitis media, & maxima similes fiunt mori. T. 10 c. 580 C.
Demitere barbam, submittere capillos. T. 3 c. 127 B.
Demogrammata. T. 2 c. 772 A.
Demonstratio certa loco esti nominis. T. 1 c. 1236 A.
Demonstratio quid, & quomodo a conditione differt. Tom. 1 c. 812 C. D. & T. 3 c. 53 D.
Demonstratio in præsent, conditio in futurum tempus conferrur. T. 1 c. 812 D. & T. 3 c. 53 D.
Demonstratio legati quid est. T. 1 c. 812 C.
Demonstratio falsa non vitiat legatum. T. 1 c. 1240 D.
Demonstratio falsa non extinguit legatum, nec facit. T. 4 c. 905 C.
Demonstratio quibus in casibus vice nominis fungatur. T. 5 c. 401 E. & c. 402 A.
Demonstratio falsa an vitiet prælegatum. T. 6 c. 629 B.
Demonstratio falsa, an perimat legatum. T. 7 c. 971 C.
Demonstratio est pro nomine, atque ideo antonomasium dicitur. T. 7 c. 647 A.
Demonstratio est nominis vice. T. 7 c. 710 D.
Demonstratio, & offensio finium nihil differunt. Ibidem E.
Demonstratio falsa legatum non vitiat. T. 7 c. 706 B. & c. 810 D.
Demonstratio falsa non officit legato. T. 10 c. 1090 E.
Demonstratio rem præficeret, vel præteritam, conditio rem futuam designat. T. 10 col. 1137 E.
Demonstrationem ad se necessè esse veram, ut res debeatur. T. 10 c. 481 E.
Demonstratione certa potest fieri libertas. T. 7 c. 647 B.
Demonstrationem notæ in usu quæ fiat. Ibidem C.
Demortuur arbores quando cadi possint. T. 8 c. 513 A.
Dena, & decem idem esse existimant. T. 3 c. 966 D.
Dena, & decem in quo differant. T. 6 c. 26 D.
Dena quid. T. 7 c. 1172 C.
Denariatet homines qui. T. 3 c. 92 C.
Denarii fiunt argenti nummi. T. 5 c. 331 C.
Denarius S. Petri olim in Anglia Romano Pontifici solebatur in triburum. T. 6 c. 918 D.
Denegare cujus sit. T. 8 c. 707 E. & c. 708 A. & c. 814 C D.
Denicales feriæ quæ dicuntur. T. 7 c. 118 A.
Denier douze est ufura centesima. T. 9 c. 1095 A.
Denique pro proinde. T. 7 c. 607 E.
Denominata filia testamento. T. 9 c. 430 C. & c. 449 C.
Denunciare venditori, ut liti fabsistat, est laudare auctorem. T. 9 c. 1295 D. E.
Denunciatio, & prohibitio in quo differunt. T. 4 c. 1324 C.
Denunciatio fit ante traditionem, prohibitio vero initio traditionis. Ibidem.
Denunciatio novi operis in perpetuum, quæ fit ad domum. T. 4 c. 64 E.
Denunciatio à Marco Tullio dicitur actio in auctorem prælegatum. T. 5 c. 872 B.
Denunciatio trina requiritur, antequam quis excommunicetur, & tur. T. 6 c. 975 C.
Denunciatio quomodo differat ab accusatione. Vide, Accusatio.
Denunciatio quid. T. 6 col. 776 A.
Denunciatio testimonii quomodo fieri debeat. T. 8 c. 815 A. B.
Denunciatio testimonii. Tom. 8 c. 524 B.
Denunciatio fuit dominii, vel credinoris hypothecarii perlegatum non interrumpit. Tom. 9 c. 1051 E.
Denunciatio refertur ad facienda litem abolitia. T. 9 c. 1151 A.
Denunciatio temporalis. Tom. 9 c. 112 E. item fieri denunciatio. Ibidem.
Denunciatio præcedere solet actionem cum in personam, quam in rem. T. 10 c. 1405 B.
Denunciatio non facit rem litigiosam, sed litis consestatio. T. 10 c. 705 E. an fieratur pignus litigiosum. Ibidem.
Denunciatio hodie nulla est, ut olim, sed inspit ab editione, & vocatione. T. 10 c. 815 C.
Denunciatio an possit fieri post litem consestitam. T. 10 col. 1087 E. & c. 1088 A. & seq.
Denunciationis reparatio abolita. T. 9 c. 132 A.
Denunciationis sequitur Prætoris, aut Præfidis sententia. T. 1 c. 130 D.
Denunciationem sequebatur actio in perfidiam. T. 1 c. 256 A.
Denunciationem non est necesse fieri absenti, aut latitanti. T. 10 c. 701 B.
Post denunciationem gestori saltem, aut curatori, & ipsi, cessat actio negotiorum gestorum contraria. T. 10 c. 889 C.
De denunciatione testimonii, ac de denunciationibus, quæ fiunt ad domum. T. 5 c. 175 A. B.
Denunciationes, & conclusiones licenses fuitare, quæ olim fiebant, hodie non fiunt in usu. Tom. 9 c. 1145 E.
Denunciationes, quæ fiunt per officium, sive per esfequutorem litis absentibus, ut venant, & litisfabilitant. T. 9 c. 133 D.
Denunciationes per officia, & esfequutores fiunt. T. 10 c. 694 B.
Denunciatus venditor. Vide, Venditor.
Depalci est usi. T. 1 c. 271 D.
Depascio nihil aliud est, quam pascium. T. 3 c. 37 A.
Depascio quid sit. T. 10 c. 711 E.
Depascio in sure quid sit, & significet. T. 5 c. 91 D.
Depeculatesse. T. 3 c. 172 B.
Bene depeculi quid. T. 6 c. 66 A.
Depenjæ pœnæ repeti non licet. T. 3 c. 117 A. B.
Dependi adjoc est indicatione credit in duplum. T. 9 c. 104 A.
De bene dependi condictio. Ibid.
Dependita, & inexhibita quamodo differant. T. 5 c. 539 C.
Dependere recuperare, licet abalio deprehensa fuit. Ibidem.
Dependere ejl idem dicunjat, quod interdum notura esse deficit; *dedimaxima* vero, quod usucapium est. T. 2 c. 1238 D.
Dependere an fit in usu. Tom. 10 c. 436 B.
Deperire est valde perire. Tom. 10 c. 468 C.
Deponebantur in aede facta apud ædituum cantorum, tribuit testamenti, instrumenta. T. 7 c. 496 B.
Deponebantur apud ædituum instrumenta, tabulæ testamenti, codicilli. T. 7 c. 1214 A.
Deponentur Dumpta pro pallivis. T. 10 c. 514 D.
In verbo deponere præpositio *De* an augeat. T. 1 c. 1260 C. D.
Deponere est corpus mortui terræ commendare. T. 4 c. 1318 A.
Deponere in loco fit, quod credere. T. 6 c. 532 E.
Deponendi verbum levius est, quam relegandi. T. 1 c. 1044 C.
Deponendi qui jus habeant. Tom. 1 c. 1080 C.
Deportatio propriæ exilium est, relegatio impropriè. T. 1 c. 875 D. & c. 1042 C.
Deportatio est media capitis deminutio. T. 1 c. 1044 B.
Deportatio an fit maxima capitis deminutio. T. 1 c. 1072 A.
Deportatio ultimi supplicii appellatione non continetur. T. 3 c. 84 A.
Deportatio non fit ad tempus. T. 1 col. 1239 B. & Tom. 3 col. 155 E.
Deportatio hodie est loco ajux, & ignis interdictionis. T. 1 c. 1044 B. & T. 3 c. 165 E. & c. 164 A.
Deportatio est liberatio quæ perfunam folvit, non rem. T. 4 c. 1218 D.
Deportatio est media capitis deminutio. T. 4 c. 1218 A. relegato vero non est capitis deminutio. Ibidem C. fiscus est velati fuccefor. Ibidem.
Deportatio in insulam est civitatis, & bonorum amissio, & mors civilis. T. 4 c. 997 C.
Deportatio in insulam cadit in cives Romanos, relegatio in ferrum. T. 4 c. 1481 A.
Deportatio est perpetua, nulla temporaria. T. 4 c. 1409 A.
Deportatio liberat ab omni obligatione. T. 4 c. 1210 D.
Deportatio est quasi mors. Ibid.
Deportatio quinta fit capitis deminutio. T. 6 c. 584 C.
Deportatio in qua fiecit non est fi miles mortu. T. 7 c. 1241 B.
Deportatio quædam est quæ pœnlis & civitate, & libertate. Tom. 9 c. 617 D. E.
Deportatio facit peregrinera. Ibidem.
Deportatio folvit matrimonium. T. 9 c. 137 B.
Deportationis, & relegationis differentia. T. 1 c. 1225 D.
Deportationis formula. T. 1 c. 1281 C.
Deportationis propria quæ. Tom. 4 c. 316 B. C.
Deportationis verbo semper publicatio omnium bonorum continetur. T. 4 c. 558 B.
Deportationis verbum multa locum habet. T. 3 c. 226 C.
Deportationis nomen bonorum fiscatio est. Tom. 8 c. 512 B. pœna adhuc bona liberis. Ibidem A. fcientia quæ adferat. Ibidem B.
Deportationis ipsum nomen per se est publicatio omnium bonorum. T. 9 c. 1133 B.
Ob deportationis mariti crimen mulier ipsum cuidam diverendi habet, potest habere post annum. T. 9 c. 938 A.
Deportationis pœna fuccessit in locum ignis, & aquæ interdictionis. T. 10 c. 827 D.
Deportationi semper iunsta est omnium bonorum publicatio. T. 1 c. 691 D.
Deportationis pœnam publicatio publicavit. T. 10 c. 607 E.
Deportatione non fulvitur matrimonium. T. 1 c. 1075 A.
Nec deportatione, nec damnatione in metallum quisquam hodie servus efficitur. T. 10 c. 674 E.
Deportationes, & relegationes in quo differant. T. 9 c. 538 A.
Deportatus quis dicatur. Tom. 1 c. 878 D.
Deportatus fervus non fit, ut liber deinde fieri possit. T. 3 c. 64 D.
Deportatus pro mortuo non habetur. Ibidem E.
Deportatus amittit cognationem. T. 3 c. 65 A.
Deportatus an in omnibus casibus mortuo comparetur. T. 4 c. 1378 D.
Deportatus amittit faltem ea, quæ funt juris, non ea, quæ facti. T. 4 c. 1146 D.
Deportatus jus eligendi non amittit. Ibidem.
Deportatus, & relegatus in quo differunt. T. 4 c. 1216 B.
Deportatus pro mortuo habetur. T. 5 c. 614 C.
Deportatus cum fit peregrinus factus, aliam, quam fiscum, heredem habere non potest. Tom. 5 c. 468 C.
Deportatus in insulam mediam capitis deminutionem patitur. T. 5 c. 160 B.
Deportatus, & relliatus poli apertum testamentum, an fideicommissum petere possit. Tom. 6 c. 584 B.
Deportatus an fervum habere, sic T. 7 c. 985 E. item an ei fervi fit fideicommissum adquiatur. Ibidem.
Deportatus quis fit. Tom. 7 c. 963 C. D.
Deportatus fi codicillos, & fideicommissum fecerit, ac postea restituatus beneficio Principis, decefferit codicillis relictis, an id valeant. T. 7 c. 963 A.
Deportatus ut fit in possessione poteris. T. 8 c. 913 A.
Deportatus an habeatur pro mortuo. T. 8 c. 32 A.
Deportatus jure civili amittit civitatem. T. 8 c. 37 B. qui deportatur, desinit in perpetuum esse civis. Ibidem.
Deportatus ab peregrinus. Tom. 7 c. 1097 A. est incapax legati. Ibid.
Deportatus retinet libertatem, idcò, non omnia extinguit jura. Tom. 7 c. 1241 B.
Deportatus pro mortuo habetur, & portatus ut fuccessores eius. Tom. 9 c. 1278 B.
Sf deportatus vel in civitate, vel peregrinus moriatur, adversus quem committetur. T. 10 c. 548 A.
Deportatus hominem habere non potest. T. 10 c. 777 B.
Deportatus fi restituatur, an capitaneum recipiat. T. 10 c. 971 D.
Deportatus, & interdictus an disferant, & an possint facere testamentum. T. 10 c. 1048 B.
Deportatus loco peregrini habetur. T. 10 c. 1056 E. nec habet testamenti fectionem. Ibidem c. 1057 A.
Deportati, & confiscati differentia. T. 1 c. 630 A.
Deportato res principali an liberter fiscalis, pignus, corrosa. T. 4 c. 228 D.
Deportato, qui poli deportationem bona quædam adquirit, ulum, & fructum eorum non invideri, quamvis vivit, fed eo mortuo fiscus ea capit. T. 5 c. 463 D.
Deportato restituto bonis restituuntur omnes obligationes. Tom. 8 c. 502 B.
Deportato an fideicommissum, vel legatum relinquere possit. Tom. 10 c. 1056 E. an poliit tellari. Ibidem.
Deportatum fiatim ex sententia capitis minui. Tom. 1 c. 1081 B. & c. 1239 C.
Deportatum qui rationes testamentum facere non poliunt. Tom. 3 c. 799 D.
Deportati negotia juris gentium T 2 con-

contrahere possunt. Tom. 3 c. 163 B.
Deportati cum oneribus. T. 4 c. 126 C.
Deportati a relegatis multum differunt. T. 5 c. 1101 B.
Deportati an reste heredes institituntur. Tom. 8 c. 16 E. an capere possint hereditatem, legatum, fideicommissum. Ibidem c. 17 A.
Deportati quomodo restituantur indulgentia Principis. T. 9 c. 1483 D. & seq.
Deportatorum, ac relegatorum differentia. T. 1 c. 898 C. D.
Deportatos civitatem amittere, non libertatem. T. 1 c. 1338 E.
Deportatos nec hereditates, nec legata capere. T. 1 c. 1329 A.
Deportatis comparantur, qui in opus publicum perpetuum damnantur. T. 10 c. 132 E.
In deposito pecunia apud argentarios quæ ratio habetur eorum poli privilegia, & quæ ante privilegia. Tom. 6 c. 209 E. & c. 210 A. & seq.
Deposita ex re liceum ut qui facias, non æquum est. T. 4 c. 451 D.
In deposito actione compensatio, dedutio, aut retentio, dali excepto locum non habent. T. 9 c. 353 C.
Depositæ pecuniæ usuræ etiam ex pacto adeo debentur. T. 4 c. 966 C.
Depositæ pecuniæ usus non est, fed custodia tantum. T. 4 c. 211 E.
Depositæ pecuniæ non debentur usuræ, non depositæ pecuniæ. T. 4 c. 001 A.
Depositæ res furtum fieri, si loco movetur. T. 7 c. 1401 B.
Depositæ pecuniæ an competat condictio. T. 7 c. 659 E.
Depositæ res periculum ad quem pertinere debeat. Tom. 8 c. 320 E. & c. 321 A.
Depositarius ob dolum tenetur, non ob culpam. T. 1 c. 1391 E.
Depositarius esse in possessione dicitur, non autem possidere. Tom. 7 c. 265 A. B.
Depositarius an, & quando actione furti conveniri possit. T. 5 c. 584 C.
Depositarius, licet punitentia adhibita, si rem depositam venditum rederiit, & restituerit, furti reus esse non debitit. Tom. 5 c. 725 A. B.
Depositarius an de deposito tenetur. T. 5 c. 337 A. B.
Depositarius de dolo tantum tenetur. T. 6 c. 1022 C. D.
Depositarius si pecuniam depositam fœnore occupet, vel eam in fuos usus convertat, usuras eius ac debeat. T. 6 c. 707 D.
Depositarius, qui rem depositam contrectavit, & femovit locis facinoli gratia, quamvis eo nomine depositori teneatur, tamen ab alio eidem depositario eadem furto subtracta, non habet in proficiorem furem furti actionem. T. 6 c. 146 C.
Depositarius an dolum, vel latam culpam præstet. T. 8 c. 760 D.
Depositarius de restituendo an cavere. T. 7 c. 154 C.
Depositarius quid præstet. Tom. 8 T. 1098 A. B. C. quibus casibus culpa nomine tenetur. Ibidem C. D.
Depositarius in servando deposito quam diligentiam præstare debeat. T. 8 c. 321 B.
Depositarius, qui re deposita utitur, furti tenetur. Tom. 8 c. 320 A.
Depositarius, qui rem depositam furandi animo contrectat, an sibi crimen possessionis mutet, & dominium inde possessionis concutiat. T. 8 c. 264 A. B.
Depositarius si rem alienarit, an dominus delinat possidere. Tom. 8 c. 303 C. D.
Depositarii, & rem apud alium depositarii, an dominum rei interversit possidentis. Ibidem D.
Depositarius an res depositæ rerum facere videatur, si repoliendi domino eam reddere noluerit. T. 8 c. 284. D. an furti teneatur, si depositum abrogaverit. Ibidem.
Depositarius præstare dolum, & culpam latam. T. 8 c. 1048 C.
Depositarius qua ratione rem poliideat. T. 9 c. 1000 D.
Depositarius quando teneatur de conditione furtiva. T. 9 c. 350 B.
Depositarius periculum, periculum non agnoscit. T. 9 c. 225 D.
Depositarii nulla est utilitas, qui accipit, ut ali custodiat. Tom. 1 c. 1350 C.
Depositarii heredes an conveniri possint, fiquid in fervanda re dolo malo fecerit depositarius. Tom. 8 c. 783 D. E.
In depositario levis culpa quæ sit. T. 8 c. 622 C.
Quæ in depositario est lata culpa, in socio est levis; quæ est in illo levis, in socio est levissima. T. 10 c. 437 D.
Depositarium, male inquit Accursius, precario possidere. Tom. 3 c. 95 E. quia depositarius nullas abhibet preces. Ibidem.
Depositarii quando habent privilegium exactionis, & quando non. T. 4 c. 211 D.
Depositarii, qui usuras accipiunt, quid differant ab his, qui non accipiunt. T. 4 c. 213 A.
Depositarii sint, qui pecuniam depositam accipiant, depositores vero, qui deponant. T. 4 c. 213 B. Ulpianus interpretatur eli depositarios esse depositores. Ibidem.
Depositio solennis ut fieri debet. T. 1 c. 1504 B.
Depositio pecuniæ significat liberæ mutuum. T. 4 c. 902 A.
Depositio pro solutione est. Tom. 4 c. 901 E.
Depositi, & commodati actio an etiam prædoni detur. T. 7 c. 164 A.
Depositio fuis an liberet ab usuris. T. 7 c. 736 A.
Depositio, & confignatio solutio est, quæ omnem obligationem perimit. T. 9 c. 1198 B.
Depositio fola non sufficit. Ibid.
Depositio debiti, & eius effectus qui. T. 9 c. 1201 D.
Depositio fit sine scripto. T. 9 c. 437 C.
Depositio debiti in pignore folutio est. T. 9 c. 501 D.
In depositione quinque restes exigunturad rei ipsius fidem facientem. T. 9 c. 378 D.
Depositor per depositarium possidet. T. 1 c. 1134 B.
Depositor si furet, se pro certo pondera vafa depositi, aut alteriuris, quæ in pondere constituit, nolire, remittitur judicio ponderis specialiter. T. 5 c. 1203 C.
Depositum compatitionem nonadmittit. T. 3 c. 303 A.
Depositum, qui invito domino contrectat, furti, & depositi teneatur. T. 1 c. 780 A.
Depositum quid est. T. 4 c. 213 D.
Depositum est gratuitum, & deponens penuinam fub ufuria ed credere, & non deponere. Tom. 4 c. 320 A.
Depositum dicitur appellatur a pluvenale pecunia. T. 4 c. 213 C.
Depositum constitit ex custodia, non ex usu. T. 4 c. 213 D. E.
Depositum contrahit causa contrahitur. T. 4 c. 216 B.
Depositum, & commodatum in quo differant. Tom. 5 col. 116 D. & seq.
Depositum, commodatum, ceteræque contractus in quo differant. T. 5 c. 1160 A.
Depositum eo magis vindicandum est, quod vere fecretum fit, citra probationem. T. 5 c. 1165 A.
Depositum non est justa causa adquirendi dominii. Tom. 5 c. 454 B.
Depositum in numinis conflitere potest. T. 5 c. 591 B.
Depositum quod dominum habet, an & quando adquiratur depositario, aut inventori. T. 5 c. 454 C.
Depositum in rebus ipsis ex tutoris auctoritate non conflitit. Tom. 5 c. 415 D.
Depositum quid differt a credito. T. 6 c. 727 D.
Depositum res fuæ an esse possit. T. 6 c. 77 B.
Depositum, & mutuum differunt. T. 7 c. 616 B. & c. 617 A. & T. 8 c. 329 C. & c. 616 A. B.
Depositum aliquando est quasi promutuum. T. 7 c. 616 E.
Depositum in pecunia conflitere potest. Ibidem D.
An depositum periculo depositarii fit. T. 7 c. 637 B.
Depositum pecuniæ. Ibidem.
Depositum est periculo domini. Ibidem.
Depositum an habeat mutui legem. T. 7 c. 637 C.
Depositum ex mutuo domini. Tom. 7 T. 8 c. 321 B.
Depositum in quibus rebus conflitat. T. 8 c. 329 C.
Depositum fiquis inficiatus fuerit, an furtum faciat. Tom. 8 col. 263 E.
Depositum, & mutuum quid differant. T. 8 c. 616 A. B.
Depositum non esse, quod ad breve tempus datur cultodiunda, sed servandum dicum. Tom. 9 c. 1139 D.
Depositum non reddere turpe est. T. 9 c. 293 C.
Depositum aliquando revocatur, etiamsi conventum, ne revocetur ante certum tempus. T. 9 c. 244 A.
Depositum quid. Tom. 9 col. 249 A. B.
Depositum & commodatum in quo differant. Tom. 9 col. 295 C. & c. 422 D.
Depositum debet reddi quam celerrime. T. 9 c. 155 B.
Depositum quid fit. T. 10 c. 640 E. & c. 984 C.
Depositum res alienæ an contrahatur. Ibidem D.
Depositum est beneficium, quod datur deponenti. Ibidem E.
Depositum quo inter contrahitur annuntiatur. Ibidem.
Depositum, quali valde commodatum, vel valde pofitum. Tom. 10 c. 986 C. & c. 987 C.
Depositum quali diu pofitum. T. 10 c. 987 C.
Depositum inficiando nemo facit furtum. T. 10 c. 988 B.
Depositum quomodo contrahatur. Ibidem C. D.
Depositum dicitur, quod in fe mutui legem habet. T. 10 c. 1114 B.
Depositi definitio. T. 1 c. 388 E. & c. 769 E.
Depositi actioni oponunt compensatio non potest. T. 1 c. 780 D.
Depositi qui, aut de dolo agit. T. 1 c. 971 E.
Depositi causa a constitutione ConstitiX. excipi debet. T. 1 c. 258 E.
In judicium depositi quid venit. T. 1 c. 980 B.
Si depositi privilegium cessat, an cessat etiam actio depositi. T. 1 c. 1112 A.
Depositi inficiator proximus est furi. T. 1 c. 1195 B.
Depositi damnatio non repellitur a testimonio. T. 1 c. 848 A.
Depositi fabulatio sine affirmatione conflitit. T. 4 c. 629 C.
Depositi contrectatio est facere contactus. T. 4 c. 233 C.
Qui depositi fidem fallit, fit infamis; qui commodati, non fit infamis: illa est privilegiaria, hæc non. Ibidem.
Depositi iudicium non est furtum, sed contractatio. Tom. 4 c. 609 C. D.
Depositi actio compensationem non admittit. Tom. 4 c. 1121 C. omnes alias actiones eam patiuntur hodie ipsa iure. Ibidem.
Depositi contractus vocatur facer contractus. Ibidem.
Depositi quatuor genera sunt. T. 5 c. 154 A.
Depositi actio infamium irrogat, & cur. T. 6 c. 1222 C.
Depositi actione an agere flatim possit is, qui rem deposuit. T. 6 c. 77 C.
Depositi actionem an dolus solus parere possit. Ibidem E.
Depositi actio amplioremdem excipit, quam ceteræ actiones bonæ fidei. T. 7 c. 1213 E.
Depositi actio est famosa, si bonis non agnoscatur. Ibidem.
Depositi, & cultodiæ non eadem ratio. T. 8 c. 768 C.
Depositi duplum esse actionem, si rem fuliset, & contrarium. T. 9 c. 320 A.
In depositi actione justurandum referri inopia probationum. T. 10 c. 198 E.
Depositi actio directa, non contraria est famosa. T. 9 c. 352 D.
Depositi actiones quæ. T. 9 c. 421 E.
Depositi actio datur hereditas, non tantum fi defunctus depositum, fed & fi heres hereditatem. T. 9 c. 352 A. B.
Depositi cum compensationem non admittit. T. 9 c. 536 E.
Depositi damnati an prohibeantur testimonium ferre. T. 10 c. 608 E.
Depositi actio directa est famosa. T. 10 c. 696 C.
Depositi inter, & commodati actionem an fit differentia respectu compensationis. T. 10 c. 971 C.
Depositi actio quanam fit. Tom. 10 c. 986 E. an in lit in duplum. Ibidem D.
In actione depositi non est retentio, neque compensationi locus. Tom. 10 c. 987 B. nec etiam exceptioni non numeratæ pecuniæ, vel non datæ ser. & quo cafu. Ibidem.
Depositi restitutionem an possit moriari denunciatio alterius, qui sua interesse dicat, depositum domino confestim non reddi. Ibidem.
Actio depositi duplex. T. 10 c. 986 D. E.
De deposito, & commodato. T. 3 c. 383 D.
De deposito, & depositi actione. T. 6 c. 460 C. D.
Deposito, vel pignore contracto, res neque datur ad usum, neque ad abusum. T. 8 c. 320 A.
De deposito cognoscunt ac merum imperium habent. T. 8 c. 793 B.
In deposito crediti perfidia. Tom. 9 c. 352 E.
In deposito non est compensationi locus. T. 9 c. 195 B.
In deposito an veniat lata culpa. T. 10 c. 437 C. D.
In deposito falsus dolus venit. T. 10 c. 434 D.
In deposito nulla verfatur utilitas depositarii. T. 10 c. 600 A.
Deposito in alterius manum per depositarium transmisso, quanam in bona, & in illum competant actiones. T. 10 c. 986 D.
In deposito nunquam venit pretium operæ. T. 10 c. 986 A.
In deposito quid præstare debeat depositarius. Ibidem.
Deposita pleraque fiunt remotis arbitris. T. 9 c. 358 D.
Deposita prius folvi oportet, quam vindicetur ad creditores privilegiarios. T. 9 c. 193 C.
Depositorum ratio antepotitur privilegiis. Ibidem.
Cuiusvis ejus qui deposuit, vel commodavit, vel etiam, si quem res negotiatur quilibet, vel [illegible] quem [illegible] vel [illegible] vel depositorii, vel commodati, vel creditoris. T. 5 c. 438 D. E.
Qui deposita percunant, decesse mutuis hereditatem. T. 5 c. 421 E.
Depositorum actiones hereditaria, non tantum fi defunctus depositorem, fed & fi heres hereditatem. T. 5 c. 352 A. B.
Deposito est fideicommissi verbum. T. 4 c. 536 C.
Depositorum conficientia pro deprædatione est. T. 6 c. 828 A.
Deprehensio fola domini rem furtivam fuit prohibitæ conditioni refertur, eadem vitium purgat. T. 5 c. 723 D.
Derelictum. T. 1 c. 473. A. & Tom. 3 c. 382 C.
Derelicti ratio ordinem puniuntur. T. 1 c. 498 B.
Derelicti, non defelfati. Tom. 3 c. 1145 D.
Derelicta, & missilia quid differant. T. 1 c. 1145 D.
Derelicta non recuperamus, fi ab alio deprehenda fint. T. 5 c. 1539 C.
Qui pro derelicto habitat est, liber non fit. T. 1 c. 1396 C.
Pro derelicto ufucapere. Ibidem B.
Pro derelicto habita ftatim nulla esse debeant. T. 1 c. 1145 D.
Pro derelicto res habita occupanti ftatim adquiritur. Ibidem B.
Derelictum, ac deferium differunt. T. 1 c. 1396 B.
Derelictum quid dicatur, & quid pro derelicto habeatur. T. 3 c. 93 A.
Detelinquere, & rem pro derelicto habere quid fit. T. 5 c. 725 E.
Derigere. T. 1 c. 477 B.
Derogare quid. T. 1 c. 397 A.

De derogatoria clausula. T. 3 c. 393 D. E. & seq.
Derogatoria clausula quæ sit. T. 10 c. 1095 A.
Debitulare quodnam vocabulum, & quid proprie significat. Tom. 2 c. 678 E.
Deficitipio quomodo fit. T. 2 c. 685 D.
Defectipiones cavillarum. Ibidem.
Defectipium quid. T. 9 c. 1 A. fine subscriptione. Ibidem B.
Deferens litem de insufficiente testimonio, an est regularitate polluta non admittatur ad movendum eandem litem, admittatur tamen ex insuffa causa. T. 6 c. 519 B.
Deferre, & deferra promissio in jure quæ sit, & dicatur. Tom. 5 c. 94 B.
Defert lis quando videtur. Tom. 9 c. 47 A. B.
Deferta prædia cavillibus addicuntur sub immutatione trienni. T. 2 c. 864 C.
Deferta prædia quomodo a domino suscipendus addicuntur. Tom. 3 c. 859 D.
Deferta appellationis pœna. Tom. 6 c. 946 B.
Defertio litis. T. 4 c. 875 C.
Defertio litisquid. Tom. 6 c. 800 E.
damno litis plectitur. Ibidem.
Defertio vadimonii, & defertio litis controversiæ in quo differunt. T. 9 c. 135 A. B.
Defertio vadimonii a defertione litis controversiæ differt. Ibidem A. B.
Defertionis pœna. T. 3 c. 263. C.
De defertione appellationis. Tom. 6 c. 934 B.
Defertor, emasfor, & transfuga quid differant. T. 3 c. 157 A.
Defertores milites, & eorum occultatores ut puniendi. Tom. 2 c. 980 B.
Defertoribus cruis incisa, & poplites. T. 2 c. 174 B.
Defertorum agrorum jus. T. 2 c. 856 B.
Defideria sunt preces, quæ libello continentur. T. 3 c. 651 B.
Defiderium pro precibus Principi oblatis accepum. T. 1 c. 941 B.
Defiderio est fideicommissi verbum. T. 4 c. 516 C.
Defiguanda est res, cum petitur. T. 7 c. 144 C.
Definit deberi, quod ex stipulatione debetur. T. 4 c. 1239 A.
Delicculus. T. 3 c. 1398 D.
Delictum a negotio calumniæ causa instituto quid significet. Tom. 5 c. 141 A. B.
Delictum a lite qui dicatur. Tom. 7 c. 138 C.
Delperari hominis falutem expedire bonorum est. Tom. 4 c. 1392 C.
Delpondere, destinare sibi, vel alii uxorem. T. 3 c. 499 D.
Delpondere quid. T. 3 c. 480 A.
Delponsatio per verba præsentis temporis pro matrimonio est. Tom. 6 c. 1000 E.
Delponsatio per verba de præsenti non recipit conditionem. Tom. 6 c. 1093 E. & c. 1094 A.
Delpondiones fieri debent a parentibus. T. 7 c. 897 A.
Deprave in Confistoriibus Neufliæ. T. 2 c. 1223 A.
Deriliare quid proprie. T. 5 c. 480 A.
Desinata filia inter vivos, aut testamento. T. 9 c. 449 C.
Desinatio inter matrimonium facit, sive confensus nudus. Tom. 4 c. 1235 E.
An desinatio fola conficiat pignus, aut fola conventio. Tom. 6 c. 537 D.
Desinatio animi domicilium facit. T. 10 c. 1128 E.
Desiliatum restaurantur pro non falso habentur, & deditutur, si hæres non adeat. T. 4 c. 306 E.
Desiliatum non videtur, quod est destructum ex parte. Tom. 10 c. 1109 A.
Defertatio, & conferuatio contractus. Tom. 6 c. 934 C. Vide, Conservatio.
Defuetudo quid sit. Tom. 9 c. 1328 A.
De detegenda collusione. Vide, Collusio.
Detentio ab usu differt. T. 8 c. 573 A.
Detentione hypothecaria an præferiptionem creditor adversus alienem hypothecarium interrumpat. T. 5 c. 719 E.
Deterior est conditio feminarum, quam masculorum. Tom. 4 c. 792 B. D.
Determinatio quid apud Ulpianum. T. 1 c. 551 B.
Detestari quale verbum. T. 8 c. 520 A.
Detestatio quid. Tom. 8 c. 520 E. & c. 521 E.
Detestatio vice possessionis est, absque publicano. Tom. 10 c. 1017 B.
Detrahere emptioni est ab ea recedere, adjicere contractui emptionis est intacta substantia emptionis aliquid de accessionibus, & pedissequis emptionis pacisci. T. 4 c. 351 B.
Detrimenta fatalia minuere quid fit. T. 4 c. 1181 A.
Detrimenta fatalia utrum fideicommisso continentur. Tom. 6 c. 605 E.
Cum detrimento alieno nemo debet fieri commodiatates augere. T. 4 c. 723 D.
In detrimentum alterius nemo potest mutare conditium. Tom. 4 c. 97 A.
Per Deum jurare. T. 9 c. 188 A.
Deuxes, dextans, & dodrans quæ, & quinfans rei partes. Tom. 8 c. 972 D.
Devotæ virgines quæ. Tom. 6 c. 1096 C.
Devoti quales olim apud Gallos. miner. T. 2 c. 1159 E.
Devotionem vocat Justinianus, cum quis debitum agnoscit; si non agnoscit, contra vocat indevotionem. T. 10 c. 713 C.
Devotum esse illos mis, quam esse tributarium. T. 10 c. 1040 A.
Deus Sabaoth puerilia præses. T. 3 c. 310 E.
Deus Sabaoth inter vivos, aut testamento. T. 9 c. 449 C.
Definatio inter matrimonium facit, sive confensus nudus. Tom. 4 c. 1235 E.
An desinatio sola conficiat pignus, aut sola conventio. Tom. 6 c. 537 D.
Definatio animi domicilium facit. T. 10 c. 1128 E.
Defiliatum restaurantur pro non falso habentur, & deditutur, si hæres non adeat. T. 4 c. 306 E.
Defiliatum non videtur, quod est destructum ex parte. Tom. 10 c. 1109 A.
Defertatio, & conferuatio contractus. Tom. 6 c. 934 C. Vide, Conservatio.
Defuetudo quid sit. Tom. 9 c. 1328 A.
De detegenda collusione. Vide, Collusio.
Detentio ab usu differt. T. 8 c. 573 A.
Detentione hypothecaria an præferiptionem creditor adversus alienem hypothecarium interrumpat. T. 5 c. 719 E.
Deterior est conditio feminarum, quam masculorum. Tom. 4 c. 792 B. D.
Determinatio quid apud Ulpianum. T. 1 c. 551 B.
Detestari quale verbum. T. 8 c. 520 A.
Detestatio quid. Tom. 8 c. 520 E. & c. 521 E.
Detestatio vice possessionis est, absque publicano. Tom. 10 c. 1017 B.
Detrahere emptioni est ab ea recedere, adjicere contractui emptionis est intacta substantia emptionis aliquid de accessionibus, & pedissequis emptionis pacisci. T. 4 c. 351 B.
Detrimenta fatalia minuere quid fit. T. 4 c. 1181 A.
Detrimenta fatalia utrum fideicommisso continentur. Tom. 6 c. 605 E.
Cum detrimento alieno nemo debet fieri commodiatates augere. T. 4 c. 723 D.
In detrimentum alterius nemo potest mutare conditium. Tom. 4 c. 97 A.
Per Deum jurare. T. 9 c. 188 A.
Deuxes, dextans, & dodrans quæ, & quinfans rei partes. Tom. 8 c. 972 D.
Dictio *utrumque* quomodo intelligenda, cuique explicatio. T. 4 c. 498 A.
Dictio *plus minus*, quoniam frequens est in jure, est ambigua, & obscura. T. 6 c. 518 A.
Dictio *sive* non tradens partem diffringit, eamque diffolut. T. 6 c. 616 B.
Dictio *Vi* modum significat, dictio *Si* conditionem. T. 7 c. 711 B.
Dictio *Et* nunquam significat accessionem. T. 7 c. 756 B.
Dictio dicitur quid oraculum. T. 7 c. 77 B.
Dictionis dotis formula. Vide, Dotis.
Dictionem *Cum* conjunctionem fignificare, non tantum in hereditibus, sed legatariis, fit etiam in rebus legatis. Tom. 7 col. 1383 D. E.
Dictionum quædam compendia proliterie. T. 3 c. 58 D.
Dicto feriatum congaut. T. 7 col. 1114 A.
Dictum, idem, responsum. T. 1 c. 951 B.
Minus dictum, plus adum intelligitur. T. 2 c. 697 E.
Dictum, & interdictum idem est. T. 9 c. 1159 B.
Dies naturalis quid. T. 1 c. 524 A.
Dies civilis quid. Ibidem C.
Dies incertus facit conditionem. T. 3 c. 511 B.
Dies incertus pro conditione habetur. Tom. 4 c. 1245 E.
Dies naturalis, ac dies civilis. T. 3 c. 450 E. & c. 451 A.
Dies naturalis duodecim conditioniis. T. 1 c. 524 A.
Dies annua, bima, ac trima. T. 3 c. 476 A.
Dies extremus pro momento fumpitus. T. 1 c. 1120 C.
Dies incertus est conditio, aut conditionis infirmat. T. 4 c. 710 B.
Dies compromisii proferri potest, non cum ex adventione. T. 4 c. 958 D. E.
Dies libertatis cedit ab adita hereditate. T. 4 c. 387 C.
Dies legatorum quando cedit. T. 4 c. 1245 A. B.
Dies incertus est conditio. T. 4 c. 692 B.
Si dies expressus non est, omissus intelligitur. T. 4 c. 56 C.
Dies thonus in funiere solennis est. T. 4 c. 1 A.
Dies additionis, & dies petitionis hereditatis item est quoad initium, non quoad finem attinet. T. 4 c. 112 B. dies additionis finitur 100 diebus, petitionis dies est perpetuus, hoc est, finitur 30 annis. Ibidem.
Dies incertus conditionem in testamento facit. T. 4 c. 804 D.
Dies incertus dicitur conditio. T. 4 c. 805 B.
Dies legati cedit a morte testatoris, ufcifrufin vero ab adatione hereditatis. T. 4 c. 497 A.

Dies incertus est conditio. T. 4 c. 805 B.
Dies incertus quando facit conditionem, vel non. Ibidem C. D.
Dies libertatum testamento relictarum quando cedit. T. 4 c. 1107 B.
Dies legati quando cedere dicatur. T. 5 c. 1025 C.
Dies compromisii in posse proferri. T. 5 c. 177 B. & c. 178 C.
Dies petendæ bonorum possessionis fiscalibus tantum currit. T. 5 c. 628 B.
Dies libertatis quando cedit. T. 5 c. 1097 D.
Dies auget delictum. Tom. 6 col. 1098 A.
Dies interpellat pro domino. T. 6 c. 1025 A.
Dies non fulvit fidem. Tom. 6 c. 1071 C. natum obligationem non tollit. Ibidem.
Dies relatus, vel prælatus qui dicatur. T. 6 c. 522 A.
Dies locationibus faciendis, & peremptoris exhibendis fiscalibus est Calendis Martii. Tom. 6 c. 732 D.
Dies legati quandonam cedat. Vide, Legatum.
Dies cœpto an habetur pro completo in finienti, & conflituenda obligatione. T. 3 c. 334 A. B.
Dies certissimus. T. 8 c. 333 A.
Dies cœpto an habeatur pro completo in omnibus casibus. T. 8 c. 334 C.
Dies in stipulatione adiectus videtur pro promittore. T. 8 c. 732 B.
Dies civilis quando incipiat. T. 8 c. 480 B.
Dies extremus cœptus pro confecto. T. 8 c. 488 B.
Dies interstitiis quando interfertur. T. 8 c. 558 D.
Dies naturalis quid horarum. T. 8 c. 480 B.
Dies certus, & conditio in quo differunt. T. 9 c. 80 A.
Dies legati, vel fideicommissi quando cedat. Tom. 9 col. 907 D. & 1 c. 1245 A. B.
Dies incertus an sit conditio. T. 9 c. 692 B.
Si dies expressus non est, omissus intelligitur. T. 4 c. 56 C.
Dies thonus in funiere solennis est. T. 4 c. 1 A.
Dies additionis, & dies petitionis hereditatis item est quoad initium, non quoad finem attinet. T. 4 c. 112 B. dies additionis finitur 100 diebus, petitionis dies est perpetuus, hoc est, finitur 30 annis. Ibidem.
Dies incertus conditionem in testamento facit. T. 4 c. 804 D.
Dies incertus dicitur conditio. T. 4 c. 805 B.
Dies legati cedit a morte testatoris, ufcifrufin vero ab adatione hereditatis. T. 4 c. 497 A.
Dies extra casus pœnales. Tom. 9 c. 951 C.
Dies legatorum a testatore prorogatus quomodo debeat intelligi. T. 10 c. 50 B.
Dies civilis, feu Romanus, & naturalis. T. 10 c. 588 E.
Dies inirio obligationis inferitur inutiliter, fini utiliter. T. 10 c. 578 A.
Dies naturalis quot horis semper confiet. T. 10 c. 587 C.
Dies tertiæ nonnunquam tenetur, qui operis diurnus promittit, & eas a mane non præstitit. T. 5 col. 166 D.
Diei conditio duo continet. T. 6 c. 1 A.
Dies hora sexta quæ olim erat. T. 6 c. 567 F.
Dies diurnus quotid itinera. T. 8 c. 482 B. & seq.
Diei quota pars melior sit. T. 7 c. 1198 D.
Dies major pars quæ. T. 7 c. 1198 D. & Tom. 8 col. 481 E. & col. 482 A.
Diem præferre, & referre quid. T. 5 c. 65 C.
Diem diffundere. T. 5 c. 242 C.
Diem judicii interrumpere. Ibid. D.
Diem legati cedere. T. 1 c. 749 A.
Diem proprium non habet legatum purum, & continuator vulgari clausula. T. 4 c. 672 C. D.
Diem referre est anteferre, anteferre diem habenda, ut partes in illum diem adfint. Tom. 4 c. 18 B.
Diem certum ubi qui stipulatus est, fatis diis cedit, fed nondum venit. T. 4 c. 1262 B.
Diem cedere quid sit. Tom. 4 col. 281 D.
Ad diem, & in diem obligationem contrahi idem esse. Tom. 5 col. 345 A.
In diem addictio quidnam præcise fit. T. 6 c. 92 D.
Diem cedere quid fit. T. 7 c. 624 E.
Diem proferre quid fit. Tom. 7 c. 383 A.
In diem addictio quomodo fit. T. 7 c. 538 A.
Diem cedere, & diem venire in quo differant. T. 7 c. 65 A.
Diem certum, & conditum interpellare pro creditore. Tom. 9 c. 1269 C.
Diem cedere quid fit. T. 9 c. 80 D.
De in diem debitis. Vide, De debitis in diem.
Diem omnem præterisse oportet, antequam debeatur quod ad diem promissum est. T. 10 c. 1265 D.
Diem adiectum efficere, ne præsenti die pecunia debeatur, quo sensu intelligendum. T. 10 c. 1265 D.
Qui ad diem debet, fe interpellare debet. T. 10 c. 541 D.
Ex die in hereditas dari possit. T. 10 c. 1266 A.
Ex die quidquid fit, fit in diem. T. 4 c. 140 B.

De die, five tempore, quod inferitur obligationi. T. 5 c. 847 D.
Ex die, vel ad diem quid fit. T. 7 c. 381 C.
An, & quomodo ex die interpofita ftipulationis opere certæ in ftipulationem deducftæ cedant. T. 10 c. 77 D. E.
Die per errorem omifio, an valeat ftipulatio. T. 10 c. 505 E.
Ex die folo pœna committitur. T. 10 c. 531 D.
Ex die folo an mors ftat. Ibidem.
Dies utiles, & continui. T. 1 c. 534 D. E. & T. 3 c. 37 E. & c. 38 A.
Dies feftivum. T. 1 c. 524 E. & T. 3 c. 38 A.
Dies temporales. T. 1 c. 535 D.
Dies fatales. T. 3 c. 311 D. E.
Dies nefofti. T. 1 c. 604 D.
Dies quicti à iudiciis civilibus. T. 1 c. 737 A.
Dies jufti. T. 3 c. 86 A.
Dies, quibus tutor feiverit, pupillo cedere confiftat. T. 3 c. 505 C.
Dies cedere quid eft. T. 4 c. 397 D. E.
Dies utiles, & continui quando cedant. Tom. 4 col. 1041 E. & col. 1042 A.
Dies tumorum legatorum quandonam cedant. T. 6 c. 456 A.
Dies creationis quinam proprie appellentur. T. 6 c. 180 B.
Dies petendæ bonorum poffeffionis diftant a diebus creationis, & in quo differant. T. 8 c. 232 A.
Dies utiles, & dies continui qui dicuntur. T. 8 col. 232 E. & c. 232 A.
Dies creationis, fire additionis, modo funt utiles, modo continui. Ibidem.
Dies petendæ bonorum poffeffionis nunquam funt continui. Ibid. B. fed funt femper utiles. Ibidem.
Dies continui qui dicuntur in bonorum poffeffione. Tom. 7 col. 469 E.
Jufti dies qui dicuntur. Tom. 9 c. 1091 E. & c. 1092 A.
Dies ad deliberandum quot dantur. T. 9 c. 768 C.
Dies creationis definiti qui. Ibidem C. D.
Dies fatales quomodo a Græcis appellantur. T. 9 c. 1113 E.
Dies ad appellationem interponendam, & prefequendam introducti qui. T. 9 c. 1113 B. C. D.
Dies utiles, qui cernuntur in bonorum poffeffione, qui fint. T. 9 c. 469 D. E.
Dies utiles quinam fint. T. 10 c. 468 A.
Dies docenti feptuaginta pro novem menfibus. T. 10 c. 508 A.
Dies, & confilia intentamento adfcribi foleant. T. 10 c. 682 C.
Dierum in jure computatio. T. 1 c. 1120 C.
Dierum iniurjum, & finis variæ apud varias acciptur gentes. T. 3 c. 450 E. & c. 451 A. B.
Novem dierum fpatio luftus celebratur. T. 4 c. 20 E.
Diffinitio. T. 1 c. 104 A.
Differre, & proferre quo differant. T. 3 c. 177 A.
Differentiæ fententiæ expriman hæc verba, *non confcfcere matrimonio*. T. 5 c. 1037 D.
Differentia, quæ eft inter eum, qui quafi curator ex neceffitate officii ad alienæ negotia accedit, & amicum voluntarium, qui ultro fafcipit alienæ negotia geenda. T. 4 c. 1009 D.
Differentia Papinianei inter exprofitionem, quæ fit nonandi animo, vel per interceffionem, & inter eum, qui fit per delegationem. T. 4 c. 934 E. & c. 935 A.
Differentia ftipulationis Pegafi, & Sabini magna eft, a Papiliano compofita. T. 4 c. 61 B.
Differentia, quam auctor fecit inter divifionem, & partitionem, quam diverfa fit a differentia Rhetorum, & Dialecticorum. T. 5 c. 491 B.
Differentia eft inter lucrum, quod amittitur cum damno, & inter illud, quod obtenit alicui cum detrimento alieno. T. 5 col. 167 C. D.
Differentia inter auxiliorum juris, & quæ fimpem fuffi. T. 6 c. 947 A.
Differentia inter heredes inftitutionem, & legatum. T. 6 c. 561 A.
Differentia inter teftamentum militis, & militem a miles. T. 6 c. 615 B.
Differentia magna inter filium, & cetera liberos. T. 7 c. 903 D. E.
Differentia inter actiones mutuas, & duplices notatur. T. 7 c. 67 E.
Differentia quæ fit inter modum, & conditionem. T. 7 c. 711 B & c. 1130 A. B.
Differentia inter moldem, & pœnam quæ fit. T. 7 c. 54 A.
Differentia quæ eft inter quæftionem, & modum interrogationem. T. 7 c. 868 E.
Differentia inter finum, & extraneum heredem quæ fit. T. 7 c. 951 A. B.
Differentia quæ fit inter vinum legatum, & vinum venditum. T. 7 c. 1448 C.
Differentia inter voluntarios, & neceffarios heredes quæ fit. T. 7 c. 1440 A.
Differentia inter heredem, & fideicommiffa quæ fit. T. 7 c. 957 D. E.
Differentia, quæ fit inter bonorum poffeffionem decretalem, & edictalem. T. 7 c. 973 A. B.
Differentia inter conditionem, & demonftrationem legati quæ fit. T. 7 c. 970 A. B.
Differentia magna eft inter datum ob caufam, & datum ob rem. T. 7 c. 831 B.
Differentia an fit inter judicare, & jus dicere. T. 7 c. 91 C.
Differentia inter emptorem, & venditorem ftipulationem non fuit omittitum. Ibidem B.
Differendere, & infringere quid diffideant. T. 1 c. 832 E.
Difficiles dies iudicii modo dicitur. T. 8 c. 96 E.
Difficiliores an dicen fonet, quæ refpere. T. 6 c. 472 D.
Difgefta ex manuum hoc figno E. pertinent. T. 5 c. 262 A.
In Digeftis generalis titulus eft, nifi fit in aliquo fummo generes genuinis. T. 10 c. 63 A.
Digeftorum appellatio. T. 1 c. 1012 A.
Digeftorum jure quædam permittuntur, quæ conftitutionibus novitimis prohibentur. T. 4 c. 814 A. B.
Digeftorum partes feptem, & quæ fint. T. 7 c. 127 E.
Digeftorum tertia pars vocatur de rebus a primo titulo, non tamen tota eft de rebus. T. 9 c. 220 A.
Digeftorum tres priores partes eur hæreant proprium appellationem, cetera vero partes non habent proprium appellationem, fed fingulæ libri fimulatores dicuntur. T. 9 c. 220 A. D.
Digeftorum pars fecunda appellatur a Juftiniano *de rebus*, tertia *de iudiis*. T. 10 c. 164 C.
Digefti Minoreæ conferrati. Tom. 1 c. 1154 A.
Digitorum amputatione qui cafura fugiunt. T. 5 c. 456 C.
Digitorum geftu quid fibebat olim oftendi. T. 7 c. 647 B.
Digitorum aliquot elatio quid fit. T. 9 c. 1362 E.
Duorum digitorum erectione, qua utuntur Græci in ejus fignificatum. T. 9 c. 1363 A.
Digitus anfar. T. 6 c. 519 B.
Digitus Dofar. Vide, Aqua.
Digitus minimus qui fignificatur in affenfione digitorum. Tom. 7 c. 647 C.
Digitus tantundem prœftat, quantum proprium nomen. Ibidem.
Digitus non poteft emi. Tom. 2 c. 561 B.
Digitus alia eft ordinario, alia fcriptura. T. 4 c. 1021 B.
Digitus legitimus ea eft, quæ in affione conftituitur, non aliter, nihil agit. Ibidem B. C.
Digitus quis, qui nihil admittit, qui intuetur eft, qui parvis cum fuo vitio laborat, impedienda non eft. T. 4 c. 860 A.
Digitus, & reverentia oris, vultus, indicia aliquem interdum promunt, vel latentes. Ibidem D. E.
Digitus in adolefcentæ intendun tuit, ut decorionatus ei honorem Princeps indulgeat, & cur. T. 4 c. 861 B.
Digitus natalium, femel liberis quæfitus, ei non nofcitur ob pœnas cumum. T. 4 c. 671 E.
Digitus eft diftinctus tutoris ne minem excufat. T. 4 c. 1029 D. quinam hic excipiuntur. Ibidem.
Dilatio oris. T. 4 c. 550 E.
Dignitas non emittur, ut militia, cum hæc non eft armata, fed civilis, adjutorium Quæftoris. T. 1 c. 361 B.
Dignitas nulli eft, qui omni non cohæreat. Ibidem A.
Dignitas feparanda eft a confilio imperiaum. T. 4 c. 821 B.
Dignitas an mutet domicilium. T. 5 c. 618 E.
Dignitas confiftens ex Cifitatione non accipitur. T. 5 c. 641 A.
Dignitas familiæ, & fecularem patrem in fuccra fili tumulus confi dicunt fuos. T. 5 c. 784 E.
Dignitas feptentur a perfonatu. T. 6 c. 821 C.
Dignitas per adoptionem mutatur, & adquiritur. T. 6 c. 107 B.
Dignitas nulla tranfafit a tormentis in crimine lafæ majeftatis. T. 9 c. 1470 B.
Dignitas fpectatur ex natalibus. T. 12 c. 1125 B.
Dignitatis, feu reverentiæ defiderium, non dotat. T. 1 c. 1125 B.
Dignitatis ftatus. Vide, Status.
Ad dignitatem fuam quinam qui neque adimiti prohibentur. T. 1 c. 888 C.
Dignitatem non mimur adoptio, fed augeat. T. 6 c. 107 B.
Dignitates que fint in officio iudicis civilis, aut militaris. Tom. 1 c. 987 C.
Dignitates res indiferetæ. Tom. 1 c. 1112 B.
Dignitates ob extraordinaria munera aliquos adeptas, & fecutis non mutant. T. 1 c. 673 B.
Dignitates Ecclefiafticæ permutari non poftunt. T. 6 c. 906 D. nifi fiant caufa cognita. Ibidem.
Dignitates in Ecclefiam quænam fint. T. 6 c. 980 D.
Dignitates quomodo a prebendis adiuntur. T. 6 c. 986 C. & a pertionibus. Ibidem D.
Dignitates, idefi, poteftates juris dicendi, vendi non poterant. T. 7 c. 1125 B.
Dignitates ftultæ quænam fint. T. 12 c. 847 B.
Dignitates plebeiæ quænam fint. T. 10 c. 837 B.
Dignitatum gradus. T. 2 c. 904 A.
Dignitatum ordo fervandus. Tom. 2 c. 901 A. B. C.
Dignitatum privilegia publicis commodis obfiftere non poftunt. T. 1 c. 673 A.
Dignitatum res tantum gradus in jure. T. 10 c. 904 B.
Dignitatum gradus non confundere iudicibus præcepum eft. T. 10 c. 867 D.
Quibus dignitatibus quis fit fui ufus fine capitis diminutione. T. 4 c. 431 A.
Dignitatibus fummis fungentes funt aut illuftres, aut fpectabiles, aut clariffimi. T. 10 c. 249 B.
Dilatio quid. T. 1 c. 155 A.
Dilatio fuftitutæ eft intra folvendi, vel recipiendi crediti. T. 1 c. 1179 A.
Dilatio datur caufa cognita pro fributuali, quod eft legitimum fcilicet iudicis. T. 1 c. 4 c. 912 C.
Dilatio exigit caufæ cognitionem. T. 8 c. 797 E.
Dilatio legitima non eft fuftitutaria. T. 9 c. 1156 A.
Dilationi nullam dando iocum relinquunt, qui veniunt parati, & omnia ut narre inftructa cauta. T. 9 c. 1113 E.
Dilationis jurisiurandum. Tom. 9 c. 1113 E.
Dilationes inftrumentorum, aut perfoutorum exhibendarum gratia petuntur. T. 2 c. 151 E.
Dilationes non dantur in confiftorio Principis. T. 2 c. 152 A.
Dilationes quæ dantur accufatori, & reo. T. 9 c. 18 A.
Dilationes in litibus commodo dentur. T. 10 c. 922 D. E. & feq.
Dilationes quo caufa affari non dantur, nec dantur. T. 10 c. 923 D.
Dilatoria actio opponi debet ante litem contestatam. T. 4 c. 904 E. & c. 905 A.
Dilatoria exceptio quid. T. 6 c. 831 D.
Dilatoria exceptio intra litis oppositi debet. T. 9 c. 1231 A.
Dilatoria exceptio ante litis limine litis necefferitur fit opponenda. T. 9 c. 1236 B.
Dilatoriæ exceptiones quænam dicantur. T. 8 c. 1126 E.
Dilatoriæ exceptiones. Tom. 9 col. 1242 E. Vide, Exceptiones dilatoriæ.
Dilectum. Vide, Delectum.
Diletfus militum. T. 3 c. 142 D. & T. 9 c. 235 C.
Diligens cuftodia quid poftit. T. 8 c. 589 A.
Diligentia, & cuftodia idem eft. T. 5 c. 420 D.
Diligentia diligentia patrifamilias relpondet culpæ levifimæ. Ibid.
Diligentia quanta requiratur in urque procuratore, vel aut mandatu, vel fine mandatu. T. 8 c. 58 D. E.
Diligentia cuftodiffima fcrupulofa intuetur eft. T. 8 c. 796 A.
Diligentia vehementiffima, vel quafi diligentia relaxatiuia, & delicatia curiofitas. T. 9 c. 504 B. C.
Diligentiæ gradus quæ. Ibidem B.
Diligentiam, vel cuftodiam qui quem dicit, hic dicit præftare omnem culpam, omnem negligentiam. T. 4 c. 488 C.
Diligentiam eaftiffimam quæftum contraffus exigere. T. 9 col. 1241 C. quæ fint illi contraffus. Ibid.
Diligentior, idefi, curiofior. T. 4 c. 1300 A.
Diliores, paragandæ. T. 2 c. 798 A.
Dimidio jufti pretii quomodo intelligenda. T. 1 c. 908 C. D.
Dimi-

Dimidium quod superat, pars esse negatur. T. 4 c. 105 C.
Dimidium quid sit. T. 10 c. 194 C.
Diminutio capitis. Tom. 8 c. 165 C. Vide, Capitis diminutio.
Diminutio capitis, quæ affinitatem tollit. T. 8 c. 212 B.
Diminuto, vel deminuto cæpitis maxima, vel media libertas omni jure naturali, & civili. Tom. 9 c. 1247 D.
Diminutionem capitis minimam qui patiuntur, liberant jure civili, non jure naturali. Ibidem E.
Diminutionem, & augmentum accipit hereditas. T. 9 c. 174 E.
Diminutione capitis ero principali liberato, fideiussor, aut mandator non liberatur. T. 9 c. 1278 B.
Dimissorie literæ. T. 8 c. 566 C.
Dimissoris libelli, qui apostoli dicuntur. T. 1 c. 881 C.
Dimissorii libelli. T. 9 c. 1105 C. dicuntur apostoli? Ibidem c. 1108 D.
Dinummium quid, & unde fic dictum. T. 1 c. 816 B.
Diœceses in provinciis, provinciæ in civitates dividuntur. Tom. 10 c. 841 E.
Diœceses quinam sint. T. 10 c. 823 B.
Dispira. T. 3 c. 467 C.
Dipsychæ tabellæ, seu epistolæ. T. 3 c. 105 C.
Directi conditio cui datur. Tom. 4 c. 699 A.
Directa libertas quando dari videtur. T. 4 c. 1187 B.
Directa, & imperativa verba quæ sunt. T. 4 c. 515 A.
Directa actione experiri an melius sit, quam utili. T. 5 c. 116 C.
Directa in rem actio. Vide, Actio directa.
Directa actio. Vide, Actio directa. T. 7 c. 691 D.
Directa actio pignerativa. Tom. 9 c. 1309 C. cui competit. Ibidem.
Actio directa an regulariter nobis per liberam personam adquiratur. T. 10 c. 535 D.
Directæ hereditates cedunt a morte testatoris, cum ipso eximam fideicommissaria, & precaria. Tom. 4 c. 388 B.
Directæ actiones in quos differant ab utilibus. T. 5 c. 384 B.
Directæ libertates testamento relictæ in quo differant a fideicommissariis. T. 9 c. 500 C.
Directæ actiones vocantur quasi principales. T. 9 c. 300 A.
Directo, & principaliter idem significant. T. 3 c. 48 C.
Directum ius. Vide, Ius directum. T. 7 c. 691 E.
Directe cautios negotiari, aut Typhius. T. 4 c. 380 D.
Dicæpiare est commune verborum, & judicium. T. 4 c. 721 E.
In dicæpiatione causarum est aliquod fatum. Tom. 10 col. 695 D.
Dicæpiare est cingere. T. 4 c. 108 A.
Dicæpiina est fauxillium alimentum animorum. T. 9 c. 816 B.
Dicæpiinam publicam in emendare posse, qui magistratus non est. T. 10 c. 861 C.
Dicæpiinis omus quibus personis injungi potest. Tom. 2 col. 697 D.
Dicæpiior nemo fiat, aliter quam ex iussione Principis, specialiter dicæpiione faciente mentionem. T. 2 c. 791 E.
Dicæpiior iniquus qua pœna plectatur. T. 2 c. 650 A.
Dicæpiorem qemo Prædium mittat, sed ab Principem referat. Tom. 2 c. 702 B.
Dicæpiorem in provinciis non mittit fine auctoritate Principis. T. 2 c. 703 B.
Dicæpiorem ex publico solatia, & sumptus habere. Ibidem.
Dicæpiores ob culpam, vel gratiam fiunt infames. T. 2 c. 875 C.
Dicæpiores qui sint. Tom. 2 c. 698 D.
Dicæpiis rationibus facta data facultatis. T. 2 c. 792 C.
Dicæpiis aliquando pro conjunctis accipuntur. T. 4 c. 681 D.
Dicæpiis in iure pro connunctis accipiuntur. T. 7 c. 128 D.
Dicæpiis in formula actionis pro facie accipiendis fuit pro conjunctis. T. 7 c. 671 B.
Dicæpiis in iure frequentissime accipiuntur pro conjunctis, & rem conjunctis pro disjunctis. T. 9 c. 733 E.
Dicæpiis, vel separatim articulus quid significet. Tom. 9 col. 897 C. D.
Dicæpiis facit non dispares, conjunctio facit non pares. Tom. 1 c. 1420 D. & T. 4 c. 680 C.
Dicæpiis interdum pro conjunctione accipitur. Tom. 4 c. 1212 D.
Dicæpiis pro conjunctione. Tom. 2 c. 1115 D.
Dicæpiis, & alternatio idem est. T. 9 c. 828 B.
Dicæpiis pro conjunctione. T. 10 c. 472 E.
De dicæpiis, & conjunctis hereditibus, aut legatariis. Tom. 9 c. 896 E. & 897 A.
A dicæpiis ad conjunctæ argumentum non valet. T. 10 c. 319 A.
Dicæpiitiva, & subdisjunctiva quid differat. T. 8 c. 580 A.
Dicæpiis dicitur difficilis fortis. T. 3 c. 121 B.
Dicæpiar est causa, si actor de damno sollicitus sit, res de lucro. Tom. 5 c. 682 D. & c. 774 D.
Dicæpiadia quæ sequantur ex infelicibus matrimoniis. Tom. 9 c. 447 D.
Dicæpiario morte finitur. Tom. 5 c. 1425 D.
Dicæpiario quando, & quomodo finiatur. T. 5 c. 413 D. E.
Dicæpiario de plenitudine potestatis originem ducit. Tom. 6 c. 1027 D.
Dicæpiarionis facultas fedi Apollinaris a Concilio tribitur, imo conferatur. T. 6 c. 990 E.
Dicæpiarior, & iustior quid inter se differant. T. 1 c. 1336 D.
Dicæpiarior vix est fine vicariis. T. 1 c. 1456 A. B.
Dicæpiarior. Vide, Servus dicæpiarior.
Dicæpiarior legatorum. T. 6 c. 272 A.
Dicæpiarior legatorum, & dicæpiarior alimentorum in quo differunt. T. 7 c. 1117 E.
Dicæpiarior ab numerator inter subnoc fervos. T. 7 c. 380 E.
Dicæpiatoris officium. T. 1 c. 1434 C.
Dicæpiatoris officium finitur morte domini, non morte domini officium inditors ob culpam, vel gratiam fiunt infames. T. 2 c. 875 C.
Dicæpiatores qui sint. Tom. 2 c. 698 D.
Dicæpiis rationibus facta data facultatis. T. 2 c. 792 C.
Dicæpiicia aliquando pro conjunctis accipuntur. T. 4 c. 681 D.
Dicæpiicia in iure pro connunctis accipiuntur. T. 7 c. 128 D.
Dicæpiicia in formula actionis pro facie accipiendis fuit pro conjunctis. T. 7 c. 671 B.
Dicæpiicia in iure frequentissime accipiuntur pro conjunctis, & rem conjunctis pro disjunctis. T. 9 c. 733 E.
Dicæpiicia, vel separatim articulus quid significet. Tom. 9 col. 897 C. D.
Dicæpiicia facit non dispares, conjunctio facit non pares. Tom. 1 c. 1420 D. & T. 4 c. 680 C.
Dicæpiicia interdum pro conjunctione accipitur. Tom. 4 c. 1212 D.
Dicæpiicia pro conjunctione. Tom. 2 c. 1115 D.
Dicæpiicia, & alternatio idem est. T. 9 c. 828 B.
Dicæpiicia pro conjunctione. T. 10 c. 472 E.
De dicæpiicia, & conjunctis hereditibus, aut legatariis. Tom. 9 c. 896 E. & 897 A.
A dicæpiicia ad conjuncta argumentum non valet. T. 10 c. 319 A.
Dicæpiicia, & subdisjunctiva quid differat. T. 8 c. 580 A.
Dicæpiicia dicitur difficilis fortis. T. 3 c. 121 B.
Dicæpiicia est causa, si actor de damno sollicitus sit, res de lucro. Tom. 5 c. 682 D. & c. 774 D.
Dicæpiicia quæ sequantur ex infelicibus matrimoniis. Tom. 9 c. 447 D.
Dicæpiicia morte finitur. Tom. 5 c. 1425 D.
Dicæpiicia quando, & quomodo finiatur. T. 5 c. 413 D. E.
Dicæpiicia de plenitudine potestatis originem ducit. Tom. 6 c. 1027 D.
Dicæpiicia facultas fedi Apollinaris a Concilio tribitur, imo conferatur. T. 6 c. 990 E.
Dicæpiicia, & iustior quid inter se differant. T. 1 c. 1336 D.
Dicæpiicia vix est fine vicariis. T. 1 c. 1456 A. B.
Dicæpiicia. Vide, Servus dicæpiicia.
Dicæpiicia legatorum. T. 6 c. 272 A.
Dicæpiicia legatorum, & dicæpiicia alimentorum in quo differunt. T. 7 c. 1117 E.
Dicæpiicia an numerat inter subnoc fervos. T. 7 c. 380 E.
Dicæpiicia officium. T. 1 c. 1434 C.
Dicæpiicia officium finitur morte domini, non morte domini officium inditors ob culpam, vel gratiam fiunt infames. T. 2 c. 875 C

Divisionis beneficium. Vide, Confideiussores. Vide, Beneficium divisionis.
Divisionis aequitatem excludere non potest diversa species actionis. T.4 c.958 A.
Divisionis aequitatem cur diversa species actionis excludat. Tom.4 c.957 C. D.
Divisionis beneficium quodnam sit. T.6 c.451 B.
Divisionis exceptio, ejus epistola D. Adriani, ne liceat filiofuffero in solidum condemnetur, sed in in partem tantum. T.6 c.146 D.
Divisionis judex. T.7 c.530 B.
Divisionis judicium. T.6 c.111 D.
Divisionis beneficium. T.9 c.162 B. & c.1779 C. D.
Divisioni locus an sit, cum unus tantum obligatus reminet. T.6c.346 E.
Divisionem voluntatis quando indicit ratio juris, ac varietas possessionis, & quando non. Tom.4 c.1389 B.
Divisionem an recipiat homo. T.6 c.54 C.
Adversus divisionem an possit minor restitui. T.10 c.898 E.
Adversus divisionem qui restituuntur. T.4 c.809 D.
Divisione, & adjudicatione dominium mutatur, non ejus. T.7 c.584 B.
De divisione hereditatis. T.7 c.544 D.
De divisione patris inter liberos fada. T.7 c.544 D.
De divisione, & subministratione pecuniarum redactarum ex redditu ante divisionem hereditatis. T.7 c.539 D.
Quae divortii fit causa a marito, in causa mediis pomas. Tom.4 c.1416 E. & c.1416 A.
Divortium. T.1 c.784 E.
Divortium, & repudium differunt, sive διάστασις, & διαζύγιον. Tom.1 c.785 A.
Divortium est contractus. T.1 c.927 C. D. c.1176 B. & T.4 c.644 B. & T.10 c.390 A.
Divortium, & repudium quid inter se discrepant. T.9 c.556 E.
Divortium primum quinde factum; & qua ex lege divortia fant. T.1 c.23 B. C.
Divortium primum factum est a Spurio Carvilio. T.3 c.34 A.
Divortium ibi non est, ubi non est matrimonium. T.4 c.301 E.
Divortium dictum, quod conjuges quasi in diversas partes discedant. T.5 c.555 B. C.
Divortium quo animo ut plurimum fat. Ibidem D.
Divortium, & repudium in quo differunt. T.5 c.1198 B. & T.8 c.563 A. & T.10 c.711 D.
Divortium facit compatriotarum ratio. T.6 c.924 D. E.
Divortium ex causa adulterii factum non dirimit matrimonium, sed corpora tantum conjugum separat. T.6 c.1114 A.
Divortium judicio Ecclesiae fieri debet. T. 6 c.1144. A. B. quibus causis fieri debeat. Ibidem B.
Divortium pro contractu habetur. T.7 c.155 B. & c.164 D.
Divortium contractui comparatur. T.7 c.155 B.
Divortium est actio legis Juliae. T.8 c.798 C.
Divortium an simulare possint conjuges. T.9 c.481 A.
Divortium cum mulieris culpa factum est, mulitatur mulier dote retra, & lucro nuptiali. T.9 c.500 C.
Divortium quid. T.9 c.556 E. est inter maritos tantum, non inter sponsos. Ibidem. licebat olim fere divortium communi consensu absque ulla causa. Ib. c.557 A. B.
Divortium non fit iure, si liberi, quae nupta est parono, eo invito praetor dimittere. T.10 c.782 A.
Divortium ut iure fat, debet fieri follemniter. Ibidem.
Divortii formulae. T.1 c.785 A.
Divortii formulae ex lege Julia. T.2 c.209 E. & c.210 A.
Divortii initium matrimonii finis. T.8 c.674 E. & c.764 C.
Divortii causae quae. T.9 c.537 B.
De divortii conditione. T.9 c.732 A. B.
Divortii jutti olim non erant deferipta culpatum genera, nec erant certae causae. T.9 c.501 E.
Divortio facto, mulier si gravidam fe fentiat, intra triginttum diem, viroffendunciare debet. T.1 c.2 B.
Divortio facto, illius anni fructus quo pafto inter virum, & uxorem dividendi fint. T.1 c.400 E.
Divortio facto, mulier dotis habet repetitionem. T.1 c.713 D.
Divortio facto, mulier alii nubere potest ftatim, nisi fit praegnans. T.3 c.139 E.
Divortio facto mulieris culpa, ipsa legi Juliae fubiicitur. T.1 c.543 C.
Si divortio fobrato matrimonium, an maritus cogatur actione ex filipulatu filio dotem reddere. T.4 c.1155 A.
Divortio folato matrimonio, quae jura circa res dotales observanda veniant. T.5 c.563 C.
Poft divortium dos nec datur, nec amplitatur. T.1 c.927 C.
Inter divortium verum, & fictum differentia quae. T.4 c.904 A.
Inter divortium, & jurgium quae est differentia. T.4 c.979 E.
Poft divortium mortua mulier non transmittit affinem reiuxorie in hereditatem, nisi mortuae fcifferatrius ante mortem mulieris. T.9 c.406 C. D.
Poft divortium si mulier fiat rea adulterii, servos ejus mulieris, & mariti, & parentum eorum manumitti non poffit intra eo diem. T.9 c.1426 C.
Divortia debent esse libera. Tom.1 c.1176 B.
Divortia funt ex 12 Tabulis. T.3 c.23 B.
Divortia ex certis, & legitimis causis toleratu etiam inter Christianos. T.9 c.1435 E.
Divortium praeter. T.9 c.1127 D.
De divortiis. T.2 c.1140 B. C.
Divortiis modus impositus. Tom.4 c.1476 A.
In divortiis fepiem testes exiguntur. T.7 c.378 D.
Divortium praeftatio. Vide, Praestatio divortiorum.
Divortiorum temporis militar adversfus mulieres de inhecrilitate maritii conquerentem. Tom.6 c.118 A.
Divus Adrianus vetuit, intra annum mortuos fepelirl. T.4 c.1332 E.
Divus Hieronymimus Papinianum cum Paulo comparat, dum divinum jus cum humanum confert. T.9 c.4 A.
Dixiffe, & intellexiffe in jure plerumque paria funt. T.7 c.1409 C.
Dixiffe, & fenffe in causa ultimarum voluntatum idem fere eft. T.7 c.1320 D.
Do, ut facias, an proprius contractus fit. T.3 c.1010 A.
Do, ut des. T.5 c.1077 C.
Do verbum femper fere initium dat locutionis. T.7 c.831 D.
Do, ut des, eft obligatio. T.7 c.828 C.
Do, ut des, contractus eft. Tom.7 c.829 B.
Do, ut des, quot fpecies recipiat. T.7 c.835 C.
Do, ut facias, quomodo feparetur a causa, facio, ut des. T.7 c.835 C.
Do, ut facias, te eafdante poffulum 380 deli, quae affio mihi detur. T.7 c.839 A.
Do, ut facias, recipit quatuor fpecies, & quale contractus ex eo oriatur. T.5 c.1010 A. B. & T.7 c.838 A.B.
Do, ut des, ut facias, contrahitur ex interventu ut res una pare, & ex alterra opera. Ibidem C.
Do, dico, fadico, hoc tria verba Praetoris quid figniffent. T.7 c.56 D.
Affio praefcriptis verbis ex do, ut facias, an fit bonae fidei. Tom.10 c.348 E.
Do, ut des, eft contractus; dabo, ut des pactum nudum. T.10 c.451 B.
Do, ut facias, non eft bonae fidei. T.10 c.666 D.
Dodiffimus vir notatus. T.7 c.1168 A.
Doctores morbus primum, deinde facundia oportet excellere. Tom.1 c.756 D.
Doctores, disputationes inficiuentes, tradiatores vocantur. T.4 c.829 A. B.
Doctores juris verba Paulifepiffimos non intelligunt. T.5 c.224 C.
Doctores in l. 22 *de exceptione rei judicatae* contra glossam Accursii disputant. T.5 c.455 E.
Doctores quidam notati ab auftore T.6 c.111 B. C.
Doctores legum it tantum immuniatem habent, qui Romae docent T.6 c.509 B.
Doctores folent esse in re facili multi, in re difficili muti. Tom.7 c.1377 D.
Doctorum errores, quibus juris fermon incognitus. T.3 c.646 B.
Doctorum errores quomodo transferint in decretal, vel mores, & institura regimen. Ibidem.
Doctorum error in quo confiftat. T.5 c.160 D. E.
Doctorum commentia, & Pontificum decretis quot errores, & absurda in jus nostrum irreperint. T.5 c.157 A.
Doctorum sententiam de adquirendis, & retinendis poffeffione auftor diluerat. Tom.7 c.1709 D.
Doctoribus juris an femo juris civilis incognitus plane habendus fuerit. T.5 c.174 A.
Unde dignoscatur, quod nunquam bene noverint jus civile. Ibidem.
& quod nunquam ex iuris natis fuerit jus civile. Ibidem.
Doctrinae fidei commissaria derivatur, nec fifco credit. T.4 c.916 D.
Doctrinis fidelibus quae fit. Tom.7 c.1328 E.
Dodrantem legata poffunt deliberare hereditate. T.10 c.803 D.
Doga quid propriie. T.3 c.137 A.
Dogmata, idell, fenatus confulta. T.3 c.76 A.
Dogmatici non alii fuat, quam Christiani. T.10 c.602 A.
Dolia vafa vinaria. T.3 c.51 C.
Dolia rebus onerandi Turonenfium moribus adjuvantur. T.2 c.1212 A.
Dolia, vino legato, cur non debentur. T.3 c.51 D.
Dolia in horreis defofa, si non fint nominatim in venditione excepta, horreorum venditioni cefffle videntur. T.4 c.939 D. E.
Dolia, quia non fint pars fundi, fed infrumentum, emptorem non fequuntur. T.6 c.540 A.
Dolia secciffura venditioni fundi, an integra ea venditor praeftare debeat. T.7 c.704 D.
Dolia an emptorem domus, vel villae fequantur. T.7 c.1448 E.
Dolia an fint res infrumento fundi. T.7 c.781 B.
Dolia ad perpetuum usum olim defofa fuere. T.7 c.1448 E.
Dolia an legato vino debeantur, vel contineantur. T.7 c.1448 E. an fint inter res mobiles. Ibidem.
Dolia quae dicuntur. Ibidem.
Dolia in ere vafa vinaria, & inter ea numeratur. Ibidem.
Dolia an fint pars praedii, & an emptorem aedificii, vel fundi fequantur. T.7 c.781 C.
Dolia fundo accefffura, & venditor dixit, & in eo nolle fuit, an emptori praeftare debeat. Tom.7 c.794 D.
Dolia in horreis, vel cellis vinariis defofa, an emptorem fequantur. T.7 c.781 B.
Dolus vitiosa qui locaverit, & vinum effluxerit vitio vafis, an tenetur conduftori in id, quod interefft. T.7 c.1450 D.
Dolia ne omnia venditioni fundi accedant. T.7 c.710 C.
Dolia cum fint centum, & feaugintra tantum vendita fint, quaeritur, an venditoris fit electio tribuenda, quae velitet, an emptoris petitio accipiere, quae velit. Ibidem.
Dolia accedant emptioni fundi. T.7 c.710 E.
Dolia quid. T.7 c.709 B.
Doliare vinum. T.3 c.51 D.
Doliare vinum quid. T.7 c.632 B. Vide, Vinum.
Doliorum vitiorum venditor quomodo praestat. T.7 c.761 D.
Dolor eft hadus, vel amiffe uxoris, vel amiffi vini. T.4 c.374 B.
Dolor corporis quis. Ibidem.
Dolorisinfignis quae. T.9 c.451 E.
Dolus pro poffeffore eft. Tom.1 c.743 A.
Dolus eft tam bonae fidei contrarium, quam dolus, & metus. T.1 c.1186 C.
Dolus ferito judicio non vindicatur. T.1 c.359 C.
Dolus vindicetur judicio bonae fidei, non ftricto. T.1 c.992 C.
Dolus abeffe debet, quae fitis abeffe non debet. T.1 c.1131 B.
Dolus malus, ratio vafta decipiemaliam. T.1 c.742 A.
Dolus malus quid ft. T.1 col.568 A. & quis dolitus dolo teneatur Ibidem B.
Dolus pro fraude. T.1 c.1186 E.
Dolus turaris pupilli neque nocet, neque prodeft. Tom.1 c.580 A.
quando locus fit dolo aequale & quando non. Ibidem B.
Dolus vindicatur actionibus bonae fidei. T.4 col.823 D. affio bonae fidei quid eft. Ibidem.
Dolus creditori imputatur. Tom.4 c.1315 D.
Dolus tutoris pupillo nocet. Tom.4 c.398 B.
Dolus, & culpa in quo differunt. T.4 c.721 D.
Dolus eft in eo, qui obficure loquitur, ut in eo, qui ambigue. T.4 c.105 A.
Dolus pro poffeffore eft. Tom.4 c.890 A.
Dolus detinentis alicui rem fuam quomodo plectendus. T.5 c.561 E.
Dolus proprius ei foli nocet, qui dolo malo usurpatione fociatur; non ceteris. T.5 c.485 B.
Dolus in affinibus bonae fidei, non etiam ftricftis vindicatur. Tom.5 c.404 B.
Dolus, & culpa in commodato venit, in precario dolus tantum. T.5 c.416 C.
Dolus, aut metus cauffam praebens contrahit bonae fidei. T.5 c.403 E.
Dolus procuratoris qui, & quando domino nocet. T.5 c.826 E.
Dolus quomodo probetur, & unde. T.5 c.833 C.
Dolus, & culpa in eo, quod ex antegeffo pendet, tam ab hoede, quam heredi an praeftari debeant. T.5 c.482. A. B. C. c.486 D.
Dolus undenam probetur. Tom.5 c.147 E.
Dolus malus magiftratus puniatur, at imprudentia ejus, vel imperitia non puniatur. T.5 c.34 D.
Dolus procuratoris domino nocet. T.6 c.917 A.
Dolus falsi ex parete poffit affionem depofiti. T.6 c.77 E.
Dolus an fit laetum captare ex damno alieno. T.6 c.137 D.
Dolus malus an abhorreat a bona fide. T.6 c.346 B.
Dolus an pro poffeffore accipi poffit. T.6 c.46 E.
Dolus quandoam ab utraque parte compensandus. T.6 c.75 B.
Dolus malus femper excipitur a generali formula. T.6 c.711 E.
Dolus eft ex aliena jactura lucrum facere. T.6 c.113 C.
Dolus pro poffeffore eft. Tom.7 c.616 E.
Dolus, & lata culpa in omnibus contraftibus praeftatur. Tom.9 c.304 D.
Dolus, dans cauffam contraftui bonae fidei, vitiat ipso jure contraftum. T.9 c.371 D.
Dolus in affinibus contraftibus praeftatur. T.9 c.404 A.
Dolus delictum dicitur. T.9 c.257 E.
Dolus venditoris. T.9 c.380 E.
Dolus affinatur ex calliditate fidei. T.9 c.571 A.
Dolus, & culpa in quibus contraftibus venit. T.9 c.504 B.
Dolus compensatur. T.9 c.1092 E.
Dolus, an virtus quis in bolle exquirat. T.9 c.1303 A.
Dolus, & culpa veniunt in pignerativum affionem. T.9 c.308 E.
Dolus malus, & particularitas affectio. T.9 c.699 C.
Dolus in pretio, non in eliciendo venditione veritatur. T.10 c.371 A.
Dolus vindicatur, si quis in eum incidentit. T.10 c.483 E.
Dolus, qui initium dat contraftui, non potest conflituere contraftum bonae fidei. Ibidem.
Dolus, vis, & metus concurrunt, & vitiant ipso jure contraftum bonae fidei. T.10 c.502 D.
Dolus, dans cauffam contraftui bonae fidei, ipsum vitiat ipso jure. T.10 c.439 B.
Dolus ex periculis judicitis docteri debet. T.10 c.465 B.
Dolus fi cauffam dederit contraftui ftricti juris, necefaria eft dolo exceptio, vel de dolo affio. T.10 c.533 D.

Dolus emptoris ex calliditate, & insidiis colligitur. Tom. 10 c. 615 B.
Dolus non tantum est in eo, qui loquitur obscure, fallendi causa, sed etiam in eo, qui simulat aliquid. T. 10 c. 750 C.
Dolus probatur ex indiciis apertis. T. 10 c. 891 A.
Dolus authoris bonæ fidei emptori non nocet. T. 10 c. 1211 D.
Dolus ei tantum nocere debet, qui eum admisit. Ibidem.
Dolus ex reticitum. Ibidem.
Doli, & fraudis differentia. T. 1 c. 1250 C.
Doli capaces an fint impuberes. T. 3 c. 153 B.
Doli cum datur actio, id femper fubintelligitur, nifi alia fit actio. T. 1 c. 983 A.
Doli clauffula ftipulationem facit bonæ fidei facit doli excepto. T. 1 c. 1339 D.
Doli actio eft arbitraria. Tom. 1 c. 982 E.
Doli exceptionem femper oppofitam bonæ fidei judicium facere. T. 3 c. 68 E. & c. 69 A.
Doli exceptionis ratione tacitam fieri petitionem quid fit in *Lumen ex familia, de leg.* 2. T. 3 c. 423 A.
Doli poft binennium non datur actio. T. 1 c. 983 C.
Doli clauffula ftipulationibus fubiici foler. T. 1 c. 1198 B.
Doli actio aptatur ab aquiliana formula tribit. T. 1 c. 971 D.
Doli mali nomen quam late reanet. T. 3 c. 641 A.
Doli exceptio bonæ fidei judicium facit. T. 1 c. 260 D.
Doli actio dicitur actio de mala fide. T. 1 c. 971 E.
Doli actio poft biennium non datur. T. 1 col. 982 C. temporaria eft. Ibidem.
Doli actio de mala fide eft actio in factum de indemnitate. Tom. 1 c. 985 D.
Doli exceptio judicium ftricftum facit bonæ fidei. Tom. 4 col. 573 A.
Doli actio. Vide, Actio.
Doli actio, five de dolo datur ei, cujus intereft, deficiente alia actione, alione remedio juris. T. 5 c. 151 D.
Doli mali argumentum eft perfuofum fermo. T. 6 c. 820 B.
Doli mali clauffula, quæ extremo loco ftipulationis apponitur, qualis effe debeat. T. 6 c. 112 A.
Doli ulcifcendi caufa urtum do loco neceffaria fit. T. 6 col. 363 E.
Doli an capax fit, qui prope puberatem eft. Tom. 6 c. 147 B. quinam doli, & culpæ capaces effe poffint. Ibidem C.
Doli potens non eft infans. Ib. B.
Doli exceptio bonæ fidei judicii ineft. T. 7 c. 743 A.
Doli exceptio omnibus bonæ fidei actionibus ineft. T. 8 c. 98 C.
Doli nomine aliud, quam infidiæ, fignificare. T. 9 c. 1393 A.
Doli exceptio ftrictam actionem bonæ fidei facit. T. 9 c. 330 E.
Doli exceptio. Vide, Exceptio doli.
Doli mali, furti, & injuriarum funt variæ fpecies. T. 10 c. 140 E.
Doli exceptio obi eft, femper eft exceptio in factum. T. 10 c. 521 D.
Doli exceptio in ftrictis actionibus opponi debet. T. 10 c. 560 C. an & infit. Ibidem c. 567 E.
Doli exceptione, vel in factum qui utitur, ei incumbit onus probandi. T. 10 c. 620 C.
Doli nomine fignificantur infidiæ. T. 10 c. 801 B.
Doli verbum quid complectatur. T. 10 c. 893 A.
Dolo facit, qui petit, quod mox reftituturus eft. T. 1 c. 1307 C.
Dolo alterius fi quadrans damnum dederit. T. 1 c. 977 A.
Dolo malo fi heres fervum legatum occiderit, de dolo non teneatur. T. 1 c. 976 E.
Cujus dolo alter rupuit, is tenetur vi bonorum raptorum, non furti. T. 4 c. 337 B.
Dolo malo qui poffidere defit, is aliquid poffidere intelligitur. T. 4 c. 830 A.
Dolo non fecere, & dola carere an idem. T. 5 c. 136 B.
Dolo malo an faciat, qui ex aliena jactura lucrum quærit. Tom. 5 c. 433 C.
Dolo carere femper oportet in contractibus, & actibus. T. 5 c. 453 B.
Dolo malo facit, qui petit, quod reftituturus eft. T. 5 c. 606 A.
Qui dolo fecerit, quominus in iudicio ftetur, fi folvendo non fuerit, an æquum fit adverfus ipfum rerum reftitutarum actionem illiturn habere. T. 6 c. 6 D.
Dolo malo repromettere an debeat is, qui reftituit pignus debitori agenti pignerativa actione. T. 6 col. 9 D. idem etiam an reprometttere debeat, qui metum paffus, agenti quod metus caufa, petiuiit rem metu retortam. Ibidem.
Dolo facit, qui petit, quod reftituturus eft. T. 8 c. 730 A. & c. 842 A. & c. 882 C.
Dolo nemo videtur exfequi, qui ignorat caufam, cur non debeat petere. T. 8 c. 731 C. & col. 842 B. & c. 883 C.
Dolo nullus videtur facere, qui fuo jure utitur. Tom. 8 c. 688 B. & c. 782 A. & c. 820 B. qui deferit poffidere, pro poffidente damnatur. Ibidem c. 718 C. & col. 819 B. & c. 874 A.
Qui dolo captus facit, fponte facit, & ideo eget reftitutione. Tom. 9 c. 262 D. E.
Dolo malo fi duo aliquid fecerint, an poffit alter adverfus alterum agere de dolo. T. 10 c. 141. D.
Dolo fi quid quis commiferit, an heres eius teneatur de dolo. T. 10 c. 518 A.
Dolum ex infidiis perficiunt reprobori convenit. T. 10. 972 D. E. & & T. 3 c. 304 B.
Dolum proprium inter, & dolum defuncti quantum fit differentia, & an ab herede præftetur. T. 1 c. 153 D.
Dolum abeffe in bonæ fidei iudiciis femper præftari oportet. Tom. 7 c. 798 D.
Dolum adverfario qui obiicit, ei incumbit probatio. T. 7 col. 869 D.
Dolum argui ex confiliis. Ibid. E.
Dolum auctoris non nocere bonæ fidei emptori. T. 7 c. 893 C.
Dolum ex infidiis perficiunt probari convenit. T. 7 c. 869 D. & T. 10 c. 615 B.
Dolum quis probare debeat. T. 10 c. 849 D.
Dolum ventoris emptori non nocere, nec prodeffe. T. 8 col. 781 B.
Dolum emptoris ex calliditate ejus, & infidiis argui. Tom. 9 c. 1303 A.
Dolum qui obiicit adverfario, eum probare debet. T. 10 c. 966 D.
Dolum unus ex hereditate promiffis fit faciendæ, an omnes teneantur. T. 10 c. 537 B.
Dolum unus ex hereditate patiente, an omnes habeant actionem ex ftipulatu. Ibidem.
De dolo in mulierem commiffo non datur actio. T. 1 c. 980 B.
De dolo malo cautionis [illegible]
T. 1 c. 976 A.
Actio de dolo ob rem minimam non datur. T. 1 c. 957 E.
De dolo actio directa, ex jure antiquo fuitur unus utili, ex inftitutione Conftantini biennio continuo. T. 1 c. 984 B.
Ex dolo communi fi quid periterit. Vide, Periet.
Ex dolo alterius an lucrum fere poffit ceus. T. 6 c. 6 D.
De dolo malo an reprometttere debeat is, qui rem reftituit agenti in rem. T. 6 c. 9 C. D.
De dolo emptoris hereditatis. T. 6 c. 367 D.
De dolo actio. Vide, Actio de dolo.
Actio de dolo an fit generalis, vel fpecialis actio. T. 10 col. 149 E. quifnam ea agat, & qua ex causa. Ibidem.
Actio de dolo eft noxalis. Tom. 10 c. 436 C.
Actio de dolo ubi in fcientem datur, in ignorantem datur actio in factum pretoria. T. 10 c. 453 C.
De dolo damnati an prohibeantur teftimonium ferre. T. 10 c. 606 C.
Actio de dolo eft temporalis, actio in factum perpetua eft. Tom. 10 c. 615 B.
Actio de dolo, de vi, aut metu, concurrunt. T. 10 c. 655 B.
Actio de dolo infamat condemnatum. T. 10 c. 895 A. an ea poffit agi in parentes, & patronos, Ibidem.
Actio de dolo omnis eft famofa, & turpis. T. 10 c. 986 D.
Dotalfra perfona oude affimatur, & cognofcitur. T. 5 c. 121 A.
Domeftica rationes. Vide, Affiones domeficæ.
Domeftici, ac domus appellatione quid fignificatur. Tom. 1 col. 143 A. B.
Domeftici pro cognatis. Tom. 1 c. 1296 C.
Domeftici, & protectores differunt. T. 2 c. 912 D.
Domeftici, pedifes, vel equites. Ibidem E.
Domeftici teftes qui. T. 6 c. 837 E. aliter in libbus, & in redtamentis accipiendi. Ibidem c. 838 A.
Domeftici teftes cognati dicuntur. T. 6 c. 1142 C.
Domeftici teftes quinam dicuntur. T. 8 c. 964 B. & Tom. 9 c. 274 E.
Domeftici nofiri non poffunt nos accufare. T. 9 c. 1374 A.
Domeftici teftes. Vide, Teftes domeftici.
Domeftici teftes an cogi poffint, ut in nos teftimonium dicant. T. 9 c. 276 C.
Domeftici judicium fimiles iis, qui dicuntur in aula Principis domeftici protectores. T. 10 c. 868 A.
Domeftici judicium eliguntur ex officio, vel ex officiorum numero. Ibidem C.
Domeftici non Principis digniti, & immunitas. T. 2 c. 911 D. E.
Domefticum teftimonium reprobatur. T. 9 c. 275 B. & feq.
Domefticus confertur cum manipulare. T. 10 c. 868 B.
Domicilium mariti, & mulieris idem eft. T. 1 c. 737 D.
Domicilium incolas facit. Tom. 1 c. 736 E.
Domicilium an fecisit fola domus poffeffio in alterius contemplata. T. 4 c. 853 E.
Domicilium non facit fola poffeffio domus, quæ in alieno cruiae comparatur. T. 4 c. 854 C.
Domicilium habere an intelligi poffit, qui pluribus in locis aquilitet mortatur, & negotiatur. T. 5 c. 633 A.
Domicilium ubinam haberi dicatur. T. 5 c. 750 C.
Domicilium habere an poffit aliquis pluribus locis, & plures partus. T. 5 c. 418 E.
Domicilium plurbus in locis quis habere poteft. T. 6 c. 790 B.
Domicilium mutat mulier contrafto nuptiis, & fequitur domicilium, & forum mariti. T. 7 c. 608 A.
Domicilium poft mortem mariti, quandiu vidua permanet, retinet mulier. Ibidem.
Domicilium ubi quis habet, defendi debet, & qui a retula hac cuftodiam. T. 10 c. 843 A. an ea poffit agi in parentes, & patronos, Ibidem.
Dominium mutat pignoris caufa. T. 4 c. 1315 D.
Dominium non mutat pignoris caufa. T. 4 c. 1315 D.
Dominium tribuit poffeffio bonorum. T. 4 c. 970 C.
An dominium traditione transferatur pro indiviso. T. 4 c. 161 B.
Rei dominium mutatur ufucapione. T. 4 c. 657 B.
Dominium contributionem non impedit. T. 4 c. 691 E.
Dominium ignorantis domino adquirit per fervum, quem fciebat fervum, & voluenti adquirit. Tom. 4 c. 624 D.
Dominium non amittitur folo animo. T. 4 c. 626 D.
Dominium proprietatis quid. Tom. 4 c. 165 C.
Dominium ufusfructus. Ibidem.
Dominium poffeffionis. Ibidem.
Dominium plenum, feu plenifimum. Ibidem.
Dominium cuibus modis adquiritur, iidem etiam in contrarium actio amittitur. T. 5 c. 821 E.
Dominium aufque traditione an, & quibus ex caufis adquiratur. T. 5 c. 341 C.
Dominium an falutionis caufa credidiori poffit adquiri. Tom. 5 c. 341 E. & c. 1028 A.
Dominium in ipfius rebus ipfo jure adquirtur fine poffeffione naturali. T. 5 c. 69 D.
Dominium an poffit a non domino in emptorem transferri. Tom. 5 c. 629 C. D.
Dominium an ex eius tantum caufa contingere poffit. T. 5 c. 730 B.
Dominium mutatur, & quomodo transferatur. T. 5 c. 454 A. B.
Dominium an amittatur folo animo, aut certis, & legitimis modis. T. 5 c. 604 B.
Dominium fub conditione in alium transferri poffe, ficut poffeffionem. T. 6 c. 420 E.
Dominium quæ transferunt, juris funt, non facti. T. 6 c. 139 A.
Dominium an mutet pignus. T. 6 c. 19 D.
Dominium, vel poffeffio an poffint effe duorum communia, ita ut fingulæ fint domini, vel poffeffores in folidum. T. 6 c. 374 A.
Dominium gregis non mutatur, nifi fit an adoeratatum. T. 6 c. 389 D.
Dominium abire. T. 7 c. 358 E.
Dominium an fit caufa actionis in rem. T. 7 c. 227 B.
Dominium, & pignus nihil habent commune. T. 7 c. 584 B.
Dominium petitur certi, non incerti conditione. T. 7 c. 627 A.
Dominium amittitur annis decem inter præfentes, & viginti inter abfentes. T. 7 c. 674 E.
Dominium mutatur religione. T. 7 c. 730 D.
Dominium an transferatur ex legitimis caufis. T. 7 c. 957 E.

Domi-

Dominium an longi temporis possessione adquiratur. Tom. T. c. 595 B.
Dominium quid. T. 8 c. 624 D.
Dominium aquiritur, & amittitur absque fact. T. 8 c. 508 A.
Dominium transferre facere est. T. 8 c. 629 D. E.
Dominium interdum nuda voluntate transfertur. Tom. 8 c. 664 D. modo traditione transfertur. Ibidem.
Dominium rerum hereditariarum an adire hereditatis in heredem transferat. T. 8 c. 287 B.
Dominium alienus rerum an venit ex possessione. T. 8 c. 3 B. an venire sine possessione. Ibidem.
Dominium an adquiratur per possessionem, quam nolens nomine ferens, aut filius apprehenderit. T. 8 c. 245 B.
Dominium an adquiratur per servum communem. T. 8 c. 246 B.
Dominium an amittatur solo animo, sive nuda voluntate. T. 8 c. 237 D.
Dominium an ignorantis, & invito adquiratur. Ibidem.
Dominium triplex. T. 8 c. 285 E & c. 505 D. & T. 9 c. 105 D.
Dominium an mortuo nudo pacto, & an nuda voluntate amittatur possessio. T. 8 c. 281 A B.
Dominium an nobis per Procuratorem adquiratur. T. 8 c. 251 E.
Dominium an solo animo, sola fuscione, vel opinione amittatur, sicut possessio. T. 8 c. 261 A.
Dominium an transferatur in accipientem ex datione mutui. T. 8 c. 330 B.
Dominium cujus ex naturali possessione. T. 8 c. 240 C.
Dominium rerum ex naturali possessione capitur. T. 9 c. 100 D.
Dominium non solum pertinet instrumento, sed etiam alia probationum indicia. T. 9 c. 273 D.
Dominium possessionis. Tom. 9 c. 26 D.
Dominium usufructus. Ibidem.
Dominium quomodo nobis adquiritur. T. 9 c. 235 A.
Dominium incertum est, quod per illuvionem accedit, & cur. T. 9 c. 1950 A.
Dominium rei alienæ non poterit transferri. T. 9 c. 385 E.
Dominium adquiritur traditionibus, & usucapionibus, & aliis legitimis modis, non nudis pactionibus. T. 9 c. 84 E. & c. 85 A. & c. 105 A.
Dominium pasti possessio. Tom. 9 c. 13 E.
Dominium adquiritur iure naturali per traditionem. T. 9 c. 104 A.
Dominium non adquiritur per Procuratorem citra possessionem. T. 9 c. 1006 A.
Dominium adquiritur ex causa donationis iure naturali tantum. T. 9 c. 104 B.
Dominium adquiritur certis modis, non pactionibus nudis. Tom. 9 c. 84 E.
Dominium rerum omnium nobis adquiri per liberam personam, quæ non est in nostra potestate, & per ferum alienum. Tom. 9 c. 1009 D.
Dominium adquiritur arrogatione. T. 9 c. 103 B.
Dominium an finitur tempore. T. 9 c. 811 C.
Dominium adquiri pacto lege commissoria. T. 9 c. 103 D.
Dominium quid. Ibidem E.
Dominium dotis. Vide, Doris dominium.
Dominium ferri, fere nec cuiusbet alterius rei, nisi convenientione nobis adquiritur. T. 9 c. 64 E.
Dominium & possessio, in quo differunt, & in quo non differunt. T. 9 c. 101 E. & c. 104 A.
Dominium ex naturali possessione nascitur. T. 9 c. 165 D.
Dominium adquiritur ignorantí. T. 9 c. 1009 E.
Dominium an probetur sine instrumento. T. 9 c. 265 C. D.
Dominium amittitur donatione, alienatione, legatu, & certis aliis modis, non tempore solo. Tom. 9 c. 821 C.
Dominium est juris genium. T. 10 c. 585 D.
Dominium possessionis ubinam in ore reperitur. T. 10 c. 595 A.
Dominium possessionis inter, & dominium proprietatis an sit differentia. Videtur A. B.
Dominium est genus; possessio, usufructus, proprietas sunt species. Ibidem B.
Dominium rebus mutatur sine instrumento. T. 10 c. 635 D.
Dominium triplex, proprietatis, possessionis, & usufructus. Ibid. C.
Dominium mutatum est, re tradita, mutandi dominii causa. Tom. 10 c. 658 A.
Dominium legatorum tempore finitur. T. 10 c. 683 E.
Dominium non recipit incrementum. T. 10 c. 956 B.
Dominium rerum quomodo communicetur. T. 10 c. 995 C.
Dominium triplex. Tom. 10 c. 1016 D.
Dominium & usufructus differunt. Ibidem.
Dominium an adquiratur per traditionem ex inutili contractu. T. 10 c. 1015 A.
Dominii jus est perpetuum. Tom. 2 c. 878 D.
Dominii, & possessionis discrimen. T. 1 c. 1423 D.
Dominii quatuor sunt genera in re, dominium proprietatis, usufructus, possessionis, & dominium plenum, seu plenissimum. Tom. 4 c. 365 C.
Dominii adquisitio usumfructum perimit. T. 4 c. 1105 B.
Dominii adquirendi alia est ratio, alia est possessionis; & alia ratio amittendi dominii, alia possessionis. T. 4 c. 205 B.
Dominii excepto obliter actioni Publicianæ. T. 4 c. 134 B.
Dominii, obligationis, & possessionis comparatio. T. 5 c. 801 E. ex eodem modo difficultur obligatio, quo constituitur; & ex eodem modo dominium, & possessio amittuntur, quo adquiruntur. Ibidem.
Dominii transferendi animo res alienas tradita. T. 6 c. 81 B.
Dominii loco an fit bona fides. T. 6 c. 13 B.
Dominii quæstio habetur. Tom. 7 c. 182 D.
Dominii vindicatio. T. 7 c. 224 D.
Dominii & possessionis eadem ratio. T. 7 c. 251 C.
Dominii naturalis animus & ex urnque parte fuerit, an hoc satis sit, ut constitat alienatio. T. 8 c. 38 A.
Dominii nomen latius patet, quam proprietatis. T. 8 c. 256 A.
Dominii, & possessionis differentia. T. 8 c. 237 D.
Dominii genera aliquot. T. 8 c. 530 C.
Dominii tres species. T. 8 c. 285 E.
De dominii non reparando. Tom. 9 c. 1338 B. & seq.
Dominii usum tantum habentes etc. T. 9 c. 164 B.
Dominii adquirendi modi certi sunt, in quibus non est pactio nuda. T. 9 c. 102 E.
Dominii vindicatio. T. 9 c. 120 D.
Dominii appellatio quid comprehendit. T. 9 c. 477 D. E.
Dominii dotis adquirendi quinam sit causa. T. 9 c. 1308 A.
Dominii an furiosus sit. Tom. 10 c. 568 A.
Dominii jus quomodo vindicetur, & obtineatur. T. 10 c. 698 B.
Dominii jus obtinet, qui id sibi defendit per retentionem possessionis. T. 10 c. 742 A.
Dominii possessio an possit adquiri per procuratorem. T. 10 c. 970 D.
In dominii quæstione qui potior habeatur. T. 10 c. 1027 D.
Dominii nudus quarum res sint fabiedæ, & quæ non sint. Tom. 3 c. 19 C.
Inter dominium, & possessionem differentia quæ est. Tom. 4 c. 602 D. & c. 626 D.
In dominii debitoris semper manet pignus. T. 4 c. 930 C.
A dominio quid distat possessio. T. 4 c. 1457 D.
Dominii singularum rerum nobis adquiruntur mancipatione, traditione, usucapione. Tom. 1 c. 327 B.
Dominii rerum transferuntur traditionibus, non nudis pactis. Tom. 2 c. 1323 E.
Dominii rerum adquiruntur traditione, & quando. T. 4 c. 1428 A.
Dominii quibus modis adquiratur. T. 8 c. 255 A.
Dominii rerum usucapionibus, & traditionibus, non nudis pactis transferri. T. 9 c. 84 E. & c. 85 A. & c. 101 A. & seq.
Dominiorum diversitas dedat controversias, communio vero excitat immensas. T. 9 c. 1165 B.
Dominus sui ipsius temo, fed alterius. T. 1 c. 1456 C. D.
Dominus an servituntur novali tenentes adfitere. Tom. 1 col. 1327 A. B.
Dominus, qui servum prostituit, eius dominio amittit. Tom. 2 col. 816 C.
Dominus, heres, & pater familias in quo differunt. Tom. 3 c. 269 B.
Dominus illaudatus de vitiosione non tenetur. T. 1 c. 1342 C.
Dominus, idest, bonæ fidei possessor. T. 1 c. 1 B.
Dominus procuratoris sui personam per notionem falsi falsifactionem an falsani diputationem servant possit. T. 1 c. 374 E.
Dominus an sit possessor. Tom. 3 c. 612 D.
Dominus, vel pater quando tenetur de in rem versio. Tom. 1 c. 587 C.
Dominus est, qui non est possessor, & qui est possessor, non dominus est. T. 4 c. 656 D.
Solus dominus litis procuratorem ad litem facere potest. Tom. 4 c. 5 D.
Dominus an semper in judicio possessorio potior habeatur. Tom. 4 c. 930 B.
Dominus totius rei efficere non potest, ut partem retineat, partem pro derelicto habeat. T. 5 c. 1180 E. & c. 1181 A.
Dominus an servum, qui in fuga est, possidere, & quandiu dicatur. T. 5 c. 320 E.
Dominus tollere noxali quomodo liberum. T. 5 c. 910 D.
Dominus an nomine servi plagiarii puniri possit, & qua pœna. T. 5 c. 681 D. E.
Dominus fi velit eadem pretio fundum emptphyteucariam emere, præferur extraneo. T. 5 c. 443 B.
Dominus rei fi usumfructum vendat, & cedat emptori, quid in emporem transferat, & quid sibi retineat. T. 5 c. 514 C. & seq.
Dominus fundi an patientiam tantum præstet pro opere colonei fui. T. 5 c. 667 A. B.
Dominus ad usucapionem rei furtivæ per servum apprehendendam, & ignorus eft apprehensionis, restitutionis eius gnarus esse non debet. T. 5 c. 734 A. B.
Dominus in solidum, & in factum quando convenitur in delictis servi. T. 5 c. 41 A. & seq.
Dominus quatenus mihi tenetur actione negotiorum gestorum. T. 6 c. 15 A.
Dominus pro servo in quibusdam cavere debeat judicio fisti. Tom. 6 c. 8 A.
Dominus, fi debeatur ei aliquid ex testamento, & idem donetur pofdea servo eius, an idem dominus rem petet ex testamento. Tom. 7 c. 1074 E.
Dominus an solutionem canonis recusare possit, quam emphyteuriarius servi dicit facere paratus est. T. 7 c. 1317 B.
Dominus, qui pro parte est, an pradio communi possit servitutem imponere. Tom. 7 col. 384 A.
Dominus qui non est ejus rei, quam possidet, facere non potest dominium alium. T. 7 c. 798 E.
Dominus ruinosirum aedium vicino petenti, damni infecti cavere debet. T. 7 c. 58 C.
Dominus, fi interfuit divisioni servos fos relicta domus, an videatur ascisse adjectorem fideicommissi item sibi adquisiti. Tom. 7 c. 972 A.
Dominus, qui conveniur de peculio, plerumque effugere potest fobtitutem peculiis. Tom. 7 c. 591 B.
Dominus iure Quiritium quia dicitur vendit. T. 8 c. 248 A. B.
Dominus rei consulter quis dicatur. T. 8 c. 954 A. & seq.
Dominus an possit Prædiane bonum possessionem detentam servo indituro. Vide, Hypotheca.
Dominus an possit per servum proprium, qui in fuga est, adquirere possessionem. T. 8 c. 248 B.
Dominus an possit fideicommissum, vel legatum servo detentum repudiare. Vide, Repudiare.
Dominus per servum quomodo heres fat. T. 8 c. 734 B.
Dominus tradendo transfert dominium. T. 8 c. 380 D.
Dominus qui. T. 8 c. 621 C.
Dominus pro bona fidei possessore. T. 8 c. 568 B.
Dominus an per servum detentum bonorum possessionem repudiare possit. T. 8 c. 701 B.
Dominus litis quid distat. Tom. 9 c. 1065 E.
Dominus fepulcri, ut fundi, non possum esse propter religionem, fed possum esse quasi dominus. T. 9 c. 1137 D.
Dominus, quandiu servum alienum bona fide possidet, eius nomine tenetur novali adfitere. Tom. 9 c. 629 B. C.
Dominus quando obligatur, & quando non obligatur. Tom. 9 c. 310 D.
Dominus ex delicti causa haber retentionem, & deductionem de peculio. T. 9 c. 152 E.
Dominus servo obligatur naturaliter. T. 10 c. 286 A.
Dominus an possit repudiare bonorum possessionem detentam servo instituto. T. 10 c. 785 C.
Dominus an pro colono possit obligari. Tom. 10 c. 959 D. an pro servo. Ibidem E.
Dominus fedionem commiteratis patra. T. 1 c. 1407.
Dominus iussu qui cum servo contrahit, fibeni dominis sequi videtur. T. 1 c. 266 A.
Dominus condirio an per servum detentum iure dari possit. Tom. 4 c. 937 A.
Dominus folius est pignoris obligare, tenebere non folius dominii est, fed etiam possessoris. T. 4 c. 1285 A.
Dominus de jusse quæ actio in eum competat. T. 5 c. 152 E.
Dominus nomen an possit referri modo ad servum, modo ad colonum, vel iequilinum, ad uxorem, ad institutorem, ad benefiziarium, fore fendatarium, & ad procuratorem, sive defensorem. T. 6 c. 9 C.
Dominus loco habetur hereditas in plerique casibus. T. 6 c. 1158 A.
Dominus, & patris discrimen. T. 8 c. 201 B.
Dominus ignorantis conditionem an procurator deteriorem facere possit. T. 8 c. 598 B.
Dominus quilibet adhus cum rem vendit, alius tamen accipiendus non est. T. 10 c. 1020 B.
Dominus vitiatus contra omnes quem fore debet, vitium contra fuiseris, & filium fiunt, non contra patrem, aut reipsum. Tom. 2 c. 1131 C. D. & c. 1182 A.
Dominus non probatur, jurat vitiatus. T. 1 c. 1287 B.
Dominus quando competit actio furtiuæ dominii. T. 4 c. 233 A.
Dominus, vel pater heredis institutus, aut legatari fideicommissi potest, legari vero non. Tom. 4 col. 110 B.
Dominus res tantum competit actio directa, non dominus fola actio. T. 5 c. 664 C. D.
Dominus ante litem contestatam liberatur ex pecuniam accipiendi. T. 5 c. 206 C.
Dominus non licet jus dicere. T. 5 c. 727 E.
Dominus priori an in novum servi dominium esse possit actio de peculio ex eo, quod prior dominus cum servo contraxit, antequam dominium servi mutaretur. T. 5 c. 791 B.
Dominus cum servo nulla est actio. T. 8 c. 578 A.
Dominus competit actio furti, fisilio non est folvendo. T. 8 c. 571 E.
Dominus abfenti, & ignoranti magis fubvenitur, quam præsenti, dato interdicto restitutorio perpetuo. T. 9 c. 1165 B.

Dominum accusare non potest vassallus in causa civili, vel criminali. T. 2 c. 1285 C.
Dominum pares vereconde compellant, ut bonam fidem agnoscat. T. 2 c. 1306 C.
Ad dominum non transit stipulatio semel adquisita fructuario. T. 4 c. 602 B.
Inter dominum, & vassallum quomodo dividendi sint fructus, feudo commisso, & aperto. T. 4 c. 594 D.
Dominium cessandis quis dicitur T. 4 c. 1381 A.
Inter dominum, & non dominum differentia quæ. Tom. 4 c. 333. A. B.
Dominum esse plus est, quam patrem. T. 4 c. 400 C.
Dominum an dicamus possessionis folius, an vero & proprietatis. T. 6 c. 144 C.
Dominum qui se dicit, semper potuit agere per procuratorem. T. 9 c. 265 A.
Inter dominum, & extraneum est differentia in delictorum causa. T. 4 c. 351 D E.
Dominum, aut heredem non facit Prætor. T. 10 c. 497 B.
Dominum an liceat nosse debitio, fiquid ad eum ex delicto servi pervenerit. T. 10 c. 946 C.
A non domino manumittere delicto prohibitum. T. 2 c. 99 C.
Domini an cognitur servos suos homicidiorum vendere. T. 1 c. 31 B.
Domini unius rei duo, vel plures in solidum, sive pro solido esse an possint. T. 3 c. 607 C.
Domini jaburam mercium quam actionem habeant adversus magistrum navis. T. 5 c. 530 D. & seq.
Domini filiatus fini actium, quibus aedes vicinis vitiosis imminenat, an finouli de vicinos stipulari debeant damni infecti sine adjectione partis. T. 5 c. 872 B.
Duo dominii esse possunt eiusdem rei, & quomodo. T. 7 c. 251 C. D.
Dominii non possunt fuds servos criminosos vendere, ut eum beneficii participent. T. 1 c. 71 D.
Domini rei eiusdem an plures, singuli in solidum, esse possint. T. 3 c. 556 E. & c. 857 A.
Domini non possunt in servos animadvertere, nisi causa in judicio examinata. T. 7 c. 711 E.
Domini quirinii. T. 9 c. 994 E.
Domini possessionis suiquam reperiuntur in jure civili, licet reperiatur dominium possessionis. T. 10 c. 107 B.
Dominorum potestas in servos quæ. T. 8 c. 901 D. E.
Dominis non licet in servos suos supra modum saevire. T. 3 c. 21 A.
Dominis in servos supra modum, & sine causa lenibus cognita, saevire non licet. T. 9 c. 1308 D.
A non dominis manumissi. T. 9 c. 964 C.
De dominis, qui manumittendo servos, liberos eos non faciunt. T. 9 c. 961 C.
Domitia amita Neronis. T. 9 982 B.
Domuncula aliud est, aliud aedificium. T. 3 c. 634 E. & c. 635 A.
Domus pro domicilio, non pro cognatione. T. 1 c. 1050 D.
Domus est mancipi, & prædium urbanum. T. 1 c. 237 A.
Domus una quæ sit. T. 1 c. 1023 B.
Domus domicilium. T. 3 c. 700 D.
Domus mercatoris fuit loca domus, quæ particulatim locari solent. T. 4 c. 1214 E.
Domus vetustate, & relamea fit, an continentur infrumento domus. T. 4 c. 1134 B.
Domus accipere pro qualibet habitatione. T. 4 c. 1289 D.
Domus folis possitio, in alieno civitate comparata, an domicilium faciat. T. 4 c. 854 C.
Domus partes fuit, solum, & superficies. T. 4 c. 418 E.
Domus infructus legato an continentur menæ cæneæ, item libri, quos habuit pater dudicrum fuorum causa. Tom. 4 c. 1136 D.
Domus pars an sint fluitae adfixæ. T. 4 c. 1133 D.
Domus appellatione an insula quæ non inhabitatur inquida videatur. T. 4 c. 1115 B. C.
Domus appellatio significat familiam, & habitatorem, quæ cibus cedet. T. 4 c. 1207 D.
Domus infirmorum an statuc domus adfixæ continentur. T. 4 c. 1133 A. & seq.
Domus cuique tutissimum refugium esse atque asylum. T. 5 c. 9 A.
Domus fuse cauta nemo in jus olim extrahi poterat. Ibid.
Domus, invito, vel inficio parte familias, an introiri possit, ut quo in judicium vocetur. Ibid. A. B.
Domus appellatione an proprietas significetur. T. 5 c. 620 B.
Domus res quæ. partes conditiunt. T. 5 c. 81 D.
Domus propiquam est ita fundum omnibus, ut inde omnium abiri pas fit. T. 5 c. 9 A.
Domus, & alimenta mulieri, prægnanti confitenda poli mortem mariti. T. 5 c. 620 B.
Domus legata, quæ prohibita est alienari extra familiam liberorum, si pro parte alienetur, alienatio non valet; sed si tota confendu liberorum extere venundata fit, valet. T. 6 c. 741 B. C.
Domus vendior, antequam eam tradat, damni infecti stipulationem intergenere debet. T. 7 c. 803 A. B.
Domus vitiosæ dominium quando domino auferatur, & alteri adquiratur. T. 7 c. 80 B.
Domus usufructu legato, domo combusta, an arcae usufructus debeatur. T. 7 c. 1006 D.
Domus mutati est domicilium matrimonii. T. 7 c. 98 A.
Domus in vitiosima materia, vel casa dici potit. T. 7 c. 989 C.
Domus annuam pentationem fi vendatur emptorem celaverit, quomodo ipli tenetur. Tom. 7 c. 806 C.
Domus conductor eam rursus per partes, vel per cenaculo locare potest alii. T. 7 c. 817 E.
Domus generalier relicta, & legata an debeantur, fi testator nullum dominum reliquerit. T. 7 c. 989 C.
Domus, in qua falsa causa est monetaria, fisco vindicatur, etiamsi non fit ejus, qui monetam cudit, modo dominus habuerit in vicinia. T. 7 c. 894 A.
Domus legatum an augeri, vel minui potit. T. 7 c. 1006 D.
Domus non est accessio fundi. T. 7 c. 1386 A.
Domus fi combusta fit, an in area legatum consistere potlit. Tom. 7 c. 1006 A.
Domus legata, & reficiba tota per partes in manent legata. T. 7. 1009 A.
Domus nomine quid significetur. T. 8 c. 1001 D.
Domus an vendi potlit ad demolitendum negotiandi causa. Tom. 8 c. 396 A.
Domus an vendi potlit negotiandi causa. T. 8 c. 395 D.
Domus est res foli, cuius dae partes sunt, solum, & superficies. T. 9 c. 528 A. B.
Domus dominica. T. 9 c. 1037 E. Vide. Domitica domus.
Domus divinæ fundi. T. 9 c. 1037 A.
Domus dunrur in emphyteusim. T. 10 c. 662. A.
Domus est expulsis habitationi, esti eam legatarius non habitaverit. T. 10 c. 939 B.
Domus patres quo casa pollint legari. T. 10 c. 1049 C.
Am domui adfixum horologium sit pars ejusdem. T. 4 c. 1134 A.
Je an domus non adfixum cedat infrumento domus. Ibid.
Domum, & folum unam esse rem. T. 1 c. 1449 A.
Qui domum fuam, ut in ea Rupruin fieret, prebuerit, ut confiscutimini punitur. T. 3 c. 1489 B.
Domum restituere, & reficere, in quo differunt. T. 4 c. 1161 E.
Domum locatam ali locare possim. T. 5 c. 974 E.
Domum, vel villam diruere, & eius materias negotiandi causa emere, vendere non licet. T. 7 c. 716 D.
Domum revocandi jus habens, si vocatus non venit, an actor mitatur in possessionem. T. 7 c. 136 C D.
Domum revocandi qui jus habeat. T. 7 c. 131 B.
Domum fi pater filiæ legaverit, & ad eam transiturus per domum hereditarias, an fit ius perionale, vel perdit. Tom. 7 c. 1396 A. ut filiæ maritus idem iut retufcuuli habeat. Ibidem. an filia illud ius transmittat ad heredes. Ibidem B.
Domum fi quis venundarit, & exceperit fibi habitationem, donec viveret, aut pro ea decem in fingulos annos, an primo anno habitare, fecundo tamen decem petere possit. T. 7 c. 977 B.
Domum fiquis vendiderit ea lege, ut alia referretur, an fit emptio, & venditio. T. 7 c. 834 A. B.
Domum fi testator legaverit, & nullum reliquerit, an legatum valeat. T. 7 c. 1446 A.
Domum fi vendidero, excepta habitatione, aut pro ea quotannis aureos decem, emptoris est eleclio, utrum præstare velit. T. Tom. 7 c. 977 D.
Domum legatam fi testator ipse deferat, an area debeatur. Tom. 7 c. 1006 C.
Domum legatam fi patiatur heres possidere, quomodo teneatur legatario. T. 7 c. 1038 A.
Domum ita quis reficere debet, ne pereat. T. 8 c. 788 D.
Domum revocare quid fit. Tom. 10 c. 398 B.
Domo legata infructu, quæ continentur. T. 1 c. 933 C.
Domo infructu alicui legata, excipiuntur quæ non sint ratinuum, & argumentum. T. 4 c. 991 B.
Domo infructu legata, an venuti etiam bibliotecha, & an continetur apotheca liberorum, quos ibi potlit tetlatur. Tom. 4 col. 1135 A.
Domo legata an horreus vicinus debeatur. T. 4 c. 1113 A.
Domo legata, an etiam vicina infula legata videatur. Ibidem B.
Domo legata, an habeas, quæ fuit in ea domo, quoque debeantur. T. 4 c. 1114 D.
Domo legata cum fupellectile, an etiam ea fupellex debeatur, quæ domo translata est in hortos ad tempus. T. 4 c. 1135 C.
Domo certo pretio, & ut alia domus referretur, vendita, venditi an alito fit ex vendito. T. 7 c. 744 A. B.
Domo legata, destructa, an defructur legatum, & an domo restituta restituatur. Tom. 7 c. 1009 A.
Domo legata, vel usufructu ejus, an continentur omnia, quæ in ea funt. T. 7 c. 1372 A.
De domo fua nemo extrahi debet. Tom. 8 c. 908 B. & c. 8 d. 814 D. E. & c. 868 E.
Domo generaliter legata cuius sit electio, heredis, an legatarii. T. 7 c. 992 E.
De domo aedificanda adfio incipit, cum tempus praeterit, intra quod aedificari potuit. Tom. 10 c. 77 E. & c. 78 A.
Domo cum dominicarum jura. T. 2 c. 682 A.
Dona Dei quoniam dicantur. Tom. 3 c. 916 B.
Donandi verbum est directum. T. 1 c. 804 C.
Donandi animo an facitet pater, quae filii nomine comparat. Tom. 8 c. 90 E.
Donando modus extrema ex lege Cincia. T. 9 c. 1372 D.
De eo, qui donandi causa promisit decem pondo auri, vel argenti, nec alias expressit quicquam generaliter, vel specialiter; generaliter hoc modo, *vafe dicam pondo argenti*; specialiter hoc modo, *tamen decem pondo argenti*. T. 9 c. 1236 C.
Donatio causa an potlit fibi hanclegem dicere, ne donationem revocet. T. 9 c. 1303 D.
Donans non est praecipiandus. T. 8 c. 765 B.
Donare possessiones, canone dempto, est hoeeficium Principis. Tom. 2 c. 697 E.
Donare in infinitum possum ei, qui me a latrunculis, vel hostibus eripuit. T. 1 c. 1308 D.
Donare magistro in infinitum an liceat. T. 3 c. 623 B.
Donare de alieno, aut vovere licet mandatu, aut voluntate domini; reflamentum facere de bonis alienis non licet. T. 4 c. 1317 D.
Donare est omne jus a se alienare. T. 4 c. 901 E.
Donare plus est, quam locare. Ibidem.
Donare proprium est nobilis, & ingenui animi. T. 6 c. 1036 C.
Donare, & confemare contradictionem implicant. Tom. 4 col. 880 B.
Donare mortis causa quis potlit. T. 7 c. 938 C D.
Donare mortis causa an potlit qui fibi reflamentum non fecit. Tom. 8 c. 1 A.
Donare non videri debitorem, qui folvit die adiecto creditoris cuius. T. 8 c. 752 D.
Donare plus est, quam vendere, aut concedere. T. 8 c. 756 C.
Donare an vendere? T. 9 col. 1501 ante dicit. T. 8 c. 751 D. E.
Donare est perdere. Tom. 5 col. 217 A. & T. 9 c. 1360 C.
Donare foeto licet pagania. Tom. 9 c. 532. non licet militibus. Ibidem C.
Donare licet concubinæ, non licet donare uxori. Ibidem C. D.
Donare inter vivos uxori iure civili non potest, adfignari tamen ei, quæ alui ejus necessaria funt, potlunt. T. 9 c. 1234 A.
Donari liceat fifco non oportet. T. 1 c. 491 C.
Donari an potlit uxori, vel maritu poll nuptias contractas, aut dos constitui. T. 1 c. 938 C.
Donari videtur, quod nullo iure cogente conceditur. T. 4 c. 1357 A. & T. 8 c. 701 A. & c. 804 B.C. & c. 805 A.
Donari aliud est, & lege conventionis alienatione inter duos donatario. T. 9 c. 273 B. aliud donari pleno iure. Ibidem.
Donata quod propie. Tom. 8 c. 936 A.
Donatio non videtur, qui ante diem folvit. T. 8 c. 752 E.
Donat nemo propter necessitatem rei familiaris, ut ea abjiciat, aut premitur. Tom. 4 col. 520 C.
Qui donat exteris, fuis praeterit fis fatuus dicitur. Tom. 6 c. 1038 B.
Donat, qui nullo cogente, & nulla folvendi necessitate obstrictus folvit. T. 10 c. 955 C.
Donata, data, conceffa distinguuntur. T. 7 c. 1281 D.
Donata reipse etiamsi defunti venatur. T. 8 c. 541 C.
Donata a donatore an corporaliter in folidum transferantur. Tom. 10 c. 517 B.
Donatam a marito rem an uxor civiliter potlit eat. Tom. 8 c. 344 C. D.
Donatarius verus creditor an fit. T. 1 c. 1124 A.
Donatarius, & emptor in quo differunt. T. 9 c. 1194 E.
Donatarius mortis causa an potlatur falcidiam. Tom. 7 c. 1326 A.
Donatarius fi mortis causa donationis rogatus fit ea rebus donatis alii annua alimenta praebere, dimissa donatione per I. Falcidiam, an minuatur fideicommissum alimentorum. Tom. 7 c. 1326 E. & c. 1327 A.
Donatarius causa mortis, fi egeat de sufficiendo, & vidtus fit, an amittat donatam causa mortis. T. 7 c. 1106 E. &c. 107 A.
Donatarius et perfona donatoris accessione an utatur. Tom. 8 c. 278 C.
Donatarii ingratitudo. Tom. 9 c. 358 E.
Donatario quomodo fubftitui potlit. T. 9 c. 1059 D.
Donatario causa mortis notest fideicommissum reliqui. T. 7 c. 1337 B.
Donatario causa mortis an fubftitui potlit. T. 7 c. 1037 A. & c. 1039 E.
Adversus donatarium an petiti tanquam conditio fit. Tom. 6 c. 439 C.
Donatarius causa mortis fubftitui potlet. T. 1 c. 1 D.

Apud donatarios, non apud heredes possessio rerum donatarum ipso constituta est. T. 4 col. 1145 E.
Donati mortis causa repetitio est ex poenitentia. T. 9 c. 1170 D.
Donatio quid proprie sit. Tom. 1 c. 815 C.
Donatio inter virum, & uxorem non est iuris causa adquirendarum. T. 7 c. 372 C.
Donatio quibus modis perficitur. T. 2 c. 574 A. & c. 642 B.
Donatio, ne donum nihil differunt. T. 3 c. 150 C. D.
Donatio simplex neque est contractus, neque pactum. T. 2 c. 1089 A. & c. 1143 D.
Donatio an abientibus recte fieri possit. T. 3 c. 352 A.
Donatio fine acceptione non est. T. 3 c. 352 A.
Donatio, quae fine scripto fit, multo magis exigit infinuationem. T. 3 c. 570 B.
Donatio inter coniunctas personas modo confirmabitur. Ibidem C. D.
Donatio sub modo. Tom. 2 c. 575 A.
Donatio rei alienae, a merito facta uxori, valet. T. 3 c. 520 D.
Donatio revocatur quibusdam causibus. Tom. 2 c. 575 E. & c. 576 A.
Donatio causa mortis infinuatione non eget. T. 3 c. 576 E.
Donatio causa mortis fit etiam a facinore sola mortalitatis cogitatione, T. 1 c. 669 B.
Donatio propter nuptias. Tom. 2 c. 315 B.
Donatio inter maritos comparatur donationi causa mortis. Tom. 2 c. 316 E.
Donatio inter virum, & uxorem non valet, nisi certis ex causis. T. 1 c. 314 E.
Donatio inter virum, & uxorem non valet, ne matua quidem. T. 2 c. 331 E.
Donatio inter virum, & uxorem non valet, etiam per interpositam personam. T. 1 c. 402 A.
Donatio rerum immobilium decurionibus interdicitur, donatio causa mortis non item. T. 2 c. 1123 D.
Donatio in Ecclesiam facta valet, etiam *pompanali*, & sine insinuatione, si modo non excedit 500 aureos. T. 2 c. 16 C.
Donatio inter virum, & uxorem minumifficuis causa non est prohibita. T. 1 c. 401 D.
Donatio acceptione confirmatur. T. 1 c. 691 C.
Donatio inofficiosa. T. 3 c. 122 E.
Donatio, & transactio paterum causa fit, non pacta. Tom. 1 c. 948 D.
Donatio rerum singularum, nominarum facta, caput effectum. T. 1 c. 644 D.
Donatio ejusdem rei, in duos collatas, utri potius cedat. T. 1 c. 488 A.
Donatio in patrem collata an valeat. T. 1 c. 691 B.
Donatio inter parem, & filium morte non confirmatur. Tom. 1 c. 1149 D.
Donatio a patre in filium familias collata confirmari solet morte. T. 1 c. 487 E.
Donatio inter vivos an naturalis, vel civilis sit adquisitio. Tom. 3 c. 784 B.
Donatio inter vivos poenitentia non revocatur, nisi sit inter conjuges factis. T. 1 c. 1221 C.
Donatio inter vivos negotium non gerit. T. 1 c. 1523 A.
Donatio mortis causa quae sit. T. 1 c. 401 C.
Donatio mortis causa quid a legato differ. T. 1 c. 1178 D. E. & T. 3 c. 283 E. & c. 284 A.
Donatio mortis causa legatis comparatur. T. 1 c. 835 D. E. & T. 2 c. 1123 D.
Donatio causa mortis, quandiu donator vivit, revocari potest, & quibus causis. T. 1 c. 1276 B.
Donatio causa mortis, vel sub modo non est proprie donatio. Tom. 1 c. 835 C.
Donatio causa mortis donatoris mortis confirmatur. Tom. 1 col. 440 D.
Donatio propter nuptias quae. T. 3 c. 1180 D. & c. 1181 A.
Donatio propter nuptias ut specialis est contractus. Tom. 3 c. 1183 C.
Donatio an fit genus adquisitionis. T. 1 c. 86 A.
Donatio an possit ad exemplum legatorum per omnia redigi. Ibidem C.
Donatio inter vivos quandonam perficiatur. Ibidem E.
Donatio propter nuptias opponitur dotti. T. 3 c. 116 E.
Donatio propter nuptias a donatione, quae moribus pollet fit respectu maritimonii, & a dovario multum differt. T. 3 c. 117 C. D.
Donatio propter nuptias augeri potest, confiante matrimonio. T. 1 c. 1079 B.
Donatio inter virum, & uxorem jure civili nulla, morte donatoris confirmatur. T. 1 c. 402 C. D.
Donatio inter virum, & uxorem morte donatoris confirmatur. Ibidem.
Donatio inter virum, & uxorem morte donatoris confirmatur ex Antonini oratione. Tom. 2 c. 1166 D.
Donatio fi inter virum, & uxorem falta fuerit, propter defunctio, cui donatum est, res ad eum redit, qui donaverat. T. 1 c. 402 B.
Donatio simplex inter virum, & uxorem prohibita, non autem donatio propter nuptias. T. 2 c. 1074 D.
Donatio inter virum, & uxorem manumissionis causa, non est prohibita. T. 1 c. 401 D.
Donatio quoniamque tempore contemplationis mortis inter virum, & uxorem facta fit, morte sequuta convalescit. T. 1 c. 402 C.
Donatio inter conjuges qualis esse debeat. T. 1 c. 87 E. & c. 88 A. B.
Donatio dicitur hodie propter nuptias. Ibidem A. B.
Donatio an augeatur, aut constituatur contrario matrimonio. Ibid. B.
Donatio inter virum, & uxorem confiante matrimonio non valet T. 4 c. 955 E. perficitur re, idest, traditione, & consensu. Ibid.
Donatio inter vivos quid differa a donatione mortis causa. Tom. 4 c. 1139 D. E.
Donatio mortis causa non perficitur, nisi mors donatoris infequta fuerit. T. 4 c. 997 A.
Donatio, quam orbus in extraneum contulit, nunquam potest revocari possit liberis adsufcentibus. Tom. 4 c. 840 C.
Donatio in quo differat a pretario T. 4 c. 148 A.
Donatio non potest revocari. Ibidem.
Donatio nulla est inter virum, & uxorem, nec proprietatis, nec possessionis, quibusdam causis excepta. T. 4 c. 265 C.
Donatio inter amicos permittitur. Ibidem D.
Donatio collata in concubinam an postea fit irrita, si concubina ante ducatur. Tom. 4 col. 1334 D.
Donatio divortii causa facta nunquam est. T. 4 c. 996 A.
Donatio, & precarium in quo differant. T. 4 c. 148 A.
Donatio simplex collata in filium familias, & donatio divisionis causa facta, in quo differant. Tom. 4 c. 900 E.
Donatio causa mortis fit tribus modis, & quomodo. Tom. 4 c. 382 D. hac poenitentia revocari potest. Ibidem.
Donatio est contractus, qui pacto perficitur. T. 4 c. 1145 E.
Donatio hodie quidem perficitur nudo consensu. T. 4 c. 786 E.
Donatio, mortuo donatore, an retrahatur. T. 4 c. 789 B.
Donatio praediorum pro fideicommisso habetur. T. 4 c. 540 D.
Donatio, quam viva filia fecit, & contulit in unum ex filiis praeliteriore, an fit facta certa, quae nec revocari possit. T. 4 c. 1154 B.
Donatio causa mortis quae est. T. 4 c. 1355 B.
Donatio an valeat, si facer mortis fine causa genero donaverit. T. 4 c. 997 A.
Donatio inter virum, & uxorem, quam ius civile prohibet, efficere non potest, ut possessio utilis, sive naturalis, volente donatore non transferatur in donatarium. T. 5 c. 539 A. B.
Donatio conditionalis an statim fiat rem accipientis. T. 6 c. 117 C.
Donatio pura. Ibidem A. C.
Donatio vera, & absoluta. Ibidem A.
Donatio plena. Ibidem.
Donatio praetera. Ibidem.
Donatio inter vivos an statim donatario adquiratur. Ibidem B. C.
Donatio inter vivos facta uxori a merito an valeat. Tom. 6 c. 116 B.
Donatio inter vivos separata res a testamento est. Tom. 6 c. 117 B.
Donatio directa. Ibidem A.
Donatio simplex. Ibidem.
Donatio mera. Ibidem.
Donatio inter. Ibidem.
Donatio, vel datio fine acceptione an confirfere possit. Ibidem.
Donatio facta ex uno parentum, an aliqua esse possit. Ibidem.
Donatio inter virum, & uxorem an valere possit ipso jure. T. 6 c. 469 C.
Donatio, & mutuum in quonam differant. T. 6 c. 482 D.
Donatio an fiat dario irrevocabilis, sive creditum infolubile. Ibid. D.
Donatio causa mortis, & donatio sub modo, non sunt mera donationes, & cur. T. 7 c. 678 C.
Donatio inter virum, & uxorem jure civili prohibita est. Tom. 7 c. 671 B.
Donatio quando ambigitur esse, vel mutuum. T. 7 c. 674 A. B. & 678 A. B.
Donatio, quae morte confirmatur, comparatur fideicommissis. Tom. 7 c. 1110 D.
Donatio mortis causa ut obligat accipientem. T. 7 c. 677 A.
Donatio conjugalis non in omnibus fungitur partibus fideicommissi. T. 7 c. 1111 E.
Donatio causa mortis poenitentia adimi, & revocari potest. Tom. 7 c. 1338 D.
Donatio a patre in filium collata olim an valuerit. Tom. 7 c. 1076 A.
Donatio an utilis sit, cujus donatrius non habet connubium. T. 7 c. 1035 C.
Donatio causa mortis an sit legatum extra testamentum. Tom. 7 c. 956 B.
Donatio causa mortis an, & quando queralem inofficiosi excludat. T. 7 c. 206 E. & c. 207 A.
Donatio causa mortis, & legatorum an eundem habeat effectum. T. 7 c. 958 C.
Donatio contractus non est, nec convenitio. T. 7 c. 833 D.
Donatio quomodo perficiatur. T. 7 c. 834 C.
Donatio inter virum, & uxorem alim non valet, nec confirmabatur morte. T. 7 c. 1299 C.
Donatio inter virum, & uxorem in nuptiis facta an valeat, & an in sponsalibus facta valeat. Tom. 7 1480 D.
Donatio inter vivos an, & quando querelam inofficiosi excludat. T. 7 c. 206 B.
Donatio inter vivos indignos auferitur. T. 7 c. 1478 A.
Donatio mortis causa inter virum, & uxorem an valeat. T. 7 c. 1402 D.
Donatio mortis causa poenitentia an revocetur. T. 7 c. 958 D.
Donatio inter virum, & uxorem confirmatur morte. T. 7 col. 514 D.
Donatio perficitur nudo consensu, non nudo pacto. T. 8 c. 139 B.
Donatio quae inter conjuges prohibetur. T. 7 c. 826 A.
Donatio fieri facta manumissionis gratia an inter virum, & uxorem valeat. Ibidem.
Donatio causa mortis qual. Tom. 8 c. 953 D.
Donatio quale est. Tom. 8 c. 701 B. C.
Donatio directa, & causa mortis donatio. T. 8 c. 724 C.
Donatio causa mortis an fieri possit, ut nulla modo revocetur. Tom. 8 c. 61 E.
Donatio simplex numeratur in ex parte. T. 8 c. 90 D.
Donatio an possit fieri per epistolam, & an possit perfici fine acceptione. T. 8 c. 711 B.
Donatio an fit fine acceptione. T. 8 c. 4 D.
Donatio causa mortis an inter minorenne valeat. T. 8 c. 279 E.
Donatio filio familias facta an liberatio, & morte patris confirmetur. T. 8 c. 106 D.
Donatio in filium collata an valeat, si non fit confirmata fuperna testatoris voluntate. Tom. 8 c. 107 B.
Donatio inter parem, & filium familiae an valeat. Tom. 8 col. 126 C. D.
Donatio inter virum, & uxorem an alicuius proprietatis, vel possessionis fit. T. 8 c. 242 C.
Donatio inter virum, & uxorem an valeat. T. 8 c. 241 C.
Donatio inter virum, & uxorem an morte confirmetur. Tom. 8 c. 106 D.
Donatio inter virum, & uxorem an valeat. T. 8 c. 279 E.
Donatio rerum immobilium irrituatione non indiget. Tom. 9 c. 1343 B.
Donatio sub modo quomodo fit. T. 9 c. 1343 B.
Donatio, vel pactio, quae fit donandi animo, *titulo de pactis*, ell remittio rei certae. Tom. 9 col. 25 D.
Dona-

Donatio sub conditione quomodo fit. T. 9 c. 1243 B.
Donatio ex certo tempore quomodo fit. Ibidem.
Donatio mera non est contractus, sed ex, cui inest contractus. T. 9 c. 29 D.
Donatio non perficiebatur qualibet modo, sed traditione corporali, aut mancipatione solenni. Tom. 9 c. 1171 E.
Donatio est genus remissionis. T. 9 c. 24 E.
Donatio iure perfecta retractatur, & refundatur alienum ingrati. T. 9 c. 1751 C.
Donatio est mobilis non perficitur nudo consensu, sed traditione corporali tantum. T. 9 c. 1041 D.
Donatio inter viros multum differt a donatione causa mortis, quae non infirmatur. T. 9 c. 1339 A.
Donatio an res prohibeatur, ut alienatio. T. 9 c. 948 D E.
Donatio hereditatis. Tom. 9 c. 39 C.
Donatio, cui inest negotium, est contractus, qui nomine vacat. Ibidem D.
Donatio *mortuorum*, *quando ville vi ad piae accepta*, valet. T. 9 c. 1317 E.
Donatio quid sit. T. 9 c. 1331 B.
Donatio collata in filiumfamiliae, si ea res perfectam esset desertit. confirmatur, non ipso jure, sed familiae crediundae judicio. T. 9 c. 608 D.
Donatio inter coniuges cur non permittitur. T. 9 c. 534 A.
Donatio tredi perficitur pactio. T. 9 c. 75 D. Ubi non datur ex eo pactio. Ibidem. Sed datur conditio ex pacto. Ibidem.
Donatio inter virum, & uxorem quomodo confirmatur. T. 9 c. 534 B.
Donatio ex tantum revocatur a liberis pactis subsequis, quae mera est donatio. T. 9 c. 31 D.
Donatio inter viros quomodo confirmatur. T. 9 c. 534 C.
Donatio servitute donatoris confirmatur. Ibidem E. confirmatur etiam captivitate donatoris. Ibidem c. 535 A.
Donatio directa, quae non fit propter nuptias, non imputatur in legitimam. T. 9 c. 533 A.
Donatio, quae fit legis aliqua, est contractus nomine vacans. Tom. 9 c. 321 B.
Donatio, quae poenitentia infirmatur. T. 9 c. 428 C.
Donatio non est, nisi cui donetur, conferri. T. 9 c. 73 E.
Donatio, & precarium in quo differunt. T. 9 c. 1170 B. C.
Donatio duorum confensu perficitur. T. 9 c. 73 E.
Donatio inter virum, & uxorem non valet. T. 9 c. 428 D.
Donatio, & venditio iure veteri in quo diffabant. Tom. 9 col. 104 B. C.
Donatio comparatur venditioni. Ibidem B.
Donatio collata in filium emancipatum nulla indiget confirmatione, & relinquitur, si fit insofficiens, non officio iudicis, sed per quaerelam insufficientis donationis. T. 9 c. 608 E.
Donatio rerum incorporalium perficitur cessione actionibus. T. 9 c. 1325 C.
Donatio propter nuptias speciales est contractus. T. 9 c. 429 D. hoc donatio non indiget infirmatione. Ibidem D. olim indigebat infirmatione. Ibidem.
Donatio causa mortis non indiget infirmatione. T. 9 c. 1338 A.
Donatio causa mortis ut iure confitur, quinque telles requirunture. Ibidem.
Donatio facta uxori, vel marito ante nuptias valet, nec revocatur postea, aut revocari; facta post nuptias non valet, & retrahi potest. T. 9 c. 428 D. remedia, quae competunt marito ad revocandam donationem, quae fuit. Ibidem E.
Donatio quomodo perficitur. Tom. 9 c. 1331 C. & seq.
Donatio inter vivos coniugibus vetita. T. 9 c. 542 C.
Donatio, facta mulieri doris conditurata causa, non infirmatur, licet ex eo fit fommam legitimam. T. 9 c. 485 D.
Donatio non est convenio. Tom. 10 c. 450 C.
Donatio, fieri empto, perficitur nudo consensu. T. 10 c. 454 B.
Donatio est inutilis, cum is, cui donatur, est incapax. Tom. 10 c. 506 E.
Donatio sine traditione, vel mancipatione non perficitur. Tom. 10 c. 597 A. B.
Donatio nudo consensu perficitur inter conjunctas personas. Ibidem B.
Donatio inter virum, & uxorem quare prohibeatur. Tom. 10 c. 513 D.
Donatio non fit folo consensu. T. 10 c. 659 C.
Donatio in praediis curialibus non prohibetur, in praediis Ecclesiae emphiteuticis. T. 10 c. 659 E.
Donatio propter nuptias eodem jure nititur, eademque pactis respicit, quae ibo ipsa. T. 10 c. 690 D.
Donatio propter nuptias sequitur pacta nuptialia. Ibidem E.
Donatio rei corporalis quo non valebat, nisi interveniret emancipatio solennis, & res incorporea, nisi interveniret solennis cessio iuris. T. 10 c. 878 A.
Donatio separatur a transactione. Ibidem B.
Donatio insufficiens ea est, quae liberis portionem debitam auferet, aut minuit. T. 10 c. 938 E.
Donatio causa mortis quamam dicatur. T. 10 c. 972 C.
Donatio, quae praeferet titulum verditionis, an pariat actionem ex vendito. T. 10 c. 997 D.
Donatio manumittionis causa facta inter virum, & uxorem an valeat. T. 10 c. 1052 B.
Donatio inter virum, & uxorem quomodo confirmetur. Tom. 10 c. 1096 E.
Donatio filentio confirmata retractabitur ad tempus facta donationis. T. 10 c. 1097 A.
Donatio inter viros non est ex hereditate. T. 10 c. 1103 B.
Donatio inter virum, & uxorem legibus vetita, an possit praetextu pietatis, & benevolentiae confirmari. T. 10 c. 1115 C. D.
Donationis legi modus est confinitus. T. 10 c. 488 C. D.
Donationis nomen pro se solum non facit donationes, sed mens donantis, & accipientis. Tom. 3 c. 671 D.
Donationis propter nuptias praedia, ne conditiate quidem mulieri, alienentur. Tom. 3 c. 1105 C. & seq.
Donationis certus modus est lege constituitur, certumque pondus. T. 1 c. 488 C.
Donationis tempus, quam testamenti causa. T. 1 c. 1341 B.
Donationis improbandae causa quae fiunt. T. 1 c. 901 D.
Donationis innoxiabatur causam jus praedictis praebet. Ibidem.
Donationis inhibendae causam jus praebat. T. 2 c. 904 E.
Donationum non corrigit emancipatio. T. 2 c. 907 D.
Donationis causa qui fundum alienaverit, non ipsum retinentem propter impensas facit, quia domini res ab eo injectas continuo efficit. T. 2 c. 1119 A. B.
Qui donationis causa aliquid promisit, ex morte non debet obstare, si quod promisit, conferat in numero, pondere, vel mensura. Ibidem D.
Donationis insufficiens querela intituletur apud Praefectum urbi. T. 7 c. 1379 E.
Donationis inter vivos collatio an, & quando fiat. T. 7 c. 207 B.
Donationis, vel mortis nomen an implicitam in essentia causa donationibus. T. 7 c. 1475 E.
Utrum donationis, an legati inter donationem causa mortis obtinere oporteat. T. 8 c. 951 D.
Donationis, & venditionis discrimen. T. 8 c. 541 B.
Donationis genere mutatur donationum, etiam traditione non legata. T. 8 c. 716 C.
Donationis rescissio superveniens bus liberis. T. 9 c. 1331 B.
Donationis pactio, & pollicitatio in quo differant. Tom. 9 col. 74 B.
Donationis revocandae causa. Tom. 9 c. 1351 C. & seq.
De donationis propter nuptias collationes. T. 9 c. 689 B. C. & seq.
De donationis simplices collationes. T. 9 c. 605 B.
Donationis causa permittit alumno suum pecunam accipere, imperitia est donatio, antequam accepeit; perfecta, si acceperit. T. 9 c. 245 B.
Donationis perficiendae rerum corporalium ratio. T. 9 c. 1331 C.
Donationis legatum petebitur tantum per ablionem in personam. T. 9 c. 81 C.
Donationis infinitio quid. T. 9 c. 1339 A.
Donationis causa stipulatio annus interpositio quo casu egeat, vel non egeat infinuatione. T. 10 c. 111 B.
Donationis species est dos. T. 10 c. 975 D.
Donationis propter nuptias species quodnis inestt contractus. T. 2 c. 1089 A.
Donationi inter vivos quae lex modum imposuerit. T. 7 c. 938 B.
Donationi res ei, cui quam donant non possum, consentire non poffum. T. 10 c. 1022 C.
Donationes propter nuptias fratres inter se conferunt. T. 3 c. 79 B. C.
Donationem propter nuptias inter servos, & servas non esse. T. 3 c. 1031 B.
Donationem propter nuptias infinuatione non egere. T. 2 c. 1143 C.
Donationem simplicem infinuandam esse. T. 2 c. 1143 C.
Inter donationis causa, & inter vivos donationem differentia quae. T. 3 c. 995 A.
Donationem licitam, an faciant fructus, & voluerint. T. 4 c. 1139 D.
Donationem non fieri nudo ratio. T. 4 c. 787 A.
Donationem pecuniae non valere, quam maxime donantis non inter viros. T. 6 c. 151 E. an usura ejus petenae ad mulierem pertinent. Ibid.
Donationem inter virum, & uxorem non valere. T. 7 c. 1155 B.
Donationem an conferat fratribus institutis. T. 7 c. 308 B.
Donationes inter vivos, & donationem an querela insofficiendi complectatur, vel recindat. T. 7 c. 195 C. D.
Donationem maritus potuit revocare poenitentia. T. 7 c. 1210 E. & c. 1211 A.
Donationem immodicam, collatam in extraneum, liberi possunt sibi petere nati non revocatae in foldum, fed pro ratione falcidiae tantum. Ibid. E.
Donationem inter patrem, & filium, filiumve familias non valere, & concellionem esse potius, quam donationem. T. 7 c. 1253 B.
Coniunctorum a patre in alios familias collatam non valere, nec mortis confirmari. T. 7 c. 524 C. D.
Iudice confirmari morte. Ibidem D.
Donationem mortis causa qui accepit, an possit petere contra tabulas. T. 8 c. 61 D.
Donationem propter nuptias, a parentibus profectam, an omnes liberi inveniem libi conferant. T. 8 c. 95 C. D.
Donationem simplicem an liberi in vicem conferant. Ibid. D.
Donationem implicitam an emancipati conferant. T. 9 c. 91 A.
Donationem fieri inter virum, & uxorem fungi partibus fideicommissi, vel donationis causa mortis, quia morte donantis confirmatur. T. 9 c. 909 B.
Donationem omnem perfici nudo consensu. T. 9 c. 1041 E.
Donationem collatam in extraneum, & immensam liberi revocabant in totum. T. 9 c. 32 A.
Donationem omnem valere inter sponsum, & sponsam. T. 9 c. 438 B.
Adversus donationem an detor refitutio minori. T. 10 c. 897 D. & c. 899 B.
Ad donationem perfectam quid fit desiderandum. T. 10 c. 1098 D.
Donatione unius *rei in duos* facta, potior est ille, qui res donata traditur. T. 1 c. 488 A.
De donatione inter coniuges matrimonii contemplatione facta confutatio. T. 1 c. 601 C.
In donatione: expressa sufficit voluntas. T. 1 c. 445 A.
De donatione inter sponsos. T. 5 c. 559 D.
De donatione mortis causa, quae recepta est inter coniuges. T. 6 c. 115 E.
De donatione mortis causa, & revocatione illius. T. 6 c. 438 A. & seq.
Donatione facta inter virum, & uxorem, si ita moriantur, an res donata redatur, & cur. T. 7 c. 1467 C.
In donatione concurrere debet idem affectus ex parte donatis, & accipientis. T. 7 c. 694 A.
De donatione causa mortis, & de falcidia deducenda de donatione causa mortis. T. 7 c. 1328 C.
De donatione fub modo. T. 7 c. 678 C.
De donatione propter nuptias qui agit, certat de lucro adventitio. T. 9 c. 1218 A. mulieri agenti de donatione propter nuptias non datur nifi privilegium temporis. Ibid. B.
De donatione, quae fit ad incertum tempus. T. 9 c. 1350 C.
Donationes directae. T. 1 c. 87 C.
Donationes causa mortis inter viruin, & uxorem recepta funt. Tom. 3 c. 520 C.
Donationes inter vivos fraudare patronum debere portione pofiuli, si modo fiant fine dolo malo. T. 1 c. 1355 A.
Donationes mortis causa ad legatorum exemplum capi. T. 3 c. 283 D.
Donationes mortis causa quibus cuiffi fiunt. T. 1 c. 440 C. D.
Donationes inter virum, & uxorem unde originem duxerunt. T. 1 c. 783 C.
Donationes propter nuptias fodie fant penitus ex usu fublatae. T. 3 c. 117 D.
Donationes causa mortis, & legata in quo differant. T. 4 c. 1145 C. & seq.
Donationes causa mortis legatis comparantur. T. 4 c. 1143 D.
Donationes fi facta fint ante contractum capitale crimen, quid juris. T. 4 c. 1339 B. & seq.
Donationes in sponsam nuptiis non frequentis, an valeant. T. 5 c. 885 E.
Donationes in favorem Ecclesiae facta, quisnam fiat interpretandae. T. 6 c. 1023 B.
Donationes Episcoporum modum excipiunt a Concilio Toletano. Vide, Concilium Toletanum.
Donationes iure civili fructus accipiendae. T. 6 c. 1038 D. imitatione indigent. Ibid. C.
Donationes Principum, & privatorum quomodo differant. Ibid. B.
Donationes, quae ab initio non valent, an confirmetur morte, & voluntate testatoris, five donatoris. T. 6 c. 733 E.
Donationes causa mortis an legatorum instar obtinant an donationibus inter vivos, & an in mortis causa capiendus. T. 6 c. 404 B.
Donationes causa mortis fiffile institues quae. T. 6 c. 422 A.
Donationes mortis causa, quae legatorum instar obtinent, an per uxorem, & eius moriantur, an res donata redatur, & cur. T. 7 c. 1467 C.
In donatione concurrere debet idem affectus ex parte donatis, & accipientis. T. 7 c. 694 A.
De donatione causa mortis, & de falcidia deducenda de donatione causa mortis. T. 7 c. 1328 C.
De donatione fub modo. T. 7 c. 678 C.
De donatione propter nuptias qui agit, certat de lucro adventitio. T. 9 c. 1218 A. mulieri agenti de donatione propter nuptias non datur nifi privilegium temporis. Ibid. B.
De donatione, quae fit ad incertum tempus. T. 9 c. 1350 C.
Donationes directae. T. 1 c. 87 C.
Donationes causa mortis inter viruin, & uxorem recepta funt.
Donationes inter viros fraudare patronum debere portione pofiuli, si modo fiant fine dolo malo. T. 1 c. 1355 A.
Donationes mortis causa ad legatorum exemplum capi. T. 3 c. 283 D.
Donationes mortis causa quibus cuiffi fiunt. T. 1 c. 440 C. D.
Donationes inter virum, & uxorem unde originem duxerunt. T. 1 c. 783 C.
Donationes propter nuptias fodie fant penitus ex usu fublatae. T. 3 c. 117 D.
Donationes causa mortis, & legata in quo differant. T. 4 c. 1145 C. & seq.
Donationes causa mortis legatis comparantur. T. 4 c. 1143 D.
Donationes fi facta fint ante contractum capitale crimen, quid juris. T. 4 c. 1339 B. & seq.
Donationes in sponsam nuptiis non frequentis, an valeant. T. 5 c. 885 E.
Donationes in favorem Ecclesiae facta, quisnam fiat interpretandae. T. 6 c. 1023 B.
Donationes Episcoporum modum excipiunt a Concilio Toletano. Vide, Concilium Toletanum.
Donationes iure civili fructus accipiendae. T. 6 c. 1038 D. imitatione indigent. Ibid. C.
Donationes Principum, & privatorum quomodo differant. Ibid. B.
Donationes, quae ab initio non valent, an confirmetur morte, & voluntate testatoris, five donatoris. T. 6 c. 733 E.
Donationes causa mortis an legatorum instar obtinant an donationibus inter vivos, & an in mortis causa capiendus. T. 6 c. 404 B.
Donationes causa mortis fiffile institues quae. T. 6 c. 422 A.
Donationes mortis causa, quae legatorum instar obtinent, an per uxorem, & eius moriantur, an res donata redatur, & cur. T. 7 c. 1467 C.
In donatione concurrere debet idem affectus ex parte donatis, & accipientis. T. 7 c. 694 A.
De donatione causa mortis, & de falcidia deducenda de donatione causa mortis. T. 7 c. 1328 C.
De donatione fub modo. T. 7 c. 678 C.
De donatione propter nuptias qui agit, certat de lucro adventitio. T. 9 c. 1218 A. mulieri agenti de donatione propter nuptias non datur nifi privilegium temporis. Ibid. B.
De donatione, quae fit ad incertum tempus. T. 9 c. 1350 C.
Donationes directae. T. 1 c. 87 C.
Donationes causa mortis inter viruin, & uxorem recepta funt.

morte confiuentur. T. 7 c. 1075 E.
Donationes in uxorem collatæ, & morte donatoris confirmatæ, an patiantur falcidiam. T. 7 c. 1421 A.
Donationes nulla voluntate perfectæ ab intestatiorum traditionis in se habentur. T. 7 c. 1734 B.
Donationes an adquiratur invito. T. 8 c. 4 D.
Donationes causa mortis an condemnatione detractarii infirmentur. T. 8 c. 61 C.
Donationes causa mortis quibus personis conferuentur, testamentorum rescisso per bonorum possessionem contra tabulas. Tom. 8 c. 60 B. C.
Donationes causa mortis similes fuit legatis. T. 8 c. 61 C. D. E. in quibus differunt. Ibid. E.
Donationes inter uiros an revocentur ob ex alienum donatoris. T. 8 c. 61 B.
Donationes inter uiros an revocentur condemnatione donatoris. Ibidem B. C.
Donationes mortis causa in liberis & parentibus ultra viriles conseruentur, bonorum possessione contra tabulas petita. T. 8 c. 62 A.
Donationes mortis causa rescisse liberis, & parentibus an conseruentur, petita bonorum possessione contra tabulas. T. 8 c. 62 A.
Donationes mortis causa an, & quibus personis conseruentur, petita bonorum possessione contra tabulas. T. 8 c. 62 A.
Donationes inter uirum, & uxorem mortibus Populi Romani prohibitæ sunt. T. 8 c. 674 B. & c. 765 C.
Donationes mortis causa non infinuantur. T. 8 c. 61 E.
Donationes propter nuptias qui, & quibus conferant. T. 8 c. 100 E.
Donationes quæ apud acta infinuari debent. T. 9 c. 284 A.
Donationes quæ revocantur liberis superstitibus, aut superuenientibus. T. 9 c. 31 E.
Donationes infinuationem exigunt apud acta, quod alia negotia non exigunt. T. 9 c. 1723 D.
Donationes omnes ex Regum Francorum constitutionibus infinuantur. T. 9 c. 284 A.
Donationes inter uirum, & uxorem cur ab initio ipso iure non valeant, & indigant confirmatione. T. 9 c. 733 A.
Donationes mutuæ inter conjuges cur non valent. Ibidem.
Donationes inter uiros inter uirum, & uxorem prohibitæ sunt. Tom. 9 c. 998 E.
Donationes quæ fine actis valent. T. 9 c. 284 A.
Donationes causa mortis comparantur legitis. T. 9 c. 1357 B.
Donationes factæ a reo an valeant. T. 9 c. 1356. D. E.
Donationes inter uiros, juro perfiliæ, pœnitentia nullo modo revocantur. T. 9 c. 1355 A.
Donationes propter nuptias quid. T. 9 c. 438 A. & seq.
Donationes publicabantur. T. 9 c. 715 A.
Donationes propter nuptias, & exceduntsoo aureos, non valent sine adforum, sive monumentorum publicorum infinuatione, & scriptura, nisi sint muliebrius monetarius 25 aureorum. T. 9 c. 485 A.
Donationes non infinuatæ non confirmat Senatus consultum. Tom. 9 c. 535 E.
Donationes infinuationem non deferunt ob eo factum. T. 9 c. 481 E.
Donationes causa mortis nuda voluntate, & pœnitentia revocari possunt. T. 9 c. 1358 B.
Donationes propter nuptias quo tempore in usu esse cœperint. T. 10 c. 670 C.
Donationes causa mortis nominatim confirmantur in tempus mortis. T. 10 c. 906 E.
Donationes causa mortis an fint infiar legatorum, testamento fiducit facto. T. 10 c. 719 E.
Donationes in Ecclesiis collatæ valent, etiam factæ propinquis. T. 10 c. 817 A.
An valeant sine infinuatione. Ib. B.
Donationes, si non excedant quingentos aureos, valent, & si non fint repudiæ in acta, vel monumenta. Ibidem B. C.
Donationes ab pollint fuscipere Urbani magistratus. T. 10 c. 860 B.
Donationes mortis causa contrahibus comparantur. T. 10 c. 1047 B. an legatis. Ibidem, & c. 1049 B.
Donationum mortis causa, & non mortis causa quomodo fint generis. T. 11 c. 86 A.
De donationibus, & propter nuptias usufructu. T. 1 c. 1019 A. & seq.
De donationum propter nuptias infinuatione. T. 2 c. 1140 B.
Donationum restitutione. T. 2 c. 1054 E.
De donationum inter uirum, & uxorem. T. 1 c. 914 E.
Donationum causa mortis quotnam fint species, & differentiæ. T. 6 c. 117 E. & c. 118 A.
In hoc conuenunt, quod fint revocabiles. Ibidem c. 118 A.
Donationum genera quot fint. T. 8 c. 957 C. D.
Donationibus modum imposuit lex Cincia. T. 1 c. 813 D. & Tom. 6 c. 688 E. & c. 1038 C. & Tom. 9 c. 59 D.
Donationibus omnibus modum certum imposuit lex Cincia. Tom. 6 c. 693 D.
Ad donationes meras tantum lex Cincia pertinet, non ad remunerationes inrefimabilis beneficii. T. 4 c. 788 E.
De donationibus factis a Decurionibus. T. 1 c. 1122 D.
De donationibus ante nuptias, vel propter nuptias, & sponsalitius. T. 2, col. 315 B.
De donationibus sacra forma, & de adscriptitis. T. 2 c. 1166 C.
In donationibus inter viros cur causionem Mucianæ non fit locus. T. 3 c. 415 D.
In donationibus inter conjunctos perfidiosa reuocatio fabulitas non obseruatur. T. 1 c. 645 A.
De donationibus inter virum, & uxorem. T. 1 c. 691 C. & c. 698 D. E. & c. 784 B. C.
De donationibus immensis in libertos collatis. T. 1 c. 1113 C.
De donationibus immensis, & inofficiosis. T. 3 c. 122 E.
In donationibus propter nuptias idem modus obseruatur, ac in dotibus. T. 4 c. 281 D.
In donationibus retentio usufructus habetur pro traditione. Tom. 4 c. 787 A.
In donationibus mortis causa legi Falcidiæ locus est exemplo legatorum. T. 4 c. 1144 A.
In donationibus ex causam rationcontrarium efficiat. T. 4 c. 906 B.
In donationibus causa mortis an lex falcidia locum habeat. T. 6 c. 104 A.
De donationibus vel inter viros, vel mortis causa factis. T. 6 c. 697 C. & seq.
In donationibus ex alienum etiam deducendum est. T. 8 c. 57 E.
De donationibus infinuandis. T. 1 c. 613 A. B. & T. 9 c. 1340 E. & c. 1341 A. & seq.
De donationibus, & adquisitionibus titulus effe fatiuum hominum, & cur. T. 9 c. 1341 A.
De donationibus inter virum, & uxorem, & a parentibus in liberos factis, & de restitutione. Tom. 6 c. 731 D. & T. 9 c. 531 E.
De donationibus. T. 1 c. 88 A. & c. 98 C. D. & c. 674 C. D. & c. 691 A. & seq. & c. 835 B. & T. 2 c. 571 E. & T. 6 c. 1130 C. & seq.
De donationibus causa mortis, quæ fiunt ei, quem lex Julia & Papia prohibet capere, quem facit senatusconsultum Tom. 6 c. 1158 A.
Donationes jura non sunt, nisi fiant piectatis causa. T. 9 c. 1340 B.
De donationibus mortis causa. T. 1 c. 440 C. & c. 835 D. & T. 9 c. 1355 A. & seq.
De donationibus, quæ sub modo, vel conditione, vel ex certo tempore conficiuntur. T. 1 c. 575 A. & T. 9 c. 1340 B. C.
De donationibus revocandis. Tom. 9 c. 1351 B. & seq.
De donationibus erat lex Cincia. T. 9 c. 57 D.
In donationibus deterior est conditio mariti, & uxoris, quam extraneis, & penitus ignoti hominis, cui liceat donare. T. 9 c. 535 C.
Donatio omnibus bona inter viros, an ea dedutio ante alieno donata intellegatur. T. 9 c. 1387 D.
Dentitiarum parabapitistiata donatio. T. 2 c. 1088 D.
Donatitia, & Donatiarum fortia in plures fectas distertia. T. 10 c. 829 A.
Pro donato titulus an fit lucratiuus. T. 6 c. 109 C.
Donator, & fiipulanti promittit, tenetur. T. 1 c. 488 C.
Donator de euictione non tenetur. Ibidem B.
Donator non tenetur in id, quod interest, de euictione, venditor vero tenetur in omne id, & T. 4 c. 800 D.
Donator an tenetur de euictione. T. 6 c. 1135 B.
Donator ex causa retui debitor est, non donator sine causa. Tom. 5 c. 1172 A.
Donator est, qui benigne, & liberaliter, & propensissimo animo dat. T. 6 c. 116 C.
Donator, & donatarius si simul perierint naufragio, ruina, ut demonstratum est, quo eorum euiuerit superuixisse. T. 7 c. 1465 E.
Donator mortis causa si intestatus decesserit, an poterit queri filius, qui succedit ab intestato, si ei non superfit viriliis. T. 8 c. 61 D.
Donator, & venditor in quo differunt. T. 9 c. 1321 E.
Donator tenetur promittere non cogitur de euictione rei donatæ. T. 9 c. 1295 C.
Donator ne redde pacifcatur, ne donatarius rem donatam alienet, non tantum certis personis, sed & nulli prorsus. T. 10 c. 941 C.
Donator an cogitur rem donatam tradere donatario, donatione perfecta nondum consensu. Tom. 10 c. 1014 C.
Donatori incumbit necessitas traditionis. T. 1 c. 87 A.
Donatori plurium fuccurritur, quam ei, a quo vetenti detinetur exigitur. T. 8 c. 765 C. D.
De donatorum collatione, & de euindicatione. T. 1 c. 691 B.
Donaui filio ex fine, ut creditoribus meis satisfaciant non satisfiant, non sequitur res; creditores ob rem dati dabitur fratri, qui mihi heres extitit. Erit & aliis ex, contractibus præscripsit verbis, ut fcilicet satisfaciat creditoribus, vel prestet quanti interest, non ut dicatur reddat. Tom. 6 c. 130 E. & c. 131 A.
Dotis dotis non est contestius, nisi in aliquod negotium fit insinuatum. T. 1 c. 923 A.
De donis, & muneribus. T. 3 c. 150 B.
Donis lege Julia certos numerus conflituitur est, quas magistratibus urbanis conferuntur. T. 8 c. 619 C.
Donis mutuis libertus & patronus fe fe afficiebant. T. 9 c. 32 A.
Verba dono, vel lege non semper donationem, aut legatum facient.
Tom. 2 c. 1331 B.
Dono est verbum directum, aliquando pro precario accipitur. Tom. 4 c. 1082 D.
Donum qui significet. T. 8 c. 618 E.
Donum, & munus differunt. Ibid.
Donum a donatione potest deduci, ut pallium a pallione. T. 9 c. 26 A.
Donum, & donatio utumque dicitur. Ibidem.
Dormitator dicitur for nocturnus. T. 4 c. 356 B.
Dos quid fit. T. 1 c. 983 B.
Dos aut datur, aut dicitur, aut profitetur. T. 1 c. 23 B. & Tom. 5 c. 398 E.
Dos dicitur folemnibus verbis fine interrogatione. T. 1 c. 32 B.
Dos fine acceptione non est. Tom. 3 c. 332 A.
Dos Silæ nomine femel funfta nemque minui, neque adimi potest. Tom. 1 c. 1364 E.
Dos fungi dicitur, cum datur, vel cum redditur. T. 3 c. 182. C.
Dos tenetur ex certo tempore, vel honorem mariti. T. 1 c. 706 B.
Dos appellatur donatio propter matrimonium, non illi fatuum reddendæ. T. 4 c. 277 B.
Dos ibi non est, ubi non fant nuptiæ. T. 4 c. 1161 E.
Tota dos utrum ad virum pertinet quali præmorius filio, an partedimidia filiorum, quos premortuus uxore. T. 4 c. 987 D.
Dos cadura fit ex quinque legibus tantum publicum fuit habitum. T. 1 c. 1493 C. omne crimen plerumque exaspertur in militem. Ibidem c. 1494 A.
Dos adventitia ipso jure apud maritum remanet. T. 4 c. 918 A. hoc multæ leges probant. Ibidem.
Dos aut antecedit, aut sequitur nuptias. T. 4 c. 985 A.
Dos confiituere matrimonio minui, vel tolli non potest, excepto certis casibus, quæ in l. 37 §. 1. *de iure dot.* enumeratur. T. 4 c. 1437 A.
Dos data propter illicitum matrimonium adimitur fit. T. 4 c. 1435 C.
Dos est propium filiæ patrimonium. T. 4 c. 997 D.
Dos reperitafio, sive pretium oneratum matrimonii. T. 4 c. 981 B. hæc a Martino Capella dicitur reperitatrix. Ibidem.
Dos fratribus conferitur, & communicatur ab intestato, non ex testamento. T. 4 c. 1322 B.
Dos, quæ femel fuscitata est, amplius minui non potest. T. 4 c. 1435 A.
Dos un femper debeat esse certa. T. 4 c. 985 B. & seq.
Dos ab herede patris an, & quando petipoffit. T. 5 c. 555 E.
Dos, dirempto matrimonio, an parentibus debeat. T. 5 c. 162 A.
Dos est patrimonium mulieris. T. 5 c. 385 A.
Dos quo pacto deterior non fat, fed deterior facta videri possit. T. 5 c. 70 D.

Dos non est verbum directum, aliquando pro precario accipitur. Tom. 4 c. 1082 D.
Donum qui significet. T. 8 c. 618 E.
Donum, & munus differunt. Ibid.
Donum a donatione potest deduci, ut pallium a pallione. T. 9 c. 26 A.
Donum, & donatio utumque dicitur. Ibidem.
Dormitator dicitur for nocturnus. T. 4 c. 356 B.
Dos quid fit. T. 1 c. 983 B.
Dos aut datur, aut dicitur, aut profitetur. T. 1 c. 23 B. & Tom. 5 c. 398 E.
Dos dicitur folemnibus verbis fine interrogatione. T. 1 c. 32 B.
Dos fine acceptione non est. Tom. 3 c. 332 A.
Dos Silæ nomine femel funfta nemque minui, neque adimi potest. Tom. 1 c. 1364 E.
Dos fungi dicitur, cum datur, vel cum redditur. T. 3 c. 182. C.
Dos tenetur ex certo tempore, vel honorem mariti. T. 1 c. 706 B.
Dos appellatur donatio propter matrimonium, non illi fatuum reddendæ. T. 4 c. 277 B.
Dos ibi non est, ubi non fant nuptiæ. T. 4 c. 1161 E.
Tota dos utrum ad virum pertinet quali premortuus filio, an partedimidia filiorum, quos premortuus uxore. T. 4 c. 987 D.
Dos cadura fit ex quinque legibus tantum publicum fuit habitum. T. 1 c. 1493 C. omne crimen plerumque exaspertur in militem. Ibidem c. 1494 A.
Dos adventitia ipso jure apud maritum remanet. T. 4 c. 918 A. hoc multæ leges probant. Ibidem.
Dos aut antecedit, aut sequitur nuptias. T. 4 c. 985 A.
Dos confiituere matrimonio minui, vel tolli non potest, excepto certis casibus, quæ in l. 37 §. 1. *de iure dot.* enumeratur. T. 4 c. 1437 A.
Dos data propter illicitum matrimonium adimitur fit. T. 4 c. 1435 C.
Dos est propium filiæ patrimonium. T. 4 c. 997 D.
Dos reperitafio, sive pretium oneratum matrimonii. T. 4 c. 981 B. hæc a Martino Capella dicitur reperitatrix. Ibidem.
Dos fratribus conferitur, & communicatur ab intestato, non ex testamento. T. 4 c. 1322 B.
Dos, quæ femel fuscitata est, amplius minui non potest. T. 4 c. 1435 A.
Dos un femper debeat esse certa. T. 4 c. 985 B. & seq.
Dos ab herede patris an, & quando petipoffit. T. 5 c. 555 E.
Dos, dirempto matrimonio, an parentibus debeat. T. 5 c. 162 A.
Dos est patrimonium mulieris. T. 5 c. 385 A.
Dos quo pacto deterior non fat, fed deterior facta videri possit. T. 5 c. 70 D.

Dos an in divisionem rerum uxoris-rum venait. T. 5 c. 904 A. B.
Dos an sit penalio onerum matrimonii. T. 5 c. 921 E.
Dos receptitia quæ sit. T. 5 c. 955 C. D.
Dos favorabilis. T. 6 c. 1035 B.
Dos non fabitur marito vergentiali inopem nisi datis fideiussoribus. T. 6 c. 1149 C D. faltem fine fideiussoribus juratoria cautione. Ibid. D. E.
Dos quandoquidem reddenda est post divortium factum. T. 6 c. 1211 D E.
Dos fideiussori reddenda est tribus pensionibus, annua, bina, trina die. Ibidem E.
Dos adventitia, mortua uxore in matrimonio, an lucro maneat cedat, vel patris, in cujus potestate maritus est; aut etiam dos profectitia, & pater non sit. Tom. 6 c. 161 C.
Dos adventitia est, quam quivis aliius dedit. T. 6 c. 1113 A. morte mulieris an remanent apud maritum. Ibidem.
Dos adventitia, quæ non remanet apud maritum, an redeat ad extraneum, qui eam dedit, morte mulieris. T. 6 c. 48 C.
Dos an impendum funeris debeat, an heres mulieris. Ibidem D.
Dos profectitia etiam est, quam pater mulieris dedit. T. 6 c. 113 A. an morte mulieris redeat ad patrem. Ibidem.
Dos adventitia & profectitia in quibusnam differant. Ibidem.
Dos an sit res communis patris & filii. T. 6 c. 377 C.
Dos an sit res alienum uxoris. T. 6 c. 135 A.
Dos a patre promitta, falso existimante, se filia fuse debitorem esse, an obliget. T. 6 c. 109 A. B.
Dos an redeat ad patrem, filia in matrimonio mortua. Tom. 6 c. 633 A.
Dos profectitia de fundo data a patre pro filiasfamilias, diverso, aut morte viri dirimente matrimonio, a patre petet repeti, quia communis est. Ibidem B.
Dos constante matrimonio computatur non potest, in excutiendis bonis mariti vocati ad munus publicum a creditoribus fibilentur. T. 6 c. 511 E. & c. 512 B.
Dos an ex casu profitie auferri matrin. T. 6 c. 512 B.
Dos an redatur hoc genere uxori potius, quam detur. T. 6 c. 758 A.
Dos a patre data filiæ nomine, mortua in matrimonio filia, utrum redeat ad patrem, sive filia fuerit in potestate patris, sive emancipata. T. 6 c. 488 C quæ data est pro filia emancipata, dos profectitia utrum sit, & utrum morte filiæ soluto matrimonio redeat ad patrem. Ibidem.
Dos pro muliere ab extraneo promissa. T. 6 c. 488 E.
Dos olim non tantum datione, vel stipulatione constituebatur, sed etiam dotilione dotis extra stipulationem. T. 6 c. 105 C.
Dos filei mulieri debet, soluto matrimonio. T. 6 c. 225 A.
Dos efficitur proprium filiæ patrimonium. T. 6 c. 109 C.
Dos potest arbitio mulieris citra pactionem mutari, matrimonio nondum contracto. T. 6 c. 112 A. B.
Dos sive profectitia, sive adventitia, divortio facto a patre repeti potest cum consensu filiæ, & fine ejus voluntate pater procuratorem dare non potest ad dotem repetendam. T. 6 c. 113 E. & c. 114 A.
Dos licet constante matrimonio in bonis virili, est tamen in usuris jure. T. 6 c. 161 C.
Dos mortifera. Ibidem.
Dos quando olim exigebatur, & quando hodie. T. 7 c. 723 C.
Dos profectitia, marita mulieres, redit ad patrem. T. 7 c. 927 B.
Dos quæ dicatur receptitia. Tom. 7 c. 1469 C.
Dos quæ nulla, fruitia legatur. T. 7 c. 1308 D.
Dos quæ sit. T. 7 c. 1490 E.
Dos quomodo constituatur. T. 7 c. 1039 A. fomitis est dotioni. Ibid.
Dos relegatur servus, quam legatur. T. 7 c. 1426 B.
Dos si in pecunia consistat, an minuatur per impensas necessarias. T. 7 c. 1400 A.
Dos, soluto matrimonio morte maritii, an proprer liberos retineri possit. T. 7 c. 1409 A. B.
Dos uxori si prælegata fit, & simul cum marito interiit, an heredibus uxoris redenda sit. Tom. 7 c. 1469 D. E.
Dos divisionem recipere potest. T. 7 c. 1305 B. & feq.
Dos filiæ proprietas. T. 7 c. 1117 A.
Dos heredi instituto ex asse inutiliter legatur. T. 7 c. 1420 C.
Dos inutiles uxori frustra legatur. T. 7 c. 1397 B.
Dos interdum quasi indigno auferitur. T. 7 c. 1418 A.
Dos judicio rei uxoriæ quando redatur. T. 7 c. 1399 A.
Dos legata an fiat caduca propter matrimonium illicitum. Tom. 7 c. 1479 A.
Dos magnæque dicatur. T. 8 c. 105 D.
Dos prælegata quando reddenda sit. T. 7 c. 1399 A.
Dos, quam retinet maritus, aut heres ejus, uxore premortua, an fit lucrum adventitium. T. 7 c. 1468 A.
Dos quando videatur legata. Tom. 7 c. 1409 C.
Dos quando uxori superstiti reddatur ex actione rei uxoriæ. Tom. 7 c. 1399 A.
Dos uxori legata an ei debeatur integra fine deductione rerum donatarum. Ibidem D.
Dos legata filio exheredato patris testamento, quam ille a nuro accepit, si matrimonium divortio solutum fuerit, an maneat, vel viro debeatur. T. 7 c. 1419 A. B.
Dos filia familias ab uxore data adquiritur filio, qui pro filiæ ture potestatis. T. 7 c. 1424 A.
Dos amortua uxore in matrimonio, an apud viram remaneat. Tom. 7 c. 1482 A.
Dos potest prælegari uxori non instituta. T. 7 c. 1469 E.
Dos profectitia an mortua uxore apud virum remaneat. Tom. 7 c. 1466 A.
Dos an fiat caduca, si mariius uxorem occiderit, vel dolo ejus uxor interierit. T. 7 c. 1482 A.
Dos an fiat caduca, si mulier proximalis nupserit ei, qui in provincia officium gerit. T. 7 c. 1480 A.
Dos an legetur his verbis: *uxor quod mihi debit, e medio fumat*. Tom. 7 c. 1416 D.
Dos a nuro accepta fi filio exheredato legata fit, an ea, mortuorum divortio facto, mulieri, vel viro debeatur. T. 7 c. 1419 A. B.
Dos in ob morei mulieris retineri possit ab herede, solutoque matrimonio morte mariti. T. 7 c. 1413 A.
Dos an potit dedici in compromissum hereditatis, & rationem fallidia. T. 7 c. 1410 A.
Dos an remaneat apud virum, mortua in matrimonio uxore. Tom. 7 c. 1409 E.
Dos an redeat uxori & communes liberi interveniant, vel ita convenerit, ne restituatur uxori. T. 7 c. 1380 D.
Dos an venait in fideicommissum hereditatis filio matris heredis indiviso, & regum hereditatem alii restituere, uxore illo in matrimonio mortua. T. 7 c. 1409. E. & c. 1410 A.
Dos, aut pars dotis, quæ illiterata est, an nulla, aut retinenda insiimatia fieri possit. T. 7 c. 1421 B.
Dos, aut res, quæ legata est, fi non exdet, an legatum valeat. Tom. 7 c. 1401 C.
Dos, & donatio propter nuptias an querelam inofficioli excludant, & an confeantur. T. 7 c. 207 C.
Dos, confiante matrimonio, an sanatio an petit posiit. T. 7 c. 1503 C.
Dos a marito legata non folet, nisi et, qui debet reddi. T. 7 c. 1416 B.
Dos adventitia, mortua muliere pereat virum manet. T. 7 c. 927 B.
Dos adventitia in mortua uxore apud virum remanet. T. 7 c. 1466 A.
Dos æstimata, an inæstimata fit, quid interfit. T. 7 c. 1421 A.
Dos æstimata pacto fieri potest, etiam confiante matrimonio, inæstimata. Ibidem.
Dos non est redendata uxori, sed mariti, non restituatur recte uxori T. 7 c. 1151 E.
Dos confidere potest in pecunia. T. 7 c. 656 E.
Dos receptitia est causa mortis capio, quam extraneus in casum mortis uxoris a marito stipulatur. T. 7 c. 1121 B.
Dos adventitia lucro viri cedit. T. 8 c. 89 E. profectitia ad patrem redit, mortua in matrimonio filia. Ibidem c. 89 A. superfitibus liberis an ad patrem redeat. Ibidem C.
Dos an reversatur ad filium, & eum meritio dotis emancipatum exheredaverit. T. 8 c. 0 D.
Dos hodie dotium sortiebat, & nullarum respectatione habita ratione. T. 8 c. 592 B.
Dos quod melior, & fructuosior fitiis fit, an ea de re mariti ratio teneatur. T. 8 c. 594 B.
Dos quomodo an receptitia fit. T. 8 c. 596 D.
Dos quare dicatur receptitia, vel profectitia. T. 8 c. 60 C.
Dos fi legetur ei, quæ dotem non habet, an ex legatoris debetur, & petita fit bonorum possessio contra tabulas. T. 8 c. 75 D.
Dos, matrimonio soluto, debetur, non ante. T. 8 c. 69 E.
Dos an, & quamodo conferatur. T. 8 c. 108 A. dos conferatur cuione. Ibidem A.
Dos an contraitur defuitis impensis in eam factis. Tom. 8 c. 109 B.
Dos an mortua in matrimonio uxore, heredibus eius restituatur. T. 8 c. 445 C. an apud virum remaneat. Ibidem C.
Dos an repeti possit, constante matrimonio. T. 8 c. 144 D. E.
Dos fola traditione constituitur, non promissione. T. 8 c. 526 B.
Dos non est, nisi traditur. T. 9 c. 551 E. fola traditione constituitur. Ibidem c. 556 C.
Dos fil contractus. T. 9 c. 478 E.
Dos incerta nulla est. Tom. 9 c. 488 D.
Dos non est nisi matrimonio. T. 9 c. 519 C.
Dos inter donationes numeratur. T. 9 c. 1172 D.
Dos quomodo mutatur matrimonio certis ex causis repeti potest. T. 9 c. 1213 D.
Dos, quæ vis fit in bonis mariti, muliebris tamen est effectu ipso. T. 9 c. 1470 E.
Dos olim retinebatur ab omnes uxoris. T. 9 c. 536 D. & feq.
Dos promissa nuda conventione, matrimonii contrahendi causa, non petitur vel adhuc bona fide, vel adhuc ex uxoris, T. 10 c. 277 B.
Dos est res uxoris, non mariti, constante autem matrimonio in bonis mariti est. T. 10 c. 298 A.
Dos mariti perfecte non est, quia ex casu ei auferri potest. Ibidem A.
An dos profectitia ad patrem redire, adventitia penes maritum remanere, mortua in matrimonio filia, debeat. T. 10 c. 328 E.
Dos, quæ mariti lucro cederet, ob insuper habitam vindictam necessitate uxoris redigitur in fiscum. T. 10 c. 332 A. B.
Dos profectitia an remaneat apud virum uxore mortua. T. 10 c. 471 C.
Dos adventitia semper remanet apud maritum. Ibidem.
Dos fi prælegata fit, an reddatur heredibus uxoris, quæ illi fuerit cum marito. T. 10 c. 476 B.
Dos quasi indigno an auferatur. T. 10 c. 478 C.
Dos, quam retinet maritus, vel mortui heres, uxore premortua, non est lucrum adventitium, fed ei jam fibi quæstus retentio. T. 10 c. 620 D.
Dos an profit tenti filio, confiante matrimonio. T. 10 c. 623 A.
Dos uxori prælegata an fit extra rationem legis falcidiæ. Tom. 10 c. 829 D.
Dos an fiat caduca, nuptiis contra mandata contractis. T. 10 c. 671 D.
Dos adventitia, mortua in matrimonio muliere, semper remanet penes virum. T. 10 c. 812 D.
Dos, quam mulier petit ex legati causa, an profit retinere, veluti pignoris jure. T. 10 c. 921 D.
Dos adventitia, generatione mortuo, ad fiscum redigitur, & dos profectitia ex redit, quo profecta est. T. 10 c. 1050 D.
Dos non dotatis data, & post eadem nulla, an videatur donatio. T. 10 c. 1051 B.
Dos non ordinaria, & dos restituitur. Ibidem D.
Dos an in lucrum. Tom. 10 c. 1074 D.
Dotale superficium uxore volente alienari profit, non etiam ante. T. 3 c. 486 C.
Dotale prædium ne maritus invita alienet, lege Iulia de adulteriis caveatur. Tom. 4 c. 1371 B.
Dotale prædium est, cujus dominium mutatur per traditionem et adquisitum. T. 4 c. 955 C.
Dotalem fundum fi receperit mulier, nihilominus agere potest de furtibus. T. 5 c. 445 D.
Dotalem rem fi mariius cepit ex causa luxuriæ, an integra et fit ablio ex causa non luxuriæ, vitiodelicet liptulatione de dote. T. 8 c. 346 E.
Dotales discurrat res, quæ dotali pecunia comparata fuit. Tom. 6 c. 1039 D.
Dotales res insiimatæ periculo mutationis deteriores fieri. Tom. 7 c. 1421 A.

Dos an in divisionem rerum uxoriarum veniat. T. 5. c. 904. A. B.
Dos an sit profaniio onerum matrimonii. T. 5. c. 401. E.
Dos receptitia quo sit. T. 5. c. 555. C. D.
Dos favorabilis. T. 6. c. 1033. B.
Dos non foluitur marito recipienti propium nisi datis fideiussoribus. T. 6. c. 1140. C. D. faltem fine fideiussoribus juratoria cautione. Ibid. D. E.
Dos quandoquidem reddenda de poft divortium fuftum. T. 6. c. 122. D. E.
Dos quandoquam reddenda erat tribus penfionibus, annua, bina, trima die. Ibidem E.
Dos adventitia, mortua uxore in matrimonio, an lucro maneri cedat, vel patri, in cujus potestate maritus est; aut etiam dos profectitia, fi pater non fit. T. 6. c. 161. C.
Dos adventitia est, quam quivis alius dedit. T. 6. c. 113. A. mortre mulieris an remaneat apud maritum. Ibidem.
Dos adventitia, quae non remanet apud maritum, an redeat ad extraneum, qui eam dedit, morte mulieris. T. 6. c. 48. C.
Dos an imperfum fuaeris debeat, an heres mulieris. Ibidem D.
Dos profectitia etiam eft, quam pater mulieris dedit. T. 6. c. 113. A. an morte mulieris redeat ad patrem. Ibidem.
Dos adventitia, & profectitia in quibufdam differunt. Ibidem.
Dos an fit res communis patris & filiae. T. 6. c. 577. C.
Dos an fit res alienum uxoris. T. 6. c. 135. A.
Dos a patre promifta, falso existimante, fe filiae fuae debitorem esse, an obligat. T. 6. c. 109. A. B.
Dos an redeat ad patrem, filia in matrimonio mortua. Tom. 6 c. 633. A.
Dos profectitia de fuo data a patre pro filiofamilias, divortio, aut uxore viri dirimito matrimonio, a patre poftefi repeti, quia communis eft. Ibidem B.
Dos conflatre matrimonio comparari non potest, in excutiendis bonis mariti vocati ad munus publicum c. certo modo fubfidiatae. T. 6 c. 511 E. & c. 512 B.
Dos an ex caufa poffit auferri marito. T. 6 c. 522 B.
Dos an redeatur hoc genere uxori potius, quam detur. T. 6. c. 738. A.
Dos a patre data filio nomine, mortua in matrimonio filia, utrum redeat ad patrem, five filia fuerit in potestate patris, five emancipata. T. 6. c. 488. C. quo data eft filio emancipata, dos profectitia utrum fit, & utrum morte filiae foluto matrimonio redeat ad patrem. Ibidem.
Dos pro mulierem ab extraneo promifta. T. 6. c. 468. E.
Dos olim non tantum datione, vel ftipulatione conflituebatur, fed etiam dictione dotis cuta ftipulationem. T. 6 c. 105. C.
Dos folvi mulieri debet, foluto matrimonio. T. 6 c. 13. A.
Dos efficitur proprium filiae patrimonium. T. 6. c. 105. C.
Dos poteft arbitrio mulieris cuta paftionem mutari, matrimonio nondum contracto. T. 6. c. 114. A. B.
Dos five profectitia, five adventitia, divortio facto a patre repeti poftefi cum confenfu filiae, & fine ejus voluntate pater procuratorem dari non potest ad dotem repetendam. T. 6. c. 125. E. & c. 124. A.
Dos licet conflante matrimonio in bonis viri fit, eft tamen in uxoris jure. T. 6 c. 161. C.
Dos mortifica. Ibidem.
Dos quando olim a neqabetur, & quando hodie. T. 7 c. 723. C.
Dos profectitia, mortua muliere, redit ad patrem. T. 7 c. 1400. A.
Dos quae dicatur receptitia. Tom. 7 c. 1467. C.
Dos quae nulla, fructus legatur. T. 7 c. 1393. D.
Dos quod fit. T. 7 c. 1400. E.
Dos quomodo conflituatur. T. 7 c. 1050 A. fimilis eft dotioni. Ibid.
Dos relegatur verius, quam legatur, T. 7 c. 1426. B.
Dos fi in pecuniis conflifat, an mitaatur per impenfas necefarias. T. 7 c. 1400. A.
Dos, foluto matrimonio morte mariti, an propter liberos retineri poffit. T. 7 c. 1422. E.
Dos uxori fi prelegata fit, & fimul cum marito interiit, an heredibus uxoris reddenda fit. Tom. 7 c. 1467. D. E.
Dos divifionem recipere poteft. T. 7 c. 1210. B. & feq.
Dos filiae propria eft. T. 7 c. 137. A.
Dos heredi inftituto ex afe inutiliter legatur. T. 7 c. 1420 C.
Dos injuriis uxori fructus legatur. T. 7 c. 1397. B.
Dos interdum cauffi indigno auferitur. T. 7 c. 1478. A.
Dos judicio rei uxoris quando redatur. T. 7 c. 1397. A.
Dos legata an fit caduca propter matrimonium illicitum. Tom. 7 c. 1479. A.
Dos magna quae dicatur. T. 8. c. 105 D.
Dos prelegata quando reddenda fit. T. 7 c. 1399. A.
Dos, quam retinet maritus, aut heres ejus, uxore premortua, an fit tuta cum adventitium. T. 7 c. 1468. A.
Dos quando videatur legata. Tom. 7 c. 1400 C.
Dos quando uxori fuspefifti reddatur ex actione rei uxoriae. Tom. 7 c. 1399 A.
Dos uxori legata an ei debeatur integra fine deductione rerum donatarum. Ibidem D.
Dos legata filio exheredato patris testamento, quem ille a suro accepit, fi matrimonium diverfis foluum fuerit, an mulieri, vel viro debatur. T. 7 c. 1429 A. B.
Dos filio familias ab uxore data adquiritur focero per filium jure peculiaris. T. 7 c. 1424 A.
Dos, mortua uxore in matrimonio, an apud virum remanet. Tom. 7 c. 1480 A.
Dos postfi praelegari uxori non ififtitur. T. 7 c. 1467 E.
Dos profectitia an mortua uxore apud virum remaneat. Tom. 7 c. 1466 A.
Dos an fit caduca, fi maritus uxorem occiderit, vel adeo ab uxore interierit. T. 7 c. 1482 A.
Dos an fit caduca, fi mulier provincialis nupferit ei, qui in provincia officium gerit. T. 7 c. 1480 A.
Dos an legatur his verbis: *uxor quod mihi debet, e medio fumat*. Tom. 7 c. 1426 D.
Dos a matre accepta fi filio exheredato legata fit, an ea, matrimonio diverfis foluto, mulieri, vel viro debeatur. T. 7 c. 1429 A. B.
Dos an ob mores mulieris retineri poffit ab herede, foluto matrimonio morte mariti. T. 7 c. 1423 A.
Dos an poffit deduci in computationem hereditatis, & rationem falcidia. T. 7 c. 1422 A.
Dos an remaneat apud virum, mortua in matrimonio uxore. Tom. 7 c. 1400 E.
Dos an reftituatur uxori fi communes liberi intervenerint, vel ita convenerit, ut reftituatur uxori. T. 7 c. 1397 D.
Dos an venire in fideicommiffum hereditatis filio matris heredis in filium, & regaio hereditatem alii reftituere, quos filii in matrimonio mortui. T. 7 c. 1400. E. & c. 1410 A.
Dos, nec pars doris, quae adimata eft, an pactio, vel teftamento inreftimata fieri poffit. T. 7 c. 1422 B.
Dos, aut res, quae legata eft, fi non exiftat, an legatum valeat. Tom. 7 c. 1401 C.
Dos, & donatio propter nuptias an querelam inofficioli excludant, & an confcriptam. T. 7 c. 1107 C.
Dos, conflante matrimonio c. marito an petti poffit. T. 7 c. 1399 C.
Dos a matrine legata mus filio, nili ei, cui debet redati. T. 7 c. 1426 B.
Dos adventitia, mortua muliere penes virum manet. T. 7 c. 1427 B.
Dos adventitia an mortua uxore apud virum remaneat. T. 7 c. 1466 A.
Dos aftimata, an inaftimata fit, quid interfit. T. 7 c. 1421 A.
Dos aftimata pacto fieri poteft, etiam conflante matrimonio, inaftimata. Ibidem.
Dos non eft reddenda uxori, fed mariti, non relegatur recte uxori T. 7 c. 1151 E.
Dos conflitere potest in pecunia. T. 7 c. 656 E.
Dos receptitia eft cauta mortis capio, quam extraneus in cafum mortis uxoris a marito ftipulatur. T. 7 c. 1221 B.
Dos adventitia loco viri redit. T. 8. c. 829 E. profectitia ad patrem redit, mortua in matrimonio filia. Ibidem c. 830 A. fuperftitibus liberis an ad patrem redeat. Ibidem C.
Dos an revertatur ad filium, fi avus emancipatum filium exheredaverit. T. 8 c. 90 D.
Dos hodie ftatim reddenda, nullarum impedifrum habita ratione. T. 8 c. 550 B.
Dos quod melior, & fructuofior facta fit, an ea de re mulier mariti teneatur. T. 8 c. 104 B.
Dos omnes an receptitia fit. T. 8 c. 196 D.
Dos quae dicatur relegata, vel prelegata. T. 8 c. 60 C.
Dos fi legatur ei, qua detent non liabet, an ei legatum debeatur, fi petita fit bonorum poffeffio contra tabulas. T. 8 c. 73 D.
Dos, matrimonio foluto, debetur, non ante. T. 8 c. 69 E.
Dos an & quomodo conferatur. T. 8 c. 210 A. an conferatur cauta. Ibidem A.
Dos an conferatur, deductis impenfis in eam factis. Tom. 8 c. 104 A.
Dos an mortua in matrimonio uxore, heredibus ejus, an viro. T. 8 c. 445 C. an apud virum remaneat. Ibidem C.
Dos an reftituatur, conflante matrimonio. T. 8 c. 104 C. cafus duo, quo repeti poteft. Ibidem C. D.
Dos a patre profectitia an propria fit filiae. T. 8 c. 190 E.
Dos prior praefertur novae doti. T. 9 c. 487 C.
Dos adventitia. Vide, Dos profectitia.
Si dos conflante matrimonio foluta fuerit. T. 9 c. 542 B. & feq.
Dos quando folida praestetur fine dedactione. T. 9 c. 607 D.
Dos quemadmodum petatur, foluto matrimonio. Tom. 9 c. 539 A. & feq.
Dos non eft, antequam nuptiae fequantur. T. 9 c. 649 A.
Dos magis eft in bonis filiae, quam peculium. T. 9 c. 521 C.
Dos femel conflituta filiae, non poteftadimi. T. 9 c. 522 A. B.
Dos a patre profectfa eft, vere, & proprie patrimonium filiae, adeo ut negetur effe in bonis patris. Ibidem B.
Dos apud eum effe debet, apud quem decurrunt onera matrimonii. T. 9 c. 518 B.
Dos profectitia, & dos adventitia in quo differunt. T. 9 c. 524 D.
Dos profectitia redit ad patrem, nili convenerit, ut remanat apud virum, mortua muliere. Tom. 9 c. 505 D.
Dos quando tota remanet apud virum. T. 9 c. 504 B.
Dos, & peculium in quo differunt. T. 9 c. 521 D.
Dos conferat, & decrefcere poteft, conflante matrimonio. Tom. 9 c. 613 A.
Dos datur pro oneribus matrimonii, & nihil aliud eft, quam penfatio onerum. T. 9 c. 518 A.
Dos non admittit falcidiam, vel diminutionem. T. 9 c. 481 B.
Res rebus mobili dari conflituebatur. T. 9 c. 478 B.
Dos, conflante matrimonio, eft in bonis mariti. T. 9 c. 248 C.
Dos cuibus modis hodie conflituitur. T. 9 c. 478 B.
Dos adventitia pertinet ad patrem per folum ufumfructum. Tom. 9 c. 514 D. hodie eft filiae propria jure dominii. Ibidem E.
Dos, mortua muliere in matrimonio, non redit ad heredem eius. T. 9 c. 486 D. quae redat. Ibidem D.
Dos profectitia, & adventitia in quo differunt. Tom. 9 c. 685 B. & feq.
Dos profectitia quae eft. Tom. 9 c. 685 D.
Dos antiquior praefertur novae. T. 9 c. 1217 E.
Dos detur ob civile munus mariti, parafema non tenentur. T. 9 c. 248 D.
Dos imputatur in legitimam. T. 9 c. 522 E.
Dos conflatur ex pollicitatione fola, & ex ea actio competit. T. 9 c. 74 C.
Dos fola traditione conflituitur, non promiffione. T. 9 c. 526 A.
Dos non eft, nili traditur. T. 9 c. 525 E. fola traditione conflituitur. Ibidem c. 526 A.
Dos eft contradtus. T. 9 c. 478 E.
Dos incerta reddenda eft. Tom. 9 c. 488 D.
Dos non eft nili matrimonio. T. 9 c. 520 C.
Dos ante dantur nomina. T. 9 c. 1129 D.
Dos etiam manente matrimonio certa ex caufis repeti poteft. T. 9 c. 1135 D.
Dos, quamvis fit in bonis mariti, mulieris tamen eft effectu ipfo. T. 9 c. 479 C.
Dos olim retinebatur ob mores uxoris. T. 9 c. 536 D. & feq.
Dos promifta nuda conventione, matrimonii contrahendi cauffa, non petitur vel actione bonae fidei, vel actione res uxoria. T. 10 c. 277 B.
Dos eft res uxoria, non maritalis, conflante autem matrimonio in bonis mariti eft. T. 10 c. 308 A.
Dos mariti perfecte non eft, quia ex cafu ei auferri poteft. Ibidem A.
An dos profectitia ad patrem redire, adventitia penes maritum remanere, mortua in matrimonio filia, debeat. T. 10 c. 328 E.
Dos, quae mariti lucro cederet, ob infuper habitam vindictam mutae uxoris redigitur in fiscum. T. 10 c. 332 A. B.
Dos profectitia an remaneat apud virum uxoris mortua. T. 10 c. 474 C.
Dos adventitia femper remanet apud maritum. Ibidem.
Dos fi prelegata fit, an reddatur heredibus uxoris, quae fimul periit cum marito. T. 10 c. 476 B.
Dos quasi indigno an auferatur. T. 10 c. 478 C.
Dos, quam retinet maritus, vel maritus heres, uxore premortua, non eft lucrum adventitium, fed ei jam fibi quaefita retentio. T. 10 c. 600 D.
Dos an poffit teneri fisco, conflante matrimonio. T. 10 c. 633 A.
Dos uxori prelegata an fit extra rationem legis falcidiae. Tom. 10 c. 804 D.
Dos an fit caduca, nuptiis contra mandata contractis. T. 79 c. 671 A.
Dos adventitia, mortua in matrimonio muliere, femper remanet penes virum. T. 10 c. 681 D.
Dos quam maritus petit ex legati cauffa, an poffit retineri, veluti pignoris jure. T. 10 c. 697 D.
Dos adventitia, praemortuo marito, reftituatur muliori, & dos profectitia ex cafu quo profecta eft. T. 10 c. 1050 D.
Dos ante nuptias data, & poft cafum aufta, an videatur donatio. T. 10 c. 1051 B.
Conjugio redintegrato, & dos reftituatur. Ibidem C.
Dos an fit lucrum. Tom. 10 c. 1074 D.
Dos ob fuperficium uxore volente alienari poffe, non etiam ratem. T. 3 c. 486 C.
Dotale praedium ne maritus invita uxore alienet, lege Julia de adulteriis caverat. Tom. 4 c. 1671 A.
Dotale praedium eft, cujus dominium marito per traditionem eft adquitum. T. 4 c. 955 C.
Dotalem fundum fi receperit maritus, hibiomines agere poteft de fructibus. T. 3 c. 444 D.
Dotalem rem fi maritus cepit ex cauffa lucrativa, in integro et fit actio ex cauffa non lucrativa, vindelicet ftipulatione de dote. T. 8 c. 246 E.
Dotales dicuntur res, quae dotali pecunia comparatae fint. Tom. 6 c. 1040 D.
Dotales res inaftimatae periculo mulieris deteriores fieri. Tom. 7 c. 1421 A.

Dotales res si æstimatæ fuerint, dos in pecunia non in rebus ipsis æstimatis consistit. T. 7 c. 1413 D.
Dotales res si æstimatæ fuit, periculo mariti deteriores fuit. Tom. 7 c. 1414 A.
Dotales res æstimare intelligunur vendire præpro æstimationem. T. 7 c. 1413 D.
Dotales res æstimare an a marito alienari possint. T. 7 c. 1411 A.
Dotales impensæ. T. 8 c. 548 E.
Dotales res non possunt intelligi dotales ante traditionem. Tom. 7 c. 479 A. B.
De dotali fundo non aliendando. T. 9 c. 537 C. & seq.
Dotalia prædia inæstimata vir alienare, vel pignori obligare non potest, ne contributione quidem mulier. T. 3 c. 1105 D.
Dotalia corpora singula an minuantur per impensas necessario factas. T. 7 c. 1409 A.
Dotalia prædia an propter impensas deliuant esse dotalia, vel an pro parte indivisa a marito retentanda, donec impensæ reddantur. Tom. 7 c. 1415 D.
Dotalia prædia an minuantur corpusculiter per impensas necessario factas. Ibidem C.
De dotalibus pactis consultatio. T. 1 c. 695 C. D.
De dotalibus instrumentis Constitutio Novell. T. 2 c. 1117 A.
In titulo de dotalibus pactis quædam observata. T. 3 c. 918 B.
Dotalis fundi fructus, matrimonio constante, lucro mariti cedunt. T. 1 c. 400 D.
Dotalis fundi inhibetur alienatio, & obligatio. T. 1 c. 1136 B.
Dotalis fundi alienationem & pignerationem prohiberi. Tom. 1 c. 1500 A.
Dotalis prædii alienatio, vel hypotheca non valet. T. 1 c. 1106 A.
Dotalis fundi æstimati alienatio non prohibetur. T. 1 c. 783 E.
Dotalis res quando incipit. Vide, Annua dotalis.
Dotalis fundus. Vide, Fundus dotalis.
Dotalis res. Vide, Res dotalis.
Dotalis obligatio tenet heredem fieri, qui a nuru dotem accepit. T. 6 c. 269 A.
Dotalis prædii invita muliere propibitia alienatio mariti. T. 7 c. 1341 B. C.
Dotalis obligatio non sequitur domum. T. 7 c. 1404 A.
Dotalis fundus semel alienatus an possit rursus fieri dotalis. Tom. 7 c. 1416 B.
Dotalis fundus an per impensas necessarias minuatur, ut res parte, vel in totum deliuat esse dotalis. T. 7 c. 1415 C.
Dotalitium quid. T. 1 c. 670 D.
Dotalitium ex bonis mariti maliori solvitur. T. 6 c. 1095 E.
Dotalitium, præmortua uxore, apud virum remanet. T. 6 c. 1148 B.
De dotalium prædiorum alienatione. T. 1 c. 180 B.
Dotalium rerum uxor naturaliter domina est, maritus civiliter. T. 3 c. 1322 C.
Dotare filium potest est officium. T. 10 c. 1068 C.
Dotarium, a Longobardis *morgengabe*. T. 1 c. 1240 C.
Ex dote retentione fiunt quæque media. T. 1 c. 312 E.
De dote non numerata. Tom. 1 c. 1133 C.
Pro dote res mobiles maximum usucapere. T. 1 c. 306 E.
In dote fæliciæ non est locus. T. 1 c. 1174 B.
Sine dote puellas collocabant Armenii. T. 1 c. 1069 C.
De dote exducta prolata in locum conditionis ex dem Cordiani nondum vita. T. 1 c. 6 B.
Turpe olim affirmabatur nubere sine dote. T. 4 c. 283 C.
Nulla olim erant nuptiæ sine dote. Ibidem C.
In dote petenda nihil obest mulieri ignorantia juris. T. 4 c. 500 C.
De dote judicium bonæ fidei est. T. 4 c. 1372 C.
Pro dote in dubio pronuntiandum est. T. 5 c. 1027 B. & seq.
In dote constituenda utrum plus possit ius, quam voluntas mulieris pacifcentis. T. 5 c. 553 E.
Dote data, utrum pater, aut extraneus filio pacisci, aut stipulari de dote aliquid possit sine voluntate mulieris, cujus dos facta est propria. T. 5 c. 1005 E.
De dote in quantum maritus teneatur. T. 5 c. 1109 B.
In dote constituenda confusetado, vel convenatio partium servanda. T. 6 c. 1054 A.
Dote promissa a patre, vel ab extraneo pro muliere, & per negligentiam mariti accidat, ut in mora possit a fœnore, vel extraneo exacto ad inopiam exigere, an ex res mariti impuniri possit, quod in tempore dotem non exegerit. T. 6 c. 110 D.
De dote profectitia, divortio facto, patrem agere videri ex voluntate filiæ familiæ, ut oportet, & eliam furiosam habeat. Tom. 6 c. 233 C.
In dote exigenda quando est culpa & negligentia mariti. Tom. 6 c. 469 A.
De dote prælegata. T. 6 c. 262 D. & T. 7 c. 1306 D. E.
De dote, quam maritus teneur reddere muliori, divortio facto. T. 6 c. 488 A.
De dote data patri, in cujus potestate est maritus. Tom. 6 c. 124 D. E.
De dote actio. Vide, Actio de dote.
Dote legata uxori præfenti die, an maritus uxori remittere videatur impensis in res dotales factas. Tom. 6 c. 1312 A.
Dote non legata, an heres dotem retinere possit, donec impensæ, in res dotales factæ, solutæ sint. Ibidem A. B.
Dote relegata, an heres falcidiam ab donatione in omnem totam nondum deliatur, vel ab impensis in res dotales factas diliere possit. T. 7 c. 1411 A.
Dote uxori legata an impensæ in res dotales factæ omnifis videntur. T. 7 c. 1413 E.
Dote uxori legata, an retentio fit ex dote propter res uxori donatas? T. 7 c. 1407 C.
Dote relicta, utrum legatum relictum pro dote utriusque heredis lucro cedat. Tom. 7 c. 527 E. & c. 528 A.
Pro dote mulier non habetur tacitam hypothecam aute Justinianum. T. 7 c. 542 E.
De dote relegata. T. 7 c. 1167 B.
Pro dote hypothecam tacitam habet mulier in bonis mariti. Tom. 7 c. 401 B. & seq.
In dote repetenda mulier prefertur omnibus creditoribus chirographariis, tum etiam hypothecariis antiquioribus. Tom. 9 c. 120 B. C.
De dote actiones. T. 9 c. 404 C. D. & seq.
Sine dote nuptiæ conficiebant. T. 9 c. 1215 E.
De dote an in extraneo stipulatio tacita. T. 9 c. 516 B. & c. 530 B.
Ex dote propter libros erat retentio fructuum, vel quorumdam, alienorum liberorum causa. Tom. 9 c. 530 D.
Sine dote potest esse matrimonium. T. 9 c. 541 D.
Ex dote, quam reperit muliere post divortium, quæ deductionis, seu compensationes fiunt. T. 9 c. 4 B. & seq.
De dote ab extraneo data. Tom. 9 c. 485 E.
De dote causa, non numerata. T. 9 c. 532 C. D.
De dote recuperanda actio ex stipulatu, & eius res explicatur. T. 9 c. 531 A. B. & seq.
Dote non spoliatus filium exheredatio. T. 9 c. 522 C.
De dote actio. T. 9 c. 67 C. & seq. & T. 18 B. C. & seq.
Quis sit in *l. 4. de dote prælegata* vulgaris modus proferendi diem legatis. T. 10 c. 70 A.
In dote exigenda, & solvenda, quæ communis est patris & filiæ, an utriusque voluntas exquirenda. T. 10 c. 718 D.
Actio de dote est bonæ fidei. T. 10 c. 960 C.
Ex dote a marito prælegata uxori an deducatur falcidia. Tom. 10 c. 1122 B.
Dotem inter servos, & servas non esse. T. 2 c. 1092 B.
Dotem, resoluto matrimonio fiat voluntate filiæ, pater repetere non potest. T. 1 c. 1364 E.
Dotem adventitiam, in matrimonio mortua muliere, pater maritus remanere. T. 1 c. 312 C.
Dotem non facit cautio nudi. T. 1 c. 321 A.
Dotem, a marito profectam, fraeres inter se conferunt. T. 3 c. 79 C.
Dotem qui per mulierem promittit, sub conditione promittere videtur, & mutatur. T. 3 c. 1413 E.
Dotem uxori legata an impensæ in res dotales factæ omnifis videntur. T. 7 c. 1413 E.
Dotem uxori legata, an retentio fit ex dote propter res uxori donatas? T. 7 c. 1407 C.
Dotem relicta, utrum legatum relictum pro dote utriusque heredis lucro cedat. Tom. 7 c. 527 E. & c. 528 A.
Pro dote mulier non habetur tacitam hypothecam ante

Dotem minuunt impensæ necessariæ ipso jure. T. 7. c. 1167 B. alias impensæ facile in res dotales detentæ non minuunt. Ibidem B.
Dotem à patre datam filiæ emancipatæ, uno tantum casu ad patrem reverti. T. 7. c. 1150 C.
Dotem si mortua uxori præverit, quam uxor promittat, non dedetur, an legatum debeatur. T. 7. c. 1426 E.
Dotem an mariti fuerit legare uxori. T. 8. c. 991 B.
Dotem acceptam abusore an emancipatus confert. T. 8. c. 108 C.
Dotem adventitiam an postea filia reperiens sine patris consensu. T. 8. c. 105 B.
Dotem, à parentibus profectam, an omnes liberi invicem sibi conferant. T. 8. c. 90 C. D.
Dotem an conferat filia instituta, si pater commisso edicto per alium contra testatus. T. 8. c. 101 C.
Dotem an conferat filia, quæ abfluxit de bonis paterni. Tom. 8 c. 105 B.
Dotem an conferat filia sui juris, si maritus eius sit inops. Tom. 8 c. 105 B.
Dotem an filia conferat, sive sua sit, sive emancipata. Tom. 8 c. 98 E.
Dotem an filia retineat, si fit adhibenti bonis paternis. T. 8 c. 108 E.
Dotem an filia, quæ est in potestate, reperta postea sine patris consensu. T. 8 c. 105 B.
Dotem retinere dare, an pro semper ipso iure exceptum intelligatur, ut dos ei redatur, si supervixerit. T. 8 c. 378 D.
Dotem promittam à patre, an filia conferat. Tom. 8 c. 102 C. promittam ab extraneo an conferat. Ibidem C.
Dotem qui conferant. T. 8 c. 90 C.
Dotem, vel aliquid eius nomine qui legat, legat ius actionis pro dote. T. 8 c. 69 D.
Dotem & profectitium, & adventitium conferri. T. 8 c. 102 C.
Dotem ex quo tempore maior ab iuoopum mariti reperat. Tom. 8 c. 104 D.
Dotem filio viuiendum, si maritus uxori necatur mortem non ultus fit. T. 8 c. 445 B.
Dotem integram an maliet conferat, si maritus fit non solvendo. T. 8 c. 104 B. C.
Dotem, soluto matrimonio, apud quem iudicem repetebat mulier. T. 9 c. 1092 C.
Dotem dans pater, & extraneus pro muliere in quo differant. Tom. 9 c. 525 C.
Dotem repetentis mulieris privilegium. T. 9 c. 1215 E.
Dotem facere, numerationem, vel traditionem, non cautionem fatum. T. 9 c. 532 C.
In dotem an computentur vestes, quæ debantur, & annumerata mulieribus. T. 9 c. 489 E.
Dotem quis constituere debet. T. 9 c. 477 D.
Dotem filiæ constituere, & conservare patris officium est. Tom. 9 c. 380 D.
Dotem filio filiæ fuæ non posset adimere exheredatio, quam pro ea dedit parens. T. 9 c. 519 C.
Pretor dotem in urbe Roma mulieribus nihil habentibus, partem parfiffimis. T. 9 c. 1215 E.
In dotem fundi dari. T. 9 c. 81 D. E. & c. 82 A. & seq.
Dotem quando mulier amittit. T. 9 c. 520 D.
Mulier quando dote privatur. Ibid. D.
Dotem solet nemus dare socero, itemque prosunus publicero. T. 9 c. 517 E.
Dotem non fieri dotalis instrumenti scriptura. T. 9 c. 320 A.
Dotem filiæ quomodo pater polit repetere. T. 10 c. 302 C D.
Dotem inter profectitium, & adventitium quæ sint differentiæ. T. 10 c. 928 E.
Adversus dotem, vel donationem propter nuptias an restituatur minor. T. 10 c. 1090 A. B.
Dotem ab uxore acceptam an maritus possit vendere. T. 10 c. 950 A.
Dotem an mortis causa possit quisque promittere. Tom. 10 c. 1051 D.
Ergo dotes mulieris favores, & ædis auctorum iuris sunt propesta. T. 9 485 D.
Dotes prædorum legis continentur, indirectis pratibis legatis. T. 4 c. 1120 A.
Dotes mulieribus conservari publice interest. T. 9 c. 1215 E.
Dotes non insinuatur, licet excedant summam 500 aureorum. T. 9 c. 485 A.
Dotes prædorum quæsam sint. T. 10 c. 956 D.
Dotes inter donationes numerantur. T. 10 c. 935 D.
Dotis dicere, vel promittere. T. 1 c. 1151 C.
Dotis quare Gvendam in re ambigua. T. 5 c. 1087 D.
Dotis promittere, latine non dicitur. T. 5 c. 508 E.
Dotis semper ineft conditio matrimonii. T. 5 c. 551 D.
Dotis dare, dotis dicere, dotis promittere dictinus; non dotis dare, dotis dicere, dotis promittere. T. 6 c. 123 C.
Dotis veteres tribuebant nomen rei uxoria potius, quam rei maritalis. T. 9 c. 479 B. & c. 480 A.
Dotibus modum imposuit lex Papia. T. 1 c. 813 D.
In dotibus modus qui observatur, idem est in donationibus propter nuptias. T. 4 c. 189 D.
In dotibus constituendis olim omne patrimonium mulierum. Tom. 4 c. 916 A.
Pro dotibus respondendum in ambiguis. T. 7 c. 1460 E.
Dotibus est definitus modus. T. 10 c. 900 C.
Dotis restitutio an minuatur propter reconiuncum. Tom. 1 c. 164 E.
Dotis dictio solennibus fit verbis. T. 1 c. 1151 D.
Dotis functio pacto mutari non posteft. T. 5 c. 1199 A.
Dotis nomine mulieres tacitam hypothecam habent in bonis mariti. T. 1 c. 1172 B.
Dotis reparationis species est donationis. T. 2 c. 1080 B.
Dotis propria repetitio est patris. T. 5 c. 1201 D.
Dotis dictendæ solennitas tollata. T. 1 c. 0 1151 C.
Dotis causa est perpetua. Tom. 1 c. 737 A.
Dotis dotis est contractus. Tom. 1 c. 738 C.
Dotis obligatio nascitur ex pacto, pollicitatione, & obligatione nudo. T. 1 c. 738 C.
Dotis dictiones tres tantum personæ obligantur. T. 1 c. 1151 B.
Dotis repetitio, & solutio, sive judicium recuperandæ dotis. T. 2 c. 334 B.
Dotis maximæ modus. T. 2 c. 1073 E.
Dotis causa vendito, & vendido simplex tribus causis differunt. T. 3 c. 485 A.
Dotis quo jure maritus fit dominus. T. 4 c. 917 C.
Dotis obligatio esse videtur in pactis filii. T. 1 c. 1254 D.
Dotis æstimatio vera est venditio. T. 3 c. 485 A.
De dotis usura. T. 1 c. 664 A.
Dotis actio unde nascitur. T. 1 c. 713 B.
Dotis actio privilegiaria. Tom. 1. c. 1454 C D.
Dotis dictione tres tantum obligantur personæ. T. 1 c. 1313 D.
Dotis privilegium. Tom. 9 c. 1215 C.
Dotis dictio solennibus fit verbis. T. 1 c. 313 B.
De dotis jure Novella Constitutio. T. 1 c. 1130 C.
Dotis actio recuperandæ dotis quando mulieri nascitur, & quando non. T. 4 c. 977 C.
Dotis portio esse dicuntur parvus ancillarum dotalium. Tom. 4 c. 1160 B.
Dotis causa in bonis mariti funt ancillæ. T. 4 c. 1160 E.
Dotis actio hodie quando nascitur. T. 4 c. 978 A.
Dotis legatum falcidia non minuitur. T. 4. c. 349 C.
Dotis & stipulatum stipulatio extinguitur post renovatum matrimonium. T. 4 c. 982 A.
Dotis retentionem si lege non habet, potestne ejus de moribus. T. 4 c. 1383 B.
Dotis partem dimidium in retinere possint liberi heredes fcripti. T. 4 c. 825 A.
Dotis fola promissio non facit ipsam falcidia. T. 4 c. 265 B.
Dotis functio non potest mutari pacto. T. 4 c. 210 E.
Quantum deferunt lucri mariti ex pacto dotis, tantum deferrat muliieri ex donatione propter nuptias. T. 4 c. 281 B.
Dotis dotis non est donatio, sed repetatio eorum matrimonii. T. 5 c. 508 C.
Dotis favore quæsam contra consumem extinxum iuris concessa sint. T. 5 c. 1037 E.
Dotis dicendæ quæ solennis olim ritio fuit. T. 5 c. 508 E.
Dotis definitio. T. 5 c. 1028 D.
Dotis duplex acceptio. T. 6 c. 1047 B.
Dotis fructus an ad maritum pertineant. T. 6 c. 122 B.
Dotis fructus quinam proprie dicantur. Vide, Fructus dotis.
Dotis legatum est ex alterum potius, quam legatum. Tom. 6 c. 778 A.
Dotis adventitiæ, ficuti & ceterorum bonorum, proprietas est hodie filii in filiofum ex constitutione Justiniani. T. 6 c. 124 C.
Dotis adventitiæ repetitio hodie commoda est. Ibidem.
In dotis profectitiis repetitione existunt conditiones parvis & filiæ quæ in ejus potestate est. Tom. 6 c. 333 D.
Dotionis dotis formula. Tom. 6 c. 105 E.
Dotis recuperandæ judicium est actio de dote. T. 6 c. 488 D.
Dotis causam mariti non esse licentiam, & cor. T. 6 c. 492 A.
Dotis fructus. Vide, Fructus.
In dotis stipulatione non est necessaria dictio, & nomen frequentat, quis tacite inerit. T. 6 c. 104 E.
Dotis functio pacto mutari non potest. T. 8 c. 776 C.
Dotis actio quæ vocetur. Tom. 7 c. 1397 B.
Dotis conditio an per conventionem melior fieri potest. T. 7 c. 1399 A.
Dotis conditio an pacto deterior fieri potest. T. 7 c. 1399 D.
Dotis conditio pacto non potest deteriori fieri propter liberos. Ibidem E.
Dotis corpora singula an minuantur per impensas necessarias. Tom. 7 c. 1400 A.
Dotis datio contractus est. Tom. 7 c. 164 E.
Dotis dictio quem obliget. Tom. 8 c. 322 D.
Dotis legatum fideicommissum impositum an valeat. Tom. 7 c. 1408 D.
Dotis legato inest quod interest actioni de dote. Tom. 7 c. 1397 B.
Dotis prælegatæ esse commodum representationis. Tom. 7 c. 1399 A.
Dotis legato quæ commoda sint, quæ non sint in actione de dote. T. 7 c. 1398 E.
Dotis legatum an utile sit. Tom. 7 c. 988 D.
Dotis legatum si dicem suum habet, ideoque prædicem. T. 7 c. 1411 C. an præferri possit. Ibidem D.
Dotis legatum plenius esse, quam actionem de dote. Tom. 7 c. 1398 D.
Dotis legatum quando inutile sit. Ibidem.
Dotis repetitionem, divortio facto, mulieri dari. T. 7 c. 519 B. C.
Dotis legatum continere actionem de dote. T. 7 c. 1397 B. & seq.
Dotis pars an vestit in restitutione mariti fideicommissi. T. 7 c. 1508 C.
Dotis prælegatio an fit esse inter, quo & dotis actio. Tom. 7 c. 1468 A.
Dotis prælegatum uxori relictum an falcidiam patatur. T. 7 c. 1405 C. 1487 E.
Dotis recuperandæ ignaria poli difolutionem matrimonii duæ propopiæ funt actiones, rei uxoriæ actio, & ex stipulatu. Tom. 9 c. 489 C. D.
Dotis repetitio, & solutio. Tom 9 c. 510 A. & seq.
Dotis recuperandæ judicium. Ibidem A.
Dotis retentio ob mores uxoris. Tom. 9 c. 499 C. & c. 504 B.
Dotis dominus est maritus, & dominus dotis est uxor. T. 9 c. 479 B. C.
Dotis justa æstimatio. Tom. 9 c. 539 C. & seq.
Dotis dominium quid. T. 9 c. 477 B.
Dotis repetitio directa, & utilis. Ibidem.
Dotis pollicitatio nuda. Tom. 9 c. 77 B.
Dotis domina est mulier & jure, & re ipsa, etiam constante matrimonio. T. 9 c. 515 B.
Dotis præceptio ob conditionem non pendet. T. 9 c. 520 B. C.
Dotis præceptionem conditio institutionis filii non suspendit. Ibidem B.
Dotis stipulatio. T. 9 c. 495 E. Vide, Stipulatio.
De dotis repetitione, quæ competit mulieri, soluto matrimonio. T. 9 c. 488 C. & seq.
Dotis æstimatio venditio est. Tom. 9 c. 540 A.
Dotis constituendæ causa venditio, & venditio simplex in quo differunt. Ibidem.
Dotis æstimatio facta viliore pretio citra dolum mariti, etiamsi non fuperet dimidium justi pretii, restitu-

rescinditur, data cessione marito, ut vel rem dotalem restituat, sollato matrimonio, vel justum affirmationem. Ibidem C.
Dotis insolitatæ periculum est mulieris. Ibidem D.
Dotis pollicitatio nuda pro contractu habetur. T. 9 c. 477 B.
Dotis dicio est contractus. Ibidem A. & c. 525 E.
Dotis promissio est contractus. T. 9 c. 477 A. & c. 525 E.
Dotis dictio quomodo olim fiebat. T. 9 c. 477 B. & c. 478 B. quomodo obligabat. Ibidem.
Dotis profectitiæ, & adventitiæ differentia. T. 9 c. 504 E.
Dotis obligatio quomodo contrahitur. T. 9 c. 477 A. & seq.
In dotis restitutione qui fructus venniunt, & qui non veniunt. T. 9 c. 512 D. & seq.
Dotis repetitio olim potior inter actiones personales. T. 9 c. 480 E. mulieri competit, soluto matrimonio morte, vel divortio. Ibidem.
An dotis adventitiæ collatio sit. T. 9 c. 685 B. & seq.
De dotis collatione. T. 9 c. 684 C. & seq.
Dotis dictio sit solennibus verbis. T. 9 c. 525 E.
Dotis causam semper, & ubique præcipuam esse. Tom. 9 c. 1215 D.
Dotis promissio simplex est inutilis. T. 9 c. 478 A.
Dotis datio contractus est, qui prædcedere, vel saltem matrimonium potest. T. 9 c. 478 E. nuptias, vel spontalia non facit. Ibidem c. 479 A.
Dotis adventitiæ notarii quæ. T. 9 c. 504 E.
Quando est inutilis promissio, & illipulatio dotis. T. 9 c. 478 A.
Dotis relegatio item suum habet. T. 10 c. 90 A.
Dotis tam dominium, quam proprietas dicitur esse mariti. T. 10 c. 207 C.
Dotis datione an qualibet dos vere fiat in dominio mariti. Ibidem E.
Dotis datio quid sit. Ibidem.
Dotis constituendæ matrimonium est causa. T. 10 c. 598 B.
Dotis adventitiæ actio an communis sit patris & filiæ. Tom. 10 c. 328 C.
Dotis filiæ causa adversus patrem est propria, ut castrensis peculii filii. T. 10 c. 390 C.
Dotis dandæ, & augendæ eadem est ratio. T. 10 c. 1051 D.
Dotis datio definitionem. Ibidem D. E.
Dotis datio spontanea ab patremlibere fideicommisso. Tom. 10 c. 1118 E.
Dotium privilegia quæ. Tom. 9 c. 480 B. & seq.
Dotium fideijussores, vel mandatores a marito mulieri non dantur. Tom. 9 c. 544 B C.
Dotium jus quod est. T. 9 c. 478 C. & seq.
Doutil de usufr. Doutil de usufruite. T. 2 c. 1245 A.
Dotarium quid est. Tom. 7 c. 117 D.
Dotarium an jure Romano sit receptum. Ibidem.
Duabus institutis propositis minor optando est. T. 9 c. 338 E.
Duæ civitas hæreditas in eandem rem, & personam eandem concurrere non possunt. Tom. 4 c. 441 C.
Quid si duorum testamentis eadem res mihi legetur. Ibidem D.
Duæ negationes in Pandectis Florentinis, & aliis nullæ sunt, frequenter ponuntur pro una negatione. T. 4 c. 712 C.
Duæ causæ lucrativæ in eandem personam, & in eandem rem concurrere nequeunt. T. 4 c. 617 A.
Duæ res sibi invicem cauſæ esse nequeunt eodem modo. T. 4 c. 382 A.
Duæ res numerum non habent Latinum, pluralis pro duali est. Tom. 6 c. 752 B. & c. 307 D.
Duæ res numerus a plurali separandus. T. 8 c. 522 E.
De re, qui duas uxores habet. T. 9 c. 2419 E. infamis est ex edicto Prætoris. Ibidem.
Dubia res qua sit. Tom. 1 c. 810 B. C.
Dubia, & quæ lege propulam definita non sunt, in benigniorem fuit accipienda partem. Tom. 3 c. 458 C.
Dubia quæ sint. T. 7 c. 1459 E.
Dubia ab initio, sæpe ex poſt facto retroducci, & certa fieri. Tom. 7 c. 1472 C.
Dubia ab initio quæ sint, sæpe ex poſt facto manifesta fieri. Ibidem D.
Dubia quæ valeant. Tom. 7 c. 1460 C.
Eorum, quæ dubia sunt, quædam expiscari possunt, & hæc valent; quædam non possunt, & hæc pro non scriptis habentur. Tom. 10 c. 472 C.
Dubietatis multiplex species. Tom. 6 c. 697 D.
In dubio probus benignior est interpretatio frequenda. Tom. 4 c. 988 A.
De rebus dubiis. T. 6 c. 449 D.
De rebus dubiis, quæ occurrunt in testamentis. T. 6 c. 237 B.
In dubiis id accipi, quod ab utilibus emptori, conducori, promissori, adori. T. 7 c. 1460. E. & c. 1461 A.
In dubiis fequendum est minimum. T. 10 c. 997 D.
In dubio melius est respondere contra fiscum. T. 4 c. 701 E.
In dubio qui aliud dixit, aliud fecit, quid fequi debeat. Tom. 5 c. 1100 C.
In dubio æquius est contra fiscum respondere. T. 6 c. 436 B.
In dubio benignior interpretatio recipitur. Tom. 8 c. 688 D. dupli actione qui teneatur. Ibidem c. 777 D.
Dubitans negat. T. 2 c. 1270 C.
Dubitans erantiæ comparatur. Tom. 1 c. 1355 A.
Dubitans, & ignorans pro eodem accipiuntur. T. 7 c. 1460 B.
Dubitans in jure an fideicommissum reliquerre possit. Tom. 7 c. 965 A.
Dubitans pro certante habetur. T. 7 c. 965 A.
Dubitans, & ignorans pro eodem accipiuntur. T. 10 c. 472 B.
Dubitans quandoque habetur pro ignorante. T. 10 c. 954 B.
Dubitans erranti comparatur. T. 10 c. 1047 A.
Dubitantibus mali inter fideles & ignorantes. T. 10 c. 629 B.
Qui dubitat, ignarus est. Tom. 9 c. 227 A.
Qui dubitet, filio similis est. T. 10 c. 472 C.
Dubitatio ignorantiam imitatur. T. 4 c. 42 C.
Dubitatio quid. T. 9 c. 227 A.
Dubitationem, an desiderii, vel concubiti actionibus fideijussor adhibitus fuerit, ex l. 2. *de fideijussoribus* tollit auctor. Tom. 5 c. 63 A.
Dubitationis tollendæ causa sæpe signi præscriptis verbis. Tom. 10 c. 452 A.
Qui dubitant, ignorant rem propositam. T. 9 c. 227 A.
Dubium ex l. q. §. 1. *de pœnitent.* explicatur. T. 5 c. 325 A.
Dubius pater quis sit. T. 5 c. 548 D.
Dubius fermo ambiguus est. Tom. 6 c. 449 D.
Ducatus non dividendus. Tom. 2 c. 1323 C.
De ducatus investitura. Tom. 2 c. 1311 A.
Ducatus sunt regales. Tom. 2 c. 1335 D.
Ducena, & centena. T. 2 c. 678 B.
Ducenarii procuratores. Ibidem.
Ducenarionum numerus. Tom. 2 c. 917 C. eorum privilegia. Ibidem c. 928 A.
Ducentesima pretii in emptionibus, & venditionibus. Tom. 5 c. 1018 E.
Ducere est præire deducenti. Tom. 9 c. 1260 A.
Duces Sunt Regis Capitanei. Tom. 2 c. 1246 B.
Duci quæ dicantur in servitutibus. T. 7 c. 386 D.
Duci, & fequi cognata sunt verba, & quasi cognata. Tom. 7 c. 116 A.
Ducimus fequentem, fequimur decuenem. Ibidem.
Duffio servi, qui noxam nocuit, pro noxæ deditione est. T. 5 c. 1 C. D.
Dulcia fi legas fini, quæ eorum nomine significentur. T. 9 c. 1462 A.
Dulcia si legas fini, quæ continentur. T. 7 c. 1459 A.
Dulcium nomine quæ continentur. T. 1 c. 417 A. B.
Dunatores particula denotat exclusionem. T. 4 c. 802 C.
Dunatores articulus quid notet. T. 8 c. 624 C.
Duo fideijussores fuit duo rei debendi. T. 4 c. 95 C.
Duo rei debendi fuit, qui parem obligationem in solidum suscepiunt. Tom. 1 c. 1 col. 681 A. B. quorum uno electio alter liberatur. Ibidem A. B.
Duo fimul agere non possunt. T. 5 c. 135 E.
Duo rei debendi qui proprie dicuntur. T. 6 c. 709 E.
Duo rei debendi testamento an constitui possint, & in fingulis in solidum legatario teneantur. T. 7 c. 974 D. E.
Duo rei credendi testamento an constitui possint. Ibidem col. 975 D.
Duo verba negativa magis negant. T. 8 c. 624 A.
Duobus procuratoribus, vel pluribus ad agendum in solidum exhibendis, cuius mentio fit in constitutio. T. 5 c. 106 D.
Duobus aliquem injuriis fibi impedientibus an fingeli teneantur in solidum. T. 7 c. 89 A.
Duobus in uno vocatum vi eximentibus, an in fingulos detur actio pœnalis in factum. T. 7 c. 88 C.
Duobus unum illato rem aliqui ex torquentibus, an re ex restitutis ab alio, ab altero aliquid peti possit. Ibidem D.
A duobus qui eandem rem emit fepartatim, an uterque ei tenatur de evictione. T. 10 c. 718 E.
Duplæ exactio an rurius possit convenire vendentem ob ea, quæ non prælitit. T. 10 c. 761 B.
Duplæ cautio. Vide, Cautio duplæ.
Duplæ stipulatio. Tom. 5 c. 871 A. quando committitur. Ibidem C.
Duplæ civilionis nomine stipulatio ab emptore interpolita. T. 6 col. 588 E.
Duplæ stipulatio. T. 6 c. 305 D. E. & c. 306 A. & B. C.
Duplæ stipulatio ex cauſa tardius solutæ pretii an committi possit. T. 7 c. 778 A. & seq.
Duplæ stipulatio duobus modis committitur. T. 10 c. 755 A.
Duplex, five justitum ab eo, quod maius nomen accipere folet. T. 7 c. 56 B C.
Dupli pœna, & quando pro dupli pœna quadruplum exigatur. T. 6 c. 142 C.
Dupli ratio an fervetur, fiquis fciens hominem, vel alienam rem dolo malo ignorantis vendiderit. T. 7 c. 809 B.
Dupli ratio in affimatione ejus, quod interest, in quibus cauſis fervetur. Ibidem.
Dupli, aut in duplum actio qua. T. 8 c. 1097 A.
Dupli ratio fervanda tam in re, quam in perfonam actionibus. T. 8 c. 518 B.
Dupli pœna qui tenetur. Tom. 9 c. 1157 A. B.
Dupli fructus. T. 9 c. 1086 E.
Dupli quantitatem non potest excedere id, quod interest in certis cauſis. T. 9 c. 1077 B.
Duplicationis formula qui articuli fervient. Tom. 3 c. 134 bis. Tom. 1. T. 8 c. 478 E.
Duplices actiones. Vide, Actiones duplices.
Duplicata quæ fint. T. 1 col. 1251 C.
Duplicata quidnam fint. Tom. 10 c. 552 B.
In duplum actiones penales fint ab origine ipsa, non ex accidenti. T. 6 c. 30 C.
In duplum actione quis teneatur. T. 8 c. 777 D.
Ulterius duplum venditorem non teneri in id, quod interest. T. 9 c. 1077 D.
Ultra duplum ob evictionem non tenetur venditor emptori actione ex empto. Ibidem C. D.
In duplum quæ actiones crescunt. T. 9 col. 222 C. Vide, Infitiatio.
Duplum poena exordere nequit, aut ufura. T. 10 c. 647 C.
Duplum ob fraus ufuræ. Tom. 10 c. 984 A.
Dupondio fatur, ideft, peresiguo fumpto. T. 1 c. 360 E.
Dupondium. T. 5 c. 137 D.
Durandi magistri fententiarum, & D. Thomæ in Summa fententia, & opinio de matrimonio omnium confensum mentur, & quia dirimit rualtas controversias, quæ quotidie occurrunt, nonanda diligenter. T. 5 c. 91 D. E.
Dumvirir magistratus municipalis dicitur. T. 5 c. 111 B.
Dumvirir quando ex officio tenetur. T. 8 c. 481 B.
Dumvirratus erat annuus. Tom. 9 c. 1120 C.
Dumvirratus magistratus est municipalis. T. 10 c. 789 B.
Dumvirrati funt magistratus municipales annui. T. 5 c. 708 A.
Dumvirrati annuitas an mutuera sit. Tom. 1 c. 804 D.
Dumvirrati fibi fuccessores nominare debent. T. 3 c. 820 C.
Dumvirrati, & defensores. Tom. 2 c. 91 C D.
Dumvirrati qui funt, & unde. T. 4 c. 236 A. hi habent jus dandi eutores. Ibidem. qua actione tenentur dumvirrati. Ibidem.
Dumvirrati, & magistratus municipales idem est, hi magistratus funt annui. T. 4 c. 845 B C.
Dumvirrati jus vigarum in servitia habebant. T. 5 c. 3 B.
Dumvirrati fint collegæ. T. 6 col. 10 D. eorum cognoscere est officium, commune periculum. Ibidem D.
Dumvirrati loco Consulum in civitatibus erant. T. 7 c. 135 D.
Dumvirrati an habeant ea, quæ magistri funt imperii, quam jurisdictionis. T. 7 c. 978 E.
Dumvirrati non fint defensores civitatum. T. 7 c. 110 D.
Dumvirrati qui fuerint. T. 7 c. 81 B.
Dumvirrati juhere possidere, item ut ab commissaris adhuc juhere non possint. T. 7 c. 111 D.
Dumvirrati judicium publicum habent. T. 8 c. 478 E.
Dumvirrati qui pupillo tutorem creaverunt, pupillo tenentur actione subsidiaria. T. 9 c. 326 C.
Dumvirrati fumebantur ex decurionibus, non ex plebejis. Tom. 9 c. 1120 C.
Dumvirrati jurisdictionem habent fi in imperio. T. 9 c. 144 E.
Dumvirrati an poffint mulctam dicere. T. 10 c. 609 E.
Dumvirrati fimiles duobus Consilibus populi Romani. T. 10 c. 871 C.
Pro dumvirrato quis obligetur. T. 4 col. 845 C D. utrutiene officiosus est individuum, & commune. Ibidem E.
Dumvirrato munus imponi non poteſt, & cur. T. 3 c. 1175 B.
Dumvirrorum tantum pro indivifo commune periculum est. T. 3 c. 812 B. C.
Dumvirrorum, quæstorum fint fine imperio, habere tamen coercitionem modicam, & cur. T. 7 c. 57 E.
Dum vel quum. Tom. 2 c. 1245 D.
Dynus notatur. T. 9 c. 1024 C.

E

EBoratii a civilibus muneribus excusati. T. 1 c. 760 B C.
Eborarii quales fuerint. Tom. 3 c. 768 D.
Eborea menſæ an continentur legato domus instructæ. Tom. 4 c. 1136 D.
Ecbiuts. T. 9 c. 307 C.
Ecclesia est immortalis, & militis habitaculum. T. 6 c. 1200 D.
Ecclesia cultetur, & unitatis justitiam, non partium contentionem ita affigit quid in de fieri, vel in alterum. T. 2 c. 1210 C.
Ut ecclesia tam folo Principe prædiorum permutationem facit. T. 3 c. 1103 A.
Ecclesia S. refunetionis, ut domos alienare poteſt. T. 2 c. 1091 C.
Ecclesia proprie est Clericorum, non Monachorum. T. 6 c. 1090 C.
Ecclesia martir quid. T. 6 c. 913 C.
Ecclesia adversus ecclesiam præferibi. T. 6 c. 914 B.
Ecclesia minorum jure utitur. T. 6 c. 1019 D.

Ecclesia eatum habere potest mortimanum, quod furtim contractum est. T. 6 c. 1087 B.
Ecclesia sola arbitra est matrimoniorum, vel spousalium contrahendorum, aut dissolvendorum. T. 6 c. 1081 B.
Ecclesia de debitis a Pratato extra cautum recidere contrahit non tenetur. T. 6 c. 1075 D.
Ecclesia nonnunquam veris mysteriis carnit. T. 10 c. 815 E.
Ecclesia prædia, vel, & vestes spirituales vendere cogitari non potsunt. T. 2 c. 1044 C.
De Ecclesia Constantinopolitana officiis. T. 2 c. 1092 B.
De Ecclesiæ Mysia relictis. T. 2 c. 1108 D.
Ecclesiæ confuetudo in nuptiis contrahendis est spectanda. Tom. 5 c. 93 D.
Ecclesiæ nomine Episcopum significatur. T. 6 c. 979 E.
Ad Ecclesiæ restaurationem convertere debet quisque Canonicus cum Episcopo. T. 6 c. 1018 D.
Ecclesiæ prædia locare in plures annos permittitur. T. 7 c. 640 D.
Ecclesiæ causæ an a fœcularibus judicari debeant judicari. T. 10 c. 815 B.
Ecclesiæ nomine canonum evitandorum causa abuti non licet. T. 2 c. 974 A.
Ecclesiæ Constantinopolitanæ, & Thessalonicæ privilegia. Tom. 1 c. 16 D.
Ecclesiæ adversus Ecclesiam necessitas est præscriptio 40. annorum. Tom. 7 c. 934 B.
Ecclesiæ annuum quod legatur, an fit perpetuum, & an finitur tempore. T. 7 c. 1324 D. E.
Ecclesiæ an legari possit. Tom. 7 c. 1462 E.
Ecclesiæ an religiosum esse videatur, liquid sine Episcopo relictum sit. T. 7 c. 1324 D.
Ecclesiæ certæ an legari possit ad divisionem clericorum. Tom. 7 c. 1324 C.
Ecclesiam qui ædificant, ordinent in ea clericos authoritate Patriarchæ. T. 1 c. 1103 B. C.
Ecclesiam ipse suam foluatam esse juriscundo fidelitatis. T. 1 c. 1324 C.
Ecclesiam deget ne partem quidem feudi a vassallo emere sine domini consensu. T. 2 c. 1201 D.
Ad Ecclesiam pertinent, quæ cognis clericis poli clericatum adquisiti sunt. T. 6 c. 1090 D. E.
In ecclesia ædificanda quæ, & qualia exigi foleat. T. 3 c. 1103 C.
In ecclesia olim quarta, & festa feria fuit feriatis. T. 9 c. 1388 B.
Ecclesiæ quæ sint. T. 1 c. 10 A.
Ecclesiæ a martyriis separantur. Ibidem B.
Ecclesiæ an præsent præsidium, & fecuritatem ad eas confugientibus. T. 10 c. 831 A.
Ecclesiarum privilegia confirmata. T. 2 c. 1088 D.
Ecclesiæ quid vocet Justinianus. T. 10 c. 1 E.
De Ecclesiis Africæ. T. 2 c. 1089 D.
Ecclesiis quanam annorum sit data præscriptio. T. 10 c. 693 D.
Ecclesiæ bona vendere non potest Episcopus sine consensu Capituli. T. 6 c. 1014 B.
Ecclesiæ bona permitari possunt cum pulsellionibus laicorum, cum in utilitas publica exigit. T. 6 c. 1028 E.
Ecclesiæ bona conservantur, quæ et pecunia Ecclesiæ comparata sunt. T. 6 c. 1040 D.
Ecclesiæ bona minoribus impuberibus non conferenda. Vide, Impuberes.
Ecclesiæ actiones non perimuntur, nisi peteuntur centum annorum. T. 10 c. 817 B.
Ecclesiæ clarum rerum locationes annuæ an non excedant, Tom. 1 c. 548 A.
Ecclesiæ clarum pœnarum dupera. T. 2 c. 1072 A.
De ecclesiæ clarum rerum alienatione. T. 2 c. 1094 C.
Ecclesiæ clarum rerum spoliatores quomodo puniendi. T. 6 c. 791 B.
Ecclesiæ clarum nullum in spiritalibus fideliatem laicis præstare tenetur. T. 6 c. 901 C.
Ecclesiæ clarum de possessione non iudicant in Gallia. T. 6 c. 1133 B.
De ecclesiæ clarum canonibus. Tom. 2 c. 1124 A. B.
De ecclesiæ clarum bonis. T. 2 c. 1094 D.
De ecclesiæ clarum prædiis. T. 2 c. 283 E.
De ecclesiæ clarum contractibus. T. 2 c. 1144 E.
Ecclesiæ clarum legatum an Ecclesiæ debeatur. T. 7 c. 1462 D.
Ecclesiæ clarum præsidium vendition fieri non potest ab Episcopo sine consensu Capituli. Tom. 6 c. 923 E.
Edendi verbum. T. 8 c. 554 A. ut accipitur in titulo de edendo. Ibidem.
Edere, & exhibere rationes dicimus promiscue. Tom. 3 col. 268 C.
Edere latius pater, quam exhibere. Ibidem.
Edere crimina reis accusatores cogunture. T. 1 c. 498 D. & Tom. 3 c. 93 C.
Edere actionem quid. T. 2 c. 93 B.
Edere rationes actus sui est exhibere librum rationum, tutelam restituere, & pupillum indemnem præstare. T. 4 c. 923 A.
Edere vel libello completi, & dare. T. 4 c. 366 D.
Edere rationes suas, vel brevia non cogitur contra se res actori. T. 9 c. 266 E.
Edere adversus alium rationes suas quo cifu quis cogatur. T. 10 c. 810 C.
Edere quid sit. T. 10 c. 874 C.
Edere vel libello, & ad quid edidit proponantur. Tom. 8 col. 1105 A.
Edicta sunt generales leges, quæ omnes populos, & provincias tenent. T. 1 c. 109 C.
Edicta de edendis actionibus, instrumentis litis, exibendis argentariorum. T. 3 c. 266 A.
Edicta quæ sint. T. 2 c. 1103 C.
Edicta magistratuum sunt pars iuris civilis. Ulpiano auctore. Tom. 4 c. 1648 E.
Edicta de vi bonorum raptorum, & de turbis, actiones diuolæ producunt. T. 1 c. 102 C.
Edicta Principum plerumque S. C. quæ item conferentur, mos fabrefequuta fuit. T. 5 c. 447 B.
Edicta Prætorum ligeo annus appellari. T. 6 c. 1 B.
Edicta prætalis fuit tria de iurisdictione. T. 7 c. 115 E. & cum illa fint. Ibidem. effe popularia. Ibidem c. 114 D. E.
Edicta plerumque incipiebant a particula Si. T. 8 c. 19 C.
Edicta, quæ dantur arbitrium, ut venient, & liti fabitant. T. 9 c. 133 D. publico loco adfignatur. Ibidem. non interponuntur prope fiorem triennii. Ibidem c. 134 B.
Edicta Principum plerumque libellequehantur Senatus-Consulta, quæ idem decrevebant. Ut exaltrunc bunt, T. 9 c. 1174 E. & c. 1175 A.
Edicta nova quæ dicantur. T. 10 c. 498 B.
Edicta quare publico loco adfignatur. T. 10 c. 604 B.
Edicta Imperatorum Senatus-Consulta fequebantur. T. 10 c. 699 A.
Edictalis bonorum possessio. Vide, Bonorum possessio.
Edictalis bonorum possessio. T. 5 c. 602 D. & c. 637 E.
Edictalis bonorum possessio defertur furiosis, fanitate recepta. Tom. 7 c. 1176 D.
Edictalis bonorum possessio quomodo datur. Tom. 7 c. 201 C. & c. 973 A.
Edictalis bonorum possessio datur de plano. Tom. 7 c. 973 A. & T. 8 c. 334 E.
Edictalis bonorum possessio quæ. T. 8 c. 163 E.
Edictalis bonorum possessio fepartanda a decretali, Tom. 8 col. 324 E.
Edictalis, aut decretalis est bonorum possessio. T. 8 c. 4 B. quomodo detertur. Ibidem.
Edictalis bonorum possessio quomodo datur. T. 9 c. 973 A. & quando. T. 8 c. 15 A. & seq.
Edictalis bonorum possessio quibus modis amittitur. T. 8 c. 202 C.
Edictalis bonorum possessio quomodo datur, & quo die. Tom. 9 c. 1690 D. E.
Edictalis bonorum possessio alio tempore datur, alio adversus, & modo tempore repudiari potest. T. 10 c. 500 D.
Edicti quid quisque iuris dum fuit peritus. T. 3 c. 207 D.
Edicti successoris verba non sunt extensiva verba Senatus Consulti Orfitiani, & Tertullani funt extensiva. T. 4 c. 1093 D. E. & c. 1094 A.
Edicti perpetuitas prima pars quæ. T. 6 c. 153 C.
Edicti perpetui quare fepius in iure mentio fiat. T. 7 c. 86 A. B.
Edicti novi verba ubi proponuntur. T. 8 c. 108 E.
Edicti qualitas per principia effenditur. T. 10 c. 164 C.
Edicto ad exemplum actionis negotiorum gestorum actio funeraria comparata est. T. 7 c. 384 A.
Edicto Prætorium tantum pada offeruntur. T. 4 c. 248 B.
In edictis Prætorum an idem fit *judicium dolo*, & *actionem dolo*. T. 10 c. 161 E.
Edictis Prætoris jus verius prædicitur, quam dicitur. Tom. 1 col. 566 D.
Edictis successoribus deficientes, sicus vocatur. T. 4 c. 1093 A.
Edicto de novi operis nuntiatione confulitur etiam adversus vicinum, qui quid in suo molitur, quod vicino noceat. Tom. 4 col. 93 D.
Edicto ex epistolis cauti maiores, quibus fubrogatur. Tom. 5 col. 165 E.
Edicto de coniungendis cum emancipato liberis quid caveatur. T. 5 c. 604 C.
Edicto de custodiendo partu compiurum esse ad exemplum Carbonianei edicti. T. 6 c. 166 B.
De edicto Carboniano. T. 9 c. 669 E.
De edicto D. Adriani tollendo. T. 9 c. 791 D. & seq.
Edicto novo quando fit, & quando non fit locus. Tom. 10 c. 773 A. & seq.
Edictorum pœnas ad quem modum redegerit Justinianus. Tom. 7 c. 87 A.
Edictum perpetuum cumpit ab edictione. T. 2 c. 93 E.
Edictum de alienatoris explicatur. T. 3 c. 67 E.
Edictum edictum ad locationes pertinere. T. 3 c. 358 D. E.
Edictum successorium. Tom. 1 col. 340 D.
Edictum Carbonianum de bonorum possessione decernali contra tabulas. Tom. 1 col. 811 D. E. & col. 1324 C.
Edictum Salvianum. Tom. 1 col. 822 B.
Contra edictum Æditium particis est iuri publico derogare. T. 4 c. 21 E.
Edictum ex quibus cuiusis nationes &c. tantum erat de cuiusse Rusticis, Tom. 1 postea ad quæsumque civitates constitutionibus porrectum. T. 4 c. 84 D.
Edictum de alteratro quando locum haber, & quando non. T. 4 c. 467 D.
Edictum perpetuum male interpretatum, & intellectum ab Accurtio. Tom. 4 col. 117 E. & col. 1173 A.
Edictum Prætoris perpetuum fecit Cornelia. Ibidem A.
Edictum prohibitorium est. T. 5 c. 87 C.
Edictum quod metus causa quibus casibus esfare dicatur. T. 5 col. 142 E.
Edictum de matrimonio contrahendo prohibitorium est. Tom. 5 c. 115 A.
Edictum de calumniatoribus quando esset. T. 5 c. 1344 B.
Edictum de edendis, vel exhibendis, atque suspensis quæstiones extendatur. T. 5 c. 249 A.
Edictum Carbonianum an ad bonorum possessiones ab intestato etiam pertinet. Tom. 5 col. 611 D.
Edictum prohibitorium quod sit, & quibus competat. Tom. 5 c. 697 B.
Edictum prohibitorium de quibus agere possunt. T. 5 c. 1344 D.
Edictum peremptorium. Tom. 6 c. 856 D.
Edictum perpetuum ordinatum fuit a Juliano iureconsulto, titulisque distinctum. T. 9 c. 1 E.
Edictum primum de bonorum possessionibus. T. 6 c. 153 C.
Edictum Claudii de feria pro delicto habita, qui libet fit. T. 6 c. 140 E.
Edictum de bonorum possessione contra tabulas a Prætore positum est, & cur. T. 6 c. 154 A.
Edictum novum ed edictum, quo emancipato, vel in adoptionem dato coniungunur liberi pretetriti, retenta in familia in potestate relictatoris. Tom. 6 c. 155 B. & seq.
Edictum de custodiendo partu derogat Carboniano edicto. T. 6 c. 166 C.
Edictum Carbonianum. Vide, Carbonianum edictum.
Edictum de venere inficiendo derogat Carboniano. Tom. 7 col. 101 E.
Edictum quid est. Tom. 7 c. 654 A. B.
Edictum de rei vindicatione fuit ante 100. annos, quæ vindicatur. T. 7 c. 345 C.
Edictum perpetuum. Tom. 8 col. 117 A.
Edictum est qualibet vox Prætoris. T. 7 c. 654 B.
Edictum dicitur quodcunque Prætor jubet, aut vetat. Ibidem A.
Edictum novum quod est, T. 8 c. 168 C.
Edictum novum a Juliano emendatum authoritate Adriani Imperatoris, & Senatus. Ibidem C.
Edictum de successione. T. 8 col. 196 C. & seq.
Edictum Prætoris vocatur lex annua, lex prætoria. Tom. 8 col. 192 A.
Edictum provinciale. Tom. 8 col. 481 D.
Edictum urbicum. Ibidem E.
Edictum perpetuum. T. 9 col. 301 C. dicitur jus perpetuum, forma perpetua, jurisdictio perpetua. Ibidem.
Edictum Prætoris de alteratro. T. 9 c. 1482 E.
Edictum D. Adriani de ædificiis ruinæ collapsis, vel incendio consumptis, quæ dominis reddituræ, & reficere negligunt. Tom. 9 c. 1176 E.
Edictum successorium. T. 9 c. 605 A. & seq.
Edictum Prætoris in albo quid sit. T. 9 c. 1 C.
Edictum de venere inficiendo derogat edicto Carboniano. T. 9 c. 673 E. & c. 674 A.
Edictum secundarum nuptiarum Francici et Gallie Regis. T. 9 c. 466 B. B. c. 467 D. Vide, Nupta secunda.
Edictum D. Vespasiani de non defraudandis edictis prætorii causa. T. 9 c. 1174 D.
Edictum pro voce *intendition* an vocte fumatur. T. 10 c. 503 B.
Edictum quod quibus referatur tantum ad contractus, non ad libertationes. T. 10 c. 565 E.
Edictum peremptorium. T. 10 c. 709 D. E.
Edictum peremptorium per mortem Ducis. T. 10 c. 800 B.
Edictum, & interdictum an fint idem. T. 10 c. 1190 B.
Edictum inter, & interdictum de novi operis nuntiatione quanam fitt differentia. T. 10 c. 1171 B. & seq.
Edicto vocationis, an vocatio editione prius fit, non facile conditat potest. T. 2 c. 93 B.
Edicto affitionis quid. Ibidem B.
Edicto Pandectarum Florentinarum fit divinum munus Jacobi Cujacii. T. 4 c. 1459 E.
Edicto rationum ab argentariis, & nummularis eo tempore, quo Prætor edicit, fieri debet. T. 5 c. 83 B.
Edicto operarum pendet ex affiumatione eleuna. T. 6 c. 603 B.
Edicto affitionis. Vide, Affitio.
Edicto affitionis, & litis contestatio an quo differant. T. 9 col. 10 C. & seq.
Edicto affitionum, & instrumentorum. T. 9 c. 1 A. & seq.
Edicto referipti ad faciendum litem abolita. T. 9 c. 132 A.
Edicto non comprehendit exhibitionem. Tom. 9 col. 3 E. & col. 6 A. B.

Editio infrumentorum. Tom. 9 c. 1 A. B. fit fine subscriptione. Ibidem B.
Editio rationum. T. 9 c. 1 A. B.
Editio an in jus vocatione præcedat. T. 9 c. 3 D.
Editio actionis commiteur hodie vocatione in jus. Tom. 9 col. 20 A. B.
Editio actionis non facit litem, aut judicium, aut litis contestationem. T. 10 c. 610 A.
Editio an possit mutari, aut emendari. T. 10 c. 874 C.
Editio est preparatio, sive indicium litis. Ibidem B. & c. 875 A.
Editio actionis an feperetur a litis contestatione. Ibidem D.
Editio quando est. Ibidem E.
Editionem adhibita non multo post sequebatur in jus vocatio. T. 9 c. 20 A.
Editionem sermone nudo fieri posse. T. 9 c. 1 B.
Editionem inter, & litem contestatam differentia. T. 10 c. 874 E. & c. 875 A.
Edititii judicis a sententia an liceat appellare. T. 10 c. 813 D.
Editorius judex quis dicitur. T. 4 col. 1214 C. quid differat a judice delegato. Ibidem D.
Editimus jures quis. Tom. 9 col. 1071 A.
Educare, & educatio annonam vexant. T. 5 c. 301 C.
Educandi, & alendi verbum quid differant. T. 8 c. 526 D.
Educationis verbum quid complectitur. T. 9 c. 589 C. D.
De educatione liberorum divortio facta. T. 9 c. 559 D. E.
De educatione pupillorum, qui patrem non habent, vel qui in patris familia esse desierunt. T. 9 c. 588 C. D. E.
Educatores in alumnos sunt perinde affecti, ac patres. T. 4 c. 534 A.
Educatores nec civili, nec honorario sure succedere possunt alumnis sive ab intestato. Tom. 9 c. 922 D.
Educatoris nomine, & familia fuit alumni. T. 6 c. 737 B.
Edulitas est vox barbara. T. 4 col. 842 A.
Edulitatis nomen latinum non est. T. 5 c. 400 A.
Effectus litis contestationis. T. 6 c. 558 B. C.
Effectus, item effatum voluntas, cognitio, conatus in causis an punianture. T. 7 col. 101 A. & col. 104 C. D.
Effectus res incorporalis exercentur in re corporali. T. 9 c. 1023 C.
Effractores carcerum, vel domorum extra ordinem puniendi. T. 1 c. 866 D.
Effractores nocturni cur gravius correctentur, quam diurni. T. 3 c. 245 A.
De effractoribus, & expilatoribus. T. 3 c. 456 C.
Effractura non præstatur, nisi ex conventione. T. 4 c. 449 A.
Effracturam non præstat fœnerorum conductor, nisi convenerit. T. 9 c. 106 E.
Effundere sanguinem, & suffundere. T. 1 c. 1137 B.
Egestas esse plus est, quam pauperiem. T. 8 c. 695 D.
Egestas quomodo caveat judicis libitum. T. 5 c. 94 A.
Egenus fatisfiare debet, non locupletes, quos cautio fatisfiet, idcò, nudo reponendis non datis fideiussoribus. T. 8 c. 535 D.
Egestas pro legestia apud Sudam. T. 7 c. 360 C.
Egestas quid. T. 5 c. 1171 D. pauperiem quid. Ibidem
Egestas, vel ruina fortuita, in quam debitor incidit, fæpe coepit Primcipem ad concedendum quadam temporis spatium, inter quod non possit exigi a creditore. T. 10 c. 818 B.
Egestas plus est, quam pauperies. T. 10 c. 1037 A.
Egestatis. T. 1 c. 948 C.
Eiicere aliquem de possessione, & prohibere eum adire, vetibulo que prata fiunt. Tom. 5 col. 263 D.
Ejus, quod officio judicis accedit alia accessio nulla esse potest. T. 4 c. 887 D.
Ejus quod interest definitio. T. 4 c. 535 C.
Elatio mutuum, aut digitorum alicuor, quid sit. Tom. 9 col. 1265 E.
In disimulitudis effectis ad debitoris. T. 1 c. 1310 D.
Electio conjunctim sit, heredis, an legatarii. T. 1 c. 132 C.
Electio infirmatur nuda voluntate. T. 4 c. 519 B.
Electio necessaria non est liberalitas. T. 4 c. 530 C.
Electio promissori delata est aut tacite, aut nominatim. T. 4 c. 198 E.
Electio quid est. T. 4 c. 520 D.
Electio hæredis confirmatur morte fœta. T. 4 c. 517 A.
Electio certi, & domicilii cuique libera est. T. 4 c. 67 C.
Electio inepta actionis actori non conformir actionem agitam rei, & contrarium proposito negotio. T. 4 c. 927 D.
Electio in quæstionibus cujus est, & cuius in responsis, aut responsorum cautis. T. 4 c. 850 C.
Electio partis quandoque pro satisfactione est. T. 4 c. 1244 A.
Electio vel datur expressim, vel tacite. T. 1 c. 1191 E.
Electio rei principalis non liberat fideiussorem. T. 5 c. 465 B.
Electio quandoque heredi in bonis paternis deferatur. Tom. 5 col. 1049 E.
Electio in disimulitudis cujusdam sit. T. 5 c. 940 E.
Electio Episcoporum scripturam deferat. T. 6 c. 793 B.
Electio Episcoporum olim apud populum. T. 6 c. 837 A.
Electio, & confirmatio Episcopi fuit non sufficit. T. 6 c. 724 E.
Electio datur heredi, quando legatum per damnationem relictum est. T. 6 c. 233 E. & c. 237 E.
Electio est debitoris in obligationibus disjunctivis. T. 6 c. 108 D.
Electio cui delata est, an semel tantum fieri possit. T. 7 c. 1418 C.
et illegitime peracta an pro nulla habeatur. Ibidem c. 1419 A.
Electio legata an sit deneganda legatario post divini decreto Ibidem a Pastore, intra quem eligat legatarius. T. 7 c. 1430 B. C. D.
Electio legata an transmittatur ad heredem legatarii. T. 7 c. 1427 A. & c. 1447 A. B.
Electio, quæ datur, an sit actus legitimus, & an perdere heredi potest. Ibidem E.
Electio semel exercita, nulla confirmitur, nec mutari, aut iterari potest. Tom. 7 c. 1438 D. & c. 1441 E.
Electio quarum sit rerum. T. 8 c. 1001 A.
Omnis electio fit semel. T. 9 col. 802 A. post electionem mutatio conditii, & variatio non admittitur. Ibidem.
Electio incertæ personæ in societate, & in testamento non valet. T. 9 c. 95 A.
Electio est debitoris in disjunctivis. T. 9 c. 1237 C. D. E. per eam in utrumque solvit, an habeat electionem condicendi, quem velit. Ibidem D.
Electio non constituitur, nisi inter res quodammodo parcs. T. 10 c. 134 C.
Electio [illegible] alicui creditori [illegible] facta. T. 10 c. [illegible] B.
Electionis facultas recusatur non ad hereditatem propriæ liberalitatis. T. 4 c. 530 B.
Electionis jus subiratum est hæredibus *Publicanis & Mancipibus*. T. 4 c. 942 A.
Electionis potestas an, & quando creditori permittatur. Tom. 5 c. 989 A.
Electionis jus transmittitur in heredem legatarii. T. 6 c. 216 A.
Electionem qui habet, optimum an eligere possit. T. 5 c. 658 C.
Electionem qui habet, civiliter eam facere debet. Ibidem.
Electionem dari per fideicommissum ex iis rebus, quas relictor reliquit mortis tempore, etiam si eas non habuerit testamenti tempore. T. 7 c. 1444 E.
Electionem qui habet, & debet illud, aut illud, an potit partem ex uno, partem ex altero solvere. T. 7 c. 1076 E.
Electionem creditorem habere, quæ potius

porius actione experiatur, principali, an accessoria. T. 9 c. 246 B.
Electione in debitorem collata quæ obligatio teneat, aut cujus petitio debeatur. T. 5 c. 81 A.
Electione legata, si electioni locus non fit, an legatum valeat. T. 7 c. 1430 E.
Electione legata unius muncipii, vel plurium, an heres ullos fieres possit vendere et hereditate, prisquam legatarius elegerit. T. 7 c. 1430 A. B.
Electione legati. T. 7 c. 1110 A.
In electione creditoris est, qua actione prius experiatur, personis in actione cum debitore fon, an hypothecaria cum possessore pignoris, an simul utraque. T. 9 c. 1194 E. an ejus sit electio cum fideiussore, vel cum mandatore, vel cum utroque. Ibidem E. & c. 1195 A.
In electionibus major pars æstimatur ex numero, & auctoritate. T. 6 c. 1018 C.
Electio datur ex mensis, intra quos potest electionem impleti. T. 6 c. 797 E. ei confirmato res, intra quos conferetur. Ibidem E.
Electio ceo an omnino liberetur fideiussor. T. 9 c. 600 E.
Electores Imperatoris ut in hoc ministerio fit gerant. T. 2 c. 1357 A. & seq.
Electra cartilaginis genus. T. 8 c. 609 E.
Electræ nulla ex quo fiant. T. 10 c. 1166 C.
Electus ante confirmationem administrationi bonefici fe immiscere prohibetur. T. 6 c. 694 B.
Qui eleger minuale judicium, confumat civile. T. 4 c. 284 A. B.
Abique electionem potestate res emotæ non alì, neque creditore, neque tueri. Tom. 1 c. 1083 C. & c. 1086 A.
Elephanti non mancipi non fant. T. 1 c. 337 A.
Elephanti adro fant dociles, ut difficant tonderi per fures. Tom. 7 c. 599 E.
Elephantiasis quid. Tom. 9 col. 706 A.
Elidere, & perimere idem est. T. 9 c. 1 C.
Eligendi hereditatem perpetua est voluntas, quandiu vivit. Tom. 4 col. 1217 A.
Eligendi jus non amittit deportatus. T. 4 c. 1147 A.
Eligendi jus non amittitur deportatione. T. 7 c. 1341 A.
Eligendi non dari heredi perpetuam potestatem, plenam dari. Tom. 7 c. 1119 E.
Eligendi voluntum quid significet. T. 8 c. 561 E.
Eligentes extraordinaria, ordinaria decidimus. T. 4 c. 184 B.
Eligere actionem agitam, & negotio, de quo agitur, competentem, prudentia est. T. 4 c. 1160 B. C.
Eligere an possit optimum is, cui homo generaliter legatus est. T. 10 c. 685 B.
Elogia apparitorum. Tom. 3 col. 20 B.
Elogium quid fir. T. 1 c. 1306 E.
Elogium exhæredationis causa. T. 1 c. 1054 E.
Elogium fi probetur falsum, exhæredatio filii est nulla. Tom. 1 c. 1306 E.
Elogium de reo quid. Tom. 9 col. 1381 A.
Elogium nullum publicum adscribi potest. T. 10 c. 681 D.
Eloquentia causa. T. 3 c. 114 A.
Elucius quid. T. 3 c. 243 C.
Eluere, & lugere in quo differunt. T. 4 c. 31 A. & T. 9 c. 456 C.
Eluere quid. T. 9 c. 456 C.
Em, & Ion pro eum. T. 3 c. 82 D.
Emancipare filium quando parer cogitur, & quando non. Tom. 4 c. 312 D. E.
Emancipare est vendere filium. T. 4 c. 108 E.
Emancipare, & mancipare, emancipatio, & mancipatio idem funt. T. 5 c. 128 C.
Emancipare quibus casibus quis cogitur. T. 8 c. 183 A. B.
Emancipate Filium pater non cogitur, nec filius invitus emancipari. T. 10 c. 974 D.
Emancipati filius, vel apud eos manifestatus, quibus fex, vel longa conductudo deest, ut apud eos, ubi tenuis iuris ratio regnat. Tom. 7 c. 1135 C. D. & seq.
Emancipatus filius an comperat affinis de doue. T. 1 c. 162 B.
Emancipati, & adoptati quo differunt. Tom. 1 col. 1320 E. & col. 1321 A.
Emancipati, & qui ex his nascuntur, jure sui, non familia non fiar nuverunt. T. 1 c. 1322 B.
Emancipati an fint fui. Tom. 1 c. 108 A.
Emancipati iure civili, an aliquid iuris habeant. Tom. 1 c. 152 E.
Emancipati parentis ut bonorum possessionem petere possunt. T. 1 c. 486 B. C.
Emancipati five fint, five in potestate libri, datem, vel donationem propter nuptias a parentibus profectam fuerunt. T. 7 c. 79 C.
Emancipati fuis donationem simplicem conferunt. Ibidem E.
Emancipati quæ bona fuis conferunt. Ibidem.
Emancipati vocantur ad legitimam hereditatem patris cum fratribus. T. 7 c. 121 E.
Emancipati bona propria conferre an teneantur, fui vero nulla. T. 5 c. 613 A.
Emancipati plerumque bona propria conferunt, prætitia causam de conferendo. T. 6 c. 138 C.
De emancipati bonorum partibus. T. 6 c. 160 A. & seq.
Emancipati emancipatis non conferunt, fed tantum fuis conferunt. T. 6 c. 160 A. conferunt fingulis fuis cristeres proprionum bonorum, quamvis fint liberi quatuor nuverunt. Ibidem C. D.
Emancipati an etiam familiæ nomine contineantur. Tom. 7 c. 1081 C.
Emancipati an emancipatis conferant. T. 8 c. 81 A. c. 83 C. & c. 85 B.
Emancipati bona propria conferunt, bona patrima ferunt, & etiam ex propria bonis nomina. Tom. 8 c. 80 B.
Emancipati capti ab hostibus fi redierint, an conferant, & an ad bonorum possessionem admittantur. T. 8 c. 90 D. E.
Emancipati institui an conferant. T. 8 c. 80 D. quæ bona conferant. Ibidem c. 81 B. an collatitia conferant. Ibidem.
Emancipati quando non conferant fui. Ibidem D. & seq.
Emancipati, qui peterint contra iudiciu, an bona propria conferant. T. 8 c. 80 B.
Emancipati an possint fratribus fuis esse tutores. T. 10 c. 676 C.
Emancipati nomine quid intelligitur. T. 10 c. 1079 E.
Emancipatio. T. 1 c. 24 A.
Emancipatio erat legis actio. T. 2 c. 1119 B.
Emancipatio non fit ad tempus. T. 3 c. 155 D.
Emancipatio an fit infirmat, institutionem non irrit. Tom. 1 col. 1073 A.
Emancipatio die feriato fieri potest. T. 1 c. 404 C.
Emancipatio pratio æstimari non potest. T. 1 c. 63 C.
Emancipatio pro conditione adscripta. T. 1 c. 646 E.
Emancipatio olim febat iniuriose publica fronte. T. 2 c. 1110 B.
Emancipatio, & arrogatio est minima capitis deminutio, an liberat caulis, five obligationibus præcedentibus. T. 4 c. 228 A.
Emancipatio virtum donationis non corrigit. T. 4 c. 995 E.
Emancipatio, & adoptio est minima capitis diminutio. Tom. 4 c. 432 E.
Emancipatio, feu civilis ratio, vel fcrupulositas civilis an naturalem rationem de dare restitutionem tollere possit. Tom. 5 col. 162 C.
Emancipatio conditionem non recipit, aut diem. Tom. 6 col. 311 B.
Emancipatio est minima capitis deminutio. T. 9 c. 791 C.
Emancipatio quidnam proprie fit, & quomodo fit. Tom. 8 c. 914 D.
Emancipatio quare, & quomodo fraudi fit arrogato. T. 8 c. 911 C.
Eman-

Emancipatio est capitis minutio minima. T. 3 c.165 C. jus civile dificilorij, non naturale. Ibidem.
Emancipatio pro se fola naturalibus liberis non nocet æquitate Prætoria. T. 8 c. 167 E.
Emancipatio non fit per procuratorem. T. 8 c. 200 B.
Emancipatio permittit nomina civilia. T. 8 c. 190 R.
Emancipatio etiam fit ex testamento, & ex causa donationis. T. 8 c. 798 B. non recipit diem, vel conditionem. Ibidem c. 799 C.
Emancipatio dissolvit jus quæritum adoptione. T. 8 c. 16 C. jus naturæ quæsitum non dissolvit. Ibidem.
Emancipatio triplex, Legitima, Anastasiana, & Justinianea. Tom. 9 c. 600 E. quomodo fiunt hæ res emancipationes. Ibidem E. & c. 601 A.
Emancipatio tacita recepta est constitutionibus. T. 9 c. 190 D.
Emancipatio quomodo olim fiebat. T. 9 c. 1315 B.
Emancipatio Anastasiana. T. 9 col. 1316 B. & T. 10 c. 195 C.
Emancipatio legitima fit sine actis, Anastasiana, & Justinianea non fine actis. T. 10 c. 658 B.
Emancipatio an obsit nepotis, ascendente patre. T. 10 c. 773 C.
Emancipationis causa non per omnia similis est dotti. T. 1 col. 1073 A.
Filiorum institutiones, sub conditione emancipationis factæ a patribus offentes reddunt. T. 1 col. 1109 B.
Emancipationis conditionem repetitæ an quis intelligatur in legato. T. 4 c. 1128 B.
Emancipationis conditio non est in potestate filii. T. 8 c. 181 E.
Emancipationis præmium quod est. T. 9 c. 931 B.
Emancipationis beneficium quantum sit, ostenditur, cum patri datur actio ingrati adversus filium, quem emancipavit, per quam, reficiat emancipatione, filius redit in potestatem patris, si fit ingratus. T. 9 c. 1317 D.
Emancipationem ejusdem nepos faciam est præterituus sublibus, id probare debet. T. 7 c. 869 E.
Emancipatione confanguinitas, & agnatio tollunturur. T. 7 col. 924 D.
Emancipatione qui fui esse deferunt patri, necconsanguinei, necagnati esse vel patri, vel fratribus, vel ceteris, & cur. T. 8 c. 189 A. B.
Emancipatione fiunt pupillaris fubstitutio. T. 9 c. 749 D.
Emancipatione patris solvitur agnatio. T. 10 c. 1111 B.
Emancipationes apud quos magistratus municipales fieri debent. T. 7 c. 404 E.
Emancipationes fingulæ vel liberi, vel alia tribibus fieri possunt, vel eodem die. Ibidem C.
Emancipationes liberorum ex constitutione Justiniani semper videntur contenda fiducia fieri. T. 1 c. 163 E. C.
Emancipationes liberorum a reo aut valeant. T. 9 c. 1396 C. D.
Emancipationes fiunt apud Legatum Proconsulis, vel mendata jurisdictionis. T. 10 c. 94 E.
Emancipationes an possint fieri apud magistratum municipalem. T. 10 c. 872 D.
Emancipationum solennitas. T. 9 c. 1315 B.
Emancipationum tria genera. T. 9 c. 1315 D. & seq.
Emancipationum omnium illud commune est, ut neque invitus emancipet. T. 9 c. 1315 B.
Quot manumissiones in emancipationibus requiruntur. T. 8 c. 914 E.
De emancipationibus liberorum. T. 9 c. 1314 D. E. & seq.
Emancipatis omnimodo est necessaria bonorum possessio Unde liberi. T. 1 c. 93 A.
Emancipatis an Prætor ex æquitate motus, bonorum possessionem Unde liberi dare possit. T. 1 c. 154 A.
Pro emancipatis filius pater non tenetur. T. 1 c. 765 C.
Emancipatis an adiitus patent ad bona patrum. T. 1 c. 607 B.
De emancipatis adoptivis. T. 8 col. 165 C. & fi veniant ad bonorum possessionem. Ibidem D.
De emancipatis naturalibus. T. 8 c. 165 C. an veniant ad bonorum possessionem. Ibidem c. 166 A.
Emancipatis an detur Unde legitimi. T. 8 c. 166 D.
Emancipatis, qui non vocantur ad hereditatem, an bonorum possessio detur. T. 8 c. 167 B.
Emancipatis an detur Unde legitimi. T. 10 c. 775 E.
De emancipatis naturali. T. 8 col. 173 E.
Emancipato filio conjungitur tantum nepos ex edicto nonvi retentus in potestate parentis. Tom. 10 col. 773 C.
Emancipatorum bona quomodo conferuntur. T. 5 c. 615 D. E.
Emancipatorum vera an fint paria. T. 5 c. 615 D.
Emancipatos inter fuos heredes Prætor numerat. T. 8 c. 165 D.
Emancipatum non excludit fuos heres jure prætorio. T. 8 c. 167 E. & c. 168 A.
Emancipatus cui, & quantum conferat. Tom. 3 col. 77 E. & c. 78 A.
Emancipatus filius, cui de patris inofficiosa querela conflat, an hereditatem adire, aut possessionem bonorum adquirere possit. T. 4 c. 1078 C.
Emancipatus filius, & fuus in quo differunt. T. 4 c. 66 B.
Emancipatus filius circa casum transmissionis, & fuus heres in quo differunt. Tom. 4 c. 400 C. & seq.
Emancipatus filius pro patre fallo oratore respondere debuerit non cogitur, & cur. Tom. 4 col. 871 A.
Emancipatus fiteno bonorum possessionem adquirere, fuus ignorans. T. 4 c. 403 E.
Emancipatus qui a patre adoptivo non est, vivente patre naturali, ad bonorum possessionem contra tabulas patris naturalis venire non potest ex cauta prætertionis. T. 5 c. 605 A.
Emancipatus in ovinero liberorum habetur, quemvis extat fimilia patris. T. 6 c. 167 B.
Emancipatus filius testamento prætereritus. Vide, Filius emancipatus.
Emancipatus an conferat ex alienum conditionale. T. 8 c. 96 D.
Emancipatus an conferat bona fua, deducto ære alieno, fi petierit bonorum possessionem contra tabulas. Ibid. C. an conferat affinem fuas, & nomina fua. Ib. c. 97 A.
Emancipatus an jure civili fit prohibitus capere hereditatem. T. 8 c. 16 D.
Emancipatus an possit cavere de collatione bonorum, fi petita fit bonorum possessio contra tabulas, vel ab intestato, quod interlit. T. 8 c. 87 E. & 88 A.
Emancipatus an affinem fuis, item affinem institutione conferat. T. 8 c. 97 A. B. an eos in heredem transferat. Ibidem B.
Emancipatus quantum conferat. T. 8 c. 81 E.
Emancipatus, & fuus in quo differant. T. 4 c. 66 C.
Emancipatus fratri impuberi substitutus reprehitur ex indignis fubstitutione, fi petierit bonorum possessionem contra tabulas patris. T. 10 c. 403 D. E.
Emancipatus an possit petere bonorum possessionem Unde liberi. T. 10 c. 771 D.
Emanfior, defertor, ac transfuga quid dicteretur. T. 3 c. 157 B.
Embamma. T. 3 c. 28 A.
Embola felix. T. 2 c. 787 C.
Embolon nondum est homo, vel animal. T. 1 c. 1019 E.
Embryon an fit animal. T. 4 c. 532 C.
Emendatio. Vide, Calligatio.
De emendatione fervorum. T. 9 c. 1433 D. E.
De emendatione propinquorum. T. 9 c. 1434 A. B. C.
Emendi verbum an pertineat ad omnia genera adquisitionum. T. 10 c. 53 C.
Emendicata suffragia. Tom. 3 c. 20 A.
Emens rem vitiosam ignorans an habeat actionem redhibitoriam. T. 7 c. 889 D.
Ementes, vendentes fi convenianti de certa merchura, vel pretio, quibus res vendatur, huic venditioni fundum est. T. 7 c. 7 A.
Emere res alienam, fciens fide, fcientes non possumus. T. 1 col. 1121 D.
Emere pro fomere, & contra *fumere pro emere*. T. 2 c. 788 A.
Emere fimpliciter aliud est, aliud emere per adjudicationem judicis: hoc empto est necessaria, illa venditoris. T. 4 c. 1138 A.
Emere pro empture, & vicaqere pro emptore quid differant. T. 1 c. 739 E.
Emere, & vendere fibi ipsi nemo potest. T. 1 c. 6 E.
Emere pretio aliud est, aliud emere *nomine* fcilicet*io* quatur affuere. T. 9 c. 1315 B.
Emere pro emptore & fumere veteres capiebant. T. 9 c. 1315 B.
Emere tantum dicebant veteres pro fumere. T. 10 c. 440 E.
Emere pro fumere. T. 10 c. 73 C.
Emere dicebant olim veteres pro fumere, & fumere pro emere. T. 10 c. 997 A.
Emere an licet, quod licet vendere. T. 10 c. 1001 D.
Emergens quæstio. Vide, Quæstio.
Emerita præmia. T. 9 col. 1110 A.
Emeritis quinto fint. T. 1 c. 1031 A.
Emi dominus fi mancipavit, dominus in venditore qui ædio dentur. T. 7 c. 777 E.
Emi quæ non possumus, vel non. T. 9 c. 568 D. & feq.
Emi quænam res veneatur. T. 10 c. 1021 E.
Emigrare plus est, quam migrare. T. 4 c. 1165 C.
Eheri emimus utriliter. Tom. 3 c. 285 D.
Eminentissimi qui. T. 3 col. 589 C.
Invitus nemo emit, vel vendit. T. 2 c. 168 B.
Emit mala fide, qui contra legem mercatur, quas non potest ignorare. T. 7 c. 574 E.
Emolumentum quem fequuntur, fi qui necrefe eft damna, & onera. T. 4 c. 1139 D. E.
Emolumentum nomine quæ continentur. T. 1 c. 1332 D.
Emolumentum in rure accipitur pro fructibus, fragibus, annona. T. 4 c. 924 D.
Emolumentum unde fit ita dictum. T. 5 c. 13 C.
Emolumentum legati nihil aliud est, quam legatum. Tom. 10 col. 286 C. D.
Emolumentum portionis hereditatis nihil aliud est, quam portio hereditatis. Ibidem.
Emolumentum obligationis nihil aliud est, quam obligatio. Ibidem D.
Emphanilitus quæ. Tom. 1 c. 1103 B.
Emphagia pater Origenis. Tom. 9 c. 1030 E.
Emphyteuma. T. 3 c. 169 C. & T. 4 c. 379 D.
Emphyteuseos perpetua rerum Ecclesiasticarum renovatur. Tom. 9 c. 418 B.
Emphyteuseos cultata definitio cum definitione precariæ. Tom. 1 col. 1106 D.
Emphyteuseos definitio. T. 9 c. 416 C. quo fine constituitur. Ibidem.
Emphyteuseos fimile emptioni, vel conductioni. T. 2 c. 308 B.
Emphyteusis quid. T. 2 c. 308 B.
& T. 6 c. 1010 C. & Tom. 7 col. 377 C. & Tom. 10 c. 1045 A. & c. 1046 C.
Emphyteusis graecum nomen. T. 3 c. 168 B.
Emphyteusis aliud est, aliud fundum, aliud libellaria, aliud precaria, & aliud usufructus. T. 1 c. 1106 B.
Emphyteusis alia perpetua, alia temporalis. T. 2 c. 878 D.
Emphyteusis nonnunquam fit ad tempus, & quid a libellaria differat. T. 2 c. 1108 D.
Emphyteusis perpetua ut Ecclesiis permissa. T. 2 c. 1105 A.
Emphyteusis contributur fub lege rei melioranda. T. 2 c. 1201 B.
Emphyteusis de quibus agrit contrahitur. T. 7 c. 378 C.
Emphyteusis, & conductio in quo differunt. T. 9 c. 416 C.
Emphyteusis, & locatio in quo differunt. T. 9 c. 421 D.
Emphyteusis, & vectigal an differant. T. 9 c. 419 B.
Emphyteusis an conferat genus esse locationis, & conductionis. T. 9 c. 416 E.
Emphyteusis temporaria, & conductio temporaria non differunt. Ibidem B.
Emphyteusis etiam temporaria est. T. 10 c. 495 D. differt a locatione temporaria. Ibidem.
Emphyteusis emptioni, & permutationi est proximus. T. 10 c. 665 C.
Emphyteusis quare precipue contractus. T. 10 c. 665 C.
Emphyteusis in quo differt a precario. T. 10 c. 668 A.
Emphyteusis quid secundum genus locationis, conductionis. Tom. 10 c. 668 B.
Emphyteusis an mutet dominium. T. 10 c. 1045 C.
Emphyteusis additur lex meliorationis, fraudis lex fidei, & servitii. T. 1 c. 1108 D.
In emphyteusi dari civitatem agri non revocantur. Tom. 1 col. 827 B.
Emphyteusim hoc contrahunt privati. T. 7 c. 586 C.
In emphyteusim dato fundo, an inter privatos ipsi possit commissi dividundo, vel familiæ erciscundæ. Ibidem.
Emphyteusis Ecclesiastica. Tom. 3 c. 1041 D.
In emphyteusibus succedere filius. T. 2 c. 1269 E.
Emphyteuta habet folum, & rotum agrum. T. 7 c. 382 D.
Emphyteuta potest agere cum vicino de finibus, aut jus inter fe emphyteutæ, & confines. T. 7 c. 480 B.
Emphyteuta nonnunquam est temporarius. T. 7 c. 383 A.
Emphyteuta paganus, & emphyteuta Ecclesiasticus. Tom. 7 col. 379 D.
Emphyteuta debet præstare vectigal de prædio emphyteutico. Tom. 7 c. 1024 D.
Emphyteuta quis fit. T. 7 col. 382 D.
Emphyteutica prædia venisunt in actionem communi dividundo. T. 7 c. 500 E.
Emphyteuticaria actio. T. 7 col. 376 C. B.C. de quibus rebus est. Ibidem C.
Emphyteuticarius an fundo servitutem imponere possit. Tom. 2 c. 1243 E.
Emphyteuticarius fundi, & servitutis debitor vindicatione habet. Ibidem.
Emphyteuticarius fi fundum præsti jure ædificii, &c. Tom. 2 col. 856 E.
Emphyteuticarius agri quis. T. 1 c. 747 C.
Emphyteuticarius non conducit fundum in fingula lustra, aliquin nudus esse inquilinus, fed eum conducit in perpetuum. Tom. 5 col. 605 C.
Emphyteuticarius, & vectigalis fundus idem est. T. 5 c. 615 A.
Emphyteuticarius per collationem trienni, vel biennii cadit jure emphyteuticos. T. 6 c. 1018 A.
Emphyteuticarius Ecclesiasticus, & privatus quomodo differant. Ibidem.
Emphyteuticarius, & superficiarius in quo convenunt. T. 7 col. 345 A.
Emphyteuticarius an servitutem imposuerit, vel adquerere possit. T. 7 c. 382 D.
Emphyteuticarius, & superficiarius in quo differunt. T. 7 c. 500 E.
Emphyteuticarius potest vendere fundum invito domino, fci non ignorante. T. 8 c. 765 A.
Emphyteuticarius duplici ex causa de fundo rejicitur. T. 9 col. 422 D.
Emphyteuticarius fici an possit domare jus fundi fine consensu procuratoris Cæsaris. T. 9 col. 422 D.
Emphyteuticarius non potest vendere fine domini consensu. T. 9 c. 427 A.
Emphyteuticarius an expelli possit, fi in fundo emphyteutico mala vertetur. T. 9 c. 423 A.
Emphyteuticarius agri, & vectigalis ager idem est. T. 9 c. 415 B. & T. 10 c. 667 E.
Emphyteuticarius fici ob canonem non

non solorum an incidat in commissum. Ibidem.
Emphyteuticarius moram facit in reb. T. 10 c. 660 A.
Emphyteuticarii morte emphyteusim fluit. T. 1 c. 104 D.
Emphyteuticarii domini non fiunt ex jure Quiritium. T. 5 c. 168 C.
Emphyteuticarii, & pacticium quo pacto differant. Tom. 2 col. 860 E.
Emphyteuticarii conductores, & perpetuiti inter se differunt. T. 2 c. 858 C. D.
Emphyteuticarii jus habent prælationis, & præferuntur extraneis. T. 6 c. 1028 B.
Emphyteuticarii si fiat plures eiusdem res, quo affio dabitur inter eos. T. 7 c. 377 D.
Emphyteuticarii conductores. T. 9 c. 411 E. & c. 415 B. & seq.
Emphyteuticarii locro cedit, si domanii per triennium moram fecisse in accipiendo canone. T. 10 c. 668 D.
Emphyteuticarius, & superficiarius quo servitutes viaticatio datur. T. 7 c. 451 E.
Emphyteuticarius eadem ratione conditur nuntiatio, qua concedituc fructuario. Tom. 10 c. 1181 D.
Emphyteuticarius quasi inquilinum effe. T. 5 c. 505 C.
Emphyteuticarius jus potest vendi, donari, & legari ab emphyteuticario. T. 7 c. 377 E.
Inter emphyteuticarium, & dominum pactiones facire super omnibus capitulis, & specialiter super calibus fortuitis, & super electione. T. 9 c. 411 C. & seq.
Inter emphyteuticarius vectigalis affio. T. 7 c. 586 A.
Emphyteuticarium, & possessorum differentia. T. 2 c. 866 E.
Emphyteuticarium fundorum patrimoniorum immunitates. T. 1 c. 870 B.
Emphyteutici fuit, qui emphyteuticum iure colunt, quæ patrimoniales funt. T. 2 c. 865 D.
Emphyteutici proprietarius imitatur. T. 1 c. 747 C.
Emphyteutici prædii jus. Tom. 2 c. 866 C. & T. 6 c. 233 D.
De emphyteutici iuris alienatione. T. 9 c. 416 C. & seq.
Emphyteuticum jus quid differt a contractu libellario. T. 9 col. 417 D.
De emphyteuticorum fundorum collatione. T. 2 c. 870 A.
Emphyteuticum jus an alii domani poffit, qui vendi, falvo iure vectigalis? T. 4 c. 913 D.
Emphyteuticum jus an poffit transferri in legatarium. Ibidem B.
Emphyteuticum jus in quo differat a superficiario. T. 5 c. 421 D.
Emphyteuticum jus. Tom. 7 c. 377 B. C.
Emplastrum liquis ex plumbus herbis fecerit, emplastri dominus eft, qui fecerit, non is, cuius herbæ fuerunt. T. 3 c. 304 C.
De emptorematum alienatione. T. 9 c. 426 C. & seq.
Empta res eft, cuius nomine empta eft, & cui tradita, non ejus, qui pecuniam numeravit. Tom. 2 c. 396 A.
De empti, & venditi jure. T. 1 c. 397 E. & c. 394 A.
Empti affio cui detur. T. 7 c. 733 D.
In empti affione omnia venire, quæ contra bonam fidem funt. T. 7 c. 733 D.
Empti iudicio nihil teagie eft contrarium, quam dolus, & fraus. T. 7 c. 747 A.
Empti venditi obligationes duæ an, & quando concurrant in eodem persona. T. 7 c. 749 B. C.
Empti venditi obligatio an dominum rei vendiæ transferat in emptorem, & pretii in venditorem. T. 8 c. 326 C.
Empti affionem, quæ de evictione competit, non tolli præscriptione longi temporis. T. 9 col. 1300 B.
In empti affionem aliquando venire rem incertam. T. 9 c. 1080 A.
Empti, & venditi affiones. T. 7 c. 781 B. & seq.
Affio empti quanto pluris emitur, vel quanto minoris res valuiffet, quo casu competat. Tom. 10 col. 371 B.
In affionem empti veniunt ufuræ ex mora vendituris. Tom. 10 c. 1015 C.
Affione empti cognitor venditor cavetur de illis, quæ continentur edicto Ædilium. Ibidem D.
Empto, & locato fuit juris gentium. T. 1 c. 1155 A.
Empto nulla eft fi contrahentes in materia difficultant. Tom. 3 col. 37 D.
Empto & vendito, locatio & conductio inter fe familiaritatem habent. T. 3 c. 358 E.
Empto, & vendito plena, & perfecta fit. T. 1 c. 212 E.
Empto & vendito ex permutatione originem cepit. T. 1 col. 328 D.
Empto valet, etiamfi cretarum fit in qualitate rei. Tom. 1 col. 1177 E.
In materia in duobus casibus empto valet. T. 1 c. 1178 A.
Empto fub conditione fufta, ea pendente, eft imperfecta. T. 1 c. 1190 B.
Empto reficiditur in totum affionem rethibitoria. T. 1 c. 798 B.
Empto res fuæ non valet. Tom. 1 c. 1118 E.
Empto nulla fidei empto non eft. T. 3 c. 301 A.
Empto nudo confensu perficitur. T. 1 c. 267 E.
Empto, & venditio quandonam contrahantur. T. 1 c. 210 D. E.
Empto an effe poffit fine pretio. T. 1 c. 211 A.
Empto an conditere debeat in numeratia pecunia. Ibidem D.
Empto an tam fub conditione, quam pure contrahatur. T. 1 c. 213 B.
Empto, vel venditio imaginaria non valet. T. 1 c. 368 B.
Empto foleuniter, & jure fafta tenere reficiudi non debet. Tom. 3 c. 358 D.
Empto necessaria, & empto voluntaria. T. 4 c. 1138 A.
Empto, vel conductio res fuæ, quando valet. T. 4 c. 929 B. error Glossæ qualis. Ibidem C.
Empto fimplex contractus, dominii adquirendi causa, & empto falta ferendi fibi, & habendi pignoris causa multum differunt. T. 4 col. 900 E. & c. 901 A.
Empto non eft arca, cum xdes facras emptæ. T. 4 c. 1149 A.
Empto, & venditio fine pretio non conditur. T. 1 c. 42 E.
Empto fimplex, quomodo differat ab aliis emptionibus. Tom. 4 c. 900 E.
Empto res fuæ nulla eft. Tom. 4 c. 965 E.
Empto fimplex fit, quid interest, an empto dotis causa. Tom. 4 c. 900 E.
Empto. Vide, Venditio.
Empto, & permutatio in quo differunt. T. 5 col. A. & seq.
Empto an fit quid quanto. T. 5 c. 497 C. & c. 500 C.
Empto omnis an pura fit, an conditionalis. T. 5 c. 513 B.
Empto quæ, & quando perfecta dicatur. Ibidem.
Empto an fit perfecta, quando ejus conditio non exfitit. Tom. 5 c. 755 B.
Empto, cum fub conditione, aut certi loqe falta eft, quandonam fructus emptori, & omnes accessiones emptori adquirat. Tom. 5 c. 760 D. E. & c. 761 A.
Empto perfecta eft, vel quid venerit, aspectu quid, quale, & quantumve fit. T. 5 c. 508 B.
Empto fine rei quantum a reliquis emptionum fpecibus differat. T. 5 c. 507 B.
Empto folo confenfu perficiur, ftatim atque de certa re, certoque pretio convenitur, videlicet ipsarum fit fimum. T. 7 c. 687 D.
Empto quid. Tom. 7 c. 684 B. emptionis nomen generale. Ibidem B.
Empto an fit conditionalis, an vero fit refolutio emptionis fub conditione. T. 7 c. 690 E.
Empto quomodo vitietur diffenfu. T. 7 c. 696 C. & seq.
Empto contracta fub conditione, fi voluero, nulla eft; fub conditione vero, cum voluero, valet. T. 7 c. 695 A.
Empto liberi hominis an valet, quoties in eum cafum conferitur, cum fervus erit. T. 7 c. 697 D.
Empto, & hereditas in quo differunt. Tom. 7 c. 723 C. fint due caufæ adquirendi dominii. Ibidem.
Empto nulla eft proprer perfonas non idoneas. T. 7 c. 700 A.
Empto res fuæ non valet, & publicarum nulla eft, etiamfi ftat ab ignorante. T. 7 c. 701 E.
Empto, & locatio quid differant. T. 7 c. 706 C.
Empto fructuum, aut partus futuri an valet. T. 7 c. 697 D.
Empto ubi eft perfecta, periculum pertinet ad emptorem. Tom. 7 c. 705 C.
Empto in parte mutata dicitur revocari, & reformari. Tom. 7 c. 693 E.
Empto, & venditio quandonam contrahantur. T. 7 c. 686 B.
Empto bonorum quomodo olim introducta. T. 8 c. 1045 C.
Empto, venditio an valeat, fi contrahentes confentiant in corpore, & in nomine differunt. T. 8 c. 299 A.
Empto eft civile negotium. Tom. 9 c. 53 B.
Empto rei litigiofæ nulla eft. T. 9 c. 158 D.
Empto fieri. T. 9 c. 1075 E.
Empto, & venditio fpeciefi. Tom. 9 c. 1209 A.
Empto fimulata. T. 9 c. 525 A.
Empto quid fit. Tom. 9 c. 73. B. & T. 10 c. 996 E. & c. 1004 B.
Empto, & permutatio in quo differunt. T. 9 c. 462 B.
Empto mala fidei non eft empto. Tom. 9 c. 243 C. & T. 10 c. 533 E.
Empto dicitur tantum de ea, quæ fit pretio numerato. T. 10 c. 34 A.
Empto quibus cafibus poffit a domino repetari, atque refcindi, etiamfi fraus non fuperet dimidium juftæ pretii partem. Tom. 10 c. 371 C.
Empto malæ fidei non eft empto, fed ftipulatio malæ fidei eft ftipulatio. Ibidem E. & c. 615 B.
Empto ex nudo confenfu initium prabet obligationi. Tom. 10 c. 664 D.
Empto non perficitur nudo pacto. T. 10 c. 964 B.
Empto an perficiatur folo confenfu, fine inftrumentis. Tom. 10 c. 968 E.
Empto perfecta eft, fi convenerit de pretio, & de merce. Tom. 10 c. 997 B.
Empto fimulata an reffte contrahatur. Ibidem C.
Empto nudo confenfu contrahitur, contrario diffenfu diffolvitur, non alterutro invito. T. 10 c. 1007 E. & c. 1008 A.
Emptionis definitio. Tom. 2 c. 267 C.
Emptionis fymbola. Tom. 2 c. 1152 A.
Emptionis, & venditionis verba veteres promiscue ufos fuiffe. T. 3 c. 357 D.
Emptionis fpeciari tempus oportere. T. 1 c. 1222 E.
In emptionis cauta levis præftanptio, & quæftiones fimplicites non fufficit. T. 1 c. 1406 A.
Emptionis fubftantia eft pretium. T. 6 c. 240 D.
Emptionis caufa. Vide, Stipulatio.
Emptionis, venditionis fubftantia confiftit in re, & pretio. Tom. 4 c. 245 C.
Emptionis fubftantiam ex pretio conftare abiuam Papinianus affirmat. T. 5 c. 497 D.
Emptionis calus de vino in ampulla, ut degustaretur. Tom. 5 c. 507 E.
De emptionis, & venditionis caufa. Tom. 7 c. 355 A. & c. 370 A. & fequ.
Emptionis appellatio fpecialis. T. 7 c. 684 E.
Emptionis contractus cur duobus verbis appelletur emptio, & venditio. Ibidem E.
Emptionis origo. Tom. 7 c. 685 E.
Emptionis verbo promiscue utimur in locatione, & conductione. T. 7 c. 706 D.
Emptionis, & venditionis verbo veteres promiscue utebantur in locatione, & conductione. Tom. 7 c. 315 B. & c. 1390 E.
Emptionis, & venditionis verbo veteres promiscue utebantur. Ibidem.
Emptionis affectio eft locatio. T. 7 c. 1391 A.
Emptionis, venditionisque appellationibus promiscue veteres uftos etiam in locatione, & conductione. T. 7 c. 782.
Emptionis venditionis contractum interdum claudere. Tom. 7 c. 779 c. 371 C.
Emptionis malæ fidei non eft empto, fed ftipulatio malæ fidei eft ftipulatio. Ibidem E. & c. 615 B.
Emptionis ex nudo confenfu initium præbet obligationi. Tom. 10 c. 664 D.
Emptionis fubftantia eft pretium. T. 10 c. 964 B.
Emptio an perficiatur folo confenfu, fine inftrumentis. Tom. 10 c. 968 E.
Emptio perfecta eft, fi convenerit de pretio, & de merce. Tom. 10 c. 997 B.
Emptio fimulata an reffte contrahatur. Ibidem C.
Emptio nudo confenfu contrahitur, contrario diffenfu diffolvitur, non alterutro invito. T. 10 c. 1007 E. & c. 1008 A.
Emptio vetitis. Tom. 9 c. 73 C.

Emptionis familia est æstimatio. T. 9 c. 1394 D.
In contractibus emptionis, venditionis an pares sint emptoris, & venditoris partes. T. 10 c. 192 D. E.
Emptioni pactum adjedum ex consentienti obligat. Tom. 3 c. 277 E.
Emptioni similis est permutatio. T. 4 c. 704 E.
Emptoni, venditioni quam proximus sic locatio, conductio, & an illidem regulis continentur. T. 5 c. 297 D.
Emptioni detrahere est ab ea recedere; adjicere contractui emptionis est totalis fabricatio emptionis aliquid de accessionibus, de pedisequis emptionis paciscit. T. 4 c. 511 B.
Emptioni similis est æstimatio litis. Vide, Æstimatio litis.
Emptioni similis est permutatio. T. 10 c. 664 C.
Emptionem virtut in materia differenda. T. 1 c. 1218 A.
Emptionem non infirmat fraus in pretio. T. 1 c. 1186 E.
Quæ poſt emptionem ex intervallo pacta fuerit, aliquid adjicient emptioni, vel detrahant. Tom. 3 c. 278 D.
Poſt emptionem perfectam fructus rei venditæ ad emptorem pertinent. T. 1 c. 304 E.
Emptionem, venditionem perficiam utre pene impliceſt debet, emptor, an venditor. T. 3 c. 672 D.
Emptionem non eſſe exceptionem, cum venditor vendit invitus, niſi forte vendat pignoris causa. T. 2 c. 268 B.
Emptionem, venditionem a locatione, & conductione in quibusdam differre dicit ratio. Tom. 5 c. 519 D.
Emptionem pignoris in perſona debitoris non conſiſtere. Tom. 6 c. 91 D.
Emptionem, venditionem reſcindi mutua conventione venditoris, re integra. T. 6 c. 95 D.
Emptionem nullam facit diſſenſus. T. 7 c. 785 E.
Emptionem, venditionem an error in judicio, vel integritate puellæ vitiet. T. 7 c. 751 C.
Ad emptionem contrahendam tria eſſe neceſſaria. Tom. 7 c. 692 B.
Adhio ad dithrahendam emptionem an conpetit emptori, qui multiorem emptam credidit virginem abſque affirmatione venditoris. T. 10 c. 274 C. D.
Emptionem, venditionemque quod recipit, multo magis pignerationem. T. 10 c. 1021 B.
In emptione tantum intervenit arra, non in locatione. T. 3 c. 104 E.
Ab emptione quando licet diſſcedere. T. 1 c. 771 C.
In emptione doubus temporibus bona fides exigitur. T. 1 c. 1121 D.
In emptione, & venditione licet contrahentibus ſe invicem circumſcribere. T. 2 c. 1132 B.
In emptione, & venditione bona fides exigitur & contrahus, & traditionis tempore. T. 4 c. 651 E.
In emptione mera quid inſpici debet, & in emptione, quæ ſit pignoris cauſa. T. 4 c. 901 A. B.
In emptione bonorum preferatur ius maior pecunia debetur. T. 4 c. 1259 D.
In emptione, & venditione annulus arra nomine dari ſolebat. T. 5 c. 159 E.
In emptione quæ citutio emptori a venditore prestanda ſit. Tom. 5 c. 901 D.
Emptione ſub diſjunctione factæ, cujuſnam ſit electio. T. 5 c. 508 C.
In emptione, venditione diſcretam eſſe mercem a pretio, diſcretum venditorem ab emptore, non in permutatione. T. 5 c. 501 A.
Emptione contracta an res in emptionem tradita poſſit pro emptore uſucapi ex lege commiſſoria. T. 5 c. 740 D. E.
In emptione dominium rei transferre non eſt neceſſe. T. 7 c. 695 C.
Ab emptione quando recedi poſſit. T. 7 c. 604 B.
In emptione præſumitur plerumque cautiones, aut gratia. T. 7 c. 670 E.
De emptione cautiones. Tom. 7 c. 154 E.
Ex emptione ipſo jure nullam ex empto actionem eſſe. T. 7 c. 786 A.
De emptione, quam quis alteri fecit, vel ſibi fab alterius nomine, vel aliena pecunia. T. 7 c. 384 B. & ſeq.
De emptione contrahenda. Tom. 9 c. 363 B. & ſeq.
In emptione quæ exigatur. Ibidem B.
Ab emptione quando licet diſſcedere. T. 9 c. 371 D. & ſeq.
In emptione, & locatione arbitrium non ſumitur pro arbitratu boni viri, ſecus in aliis contractibus bonæ fidei. T. 10 c. 653 B.
Emptiones imaginariæ olim frequentiſſimæ erant. T. 8 c. 388 C. Indeſ. deſerunt eſſe in uſu. Ibidem C.
In emptionibus a ſervo fictis ejus, & cur mens, voluntas, fides, & ſcientia ſpectanda ſit. T. 5 c. 742 E.
In emptionibus, & venditionibus veſtigial quod xerario inferebatur. T. 5 c. 1018 D.
In emptionibus, venditionibus an ſemper leges dicantur a venditoribus. T. 5 c. 506 A.
In aſtionem ex empto veniatur utra poſſ traditionem. T. 1 c. 395 A.
Ex empto actio de peculio eſt prætoria, non civilis. Tom. 6 c. 719 C.
Ex empto actioni etiam inſte redhibitionem rei venditæ, & quande. T. 7 c. 751 B.
Ex empto actionem concurrere cum omnibus conditionibus. Tom. 7 c. 751 D.
Ex empto obligatio tam civilis eſt, quam naturalis. T. 9 c. 51 B.
Adhio ex empto quo caſu cum domino eſt, ut aut emptioni ſtet, aut ab emptione diſcedat. T. 10 c. 371 C.
Adhio ex empto eſt redhibitoria, reſciſſoria, æſtimatoria. Tom. 10 c. 444 E.
Adhio ex empto per procuratorem nobis non adquiritur, per nuntium, aut epiſtolam adquiritur. T. 10 c. 659 C.
Adhione ex empto an poſſit agi, ut redhibeatur ob morbum, vel vitium latent. T. 10 c. 760 C.
Ex empto adhio eſt perpetua. T. 10 c. 765 E.
Adhio ex empto, & adhio ex vendito ſæpe ſimuntur utrolibet pro altera. T. 10 c. 768 D.
Ex empto agi ad reſtituendam venditionem abſurdum videtur. T. 10 c. 1031 D.
Emptor bonorum Tom. 1 c. 290 C. D.
Emptor an conditione furtiva de peculio teneatur. Tom. 1 c. 1473 C.
Emptor malæ fidei de evictione aſtionem non habet. T. 2 c. 1324 B.
Emptor malæ fidei quis. Tom. 1 c. 1112 E.
Emptor malæ fidei de fructibus percepiis teneatur. Tom. 1 c. 651 A.
Emptor repellitur exceptione doli mali, ſi agat ex ſtipulatu. Tom. 1 c. 1377 C.
Emptor ut pretium, ita & artum dat, non venditor. Tom. 3 c. 104 E.
Emptor pretium minori ſolvere cogitur, quod ex alienum. Tom. 1 c. 1021 C.
Emptor ſi pretium non ſolverit, ſundi interpius eſto. T. 1 c. 1423 A. B.
Emptor & venditor quando ſimul puniantur. T. 1 c. 1 C.
Emptor ſive fciat, ſive ignoret indiſtincte teneatur, ſed cum moderamine. T. 4 c. 948 B. & ſeq.
Emptor & venditor in quo differunt. T. 4 c. 659 B.
An emptor teneatur aſtione empti, qui mancipiſt. Tom. 4 c. 665 B. qua aſtione quis poſſeſſ petere affirmationem ſerui. Ibid. c. 666 A.
Ubi emptor ſecit contra legem venditionis, an venditori ſit penæ perſequatio in ſtipulationem deſuda. T. 4 c. 665 D.
Emptor contraſtus legem dicit, non venditor. T. 4 c. 107 A.
Emptor, Vide, Venditor.
Emptor, qui auctorem non laudavit in evictione, dolo malo feciſſe videtur. T. 1 c. 872 B.
Emptor, & donatarius in quo differunt. T. 5 c. 1194 E.
Emptor, & venditor in quibuſnam differunt. T. 5 c. 650 C.
Emptor ne in monumentum, quod emit, inferat quos volet, paſtio caveri an poſſit. T. 5 c. 280 B.
Emptor an hereditatis ſumptus, litis cauſa ſuſtos, repetere poſſit. T. 5 c. 577 A.
Emptor quomodonam ſibi de cautione damni proſpicere poſſit, & debeat. T. 5 c. 649 B.
Emptor quomodonam legem contraſtui dicere videatur. T. 5 c. 518 B.
Emptor cur prohiberi poſſit ſpeciſiere mortuum in fundo empto. T. 5 c. 587 C.
Emptor jure civili non ſuccedit in vitium venditoris. T. 6 col. 828 A.
Emptor quibus caſibus adverſus ſuum auctorem reprehum non habeat. T. 6 c. 1026 B.
Emptor bonæ fidei. Vide, Bonæ fidei emptor.
Emptor potentiæ ex empto vendito illum damnare, ſi non tradat. T. 6 c. 172 B.
Emptor, qui petit mercem, nihil agit, niſi offerat pretium. T. 6 c. 368 E.
Emptor hereditatis vicem heredis obtinere æquiſſimum videtur. T. 6 c. 94 E.
Emptor, qui ante traditionem rei venditæ, & ſolutionem pretii rem venditam ſuſtinet vendentem, potuit aſtione furti. T. 6 col. 145 A.
Emptor uſuras temporis furiuſ, quod ſcilicet fuerit poſt emptionem nominis fidaiis, & ſolutionem pecuniæ. Hoc debitur, ab eo, cujus nomen emptum eſt, petere non poſſit. T. 6 c. 692 D.
Emptor an poſſit ſervum retinere, & de peculio agere, ſi noluit venditor pretia ſervi restituere nolendere. Tom. 6 col. 538 E. & col. 539 A.
Emptor fundi an dominium fundi vindicare debeat non ſecundum antiquos, ſed ſecundum novos terminos. T. 6 c. 519 E.
Emptor niſi ſciens alienum eſſe fundum emerit, non prodat evictionem fundi venditor. T. 7 c. 722 D.
Emptor bonæ fidei, & malæ fidei quis ſit. T. 7 c. 703 A. B. C.
Emptor non alter ſit, niſi ſoluto pretio, dominus. T. 7 c. 600 A.
Emptor an contentus eſſe debeat parte adjudicata venditori pro divio, ſi emerit partem pro indiviſo. T. 7 c. 1368 C.
Emptor an, & quando deli nomine venditori teneatur aſtione ex vendito quanto pluris. T. 7 col. 765 A.
Emptor an poſſit agere in rem. T. 7 c. 733 E.
Emptor an poſſit traditionem rei vendendi uſuras pretii prædiare debeat. T. 7 c. 775 C.
Emptor ante pretii totius ſolutionem an poſſit agere ex empto rem ſibi tradi. T. 7 c. 767 C.
Emptor cogitur pretium facere accipientis. T. 7 col. 828 A. & col. 837 B.
Emptor non cogitur ſtare locatori. T. 7 c. 769 D.
Emptor cujus legis beneficio pecuniam rei venditæ debere debeat. T. 7 c. 814 A.
Emptor eſt ſucceſſor rei, non juris. T. 7 c. 391 E.
Emptor aſtione ex vendito convenitur an pretium ſolvere cogatur, an vero alterius rei præſtationem defungi, & ſe liberare poſſit. T. 7 c. 735 A.
Emptor, evicto ſibi ſerro, an ultra duplum aſtione ex empto, vel ex duplæ ſtipulatione a venditore conſequi poſſit. T. 7 col. 755 C. D.
Emptor novali judicio condemnatus ſervi empti nomine, quo aſtione experiatur adverſus venditorem. T. 7 c. 754 C. D.
Emptor probare debet, ſervum ex weteri virtio ante venditionem fugiſſe. T. 7 c. 868 D.
Emptor quando potius agat in id, quod intereſſt, quam de re empta tradenda. T. 7 c. 734 C.
Emptor quando uſuras accellione venditoris. T. 7 c. 766 D. E.
Emptor quando uſuras pretii venditori dependat. T. 7 c. 737 D.
Emptor ſi niſi rem a me venditam leget, an legatum valeat. T. 7 c. 1024 B.
Emptor unus ſi ſit, & duo venditores, & unus vendtor alteri venditori heres extiterit, quid fiat. T. 7 c. 740 B.
Emptor bonæ fidei poteſt uſucapere rem empiam. T. 8 c. 380 D. Quando teneatur aſtione hypothecaria. Ibidem c. 781 B.
Emptor quis proferatur in vendendis bonis creditoris. T. 8 col. 533 A.
Emptor an fundum apprehendiſſe videatur, quem ei venditor eximio ex turre aliqua demonſtravit. T. 8 c. 535 D.
Emptor, ſi juſſerit rem deponi in domo ſua, an poſſidere eam videatur. Ibidem.
Emptor, ſi rem emptam accepit ex cauſa lucrativa, an integra ſit ei aſtio ex empto. T. 8 c. 246 E.
Emptor hereditatis omnia onera ſubit, etiam quod venditori defunctus debuit. T. 9 c. 61 D.
Emptor male fidei quis dicitur. T. 9 c. 1033 D.
Emptor hereditatis. T. 9 col. 39 A. & ſeq.
Emptor an poſſit expellere conductiorem aditum. T. 9 c. 407 E.
Emptor mercem facit, etiam non interpellatus. T. 9 c. 381 E.
Emptor, & donatarius in quo differunt. T. 9 c. 1335 D. E.
Emptor fiduciarius ſerri. T. 9 col. 920 B.
An emptor poſſit uſucapere rem peculiarem, quum ſervus inficiente dominio, venditus. Tom. 10 col. 86 D.
Quo caſu emptor rei ſortivæ furti teneatur. T. 10 c. 87 A.
Emptor an poſſit uſucapere rem, quam emit a furioſo, quem ignorabat furere. T. 10 c. 240 B.
Emptor ſi tempore fit exclufus aſtione redhibitoria, competet ei aſtio æſtimatoria. T. 10 c. 662 A.
Emptor ſi vindicat, nihil conſequetur ſumptuum nomine, niſi aliud convenerit. T. 10 c. 718 B.
Emptor an cogatur pretium ſolvere vendentis venditoris. T. 10 c. 749 A.
Emptor, qui ſtipulatus eſt, vacuum ibi poſſeſſionem tradi, an aſtione ex ſtipulatu poſſit petere ſtudium percepiſſ poſt venditionem. T. 10 c. 752 D.
Emptor a venditore multum diſtat. T. 10 c. 762 A.
Emptor non aget de evictione ex empto, niſi pretium adnumeraverit. T. 10 c. 779 E.
Emptor unquam ſtipulatur ſupra duplum. T. 10 c. 790 C.
Emptor ſervi ob aliquod ſervi vitium aliquid a venditore obtinuit, deinde totus ſervus evinctur, quid fiat. T. 10 c. 761 D.
Emptor niſi pretium offerat, obſtaget, ſolvat, non eſt aſtio ex empto. T. 10 c. 765 E.
Emptor ſi pretium repræſentaverit ultra re non accepta, quam ſit habituras aſtionem. T. 10 c. 765 E.
Emptor, niſi ſtatim poſt traditionem rei pretium ſolvat, debet ex tempore uſuras pretii. T. 10 col. 767 D.
Emptor an poſſit dare ex promiſſo rem locupletem pretii nomine. T. 10 c. 768 C.
Emptor, qui emit a ſiſco, ſiatim ſecutus eſt, nec notaria eſt præſcriptitio quinquennii. T. 10 c. 902 A.
Emptor hereditatis vicem heredis obtinet. T. 10 c. 936 E.
Emptor votum generat extendi minoris, & venditor plaris vendendi. T. 10 c. 1000 A.
Emptor an poſſit ceſſeri fraudatus. T. 10 c. 1005 D. E.
Emptor venditori qua aſtione teneatur. T. 10 c. 1012 C.

Emptor non liberatur numerando alienam pecuniam. Tom. 10 c. 1017 A.
Emptor, qui agit redhibitoria debet rem restituere venditori. T. 10 c. 1031 C.
Emptoris, & venditoris res differentiæ. T. 1 c. 1458 A.
Emptores conditio melior est, quam tertii creditoris. Tom. 4 col. 952 A.
Emptoris nomine quilibet successor rei significatur ex rabulis, heredis nomine successor juris. T. 4 c. 803 D.
Emptoris an sit electio in duobus fundis in emptione deductis, an vero venditoris. T. 5 c. 505 B.
Emptoris, & venditoris mutare idem bonum fungi non potest. T. 6 c. 40 D.
Emptoris prioris quando potior causa est. T. 6 c. 91 D.
Emptoris jus an mutare possit divisio inter alios facta. Tom. 7 col. 1368 B.
De emptoris hereditatis dolo. T. 7 c. 397 D.
Emptoris, & venditoris vocabula an rite confundantur. T. 10 col. 33 D.
Emptoris, & venditoris dispar est ratio respectu *l. 2. Cod. de rescind. vendit.* T. 10 c. 191 A.
Emptoris opinio quo casu plus valeat, quam veritas. Tom. 10 c. 240 D.
Emptoris dolo venditione fieri extortas, non valeat fieri mutuamilio. T. 10 c. 282 C.
Emptoris an omnis utilitas attinuerit. T. 10 c. 755 C.
Emptori venditio nec fit lucrum, nec onus venditori. Tom. 1 col. 1446 B.
Emptori nemo habet jus offerendi pretii. T. 3 c. 472 B.
Emptori licet, quod plurio est, minoris emere, si potest, & venditori licet, quod minoris est, plurio vendere. T. 4 c. 963 B. C.
Emptori competit actio ex empto venditur. T. 4 c. 967 A.
Emptori ob evictionem qui teneatur, tutor, an adolescens in rei venditione. T. 4 c. 971 A.
Emptori, aut donatario an profit emptio, aut donatio tanduo fulum, quando venditor, aut donator vivit. T. 5 c. 60 A.
Emptori an fatis cautum sit de damno, quod ante traditionem contigerit, actione ex empto. T. 5 c. 640 C.
Quibus casibus emptori non competat adversus venditorem de evictione actio. T. 6 c. 1026 B.
Emptori quando adesse debet venditor. T. 6 c. 9 C.
Emptori actio ex locato personam nomine poli venditionem an competat. T. 7 c. 769 E.
Emptori actio quibus casibus competat. T. 7 c. 733 D. & seq.
Emptori adversus venditorem quando competat actio ex stipulatione. T. 7 c. 755 F.
Emptori an profit ignorantia. T. 7 c. 888 A.
Emptori, aut conducori quod placet, in dubio sequendum. T. 7 c. 1470 A.
Emptori non caveas venditor cautionibus solennibus, an plus duplo teneatur. T. 7 c. 755 F.
Emptori differenti pretii partem, an competat actio ex empto rem sibi vendi. T. 7 c. 970 D.
Emptori quindia non cautum videtur. T. 7 c. 752 A.
Emptori vinitor in re tradenda prestare debet, ut in interdictis possessorio, in lite de possessione potior, & liqueat ipsi. T. 7 c. 755 B.
Emptori si res vendita, vacua, & libera non prestetur, competit actio quanti interest. T. 7 c. 927 A. B.
Emptori solutionem partis non parere adimem ex empto ad rem hereditarium. T. 7 c. 968 A.
Emptori solutionem partis non parere adimem ex empto, ac tradito ovilia, ad interpum pretium restituendum. Ibidem.
Emptori hereditatis quæ actiones competant. T. 9 c. 266 D. quæ in emptorem cessant. Ibidem.
Emptori quanam actiones competant. T. 10 c. 1 c. 1 E.
Emptori subvertitur, si dimidio plus emerit. T. 10 c. 655 C.
Emptori si displicat res empta, quæ actione agat, ut cogat venditorem eam recipere. T. 10 c. 760 B.
Emptori actionis an detur utilis actio in debitores hereditarios. T. 10 c. 999 B. C.
Emptori quenam detur optio, cum de rescindenda venditione agitur. T. 10 c. 1005. B. C. & c. 1020 D.
Eadem actione agitur de evictione in id quod interest, ex evicta emptori. T. 10 c. 1115 D.
Emptori, ficut venditori, an detur restitutio. T. 10 c. 1043 C.
In emptorem an jus accrescendi transeat. T. 3 c. 338 C. D.
Ad emptorem *l. 2. de rescind. vend.* male pertinet. T. 3 c. 468 B.
Emptorem delegare, & delegare, sive mandare alterum in emptorem in quo differunt. Tom. 4 c. 932 E.
In emptorem an competat exceptio doli. T. 5 c. 821 E.
Emptorem hereditatis non cogi hæredare, fe fatisfactum esse tribus hereditariis. Tom. 7 col. 154 E.
Emptorem noxali judicio condemnatum fervi nomine, ex empto actione id tantum confequi, quanti minimo defungi potuit. T. 7 c. 754 A. B.
In emptorem non transit jus heredis, licet nec in eum, nisi heres in jure hereditatem cesse. T. 10 c. 221 A.
Emptorem inter, & venditorem fine cenfus, & reliquorum onere, pactiones funt illicitæ; creditorem inter, & debitorem non funt pactiones illicitæ. T. 10 c. 657 B. C.
Emptorem coporis inter, & emptorem juris differentia. T. 10 col. 999 D.
Pro emptore. Tom. 1 col. 1239 A. & feq.
Ab emptore fi conveniatur nomine evidionis pro fua parte, an exceptione doli mali oppofita protrefidefidere ab emptore, ut fi ab eodem emptor aliquem actionis coheredem, qui eo fua parte nihil folvit. T. 4 c. 182 C.
Emptore inopia laborante propter incendium, quomodo venditor pecuniam ab eo petat. T. 5 col. 959 A.
Emptore agente ex ftipulatu, fundum dari, an fructus poftea capi etiam in eum actionem venisse. T. 7 c. 728 A.
Emptore hereditio novarum tabularum liberato, traditor tel venditor an refcindenda fit. T. 7 c. 812 D. E.
Pro emptore quis poffidet. T. 7 c. 223 A.
De emptore bonæ fidei, qui rem minoris emit fine decreto. T. 9 c. 612 E. & c. 613 A.
Pro emptore poffidere. T. 9 c. 160 C. & feq.
Emptore partem pretii efferente, venditor aliud interdum ex re; opposita exceptione ceti malipuffi pignoris jure. Tom. 10 col. 761 E.
Emptores fructuum accipiuntur interdum pro conductoribus. T. 7 c. 1315 C.
Emptores fructuum pro conductoribus, feu colonis. T. 7 c. 315 A.
Emptores hereditatis a fifco quinta actionibus tenentur. Tom. 9 c. 266 E.
Emptum fi non tradatur, aut manciperur, venditor cogi potest. T. 1 c. 374 D.
Emptum eft fpecies, paratum eft genus. T. 7 c. 1158 C.
Enervantur uti explicandum fit. T. 3 c. 65 B.
Encapito antefari quid fit, explicatur. T. 3 c. 675 D.
Encapito quid fignificet. T. 7 col. 612 B.
Encauftum, vel encaustum quid fit. T. 10 c. 840 E.
Encaustum, encausta, & encustaria quæ fint. T. 2 c. 838 A.
Encaustum. T. 2 c. 57 E.
Ἐκδοτ ἐστὶ. T. 3 c. 212 D.
Ἐκδικεῖν quamam fint. T. 1 c. 684 B.
Encherir. T. 9 c. 1230 A.
Ἐγκάινα figura. T. 6 c. 385 A. B.
Entamement deplaid, litis contestatio. T. 9 c. 123 A.
Enthe-

Entheata turba Bellonæ. T. 3 col. 289 D.
Entheca quid. T. 2 c. 1159 E.
Entheca vocantur dotes prædiorum, instrumenta prædiorum, cauta repofita. T. 6 c. 631 C.
Entheæ an dicantur instrumenta omnia, quæ prædiorum cauta repofita cuftodiuntur. T. 6 col. 747 D. E.
Enibecia. T. 7 c. 1164 A.
Enumeratio performitur femper vilies partes facit. T. 4 c. 610 C.
Eparchica quæ fint. Tom. 3 c. 143 E.
Eparchicorum libri quid continent. Ibidem E.
Ἐπόμενον dicitur idem effe conferitur duo tuteræ, quæ eodem die delatæ funt. T. 5 c. 437 B.
Epheforus legislator præscriptionem 30. annorum introduxit. Tom. 9 c. 1030 E.
Ephetes quis dicatur. T. 4 c. 1190 E.
Ἐφεῦναι quid fit. T. 3 c. 1170 C. & T. 3 c. 107 C.
Epidemeria quæ. T. 2 c. 972 C.
Epidemeria quomodo abrogantur. T. 2 c. 977 A.
Epigrammata, vel quid aliud in familiam alterius fcribens, aut faciens quæ actione conveniatur. T. 3 c. 754 A.
Epiphanius, Conftantinopolens Archiepifcopus. T. 3 c. 370 A.
Episcopalem concilium quid, & cujus habendo fint Episcopi diligentes. T. 8 c. 1 c. 1 E.
Ad Episcopalem curam quæ pertinent. T. 10 c. 8 21 E. & feq.
Episcopalis jus in quarta decimam, & funeratonium cuidque Parochiæ. Tom. 6 c. 913 C. quo tempore hæc jura præfcribantur. Ibidem.
Episcopalia jura quæ. T. 6 col. 908 C. D.
Episcopatus liberat curia. T. 2 col. 1119 C.
Episcopatus fummum Sacerdotium dicitur. T. 6 c. 975 C.
Episcopatus plerique non fubjacent Metropolitano, fed fuli Romano Pontifici. T. 6 c. 916 D.
Episcopatum non ad fummum Pontificem attinet. T. 6 col. 1012 E.
Episcopatus ex Clero, vel ex Monachis adfumendus, non ex plebe. T. 3 c. 1040 A.
Episcopus ex Clericis, vel Monachis non ordinatur, nisi fex menfes in clero permanferit. T. 1 c. 536 D.
Episcopus in Urbibus audiendi adjuncta Præfidi fuftedio. Tom. 2 c. 1113 B.
Episcopus, qui fuffragium dedit, & qui accepit pari pœna coercentur. T. 2 c. 1057 B.
Episcopus ecque uxorem, neque liberos habent. T. 2 c. 1040 C.
Episcopus fingulis annis inficiat opera civitatis. Tom. 1 col. 540 D.
Episcopus feudum dare potest. T. 3 c. 1183 B.
Episcopus ad teftimonium dicendum in jus vocari non potest. T. 3 c. 1147 A.
Episcopus exfequantur fuos fervantur non habet, fed tantum cognitionem, & audientiam, & cur. T. 4 c. 838 A.
Episcopus dominus appellatur. T. 6 c. 776 B.
Episcopus legitimus clericorum judex. T. 6 c. 769 A.
Episcopus potest teftamentum facere de his bonis, quæ habuit proprie ante episcopatum. T. 6 col. 1043 B. C.
Episcopus nova feuda in Ecclesia introducere non potest. Tom. 6 c. 1091 B.
Episcopus jus vifitationis non potest amittere. T. 6 c. 916 B.
Episcopus debita contrahere extra rem, & caufam Ecclesiæ, Ecclesiam non obligat. T. 6 col. 1035 D.
Episcopus non potest a fede fua deici ab Archiepifcopo fine auftoritate Synodi. Tom. 6 c. 921 E. & c. 918 A.
Episcopus clericorum judex ordinarius. T. 6 c. 938 B.
Episcopus de appellationum judicis delegati cognoscit. Tom. 6 col. 958 D.
Episcopus Parisiensis habet jurisdictionem temporalem, & Comitis vicem gerit. T. 6 c. 785 D.
Episcopus dicitur Sacerdos per ornamentum, quia fummus eft Sacerdos in fua Diœcesi. T. 6 col. 975 B. C.
Episcopus de clerico regradato potest cognitionem fuscipere. T. 6 c. 771 E.
Episcopus procuratoris loco eft, ideo Ecclesiæ potest meliorem conditionem facere, deteriorem non potest. T. 6 c. 1036 D. nisi alia fit loci confuetudo. Ibidem E.
Episcopus tenetur beneficia conferre intra fex menfes a die vacationis computandus. T. 6 c. 860 A. alias ad Capitulum deferrur collatio. Ibidem B.
Episcopus ante confecrationem plenam auftoritatem non habet. T. 6 c. 784 E.
Episcopus Xenodochii ordinationem habet. T. 6 c. 938 E.
Episcopi judicium vocatur Ecclesiæ tribunal. T. 6 c. 924 D.
Episcopi unus reftitutionem fieri fecit in judicio. Tom. 6 col. 856 C.
In Episcopi potestate non eft redituus Ecclesiæ minuere, ut superfluos, nisi ad confenfu Archidiaconi. T. 6 c. 901 B. C.
Episcopi Parisiensis controversia adversus Abbatem S. Genovefæ ob parochiam S. Stephani de monte. T. 6 c. 817 B. nunquam eam potuisse possedit. Ibidem C.
Episcopo relictum legatum ut vaeat. T. 6 c. 1045 B. C. D.
Episcopo non licet prædia Ecclesiastica vendere fine confenfu Capituli. Vide, Vendito prædiorum Ecclesiafticorum.
Episcopo morbo fonitico laboranti datur adjutor, qui obeat mortem Ecclesiafticus. T. 6 c. 1002 E.
Episcopo non licet bona Ecclesiafticis fine confenfu Capituli. T. 6 c. 1014 B.
Episcopo licet delegare alicui potestatem conferendi beneficii. T. 6 c. 1012 B.
Episcopo non conferente intra fex menfes, collatio devolvitur ad Capitulum. T. 6 c. 899 B.
Episcopo Ecclesiæ fuæ legatum fit, an Ecclesiæ reftitum effe videatur. T. 7 c. 1324 D.
Ab Episcopo an appellare licet. T. 10 c. 800 E.
Episcopi qui. T. 1 c. 41 B.
Episcopi non funt in patria potestate. T. 1 c. 1119 C.
Episcopi monachi, tutores, vel curatores effe non poffunt. Tom. 2 c. 1146 E.
Episcopi jurisdictionem non habent, nec apparitionem, nec exfequationem. T. 2 c. 1 E.
Episcopi olim fuli Sacerdotes. T. 2 c. 1033 C.
Episcopi extra Episcopum fuum fupra annum non abfint. Tom. 1 c. 540 D.
Episcopi uti, & cur regradandi. T. 3 c. 1093 A. B.
Episcopi non omnes clericorum conaniventes, graviora clericis poniunfur. T. 3 c. 671 E. & c. 972 A.
Episcopi, qui circa latus fummi Pontificis agunt. T. 6 col. 776 C.
Episcopi donare non poffunt fupra modum Concilio Toletano prædituratum. T. 6 c. 1039 E.
Episcopus dum duo Ecclesiæ regunt, quid fignificet. T. 9 c. 1265 A.
Episcopi quo tempore inviftunt cuftodias. T. 9 c. 1388 B.
Episcopi quomodo interrogentur. T. 10 c. 636 E.
Episcopi quibus fint. Tom. 10 col. 819 A.
Episcopi jurisdictionem non habent. T. 10 c. 821 A.
Episcopi, & clerici vetantur jurare quæ fperantur, fed non vetantur nisi ex fcripto. Tom. 10 col. 897 E.
De Episcoporum ordinatione. T. 3 c. 454 D. E.
Episcoporum gradus. Tom. 2 c. 1045 A.
De Episcoporum judicio. T. 3 col. 491 C.
Episcoporum fummus honos jus pallii. T. 6 c. 889 D.
In Episcoporum confirmationibus inquisitio morum pracedere debet. T. 6 c. 900 C.
Episcoporum eft inftituere, & deftituere presbyteros, & ordinare recto-

lectores Parochiano. T. 6. c. 919
E. conferre christus baptismatis. Ibidem c. 920 C. conferere bullicas, & altaria. Ibidem.
Episcoporum iurisdictio non præscribitur a Diœcesibus. T. 6. c. 916 B.
Episcoporum electio literis continguuda. T. 6. c. 794 B.
Episcoporum ad electiones inopes alere. T. 6. c. 917 C. D.
Episcoporum electio olim apud populum erat. T. 6. c. 833 A.
Episcoporum curatio favore populi Christiani. T. 9. c. 1452 B. C.
Ab Episcoporum sententia quo casu non possit appellari. T. 10. c. 823 D.
Episcoporum ordinationes quomodo faciendæ ex decretis Concilii Mileivitani. T. 10. c. 840 B.
De Episcoporum testimoniis plura. T. 10. c. 967. A. B.
Ab Episcopis res iudicare ad effectum restituci debeat a Pontifibus. T. 4. c. 838 A.
In Episcopis continentia maior esse debet. T. 6. c. 909 C.
Episcopis tributa est audientia, non iurisdictio. T. 9. c. 1081 D.
Episcopis invitis non debet denuntiari testimonium. T. 10. col. 820 E.
Ab Episcopis, vel clericis adquisita, dum divino cultui dant operam, an patri adquirantur. T. 10 col. 821 D.
Episcopus sine Archiepiscopi literis in urbem non veniet. Tom. 2. c. 1123 C.
Ad Episcopos pertinet rerum venalium cura. T. 8. c. 1023 A. B. C.
Emendatum. T. 1. c. 1027 E.
Epistola aliud est, aliud libellus. T. 2. c. 905 D. & T. 9. c. 1090 D.
Epistola Divi Adriani. T. 1. c. 207 D.
Epistola viva quæ sit. T. 1. col. 770 E.
Epistola pro pacto. T. 1. col. 1462 A.
Epistola fideicommissaria quid est. T. 4. c. 940 A. non est qualibet & alia epistola. Ibidem B.
Epistola Divi Adriani tantum firma est de fideiussoribus, sed ex æquitate porrigitur quoque ad plures mandatores. T. 4. col. 957 C.
Epistola est tacitus nuntius. T. 9. c. 408 C.
Epistola stipulationem an faciat. T. 6. c. 700 D.
Epistola quæ inter præsentes pro stipulatione habetur. T. 6. c. 530 D.
Epistola habetur pro pacto, utroque consentiente in epistola. Ibidem D.
Epistola abiecti nihil utrum debeat haberi pro confirmata pecunia. T. 6. c. 610 A.
Epistola, & codicilli in quo differant. T. 7. c. 1144 E.
Epistola, & litera in quo differant. Ibidem.
Epistola habetur pro nuda pactione. T. 7. c. 668 C.
Epistola est tacitus nuntius, & contra notius est epistola loquens. T. 8. c. 325 C. D.
Epistola, quæ quo declarat, fe alii tradidisse, an pollicitorem esse facit. T. 8. c. 321 D.
Epistola judicis non est sententia. T. 9. c. 1090 D.
Epistola non obligat. T. 10. c. 978 A.
Epistola, quæ rogat, mandatum est. T. 10. c. 988 E.
Epistola est mutus nuntius. T. 10 c. 1016 C.
Epistola an sit potior codicillis. T. 10 c. 1114 A.
Epistolares qui, & quot numero. T. 1. c. 956 D.
Epistolæ beneficium Divi Adriani an ad duos reos promiserindi pertineat. T. 4. c. 1315 B.
Epistolæ Divi Adriani beneficium. T. 6. c. 451 B. Vide, Beneficium epistolæ Divi Adriani.
Epistolæ Divi Adriani exceptio. Vide, Exceptio epistolæ Divi Adriani.
Epistolam manumisso dabatur. T. 6. c. 310 E.
Per epistolam recte constituti pecuniam pro alio. Tom. 6 col. 57 B. C.
Ex epistola an nascatur obligatio, sed ex eadem tantum in epistola expressis. T. 6. c. 530 D.
In epistola fideicommissaria potest alii relinqui hereditas per fideicommissum verbis precarius. T. 9 c. 806 A.
Epistolæ, & literæ differunt. T. 1 c. 803 E.
Epistolæ testimoniales. T. 2 c. 1041 A.
Epistolæ formales, vel formatæ. Ibidem B.
Epistolæ canonicæ, & earum divisio. Ibidem.
Epistolæ dipyrcæ. Tom. 3 col. 105 E.
Epistolæ commendatitiæ non obligant. T. 4. c. 556 E.
Epistolæ cautiones quæ sint. T. 9 c. 1252 D.
Epistolæ commintiones. Vide, Commintiones epistolæ.
Epistolæ conventionales quæ. T. 9 c. 1252 E.
Epistolæ qui in alterius fraudem scripserit, lege Corneiia tenetur. T. 1. c. 510 B.
Epithetis Papinianis, eisque laudes, & ornamenta quæ. T. 4. c. 3 B. C. D.
Epitonia. T. 1 c. 474 D.
Epocha quid sit. T. 3 c. 289 C.
Epomphalia. T. 3 c. 501 B.
Equitæ mundinariæ. T. 3 c. 99 E. & c. 100 A.
An equæ prægnanti, & furtivæ partus editus apud bonæ fidei emptorem ad illum pertineat. T. 10 c. 100 B. C.
Eques Romanus ejectus e numero iudicum, quod uxorem eam retra notius est epistola loquens. T. 8 c. 325 C. D.
Equitibus ordinem afscriens quæ nam habere debeat. T. 3 c. 611 B. C.
Equi, cursui publico deputati, solo agitentur flagellis. Tom. 2 c. 988 A.
Equi. Vide, Equitum.
Equis curiualibus Provinciales ac pabula conferre cogantur. T. 2 c. 992 D.
Equis legatis, equus quoque legatus. T. 1 c. 456 D.
De eo, qui equi alienis equus fuis fabricit. T. 3 c. 365 C.
Equisi legatis fetus poli mortem editi tantum debentur: equitio vero legato, fetus quoque ante mortem editi debentur, & cur. T. 4 col. 171 E.
Equis legatis non continetur equitium. T. 5 c. 1199 D.
Equus generosis si avenæ, & pabuli modus certus legatus sit, an debeatur, & præstandus sit. T. 7 c. 1318 C.
Æquitatis ratione, parere conditionem est conditione indebiti repeti. T. 4 c. 168 E.
Equites laticlavi. T. 3 c. 259 C.
Equites legionarii non dicuntur. T. 9 c. 937 A. vexillarii qui sint. Ibidem.
Equites Romani, potentes a Principe veniam ætatis, mores suos probare prius debent apud Præfectum vigilum. T. 10 c. 858 B.
Ex equitibus Romanis fumebantur Præfides. T. 4 c. 833 A.
Equitii vindicantur. T. 3 c. 32 C.
Equitio legato fetus ante mortem editi debentur. T. 4 c. 171 E.
De equitio aliuo legato. T. 5 col. 1199 A.
Equitium, & equi in quo differant. Ibidem B.
Equitium nomen est collectivum. T. 5 c. 1198 E.
Equitium quid in urbe secundus. T. 1 c. 648 B.
Equitum tria genera apud Gallos, *Chevaliers*, *Bannerets*, *Bachelers*. T. 1 c. 1246 E.
Equitum Romanorum transvectio. T. 7 c. 117 D.
Equitum vexillatio. Tom. 9 c. 937 A.
Equo an duo, vel plures fingoli in solidum uti possint. T. 6 c. 1350 A.
Equo legato, fecundum ornamenta. T. 7 c. 1178 D.
Equorum legato non inest fetus. T. 5 c. 1199 A.
Equorum pompa. T. 7 c. 117 D.
Equos circenses qui in foro convertit usus, ut multandus. Tom. 1 c. 815 B.
Equum venalem si qui emptori experiendum dederit, & in interim ex eo quidum fecerit, qua actione quæsitus ab illo repetatur. T. 7 c. 891 E. & 898 A.
Equus publicus. T. 7 c. 117 D.
Eradicitus plus est, quam radicitus. T. 4 c. 1163 C.
Eructum quid sit proprie. Tom. 1 c. 537 B.
Erciscundæ erymon. Ibidem.
Erciscundæ familiæ qui agit, non conditetur, adventarium esse sibi cohærden. T. 3 c. 244 E.
Erciscundæ familiæ non nisi semel agi potest. T. 1 c. 598 E.
Erciscundi ex quorumdam sententia si fint, quibus medium vium fequi amicum, & familiare fit. T. 1 c. 580 E.
Eremitæ propriæ qui fint. Tom. 1 c. 1078 D.
Eremodicii pœnæ quæ. T. 9 c. 134 C.
Ex eremodicio damnari, & ex contumacia damnari paria funt. Tom. 1 c. 995 D.
De eremodicio quæstum. Tom. 10 c. 799 B. C.
Eremodicium quid. T. 1 c. 995 B. & T. 4 c. 875 D. & T. 10 c. 980 C.
Eremodicium, & vadimonium quo differant. T. 1 c. 995 B.
Eremodicium, actore, vel reo absente, contrahitur. Ibidem.
Eremodicium contumacia qui dicuntur. T. 7 c. 160 C.
Eremodicium quando contrahit actor. T. 9 c. 134 C.
Eremodicium quando ab utroque parte contrahitur. Tom. 9 c. 136 E. & c. 137 A.
Eremodicium quid. T. 9 c. 135 A.
Eremomeri cum Eremitis confunduntur, & eremodicium, & item contestatum. Ibidem.
Ereptitia legata. T. 1 c. 812 A.
Ereptitia legata quæ dicuntur. T. 7 c. 1331 B. ereptitiæ hereditates. Ibidem.
Ereptitia adquirunturque sico sine possessione. T. 9 c. 103 C.
Ereptitia quod differt a caducis. T. 10 c. 478 B.
Ereptitium quid. T. 1 c. 719 D.
Ereptitium quid sit. Tom. 7 c. 1477 D. E. quomodo differt a caducis. Ibidem E. an sico vindicetur. Ibidem.
Ereptoria quæ dicuntur. T. 9 c. 797 B.
Ereptoria appellantur caduca, quæ ut indignis auferuntur a sico. T. 9 c. 900 B.
Ereptorium legatum. Tom. 9 c. 797 B.
Ergasterium pro cella mercatricis. T. 9 c. 1424 E.
Ergolabi. Tom. 9 c. 397 D.
Ergolabi fuit operum redemptores. T. 10 c. 682 C.
De ergolabis, feu redemptoribus litium. T. 3 c. 211 E.
Ergolabos inter, artifices, & architectos differentia. T. 10 c. 1033 C.
Eripere quid. T. 1 c. 1119 D.
Eripi, & ereptitia quid dicatur. T. 10 c. 478 B.
Erminentucon quid sit. T. 7 c. 806 E.
Eris, & *sit* actuali. Tom. 8 c. 577 B. ad præterritum tempus trahuntur. Ibidem C.
Erogari non tenus debet, quam fuiset tellator. Tom. 4 c. 877 C. quid fi plus. Ibidem. modus ferrandus quis. Ibidem D.
De erogatione pecuniæ sententia Joannis rectris glossatoris quæ. Ibidem C.
Erogationes voluptuariæ patri non imputantur. T. 9 c. 300 B.
Erogationes cuiæ sint. Ibidem A. B.
Erogationes finem non facit testatoris voluntas. Tom. 4 c. 877 C.
Erogationibus iuliis cum in rem patris convertit pecuniam filius, quam pateri iniuffu mutuam fumpfit, ceffat actio quod iuffu, & competit ei rem verfo in patrem. T. 9 c. 309 A.
Errans in re, & errans in perfona in quo differant. T. 7 c. 571 E.
Errans in fuo fatu fideicomm fium an relinquere poffit. Tom. 7 c. 962 E.
Errans rei fuæ dominium non amittit. T. 7 c. 320 B.
Errans in casibus traditionis dominium amittit. Ibidem.
Errans in perfona dominium non amittit. Ibidem.
Errans in re ipfa, reive dominio, dominium non amittit. Ibidem A.
Qui errant, neque fenffffe, neque confenffffe dicuntur. T. 6 c. 4 E.
Errantes non dicuntur, qui fteri fenffffe, aut confenffffe. T. 7 c. 96 C.
Errantes non confentiunt. T. 7 c. 96 C. & c. 129 D.
Errantis in comparatur, qui dubitat. T. 1 c. 1355 A.
Errantis datur condictio, non dofanti. T. 4 c. 257 D.
Errantis in fafto venia datur. Tom. 4 c. 815 E.
Errantis, & ignorantis et juris cauffa quam ignorantis fit fubveniri. T. 5 c. 474 B. C.
Errantis in re non datur commmiti dividundis actio. T. 7 c. 574 D.
Errantis fos figna non nocent, nec que fubcriptiones. T. 10 c. 1020 B.
Errantibus in fafto fubveniur, non ignaris. T. 7 c. 805 C. D.
Errantibus in calculo an detur condictio. T. 9 c. 227 A.
Errantis nulla eft voluntas. T. 5 c. 906 C.
Errantis nullus eft confenfus, T. 6 c. 1092 B.
Errare non eft turpe, fed in errore perfeverare turpiffimum. T. 10 c. 124 E.
Qui errat, non contemnit jus. T. 4 c. 1495 B.
Errat in jure, qui parentes quidem funt fciit, jui autem cognationis fe habere neficit. Tom. 5 c. 629 B.
Errat in fafto, qui neficit a quibus parentibus natus fit. Ibidem.
De eo, qui erravit in re. Tom. 7 c. 573 C. D.
Error eft pulfatus fugitivus. Tom. 7 c. 75 A.
Error jus facit. T. 3 c. 265 D.
Error juris ufucapionem impedit, tandem quis. Ibidem D.
De erogatione pecuniæ fententia Joannis rectris glossatoris quæ. Ibidem C.
Erogationes voluptuariæ patri non imputantur. T. 9 c. 300 B.
Erogationes cuiæ sint. Ibidem A. B.
Erogationes finem non facit testatoris voluntas. Tom. 4 c. 877 C.
Erogationibus iuliis cum in rem patris convertit pecuniam filius, quam pateri iniuffu mutuam fumpfit, ceffat actio quod iuffu, & compet

Error juris. Vide, Juris error.
Error restitutio cur legato officit. T. 4 c. 535 D.
Error restituitio quando facit jus. T. 4 c. 1159 D.
Error Triboniani. T. 4 c. 232 B.
Error juris filiæ non prodest, ut ursus facit. T. 5 c. 111 E.
Error, & ignorantia in mandato per delegationem facto, an substitutionem, & libertatem impedint. T. 5 c. 474 A. B.
Error iuris, aut error facti an ad usucapionem prodest. T. 5 c. 745 D.
Error falsa causæ an pariat usucapionem. T. 5 c. 748 B.
Error in arbitro eligendo cuinam nocet. T. 5 c. 187 B.
Error iustus facti, ut emptio, & traditio nullam errantibus possessionis, & usucapionis occasionem præbeat. T. 5 c. 744 D.
Error juris non inducit condictionem, sed tantum error facti. T. 5 c. 939 A.
Error, vel ignorantia facti an nocet. T. 5 c. 618 C.
Error non dat, vel prorogat jurisdictionem, quia non confentiunt, qui errant. T. 5 c. 4 D.
Error habet in se ignorationem, quæ est scientiæ contraria. Ibidem D. E.
Error restitutoris an ius mutet. T. 6 c. 601 A.
Error heredis an ius mutet. Ibidem A.
Error gestoris an vitiet, aut mutet vrtitentem. T. 6 c. 839 A.
Error est voluntatis argumentum. T. 6 c. 562 C.
Error, & imperitia defunsti ius facit. T. 7 c. 967 A.
Error in compendiis, & in lucris nocet, in damnis rei sue amittendæ non nocet. Tom. 7 c. 521 D.
Error in nomine non corrumpit legatum, nec stipulationem. Tom. 7 c. 144 E.
Error in materia in emptione, venditione, utriusque contrahentis an vitiet eam. T. 7 c. 607 B.
Error a curia foliari recedentium æquinoctium, & solstitiorum, & qui de eo exacte scripserunt. T. 8 c. 559 D.
Error iuris in damnis non nocet. T. 9 c. 225 B.
Error Latinis est dubitatio. Tom. 9 c. 227 A.
Error iuris gentium semimera excusat, si inscitum committant gentium. T. 9 c. 447 D.
Error iuris civilis excusat. Ibid. E.
Error facti in damnis non differt ab error juris, in lucris est differentia. Tom. 9 c. 104 E. & c. 103 A.
Error facti excusat omnes in mutis contractibus. T. 9 c. 447 E.
Error iuris nulli nocet. Tom. 10 c. 469 D.
Error in materia an vitiet emptionem. T. 10 c. 511 E.
Error in fidejussione an vitiet stipulationem. T. 10 c. 533 B.
Error facti an excuset. Tom. 10 c. 856 D.
Error juris an nocere in damnis. Ibidem E.
Errores geometrio, & consilii mutatio sunt optimus, pœnitendi portus. T. 6 c. 990 D.
Errorem juris plus valere, quam rem ipsam, & veritatem. Tom. 1 c. 1125 D.
Errorem advocati reum corrigere posse intra triduum. T. 1. c. 526 D.
Inter errorem in re, & errorem in persona differentia. Tom. 5 c. 109 A.
Per errorem quod foleit debitor, an id condictere possit. Tom. 4 c. 1234 C.
Per errorem fiquis plus, quam deberet, solvisset, in quemnam tunc actio competat, quæritur. T. 4 c. 926 E. & seq.
Per errorem si quis procuratori, nomine domini, quali debitum pecuniam dominus, solverit, quid. T. 4 c. 927 B. C.
Errorem falsæ causæ non parere usucapionem. Tom. 9 c. 998 C.
Per errorem fi debitor in distinctiris solvit utrumque, putans fe utrumque debere coniunctim, quæritur, an sicut habebat solvendi electionem, si non erraffet, habeat etiam condicendi, quem velit, electionem. Tom. 9 c. 227 D.
Errore fullo vafullum excufari, qui diligentem non fecit. Tom. 2 c. 1311 A.
Errore foluti repetitio est, & contra foluto foluti donatio est, non petitio. T. 4 c. 1454 B.
Errore foluto repetere an possit. T. 5 c. 816 D.
Errore lapsi restituuntur. Tom. 8 c. 820 C.
De errore juris. T. 7 c. 566 C.
Errore qui vendidit, vel promisit, quomodo se liberet. T. 10 c. 755 B. & c. 756 A.
Errores quidam novi. T. 3 c. 186 A.
Errores ex notis creati. T. 3 c. 128 A.
Errores Grecorum in *titul. qui poss. in pign. hab.* Tom. 3 c. 320 D.
Errores quidam, qui in forum irreperunt, damnosi a Cujacio. T. 10 c. 972 C.
Erudito evelli non potest: est enim habitus. T. 3 c. 249 C.
Eſchoreus. T. 9 c. 1209 D.
Eſchiros, *κλῆρος*, fors, hereditas. T. 3 c. 121 B.
Eſchoite hereditas est. Tom. 9 c. 910 C.
Eſcrove. T. 9 c. 1389 D.
Eſcuiers apud Gallos, Latine dicuntur Comites facri stabuli. Tom. 3 c. 907 B.
Escularorum, & quæ vidtus quotidiani sunt, rerumque pastrum venditionem, & donationem lex Julia repetundarum non prohibet. T. 5 c. 734 C.
Eſpouse, vaga animalia. T. 2 c. 835 D.
Esse cum Imperio, latine quid. T. 8 c. 586 E. & c. 587 A.
Essentiæ partes geminæ. Tom. 3 c. 452 C.
Eſſe est veritatem directum. Tom. 10 c. 211 B.
Eſſurgens poſſeſſor, latine Siturus. T. 9 c. 850 E.
Estirlaes fersæ quæ erant olim. T. 9 c. 1388 B.
Et principio nunquam admittit accessionis significationem. Tom. 7 c. 1386 B.
Etymologia a Stoicis cur introducta est. T. 7 c. 160 E. admittunt jurisconsulti. Ibidem.
Evacuatoria quid proprie. Tom. 1 c. 685 D.
An semper evanescant, quæ ab initio conditerunt, si in eum casum incidant, a quo incipere non poterunt. T. 10 c. 526 D.
Evangelia hi ad juramentum excipiendum adhibita. T. 2 c. 1183 D.
Evangelistæ domini quadriga. T. 1 c. 1373 B.
Evangelium populo legendum. T. 2 c. 1190 E.
Evangelium Beati Joannis *In principio erat Verbum* in electione Regis Romanorum Electoribus proponi. T. 2 c. 1357 B.
Evangeſtria tantum dicitur, non vicarius. T. 1 c. 1060 B. exhibetur in pane non fermentato. Ibidem B.
Ex, cui ovebio dare est, a casuli publico ne detrahat. Tom. 2 c. 989 C.
Exactiones a quibus dantur. T. 2 c. 890 C.
Exactiones ab omnibus postulandæ, & quæ fint exactiones. T. 4 c. 988 D. E.
Exactionum commercio interdicitur. T. 2 c. 890 D.
Eventus litis, utilis, an inutilis actio fuerit, demonstrat. T. 5 c. 682 A.
Everricinum omnium magistratum actio de dolo. T. 7 c. 653 B.
Everriores qui proprie sint. Tom. 2 c. 646 C.
Re evicta, actio evictionis contra venditorem domino non disturbato procuratore. Tom. 4 c. 917 B.
An evicta re pure pignoris, postea uteque heredum convenire ab emptore ex stipulatione interpolata nomine evictionis. Tom. 4 c. 182 E. causa pignoris est individua. Ibidem D.
Evictionem qui sibi velit præstari, quid cavere debeat. Tom. 7 c. 872 E.
Ob evictionem non teneatur venditor emptori ultra duplum actionem ex empto. Tom. 9 c. 1077 C. D.
Evictionem pignoris creditorem non debere. T. 9 c. 1301 B.
De evictione in fundo tenendi domini. T. 1 c. 1306 D.
De evictione actio fecisti non datur, nefciente datur. Tom. 2 c. 1242 B.
De evictione quando venditor non teneatur. T. 4 c. 1207 C.
De evictione non teneatur donator in id quod interest, venditor vero teneatur. T. 4 c. 890 D.
De evictione plura. Tom. 5 c. 901 D.
Evictionis formula juris, & quando committitur evictio. T. 1 c. 1173 B. & seq.
Evictionis fundi alia est causa, alia evictæ partis, & quæ sit differentia. T. 1 c. 1174 D. E.
In evictionis judicium venit omne id quod interest, atque omnes sumptus, quibus res evicta melior facta est. T. 4 c. 890 D.
Evictionis generalis, vel specialis nomen an sit satisfaciendum emptori in actione ex vendito. T. 4 c. 948 A.
Evictionis casus futuri post contractum emptionem ad venditorem non pertinent. T. 6 c. 541 A.
Evictionis nomine stipulatio ab emptore interpolita. Tom. 6 c. 988 E.
Evictionis nomine quid significatur. T. 9 c. 1388 B.
De evictionis desiderione, qui apud emptorem intercessit pro vendito. T. 9 c. 1390 C.
Evictionis periculum sæpe contingit, eriam re vendita manente integra. T. 10 c. 1000 D.
Evictionis futuri, & præteriti casus an ad venditorem, vel ad emptorem pertineant. T. 10 c. 1010 A.
Evictionis periculum docentis cautum ex unciali emptori pertinet ad emptorem. Ibidem B. idem in periculo acoris, vel mutorii. Ibidem C.
Ob evictionem deficiente actione ex stipulatu non deficit actio ex emptio. T. 4 c. 890 E.
Ob evictionem quis teneatur emptori, tutor, an adolescens in rei venditione. T. 4 c. 971 A.
Ante evictionem res foluta agitur ex stipulatu, ac e folutis non effect. T. 6 c. 565 A.
Evictionem an præstet, qui pepigerit, ne poß trigesimum diem evictione sequata quicquam præstaret. T. 7 c. 756 B.
Evictionem non tantum rei principalis, sed etiam accessionis venditor quomodo præstet. T. 7 c. 757 A.
Evictionem qui sibi velit præstari, quid cavere debeat. Tom. 7 c. 872 E.
Ob evictionem non teneatur venditor emptori ultra duplum actionem ex empto. Tom. 9 c. 1077 C. D.
Evictionem pignoris creditorem non debere. T. 9 c. 1301 B.
De evictione in fundo tenendi domini. T. 1 c. 1306 D.
De evictione actio fecisti non datur, nefciente datur. Tom. 2 c. 1242 B.
De evictione quando venditor non teneatur. T. 4 c. 1207 C.
De evictione non teneatur donator in id quod interest, venditor vero teneatur. T. 4 c. 890 D.
De evictione plura. Tom. 5 c. 901 D.
De evictione illaudatus auctor, neque ex stipulatu, neque ex empto teneatur. T. 5 c. 873 B.
De evictione an teneatur donator. T. 5 c. 1194 B.
De evictione non præstanda pactio an excudat dolum. Tom. 7 c. 756 B.
In evictione rei extremæ linea consistit. T. 7 c. 114 B.
De evictione cautione. Tom. 7 c. 154 E.
De evictione rei legatæ. T. 7 c. 1242 B. & seq.
De evictione non teneatur illaudatus *venditor, qui nihil hæc poß esse appellatione quod, vel heres ejus, ne ex stipulatione quidem.* T. 7 c. 1685 C.
De evictione, qui mulierem vendidit tanquam ancillam, & traditum, vel in dotem dedit, teneatur emptori. T. 9 c. 1060 C.
De evictione ante evictionem agi non potest. T. 9 c. 1390 C.
De evictione actio datur adiri, vel ejus, fi similis est emptori. T. 9 c. 1391 A.
De evictione pignorum captorum ex cauſa iudicati, & per apparitorem venditorum. Tom. 9 col. 1309 E.
De evictione, quibus casibus non teneat venditor emptori. T. 9 c. 1309 A.
De evictione actio. T. 9 c. 1112 C.
De evictione non teneatur illaudatus venditor. Tom. 9 col. 1296 A. B.
An de evictione teneatur creditor, qui pignus vendidit. Tom. 9 c. 1301 B.
De evictione rei donatæ non cogitur promittere donator invitus. Tom. 9 c. 1391 C.
De evictione actionem non dari ei, qui fciens emit res alienam, vel alii obligatam, vel liberum hominem. T. 9 c. 1301 D.
De evictione actionem dari non tantum emptori, sed etiam ei, qui pro pecunia credita, vel pro pretio certo, aut incerto, rei vendita rem æstimatam in solutum accepit. Tom. 9 c. 1394 C.
De evictione ex empto. T. 9 col. 1391 C.
De evictione ex stipulatu concepta. Ibidem C.
De evictione tamdiu non esse actionem ex stipulatione duplæ, vel simplæ, vel ex empto adversus venditorem, quamdiu res vendita, & tradita emptori evicta est. T. 9 c. 1393 D.
De evictione non teneatur illaudatus auctor, nisi denuntiatum fuerit, res ipsa agendo interfit. T. 9 c. 111 C. potest laudari auctor quocumque tempore ante condemnationem. Ibidem E.
Is, qui alio evincente teneatur de evictione, nec ipse evincere aut controversiam facere potest. T. 9 c. 1390 B.
De evictione quibusdam casibus competit actio, quibus nulla est emptio. Tom. 10 col. 240 E. & col. 241 A.
De evictione non teneatur auctor illaudatus. T. 10 c. 1087 D. E.
De evictionibus consultatio. T. 1 c. 688 C.
De evictionibus. T. 9 c. 1389 D. & seq.
Evincere plus est, quam vincere. T. 1 c. 779 C. & T. 4 c. 31 A. & T. 9 c. 1388 B.
Evincere plus est, quam vincere, & emittere plus, quam mittere. T. 4 c. 1365 C. & Evincere est, plus est, quam radicitus. Ibidem C.
Eunuchum extat apud Plautum. Ibidem C.
Eunomianorum hæreticorum institutum olim quod fuit. T. 9 c. 705 C. D. eis erat testamenti facultas. Ibidem D.
Eunomius Scebatur scriptor testamenti. T. 9 c. 795 A.
Eunuchi qui dicantur, & eorum ritus. T. 1 c. 1098 A.
Eunuchi fatti neque emi, neque vendi possunt. T. 2 c. 375 E.
Eunuchis testamentum facere licet hodie ante 18. annum. T. 8 col. 584 E.
Eunuchorum appellatio generalis. T. 1 c. 1098 A.
Eunuchorum barbarorum commercium est. T. 1 c. 276 A.
Eunuchorum Romanorum non est commercium, fecus barbarorum. T. 10 c. 1002 E.
Eunuchos qui faciant, quibus substaceat pœna. T. 1 c. 1160 C.
Evocatoria dicitur in libris juris prudentiæ, & revocatoria. T. 10 c. 865 D.
Eurematica Modestini. Tom. 3 c. 354 D.
Eutychianus ejus prætorium præf. Augustalis. T. 3 c. 665 C.
Eutychiani, & Apollinarians. T. 10 c. 814 B.
Inter particulas Ex, & *Proper* differentia. T. 10 c. 993 B.
Ex abundanti scriptura nullum du-

eitur idoneum argumentum. T. 4 c. 901 C.
Ex articulo significatur causa. T. 4 c. 669 A.
Ex, & Per in quo differunt. T. 4 c. 105 B. & c. 658 E.
Ex causa multis damnari, idest, causis cognita. T. 5 c. 12 A.
Ex delicto cui debent, & quibus debentur. T. 5 c. 403 E.
Ex legibus quid significet. T. 8 c. 487 C.
Exadia, & condita a reliquis colonorum separantur. Tom. 4 c. 1113 E.
Exactio pecuniæ quid. Tom. 8 col. 816 C.
Exactio periculo exactoris fieri solet. T. 4 c. 855 C.
Exactio unius debitoris liberat ab aliquo. T. 5 c. 650 C.
Exactio mutua generali mandato non continetur. T. 6 c. 497 D.
Exactionis privilegium quando depositarii habent, & quando non. Tom. 4 c. 211 D.
Exactionis privilegium quando habet fiscus. T. 4 c. 1378 C.
Exactionis privilegium quod. T. 5 c. 1168 D.
De exactione publicorum tributorum. Tom. 1 col. 658 A. & col. 1149 C.
De exactionibus filiaquam. T. 3 c. 472 B.
Exactor fisci dat zoo-ham, tabularius fulmetur, & subscribit. T. 3 c. 648 E.
Exactoris spoliatio levior est, quam militis. T. 5 c. 681 E.
Exactores fiscalium plures nominati, & creati. T. 2 c. 649 B.
Exactores curiæ tuo porculo creat. T. 2 c. 775 A.
Exactores mensirui. T. 9 c. 339 B.
De exactoribus & mutuis pecuniis. T. 3 c. 1229 D.
Exagium quid significat. T. 2 col. 808 A.
Examen a furiosis quid. T. 6 c. 798 A. non permittitur, nisi ex rescripto Principis. Ibidem B.
Exaudiorari, & facessere jurisdictionem disantur. T. 5 c. 2 A.
Exaudiorari, & missi in eos differunt. T. 9 c. 1120 A.
Exaudiorario non facile remittenda est res, qui ante litem habuerunt. T. 7 c. 135 C.
Exaequanda sententiæ fuit non habet judex datus. T. 6 c. 25 C.
Exceptio, & allegatio diversa funt. T. 1 c. 1000 A.
Exceptio præjudicialis obstat condicenti. T. 4 c. 1526 A.
Exceptio procuratoria. Tom. 1 c. 1364 B.
Exceptio, Quod libertatis onerandæ causa factum sit. Tom. 3 c. 961 D. E.
Exceptio non numeratæ pecuniæ biennio finitur, dotis non numeratæ anno. T. 2 c. 1133 C.
Exceptio a præscriptione ejusdem fert. Tom. 1 c. 857 B.
Exceptio Stellionatus minus benigna adversitas decoctores. T. 3 c. 227 E.
Exceptio doli mali, & metus. T. 1 c. 858 B.
Exceptio juris dominii tribus casibus agenti Publicana non obstat. T. 2 c. 356 E.
Exceptio jurisjurandi an filio proficiat, an non exceptio pacti. T. 1 c. 620 D.
Exceptio an inefficacem actionem constituat. T. 1 c. 278 A.
Exceptio doli mali an ex aqua & bono accommodari possit. T. 3 c. 640 E.
Exceptio quod metus causa doli mali. T. 1 c. 278 A.
Exceptio procuratoria, & dilatoria. T. 1 c. 280 C. D.
Exceptio, nisi bonis cesserit, fideijussoribus non datur. T. 1 c. 281 E.
Exceptio pacti conventi. T. 1 col. 278 C.
Exceptio jurisjurandi. Ib. D. & rei judicatæ. Ibidem c. 279 A.
Exceptio quod est. T. 1 c. 857 A. & T. 4 c. 856 E. & T. 6 c. 904 C. & T. 9 c. 1240 E.
Exceptio pacti recisi iterum creditoribus obst. T. 4 c. 830 B.
Exceptio temporalis minoribus non nocet, fed ea, quæ tempore ipso jure peremt. T. 4 c. 67 B.
Exceptio ex clypeus, actio est telum. T. 4 c. 1334 A. & T. 9 c. 1240 E.
Exceptio cui datur, non continuo etiam id datur actio. Tom. 4 c. 348 E.
Exceptio doli mali opponitur improbis petitioni. T. 4 c. 607 D.
Si exceptio facit, ne liceat, ibi necesse est licere, ubi non est exceptum. T. 4 c. 1 A.
Exceptio nulla inerit in actionibus arbitraria, nec omnifa flagitetur officium judicis. T. 4 c. 576 D.
Exceptio dominii obstat actioni publicianæ. T. 4 c. 134 B.
Exceptio doli inefficaciores fideijussoribus. T. 4 c. 177 D.
Exceptio juris dominii non datur tenere, fed causa cognita, & bene perpenda. T. 4 c. 1261 A. B.
Exceptio datur ex pacto, non actio. T. 4 c. 1280 A.
Exceptio doli judicium distinctum facit bonæ fidei. T. 4 c. 273 A.
Exceptio est defensio juris opposita intentioni adversari, quæ est vel perpetua, vel temporaria, vel ambigua. T. 4 c. 169 D.
Exceptio, & replicatio datur jure prætoris. T. 4 c. 248 A.
Exceptio pacti actioni bonæ fidei inefficacior. T. 4 c. 250 B. quo pacta valeat ad exceptionem, & non ad actionem. Ibidem C. Calatius censes, gladius Accursii hic in verbo agente esse defendam. Ibidem C. interpretatio hic nonsalis. Ibidem.
Exceptio pacti stipulationi inest. T. 4 c. 273 D.
Exceptio datur ei, cui datur actio. T. 4 c. 1145 C.
Exceptio res competens, fideijussori prodest. T. 4 c. 712 D.
Exceptio exercendæ actionis datur. T. 4 c. 548 E.
Exceptio doli quamvis ob caufam introducta fit. T. 5 c. 830 B.
Exceptio doli mali de jure quadoxum obici possit. Tom. 5 c. 552 E.
Exceptio doli quanto fideijussor jure civili deficientes, aut repugnanti, & quantum fit concepit æquitati naturali, & quam parum perquirat æquitas summa juris. T. 5 c. 73 D E.
Exceptio doli an in heredes suffiris doli possit competere. T. 5 c. 821 D.
Exceptio doli cur filio exhereditato data sit. T. 5 c. 57 E.
Exceptio doli mali an fit fubdiium exceptionis pacti. Tom. 5 col. 59 E.
Exceptio doli mali an naturali æquitate nitatur. T. 5 c. 58 B.
Exceptio quomodo elidit, & inefficacem reddat actionem, replicatio exceptionem. Tom. 5 col. 74 B.
Exceptio immodicæ donationis quæ nam fit. Tom. 5 c. 1 locum habeat. Tom. 5 c. 227 E. & col. 828 A.
Exceptio libertatis onerandæ causa quanam fit. T. 5 c. 830 E.
Exceptio interceffionis quanam fit, & quo alio nomine detortari folet. T. 5 c. 817 E.
Exceptio iudicii initiandi quandonam obfet. T. 5 c. 978 B.
Exceptio an omnino diffolvat obligationem, & fejudicio non fortis, & videlicet petentia tantum fit. T. 5 c. 74 A.
Exceptio omnis in ut prætoria. T. 5 c. 400 C. D.
Exceptio pacti, quæ res prodeft, an profit etiam fideijussori. T. 5 c. 410 A.
Exceptio pacti, quandonam fideijussoribus non prodeiat. T. 5 col. 65 C.
Exceptio pacti a debitore facti data fideijussoribus ut proficiat directo & principaliter. Ibidem.
Exceptio prætiquam quod lege, vel Senatusconsulto, demonstrare Principum concessum est, quandonam locum habeat. T. 5 c. 79 B.
Exceptio doli propter quid detur. T. 5 c. 72 C.
Exceptio doli quomodo accommodetur omnibus negotiis, & judiciis. T. 5 c. 73 A.
Exceptio doli an profit filio exhereditato. T. 5 c. 57 D. E.
Exceptio doli, pacti, libertatis onerandæ causa, & generaliter omnis exceptio, etiamsi non opponatur nominatim, inefficacibus bonæ fidei. T. 5 c. 604 A. B.
Exceptio doli cum exceptione pacti an semper concurrat. T. 5 c. 849 E.
Exceptio doli mali, ut & nomen bonæ fidei, quam late manet. T. 5 c. 77 A.
Exceptio doli quandoq competat. T. 5 c. 829 E.
Exceptio doli an fit generalis, & detur, ubicumque æquitas defensionis exigit. T. 5 c. 72 A.
Exceptio doli mali quatenus naturalem æquitatem tueatur, & moderetur æqueitatem juris civilis. T. 5 c. 811 C. D.
Exceptio de vi perpetua cum fit, cur intercidisse unde vi fit nomine. T. 5 c. 830 B.
Exceptio doli cum exceptione pacti an semper concurrat. T. 5 c. 849 E.
Exceptio quomodo clypeus fit, actio telum. T. 5 c. 47 B.
Exceptio pacti a debitore facti data fideijussoribus, an debitori proficiat directo & principaliter. T. 5 c. 65 C.
Exceptio doli mali ex aqua & bono an accommodentur. T. 5 col. 813 C.
Exceptio doli quomodo in ædilis judicis insit. T. 5 c. 976 C.
Exceptio doli, & obligatum judicia in quo differant, & quam diversa fint juris remedia. T. 5 col. 107 B.
Exceptio doli quibusnam nocet. T. 5 c. 822 D. an emptori nocet. Ibidem E.
Exceptio peremptoria quid. T. 6 c. 900 B.
Exceptio dilatoria quid. Ibidem C. quo tempore opponi possit. Ibidem C. D.
Exceptio falsitatis est peremptoria. T. 6 c. 908 A.
Exceptio excommunicationis in quibus parte litis opponi potest. T. 6 c. 926 E.
Exceptio peremptoria quid. T. 6 c. 811 D.
Exceptio dilatoria quid. Ibidem.
Exceptio adversus cui prodeft, & eidem vice mutua. nocere debet. T. 6 c. 941 A.
Omnes exceptio recusatio est affinis inffitura. T. 6 c. 325 C.
Exceptio doli mali est peremptoria, opponi potest quandocumque ante rem judicatam. Tom. 6 col. 46 C.
Exceptio Epistolæ Divi Adriani. T. 6 c. 346 D.
Exceptio jurisjurandi eadem est, quæ pacti conventi exceptio. T. 6 c. 52 A. hæc exceptio est perpetua. Ibidem B.
Exceptio pacti conventi. Ibidem A.
Exceptio præjudicialis. T. 6 c. 941 A.
Exceptio rei non traditæ. T. 6 c. 968 D.
Exceptio rei judicatæ. T. 6 c. 342 A. B. feq.
Exceptio rei judicatæ quando proficit condemnato, & quando non proficit. T. 6 c. 343 C. D E.
Exceptio rei judicatæ, & solutæ quando proficit. Ibidem D.
Exceptio rei judicatæ, quæ venditori competit adversus Titium, eadem competit emptori. T. 6 c. 342 E.
Exceptio Senatus-Consulti Velleiani recusatio est aliena obligationis. T. 6 c. 345 C.
Exceptio Trebellianii. T. 6 col. 285 A.
Exceptio honestatis. T. 6 col. 590 D.
Exceptio rei judicatæ, & creatæ ex utatur, subnovebitur replicatione sinimodi, quod rei culpa mistorsis tutor, aut mastiffrat condemnatus fit. Tom. 6 col. 557 B.
Exceptio doli mali inefficacior bonæ fidei judicis tacito jure. T. 7 col. 513 C.
Exceptio de non petenda pecunia debitori prodeft, an etiam proficit haeredi. Tom. 7 col. 872 A.
Exceptio non est, nisi & actio sit. T. 7 c. 874 C.
Exceptio Macedonianæ abhorret ab æquitate naturali. T. 8 col. 790 C.
Exceptio alia causa, & fine dictum, alia proficiatur. T. 8 c. 647 C.
Exceptio litigiosi. T. 8 col. 342 A. B.
Exceptio ubi significet replicationem. T. 8 c. 74 C.
Exceptio justa quæ. T. 9 c. 52 A.
Exceptio præjudicialis cessare videtur poli litem contestatam. T. 9 c. 180 E. & c. 1 A. A.
Exceptio procuratoria negat jure datum procuratorem. Tom. 9 c. 1085 A.
Exceptio vulgaris est exceptio rei judicatæ. T. 9 c. 110 B. C.
Exceptio non fuisse pecuniæ opposita potest apotche inter certa tempora. T. 9 c. 214 E.
Exceptio fori impediti actionem, & litis contestatiaum. T. 9 c. 1085 C.
Exceptio rei judicatæ adversus quem competit. Tom. 9 c. 116 C.
Exceptio rei iudicatæ non nocet absfentibus. T. 9 c. 1098 A.
Exceptio litigiosi in quo conflitit. T. 9 c. 1243 D. & feq.
Exceptio jurisjurandi eorum comparata. T. 9 c. 192 D.
Exceptio litigiosi ordiar fcienti, & ignoranti. T. 9 c. 1250 A.
Exceptio doli est perpetua. T. 9 c. 1245 D.
Exceptio non numeratæ pecuniæ. T. 9 c. 97 C.
Exceptio non numeratæ pecuniæ opponi potest condictioni ex syngrapha intra biennium. T. 9 col. 212 D.
Exceptio, & præscriptio non differunt. T. 9 c. 1241 C.
Exceptio rei judicatæ. T. 9 col. 52 D.
Exceptio continuator actionis verbo. T. 9 c. 1084 C.
Exceptio est actio, quæ actio infirmiorem. T. 9 c. 1240 E.
Alia exceptio non opponitur judicari, & generaliter qualiter: peremptoria. T. 9 c. 1271 E.
Exceptio non numeratæ pecuniæ quibus caffibus cessat. Tom. 9 col. 328 E.
Exceptio doli strictam actionem bonæ fidei facit. Tom. 9 c. 330 E.
Exceptio dilatoria, & peremptoria in quo differunt. Tom. 9 c. 1243 E.
Exceptio ex lege Laetoria. T. 9 c. 1348 B.
Exceptio quæ est mera negatio. T. 9 c. 165 D.
Exceptio non apochis opponitur reputo depositum. Tom. 9 c. 328 D.
Exceptio non numeratæ pecuniæ. T. 9 c. 165 C.
Exceptio non numeratæ dotis. T. 9 c. 237 B.
Exceptio peremptoria quid. T. 9 c. 231 C. D.
Exceptio dilatoria initio litis opponitur. T. 10 c. 1 A. A.
Exceptio, & præscriptio idem est. T. 9 c. 1040 D.
Exceptio non iudicata. T. 9 c. 66 B.
Exceptio cessionis bonorum, quæ debitori competit, an competat fideijussori. T. 9 c. 1248 A.
Exceptio pignerartitia quanam fit. T. 10 c. 434 C.
Omnis exceptio conditionis formam habet. T. 10 c. 520 B.
Exceptio moratoria, five dilatoria an remittit poffit. T. 10 col. 80 A. peremptoria an committi, vel relaxari poffit. Ibidem.
Exceptio est defensio. T. 10 c. 707 C.
Exceptio non est, nisi fit & actio. T. 10 c. 915 B.
Exceptio doli cum actio concurrit. T. 10 c. 644 C.
Exceptio an differat a præscriptione. T. 10 c. 707 C.
Exceptio doli perpetua est. T. 10 c. 708 C.
Exceptio peremptoria an rescripto Principis possit convelli. T. 10 c. 837 C.
Exceptio pacti temporarii an poffit remitti rescripto Principis. Ibidem E. & c. 838 A.
Exceptio infamiæ hodie frequentur in advocatis. Tom. 10 c. 885 A.
Exceptio propter restum procuratoris reffe opponitur. Ibidem B.

Exceptionis verbo replicatio significatur. T. 1 c. 939 A.
Exceptionis doli mali vis, & effectus. Tom. 3 c. 640 E. & c. 641 A.
Exceptionis exemplo actio non datur. T. 4 c. 548 E.
Exceptionis doli mali quanta vis sit. T. 3 c. 72 D.
Exceptionis omittio, quæ non inerit actioni, an causæ omissio sit. T. 1 c. 50 A.
Exceptionis doli mali effectus quæ non sint. T. 3 c. 72 E.
Exceptionis rei judicatæ formula. T. 6 c. 342 B.
Exceptionis definitio. Tom. 10 col. 797 C.
Exceptionem divisionis quando locus est. T. 6 c. 346 D.
Exceptionem non tollit confusio, sed adhæsionem. T. 4 c. 795 E.
Quæ differentia est inter exceptionem perpetuam, & temporaleem. T. 4 c. 168 A.
Exceptionem doli mali prodesse adjuticatori. T. 6 c. 43 E.
Exceptionem rei judicatæ obstare, quoties eadem quæstio inter verdem personas revocatur. Tom. 6 c. 9 E.
Contra exceptionem rei judicatæ quando datur replicatio. Tom. 6 c. 47 E.
Per exceptionem pleraque servantur, quæ servari non possunt per actionem. T. 6 c. 48 B.
Qui exceptionem habet justam, nec ab æquitate naturali abhorrentem, debitor esse debitit. T. 6 c. 400 C.
Exceptionem ei competere multo magis, cui actionem dantur. T. 6 c. 39 B.
Exceptionem doli mali judicium bonæ fidei facere. Tom. 9 c. 1243 A.
Exceptionem longi temporis habet is, qui rem alienam longo tempore possedit bona fide, & justo titulo adversus dominum rem vindicantem, & creditorem hypothecarium. T. 9 c. 1045 C.
Exceptionem doli concurrere cum exceptione in factum. Tom. 9 c. 1267 C.
Exceptionem qui opponit, non videtur confiteri, nisi palam confitetur. T. 9 c. 164 B.
Exceptionem pacti qui non opponit in strictis judiciis, damnatur. T. 10 c. 409 C.
Exceptione non datur rei objecta repetenti depositum, jus depositi non auctitur. T. 1 c. 258 D.
Exceptione doli opposita per officium judicis est abolenda. T. 4 c. 890 E.
Qui exceptione utitur, agere videtur. T. 6 c. 339 D. E.
De exceptione doli mali, quæ obiciur heredi agenti contra voluntatem defuncti. Tom. 9 c. 1241 A.
De exceptione rei judicatæ, qua repellitur is, qui judicio est superatus, vel heres ejus, si rursus agat eadem de re. T. 9 col. 1241 A.
De exceptione pacti, & doli mali. Ibidem C.
De exceptione litigiosi, qua actori obiciitur vitium litigiosi. T. 9 c. 1248 D.
De exceptione annali italici contractus tollenda, & de diversis temporibus, & exceptionibus, vel præscriptionibus, & interruptionibus earum. T. 9 c. 1249 C. & D.
De exceptione jurisjurandi. Tom. 9 c. 105 A.
De exceptione Quod vi metusque causa fuerit fit. Tom. 9 c. 1243 C. diffat ab interdicto Unde vi. Ibidem.
In exceptione reus pro actore habetur. T. 9 c. 266 A.
Exceptione defenditur adjudicio, etiamsi in ea fint diversæ res. T. 10 c. 553 C.
Exceptiones ex pactis jure prætorio dantur. T. 1 c. 1383 E.
Exceptiones peremptoriæ cur possint opponi post litem contestatam usque ad sententiam, non dilatoriæ. T. 2 c. 1348 A.
Exceptiones, quæ reo competunt, alioquando non accommodantur fideijussori. T. 3 c. 558 D.
Exceptiones cur comparatæ. T. 1 c. 177 E.
Exceptiones an ex legibus, vel ex prætoris jurisdictione fabbantur capiant. T. 1 c. 379 B.
Exceptiones alias perpetuæ, & peremptoriæ, alias temporales, & dilatoriæ, & cur ita dictæ. Ibidem C.
Exceptiones alim procuratoribus propter infamiam vel dantur, vel ipsis procuratoris opponebantur. T. 1 c. 280 D.
Exceptiones infunt semper, aut in ceffionibus actionibus bonæ fidei, vel fuppletur officio judicis. T. 4 c. 573 D.
Exceptiones quadam fint perpetuæ, & quæ illæ. Tom. 4 col. 168 A. quædam temporariæ, & quæ illæ. Ibidem A. qui rutus est exceptionem temporaria ante tempus follevens an reperiere poffit, an conditionem indebiti habeat. Ibidem B. C.
Quæsam exceptiones fint ambiguæ. Ibidem C.
Exceptiones, seu πεφυσμένοι earum rerum, quarum nulla proditur ex ipsis affirmans, legibus dantur. T. 4 c. 549 B.
Exceptiones quomodo in judiciis strictis opponendæ fint, & an aliquo judex earum rationem habiturus sit. T. 5 c. 404 B.
Exceptiones dare, quibus pater de peculio filii familias, etiamsi pro eo pactus sit, non teneatur. T. 5 c. 62 A.
Exceptiones quæsam pacta dicuntur. T. 5 c. 997 B.
Exceptiones prejudiciales in quam rem comparatæ fint, & quando ita utantur. T. 7 c. 158 B.
Exceptiones quæ probandæ fint. T. 7 c. 872 E. & c. 873 A.
Exceptiones quæ, & ad quid comparatæ. T. 8 c. 1126 A.
Exceptiones multæ plures, quam actiones. T. 8 c. 541 D.
Exceptiones. T. 9 c. 91 A. B.
Exceptiones peremptoriæ, & exceptiones dilatoriæ quæ. Tom. 9 c. 1255 E.
Exceptiones procuratoriæ. T. 9 col. 1244 A.
Exceptiones peremptoriæ, & exceptiones dilatoriæ in quo differant. T. 9 c. 1084 E.
Exceptiones peremptoriæ quæ fint. Ibidem.
Exceptiones fint manus finitræ, actiones manus dextræ. Tom. 9 c. 1085 D.
Exceptioni temporaria per se obiiciti effe. T. 9 c. 1054 A.
Exceptiones pacti conventi, vel dotii, vel in factum concurrent semper. T. 9 c. 50 A.
Exceptiones non numeratæ pecuniæ. T. 9 c. 1248 A.
Exceptiones fint fubfidia reorum. T. 9 c. 1246 C.
Exceptiones dilatoriæ quæ fint. T. 9 c. 1085 A.
Exceptiones dilatoria in quo differant a peremptoriis. Tom. 9 col. 1019 C.
Exceptiones prejudiciales. T. 9 col. 268 D.
Exceptiones dilatoriæ opponendæ ante litem contestatam. T. 9 c. 247 D.
Exceptiones, five defensiones extendunturad fideijussores, vel mandatores, quibus reus principalis est munitus. Tom. 9 c. 1278 B.
Exceptiones funt cuppei rerum, actiones tela. T. 9 c. 1085 D.
Exceptiones peremptoriæ opponi possunt post litem contestatam. T. 9 c. 1247 E.
Exceptionis, five defensiones extendunturad intercessores. Tom. 9 c. 1246 C.
Exceptiones restium, Gallice *repetées*. T. 9 c. 277 E.
Exceptiones dilatoriæ ex prætoris defendunt. T. 9 c. 147 E.
Exceptiones, quæ non expungunt naturalem obligationem. Tom. 9 c. 51 E.
Exceptiones dicuntur aliquando præscriptiones, & fubscriptiones. T. 10 c. 521 A.
Exceptiones dilatoria, & peremptoria probari debent, postquam actor probavit intentionem suam. T. 10 c. 636 B.
Exceptiones dilatoriæ, & peremptoriæ quænam fint. Tom. 10 col. 708 C.
Exceptiones peremptoriæ ante fcriptemium cucumque tempore opponi possunt. Ibidem.
Quænam exceptiones debeant opponi ante litem contestatam. T. 10 c. 921 D.
Exceptionibus varii, & diversis reus uti potest, actor non. Tom. 4 c. 279 A.
De exceptionum formulis. T. 3 c. 134 C.
Exceptionum duo genera effe, alia tollunt naturalem obligationem, alia non tollunt naturalem obligationem. T. 9 c. 332 D. E.
Exceptionum alia fint peremptoriæ, alia dilatoriæ. T. 9 c. 271 C.
Exceptionum definitiones quædam. T. 10 c. 519 B.
Exceptionum tempora, quæ a defuncto carpentur, carrunt adversus fuccessores minores 25. annis. T. 10 c. 626 E.
De exceptionibus, feu præscriptionibus, quæ fedent objici accusatoribus adulteriii. Tom. 9 c. 1422 D.
De exceptionibus, feu præscriptionibus. T. 9 c. 1140 D. & feq.
De exceptionibus cohærentibus rei, fine causæ. T. 9 c. 1248 A.
De exceptionibus. T. 6 c. 338 D. & feqq. B. Tom. 9 c. 371 C. & c. 1040 C. & feq.
Exceptores Præsidum. Tom. 1 col. 284 D.
Exceptores peculium habentes fatrefuit. T. 1 c. 661 A.
Excefus, quem defectus, gravior. T. 8 c. 761 C.
Excipere, & quod *agere* ponitur pro *excipere*. T. 9 c. 66 C.
Excipiens an semper probare debeat. T. 1 c. 872 E.
Excipiens probare debet exceptionem. Ibidem B.
Excisio unius contrarii est alterius positio. T. 4 col. 1370 A. & T. 5 c. 171 D.
Excommunicatio, fitta a capitulo fine consensu Episcopi, non valet. T. 6 c. 1017 D.
Excommunicatio non valet, nisi denuntiatione promisa. Tom. 6 c. 040 E.
Excommunicatio ob contumaciam fulminatur. T. 6 c. 800 E.
Excommunicatio fecum trahit excepationem. T. 6 c. 951 D. irrogata poft appellationem nullius est momenti. Ibidem E.
Excommunicatio est fulmen Pontificum. T. 10 c. 815 B.
Excommunicato fubtrahuntur redditus Ecclesiæ. T. 6 c. 797 B.
Excommunicato permittitur defensio. T. 6 c. 907 A.
Excommunicato non liset in judicio experiri five ino, five alieno nomine. T. 6 c. 844 E.
Excommunicatus in jus vocare non potest, convenirri tamen potest. T. 6 c. 770 D. E.
Excommunicatus quemodo differat ab eo, qui scienti et communicat. T. 6 c. 905 B.
Excommunicatus judicis officio fungi non potest. T. 6 c. 931 B.
Excommunicatus procuratoris munere fungi non potest. Tom. 6 c. 844 E.
Ex condudto an pro locato, & vicissim fumatur. T. 5 c. 556 E.
Ex condudto an utilitas agat is, cui fecundum conventionem non præstatur, quæ conventant. T. 5 c. 534 A.
Excubiæ urbanæ. T. 1 c. 1032 A.
Excubiarum cura cui sumi committa. T. 10 c. 844 E.
Excutiare quid fit. T. 5 c. 90 C.
Quod excutit, quid hæc verba fignifiant. T. 3 c. 24 B.
Qui fe excusfant a tutela numero liberorum. T. 5 c. 607 D.
Excufare abfentiam, vulgo *excusar*. T. 6 c. 1378 D.
Excufat a decurionatu anas 55. annorum, ab alia honoribus nulla anas excufat. T. 4 c. 803 D.
Excufatio, & vacatio munerum. T. 1 c. 885 E.
Excufatio a tutela quid. Tom. 1 c. 1038 B.
Excufatio ab honoribus an fit. T. 4 c. 843 C.
Excufatio tutelæ. T. 4 col. 1030 A.
Excufatio quid eft. Tom. 9 col. 604 D.
Excufatio fera eft poft administrationem coptam. Ibidem.
Excufatio munerum. Vide, Vacatio.
Excufationis, vel fori privilegium quando vires fuas exercet. T. 4 c. 1018 E.
Excufationis causa per procuratorem agi potest. T. 8 c. 794 C.
Excufationis tutelæ causa aura quatuor menses peragenda. Tom. 9 c. 111 C.
Excufationem ab honoribus qui habet, an etiam ftatim a munerib. has excufetur. T. 6 c. 500 C.
De excufatione vacationum a tutela. T. 9 c. 607 A.
Excufationes tutelæ falfæ an libet esse oneri tutelæ. Tom. 1 col. 38 B.
Excufationes turorum, & curatorum. T. 1 c. 1015 C.
Excufationes, quæ arbitrium fufficiat impedient, quam malitæ. T. 5 c. 177 E. & c. 178 A.
Excufationes tutorum, & curatorum quæ, & quot. T. 8 col. 926 A.
Excufationum fex libri a Modestino fcripti. T. 1 c. 1012 A. B.
Excufationum varia genera. T. 1 c. 1031 E.
Excufationum causæ variæ. Tom. 9 c. 604 C. & feq.
De excufationibus munerum. T. 2 c. 745 A. & feq.
De excufationibus tutorum, vel curatorum, & de temporibus earum. T. 9 c. 604 C. & feq.
Si excufatus fit tutor, vel curator falfis allegationibus. T. 9 col. 605 C.
Excufationis beneficium tantum tribuitur iis, qui invitii munera civilia fuftipiunt. Tom. 4 col. 868 D.
Excufationis beneficium. Tom. 9 col. 1272 D.
Exequatio fententiæ fit per officium, five appartionem. Tom. 2 c. 503 A.
Exequatio pœnæ corporalis ad Prætorem non pertinebat. Tom. 1 c. 58 A.
Exequatio fententiæ. Vide, Sententia.
Exequatio fententiæ judicis dati et pars *jurisdictionis*. T. 4 col. 6 A.
Exequatio fententiæ judicis dati ad quem pertinet. T. 9 col. 1093 D.
Exequatio incipit a tribus corporibus mobilibus primum, deinde immobilibus. Tom. 9 c. 1093 B. hic ordo non fervatur in Gallia, nifi cum minores judicari fint. Ibidem.
Exequatio quomodo fit. Tom. 9 c. 1091 E.
Exequatio non fit ftatim poft rem judicatam, fed poft legitimum tempus. T. 9 c. 1091 E.
Exequatio rei judicatæ comprehenditur tribus verbis, *capiunt*, *distribuitur* & *addictione*. Tom. 9 c. 1094 A.
Exequatio rei judicatæ ex causa pecuniæ debitæ fit tribus modis. T. 9 c. 1126 E.
Exequatio fententiæ quid fit. T. 10 c. 796 D.
Exequatio est jurisdictionis. T. 10 c. 918 C.
Exequatione rei judicatæ fufpendi ex falfis inftrumentis, vel testimoniis. T. 9 c. 1100 C.
De exequatione rei judicatæ. T. 9 c. 1091 D. & feq.
Ab exequatione fententiæ appellatio non debetur, fed a fententia. T. 9 c. 1122 A.
De exequatione rerum judicatarum. T. 9 c. 1126 E.
Ab exequatione fententiæ, & ab exequatione rei judicatæ ad licear appellare. T. 10 c. 796 D.
An exequatur fit falis ire pœnæ infamia. T. 4 c. 849 E.
Exequatur qui in pœna relegationis, vel remotionis ab ordine, & ab Ecclesiæ.
Exequatur fententiæ neque judex, neque arbiter eft. T. 6 c. 921 D.
Exequatur meruis, & exequatur non meruis in quo differant. Tom. 9 c. 568 E.
Exequatur habet tantum jus exequendi, non judicandi, aut retracandi rem judicatam, imo nec interpretandi. T. 9 c. 1091 A.
Exequatur rei judicatæ ex auctoritate ejus, qui jus habet hoc principiendi, capit pignus ex bonis condemnati. T. 9 c. 1122 D.

Exequutori suo in heredem nulla est actio. Tom. 6. c. 182. E.
Ab exequutore sententiæ appellare non licet, nisi modum executionis excedat. T. 6. c. 96. A.
Exequutores testamentorum. T. 1 c. 127. C.
Exequutores testiorum esse possunt Clerici. T. 6 c. 127. D. E.
Exequutores quomodo litium modo negotiorum dicantur. Vide, Negotium.
Exequutores sententiæ quinam sint. T. 10 c. 706 D.
Ex edicto Vespasiani cautum est, ne afflictas deformesve urbis ruinis, aut legari possint ea, quæ ædibus junta sunt. T. 3 c. 1330 E. & c. 1331. A. Huic Senatus-Consulto Constitutiones addiderunt, ut juncta quoque ædibus detrahi urgeant. Ibidem c. 1331 A.
Exedræ erant in porticibus ædificatæ ad cœnandi, capaces multorum hominum colloquii, aut disputatione cupientium. T. 9 c. 1184 D.
Exedræ Monachorum. Tom. 2 col. 1038 C.
Exemplia authentica apud Africanum remanent. T. 6 c. 842 C.
Exemplar Florentinum, & Basilicum, ut videtur ut 122. *Novellarum, corrobat.* approbat. T. 5 c. 462 D.
Exemplar, manu publica conferipsum, fidem facit. T. 6 c. 870 D.
Exemplar, & exemplum differunt. T. 7 c. 1371 C.
Exemplum sui loci deficiente authentico. T. 6 c. 877 C.
Exemplum Africanis deest excerptis. T. 6 c. 842 E. exemplo verò excepitionis ædilio non deest. Ibidem E.
Exemplum constituti in Mostellaria Plauti, quæ & *pœnæ* dicitur. T. 1 c. 405 E.
Exemplum *l. 13. de confirmata pecunia*, in quo qui in majorem fortunam pro filio, aut pro alio se obligat, an in dimidiam tantum ejus partem obligetur. T. 5 c. 470 E.
Exemplum, seu copia instrumentorum. T. 9 c. 1. A. fit sine subscriptione. Ibidem B.
Exemplum sufficere ad instrumentum. Ibidem.
Exhæpbeda ab quam causam præsidia pignori obligare possunt. T. 2 c. 1064 D.
Exequutor judicari ordo legitimus hodie non observatur. Tom. 9 c. 1091 E.
Exequitur judicatum officio judicis appellationis, & cur. Tom. 4 col. 838 B.
Exercere navem aliud est, aliud locare. T. 4 c. 128 D.
Exercitator navis, caupona, aut stabuli quadamtenus tenetur ex quasi maleficio. T. 1 c. 248 B.
Exercitor navis quis, & quare sic dictus. T. 5 c. 427 D.
Exercitor, & exercitoria actio quid. T. 8 c. 1118 E.
An exercitor actione exercitoria tenetur, si magister navis mutuam pecuniam sumpserit. T. 6 c. 325 A. B.
Exercitor. Vide, Magister navis.
An exercitor servi nomine qui quid furripuit in navi, teneatur actione noxali, vel an liberetur noxa dedendo servum. T. 9 c. 595 A.
Exercitor non tantum ex contractu magistri, sed etiam ex quasi contractu, quem magister præposuit, etiam prohibitus aliquo prospexerit tenetur. Tom. 9 col. 504 A.
Exercitor an teneatur ex omni causa. T. 9 c. 595 B. C.
Exercitor quis sit. T. 1 c. 74 E. & T. 9 c. 595 E. & c. 924 B.
In exercitoria, & exercitoriam actione actio. Ibidem c. 974 C.
Exercitoria actio unde id habet nomen. T. 1 c. 764 D.
Adionibus exercitoria, & institoria qui tenentur. T. 10 c. 410 C.
Exercitoria actio ex contractu magistri quo tenetur. T. 10 c. 410 C.
Exercitoria actio ex contractu magistri fit. Ibidem D.
Tam exercitoria, quam institoria ex furtorum ad omnes contractus. T. 10 c. 430 B.
Promittere interdum dicuntur pro eadem re. Ibidem.
Exercitoria actio quibus, in quos, & ex quibus detur. T. 10 c. 973 A. & seq.
Exercitoria, & institoria actio in quibus contractibus, & in quibus differant. Ibidem A.B. & c. 975 C.
Res exercitui paratæ ab omni periculo, & protectionem immunes fuerunt. T. 10 c. 1037 D.
Exheredandi modi quam varii. T. 8 c. 983 E. & c. 984 A.
Exheredandi nominatim erant soli filii iure civili, ceteri liberi poterant exheredari inter ceteros. T. 8 c. 169 B.
Exheredandus est filius, vel initiatus, ut testamentum confiat. T. 6 c. 153 D.
Exheredare filentio quinam possint, & qui non. T. 1 c. 108 E.
Exheredare est admittere hereditatem ei, qui eam spernat ex lege, vel edicto Prætoris. T. 4 col. 325 C.
Licet prætorius exheredare. T. 8 c. 970 D.
Exheredari nominatim qui videntur. T. 10 c. 1107 C.
Exheredari an possint filiæ inter ceteros. T. 1 c. 333 E.
Exheredari filii an nominatim debeant, qui in potestate sint. T. 1 c. 333 D.
Quando exheredari potest posthumus. T. 4 c. 406 C.
Exheredari quibusnam contingat. T. 8 c. 969 A. & seq.
Exheredari a patre nominatim debet filius (non institutus heres) filia, nepos, neptis, & reliqui liberi postum exheredari vel nominativim, vel inter ceteros. T. 9 c. 762 B.
Exheredari feminas fatis est inter ceteros. Ibidem D.
Contra exheredatum cum olim judicabant, quomodo pronuntiabant. T. 9 c. 1070 C.
Exheredati in heredis scripti rejecti locum non succedunt. T. 2 col. 1024 A. B.
Exheredati qui. T. 1 c. 402 E.
Exheredati filio a patre, vel matre, non reprehendunt vicem patris sui, vel matris in successione avi, vel avæ. T. 7 c. 1511 D.
Exheredati filii vulnera in quovis inofficioso testamento excludit hereditatem ipsorum, & quomodo. T. 4 c. 884 D.
Quæ exheredati retinent, & parentum ingrati. T. 4 c. 30 A. B.
Exheredati quandonam certam portionem, & petitionem transmittunt ad liberos suos. Tom. 5 col. 1107 A.
Exheredati an conferant, & obtinent in querela. T. 8 c. 81 A.
Exheredati an petere possint bonorum possessionem contra tabulas. T. 8 c. 41 B.
Exheredati an prætor legata, & fidecommissa etiam dotem præstare possint. T. 8 c. 106 A. B.
Exheredati an retineant id, quod vivus pater eorum contemplatione dedit. Ibidem B.
Exheredati sub conditione habent bonorum possessionem contra tabulas. T. 8 c. 43 A.
Exheredati qui dicuntur. Tom. 9 c. 761 C.
Exheredati indignatio. Tom. 9 col. 106 C.
Exheredati quartam capiunt jure legati, aut fideicommissi. T. 10 c. 492 B.
Exheredatio filiorum ante institutionem scribi potest. Tom. 1 col. 1055 C.
Exheredatio nulla fuit elogio. T. 1 c. 1057 C.
Exheredatio macula quodam est, & injuria. T. 1 c. 1060 C.
Exheredatio quorum fit perlonarum. T. 1 c. 148 D.
Exheredatio, vel institutio liberorum. T. 1 c. 1053 B.
Exheredatio filii quando, & quomodo valet. T. 1 c. 1306 E.
Exheredatio est filiarum matris, non filiarum patris. Tom. 4 c. 348 E.
Exheredatio tacita est conditionis adectio. T. 4 c. 381 D.
Exheredatio quando valet, & quando non valet. Tom. 4 col. 356 A.
Exheredatio in patronum non cadit. T. 4 c. 381 C.
Exheredatio non valet, nisi fat testamento rite perfecto. Tom. 4 c. 356 A.
Exheredatio asseri iur, & nomen heredis, & jus peculii. T. 4 c. 919 E.
Exheredatio non aufert omnia liberis. T. 4 c. 893 A.
Exheredatio non aufert jus fepulcrorum. Ibid. A.
Exheredatio ceteri militiæ non aufert. Ibidem B.
Exheredatio non aufert adfinitatem libertorum. Ibidem.
Exheredatio non aufert ab intestato jura libertorum. Ibidem.
Exheredatio est infamia. Vide, Infamia.
Exheredatio nepotis, quæ non nos gratia, sed alio consilio adiecta est, nocere ei an possit, quominus contra tabulas libertorum sibi bonorum possessionem petere possit. T. 6 c. 564 D.
An exheredatio filii nocet nepoti ex eo nato, qui neque a patrono suo suo exheredatus est, quique a filio patrem. T. 6 c. 179 D.
Exheredatio, quæ fit post mortem, non valet. T. 6 c. 392 C.
Exheredatio est ignominia. T. 7 c. 176 B.
Exheredatio fieribatur tantum in tabulis testamenti. T. 8 c. 169 A.
Exheredatio fatis ab uno ex filiis nutatis, cum fut plures, an valeat. T. 8 c. 42 A.
Exheredatio quando rette fiat, & quando nocet. T. 8 c. 41 B. & c. 42 A.
Exheredatio non adimit omnia. T. 9 c. 519 C. non adimit jura fepulcrorum. Ibidem.
Exheredatio quibus verbis fiebat. T. 9 c. 761 E.
Exheredatio non potest adimere dotem filiæ suæ, quam pro ea dat parens. T. 9 c. 519 C.
Exheredatio probata est iure civili. T. 9 c. 1107 D.
Exheredatio quibus bonis excludat. T. 9 c. 121 C. non fpoliat filium dote. Ibidem.
Exheredatio est ignominia, quæ etiam quandoque fit cum convicio, cum elogio infami. T. 9 c. 790 D.
Exheredatio, & abdicatio in quo differant. T. 9 c. 1307 C. & c. 1309 D. utraque est falsum patrum. Ibidem c. 1307 D.
Exheredatio a persona fatis an valeat. T. 10 c. 214 C. an quæ fit a primo herede instituto, fat a persona. Ibidem D.
Exheredatio, de qua tractatur in l. 8 *de liber. & postumis*, quomodo intelligenda. Ibidem C. & seq.
Exheredatio fit verbis directis. T. 10 c. 311 A. codicillis fribili non poterit. Ibidem.
Exheredatio infantis an valeat. T. 10 c. 621 D.
Exheredatio nulla est fine elogio. T. 10 c. 681 D.
Exheredatio est fulmen paternum. T. 10 c. 81 B.
Exheredationis causa est elogium. T. 1 c. 1055 E.
Exheredationis, & abdicationis differentia. T. 1 c. 1066 D.
Exheredationis res formæ constituuntur, & quæ. Ibid. T. 1 c. 546 A.
Exheredationis causæ ubi definiuntur. T. 8 c. 58 D.
Exheredationis liberorum olim non erant certæ causæ. Tom. 9 col. 501 E.
Exheredationis, & abdicationis commune nomen est. T. 9 col. 1307 C.
Exheredationis perfequutio, & ultio. T. 9 c. 106 D.
Exheredationis verbum quomodo caderet in extraneos. T. 10 c. 786 C.
Exheredationis nomen allegatio quibus competat. Tom. 10 col. 932 E.
Exheredationem injuriæ fecerit effer. T. 3 c. 406 A.
Exheredatione abdicatur jus filii. T. 1 c. 1066 C.
De exheredatione liberorum iuris antiqui reliquiæ. T. 3 c. 405 D.
Exheredatione filii non auferitur jus dotis filiæ a parente datæ. T. 4 c. 893 A.
Exheredatione filii tollitur jus filii, sive jus sui heredis, jus vero potestatis non tollitur. T. 4 c. 895 C.
Pro exheredatione habetur præterito. T. 4 c. 355 B.
Pro exheredatione habetur filentium militis. T. 4 c. 1074 E.
Pro exheredatione quando præterito habetur quando non. Tom. 4 c. 1034 D. E. & c. 1035 A. & c. 1074 E.
Pro exheredatione habetur posthumi præteritio. Ibidem c. 1074 E.
Exheredatione quæ desint filii fits. T. 4 c. 355 E.
Pro exheredatione non habetur patris pugni filentium. Tom. 9 c. 700 C. filentium matris, aut avi matterni pro exheredatione est. Ibidem D.
Exheredatione potest adimi heredis, & adempto valet, si non fit fatta in fraudem juris publici. T. 10 c. 111 A.
Exheredationes non funt adjuvandæ. T. 6 c. 191 C.
Exheredationes non esse adjuvandas interpretantur, fiat sufficientes inofficioli detur. T. 7 c. 169 C.
Exheredatio ab avo maternio, vel matre an, & quando queretur inofficioli detur. T. 7 c. 169 C.
Exheredatio an, & quando queretur inofficioli detur. Ibidem D.
Exheredatio licet emancipatis quando detur petitio fideicommissi. T. 7 c. 1085 A.
Exheredatio si legetur minus quarta, unde ea fuppleatur. T. 7 c. 1305 C. an fuppleatur ex fructibus partis relictæ. Ibidem C.
De exheredatio liberis & præteritis. T. 7 c. 760 D.
Ab exheredato filio testamento matris præparam querela inofficioli, si non decretifiet filius, an pater agere potit. querela inofficioli testamenti. T. 4 c. 115 C.
Exheredatio filio vitiosa parte prodit. T. 4 c. 884 C.
Exheredatio quibusnam casibus beneficium dare, ne ultra vires fuarum facultatum conveniatur. T. 5 c. 438 D.
Exheredato potest etiam pater fubfitutere. Tom. 6 c. 268 E. & col. 269 A.
Exheredato an bonorum possessio Carbonianæ detur. T. 7 col. 201 B. c. 1028 E. & c. 109 A.
Exheredato an detur bonorum possessio contra tabulas. Tom. 7 c. 203 B.
Exheredato quomodo querela inofficioli detur. T. 7 c. 108 E.
Exheredato quoties fubfitutur, ordo fcriptiure fervatur. Vide, Subfitutio.
Pro exheredato cum olim judicabant, quomodo pronuntiabant. T. 9 c. 1070 D.
Exheredatorum duo esse genera. T. 7 c. 169 D.
Exheredatur fruftra post deportationem filius. T. 1 c. 1075 E. & c. 1077 A.
Exheredatur filius nominatim. T. 1 c. 1054 E.
Exheredatur filius emancipatus, naturalis non item. T. 4 c. 304 A.
Exheredatus habet querelam, licet nominatim. T. 1 c. 1065 A.
Exheredatus parentum non expellit. T. 4 c. 359 E.
Exheredatus qui egit, nec obtinuit, pro mortuo habetur. Tom. 4 c. 370 B.
Exheredatus fi egit adversus unum ex heredibus, & non omnibus, an a legato repellitur. Tom. 4 c. 117 C.
Exheredatus filius, quam poffea frater heres fubfitutus deprivatur, an ad bona liberti patris naturalis admittatur. T. 4 c. 356 A.
Exheredatus, fed pomeritus filius a militie in testamento, an ad bona liberorum avitorum admittatur. T. 4 c. 355 B.
Exheredatus filius, & heres institutus in quo differant. T. 4 c. 480 B.
Exheredatus filius, qui, cum fit puplus, ex eo litigare non potest ad bona auctoritate tutoris, utrum apud querela inofficioli testamenti auctore tutore testamentario, an legitimo. T. 4 c. 1022 A.
Exheredatus, aut præteritus cum fcripto heredis transigens an, & quando liceat inofficioli coqtum repetere potit. T. 7 c. 108 C.
Exheredatus non repudiatus querelam, & institutus in universum jus an partem facini fractibus. T. 7 c. 182 B.

Exhe-

Exhæredatus possidens hereditatem, an possit agere de inofficioso. T. 7 c. 218 B.
Exhæredatus si querela inofficioso pro parte vicerit, pro parte convenerit, & conveniri potest. T. 7 c. 198 C. D.
Exhæredatus an admittatur ad bonorum possessionem contra tabulas per prætorium. Tom. 8 c. 33 B. C.
Exhæredatus an cum suo prætorio admittatur ab intestato. Ibid. C.
Exhæredatus an habeat bonorum possessionem contra tabulas, tanquam prætorius. T. 8 c. 42 A.
Exhæredatus, qui duplicis jure agere potest, & solam injuriæ ademptæ quindecimam tantum sibi vindicat, an ei integra sit inofficioso querela. Tom. 8 c. 17 C. D.
Exhæreditatus emancipatus si velit agere querela, quid prius agendum. T. 8 c. 173 B.
Exhibendæ sunt tabulæ, exhibendæ cautiones, & instrumenta exhibenda ab Ædituo, si apud eum deposita sunt. T. 7 c. 406 B.
Exhibendi verbum qualiter accipiatur. T. 7 c. 613 E.
Exhibendi verbum etiam restituendi significationem recipit. T. 10 c. 947 B.
De exhibendo, vel transmittendo reis. T. 9 c. 1383 E.
De exhibendis tabulis. Vide, Interdictum.
De exhibendo inani chirographo. T. 7 c. 600 D.
De exhibendo libero homine. Vide, Interdictum.
Ad exhibendum, actio. Vide, Actio ad exhibendum.
Ad exhibendum cum pupillo quandoque 25i pollit. Tom. 5 c. 415 D. E.
Ad exhibendum actio non est cum feroce. T. 5 c. 379 D.
Ad exhibendum actio scriptura quidem in rem est, effectu autem ipso in personam. Tom. 5 col. 383 B.
Ad exhibendum agi potest de tigno juncto ædibus, aut vineæ. T. 7 c. 611 D.
Ad exhibendum actio datur hereditatis, & in hereditatem. T. 7 c. 600 A.
Ad exhibendum actio mera est in personam. T. 7 c. 469 D.
Ad exhibendum actionem dari ei qui rem exhibitam statim vindicaturus non est, & modo possessor fit vindicaturus. Tom. 7 c. 607 A. B.
Ad exhibendum actio datur tantum ei, cujus interest. Tom. 7 col. 609 A.
Ad exhibendum actio peragitur summatim, quia viam præparat ad aliam actionem. T. 7 c. 604 B.
Ad exhibendum actio in rem scripta. T. 7 c. 601 C. cur ad exhibendum appellatur. Ibidem.
Ad exhibendum actio quibus datur. T. 7 c. 603 A.
Ad exhibendum actio non datur, nisi propter futuram actionem. Ibidem D. hanc actionem effectu esse ad restituendum. Ibidem E. hæc actio effectu est in personam. Ibidem c. 604 A.
Ad exhibendum actione damnati eum, qui non possidet. T. 7 c. 614 E.
Ad exhibendum actio non datur nisi ea, cujus interest ex superioribus causis, tam res vindicare, quam litis contestatæ tempore. T. 7 c. 616 D.
Ad exhibendum actio ex pecuniam necessaria. T. 7 col. 600 D. vim ejus in ufu quotidiano esse. Ibidem. propter vindicationes inutilia esse. Ibidem.
Ad exhibendum actio non tantum vindicantem, sed etiam interdictum datur. Ibidem.
Actio ad exhibendum non tantum datur vindicaturo, sed etiam adiuvo noxali judicio. Tom. 10 col. 946 E.
Actio ad exhibendum est arbitraria. T. 10 c. 947 D.
Exhibere quid sit. T. 7 c. 600 E.
Exhibere quid sit Laboeo. T. 8 c. 824 B. quis dicatur. Ibidem.
Exhibere habet vim restituendi. T. 8 c. 654 E.
Exhibere plus est, quam præstare. Ibidem.
Exhibere quid. T. 8 c. 502 E.
Exhibere plus est, quam tollere. T. 8 c. 654 C.
Exhibere verbum in actione exhibitoria refitutionis vim in se continet. T. 9 c. 1167 D.
Exhibere aliud est, aliud præstare. T. 9 c. 837 D.
Exhibitio rei an ad lite specialis principio judicis. T. 2 c. 584 D.
Exhibitio, idest, fideicommissi restitutio. T. 4 c. 1304 C.
Exhibitio, & exhibere significationem restituendi habent. Ibid. D.
Exhibitio reorum prius est accusatione folemni, vel litis contestatione. T. 9 c. 1383 E.
Exhibitio an comprehendat editionem. T. 9 c. 4 B.
Exhibitionem sequitur vindicatio. T. 10 c. 947 B.
Exhibitoris actio propter actionem petitoriam introducta est. T. 7 c. 328 B.
Exhibitoria actio. Vide, Actio exhibitoria.
Exhibitorum interdictum. Vide, Interdictum exhibitorum.
Exidonearæ est verbum ex latino barbaro, & quid significat. T. 9 c. 1378 D. E.
Exigendi facultatem non habet, qui actionem intendere non potest. T. 4 c. 1008 D.
Exigendi privilegium, quod creditor habet, facta novatione voluntaria perit, non item necessaria novatione. T. 4 c. 965 B.
Exigere plus est, quam agere. T. 9 c. 530 C.
Exigere cautionem quid sit, Accusius non intellexit. Ibidem.
Exigere est fideiussorem accipere. Ibid.
Exigere posse totum, & totum accipere consequentia funt. T. 5 c. 68 B.
Exigere idem bis prædonis est. T. 7 c. 796 B.
Exigere verbum quid significet. T. 8 c. 380 B. C.
Quæ exigunturur, ut quis impune faciat tractatum ulciscendi. T. 4 c. 116 D. E.
Exiguum est semper, quod defertur tantum. Tom. 5 c. 74 E. T. 4 c. 941 B. partem pacificatur quis, quod refert, an quantitatem parti partem. Ibidem. in hoc nulla est differentia. Ibidem.
Ab exilio reversis jura libertorum concessa. T. 5 c. 154 C.
De exilio in Cypsum, & in Osiin. T. 3 c. 210 B.
Exilium, deportatio, relegatio differunt. T. 1 c. 474 B.
In exilium volunteriam qui ibant, ipse & ejus interdicebantur. T. 1 c. 180 A.
Exilium dicitur de deportatur, quæ est capitis diminutio media. T. 4 c. 1029 B.
Exilium dicitur quoque de relegatione. Ibidem.
In exilium temporale datus non definit esse tutor. Ibidem.
Eximendi verbum quam generale fit, & quomodo quis ponatur affimis de in jus vocando res constitui posse. T. 5 c. 50 A. B. an latius pateat, quam verbum erripiendi. Ibidem A.
Exiliatuia juris civilis est adquisitio. T. 1 c. 1308 C.
Exiliatuia quomodo adquiritur. T. 1 c. 1310 C.
Exiliatuia sui heredis, seu *ἀνωφανεῖς* illa est, quæ juris intellectum habet. T. 4 c. 82 C.
Exiliare, & exitare in quo differunt. T. 9 c. 632 E.
Exiliare est proprium suorum. T. 9 c. 888 B.
Exiliare aliud est, aliud exitare. T. 9 c. 1000 B.
Exiliamur, & exiliamur debere parta fuit. T. 6 c. 318 C.
Exiliamur, & veritas, sive res, adeo fuit adversa, ut possit unius exclusio fit alterius. T. 6 c. 318 B.
Exiliamur opinio est mentis sine re. Ibid. plus esse, quod in re, sive in veritate est, quam quod in existimatione. Ibidem B.
Exiliamur fiatur, & reluptus. T. 6 c. 13 E. quod in existimatione versatur est, non tamen valet, quam quod est in veritate. T. 6 c. 14 C.
Ex Græcis aliquando, idest, *ἀφαῖ*. T. 6 c. 19 E.
Solus exitus sine consilio heredem petere obligat. T. 10 c. 580 E.
Exodi liber vocatur ab Hebreis *Nemine*. T. 10 c. 164 C. D.
Exonia civitas ubi sita, & unde dicta. T. 6 c. 1058 B.
Exonier. T. 9 c. 1378 D. hoc verbum Budæus male derivat ex Græco *ἐξωνεῖν*. Ibidem D.
Exonier verbum Gallicum unde. T. 1 c. 1412 E.
Exonier, projectiones. Tom. 3 c. 58 E.
Exonerabis in Ecclesia. Tom. 1 c. 1033 C.
Qui exhaurunt, ut quis impune opera non sunt. T. 4 c. 841 A.
Expeditionis militaris nomine intelligunur nonnunquam fluvius, & præfidia. T. 10 c. 921 B.
Expelli an possit ejus, qui servus emphyteutico prædio. Tom. 10 c. 1069 E.
Expensæ quando debent compensari. T. 6 c. 78 B.
Expensarum quæ ratio habenda. T. 6 c. 831 A.
Expensarum condemnatio, vel absolutio. T. 9 c. 138 D. E. & c. 139 A.
Expensas utiles per errorem qui fecerunt, an habeant indebiti condictionem. T. 7 c. 1215 E.
Expensæ ludorum publicorum. T. 2 c. 827 A.
Expensæ in funus alicujus factæ quæ actione reperi possunt. Tom. 5 c. 383 D. E.
Expensæ victuales judicibus debitæ cur, & quomodo. T. 6 c. 970 D. idem de tribunis. Ibidem D.
Expensæ. Vide, Impensæ.
Expensæ litis. T. 9 c. 1088 C. D.
Expensæ reitentes litem non faciunt. T. 9 c. 266 D.
Expensilatio olim fidem faciebat, hodie per se fidem non facit. T. 9 c. 190 D. & c. 266 C.
Expensilatio est probationum genus. T. 9 c. 266 C.
Expensilatio sola olim fidem faciebat. T. 10 c. 635 D.
Expensilationes. T. 9 c. 1092 A.
De expensis litium constitutio Zenonis. T. 3 c. 139 A.
De expensis litium. T. 9 c. 1086 A. & seq.
Expensi commune est reo, & actori. T. 4 c. 79 D.
Expensis, agere, intendere verba parta fuit. T. 6 c. 318 C.
Existimatio, & veritas, sive res, adeo fuit adversa, ut possit unius exclusio fit alterius. T. 6 c. 318 B.
Existimatio opinio est mentis sine re. Ibid. plus esse, quod in re, sive in veritate est, quam quod in existimatione. Ibidem B.
Existimatio fiatur, & reluptus. T. 6 c. 13 E. quod in existimatione versatur est, non tamen valet, quam quod est in veritate. T. 6 c. 14 C.
Exitare, & exiliare in quo differunt. T. 9 c. 632 E.
Exitare est proprium suorum. T. 9 c. 888 B.
Exitare aliud est, aliud exiliare. T. 9 c. 1000 B.
Exitiamur, & exitiamur debere parta fuit. T. 6 c. 318 C.
Exitiamur, & veritas, sive res, adeo fuit adversa, ut possit unius exclusio fit alterius. T. 6 c. 318 B.
Exitiamur opinio est mentis sine re. Ibid. plus esse, quod in re, sive in veritate est, quam quod in existimatione. Ibidem B.
Exitiamur fiatur, & reluptus. T. 6 c. 13 E. quod in existimatione versatur est, non tamen valet, quam quod est in veritate. T. 6 c. 14 C.
Exitiare, & exiliare in quo differunt. T. 9 c. 632 E.
Exitiare est proprium suorum. T. 9 c. 888 B.
Exiti

Extranei heredes quibus modis adquirunt hereditatem. Tom. 4 c. 81 C.
Extranei in jure non dicuntur se immiscere, sicut & necessitrii non dicuntur se pro herede gerere, aut adire, vel hereditatem cernere. T. 4 c. 191 A.
Extranei, vel alieni possibuni non fiunt heredes sure suivii, sed edicto Prætoris. T. 6 c. 437 D.
Extranei an, quando, & quomodo adiicnem de insolvendo in heredem transmittant. T. 7 c. 175 D.
Extraire, heredes quinam appellentur, & quid in eis observetur. Tom. 3 c. 985 E. & c. 986 A. & seq.
Extranei heredes. Vide, Heres.
Extranei possunt esse debitores, & creditores hereditarii. Tom. 9 c. 255 B.
Quod in extraneis, seu voluntariis est pro herede gerere, id in necessitris fe immiscere. Tom. 4 c. 191 A.
An extraneis heredibus institutis, si filius preterisus bonis fe abdineat, ex aequo & bono tuenda fit voluntas testatoris. T. 4 c. 1034 B. & an hæc quoque locum habeat in posthumo preterito. Ibidem C.
Extraneis pieraque concedunturq; quæ non concedunturq; conjugibus. T. 10 c. 647 C.
Extraneo an fit poenitas petendi addictionem bonorum. Tom. 4 c. 1148 C.
Extraneo manumittimi tenerri affinitas furti ex ante facto. Tom. 9 c. 552 B.
Extraneo non est diputatio tacita de dote data, nisi diputatione sibi profperatur. T. 9 c. 516 B.
In extraneo quod est pro herede gestio, id in eo heredi est immitio. T. 4 c. 1165 A.
De extraneo adoptato. T. 8 c. 165 D. & an capax sit bonorum possessionis. Ibidem.
De extraneo, qui dedit dotem pro muliere. Tom. 9 c. 485 B. & seq.
In extraneos an detur interdictum Salvianum. T. 10 c. 698 D.
Inter extraneos, & fratrem quoad successionem etiae differentia. T. 4 c. 85 D.
Extraneus pro debitore invito folvere potest. Tom. 4 c. 839 D. licquoque pro debitore solvet creditori invito, & quomodo. Ibidem D.
Extraneus institutus, & filius in quo differunt. T. 4 c. 88 C.
Extraneus in dotis constitutione quantum a patre differat. Tom. 5 c. 555 D.
Extraneus, & suus heres in quo differunt. T. 4 c. 82 A.
Si extraneus heres institutus repudiaverit hereditatem patris, & defunctio filio restatoris intra puberatis annos pupillarem hereditatem sibi ex amplexus, an omera patris fubire, & an creditoribus paternis respondere cogatur. T. 6 c. 173 E.
Extraneus, qui suscipit defensionem servi publico judicio accusati, an deverse debeat servum judicio fisci. T. 6 c. 8 A.
Extraneus coheres opponitur filio. Tom. 5 c. 125 B.
Extraneus, & alienus an idem fignificent. T. 8 c. 1002 D.
Extraneus heres an habeat actionem ingrati, & an exactionem fructuum operum, an preteritarum. T. 8 c. 540 E.
Extraneus heres. Vide, Heres.
An extraneus adoptatus emancipatione perdat omne suum jus, & dignitatem qualitem per adoptionem. T. 8 c. 165 E.
Extraneus, & pater dare dotem pro muliere in quo differunt. T. 9 c. 545 C.
Extraneus quis dicitur. Tom. 9 c. 1261 C.
Extraordinaria munera continere vectigalia, non ordinaria. T. 4 c. 55 C. D.
Extraordinaria crimina discutuntur crimina inscripta a Rhetoribus in declamationibus. T. 4 c. 804 B.
Extraordinaria judicia. Vide, Judicia.
Extraordinaria cum servo actio est, ut in corpore laat poenam. T. 5 c. 31 E.
Extraordinaria coguitio, & extra ordinem exigere quid. Tom. 8 c. 1045 E.
Extraordinaria judicia omnia esse. T. 9 c. 1070 E.
Extraordinariæ potestates an exsentur a tutelis, & curationibus. T. 10 c. 855 E.
Extraordinarium crimen, & extraordinaria poena. Tom. 1 c. 505 A. B.
Extraordinarium crimen quodnam est. T. 4 c. 844 C.
Extraordinarium jus. Vide, Jus extraordinarium. T. 6 c. 583 C.
Extraordinarium judicium, & auxilium. T. 9 c. 739 C. D.
In extraordinariis judiciis formulas non observantur. Tom. 4 c. 1447 C.
In extraordinariis judiciis non observatur formulæ. Tom. 9 c. 1139 A.
Duo extrema fine medio esse nequeunt. T. 4 c. 1337 E.
Extremum Latini numquam pro initio dixerunt. T. 7 c. 114 B.
Exulare in aliquam regionem jussus, in ea liber carcere, & custodia debet manere. Tom. 3 c. 591 A.
Exul eraniens civitatem, qua ei interdictum est, an puniendus. T. 3 c. 999 D.

F

Et C. quid hæ duæ literæ figulatæ significent. Tom. 5 c. 161 B.
Faber, & aurus si ob rem locatum, & conductum armamenta, & instrumenta fax fregerint, detriverint, aut perdiderint, an ea a locatoribus, vel conductoribus repetere possint, quæritur. T. 5 c. 513 E. & c. 514 A.
Faber quandonam locator, & quando conductor vocari possit. T. 5 c. 512 D.
Faber in quod corpus locat operam suam, a quo proficiatur, an a locatore, an vero a conductore. Ibidem C.
Faber, locator, & conductor non in una eademque specie vocantur, quod esse absurdissimum, & line exemplo. Ibidem.
Fabia lex de plagiariis. Vide, Lex Fabia.
Fabia legis de plagio. Vide, Lex Fabia.
Fabiana actio quando locum habet, & quando non. T. 4 c. 1302 C.
Fabiana, seu Faviana actio. Vide, Actio.
Fabiana actio in quo differat a Pauliana. Tom. 8 c. 1107 B. & seq.
Fabri lignarii, vel tignarii. T. 1 c. 432 B.
Fabri ferrarii taberna. Tom. 7 c. 1388 D.
Fabri ferrarii qui. T. 8 c. 537 D.
Fabricandi jus. T. 9 c. 1330 A.
Fabricantes, quorum varia genera. T. 1 c. 1122 D.
Fabricatelæ qui. T. 1 c. 1711 E. & c. 1712 A.
Fabricentes quando, & quomodo militia solvuntur. Tom. 2 c. 802 A.
Fabricentes qui dicuntur. T. 9 c. 1137 E. vulgo *armorarii*. Ibidem C.
Fabricentes fuit quasi milites. T. 9 c. 1414 C.
Fabricentes procurare, & conducere res alienas an debeant, & cur. Ibidem.
Fabricenti mortuo intestato, sine legitimo, aut honorario successore, corpus Fabricentum fiscere exclusio fisco. Tom. 9 c. 937 E.
Fabricentibus rerum alienarum interdicitur administratio. T. 2 c. 802 D.
Fabricentum schola, & militia. T. 3 c. 800 E. & c. 1122 B.
Fabricentum certum corpus. T. 3 c. 800 B.
Fabricentium præmia. Ibidem C. D.
Fabricentium quod unus communiscit delictum, ad omnes pertinet. T. 2 c. 801 D.
Fabricentium brachiis stigmata cur infligenda. T. 2 c. 800 D.
Fabricentium judex est officiorum magister. T. 2 c. 801 A.
De Fabricentium hereditatibus. T. 9 c. 936 D. & seq.
Fabricilia in gloss. Cedreni qui dicuntur. T. 9 c. 937 E.
Fabriles opera. Vide, Operæ.
Fabrorum tignariorum an Collegia fint licita. Tom. 6 col. 744 D. & an iis mille legati possit. Ibidem.
Fabrum, qui in locatione operam suam prœstat, locatorem in una eademque re, & specie constituere quam absurdum sit. T. 5 col. 511 C. D.
Facere dandi habet significationem. T. 1 c. 1210 B.
Facere dare, & quam dicere. T. 4 c. 417 C.
Facere & facultas an sint ejusdem generis. T. 4 c. 134 C.
Facere verbum omnem omnino facienda causam complectitur, dando, solvendo, &c. T. 4 c. 660 E.
De verbo facere feribit Papinianus, re fignificari non tantum factum, sed etiam jus. Ibidem.
Facere est credere. Ibidem.
Facere quomodo etiam non facere fit. T. 5 c. 663 B.
Facere interdum dandi significationem habere. T. 7 c. 1053 B.
Facere contra voluntatem, notandum. T. 8 c. 61 A.
Facere est prohibere. Tom. 5 col. 663 B.
Facere est tradere possessionem, etiam fiquis non fit dominus. T. 8 c. 637 B.
Facere interdum habet dandi significationem. Ibidem D.
Facere rem latius patet, quam dare. Ibidem E.
Etiam non facere facere est. Ibidem.
Facere trahit fecum non facere. T. 9 c. 563 D.
Facere condemnationem pro obtinere condemnationem. Tom. 10 c. 701 A.
Facinus locorum intervertens, & confundens, qua actione tenetur. T. 8 c. 549 C.
Faciendi contrum quid continet. T. 8 c. 608 E.
Faciendi obligatio, & dandi obligatio in quo differunt. Tom. 9 c. 1268 D. E.
Faciendi verbum habet dandi significationem. T. 10 c. 539 D.
In non faciendo culpa est. T. 9 c. 569 D. in faciendo est etiam culpa. Ibidem.
Facilioris fuit voluntates in rebus fuis legandi, quam alienas comparandis, onerandisque heredibus ad emptionem rei. T. 4 c. 535 D.
Facilius est retinere, quam constituere servitutem. T. 4 c. 245 A. & retentio facilior est, quam adquisitio. Ibidem.
Quos par facinus coinquinat, & æquat, similis poena utroque cumulatur. T. 4 c. 851 C.
Facio, *ut* de articulis nulli negotio civili comparari potest. T. 7 c. 844 B. ex tonon dari actionem præscriptis verbis, & cur. Ibidem; *actio utilis in jure suiquam dari ut casu difficili*. Ibidem.
Facio, *ut faciat* plures species recitantur. T. 7 c. 843 D.
Ex facio, *ut des*, actio de dolo datur. T. 7 c. 832 A.
Verbum facio nunquam initium dat locationi. T. 10 c. 42 A.
Actio ex *facio*, *ut faciat*, an sit bona fide. Ibidem. T. 10 c. 348 B.
Negotium facio, *ut des*, an aliquam cum contractibus nomen habentibus similitudinem habeat. T. 10 c. 451 E. an fit simile locationi. Ibidem.
Facta quædam palam patrata laudantur, quæ clam commissa, capite luuntur. T. 5 c. 1025 B.
Facta non tantum, sed etiam voluntates coercentur. Tom. 1 col. 471 D.
Facta alia sunt, quæ rei universæ cohærent, alia quæ personæ tantum. T. 2 c. 1 A. B.
Cum quis facta videat, verba non funt curanda. Tom. 4 col. 1350 B. C. 1361 B.
Facta dividuitatem an recipiant. T. 5 c. 87 B.
Facta, & negotia in obscuro plerumque funt. T. 5 c. 138 B.
Facta revocari, facta infecta fieri non possunt. T. 5 c. 1017 D. & T. 7 c. 845 D.
Facta difficilium cur evadant legibus. T. 5 c. 1034 A.
Facta sunt individua. T. 5 c. 673 D. & c. 872 B.
Facta in fraudem aliorum an femper relcindantur. Tom. 6 col. 1 A.
Facta an incertis annumerentur. T. 7 c. 650 B.
In facta tantum leges constituuntur, non in futura. Tom. 8 col. 1 A.
Facta pœdantur contestatione litis. T. 10 c. 818 E.
Facti error facto adficit, & dimino liberat. T. 3 c. 137 C.
De facti & juris ignorantia. Ibidem.
Quod facti est, naturale est. T. 4 c. 501 B. quod naturale est, jure civili non permittur. Ibidem.
Facti species in *L. 81 ff. de furti*. T. 4 c. 843 C.
Facti error. Vide, Error facti.
Facti cuar fuit, vel unus exsequi potest. T. 6 c. 138 E.
Facti ex non fuit, quæ dominium transferunt, fed juris. T. 6 c. 130 A. quæ facti fuit, jus non transferunt, idcirco, dominium. Ibid. B.
Facti alieni ignorantia in recipiuntur, & excusat. T. 7 c. 887 D. E. & c. 888 A. B.
Facti ignorantia, in ut adquiram, an petet; ut non adquiram, an nocet. T. 7 c. 894 D.
Facti ignorantiam non nocere, juris nocere. T. 7 c. 887 B. & c. 897 B.
Facti proprii ignorantia an recipiatur. Tom. 7 c. 887 D. E. & col. 888 A.
Facti quæstionem nulla juris regula, nulla ut interpretorum traditione, sive explicatione decidi potest. T. 7 c. 1215 A.
Facti interpretatio plerunque prudentissimus fallit. T. 8 c. 672 E.
Facti quæ funt, in judicia arbitrio esse. Ibidem. & c. 673 A.
Facti initium ex animo proficiscitur. T. 8 c. 640 A. B.
Initium facti fufficit. Ibidem B.
Facti ignorantia an nocet patrono. T. 7 c. 1370 B.
Quæ facti fint, & juris, & verus differentia inter ea. Tom. 9 col. 1367 D.
Facti retentio quæ. T. 9 c. 1219 C.
Facti proprii ignorantia interdum recipitur, & parit conditionem indebiti. T. 10 c. 468 C.
Facti ignorantia, ut adquirem, prodest; ut non adquirem, non nocet. T. 10 c. 470 C.
Facti alieni promissio nulla est. T. 8 c. 761 B.
Factionarii. T. 3 c. 211 C.
Factionum testamenti non habens in codicillis fuit ut fideicommissa reliquerere posset. T. 6 c. 1 A.
Factis inest *dolus*, *dativos* non inest factum. T. 8 c. 637 E.
Factum fuit an agi possit. T. 5 c. 665 D. E.
In facto erantii venia datur. T. 4 D. & c. 852 B.
Facto debitoris an verimi pignus possit. T. 5 c. 422 E.
Qui de facto quæratur, cuut ad judices. T. 6 c. 106 E.
In facto jus est positum. T. 6 col. 431 C.
In facto, non in jure constitit quærenus causa interfit. Tom. 8 col. 692 D.
Ex facto turcis, vel curatoris quando minores agere, vel convenirri possunt. T. 9 c. 576 B. & seq.
Factorum diversitas. Tom. 5 col. 1117 E.
Factum res gesta vocatur. T. 1 c. 232 D.
Factum infectum reddi non potest. T. 4 c. 1204 D.
Qui factum non corrigit, is videtur invitus fecisse. Tom. 4 col. 1406 A.
Factum pro Fatum. T. 4 c. 574 B.
In factum appellatio est actionis, non nomen actionis. Tom. 4 c. 872 E.
Factum coheredis consorti an nocet. T. 5 c. 631 B.
Factum parte filio nocere potest. Ibidem D.
Factum pro facto an invito fieri potest. T. 5 c. 1118 B.

Falsum pro re falsi non potest, nisi voluerit, & consentierit. T. 5 c. 396 E.
In falsum affio. T. 5 c. 771 B.
Falsum alienum ab institutore primitatur, T. 6 c. 151 A.
Falsum uno codemque die ab diversis ex tempore capere alimodo posse. T. 6 c. 567 B.
Falsum cuique suum, non coheredi nocere debet. T. 6 c. 460 C.
In falsum omnis actio, vel exceptio utilis est. T. 6 c. 334 C.
Falsum judicium pro statio judicio, seu pro re judicata. T. 6 c. 341 C. vulgo dicitur, quod acceptum, & inchoatum est inter litigantes litis contestatis, etiamsi residuum finitum sit sententia judicis. Ibidem B. C.
Falsum reflatorio pro falso heredis est. T. 6 c. 141 B. C.
Falsum a judice, quod ad officium eius non pertinet, ratum non est. T. 8 c. 841 C.
Calque falsum, non adversarios nocere debet. T. 8 c. 839 B. C.
Falsum, & genuinum quantum differant. T. 8 c. 310 C. D.
Falsum quod est, cum in obscuro fit, ex affectione cuiusque capit interpretantorum. T. 8 c. 820 E.
Falsum alienum institutor promittitur. T. 9 c. 1269 A.
Falsum pro contractu, aut delicto. T. 9 c. 251 B.
Falsum mutatur aliquando haberi pro utili. T. 9 c. 490 A.
Quod falsum non est, habetur pro falso. Ibidem.
Affectionum in falsum divisio. T. 10 c. 430 A. B. seq.
In falsum vertendae excipiam, si volo excipere. T. 10 c. 531 D.
Falsum si possit explere ab heredevalet stipulatio. T. 10 c. 711 B.
Facultas, & facere an fint ejusdem generis. T. 5 c. 234 C.
Facultas necessaria electionis an fit beneficium proprie liberalitatis. T. 4 c. 530 B.
Facultates ejus tutoris, qui tutelam gessit, prius excutiendae sunt, quam bonorarii tutoris. T. 4 c. 1001 D.
Facundia canina. T. 3 c. 154 A.
Faida est bellum, aut inimicitia. T. 2 c. 1187 B.
Falcidia. T. 1 c. 813 D.
Falcidia legatis modum praescripsit, porrigitur etiam ad donationes causa mortis. Ibidem B.
Falcidia lege legata minui. Ibid. E.
Falcidia testamento antiquo jure vetari non potest. Tom. 2 col. 1026 C.
Falcidia est contra voluntatem testatoris. T. 1 c. 813 D.
Falcidia in militis testamento locum non habet. T. 1 c. 1204 C.
Falcidia ab confumaciam an adimatur patronis. T. 2 c. 1028 C.
Falcidia a Justiniano valde vexata. T. 2 c. 842 E.
Falcidia imminutur vide per primam Novellam. Tom. 2 c. 1025 B. C.
Falcidia a testatore prohiberi potest. T. 1 c. 814 A.
Falcidia quo tempore lata. T. 2 c. 422 C.
Falcidia lege usufructus minuitur. T. 4 c. 138 E. & c. 139 A.
Falcidia ex praelegatis quoque retinetur. T. 4 c. 1086 D.
Falcidia non minuitur legatum dotis. T. 4 c. 349 C.
Falcidia in quo fideicommisso intervenit, & in quo non intervenit. T. 4 c. 1139 B.
Falcidia quo casu intervenit, si onerata portio accedit oneratae. T. 4 c. 774 C.
Falcidia liberis debetur. T. 4 col. 930 B.
Una falcidia servatur in tabulis patris, & filii. T. 4 c. 964 D.
Falcidia detrahitur ex bonis paterniis. T. 4 c. 84 B.
Falcidia lex. Vide, Lex Falcidia.
Falcidia dicitur esse commodum testamenti. T. 4 c. 1291 A.
Falcidia jure testamenti retineri dicitur. T. 6 c. 580 D.
Falcidia non servatur in testamento militari. T. 6 c. 183 E.
Cum falcidia deducitur, ut alienum deducendum ante omnia, & reliquum erogatur legatarius. T. 6 c. 1 A.
Falcidia minuit id, quod domino debetur. T. 7 c. 500 B.
Falcidia legis intervenienti communio est inter heredem, & legatarium. T. 7 c. 589 D.
Falcidia lex lata est heredis causa, non legatarii. T. 7 c. 1237 C.
Falcidia non utitur legatarius, etiamsi partaria fit. Ibidem.
Falcidia ante substitutum fuit in retentione tantum, non petitione. T. 7 c. 1418 D.
Falcidia an contra reflatorii voluntatem locum habeat. Tom. 7 c. 915 E.
Falcidia an detrahatur ex legato dotis nurui relicto. Tom. 7 col. 1406 D.
Falcidia an locum habeat in legato alimentorum. T. 7 c. 1297 A.
Falcidia an minuat fideicommissum annuum. T. 7 c. 1326 D E.
Falcidia an public detrahi ex eo, quod militari pro dote legatum est. T. 7 c. 1421 D.
Falcidia est nomen generale. T. 7 c. 1727 A. quae complectatur. Ibidem A. B.
Falcidia ex legatis, & fideicommissis quomodo servari potest. T. 7 c. 960 D.
Falcidia heredi scripto semper illibata servari debet. Tom. 7 col. 1383 C.
Falcidia indigno ablata an fisco vindicetur. T. 7 c. 188 E.
Falcidia lex an locum habeat in legatis reipublicae relictis, item in iis, quae Deo relinquuntur. T. 7 c. 805 B. C.
Falcidia an locum habeat in donationibus inter vivos. Tom. 7 c. 1383 E.
Falcidia lex an pertineat ad legata, & ad fideicommissa. Tom. 7 c. 958 E.
Falcidia lex an detrahatur ex legatis, & quae in eam computentur. T. 7 c. 1010 B. C.
Falcidia lex quae minuat. T. 7 c. 1087 E.
Falcidia lex quomodo diminuta. T. 7 c. 955 A.
Falcidia ne locum habeat, an retatur caeteris posse. T. 7 col. 1045 A.
Falcidia omnis est contra voluntatem testatoris. Tom. 7 c. 1329 B.
Falcidia non duplicatur, non repetitur, semel deducenda est. T. 7 c. 979 D.
Falcidia plena honorum an debeatur liberis, aut parentibus hereditibus institutis, ufusfructu omnium bonorum uxori legato. T. 7 c. 1382 D.
Falcidia quae fit, & quae in eam computentur. T. 7 c. 1010 B.
Falcidia quum partem de legatis, & fideicommissis detrahat. T. 7 c. 1237 A.
Falcidia an detrahatur ex donationibus causa mortis. Tom. 8 col. 612 E.
Falcidia an detrahatur ex fideicommissis ab intestato. Tom. 8 col. 613 B.
Falcidia an detrahatur ex mortis causa donationibus ab intestato. Ibidem.
Falcidia lex an faciat, ut minuantur legata liberis, & parentibus relictis. T. 8 c. 65 C.
Falcidia ex legatis detrahitur. T. 9 c. 1148 A.
Falcidia an minuat libertatem, & cur. T. 9 c. 961 A.
Falcidia ipso jure minuit legatum. T. 9 c. 261 E.
Lex falcidia unde fit dicta. T. 10 c. 436 A.
Falcidia a patre prohiberi. T. 10 c. 488 B.
Falcidia an poffit servari ex rebus mortis. T. 10 c. 517 A.
Falcidia servari non potest ex bonis maternis, fed ex iis etiam, quae a patre matri donata funt. T. 10 c. 722 D. E.
Lex falcidia antiquior est Senatusconsulto Trebelliano, & Pegasiano. T. 10 c. 801 D.
Falcidia a quibus inventa, & lata. T. 10 c. 804 D.
Falcidia porrecta ad fideicommissa tam unitatis, quam specialia, & ad donationes causa mortis. T. 10 c. 805 B.
An pertineat ad donationes inter vivos, & ad mortis causa donationes. Ibidem C.

Falcidia divisionem inducit. T. 10 c. 807 C.
Falcidia an semper detrahatur ex singulis corporibus, aut rebus legatis. T. 10 c. 809 C.
Falcidia est nomen generale. T. 10 c. 974 E.
Omnis quadrans dicitur Falcidia. Ibidem.
Falcidia in bonis maternis, non minus fpatio, quam infra liberis debetur. T. 10 c. 935 E.
Falcidia an poffit detrahi ex mortis causa donationibus, fequis intestatus decedat. T. 10 c. 1049 A. B. an ex mortis causa capiatur. Ibidem B.
Falcidia an debet, vel in emptis, patrisque matris causis non est locus. T. 1 c. 1274 B.
Falcidia privata conventione derogari poffe. T. 1 c. 1027 E. & col. 1028 A.
Falcidie legis duo capita. T. 1 c. 423 C.
Falcidie ratio, in quantitate bonorum exquirenda, redigitur ad tempus mortis. T. 1 c. 109 E.
Falcidie fubsicutum praelegata. T. 1 c. 1365 E.
Falcidie retentionem habent foli heredes, non legatarii. Tom. 4 col. 1066 C.
Falcidie legi fraus non fit, fed heredi, fi ius fuum diminuit. T. 4 c. 1291 E.
Falcidie legi locus est in donationibus mortis causa exemplo legatorum. T. 4 c. 1149 B.
De falcidie stipulatione, quam heredi praeftat legatarius. Tom. 5 c. 845 E.
Falcidie deductio cui debeatur. T. 5 c. 385 D.
Falcidie deductio quibus ex causis, & cui debeatur. Ibidem.
Falcidie retentionem quinam habent. T. 6 c. 586 A. & seq.
Falcidie quando locus est. T. 6 c. 208 B. C. seq.
Falcidie non fubjicitur penus. T. 6 c. 430 D.
Falcidie locus est in donatione causa mortis, in mortis causa capione non item. T. 6 c. 489 B.
Falcidie jure quando heres minuit legatum, & legatarius minuere poteft fideicommissum, quod a heredibus relictum est. Ibidem C.
In falcidie ratione tempus mortis testatoris semper fpectatur. T. 6 c. 66 E.
Falcidie retentionem habet heres, non vindicationem. T. 7 c. 590 A.
Falcidie locus ne fit, testator expresse prohibere debet. Tom. 7 c. 1017 A.
Falcidie Cirifdatio an remittatur legatarius, vel fideicommissarius aliametorum. T. 7 c. 1297 A.
Legi Falcidie quandonam locus fit. Tom. 8 col. 1003 E. quo regnante Falcidie poffitum fit. Ibidem c. 1004 E.

Falcidie retentionem heres olim tantum habuit. Tom. 9 col. 1147 E.
Falcidie olim erat retentio, non petitio. T. 9 c. 504 A.
Falcidie vindicatio quo casu heredi competit. T. 9 c. 1148 B.
Falcidie an fit locus, si pater filio institutio rogatus fit hereditatem restituere. T. 10 c. 686 B.
Legis falcidie duo capita, & quid ita continetur. T. 10 c. 802 D. E. & c. 803 A. & seq.
Legis falcidie poteftas unde a Justinianio reficta est. Tom. 10 col. 806 B.
Falcidie ratio induci communionem in fingulis corporibus legatis inter heredem, & legatarios. T. 10 c. 809 A.
Falcidiam semel ortam oaaffus adire hereditatem. T. 1 c. 518 C.
Falcidiam amittit heres ob non confectum inventarium. Tom. 2 col. 1016 B.
Falcidiam non amittit heres ob malla fide inventarium confectum. Ibidem.
Falcidiam deducet fiscus exeptam heredi, ut indigno. Tom. 2 c. 1025 A.
Falcidiam num detrahat fideicommissarius generalis. T. 4 col. 221 D E.
In falcidiam ea tantum imputantur, quae jure hereditario capiuntur, nisi testator aliud caverit. T. 4 c. 1050 B.
In falcidiam ea tantum imputantur, quae jure hereditario capiuntur. T. 4 c. 534 B.
In falcidia imputatur quodcunque jure hereditario capitur. Tom. 4 c. 774 D.
In falcidiam an imputentur fructus medio tempore percepti ab heredibus. T. 4 c. 1138 B. C.
In falcidiam imputantur, quod fiaturliber de peculio dat heredi. T. 4 c. 909 A.
In falcidiam imputantur ea quaecunque jure hereditario capiuntur. T. 4 c. 1149 D.
In falcidiam imputari. T. 4 c. 909 A.
Duobus modis aliquid imputatur in falcidiam. Ibidem.
In falcidiam ea tantum imputantur, quae capiuntur ex iudicio testatoris. T. 4 c. 1443 A.
Falcidium quis, & quando perdat. T. 4 c. 1149 D.
In falcidiam ea tantum imputat heres, quae jure hereditario capit. T. 6 c. 409 E.
Falcidiam an legatarius fideicommissarius imputare poffit. T. 7 c. 1237 E. & c. 1238 A. B.
Falcidiam exercere heres poteft, non legatarius. T. 7 c. 1237 D.
Falcidiam ex fideicommisso dotis relicto nurui deduftam mulier revocare poteft adfione de dote. T. 7 c. 1404 D.

Falcidiam habet heres, qui inventarium fecit. T. 7 c. 955 A.
Falcidiam quibus modis consequatur heres. T. 7 c. 960 B.
Falcidiam non admittit dos. T. 9 c. 481 B.
In falcidiam imputare quid fignificet. T. 10 c. 487 C.
In falcidiam imputari quae modis dicatur. T. 10 c. 888 C.
In falcidiam ea tantum, quae fumuntur jure, & titulo heredis, imponantur, non caetera. Tom. 10 c. 489 D.
Falcidiam expeffitus prohiberi oportet. T. 10 c. 721 E.
Falcidiam an poffit pater interdicere extraneis heredibus. Tom. 10 c. 800 B.
Falcidiam quaeram jura patiantur. T. 10 c. 807 A. & feq.
Falcidiam an patiantur, quae Deo relinquuntur. Ibidem E.
Inter falcidiam, quae ex legatis debetur, & eam, quae ex fideicommisso hereditatis, an fit differentia. T. 10 c. 1061 A.
In lege falcidia, vel in computatione patrimonii, vel bonorum, fempper deducitur ante omnia, quod impeofum est in confectione inventarii. T. 4 col. 210 D. hi fumpti poft mortem domini necessitas fiunt. Ibidem D E.
Falcidia uti folius heredis est. T. 4 col. 930 B.
Falcidia fi heres utatur, an dipulatio penalis committatur. Tom. 4 c. 135 B.
Falcidia uti non tantum est deducere quadrantem, fed etiam ea alienatio. T. 4 c. 373 A.
De falcidia deducenda de donatione causa mortis. Tom. 7 c. 1238 C.
De falcidia lege in re communi dividenda. T. 7 c. 589 D.
Falcidia an utatur pater, qui fcilicet rogatus est restituere hereditatem per filium quaesitum. T. 7 c. 979 E.
Falcidia uti quorum fit, & qui poffit. T. 7 c. 980 B.
Falcidia lege quid caveatur. T. 8 c. 1003 C. D.
De falcidia cum queritur, ufusfructus reliqui reipublicae quanti aestimetur. T. 10 c. 480 B. C.
Falcidia duabus jure Canonico utitur filius. T. 1 c. 685 E.
Falcidia. T. 6 qui 2 dolo differt. T. 1 c. 972 D.
Qui fallitur, venia dignus est. T. 4 c. 162 C.
Falfa refcriptione qui nis fuerint, puniuntur. T. 1 c. 573 A.
Falfa caufa legatum non vitiat. T. 4 c. 492 E. & c. 493 A. fuperveniens nunquam nocent. Ibidem c. 493 A.
Falfa caufa ufucapioni an officiat. T. 4 c. 631 E.
Falfa demonstratio legatum non vitiat. T. 4 c. 1166 B.

Falfa

Falsa demonstratio non extinguit legatum, quod non etiam facit. T. 4 c. 895 C.
De falsa causa adjecta legato, vel fideicommisso. T. 9 c. 854 D. & seq.
Falsa pretura gesta a Barbario ferro. T. 9 c. 1067 B. & seq.
Falsa testimonia. Vide, Testimonia.
De falsa moneta. Vide, Monera.
Falsa causa an vitiet legatum. T. 7 c. 1147 D.
Falsarii quibus pœnis subjiciendi. T. 1 c. 508 B. & seq.
Falsarii lege Cornelia tenentur. Ibidem B. & seq.
Falsarii ab omni officio, & beneficio suspendantur. Tom. 6 c. 802 A.
Falsarius dignitatem incidebantur nevei, vel precidebantur manus. T. 5 c. 174 B.
Falsarius quis est. Tom. 4 col. 338 D.
Falsæ expositiones etiam in foro recipiuntur. T. 1 c. 1358 D.
Falsæ causæ error. Vide, Error falsæ causæ.
Falsæ monetæ qui reum in judicium detulit, quod pretium habet. T. 9 c. 1451 A.
Falsi est pœna legitima, perjurii vero nulla. T. 4 c. 881 A.
Inter falsi, & inofficiosi quæstionem differentia quæ est. T. 4 col. 117 B. C.
Falsi pœna est legitima. T. 4 col. 181 A.
Falsi crimine tenetur, si quis dubitaverit rem in solidum vendidere diversis contractibus. T. 4 c. 178 C.
Falsi querela viennnio præscribitur. T. 6 c. 908 A.
Falsi querela non nisi viennio excluditur. T. 6 c. 846 C. ante, & post sententiam inditui potest. Ibidem.
Falsum instrumentis plerumque probatur. T. 7 c. 374 A. B. falsi accusatio. Ibidem A.
De falsi nominis adferveratione suspecta dolo malo. T. 9 col. 1451 C.
Falsi species est mendacium. T. 9 c. 581 B.
In falsi crimen an tutores, vel curatores fabricabere possint. T. 9 c. 1365 D. & seq.
Falsi pœna tenetur scriptor alienti testamenti, qui in eo fibi, aut iis, quos habet in potestate, aliquid adscribit, etiamsi id fecerit diffunte testatore. T. 10 col. 737 C.
Falsi tenetur, qui dubius in foliudum eadem rem diversis tempoibus vendidit. Tom. 10 c. 1038 D.
Falsis instrumentis, actis, & epistolis quæ olim fuerat, lege Cornelia tenetur. T. 1 c. 510 B.
Si falsis allegationibus excusatus fit tutor, vel curator. Tom. 9 col. 606 C.
De falsis lex Cornelia. T. 9 c. 1439 D. & seq.
Falsitas instrumenti quomodo deprehendatur. T. 6 c. 879 A.
Falsitatis exceptio est peremptoria. T. 6 c. 908 A.
Falso relegatio a Principe impetrato uti non licet. T. 1 c. 373 C.
A falso peritorum in jure an separetur. T. 4 c. 181 E.
Falso qui scienter utitur, reus est falsi. T. 9 c. 1307 A.
De falso agi potest, non tantum criminaliter publico judicio, sed etiam civiliter privato judicio, & alterio judicium alterum non confestitu, utroque experiri licere. T. 9 c. 1444 A.
Falsum ipse sibi fit impofuerit, lege Cornelia coercetur. T. 1 c. 510 C.
Falsum qui allegavit nefciens, falsi pœna non tenetur. T. 1 col. 373 B.
Falsum testamentum. Vide, Testamentum.
Falsum intuurunjum. Vide, Justiniorum falsum.
Falsum esse imitari alienum chirographum, vel libellum, aut ratiocinationes intercidere, aut describere. T. 9 c. 1443 A.
Falsum instrumentum, quod scribitur sine dolo malo, non est crimen. T. 9 c. 1370 E.
Falsum instrumentum. Vide, Instrumentum falsum.
Falsum pro fallaci an dici possit. T. 10 c. 83 E.
Falsum quomodo est, id est & neferium. T. 10 c. 965 B.
Falsus procurator quis dicitur. T. 4 c. 339 A. B.
Fama confentiens pro adminiculo est, non tero certa & firma probatione. T. 6 c. 858 E.
Fama non recte probat. Tom. 6 c. 880 D.
Fama confentiens ad præsumptionem movendam nonnihil facit. T. 6 c. 887 C.
Fama nihil inconstantius, contra eam probatio admittitur. Tom. 6 c. 1074 A. videtur esse consensus communis civitatis. Ibidem C.
Fama notorium non facit. T. 6 col. 876 D.
Fama an omnibus divitiis præstet. T. 3 c. 708 C.
Famæ, & civitati restituere folius Principis est. T. 6 c. 1407 B.
Famæ restituit Princeps. Tom. 4 c. 847 B.
Famæ restitutio ad summum Pontificem, vel ad Principem pertinet. T. 6 c. 930 E.
Famæ non est remere credendum. T. 6 c. 976 C. D.
Famam non restituit tempus. T. 4 c. 847 E.
Famam restituere Principis est. T. 9 c. 454 D.
Familia quid. T. 1 c. 866 D.
Familia cæsus est fervorum uni domino subjectorum. Ibidem.
Si familia deliquitit dictum. T. 3 c. 206 D.
Familia quæ est, eusque divisio. T. 4 c. 490 C. quis in minoribus esse dicitur. Ibidem.
Familia tota plerumque arrestio amissione ferri adhœrit. Tom. 4 c. 1023 A.
Familia quod unum corpus, quod uno vinculo potestatis continetur, constetur. T. 1 c. 32 D.
Familia quæ. T. 3 c. 1109 B.
Familia non continetur fervorum legato. Ibidem D.
Si familia furtum fecisse dicatur, quid agendum. T. 6 c. 127 E & c. 152 E. & c. 153 A.
Familia, agnatio, domus, fiqus, agnatus, gens, his vocabulis promiscue utimur. T. 7 c. 867 C.
Familia alicujus aliud injuriam faciente, an tot fint facta, tot injuriæ, tot actionatines injuriæ, quot funt personæ fervorum. T. 7 c. 89 C. D.
Familia alicujus damnum dante, an furti fit, a domino prestari, quod prestandum foret, si id unus deditet. T. 7 c. 90 D.
Familia alicujus furtum faciente, an dominus teneatur pro singulis præstare. T. 7 c. 89 D.
Familia damnum dederit, injuriam fecerit, aliquam corruperit, an pœna fit facta. Ibidem D. & seq.
Familia furtum fecerit, an unum fidium esse intelligatur. Ibid. E.
Familia legata an unum legatum fit. T. 7 c. 95 D. E. & c. 1292 B.
Familia urbana a rustica quomodo distinguetur. Tom. 7 col. 380 E.
Familia si aliquem corruperit an pœna fit facta. T. 7 c. 90 C.
Familia fervorum dominum dederit, fine aliquam corruperit, sive injuriam fecerit, an pœna fint facta. T. 7 c. 89 B.
Familia si furtum fecerit, an fatis fit præstari, quod præstandum foret, si unus liber bonum fecisset. Ibidem C.
Familia unius domini corrumpere aliquem præsertim, an videatur unus tantum corrupisse. T. 7 col. 89 B.
Familia in Urbe, & Urbana differunt. T. 8 c. 1082 C.
Familia quid significat. Tom. 8 col. 621 A.
Familia legata an dividi possit. T. 7 c. 1002 B.
Familia gladiatorum, familia philosophorum, familiæ juriscultiorum, quæ duæ funt fectæ, Proculejanorum, & Sabinianorum. T. 9 c. 682 C.
Familia latronum, vulgo *une bande de larrons*. Ibidem B. C.
Familia quid fit. T. 6 c. 745 A.
Familia si aliquis corrupit, & eam dominus defendere voluerit, quatenus tenetur tenetur. Tom. 10 c. 746 C. D.
Familia si furtum fecerit, plura funt facta, fed unum furtum esse intelligitur. Tom. 7 col. 747 A. & feq.
Familia si injuriam privato homini fecerit, an fint tot iniuriæ, quot numero fervi. T. 10 c. 746 D.
Familiæ pœnas dicendi Tribonianum prodit, ut quæ eius fint, facile intelligi possit. T. 5 c. 663 A. B.
Familiares, & cognati in quo differunt. T. 6 c. 1148 C.
Familiares a servis separantur. T. 9 c. 1374 B.
Familiares nostri non possunt nos accusare. Ibidem A.
Familiares qui dicuntur. Ibidem B.
Familiæ nomine quid significatur. T. 1 c. 734 B.C. & c. 1316 A.
Familiæ nomine etiam duæ fervi continentur. T. 1 c. 470 B.
Familiæ nomine quid veniat. T. 5 c. 31 B.
In familiæ nova condendæ initio nemo est urgendus ad solutionem in solidum ex edicto Prætoris. T. 5 c. 126 B.
Familiæ Principes folos habere magistratum facinoribus eadem fatis mitia esse debet, fed non etiam extra familiam. T. 5 c. 541 D.
Familiæ legata quæ continentur. T. 5 c. 1190 C.D.
Familiæ mutatio capitis deminutio est. T. 5 c. 1115 C.
Familiæ nomine quid intelligatur. T. 6 c. 1153 A.
Familiæ erciscundæ judicio obligatur pupillus & locupletior fallus fit. T. 6 c. 1 B.
Familiæ erciscundæ actio in quo differat a petitione hereditatis. T. 6 c. 6 C. D.
Familiæ erciscundæ judicium. Vide, Judicium familiæ erciscundæ.
Familiæ erciscundæ actio est de dividenda, & diffribuenda hereditate communi inter coheredes, & communione diffolvenda arbitria judicis, ita ut ex pluribus hereditibus quique partem fum habet, & pro divisio. Tom. 6 col. 40 D.
Familiæ erciscundæ qui agit, farrur, adventicium coheredem esse. Ibidem E.
Familiæ nomen an emancipati amittant. T. 6 c. 1082 C.
Familiæ nomine an etiam continentur abiens, item gnaer, nurus, & adoptivi. Ibidem.
Familiæ nomine an etiam continentur cognati. Ibidem vel emancipati. Ibidem.
In familiæ erciscundæ actione officium judicis quod. Tom. 7 col. 403 A.
Familiæ erciscundæ actio. Vide, Actio familiæ erciscundæ. T. 7 c. 484 D. & feq.
Familiæ erciscundæ actio unde proficiscitur. T. 7 c. 484 D.
In familiæ erciscundæ judicium quæ res veniant. & quæ non veniant. Tom. 7 col. 491 A. B. & col. 494 D. E.
Familiæ erciscundæ judicium mixtum dicitur, & cur. Tom. 7 col. 532 A.
Familiæ erciscundæ, & communi dividundo actio. T. 7 c. 474 B.
Familiæ erciscundæ titulus in quo differat a titulo finium regundorum. Ibidem B.
Familiæ erciscundæ actio redditur inter coheredes. T. 7 c. 531 D.
Familiæ erciscundæ actio, & communi dividundo in quo differant. Ibidem D.
Familiæ erciscundæ actio est bonæ fidei. T. 7 c. 474 B.
Familiæ erciscundæ actio locum habet inter coheredes. T. 7 c. 469 D.
Familiæ erciscundæ actioni inest petitio hereditatis. T. 7 c. 474 E.
Familiæ erciscundæ actio redditur inter pastores. T. 7 c. 490 E. & c. 491 A.
Familiæ erciscundæ judicium. T. 7 c. 1138 A.
Familiæ erciscundæ agi non potest, quin de petitione hereditatis petatur actio fit. T. 7 c. 489 G.
Familiæ erciscundæ actio datur inter vobentes. T. 7 c. 484 D.
Familiæ erciscundæ actio non potest intentari. T. 7 c. 485 E. non est res, quæ indivisa remanfit. Ibidem. Ede re, quæ manfit in adhœrentia familiæ erciscundæ, ita poftea poterit agi communi dividundo. Ibidem c. 544 A.
Familiæ erciscundæ actio cur non iteratur, petitio tamen hereditatis iteratur. Ibidem B.
Familiæ erciscundæ judex non cognofcet de fundo communi ex legati causa. T. 7 c. 594 D.
In familiæ erciscundæ actione nulla est controversia hereditatis. T. 7 c. 470 A.
Familiæ erciscundæ actione dividi hereditatem, five deferatur ex testamento, five ab intestato. T. 7 c. 488 E. & c. 489 A.
Familiæ erciscundæ actio quomodo dishingui fatet a petitione hereditatis. T. 7 c. 590 A.
Familiæ erciscundæ actio non iteratur. T. 7 c. 556 D.
Familiæ jura habere quid. Tom. 7 c. 867 B.
Familiæ fideicommissum relictum. T. 7 c. 1348 A.
Familiæ nomen quomodo accipiendum in legatis, & fideicommissis. T. 6 c. 830 C. & seq.
In familiæ erciscundæ judicium quæ veniant, & quæ non veniant. T. 9 c. 692 C.
Familiæ erciscundæ actio an fit in rem, & in personam. T. 10 c. 414 A. B.
Familiæ nomen an valeat in servo uno. T. 10 c. 590 A.
Actiones familiæ erciscundæ, & communi dividundo quemadmodum ter differant. T. 10 c. 941 C. & feq.
Controversia tam familiæ erciscundæ, quam communi dividundo. T. 10 c. 942 D. E. & c. 943 A.
Familiæ erciscundæ actio quibus, in quos, & de quibus detur. T. 10 c. 941 D. & feq. ubertior, & plenior est, quam communi dividundo. Ibidem c. 941 B.
Familiam mutat adrogatio. Vide, Adrogatio.
Familiæ duas nemo habere potest. T. 7 c. 1124 A.
Famosa crimina. T. 1 c. 472 E.
Famosa de actione qui pacisciur, quare & reddat infiemem. T. 5 c. 113 C.
Famosi nulla condictio est, licet ex causa famosi defendat, & quo fit hujus rei ratio. T. 5 c. 1032 B.
Famosi judicia quæ fint, & quæ non fint. T. 5 c. 1163 D.
Famosæ actiones quænam dicantur, & an dentur in fiduum. T. 5 c. 386 E. & c. 387 A B.
Famosæ actiones, & turpes quæ fint. T. 6 c. 82 B.
Famosæ actiones infamia notant eum, qui ex affinitate convenitur litem contestatus est, se dolo demanus fuo nomine. Ibidem D.
Famosæ actiones. T. 4 c. 483 D.
Famosi, & notati qui differant. T. 1 c. 887 A.
Famosi libelli crimen deferentibus quod præmium legibus protitutum fit. T. 8 c. 433 B.
Ex famosis causis fiter est in fiduum in parentes, & in parcnos. T. 6 c. 89 D. E. & c. 90 A.
Familiæ actionibus erciscundæ, & mutatæ matrimonio non agitur. T. 9 c. 548 C.
De famosis libellis. Tom. 9 c. 1464 C.
Familiæ libellis fit iniuria. Ibidem.
Famosis judicio damnatus ut fit infamis, duo requiruntur. T. 5 c. 91 B.
Ob famosum carmen damnatum intestabilem esse. Tom. 3 col. 474 A.
Famosum judicium an, & quando quis habeat alieno nomine, & infamiam incurrat. T. 5 c. 90 E. & c. 91 A. & feq.
Famosum nullum interdictum est. T. 6 c. 90 A.
Famulo mercenario operam locante quanuor hominibus, an duobus absentibus minuatur quoque pro parte dimidia ejus merces. T. 7 c. 1311 B.
Farinæ vocabulo panem significari quis dixerit. T. 5 c. 397 C.
Farre convenire in manum quid fit. Tom. 5 c. 397 C. & Tom. 7 c. 632 A.
Farreus panis. T. 7 c. 631 B.

Feeris libra, idest, libra panis. T. 5 c. 397 C.
Fœtes fin habuerunt Præsides, de Consulibus dubitatur, an plures haberent. T. 4 c. 832 B.
Fœtes, seu bacilli Dominvirii prefferri solliti. T. 5 c. 3 B.
Fœtes consultares Alexandrinæ ingenti olim non licebat. Tom. 2 c. 850 B.
Fœtibus quando Proconsules utebantur, & quando non. T. 4 c. 833 B.
Fœta in fasta cautorum. T. 3 c. 461 C. D.
Fœtalia detrimenta minuere quid fit. T. 4 c. 1181 A.
Fœtalia damna ex improvisi accidunt, nec ea effugere est. T. 4 c. 1180 E. & T. 6 c. 337 B.
Fœtalia detrimenta fœderionumbium an minuunt. T. 6 c. 606 A.
Fœtalia tempora quænam fint. T. 10 c. 789 C. D.
Fœtales dies cur fic dicuntur. T. 10 c. 695 D.
Fœtales dies Græci appellant ἡμέρας ἀφέτους. T. 9 c. 1113 E.
Fœtalis, ac temporalis dies. Tom. 1 c. 535 D. & Tom. 3 col. 333 D. E.
Fœtalis dies quis. T. 9 c. 1113 C. D. & feq.
Fœti celestium non est obnoxia potestas, fed conscientia criminis. T. 4 c. 879 A.
Fœtum aliquod in cautorum disceptatione. T. 1 c. 535 D.
Fœtum. T. 9 c. 1114 A.
Fœtendum sententiam fuæ rei potius, quam lucro in re obscura. T. 7 c. 1460 E.
Fœtus fœtendum est iis, qui de damno vitando, quam iis, qui de lucro captando certant. Tom. 10 c. 103 B.
Fœtentia pro suffragio. Tom. 10 c. 618 A.
Fœviana actio. Vide, Actio.
Fœviana actione revocatur, quod liberto alienavit in fraudem patroni. T. 8 c. 779 D.
Fœvianam actionem inter, & Calvisianam differentia. Tom. 10 c. 500 B.
Favor est amplianda. T. 1 c. 189 E. & c. 190 A.
Favor militiæ testatoris an eorunset heredum. T. 5 c. 1901 C.
Favorabiliores rei, quam actores sunt. T. 5 c. 623 A. & Tom. 9 c. 1346 A.
Favores, & studia juris cautorum sunt propensa erga dotes maliorum. T. 4 c. 985 D.
Favores sunt amplianda, & adjuvandi interpretatione. Tom. 7 c. 83 A.
Fauftinæ quis homos redditus ab Antonino Pio. Tom. 7 c. 1189 D.
Felonia, quæ in varias fcinditur fpecies, fcutum amittit vaffallus. T. 2 c. 1199 A. B.
De felonia pugnam non fieri. T. 2 c. 1202 B.
Felonium committentis domini pena. T. 2 c. 1207 C.
Femina citius recipit ἀφρόδιτ, quam vir. T. 1 c. 987 C.
In femina ætatis mutatio naturaliter fit per feminam. Tom. 1 c. 1041 E.
Femina non defunit effe turpis, poftquam debit incenere capturas. T. 1 c. 1400 E.
Femina lubitus duplex. Tom. 1 c. 438 E.
Femina quæ ætate teftamentum facere poffunt. T. 1 c. 331 B.
Femine ultra confanguineos non dicuntur legitimi heredes. Tom. 1 c. 436 C.
Feminæ fuos heredes habere non poffunt. T. 1 c. 1018 E.
Feminæ puberes an in tutela fuerint. T. 3 c. 648 B.
Feminæ quomodo hereditatem capere debeant. T. 1 c. 160 C.
Feminæ apud omnes gentes a pretum fuccefione excludebantur. T. 2 c. 1069 C.
Feminæ a matre viri quando temporis vacare debent. T. 1 c. 323 A. B.
Feminæ pro fe poffulare poffunt. T. 1 c. 361 D.
Feminæ an poffint adoptare. T. 8 c. 910 A.
Feminis tam puberibus, quam impuberibus tutores conftituuntur. T. 3 c. 648 B. C.
Femifteroftis. T. 3 c. 381 D.
Femiftra quæ fervitutis fpecies. T. 3 c. 198 B.
Femiftram cubiculum fi non habeat, cæcum dici. T. 3 c. 74 C.
Femiftratum differentia. Tom. 10 c. 1181 E.
Femiftræ obliquæ, & angufticres, quæ τρίγωνοι vocantur. T. 3 c. 380 C.
Femis quartinus quantumvis acris, & mordax, & damnofa, tempore finitur. T. 6 c. 77 D. Vide, Quartana.
Femis beftium ibi habere, qua vulgo iere fit, prohibemur. T. 1 c. 377 C.
Femis qui irritavit, lafo Aquilia tenetur. Ibidem E.
Femisum venationis jus. T. 2 c. 833 A. B.
Ferarum tauda domini fumus, quando ea includa habemus. T. 3 c. 89 E.
Ferarum beftiarum naturalis liberta quomodo coercetur. Tom. 5 c. 715 C.
Feras beftias an, & quomodo poffidere poffimus. Ibidem.
Feræ beftiæ, volucres, pifces, & omnia animalia occupantis funt. T. 1 c. 63 B.
Feræ beftiæ an emptorem, & poffefforen fuoti fequantur. T. 5 c. 715 D.
Feræ beftiæ cujus fint. Tom. 8 col. 929 D.
Feræ, quæ in fylvis noftris fint, an poffideantur a nobis. T. 8 c. 260 C.
Feræ beftiæ, quæ transmittebantur ad Principem, feptem tantum diebus retinebre. & eli debebant in vicinia civitatibus. Tom. 10 col. 609 A.
Fere articulus, id eft, plerumque. T. 5 c. 801 D.
Ferentarii. T. 1 c. 160 E.
Feria cubat, & jejunio dicata, & omni petiati. T. 9 c. 1388 B.
Feriarum ratio aliquando cefat. T. 6 c. 38 B.
Feriarum diernm reftituvio quando facienda. Tom. 6 c. 21 E. & c. 22 A.
Ferias folemnes judiciorum qui facturee debent. T. 5 c. 12 D.
Feria nonnunquam excufant non venientem in jus. T. 1 c. 737 A.
Feriæ quæ fint. T. 1 c. 152 C.
Feriæ alias folemnes, reprentur, feu imperiales. Ibidem E.
Feriæ publicæ, & hilaritates, & abfiitiones non pertinent ad ferrue, fed cantum ad liberos homines, qui cacere, vinculifque folvuntur in publicis latitia. Tom. 4 c. 1482 A.
Feriæ judiciales qua de caufa dentatæ fint. T. 5 c. 12 D.
Feriæ publicæ. Vide, Publica hilaritas.
Feriæ extraordinariæ a Prætore indicebantur. T. 6 c. 22 A.
Feriæ quædam, & judiciorum diffolutiones in Augufti lege cautionebantur. T. 7 c. 130 E.
Feriæ tentoriales quas dicantur. T. 7 c. 118 B.
Feriæ rifarias quæ olim erant. T. 9 c. 1388 B.
Feriæ mellium, & vindemiarum. T. 10 c. 610 B.
Feriarum difficlia. T. 7 c. 1284 B.
Feriarum privatis habere non licet. T. 2 c. 1122 C.
Feriarum privatis habere non licuit. T. 9 c. 370 B.
Ferre, & auferre ad §. fi deliterum, Lexi pretoria. §. qui in fraudem credit. T. 3 c. 469 B. C.
Ferre, & agere in quo differunt. T. 7 c. 619 C.
Ferri quæ dicantur in fervitutibus. T. 7 c. 386 D.
Ferri quid. T. 8 c. 537 C.
Ferro cerneere quid. Tom. 9 c. 763 C.
Ferrum fafium, & infectum ens, vel exportari non potcit. Tom. 7 c. 274 D.
Ad ferrum damnare eft damnare ad gladium. T. 4 c. 16 B.
Ferrum quando facile rumpitur, atque mollefcit. Tom. 5 col. 1161 B.
Ferrum aqua mollefcere. Tom. 9 c. 616 C.
Ferrumen quid fit, & quid a plumbartus differat. T. 5 c. 289 B.
Ferrumirare. T. 5 c. 675 E.
Ferre-
Ferrumiatio an induat communionem. T. 1 c. 68 A.
Ferrumiatio. Vide, Mafla auri.
Ferrumiatio, & plumbaria in quo differunt. T. 5 c. 602 D.
Ferrumiatio. T. 7 c. 372 E.
Ferrumiatio quid. Tom. 7 c. 606 D. Vide, Confufio.
Fertorium quid proprie fit. T. 3 c. 618 B.
Fefticaria prohibitio Romæ quæ. T. 8 c. 551 B.
Feftus cautorum. T. 9 c. 1104 B.
Feftus emendatus. T. 9 col. 1319 B.
Feuda quæ modis adquirantur. T. 2 c. 1123 A.
Feuda fanguini datur, non adfcitiis, commiptatifque liberis. T. 2 c. 1123 A.
Feuda quædam fint fervitio datur. T. 2 c. 1264 D.
Feuda plerumque omnia funt conditionalia, idell, fub lege fervitii. Ibidem E.
Feuda effe nec mancipi. Tom. 2 c. 1256 D.
Feuda quædam temporaria. Tom. 2 c. 1264 B.
Feuda in Gallia patrimonialia effe cenfentur. T. 2 c. 1276 A.
Feuda ut finiuntur. T. 2 col. 1323 B.
Feuda ex conftitutione Lotharii, & Conftantini Porphyrogenetæ non poffunt alienari. Tom. 8 col. 638 B.
Feuda non poffunt teftamento in extremis diebus. Ibidem.
Feuda omnia funt patrimonialia. Ibidem.
Feuda tenentur tam a paganis, quam a militibus. Tom. 9 c. 419 E.
Feudatarius fervitutem fundo impnere potell. T. 2 c. 1242 A.
Feudi definitio. T. 2 c. 1181 D.
Feudi adquirendi duo modi intellectu difficiles, & fimpuofi. T. 2 c. 1193 B.
Feudi fucceffionis natura qualis. T. 2 c. 1256 E. & c. 1257 A.
De feudi fucceffione maternæ, non conquæftis. T. 2 c. 1222 E.
Feudi fervitui fuccefflio. Tom. 2. c. 1249 E. & c. 1250 A.
Ad feudi fucceffionem naturalis filii, fiori poffint legitimi fiant, non adoptivum. Tom. 2 c. 1272 D.
De feudi fucceffione Capitanearum, vel Valvaforum. Tom. 2 c. 1211 E.
De feudi contentione inter Capitanos, vel Valvafores. Tom. 2 c. 1215 A.
De feudi fratrie defunfti contentiont. T. 2 c. 1209 D.
De feudi inter filium, & propinquum, vel inter vaffallum, & emptorem contentione. Tom. 2 c. 1200 D. E.
De feudi inter dominum, & vaffallum contentione. T. 2 col. 1223 D. E. & c. 1254 D. E.
Feudi quæfito cotum quo ventilandæ. T. 2 c. 1207 A. B.
De feudi evictione, & ejus æftimatione præftanda. T. 2 c. 1267 A. & feq.
De feudi refutatione. T. 2 col. 1255 C. D.
Feudi natura quæ, & qualis. T. 2 c. 1205 C.
De feudi inveftitura. T. 2 c. 1232 C.
Feudi inveftitura duplex. T. 2 col. 1236 C.
De feudi inveftitura fi inter dominum, & fideleu contentio fuerit, ut pere curia diriment. T. 2 c. 1209 A.
Feudi liberalitas non eft mera. T. 2 c. 1250 B.
Feudi fecundum Philofophos, & Jurifconfultos definitio. T. 2 c. 1264 A.
Feudi fui militia inveftituram dominus in alum facere potefk. T. 2 c. 1269 E.
Feudi eruptio eft exhæreditatio. T. 2 c. 1265 C.
Feudi poffeffionem tradere dominus cogitur. T. 2 c. 1274 D. E.
Feudi proprietas quando ad vaffallum pervenat. Tom. 2 col. 1277 B. C.
Feudi proprietatem fine vaffalli confenfu vendi non poffe. T. 2 col. 1277 D.
Feudi nomine vaffallum dictare, & gaei affiones, etiam ignorante dominu, poffe. T. 2 c. 1277 A.
Feudi præcipitio longiffima. T. 2 c. 1270 D.
Feudi partem fuam clientulus fine domini voluntate alienare poterit. T. 2 c. 1230 B.
Ex feudi inftrumentum falfum dicitur. T. 2 c. 1302 E.
De feudi confcitione non impleta. T. 2 c. 1304 D.
De feudi contentione inter dominum & fideles. T. 2 col. 1209 A.
De feudi fruftibus. T. 2 col. 1279 B.
Ad feudi fideliatem minor non coguntur. T. 2 c. 1272 D. E.
De feudi amittendi caufis conftitutio Henrici. T. 2 c. 1259 C.
Feudi alienatio quatenus interdicta. T. 2 c. 1245 B.
De feudi alienatione. T. 2 c. 1210 B. & c. 1220 D. E. & c. 1245 B. & c. 1307 E.
Feudi natura eft, ut debeatur tantum fidei, & hominium. Tom. 9 c. 419 B.
Feudi natura quænam fit. T. 10 c. 743 D.
In feudis non fuccedunt parentes ex conftitutione. Tom. 3 col. 1230 C.
De feudis minimis, Valvaforibus datis. T. 2 c. 1114 C.
De feudis improprijs, quæ dantur auferuntur arbitrio. T. 2 c. 1306 E.
De feudis habitationum. T. 2 col. 1315 E.
De feudis Scutiferorum. T. 2 col. 1304 C.
De feudis nihil cautum eft Romanorum legibus. T. 2 c. 1230 C.
De feudis confolutionis dux. T. 2 c. 664 D. & c. 701 C. D.
In feudis an adminittatur poftliminia fuccedendo, & non fuccedendo. T. 9 c. 97 B.
In feudo fuccedendi gradus. T. 2 c. 1204 C.
Feudo additur fee fidei, & fervitii, emphyteufis fine meliorationis. T. 2 c. 1208 D.
Pro feudo uno duas facere fideliatem vaffallus non cogitur. T. 2 c. 1314 D.
In feudo nulla eft, an una penfio, ut in emphyteufi. T. 2 col. 1208 B.
De iure, quod in feudo habet vaffallus. T. 2 c. 1242 D.
De feudo dato lege commifforia. T. 2 c. 1235 B. C.
Feudo Capitanei, vel Valvafores quando per alienationem privantur. T. 2 c. 1216 A.
In feudo paterno fallum fratris fratri non nocere. Tom. 2 col. 1311 B. C.
In feudo Clericorum patrini accipiuntur pares, & extranei. T. 2 c. 1242 A.
De feudo ligio. T. 2 c. 1313 C. D.
De feudo gaardie, & gaffaidie. T. 2 c. 1310 B. C.
Feudo commiffo, & aperto, fruftus inter dominum, & vaffallum quomodo dividendi fint. T. 4 c. 194 D.
In feudo conftituendo ex bonis Ecclefiæ opus eft auftoritate Summi Pontificis. T. 6 c. 1037 C.
Feudorum origo, procellus, & fucceffio. T. 2 c. 1177 A. & feq.
Feudorum jus antiquiffimum. T. 2 c. 1180 A.
Feudorum jus tantum ex conftitutione manare. T. 2 c. 1230 B.
De feudorum confuetudine Mediolanenfi. Ibidem A.
Feudum quid. T. 1 c. 1181 D.
Feudum unde dictum. T. 2 c. 1177 C. & c. 1326 B.
Feudum Gallum quid dicitur. T. 2 c. 1237 A.
Feudum aut novum eft, aut genealogicum. T. 2 c. 1307 C.
Feudum de camera. T. 2 c. 1182 C. & c. 1237 A.
Feudum aliud eft, aliud emphyteufis, aliud libellaria, aliud precaria, & aliud ufufructus. T. 2 c. 1208 B.
Feudum appellatur beneficium, licet non fit gratuitum. T. 2 col. 1189 D.
Feudum proprium eft extra curtem, & in pradiis conditit. T. 2 col. 1182 C.
Feudum an ad certum fervitium poffit dari. T. 2 c. 1301 B.
Dd Feu-

Feudum quibus in rebus consistat. T. 2. 1232 C. D.
Feudum regale pure successionis adquiri. T. 2. c. 1211 C.
Feudum in curte domini. T. 1. col. 1182 C.
Feudum condicionale. T. 2. c. 1235 B.
Feudum sine investitura non conflitui. T. 2. c. 1222 E.
Feudum quod modis adquiratur. T. 2. c. 1284 D. E.
Feudum novum investitura non adquiri. T. 2. c. 1221 E.
Feudum ab adquirente praescriptione. T. 2. c. 1300 A.
Feudum tacite conditionem sequi. Ibidem D.
Feudum quando de camera dandum. T. 2. c. 1301 C.
Feudum ex conventione legem accipit. T. 2. c. 1186 E. c. 1187 A.
Feudum qui dare possunt, & qualiter feudum adquiratur, & retineatur. T. 2. c. 1187 A.
Feudum repetere vassallum, quod ignoras alienavit. T. 2. col. 1276 B. C.
Feudum posse vassallum in alium aliene legi tenere transfere. Tom. 2. c. 1316 D.
Feudum vassallus alii sine fraude in vendatione dare potest sine domini voluntate. T. 2. c. 1301 A.
Feudum vassallus alienare potest sine voluntate domini. T. 2. col. 1277 B.
Feudum vassallus Ecclesiae moribus nostris nefas fuit cauta vendere potest. T. 2. c. 1302 D.
Feudum a vassallo in feudum dari posse. T. 2. c. 1276 D. E.
Feudum quando perdat vassallus. T. 2. c. 1291 D.
Feudum quibus modis amittatur. T. 2. c. 1298 A. B.
Feudum amittit, qui Clericus efficitur. T. 2. c. 1291 A.
Feudum amittit, qui feudum inficiatur filiene, vel fervitium fendo impofitum. T. 2. c. 1270 C.
Feudum amitti monachifmo, & clericatu. T. 2. c. 1259 B. C.
Feudum non amitti miles, nisi ex certa culpa. T. 2. c. 1218 A.
Feudum amittit vassallus, qui intra annum & diem fidelitatem non fecit. T. 2. c. 1311 B.
Feudum eum non amittere, qui fine dolo cessavit per annum in investitura petenda. Tom. 2. c. 1313 A.
Feudum amittente patre non succedere filius. T. 2. c. 1287 D. E.
Feudum an amittat vassallus filius, vivo patre. T. 2. c. 1309 D.
Feudum non amittit vassallus ob fervitii praestandi cessationem. T. 2. c. 1278 D.
Feudum Imperatorem amittere. T. 2. c. 1314 A.
Feudum amissum ad quem redeat. T. 2. c. 1266 A.
Feudum delicto vassalli ad dominum redit. Tom. 2. c. 1267 A.
Feudum quibus causis vassallo adimi possit. T. 2. c. 1267 C.
Feudum non traditum morte domini Clerici perimi. T. 2. c. 1223 A.
Si feudum dominus fuo obligaverit militi. T. 2. c. 1266 C.
Feudum, quod habet Capitaneus, vel Valvafor, eft verum, & proprium feudum. T. 2. col. 1297 E.
Feudum quando alienatur licite. T. 2. c. 1297 E.
Feudum vendere aliud eft, aliud vendere cutem. T. 2. c. 1120 E.
In feudum quando non fuccedunt filii. Tom. 2. col. 1274 E. & col. 1283 A. B.
Ad feudum quando admittatur agnatus, vel excludatur. T. 2. c. 1273 C. D.
In feudum ac fuccedant feminae. T. 2. c. 1287 B.
In feudum quando filia, non frater fuccedat. Tom. 2. c. 1256 E. & c. 1283 C.
In feudum adoptivum non fuccedere. T. 2. c. 1279 A.
In feudum fuccedere merit fecundi tantum matrimonii filios. T. 2. c. 1314 E.
In feudum non fuccedere ferros poft defatum fucceffionem manumiffos. T. 2. c. 1316 A.
Feudum guardiae caufa cui, & quomodo detur. T. 2. c. 1180 E.
In feudum quae regia haberatur ab Imperio. T. 2. c. 1188 A. B.
Feudum proprium non effe, & juxta feudi cauferi differunt, ut *Tervirfiefe, & Tenir en fief*. T. 2. c. 1185 C.
Feudum amittit is, qui falfo negat, fe effe fofdatarium, ne pateat dominio. T. 2. c. 405 E.
Feudum moribus noftris potefl alienari. T. 8. c. 638 B.
Feudum guardiae, & gaftaldiae quid. T. 2. c. 419 D.
Feudum guardiae quid fignificet. T. 2. c. 792 E.
Fidei caftfio non admittitur. T. 5. c. 479 D.
Fidei tradito admittitur. Ibidem.
Fidei caftfio in jure non admittitur. Ibidem.
Fidei traditio in jure admittitur. Ibidem.
Fidei traditiones quando admittuntur. T. 2. c. 555 E.
Fidei aliud eft, quam praefumptio. T. 1. c. 972 A.
Fidei juris plus poteft, quam veritas. T. 4. c. 1361 E.
Fidei legis Cornelliae plenior eft fidejuffor poftliminii. Tom. 4. c. 69 C.
Fidei legum veritate potentior eft. T. 4. c. 785 B.
Fidei juris eft adoptio. Tom. 5. c. 1155 E.
Fidei legis Corneliae. Tom. 6 col. 456 C.
Fidei legis Corneliae eum heredem fuum facit, qui in poteftate mortuus non fuit. T. 6. c. 204 B.
Fidei juris receptae. T. 6. c. 66 B.
Fidei legis Corneliae effectus qui. T. 6. c. 204 A.
Fidei legis Corneliae an eum heredem fuum facat, qui in poteftate moriendi non fuit. Ibidem B.
Fidei tantum poteft, quantum veritas. T. 7. c. 363 C.
Fidei quae vaftat unos cafu, valet etiam in altero. Tom. 7 col. 868 B. C.
Fidei in jure fcite, & perite facta, pro tanum profeft, quantum veritas. T. 7. c. 375 E.
Fidejoffor poftliminii. T. 9. c. 1318 D. & feq.
Fidei legis Corneliae. T. 9. c. 1318 D. & feq.
Fidei juris funt, poftliminii, & legis Corneliae. T. 4. c. 639 A.
Fidelium, & praefumptorum naturae convenire oportet. T. 4 col. 1273 B. quae non congruunt, reiciuntur, ficut & & confeffionibus. Ibidem.
Fidelium juris, quam minime fieri poteft, a natura recedere debent. T. 5. c. 1155 D E.
Fidelium multae funt in jure, & legibus, & feftitur cuiuslibet multer, quas introduci oportuit, & admitti, retum (ut ratio poftulat, & aequitas) expedieffarum gratia. T. 6. c. 194 A.
Fidelium de patre & filio valent in omnibus. T. 9. c. 1320 D.
Fidelitas atfio eft actio Publicianae. Vide, Actio Publiciana.
Fidelitas traditio. T. 7. c. 363 C.
Fidelitas actio. T. 7. c. 348 A.
Fidelitas actiones quae dicuntur. T. 9. c. 648 C.
Fidelitas filius. Vide, Filius fidelitas.
Fidelicommifla ex cuiufcum perfona cuperint. T. 1. c. 147 A.
Fidelicommifla primis temporibus quam infirma. T. 1. c. 140 C.
Fidelicommifla undeaam ita fuerint appellata. Ibidem.
Fidelicommifla perimos, legata vindicamus. T. 1. c. 446 A.
Fidelicommifla non petuntur per formulam, ut legata. Tom. 1. c. 344 B.
Fidelicommifla cujus funt juris. T. 1. c. 140 D.
Fidelicommifla ut adimuntur, vel transferuntur. T. 1. c. 810 A.
Fidelicommifla quando cedunt. T. 1. c. 817 A. B.
Fidelicommifla tacita non omnia fido deferuntur. T. 2. c. 659 C.
Fidelicommifla heredi a fupofo relinqui non poffunt. Tom. 3 c. 308 A. B.
Fidelicommifla quae auftor vocat caducs. T. 4. c. 392 C.
Fidelicommifla legatis per omnia funt exaequata. T. 4. c. 905 C. D. & c. 1368 A.
Fidelicommifla, aut legata contribuere eft in ratione legis falcidiae ineunda, ea communi ratio fuperiore. T. 4. c. 1318 E.
Fidelicommifla captaeria. Tom. 4. c. 1044 E.
Quibus fidelicommifla in calicillis relifta funt a conforbrina, an ita fola confortina in folidum teneatur. T. 4. c. 1171 B.
Fidelicommifla tuiri folet religiofo homo, & fanctus. T. 4. c. 1301 A.
an perceptione fecundi fidelicommifli permatur primum ex teftamento relifta. Ibidem.
Fidelicommifla an fint juris civilis. T. 4. c. 375 D.
Fidelicommifla ex jure civili non proficiuntur, fed ex jure praetorio. T. 6. c. 35 C. D.
Fidelicommifla cuiufdilla data ab inteftato iis, quibus legitima hereditas pervenuta eft. T. 6. c. 265 B.
Fidelicommifla ab evheredato, eodemque legatario relicta valere. T. 6. c. 416 C. D.
Fidelicommifla relicta a fubftitute exheredati, cujufdem quae legatarii non valere. Ibidem D.
Fidelicommifla per formulam non petuntur, ut legata, fed cognitione eft Rome quidem Confulum, vel Praetoris, qui fidelicommiffaria vocarant; in Provinciis vero Praefidum Provincialium. T. 6. c. 249 C.
Fidelicommifla conftervat Praetor. T. 6. c. 305 B.
Fidelicommifla codicillis ab hereditate faftis relicta deberi a quocumque heredis legatario, etiam agnato poft faftos codicillos. T. 6. c. 365 D.
Fidelicommifla non tantum verba faciunt, fed & nuda voluntas. T. 6. c. 696 C.
Fidelicommifla ab inteftato data an debeantur. T. 6. c. 731 E.
Fidelicommifla funt extraordinarii juris. T. 6. c. 983 C.
Fidelicommifla a datis conditionibus implendae non an differat. T. 7. c. 1463 B.
Fidelicommifla ab inteftato relicta an etiam quoteis inofficiofi reclamabitur. T. 7. c. 195 E.
Fidelicommifla an etiam refcindantur, fi teftamentum inofficiofum pronuntiatur. T. 7. c. 196 A.
Fidelicommifla quae cohaerentes invicem petere poffunt, vel alterum perfonali fidelicommifforum, vel actione familiae erciftundae. T. 7. c. 534 E.
Fidelicommifla probantur confiftant. T. 7. c. 1194 A. inftitutiones non item. Ibid.
Fidelicommifla an nuda voluntas fuat. T. 7. c. 1423 B.
Fidelicommifla an poffint relinqui ab inteftato, & a poftumo ab inteftato. T. 7. c. 1688 A.
Fidelicommifla pierunque computari legatis damnationis. T. 7. c. 1976 D.
Fidelicommifla tacita an heres praeftare cogatur. Tom. 7. c. 1970 D. E.
Fidelicommifla quid differant a legatis. T. 8. c. 991 B.
Fidelicommifla an liberis, & parentibus conferuntur ultra viriles, bonorum poffeffione contra tabulas petita. T. 8. c. 65 D.
Fidelicommifla an nuda voluntate adimantur. T. 8. c. 137 D.
Fidelicommifla an valeant teftamento relefto per bonorum poffeffionem contra tabulas. T. 8. c. 58 A. B. an valeant, eo relefto per qualeram. Ibid. B.
Fidelicommifla an utiliter relinquantur fub conditione impoffibili. T. 8. c. 359 D.
Fidelicommifla cui funt relifta, an videatur praetritus. Tom. 8. c. 35 B.
Fidelicommiffari adumenfurant cerditoribus hereditatis in feparatione bonorum defunctis, & heredis. T. 8. c. 372 C. D.
Inter fidelicommifla, & legata quae communia fint. T. 9. c. 818 C. & feqq. c. 837 & feqq.
Fidelicommifla non funt juris civilis. T. 9. c. 821. E quando initium caperunt. Ibid.
Fidelicommifla, vel legata, quae fub modo relinquantur. T. 9. c. 854 D. E. & feqq.
Fidelicommifla debita a poffeffore hereditatis folula reputantur poftiori hereditatis. Tom. 9. c. 167 D. E.
Fidelicommifla non funt juris civilis. Tom. 9. c. 1087 E.
Fidelicommiffarius fit, qui teftamentum relinquit, ut fuum. Ibidem.
Fidelicommiffa, pendente lite hereditatis, peti poffunt cautione, an fidejuffione data. T. 9. c. 182 B. C. & feq.
Fidelicommifla, aut legata ex teftamento militis non debentur, nifi militiae ex aliena. T. 9. c. 701 C.
Fidelicommifla cedunt a morte teftatoris. T. 9. c. 879 E.
Fidelicommifla a tutoribus hereditum pupillorum relicta, a pupillis heredibus relicta videri. T. 9 c. 194 A.
Fidelicommifla tacita fefo vindicantur. T. 10. c. 464 E.
Fidelicommifla non erant in ufu ante legem Falcidiam. T. 10. c. 805 B.
Fidelicommifla tacita an fint licita. T. 10. c. 1057 B.
Fidelicommifla quibus verbis poffunt relinqui. T. 10 c. 1059 D.
Fidelicommifla ab inteftato relicta an reclamandum quereia inofficiofi teftamenti. T. 10. c. 1100 B. C. & feq.
An valeant relifta teftamento imperfecto. Ibidem E.
Fidelicommiffariae libertates. Tom. 1. c. 464 E.
Fidelicommiffaria libertas fub conditione fervo relicta. Vide, Jura ftatuliberorum.
Fidelicommiffaria libertas. T. 4. c. 52 A.
Fidelicommiffaria verba. T. 6. c. 265 D.
Fidelicommiffaria libertas quando, & ubi peratur. T. 7. c. 100 A.
Fidelicommiffaria hereditas. T. 7. c. 654 E. Vide, Fiduciaria.
Fidelicommiffaria hereditas non reftituta ante teftatoris mortem. T. 8. c. 981 C.
Fidelicommiffaria fubftitutione impuberis bona non continentur, directa fubftitutione continentur. T. 7. c. 933 B.
Fidelicommiffaria libertas. T. 9 c. 1045 A.
Fidelicommiffaria hereditatis petitio. T. 1. c. 746 A. B.
Fidelicommiffaria hereditatis, antequam ea reftituatur, an aliqua fit actio. T. 7. c. 981 C.
Fidelicommiffaria libertatis caufa an manumittere extraguatur. T. 7 c. 808 B.
Fidelicommiffarium obligationem non tollit, si debitori heres extiterit. Ibidem. Tom. 3 c. 430 C.
Qui fidelicommiffarium liberatem abnuit, non continuo abnuit diredam. T. 4. c. 1005 B.
Fidelicommiffarium libertatem qui accepit ab heredie extraneo, an ftatuvocetur ad fidelicommiffum agnatorum. T. 7 c. 1081 E.
De fidelicommiffaria hereditate. T. 1. c. 1080 D. E.
Fidelicommiffarie fubftitutiones. T. 1. c. 699 E. F. c. 680 A.
Fidelicommiffarie hereditates. Vide, Hereditates.
Fidelicommiffarie libertates. Vide, Libertates.
Fidelicommiffarie libertates praeftandae. T. 9. c. 182 E. Vide, Libertates.
Fidelicommiffarie libertates in quo differant a directis. T. 9 c. 902 A.
Fidelicommiffarius & in res hereditarias, & in proprias heredis indui poteft. T. 1. c. 445 E.
Fidelicommiffarius quae onera fuftineat. T. 1. c. 143 A.
Fidelicommiffarius omne creditorum fuftinet onus. Tom. 2. c. 1027 A.
Fidelicommiffarius incapax quando excluatur. T. 1. c. 1360 A.
Fidelicommiffarius Trebellianus heredis loco eft, Regulaeus non item. T. 1. c. 815 E.
Fidelicommiffarius ad aliquando heredis, aliquando legatarii loco habetur poftea. T. 1. c. 241 C.
Fidelicommiffarius Trebellianus. Vide, Trebellianus fidelicommiffarius.
Fidelicommiffarius Falcidiam non exercet. T. 4. c. 602 C.

Fideicommissarius generalis an fideicidiam detrahat. T. 4 c. 222 D.
Si fideicommissarius convenitur ex persona heredis, uterne Falcidia, qua heres uti potuisset. T. 4 c. 222 A.
Fideicommissarius an parentes affirmationis petere possit, an partem pretii, quanti est pradium legatum. Tom. 4 c. 1204 E. & c. 1205 A.
Fideicommissarius est, cui fideicommissum relinquitur. T. 4 c. 1 B. accipitur quoque interdum pro herede, vel legatario. Ibidem B.
Fideicommissarius qua actione non est onerandus. T. 3 c. 195 E.
Fideicommissarius Trebellianus. T. 3 c. 805 A. effectu quodammodo heres est. Ibidem.
Fideicommissarius an compellere possit heredem scriptum, ut adeat hereditatem. T. 6 c. 28 E.
Fideicommissarius, cui restituitur hereditas ex Senatus Consulto Trebelliano. Tom. 6 c. 284 E. & c. 285 A. & seq.
Fideicommissarius abiens an possit exprocuratore pollicitationem, ut cogatur heres adire, & restituere. T. 7 c. 1405 B.C.
Fideicommissarius an perfequatione fideicommissi amittat, & eius venditionis quasi stilis adfuit. T. 7 c. 1056 E.
Fideicommissarius an pignus a creditore herede instituto avocare possit, & an creditor pignoratis retentionem habeat. T. 7 c. 1506 E.
Fideicommissarius an uterur Falcidia. T. 7 c. 979 D.
Fideicommissarius an possit cogere heredem, ut hereditatem adeat, & eam sibi restituat. T. 7 c. 905 E. & c. 906 A.
Fideicommissarius Trebellianus an litis, cui restituitur superflum hereditatis. T. 7 c. 1512 A.
Fideicommissarius prætor, item ac biter qui fuerint. Tom. 7 c. 1076 D. E.
Fideicommissarius est heredis locum ut intelligatur. Tom. 7 c. 1105 C.
Fideicommissarius Pegasianus imitatur legatarium partiarium, non heredem. Ibidem.
Fideicommissarius Trebellianus. T. 7 c. 1512 A.
Fideicommissarius Trebellianus partiarius est. T. 7 c. 1105 B. heredem imitatur. Ibidem C.
Fideicommissarius, qui hereditatem recipit, ex Senatus Consulto Trebelliano videtur contrahere. T. 9 c. 615 C.
Fideicommissarius Prætor, deficiente fatisdandi facultate, sive copia, dabit arbitrum. Tom. 9 c. 865 B.
Fideicommissarius vel fideicommissum accipit ab herede, vel in eum mutatur. T. 10 c. 405 B.
Fideicommissarius an ad heredem fideicommissum transmittat. T. 10 c. 1062 C.
Fideicommissarii præstanda an sint necessaria in hereditatis restitutione. T. 4 c. 593 D.
Fideicommissarii, & legatarii sunt possessores rei lucrativæ. Tom. 4 c. 1151 C.
Fideicommissarii fructus. Vide, Fructus.
De fideicommissarii hereditatibus & libertatibus agit liber nono Responsorum. T. 4 c. 1195 E.
Fideicommissarii quod legatum præstare debent heredi scripto, aut quantitatem ejus, sive æstimationem. Tom. 6 c. 287 E. & c. 288 A.
Fideicommissarii sunt loco creditorum defuncti. Tom. 6 c. 326 C.
Fideicommissarii an repellantur bonis ex debitis heredis publicatis. T. 7 c. 1084 D.
Fideicommissarii Trebelliani qui dicantur. T. 7 c. 460 A.
Fideicommissarii non sunt creditores hereditatis. Tom. 10 c. 961 E.
Fideicommissario, & in fideicommissarium dantur actiones. Tom. 2 c. 1022 B.
Fideicommissario non præstantur fructus, nisi hi, qui poft moram dantur. T. 4 c. 1190 A.
Fideicommissario dodrans servatur, nec filio cedit. T. 4 c. 916 D.
Præstanda est legatorum satisfactio a solo fideicommissario Trebelliano, non ab herede. Tom. 5 c. 865 D.
Fideicommissario heres restituere debet substitutionis commodum. T. 6 c. 280 E. & c. 281 A.
Fideicommissario an legatarius imputare possit Falcidiam, quam ab herede postus est. T. 7 c. 1313 A. B.
Fideicommissario tacito scriptum debetur dotis dimidia, heredi autem tertia pars bonorum. Tom. 7 c. 1498 D.
Fideicommissarius an accedat tempus testatoris. T. 8 c. 278 A.
Fideicommissarium an usura ejusque, vel pensiones, quarum dies jam cessit vivo testatore. Tom. 8 c. 1228 A.
Ad Fideicommissarium quando specifata litis periculum. T. 4 c. 583 A.
Fideicommissarium verbum obligat, & necessitatem imponit. Tom. 4 c. 1165 D.
In fideicommissarium onus legatorum ab herede relictorum transit. T. 4 c. 221 E. & c. 222 A.
In fideicommissarium quemam affines commerant. Tom. 5 c. 279 B. C.
Fideicommissarium non excludunt liberi naturales. T. 9 c. 794 E.
Fideicommissarius subditui potest. Tom. 1 c. 1023 D.
In fideicommissarii libertatibus, & in legatis utrumque voluntas, ultima scriptura spectatur. Tom. 6 c. 130 D.
Fideicommissarius dantur actiones Trebellianæ. T. 6 c. 285 A.
Fideicommissarius, ad quos restitutor bona pervenire voluit, si alienatur, an dilitatio bonorum a creditoribus damno esse possit. T. 7 c. 1084 B.
De fideicommissarii hereditatibus. T. 9 c. 865 C. & seq.
De fideicommissarii commutatis. T. 9 c. 90. E. & c. 905 A.
Fideicommissarius quæ actiones competunt. T. 9 c. 182 A.
Inter fideicommissarios an sit jus accrescendi. T. 10 c. 1128 A.
Fideicommissi definitio, ac de fideicommissorum jure. Tom. 1 c. 343. D. E.
Fideicommissi petitio est ex modo legati. T. 1 c. 410 B.
Fideicommissi perfequatio est fideicommissario non in heredem tantum, sed etiam in quemlibet fundi possessorem. Tom. 1 c. 1378 A.
Olim ex fideicommissi modo petitio non erat. T. 1 c. 952 B.
Fideicommissi jus non in vindicationem, sed in petitione consistit. T. 1 c. 446 A.
Fideicommissi, aut rei alienæ licentia, ea sola non est mala fides. T. 1 c. 1207 A.
An fideicommissi petitio competat ei, qui post se tertia priorie testatoris. T. 1 c. 522 A.
Fideicommissi perfequatio an competat familiæ, quod extra fundum fit alienatus. T. 4 c. 542 D.
Ex fideicommissi causa an liberum vivente herede poftt petere proprietatem fundi. Tom. 4 c. 538 E.
An in fideicommissi restitutionem veniant bona propria. Tom. 4 c. 1361 A.
Fideicommissi conditio, quæ semel extitit, nunquam refutitur. T. 4 c. 1147 B.
Fideicommissi jus optimum est per damnationem. T. 4 c. 1196 C.
Fideicommissi verbum est *mandare*. T. 4 c. 1146 A. & c. 1147 C.
Fideicommissi verbum est *mandaparcatum*, non directum. T. 4 c. 280 E.
Ex Fideicommissi causa cui superflum hereditatis restituatur, an is sit Trebellianus fideicommissarius. T. 4 c. 560 C.
Fideicommissi verbum est *volo*. T. 6 c. 299 D.
Fideicommissi conditionalis diei quando cedat. T. 7 c. 1080 A.
Fideicommissi an diem certum relicti nomine quomodo heres cautionem præstare debeat. Tom. 7 c. 1080 C.
Fideicommissi major quantitas quomodo accipi debeat, & apud quem ea ex agendum sit. Tom. 7 c. 99 A. B.
Fideicommissi obligatio an possit per delegationem in alium deferri. T. 7 c. 1405 C.
Fideicommissi perfequatio quæ sit, cui, in quem, & ex quo detur. T. 7 c. 1056 C.
Fideicommissi perfequatio competit agnatis, re prater voluntatem testatoris alienata extra familiam. T. 7 c. 1081 B.
Fideicommissi fideidatione an filius a parte exigere possit. T. 7 c. 1510 D.
Fideicommissi spes an pactione remitti possit. T. 7 c. 1079 D.
Fideicommissi sub conditione, si fine liberis decesserit relicti, perfequatio an sit, si liberos habuit, vivus amisit. Tom. 7 c. 1080 D.
Fideicommissi restitutio an per alium fieri possit. Tom. 8 c. 6 D.
Fideicommissi restitutio an per alium agnosci, vel adquiri possit. Ibidem.
Fideicommissi dominium an transferatur. T. 7 c. 957 E.
Fideicommissi fructus, ante moram percepti, an heredibus impunentur in fatisdatum. T. 7 c. 1503 B.
Fideicommissi præstatio quando non restituatur venditio. T. 7 c. 1295 B. C.
Fideicommissi jure valeat, quæ non valent jure legati. T. 7 c. 1143 D.
Fideicommissi petitio longo tempore non peremitur. T. 7 c. 1269 D.
Fideicommissi, vel legati dies quando cedat. T. 9 c. 907 E.
Fideicommissi fructus quando cedant. T. 9 c. 908 D. & seq.
Fideicommissi perfequatio non est actio. T. 10 c. 460 E.
Fideicommissi jus omne non invindicatione, sed in petitione consistit. T. 10 c. 491 C. D.
Fideicommissi tacite quartam cur non retineat heres. Tom. 10 c. 808 C.
Fideicommissi causa obtinum discepitur. T. 10 c. 926 E.
Fideicommissi verba an ad eum, a quo, vel ad eum, cui relinquitur, dirigantur. T. 10 c. 1056 C.
Fideicommissi ignorantes affringi possunt. T. 1 c. 643 A.
Fideicommissi affringi possunt ignorantes. T. 3 c. 1144 A. B.
Fideicommissio onerari non potest debita portio. T. 4 c. 328 A.
Fideicommissio onerari potest legatum patrono relictum. Ibidem.
Fideicommissio onerari legatarius an detrahebat falcidiam. T. 4 c. 221 D.
Pro fideicommissi habetur donatio prædiorum. T. 4 c. 540 D.
De fideicommissio heres detrahit falcidiam ex Senatus Consulto Pegasiano. T. 4 c. 908 E.
In fideicommissio præstando si legatarius mortuus fuerit, an fideicommissum apud legatarium remaneat. T. 4 c. 225 C. D.
In fideicommissis singulari Falcidia non simplicitur, & semper interveniri; in fideicommissis hereditatis vero semper hæc intervenit. T. 4 c. 1339 B.
Fideicommisso an continetur etiam dos, quam relinquit uxori prægnatis. T. 4 c. 1155 E. & c. 1156 A.
Fideicommisso cum continentur fructus, quos ex bonis maternis parentes mortuo tempore percepit. T. 4 c. 1161 B.
An fideicommisso onerari possit legatarius ultra vires legati. T. 6 c. 269 E.
Fideicommisso quinam onerantur. T. 6 c. 270 C.
Cum fideicommisso pecuniario non potest conferri libertas. Ibidem C.
In fideicommisso Prætor non dat iudicem, fed ex causa fideicommissi cognoscit extra ordinem. T. 6 c. 349 B.
Fideicommisso qui onerari non potest. T. 6 c. 271 C.
Fideicommisso nemo in obstringitur unquam, et plus det, quam acceperit. T. 6 c. 605 D.
Fideicommisso onerari potest uxor. T. 7 c. 1111 A.
De fideicommisso familiæ relicto. T. 7 c. 1138 A. & c. 1148 B.
De fideicommisso uni ex heredibus relicto, vel legato per damnationem. T. 7 c. 1138 B. C.
De fideicommisso fundi relicto uni ex familia. T. 7 c. 1206 A.
De fideicommisso hereditatis relicto. Ibidem.
De fideicommisso relicto a tutore, & curatore, quo nihil ex testamento accepit. T. 7 c. 1316 A.
Fideicommisso an onerari possit, qui fideiam liberatam ex testamento consequitur est. T. 7 c. 1069 B.
Fideicommisso an obligari possit legatarius ultra vires legati. T. 7 c. 1068 D.
Fideicommisso an onerari possit creditor, cui debita funt legata. T. 7 c. 1012 A. item an legata illa fideicommissum Falcidiæ. Ibid.
Fideicommisso an onerari possint, ad quos nihil pervenerit. T. 7 c. 1069 B.
Fideicommisso hereditatis, quod parte a filio relicqui, quæ contineantur. T. 7 c. 1410 A. B. an dos, quæ post mortem patris ex proprii fructuarius filii esse videatur, continetur. Ibidem B.
Fideicommisso quædam excipit per præsumptionem. T. 7 c. 1490 C.
Fideicommisso qui, & in quantum quibus onerari possint. Tom. 7 c. 1069 B.
Fideicommisso quomodo duplicitur quis obligatur. Tom. 7 c. 1080 A.
De fideicommisso, aut legato, vivo, aut mulieri relicto sub conditione viduitatis, aut coelibatus. T. 9 c. 834 B.
Fideicommisso nemo onerari potest ultra id, quod a testatore accepit. T. 9 c. 850 E.
De fideicommisso sub conditione relicto. T. 9 c. 731 D. E.
Fideicommisso, vel legato fata causa adjecta. T. 9 c. 854 D. E. & c. 855 A.
De fideicommisso relicto ab herede sub conditione, si fine liberis decesserit, & heres nullis fuisset liberis devovit se in monachismum, vel Clerum, an fideicommissio locus sit. Tom. 9 c. 735 B. C.
Fideicommisso quando locus est. T. 9 c. 792 A. Quando non est locus. Ibidem c. 735 B. C.
Fideicommisso non potest generari electus, cui bona eadem debit. T. 10 c. 1032 D.
De fideicommisso hereditatis diffa competunt fideicommisso rerum singularum. T. 10 c. 1130 E.
Fideicommisso verba soleania, & vulgaria. T. 1 c. 246 E.
Fideicommissum cunabula an a filio heredum petendum. Tom. 1 c. 645 A.
Fideicommissum & legatorum differentia fabilatur. T. 1 c. 345 C.
Fideicommissum & legatorum in quarte deductione jus idem esse. T. 3 c. 187 A.
Fideicommissum fervandorum causa et caverur. Tom. 1 c. 828 A. B.
Fideicommissorum antequam ratio ineatur, prius omne ex alienum defuncti deduci debet. T. 4 c. 1174 C.
An fideicommissum, vel legatorum fructus præstare ex die mortis aut morum. Tom. 4 c. 1232 C.
Fideicommissorum satisfactio. Vide, Cautio Mutiana.
Fideicommissorum verba propria que sunt. T. 4 c. 516 C.
De fideicommissorum stipulatione. T. 5 c. 865 A.
Fideicommissum cognitio apud quem fuerit, & ubi petatur. T. 7 c. 97 E.
Fideicommissum verba quæ sint, & esse debeant. T. 7 c. 1085 D.
De fideicommissorum verbis. Tom. 7 c. 1313 B.
Fideicommissorum verba sunt preces. Ibidem.
Fideicommissorum usuræ, & fructus poft moram percepti an, & quando debantur. T. 7 c. 1022 C.
Fideicommissum dies quando cedit. T. 7 c. 1135 A.

Fidei-

Fideicommissorum per errorem solutorum, vel perperam, condictionem esse. T. 9 c. 225 C. D.
De fideicommissorum servandorum causa fatisdatione. T. 9 c. 909 A. & seq.
Fideicommissorum dies non cedebat ante apertas tabulas. T. 9 c. 788 E.
De fideicommissorum, aut legatorum usuris, & fructibus. T. 9 c. 860 E. & seq.
Fideicommissorum verba sunt precesdirectæ ad eum, a quo fideicommissum relinquitur. T. 10 c. 1102 C.
Fideicommissis legata exequantur per omnia. T. 3 c. 107 D.
De fideicommissis confultatio. T. 1 c. 666 B. C.
De fideicommissis rerum singularum agit totus liber nonus Responsorum. Tom. 4 c. 1195 E. & seq.
In fideicommissis usuræ ex mora debentur. T. 4 c. 565 B.
De fideicommissis incertis personis relictis. T. 6 c. 257 B.
De fideicommissis tacitis, quæ plerumque cadunt in fiscum. T. 6 c. 443 A.
In fideicommissis plus valet mens, scriptura plus valet in legatis. T. 7 c. 506 A.
Fideicommissis affringuntur, & obligantur legatarii etiam ignorantes. T. 7 c. 1240 D.
De fideicommissis cognoscitur Consules. T. 7 c. 1130 D.
Fideicommissis conditiones insertæ. T. 9 c. 857 E. & seq.
De fideicommissis. T. 9 c. 837 A. & seq.
De fideicommissis datis incertis personis. Tom. 9 c. 865 C. D. & seq.
In fideicommissis heres non præstat, nisi dolum, & latam culpam. T. 10 c. 491 D.
In fideicommissis sufficit nova voluntas sine literis, & verbis. T. 10 c. 1047 E.
Fideicommissis confituendis, vel confirmandis quid sit opus. T. 10 c. 1071 C.
Fideicommissum quando præstari debet. T. 1 c. 445 C.
Fideicommissum a legatario, & fideicommissario relinqui potest. T. 1 c. 1350 A.
Fideicommissum codicillis testamento non confirmatis dari potest. T. 1 c. 464 C.
Per fideicommissum quæ res relinqui possunt. T. 1 c. 442 E.
Per fideicommissum ars fingulæ relinqui possunt. Tom. 1 c. 145 D.
Per fideicommissum an reliqui possit res heredis, aut legatarii, aut fideicommissarii, aut alterius cujuslibet. Ibidem E.
Per fideicommissum an rei alienæ relictæ æstimatio solvenda sit, vel emptionem fieri necesse sit. T. 1 c. 146 A.
Fideicommissum relinquere liberum est vel pure, vel sub conditione, vel ex die certo. T. 1 c. 141 B.
Fideicommissum tacitum probare est natura difficile. T. 1 c. 1265 B. & T. 4 c. 1357 D.
Fideicommissum facit legati conditio verbis modalibus concepta. T. 7 c. 410 D.
Fideicommissum facit modus, conditio non facit. Ibidem B.
Fideicommissum fepiffime appellatione legati figuratur. T. 3 c. 103 D.
Fideicommissum pecuniarium quid a fideicommissaria libertate differepet. T. 3 c. 426 E.
Fideicommissum quali caducum redigitur in fiscum. T. Tom. 3 c. 393 D.
Fideicommissum quibus causis extinguitur. T. 1 c. 444 B. C.
Fideicommissum græce scriptum valet, non item legatum. T. 1 c. 344 A.
Fideicommissum tacitum. T. 1 c. 345 C. D.
Fideicommissum a debitore relinqui potest. T. 1 c. 1351 A.
Fideicommissum ab herede testatoris relictum non videtur repetitum a legitimo herede. T. 3 c. 518 A.
An fideicommissum relinqui possit a patre, vel domino, qui hereditatem, vel legatum adquisivit per blandimenta, vel per vim, aut pure potestatis. Tom. 4 c. 223 B.
Fideicommissum an patruo debeatur, si nepos intra trigesimum annum æratis vita decesset, relictis liberis, & patruo superstite. T. 9 c. 1213 D.
An fideicommissum faciat nutus. T. 4 c. 536 E.
Fideicommissum facit nuda voluntas, & tacita. Ibidem.
Fideicommissum non tam verba facitut, quam voluntates defunctorum; etiam nuda voluntas, & tacita fideicommissum facit. Ibidem E.
Fideicommissum facit testatoris scientia, opinio non. T. 4 c. 538 E. & c. 539 A.
An ad fideicommissum vocentur liberorum liberi. Tom. 4 c. 1170 B.
Fideicommissum non facit verbum commendo. T. 4 c. 536 D.
Fideicommissum reliqui potest a legatario. T. 4 c. 582 C. legatum reliqui non potest. Ibidem C.
Fideicommissum non recipit incrementum fructuum perceptorum pendente conditione, contractus vero recipit. T. 4 c. 1193 E.
Fideicommissum libertatis fcripta in codicillis fcriptis tantum, & missis ad filium, an & a filia, & a filia peti possit. T. 4 c. 513 A.
Fideicommissum quid sit. T. 4 c. 511 A.
Fideicommissum facit inutile error. T. 4 c. 534 A.
An fideicommissum indueri possit res illis verbis, *non dubito te liberis communibus bona redditurum.* T. 4 c. 538 C.
Fideicommissum est in petitione, non in vindicatione. T. 4 c. 488 D.
Fideicommissum hereditatis a legitimo herede relinqui potest, & a bonorum possessore, & ab alio quolibet successore. T. 1 c. 605 C.
Fideicommissum intervenere quid est. T. 4 c. 589 E.
Ad fideicommissum an vocenturii, quibus testator reliqui fideicommissiam libertam ab heredibus extraneis. T. 4 c. 1155 C.
An fideicommissum tacite relictum incapaci in solidum heredi impiatur. T. 4 c. 392 B.
Fideicommissum tacitum quid est. T. 4 c. 391 B. C.
Per fideicommissum quæ reliqui possunt. T. 4 c. 1196 C. D.
Fideicommissum ab ipso testatore quo que reliqui potest. T. 4 c. 1146 A.
Fideicommissum a legatario furdo, & muto reliqui potest. Ibidem.
Fideicommissum ex constitutione D. Pii a debitore testatore reliqui potest. T. 4 c. 1147 D.
Fideicommissum necessitatem injungit. T. 4 c. 1345 E.
Fideicommissum, quod proponitur relictum primo testamento incapaci in fraudem legum, an permitnat ad fiscum. T. 4 c. 1200 E.
Fideicommissum res propriæ inutiliter. T. 4 c. 1166 A.
Fideicommissum reliqui potest a donatariis mortis causa. T. 4 c. 1143 D. fecus a donatariis inter vivos. Ibid.
Fideicommissum an possit reliqui a legatario. T. 6 c. 221 C.
Fideicommissum quando utilitter datur ex codicillis, & ex testamento. T. 6 c. 1256 D.
Per fideicommissum fi alicui fit usufructus fundi relictus, & traditur ab herede, usufructus legitime ejus fructus non est, & cur. T. 6 c. 35 C.
Fideicommissum conservatur iurisdictione Prætoris. T. 6 c. 35 D.
Fideicommissum a legatario relinqui potest, idemque a legatarii domino, vel parte. T. 6 c. 253 A.
Per fideicommissum libertas pure dari potest servo heredis. T. 6 c. 304 C.
Fideicommissum non tantum verba faciunt, sed & nuda voluntas. T. 6 c. 676 C.
Fideicommissum ancillæ propriæ sine libertate datum non valet. T. 6 c. 741 A.
Fideicommissum tantum an fit, cum personam testator, cui relitui velit, testamento non significaverit. T. 6 c. 616 A.
Fideicommissum nuda voluntas facit. T. 6 c. 546 E.
Fideicommissum reliqui potest mortis causa donatio. Ibidem E.
Fideicommissum minuunt fatalia determinata. T. 6 c. 606 A.
Fideicommissum fignifcat legandi vocabum pafftim in libris de legatis. T. 7 c. 534 E.
Fideicommissum ab interfato a quibus reliqui potit. T. 7 c. 1078 C. D.
Fideicommissum a curatore testamento dato relictum an valeat. T. 7 c. 1379 B. C.
Fideicommissum a curatore non iure dato relictum, ab adolescente relictum videri, & valere. Ibidem C.
Fideicommissum a legatario relictum an heres prestare teneatur, legatario mortuo, vel legatum repudiante. T. 7 c. 1332 C.
Fideicommissum a filio exheredato an reliqui possit, fiquid ei relictum sit. T. 7 c. 901 D.
Fideicommissum filio relictum an vires accipiat ex persona patris. T. 7 c. 981 D. E.
Fideicommissum a legatario relictum si deficiat mortuo testatore, an remaneat apud legatarium. Tom. 7 c. 982 C.
Fideicommissum a legatario fi sit relictum exterano, an in eo prædiorum dari conditionis implendæ causa computentur. Tom. 7 col. 1010 C.
Fideicommissum a legato in quo differat. T. 7 c. 957 D.
Fideicommissum a quo reliqui possit. Ibidem, & c. 959 C.
Fideicommissum a quibus reliqui possit. T. 7 c. 957 D. & col. 959 C.
Fideicommissum a tutore jure non dato relictum an valeat. Tom. 7 c. 1379 C.
Fideicommissum ab uxore, cui dos pretiegata est, relictum valere incommodo reprætaxionis, & in eo, quod excedit dotis præfinem quantitatem. T. 7 c. 1409 B.
Fideicommissum ab uxore heredeinfirmata relictum filio, an illi debeatur rem fructibus. Tom. 7 c. 1374 B. C.
Fideicommissum ante heredis institutionem reliqui potest. Tom. 7 c. 958 D.
Fideicommissum an a domino, vel patre heredis instituti reliqui potest. T. 7 c. 979 B.
Fideicommissum an a patre reliqui potit. T. 7 c. 980 E.
Fideicommissum an a patrono reliqui potit. T. 7 c. 1078 C. item a fisco, & a bonorum possessoribus. Ibidem C. D.
Fideicommissum an ab intestato relinqui potit si legitimis heredibus. Ibidem D.
Fideicommissum an debeatur ab herede, fi teftator nihil cum eo loquutus fit. T. 7 c. 1253 A.
Fideicommissum an auferatur liberto, fi patronum fuum, quod illi eritre mercis mercatorum, dedisset. T. 7 c. 1278 B. an legata ex patroni teftamento libertus accipiat. Ibidem B.
Fideicommissum an etiam in persona creditoris conistere potit. T. 7 c. 1039 E.
Fideicommissum an extinguatur, fi teftator pecuniam legatam in alios usus converterit. T. 7 c. 1069 E.
Fideicommissum an faciat modus. T. 7 c. 1353 A.
Fideicommissum an incertæ personæ reliqui potit. T. 7 col. 1463 A.
Fideicommissum an legati vires excedere potit. T. 7 c. 1068 D.
Fideicommissum an minuat hereditatem. T. 7 c. 957 E.
Fideicommissum an nullum fit, si nomen fideicommissarii inferitur non fit. T. 7 c. 1462 E.
Fideicommissum a nuta reliqui potit. T. 7 c. 962 B.
Fideicommissum annuum a legatario relictum an lex Falcidia minuat. T. 7 c. 1326 D.
Fideicommissum an potit vindicari, sicut legatum. T. 7 c. 959 C.
Fideicommissum an reliquere potfit, cui aqua & igni interdictum est, vel deportatus. T. 7 c. 963 C.
Fideicommissum an reliquere potfit a filii nici exheredati heredem legitimo. T. 7 c. 1068 A.
Fideicommissum an reliqui potfit a bonorum possessore ab intestato. T. 7 c. 1088 B.
Fideicommissum fi incapaci reliquatur, fiscus de conditione non quærit, nisi tempore mortis. Tom. 7 c. 1475 E.
Fideicommissum fi pater dissipet, an reprætentetur filio fideicommissum. T. 7 c. 1508 E.
Fideicommissum fi fit relictum in diem, diem expectari oportere. T. 7 c. 1380 B. C.
Fideicommissum rarium fisco vindicari. T. 7 c. 868 B.
Fideicommissum tacitum quod sit. T. 7 c. 1070 D.
Fideicommissum tacitum an esse potfit fine fraude. Tom. 7 col. 1071 C.
Fideicommissum tacitum fi teftator priore teftamento reliquerit, prorsus heres debet, id posteriore fublatum, aliquotin fisco vindicari. T. 7 c. 868 A. B.
Fideicommissum an a testamento, vel codicillis relinqui. Tom. 7 c. 962 C.
Fideicommissum, vivo teftatore deficiens morte fideicommissarii, transire ad fiscum. T. 7 col. 1071 D.
Fideicommissum, ut ex redditibus prædiorum ad certam summam defuncti mortuus hæ, vel illo genere spectaculi celebretur, cui debeatur. T. 7 c. 1352 A.
Fideicommissum an utile fit, fiquid alicui relinquatur, quod jure fuo habet, vel habiturus est. T. 7 c. 1392 C.
Fideicommissum, incapaci palam relictum, esse pro non scripto, & apud heredem manere, nec transire ad fiscum. Tom. 7 col. 1071 D.
Fideicommissum incertis personis an relinqui potfit. Tom. 7 col. 1462 C.
Fideicommissum in quo consistat, & ex quo prædeat. T. 7 col. 957 E.
Fideicommissum latini capere potfunt, legatum non item. Tom. 7 c. 958 D.
Fideicommissum potfe relinqui non tantum ab herede scripto, fed & ab intestato. T. 7 c. 1069 D.
Fideicommissum fub conditione relictum an repræsentari potfit ante conditionem. Tom. 7 col. 1079 C. D.
Fideicommissum pubertate periniitur. T. 7 c. 1068 A.
Fideicommissum quando non ab herede, fed a legatario relictum videatur. T. 7 c. 1378 E.
Fideicommissum quibus verbis relinquatur. T. 7 c. 958 A.
Fideicommissum fi heres fcriptus, quod non fuerat exheredato relictum folverit, an condicere potfit. T. 7 c. 1093 C.
Fideicommissum quis, a quo, & cui reliniquere potfit. T. 7 c. 962 E.
Fideicommissum quis reliniquere potfit. Ibidem B.
Fideicommissum, quod fit collatum in arbitrium heredis, an valeat. T. 7 c. 1465 B.
Fideicommissum relictum a legatario an debeat, fi legatum ad legatarium non pervenerit. T. 7 c. 1056 A.
Fideicommissum relictum fub conditione an potfit ante conditionem relitui. Tom. 7 c. 1079 C. D.
Fideicommissum fi heredis fafto per legem Falcidiam minutum fit, an legatarius ita minuendum fideicomissiario præstet. Tom. 7 c. 1337 D.
Fideicommissum an reliniqui potfit a fubftituto exheredati legatarii. T. 7 c. 978 A.
Fideicommissum an reliniqui potfit a fuis, vel legitimis heredibus, item

item a filii impuberis heredibus, T. 7 c. 1067 D. E.
Fideicommissum an relinqui possit a muliere ob id, quod ei pro dote legatum est. T. 7 col. 1421 D.
Fideicommissum an relinqui possit a patre, vel domino heredis instititi, aut legatarii. T. 7 c. 973 E. item ab ipsede heredis, vel heredegatarii, vel a legatario exheredato. Ibidem c. 978 A.
Fideicommissum an fit donatio testamento relicta. T. 7 c. 958 B.
Fideicommissum an transmittatur ad heredem. T. 7 c. 981 C.
Fideicommissum an valeat, si per fideicommissum a legatario relinquatur res aliena, cujus legatarius commercium non habet. T. 7 c. 1026 A.
Fideicommissum an videatur tacite adempta, certis capitalibus inimicitiis inter testatorem & legatarium. T. 7 c. 1488 E.
Fideicommissum an utile fit, si heres negetur, ad alicui det manus, proximum sub ufuris levioribus. T. 7 c. 1075 D.
Fideicommissum odicillis testamento non confirmatis relictum an valeat. T. 7 c. 1320 A.
Fideicommissum conditionale extraneo relictum, si ille pendente conditione moriatur, ad quem illud pertinet. T. 7 c. 981 C. D.
Fideicommissum filio relictum, si ille vivo pater moriatur, an pateri ibi retinet. Ibidem C.
Fideicommissum filiofamilias relictum pater an repudiare possit. T. 7 c. 973 B.
Fideicommissum Græce scriptum an valeat. T. 7 c. 958 A.
Fideicommissum hereditatis quando filio vindicetur. Tom. 7 c. 1070 E.
Fideicommissum, impuberi relictum a fratre majore nato, quando debetur. T. 7 c. 1374 C.
Fideicommissum relinqui possit a patre, vel domino heredis instituti. T. 7 c. 1191 E. legatum an relinqui possit. Ibidem.
Fideicommissum an a legatario relinqui possit. T. 7 c. 1220 B.
Fideicommissum relictum a legatario si poſſit teſtamentum deficiat, morietur fideicommissario ante mortem teſtatoris, fideicommissum apud legatarium remanet ure legati, ad heredem non redit. T. 7 c. 1116 B. C.
Fideicommissum nunquam appellatur legatum. T. 7 c. 1155 E.
Fideicommissum domino per fervum adquiſitum repudiari non potest, amitti potest. Tom. 7 col. 1346 E.
Fideicommissum adquiritur duobus modis. Ibidem.
Fideicommissum relictum a tutore, vel curatore, etiamsi jure datus non sit, vel etiamsi confirmatus non sit a pupillo, vel minore, debetur quasi ab eo relictum. T. 7 c. 1118 B. C.
Fideicommissum potest relinqui a donatario causa mortis. Tom. 7 c. 1137 B.
Fideicommissum constituit nuda voluntas. T. 7 c. 348 C.
Fideicommissum Græce, & quocumque sermone relinqui potest. T. 7 c. 1144 D.
Fideicommissum non relinquitur verbis civilibus, idest, directis, & legitimis. T. 7 c. 1160 D.
Fideicommissum an utile sit, cum legata erant Cajo centum sub onere fideicommissi, ut ea restituerent ancillæ testatoris. Tom. 7 col. 1289 E.
Fideicommissum constituit nuda voluntas, etiamsi verba deficiant. T. 7 c. 1355 D.
De rebus per fideicommissum relictis. T. 8 c. 1000 E.
Fideicommissum tacitum qui fisco defert, quam partem ex ea premii loco ferat. Tom. 8 c. 431 C. D.
Fideicommissum an relinqui possit poſt mortem heredis. T. 8 c. 93 B. C.
Fideicommissum an solo nutu constet. T. 8 c. 389 A.
Fideicommissum ademptum, & id, quod sit in causa caduci, in quo differunt. T. 8 c. 488 A.
Fideicommissum conditionale quando vires accipit. T. 7 c. 35 A.
Fideicommissum pirate cauſa relictum an valeat. T. 7 c. 816 B.
Fideicommissum non fit caducum. T. 7 c. 880 B.
Fideicommissum verbis precariis relinquitur. T. 7 c. 1141 C.
Fideicommissum in quo differat a legato. T. 7 c. 816 E.
Fideicommissum mutuum inter fratres potest remitti pactione. T. 9 c. 39 A. & leq.
Fideicommissum relictum cum monetariis heres, quando intelligitur relictum. T. 7 c. 147 C.
Fideicommissum rei simile usufructui. T. 7 c. 814 E.
Fideicommissum tacitum. Tom. 9 c. 835 E.
Fideicommissum, & legatum in quo differant. T. 7 c. 837 E. & seq.
Fideicommissum ad certum tempus relictum an debeatur ex incorpo, vel complexo. T. 10 c. 587 A.
Fideicommissum utrum reparatur, ut flatim atque filius vita decesset, quasi anno cœpto habito non completo. Tom. 10 col. 369 D.
Fideicommissum, quod incapaci relinquatur, an remanent penes heredem. T. 10 c. 483 B.
Fideicommissum quod vivo testatore morte fideicommissarii deficit, est in causa caduci, & fisco vindicatur. Ibidem B.
Fideicommissum conditionis impiendæ causa quod datur, impulator in Trebellianum. Tom. 10 c. 490 A.
Fideicommissum sine scriptura an sit restituendum. Tom. 10 c. 534 A.
Fideicommissum jam debitum præstat Prætor. T. 10 c. 516 E.
Fideicommissum a quibus, & quibus possit relinqui. Tom. 10 c. 1040 D. & c. 1098 C. & c. 1050 D.E.
Fideicommissum triplex. Tom. 10 c. 1048 D.
Fideicommissum an possit, vel debeat præstari ab eo, a quo res est relictum. Tom. 10 col. 1049 D.
Fideicommissum marito relinquere quot cathnas uxor possit. Tom. 10 c. 1050 E.
Fideicommissum an possit relinqui ab eo, cui liberatur pignus mortis causa. T. 10 c. 1053 E.
Fideicommissum an semper relinquetur a domino fervi heredis instituti. T. 10 c. 1055 B.
Fideicommissum non cauſa a fervo, & filio possit deberi, Ibidem E.
Fideicommissum in cujus voluntem conferatur. Tom. 10 c. 1061 D.
Fideicommissum, quod priore rebus mutatis perfecto, & posteriore imperfecto relictum est, an valeat. T. 10 c. 1072 A.
Fideicommissum quem jure est, quo legatum per damnationem. T. 10 c. 1073 C.
Fideicommissum an possit relinqui a donatario cauſa mortis. T. 10 col. 1103 A. an a donatario inter vivos. Ibidem.
Fideicommissum an quis reliquide videatur iis, quos virus manumisit. T. 10 c. 1105 E.
Fideicommissum an recipiat incrementum fructuum. T. 10 c. 1109 E.
Fideicommissum conditionale in heredem non transfertur. Tom. 10 c. 1112 C.
Fideicommissaries quibus verbis poſſunt. T. 7 c. 1141 C.
Fideicommissi potest pater, vel domino heredis institui, aut legatarii. T. 7 c. 1220 B.
An fideicommissi possit a pater, vel domino heredis. Ibidem B.
Fideicommissum ad certum tempus relictum an debeatur ex incorpo, vel complexo. T. 10 c. 587 A.
Fideicommissum utrum reparatur, ut flatim atque filius vita decesset, quasi anno cœpto habito non completo. Tom. 10 col. 369 D.
Fideicommissum, quod incapaci relinquatur, an remanent penes heredem. T. 10 c. 483 B.
Fideicommissum quod vivo testatore morte fideicommissarii deficit, est in cauſa caduci, & fisco vindicatur. Ibidem B.
Fideicommissum conditionis impiendæ cauſa quod datur, impulator in Trebellianum. Tom. 10 c. 490 A.
Fideicommissum sine scriptura an sit restituendum. Tom. 10 c. 534 A.
Fideicommissum jam debitum præstat Prætor. T. 10 c. 516 E.
Fideicommissum a quibus, & quibus possit relinqui. Tom. 10 c. 1040 D. & c. 1098 C. & c. 1050 D.E.
Fideicommissum triplex. Tom. 10 c. 1048 D.
Fideicommissum an possit, vel debeat præstari ab eo, a quo res est relictum. Tom. 10 col. 1049 D.
Fideicommissum mariro relinquere quot cathnas uxor possit. Tom. 10 c. 1050 E.
Fideicommissum an possit relinqui ab eo, cui liberatur pignus mortis causa. T. 10 c. 1053 E.
Fideicommissum an semper relinquetur a domino fervi heredis instituti. T. 10 c. 1055 B.
Fideicommissum non cauſa a fervo, & filio possit deberi, Ibidem E.
Fideicommissum in cujus voluntem conferatur. Tom. 10 c. 1061 D.
Fideicommissum, quod priore rebus mutatis perfecto, & posteriore imperfecto relictum est, an valeat. T. 10 c. 1072 A.
Fideicommissum quem jure est, quo legatum per damnationem. T. 10 c. 1073 C.
Fideicommissum an possit relinqui a donatario cauſa mortis. T. 10 col. 1103 A. an a donatario inter vivos. Ibidem.
Fideicommissum an quis reliquide videatur iis, quos virus manumisit. T. 10 c. 1105 E.
Fideicommissum an recipiat incrementum fructuum. T. 10 c. 1109 E.
Fideicommissum conditionale in heredem non transfertur. Tom. 10 c. 1112 C.
Fideicommissaries quibus verbis poſſunt. T. 7 c. 1141 C.
Fideicommissi potest pater, vel domino heredis institui, aut legatarii. T. 7 c. 1220 B.
An fideicommissi possit a pater, vel domino heredis. Ibidem B.
Fideicommissum pater, vel domino, vel patri heredis institui, aut legatarii. Ibidem B. C. legari vero non. Ibidem B.
Fideicommissi quibus possit. T. 8 c. 1008 A.
Fideicommissi an possit ei, qui nondum natus est. Tom. 10 col. 1058 E.
Fideipromissor quis. Tom. 8 c. 485 E.
De fideijubendi verbo. T. 3 col. 384 B.
Fideijubens pro depositario etiam depositi fideijussor accipi potest. T. 6 c. 602 B.
Fideijubens pro alio habet adversus eum, eum, pro quo fideijussit, actionem mandati. T. 8 c. 784 B.
Fideijubere quid sit. T. 1 c. 206 E.
Fideijubere non videtur vice mutua duo rei debendi, nisi id actum sit nominatim. T. 1 col. 1301 E. & c. 1302 A.
Fideijubere qui mandat, an fideijussori mandare intelligatur, ut servat. T. 5 c. 111 E.
Si pro alio fideijussorem mas & femina, mas in solidum tenetur; fed si mas & minor pro alio fideijussorem, major non tenetur infolidum. T. 4 c. 271 B.
Si quis fideijussorit sub conditione pro eo, qui in diem debet, vel ex die præsentem, an obligetur ut fideijussor. T. 6 col. 347 C.
Fideijusso non fit, nisi per stipulationem, & quibus verbis. T. 1 c. 1184 A.
Fideijussor non est semper interceſſor. T. 4 c. 977 E.
Fideijussio obligationem non novat. T. 4 c. 899 A.
Fideijussio inutilis, ut & justso non valet. T. 5 c. 83 C.
Fideijussio non nisi pro alio fit. T. 5 c. 405 E.
Fideijussio inutilis nudo justsonis iure non valet. T. 6 c. 96 A.
Fideijussio non obligat citra stipulationem. Ibidem B.
Fideijussio, & fideprompti mutuum que idem est. T. 7 c. 968 B.
Fideijussio pecuniæ non fit. T. 8 c. 1006 D.
Fideijussio naturalis intra quos fit. T. 8 c. 1066 A. civilis quam cauſa habeat. Ibidem.
Fideijussio, & mandatum non tollunt priorem obligationem. T. 9 c. 1282 B.
Fideijussio non nisi per stipulationem fit. T. 10 c. 537 A.
Fideijussionis verbo continetur expromissio. T. 3 c. 384 C.
Fideijussionis scriptæ nuncus, quam non scriptæ. T. 9 c. 1281 A.
Fideijussionem mutuum non induciet societas. T. 1 c. 1301 D.
In fideijussione bona, & fide fua, & periculo fuo, quod cum extraneo contractum est, esse velle. T. 6 c. 98 B.
Verbo fideijussiæ stipulatio significatur. T. 10 c. 400 C.
Qui fideijussit ex scripto, in perpetuum tenetur. Tom. 9 col. 1281 A.
Qui fideijussit cum vitiosore pro alio, quoniam minor non tenetur cum eo, ideo, an ipse teneatur in solidum. T. 9 col. 263 A. qui cum muliere fideijussit pro alio, an in solidum teneatur. Ibidem B.
Fideijussor quid. T. 1 c. 801 B.
Fideijussor pro expromissore. T. 1 c. 943 C.
Fideijussor, fidepromissor, & sponsor. T. 1 c. 1184 A.
Fideijussor datis prohibetur. T. 1 c. 336 A.
Fideijussor, & mandator differunt. T. 1 c. 555 B.
Fideijussor quid a contrio difficiat. T. 1 c. 1302 A.
Fideijussor ex contractu juris civilis obligatur. T. 1 c. 1037 B.
Fideijussor, antequam reus debeat, convenit non potest. T. 3 c. 429 D.
Fideijussor, reo tempore liberato, non liberatur. T. 1 c. 1429 C.
Fideijussor quo cauſa liberatur, non reus. T. 1 c. 1530 B.
Fideijussor propius accedit ad reum, quam nominator. T. 1 c. 821 D.
Fideijussor desinit esse, reo liberato, obligatus manet. T. 1 col. 1428 D.
Fideijussor obligationi naturali, & civili accedere potest. T. 1 c. 1416 D.
Fideijussor numerarius scholæ datur. T. 1 c. 947 C.
Fideijussor quando habet actionem mandati. T. 2 c. 217 E.
Fideijussor non liberatur hodie, si creditor agat cum reo. T. 1 col. 596 B.
Fideijussor non liberat reum principalem. T. 2 c. 1696 C.
Fideijussor cur datur? cur accipitur? quid respiciunt, qui fideijussorem dari, five accipiunt? T. 4 c. 1127 B.
Fideijussor est adprompsor, non expromissor, reus refpondet, five reus dicatur promisse non adpromisse, neque expromisse. T. 4 col. 1170 B.
Quod fideijussor, aut mandator solvit, debitor principalis refundere debet. T. 4 c. 1190 B. C.
Fideijussor an confestim possit agere mandati adversus reum promittendi, quod ab eorum ejus fideijussit. T. 4 c. 942 C.
Fideijussor an iisdem remediis liberatur, quibus principalis debitor liberatur. T. 4 c. 127 B. C.
Fideijussor debitoris an liberetur debitore libero depromittente, quem antequam deportatur, debetur. Ibidem A.
Fideijussor, qui pro debitore deportato intercessit ex cauſa præcedente deportationem, an teneatur. T. 4 c. 226 A.
Fideijussor abhibitus futurae obligationi, quem filiusfamilias accepit, & post emancipatur filius, & tunc ea obligatio nasci incipiat, utri teneatur, patri, an filio. Ibidem.
Fideijussor, nominator, & collega pro magistratu municipali obligantur, five duumviro, & quo ordine conveniantur. Tom. 4 col. 845 C. & seq.
An fideijussor post deportationem datus a deportato ex cauſa, quæ deportationem præcesſit, obligetur. T. 4 c. 127 C.
Fideijussor, & reus in quo differunt. T. 4 c. 722 D. & seq.
Fideijussor datis prohibetur. T. 5 c. 336 A.
Fideijussor, & mandator differunt. T. 5 c. 555 B.
Fideijussor quid a contrio difficiat. T. 5 c. 1302 A.
Fideijussor ex contractu juris civilis obligatur. T. 5 c. 1037 B.
Fideijussor, antequam reus debeat, convenir non potest. T. 5 c. 429 D.
Fideijussor, reo tempore liberato, non liberatur. T. 1 c. 1429 C.
Fideijussor quo cauſa liberatur, non reus. T. 1 c. 1530 B.
Fideijussor propius accedit ad reum, quam nominator. T. 1 c. 821 D.
Fideijussor desinit esse, reo liberato, obligatus manet. T. 1 col. 1428 D.
Fideijussor obligationi naturali, & civili accedere potest. T. 1 c. 1416 D.
Fideijussor numerarius scholæ datur. T. 1 c. 947 C.
Fideijussor quando habet actionem mandati. T. 2 c. 217 E.
Fideijussor non liberatur hodie, si creditor agat cum reo. T. 1 col. 596 B.
Fideijussor non liberat reum principalem. T. 2 c. 1696 C.
Fideijussor cur datur? cur accipitur? quid respiciunt, qui fideijussorem dari, five accipiunt? T. 4 c. 1127 B.
Fideijussor est adprompsor, non expromissor, reus refpondet, five reus dicatur promisse non adpromisse, neque expromisse. T. 4 col. 1170 B.
Quod fideijussor, aut mandator solvit, debitor principalis refundere debet. T. 4 c. 1190 B. C.
Fideijussor an confestim possit agere mandati adversus reum promittendi, quod ab eorum ejus fideijussit. T. 4 c. 942 C.
Fideijussor an iisdem remediis liberatur, quibus principalis debitor liberatur. T. 4 c. 127 B. C.
Fideijussor debitoris an liberetur debitore libero depromittente, quem antequam deportatur, debetur. Ibidem A.
Fideijussor, qui pro debitore deportato intercessit ex cauſa præcedente deportationem, an teneatur. T. 4 c. 226 A.
Fideijussor abhibitus futurae obligationi, quem filiusfamilias accepit, & post emancipatur filius, & tunc ea obligatio nasci incipiat, utri teneatur, patri, an filio. Ibidem.
Fideijussor, nominator, & collega pro magistratu municipali obligantur, five duumviro, & quo ordine conveniantur. Tom. 4 col. 845 C. & seq.
An fideijussor post deportationem datus a deportato ex cauſa, quæ deportationem præcesſit, obligetur. T. 4 c. 127 C.
Fideijussor, & reus in quo differunt. T. 4 c. 722 D. & seq.
Fideijussor an liberetur, principali reo deportato. T. 4 c. 228 D.
Fideijussor inops rede recusatur. T. 4 c. 27 E.
Fideijussor convenitur ex persona rei principalis. T. 4 c. 906 A.
Fideijussor cujusqui quidem prestat, non etiam cauſa fortuitum, & c. T. 4 c. 1 D.
Fideijussor. Vide, Expromissor, Expromissor.
Fideijussor an adversus confidejussorem utilem actionem habeat. T. 4 c. 39 D.
Fideijussor an simul cum principali debitore liberetur, isdemque modis, & remediis. T. 4 c. 127 C.
Fideijussor, qui pecuniam promittit pro nomine, vel res promittendi fabet, quo minus reddisi divisione facta portionis judicium accipiat, recusare non debet. T. 4 c. 959 E.
Fideijussor quando liberatur, non ut tem debitor. T. 5 c. 996 B.
Fideijussor, qui pro fideijussore pro eo, qui sub conditione promisit, qualiter obligetur. T. 5 col. 406 B.
Fideijussor si pro reo principali solverit, quibus actionibus suum repetat. T. 5 c. 457 C.
Fideijussor & in parten rei accipitur. T. 5 c. 23 B.
Fideijussor ad quid tenetur, & cui obligetur. T. 5 c. 947 D.
Fideijussor quamodo obligatur pro eo, qui in diem promisit. T. 5 c. 406 C.
Fideijussor quatenus utiliter detentus. T. 5 c. 1115 A. B.
Fideijussor qualitcunque accipitur ab iis personis, quæ cum venia Prætoris in ius vocantur, ab alius non nisi locupites, & affidous. T. 3 c. 12 E. & c. 13 A. B.
Fideijussor an fuerint obligationis accipi possit. T. 5 c. 1090 A.
Fideijussor dari non potest Monachus. T. 6 c. 89 B.
Fideijussor debitum pecuniam confequutus non tenetur a debitore principali, nisi ab eius hereditas consequitur. T. 6 c. 329 B.
Fideijussor & reus principalis an ex mora rei teneantur in solidum, non tam sure obligationis, quam officio judicis. T. 6 c. 535 E.
Fideijussor conducionis tenetur in fortem, idest, pecuniam nomine, non in usuras. Ibidem A.
Fideijussor nemo conditur, nisi per stipulationem. T. 6 c. 709 D.
Fideijussor an pignora restituere compendus sit. T. 6 c. 650 C.
Fideijussor rei principalis locum obtinet. T. 6 c. 660 C.
Fideijussor non videtur accepisse in futurem cauſam. T. 6 col. 533 E.
Fideijussor intervenit per stipulationem semper contra alia obligatione. T. 6 c. 356 B.
Fideijussor quodammodo creditor est debitoris principalis. Ibidem C.

Fideiussor cum pacificitur, ne ab eo pecunia petatur, & per impendentiam fideiussit, condicere stipulatori potest. T. 6 c. 54 E.
Fideiussor tenetur in solidum, quia non nil volens intercedit. T. 6 c. 98 B.
Fideiussor an habet actionem adversus confideiussorem, si solidum creditori solverit. Tom. 6 col. 10 D.
Fideiussor an omni obligationi accedere potest. T. 7 c. 446 E.
Fideiussor debitoris mei impetrantis, ne debitor suus adversus ea uratur exceptione, an etiam contra me agentem exceptione uti potit. T. 7 c. 108 C.
Fideiussor quis dicatur. T. 7 c. 623 B. & T. 8 c. 485 E.
Fideiussor fit creditori legaverit, quod ex reus principalis debet, an debitor, vel creditor sit legatarius. T. 7 c. 1040 C. an utile sit legatum. Ibidem C. D.
Fideiussor quomodo domino pollit obligari. T. 8 c. 1006 A. B.
An solus fideiussor obligetur. T. 8 c. 1005 A.
An procedere obligationem, & sequi pollit. Ibidem.
Fideiussor cur detur. T. 8 col. 322 D.
Fideiussor qui dicatur. T. 8 c. 322 A. an eius datio nover principalem obligationem. Ibidem. quo modo is obligetur. Ibidem B. an semper ex stipulatione teneatur. Ibidem.
Fideiussor, qui fidem dixit pro eo, qui mercem certam in diem promiserat, an tanti damnetur, quanti fuit merx fideiussionis tempore. T. 8 c. 749 A.
Fideiussor quomodo suo, & quomodo alieno nomine obligatus dicatur. T. 8 c. 322 B. C.
Fideiussor accedere potest mutuali obligationi. T. 9 c. 75 C.
Fideiussor, aut mandator non liberatur, ceso principali liberato capitis diminutione. T. 9 col. 1278 B.
Fideiussor, qui pro alio sisti judicio promisit ex scripto, & fideiussor, qui ex non scripto, in quo differunt. T. 9 c. 1280 E. & c. 1281 A.
Fideiussor dandi, & fideiussor fideiudi in quo differant. T. 9 c. 1268 C. D.
Fideiussor a servo datus iure non tenetur. T. 6 c. 458 B.
Fideiussor an omnino liberetur eliso reo. T. 9 c. 600 E.
Fideiussor. Vide, Cautio judicio sisti.
Fideiussor, & pignus in quo differunt. T. 9 col. 544 E. & col. 545 A.
Fideiussor olim dicebatur pras, & cur. T. 9 c. 1277 B.
Fideiussor datus filio a parte an patri teneatur, & pro eodem, & eidem pollit obligari. T. 10 col. 286 B.
Fideiussor quod per se non habet, per reum habet. Tom. 10 c. 456 E.
Fideiussor tunc condicit, cum suo nomine solvit. T. 10 c. 421 E.
Fideiussor an cessionis bonorum debitoris exceptione se pollit tueri. T. 10 c. 519 E.
Fideiussor ab adhibenda obligationi. operarum. T. 10 c. 554 A.
Fideiussor fit adhibetur obligationi operarum, alienum pollit promittit. T. 10 c. 554 A. & col. 556 C.
Fideiussor, qui solvit solidum, an habeat actionem adversus confideiussorem. T. 10 c. 561 D.
Fideiussor quod per te non habet, id habet per reum. T. 10 c. 565 A.
Fideiussor solvens an habeat utilem actionem. T. 10 c. 651 D.
Fideiussor non tantum loco capitis pro reprimitur. T. 10 col. 713 E.
Fideiussor accessionis loco intercedit. Ibidem.
Fideiussor fuo nomine promittit, fortunæ nomine folvit. T. 10 col. 714 B.
Fideiussor de re tradenda a venditore datus. T. 10 c. 1015 C.
Fideiussoris utilitatem spectari, si creditor moram fecerit. T. 1 col. 1182 D.
Fideiussoris restitutio reum non liberat. T. 1 c. 470 A.
Fideiussoris obligatio an extinguatur confusione. T. 4 c. 673 D.
Fideiussoris cum reo constituta pecunia fen debitore, eadem fere conditio est. T. 5 c. 407 D.
Fideiussoris conditio an durior fieri pollit, quam rei principalis. T. 5 c. 976 A.
Fideiussoris alia causa est, alia pignoratis. T. 6 c. 630 E. si pro eo, qui pure debet, sub conditione fideiussferit, certum est obligari eum. T. 6 c. 367 C.
Fideiussoris pactum personale an profit debitori. T. 6 c. 321 A.
Fideiussoris acceptilatio an profit reo principali. Ibidem.
Fideiussoris definitio. T. 1 col. 861 A.
Fideiussoris pactum reo an profit. T. 6 c. 54 E. & c. Ibidem.
An fideiussoris interitu fit potest liberari fatio rei principalis, quam solvere creditori, apud quem fideiussit. T. 6 c. 456 D.
Fideiussoris obligatio conditionalis. T. 6 c. 368 A.
Fideiussoris, & rei principalis an eadem semper obligatio sit. T. 8 col. 322 B. an eadem obligatione teneantur. Ibidem.
Fideiussoris conditio miserabilis, maxime debitore principali non existente solvendo. T. 9 c. 1279 C.
Fideiussoris datio an liberet. T. 10 c. 915 C.
Fideiussori rei nocet mora. T. 1 c. 1283 A.
Fideiussori venditio fieri dicitur in rei incertitate, cum creditor tum aliter ab eo consequi non pollit. T. 4 c. 933 B.
Fideiussori adversus confideiussorem non datur actio utilis. T. 4 col. 846 B. & cur non datur actio utilis. Ibidem D.
Fideiussori an profit exceptio reo competens. T. 4 c. 722 D.
Fideiussori foliduin foleverit cur actio utilis non datur adversus confideiussorem. T. 4 c. 846 A. ratio differentiæ quæ. Ibidem D.
Fideiussori comparatur nominator. T. 4 c. 30 D.
Fideiussori, qui foliduin foluit creditori, an actio utilis fit adversus alium fideiussorem. T. 4 col. 846 A.
Fideiussorine, an reo pecunam creditor remittere pollit. T. 5 col. 976 C.
Fideiussori quando fit pulla quæstio. T. 8 c. 682 E.
Fideiussori tempus datum ad exhibendum reum. T. 9 col. 1180 A. & seq.
Fideiussori hoc tantum a fuffimiso est concessum, ut reum liberado poll diem evitet pœnam. T. 10 c. 388 C.
Fideiussori minori viginti quinque annis, quibus casibus ejusdem minoris restitutio profit, vel non profit. T. 10 c. 896 A. B.
An licet in fideiussorem magistratus, qui gesliit prius, redditur actio, quam in colleagum, qui non gesliit, ice etiam in nominatorem magistratus, qui rem gesliit, redenda pœna actio detur, quam in colleagum, qui eam rem non gesliit. T. 4 c. 37 D.
Inter fideiussorem, & collegam alicuius, quis prius convenitur, collega, an fideiussor. T. 4 c. 845 D.
Fideiussorem, & pignus qui accedit, quando pignus, & quando fideiussorem convenire potest. T. 4 c. 961 E. & c. 962 A.
In fideiussorem actio quando detur. T. 6 c. 689 D.
Fideiussorem non tantum civili, sed etiam naturali obligationi accedere pollit, quod & de reo constitutæ pecuniæ est pendituum. T. 6 c. 367 A.
Fideiussorem fruftra & inutiliter accipere adjectum solutionis gratia, cum in ejus persona non consistat obligatio. T. 4 c. 565 D.
Fideiussorem accedere pollit obligationi naturali, qui naturaliter tantum debere potest, non civiliter. Ibidem C.
Fideiussorem in duriorem casum obligari non pollit, quam obligatus ipse reus principalis. T. 6 col. 366 B. C.
Fideiussorem locupletem qui non det, non caret judicio sisti, & potest trahi in jus. T. 9 c. 21 C. ut quidem
Fideiussores inventa fant difficillimi. T. 5 c. 202 E.
Fideiussores esse prohibentur Clericis, & Monachis. T. 6 c. 1034 B. & seq. & c. 1035 B.
Fideiussores ex causa judicati singulis teneantur pro viribus portionibus tantum, non in solidum. T. 6 c. 539 D.
Duo fideiussores simul conventi judice ex stipulatu, & condemnati simul, ex causa judicati singulis teneantur pro viribus portionibus tantum, non in solidum, nisi in fraterniti id expressum fit mandatum. Ibidem.
Fideiussores fingul quando in solidum teneantur. T. 6 quando non. T. 6 c. 451 A. B.
Fideiussores in quo differunt a Collegis. T. 6 c. 10 E.
Fideiussores fingulos obligat propria obligatio. Ibidem D.
Fideiussores, Vide, Confideiussores.
Fideiussores qui, & in quibus obligationibus affumi pollint. T. 8 c. 1064 B.
An, si plures, in solidum teneantur. T. 8 c. 1065 A. quomodo Gracæ accipiatur. Ibidem C.
Fideiussores qui plures habet, & unum ex omnibus delegerit, cum non pollit dimittio judicio ab alio reliquum petere. T. 9 c. 100 E.
Fideiussores tuteri teneri actione ex stipulatu. T. 9 c. 600 D.
Fideiussores quod ipse habere consumere cum mandatoribus. Tom. 9 c. 1278 B.
Fideiussores nonnunquam interveniere in causis civilibus, vel in criminibus, qui pro reo cavent judicio sisti. Ibidem. de reprehensione reo. T. 9 c. 1279 E.
Fideiussores inveniri est difficile, & molestum esse, & quodam modo consumelioſum. T. 9 c. 470 D.
Fideiussores labi fideiutatibus facile possunt. T. 10 c. 495 A. B.
Fideiussores funt, qui pro debitore fuo nomine promittunt. T. 10 c. 713 D.
Fideiussores cur fit dicuntur. Ibid. E.
Fideiussores miferæ. T. 3 c. 564 A. B.
Fideiusforum quisque loco rutoris pro suo parte condemnetur, & an unus in foliduin damnari pollit. T. 4 c. 906 A.
Fideiusforum malitiæ fubvenient benignæ leges. T. 9 c. 1280 B.
Ad fideiusfores exceptiæ defendantes, & exceptiones. T. 9 c. 1246 C. & seq.
Fideiusfores inter quos pallio obligatio dividitur. T. 1 c. 380 A.
Ad fideiusfores, vel mandatores exceptandum defensiones, vel exceptiones, quibus reus principalis pollit uti. T. 9 c. 1278 B.
Fideiusforia obligatio personalis est. T. 10 c. 557 C.
Fideiusforia obligationem quando adquirit servus communis. T. 6 c. 566 A. B.
De fideiusforibus, & mandatoribus. T. 1 c. 861 B.
De fideiusforibus epistola Divi Antonini. T. 1 c. 861 C.
Fideiusforibus causam rei principalis, cum deferentis, non defendentibus quæ pœna incumbat. T. 5 c. 113 D.
De fideiusforibus quibus dari errore juris subveniri æquum est. T. 7 c. 567 C.
Fideiusforibus succurritur, qui fine scriptis, & sine adscitione diei pro alio judicio sisti adponuntur. T. 9 c. 1280 E.
De fideiusforibus, & donationibus sinulus ille furnerum hominum, & cur. T. 9 c. 1172 D.
Fideiusforibus adhiberi funt mandatores. T. 6 c. 1376 E.
De fideiusforibus tutorum, vel curatorum. T. 9 c. 600 C. & seq.
De fideiusforibus, & mandatoribus. T. 9 c. 1376 E.
Fideiusforibus, & mandatoribus legis variis modis opinatur. T. 9 c. 1370 B. & seq.
De fideiis mittio cupis, & fuccedere. T. 2 c. 1216 B.
Fideiis omnes filios fideiitatem facere debent. T. 2 c. 1217 B.
Fideiitas feudi ut, & per quos danda. T. 2 c. 1338 B.
Fideiitas intra annum & diem fieri debet. T. 2 c. 1321 B.
Fideiitas intra annum a pubertate. T. 2 c. 1273 A. B.
Fideiitatis definitio brevis. Tom. 2 c. 1326 C.
Fideiitatis nomine juriurandum fignificatur fideiitatis. T. 2 c. 1305 B.
Fideiitatis jure Ecclesiam foluram esse. T. 2 c. 1314 C. D.
Fideiitatis fuscinda forma. Tom. 2 c. 1328 E.
Fideiitatis juriurandum prædiari pro reli pluribus Dominis. T. 6 c. 898 C.
Fideiitatem omnes hominem genus Imperatori debet. T. 2 c. 1314 B.
Ei, qui fideiitatem facere recusat, feudi revellitur Beri non debet. T. 2 c. 1336 B.
An fideiitatem plures debeantur, si plures fint domini, vel vasfalli. T. 2 c. 1305 D.
Fides justitiæ fundamentum, & fidei etymon ex Cicerone. Tom. 3 c. 374 E.
Fides fua semini periculosa esse debet. T. 1 c. 446 C.
Fides bona ab initio adapta, & ab initio recuperata possessionis an exigatur. T. 1 c. 1136 E.
Fides bona quo casu exigitur. T. 1 c. 1136 E.
Fides mala incidens non interpellat usucapionem legitimam. Tom. 1 c. 1141 A.

Fides defundi mala successori bona fidei nocet. T. 1. c. 1114 B.
Fides mala non est fides sciens, sed insuper possessionis scientia. T. 1. c. 1370 D.
Fides in rebus contrahendis a fervale, nebulosa, & verbosa ab exigatur. T. 1. c. 1417 B.
Fides instrumentorum, ac testium. T. 1. c. 784. C. D.
Fides, & jus habæ fiscalis. Tom. 2. c. 650 C.
Fides filiofamilias data fideicommissi petitionem an poriat. T. 1. c. 1265 B.
Fides tacita. T. 1. c. 345 C.
Fides mensæ argentarii, fides publica est. T. 4. c. 922 B.
Fides rei confiteatur non est frangenda. T. 4. c. 173 B.
Fides in omnibus contractibus excludit non tantum dolum, sed etiam fraudem. T. 5. c. 481 A.
Fides bona contraria est fraudi, & dolo. T. 5. c. 480 E.
Fides chirographi diuturnior est, quam testium. T. 5. c. 84 C.
Fides contractus exigit, ut filium sit jus suum creditori. Tom. 5. c. 11 D.
Fides, quæ datur alteri, dolosa modis dicitur. T. 6. c. 1090 B.
Bona fides sincera fides. Tom. 6. c. 913 D.
Fides temerae non solvitur. T. 6. c. 1278 B.
Mala fides, incidens medio tempore, interrumpit præscriptionem ut Pontificio. Tom. 6. c. 919 C.
Fides quid sit. T. 7. c. 627 C.
Fides an habeatur uni teste jurato. T. 7. c. 1424 E.
Fides publica non interit. Tom. 9. c. 1091 C. non potest informari, aut retractari. Ibidem B.
Mala fides possessor res, quas diuraxit, earumque æstimationem, ac fructus restituere debet. T. 3. c. 513. E.
Fides malæ emptio emptio non est, malæ fides stipulatio est stipulatio. T. 3. c. 201 A.
Fides malæ possessor nec civile detinentem deducere potest. T. 3. c. 431 D.
Fides confessio Imperatoris Justiniani. T. 3. c. 349 E.
Fides nomen etiam mandatum complectitur. T. 6. c. 709 B.
Fides confitusti quis, & quomodo impleat. T. 5. c. 408 C.
Fides, quæ vitam continet, gravius est fallere in pecunia debita, quam in non debita. T. 5. c. 405 D.
Fides frangenti fides frangatur. T. 6. c. 901 B.
Fides fractæ quis sibi possitat servari, qui fidem a se præstitam servare recusat. T. 6. c. 901 B.
Fides transfidionis qui non præstat, eam exigere non potest. Tom. 7. c. 1059 E.
Fide mala possessor de percipiendis fruguibus semper tenetur. Tom. 2. c. 611 A.
De fide instrumentorum. Tom. 9. c. 882 A. & seq.
Fidiculia fuit virgulæ, quibus rei in equuleo dilaceratur, & torquentur, ut fides reperiatur. T. 10. c. 732 C.
Fiducia quid. Tom. 1. c. 163 C. & c. 589 E.
Fiducia aliud est, aliud pignus, aliud hipotheca, & aliud ἀντίχρησις. T. 3. c. 1228 B.
Fiducia diffrahi potest, etiamsi convenerit, ne distrahatur. Tom. 1. c. 597 A.
Fiducia pignoris genus. T. 7. c. 625 E.
Fiducia est pignus. Tom. 9. c. 245 E.
Fiducia, vel addition in diem emptionis lex est. T. 10. c. 650 A.
Fiducia actio duplex. Tom. 1. c. 591 C.
Fiducia, vel pignori dari non potest liber homo. T. 4. c. 1467 D.
Fiduciam debitor creditori vendere non potest, pignus potest. Tom. 1. c. 700 D.
Fiduciam contrahere quid sit. Vide, Contrahere fiduciam. Negligentia magna est lata culpa, & fere idem quod dolus. Tom. 4. c. 55 E.
Fiduciaria emptio. Tom. 1. c. 163 D.
Fiduciaria hereditas, idem, fideicommissaria. T. 7. c. 654 E.
Fiduciaria hereditas quid proprie. T. 7. c. 651 A.
Fiduciaria tutela quanam, & quare fic appellata. T. 8. c. 919 B.
Fiduciaria tutela quæ dicitur. Tom. 9. c. 558 B.
Fiduciariam pignus. Tom. 1. c. 163 D.
Fiduciarius servus an adquirat creditori. T. 1. c. 399 C.
Fiduciarius pater. Tom. 1. c. 163 C.
Fiduciarius pater quis dicitur. T. 9. c. 558 B. & seq.
Fiduciarius emptor servi. Tom. 9. c. 990 B.
Fieri, & esse in possessione, & possidere quomodo differant. Tom. 5. c. 719 A.
Fieri an possit remedio exceptionis, quod non fit ipso jure. Tom. 5. c. 829 D.
Fieri quod fieri, pro facto, si fit omissum, habetur. Tom. 10. c. 841 A.
Figulinum, fru figlinum opus quid. T. 7. c. 419 A.
Figura *Dativaria*, & *Genitivaria*, quibus Jurisconsulti sapiffime utuntur. T. 6. c. 381 A.
Filia præterita testamentum an infermet. T. 1. c. 410 E.
Filia ut in fundo succedit. Tom. 2. c. 1106 B. & c. 1256 E.
Filia, quæ se bonis paternis miscet, an conferre fratribus dotem debeat. T. 2. c. 1131 D.
Filia fratribus an dotem conferre debeat. T. 2. c. 1258 A.
Filia Senatoris, quæ libertino nupsit, an sint julæ uxor, & postea pater ejus Senator esse desierit. T. 4. c. 971 E.
Filia an una cum fratribus etiam mitti possit in possessionem rerum hereditariarum, quæ onerata et fideicommissis restituendis tratribus portionis fuit hereditatis. T. 4. c. 1111 C. D.
Filia nil præter obsequium mariti, si per eam fiat, quæ mina comfobrino mabat, an capiat hereditatem matris. T. 6. c. 719 E.
Filia non auget familiam patris sui. T. 5. c. 542 C.
Filia Senatoris, si libertino nupsitat, an nuptiæ illæ sint justæ. Ibidem B.
Filia sui juris effecta, patri cius an detur actio de dote. T. 5. c. 162 C. D.
Filia emancipata, an dos ei a patre data ad patrem revertatur. T. 5. c. 1126 A.
Filia naturalis utrum ex testamento matris patronæ patris sui, an ex testamento patris patrem fundi legati petere possit. T. 6. c. 740 C.
Filia matri an pacifcatur inutiliter. T. 6. c. 501 B.
Filia an confitante matrimonio actionem ex testamento habeat. T. 7. c. 1051 C.
Filia onerata fideicommisso hereditatis an possit deducere ex eodem. T. 7. c. 1504 E. an Falcidiam deducere possit. Ibidem c. 1505 A.
Filia an dotem conferat, & alius quidam eius nepotium gerens dotem stipulatus sit. Tom. 8. c. 102 B.
Filia an dotem conferat, petita bonorum possessione. Tom. 8. c. 101 B.
Filia an dotem conferat, si stipulata sit dotem hoi a marito reddi. T. 8. c. 102 B.
Filia an præter dotem etiam ulvras dotis poli mutam conferre debeat. Ibidem C. D.
Filia an utiliter mari pacifci possit. T. 5. c. 57 A. B.
Filia emancipata an conferat dotem. Tom. 8. c. 101 A. item filia in adoptionem data an conferat. Ibidem A. B.
Filia exheredata an præter legatum etiam dotem promissam præcipere possit. T. 8. c. 106 A. an dotem illam conferre debeat. Ibidem A.
Filia familias an possit agere de dote, cessante patre. Tom. 8. c. 105 D. an dotem conferat. Ibidem. D.
Filia familias an sub conditione causali institui possit. Tom. 8. c. 106 E.
Filia in adoptionem data an possit petere contra tabulas. T. 8. c. 101 A. B. an dotem conferat. Ibidem.
Filia, nepos, & cæteri liberi an possint institui sub omni conditione. T. 8. c. 34 C.
Filia in matrimonio mortua, an dos profectitia redeat ad patrem. T. 8. c. 99 C.
Filia, quæ est in potestate, an dotem repetere sine patris consensu. T. 8. c. 105 B.
Filia, quæ legatum agnovit, an possit agere querela inofficiosi. Ibidem E. & c. 106 A.
Filia, quæ non venit ad successionem patris, si fit emancipata, an conferat. T. 8. c. 106 A.
Filia semper videtur superviviße mari. T. 7. c. 1467 C.
Filia si se abstinuit a bonis paternis, an dotem fratres ab ea vindicare possint. Tom. 8. c. 106 C. D.
Filia si sit emancipata, & præterita cum adoptione detur, & legatis; an agnoverit legatum, an etiam dotem præcipiat. Tom. 8. c. 106 B. an eam conferre debeat. Ibidem A.
Filia sua an detem, & donationem propter nuptias conferat, & præterita sit, & petat contra tabulas. T. 8. c. 101 B.
Filia sine liberis mortua, dos ad patrem redit. Tom. 8. c. 803 A. B.
Filia sua præterita an conferat dotem, si omittit contra tabulas, & mitiorem se bonis ab intestato, vel si obtinuerit in querela inofficiosi testamenti. T. 8. c. 101 B.
Filia sua si sit præterita, an testamentum nullum sit. T. 8. c. 106 D. E.
Filia a patre tutori deponta, defiatatare inter vivos, testamentore denominata. T. 9. c. 449 C.
Filia patre orbata habet nobere tutore auctore, & matre, & propinquis. T. 9. c. 441 D.
Filia, quæ heres institutur sub conditione, si cerra persona nupserit, voluit Titius. T. 7. c. 728 E. c. 729 A. & seq.
Filia si parti heres existat, dotem suam repetit jure proprio, non jure hereditario. Tom. 10. c. 206 D.
Filia non nocet culpa patris. T. 2. c. 1131 A.
Filia quod in dotem datur, flatim fit proprium eius patrimonium. T. 4. c. 893 A.
Si filia familias quid detur in dotem, vel in peculium, quid interest? Ibidem.
Filia exheredatur an exceptio doli prosit. T. 5. c. 57 D.
Filia repetitio dotis post emancipationem, & capitis deminutionem datur, non patri. T. 5. c. 162 B.
Filia confensus in defpondendo requiritur. T. 7. c. 897 A.
Filia an nocet scientia. T. 7. c. 890 D. E.
Filia rogatæ restitutere hereditatem an fructus percepros imputent in falcidiam, vel in dotem. Tom. 7. c. 1504 E. & c. 1505 A.
Filia taciturnitas pro consensu in sponsalibus habetur. T. 7. c. 897 A.
Filia nomine quæ pater comparavit, an in divisione hereditatis filia ex principali titulo retineat. T. 8. c. 99 E.
Filia emancipatione an nepos exeat de patria potestate. Tom. 8. c. 40 A.
Filia impubes an adquirat bonorum possessio per matris petitionem. T. 8. c. 18 C. D.
Filia minor 25 annis per mortem patris, sui juris effecta, an matris, & propinquorum consensus sit necessarius ad contrahendas nuptias. T. 9. c. 699 E.
Filiam abdicare non decet, filios decet. T. 9. c. 1307 D.
In filia occidenda pater cur sit principium habeat, non mariius. T. 9. c. 1488 E.
De filia herede scripta fub hac conditione, si nupserit. T. 9. c. 736 A.
Filia iterum nubente, an, & quo casu pater possit dotem minuere. E. T. 10. c. 206 D.
Filia in matrimonio mortua, dos adventitia, vel etiam profectitia, si mortua sit post partum, quo ultimo quæque remanebat apud amantum, bodie non remanet apud eum, ad ius Convenerit. Tom. 10. c. 332 A.
Filiarum appellatione an postuma contineatur. T. 7. c. 1001 C.
Filiarum nomen etiam in postumos tendit. T. 8. c. 601 D.
Filius, & postumus quo differant. Tom. 1. c. 1304 E. & c. 1305 A.
Filius ficre non videtur, quod fcit pater. T. 1. c. 306 A.
Filius, & pater unum, & ambo quid unus? T. 3. c. 417 A.
Filius patri an iure heres existat, cum matri autem heres ab fit adjutione simplici. T. 1. c. 460 C.
Filius antiquus jure emanis adquirebat patri, & iure novo non item. T. 1. c. 92 D.
Filius quibus modis a patre liberatur. T. 1. c. 089 C.
Filius agere potest consensu patris. T. 1. c. 224 C.
Filius pure debet institui, aut pure exheredari. T. 1. c. 1055 A.
Filius, qui non instituitur, an ab emnibus gradibus exheredandus fit. T. 1. c. 1306 C.
Filius nedue heres institutus, nec quo nominatim exheredatus non patitur valere testamentum. T. 1. c. 313 C.
Filius cum convitio heres institui potest. T. 1. c. 1005 A.
Filius nominatim exheredandus est? T. 1. c. 1054 C. & quid est nominatim. Ibidem.
Filius & nepos in hereditatem ex concurrere possint. T. 1. c. 1166 A.
Filius filia præferetur iure feudi. T. 2. c. 1177 A.
Filius quomodo sui juris fit. Tom. 1. c. 316 D.
Filius tribus emancipationibus, vel tribus manumissionibus sui juris fit. T. 1. c. 404 C.
Filius illustris quis fit. T. 2. c. 721 A.
Filius ab hostibus captus potrem a municipibus perfonalibus non excusat. T. 1. c. 753 E. & c. 754 A.
Filius paterna in privatis negotiis judicum habet potest. Tom. 1. c. 1378 C.
Filius naturalis in bonis patris affis capiendum bodie an habeat. T. 1. c. 1061 B.
Filius naturalis bodie a matre ex affe heres an institui potest. Ibidem A.
Filius familias quibus de rebus testari potest. Tom. 1. c. 530 D. E.
Filius familias invitus emancipari non cogitur. Tom. 1. c. 404 A.
Filius familias iussu patris manumittere potest, matris non potest. T. 1. c. 477 E.
Filius familias proprium quidquam habere non potest. T. 1. c. 1195 A.
Filius familias non potest alium jus habere. T. 1. c. 1338 B.
Filius familias mutera civilia sufcipere potest, nec pro eo pater invitus obligatur. Tom. 3. c. 705 B. C.
Filius familias ne ex voluntate quidem patris testamentum facere potest. T. 1. c. 1043 E. & c. 1044 A.
Filius familias minor 25 annis uno casu ex suo contractu non restituitur, & quo. Tom. 1. c. 089 C.
Filius familias si passus fuerit injuriam, patri iniuriarum datur actio. T. 1. c. 492 B.
Filius familias si negotium alicujus gerat, in parem actio dabitur. T. 1. c. 562 E.
Filius familias nominatoris periculo curator operam creatur. T. 2. c. 960 C.
Filius familias delatam libi hereditatem injuria patris iure non potest. Tom. 1. c. 1318 B.
Filius heres institutus, aut exheredan-

redandus nomisatim. T. 1. c. 105 A.
Filiusfamilias pateri adquirit, sive filii, sive patris; sive ferus patris, aut fratri, aut imperfonsitiis stipulatus sit. T. 1. c. 1105 C.
Filiusfamilias testamentum facere potest de castrensi peculio tam in communi, quam propria jure. T. 1. c. 415 C.
Filius quantum ad institutionem, vel exheredationem a coteris differt. T. 1. c. 1031 E.
Filius, & pater in jure pro una persona habentur. T. 4. c. 859 B.
Si filius emancipatus non caveat de confirendis, & puterna ramen appetat, vel etiam ea pro sua portione possidet, quid fiet. T. 4. c. 01 A. B. hic distinguendum est, aut per inopiam caveto de conferendo non potest, aut per contumaciam noluit. Ibidem B.
Filiusfamilias a patre institui potest sub conditione, sed non sub qualibet conditione. T. 4. c. 400 E. ceteri liberi sub qualibet conditione institui possunt. Ibidem E. & c. 401 A.
Filius a patre exheredatus, quando restituitur a bonis liberti, & quando non. T. 4. c. 354 D. E. & c. 355 A. & leq. idem dicendum de praetorio a matre. Ibid. c. 355 B.
Filius ex contubernio, & ex concubinatu est naturalis; ex matrimonio est legitimus & naturalis; ex adoptione est legitimus, non naturalis; ex fornicatione vero neque est legitimus, neque naturalis. T. 4. c. 659 E.
Filius invito patre potestae injuriam persequi? T. 4. c. 115 E. differentia est, utrum quis dicat inofficiosum testamentum, an falsum. Ibidem c. 117 B.
Filius reste agit de inofficioso patris testamento, & contra pater. T. 4. c. 362 E. causa filii & patris est eadem. Ibid.
Filius reste sub conditione institui nequit, filia vero, nepos, caeterique liberi poffunt. T. 4. c. 943 C. cur filius a ceteris separatur. Ibidem. hodie par est conditio liberorum. Ibidem D.
Filius. Vide, Liberi.
Filius adoptivus. Vide, Adoptivus.
Filius praeteritus, seu exheredatus. Vide, Exheredatus.
Filius emancipatus. Vide, Emancipatus.
An filius a patre institutus possit aliquando petere bonorum possessionem secundum tabulas. Tom. 4 c. 352 D.
Filius emancipatus, cui de patris innocentia certo constat, an heredis tatem ejus adire, aut possessionem bonorum adquirere possit. T. 4. c. 1098 C.
Filius an prius conveniri debeat ex fua persona ob rem male gestam, quam pater ex persona filii, qui in rem male gestam prius conferferat. T. 4. c. 852 D.
Filiusfamilias an patri quoque bona materna plenio jure adquirat. T. 4 c. 1081 C.
Filius exheredatus, qui, cum sit publicus filius, ex eo litigare non potest fine tutore, utrum agat querela inofficiofi testamenti auctore tutore testamentario, an legitimo. T. 4 c. 1020 A.
Filius emancipatus an cogatur caetere pro pater curatore repiibliae, ceteris familiae fere. Tom. 4 c. 870 E.
Filius ex jutiis nupitiis procreatus an conditionem patris fequatur. T. 4. c. 856 D.
Filius patris, non matris familiam fequitur. T. 4 c. 1170 B.
Filiusfamilias, qui voluntate patris decuria fellus est, an pater possilio reipublicae obligetur ex mala voluntate. T. 4 c. 852 D.
Filiusfamilias si pactus est libi, utrum pactum ejus pater prodest, nec ne. T. 4 c. 856 C.
Filius folus virilis profunx in potestate effe dicitur, teste Leone Philosopho. T. 4 c. 1009 C.
Filius abique consenfu parentis nupcias fi contrahat, an liberi, ex tali matrimonio nati, avi in potestatem recidant, aut ut agnascantur. T. 5 c. 541 B. & c. 542 A.
Filiusfamilias si pactus fuerit, ne a se peratur, cui prodeirit. T. 5 c. 60 E. & c. 61 A. & leq.
Filius emancipatus, si per inopiam de conferendo caveto non possit, quid juris obtineat. T. 5 c. 618 C.
Filius non debet cogi legata praestare ex caeptis parentis, quod bonorum possessionem petierit, cum & fine hac hereditatem habituris fit fide jure. T. 5 c. 608 C.
Filius fuis praeteritis, & filius emancipatus praeterius in quo differant. Ibidem E.
Filius quare teneatur actione ad exhibendum. T. 5 c. 378 A.
Filius familias, & pater, & duo, vel plures fratres, an in eadem Curia Decurione, aut Senatores esse debeant. T. 5 c. 110 D. E.
Filius patrons, quam ob causam bonorum possessionem liberti petere, & in jurisprudentiam amittat. T. 5 c. 615 A. B.
Filiusfamilias an de reparatis judex, & arbiter compromissarius esse possit. T. 5 c. 22 A.
Filius quomodo patria potestate absolvebatur. T. 5 c. 183 C.
Filius filiitius est adoptatus. T. 5 c. 815 E.
Filius, & mater vocabula sunt naturae. Tom. 5 c. 160 E. cognatus est etiam verbum naturae, agnatus autem non est verbum naturae, sed civile. Ibidem.
Filius familias naturaliter tantum obligatur, civiliter propter S. C. Macedonianum non potest. T. 5 c. 439 D.
Filius praeterius an legata initium relicta praestet. T. 5 c. 607 C.
Filiusfamilias quatenus, & in quantum obligari possit, & testetur, & quibus in causis minime. T. 5 c. 430 B. & seq.
Filiusfamilias ex bonorum possessione contra tabulas nemini praestat legata. T. 5 c. 608 B.
Si filius, qui in potestate fuit erit, rem falvam fore filio, aut adquirit patri obligationem. T. 5 c. 869 C. D.
Filius in potestate patris furiosi aedicitur, & remittent. Ibidem D.
Filiusfamilias, si dotem accepit in jusfio patris, qua actione teneatur. T. 5 c. 561 C. & seq.
Filiusfamilias, & servus omnis in ira, omnes actiones adquirunt patri, & domino. T. 5 c. 406 B.
Filius an teneatur ex contractu patris. T. 6 c. 1025 C.
Filius non aliter a patre delegari potest, ut alii fe obliget, quam si debitor patris fuerit, aut patrem fi donare parti velit. T. 6 c. 539 B.
Si filius meus me vivo moriatur, tum nepos ex eo poft mortem meam natus heres esto. Tom. 6 c. 193 A.
Filius emancipatus, qui obiit intestatus dicitur fuisse, intelligitur bonorum possessionem accepisse, licet reapse eam non acceperit. T. 6 c. 163 E.
Filius emancipatus patri heres est extraneus, & voluntarius. T. 6 c. 250 C.
Filius emancipatus. Vide, Emancipatus.
Filius fuis heres, qui vita decessit ante petitam bonorum possessionem, non ideo minus transmittit in heredes fuos hereditatem paternam ex testamento, vel ab intestato. T. 6 c. 164 A.
Filius, etiam ignorante mortem patris, ipso iure patri defonsto statim heres existit ex testamento, vel ab intestato, citra adicionem, & ita bonorum possessionem. Ibid.
Si filius fit heres institutus ex aere, idemque fuisset heres ab intestato hereditatem obtinere. Tom. 6 c. 177 A.
Filius heres institutus fub conditione. T. 6 c. 194 C. D.
An filius patrem possit emittere hereditatem patris, & amplexfi hereditatem liberti paterni. T. 6 c. 199 B.
Filiusfamilias impubes a patre heres institutus ex asse, beneficio Praetoris abliinuit fe bonis paternis, certum est, non posse convenini a creditoribus paternis. T. 6 c. 197 E.
Filiusfamilias civiliter patri debitor esse an possit. T. 6 c. 398 E.
Filiusfamilias videtur idem esse homo, qui & pater est. T. 6 c. 295 C.
Filiusfamilias patri an adquirat. T. 6 c. 359 B.
Filiusfamilias vestigalia publica non locabantur. T. 6 c. 72 B.
Filiusfamilias ex causa cognita condemnetur in id, quod facere potest ex edicto Praetoris. T. 6 c. 704 E.
Filiusfamilias vivo patre munera civilia, munera publica, & oppidana, iisemque honores fuscipere, & agnoscere potest. T. 6 col. 510 E.
Filiusfamilias an ob reliqua, quae collegit fui contraesurit, poft mortem patris fui reipublicae renetur. Ibidem D.
Filius an fit idoneus defensor patris absentis, & pater filii absentis fe ne fatisdatione judicatum solvi. T. 6 c. 514 B. C.
Filius emancipatus fi cum altero filio, qui manfit in potestate patris, velit communis patris divitiae hereditatem, debet in commune conferre bona propria, quae adquisivit post mortem patris. T. 6 c. 583 A.
Filius in legato, quod pater ei dedit, an patiatur Falcidiam. T. 6 c. 740 D.
Filius, a patre ex falso nuntio praeterius, an habeat querelam inofficiosi. T. 7 c. 210 A. B.
Filius abliinens fe beneficio Praetoris ab bonis paternis, nihilominus iure civili eft heres. T. 7 c. 877 A.
Filius an deteriorem conditionem patris facere possit, ut fervus domini. T. 7 c. 101 B.
Filius an fit heres fine justa patris. T. 7 c. 213 C.
Filius an poffit institui fub conditione casuali. Tom. 7 col. 950 D.
Filius an poffit institui fub conditione potestativa, vel casuali, vel mixta. Ibidem.
Filius an peculium in dotem a patre filia fua datam, & creditori obligatum, foveri fua dote illa constante patre, & liberum perfaciendebeat. T. 7 c. 816 B. C.
Filius an, quando, & quatenus testamentum facere possit. T. 7 c. 177 D.
Filius an reste cum convivio institutur. T. 7 c. 1044 C.
Filius, cui fidecommissum relictum est, an fructus per patrem consequatur. T. 7 c. 1080 C.
Filius emancipatus, & manumissus an idem fit. Tom. 7 col. 197 A.
Filius emancipatus eft patri heres extraneus. T. 7 c. 1065 A.
Filius non potest eam ab ignorante. T. 7 c. 693 A.
Filius emancipatus, qui fuscepit liberum pro pater, & condemnatus est, solvit ex causa judicati vivo, aut mortuo patre; quaritur, cum ipse heres existerit patri, adeo ne coheredi, an poffit a coherede confequi pro parte, quod solvit quasi defenfor patris. T. 7 c. 545 C.
Filiusfamilias, abiens fludiorum causa, si mutuum pecuniam accepit, ostiat Senatus Consultum Macedonianum. T. 7 col. 7 c. 8 C. idem eft de legatorio causa. Ibidem C.
Filius, & ceteri liberi differunt. T. 7 c. 903 D. E.
Filiusfamilias quae affiones exercent. T. 7 col. 671 E. & col. 672 A. & seq.
Filius, & mater uno casu fe invicem in jus vocare non possunt fine venia. T. 7 c. 135 D.
Filius exheredatus de inofficioso testamento matris questeam pertulit. T. 7 c. 1226 A.
Filius emancipatus, & filia emancipata in quantione nuptiarum quid differant. T. 7 c. 897 B.
Filius emancipatus, & exheredatus a querela inofficioli testamenti excludatur. Tom. 7 col. 195 A.
Filius emancipatus ex parte heres fcriptus, respiciat hereditate, an prohibeatur legatum petere. T. 7 c. 1065 B.
Filius emancipatus praeterius, si agat contra tabulas, non admittitur ad fubstitutionem pupillarem. T. 7 c. 921 D.
Filius exheredandus, aut instituendus in quantum. Tom. 7 col. 180 A.
Filius exheredatus, qui legatum, vel fimile ex testamento accepit, an poffit agere de inofficioso. T. 7 c. 193 E.
Filiusfamilias an conditionem optionis fine justa patris impiere poffit. T. 7 c. 969 D.
Filiusfamilias an, & quando fine patre expetiri possit. T. 7 c. 143 A.
Filiusfamilias an ex voluntate patris testamentum facere, aut voluntum nuncupare poffit. T. 7 c. 161 D.
Filiusfamilias an ex voto obligetur. Ibidem C.
Filiusfamilias an fidecommissum relinquere poffit. T. 7 c. 963 C.
Filiusfamilias an fideiubet recte pro patre. T. 7 c. 66 A.
Filiusfamilias an in-folidum ex delicto, & contractibus obligetur. T. 7 c. 161 B.
Filiusfamilias in testamentum facere, vel donare mortis causa possit, permittente patre. T. 7 c. 962 C.
Filiusfamilias fuo nomine, absente patre, an agere poffit. T. 7 c. 652 A.
Filiusfamilias ex contractibus omnibus, & delictis, tanquam pater familias an obligetur. T. 7 c. 746 D.
Filiusfamilias ex quibus causis non obligetur. T. 7 c. 161 C.
Filiusfamilias hereditatem per eretionem interpoftam adquirens, olim eam adquirebat patri. T. 7 c. 954 B. C.
Filiusfamilias peculiis castrensibus, vel quali, vice patris familias fungitur. T. 7 c. 160 B.
Filiusfamilias si codicillos fecerit, & emancipatus eos non mutaverit, an valeant. Tom. 7 col. 964 A. B.
Filius heres fine re, quomodo fibi confulere poffit. Tom. 7 col. 183 A.
Filius in potestate patris a patre heres an institutus poffit fub conditione in eventum collata. T. 7 col. 950 C.
Filius institutus ex femisse, & eum rogatus restituere, quid detrahat. T. 7 c. 186 C.
Filius libertinus qui fit, & an venisit filii appellatione. T. 7 c. 956 A.
Filius matri quomodo succedat. T. 7 c. 171 A.
Filius naturalis, exstantibus legitimis liberis, quantum ex testamento patris capere possit. T. 7 col. 880 D.
Filius emancipatus etiam minor 25. annis ex consugum dicere possit absque consensu patris. T. 7 col. 897 B.
Filius naturalis quis fit. T. 7 c. 827 C. & c. 834 C.
Filius nominatim an exheredandus fit. T. 1 c. 1054 C. & T. 8 c. 34 C.
Filius, pater, & mater, si simul moriantur, an videatur filius supervivitte. Tom. 7 col. 1468 C. D.
Filius patri, & e contra pater filio, an jus dicere poffit. T. 7 col. 91 A.
Filius praeteritus fi acceperit legatum, an poffit poftea agere de inofficioso. T. 7 c. 1183 A.
Filius quando de testamento patris queri non poffit. Tom. 7 col. 182 D.
Filius, qui in patris potestate fe effe negat, probare debet. T. 7 c. 870 B.
Filius, qui dixit, Sum patemfamilias, fi in potestatem patris reputar, pater implere probationes debet. T. 7 c. 871 A. B.
Filius rogatus restituere hereditatem, quid detrahat. Tom. 7 col. 180 D.
Filius fuius fi capiat ab herede, vel legatario mortis causa, an excludatur a querela inofficiosi

cioſi. T. 9 c. 185 B.
Filius ſi dubitet, an paterfamilias, vel filiusfamilias ſit, an poſſit teſtamentum facere. T. 7 col. 903 B.
Filius ſi ſub conditione impoſibili ſcriptus ſit, an valet inſtitutio. T. 7 c. 943 C.
Filius vivo patre bonorum paternorum dominus effe exiſtimatur. T. 7 c. 816 B.
Filiusfamilias ex teſtamentum facere poſſit. T. 8 c. 067 A.
Filius an heres ſcribi poſſit poſt mortem ſuam. Tom. 8 col. 92 D.
Filius an patri ignoranti poſſeſſionem adquirere poſſit. T. 8 c. 243 C.
Filius an poſſit inſtitui ſub conditione poteſtativa. Tom. 8 c. 139 B.
Filius an poſſit inſtitui ſub omni conditione. Tom. 8 c. 34 C. an poſſit ſibimetipſi exheredari. Ibidem C.
Filius a primo gradu praeteritus, a ſecundo exheredatus, an habeat bonorum poſſeſſionem contra tabulas. T. 8 c. 42 D.
Filius an ſemper excludat nepotem ex ſe natum. T. 8 c. 26 B.
Filius captivus an faciat patrem, an obſtet nepoti, eumque excludat in bonorum poſſeſſione petenda contra tabulas. Tom. 8 col. 37 A.
Filius captivus an poſſit patrem facere. T. 8 c. 24 D.
Filius cum nepote an, quando, & quomodo admittatur ad bonorum poſſeſſionem. Tom. 8 col. 26 A. an filius praeferatur nepoti. Ibidem.
Filius damnatus in metallum an faciat patrem, & an obſtet nepoti in bonorum poſſeſſione petenda contra tabulas. Tom. 8 col. 27 C.
Filius emancipatus, adoptatus in locum nepotis poſtea, deinde rurſus emancipatus, an obſtet nepoti in petenda bonorum poſſeſſione contra tabulas. Tom. 8 col. 26 D. E.
Filius deportatus an obſtet nepoti in petenda bonorum poſſeſſione contra tabulas. T. 8 c. 27 A. an parten faciat. Ibidem.
Filius emancipatus an amittat bonorum poſſeſſionem contra tabulas, ſi ſit in adoptionem dedatus. T. 8 c. 45 C.
Filius emancipatus an non, nepotibus ex ea natis vocetur in unam partem. T. 8 c. 107 D.
Filius, qui eſt in poteſtate, an inſtituat poſſit ſub omni conditione. T. 7 c. 941 E.
Filius, qui eſt in poteſtate, an in ſemen poſſit ſub omni conditione. T. 7 c. 941 E.
Filius emancipatus an excludat nepotem ex ſe natum, petita bonorum poſſeſſione contra tabulas. T. 8 c. 109 E.
Filius emancipatus an excludat nepotem ex ſe natum. T. 8 c. 168 A.
Filius ab inteſtato mari ſuccedit, & excludit matris agnatos. T. 8 c. 641 D.
Filiusfamilias donare non poteſt. T. 8 c. 757 C.
Filius Dei a Deo pater genitus non faſtus, ex Davidis ſemine faſtus non genitus. Tom. 8 col. 521 C. D.
Filius ſibi mei eſt meus filius. T. 8 c. 565 E.
Filius heres proximus quanam habeat. T. 8 c. 541 A.
Filius emancipatus heres inſtitutus an conſtet ſorori exheredatae, & illa querela inofficioſi obtinuerit. Tom. 8 c. 101 E. & col. 102 D.
Filius emancipatus ſi exeat, ſe bona collaturum, poſtea repudiavit bonorum poſſeſſionem, an cum eo ex ſtipulatu agi poſſit. T. 8 c. 98 B.
Filius emancipatus ſi multos ſumptus in militia fecerit, an impuret eos peculio patrono, ut eo minus conferat, & ut integrum peculium retineat. Tom. 7 c. 1507 D.
Filius emancipatus ſi poſt mortem patris adrogantum ſe dederit ante peritam bonorum poſſeſſionem, an eam amittat. Tom. 8 col. 30 D.
Filiusfamilias an ex cauſa creditae pecuniae, vel cauſa voti conveniri poſſit. T. 7 c. 1 col. 372 B.
Filiusfamilias an ex omnibus contractibus, & delictis obligetur. Ibidem A.
Filiusfamilias an ex omnibus cauſis obligetur, tanquam paterfamilias. Ibidem A.
Filiusfamilias an extra cauſam creditae, vel cauſa caſtrenſis peculii ſuo nomine actionem aliquam habeat. Tom. 8 col. 336 D.
Filiusfamilias an poſſideatur. T. 8 c. 288 C.
Filiusfamilias an poſſit bonorum poſſeſſionem agnoſcere. T. 8 col. 22 C. D.
Filiusfamilias an poſſit manumittere ex eo caſtrenſis peculii: T. 8 c. 565 C.
Filiusfamilias an teſtari poſſit de peculio pagano. Tom. 8 col. 6 B.
Filiusfamilias an teſtari poſſit de caſtrenſi peculio, vel quaſi. Ibidem A. B.
Filiusfamilias judex, qui per ſimpruderantiam item fuerit, quomodo teneatur. Tom. 8 col. 339 E.
Filiusfamilias, qui non eſt ſui poteſtatis, an obligari poſſit ex omnibus cauſis. Tom. 8 col. 372 A.
Filiusfamilias quibus actionibus ſuo nomine experiri poſſit. T. 8 c. 336 E. an alieno nomine agere poſſit. Ibidem.
Filiusfamilias ſi ſtipulatus ſit ſub conditione, & extiterit conditio legati poſt emancipationem, an actio legati ſui filio competat. T. 8 c. 97 A.
Filiusfamilias ſi ſortium a patre hereditatis, & quid ex emanatio tua deficiſum ſit, an actio noxalis detur in patrem. Tom. 8 c. 333 A.
Filius heres proximus quanam habeat. T. 8 c. 541 A.
Filius emancipatus heres inſtitutus an conſtet ſorori exheredatae, & illa querela inofficioſi obtinuerit. Tom. 8 c. 101 E. & col. 102 D.
Filius emancipatus ſi exeat, ſe bona collaturum, poſtea repudiavit bonorum poſſeſſionem, an cum eo ex ſtipulatu agi poſſit. T. 8 c. 98 B.
Filius emancipatus ſi multos ſumptus in militia fecerit, an impuret eos peculio pagano, ut eo minus conferat, & ut integrum peculium retineat. Tom. 7 c. 1507 D.
Filius emancipatus ſi poſt mortem patris adrogantum ſe dederit ante peritam bonorum poſſeſſionem, an eam amittat. Tom. 8 col. 30 D.
Filiusfamilias an ex cauſa creditae pecuniae, vel cauſa voti conveniri poſſit. T. 7 c. 1 col. 372 B.
Filiusfamilias an ex omnibus contractibus, & delictis obligetur. Ibidem A.
Filiusfamilias an ex omnibus cauſis obligetur, tanquam paterfamilias. Ibidem A.
Filiusfamilias an extra cauſam creditae, vel cauſa caſtrenſis peculii ſuo nomine actionem aliquam habeat. Tom. 8 col. 336 D.
Filiusfamilias an poſſideatur. T. 8 c. 288 C.
Filiusfamilias an poſſit bonorum poſſeſſionem agnoſcere. T. 8 col. 22 C. D.
Filiusfamilias an poſſit manumittere ex eo caſtrenſis peculii: T. 8 c. 565 C.
Filiusfamilias an teſtari poſſit de peculio pagano. Tom. 8 col. 6 B.
Filiusfamilias an teſtari poſſit de caſtrenſi peculio, vel quaſi. Ibidem A. B.
Filiusfamilias judex, qui per imprudentiam item fuerit, quomodo teneatur. Tom. 8 col. 339 E.
Filiusfamilias, qui non eſt ſui poteſtatis, an obligari poſſit ex omnibus cauſis. Tom. 8 col. 372 A.
Filiusfamilias quibus actionibus ſuo nomine experiri poſſit. T. 8 c. 336 E. an alieno nomine agere poſſit. Ibidem.
Filiusfamilias ſi ſtipulatus ſit ſub conditione, & extiterit conditio legati poſt emancipationem, an actio legati ſui filio competat. T. 8 c. 97 A.
Filiusfamilias ſi ſortium a patre hereditatis, & quid ex emanatio tua deficiſum ſit, an actio noxalis detur in patrem. Tom. 8 c. 333 A.
Filiusfamilias veteranus ſi praeterat parentes, an agere poſſit parte quarta in bona caſtrenſia. T. 8 c. 149 A.
Filius heres ſcriptus, ſi commiſſe edicto acceperit contra tabulas, an omnibus legata praeſtare debeat. T. 8 c. 73 A. B.
Filius in peculio caſtrenſi paterfamilias eſt. T. 8 c. 95 C. an poſſit de eo teſtari. Ibidem.
Filius praeteritus an petere poſſit contra tabulas. T. 8 col. 32 E. & c. 73 A.
Filius praeteritus ſi admiſerit contra tabulas, an matri legatum ſervetur, & debeatur. Tom. 8 col. 59 D.
Filius praeteritus ſi ignoverit juſſionis patris, adrogatio legata, an valeat teſtamentum. Tom. 8 c. 35 B.
Filius poſthiminiio reverſus an injungatur patri emancipato in hereditate avi. T. 8 c. 108 B.
Filius quod ex cauſa creditae pecuniae patre profecti, an eius poſſeſſionem patri ignoranti adquirat. T. 8 c. 260 B.
Filius ſcriptus, qui non adiit, an admittatur per fratrem praeteritum ad bonorum poſſeſſionem contra tabulas. Tom. 8 col. 58 E.
Filius ſi acceperit bonorum poſſeſſionem, deinde abſtinuerit ſe per reſtitutionem, an matter adminiſtrat. T. 8 c. 206 C.
Filius ſi heredem matris adierit, & abſtinuerit ſe per reſtitutionem in integrum, an agnati muliebris adminiſtrant. Ibidem B.
Filius, qui eſt in poteſtate, inſtituit inſtitutiones. *Sc. ſi eum emancipatus ſcriptum.* T. 7 c. 950 D.
Filius exheredatus ſe tentabit affinitate de dote uxori ſua. T. 7 col. 1404 A.
Filius eſt emancipatus, & nepos ex eo in poſteritate retentus, an filius obſtet nepoti in petenda bonorum poſſeſſione contra tabulas. T. 8 c. 26 B.
Filius ſi ſit praeterituſ, extraneus ſcriptus, an extraneus debeat expectare filium, quod petat contra tabulas bonorum poſſeſſionem. T. 8 c. 9 D.
Filius ſuus heres ſcriptus, ſi ab inteſtato, rem vindicaverit, an ei controverſiae legata defuncto reliſta. T. 8 c. 64 C.
Filius ſuus praeteritus, petita bonorum poſſeſſione contra tabulas, an praeſtet legata exceptis perſonis. T. 8 c. 51 B.
Filius ſuppreſſus, & poſthumus in eo difficiunt. Tom. 9 col. 765 C.
Filius ſuccedit matri ab inteſtato ex Senatus Conſulto Tertyllano. T. 9 c. 173 D.
Filius matris captivae nondum mortuae, aut de eius morte nondum accepto certo nuntio, hereditatem quod legitimam adit, deinde de illius vita deceſſit: poſt mortem vero matris poſtea reliquit. Eius filia ſoror, qui ex ſuccedent ipſa praeterit. Tom. 9 col. 1321 A.
Filius nominatim confentire debet emancipationi, niſi infans ſit. T. 9 c. 1317 C.
Filius non eſt debetur iuiurandum in re patris. Tom. 9 c. 193 D. nec in re ſua, niſi habeat liberum adminiſtrationem peculii. Ibidem.
Filius emancipatus, aut exheredatus an teneatur ob civile mutuum patris debuſſit. T. 9 c. 248 D.
Filius, & pater videntur eſſe una perſona. T. 9 c. 1204 D.
Filius alienus neſſer non ſit nominatione, & cenſu. Tom. 9 c. 170 D.
Filiusfamilias patris creditoris melioren conditionem facere poteſt, non deteriorem. Tom. 9 c. 41 B. & 60 C.
Filius debet patri pietatem, & obſequium, non officium. Tom. 9 c. 64 B.
An filius poſt emancipationem, vel poſt mortem patris teneatur in ſolidum ex antegeſto, & condemnatur. T. 9 c. 308 B.
Filius, cui ſe abſtinuit, pro ea elle, atque ſi non ſe abſtinuiſſet, ſimus per ſuppoſitam perſonam emptor bona patris. Tom. 9 col. 788 A.
Filius ſi non inſtituatur heres, debet nominatim a patre exheredari; filia, nepos, neptis, & reliqui liberi poſſunt exheredari vel nominatim, vel inter ceteros. T. 9 c. 762 B.
Filius, & ſervus in eos differunt. T. 9 c. 253 C.
Filius ſi habuerit liberum peculii adminiſtrationem, ſed tamen peculiarem pignori obligare patris iniuſſu. T. 9 c. 232 D.
Filius ſub poteſtatem tantum conditione inſtitui heres poteſt, niſi inſtitutus ſub cuſtodi in defectum eius nominatim exheredetur. T. 9 c. 763 D.
Filius cur non poſſit inſtitui ſub conditione cuſtodi. Ibidem.
Filius emancipatus praeteritus, ſi petat bonorum poſſeſſionem contra tabulas, ſui, qui non ſint emancipatus, ſatisdare debet. T. 9 c. 1167 B.
Filius in adoptionem datus, mortuus poſtea pater adoptivo, ſi plane ſui juris, nec recidit in poteſtatem patris naturalis, qui eum in adoptionem dedit. T. 9 c. 308 D.
Filius paternis obligationibus, ſi non ſit heres, exuitur. Tom. 9 c. 250 B.
Si filius, negotium patris geremus, eum ſecerit locupletiorem, cb id pater filio naturaliter obligatur. T. 9 c. 309 C.
An filius a pater naturali datus in adoptionem extraneo, & poſtea ex eius teſtamento patris naturalis, habeat querelam inofficioſi teſtamenti. T. 9 c. 1313 A.
Filius a pater vendatus. T. 9 c. 979 D. E.
Filiusfamilias ab inteſtato mortuus legitimum heredem non habet, ſed omnia eius bona pater, qui ſupervixit, occupat iure poteſtatis. T. 9 c. 918 D.
Filiusfamilias alligatur ſacris paternis. T. 9 c. 440 E.
Filiusfamilias non facit conditionem patris deteriorem delinquendo. T. 9 c. 45 D.
Filiusfamilias Macedoniani exceptionem tenuitatis ut poſſit. T. 9 c. 321 E.
Filiusfamilias juſſu patris recte manumittit ſervum patris. Tom. 9 c. 977 D.
Filius vivo patre bonorum paternorum quaſi dominus eſt, ſed dominium fiet re. Tom. 10 col. 206 D.
Filius natus vivo patre, an recte dicatur poſthumus. Tom. 10 col. 215 C.
Filius ſi pari heres exiſtiterit ex teſtamento, aliquatenus naturalis, quo pacto teneatur pro familia, condondum. T. 10 c. 235 C.
Filiusfamilias patris aequiſit ex omni cauſa. T. 10 c. 286 C. qui vero patri ab alio adquiet, non prohibetur a patre ipſi adquirere naturaliter. Ibidem.
Filius ſtentio exheredatus an excludatur bonis libertorum paternarum. T. 10 c. 303 C.
Filiusfamilias, qui male judicavit, teneatur non in quantitatem peculii, ſed in ſolidum. T. 10 c. 401 A.
Filius an ſit in poteſtate, necne, difceptatur extra ordinem cognitione praetoria. T. 10 c. 465 D.
Filius patri adquirit, & non pater filio. T. 10 c. 709 B.
Filiusfamilias ex omnibus contractibus teneatur. T. 10 c. 757 D.
Filius unius parentis praeferatur nepoti alterius parentis in ſucceſſione liberorum, quod non ſtetur in ſucceſſione ingenuorum. Tom. 10 c. 777 B. ſi ſint filii ex duobus parentis, quid fiet. Ibidem.
Filius patri eſt ingratus. Tom. 10 c. 775 B.
Filiusfamilias an teſtatus, & inteſtatus eſſe poſſit. T. 10 c. 777 A.
Filius defuncti ſi hereditatem repudiaverit, an mater adminiſtrat. T. 10 c. 788 D. quid ſi ſit teſtatus. Ibidem.
Filius patri an heres exiſtat ipſo iure. T. 10 c. 688 D.
Filii jus quodnam ſit. T. 1 c. 1062 D.
Filii appellatione omnes intelliguntur liberi. T. 1 c. 1020 C.
Filii exheredatio iuſta. T. ſi eloquium probetur filium. Tom. 1 c. 1306 E.
Filij, parentiſque legitimi faciendi vetus ratio. T. 2 c. 432 B.
Ex filio emancipato pater teneatur de peculio. T. 1 c. 1196 C.
Filii communis nam negotia mariti communis, & a patre injungi poſſunt. T. 4 c. 878 D.
Filii impuberis negotia an mater geren poſſit ſine patris conſenſu. T. 4 c. 878 E.
Filii exheredatio iuſtoria in querela inofficioſi teſamenti excludit heredem ſcriptum, & quomodo. T. 4 col. 884 D. ratio differentiae reddituar a Papiniano. Ibidem.
Filiifamilias in perſonam quae cadant. T. 5 c. 161 E.
Filii hereditas patri manumiſſori praeteritus dolutio iure detertur. T. 6 c. 189 E.
Filii peculium eſt peculium patris, ſive pars ſui patrimonii, bonorumve ſuorum. T. 6 c. 15 B.
Jus filii in non haben in bonis patris naturalis, non in numerum liberorum ullo iure patri naturali computatur, qui alteri datur in adoptionem. T. 6 c. 167 A.
Filii, & patris appellatione quid nominatur. T. 6 c. 439 D.
Filiusfamilias bonorum poſſeſſio an detur. T. 8 c. 6 A. an detur ab inteſtato. Ibidem.
Filiusfamilias in magiſtratu injuſum jus dicentis patris an ad patrem in adionibus per filium adquiſitis pertinent. T. 7 c. 109 B.
Filiusfamilias iudexis litem ſuam ſuo patri pater an de peculio teneatur. T. 7 c. 303 C.
Filiusfamilias an per ſe, vel per alios ſuo nomine uiles actiones exercere poſſint. T. 7 c. 671 D.
Filiusfamilias teſtamentum an pater reſcindere poſſit. T. 7 c. 176 E. & c. 177 A.
Filiusfamilias ignorantiam patri fideicti prodeſſe, item ejus ſcientiam patri obeſſe in petenda bonorum poſſeſſione. T. 7 c. 880 A.
Filii innatum an pater ſine voluntate eius periequi poſſit. Tom. 7 c. 204 A. B.
Filii nomine in patrem an ſit noxalis actio. T. 7 c. 63 B.
Filii voluntas an exigatur in actionibus per eum patri quaſitis

T. 7. c. 104 B.
Filiafamilias bon. poſſ. an detur. T. 8 c. 6 A. an detur ab inteſtato. Ibidem.
Filii appellatione an omnes intelligendi. T. 8 c. 58 A.
Filii vindicatio integra eſt patri, cum inconſulto patre ſe devovit Monachiſmo. T. 9 c. 1314 E. & c. 1315 A.
Filii ſola ſuſceptio ſervam liberam non facit. T. 9 c. 983 C. D.
Filii male moriegri accuſatio quando patri permittitur. T. 9 c. 1309 C.
Filii male moriegri accuſatio, & delatio ad ſolitium permiſſa. Ibidem. T. 9 col. 1308 C. lapidibus obruebatur. Ibidem.
Filii ſibi fructus non imputant in falcidiam, relicui hæres imputant. T. 10 c. 686 A.
Filii, qui liber homo eſt, emptio non contrahitur, non vendente patre, etiamſi ignorans emat. T. 10 c. 1002 B.
Filii appellatione continentur nepos ſexſiſtime. Tom. 10 c. 1100 D. & c. 1118 D.
Filio inſtituto ex minori parte an detur querela. T. 1 c. 449 D.
Filio an nocet ſcientia patris. T. 3 c. 305 D.
Filio exheredato a primo gradu, præterito a ſecundo, pars tantum fubſtitutionis nulla eſt, & contra. Tom. 1 c. 1304 E. & c. 1305 A.
An filio, inſtituto ex modica parte, detur bonorum poſſeſſio contra tabulas. T. 1 c. 380 B.
Si filio heredi inſtituto fubſtituatur pater, non filium adire jubeat, ſed ipſemet ex fubſtitutione adeat, an legata a filio relicta præſtabit. T. 4 c. 408 C.
Filio heredi inſtituto, qui hereditatem adit, non minuitur portio hereditatis per concaſum fratris præteriti. T. 5 c. 461 D.
Filiofamilias an teſtamentum deferi poſſit. T. 5 c. 118 C. D.
Filiofamilias defunctus, datur actio furtorum extraneo adverſus patrem, qui filio juſta non fecit. T. 5 c. 384 E.
Filiofamilias legatum cum relictum fuerit fub conditione, cui cautio ab herede præſtanda eſt pendente conditione, patrine, an filiofamilias. T. 5 c. 949 D.
Filiofamilias per calumniam negotium facefens, cui, & qua actione tenetur. T. 5 c. 1140 A.
Filiofamilias, filiaſfo præterito in teſtamento, datur bonorum poſſeſſio contra tabulas. Tom. 6 c. 154 A. & ſeq.
Filio, delictoris paribus tenenti, non incumbit onus probandi filiatum, vel jus ſuum, quod habet in bonis, quibus de agitur. Tom. 6 c. 730 C.
Filio emancipato, bonorum poſſeſſio unde liberi, vel contra tabulas datur, ita demum, ſi capitis minor non fuerit factus vivo patre. T. 6 c. 564 C.
Filiofamilias qui credidit peculium, an ejus repetitionem habeat. T. 7 c. 891 B.
Filiofamilias, quod in poteſtate patris fit, in omnes ſingulos ut de ea poſſint dari. T. 7 c. 1335 C.
Filio impuberi, inſtituto ex quarta debitæ portione, an poſſit ſubſtitui precatio verbis. T. 7 c. 190 A.
Filio impuberi ſi pater ita legaverit, cum erit 14 annorum, quando intelligitur eſſe 14 annorum, attrum cum ætatem, an cum expleverit. T. 7 c. 1038 E. & c. 1039 A. item an omnes captus pro completo habeatur. Ibidem c. 1039 A.
Filio in adoptionem dato, & exheredato teſtamento patris naturalis, an detur querela inofficioſi. T. 7 c. 212 B.
Filiofamilias quæ actiones dantur. T. 7 c. 671 C.
Filio an detur ſecundum tabulas, ſi inutiliter ſit inſtitutus. Tom. 8 c. 139 C.
Filio defuncti ſe affiliante heredi: tate petenda, an mater admittatur. T. 8 c. 207 A.
Filio delatam hereditatem an pater admittere, vel repudiare poſſit, ne confenſu filii. T. 8 c. 22 C.
Filio emancipato, an nepos ex eo vivedeatur emancipatus. T. 8 c. 58 A.
Filio emancipato, ſi nepos ex eo retentus in poteſtate ſit, & utrique parentesi utrique dabitur bonorum poſſeſſio contra tabulas. T. 5 c. 604 B.
Filio emancipato an tantum jungatur nepos in poteſtate ari retentus. T. 8 c. 168 C.
Filio emancipato quamdiu bonorum poſſeſſio contra tabulas dari poſſit. T. 8 c. 240 D.
Filiofamilias an actiones adverſus patrem competere poſſint. Tom. 8 c. 335 C. an et adversus adversus patrem cedi poſſint. Ibidem.
Filiofamilias an competat interdictum Quod vi, aut clam. T. 8 c. 337 B.
Filio liberi ſe affiliante, an admittatur petenda. T. 8 c. 207 A.
Filio emancipato, an pater operas imponat. T. 8 c. 150 E. & c. 160 A.
Filio militia acquiſita patris peculia an conferatur. Tom. 8 c. 91 C. D.
Filio, ſub conditione heredi inſtituto, an competat bonorum poſſeſſio ſecundum tabulas. T. 8 c. 139 B. an defecta conditione repellatur. Ibidem.
Filiofamilias nummi mutuo, aut fenori dati. T. 9 c. 317 B. & ſeq.
Filio præterito jure civili, nullum eſt omnino teſtamentum. Tom. 9 c. 761 E.
Filio invito an ſuus heres agnoſcatur. T. 10 c. 383 A.
Filiofamilias minori viginti quinque annis an detur reſtitutio in integrum, ſi pater ſit major. T. 10 c. 505 C.
Filium indemnitum, quem in potteſtate habet pater, interficere an poſſit. T. 5 c. 97 A.
Iniet filium exheredatum, & hendem inſtitutum differentia quæ. T. 4 c. 246 B.
Inter filium emancipatum, & ſuum differentia quæ. T. 4 c. 469 C.
Inter filium, & paterem in quarta inofficioſi differentia quæ. Tom. 4 c. 362 E.
Inter filium, & extraneum inditum differentia. T. 4 c. 82 C.
Inter filium præteritum, & paterum præterium differentia quæ eſt. T. 4 c. 327 B. C.
Filium ad patris hereditatem vocat communiter omnem, pater vero ad filii bona tantum miſeratione ratio, vel ſolatii ratio. T. 4 c. 363 D.
Inter filium, & filium differentia quæ ſure veteri. Tom. 4 c. 1455 B. C.
Inter filium, filiam, & ceteros liberos quæ differentiæ ſuerunt olim ante Juſtinianum. Tom. 4 c. 1465 B.
Ad filiofamilias, quem pater ex jure Quiritium emancipavit, eſt, male Accoſius conaquiſit iniuitum legis ad exhibendum. T. 5 c. 377 D.
Filium inter, & filiam differunt quæ ſui veteris. Tom. 4 c. 1455 B. C.
Ad filium an dos revertatur, ſi avus mortio filium emancipatum exheredaverit. T. 8 c. 99 D.
Filium aut tutum, aut adoptio facit. T. 7 c. 875 D.
Filiumfamilias ſequuntur omnes patrimonii, patris potteſtate ſitus. T. 7 c. 142 B.
Filium ſe dicent, an, & quomodo id probare debeat. T. 7 c. 87 E.
Filium ſe eſſe negant, an id probare debeat. Ibidem.
Filium quæ ſuum, & quæ non. Ibidem D. E.
Filium nunum qui habet, ſtrue ſine liberis. T. 8 c. 596 C.
Filium emancipatum jungi ſibi ſeis in potteſtate retentis in petenda bonorum poſſeſſione. Tom. 8 c. 50 E.
Filium pro patre ſuperſtite, vel mortuo non tenere, ſi ei heres non extiterit, excepta caſu primipili. T. 9 c. 249 E.
In filium emancipatum, aut in adoptionem datum, affio reſtituitur ex edicto de capite minuta: quod eſt reſtitutione, & cur. Tom. 9 c. 308 E.
Filium occidere, & atrocius in eum animadvertere patri non licet in:

dicta caſu, & ſine judice. Tom. 9 c. 1309 D.
Filium a matre denegatum, quomodo illius eſſe deprehendent Claudius Imperator. T. 10 c. 965 D.
Filiumfamilias pater non vendere, nec pignerare poteſt. Tom. 10 c. 1023 B.
Cum filiofamilias nullum actionem eſſe. T. 3 c. 226 A.
De filio corrupto cur nulla ſit actio prodita. T. 3 c. 492 B.
An & a filio, & a filia peti poſſit ſdecumdum liberta ſcripta in codicillis ſcripti tantum, & miſſa ad ſtatum. T. 4 c. 513 A.
De filia, filiave corrupta quæ actio competat. T. 5 c. 254 B.
De filiofamilias, aut liberto alieno, quem quis detinet, quandoque detur actio ad exhibendum. T. 5 c. 277 D.
Cum filiofamilias an etiam extra caſum caſtrenſis peculii quæ actio ſit. Ibidem D.
De filio emancipato adoptato. T. 6 c. 409 D. E.
Filio diffeſtante, an ſponſalia eius nomine fieri poſſint. T. 7 c. 897 B.
Filiofamilias a pater heredes inſtituto an utiliter legetur. T. 7 c. 1000 A.
Filiofamilias deportato, an patri auferatur caſtrenſe peculium a fiſco. T. 7 c. 581 D.
Filiofamilias inſtituto, uter potius cenſeatur heres, filius, an pater. T. 7 c. 212 E.
Filiofamilias poſt litis contestationem moriuo, an judicium transferatur in patrem. Tom. 7 c. 162 A.
Filio furioſo an pater poſſit teſtamentum facere per ſubſtitutionem. T. 7 c. 938 A.
Filio herede inſtituto, & pater rogatus ſit etiam filio eandem hereditatem reſtituere poſt mortem ſuam, & filius vivo patre moriatur, an pater ſibi hereditatem retineat. Tom. 7 c. 982 E. & c. 983 A.
Filio herede inſtituto, & ei poſthumo nondum nato fubſtituto, an agnatione poſtumi teſtamentum rumpatur. T. 7 c. 915 E. & c. 916 A.
Filio immerito exheredato datur querela inofficioſi, nulla alia actio, vel querela ei datur. T. 7 c. 84 B.
Filio inſtituto, an pater uterer falcidia adverſus extraneum. Tom. 7 c. 980 D.
Filio inſtituto, ſi pater eidem ſit rogatus reſtituere hereditatem eidem, an Senatus Conſulto Trebelliano, & Falcidia ſit locus. T. 7 c. 979 E. & c. 980 A. B.
Filio inſtituto, & pater rogatus ſit hereditatem reſtituere extraneo poſt mortem ſuam, & extraneus pendente conditione deceſſerit, an pater ſideicommiſſum retineat. T. 7 c. 981 E.
Filio inſtituto, uter ſit heres, pater, an filius. T. 7 c. 980 C. D.
De filio teſtamento patris præterito. T. 8 c. 174 A.
Filio abſtinente vocatur agnatus. T. 8 c. 207 A.
Filio voluntate patris tem peculiarem vendente, id temporis emptori proficere, quo pater per ſe, aut per filium poſſedit. Tom. 8 c. 179 A.
Pro filio matrem non teneri. Tom. 6 c. 248 E.
Filio ſimpliciter, dum pater eſt deportatus, an reverſio adquiratur adfiſco. Tom. 10 c. 1 B.
Filiofamilias an obligari poſſint aliis. T. 1 c. 501 D.
Filii pro ſuis delictis an conveniri poſſint. T. 1 c. 271 A.
Filii jure civili abdicari non poſſunt. T. 1 c. 1248 E.
Filii, aut filiæ, qui citra parentum conſenſum matrimonium contrahunt, an hereditatem poſſint. T. 1 c. 1269 A. B.
Filii quinque, quatuor patris originem ſequuntur. T. 2 c. 711 B.
Filii impuberes apud matrem, ſi fint emptori, quomodo fiant parteres hereditatis. Tom. 8 c. 108 E.
Filii emancipati duo ſi ſint, & ex eis plures in potteſtatem retineat, an ſint parteres ſimiles, pretia bonorum poſſeſſione contra tabulas. T. 8 c. 107 E. & c. 108 A.
Filii naturales qui dicuntur. T. 8 c. 191 D. an patri faccedant. Ibidem.
Filii ex contubernio ſuſcepti an patri ſint. Ibidem E.
Filii quomodo per magiſtratuum vindicionem dimittebantur. Tom. 8 c. 60 B.
Filiofamilias ſuo nomine actiones non habent. Tom. 8 col. 336 D.
Filii ſuo nomine quas actiones exercere poſſint. Ibidem E. & c. 337 A. & ſeq.
Filii patronis an habeant jura liberorum matrorum. Tom. 8 c. 155 B.
Filii plures inſtituti, ſi per pretentem ſuum pretereat contra tabulas, quis præſtet legata ab uno ex eis relicta parentibus, & liberis. T. 8 c. 73 B. C.
Filii, qui fuit in adoptiva familia, an fratibus imputent in patrimonium. Tom. 8 c. 155 A.
Filii rogati reſtituere nepotibus, an fratibus imputent in Falcidiam. T. 7 c. 1504 E.
Filii ſui an poſſint inſtituti ſub conditione. Tom. 8 c. 34. an eis pendente conditione detur bonorum poſſeſſio contra tabulas. Ibidem. Tom. 8 c. 34 A.
Filii. Vide. Liberi.
Filii a patribus vendi non debent. T. 2 c. 1 Tom.

Tom. 9 c. 371 A.
Filii fungunoleacti qui dicuntur. Ibidem B. vendi poterant a patribus. Ibidem.
Filii an pari iure vocentur ad legitimam hereditatem matris intestatæ, exclusis omnibus agnatis matris. Tom. 9 c. 915 E. & c. 916 A. & fq.
Filii quomodo exheredantur. T. 9 c. 555 A.
Filii variis modis potestate patris exibant. T. 9 c. 1314 E. & c. 1315 A. & fq.
Filii necatium criminis perduellionis non tantum excludunt hereditate patris, cuius mortem filiorum bona occupat fiscus, sed etiam hereditate matris, & avi, & omnium propinquorum, ut sint perpetuo infames, & intestabiles. T. 9 c. 1395 D.
Filii liberitorum sunt ingenui, non libertini. T. 9 c. 627 A.
Filii, qui post mortem nostram nascuntur, nobis nascuntur. Tom. 10 c. 141 E.
Filii familiæ tenentur in foliosum ex omnibus causis, excepta causa mutui, & dotis. Tom. 10 c. 401 A.
Filii familiæ an admittantur ad condutionem vectigalium. T. 10 c. 431 B.
Filii an pro paterno debito adiuncant creditoribus. T. 10 c. 632 C.
Filiorum naturalium, seu nothorum definitio. Tom. 3 col. 118 C.
Filiorum naturalium, & spuriorum discrimen. T. 2 c. 1065 E.
De filiorum naturalium successione. Ibidem A.
Filiorum nomine an continentur nepotes. T. 1 c. 1020 C.
Filiorum appellatione continentur quoque filii naturales. T. 4 c. 1156 D. E.
Filiorum cauſa in omni iure potior est cæteris. Tom. 4 col. 362 D.
Filiorum familiæ ex contractibus quos & quanam actiones dentur. T. 5 c. 437 D. E.
Filiorum appellatione in testamento patroni non pulli tantum, sed etiam naturales liberi continentur. T. 6 c. 740 D.
Filiorum pœnis luuntur scelera patrum in crimine Maiestatis, & cæt. T. 9 c. 1306 A. B.
Filiorum appellatione omnes liberi continentur in Senatus Consulto Macedoniano. Tom. 9 c. 317 C.
Filius hereditas institutus, etiam abdicatus sit, an sit petitio operarum cum futuarum, tum præteritarum. T. 4 c. 600 E.
Filius quo imputatur in portionem hereditatis, & quæ non imputantur. T. 7 c. 526 B.
Filius an alimenta præstentur cum de hereditate deliberatur. Tom. 7 c. 655 E.
Filius libertorum an videatur relictus fideicommissaria libertas. T. 7 c. 1086 A.
Filius sui an coniungatur in adoptionem datus in petenda bonorum possessione contra tabulas. T. 8 c. 30 E.
Filius naturales hodie nullos effe. T. 3 c. 110 B.
Filius naturales sius, & legitimos fieri posse per nuptias sine dotalibus instrumentis. Tom. 7 c. 363 D. E.
Filius non effe in nostro patrimonio. T. 3 c. 409 B.
Filius hereditate paterna decidere, qui partis intercesserit necem non vindicent. T. 4 c. 1388 A.
Filius sui vendebant olim patres, quos in potestate habebant. T. 6 c. 392 B.
Filius familias tabulas confiscare non licere. T. 6 c. 72 B.
Filius servorum non agnoscit iuscivile. T. 6 c. 576 E.
Filius in conditione positus, non effe in dispositione. Tom. 7 c. 911 B.
Filius suus si testator ibi iusserit esse, ubi mater volit, an servandum sit. T. 7 c. 1306 C. D.
Filius quid existimet, aut non, a potestate patris. T. 8 c. 912 E. & c. 913 A. & fq.
Filius vendere patri licebat propter familiæ necessitatem. T. 9 c. 1309 E.
Filius occidere olim licuit patribus, sed nunquam licuit patribus filia exipere libertatem. Ibidem D.
Filius reorum perduellionis non habebit iura sepulcrorum familiarium. T. 9 c. 1395 E.
De filia naturalibus constitutio Novellarum. Tom. 1 col. 1114 D.
De filius ante infirmorum dotalia. Tom. 5 c. 1098 A.
De filius non distrahendis. Tom. 9 c. 368 D. & c. 371 A. B. C.
Fraxinus arborum in confinio statum, quandio folio coharet, & lapidem in confinio natum, non venire in actionem communi dividundo. T. 7 c. 595 A.
Finalis iurgii quæstio. Tom. 7 c. 471 E.
Fines possessionum interdum pertinaxitur, & pertinaxitur pefferie, rarum arbitrio, & consilio. T. 1 c. 807 B.
Fines loci sepulcro destinati qui sint. T. 5 c. 916 C.
Fines in venditione fundi demonstrari an necesse sit, si non nominentur, vel adscribantur ad fines. T. 6 c. 519 D.
Fines fundi a venditore emptori an monstrandi sint. Tom. 7 col. 812 C. D.
Fines in venditione fundi demonstrari oportet. Tom. 7 col. 710 D.
Fines an possint demonstrari non nominato vicino. Tom. 7 c. 711 A.
Fines ubi nulli sunt, non esse iudicium de finibus. Tom. 7 c. 408 E.
Fines fieri erant intra quinque pedes. T. 9 c. 1050 D.
Fines agrorum quam latitudinem habeant. T. 10 c. 570 E.
Fingere id necesse non est, ubi superstitione non est opus. Tom. 4 c. 159 E.
Fingitur aliquando possidere, qui possidere desiit. Tom. 6 col. 308 A.
Nunquam fingunt leges, quod retrum iuxta non fert. T. 9 c. 546 D.
Fini quadrantis a quorum fuerit dictum. T. 3 c. 700 D.
Fini peculii. Ibidem.
Fini lenitimæ solvere. Ibidem.
Fini relicto pecuniis. Ibidem E.
Fini viriliis partis. Ibidem.
Fini radicibus. Ibidem.
Fini inferum infimarum. Ibidem E.
De finibus regundis. Tom. 1 c. 377 E.
De finibus iudicium non est, ubi nulli sunt. T. 7 c. 480 A.
De finibus non est actio communi dividundo, sed finium regundorum actio specialis. T. 7 c. 476 A.
In finibus intervalla observanda. T. 7 c. 483 E.
Finiri, & amiciti quo differunt. T. 1 c. 971 B.
Finis iudicati. T. 9 c. 666 C.
Finis officiorum non potest. Tom. 3 c. 253 B.
Finiti ad infinitum nulla est proportio. T. 4 c. 1314 C.
Finitio fundi non est naturalis, sed positiva, & arbitraria. Tom. 4 c. 982 B.
Finito mandato obligatio non finitur. T. 2 c. 10 B.
Finito magistratu an in singulos fit actio in solidum. Tom. 4 col. 38 D.
Finium an fit usucapio, aut prescriptio. T. 3 c. 661 B.
Finium probationes fieri publica monumenta in agris (culpa. Tom. 4 c. 806 E.
Finium regundorum quæstio quomodo diriminda. Tom. 6 c. 849 A.
De finium regundorum iudicio, quodo Abbates controvertebant inter se. T. 6 c. 914 E.
Finium regundorum duplex iudicium. T. 6 c. 843 B.
Finium regundorum iudicium manet, quamvis fuerit communi dividundo egerint, vel alienaverint fundum. Tom. 6 col. 42 C. D.
Finium regundorum actio. Vide, Actio.
In finium cauſa probationes sumendas esse ex monumentis antiquis, & publicis. T. 7 c. 483 B. C.
In finium cauſa quædam interrallas, & spatia observanda esse. Ibidem E.
Finium controversia cuda an non pertinaxi ad vendiorem. T. 7 c. 481 C.
Finium regundorum fis iurgium appellatur, non lis. Tom. 7 c. 471 D.
Finium vindicatio. Tom. 7 c. 124 B.
Finium regundorum iudicium manet, quamvis sciti communi dividundo egerint, vel fundum alienaverint. T. 7 c. 482 D.
Finium regundorum actio locum habet inter vicinos, id est, affines. T. 7 c. 469 C. D.
Finium regundorum actio in perpetum est, licet per vindicationem rei est. T. 7 c. 471 B.
Finium regundorum actio redditur inter possidentes. Tom. 7 col. 490 D.
Finium regundorum actio datur inter adversos. T. 7 c. 484 D.
Finium regundorum actio est bonæ fidei. T. 7 c. 474 A.
Finium regundorum actio pertinet ad prædia rustica. T. 7 c. 475 C.
Finium regundorum actio pertinet ut pars eo annorum. Tom. 9 c. 1050 C. D.
Finium regundorum actio non tollitur præscriptione triennali. T. 9 c. 1051 D.
Finium regundorum actio, & actio in rem in quo differunt. Tom. 9 c. 1398 E. & c. 1399 A.
Finium regundorum quæstio conflitit inter quosque fines. Tom. 9 c. 1050 D.
Finium regundorum actio inter petitiones perfonales, licet rem vindicet. T. 10 c. 412 B.
Finium actio non permittur præscriptione longi temporis, fed tantum longissimi. Tom. 10 c. 614 B.
Finium regundorum actio. Tom. 10 c. 945 A.
Est mixta in rem, & perfonam. Ibidem C. cohæret proprietatis controversiæ. Ibidem.
Finiuntur agri terminis varie pro confuetudine regionum. Tom. 7 c. 296 B.
Firmare. Vide, Stipulari.
Firmare verbum, & ejus significatio. T. 9 c. 1250 E.
Fiscale ius privatorum pactis convelli non potest. Tom. 4 col. 22 A.
Fiscale officium an quis possit adminiſtrare in patria sua. Tom. 10 c. 854 E.
Fiscalem pecuniam qui fabripuerit, ut punieudus. T. 1 c. 513 C.
Fiscalem cauſam an quis invitus cogatur deferre. T. 8 c. 441. A.
Fiscalem cauſam delatam qui deferuerit, an punitur. Ibidem.
Fiscalem cauſam, quam quis detulit, an invitus cogatur exsequi, & impleri. Ibidem.
Fiscalem rem an Senatores deferre possint. T. 8 c. 456 C.
Fiscales in rem actiones excluſi præscriptione. T. 2 c. 645 C.
Fiscales rationes publicæ interest non confundi, & flationes procuratorum Cæsaris. Tom. 4 col. 77 C.
Fiscales cauſas qui deferre non possint. T. 8 c. 445 E.
Fiscales fundi. Vide, Fundi.
Fiscales flationes. Tom. 9 c. 331 E. Vide, Stationes.
Fiscales cauſæ quamam fint. T. 10 c. 930 E. apud quos iudices disceptentur. Ibidem c. 931 A.
Res fiscales ab omni periculo, & prælatione immunes sunt. T. 10 c. 1037 D.
De re fiscali, & de incapacibus heredibus. T. 7 c. 1184 A.
Fiscalia propriæ Principis esse intelligunturc. T. 3 c. 630 B.
Fiscalia iura quænam sint. Tom. 2 c. 1335 C.
Fiscalia prædia. Vide, Prædia.
Fiscalia quæsum proprie appellantur. T. 8 c. 941 C.
Fiscalia an fint propriæ Principis. T. 10 c. 848 C.
Fiscalibus pœnis præferri creditores. T. 2 c. 655 A.
In fiscalibus cauſis varia sunt placita Principum, & animi varii. T. 10 c. 1167 B.
Fiscalibus cauſis fere tantum mensis erant præfixiuti. Tom. 10 c. 618 D.
A fiscalibus multum differt res Principis. T. 10 c. 728 D.
Fiscalis procurator quis esse nequit in ea provincia, ex qua est ortus. T. 1 c. 491 A.
Fiscalis lis intra ses menses terminanda, lis multiplicata intra triennium. T. 1 c. 41 D.
Fiscalis actio quæ, & quot requirit. T. 2 c. 652 D.
Fiscalis pœnæ perfequutio pollponitur creditoribus. Tom. 2 col. 655 B.
Fiscalis hæltæ jus. T. 1 c. 1328 E.
Fiscalis pœna est post creditores. T. 4 c. 1378 B.
Fiscalis cauſa de bonis vacantibus quid differt ab aliis fiscalibus cauſis. T. 4 c. 1378 B.
Fiscalis res. Vide, Res.
Fiscalis cauſa intra quot menses finiendæ fint. T. 6 c. 513 C.
Fiscalis cauſæ delatorem agere iudicem infamet eſt. Tom. 8 c. 456 C.
Fiscalis rei delator fi desistat an, & quomodo punietur. Tom. 8 c. 454 A.
Fiscalis rei delator si non probaverit, an punietur. T. 8 c. 442 D.
Fiscalis rei delator si non probaverit, an mandator ejus puniatur. Ibidem.
Fiscalis venditio. Vide, Venditio fiscalis.
Fiscalis lis intra quod tempus terminanda. T. 9 c. 130 C.
Fiscalis cauſa finiri debet intra ses menses post litem motam. T. 10 c. 80 B.
Fiscalium rerum cum privatis communium venditio. Tom. 2 c. 653 B.
Fiscalium exactores. Tom. 2 c. 640 B.
Fisci debitores non ex indice, vel exemplo, fed ex authentico convenirendi sunt. Tom. 1 col. 492 B.
Fisci appellatione quæ continentur. T. 2 c. 641 C. & c. 643 A.
Fisci synonima. Ibidem.
Fisci, & ærarii differentia & hodie nulla. T. 3 c. 168 B.
Fisci, & privatorum creditorum differentia. T. 6 c. 1034 E.
Fisci folius est titulos alienis pædiis imponere. Tom. 2 col. 547 E.
Fisci melior conditio, quam reipublicæ. T. 2 c. 651 E.
Fisci res sunt proprie, & privatæ Principis. T. 1 c. 1113 C.
Fisci res ufucapi non possunt. Ibidem.
Fisci res petit non posse. T. 2 c. 667 A.
Fisci vectigalium conductorum immunitas. T. 2 c. 761 A.
Fisci debitores uti conveniendi. T. 2 c. 648 B. & fq.
Fisci pædia liberi proprietione temporis abolentur. Tom. 2 col. 645 D.
A fiscalibus multum differt res Principis. T. 10 c. 728 D.
Fiscalis procurator quis esse nequit in ea provincia, ex qua est ortus. T. 1 c. 491 A.
Fiscalis lis intra ses menses terminanda, lis multiplicata intra triennium. T. 1 c. 41 D.
Fiscalis actio quæ, & quot requirit. T. 2 c. 652 D.
Fiscalis pœnæ perfequutio pollponitur creditoribus. Tom. 2 col. 655 B.
Fiscalis hæltæ jus. T. 1 c. 1328 E.
Fiscalis pœna est post creditores. T. 4 c. 1378 B.
Fiscalis cauſa de bonis vacantibus quid differt ab aliis fiscalibus cauſis. T. 4 c. 1378 B.
Fiscalis res. Vide, Res.
Fiscalis cauſa intra quot menses finiendæ fint. T. 6 c. 513 C.
Fiscalis cauſæ delatorem agere iudicem infamet eſt. Tom. 8 c. 456 C.
Fiscalis rei delator si desistat an, & quomodo punietur. Tom. 8 c. 454 A.
Fiscalis rei delator si non probaverit, an punietur. T. 8 c. 442 D.

Fisci causa melior, quam reipublicæ. T. 9 c. 130 C.
Fisci privilegium esse inter creditores primum locum tenere. T. 9 c. 1132 A.
Fisci privatæ fabrorum ædibus non facient. Tom. 9 col. 1072 A.
Fisci actionem hypothecariam non præferri antiquioribus actionibus hypothecariis. Tom. 9 col. 1133 C.
Fisci actiones, & reipublicæ, publicæ sunt, & certæ, & fidem faciunt. T. 9 c. 1071 E.
De jure fisci leges moderatæ, & infinitæ. T. 9 c. 906 D.
Fisci fui quisque est moderator, & arbiter. T. 10 c. 367 B.
Fisci quod una statio diffraxit, non potest altera restituere. Tom. 10 c. 645 C.
Fisci debitor an possit filio certere actionem suam adversus debitorem suum. T. 10 c. 888 D.
Fisci est publicum ius, aut quasi publica persona. Tom. 10 c. 1060 A.
Fisci convenire alii possunt possit, privati non possit. Ibidem.
Fisci præpaniur is, qui prior est tempore in actione hypothecaria. T. 1 c. 491 A.
Fisci ante condemnationem mortuorum bona non vindicari. T. 1 c. 647 D.
Fisci vindicantur bona eius, qui sibi mortem conciivit. T. 4 c. 1410 C.
Au fisci erpiente hereditatem heredi fcripto, debentur legata. T. 4 c. 417 E. quibus cadbus hereditas cum onere fit caduca. Ibidem.
Fisci, vel reipublicæ non tam datur, quam privatis. Tom. 4 c. 850 D.
An fisco potus debeatur ex contractu privati. T. 4 c. 885 A.
Fisci an fiscali offerebat alienatio bonorum a teftatore prohibita. T. 8 c. 1084 C.
Fisci bonis vindicatis, an is poffit vendere res pignori obligatas. T. 8 c. 441 A.
Fisci deferre jus alienum, quasi ad rem pertinent, qui prohibeantur. T. 8 c. 456 A.
Fisci ex quibus, & quor causis nuntietur aliquid ad eum pertinere. T. 8 c. 394 B. C. & feq.
Fisci quando vindicetur hereditas ejus, qui a familia occifus effe dicitur. T. 8 c. 1221 B.
Fisci fi caduca bona defuncti additantur, an in eum legatorum actio detur. Ibidem E.
Fisci fi mutiet quis aliena bona, quam partem præmii loco ferat. T. 8 c. 433 A. fi incapax fit deferat, quam partem ferat. Ibidem A.
Fisci quæ bona vindicantur, an in eum tranfeant abique ullo onere. Tom. 8 c. 422 C. D.
Fisci fi quis hereditatem detulerit tanquam indignis heredibus, quam partem ejus habebit. T. 8 c. 433 C.
Fisci pars vigesima hereditatum debebatur. T. 9 c. 797 D.
Fisci deferuntur bona vacantia ut parenti omnium. T. 9 c. 906 D.
Fisci debebatur legatorum vigesima, ab extraneis relictorum. T. 9 c. 794 B.
Fisco petente publica tributa, dispendia, annonas, complementum non obiici. Tom. 9 c. 332 C. & c. 346 E.
Fisco excepto, hereditatis creditoribus non ne utiles quidem actiones dantur in emptorem. Tom. 10 c. 643 B.
Fisco quæ funt damnofa, an possint postulari a Principe. Tom. 10 c. 827 D.
A fisco reparatur divina domus, feu ratio Cafaris. T. 2 c. 164 B.
A fisco qui emit, plena securitate fruitur. T. 2 c. 39 C.
A fisco qui emisset aliquid ante Zenonem, convenire poterat intra quinquennium. T. 2 c. 40 E.
A fisco hereditatem qui emerit, convenire poteft a creditoribus hereditatis. T. 2 c. 41 A.
A fisco qui emit, non poteft convenire a creditoribus hereditatis. T. 9 c. 40 D.
A fisco qui emit, non femper eft fecurus. T. 10 c. 690 A. & c. 691 C. D.
Fisco vendente hereditatem, actio decernitur in emptorem, non in fiscum. T. 10 c. 692 C.
A fisco reparatur domus Principis. T. 10 c. 931 D.
Fisco restitutæ, quod femel vendidit, æquitatis ratio non patitur. T. 2 c. 654 B.
In fiscum eiusdem hominum bona cognoscitur. T. 1 c. 489 A.
Inter fiscum, & heredem differentia quæ. T. 1 c. 964 A. Cuiacius hanc differentiam partim admittit, & partim non admittit. Ibidem.
Contra fiscum in dubio melius est respondere. T. 1 c. 991 E.
Fiscum non esse per omnia heredis loco. T. 1 c. 964 A.
Per fiscum illicio hereditate erepta, quod eadem defuncti inultam relinquerit, an ei faltem ea actio fit restituenda, quæ adiuncta quidem confufa eft. T. 4 c. 1688 E.
In fiscum non caduat omnia, quæ religiosis erripiuntur. Tom. 5 c. 1046 A.
Fiscum fuccesforem virus habet. T. 5 c. 400 D.
Contra fiscum respondere æquum eft in dubio. T. 6 c. 436 B.
In fiscum caduat plerumque tacita fideicommissa. T. 6 c. 443 A.
Fiscum fuum quemodo Principes appellent. T. 8 c. 393 D.
Fiscum vocari, fi nemo fit bonorum possessor. T. 8 c. 200 A.
In fiscum folent plerunque ab indignis legata, hereditatesve transferri. Tom. 7 c. 1238 B. vel in alias perfonas. Ibidem.
In fiscum non recidunt, quæ pro non scriptis habentur. T. 9 c. 825 E. & c. 884 A.
In fiscum non caduit legatum, quod aufertur, ut indignos, qui celarit testamentum in fraudem heredis. T. 9 c. 818 A. B.
Fiscum habere compensationem. T. 9 c. 137 E.
Fiscum intra, & mulierem bona ante riti perfequentem servatur onde temporis. T. 10 c. 319 A.
In fiscum plerunque transfeant, quæ indignis auferuntur. T. 10 c. 478 A.
Ad verfus fiscum an possit minor restitui. T. 10 c. 901 E.
Adverfus fiscum an detur compensatio. T. 10 c. 982 D.
Fiscum an excludat fubftitutio. T. 10 c. 1131 E. & c. 1133 A.
Fiscus tempor eft locuples. Tom. 1 c. 1021 B.
Fiscus femper eft folvendo. Tom. 2 c. 642 E.
Fiscus hypotheca femper habet. T. 3 c. 41 C.
Fiscus rectius hypotheca habet. T. 2 c. 641 A.
Fiscus certis præferitur creditoribus chirographariis, & antiquioribus, & omnibus privilegiariis. T. 1 c. 493 A.
Fiscus quando ab intestato heres. T. 2 c. 655 C.
Fiscus cohtrectibus, fubftituitur præferitur. T. 1 c. 1039 C.
Fiscus octavo gradu ad fuccessionem vocatur. T. 1 c. 1023 A.
Fiscus utiles habet actiones in debitores debitoris. Tom. 2 c. 649 D.
Fiscus venditionem refolvit, & emptori pretium restituit. Tom. 2 c. 641 E.
Fiscus folidum invito focio vendere poteft. T. 2 c. 653 C.
Ne fiscus res, quam vendidit, evincat. Ibidem D.
Fiscus ex alieno calamitate lucrum non ferat. T. 2 c. 785 B.
Fiscus pecuniam exigit femper, in qua funt poftræ imperii vires. T. 2 c. 1044 E.
Fiscus, & reipublica in hypotheca differunt. T. 1 c. 41 C.
Fiscus in affectionibus personalibus refpectoriotis τφοτφοφεῖν habet, in pecuniaibus non item. T. 2 c. 655 B.
Fiscus in hypothecis habet jus commune, non proprium. T. 4 c. 1328 D.
Fiscus eft veluti fuccessor deportati cum oneribus. T. 4 c. 326 C.
Fiscus quando privilegium exaftinis habet. T. 4 c. 1378 D.
An fiscus debeat præftare peculiaria heredi heredi indigno relicta. Tom. 4 c. 418 B. quæ eft natura peculiaria. Ibid. C. & heredi aufertur hereditas ut indigno, quod oneum defunfti ultus non fit, an prælegatum præftibitur. Ibidem C. 419 A.
Fiscus an pofit prædium perfequi actione hypothecaria, nafi per donationem inutilem non foluto, vel perempto pignore. Tom. 4 c. 1195 E.
Fiscus an veniat in bona militis exclufis agnatis, & cognatis. T. 4 c. 1199 E.
Fiscus in actione perfonali an primum locum obtineat inter omnes creditores chirographarios, etiam antiquiores. T. 4 c. 1378 C.
Fiscus tempor eft folvendo, & locuples. T. 4 c. 1384 E.
Fiscus tempor habet jus pignoris, cuomodo accipiendum eft. T. 1 c. 1335 C.
Fiscus fi bona agnovit, eft vice heredis. T. 4 c. 964 C.
Fiscus fuccedit in locum incapacis. T. 4 c. 1220 C.
Fiscus tantum inferet filio, qui non obtinet, quadrantem ut indigno. T. 4 c. 916 D.
Fiscus eft fuccessor indignorum, & ingratorum heredum. T. 4 c. 1085 D.
Fiscus habet tacitam hypothecam in bonis debitoris. T. 4 c. 1377 B.
Fiscus loco heredis eft. T. 4 c. 964 A.
Fiscus præferitur chirographariis creditoribus, etiam antiquioribus. T. 4 c. 1378 C.
Fiscus, qui in jus privati fuccedit, jure privati utitur. T. 4 c. 1065 E.
Fiscus nunquam fatisfacit, quia femper eft locuples. T. 4 c. 1348 C.
Fiscus tempor eft folvendo, & fidefufforem non dat. Tom. 4 c. 963 D.
Fiscus eft legitimus fuccessor omnium fceleratum. T. 5 c. 478 C.
Fiscus graviffimus eft exactor. T. 5 c. 765 D.
Fiscus in univerfum jus deportati fuccedit. T. 5 c. 624 D.
Fiscus ex alieno naufragio, calamitate, aut infortunio non ferat lucrum non debet. T. 5 c. 539 D.
Fiscus, ad quem bona teftatoris pervenerunt, forte erepta heredi hereditate quafi indigno, abftinere hereditatem, quafi fuccefferit existimatur. T. 5 c. 165 E.
Fiscus, & mulier, inter alteri in principatu præferuntur. T. 5 c. 937 B.
Fiscus fibonæ ob maximam, & medium capitis deminutionem capta non defendat, mittitur creditor in poffeffionem eorum. T. 5 c. 158 C. D.
Fiscus heredis vicem quando obtineat, legata, & fideicommissa præftare debet. T. 6 c. 371 B. vice heredis fufferre debet omnia onera hereditaria. Ibidem.
Fiscus in quo differt a privato, quia vendidit hereditatem. T. 6 c. 29 A.
Fiscus ftatim atque hereditatem vendidit, omnes res in bonis emptoris fieri; licet traditio nondum ulla intervenerit. Tom. 6 c. 28 E.
Fiscus cui heredi fcripto bona erripere potest. T. 6 c. 189 E.
Fiscus ne fuis contractibus femper habeat hypothecam tacitam in bonis debitorum. T. 6 c. 513 D.
Fiscus venditionem, quam fecit, infringere, & rescindere an pofit: intra certa tempora, alio magis offerente pretium. Ibidem.
Fiscus unus eft femper. T. 7 c. 586 C.
Fiscus non invidet legatariis, fed heredibus. T. 7 c. 081 C.
Fiscus vocatur ad fuccessionem in dubio cum onere legatorum, & fideicommissorum. T. 8 c. 170 E.
Fiscus debet inquirere de capacitate, & incapacitate heredis. Tom. 8 c. 597 A.
Fiscus an debeat præftare legata, quæ non funt indufta. T. 8 c. 721 B.
Fiscus invitatur ad fuccefflonem defficientibus gradibus. T. 8 c. 162 D.
Fiscus an admittat eum, qui litis causa donas filio, in permiciem hereditatis. T. 8 c. 441 E.
Fiscus an admittatur, fi nemo fit, ad quem heredicas pertenat. T. 8 c. 15 A.
Fiscus an habeat privilegium in hypotheca, & an præferatur creditori privato utitur. T. 4 c. 1065 E.
Fiscus an habeat privilegium exaftinis inter omnes creditores. T. 8 c. 439 C.
Fiscus an habeat privilegium in exigenda pœna. Tom. 8 col. 435 D.
Fiscus an pecuniam creditori a debitore foluerit, non privilegii fui auferre poffit. T. 8 c. 639 C.
Fiscus an præferatur creditoribus debitoris. Ibidem.
Fiscus an præferatur heredi incapaci. T. 8 c. 194 D. E.
Fiscus an præferatur privatis creditoribus in hypotheca. T. 8 c. 445 E.
Fiscus an præferatur heredi indigno. T. 8 c. 304 D. E.
Fiscus ex quibus causis admittatur bona aliena capere. T. 8 c. 394 C. & feq.
Fiscus revocat pecuniam creditori foluta, an poffit etiam ejus pecuniæ uiurus a creditore repetere. T. 8 c. 640 A.
Fiscus femper eft hypothecarius, & tacitam hypothecam habet. T. 9 c. 1132 D.
Fiscus exigit tributum, vel a conductore, vel ab emphyfiheuticario, vel a domino. T. 9 c. 411 D.
Fiscus in tributorum causa habet electionem cum debitore. Tom. 9 c. 1195 A.
Fiscus femper cenfetur antiquior in hypotheca. T. 9 c. 367 C.
Fiscus eft creditor privilegiarius. T. 9 c. 1131 B.
Fiscus in diversis provinciis habet diversos fuorum procuratores, & unaquæque procuratio suae diecitur. T. 9 c. 332 A.
Fiscus, & reipublica in quo differunt. T. 9 c. 130 B. C. D.
Fiscus femper habet tacitam hypothecam non tantum ex causa tributorum fuorum, fed etiam ex causa contractuum fuorum. T. 9 c. 1120 D. E.
Fiscus hereditatem aufert heredi fcripto criminali judicio. Tom. 9 c. 796 E.
Fiscus in personalibus actionibus præferitur creditoribus antiquioribus chirographariis. Tom. 9 col. 388 B.
Fiscus, inexcusso principali debitore, non aqui ftitum cum debitore debitoris. T. 9 c. 243 D.
Fiscus obliitionem non habet, & ab eo excrendam prius actionem personalem, quam hypothecariam. Ibidem E.
Fiscus pofloonendus decem personis, & quæ funt illi decem personæ. T. 9 c. 455 E. & c. 456 A.
Fiscus habet tacitam hypothecam in bonis debitoris; habet privilegium, quo anteponiur creditoribus chirographariis, etiam antiquioribus, & hypothecariis poterioribus. T. 9 c. 130 D.
Fiscus eft fuccessor indignorum, & eorum tantum ex indignis auferre dicitur, fed etiam erripere. T. 9 c. 797 B.
Fiscus ex prædicriptione repelli potest. T. 9 c. 1037 D.
Fiscus an pofit res communem cum privato alienare, invito focio. T. 9 c. 387 D.
Fiscus litigat gratis, nullas expensas litis foluit. T. 9 c. 1088 D. E.
Fiscus quando prædia levat tributis. T. 9 c. 1417 C.
Fiscus femper habet tacitam hypothecam. T. 10 c. 634 B.
Fiscus tributa exigit, tam a domino, quam ab emphyfiheuta. Tom. 10 c. 668 D.
Fiscus in diversis provinciis habet Procuratores rerum fuarum, & dicitur unaquæque procuratio suae diecitur. T. 10 c. 645 B.
Fiscus eft unicus, variæ funt Statistes fici. Ibidem.
Fiscus fine reliquorum onere vendit. T. 10 c. 667 B.
Fiscus fi rem alienam vendiderit, emptor fecurus erit. T. 10 c. 660 A.
Fiscus non præferatur iis, qui tacitam hypothecam habent, multo minus iis, qui expressam. Ibidem B.
Ut fiscus, fic & civitas habet vestigalia.

gatia. Tom. 10 c. 663 C.
Fiscus à prædicatori hæreditatem quasi caducam, id, ad quem pertinet hæreditas, an cum fisco, vel cum emptore agere debeat. T. 10 c. 601 D.
Fiscus ell unus, sed variæ sunt fisci fictiones. T. 10 c. 734 C.
Fiscus semper ius habet pignoris, & hypothecæ. T. 10 c. 737 D.
Fiscus ab prædecessoribus litis alienæ in præscription privatorum poſſidet, & ſubſiſtere. T. 10 c. 888 C.
Fiscus vendicat rem male venditam, ſtatim atque venditor eatam habuit, vel exclusus eſt præſcriptione quinquennii. T. 10 col. 895 D.
Fiscus an ſit abſolutus ab onere præſtandarum ſportularum, ſiqua de re litigat. Tom. 10 col. 918 A.
Fiscus an ſemper habeat ius tacti pignoris. T. 10 c. 961 B.
Fiscus non condititur. T. 10 c. 982 E.
Fiscus ac poſſit vendere rem totam communem cum alio. T. 10 c. 102 A. B.
Fiscus ſemper habet tacitam, & generalem hypothecam. Tom. 10 c. 1121 E.
Fiſcalis perpetuo poſitus ædificii eſſe, ad tempus poſitus ædificii non eſſe. T. 6 c. 798 B.
Fiſcale mancipium. T. 2 c. 828 B.
Fiſcale mere & ruptæ inundent parentem vicini, an in, & quomodo agere poſſit. T. 7 c. 463 A.
Fiſcale ſub veratum miſſio an ſint in rerum cauſa, vel pro parte relinum, & an emptorem ſequantur. T. 7 c. 804 D.
Quidquid ſit, ex die ſit, & in diem. T. 4 c. 140 B.
Quo non ſunt rite propalam, ſunt rite per conſequentiam, & tacito intellectu. T. 4 c. 316 E.
Flagella an infamiam irrogent. T. 3 c. 753 E. & c. 755 A.
Flagella, & fuſtes in quo differunt. T. 1 c. 953. D.
Flagella in liberis hominibus injuria eſt gravitima. T. 7 c. 126 E.
Flagella cædere liberos homines an gravitima injuria ſit. T. 5 c. 754 E.
Flagellis non cædantur liberi homines, ſed fuſtibus, five virgis. T. 7 c. 126 E.
Flagitiosos ferri appellati, & cur. Ibidem.
Flaminea diales in parentum potestatem eſſe defiuebant. T. 1 c. 217 A. B.
Flare eſt cudere, conflare eſt recudere, & diffolvere, vulgo *fondre*. T. 9 c. 1450 E. & c. 1451 A.
Flavius Priſcus juriſconſultus celeberrimus. T. 1 c. 919 A.
Florentina Pandectæ. Vide, Pandectæ Florentinæ.
Florentinorum Pandectarum editio eſt divinum munus. T. 4 c. 1459 E.
Fluenta ſunt decurſus aquæ. T. 10 c. 730 C.
Fluere eſt proprium fluminis. T. 7 c. 406 A.
Flumen quid. T. 1 c. 813 B.
Flumen eſt uſu publicum juris gentium. T. 3 c. 599 B.
Flumen jure civili publicum, ripa privata. T. 1 c. 61 A.
Flumen publicum nomen, aqua commune. T. 1 c. 59 C. D.
Flumen vivum. T. 3 c. 708 D.
Flumen hibernum. T. 1 c. 851 A.
Flumen eſt navis locus. T. 7 c. 324 C.
Flumen quid. T. 7 c. 406 A. & c. 424 C. D. in quo differt a Stillicidio. Ibidem c. 405 E.
Flumen ſi locum occupaverit, an eius loci poſſeſſio amittatur. T. 8 c. 503 E.
Fluminis averſere mutato alveo operæ manufacto non licet, mutato naturali curſu fluminis. Tom. 9 c. 1095 B.
Fluminis publici an poſſit eſſe ſervitus. T. 8 c. 943 D.
In fluminis publici nequid fiat. T. 1 c. 851 A. B. ipſius jura. Ibidem A.
In fluminis publici cuilibet ædificare licet. Ibidem C.
In fluminis ædificii publica populo cedunt. T. 1 c. 60 E.
De fluminis publico, riparæ eius interdicto publico cavetur, de aqua pluvia arcenda actione privata. T. 5 c. 666 D.
Ex fluminis publici uniciuſque miſſium eſſe aquam haurire. T. 7 c. 477 E.
Fluminis inundari aliud, demergi in flumen aliud. T. 8 c. 274 A. B.
Flumina torrentia. T. 1 c. 65 C.
Flumina navigabilia ſunt regalia. T. 2 c. 1325 A.
Flumina quædam privata eſſe. T. 7 c. 443 A.
Flumina quid diſtent a ſtilliciidiis. T. 7 c. 405 E.
Fluminia ſint liari publici juris. T. 8 c. 928 E. c. 929 A. & c. 935 A.
Fluminia uti dividantur. T. 8 c. 599 D.
Fluminum proprietas eſt populi. T. 1 c. 59 C.
Fluminum, riparum, portuum uſus publicus eſt iure gentium, proprietas publica iure civili. T. 10 c. 1179 D.
In fluminibus jus piſcandi eſt commune. T. 1 c. 1137 E.
Focaria nec eſt uxor, nec concubina. T. 4 c. 1409 A.
Focaria quid differt à concubina. Tom. 4 c. 801 D. quatuor olim erant conditiones, uxoris, concubinæ, focariæ, & meretricis. Ibidem c. 802 B.
Focaria. Vide, Concubina.
Focaria non eſt concubina, ſed fortum. T. 9 c. 533 C.
Focariæ quænam ſint. T. 1 c. 429 E.
Focariæ nomen non eſt honeſtum. T. 9 c. 533 D.
Focarii, qui in cauponæ miniſterium ſirpentes, vel in ſtabulo, ſunt coqui. T. 4 c. 801 C. D.
Focarii qui dicantur. Tom. 9 c. 533 D.
Fodinas argenti, & auri etiam privatis poſſidere licere. T. 3 c. 443 A.
Fodrum quid ſit. T. 2 c. 1319 B.
Foeciales qui, & quod eorum munus. T. 5 c. 309 C. D.
Foederati erant ſub optionibus. T. 2 c. 414 E. Vide, Optiones.
Femina propriæ non eſt homo. T. 3 c. 152 E.
Femina abſens an nubere poſſit. Tom. 1 col. 307 D. vir abſens an uxorem ducere poſſit. Ibidem.
Femina ſilii ſui impuberis tutrix, aut curatrix eſſe nequit, niſi ſpeciali conceſſione a Principe impetrata. T. 4 c. 878 D.
Femina ex cauſa adulterii aque ſpuitur, ac maſculus. T. 4 c. 813 B.
Femina ſuos hereditabiles habere non poſſit. T. 5 c. 601 C.
Femina impari turpius ſe applicat, quam vir. Tom. 5 c. 543 B. ipſa permiſſum eſt mari, quam femina. Ibidem A.
Femina generis virum nobilitare non poteſt. Ibidem B.
Femina citius puberſcit, citius ſeſſimat ad vota. T. 6 c. 1072 E.
Femina nunquam habet ſuum heredem. T. 7 c. 172 A.
Femina an alii honorum poſſeſſionem petere poſſit. T. 8 c. 18 C. an pro alio poſtulare poſſit. Ibidem.
Feminæ natura eſt obſequi, mariis imperare. T. 4 c. 792 D.
Feminæ vix non eſt vis vitalis. T. 9 c. 922 E.
In feminam an compromiteri poſſit. T. 3 c. 375 B.
Feminam non excuſat ius naturale, nec minorem 25 annis. Tom. 4 c. 503 C.
Feminam pro femina, quam pro viro alio interdicere hoaeſtum eſt. T. 5 c. 647 C.
Feminam ultra quadrantem heredem inſtituere non licet. Tom. 8 c. 576 A.
Feminæ olim erant in perpetua tutela. T. 4 c. 509 A.
Feminæ liberæ liberantur turta parentorum ante quatuor liberorum ex lege Papia, quæ hoc ius non habebant, erant ſub tutoribus. Ibidem.
Feminæ virilibus officiis non fungunturr, nec obligationibus obſtringuntur. T. 4 col. 169 D. quæ differentia inter mulierem, & minorem. Ibid. col. 170 B. C. ratio differentiæ, quæ eſt. Ibidem E. & c. 371 A.
Feminæ. Vide, Mulieres.
Feminæ quibus ex cauſa procuratores exſtiterе poſſint. T. 5 c. 1115 C.
Feminæ cur viriporentes dicantur, non pubeſcent. T. 6 c. 1098 B.
Feminæ poſſunt eſſe patronæ Ecclieſiarum. T. 6 c. 1007 C.
Feminæ an ex cauſa intercaſſionis aut civiliter, aut naturaliter obligentur. T. 6 c. 593 A.
Feminæ an poſſint, an alio agere, ſed bonorum poſſeſſionem petere. T. 8 c. 11 B.
Feminæ an poſſint pro ſe poſtulare, aut in rem ſuam mandatum ſuſcipere. Ibidem A. an poſſint pro alio poſtulare, vel procuratorem operam ſuſcipere, Ibidem.
Feminæ cur a voluntariis officiis removeantur. Tom. 8 c. 739 D. cur judices eſſe non poſſint. Ibidem C. 740 A.
Feminæ, & pueri, qua ratione ab officiis publicis removeantur. T. 8 c. 740 A.
Feminæ non poſſunt fungi officio argentarionum. Ibidem.
Feminæ non poſſunt intervenire pro alio. T. 8 c. 739 E. per ſe pertinibus procuratices eſſe poſſunt. Ibidem c. 740 C. publicis officiis fungi non poſſunt. Ibidem c. 739 B.
Feminæ quando non poſſint eſſe tutrices. T. 8 c. 793 C.
Feminæ omnes in perpetua tutela erant, cuiuſcumque ætatis, quod mutio contemſiſſent in manum. T. 9 c. 559 A.
Feminæ olim arrogari non poterant. T. 10 c. 438 A.
Feminæ propter pudorem, & verecundiam ſexui, non cognatorum proſunt in publicum. T. 10 c. 6807 E.
Feminæ ſunt incapaces ſeudorum. T. 10 c. 1131 E.
Feminarum conditio eſt deterior, quam maſculorum. Tom. 4 c. 790 D.
Feminarum conditio in quibus exſtitutio eſſe videtur. Ibidem E.
Feminarum deterior plerumque conditio, quam maſculorum. Tom. 6 c. 1061 D.
Feminarum intercaſſiones Senatuſconſulto Velleiano improbantur, & conſequenter liberantur proſus, etiamſi pignora dederint. T. 6 c. 597 A.
Feminarum teſtimonia in plerique caſus ſhadie admitti. T. 8 c. 740 C.
Feminarum ſiliorum pro debendarum vicem eſt. T. 9 c. 1450 E.
Feminarum conditionem in multis articulis iuris, ſive particulis ius deterioremeſſe, quam maſculorum. T. 9 c. 488 D. quando eſt melior. Ibidem . . . . . .
Feminæ non nocet iuris error in compendiis. T. 4 c. 1420 E.
Feminis competit ſuſpicatorium. T. 6 c. 846 C.
Feminis, & ruſticis ignorantia iuris an proſit, vel noceat. Tom. 7 c. 891 A.
Feminis privilegia quædam perpetualia data non tranſire ad extraneos heredes, ſed ad ſilios. T. 7 c. 1396 C.
Feminis quibus cauſibus liceat jus ignorare. T. 7 c. 891 E.
Feminis majoribus ætate facile datur reſtitutio in integrum adversus præſcriptionem. T. 9 c. 1031 B.
In feminis nulla erat olim conditorum communio. Tom. 10 c. 383 B.
In feminis etiamſi completur vigor naturalis, citius ſenetcunt, & citius moriuntur, quamviri. T. 10 c. 677 D. E.
Feminis hereditates, & legata quæ te contcrere les Voconia. T. 10 c. 803 A.
Feminis an liceat ſuſcipere arbitrium. T. 10 c. 914 D.
Feneus poſſeſſio. T. 2 c. 1046 A.
Foenebrem pecuniam qui ex publicis rationibus ſumpſerit, in quadruplum tenetur. Tom. 2 col. 654 C. D.
Foenebris pecunia quid ſit. Tom. 10 c. 953 A.
De foenerauda pecunia pupillari. T. 9 c. 569 A. & ſeq.
Foenerattitia convenaio an valeat. T. 10 c. 768 E.
Foenerator, ofiura immodicas exigens, tenebatur olim in quadruplum. Tom. 10 c. 627 B. Vide, Uſura.
Foenerator manifeſti teſtamentum quando nullum eſt, & quando convalescit. T. 4 c. 1015 D.
Foenerators an nullum perdium poſſidentur. T. 4 c. 854 A.
Foenerators plerumque omne patrimonium in pecunia habent. Ibidem.
Foenerators plerſtekatur in quadruplum. T. 9 c. 211 A.
Foenerators menſtrui exaſtores. T. 9 c. 339 B.
Foenore contrahito eadem res non redditur. T. 7 c. 821 C.
Foenum percipere quid ſit. Tom. 7 c. 347 A.
Foenus nauticum quid, & quomodo differat a traditeranea. Tom. 1 c. 780 C.
Foenus videtur eſſe locatio, & conductio. T. 1 c. 327 C.
Foenus tradeſtitum cui exercent, ita uſurae etiam modo pactæ, perfiandi periculi gratia, quod in fe ſuſcipiunt, debentur. Tom. 5 c. 445 E.
Foenus aliud eſt, aliud mutuum. T. 7 c. 635 C. . . . . .
Foenus verbis contrahitur. Ibidem D.
Foenus non contrahitur, niſi per ſtipulationem. T. 7 c. 535 D.
Foenus nauticum quomodo contrahatur. T. 7 c. 865 C.
Foenus ex ſtipulatione, vel pacto conſtituatur. T. 7 c. 862 B.
Foenus quale de negotium. Ibidem C.
Foenus quale ex contractu, quasi locatio conventio. T. 9 c. 327 D. E.
Foenus nauticum. Tom. 9 col. 348 A.
Foenus infligitur propter lucrum venditoris, etiamſi eius non interiit. T. 9 c. 1076 C.
Foenus non eſt uſura, quæ propter morum inſigniur. Ibidem C. D.
Foenus quali conditio eſt mmmorum, & locatio. Tom. 9 col. 513 E.
Foenus exercere non poſſe Præſides Provinciarum, vel Procuratores Cæſaris in Provincia temporis ſui officii. T. 9 c. 906 D. appariores eorum poſſunt exercere foenus. Ibidem E.
Foenus nauticæ pecuniæ an habet modum certum. Tom. 10 c. 983 A.
Foetura auget equitium, ſeu gregem equarum. T. 5 c. 1190 A. non inteſt augmento legati. Ibidem.
Foetum venerit eſſe partem. Tom. 1 c. 1010 A.
An idem in fœtu ſervandum, quod in parta, cum de parvu furtivo apud emptorem bonæ fidei edito agitur. T. 10 c. 99 D. E.
Foetus in utero nondum natus homo, vel animal. T. 1 c. 1019 E.
Foetus an a parto ſeparetur. Tom. 1 c. 1121 D.
Foetus, lidiis, & lanæ eadem ratio. Tom. 1 c. 1124 D.
Foetus apud ſuum conceptos, & apud bonæ fidei emptorem edito, uſucapi poſſe. T. 7 c. 419 D. E.
Foetus ex equis, & equitio legati editi quando debentur. Tom. 4 c. 732 E.
Foetus, aut fructus perceptio an pecunia ius tribuat. Tom. 5 c. 719 E.
Foetus, & partus furtivi bonæ, & malæ fidei poſſeſſori diſtinctionem facit. T. 5 c. 728 C. D.
Foetus percorum, & pecudum pretiosorum ſunt in fructu. Tom. 5 c. 435 B.
Foetus eſt in fructu, partus non eſt in fructu. T. 5 c. 728 B.
Foetus eſt in uſufructu. T. 7 c. 1125 D.
Foetus non deſinunt eſſe fructuarii, niſi ex ipſis ſuppleverit. Tom. 8 c. 747 D.
Foetus percorum cur ſint fructuarii. Ibidem C.
Foetus percorum communes inter dominum, & paſtorem, & de diviſione eorum. Tom. 9 c. 61 C. & ſeq.
Foetus in commune percipiendi qui. Ibidem C. & ſeq.
Foetus furtivus, quia in fructu eſt, ſtatim adquirunt bonæ fidei emptori, & furtivus eſſe deſinit. T. 10 c. 100 A.
Follem Senatorium iuter, & gleba Senatorium nihil interiſſe puto. T. 2 c. 802 D.

Fons quid a puteo differat. Tom. 3 c. 398 C.
Fontium publicorum jus. T. 2 c. 835 A. B.
Furare medullam arboris sterilis, & in eam foraminate calamum immittere. T. 3 c. 133 E.
Forensia actiones. T. 9 c. 8. B.
Foricarii quisnam appellentur. T. 3 c. 657 B.
Forica culinæ. Ibidem.
Forma, & qualitas non idem. T. 1 c. 1331 C.
Forma aqueductus. T. 2 c. 828 C.
Forma, & lex idem. Tom. 1 c. 1197 C.
Omnis forma materiæ advenit in ipsa generatione. T. 4 c. 768 E.
Forma, quæ nummis imprimitur, quid denotat. T. 5 c. 408 C.
Forma perpetua quid. Tom. 9 c. 301 D.
Formandi vis. T. 9 c. 80 B. in quibus judiciis locum habeat. Ibid. C.
Formare quid. T. 9 c. 59 D.
Formare actionem. Tom. 9 col. 80 B.
Formare pacta. T. 9 c. 46 A.
Formariæ quid. Tom. 9 col. 617 D.
Format contractum pactio. Tom. 9 c. 41 D.
Formatæ epistolæ nomen unde dictum. T. 6 c. 982 C.
Format agrorum alignatorum in æneis tabulis inscribebantur. T. 7 c. 481 B.
Formula actionis ex empto. T. 1 c. 213 D.
Formula actionis commodati quænam esse debeat. Tom. 3 c. 676 E.
Formula inepta, & obscura proposita in judicio, ipsa actio inutilis existit. T. 5 c. 100 B.
Formula jurisjurandi præstandi ab Episcopis. T. 6 c. 890 E.
Formula conditionis quæ. Tom. 7 c. 638 C.
Formula emptionis, *ut opinor nonnimis est*, quid significet. Tom. 7 c. 718 A.
Formula *amplius non peti, amplius non agi*. T. 8 c. 493 C.
Formula *quanto amplius legatorum nomine exposcit, quam lege Papia liceat, reddi*. Ibidem E.
Formula *fini liere*. Tom. 8 c. 617 B.
Formula *quod te dare facere oportet*. T. 8 c. 511 A.
Formula *ut pronunciari videri possit*. T. 8 c. 537 B.
Formulam, non actionem dicebant veteres. T. 9 c. 1138 E.
Formularia judicia. Tom. 4 c. 1447 E.
Formula actionum undenam sumantur. T. 3 c. 677 A.
Formula non observantur in judiciis extraordinariis. T. 4 c. 1447 C.
Formulæ judicarum fieri, de judicato faciendo, & de re defendenda ubi habendum. Tom. 5 c. 105 B.
Formulæ an fint actiones. Tom. 8 c. 1100 E. a quo, & in quibus fublatæ. Ibidem c. 1101 B.
Formulæ juris a quo primum emedio fublatæ. T. 8 c. 904 A.
Formulæ actionum fublatæ a Conftantino. T. 9 c. 1138 E.
Formulæ in extraordinariis judiciis ante Conftantinum non obfervabantur. T. 9 c. 1139 A.
Formulæ ftipulationis fublatæ. T. 9 c. 1138 E.
Formulas juris bodie non obfervari in judiciis exercendis. Tom. 9 c. 1142 D.
Formæ ex Camera fpeciles. Tom. 7 c. 418 E.
Formæ quid. Ibidem. fpeciles Cameræ. Ibidem.
Fortuiti cafus creditori an imputentur. T. 4 c. 1315 D.
Fortuitus cafus. Vide, Cafus fortuitus.
Fortuitus cafus quis dicitur. Tom. 9 c. 406 D. Vide, Cafus.
Forum aliquando judex optionis. T. 1 c. 131 E.
Forum inopinata in legatis. T. 4 c. 1074 D.
Fortunæ muliebri templum ædificatum, dedicatumque fuit. Tom. 3 c. 398 E.
Forentia, & publica idem funt. T. 1 c. 638 A.
Fori, vel excufationis privilegium quando vires fuas exercet. T. 4 c. 1028 A.
Fori Ecclefiaftici eft natalium quæftio. T. 6 c. 813 B.
Fori incompetentia præfcriptio fi fiddecimomfum abhi petatur, quam quo operet, a quibus cafibus cefet. T. 7 c. 152 A.
Fori alterius quibus modis quis fieri poffit. T. 7 c. 98 D.
Fori præfcriptio quando apponi debet. T. 7 c. 131 D.
Fori privilegium qui habeant. T. 7 c. 137 D.
Fori privilegio uti tantum licet eo, quod quis initio Ifti habet. T. 7 c. 98 D.
Fori præfcriptio quando objici debet. Vide, Præfcriptio fori.
Fori exceptio. Vide, Exceptio fori.
Fori præfcriptio. Vide, Præfcriptio fori.
Foro cedere quid fit. Tom. 5 c. 40 B.
Foro foro competenti eft Provincia, in qua quis deliquit. T. 2 c. 1110 C.
Foro eodem utitur uxor cum marito. T. 9 c. 1246 E.
Foro in unoquoque certus olim, advocatorum numerus. T. 10 c. 880 A.
Foro competenti ad forum incompetens quo cafu, neque ex Fiscalis præfcriptio, quin non poffit trahi. T. 10 c. 935 D. E.
Forum rei competens fequitur actor. T. 3 c. 310 B.
Forum incompetentis declinatur propofita præfcriptione fori. Tom. 2 c. 1100 C.
Forum propria eft caufarum civilium. Tom. 1 c. 500 E. & c. 506 A.
Forum quid. T. 2 c. 154 B.
Forum fortiti folemnus ratione contractus, vel mali commiffus, vel delicti. T. 6 c. 923 E.
Forum fortitur ratione criminis. T. 4 c. 1402. C.
Forum non facit mercatorem. T. 5 c. 431 B.
Forum incompetens quando exiftat. T. 5 c. 750 E.
Forum quomodo fortitur. Ibidem E.
Forum competens quid. T. 6 c. 781 C.
Forum veftibulum fepulcri ex 12 Tabulis. T. 6 c. 632 D.
Forum incompetens ex confenfu partium fit competens. T. 7 col. 70 A.
Forum mutare an poffit in jus vocatus. T. 7 c. 137 E.
Forum mutari non poteft lite contefta. T. 7 c. 137 D.
Forum revocare quid fit, & qui illud, & quando poffint. Tom. 7 c. 131 B.
Forum revocare aliud eft, aliud revocare domum. Ibidem.
Forum viri quando uxor fequatur. T. 7 c. 70 C.
Forum an revocare quis poffit, fi lite contefta fit alterius fori. T. 7 c. 137 D.
Forum incompetens an quis invitus fequi cogatur. Tom. 7 c. 70 E.
Forum, & forenfes actiones quæ. T. 8 c. 1045 E.
Forum non fortiri delicti, vel contractus ratione. Tom. 8 col. 348 E.
Forum, nec domicilium mutat defpofata, antequam contraxerit nuptias. T. 9 c. 423 D. E.
Forum domicilii fui quifque fequitur. T. 9 c. 1023 C.
Forum an poffit mutare qui in jus vocatus eft, ordinem litem contfatus obveniente militia. Tom. 10 c. 1 A.
Forum revocare quid fit. Tom. 10 c. 398 B.
Ad forum incompetens qui vocatur, invocat competens. Ibidem C.
Forum revocant, qui ratione militiæ dignitatis, fucendoris, non nifi certum forum appellant. T. 10 c. 399 D.
Forum locus eft, in quo exercetur judicia. T. 10 c. 620 C.
Forum, & jurisdictio funt folius magiftratus. T. 10 c. 924 E.
Forum quid fit. Ibidem E.
Forum, judicium quodnam in quoque caufa fit competens. Tom. 10 c. 926 B. C.

Forum

Forum competens in criminali caufa eft locus, ubi crimen admiffum eft. Ibidem B.
Forum poffeffori fequitur domnus poffeffionis. T. 10 c. 927 C.
De foffa faftidia an agi poffit. T. 5 c. 665 E.
Foffarii qui fint, & eorum munus. T. 1 c. 1092 C.
Foffata. Vide, Sedeta.
Foffæ agrorum proprius funt, aut finales. T. 5 c. 663 A.
Foveacularium, & nefarium fuat impofitiones arbis Romæ. T. 10 c. 663 A.
Foulon la vendange, cogatur vindemiam. T. 7 c. 347 A.
Frais des crieur font les premiers payés. T. 6 c. 783 E.
Frane alva. T. 9 c. 420 D.
Franci cur Salii dicti. T. 1 c. 1186 D. E.
Franci Salii dicti. T. 9 c. 320 E.
Francia in nullo haberi dicitur in feudum. T. 2 c. 1188 B.
Francifcus Connanus reprehenditur a Cujacio dicens, Connanum ipfum virum effe doctiffimum, fed non juris. T. 4 c. 670 E.
Fratter fratri non fuccedit in feudo. T. 2 c. 1350 B. & c. 1350 B.
Frater agnatus, feu confanguineus excludit matrem, mater fratrem cognatum. T. 4 c. 358 E.
Frater contumax obfata cautione prefiftum jus recipit perpeft. T. 4 c. 92 E.
Frater non eft fuus, & eft tamen agnatus. T. 4 c. 781 C. nepos, & filius præcedat, non eft fuus, fed eft agnatus. Ibidem. agnatus, vel eft in tranfferia linea, vel indirecta. Ibidem D. cur liberi defuncti excludant parentes defuncti. Ibidem B. C.
Frater, & extraneus an differant quoad fucceffionem. Tom. 4 c. 86 C.
Frater confanguineus in fucceffione intefati fratris confanguinei omnino præferitur matri defuncti. T. 5 c. 618 E.
Frater confanguineus jure civili an præferatur matrafi intefato. T. 6 c. 760 A.
An frater fuperfes ab extraneo coheredè fuo quadrantem jure fiddecimomfi petere poffit. Tom. 6 c. 615 E.
Frater an poffit queri de inofficio testamento fratris impuberis. T. 7 c. 278 B. C.
Frater e fogatus fit fratri reftituere patrem hereditatis poft mentem fuam, & is fratrem inftituerit adjecto coheredè, an ideo minus frater jaftitutus poffit petere fiddecimomfium. Tom. 7 c. 1087 C.
Frater confanguineus eft agnatus. T. 8 c. 188 C.
Frater meus quomodo mihi cognatus eft, & agnatus. T. 8 col. 746 B.
Frater an præferatur matri in fucceffione fratrefia. Tom. 8 c. 126 B.
Frater an fratris teftamentum supillare inofficiofum queri poffit. T. 7 c. 922 E.
Frater præterius an cum frate fcripto admittatur ad bonorum poffeffionem contra tabulas. Tom. 8 c. 32 B.
Frater parvulis quis dicitur. T. 9 c. 446 E.
Frater fratrem magni, & capitalis criminis jure publico reum facere non poteft. T. 9 c. 374 A.
Quod frater fratri debet, patri adquiritur, in cujus ambo funt poteftate. T. 10 c. 185 C.
Frater, qui a frate pecuniam peculiarem mutatus eft, & nihil habuerit in peculio, & poft mortem patris fratri pecuniam foluverit per errorem, an eam pecuniam condicat pro parte, quapari heres extitit. Tom. 10 c. 391 B.
Frater liberti ab intefato, & fine liberis mortui, jure veteri, & novo an excludebat patronum, vel excludebatur a patrono. Tom. 10 c. 361 E.
Frater fratri an fit femper fiduciarius tutor. T. 10 c. 434 C.
Frater communis quis fit. Tom. 10 c. 501 D.
Frater an poffit queri de inofficio teftamento fratris. Tom. 10 c. 934 E.
Fraterotatis nomine quid fignificetur. T. 10 c. 904 B.
Fratria eft unor fratria. T. 3 c. 149 D.
Fratria nomen ut accipitur in jure. T. 7 c. 316 D.
De fratria filiorum fucceffione. T. 2 c. 1749 B.
Fratria unor dicitur fratria. Tom. 4 c. 976 A.
Fratria fuftum fratri an nocere poffit. T. 5 c. 631 B.
Fratria adoptio an valeat. T. 8 c. 912 D.
Cum fratriaforore an fit connubium. T. 9 c. 447 B.
Fratri, qui de inofficiofo matris teftamento egerit, an frater, qui non obtinuit, aut non egit, contribuat. T. 7 c. 109 A. & feq.
Fratri poffeffio contra tabulas per fratrem præteritum. Tom. 8 c. 33 B.
Fratri mortuo frater heres & moriatur, dum deliberat de adeundaheredate fraterna, an ejus filius ad hanc hereditatem admittatur quod legitimus, vel quasi agnatus. Tom. 10 col. 783 A. B.
Fratri, fubftituto a patre alteri fratri, an dabitur annus, vel centum dies ad deliberandum. T. 10 c. 784 D.
Fratri conforti an in communi, eademque caufa proft reftitutio in integrum. T. 10 c. 827 A.
Fratrimonii verbo quænam fignificentur. T. 6 c. 520 E.
Fratrimonium pro bonis fraternis. T. 1 c. 58 C. & T. 2 c. 437 B.
Fratrimonium, idem, bona fraterna. T. 6 c. 520 E. & T. 9 c. 1127 B.
Fratrem etiam incertum quodam modo videri, poffe audfor affirit. T. 5 c. 88 A.
Fratrem per adoptionem facere nemo poteft, nec fororem. Tom. 6 c. 1112 D.
Fratrem & natus, & adoptio facit. T. 9 c. 270 E.
Fratrem fratri teneri in id tantum, quod facere poteft, fi frater cum fratre agat. T. 9 c. 361 E.
Fratrem appellat judex major minorem judicem, minor majorem nequaquam. T. 10 c. 86 B.
A frate non rem ex pecunia, quam ei credidit, fibi comparatam, non properetes effe mihi tacite pignori obligatam nomine crediti. T. 9 c. 1196 A.
Fratres inter fe a matre profeftam dotem, vel donationem propter nuptias conferunt. T. 3 c. 679 C.
Fratres olim præferebantur parentibus. T. 2 c. 1142 B.
Fratres conforores qui fint. Tom. 1 c. 1021 B.
Fratres arvales. T. 3 c. 299 C. D.
Fratres germani, & confanguinei qui dicantur, & quomodo differant. T. 5 c. 544 D. E.
Fratres nothi quinam fint, & quinam tantum effe exiftimentur. T. 5 c. 88 A.
Fratres cum fint duo, & uterque exheredatus extraneo fcripto, fi annus ex fractibus defertis retraftum agat, & in totum teftamentum refcindat, an refcindatur & propinqui fubftituto. Tom. 7 col. 901 E. & c. 902 A.
Fratres ex eadem matre nobis effe cuniores, quam matre diverfa. T. 7 c. 1110 E.
Fratres an confertat dotem, vel donationem propter nuptias a patre, vel matre profectam. Tom. 8 c. 1 A.
Fratres fimul fuccedentes matri an conferant invicem donationes fimcurrat. T. 7 c. 109 A. B.
Fratres capite minuti non fint confanguinei, nec etiam fratres uterini. T. 8 c. 184 A.
Fratres germani fint confanguinei, & forores germanæ. Ibidem A. B.
Inter fratres qui gradus obfervetur. T. 8 c. 217 B.
Fratres in jure confanguinei dicuntur. T. 9 c. 1147 B.
Au fratres excludant matrem jure veteri. Tom. 9 c. 458 C. an jure novo fuccedat cum fratribus. Ibidem.
Fratres invicem teneantur in id, quod facere poffunt. Tom. 10 col. 640 A.

Fra-

Fratrer vulgo quæsiti inter se sunt cognati. T. 10 c. 779 E.
Fratrueles qui sint. Tom. 3 col. 149 C. & Tom. 10 c. 521 A.
Fratrum appellatio quodammodo mear usque ad 6 gradum. Tom. 3 c. 149 C.
Fratrum varia genera. Ibidem A.
Fratrum multiplex differentia. T. 2 c. 1121 D. & seq.
Fratrum soli filii sunt patres repræsentant. T. 5 c. 1143 A.
Fratrum appellatione an etiam forores contineantur. Tom. 6 c. 744 B.
De fraudati vestigialis crimine quid statuit Papinianus. T. 4 c. 1368 B.
Fraudationis creditorum causa quæ actio competat. Tom. 5 col. 787 A. B.
Fraudator, cujus bona distracta sunt, quod habeat privilegium. Tom. 8 c. 659 E. & c. 700 A.
Fraudatoris definitio. Tom. 3 c. 331 D.
Fraudatori ex antegesto nulla est actio. T. 3 c. 333 B.
Fraudatorium interdictum. Vide, Interdictum fraudatorium.
Non fraudatur eo, quod habet, non videtur quis; nec etiam fraudatur eo, quod non habet. Tom. 4 c. 795 B.
Fraudatorium interdictum quodnam dicatur. Tom. 8 col. 1207 E. & c. 1208 A.
Fraus an sit dolo esse possit. T. 1 c. 958 B.
Fraus in pretio emptionem an infirmet. T. 1 c. 1186 E.
Fraus absque non debet, dolus absque debet. T. 2 c. 1132 B.
Fraus, idem ac colludo. Tom. 2 c. 643 C.
Fraus immodica, quam in vendendo perpessus est venditor, emendatur, non etiam ea, quam perpessus est emptor. Tom. 3 c. 683 E.
Fraus commento adoptionis admitti non debet. Tom. 4 col. 856 B.
Fraus non sit legi Falcidiæ, sed heredi, si jus suum diminuat. T. 4 c. 1170 E.
Fraus, & circumscriptio in contractibus, ultra dimidium justi pretii, aut mercedis fieri non debet. T. 5 c. 523 A.
Fraus, & dolus quomodo, & unde existant. T. 5 c. 480 E.
Fraus, & dolus quomodo differant. Ibidem.
Fraus in contractibus, si non sit immodica, concessa est. T. 5 c. 523 A.
Fraus non sit legi Falcidiæ, si heres suum deminuit, aut ea non utatur. T. 5 c. 511 C.
Fraus, quæ dolum habet, non permittitur. T. 8 c. 802 B.
Fraus pro pœna an aspiratur. T. 8 col. 585 D. E.
Fraus a pœna distinguitur. Ibidem D.
Fraus quid. T. 8 c. 801 E. & c. 804 D.
Fraus etiamsi non superet dimidium justi pretii, minor succurritur restitutione in integrum. Tom. 9 c. 374 C.
Fraus tutoris, vel curatoris vitio vertitur. T. 9 c. 584 A.
Fraus (imper excepta videtur ex generali transactione. Tom. 10 c. 613 A.
Fraudis, ac doli differentia. Tom. 1 c. 1359 C.
Fraudis suspicio in votorum festinatione, an in nuptiis contrahendis intercenat. Tom. 4 col. 856 C.
Fraudis suspicio num cesset in nepote suscepto in adoptiva familia ex adoptivo filio. Ibidem B.
Fraudis conscii inventum non agnat. T. 6 c. 10 C.
Fraudis interpretatio quomodo in jure civili consideretur. Tom. 3 c. 801 E.
Fraudem patris consqui non est hæredum, ne poſſ mortem quidem. T. 1 c. 710 A.
In fraudem filiorum, vel parentum ad alienata revocanda jure nulla actio competit. Tom 4 col. 379. D.
In fraudem creditorum ad alienata revocanda competit Paulliana. Ibidem C.
In fraudem creditorum data liberatas ipsis res irrita est. Tom. 4 c. 1372 B.
In fraudem alterius quo casu quis conditium mutare possit. Tom. 4 c. 90 C.
In fraudem creditorum alienata revocantur actione Pauliana. T. 6 c. 181 D.
In fraudem patroni alienata revocantur actione Fabiana. Ibidem D.
In fraudem creditorum liberatas an denuo. Tom. 6 c. 421 E. & c. 422 A.
In fraudem creditorum alienationes factæ an valeant. Tom. 6 col. 421 E.
In fraudem patronorum alienata actione Calvisiana, vel Fabiana an revocentur. Tom. 8 col. 208 B.
In fraudem liberorum, & parentum alienata an revocentur. Ibidem.
Si in fraudem patroni a liberis alienatio facta est. T. 9 c. 639 E. & c. 640 A. & seq.
In fraudem creditorum an manumittantur. T. 9 c. 965 E. & c. 966 A. & seq.
In fraudem alienata an revocari debeant. T. 9 c. 1335 A. & seq.
In fraudem creditorum liberatas data an valeant. Tom. 8 c. 801 E.
Fraudum confusendo mala fide possessionis præsumptionem induit. T. 2 c. 1046 A.
Fritillus ludi species. Tom. 1 c. 757 D.
Frivola. Vide, Vafa villa.
Frivola quæsum fiat. T. 10 c. 428 D.
Frivolaria noxia, Frivolaria res. T. 4 c. 902 B.
Frivolum (inquit Isidorus) est res ut quæ fæ, & fluxa motis non stabile diffidium. Tom. 4 c. 1436 B. C.
Frivolum unde deducitur. T. 4 c. 994 B.
Frivolum, jurgium, & diffidium conjugum disturpum non facit. T. 7 c. 556 D. E.
Frona Genio confecrata. T. 1 c. 1152 A.
Frons hæreditorum non est frons. T. 10 c. 815 B.
Frucificum quidquid est, an fit & fructuosum. Tom. 10 col. 106 C.
Fructaria stipulatio. T. 5 c. 591 A. & c. 863 B. C. Vide, Stipulatio fructuaria.
Fructaria cautio. T. 5 c. 592 A. & c. 863 B. C.
Fructuaria cautio, quæ proprietatis dominio datur ex edicto Prætoris. Vide, Cautio fructuaria.
Fructuaria in arca fi proprietarius fructuum poſſit, an actio competat. T. 7 col. 461 E. & c. 462 A.
Fructuaria mater bonorum, quæ habuit a priore marito, liberis suis tradat ex hoc mobilibus. T. 7 c. 470 A. & seq.
Fructuarias ædes si proprietarius deposuerit, vel incendierit, qua actione tenetur. Tom. 7 c. 461 B.
Fructuarius, ac dominus quo pacto doli invicem obstant. Tom. 1 c. 60 C.
Fructuarius pro domino in multis casibus habetur. Tom. 1 col. 1332 C.
Fructuarius rueri, & rescisere id, quod accepit, potest, nihil autem novi facere. Tom. 3 col. 21 D.
Fructuarius esse in possessione dicitur, non possidere. T. 3 c. 243 C.
Fructuarius in quibus dictat a domino. Tom. 4 c. 239 D.
Fructuarius an posit usumfructum pignori dare. Tom. 4 c. 1329 E. & c. 1330 A. in usu nihil est corporis, quod capi possit; in usufructu est commodum fructuum, qui corporalis sunt. Ibid. c. 1330 A.
Fructuarius proprietario de vitio operis, quod ædificat, forte caret. T. 5 c. 647 D. E.
Fructuarius quam diligentium, & custodiam præstare debet. Tom. 5 c. 865 C.

Fructuarius quod cuem experiri potest. T. 7 c. 502 B. C.
Fructuarius an posit proprietario suptiare novum opus. T. 7 c. 458 C.
Fructuarius an posit usumfructum vindicare, si dominus adificaverit in area fructuaria. T. 7 c. 461 E.
Fructuarius an vindicationem fundi habeat. Tom. 7 col. 402 B. item usumfructus. Ibidem.
Fructuarius proprietario quomodo cavere debeat. Tom. 7 col. 1322 A.
Fructuarius fé nontiaverit vicino novum opus, an remisso valeat. T. 7 c. 402 D.
Fructuarius non posſidet. Tom. 7 c. 590 A.
Fructuarius intendum habet jus fructuarii, sed non commoda. T. 8 c. 151 E.
Fructuarius quibus se gerat in syl. va cædua. T. 8 c. 513 D.
Fructuarius videtur naturaliter possidere. T. 8 c. 571 E. usumfructum quasi possidet. Ibidem.
Fructuarius non posſet vendere, vendendi autem potest confentire. T. 8 c. 757 C.
Fructuarius pater bonorum, qua habuit a priore uxore, an fatisfiet liberis. T. 9 c. 470 E.
Fructuarius, ad quem pertinet pignoris obligatio, ufucapere potest, & alienare. Tom. 9 c. 464 C.
Fructuarius an naturaliter posſidetur ipso utendi fruendi. T. 9 c. 1007 D.
Fructuarius non potest servum manumittere, in quo habet ufumfructum. Tom. 9 c. 512 C. manus posſet manumittere servum dotalem, si fit solvendo. Ibidem E.
Fructuarius vicino an posſit novum opus nontiare. Tom. 10 col. 160 A B.
Fructuarius promissor si plures heredes reliquerit, una ex heredibus non relinquetur id, quod fuperest ex fructibus, an ceteri teneantur in solidum. Tom. 10 c. 528 A.
Fructuarius an ab eo, cui legavit usumfructum mortis causa fideicommissum relinquere posſit. T. 10 c. 1053 D.
Fructuarius an posſit denuntiare novum opus. Tom. 10 col. 1180 C. D.
Fructuarius an habeat ius vindicandarum servitutum. Ibidem E.
Fructuarii servus ex duabus tantum causis fructuario adquirit; ex re fructuarii, & ex suis operis. T. 6 c. 97 A.
Fructuarii primum munus quod. T. 8 c. 513 E.
Fructuarius apud quem experiri posſit. T. 7 c. 502 B. C.
Fructuarius an posſit proprietario suptiare novum opus. T. 7 c. 458 C.
Fructuarius an posſit usumfructum vindicare, si dominus adificaverit in area fructuaria. T. 7 c. 461 E.
Fructuarius an vindicationem fundi habeat. Tom. 7 col. 402 B. item usumfructus. Ibidem.
Fructuarius proprietario quomodo cavere debeat. Tom. 7 col. 1322 A.
Fructuarius fé nontiaverit vicino novum opus, an remisso valeat. T. 7 c. 402 D.
Fructuarius non posſidet. Tom. 7 c. 590 A.
Fructuarius intendum habet jus fructuarii, sed non commoda. T. 8 c. 151 E.
Fructuarius quibus se gerat in sylva cædua. T. 8 c. 513 D.
Fructuarius videtur naturaliter posſidere. T. 8 c. 571 E. usumfructum quasi posſidet. Ibidem.
Fructuarius non posſet vendere, vendendi autem potest confentire. T. 8 c. 757 C.
Fructuarius pater bonorum, qua habuit a priore uxore, an satisfiet liberis. T. 9 c. 470 E.
Fructuarius, ad quem pertinet pignoris obligatio, ufucapere potest. T. 9 c. 1391 A. B.
Fructuarius obligare usumfructum pignori potest, & alienare. Tom. 9 c. 464 C.
Fructuarius an naturaliter posſidetur ipso utendi fruendi. T. 9 c. 1007 D.
Fructuarius non potest servum manumittere, in quo habet ufumfructum. Tom. 9 c. 512 C. manus posſet manumittere servum dotalem, si fit solvendo. Ibidem E.
Fructuarius vicino an posſit novum opus nontiare. Tom. 10 col. 160 A B.
Fructuarius promissor si plures heredes reliquerit, una ex heredibus non relinquetur id, quod fuperest ex fructibus, an ceteri teneantur in solidum. Tom. 10 c. 528 A.
Fructuarius an ab eo, cui legavit usumfructum mortis causa fideicommissum relinquere posſit. T. 10 c. 1053 D.
Fructuarius an posſit denuntiare novum opus. Tom. 10 col. 1180 C. D.
Fructuarius an habeat ius vindicandarum servitutum. Ibidem E.
Fructuarii servus ex duabus tantum causis fructuario adquirit; ex re fructuarii, & ex suis operis. T. 6 c. 97 A.
Fructuarii primum munus quod. T. 8 c. 513 E.
Fructuario adversus proprietarium quæ actio dari posſit. Tom. 5 c. 150 B.
Fructuario vendente usumfructum, quod transfeat in emptorem. T. 5 c. 542 D.
Fructuario adquirit servus. Tom. 6 c. 112 B.
Fructuario competit interdictum prohibitorium de itinere, vel alia privata. T. 6 c. 325 C.
Fructuario interdictum possessorio accommodantur. Tom. 7 col. 392 B.
Fructuario an danda sit vindicatio servitutis, fundo fructuario debitæ. T. 7 c. 480 C.
Fructuario cautio, se boni viri arbitratu ususum, an testamento remitti posſit. Tom. 7 col. 1045 B.
Fructuario an detur vindicatio servitutis. Tom. 7 col. 40 E. & c. 401 E.
Fructuario an detur actio furti. T. 7 c. 855 B.
Fructuario an detur nuntiatio novi operis, item vindicatio servitutum. T. 7 c. 401 E.
Fructuario, quæ præstatur via, perfunctæ fructuarii, vel hæredibus, qui ei legatus est. Tom. 7 c. 1355 C.
Fructuario uter licat pignori dare. T. 8 c. 614 D.
Fructuario an detur actio heredi præstiterunt fructuum a defuncto non perceptorum. Tom. 10 c. 1234 B.
Fructuario an servitutum vindicatio debeatur. Tom. 10 col. 260 A.
Fructuario an detur actio furti. T. 10 c. 855 A.
Fructuarius jus vindicandæ servitutis fundo fructuario debitæ, & vindicationem usumfructus non habet, sed de ususfructu confirisum tantum actionem de nuntiatione novi operis. T. 6 c. 398 B.
Fructuarium crisio facit, non debitio. T. 7 c. 1364 C.
Fructuarium inter, & mutuum an sit aliqua differentia. T. 10 c. 1184 A.
A fructuario fulet de modo utendi cautio interpositi. Tom. 1 c. 428 A.
Fructuosum non tantum quod est fructiferum, sed & quod utile, & commodum est, significat. T. 10 c. 106 B.
Fructus nomine quæ continentur. T. 1 c. 980 B.
Fructus dividi potest, usus non item. T. 1 c. 1211 C.
Fructus earum rerum, quæ nobis traditæ sunt, ufucapi posſunt. T. 1 c. 1212 E.
Fructus aut funt pendentes, aut fitu separati. Tom. 2 col. 1279 C. D.
Fructus, quandiu feo loco hæreant, fundi esse. T. 1 c. 1448 E.

Fructus pendentes, & fundum usam esse rem. T. 1 c. 1449 A.
Fructus pendentes rei immobilis sunt pars. Ibidem.
Fructus, qui folo cohærebant mortis testatoris tempore, an ad legatarium pertineant. T. 1 c. 431 C.
Fructus absolute fuos facere quid fit. T. 1 c. 1300 B.
Fructus facit fuos bonæ fidei possessor. Ibidem.
Fructus fine femine, fine opera, & cultura provenientes, non fiunt bonæ fidei possessoris. Ibidem A.
Fructus genealiter præstiti possessor fei alitor exeo tantum die, quo res in judicium deducta est. T. 3 c. 128 A.
Fructus, ex pignore percepti, in sortem imputandi. Tom. 3 c. 320 B.
Fructus perceptos post litem contestatam etiam a bonæ fidei possessore restituendos esse, quamvis eos petitor non fuerit percepturus. T. 1 c. 1393 B.
Fructus percepti, fumptibus deductis, restituendi. Tom. 1 c. 1488 C.
Quos fructus malæ fidei possessor petitori reputare debet. Tom. 3 c. 351 B.
Fructus præstat prædo ex eo die, quo res alienam invasit. Tom. 3 c. 128 A.
Fructus duplos reddit res alienæ possessor. T. 1 c. 486 A.
Fructus pecudum quinam sint, & quæ in illo habeantur. T. 1 c. 72 B. C.
Fructus percepti an veniant in petitionem hereditatis; & in actionem in rem specialiter effecto iudicis. Tom. 1 c. 288 D. E. & c. 289 A.
Fructus an pro cultura, & cura haberi possint. T. 1 c. 71 D.
Fructus aridi quinam sint. Tom. 2 c. 1089 C.
Fructus deductis impensis intelligunturTom. 1 c. 500 B.
Fructus pendentes pars sunt rei immobilis. T. 1 c. 1449 A.
Fructus in stipulationibus stricti, ex mora an veniant. Tom. 1 c. 1389 D.
Fructus sine usu an possit esse. T. 1 c. 922 D.
Fructus majores qui sint. Tom. 3 c. 128 A.
Fructus a malæ fidei possessore condici possunt, an tum quoque usu-fructus veniant. Tom. 4 col. 133 C. D.
Fructus dividitur inter proprietarium, & fructuarium pro ratæ ejus anni, quo finitus est usus fructus. T. 4 c. 293 C. Fructuarius in quibus differt a domino. Ibidem D.
Fructus in arbitratiis actionibus an veniant ex mora, & quid in fictis actionibus. T. 4 col. 573 C.
Fructus inter Dominum, & vassallum, quomodo dividendi sint, feudo commisso, & aperto. T. 4 c. 294 D.
Omnes fructus potestate conventionis mulieri cedunt, quos maritus non percepit tempore divortii. T. 4 c. 787 A. B.
Fructus superfui a quo retineri possint. T. 4 c. 1240 C.
Fructus fructus non est. T. 4 c. 109 D.
Fructus, qui femel facti sunt fideicommissarii, fine ejus facto heredis fieri nequeant. T. 4 col. 1232 A.
Fructus pendentes restituit malæ fidei possessor. T. 4 c. 1375 C.
Fructus restituit hereditatis, & hereditas differunt. T. 4 c. 1240 B.
Fructus naturi, & immaturi distinguuntur quæ. Tom. 4 col. 1117 E.
Inter fructus præcipuum, & partus accessorium differentia. Papinianus quæ. T. 4 c. 555 D. E.
Fructus reffe dicitur pars fundi, vel poft femenem. Ibidem E.
Fructus majores dicuntur dupli fructus, quin in restituionem veniunt. T. 4 c. 127 D.
Fructus an certum corpus augere intelligantur, ut ex corpore petito, & 286 petii intelligantur. Tom. 4 c. 286 A.
Fructus ab usuris in quo differant. T. 4 c. 132 B. C.
Inter fructus perceptos ante petitam hereditatem, & inter fructus, qui post petitionem hereditatis percipuntur, differentia quæ. Tom. 4 c. 887 C. ratio hujus differentiæ equalis. Ibidem.
Fructus usuris novis dumtaxat compensantur. T. 4 c. 892 C.
Fructus ante moram plerumque venire quantum in bona fidei judiciis. T. 4 c. 573 C.
Fructus medio tempore percepti ab hereditbus an fideicommissario teneantur. T. 4 c. 1240 A.
Fructus a bona fide possessore percepti, an fideicommissario teneantur. T. 4 c. 1193 B. C. an & Falcidiam imputentur. Ibidem C.
Fructus, aut causa fideicommissaria non præstantur, nisi hi, qui post moram edunt. T. 4 col. 1100 A.
Fructus pretii pecuniæ usura est. T. 4 c. 888 D.
An fructus legatorum, vel fideicommissorum præstentur ex die mortis ante moram. T. 4 c. 532 C.
An fructus pensionii anni in computationem veniant, fiout ultimi anni. T. 4 c. 291 B. C.
Fructus, & usuras an licitam habeant donationes? Tom. 4 c. 1136 D. usuræ non funt pars, fed fructus dotis. Ibidem c. 1140 D.
Fructus ex dote a viro bona fide percepti, & quasi in matrimonii onera consumpti, an domino sint restituendi. Tom. 4 col. 998 B.
Fructus exstantes vindicantur, consumpti condicuntur. T. 4 c. 889 A.
Fructus non hereditati, sed rebus ipsis accepto feruntur. T. 4 c. 1193 C.
Fructus percepti ante petitam hereditatem, quomodo petitio intelligantur. T. 4 c. 887 D. E.
Fructus percepti post petitam hereditatem quomodo petiti intelligantur. Ibidem E.
Fructus superfiui exstantes an fideicommissio continentur. T. 4 c. 1240 E. & c. 1241 A.
Fructus, quos creditor percepit ex fundo pignori dato, an imputentur in sortem. Tom. 6 c. 1030 C. D.
Fructus a bona fide exeptore percepti. Vide, Bona fide emptor.
Fructus dotis ij esse intelliguntur, qui deductis necessariis impensis fiftis eorum fructuum quærendorum, redigendorum, & conservandorum causa superfunt. Tom. 6 c. 41 C.
Fructus dotis pro oneribus matrimonii pertinent ad maritum ex die contracti, & in diem dirempti matrimonii. Tom. 6 col. 125 C.
Fructus dotis an pertineant ad maritum. T. 6 c. 121 B.
Fructus qui veniunt in rei vindicatione. T. 6 c. 92 D.
Fructus fuos non fiunt malæ fidei possessori in fundo alieno, etiamsi eos dominus non feverit. Ibidem B. C.
Fructus percepti domino adquirantur, etiamsi alius eos conseverit. T. 6 c. 93 B.
Fructus stantes, & exstantes in quo differant. Tom. 6 c. 33 D.
Fructus folo cedunt non femines. T. 6 c. 32 E.
Fructus, & operæ in idem jus recidunt. T. 6 c. 33 B.
Fructus quos cum restituuntur non deductis fumptibus fiftis redigendorum fructuum causa. Tom. 6 c. 41 D.
Fructus prædiorum ante moram percepti an in restituionem veniant, cum per se fuisset, ut ex-judicio restituatis jure hereditario. T. 6 c. 58 B.
Fructus, qui ante diem fideicommissi cedentem percepti sunt, an fideicommisso continentur. Ibidem D.
Fructus, qui hereditario jure percepti sunt, an imputentur heredi in Falcidiam. Ibidem.
Fructus fundi dotalis an fortis matrimonio dividantur inter virum, & uxorem pro ratæ temporis, quo matrimonium fletit. T. 6 c. 682. C. D.
Fructus pendentes an pars fundi esse cedente, ad quem pertinent. T. 5 c. 789 D.
Fructus mediitemporis, in emptione existentes, ad quem pertinjant. T. 5 c. 514 A.
Fructus percepti inter eos, qui diligentia, & opera domini prevenirunt, recipiantur. T. 5 col. 728 E.
Fructus, percepti ante litem contestatam, an in petitionem hereditatis veniant. Tom. 5 col. 365 B.
Fructus an semper intelligantur deductis expensis fructuum percipiendorum causa fiftis. T. 6 c. 892 D. E.
Fructus, quos creditor percepit ex fundo pignori dato, an imputentur in sortem. Tom. 6 c. 1030 C. D.
Fructus a bona fide exeptore percepti. Vide, Bona fide emptor.
Fructus dotis ij esse intelliguntur, qui deductis necessariis impensis fiftis eorum fructuum quærendorum, redigendorum, & conservandorum causa superfunt. Tom. 6 c. 41 C.
Fructus dotis pro oneribus matrimonii pertinent ad maritum ex die contracti, & in diem dirempti matrimonii. Tom. 6 col. 125 C.
Fructus dotis an pertineant ad maritum. T. 6 c. 121 B.
Fructus qui veniunt in rei vindicatione. T. 6 c. 92 D.
Fructus fuos non fiunt malæ fidei possessori in fundo alieno, etiamsi eos dominus non feverit. Ibidem B. C.
Fructus percepti domino adquirantur, etiamsi alius eos conseverit. T. 6 c. 93 B.
Fructus stantes, & exstantes in quo differant. Tom. 6 c. 33 D.
Fructus folo cedunt non femines. T. 6 c. 32 E.
Fructus, & operæ in idem jus recidunt. T. 6 c. 33 B.
Fructus quos cum restituuntur non deductis fumptibus fiftis redigendorum fructuum causa. Tom. 6 c. 41 D.
Fructus prædiorum ante moram percepti an in restituionem veniant, cum per se fuisset, ut ex-judicio restituatis jure hereditario. T. 6 c. 58 B.
Fructus, qui ante diem fideicommissi cedentem percepti sunt, an fideicommisso continentur. Ibidem D.
Fructus, qui hereditario jure percepti sunt, an imputentur heredi in Falcidiam. Ibidem.
Fructus fundi dotalis an fortis matrimonio dividantur inter virum, & uxorem pro ratæ temporis, quo matrimonium fletit. T. 6 c. 682. C. D.
Fructus pendentes an pars fundi esse censeantur. Ibidem E.
Fructus an veniant cum hereditate. T. 7 c. 014 C. D.
Fructus, qui non veniunt in restituionem, an impuntentur in Falcidiam. T. 7 c. 1503 C.
Fructus nomine comprehendantur arundo, & cædus fylva. Tom. 7 c. 910 E.
Fructus a Fructuario nondum percepti an heredi ejus debeantur. T. 7 c. 1308 A. & col. 1374 D. A.
Fructus annuos qui legat, an videtur usumfructum legare. Tom. 7 c. 1385 B. C.
Fructus an continenatur verbis, *quicquid ex hereditate ad te pervenit*. T. 7 c. 1419 D.
Fructus ante moram ex re legata percepti an debeantur. T. 7 c. 1022 A.
Fructus ejus anni, quo fructuarius decessit, an ad heredem ejus pertinent. T. 7 c. 1308 A.
Fructus, & prædia an refici dicantur. T. 7 c. 1384 B.
Fructus eorum reddere dicuntur. Ibidem.
Fructus futuri an possint legari per damnationem, aut per vindicationem. T. 7 c. 961 A.
Fructus an ex re venalis perceptos ante traditionem, an venditor emptori etiam præstare debeat. T. 7 c. 799 E.
Fructus legatorum ab additione, & ex die mortis collecti an vindicjentur. T. 7 c. 1022 B.
Fructus, qui feruntur in petitionem hereditatis, non feruntur etiam in actionem in rem specialem, & cur. T. 7 c. 204 E.
Fructus non tantum venire in confessoria servitutis; sed etiam in confessoria ususfructus. T. 7 c. 453 A.
Fructus autem percepti ante litem contestatam non omnimodo venient. Tom. 7 c. 473 A. B. bona fide consumpti non restituuntur, exstantes restituuntur. Ibidem B.
Fructus præteriti temporis in actionibus bonæ fidei, & arbitrariis veniunt, in fictis non nisi post litem contestatam percepti. T. 7 c. 474 A.
Fructus semper intelligi deductis sumptibus fiftis fructuum ferendorum colligendorum causa. T. 7 c. 524 A.
Fructus percepti ante diem fideicommissi an veniant in restituionem. T. 7 c. 1172 A.
Fructus pendentes pars fundi videntur. T. 7 c. 922 B.
Fructus pendentes funt, qui folo cohærent. Ibidem.
Fructus pendentes immobilibus fempar annumerantur ab Interpretibus. Ibidem D.
Fructus estimati non tantum percepto, sed etiam eos, qui percipi houeste potuerunt. T. 7 c. 303 E.
Fructus legatorio ex die mortis tantum debentur. Tom. 7 col. 1161 A.
Fructus preteriti in specialem actionem in rem non veniunt vi, aut potestate actionis, Tom. 7 c. 204 E.
Fructus duo significat, jus utendi fruendi, & corpus. T. 7 c. 1223 A.
Fructus majores qui dicuntur. T. 7 c. 618 D.
Fructus venire in actionibus personalibus. Ibidem.
Fructus pendentes venire fundo petito. T. 7 c. 234 A.
Fructus industriales possessor bonæ fidei an faciat suos pro cultura, & cura. T. 7 c. 309 E.
Fructus an rem sequantur. Tom. 7 c. 501 D.
Fructus suos fine fructu, aut fructuarius. T. 7 c. 335 A.
Fructus cogere, & fructus percipere quid sit. Tom. 7 col. 347 A.
Fructus an veniant in fideicommissaria hereditatis restitutione. T. 7 c. 914 C.
Fructus pars agri fuisse, & ob eos plures agrum venisse videtur. T. 7 c. 698 C.
Fructus pendentes qui sint, Tom. 7 c. 799 E.
Fructus percepti ante hereditatis restitutionem an imputentur in Falcidiam, dotem, debitum. Tom. 7 c. 1505 A. B.
Fructus, qui non veniunt in restituionem hereditatis, an imputentur in Falcidiam. Tom. 7 c. 1503 C.
Fructus, sive æstimatio, & omne id, quod interest, veniunt ex mora in bonæ fidei contractibus, item in legatis, & fideicommissis. T. 7 c. 1343 D.
Fructus, vel quæ pro fructibus habentur, an veniant in hereditatis restitutionem. Tom. 7 c. 1501 E.
Fructus rei est, vel pignori dare licetere. T. 8 c. 695 E. & c. 794 E. c. 802 E.
Fructus appellatio, & quæ sub ea. T. 8 c. 548 A.
Fructus dupli qui. T. 8 c. 558 A.
Fructus natura provenit. Tom. 8 c. 576 B.
Fructus omnis Jurisconsultis glans. T. 8 c. 514 C.
Fructus pars non est rei. T. 8 c. 506 C. D.
Fructus consumpti a malæ fidei possessore condicuntur. Tom. 9 c. 239 A. exstantes vindicantur, non condicuntur. Ibidem.
Fructus pignoris imputari in fortem debiti, vel usuras, fusue debentur, non tantum percepto fructus; sed etiam percipiendo. T. 9 col. 296 A. si fructus superent

rent debitum, ut superfui reddatur. Ibidem B.
Fructus, & partus an veniant in rei vindicationem. Tom. 9 col. 517 A.
Fructus intelligi deductis iuris sumptibus. Tom. 9 col. 1036 A.
Fructus, & partus an veniant in hereditatis petitionem. Tom. 9 c. 517 A.
Fructus pignoris an in debitum imputentur. Tom. 9 col. 196 A. & seq.
Fructus quando veniant in actionibus bonæ fidei. Tom. 9 col. 863 C.
Fructus cui veniant in repetitionem dotis, & qui non veniant. Tom. 9 c. 512 A. & seq.
Fructus minuuntur sumptibus. T. 9 c. 1086 B.
Fructus dupli, & simpli. Ibidem D.
Fructus maiores dicuntur fructus dupli. Ibidem E.
Fructus percepios ut reddere debeat emptor, si solut stipulere, quod pretio deest. Tom. 9 c. 374 B.
Fructus percepti ante editionem hereditatis eam augent. T. 9 c. 517 B.
Fructus rerum immobilium, & mobilium mala fide possessorum. T. 9 c. 519 B.
Fructus consumptos ante litem an præstet malæ fidei possessor. Ibidem C.
Fructus, partus, & reditus an differant. T. 9 c. 517 D.
Fructus omnes quocunque tempore percepti veniunt in petitione hereditatis. T. 9 c. 150 C.
Fructus legati, & fideicommissi quando cedant. Tom. 9 c. 514 D. & seq.
Fructus non esse confiat, qui superfuit deductis impensis. Tom. 9 c. 476 D. excepto uno casu. Ibidem.
Fructus competentes, & liquidi. Ibidem.
Fructus rei venditæ pertinent ad emptorem ex die contractus etiamsi res vendita tradita non fuerit. T. 9 c. 540 B.
Fructus quando compensantur cum usuris pretii. Tom. 9 col. 374 B.
Fructus ut reddantur a malæ fidei possessore. T. 9 c. 1089 A.
Fructus in commune percipendi qui. T. 9 c. 61 C. & seq.
Fructus futuri an possint emi. T. 10 c. 38 A.
Fructus cum percepti sint, tunc actio incipit de fructibus debitis per stipulationem. Tom. 10 c. 77 E. & c. 78 A.
Fructus omnes cujuscumque generis statim adquiruntur bonæ fidei possessori pleno iure, ita tamen ut quandoque aliqui domina restituere teneatur exhiantes, consumptos nullo modo. Tom. 10 c. 100 C.
Fructus quomodo dividantur inter virum, & mulierem, divortio facto. T. 10 c. 168 C. & seq.
Fructus quomodo adquiruntur ufructuario. T. 10 c. 183 A.
Fructus 3 solo separati, & exhausti, adquiriti bonæ fidei possessori an restituendi sint domino. Ibidem B.
Fructus fundi dotalis, qui pendebant divortii tempore, licet adquantur mulieri, quomodo tamen maritio restituendi sint. Ibidem B.
Fructus regulariter non est fine usu, accidit tamen interdum, ut sit fine usu. T. 10 c. 497 E.
Fructus maiores quinam sint. T. 10 c. 497 E.
Fructus percepti ex re propria heredis ei legata, an imputentur in Falcidiam. T. 10 c. 402 A.
Fructus fideicommissi pari, aut legati ante mortem, vel editionem percepti, an imputentur in Falcidiam. Ibidem B.
Fructus an imputentur in dotem. Ibidem.
Fructus an imputentur in quartam naturæ. T. 10 c. 402 B.
Fructus inveniri in hereditate an veniant in restitutionem. Ibidem C.
Fructus compensantur cum usuris pretii. T. 10 c. 655 D.
Fructus quinam sint tacito pignori obligati. T. 10 c. 702 B.
Fructus an veniant in actione ex stipulatu post litem contestatam. T. 10 c. 753 A.
Fructus omnes post perfectam venditionem, etiam ante traditionem pertinent ad emptorem. Tom. 10 c. 766 D.
Fructus sunt ex re ipsa. Ibidem.
Fructus, quos ante venditionem perfectam emptor mala fide percepit ex re, quæ postea ei vendita est, veniunt in actione venditi. T. 10 c. 1012 C.
Fructus an teneatur restituere, qui negavit eos restituere, quod ad eum pertineret ex hereditate. T. 10 c. 1109 E.
In fructibus homo esse non potest, & cur. T. 9 c. 61 B.
In fructu ipse numerentur. Tom. 8 c. 695 E. & c. 704 E.
In fructu quæ res veniunt, & quæ non veniunt. T. 9 c. 512 D. E. & c. 513 A. B.
Inter fructum, & causam quæ differentia. T. 4 c. 1098 D. & quid sit fructus, & quid causa exemplis declarat auctor. Ibidem D. E.
Fructuum adquisitionem inchoat perceptio, consumptæ consumptio. T. 1 c. 1398 E.
Fructuum consumptio conciliat adquisitionem, quæ non fuerat antea perfecta. T. 1 c. 1400 E.
Fructuum usura. Vide, Usura.
Fructuum dividendorum ratio, quæ servatur inter virum, & uxorem, an ea quoque servetur inter ufructuarium, & proprietarium. T. 4 c. 293 C.
Fructuum vicem obtinere usuras, nec ab his separari debent. T. 4 c. 573 C. & c. 675 E.
Fructuum perceptorum incrementum, pendente conditione, contractus recipit, fideicommissum vero non. T. 4 c. 1190 E.
Fructuum perceptorum usura post litem contestitam utrum præstetur, & an hoc in utroque possessore tam bona, quam malæ fidei locum habeat. T. 4 c. 888 B.
Fructuum vicem usuræ obtinere possidentes juris, non naturæ, & ex obligatione descendunt. Tom. 4 c. 1127 B.
Fructuum divino fundorum quomodo faciendæ poli divortium. T. 4 c. 191 B. C.
Fructuum vicem obtinet usura. T. 4 c. 1331 C.
De fructuum conditione. Tom. 7 c. 473 B.
Fructuum pendentium corpus non est separatum a fundo. Tom. 7 c. 322 C.
Fructuum conditio post quinquennium cessat. T. 7 c. 640 C.
Fructuum emptores qui fuit, & dicuntur. T. 7 c. 1315 C.
Fructuum perceptorum ratione an quis fideicommisso onerari possit? T. 7 c. 980 B. E. & c. 981 A.
Fructuum verbo non jus, sed corpus significari. T. 7 c. 1385 C.
Fructuum ratio, quæ in actione Fabiana, & Calvisiana habeatur. T. 8 c. 801 D.
In fructuum restituendorum causa fuit pares, five fint bonæ fidei, five malæ fidei possessores. T. 9 c. 1086 D.
Fructuum quæstionem non finiri fabulæ illiusce poetæ, vel hypothecaria præscriptione 30 vel 40 annis. T. 9 c. 1043 E. & c. 1044 A.
Fructuum usura. T. 9 c. 344 D.
Fructuum perceptio quando fructuarius eft. T. 9 c. 1103 C.
Fructuum vicem obtinent usuræ. T. 9 c. 112 D.
Fructuum ante litem moram percepturum pretia, & usuras præstare debet malæ fidei possessor, post litem non debet. T. 10 c. 404 B.
Fructuum perceptorum usuræ ante litem non præstantur. T. 10 c. 465 C.
De fructibus duplic tres Digestorum loci. Tom. 3 col. 127 E. & c. 128 A.
De fructibus illius anni, qui divortium factum est, inter virum, & uxorem dividendis. T. 3 c. 405 E.
De fructibus perceptis post litem contestatam ufuræ præstantur ab utroque possessore; de perceptis vero ante litem contestatam adquatenus tantum. Tom. 4 c. 888 C.
A fructibus separantur usuræ tribus casibus. T. 4 c. 571 D.
A fructibus usuræ quid differant. T. 4 c. 122 B.
An pro fructibus accipiantur pensiones prædiorum urbanorum. T. 4 c. 1127 C.
A fructibus partus separari. Tom. 4 c. 511 B. & c. 551 E.
Fructibus percipiendis, & diffrahendis qui præponitur, an fit plusquam villicus. Tom. 5 c. 430 D.
In fructibus percipiendis bonæ fidei possessor item suta habet, quod dominus. T. 6 c. 31 B.
In fructibus percipiendis magis consperti fuit ius, ex quo percipitur, quam fenoris, ex quo oriuntur, stipiti. T. 6 c. 31 B.
De fructibus maturis pendentibus, quos fur decerpit, vel defecuit. T. 6 c. 320 A.
De fructibus rei pignoratæ. Tom. 7 c. 640 B.
De fructibus percipiendis post litem contestitam quemlibet possessorem teneri. T. 7 c. 704 D.
De fructibus ex re communi percepis in rem communem. T. 7 c. 980 B.
De fructibus percepis, & percipiendis tenetur possessor malæ fidei. T. 7 c. 321 D. E. & seq.
De fructibus rei petitæ judicio in rem. T. 7 c. 393 E. & col. 394 A. & seq.
Fructibus augetur hereditas. T. 9 c. 150 C.
De fructibus si nihil pronuntiarit judex, integra est victori actio de fructibus. T. 9 c. 1088 B.
De fructibus, & usuris legatorum, aut fideicommissorum. Tom. 9 c. 860 E. & c. 861 A. & seq.
De fructibus, & litium expensis. T. 9 c. 1086 A. & seq.
In fructibus numerantur pensiones prædiorum urbanorum. Tom. 9 c. 512 E.
Fructum appellatione quæ continentur. T. 1 c. 437 C.
Fructum duo genia genera, frumentum, & leguminis. Ibidem.
Fructum omne genus a locutio, & maribus accidittur, & arroditur. T. 3 c. 448 C.
Fructum nomine quæ veniant. T. 3 c. 679 A.
Fructum appellatione quid proprie continetur. T. 3 c. 547 D.
Fructum ulterior nudo pudo præstantur. T. 10 c. 985 A.
Frui est fructus percipere, quæ res divisimem recipit. T. 4 col. 138 A.
Frui pro parte posfumus, uti pro parte non posfumus. Ibidem B.
usufructus in fructuoso consistit, cetera servitutes in utendo. Ibidem.
Frui pro parte posfumus, uti pro parte, & pro parte non uti, non posfumus. T. 7 c. 1389 C.
Fruitio animalis quid sit. Tom. 10 c. 658 C.
Fruitura publica ut expendi debeat. T. 3 c. 691 A.
Fruitura quid. T. 8 c. 547 D.
Fruituriæ tetiere venales furunt. T. 7 c. 1116 B.
Fruitura quinam sint, & an excusentur a tutela. T. 10 col. 856 A. Vide, Mensures.
Frumentarius mensor. Tom. 3 col. 501 D. E. & Tom. 4 col. 1128 D.
Frumentarius canon. Tom. 9 c. 369 D.
Frumenti libra non sunt. Tom. 7 c. 631 B.
Frumenti thecæ an utatur legato frumento. T. 7 c. 1178 A.
De frumenti acervis cum alio confusis. T. 7 c. 120 A. de ejus vindicatione. Ibidem B.
Frumenti acervus comparatur grex. T. 7 c. 126 E. & c. 127 A.
Frumenti, olei modio legato, an videatur corpus, vel quantitas legata. T. 7 c. 1017 B.
Frumenti proprie incertum pretium fit nonnunquam, ut frumenti credito eiusdem materiæ accessiones fopa legitimum modum adimittantur. T. 10 c. 648 C.
De frumento urbis Constantinopolitanæ. T. 1 c. 812 B. C.
De frumento Alexandrino. Tom. 1 c. 815 A. B.
Frumento mutuo dato, & petito conditione triticaria, ad quod tempus obligatio ejus ducatur? T. 7 c. 740 B.
De frumento duorum confusio. T. 7 c. 1120 A.
In frumento quæ sit ufura. Tom. 9 c. 338 C.
Frumentum Gallis *blaetum* dicitur, a Græcis πύρος. T. 1 col. 1216 E.
Frumentum ex alienis spicis fopa excusseffe, quis dominus frumenti existat. T. 3 c. 379 B.
Frumentum deficiens. T. 6 c. 329 A. aliud demessum, & defectum, aliud tritum, & perfecte collectum. Ibidem.
Frumentum alienum fopa in mare effuderit, qua actione teneatur. T. 7 c. 851 C.
Frumentum est nomen generis. T. 7 c. 1247 A. an res legati perfecta. Ibidem.
Frumentum fopa permittat in suo fundo ferere, postea non patiatur fructus metere, qua actione teneatur. T. 7 c. 852 D. E.
Frumentum percipere quid sit. T. 7 c. 547 A.
Frumentum admittur, non appenditur. T. 7 c. 631 B.
Frumentum exceptum quodnam intelligatur in fundi venditione. T. 8 c. 627 B.
Fruffes nihil facit natura, nec homo prudens. T. 4 c. 261 C.
Fruftratio. T. 1 c. 875 B.
Fruftratio fpei fub dimino comprehenditur. T. 1 c. 374 E.
Fruftratio nihil eft aliud, quam mora. T. 7 c. 591 C.
Fruftrare pro continuare. Tom. 3 c. 433 A.
Fruftrari a Papiniano dicitur consumuat, & cur. Tom. 4 col. 875 B.
Fruftrator eft, qui litem, & judicem, & adversarium fruftratur. T. 9 c. 137 D.
Fugare quid. T. 1 c. 798 D.
De Fufidio jurisconsulto loci quidam adnotati. Tom. 3 col. 5 D. E.
Fufidius jurisconsultus equis, & quadrigis fuerit. Ibidem D. E.
Fugari in fuga ferui, etiamsi furiosus non fint, cur nec vendi, nec donari poffunt. T. 3 col. 491 D. E.
Fuga feruorum fpecies eft furti. T. 1 c. 379 A.
Fuga imputari folet cafui, non culpæ, & quæ ratio fit. Tom. 5 c. 186 A.
Fuga feruorum cafibus fortuitis annumeratur. T. 5 c. 565 B.
Fuga ferui damnofa effe non potest. T. 5 c. 714 E.
Fuga feruorum cafui fortuito annumeratur. T. 3 c. 317 B.
Fuga ferui an ufucapio interrumpatur. T. 5 c. 286 B. C.
Fuga feruorum ut interveniat, neve dominis poffeffio eorum ceffet, ante contra rationem juris fingularia quædam concefla funt. T. 5 c. 609 D.
Fuga feruorum non potest dominus eveniente poffeffione fua, vel poffeffione aliarum rerum. Tom. 6 c. 228 C.
Fuga feruorum dominis fuis nulla res aliena potest effe damnofa. Ibidem D.
Fuga propriam eft feruorum vitium. T. 7 c. 765 E.
Fuga feruorum fpecies furti intelligitur. T. 9 c. 618 C.
Fuga, & furtum feruorum probra, vitia consulta, & proximia. Ibidem D.
Fuga magnam fufpicionem facit. T. 9 c. 190 D. E.
In fuga ferui qui nec vendi, nec donari poffunt. T. 9 c. 616 A.
Fuga eft quid furtum. Tom. 10 c. 857 E.
Fuga argumentum. Tom. 3 c. 180 E.
Fuga vitium, cum antiquius fit venditione, refpondo ferui tormentis dicito exploratum eft. T. 4 c. 975 A.
Fugientes vocantur rei. Tom. 9 c. 134 B.
Qui fugit, fere fefipfum accufat. T. 9 c. 190 E. & Tom. 10 c. 499 E.
Fugitivarii quinam videantur. T. 3 c. 120 B.

Fugitivarius quilnam sit. Tom. 10 c. 455 A.
Fugitivi pedum amputatione coerceri solebant. T. 3 c. 174 B.
Fugitivi compungi solent notis, vel literis. Ibidem A.
Fugitivi an quæri, & comprehendi possint in fundis fiscalibus. T. 3 c. 615 A.
Fugitivi non agniti cujusnam officio conquirendi. Ibidem.
Fugitivi servi non sunt in potestate domini. T. 1 c. 412 B.
Fugitivi, vel furis servi nomine an venditor evictionem præstet. T. 7 c. 768 D.
Fugitivi an in numerum servorum adscribantur. T. 8 c. 6 c. 901 A.
De fugitivis servis. T. 9 c. 615 B. & seq.
Fugitivorum notæ, & supplicia. T. 1 c. 174 A.
Qui fugitivum celat, fur est. T. 2 col. 379 A. & Tom. 9 col. 618 C.
Fugitivum qui celat, fur dicitur. T. 5 c. 470 B.
Fugitivum, vel furem servum fugisse scienes vendat, quomodo emptori teneatur. Tom. 7 col. 766 A.
Fugitivum animus folus non facit. T. 8 c. 639 D.
Fugitivus servus. Vide, Servus.
Fugitivus servus cur vendi possit. T. 7 c. 797 A.
Fugitivus servus. Tom. 7 c. 661 B. Vide, Servus fugitivus.
Fugitivus & ex animo, & ex facto æstimandus. T. 8 c. 639 E.
Quod fuit alienus (inquit Varro de re rustica) ut id fiat meum, aliquid intervenire necesse est. T. 4 c. 1457 E.
Fulgolus Cæsarium merito reprehendit. T. 5 c. 608 C.
Fulgolus annotavit contra Bartolum, in disjunctivis obligationibus non esse multiplicem, sed annuum, & perpetuum. Tom. 5 c. 518 D.
Fulgolus notatur. T. 6 c. 70 E.
Fullo vestimenta mea sua culpa amisit. T. 9 c. 220 D.
Fullones a muneribus civilibus excusantur. T. 2 c. 767 C.
Fullonum officia. T. 1 c. 1 A.
Fullonum est curare, lavare. T. 7 c. 859 C.
Fulmen patrum est exheredatio, & abdicatio. T. 9 c. 1307 D. Vide, Abdicatio.
Fulminis effectus varii. Tom. 6 c. 448 C.
Fumo pretiat, qui fumos vendidit. T. 9 c. 1176 D.
Fumum vendere. Tom. 3 col. 198 E.
Fumum vendere quid. T. 9 c. 216 C.
Functio dotis pacto mutari non potest. T. 1 c. 10 E.
Funda, idem, crumena. Tom. 3 c. 281 A.
Fundus, & locus distinguunt. T. 1 c. 83 E.
Fundus est nomen juris. Tom. 1 c. 1209 C.
Fundus est rusticum prædium. T. 3 c. 117 E.
Fundus pertibulus quis dicatur. T. 3 c. 473 E.
Fundus vectigalis. T. 1 c. 659 D. E.
Fundus infructus qui. T. 1 c. 131 A.
Fundus inter locos via, aut semita non dividitur. T. 3 c. 397 D.
Fundus confiscari debet, in quem dominus aquam derivavit ex aquæ ductu publico. T. 2 c. 828 B.
An fundus communis, communi servire possit. T. 4 c. 165 B.
Fundus non est vicatim simpliciter, sed & utrubium. T. 4 c. 290 D.
Fundus sterilis sit sæpe nostra industria fertilis. T. 4 c. 805 D.
Fundus in Italia est is, qui fert & messes, & vindemias, poma, & nuces. T. 4 c. 200 D.
Fundus fructuarii infructuum esse non potest, & cur. T. 4 c. 1123 B.
Fundus infructus legatus. Vide, Usufructus. Vide, Legatum.
Fundus dotalis qui dicatur. T. 5 c. 357 B.
Fundus dotalis sub qua conditione datur. T. 5 c. 391 D.
Fundus coparcitur possessus ut inteliigatur, quæ requiratur. T. 5 c. 706 C.
Fundus emphyteuticarius. Vide, Fundus vectigalis.
Fundus est totum; partes, aut quæ partes ejus dicæ, proprietas, & usufructus. T. 6 c. 3 B.
Fundus vectigalis, & fundus emphyteuticarius idem est. Tom. 6 c. 264 D.
Fundus ille mihi est emptus, & Titio, an in tertium, an in totum venditio constitut. Tom. 7 c. 721 A. B.
Fundus fire venditur sub formula *ut maximus est*, sive non, an liber præstandus sit. T. 7 col. 718 D. E.
Fundus an sit ex numero earum rerum, quibus plures singuli in totidem ut sic non possunt. Tom. 7 c. 1350 A.
Fundus communis quomodo dividatur certis respectibus inter locos. T. 7 c. 772 B. & eius variæ species. Ibidem C.
Fundus dari ab videatur ab eo, qui excipit usumfructum. Tom. 7 c. 1345 D.
Fundus dominus si pluribus communis sit, an singulis detur actio in solidum, & an unius victoria ceteris prosit. T. 7 c. 453 C.
Fundus dotalis an per partes detinet esse dotalis. T. 7 c. 1416 C.
Fundus ex die relictus si in an dies expectanda sit. T. 7 c. 1380 A.
Fundus legatus si fervisit fundo hereditatis, an per additionem hereditatis servitus confundatur. T. 7 c. 1010 A.
Fundus legatus si fervisit fundo legatarii, an agnito legato servitus confundatur. Ibidem.
Fundus modo acciptur pro jure ipsius fundi, modo pro corpore ipso fundi. T. 7 c. 1401 E.
Fundus fervicens si communis sit plurium, an singuli conveniantur in solidum. T. 7 c. 453 E.
Fundus fervicens legatus an liber præstandus sit. T. 7 c. 403 C.
Fundus si ita vendatur, *uti optimus maximus est*, an fit ambigua ratio. Tom. 7 c. 717 E. & col. 718 A.
Fundus si legatus sit, ut legatarius hereditatem adeat, si heres illi noluerit, & legatarius accepta facta, an videatur conditio impleta. T. 7 c. 1059 A.
Fundus si legatur uni, & alteri eiusdem fundi ususfructus, an usufructus pars ad eum communicetur. T. 7 c. 1354 B. C.
Fundus si legatur excepto æstifilio, quæ exceptione videatur. Tom. 7 c. 1057 D. E.
Fundus si fit communis inter me & te, an ego, vel tu, vitionitier, aut viam cedere possim. T. 7 c. 1431 D.
Fundus si pars dote centum uxori, idemque fundus alii legatus sit: quod illi Falcidia auferet, an pro plus vindicet? an ipsi, quia amplius fit in dote. T. 7 c. 1421 D.
Fundus si fit in dotem, vel alia res corporea, an minuatur per imaginem necessario factam. Tom. 7 c. 1400 A.
Fundus pro nuda proprietate acciptur in testentis, & adjudicationibus judicis inter mediandas, & communi dividuado. T. 7 c. 906 B.
Fundus si in emphyteusim datus sit inter privatos, an ejus possit communi dividundo, vel familiæ ercisundæ. T. 7 c. 586 C. D.
Fundus alienus an, & quomodo legari possit. T. 8 c. 990 D.
Fundus alienus bona fide emptus, cujus usufructus alienus est, an usucapi possit. T. 8 c. 307 D. E.
Fundus alienus bona fide emptus an usucapi possit. Ibidem D.
Fundus bona fide emptus, venditoris creditoribus pignoratus an usucapi possit. Ibidem.
Fundus, & locus differunt. Tom. 8 c. 534 E. & c. 535 A.
Fundus non intelligitur in hereditate, nisi ex ea fit. T. 8 c. 535 B.
Fundus quid. T. 8 c. 572 B. & T. 9 c. 478 A.
Fundus est res soli qualiiber. Ib. B.
Fundus quid proprie. T. 8 col. 534 E. & c. 535 A.
Fundus. Vide, Prædium.
Fundus vectigalis est emphyteuticarius. T. 9 c. 415 A. & (sq.
Fundus dotalis an possit alienari. T. 9 c. 527 C. D. & seq.

Fundus est prædium rusticum. T. 9 c. 550 B.
Fundus, & ædes in quo differunt. T. 9 c. 1202 D.
Fundus vendi, donari, in dotem dari non potest, hoc censu, vel reliquis. T. 9 c. 578 E.
An fundus fit fructuosior apertis lapidicinis? T. 10 c. 106 A.
Fundus dicitur fructuosus pro fructuum modo. Ibidem B.
Fundus fructuosi comparatur. Tom. 10 c. 406 C.
Fundus fiaiificat plenum jus. T. 10 c. 538 B.
Fundus an debeat legata. Tom. 10 c. 751 A.
Fundus dotalis an possit vendi, vel pignerari. T. 10 c. 1023 A.
Fundus pestilens quis dicatur. T. 10 c. 1030 C.
Fundi appellatione plena justitia tur proprietas. T. 1 c. 1205 C.
Fundi pars quæ dicitur fundus est. T. 1 c. 1129 C.
Fundi partes funt *quæ*ntes. Tom. 1 c. 641 D.
Fundi infirmanda quæ sint. Tom. 1 c. 470 C.
Fundi jus, ideft, fervitus. Tom. 1 c. 1205 C.
Fundi res dominicæ. T. 1 c. 875 E.
Fundi patrimoniales Principis in emphyteusim redie non dantur sine pignoribus. T. 1 c. 86 C.
Fundi limitotrophi. Tom. 1 col. 861 B.
Fundi pro præceptionibus accipiuntur. T. 1 c. 1008 C.
Fundi patrimoniales rei privatæ Divinæ domus. T. 1 c. 865 C.
Fundi funt quidam, qui quotannis fructus ferunt, quidam vero, qui bis in anno, quidam denique tres, qui non quotannis, sed post aliquot annos fructus proferunt, quomodo fructus dividantur. Tom. 4 c. 191 B. C.
Fundi appellatione an plenum dominium significetur. T. 4 c. 408 D.
Fundi redituus ex melle conflat. T. 4 c. 849 C.
Fundi dipolatio sine propria appellatione an comprehendatur inter stipulationem utilem. T. 4 c. 938 B.
Fundi legatum. Vide, Legatum, Legare.
Fundi dominus non facit locum religiosum invito eo, cujus prædio illi fervit, aut invito creditore, cui pignori locus ille obligatus est. T. 5 c. 388 E.
Fundi vendicatione & effoetus si damnatus fuerit, an actori de dolo tenetur. T. 5 c. 154 A.
Fundi pars est villa. T. 6 col. 210 E.
Fundi generaliter promissi nulla dispulatio est. T. 6 c. 363 B.
Fundi appellatione plenum dominium significatur, non nuda proprietas. T. 6 c. 354 C.
Fundi appellatione an pars continetur. T. 7 c. 1017 C.
Fundi causa parata, fed nondum impofita, an fundi emptorem fequantur. T. 7 c. 781 C. D.
Fundi communis pro indiviso pars fi vendatur, an illa pro diviso vendita intelligatur. T. 7 c. 771 E. & c. 773 A.
Fundi communis pro indiviso pars fi oppignoretur, an pofitra, fedfa diviofue, illa pro diviso appignorata intelligatur. Tom. 7 c. 773 C.
Fundi communis focius fi legat ufumfructum partis fuæ, an legatario competat ufusfructus in parte pro indiviso. Tom. 7 c. 773 C. D.
Fundi emptorem quæ fequantur. T. 7 c. 780 D.
Fundi generaliter relicti legatum an valeat. T. 7 c. 980 B.
Fundi legatum an unius, vel uugeri possit. T. 7 c. 1006 C.
Fundi appellatione fignificari plenum dominium. T. 7 c. 606 A.
Fundi nomine plenum dominium significari, plenumve dominium. T. 7 c. 1354 B.
Fundi quæ ratum fundus dicitur. T. 7 c. 1017 C.
Fundi redituq legati, an in arbitrio heredis fi, utrum redditus attingatur, ut totus fundus possidetur. T. 8 c. 253 E.
Fundi possidendi pars, possita per heredem fundo venditio, an legati fonus fequatur emptorem. Ibid. D.
Fundi redditu annuo legato, an res complectatur fundum forte deteriorem fuisse relictæ. Ibid. E.
Fundi redituq legati, neque realis, neque personalis servitus constituta est. Ibidem D. E.
Fundi redituq fi relatur leaqueriri, an videatur conflituitfe ufumfructum. T. 7 c. 1113 B.
Fundi redituq uxori legato quoad vivat, & filio herede inftituto, ejusque tutore dato, an tutor fundum invita uxore vendere possit. T. 7 c. 1384 C.
Fundi venditi evictia parte, bonitatis æftimationem fieri, non in partem pretii agri. T. 7 col. 788 D.
Fundi fervitutem venditor emptorem fi celaverit, quomodo teneatur. T. 7 c. 805 D.
Fundi venditi colonus fi damnum dederit, emptor cum venditore ex empto agere poteft. Tom. 7 c. 779 E.
Fundi venditi poffeffores conflituere nominandi funt. T. 7 c. 812 E.
Fundi venditi infirmanda authentica apud quem manere debeant. Ibidem.
Fundi venditi fepulcrum an emptorem fequatur. Tom. 7 col. 818 A. B.
Fundi appellatione quid fignificatur. T. 7 c. 1361 C.
Fundi ufufructus legatum tacite fequitur via ad fundum. Tom. 7 c. 1388 B. C.
Fundi nomen an primar fylva, & pafcua in eo exifftens. Tom. 7 c. 815 E.
Fundi nomine quid fignificetur. T. 3 c. 1001 D.
Fundi locati poffeffio an amiteatur morte colono. T. 8 c. 30 C.
Fundi mei parte clam, aut vi occupata, an totius fundi poffeffionem amittam. T. 8 c. 287 D.
Fundi pars pro indiviso an tradi, poffidet, vel ufucapi poffit. T. 8 c. 291 D.
Fundi partem emptam pro diviso, vel indiviso, an ufucapere poffim, fi eiam alienam effe. T. 8 c. 307 B. C.
Fundi poffeffio an fola animo amittatur. T. 8 c. 309 D.
Fundi appellatione quid fignificetur. T. 8 c. 632 A. ejus divifio. Ibidem B.
Fundi in emphyteufim quomodo dentur. T. 8 c. 638 A.
Fundi poffeffio an adquiratur, fi eum ingredior, vel ei infideo cameræ, ut eum poffideam. T. 8 c. 254 D.
Fundi poffeffio an adquiratur, fi pars ejus venit, vel alba una cameræ attingatur, ut totus fundus poffideatur. T. 8 c. 253 E.
Fundi poffeffio an adquiratur, vel animo adquiratur. Tom. 8 c. 309 D. E.
Fundi venditor fimandaverit alicui, ut emptorem in poffeffionem mittereat, an teneatur per fe fine voluntate procuratoris in poffeffionem tenere poffit. Tom. 8 c. 1298 D.
Fundi nomine quid intelligitur. T. 9 c. 548 A.
Fundi patrimoniales, fundi templorum, fundi agonothetici. Tom. 9 c. 1037 A.
Fundi fiscales quomodo fufcipiantur. T. 9 c. 625 C.
Fundi dotalis alienatio, & obligatio in quo differunt. T. 9 c. 537 C.
Fundi dominici, fundi domus divinæ. T. 9 c. 1029 B.
Fundi in folutum dati fpeciem emptionis habet. Tom. 10 c. 717 D.
Fundi municipionum erant olim fere omnes vectigales. T. 10 c. 750 E.
Fundi appellatione continetur plena proprietas. T. 10 c. 757 D.
Fundi nomine an agatur aliione in fiftum. T. 10 c. 760 C.
Fundi privatorum omnes debent centum fifco, vel reipublicæ, vel ærario publico. Tom. 10 col. 1009 A.
Fundi alieni legatum per vindicationem nullum eft. T. 10 c. 1162 C.
Fundo inftructo legato, quæ continentur. T. 1 c. 632 B. C.
Fundo cum omni ufufructu lo-

gato fenioris debentur, & cibaria coitorum. T. 1. c. 439. D. E.
Fundo infructifer an Tiberica cedat. T. 4. c. 1135 E.
Fundo potentiori, judicii mutandi causa vendito, an, & quod damnum præstandum sit. T. 5. c. 668 D.
Fundo hereditario liquid per alienationem accrevit poli litem contestatam, an adionem familiæ ercisciundæ venit. T. 7. c. 527 D.
Fundo generaliter legato, legatum non valet. T. 7. c. 1300 D.
Fundo, aut ædificiis cum legato, an usum legatum sit. T. 7. c. 977 A.
Fundo confinate vinea, & prato, & plus sit in prato, quam in vinea, an actio ex empto competat. T. 7. c. 788 A. B.
Fundo conjunctim duobus legato, & tertio eisdem fundi usufructu, quomodo fundat inter illos commoniente. T. 7. c. 1361 C. D.
quomodo inter eos vertetur jus accrescendi. Ibidem D.
Fundo cum instrumento legato, an utrumque debeatur. T. 7. c. 1385 E. & c. 1386 A.
Fundo dotali uxori legato, an propter res donatas retentio fiat ex dote. T. 7. c. 1407 C.
Fundo legato, an ædificiis tradi debet. T. 7. c. 1051 B.
Fundo legato, an villa, an superficies legata sit, quid interit. T. 7. c. 1037 D. E. & c. 1058 A. B.
Fundo legato cum domo, an fundo alienato domus debeatur. Tom. 7 c. 1386 A.
Fundo legato sub conditione, & ad eum fundum ius agrarium, aut ius utilitier legatum sit. Tom. 7. c. 1301 A. B.
Fundo libero per erroren servo tradito, quid fat. T. 7. c. 748 A.
Fundo poli decimum legato diro quando cedat. Tom. 7 col. 1366 E.
Fundo poli decimum legato dedicato ædificiis, & prædiente conditione heres moriatur, an morte ejus finaturæ usufructus, & poli decimum heres hereditis legatario plenum proprietatem fundi dare teneatur. T. 7 c. 1360 B. C. & seq.
Fundo ferro vendito, fed libero per erroren tradito, an venditor adversus eum pro conditione non recuperaverit habeat. T. 7 col. 747 E. & c. 748 A.
Fundo simpliciter legato, cujus fe electio, legatarii, an heredis. T. 7 c. 991 D. E.
Fundo sub conditione legato, dedicato usufructu, & prædente conditione heres moriatur, an morte ejus finaturæ usufructus, & poli exstiterunt conditionem heres hereditis plenam proprietatem fundi legatario dare teneatur. Tom. 7 c. 1360 B. C. & seq.
Fundo si vendiderit heres accessorium dixerit, tenetur ex empto. Tom. 7 c. 746 A.
Fundo vendito confinate vinea, & sylva, & plus sit in vinea, minus in sylva, vel e contra, an actio competat ex empto. Tom. 7. c. 789 B.
Fundo vendito cum dolis, & plus inventum, quam venditor dixit, an omnia, eque integra restituri præstiti operetur. T. 7 c. 794 E. & c. 795 A.
Fundo vendito ita, ut pretium solvatur certo tempore, si non fiat, utrum tempus, vel venditor mapam fecisse videatur. T. 7 c. 815 B. C.
Fundo vendito, si in qualitate jusrum capto erit, ex empto erit actio. T. 7 c. 788 A.
Fundo uni legato, alteri usufructu ejusdem fundi, an inter consultifructus communicetur. T. 7 c. 1355 D.
Fundo vendito, an pisces, qui in stagno, vel piscina sunt, emptorem sequantur. T. 8 c. 261 E.
Fundo vendito, fed detracto usufructu nomine Titii, qui tamen non ad Titium, fed ad Sempronium pertinebat, Sempronio vindicante quod sequetur. T. 10 c. 757 D. E. & c. 758 A.
Fundo vendito ea lege, ut servitut vendituri, quem venditor poles per erroren tradidit liberet, an sequetur. Ibidem B.
Fundo, quod poli perficiam venditionem alluvione accedit, an debeatur emptori. Tom. 10 c. 767 D.
Fundo instructo legato quænam contineantur. T. 10 c. 1139 C.
Ex fundo communi duorum usufructus debeatur, & unus tantum ex eis convertitur, an infolidum condemnabitur. T. 4 c. 139 C.
De fundo communi inter duos ab uno ex fociis pignori obligato. T. 7 c. 584 A.
De fundo communi. Tom. 7 c. 478 E.
In fundo communi vendendo fuoris fibi, & fociis servituum excepit, an actio utilis fit exceptio. T. 7 c. 644 B.
De fundo dotali non alienando. T. 9 c. 127 C. & seq.
De fundo dotali. T. 9 col. 550 A. B. C.
De fundo instructo legato. Tom. 9 c. 825 B. & seq.
De fundo inædificando, & æstimato in dotem dato. Tom. 9 c. 82 E. & seq.
In fundo non dicitur moveri, fed fundum possidere is, cui fundus ex causa emptionis traditus est. T. 10 c. 324 D.
Fundo in eodem potest esse emptor, tenuicarius, & colonus conditionies. T. 10 c. 667 A.
Fundum, & profundum. T. 3 c. 281 A.
Fundum in dotem datum an maritus pignori obligare possit. T. 2 c. 1330 C. D.
Inter fundum deteriorem, & minorem differentia quæ. T. 4 c. 156 B. C.
Fundum dotalem si maritus vendiderit, potestne hæc venditio mulieri esse fraudi. Tom. 4 c. 1147 C.
Fundum ad certum tempus locatum si quis vendiderit, ad quid emptori teneatur. Tom. 5 c. 564 A.
Fundum detelem miles an legare possit. T. 5 c. 626 A. B.
Fundum alienum si mihi vendideris, & hic ex causa lucrativa mera fallus sit, an ciblicitanus mihi adversus te actio competat. T. 7 c. 771 B.
Fundum uni legatum, cujus fcies vendiderit, an tenetur emptori ex empto, si fundus evincatur. T. 7 c. 746 E.
Fundum si mihi vendideris deducto usufructu, quem fulfo Titii esse dividit, an poterit usufructuarius vito Titio vindicare. T. 7 c. 747 B.
Fundum si quis emat fibi, & alteri, utrum in totum, an in partem consistat emptio. Tom. 7 col. 444 A.
Fundum fiquis emerit, quasi per eum nemini jus vitæ sit, & evinatur, quæ actio ex emptione adversus venditorem. T. 7 c. 801 B. C.
Fundum fiquis legaverit liberis, & ut ex eo fundo heredi præstetur ut in annos singulos ex die mortis fua aliquo ad 25 annos, an herede mortuo intra 25 annum, heredi heredis relidui tempore fructuosissima debeatur. T. 7 c. 1330 B. C.
Fundum fiquis ita vendiderit, ut venundatum esse videatur, quod intra terminos ipse possedit, ceteros emptores fe intra illos partem non possidere, quomodo tenetur. T. 7 c. 805 A. B.
Fundum fi tibi ita vendidero, ut eum conculum liberum, ea venditio eo nomine mihi actio est. T. 7 c. 786 E. & c. 787 A.
Fundum fiquis uxori legaverit his verbis, *si enim fundus propter illius ad me pervenit*, an legatum valeat, fi dominus ea fulfa fit. T. 7 c. 1300 E.
Fundum fub conditione legatum, an heres pendente conditione fub alia conditione alii legare possit. T. 7 c. 1056 C.
Fundum fub conditione legatum an heres alienare, vel religiosum facere possit. T. 7 c. 466 E.
Fundum fuum nequi alienet, aut religiosum faciat, an hæc cellio valeat. T. 7 c. 400 A.
Fundum an heres vendere possit, cujus reditus alii legatuset. T. 7. c. 1313 A.
Fundum defunctiam heres possidet, antequam possessionem apprehendit. T. 6 c. 204 C. D.
Fundum communem mecum habens focius, ante dividendum habet in fundo partem pro indiviso. T. 7 c. 1366 D.
Fundum communem, poli dictum judicium compossi dividendi, an possidetur. T. 7 c. 772 A.
Fundum communem mecum habens focius, an partem alienare, vel pignori obligare possit. T. 7 c. 1366 C.
Fundum communem fiquis legaverit, an pro parte tantum fus legatum consistat. T. 7 c. 970 D.
Fundum communem fiquis ita legaverit, *fundum meum dato*, quibus redemerit partem fioci, an totum fundum totaliter legatario liberum. Ibidem E.
Fundum cum domo qui legavit, an utrumque conjunctim legatis videatur. T. 7 c. 1385 E.
Fundum dati ftipulatio continet, ut vocua possessio tradatur, fed non fructus poliea perceptos. Tom. 7 c. 738 A.
Fundum mecum communem habens focius, si totum dominio alienare, vel vendiderit, pignoraverit, vel legaverit, an pro parte tantum alienatio, venditio, pignoratio, vel legatum consistat. T. 7 c. 1366 C. D.
Fundum non intelligi sine villa. T. 7 c. 1057 D. eo legato, an videatur heres villam fundum an fit cedit villæ. Ibidem.
Fundum fi mihi vendas deducto usufructu, quem Titii esse dicis, qui est Scii, Seio vindicante usumfructum, an vito Titio ad te res venit? poliim. T. 7 c. 747 C. D.
Fundum qui vendidit, mutatis, vel immutatis fructibus, an etiam fructus vendidisse intelligatur. T. 7 c. 765 C. D.
Fundum instructum qui legat, an leget sine instrumento. Tom. 8 c. 1000 A.
Fundum instructum qui bona fide emit, si fundum a vero domino conducerit, an debeat cum possidere. T. 8 c. 285 B. C. & c. 286 A.
Fundum an per colonum possidere possim. T. 8 c. 294 C.
Fundum Veteres quid appellaverint. T. 8 c. 572 B.
Fundum, & fundum promiscue apud Veteres. Ibidem.
Fundum hostium legari posse, si ibi publicatione bona esse possit. T. 8 c. 665 C. D. c. 748 E.
Fundum inter fructuosum, & fructiferum an sit differentia. Tom. 10 c. 106 A. B.
Qui fundum, deinde usumfructum ftipulatur, ubi agito. Tom. 10 c. 538 E.
Fundum qui legat, an plenam proprietatem legat, nulla detracta portione. T. 10 c. 1092 A.
Fundus duobus venditis, si in uno aliquid desit, in altero aliquid accedat, lucrum cum damno, excessum cum defectu an sit computandum. Tom. 7 col. 789 D. E.
Fundorum patrimonialium, & emphyteuticorum collatio. Tom. 2 c. 872 A.
De fundorum reip. conductoribus. T. 2 c. 859 D.
De fundorum fiscalium collatione. T. 2 c. 881 C.
Fundos patrimoniales qui jure privato, vel emphyteutico fuscepiunt, eorum excidunt dominio, si colonos pensvarverint. Tom. 2 c. 868 E. & c. 869 A.
Fundos duos habens fi unum legaverit, alterum usumfructum alii legaverit, an fructuario fervitus per fundum legatum debeatur, si alindde non pateat via. Tom. 7 c. 1351 A. B.
Fundus fuus exigere mutis non omnibus permittitur. T. 9 c. 1139 B.
Funeralibus fuisset præferent ea ius de la femme. Tom. 9 col. 1216 A. B.
In funus quidquid erogatur inter ea alicuium primo loco deducitur. T. 1 c. 982 B.
Funus vita, funus, quid significet. T. 5 c. 117 B.
Funus illis an ne alienum patri fit. T. 5 c. 608 D. E.
Fur quid est, & quis fit manifestus. T. 1 c. 408 B. C.
Fur manifestus quomodo Cræci appellant. T. 1 c. 230 B.
Fur interitus rei furtivæ non liberatur. T. 1 c. 147 B.
Fur nocturnus, & fur diurnus qua ratione condemnetur, & qui non. T. 3 c. 401 B. C.
Fur nocturnus quoquo modo occiditi poteft, diurnus non item, nisi telo se defendat. T. 1 c. 961 C.
Fur quando furti agere potest. T. 3 c. 377 E.
Fur furti agit duobus tantum cibus. T. 1 c. 234 E.
Fur quos dicatur. Tom. 4 c. 47 D. E. T. 5 c. 608 C.
Fur manifestus, & improbus, & atrocior. Vide, Raptor.
Fur femper noxam dari intelligitur. T. 5 c. 226 D.
Fur furti actione non agit. Tom. 6 c. 140 E. Quibus duobus casibus, quibus fur furti agit. Ibidem D.
Fur, qui semel incitat in pumum duplii, vel quadruplii ob furti fabrepram, necnon ea obligatione liberatur eli, an denuo incidat in eandem obligationem eiusdem rei nomine; atque ita pro duplo quadruplum, pro quadruplo octuplum exigatur, quod multis casibus accidit. Tom. 6 c. 141 C. D.
Fur, qui furtivam rem tenet, neque possessor fcilicet justus, neque dominus

minus est. T. 6 c. 146 D.
Fur quando solvitur condictione furtiva. T. 9 c. 621 E.
Fur etiamsi effectu potiri non potuerit, an coercendus sit. T. 9 c. 620 B.
Fur, & latro differunt. T. 9 c. 1465 D.
Fur punitur, etiamsi rem non peregerit. T. 9 c. 450 D.
Non omnis male fidei possessor fur est. T. 9 c. 259 B.
Fur aut est manifestus, aut non manifestus. T. 9 c. 1157 D.
Fur est, qui rem a fure sciens accepit. T. 9 c. 625 E.
Fur furti non agit, T. 9 c. 1 c. 630 E. & c. 631 A.
Fur an possit furti agere. Tom. 10 c. 243 C. D.
Qui fur non est, nunquam evenit, ut furti teneatur. T. 10 col. 248 C.
Furis manifesti cur major poena, quam nec manifesti. T. 3 c. 548 C.
Ob furis comprehendendi judicium praemium promissum jure debetur. T. 1 c. 411 A.
Furis, & praedonis quando honestas causa, & inhonesta fit. Tom. 5 c. 417 B. C.
Furis, & praedonis honesta causa non est. Ibidem B.
Furis morte an confiscatio furtiva fiunatur. T. 3 c. 318 B.
Furis mors quibus modis purgatur. T. 9 c. 326 D. E.
Furi, & praedoni qui rem furto furreptam commodavit, competit actio commodati. Ibidem B.
Furi, qui litis aestimationem obstitit actori amisit possessione res contepetit actio publicina, quod jusbo emptori. T. 6 c. 148 A.
Furi opem ferens qua actione teneatur. T. 7 c. 63 E. & T. 8 c. 511 C.
Furem antequam occidere possit, clamor exigitur. T. 3 col. 237 B.
Inter furem nocturnum, & diurnum, manifestum, & nec manifestum differentiae. T. 3 c. 548 B. C.
Furem noctumum occidere licet, & hic nocturnus prior est, quam interdiarius. T. 4 c. 136 B. hic a Comicis, tede Seneca, dicitur dormitator, & quare. Ibidem.
In furem olim non fuisse actionem criminalem, sed civilem tantum. Tom. 6 c. 143 B. nunc in furem extra ordinem ut plurimum agi. Ibidem C.
Furem non facit fola cogitatio perfe, solumve furandi consilium. Tom. 6 c. 144 E.
Furem de improbitate fua non contegit actionem. Tom. 7 col. 602 C. D.
Furem vocare furem opprobrium non est. T. 8 c. 594 C.
Furem cefare aliud est, aliud non indicare. T. 9 c. 623 B.
In furem nec manifestum praeter rei perfequutionem, quae genere vindicationis, & conditionis inditur, dari actionem furti penalem in duplum ex 12. Tabulis. T. 9 c. 623 D.
Furem diurnum, vel nocturnum in urbe, vel in agris an impune liceat occidere. Tom. 10 col. 923 B. C.
Furem manumisso, noxalis actio incipit esse directa, noxalis actio transfertur in emptorem. Tom. 1 c. 409 B. C.
Pro fure decidere. Tom. 9 col. 54 E.
Furem in rem, vel ad exhibendum an tenemur. T. 1 c. 761 B.
Furem nocturnum arrecentes, quam diurni. T. 3 c. 327 A.
Furem nocturni ut puniendi. T. 1 c. 471 C.
Fures nocturni gravius, quam diurni coercentur, & cur. Tom. 3 c. 143 A.
Fures balnearii qui, & ut puniendi. T. 1 c. 471 B.
Fures duo pecuniam auferentes an quisque eorum duplum, vel quadruplum ejus debeat. Tom. 7 c. 88 C.
Fures Graece qui. Tom. 8 col. 1079 D.
Quafi fures qui fint. T. 9 col. 238 C.
Furum varia genera. Tom. 3 c. 139 C.
Furibus proximi furti inficiatores depositi. T. 4 c. 395 B.
Furibus proximi condictionibus obligantur. Ibidem.
Non omnis, qui furandi animum habet, furum facit. T. 6 c. 144 D.
Furari, & inficiari differunt. T. 2 c. 1025 B.
Furatus quinque folidos, aut valens, vel amplius, laqueo fufpendendus. T. 2 c. 1338 E.
Furca fupplicium quando, & a quo introducitum. T. 1 c. 449 C.
Furca fupplicium quodnam fit. T. 10 c. 837 E.
Furciferi propere qui olim dicebantur. T. 10 c. 828 A.
Lex Furia tedamentaria quare lata. T. 10 c. 482 B.
Furiola cur non videatur pati. T. 8 c. 662 B.
Furiofus an ufucapere poffit. T. 1 c. 1110 E.
Furiofus an emere, & vendere poffit. T. 1 c. 395 B.
Furiofus an teftamentum facere poffit. T. 1 c. 730 E.
Furiofus teftari an poffit tempore intermiffi furoris. Tom. 1 c. 416 A.
Furiofus, & infanus injuriam facere non poffunt. T. 1 c. 472 B.
Furiofus utrum aliquod negotium gerere poffit. Tom. 1 col. 102 E.
Furiofus in jure per omnia abfentis loco eft, & ignorantis. Tom. 4 c. 71 C.
An furiofus etiam recte procurator detur, quia abfent. Ibidem D.
Furiofus, five ftipulatur, five promittat, nihil agit. T. 5 col. 869 C. abfentis loco eft, & fol praefentes vire contrahunt ftipulationem. Ibidem C. D.
Furiofus an interimonium contrahere poffit. Tom. 1 col. 397 C. & T. 5 col. 894 C. & T. 6 col. 1072 A.
Furiofus in omni jure abfentis loco habetur. T. 5 c. 102 B.
Furiofus in quam abfentem incidere poffit. T. 5 c. 102 E.
Furiofus an poffit obligari fine auctoritate curatoris. Tom. 6 c. 11 C.
Furiofus mortuo comparatur. T. 6 c. 400. D. comparatur etiam dormienti. Ibidem.
Furiofus an occafione fubftitutionis fibi a patre facta moveret querelam poffit. Tom. 7 col. 938 B.
Furiofus an poffit judex legi, & fi furere, poffquam lectus eft, coperit, an domittatur. T. 7 c. 117 C.
Furiofus per omnia, & in omnibus abfentis loco habetur. Tom. 7 c. 1159 E.
Furiofus, qui rem alienam poffidebat, fi eam perdiderit, vel corruperit, hoc impunitum eft. T. 7 c. 311 B.
Furiofus quare nullum negotium gerere poffit. T. 8 c. 1057 D.
Furiofus an poffit effe tutor. T. 8 c. 916 B.
Furiofus an admittatur contra fiduum, fi demo fit, ad quem hereditas pervenit. T. 8 c. 15 C. D. an ei detur bonorum poffeffio. Ibidem D.
Furiofus an bonorum poffeffionem petere poffit. T. 8 col. 21 E. & col. 22 C. an fi cedant reaperta petendae bonorum poffeffionis. Ibidem.
Furiofus an hereditatem, curatore auctore, adire poffit. Tom. 8 c. 38 C.
Furiofus an negotium contrahere, & eius caufa obligari poffit, curatore auctore. Ibidem.
Furiofus codicillos facere non poteft. T. 8 c. 823 D. E.
Furiofus an mortis contractus retineat. T. 7 c. 938 C.
Furiofus an obligetur ex quafi contractu fine curatoris auctoritate. T. 8 c. 381 A.
Furiofus nullum negotium contrahere poteft. T. 8 c. 714 E.
Furiofus an obligetur fine curatoris auctoritate. T. 8 c. 381 D.
Furiofus an obligetur ex contractibus, qui re perficitur. Ibidem D.
Furiofus an per fe, vel per alium bonorum poffeffionem, vel hereditatem adquirere poffit. T. 8 c. 21 D. E. an manifmitat eam ad heredes. Ibidem c. 23 A. an ei detur mancipium bonorum poffeffionis. Ibidem B.
Furiofus an teftatus effe poffit. T. 8 c. 186 E. & c. 187 A.
Furiofus, & pupillus fuae in jure comparantur. T. 8 c. 381 C.
Furiofus abfentis loco eft. T. 8 c. 714 D. & c. 823 C.
Furiofus quomodo ufucapiat. Tom. 8 c. 714 E. & c. 823 D.
Furiofus non poteft defenre jutisjurandum, nec pacifci fine curatore. T. 9 c. 191 E. non poteft judicium accipere. Ibidem c. 193 A.
Furiofus in quibus fimilis ei, cui bonis interdictum eft. T. 10 c. 51 D. E.
Furiofi filius matrimonium contrahere an poffit. Tom. 1 col. 13 B.
Furiofi an teftamentum aliquod effe poffit. T. 1 c. 118 D.
Furiofi curator. Vide, curator.
Furiofi filius. T. 5 c. 869 C. D.
Vide, Filius furiofi de ftipulatione non fa ciens fore.
Furiofi nulla eft voluntas. Tom 5 col. 488 A. & Tom. 8 col. 681 D.
Furiofi & adolefcentis differentia quantum fit. Tom. 6 col. 145 B.
Furiofi curatores. Tom. 6 c. 136 E. quodnam curatorem iliorum fit officium. Ibidem.
Furiofi fubftitutio quando rumpatur. T. 7 c. 918 C.
Furiofi heredis inftituti curator agnovit bonorum poffeffionem fecundum tabulas decretalem, & fibi ter bonis hereditatis. T. 7 c. 1276 C.
Furiofi filia an nubere, aut furiofi filius uxorem ducere poffit. T. 8 c. 993 D.
Furiofi curator fi non acceperit poffeffionem, an bona vacabant. T. 8 c. 21 B.
De furiofi, vel prodigi curatore. T. 8 col. 681 D. E.
Furiofi fpontalia, & caffatio nocet. T. 1 c. 396 A.
Furiofi jura minus favent, quam infanti. T. 1 c. 1110 C.
Furiofi folvens legatum heres liberatur. T. 1 c. 189 D.
Vivo furiofo an in curatorem, qui condemnatus eft nomine furiofi, detur actio judicati. T. 1 c. 1014 E. ei nulla affio eft cum furiofo. Ibidem.
Furiofo curator petere poteft bonorum poffeffionem. Tom. 4 c. 398 C.
Furiofo adquiri conditionem ex comfumptione bona fide fafta. T. 7 c. 665 E.
Furiofo datur bonorum poffeffio decretalis, & cur. Tom. 7 col. 973 A.
Furiofo quomodo fubftitui poffit. T. 7 c. 1059 D.
Furiofo non poteft adquiri hereditas per curatorem. T. 8 c. 661 B.
Furiofo an competat condictio de bene expenfis. Tom. 8 col. 351 A.
Furiofo an detur bonorum poffeffio decretalis. Tom. 8 col. 15 D.
Furiofo an defertur bonorum poffeffio, vel hereditas. Tom. 8 c. 22 C. an ei poffit bonorum poffeffio per curatorem peti. Ibidem D.
Furiofo an per curatorem adquirtur poffeffio. T. 8 c. 251 E.
Furiofum nullum negotium agere poffe, quod abfentis loco habeatur. T. 8 c. 715 B. & c. 824 B.
De furiofo heredi inftituto, an ei defertur hereditas pure. Tom 7 c. 1276 B.
A furiofo, quem ignorabat furere, fi quid ven emerit, an valeat emptio. T. 10 c. 240 B.
Furiofi fint in tutela agnatorum. teft. T. 1 c. 265 B.
Furiofi, prodigi, furdi, muti, caeci quandoquam teftamentum facere poffint, vel non? Tom. 1 col. 104 A. & feq.
Furiofi loco abfentium habentur. Tom. 1 c. 97 D.
Furiofi qui in re pupillo comparantur. T. 1 c. 186 D.
Furiofi ut a tutelli excufantur. T. 1 c. 1033 B.
Furiofi, & infantes injuriam pati, non facere poffunt. Tom. 1 c. 472 B.
Furiofi pro abfentibus habentur, fed cum curatoris auctoritate pro praefentibus habentur. T. 6 c. 12 C.
Furiofi quare teftamentum facere non poffint. T. 8 c. 989 B.
Furiofi in quorumnam curatione fint. T. 8 c. 934 B.
Furiofi ex quibus caufis actiones perfonales adquirant. Tom. 8 c. 351 D. E.
Furiofi exheredatis an parentes fubftituere poffint. Tom. 5 c. 1058 C.
Furiofi, infantibus, civitatibus indefenfis, & adverfus illos reftitutio in integrum datur. Tom. 5 c. 168 E.
Furiofi, & infantibus adquiritur ex iidem caufis, quibus & ignorantibus. T. 10 c. 1177 A.
Furiofus ut teftamentum, ita codicillos facere non poffe. Tom. 6 c. 260 D.
Furiofum an fecius habere poffit fecundum praetorem communem. T. 7 c. 414 C.
Furor matrimonium contrahi non finit, fed refte contrahtum non rollit. T. 1 c. 397 D.
Furor an judicis officium abroget. T. 5 c. 804 B.
Furor, poft nuptias fuperveniens, nuptias non dirimit, neque diffolvit. T. 5 c. 542 B.
Furor patris non impedit, quominus in ejus poteftate filius nafcatur, vel remaneat. Tom. 5 c. 869 D.
Furor an magiftratum praetori, aut praetori abrogare poffit. Tom. 7 c. 894 B.
Furor ufucapionis intuitu quid fit. T. 5 c. 744 D.
Furor fuperveniens an contracta infirmet fponfalia. Tom. 10 c. 476 E.
Furore fuperveniente alterutrius, an matrimonium diffolvatur. Tom. 6 c. 126 A.
Furore fuperveniente an irritum fiat teftamentum. Tom. 8 col. 135 E.
Furtim arbores caedi quando, & quae dicantur. Tom. 5 col. 591 A.
Furtum ut a furciferio differat. T. 6. 372 E.
Furtum qui fecit, & furtis liber, ei addicitur, cui furtum factum eft. T. 1 c. 265 B.
Furtum folius poffeffionis fit. T. 1 c. 229 B. & T. 4 col. 341 D. & c. 647 B.
Furtum rei noftrae facere non poffumus. T. 1 c. 410 D.
Furtum fui ancilla furtiva, & partum furtivum facit controllando. T. 1 c. 1406 B. & feq.
Furtum fi fervus pignoris datus creditori fecerit, an debitor teneatur. T. 1 c. 1442 D.
Furtum fi fervus communis uni ex fociis fecerit, an fit focio in focium actio furti noxalis. Tom. 1 c. 1445 A.
Furtum fi fecerit commodatario fervus commodatus, commodator teneatur. Tom. 1 col. 1445 D. E.
Furtum fi familia fecifle dicatur. T. 1 c. 866 C.
Furtum reciberitatis non fit, nec c. 1135 B. & Tom. 4 c. 341 C. & c. 647 B. C.
Furtum extendate quid. T. 1 c. 1113 A.
Furtum rei pignoratae duobus modis facit debitor. Tom. 1 c. 1115 A.
Furtum noftle fit plerumque. T. 1 c. 1468 E.
Furtum quid. Tom. 1 c. 229 B. & c. 865 A.
Furtum cum quis quaerit, & dumum injuria dederit, qua actione teneatur. T. 1 c. 410 E.
Furtum in fat fundi, vel loci. T. 1 c. 83 D.
Furtum rei fuae an quis committat. T. 1 c. 321 E.
Furtum conceptum quodnam fit. T. 1

Tom. 1 col. 231 A.
Furum ex affectu an confidat. T. 1 c. 233 D.
Furum quandonam fiat. T. 1 c. 219 C.
Furum sine affectu furandi an committatur. T. 1 c. 81 C.
Furum delatum quodnam dicatur. T. 1 c. 233. A.
Furum quid est. Tom. 4 col. 540 D.
Furum an sit calus furtuitus, aut damnum fatale. T. 4 col. 177 A. B. in quo differat ab abigeatu, latrocinio, & praedatura. Ibidem A.
Furum rei folius non est. Tom. 4 c. 241 B.
Furum est possessionis interversio, & sit soli possessori. Tom. 4 c. 206 D.
Furum non sit, nisi res loco movetur. T. 4 c. 696 D.
Furum sine possessore non fit. T. 4 c. 341 B.
Furtum faciens raptor, dicitur sor manifestus, & improbus. Tom. 4 c. 335 B.
Furtum est crimen jure gentium. T. 4 c. 280 E.
Furtum fit rerum mobilium, immobilium non. T. 4 c. 649 B.
Furtum Veteres etiam rei immobilis fieri voluerunt, quae fontemtis hodie est abolita. Ibidem.
Furtum fine contrectatione non fit. T. 4 c. 646 D. & c. 843 C.
Furtum cadit in impuberem, adulterium vero in puberem. Tom. 4 c. 96 D.
Furtum est crimen jure gentium, sic & adulterium. Tom. 4 col. 281 E.
Furtum rerum immobilium hodie non fit. T. 4 c. 646 D.
Furtum fit ignoranti. Tom. 4 c. 649 C.
Furtum contrahitur re fuo loco mota, folvitur re fuo loco reposita. T. 4 c. 734 C.
Furtum culpae annumeratur, non causi fortuito. T. 5 c. 386 C.
Furtum fieri videtur, qui familiam furum facientem, non prohibet. T. 5 c. 388 D.
Furtum res rei fieri non potest, quae a nemine possidetur. Tom. 5 c. 581 A.
Furtum, & rapina quomodo differant. T. 5 c. 584 B.
Furtum naturali jure prohibitum. T. 5 c. 585 D.
Furtum quid sit, & unde sic dicatur. T. 5 c. 584 C. D. & T. 8 c. 1079 C. D.
Furtum quomodo committatur. T. 5 c. 584 B.
Furtum rei immobilis non committur. Ibidem D.
Furtum unum praestando, cur demittur liberare in actione furti, a familia servorum, & vicariorum servos commisit. T. 5 c. 33 A. B.
Furtum non est culpa fortuita. Tom. 5 col. 1164 D.
Furtum an fiat in, qui ex bonis viventis, quem falso putat mortuum, pro herede forte, quasi proximus agnatus, res quasdam quasi hereditarias apprehendit. Tom. 6 c. 603 E. & c. 604 A.
Furtum an fiat etiam libelli, vel epistolae villitimae. Tom. 6 c. 605 A.
Furtum fi familia fecisse dicatur, qui faciendum. Tom. 6 col. 147 E.
Furtum rei immobilis an fieri possit. T. 6 c. 319 B.
Furtum rei hereditariae quare fieri non possit ante aditam hereditatem. T. 6 c. 140 C.
Furtum rei fuae nemo regulariter facit, fed eft calus, quo dominus rei fuae furtum facit. T. 6 c. 146 A. & c. 462 D.
Furtum furere an possit impubes, si jam doli capax eft. T. 6 c. 147 B.
Furtum non fit, nisi fit perfona, aut res effractura, aut homo, cui fiat. T. 6 c. 140 C.
Furtum an faciat furiosus, qui ipsemet rem aliquam sui peculii amoverit furandi animo. T. 6 c. 144 D.
Furtum est servile probrum. T. 7 c. 763 D.
Furtum juris ignorantia an excusari possit. T. 7 c. 803 C.
Furtum folius possessionis est, & ejus interversio. T. 7 c. 895 A.
Furtum, vel damnum a familia facinum pro uno facto haberi, contumeliam non item. T. 7 c. 900 C.
Furtum culpae adscribitur. Tom. 7 c. 637 C.
Furtum noxale. T. 7 c. 1101 E.
Furtum, & ejus etymon. Tom. 7 c. 1161 A.
Furtum manifestum quodnam fit. T. 8 c. 1079 D.
Furtum conceptum, & oblatum. T. 8 c. 1080 C.
Furtum quibus modis fiat. Ibid. D.
An furtum faciat impubes rem alienam amovendo. T. 8 c. 1081 D.
An furtum eniidem rei fieri possit. T. 8 c. 1083 B.
Furtum an fiat rei immobilis. T. 8 c. 263 C.
Furtum an fit inficiatio rei depositae. Ibidem E.
Furtum eft possessionis interversio. T. 8 c. 284 D.
Furtum fit contrectatione. Tom. 8 c. 262 E. an fiat verbo, scriptura, animo, vel sola cogitatione. Ibidem.
Furtum quid. T. 8 c. 534 D.
Furtum fieri fundi, latiae verus usufructuarius dictum hodie obsoletum. T. 8 c. 534 E.
Furtum hereditati jacenti non fit. T. 9 c. 326 C.
Furtum quandoque fit rei fuae. T. 9 c. 691 A.
Furtum culpae annumeratur. Ibidem B.
Furtum plerumque annumeratur culpae, & negligentiae in non servando nostro. Tom. 9 c. 1197 E. & c. 1198 A.
Furtum hereditati non fieri. Tom. 9 c. 351 E.
Furtum non fieri uxor, quae res mobiles abstulit mortis causa. Tom. 9 c. 547 C.
Furtum hereditati fit morbus Gallijn, & cur. T. 9 c. 352 A.
Furtum non semper appellatur furtum a furando. T. 9 c. 548 E.
Furtum pecuniae publicae corrector lege Julia. T. 9 c. 1454 E.
Furtum non annumeratur calibus fortuitis, latrocinium annumeratur. T. 9 c. 349 D.
Furtum rei modicae inscriptionem adhiri non exigit. T. 9 c. 1159 E.
Furtum, & fuga duo vitia servorum propria. T. 9 c. 618 D.
Furtum an committat, qui re ipsa non eft lucri faciendi causa. T. 10 c. 452 D.
Furtum non eft calus fortuitus, ut res effractura. Tom. 10 c. 466 A.
Furtum quo casu fit impune. T. 10 c. 940 B.
Furti actione impubes teneur ex 12 Tabulis. T. 1 c. 236 D.
Furti damnatus familiae efficitur. T. 1 c. 410 A.
Furti actio duplex. T. 1 c. 865 A.
Furti actio in feientem, non in ignorantem competit. T. 1 c. 918 C.
Furti ob rem modicam datur actio. T. 1 c. 980 B.
Furti actio adversus nautas, caupones, stabularios. T. 1 c. 410 B.
Furti actione quis agere potest. T. 1 c. 408 B.
Furti actio eft in quadruplum, & eneram ponam continet. Tom. 1 c. 400 B.
Furti actiones hereditas competunt, fed non in heredes. Ibidem A.
Furti teneur debitor, qui rem pignoratam creditori subtrahit. T. 1 c. 410 C.
An furti teneatur, qui furiosum rem alam abduxit. T. 1 c. 1404 E.
Furti teneatur is, cuius opa, aut consilio furtum factum eft. Tom. 1 c. 400 C.
Furti quocunque genere damnatus familiae efficitur. T. 1 c. 410 A. & T. 4 c. 1402 A.
Furti obligatio potest esse triplii. Ibid.
Furti actione teneri eum, qui meretricem libidinis causa rapuit, & colavit. T. 1 c. 400 D.
Furti damnatus innocens an fit infamis. T. 4 c. 1401 C. D.
Furti actio eft actio familia. T. 4 c. 844 E.
Furti actio. Vide, Actio furti.
Furti non teneatur is, cuius dolo rapuit alter, fed eji bonorum raptorum teneatur. T. 4 c. 377 A.
Furti actio eft famosa. T. 4 c. 1401 C.
Furti definitio quid. T. 4 c. 647 E.
Furti actio ad exhibendum datur vindicandi causa. T. 5 c. 376 C.
Furti.
Furti aestimatio non crescit affinea contrectatione. T. 5 c. 389 D.
Furti agi potest ex commodato etiam. T. 5 c. 586 C. D.
Furti qui agit, rem furto furreptam designari, nomine, & specie sua dedicare debet. T. 5 c. 120 A.
Furti actio an vollatur transfitione. T. 6 c. 145 A.
Furti actione an venditori teneatur emptor, qui ante traditionem rei vendit, & fabricatum pretii rem venditam furripuit. T. 6 c. 145 E.
Furti actione an teneatur debitor, qui pignus traditum creditori furripuit. Ibidem.
Furti an teneat possit infans. T. 6 c. 147 B.
Furti an teneatur is, qui pecunium ei datam a debitore Lucri Titii, ut eam ad Lucium Titium perferret, eique dilverat cum cumpecunium ei deberet, eam fobrit fuo nomine, non eius nomine, a quo eam acceperat. Ibidem D.
Furti nemo agere potest ejus rei nomine, cuius ipse fur eft. Tom. 6 c. 146 C.
Furti oblati an teneatur etiam ignorans, furtique concepta. Tom. 6 c. 147 A.
Furti an teneatur is, qui equum gestandi causa commodatum sibi, longius aliquo duxerit. Tom. 6 c. 60 C.
Furti concepti poena quae fuit. T. 7 c. 611 E.
Furti manifesti poena quae fuit. Ibid.
Furti an teneatur, si non permittas, ut rollum thesaurum meum, qui eft in fundo tuo. T. 7 c. 610 C.
Furti actio datur novo domino, dominio mutato. T. 7 c. 1020 A.
Furti actio cui detur. T. 7 c. 855 B.
Furti manifesti poena quadruplicata. T. 8 c. 1080 C.
Quomodo furti teneri possit, qui furtum non fecit. T. 8 c. 1081 C.
Furti actio cui competat. Ibidem D.
Furti actio competit etiam non domino. T. 8 c. 1083 D.
Furti conditione quando fur folvitur. T. 9 c. 621 E.
Furti nec manifesti actio perpetua eft. T. 9 c. 1158 A. B.
Furti actione non agit dominus cum fervo, cuius furtum fecerit. T. 9 c. 989 D.
Furti actio parentis non eft, etiam si nobis furtum fecerunt. Tom. 9 c. 620 D.
Furti folpicionem cadit is, apud quem furtum conceptum, & inventum eft, etiamsi edicat, vel edocear, a quo eam rem acceperit. T. 9 c. 625 E.
Furti actio eft penalis. T. 9 c. 327 B.
An furti teneatur emptor rei furtivae. T. 10 c. 87 A.
Furti, & injuriarum fumt variae species. T. 10 c. 149 D.
Qui furti conceptri teneur, furti obligati agit. T. 10 c. 244 B.
Actio furti quomodo, & cur competat creditori in debitorem ob pignus ab extraneo ipsi debitori, qui primum furripiatur, furripiatur. T. 10 c. 248 B.
Furti an teneatur, qui re usus eft non fui lucri causa. Tom. 10 c. 421 D. item & qui calicem alienum in mare proiecit quali fuum. Ibidem.
Furti actio foli domino, aut possessori datur. T. 10 c. 648 D.
Furti qui funt damnati, ab probibentur testimonium ferre. T. 10 c. 606 C.
Furti actio noxalis eft. Tom. 10 c. 634 A.
Furti actio cum omnibus bonis fi dei actionibus concurrit. Tom. 10 c. 688 A.
Furto rem furreptam quomodo pupillus vindicare potest. Tom. 1 c. 111 A. B.
Furto mobilia furrini, immobilia vi possideri possunt. T. 1 c. 1116 D.
De furto, & injuriis transigere licet. T. 1 c. 370 E.
De furto actio. T. 1 c. 248 C.
De furto lex 81 Cr lex 4 c. vlt. D. ad leg. Jul. peculatus plane diversa proponunt, & non contraria, & cur. T. 4 c. 843 C. & feq.
Furto a familia facta ejus dominus fibi effe intelligantur. T. 7 c. 900 C.
Furto facto, opes, vel confilio, qua actione teneatur aliquis. Tom. 8 c. 511 C. & feq.
De furto, nunc plerumque agi criminaliter, & extra ordinem, non civiliter in duplum, vel quadruplum. T. 9 c. 614 C.
Furto, quae vulgo restituendam appellantur, ut coercenda. Tom. 1 c. 874 D.
Furtorum genera quatuor. Tom. 1 c. 408 C.
Furtorum quardiones cum lance, & licio evanuerunt. T. 1 c. 231 C.
Furtorum genera quat. T. 1 c. 30 B. & T. 8 c. 1079 D.
De furtis. Tom. 5 c. 139 C. & feq. & T. 9 c. 618 C. & feq.
Furtivo condictio. Vide, Condictio furtiva.
Furtiva res. Vide, Res furtiva.
Furtiva res an definat esse furtiva, si in domini potestatem redierit, licentia rem suam esse. Tom. 6 c. 321 D.
Furtiva condictio an detur in heredem furti. T. 8 c. 318 B.
Furtiva condictio venit in actionem familiae erciscundae, & communi dividundo. T. 7 c. 511 A.
Furtiva res quarebatur cum licio, & lance, quid fit. T. 7 c. 614 A.
Furtiva res sui rei, vel alam poterba an ufucapi possit. T. 8 c. 267 D.
Furtiva res an possit ufucapi. T. 10 c. 86 E. & c. 87 A.
Actio furti est noxalis, non autem condictio furtiva. Tom. 10 c. 425 C.
Furtiva ex casu etiam non domino datur furtiva condictio possessionis. T. 10 c. 657 B.
Furtivae conditionis compendia opponi potest. T. 4 c. 1351 B.
Furtiva res vivium an pugnis possit, si res adolescentia furtepta redierit in potestatem curatoris. T. 6 c. 145 B.
Furtivae res ufucapio an prohibita fit. T. 6 c. 144 B.
Furtivae res ufucapio an inhibita fit lege duodecim Tabularum. T. 6 c. 312 C.
Furtivae actiffe partus an fit etiam furtivus. Ibidem D. & T. 8 c. 506 B.
Furtivae res an ufucapi possint. T. 8 c. 948 B.
Furtivae rei percepta conditio est. T. 10 c. 956 A.
Furtive non omne fuit, vel occupatur, furtum eft. T. 1 c. 1404 E.
In furtivam conditionem quid venit. T. 6 c. 324 A.
Furtivam res qui fciens habet, for manifestus dicitur. T. 7 c. 63 D.
Furtum furgiatum. T. 7 c. 613 C. & T. 8 c. 537 B.
Fufa Caninia lex. Vide, Lex Fufia Caninia.
Fufia lex quanam fuerit, & qui per eam liceret. Tom. 8 c. 500 C. & feq.
Fufia lex. Vide, Lex Fufia.
Fufia. Ut flagelli quomodo differant. T. 5 c. 751 D.
Fufiae an infamiam irrogent. Ibidem E.
Fufium admonitio est, flagellorum autem castigatio. Ibidem.
Fufibus qui fubici poterint. T. 5 c. 752 B. C.
Fufibus, fine virgis caedunter liberi homines, non flagelli, flagris, loris. T. 7 c. 126 E.
Futura hominum incerta, & incognita. Tom. 1 c. 196 E. & c. 197 A.
Futura in rerum natura certa funt. T. 1 c. 196 E.
Futura an legari possint, ut partus. T. 7 c. 488 B.
Futura incerta funt, praeterita funt certa. T. 4 c. 1202 B.
Futura res non funt certa in hominum, rerumque natura. Tom. 4 c. 1426 E.
Futura hypotheca an dari possint. T. 8 c. 614 D.
Futura res cuiquis non eft certa in hominum natura. Tom. 4 c. 1426 E.
In futuris inficitiam nostram, non rerum naturam intuemur. Tom. 1 c. 196 E.
De futuro nonnunquam judicium constituitur. T. 9 c. 112 B.
De futurorum revelatione. Tom. 2 c. 1167 A.

Quod futurum est, necesse non est evenire. T. 1. c. 1228 E.

G

Gabinia Abbatissa Sancti Georgiani, & Episcopatui, vulgo S. Gabini, & Luxorii. T. 6. c. 1042 D.
Gabinia lex fuit de vertisga, non de usura. T. 2. c. 26 C.
Gabinia lex non patitur, ne inopes usuris obruantur, dum usuris usuras cumulant. Ibidem.
Gagas Japis morbum Sonticum fuisse deprehendit. Tom. 8. c. 570 A.
Gaius quis, & quibusnam temporibus vixerit. T. 1. c. 8 B.
Gaius Atejus Pacuvius cujusnam discipulus fuerit. Tom. 1. c. 912 A.
Gaius Cafflus Longinus jurisconsultus ex qua matre natus. Tom. 1 c. 914 A.
Gaius Juventius qui, & qualis auctoritatis. T. 1. c. 911. C. D.
Gaius Scipio Nasica optimus a Senatu appellatus. T. 1. c. 910 B.
Gajus Japitius ab diversis a P. Papetio. T. 1. c. 893 A.
Gajo nomen cur servo tributar. T. 1. c. 1 B.
Gaii Cafflii commentarii. Ibidem.
Gallia neficiente tueri humanam societatem. T. 2. c. 1172. A.
In Gallia consecratio fit ex rescripto Principis nominatim. Tom. 4 c. 76 E.
In Gallia hodie adoptio, vel adrogatio filii est in usu. T. 4. c. 629 A.
In Gallia Bonifacii decretum, quod exdat *in Cap. quamvis pactum, de pactis, in 6 libro* an serverur. T. 5 c. 581 B. an totus textus decretalium in eadem receptus fuerit. Ibidem.
Galliæ Rex. Vide, Rex.
Gallinarum an sit fera natura. T. 1 c. 64 C.
Gallinarum natura quenam fit. T. 8 c. 930 C.
De Gallis, qui cum Alpes transgressi essent loca inculta per solitudines Italiæ, oppidum ædificare cœpissent, Senatus respondit, eos non rectte fecisse, qui in alieno solo ædificare conati essent sine permissu Senatus Magistratus. Tom. 7 c. 344 C. D.
Gardie fraudum. Vide, Feudum.
Garum quale. T. 1 c. 228 A.
Garum exportari non debet. Tom. 7 c. 560 E.
De Gafaldia, & Guardie feudo. T. 1 c. 1188 E.
Gafaldus quid proprie. T. 2 c. 1190 A.
Gafaldus adhæc quis dicitur. Tom. 9 c. 419 D.
Gemiantio aufert, & polluit tinctionem. T. 10 c. 825 D.
Gemma cedit annulo. T. 1 c. 1113 D.
Gemmæ, & lapilli cujusnam sint. T. 8 c. 930 C.
Gemmarum appellatione quæ comprehendantur. Tom. 3 c. 372 C. D.
Generarchicum quid. T. 3 c. 103 E.
Gener quis dicatur. T. 3 c. 140 D.
Gener non ex testamento actionem habet. T. 8 c. 1051 C.
Gener. T. 8 c. 210 A.
Generæ purgationis olim tria erant. T. 2 c. 1193 C.
Generæ dicuntur, quæ communi quadam ratione comprehendantur. T. 1 c. 1198 D.
Genera dominii in jure nostro quot sint, & quæ illa sint. Tom. 1 c. 165 C.
Inter genera legatorum olim erat differentia, & quæ. T. 4 c. 440 E. hodie ea est fublata ex constitutione Justiniani Imperatoris. Ibidem.
Genera alia pecina, & antiquissima, & generalia. Tom. 4 c. 330 B C.
Genera cautarum, sive titulorum, & possessionum distinctiones tot sunt, quot sunt justæ causæ adquirendi dominii. T. 5 c. 716 E. & c. 717 A.
Genera incertæ res sunt, quia nec sunt, fed intelligunture esse. T. 5 c. 60 D.
Genera vindicationum plura sunt. T. 5 c. 374 A.
Genera quæ Jurisconsultus quæsum, & qualia sint apud Dialecticos. T. 6 c. 151 C.
Genera, & species incertæ res sunt. T. 7 c. 645 C.
Genera infimæ speciebus, & species generibus. T. 8 c. 188 D.
Generale judicium fociietatis quod sit, & dicatur. T. 7 c. 482 A.
Inter generalem obligationem pignoris, & speciialem differentia quæ. T. 4 c. 1182 A.
In generali hypotheca prioris inest speciialis. T. 4 c. 649 D.
Generali hypotheca, quæ speciali subjicitur, semper inest tacita conditio, si speciialis idonea non sit. T. 4 c. 650 E.
De generali abolitione. T. 9 c. 1474 E.
Generalis judicia. Vide, Judicia.
Generalis obligatio quæ est. Tom. 4 c. 1382 A. rei alienæ pignus non est, etiis vero engipo venditio est. Ibidem E.
Generalis termo nullus adeo est, a quo tacite quædam non excipiuntur ex mente loquentis. T. 4 c. 977 A.
Generalis fideicommissarius an Falcidium detrahat. Tom. 4 c. 221 E. excipiuntur quidam casus, Ibidem E.
Generalis fermo semper aliquas habet exceptiones. Tom. 5 c. 777 E.
Generalis certi condictio, quæ certæ rei, pecuniæve est. Arbitri judicii appellatur. T. 5 c. 399 E.
Generaliter pieraque funt vera, quæ fumpta peculiariter falsa sunt, & contra. T. 4 c. 440 E.
Generaliter, & indifinctæ scripta cur falsa, speciialiter scripta cur vera fint. T. 5 c. 266 B.
Generaliter positum est, cum ferro nullam actionem esse. Tom. 5. c. 377 E.
Generaliter si legetur, quid agendum. T. 8 c. 921 A.
Generatio quæliber gradum facit. Tom. 8 col. 209 C & col. 219 C.
Generationis hominum, qui generare non possunt, quot species. T. 1 c. 1057 E.
Generæ quadam, quemadmodum hi verbis utantur Jurisconsulti. T. 3 c. 94 B. C.
In genere liberalitatis est legatum. T. 4 c. 520 C.
Genere communi continentur corpora nummorum, non species. T. 7 c. 629 B.
Generi derogatur per speciem. T. 4 c. 801 E. potior est in jure, qui ex speciali legato, quam qui ex generali rem petit. Ibidem c. 802 E.
Generi nullum subest corpus. T. 4 c. 716 B.
An generi per speciem derogetur *lapidilichi* lexta, vel infirdio præcio generaliter, si species quædam existen recreiatur. T. 4 c. 1121 E. & c. 1122 A.
Generi per speciem derogatur in toto *iur.* T. 4 c. 811 C. & c. 1406 C.
Generi per speciem derogari. T. 7 c. 1355 D.
Generis dispositio. Vide, Stipulatio.
Generis verbum legatum constrahit. T. 4 c. 409 B.
Generis alterius est id, cujus causa quid comparatur, quam fit id, quod ejus causa comparatur. T. 4 c. 1236 B.
Generis, & genitis differentia quæ. T. 4 c. 81 D.
Generis verbum contrahit legatum, verbum speciei dividit, *Justinianus*. T. 5 c. 1200 A.
Generis nomen est cognatio. Tom. 5 c. 545 C.
Generis unius an infinitæ species esse possint. T. 8 c. 246 B.
Generum liquidatio quanam fit. T. 6 c. 161 E.
Genesios liber vocatur ab Hebræis *In principio*. Tom. 10 c. 164 C. D.
Genethliaci. T. 9 c. 1437 C.
Genitum, & factum inter fe differunt. T. 8 c. 520 D.
Gens, & genus in quo differunt. T. 4 c. 81 D.
Gens est, quæ ex multis familiis confiat. T. 10 c. 778 E.
De gente si quæritur, uterque probare debet. T. 7 c. 1298 E.
Genus. Genitum quid adrogatio. Vide, Adrogatio.
Genitum plures fitripes conficiunt. T. 4 c. 81 D.
Genitum habere quid fit. Tom. 7 c. 869 B.
Genitum esse ubi dicatur. Tom. 8 c. 509 E.
Genitum habere est ejus genitalitatis feu familiæ habere. Tom. 10 c. 464 C.
Genitus quæ dicuntur. T. 1 c. 3 B.
Genitus ad hereditatem vocantur, deficientibus agnatis. Tom. 4. c. 1090 E.
Genitus qui dicuntur. Ibidem.
Genitus qui fint, & dicantur. T. 3 c. 776 D.
Genitus ab agnatis separandi. T. 8 c. 509 C.
Genitus qui. Ibidem.
Genitibus quando hereditas deferatur. T. 5 c. 776 D.
Genitus quis dicitur. T. 4 c. 81 C.
Genitilitas ut amittatur. T. 7 c. 869 C.
Genitilitas, & agnatio an differant. T. 8 c. 509 C.
Genitilitas quale jus. Ibidem D.
Genitilitas amittitur capitis deminutione. T. 7 c. 867 C. & Tom. 10 c. 597 C.
Genitilitas jura habere quid. T. 7 c. 869 B.
Genitilitas jura hodie in usu non sunt. T. 4 c. 1091 A.
Genitilium nomina sunt civilia. T. 8 c. 1091 B.
Genitilium nomen refertur ad plures fitripes, quæ ex eadem progenie, adjunctorum ad proprium Deum. Tom. 10 c. 597 C. & T. 7 c. 869 C.
Genitilium nomen unde dictum. T. 10 c. 810 E.
Genitis, & genitis differentia quæ. T. 4 c. 81 D.
Genita Misericordiæ confecrata. T. 6 c. 1151 A.
Genua patria mercatorum. Tom. 6 c. 1147 E.
Genuenses Mediolanenses incolæ. T. 6 c. 820 B.
Genus commune est homo, diversi species. T. 1 c. 1190 A.
Genus multa continet. Tom. 5 c. 805 D.
Genus non dividitur, nisi numero. T. 1 c. 1198 D.
Genus et species fitripibus manet, agnatio ex una fitripe. T. 4 c. 81 D.
Genus generale quod est, & quid differt a speciali. T. 4 c. 330 B. C. omne genus est incertum. Ibidem D.
Genus publicanorum omnibus est invisum. T. 4 c. 463 C.
Genus generale, vel genus speciale. T. 4 c. 448 C.
Genus non derogat generi. Tom. 4 c. 803 B.
Genus non derogat speciei. Ibid. C.
Genus ex una fitripe manet, genus ex pluribus. T. 4 c. 81 D.
Qui genus, vel genitem fe habere dicit, eous probandi ei incumbit. T. 4 c. 80 D.
Genus, & totum in quo differunt. T. 4 c. 448 E.
Genus, & genus in quo differunt. T. 4 c. 81 D. & T. 7 c. 867 C.
Genus idem, similemve materiam, non eandem in motuo reciprocus, nisi ita affum fit, pro auri massa pareas auri massam, servata, & reddita eadem quantitate, natura, & bonitate. T. 5 c. 301 A. B.
Genus petitur, aut repetitur, si pecunia certa petitur, non corpus certum. Tom. 5 c. 405 B.
Si genus aliud recipimus, ut pro tritico vinum, non est mutuum. T. 5 c. 190 C.
Genus, vel genitem fi quis dicatur habere, qui probare debeat. Ibidem B.
Genus ad probandum speciem non valet. T. 7 c. 1158 C.
Genus idem an ex dotalis causa lucrativis petipoffit. Tom. 8 c. 945 D.
Genus esse ubi dicatur. T. 8 c. 509 E.
Genus de omnibus, & de singulis speciebus dicitur. T. 10 c. 26 D.
Genus, gens, agnatio, familia, domus, cognatio, & sublata ratione infirmari, aut rarrachari possunt. Ibidem C.
Genus, & opera non nisi numero inviidonem recipiunt. T. 10 c. 537 D.
Genus an minuat genus. Tom. 10 c. 1116 A.
Geometræ quibus immutatibus gaudent. T. 1 c. 1 A. B.
Geometræ a tutelis excusantur. T. 1 c. 1024 E.
Geometræ propertio fervatur in distributionibus. T. 4 c. 289 C.
Geometricis proportio quæ est. Ibidem D.
Geometricis proportio in partibus hereditatis fervanda. T. 6 c. 1151 E.
In gerendis negotiis Sempronii aliquis negotium quoque Titii gesfit ignorans, quæritur, an Sempronius teneatur ille actione negotiorum gestorum, non tantum Sempronii, fed etiam Titii negotia ministrat. T. 4 c. 873 D.
Gerentibus res alienas non interdicti rerum fuarum alienationem. T. 9 c. 387 E.
Gerere fe pro herede est adquirere hereditatem. T. 6 c. 1265 A.
Germani fratres qui fint. Tom. 3 c. 149 A. & T. 3 c. 1121 D.
Germani puellas fine dote collocabant. T. 1 c. 1069 C.
Germani qui dicuntur. T. 9 c. 918 A.
Germania fuperior quæ est. Tom. 4 c. 841 A.
Germania inferior quæ. Ibidem.
Germaniæ inferioris, & fuperioris fitus quis. Ibidem.
Γιγαντομαχία. T. 2 c. 27 E.
Gestata quid fit. T. 2 c. 1179 A.
Si non gesserit tutor. Tom. 9 c. 598 E.
Gesta per vim, & metum irrita esse debent. T. 1 c. 639 C.
Gesta inter alios alii non nocere. T. 9 c. 1201 C.
Gestarum rerum veritas an vitietur temporibus. T. 6 c. 692 A.
Gesti appellatio latissime manat. T. 4 c. 879 A.
Gestio pro herede est species adquirendæ hereditatis. T. 4 c. 907 D.
Gestio pro herede magis est animi, quam facti. T. 4 c. 28 D.
Gestio pro herede in extraneo, in suo herede est immitio. Tom. 4 c. 1265 A.
Gestio, seu gestio pro herede, non est tantum actus vicentis, fed & mortiatis. T. 4 c. 1079 A.
Gestio tutelæ an quali contractus fit, & de in rem verso. Tom. 6 c. 613 E.
Gestio negotiorum. Vide, Negotiorum gestio.
Gestio pro herede quomodo fiat? T. 8 c. 989 C.
De gestis, quæ in publica monumenta redaffa funt, ex quibus petitur fides eorum gestarum, quibusque fides publica conflat. T. 9 c. 8. sublata ratione infirmari, aut rarrachari possunt. Ibidem C.
Gestor ad aliquid. T. 1 c. 1434 B.
Gestor negotiorum eam alienare non potest. T. 4 c. 879 D.
Gestor negotiorum. Vide, Negotiorum gestor.
Gestor negotiorum quando non tantum præstat dolum, & culpam, fed etiam casum fortuitum. T. 6 c. 1 C.
Gestor, & procurator in quo differant. T. 9 c. 238 A.
Gestor negotiorum, etiam levissimam culpam præstat. T. 9 c. 357 E. quando dicitur procurator. Ibidem.
Gestor nostter fi pecuniam mutuam temperit, an res ut mutuo teneatur. T. 9 c. 314 A.
Gestor rem domini emere vetatur. Tom. 9 c. 378 A. & T. 10 c. 656 E.
Gestor non reperit fumptus, nisi vicerit. T. 10 c. 651 A.
Gestor quali libertus agens negotia patroni, an poffit reperire fumptus, quos fecit in administratione. T. 10 c. 889. C.
Gestor affectio, quæ contemplatio, & providentia, quæ illum respicit, nulla est. T. 6 c. 15 C.
Gestores, & procuratores voluntarii quinam fint. T. 10 c. 888 E.
Geftoris error an vitiet, aut mutet veritatem. T. 6 c. 692 A.
Geftum communiter qua actione vindicetur. T. 5 c. 491 A.
Non quod geftum est, fed quod conventum est, in mandato spectatur. T. 6 c. 14 D.

De eo, quod gestum est ante communionem, an detur actio communi dividunda. T. 7 c. 379 D.
Gestum ex contradictu, qui exigit diligentiam exactissimam. Tom. 9 c. 294 C. in eo culpa levissima praestatur. Ibidem D.
Gestus est plus, quam tacitus confessus. T. 7 c. 654 E.
Gibellini qui. T. 6 c. 839 A.
Gingiva. T. 6 c. 141 A.
Gladiatores penitus tolleudi. Tom. 2 c. 823 D.
Gladiatorum spectacula fabulata. T. 2 c. 368 B.
Ad gladiatorum ludum damnati intra annum confumendi. Tom. 10 c. 738 B.
Gladii, atque Stolae militaris ius Praefides habuerunt. Tom. 4 c. 833 A.
Gladii, vel clamidis Proconsules non habuerunt. T. 4 c. 832 E.
Gladii jus habet Consul, jus vero relegandi non habet. Tom. 4 c. 14 D.
Gladii jus cui est, eidem & animadversio in milites. T. 4 c. 833 A.
Gladii jus. Vide, jus gladii.
Gladii poena gravior est, quam metalli. T. 5 c. 1160 D.
Gladii poena pro ludo gladiatorio. Ibidem E.
Gladii potestas merum imperium. T. 8 c. 604 E.
Gladii potestatem ibi datam nemo ad alium transferre potest. Ibidem D.
Gladii potestas est summa pars mixti imperii. T. 7 c. 77 C.
Gladii potestas quando permissa, & cui data. T. 7 c. 74 C. D.
Gladii jus quid dicatur. T. 7 c. 77 B.
Gladii potestas unde accipiatur. Ibidem A.
Gladii jus quodnam sit. Tom. 10 c. 585 E.
Jus gladii an semper, & omnibus Praefidibus sit datum. Tom. 10 c. 585 E. c. 584 A.
Qui jus gladii habet, faepe non habet jus confiscandi, nec deportandi. T. 10 c. 585 A.
Gladii omnis animadversio est merum imperii. T. 10 c. 793 B.
Gladii poena nobilior est. Tom. 10 c. 827 E.
Gladio ungi proprium est militis. T. 4 c. 1076 A.
Gladio punieri jubet, qui in aliquem summoverit jubet. T. 4 c. 16 A.
Ad gladium damnati, atque vel datio confumuntur, vel intra annum confumendi funt. Tom. 3 c. 367 E.
Ad gladium damnare. T. 4 c. 16 B.
Gladium gestare Romae Senatoribus quando licebat. T. 4 c. 1076 A.
Ad gladium damnatio. T. 5 c. 1160 D. Vide, Damnatio.
Gladiorum ex alienis arbore in fundum cadentem, fugaci milio percore depascat, quomodo tenetur. T. 7 c. 617 C. & c. 851 E. & c. 852 A.
Glandis nomine quid significetur. T. 1 c. 851 B.
Glandis appellatione in iure omnes fructus sylvestres continentur. T. 7 c. 851 D.
Glandis appellatione omnes fructus sylvestres continentur. Tom. 10 c. 655 E.
Glanes verbum Gallicum ut dicatur Graece, & Latine. T. 8 c. 514 B.
Glans caduca. T. 7 c. 617 B.
Glans caduca an pertineat ad emptorem. T. 8 c. 514 D.
Glarea quid sit, aut significet. T. 5 c. 698 E.
Glebo, idem, glebalis functio. T. 2 c. 802 C.
Gleba Senatoria. Ibidem D.
Glebaie aurum. Vide, Aurum glebale.
De Glicia lege. T. 3 c. 39 D. & c. 400 B.
Glicia lex. T. 4 c. 364 E.
Glicia lex. Vide, Querela.
Glofa Accursii, deleuda quae. T. 4 c. 250 C.
Glofa in *L. 2. §. Fugitivi, ff. mandati* recte fentit. Tom. 5 c. 470 B.
Glofae non minus fudiofum effe decet, atque ipfas Textus, refert Cuiacius. T. 4 c. 204 C.
Glofam emendare abfurdum non effe dicit Cuiacius. Ibidem.
Glofam ad *l. 8 de in diem addict.* delendam effe cenfet auctor. T. 5 c. 500 D.
Glofema cauffa cognita rejicit auctor. T. 5 c. 106 B.
Glofemata in jus forinufis folent effe intermifta. T. 10 c. 90 C.
Gogravii. T. 3 c. 118 C.
Gothi Arriani ad fidem Catholicam reducti. T. 6 c. 842 E.
Gothi quando alledi in Italiam. T. 10 c. 1003 B.
Gothia olim Narbonenfis Provincia vocabatur. Vide, Narbonenfis Provincia.
Gothia Provincia, quae nunc dicitur *Languedoc*. T. 6 c. 935 B.
Gothia, vulgo *Languedoc* Provincia. T. 9 c. 1080 C.
Gothia, nulla natio barbara fuit civilior. T. 10 c. 867 D.
Graecaria lex. T. 4 c. 365 B.
Graecules inter fegetum calamitates numerari. T. 3 c. 448 B.
Graca lex, qua proponitur frater fratri legafem aqua. T. 4 c. 896 B.
Graca quoque antiqua numifmata Legatos vocant Propratores. T. 4 c. 831 E. & Dio ros vocat πρεσβευτὰς ἀντιστρατήγους. Ibidem E.
Graca lingua fcripta teftamenta antiquitus in Romanis non valebant. T. 7 c. 1424 C. D.
Graeca verba an directa fint. Tom. 7 c. 958 A.
Graeca lingua utrum poffit juri inferviire. T. 8 c. 1050 D.
Graeca lingua caponem, vereecem, porcum, propria exprimere vocabula non poteft. T. 8 c. 584 D.
Aa graece fideicommissi poffe. T. 8 c. 995 C.
Graeci Auftores, qui linguae latine imperiti funt, & eorum integra. T. 9 c. 905 A.
Graeci verbum delegare quomodo accipiunt. T. 4 c. 932 A.
Graeci ad Lunae curfum annum primo fecerunt. T. 8 c. 598 B.
Graecorum error. Tom. 9 c. 1371 D.
Grafiles panes. T. 2 c. 691 E.
De grafidius, ac de eorum iuris, & iure. T. 1 c. 460 D. E. & c. 461 A. & feq.
De grafidius, & affinibus, & nominibus eorum. Tom. 8 c. 209 B. & feq.
In grafidius intefati fucceffionis eft fucceffio ex titulo *quia ordo*, *Orator* ex titulo *de fucceffione edicto*. T. 8 c. 199 A.
In grafidius cognationis eft fucceffio ex titulo *de fucceffione edicto*. Ibidem.
Grafidius deficientibus ad fucceffionem ficus invitatur. T. 8 c. 162 E.
Quo gradu defunctus fum cognatus, eodem fum affinis ejus uxori. T. 4 c. 976 C.
Gradu primo quot perfonae continentur. T. 8 c. 119 E. fecundo quot. Ibidem E. tertio quot. Ibidem c. 121 A. quarto quot. Ibidem c. 121 B. ultimo quot. Ibidem c. 124 E.
Gradum aequalem verteffiffima defcriptio. T. 3 c. 164 B. C.
Graduum affinitatis effigies. Tom. 3 c. 165
Graduum nomina deficiunt in tritavo, & in trinepote. Tom. 7 c. 119 A.
De graduum cognationis ordine tractat titulus *de fucceffione edicto*, non de ordine graduum intefati. T. 8 c. 232 D.
Graduum nomina quadam naturalia, quadam civilia. T. 8 c. 190 B.
Graduum cognationis obfervatio quadam in nuptiis contrahendis. T. 8 c. 216 C.
Graduum fine fum qualitates, quidam gradus funt intefati, quidam cognationis. T. 8 c. 198 D.
Graduum merit ut obfervandus. T. 8 c. 192 B. C.
De graduum priorum, & poftteriorum fucceffione. Tom. 8 c. 198 E.
De graduum numeratione. Tom. 8 c. 209 B.
Ad gradum fextum, cognatio finitur lege Julia, & Papia. Tom. 4 c. 1091 C.
Gradum facit qualiter generatio. Vide, Generatio.
Gradum facit generatio quelibet. T. 8 c. 209 C. & c. 210 C.
Gradus fimplex, & gradus generatricus quo differunt. Tom. 1 c. 1119 C.
Gradus cognationis. T. 1 c. 837 C.
Gradus non ex heredum numero, fed ex ratione fucceffionis aftimantur. T. 1 c. 1395 C. D.
Gradus fucceffionis conftituuntur fepiem. T. 1 c. 461 C.
Gradus cognationis fex, vel feptem. T. 1 c. 173 C.
Gradus intefati alii, cognationis alii. T. 1 c. 837 C.
Gradus affinitatis nulli cor. Ibid. D.
Gradus bifariam accipiuntur. Tom. 2 c. 500 D.
Gradus affinitatis nulli proxime funt numerandi. T. 4 c. 976 C.
Gradus affinitatis jure civili nulli funt. T. 8 c. 1119 C.
Gradus affinitatis, & genera affinitatis differunt. T. 6 c. 1119 D.
Gradus cognationis in linea transverfali varie computantur jure Pontificio, & jure Civili. Tom. 6 c. 1118 C. D.
Gradus quomodo accipi operteat in fubftitutionibus. Tom. 7 c. 898 C.
Gradus cognationis quomodo numeratur. T. 8 c. 1036 A. & feq.
Gradus qui obfervantur inter fetates. T. 8 c. 217 B.
Gradus fucceffionis quot olim erant. T. 8 c. 161 B.
Gradus gradui an fuccedat. Tom. 8 c. 198 D.
Gradus non civili quomodo numerantur. T. 8 c. 218 B.
Gradus ejufdem fucceffio non eft, fed jus accrefcendi. T. 8 c. 199 A.
Gradus agnatorum quot. Tom. 8 c. 190 D.
Gradus unde fic appellati. Tom. 8 c. 209 B.
Gradus alii funt intefati, alii cognationis. Ibidem B.
Gradus quomodo aliis alii fucceedant. T. 8 c. 196 C. & feq.
Gradus cum dicimus, cognationis gradus dicimus. T. 8 c. 209 B.
Gradus affinitatis, vel affinium nulli funt. Ibidem E.
Gradus praeratum quot. Tom. 8 c. 219 C.
Gradus plures heredum an reftator facere poffit. T. 8 c. 44 A. an eorum ordo feruetur in adeunda hereditate, & admittenda poffeffione. Ibidem.
Gradus fucceffionem ab intefato quot fint. T. 8 c. 162 E. & feq.
Gradus liberorum plerumque dividitur in feptem gradus. Tom. 8 c. 198 E.
Gradus cognationis in fucceffione. T. 9 c. 667 A. & feq.
Gradus cognationis eft nota intefionis, aut remiffionis cognationis. T. 10 c. 500 D.
Gradus accrefcens quis fit, & cur ita vocetur. T. 10 c. 501 C. D.
Gradus fingulis parentela continent fexdecim perfonas. T. 10 c. 501 B.
Grabanum an dicatur deledet profitiofore. T. 6 c. 750 C.
Grammaticales leges. Tom. 8 c. 552 C. D.
Grammaticum artem fcripfit Quintus Rhemnius Palaemon. Tom. 2 c. 1473 B. C.
Grammatici, & Grammatiftae quid differant. T. 1 c. 1015 B.
Grammatici decreto probati, & improbati, fed contrario decreto improbati poffunt ex cauffa. Tom. 2 c. 755 C.
Grammatici a fordidis numeribus excofantur. T. 2 c. 748 B. C.
Grammatici a tutelis excufantur. T. 1 c. 1021 B.
Grammatici dicunt, adverbia effe pandectas omnium partium orationis. T. 2 c. 623 D.
Grammaticorum officium, ac dignitas. T. 2 c. 968 B.
Grammaticorum Honoratus appellatus eft Apollinaris. T. 6 c. 91 E.
Grenaria quae fint, & an ad emptorem pertineant. Tom. 7 c. 1330 C. 1387 C. D.
Grallanda copia maior eft Praefidibus in Provincia. T. 10 c. 869 D.
In grafitatem rem fupplicium a Francifco Francorum Rege tuftitutum. T. 3 c. 77 E.
Grafitatem quisnam dicantur, & in quo a latronibus differant. T. 8 c. 1050 B.
Gratia bona matrimonium dirimi. T. 2 c. 1050 B. C.
Gratia expectativae an recipiendae. T. 6 c. 901 A.
Gratianus Blouachus S. Proculi Bonoaiir. T. 6 c. 1103 C.
Gratiofe quae fint in republica petenda, nullus eft momenti. T. 2 c. 645 C.
Gratia naturaeqali, & damnum injuria pafto, quae adhio adverfus nautam competat. T. 5 c. 318 E. & c. 319 A. B.
Gratius eft pietatis, quam potteftatis nomen. T. 8 c. 183 B. C.
Gratuita negotia funt mutuum, & commodatum. T. 5 c. 419 B.
De gratuito munere non eft judicandum. T. 9 c. 1185 D.
Gratuitum eft commodatum, fecit & mutuum. T. 7 c. 625 C.
Gravare fe raviatur, qui contrahibus concefftum eft. T. 5 c. 522 E. & c. 523 A.
Graviore poena videtur cum eo tractafdum de fema. T. 4 c. 848 D.
Graviores uforf. Vide, Uforae graviores.
Gravifcanorum Colonia. T. 3 c. 292 A.
Gravitas tribuitur Praefidi, aut Procuratori Cafaris. T. 10 c. 663 E.
Gregfrii milites qui dicuntur. T. 4 c. 831 D. & Tom. 7 c. 129 B.
Gregarius miles qui dicitur. T. 9 c. 937 C. & c. 1453 B. *propofer les grieffs*, reddere cauffas appellationis. Ibidem 801 B.
Grege oriunt legato arietes quoque continentur. T. 1 c. 436 E.
Grege legato quae continentur. T. 5 c. 1190 E.
De grege legato, fi grex ad unum hominem reftitutus certeris extinctis, an hoc debeatur legatario. Tom. 7 c. 1179 C.
De grege legato. T. 7 c. 331 C.
Grege legato, an ea debeantur, quae non deberentur, fi teftator ftatim decefferit. T. 7 c. 1479 B.
Grege legato, fi ad unum bovem grex redierit, an ille debeatur. T. 7 c. 1097 C.
Geregem vindicari poffe per actionem in rem. T. 6 c. 433 D.
Geregem an licitat unus bos. Tom. 7 c. 1006 C.
Gregi quot capita fufficiant ad eum conftituendum. T. 5 c. 281 C.
Gregis fingula capita per fe poffidentur, & fufcipiuntur. Tom. 1 c. 1111 E.
Gregis poffeffio quemadmodum retinatur. T. 1 c. 1330 C.
De origin dominiici jure. Tom. 2 c. 833 D.
Gregis legatum an augeri, vel minui poffit. T. 7 c. 1006 B.
Gregis ufufructu legato, fi grex ad unum bovem redierit, an debeatur. Ibidem.
Gregis vindicatione. Tom. 7 c. 231 C.
Gregis capita fructuarius fupplere debet. T. 6 c. 66 C.
Gregorius I. optimus Pontifex, & doctiffimus. T. 6 c. 1094 E.
Gregorius I. auftor compositionis graduum cognationis fecundum jus Pontificium. T. 6 c. 1119 A.
Gregum hereditarium partus an in petitionem hereditatis veniat. T. 5 c. 265 A. B.
Grex accipitur pro uno, & fpeciali corpore. T. 7 c. 232 B.
Grex comparatur cum acervo fruementi. T. 7 c. 236 E. & c. 237 A.
Grummi funt fluium lapides. Tom. 7 c. 479 B.
Grunda quid. T. 1 c. 832 E.
Grundia quid. T. 7 c. 400 E.
Gnum agnina inter fetae calamitates numerari. T. 3 c. 448 C.
Guevest vox Gallica unde. Tom. 2 c. 1388 C.
Guelphi qui. T. 6 c. 839 A.
Guarus Ital. T. 1 c. 1094 B.
Gymnasiarchi qui fint. Tom. 1 c. 1016 D.
Gymnasium certamen vetitum. T. 2 c. 814 E.
Gynecianis mulier. T. 2 c. 793 C. & feq.
Gynecianii occultator ut multandus. T. 1 c. 793 E.
Gynecianii quisnam fint. T. 1 c. 793 B. & T. 10 c. 728 E.
Gypfus infula eft Ægypti, metallorum ferax. T. 3 c. 216 B.

H

HAbe, aut have pro Ave. T. 1 c. 416 E. & Tom. 3 c. 8 A. B.
Habens non per se aliquid, an per fideiussorem habere possit. Tom. 3 c. 102 B.
Habere, possidere, tenere distinct. T. 1 c. 1280 D.
Habere liceret, ut accipiendum. T. 1 c. 1187 D.
Habere liceret non satis est venditorem emptori præstare. Tom. 1 c. 1444 A.
Habere jus significat. T. 1 c. 1189 D.
Sibi habere, sibi possidere, jus significant. Ibidem.
Habere possumus quædam, quamvis ea nobis utilia non sint. T. 4 c. 895 D.
Habere quod quis ex fua perfona non potest, hoc fape per extraneum, & per alterius personam habere potest. T. 4 c. 128 D. & c. 584 A.
Habere verbum ambiguum est. T. 6 c. 356 E. accipitur pro detinere, vel tenere. Ibidem.
Habere verbum cum effectu accipitur in stipulationibus partis, & pro parte. T. 7 c. 1104 D. E. & T. 8 c. 602 C. & seq.
Habere nemo dicitur id, quod pecunia parare potest. T. 8 c. 655 B
Habere est verbum proprium naturalis possessionis. T. 7 c. 1008 D.
Habere est verbum juris. Tom. 10 c. 511 E.
Habere, tenere, possidere solent fepartes. T. 10 c. 524 C.
Habere quid fit. T. 10 c. 830 D.
Verbum habere importat dominium. T. 10 c. 1071 A.
Habitandi jus fi gratuito concediur, an intelligatur esse commodatum. T. 7 c. 833 D. E.
Habitantibus pluribus in cænaculo, unte quid eiectum, vel effusum est, an singuli teneantur in foliduum, & an uno solvente ceteri liberentur. T. 7 c. 88 E.
Habitare ab prohiberi possit ab herede is, cui annua ex redito fundi relicta fuit. T. 7 c. 1313 A.
Habitatio non domus, fed jus habitandi significat. T. 1 c. 81 A. & T. 10 c. 456 B.
Habitatio in facto potius, quam in jure consistit. Ibidem B.
Habitatio ufum imitatur. Tom. 1 c. 750 A.
Habitatio et ab usufructu differ. T. 1 c. 81 A. B.
Habitatio per legatum data, morte legatarii finitur. T. 1 c. 806 B.
Habitatio potest alii locari, usus vero non. T. 4 c. 502 A.
Habitatio non amittitur capitis minutione. Ibidem. quibus modis amittitur. Ibidem A. B.
Habitatio fafti est potius, quam juris. T. 4 c. 502 A. B. capitis minutione non perimitur. Ibidem B.
Habitatio est individua, nec pro parte præstari potest. T. 4 c. 1177 E.
Cui habitatio competit, an possit eam alii locare, non etiam donare. T. 4 c. 501 E.
Habitatio facti nomen est, usus juris est nomen. T. 4 c. 502 B.
Habitatio cui legata est, an possit feoedim fine fe alis concedere, feu donare. T. 4 c. 501 D.
Habitatio quid est. Ibidem C.
Habitatio, & usus in quo differunt. T. 4 c. 502 A.
Habitatio. Vide, Usus.
Habitatio legata non amittitur capitis deminutione, vel non utendo. T. 5 c. 1195 C.
Habitatio in quo consistit. Ibid. D.
Habitatio bifariam accipitur, nempe pro servitute, & pro jure servitutis. T. 6 c. 948 D.
Habitatio ab usu, & usufructu ædium quid differ. Tom. 7 c. 1335 E. & c. 1336 A.
Habitatio an capitis deminutione, vel non utendo amittatur. T. 7 c. 1350 D.
Habitatio an etiam commodari possit. T. 7 c. 833 D.
Habitatio est individua. Tom. 7 c. 1310 D.
Habitatio lege venditionis habitatoribus fi recepta est, an omnibus in ea habitantibus præter dominum recepta habitatio fit. Tom. 7 c. 818 C.
Habitatio quid significat. Tom. 7 c. 833 D.
Habitatio non est species domus, aut pars. T. 7 c. 1377 D.
Habitatio fi legata simpliciter, plenam conditionis liberationem ei legatam videri. T. 7 c. 1368 B.
Habitatio legata an fit usus, vel usufructus. T. 8 c. 946 C.
Habitatio an commodari possit. T. 8 c. 1154 B.
Habitatio est nomen juris, fed non tam in jure, quam in facto consistit. Ibidem C.
Habitationis omere finita, morte liberetur, an heres quicquam ab emptore domus exigere possit. T. 4 c. 947 A.
Habitationis legatum liberis relictum quando finitur. Ibidem.
Habitationis legatum. Vide, Legatum.
Habitationis legatum an finitur morte legatarii, & eius anni commodum, quo decessit, ad heredem eius transfinitur. T. 7 c. 1347 C.
Habitationis relicta legatum an ab initio consistat anni pari, & in heredem transfinitri possit. Ibidem B.
Habitationis plus inesse videtur, quam usui nudo. T. 4 c. 502 A.
Habitationem donare plus est, quam locare. T. 4 c. 501 E.
Habitationem legatam neque usum, neque usumfructum videri, sed quasi proprium aliquod esse jus sejunctum ab usu, & usufructu. T. 7 c. 1338 C.
Habitationem si relatur legaverit liberis, quos codicillis designasset, nullis designatis, an legatum nullum fit. T. 7 c. 1353 C. D.
Habitationis fructus ipse, per accipiendo mercedem. T. 4 c. 501 E.
Habitationis legata an non locari, demus legata, abest, proprietas. T. 4 c. 501 B.
Habitationis legata, dites eius legati cedere ab initio cuiusque anni. T. 7 c. 1346 E. plura esse legata, nempe quæcunque legatarius vexerit, tot intelligunture esse legata. Ibidem.
Habitationis relicta, quoad vivet legatarius, an unum legatum esse videatur, an reperiatur intelligatur. Ibidem, & c. 1347 A. B.
Habitator ædium an ea, quæ ædibus adfeciet, evellere possit, aut vindicare finita conditione. Tom. 7 c. 328 E. & c. 329 A.
Habitatores conducti, ex quo quid dejectum est, an omnes teneantur. T. 7 c. 64 A.
Habitatorum nomine in jure qui intelligantur. T. 7 c. 818 D.
Habitus omnis est *Dispositio*. T. 3 c. 42 C.
Habitus fenius duplex. Tom. 1 c. 438 E.
Habitus pro arvitus. T. 1 c. 416 D.
Hadriani, & Marci Imperatorum nomina Tape confundunture. T. 10 c. 609 C.
Hadrianum Senatusconsultum. Vide, Senatusconsultum.
Ex hæredi nascitur plerumque Apostata. T. 10 c. 622 B.
Hæreditas. T. 1 c. 1234 A. B.
Hæretici superstitiosi. T. 2 c. 716 E.
Hæretici non succedunt patri abintestato, vel ex testamento. T. 1 c. 1064 D.
Hæretici bonorum etiam omnium publicatione damnantur. Tom. 3 c. 353 B.
Hæretici Colluthiani. T. 6 c. 1049 A.
Hæretici an rede testimonium perhibeant in testamentis, & contractibus. T. 10 c. 430 C.
Hæretici definuntur. T. 10 c. 835 A.
Hæretici sint Christiani; qui non sint Christiani; nutquam appellantur hæretici. T. 10 c. 829 B.
Hæretici dignitates, & officia publica petere non debent. Tom. 1 c. 1088 D.
Hæreticis militia qualibet, & curatione publica interdicitur. Tom. 1 c. 1137 B.
De hæreticis decurionibus. Tom. 2 c. 1094 A.
Hæreticis, facile datur venia, si recipiscant. T. 10 c. 826 E.
Ab hæreticis nomina quædam usurpata. T. 10 c. 829 A. B.
Hæreticis interdictis mancipii christiani possessio. Ibidem E.
Hæreticorum conventicula damnata. T. 2 c. 1155 C.
Hæreticorum judiciale testimonium contra orthodoxos non recipitur. T. 2 c. 1004 B.
Hæreticorum abjuratio scripto facienda. T. 6 c. 704 B. C.
Hæreticorum quorundam mores erant, ut baptizatos a Catholicis rebaptizarent. T. 10 c. 825 D.
Hæreticorum nomen tribuitur folis Christianis. T. 10 c. 826 E.
Hæreticus incapax hæreditatis, legati, & fideicommissi. Tom. 1 c. 680 E.
Hamarum ufus quis, & quid fint hamus. T. 1 c. 1331 B.
Hamata, & vilicata mutera. Tom. 1 c. 1103 E.
Hamata indifinitio. T. 5 c. 1055 E. & T. 9 c. 701 D.
Hamata scriptura quæ. Tom. 9 c. 882 A.
Hamatum manus fpe elicienti aliquid. T. 9 c. 734 A.
Herai, trouver de poulaine. Tom. 4 c. 1099 B.
Harioli, five arioli. Tom. 9 c. 1437 C.
Harpagones ferrei. T. 3 c. 381 A.
Hafta centumvirali quorum appellata fuerit. T. 1 c. 905 B. C.
Hafta quamam dicta fuerit domina, Ibidem B.
Hafta figitum ferum venalium. T. 2 c. 659 D.
Sub hafta præconis bonorum distrahitur. Vide, Distrahio.
Hafta, fub ea vendebantur publice prædia, vocatur pertica trifta. T. 9 c. 1032 E.
Hafta, dominum facit eum, cui bona adjudicantur. T. 9 c. 1092 E. dicitur domina. Ibidem.
Sub hafta venire, *vulgo en plus offrant*. T. 9 c. 549 D.
Hæftæ fiscalis res, & fides. Tom. 2 c. 655 B.
Hæftæ judicium. T. 7 c. 1218 B.
Hæftarum fabricæ. T. 2 c. 1221 D.
Hausiendo verbum et apud Cipianum accipi convenit. T. 3 c. 77 B.
Hebrai ut scripturas hebraice legant. T. 2 c. 1161 C.
Hebraei quomodo vocant libros facros. T. 9 c. 1145 C.
Helenopoeti moderator. Tom. 1 c. 1089 B.
Hemisphærium quid. T. 7 c. 418 E. (pecies cameræ. Ibidem.
Henricus III. Anglorum Rex vivo patre appellatus. T. 6 c. 1063 D.
Hereficundi, idest, medium sequentes. T. 1 c. 256 A.
De hereditaria portione. Tom. 2 c. 1068 B.
Hereditaria negotia urgentia quæ. T. 4 c. 907 D.
Hereditaria eotra omnis fuffeere debet fiscus, heredis vero genetus. T. 6 c. 271 B.
Hereditaria imperia, vel funeris an fint, dum de hereditate deliberatur. Tom. 7 c. 956 B.
Hereditaria pars. T. 9 c. 255 D. E.
Hereditaria res furtum non fit ante adfiftentia hereditatis, & cur. T. 6 c. 140 C.
Hereditaria actiones cui heredi fcripto denegatur tanquam indigno. T. 6 c. 187 C.
Hereditaria pecunia, & earum ufufrac an veniunt in petitionem hereditatis. T. 7 c. 1409 A.
Hereditaria res furtum an poffit res, cuius proprietas apud heredem manet. T. 7 c. 1320 B.
Hereditaria actiones fint perfonales actiones, quæ hereditas, vel in heredes fuccedunte jure competunt. T. 10 c. 624 B.
Hereditaria actiones quanam fint. T. 10 c. 961 D.
Hereditariam rem qui furripuit, non tenetur furti, fed tenetur extra ordinem actione expilatæ hereditatis. T. 9 c. 251 E.
Hereditariarum actionum loco legata habentur. T. 8 c. 371 C.
Hereditariarum rerum possessio quomodo adquiritur. Tom. 9 c. 1458 D.
Hereditarias actiones an inviti heredes cogantur exipere. Tom. 10 c. 610 B.
Hereditarii debitores quando ipso bitum qualibetem adiri non poteft. T. 1 c. 420 E.
Hereditas ex die expressim non datur. T. 1 c. 1008 B.
Hereditas an per tutorem, curatorem, aut procuratorem adquiri poffit. T. 1 c. 20 D.
Hereditas intra dies centum adeunda. T. 1 c. 900 E.
Hereditas, fi fatisdatio non detur, in petitorem transferitur. Tom. 1 c. 272 B.
Hereditas pro ea parte peti debet, pro qua ad nos pertinet. Tom. 1 c. 663 A.
Hereditas, & eius additio, aspitio, repudiatio, recufatio, & abftentio quid fit. T. 1 c. 800 A.
Hereditas in jure cedi potest ante additionem. T. 1 c. 537 D.
Hereditas in ætt. unicas dividitur. T. 1 c. 110 D.
Hereditas nondum adita defunfti vicem an fuftineat. Ibidem B.
Hereditas quandonam dividenda fit in capita, non in ftirpes. Tom. 1 c. 152 C. & c. 158 C.
Hereditas, vel pars hereditatis, vel id, quod cuiflem hereditatis eft, adquiri an poffit per fervum hereditarium. T. 1 c. 695 C.
Hereditas an codicillis dari, aut adimi poffit directo. Tom. 1 c. 148 D.
Hereditas an etiam ignorantibus fuis heredibus adquiratur. Tom. 1 c. 151 E.
Hereditas per fideicommissum codicillis jure relinquitur. T. 1 c. 1148 C.

Hereditas ad duodecim partes dimper revolvitur. T. 1 c. 1004 C.
Hereditas fiduciaria, & fideicommissaria quomodo differunt. T. 3 c. 749 B.
Hereditas quibus modis adquiritur. T. 1 c. 336 D.
Hereditas quoquomodo adquisita in heredem transmittitur. Tom. 1 c. 1308 B.
Hereditas cur ufucapi non poteft. T. 1 c. 1143 A.
Hereditas libertorum quibus defertur. T. 1 c. 350 B.
Hereditatis affiones quæ fint. Tom. 1 c. 1439 D.
Hereditas quando fit caduca. T. 1 c. 400 D.
Hereditas quibus conditionibus Senatusconsulto Trebelliano, & Pegasiano relinquitur. Tom. 1 c. 446 D. E.
Hereditas filii intestati ad quos pertineat. T. 1 c. 346 D.
Hereditas fi detur verbis directis, testamentum eft, non codicillus. T. 1 c. 1267 D.
Filiusfamilias, cui defiatus eft hereditas non poteft adire injuffu patris. T. 1 c. 1318 B.
Hereditas vivo teftatore adquiri non poteft. Tom. 1 c. 1543 A.
Hereditas a familia occifi ante hostium qualibetem adiri non poteft. T. 1 c. 420 E.
Hereditas ex die expressim non datur. T. 1 c. 1008 B.
Hereditas an per tutorem, curatorem, aut procuratorem adquiri poffit. T. 1 c. 20 D.
Hereditas intra dies centum adeunda. T. 1 c. 900 E.
Hereditas, fi fatisdatio non detur, in petitorem transferitur. Tom. 1 c. 272 B.
Hereditas pro ea parte peti debet, pro qua ad nos pertinet. Tom. 1 c. 663 A.
Hereditas, & eius additio, aspitio, repudiatio, recufatio, & abftentio quid fit. T. 1 c. 800 A.
Hereditas in jure cedi potest ante additionem. T. 1 c. 537 D.
Hereditas in ætt. unicas dividitur. T. 1 c. 110 D.
Hereditas nondum adita defunfti vicem an fuftineat. Ibidem B.
Hereditas quandonam dividenda fit in capita, non in ftirpes. Tom. 1 c. 152 C. & c. 158 C.
Hereditas, vel pars hereditatis, vel id, quod cuiflem hereditatis eft, adquiri an poffit per fervum hereditarium. T. 1 c. 695 C.
Hereditas an codicillis dari, aut adimi poffit directo. Tom. 1 c. 148 D.
Hereditas an etiam ignorantibus fuis heredibus adquiratur. Tom. 1 c. 151 E.
Hereditas per fideicommissum codicillis jure relinquitur. T. 1 c. 1148 C.

Hereditas an separata se à legato T. 1 c. 135 C.
Hereditas personæ defunctì vicem an sustineat. Tom. 1 col. 198 C.
Hereditas an ex lege 12 Tabularum ad agnatos maximum pertinat. T. 1 c. 138 D.
Hereditas eius, qui litis causa Principem hæredem reliquit, an admittendo. T. 1 c. 118 B.
Hereditas adimi non potest. Tom. 1 c. 1064 C.
Hereditas cessicia. Tom. 1 c. 370 C.
Hereditas non tantum verbis, sed etiam re recularì potest. Tom. 1 c. 247 C.
Hereditas in jure quando cedì potest. T. 1 c. 327 D.
Hereditas legitima an ultra consanguineorum gradum ad feminas pertinat. T. 1 c. 306 C.
Hereditas filii intestati ad quos pertineat. T. 1 c. 346 D.
Hereditas libertorum in capita, non in stirpes dividitur. T. 1 c. 414 A. B.
Hereditas cedit ante habitam quæstionem adiri non potest, vel bonorum possessio petì. Tom. 1 c. 470 E.
Hereditas ad 12 partes revocari potest. T. 1 c. 1094 C.
Hereditas non adiri non transmittitur. T. 3 c. 416 D.
Hereditas filii patri ita non debetur, ut patris filio. Tom. 4 c. 363 C.
Hereditas iacens non habet possessorem. T. 4 c. 647 C.
Hereditas non adquisita non transmittitur. Tom. 4 c. 367 D. constitutiones Theodosii excipiuntur. Ibidem E.
Hereditas res est, quæ non sensibus percipiur, sed quæ intellectu abstrahitur, & apprehenditur. T. 4 c. 118 B.
Hereditas sine facris non est. T. 4 c. 41 B.
Hereditas turbis civilibus testamento datur, codicillis non. Tom. 4 c. 439 C.
Hereditas unius personæ scindi non potest, ut pro parte habeatur, pro parte non. T. 4 c. 85 C.
Hereditas est juris vocabulum, non corporis. T. 4 c. 296 D. possessio vero est facti, & animi. Ibidem D.
Hereditas est ius universum successionis defunctì, vel successio juris universi. T. 4 c. 118 E.
Hereditas est successio juris universi defunctì. Ibidem.
Hereditas Rheteribus est pecunia, Jurisconsultis vero ius. T. 4 c. 119 B.
Hereditas. Vide, successio.
Omnis hereditas est locuples, quæ habet heredem locupletem. T. 4 c. 541 E.
Hereditas legitima proprie redire dicitur, quia ad eandem familiam recurrit. T. 4 c. 931. D.
Hereditas aliud est, aliud fructus rerum hereditariarum. Tom. 4 c. 1240 B.
Hereditas nulla est sine facris. T. 4 c. 41 B.
Hereditas absenti restituitur per nuntium, vel per epistolam. T. 4 c. 75 D.
Hereditas codicillis dari nequit, verbis directis, precariis potest. T. 4 c. 381 D.
Hereditas fì sub conditione relicta sit ab eodem herede, libertas vero per fideicommissum pure, & vicissim, ratio differentiæ hic quæ est. T. 4 c. 307 E.
Hereditas nulla est, antequam fiat bona agnoscentì. T. 4 c. 964 B.
Hereditas ex deferri dicitur, quæ adquiri, vel repudiari potest. Tom. 4 c. 885 B. excipiuntur duo casus. Ibidem.
Quo hereditas redit, eo & tutela pervenit. T. 4 c. 541 D.
Hereditas nulla potest à se capite deminuti, quæ personæ vice fungitur. T. 4 c. 964 B.
Hereditas quibus casibus cum onere fit caduca. T. 4 c. 417. E.
Hereditas fì heredi adeundæ ut indigno, qui necessa defunctì amisa non sit, an prælegatum præstabitur. T. 4 c. 419 A.
Hereditas tota an adeundæ per quelam inofficiosì testamenti. T. 4 c. 882 B.
Hereditas est immina, & incorporalis. T. 4 c. 296 D.
Hereditas est ius successionis. T. 4 c. 889 A.
Hereditas est nomen juris, quod intellectu tantum percipitur. Ibidem A.
Hereditas nomini tantum sunt mentia, non res rium furiosò defertur. T. 4 c. 885 A.
Hereditas iacens in jure nostro personæ vice fungitur. T. 4 c. 964 B.
Hereditas non adita in heredem non transmittitur. Tom. 4 c. 1081 B.
Hereditas per procuratorem adiri non potest. T. 4 c. 1077 A.
Hereditas quando recte vendi soleat. T. 4 c. 1268 D.
Hereditas redire dicitur non tantum ad agnatos jure legitimo, sed etiam ad coheredes jure adcrescendi. T. 4 c. 1150 B.
Hereditas semel adquisita repudiari non potest. T. 4 c. 1167 A. B.
Hereditas testamento data nuda voluntate non adimitur, sed alio testamento solemni. T. 4 c. 1085 A. (ecus de legato. Ibidem.
Hereditas est, quæ iacet, substantia defunctì, nec dum adita, id est, ius universum, quod in ea substantia habuit defunctus. T. 4 c. 296 C.
Hereditas adita quibus eripiatur, & unfeastur. Tom. 5 c. 637 A.
Hereditas pendet ex voluntate defuncti. T. 4 c. 601 E.
Hereditas adquisitur adeunte, vel pro herede gestione. Tom. 4 c. 1265 A.
Hereditas iacens quoñ domina esse intelligitur rerum hereditariarum. T. 5 c. 135 E.
Hereditas est res incorporalis. T. 5 c. 81 C.
Hereditas ex caltrenfi peculio filii familias quando caduca fit. T. 5 c. 637 A.
Hereditas jubis an recipiatur pro legatorum limam. Tom. 5 c. 480 C.
Hereditas an omnis cum tempore mortis coarinetur: quæ vim profeta adeatur. T. 5 c. 384 D.
Hereditas quando adiri, aut miri in possessionem possit. Tom. 5 c. 632 C.
Hereditas quomodo adquiratur. T. 5 c. 876 B. an solo animo adquirur sine ullo facto. Ibidem.
Hereditas quando caduca fieri dicatur. T. 5 c. 651 D.
Hereditas, quæ ilolvendo est, fì heredem intercerit, qui non adeat, solvendo esse dicitur. T. 5 c. 474 A.
Hereditas quibus modis obveniat. T. 5 c. 485 A. B.
Hereditas cum, & quando obvenire dicatur. Ibidem A. B.
Hereditas quid. T. 5 c. 778 E. & c. 779 A. B. C. D. & c. 780 E. & seq. & c. 612 A. B. & c. 600 D.
Hereditas per curatorem adquiri an possit. T. 6 c. 570 A.
Hereditas, & bonorum possessio an, & in quibusnam differant. Ibidem B.
Hereditas iacens non est possessio. T. 6 c. 140 C.
Hereditas filii patri manumissori præterito duplici jure deferitur. T. 6 c. 189 E.
Hereditas pro testamento, & testamentum pro hereditate. Vide, Testamentum, & hereditas. T. 6 c. 196 D.
Hereditas ex intelligitur esse, quæ superstiti defuncto ante adeunti, deductique legata. T. 6 c. 211 A.
Hereditas, quæ pro non scripta non habetur, non ad legatum, sed ad substitutum pertinet, fì substitutum habeat, vel ad heredem. Tom. 6 c. 437 C.
Hereditas adquiritur creatione, sive aditione, vel pro herede gestione. T. 6 c. 1201 E.
Hereditas adimi potest eodem testamento, quo data est. T. 6 c. 191 E.
Hereditas accepta pro sue futura hereditatis. T. 6 c. 253 C.
Hereditas iacens non potest videri, possideri. T. 6 c. 317 D.
Hereditas res incorporalis est, quæ intellectu abstrahitur, non sensu percipitur. T. 6 c. 28 C.
Hereditas fuge 12. Tabularum testamento scriptis hereditatem, vel non codicillis. T. 7 c. 480 B.
Hereditas an adimatur tacita voluntate. T. 7 c. 1500 A.
Hereditas an adimatur, ortis capitibus iniquitatis inter testatorem, & heredem. Ibidem.
Hereditas an auferatur ei, qui filiolungo, qui testatorem cogat, ut desinitum, aut, qui prohibet, ne testamentum faciat. T. 7 c. 1494 A. an fidium ejus ingratia caberis dibus nocuit. Ibidem.
Hereditas an auferatur ei, cuius culpa, vel negligentia testator interiit. T. 7 c. 1482 D.
Hereditas delata tantum repudiatur. T. 7 c. 1483 B.
Hereditas an deminui possit, heredis de ea deliberante. Tom. 7 c. 955 D.
Hereditas an in ultimum vitæ tempus conferri potest. Tom. 7 c. 944 D.
Hereditas an peti possit, fì inutilis fuit nuptiis, & vir heres inditutur, aut mulier. Tom. 7 c. 1490 C.
Hereditas iacens pro domina est, defunctì locum obtinet, quemadmodum liberat herae. T. 7 c. 1060 A.
Hereditas, & bona an quo differant. V. 7 c. 1120 E.
Hereditas est, quæ non tenet. V. 7 c. 1124 D.
Hereditas adeundi sine fit. Tom. 7 c. 830 B. C.
Hereditas defunctì nec dari, nec adimi potest. T. 7 c. 950 C.
Hereditas cui data est pure, libertas autem in diem, an possit here cum cogere ante diem, ut adeat. T. 7 c. 1498 B.
Hereditas ademptionis pupillo relicta, an tutori ejus relinta possit. T. 7 c. 1405 D.
Hereditas iacens est domina. T. 7 c. 815 A.
Hereditas, quæ non adeuntì non potest, nisi pupillus inhæs fit. T. 7 c. 703 B.
Hereditas ignoranti an adquiratur. T. 7 c. 965 D.
Hereditas modo accipitur pro jure successionis, modo pro pecunia hereditaria. T. 7 c. 1401 E.
Hereditas non adita, vel bonorum possessio non agnita, an transmittatur in heredem. T. 7 c. 1475 A.
Hereditas non agnita non transmittitur ad heredem. T. 7 c. 1481 A.
Hereditas non transmittitur, ergo nec adita est. Tom. 7 col. 1475 C.
Hereditas [illegible] an adeundæ sine fit. Tom. 8 c. 1 A.
Hereditas quæ, & quando locupletes [illegible] c. 52 E. & c. 95 E.
Hereditas quando onerata est legatis, fideicommissis. T. 7 c. 805 B.
Hereditas quæ indigno quæ, & quibus ex casibus auferatur. Tom. 7 c. 1470 C.
Hereditas quoquodo vindicatur. T. 7 c. 215 B.
Hereditas quorum dividi potest. T. 7 c. 214 D.
Hereditas fì exhausta sit legatis, institutus habet Falcidiam, rursus restituere hereditatem habet Trebellianum quartam. T. 7 c. 186 A.
Hereditas tacite nunquam adimitur. T. 7 c. 942 E.
Hereditas in quos uncias divisa. T. 8 c. 973 C. D.
Hereditas quibus, & quot modis adquiratur. T. 8 c. 989 A.
Hereditas quibus, & quot modis amittatur. Ibidem C.
Hereditas in plerisque casibus habetur loco dominii. Tom. 7 c. 1188 A.
Hereditas perenni eo, quo tutela redit. T. 8 c. 215 D.
Hereditas quibus auferatur. Tom. 8 c. 170
Hereditas ab intestato deferitur proximo agnato. Tom. 8 col. 215 C.
Hereditas quo die deferat. Tom. 8 c. 239 B.
Hereditas scilicet, & iofficiosi cum appellatur. T. 8 c. 180 C.
Hereditas ex eius quæ permittit defunctus heredem, an admittatur fiscus. T. 8 c. 15 A. quæ permittuntur ex obitus. Ibidem.
Hereditas in corpus, vel jus fit. T. 8 c. 585 A.
Hereditas non deferatur ventri. T. 8 c. 64 E. & c. 65 A.
Hereditas an heredi adeuntur, fì ne ante, quam ipse sciat, hereditatem vindicaverit. T. 8 c. 304 D.
Hereditas an magis deferatur liberis, quam ipsi adeuntur. Tom. 8 c. 180 B. C.
Hereditas an per alium adquiratur. T. 8 c. 6 E.
Hereditas ab intestato quibus verbis aquam proximo deferatur. T. 8 c. 215 C.
Hereditas an per alium, vel dominum adeuntur. Tom. 8 c. 4 A.
Hereditas, si postea [illegible] hereditatem non dum adeuntis tabula. T. 8 c. 1 A.
Hereditas cui, qui a libitina accipiunt, & quando illo ex [illegible] c. 1 A. B. c. 252 D.
Hereditas legitima quæ, & quibus [illegible] deberi non minus, quam suis. Tom. 8 c. 178 A.
Hereditas in successione liberorum quomodo dividatur. Tom. 8 c. 192 A.
Hereditas quando deferatur. Tom. 8 c. 197 A.
Hereditas unitati non quod [illegible]

Tom. 8 col. 504. B.
Hereditas definitè vicem hæredis. Tom. 8 c. 745. D. legitimis cur redire dicatur. Ibidem c. 795. B. tempore morte constituitur. Ibidem c. 719. D. & col. 843. B. & c. 855. C.
Hereditas est nomen juris. Tom. 7 c. 284. D. & T. 8 c. 986 C.
Hereditas quomodo dividatur in successione ingenuorum. T. 8 c. 162. E.
Hereditas non corpus, sed ius significat. Tom. 7 c. 294. D. & T. 8 c. 986 D.
Hereditas adquiri potest ante per negotia citra ipsum jure prætoris. T. 9 c. 170. A.
Hereditas caduca ita quæ non adita est. T. 9 c. 797 C.
Hereditas in hæmo. Tom. 9 c. 701 E.
Hereditas in jure credi potest. Tom. 9 c. 865 E.
Hereditas credi alteri in jure potest. T. 9 c. 558 C.
Hereditas auferitur, ut indiano, heredi, si non defuncti mortem definiti. T. 9 c. 797 E. & c. 798 A. & seq.
Hereditas, & tutela simul competunt. T. 9 c. 554 B.
Hereditas caduca fit cum suo onere. T. 9 c. 795 A. B.
Hereditas auferitur omnibus heredibus, ut indignis, qui contra voluntatem testatoris faciunt, & addictiur filio, qui ei non fecit, aliis fuerit testatoris voluntas impia. Ibidem.
Hereditas una est, quamvis sint ei pariter, nec est simplicitas. T. 9 c. 771 E.
Hereditas non potest scindi ab ipso herede; cui delata est, partim probato, partim improbato honore defuncti. T. 9 c. 776 A.
Hereditas non adita non transmittitur, nisi ab heredibus, qui ab hereditate ante quam adeunda transmittunt. Ibidem.
Hereditas est res, quæ ad ius hereditatis fuit competens. T. 9 c. 514 E.
Hereditas domini filii, id est, domini domini. Pandect. 1. 26. Tom. 9 c. 1359 Dubit.
Hereditas, & his, quibus ut indignis auferitur. T. 9 c. 797. A. & seq.
Hereditas non tantum dominium non, sed & angariorum recipit. T. 9 c. 1 E.
Hereditas [illegible] quod [illegible] & pomi[illegible] [illegible] [illegible] [

ad ordinandam familiam hereditariam, nec alia via aliam interdudit. T. 7 c. 1441 A.
Hereditatis fortum non fit. Tom. 7 c. 510 E.
Hereditatis petitio mixta est. T. 7 c. 469 D.
Hereditatis adito retrotrahitur. T. 7 c. 648 E.
Hereditatis nomen complectitur commoda, & incommoda. T. 7 col. 1106 A.
Hereditatis petitio peragenda est, antequam agi possit familiæ erciscundæ actione. T. 7 c. 489 C.
Hereditatis dividi an fiat confensu, aut arbitrio judicis. Tom. 7 col. 576 C.
Hereditatis petitiones mutæ sunt. T. 7 c. 217 D.
Hereditatis adquirendæ modi. T. 8 c. 989 A.
De hereditatis repudiatione intra tempora petendi bonorum possessionis, & intra tempora erectionis. T. 8 c. 199 D.
Hereditatis gradus an æstimentur ex ordine, scriptura, vel successionis. T. 8 c. 141 A.
Hereditatis petendæ jus an tribuat bonorum possessio. T. 8 col. 49 D.
Hereditatis petitio an detur in eos, qui pro herede, vel pro possessore possident. T. 8 c. 280 A.
Hereditatis petitio cum moveatur, an creditores agere possint. T. 8 col. 128 C. an debitores convenire possint. Ibidem E.
Hereditatis petitione an teneatur, qui hereditatem bona fide nactam possea cognovit ad se non pertinere. T. 8 c. 168 A.
Hereditatis petitio si fatis offerat, an in eum transferatur possessio. T. 8 c. 13 B.
Hereditatis plenior est honor, quam legati. T. 8 c. 65 E.
Hereditatis petitio minui, augeri non potest. Ibidem D.
Hereditatis adito an dominium rerum hereditariarum in heredem transferat. Tom. 8 col. 287 B. an possessionem earum rerum in eum transferat. Ibidem.
Hereditatis nomen est juris nomen. T. 7 c. 1228 E.
Hereditatis verbum continet bonorum possessionem. T. 8 col. 590 D. E.
Hereditatis adquirendæ usus. T. 8 c. 741 E.
Hereditatis nomine continentur omnia onera. T. 7 c. 1228 E.
Hereditatis nomen congruit tantum libero homini. T. 9 c. 983 A.
Hereditatis petitio quid. T. 9 col. 150 D. E.
Hereditatis petitio, & rei vindicatio in quo differunt. T. 9 c. 517 A.
Hereditatis domatio, & venditio. T. 9 c. 39 A. B. fq.
Hereditatis nomine significatur jus. T. 9 c. 161 C.
Hereditatis expilatæ actio cui datur. T. 9 c. 1458 B. & fq.
Hereditatis emptor. Vide, Emptor hereditatis.
Hereditatis quæstioni præjudicium fieri non oportet, si quæstio ex effectu hæreditatis. Tom. 9 col. 1169 B. C.
Hereditatis adeundæ jus non concriminatur temporis, sed est perpetuum. T. 9 c. 650 D.
Hereditatis nomen latissime manat, comprehendit non tantum res hereditarias, fed & fructus, & cætera omnem. Tom. 9 col. 1087 B.
Hereditatis possessor quocunque iustos fumptus, quos fecit de suo propter onera hereditaria, compensat. T. 9 c. 166 D.
Hereditatis petitio tollitur præscriptione 40 annorum. Tom. 9 col. 793 A.
Hereditatis possessio in Gallia annuum vacat. X. Ideo ejus fortum fit. T. 9 c. 252 A.
Hereditatis adito est actus legitimus. T. 9 c. 566 D.
Hereditatis emptor. T. 9 c. 39 A.
Hereditatis ipso an pacto remitti possit. T. 9 c. 20 D.
Hereditatis ius omnino est legis, non jurisdictionis, aut imperii. T. 9 c. 535 C.
Hereditatis venditorem, qui res hereditarias non tradidit, teneri temporis actione ex emptio in id quod interest, si possea rem aliquam ex hereditate alii vendiderit, & tradiderit, rupta fide eviris venditionis. T. 9 c. 567 E. & c. 568 A.
Hereditatis expilatæ extra ordinem actio. T. 9 c. 251 E. & c. 1458 A.
Post hereditatis immittionem, vel aditionem, fera pœnitentia est. T. 9 c. 781 C.
Hereditatis possessor. Vide, Possessor hereditatis.
Hereditatis expilatæ crimen quando locum habet. Tom. 9 c. 1458 B.
Hereditatis petitionis formula quæ. T. 9 c. 517 B.
De hereditatis portione legata. T. 9 c. 817 D.
De hereditatis petitione. Tom. 9 c. 179 E. & c. 180 A. & fq.
In hereditatis petitionem venium parcus, & fructus. Tom. 9 col. 517 A.
Supra hereditatis vires tenetur heres, qui omisit beneficium hereditatis. T. 9 c. 781 B. & fq.
De hereditatis expilatæ crimine. T. 9 c. 1457 A. & fq.
Hereditatis petitio quomodo detur fideicommissario. Tom. 10 c. 314 D.
Hereditatis fideicommissariæ restitutio est quadam successio. T. 10 c. 490 D.
Hereditatis verbo an res, & damna contineantur. T. 10 col. 596 D.
Hereditatis possessionem diximus Veteres pro bonorum possessione. T. 10 c. 697 A.
De hereditatis petitione ubinam agatur. T. 10 c. 627 D. E.
Hereditatis nomine non significatur lucrum tantum, fed & damnum. T. 10 c. 1000 D.
Hereditatis repudiatio an excludat fubstitutum vulgarem. T. 10 col. 1090 B.
Hereditatis appellatione neque legatum, neque fideicommissa continentur. T. 10 c. 1094 E. & c. 1095 A.
Hereditatis incertis fortum an fat. T. 10 c. 1455 A.
Hereditatem filius adquisitæ oneris fisum sequatur. Tom. 10 c. 482 E.
Hereditatis causa an minor restituatur. T. 10 c. 903 C.
Hereditati semper inest pecunia. T. 4 c. 1210 A.
Hereditati furtum non fit, & cur. T. 4 c. 341 C.
Hereditati omnis an possit legari. T. 7 c. 985 C.
Hereditati iacenti furtum non fit. T. 7 c. 851 A. & T. 9 c. 251 E. & c. 146 C D.
Hereditati iacenti adquiri, quod fortum legatum ante aditionem adquisivit. T. 7 c. 1161 E.
Hereditatem emancipatus adquirit, approbatque defuncti judicium adeundo. T. 1 c. 1319 C.
Hereditatem non adiicapi, nec pro diviso possideri. Tom. 1 c. 1326 A. B.
Hereditatem adire secundum conditionem suffitutani tenorem. T. 1 c. 125 A.
Hereditatem qui petit, quid probare debeat. T. 2 c. 189 B.
Hereditatem adire, & suscipere. T. 3 c. 178 A.
Hereditas non pupillus per tutorem non potest. T. 1 col. 1317 A.
Hereditatem qui adit, duobus calibus non caret emolumento possessionis bonorum contra tabulas. T. 1 c. 1319 D.
Hereditatem qui recte semel adivit, repudiare possea non potest. T. 1 c. 1355 B.
Hereditatem qui adire volet, quandam foire debet. Tom. 1 c. 1354 A.
Ad hereditatem, certum de testamento, certo iudicio oportet accedere. T. 1 c. 1318 A.
Hereditatem reflator in quot vult uncias dividere potest. Tom. 1 c. 1450 E.
Ad hereditatem non vocantur cognati. T. 1 c. 830 A.
Hereditatem repudiatam minor qui adire velit, quo indiget beneficio. T. 1 c. 124 C.
Ad hereditatem liberti proximus quisque vocatur. Tom. 1 col. 413 D.
Ad hereditatem vocantur genitales deficientibus agnatis. Tom. 4 col. 1090 E.
Hereditatem restituere rogatus qui simpliciter, an potest aliquid ex hereditate alienare. T. 4 col. 560 E.
Hereditatem adire non potest mutus. T. 4 c. 396 C.
Hereditatem an in obtinere possit ex fecundis tabulis, qui primis renunciavit. T. 4 c. 84 C.
Hereditatem adire nequit furdus. T. 4 c. 396 C.
Hereditatem cernere quid. Vide, Cernere hereditatem.
Hereditatem paternam qui omittit, an omittere etiam debeat legatum. T. 4 c. 469 C.
An hereditatem adire possit affinis per procuratorem. Tom. 4 c. 593 D.
Hereditatem cum dominuere non licet, licet retinere fructus superflouos, quos ipse percepit. T. 4 c. 1240 C. cui vero dominuere licet, fructus superflous retinere non licet. Ibidem.
Siquis rogatus est hereditatem restituere, an possit aliquid ex hereditate alienare, vel deminuere. T. 4 c. 560 E.
Quis hereditatem adire potuerit, nec adivit, nihil transmittit videlicet. T. 4 col. 377 C. hæc regula quibusdam casibus vitiatur. Ibidem D.
Ad hereditatem liberti proximum quemque vocatur in solidum in affem. T. 6 c. 183 C. & fq.
Hereditatem adire potest fervus iussu emptoris. Tom. 6 col. 201 A. B.
Hereditatem restituere cogere possunt heredes fervi hereditarii manumissi. Tom. 6 c. 190 A. B. fervi proprii non possunt. Ibidem A. B.
Hereditatem adire an possit compelli heres. Tom. 6 c. 283 E. & c. 284 A. & fq.
Hereditatem directum municipiis, vel municipibus, aut reipublicæ, civitati, aut publicis locis non possit, & cur. T. 6 c. 279 B.
Hereditatem fideicommissariam civitatibus restituit quis. Ibidem C.
Ad hereditatem ingenui, ex transverso, sive a latere, vocatur agnatus proximus. Tom. 6 c. 185 B. C.
Hereditatem ab intestato an vindicare possit is, qui legatum accepit. T. 7 c. 221 B.
Hereditatem an adire possit dubiosa de suo statu. Tom. 7 c. 963 B.
Hereditatem adfirmi heredi scripto, quasi indignus, si necem defuncti non vindicet. T. 7 c. 1041 D.
Hereditatem exhaurisi quid fit. T. 7 c. 957 C.
Hereditatem filiofamilias delatam pater an repudiare possit. T. 7 c. 972 B.
Hereditatem omittens, an legatum habere possit. Tom. 7 c. 1034 A. B.
Hereditatem petere ab intestato an prohibeatur is, qui puisane vitere testamentum, fequatur ut indignus defuncti. T. 7 c. 221 B.
Hereditatem petere quid fit. T. 7 c. 213 E.
Hereditatem poli certum tempus rogati restituere, an fructus interim perceptos in Falcidiam imputent. T. 7 c. 1093 E.
Hereditatem qui adit, an possit aquæ quærela inofficioli. Tom. 7 c. 204 A.
Hereditatem familiæ erciscundæ actione dividi, sive deferatur ex testamento, sive ab intestato. T. 7 c. 488 E.
Hereditatem qui repudiat, an videatur impugnare iudicium defuncti, item an legatum fuum perdat. T. 7 c. 1065 B.
Hereditatem rogatus restituere, an cogitur fructus restituere, item pœnam, & usuras, & siquis filiæ. T. 7 c. 1501 E.
Hereditatem rogatus restituere, eam tantum partem restituere, ex qua infinitus est, non quam percepit jure fideicommissi. T. 7 c. 1329 C. D.
Hereditatem rogatus restituere si coactus adierit, an caveat Falcidia, & fructibus. Tom. 7 c. 1501 E.
Hereditatem fiquis rogatus fit restituere, fi fine liberis decesserit, eo fimul cum liberis mortuo, an fideicommissum inferatur quasi liberi superviverent. T. 7 c. 1468 D. E.
Hereditatem an furiosus per se, vel per alium adquirere possit. T. 8 c. 22 D. E.
Hereditatem possidenti an necessaria fit Carbonianis bonorum possessio, fi ei fitat furus controversia. T. 8 c. 139 B.
Hereditatem qui nominatim capere prohibeantur. Tom. 8 col. 16 D. E.
Hereditatem qui non potest capere, an possit bonorum possessionem capere. Ibidem D.
Hereditatem qui rogatus est restituere, an possit ex ea aliquid deminuere, vel alienare. Tom. 7 c. 1508 E.
Hereditatem delatam qui adquirere possit. T. 9 c. 1 Adquirere non possunt, & qui possunt, repudiare eam, vel non. T. 8 c. 199 E. & c. 200 A. & fq.
Ad hereditatem adeundam, vel repudiandam, ad deliberandum, & consultandum, quod tempus hereditas datur. T. 8 col. 203 B.
Hereditatem intestati confirmat lex Cornelia. T. 8 c. 184 E.
Hereditatem qui ad alium transferre voluit, non vult elle heres. T. 8 c. 661 C. & c. 744 E. & c. 850 D.
Hereditatem adiuiri per fervum bona fide possessum. T. 8 c. 741 C. qui non fallens, adit, ibi vel domino hereditatem adquirit. Ibidem.
Hereditatem fervo delatam an dominus agnoscere, vel repudiare possit. T. 8 c. 22 C.
Hereditatem quibus agnatis lex 12. Tabularum dat. T. 9 col. 668 E.
Hereditatem qui petit, petit etiam fructus. T. 9 c. 1087 B.
Hereditatem adfirmi, ut indignus, heredi scripto fiscus criminali judicio. T. 9 c. 796 D. E.
Hereditatem olim capere non potuit, vel legata ex testamentis alienis Collegium Christianorum, & cur. T. 9 c. 718 E.
Hereditatem pruifquam adeat, deliberare opus est. Tom. 9 c. 781 D.
Hereditatem non adiitam non transmitti in heredem. T. 9 col. 889 A. B. excipitur unus casus quo hereditas non adita transmittitur. Ibidem E.
Hereditatem fortito dividere. T. 9 c. 851 B.
Hereditatem qui semel repudiavit, id adire rediri non potest. T. 9 c. 784 D. & fq.
Ad hereditatem matris intestatæ vocantur liberi nuquam legitimi. T. 9 c. 913 C. D.
Omnem hereditatem effe folvendo, quo heredem invenit. Tom. 9 c. 781 C.
De his, qui hereditatem transmittunt ante apertas tabulas. T. 9 c. 907 D.
Hereditatem adire quibusdam casibus tantum heres cogitur. T. 10 c. 341 E.
Hereditatem qui accepit, an possea postea eam non accipere. T. 10 c. 941 C.
Hereditatem qui omisit, hereditatem an non habeat. Tom. 10 c. 532 A.
Hereditatem quoties Lex, vel Senatusconsultum detet, competit Unde legitimi. Tom. 10 col. 776 A.
Hereditatem poffunt exhaurire legata lege duodecim Tabularum. T. 10 c. 803 D.
Hereditatem quo jure vindicet, qui ab ea remotus est nominatim per exheredationem. Tom. 10 c. 933 D.
Hereditatis petitionem cessa, an debitores hereditarii liberentur. T. 1 c. 327 E.
Hereditate vendita non teneatur venditor de evictione. T. 1 col. 772 B.
Ex hereditate rerum alienatarum æstimatio in arbitrio petitoris conistit. T. 1 c. 377 E.

In hereditate legitima non est fuccessioni locus. T. c. 456. D.
De hereditate uni ex liberis restituenda confulatio. T. c. 682. D.
De hereditate fideicommissaria. T. 2 c. 1089. D.
Hereditate fi abfeinentibus filiis, an ad eum pertinet petitio operarum patrinum. T. 4 c. 600 E.
In in hereditate legitima non eft fuccessioni locus, quomodo fuccessionis potest esse locus in querela. T. 4. c. 110 A.
In hereditate aufcrenda nulla eft difficultas inter fcientem, & ignorantem, fecus in fructibus aufferendis, ubi valet. T. 4 c. 1352 A.
In hereditate non eft idem iuris, quod in legato, & cur. Tom. 4 c. 135 D.
Hereditate alicui per fiscum erepta, quod eadem defuncti inultare relliquerit, an ei fiftem ea actio fit restituenda, quæ adiitione quidem confuta eft. T. 4 c. 1082 E. quæ difficultas hic notanda. Ibidem, & c. 1083 A.
Hereditate adquifita utitur militiatur. T. 4 c. 1265 A.
Hereditate are alieno onerata, & herede adire cum deliberante, quomodo interim creditoribus fecuritis confulitur. T. 5 c. 76 D. E.
De hereditate evidta ftipulatione. T. 5 c. 866 E.
Hereditate non adiita corrunt omnia, quæ in teftamento fcripta funt. T. 6 c. 157 A.
In hereditate ingenui proximior ex liberis uitriorem non excludit. T. 6 c. 184 E.
De hereditate fideicommissaria civibus, vel civitati data. Tom. 7 c. 379 C.
Hereditate vendita, ftipulatio mutui inter emptorem, & venditorem plerumque interponitur. T. 6 c. 94 A.
De hereditate lite mota, an res fingulæ petantur ablione in rem fimplici. T. 7 c. 219 B.
Hereditate iacente, an ufucapio capta a debitoribus completatur. T. 8 c. 189 D.
Hereditate vendita, quæ actiones competant emptori; & quæ in emptionem cedant. T. 9 col. 365 E. & c. 366 A. & feq.
Cum de hereditate agitur, duæ funt lites, una de poffeffione, altera de proprietate. T. 9 c. 174 A.
De hereditate adeunda, vel adquirenda, & de ipse deliberandi. T. 9 c. 768 A. & feq.
De hereditate repudianda, vel abdicanda. T. 9 col. 784 D. & feq.
De hereditate vendita a fisco. T. 9 c. 966 E.
De hereditate litigat, qui pro herede, vel pro poffeffore poffidet. T. 9 c. 1278 B.
De hereditate, quæ defertur iure civili. T. 9 c. 910 B. & feq.
In hereditate tam legitima, quam teftamentaria res adcreffendi locum habet. T. 9 c. 653 C.
In hereditate reftituenda eum poffe in compendiumem deducere id, quod de fuo bona fide impendit in defuncti infirmitatem, vel in funeratum funeris. T. 9 c. 166 B.C.
De hereditate vendita. T. 9 c. 365 E. & c. 366 A. & feq.
Hereditate adempta heredi fcriptæ ex affe, cui fubftitutus datus non eft, an cetera, quæ in teftamento fiunt, corruant. T. 10 col. 220 B.
Hereditates legitimæ nouæ capitis deminutione non pereunt, fed illæ folæ, quæ ex lege duodecim Tabularum deferuntur. Tom. 1 c. 168 A. B.
Hereditates plerumque ad mafculos confluere debent. T. 1 c. 160 C.
Hereditates intefatorum ad primum ad fuos pertinent. Tom. 1 c. 150 B.
Hereditates alias fine re, alias cum re. T. 1 c. 117 D.
Hereditates, quæ ab intefato defeftantur. T. 1 c. 149 A.
Hereditates quis confequi poteft, etiamsi conditionem non impleuerit. T. 3 c. 375 A. B.
Hereditates intefatorum ingenuum ad quos pertinent. Tom. 1 c. 145 E.
Hereditates agnatorum quomodo diuidantur. T. 1 c. 346 B.
Hereditates alienorum, nauiculariorum, &c. T. 2 c. 400 E.
Hereditates agnatorum in capita diuidantur. T. 1 c. 346 B.
Hereditates directe cedant a matre teftatoris, cur non retiam fideicommiffaria, & precaria. T. 4 c. 388 B.
Hereditates fideicommiffaria. Vide, Fideicommiffaria hereditas.
Hereditates unius hominis non funt. T. 4 c. 77 D.
Hereditates ab hereditibus fcriptis per fideicommiffum reliftæ. Tom. 6 c. 281 E. & c. 282 A.
Hereditates ex quo tempore deferuntur. T. 6 c. 421 D.
Hereditates ab intefato cuibus, & quo iure deferantur. Tom. 7 col. 113 E.
Hereditates delatæ ex teftamento quo iure deferantur. Ibidem.
Hereditates fi plures communes fint inter heredes, inter eos poteft reddi iudicium familiæ erciftundæ de una tantum hereditate. T. 7 c. 535 D.
Hereditates an utiliter relinquantur fub conditione impoffibili. T. 8 c. 359 D.
Hereditates damnofæ quæ. Tom. 8 c. 786 D.
Hereditates exquirite quæ dicuntur. T. 9 c. 1233 B.
Hereditates folent plerumque ab indigni in filicum transferri. Ibid. vel in alias perfonas. Ibidem.
Hereditates quibus caufis funt eadoere. T. 9 c. 872 A. & feq.
Hereditates promercenfur fuæ officiis, non pactionibus. T. 9 c. 904 B.
Hereditates feminarum coercuit lex Voconia. T. 9 c. 931 D.
Hereditatum conditio quotoplex. T. 1 c. 95 E.
De hereditatum vigefima. Tom. 1 c. 450 D. & T. 2 c. 124 A.
Hereditatum iura, & tutelarem an fint propria ciuium Romanorum. T. 6 c. 549 C.
Hereditatum fuggeftiones fæpe debebatur. T. 9 col. 793 D. quibus hereditibus. Ibidem c. 794 E.
De hereditatum retinitionibus nafcantur controuerfi. T. 9 c. 179 E.
De hereditatibus. T. 6 c. 150 D. & c. 151 A.
De hereditatibus incertis perfonis reliftis. T. 6 c. 237 D.
De hereditatibus

Heres mœsum facere videtur, etiam absens, & ignorans. T. 5 c. 568 E.
Heres in quantum convenirі possit. T. 5 c. 153 C. D.
Heres partis si solvendo non sit, cujus sit dimidium detis non caveat. T. 5 c. 556 A.
Heres possessoris quando, & quatenus a judicio ad exhibendum absolvatur, & quando condemnetur. T. 5 c. 582 C. D.
Heres quando, & cui legati nomine caveri teneatur. T. 5 c. 940 D.
Heres mihi quo nomine teneturadione ad exhibendum interesse? Tom. 5 c. 374 D.
Heres propius accedit ad vicem defuncti. T. 6 c. 1155 E.
Heres fi omittat causam testamenti, & pro herede se ab intestato gerat, ad quid teneatur. T. 5 c. 1063 C. D.
Heres furiosus ex asse, & ex parte, quando hereditatem possit nolle. T. 5 c. 629 E.
Heres, si non principalis, sed substitutus, ac solus solus, non omnibus omnino officiis, prohibetur. Tom. 5 c. 659 C.
Heres tenetur quando locum, & damnum ex locatione defuncti capiat. T. 5 c. 481 C.
Heres facit, licet socius non fuit, lucri tantum, & damni, quod ante mortem defuncti forte appendat locatari, parebopes fieri possunt. Tom. 5 c. 480 C.
Heres quando tenetur ad [illegible] rationem, [illegible] ca, & prohibitus [illegible] c. 480 D. E.
Heres, quando, & falsus quomodo convenirі debeant, & inter le [illegible] autor. Tom. 5 c. 921 E. & c. 922 A.
Heres, ut possit omnem a legatario exigere, quibus [illegible] quare. T. 5 c. 1 [illegible]
Heres ab [illegible] quare. T. 5 c. 4 [illegible]
Heres usufructuarius, [illegible] vare non additur [illegible] D.
Heres unus ex plurib[illegible] bus, debet [illegible] tem fi de damno [illegible] tenetur ad [illegible] D.
Heres [illegible] Heres [illegible] Heres [illegible]

rit, an nihilominus legata, vel fideicommissum praestare debeat. T. 7 c 919 A.
Heres suo nomine quomodo quis stat. T. 7 c 813 B. C.
Heres suus etiamsi ignorans transmittat hereditatem ad posteros. T. 7 c 955 A.
Heres suus infirmitur sub conditione potestativa, eam implendo an stat heres. Ibidem B.
Heres suus potentia hereditatem non adquirit, sed retinet, & continuat. T. 7 c 816 B.
Heres tenetur damnatus aliquid vendere, si vendidit, an tenatur de reliqua emptionis, actione ex empto, vel ex testamento. T. 7 c. 741 C. & seq.
Heres ubi rem legatam praestare debet. T. 7 c 1056 C. D.
Heres maritii ab politor quam legatum retinere ob impensas, vel ret desatas. T. 7 c 1412 C. D.
Heres mariti morum correctionem non habet, nec e contra heres mulieris concretae ob mores mulieris. T. 7 c. 1432 A.
Heres, mota quaestio insufficiji, an pro fua parte heres effe debitat. T. 7 c 930 C.
Heres operam dare debet, ut res praestetur legatario. T. 7 c.154 C.
Heres, parte bonorum extraneo legata, an rerum partes, an affirmationem legatario praestare debeat. T. 7 c. 1375 E.
Heres, parte bonorum coheredi praelegata, an in ea praestanda poffit deducere ea alienam, item tributa. T. 7 c. 1376 A.
Heres, pecuniam reipublicae qui integram folvit, ignarus legis Falcidiae, an habeat condictionem indebiti. T. 7 c. 895 B.
Heres per aditionem an rei legatae fat dominus. T. 7 c. 1020 B.
Heres per errorem fi vendiderit, an teneatur ex empto. T. 7 c. 741 E.
Heres plerumque fuccesfor eft virtutum, & virtutum. T. 7 c. 101 B.
Heres poft mortem an periculum vel legatur, & damnum, & commodum legatorio praeftet. Tom. 7 c. 1021 C. D. quinnodo mora ftat. Ibidem E.
Heres quando in folidum omnibus creditoribus refpondere cogatur. T. 7 c. 954. C.
Heres qua via adfequatur, ut fibi infirumenta exhibeantur. Tom. 7 c. 955 C.
Heres, qui abftinet fe, an maneat heres. T. 7 c. 902 C.
Heres, qui adit ab interftato, cum debeat ex teftamento adire, an legatarius teneatur. T. 7 c. 1481 C.
Heres quibus modis Falcidiam adfequatur. T. 7 c. 960 B.
Heres qui eft per filium, an fuo nomine heres fat. T. 7 col. 213 C.
Heres, qui morbentatum mere rogatus eft, & non fecit, quomodo teneatur. T. 7 c. 1305 D.
Heres, qui per errorem fe ex ftipulatu obligavit, quomodo fe defendere poffit. Tom. 7 col. 743 A. B.
Heres, qui per erroremq uid venditerit, quomodo fe adverfus agentem ex empto tueri paffit. T. 7 c. 742 E.
Heres, qui praelegato onerattus eft, utrum poffit eligere rerum, an aeftimationis ufumfructum dare. T. 7 c. 1375 D. E.
Heres, qui reftituit hereditatem ante diem fideicommiffi, an reftitutio pro facta habeatur. T. 7 c. 1317 D.
Heres, qui rogatus eft hereditatem reftituere, an poffit ex ea aliquid deminuere, vel alienare. Tom. 7 c. 1508 E.
Heres qui extitit, an poffit defiinere effe heres. Tom. 7 col. 950 C.
Heres quo jure accipiat ea, quae a legatario fibi conditionis impleto dari debent. T. 7 c. 1016 A. an imputentur in Falcidiam. Ibidem.
Heres quo loco defendi debeat. T. 7 c. 144 C.
Heres quotupliciter quis ftat. T. 7 c. 113 C.
Heres, repudiata hereditate, an maneat heres. T. 7 c. 1003 E.
Heres, repudiata hereditate, an legatarius maneat. Ibidem.
Heres rogatus reftituere hereditatem, fi cuidle adiere poffulante fideicommiffario, an poffit derrahere Falcidiam. Tom. 7 col. 1477 A.
Heres an in folidum teneatur ex delifto, vel quali ex delictis defunfti. T. 8 c. 550 C. D.
Heres an in folidum teneatur ex contractibus, vel quali ex contractibus ob dolum malum defuncti. Ibidem C.
Heres an poffit quis fibi ipfi fubftituere. T. 8 c. 142 C.
Heres an pro ea parte, pro qua fcripta eft, bonorum poffeffionem fecundum tabulas accipit. T. 8 col. 140 A. an et coheredis repudiatis, vel exclufi portio accefferat. Ibidem c. 139 E.
Heres an quis refte inftituatur poft mortem fuam. Tom. 8 col. 92 A.
Heres quis non poteft bis exfidere, non poteft bis adire. T. 8 c. 193 A.
An heres teneatur legatario, ut exhibeat veftimenta, quae interiuus confumpferit in funus. Tom. 7 c. 1192 D.
An heres ftatulibero legare poffit fine liberate, fub ea conditione, fub qua prior dominus et libertatem dedit. T. 7 c. 1108 E.
Heres antequam decernat de hereditate, adire non poteft. Tom 8 col. 743 C. eundem potestatis eft, cuius fuit defunctus. Ib. c. 784 B. ex delicto defuncti penali actione non teneatur. Ibidem c. 771 E.
Heres an tacite inftitui poffit ex die. T. 8 c. 91 E.
Heres an reftitutionem in integrum ex perfona defuncti habeat. T. 8 c. 7 B.
Heres an teneatur ob dolum, vel culpam defuncti. T. 8 c. 340 C. heres deliberans an partem faciat. T. 8 c. 4 A.
Heres an Titio, cui decem legata funt, hoc adfedto, ut fi forte ea perdidiffet, non tutidem ei praeftaretur, fi fepius eam fumeret. Titius perdiderit, fepius legatum fuerint debeat. Tom. 2 col. 1300 B. C.
Heres fub conditione fcriptus, an ea pendente partem faciat. T. 8 c. 140 A.
Heres fcriptus an bonorum poffeffionem fecundum tabulas petere poffit, non.expectato praeterito. T. 8 c. 35 D.
Heres fcriptus an debitor fit, quamdiu bonorum poffeffio contra tabulas peti poffit. Tom. 8 c. 342 D.
Heres fcriptus an ultra virilem portionem legata capere, vel habere poffit. T. 8 c.68 E.
Heres fcriptus ex parte, an pro fua parte tantum bonorum poffeffionem admittat. Tom. 8 c. 140 A.
Heres fcriptus, fi filius fit praeteritus, an poffit petere bonorum poffeffionem fecundum tabulas. T. 8 c. 25 C. an mitti in poffeffionem. Ibidem.
Heres fcriptus fi filius effe negetur, an detur Carboniana bonorum poffeffio. T. 8 c. 115 A.
Heres fcriptus fuus, vel emancipatus fi adierit, vel petierit bonorum poffeffionem fecundum tabulas, an poffea admittatur per praeteritum ad bonorum poffeffionem contra tabulas. Tom. 8 col. 51 D E.
Heres fcriptus, qui adiit, an admittatur per praeteritum ad bonorum poffeffionem contra tabulas. T. 8 c. 51 E.
Heres, qui debet, ex quali contractu. T. praeter. T. 8 c. 9 B.
Heres rogatus hereditatem reftituere, an ea ex deminuere poffit bona fide, & ex jufta caufa. T. 7 c. 1507 B.
Heres rogatus reftituere fuperftium hereditatis, quomodo deminutio fatisfaftione debeat. Tom. 7 c. 1510 B.
Heres rogatus reftituere, quod ex hereditate fuperftit, an poffit ea ea deminuere. Ibidem B. C.
Heres, cui reftitutum erat praelegatum, pretium accepit hereditatis a fubftituto, et repudiaret hereditatem: it re poft non repudiavit, fiet repudiaverit, quia habet pretium, & ideo fi integrum praelegatum petat, repellitur. Tom. 9 c. 814 B.
Heres fcriptus miffionem poft annum impetrare non poterat ex edicto D. Adriani. T. 9 c. 793 E. & c. 791 A. conditutione Juftinianei poterat. Ibid.
Heres fcriptus ex edicto D. Adriani ftatim poft mortem teftatoris, & poft apertas, & recitatas tabulas teftamenti, quomodo hereditatem mittetur in poffeffionem eorum hereditatorum. T. 9 c. 792 A.
Heres fcriptus fi repudiaverit hereditatem, vocatur legitimus. T. 9 c. 174 D.
Heres fcriptus poftulatum miffionem non excludit, nifi perfecutione 30. annorum, vel etiam ufucapione. T. 9 c. 793 A.
Heres fcriptus quemadmodum in poffeffionem mittatur. Tom. 9 c. 791 D. & feq.
Heres eft fuccefor jurium omnium defuncti, virtutum, & vitiorum. T. 9 c. 1164 E.
Heres cuterus non tenetur ex levi culpa defuncti. Tom. 9 c. 597 A.
Heres heredis non direfto, & principaliter eft heres teftatoris, fed per fucceffionem, & per mediam perfonam. T. 9 c. 734 E.
Heres incerta perfona inftitui non poteft. T. 9 c. 718 D.
Heres, qui bonae fidei erit, jure civili femper heres, nec Praetor effecire poteft, ut definat effe heres. T. 9 c. 777 E.
Heres cum puella inftituitur fub conditione, fi certe perfona nuperit, veluti Titio. T. 9 c. 728 E. & c. 729 A.
Heres quando teneatur poteft, quod fibi defunctus debuit. Tom. 9 c. 257 A.
Heres non refte inftituitur ex tempore. T. 9 c. 811 C.
Heres uxor ex terris parte inftituta quid. T. 9 c. 495 A.
Heres obligatur, & alligatur facris defuncti. Tom. 9 c. 440 D. E.
Heres, qui omifit beneficium inventarii, teneatur ipso vires hereditatis. T. praeter. T. 8 c. 69 D.
Heres filius, & heres extraneus in quo differant. T. 9 c. 609 A.
Heres heredis eft heres teftatoris. T. 9 c. 161 A.
Heres mulieris. T. 9 c. 496 A. & feq.
Heres defunfti tutoris tenetur tutelae ex dolo defuncti, vel lata culpa. T. 9 c. 596 E. & c. 597 A.
Heres improbe facit, qui non obfequitur voluntati defuncti. T. 9 c. 1241 D.
Heres creditor hereditarius dici poteft duplicitter. T. 9 c. 355 C.
Heres ex inventario non tenetur fupra vires inventarii. Tom. 9 c. 782 A. & feq.
Heres fafto inventario non tenetur fupra vires hereditatis. T. 9 c. 356 E.
Heres fafto repertorio omnium bonorum non tenetur creditoribus hereditatis fupra vires hereditatis. T. 9 c. 61 B.
Heres olim rantum habuit retentionem Falcidiae. Tom. 9 c. 1147 D.
An heres ex parte inftitutus, cui & aliquid legatum eft per praecepionem, fi repudiaverit portionem hereditatis, ex qua eft inftitutus, poffit vindicare praelegatum, five praecepionem. Tom. 9 c. 815 A. B.
Heres fuus fcribitur ex parte, non adfecto eohereede. Tom. 19 c. 210 D.
Heres fcriptus an compellatur adire hereditatem. Tom. 10 c. 341 C.
Heres an fit cogendus adire, eo quod fideicommiffarii interfit, fideicommiffum non intercidere, heredis morente ante aditum hereditatem. T. 10 c. 342 B.
Heres non tam fit, qui per filium fit heres, quam qui per fe. T. 10 c. 402 E.
Heres an adquirat dominium rei legatae per aditionem. Tom. 10 c. 408 C.
Heres indignus eft fine re, fine onere. T. 10 c. 482 E.
Heres abfens an cogi poffit, ut heredem inftituat. Tom. 10 c. 490 D. an poffit & cogi, ut procuratori abfentis fideicommiffarii reftituat. Ibid.
Heres an poffit cogi adire hereditatem ante conditionem fideicommiffi. T. 10 c. 491 C. & c. 493 A.
Heres folus, aut quali heres detraht Falcidiam. Tom. 10 c. 492 D. E.
Heres inftitutus ex affe, quomodo cogi poffit, ut adeat. Tom. 10 c. 493 E.
Heres debet cavere iis, quibus legatum eft in dotem. T. 10 c. 496 E.
Heres an poffit fibi Falcidiam fervare per rerum donatarum retentionem. T. 10 c. 517 B.
Heres ftipulatoris agere poteft pendente conditione. T. 10 c. 538 C.
Heres legitimus fcripto interdum praefertur. T. 10 c. 771 C.
Heres inftitutus, qui tamen quia proximior reftitutus fuccefft ab intefato, an praeftet legata. T. 10 c. 774 D.
Heres qui extitit, quo fenfu non definat effe heres. T. 10 c. 787 D.
Heres an poffit partem hereditatis repudiare, partem agnofcere. T. 10 c. 804 D.
Heres, qui folvat plena legata, amifia ratione legis Falcidiae, an habeat quafi indebiti conditionem. T. 10 c. 805 E.
Heres caveat, fe non ufurum beneficio legis Falcidiae, an poffit obviare confeffioni fuae. Tom. 10 c. 806 E.
Heres an uratur deductione Falcidiae ex legatis, vel fideicommiffis teftamento relictis, licet ab eo tacitum reticuerit de fideicommiffum. T. 10 c. 808 B.
Heres quibus ex rebus detrahat Falcidiam. Ibid. C.
Heres creditor an in poenenda rationes legatorum, crediti fui deductionem habeat. Tom. 10 c. 810 C.
Heres fegus fervum manumittere, fi latiret, quid juris. T. 10 c. 823 A.
Heres fcriptus ibi fe defiderat miri in poffeffionem rerum hereditariarum, ubi funt res hereditariae. T. 10 c. 927 E.
Heres, & bonorum poffeffor excipiuntur a regula, neminem ex alterius contractu obligari. T. 10 c. 961 D.
Heres an rem legatam cogatur tradere, & an liberetur praetendendo id, quod intereft. T. 10 c. 1014 C.
An heres prohibitus alienare teftamento, poffit vendere praedium, ut diftrahat creditoribus hereditarium. T. 10 c. 1106 A.
Heredis ius ex maxime temporis infpiciendum eft, quo adquirit hereditatem. Tom. 1 c. 123 E.
Heredis inftitutio an fit caput, & fundamentum teftamenti. Tom. 1 c. 135 D.
Heredes, & defuncti eadem perfona. T. 1 c. 85 A.
Heredis qualitas mutari poteft, fubftantia non poteft. T. 1 c. 1091 B.
Heredis neceffitati inftituendi caufa. T. 3 c. 601 B.
Heredis inftituendi formulae. T. 1 c. 332 B.
Heredis inftitutio turpis non valet. T. 1 c. 1338 E.
Sui heredis definitio. T. 1 c. 1066 D.
Heredis opinio opinionem defuncti non excludit. T. 1 c. 318 A.
Heredis Arriani inftitutio. T. 1 c. 680 D.
Heredis honeftati convenit qualencumque mortem teftatoris inultam non praetermittere. T. 1 c. 421 A.
Heredis ius plerumque temporarium eft. T. 4 c. 1231 E.
Heredis inftitutio eft honor. T. 4 c. 329 C.
Heredis alia eft caufa certam pecuniam percipere iuffi ad alimenta liberorum, & alia extranei iuffi dividere legata teftamento relifta. T. 6 c. 1224 C. D.

Heredis interest defunctî voluntatem impleri. T. 4. c. 659 D.
Heredis loco ei bonorum possessor. T. 4. c. 913 A.
Heredis nomen inducere plus est, quam dicere. T. 4. c. 917 B.
Heredis, & fisci differentia quæ. T. 4. c. 964 A.
Heredis electio informatur nada voluntate. T. 4. c. 519 B.
Heredis electio sola morte confirmatur. T. 4. c. 517 A.
Heredis initiuti, aut legatarii domino, vel patre fideicommisso potestatem. T. 4. c. 220 B. C. legari vetono. Ibid.
Heredis nomine successor juris significatur. T. 4. c. 897 D.
Heredis nodum nomen an testamentum corroboret. Tom. 4. c. 83 B.
Heredis nomen quam late patet, & quî eo continentur. T. 5 c. 845 E.
Heredis institutionem alieno arbitrio permitti non potest. T. 6 c. 1044 E. & c. 1045 A.
Heredis, & successoris singularis differentia. T. 6 c. 827 E.
Heredis filiatio utrum ceteris noceat. T. 6 c. 776 E.
Sui heredis agnatione, testamento preterito, testamentum rumpitur, non codicillus. T. 6 c. 261 C.
Heredis bona quomodo separantur a bonis defuncti. Tom. 6 c. 326 E.
Heredis an sit electio in legato hominis. T. 7 c. 1095 C.
Heredis an sit electio, si legetur per damnationem. T. 7. c. 1076 C.
Heredis an sit electio in fideicommissis. Ibid. D.
Heredis an sit electio, cum relinquitur per fideicommissum *illud, aut aliud*. Ibid. C.
Heredis capacitas in utroque tempore exigatur, testamenti, & mortis. T. 7 c. 1475 D.
Heredis conditionem an possit defunctus deteriorem facere. T. 7 c. 101 B.
Heredis est electio in legatis damnationis, itemque in fideicommissis. T. 7 c. 1076 D.
Heredis heres etiam intelligitur esse heres testatoris. T. 7 c. 1360 B. C.
Heredis heres an obstringatur legatis, quæ testator reliquit. T. 7 c. 1360 C.
Heredis institutio tacite potest conferri in arbitrium alterius, expressim non potest. T. 7 c. 1358 B.
In heredis arbitrium possunt conferri legata, & libertates. T. 7 c. 1090 E.
Heredis adito an retractarium. T. 7 c. 1288 E.
Heredis appellatione & omnes heredes continentur. Tom. 7 c. 1139 B.
Heredis interest conservari memoriam defunctî. T. 7 c. 1353 A.
Heredis legitimi victoria an noceat statutæ libertati. T. 7 col. 1041 C.
Heredis pars ad coheredem an pertineat, si fideicissus repudiet, vel alio modo excludatur. T. 7 c. 929 A.
Heredis res an per fideicommissum relinqui possit. Tom. 7 c. 1085 E.
Heredis servo an possit legari. T. 7 c. 1005 B.
Heredis fervus si legatus sit, an heres teneatur ad affirmationem eius, si eum manumiserit, vel vendiderit. T. 7 c. 1077 D.
Heredis scripti nomen in testamento si deletum sit, & indutum, an detur ei bonorum possessio secundum tabulas. Tom. 8 c. 14 E.
Heredis definitio quæ sit. T. 8 col. 3 B.
Heredis, & patris eadem causa. T. 8 c. 784. B. fiduciæ nuncupatæ ratio transfit. Ibid. c. 747 D. familia ex tempore mortis funeda. Ibid. c. 719 D.
Heredis appellatio etiam referitur ad ulteriorem heredem. T. 8 c. 139 B.
Heredis appellatione quid significetur. T. 8 c. 541 B.
Heredis nomen non extenditur in infinitum. T. 8 c. 640 E.
Heredis nomen referri ad proximum tantum. T. 8 c. 540 D.
Heredis scripti portio an per adiunctum possessionem contra tabulas augeatur, vel minuatur. T. 8 c. 44. C. D.
Heredis scripti portio, qui adiit, an minuatur, vel augeatur per petitionem contra tabulas. T. 8 c. 59 C.
Heredis institutio. Vide, Institutio heredis.
Heredis appellatione contineri etiam heredem heredis, & omnem successorem in infinitum. T. 9 c. 814 E. quod tamen locum non obtinet in usufructu legato. Ibid. E.
Heredis nomen nudum conferat substitutionem pupillarem. T. 9 c. 777 B.
Heredis crimen, qui per calumniam falsum testamentum dixit. T. 9 c. 803 B. & feq.
Heredis institutio ex parte, & repudiantis portio an accrescat ceteris heredibus. T. 10 c. 493 D. E.
In heredis voluntatem quot, & quibus casibus fideicommissum relinquatur. T. 10 c. 1062 A.
Heredi fiscipro remittitur juris jurandi conditio. T. 2 c. 1023 A.
Heredi heredis novo, nova delibertationis tempora non prorogantur. T. 1 c. 535 B.
Heredi quantum temporis datur ad defuncti voluntatem exsequendam. Tom. 2 col. 1023 C.
Heredi contumacia nihil nocet. T. 2 c. 1023 C.
Heredi extraneo datur judicii translatio. T. 4 c. 601 A. B.
Heredi fi auferatur hereditas ut indigno, qui necem defuncti ultus non sit, an prælegatum præstabitur. T. 4 c. 919 A.
Heredi quod datur implendæ conditionis causa, non est fideicommissum, fed dicitur morte causa capio, & quæ ejus differentia. T. 4 c. 908 D. E.
Heredi est perpetua voluntas eligendi, quamdiu vivit. T. 4 col. 517 C.
Heredi quod datfitsuliber de peculio, impuratur in Falcidiam. T. 4 c. 900 A.
Heredi ut indigno an auferatur pars fundi prælegati, quam jure hereditario possidere videtur. T. 4 c. 1188 D.
Heredi fraus fit, non legi Falcidiæ, si jus suum diminuat. Tom. 4 c. 1219 E.
Heredi scripto qui partem solvit, an pro ea parte legatarius teneatur. T. 4 c. 1171 D.
Secundo heredi consultitur duobus modis quasi fuccessionem. T. 4 c. 808 B.
Heredi indigno an fiscus teneatur prædiare prælegata ei reliqua. T. 4 c. 418 B.
Heredi meo ex persona mea non potest dari ex mandato, nec mandabo alio non ulciscatur. Tom. 8 c. 49 B.
Heredi instituto fub conditione an interim detur fecundum tabulas bonorum possessio. Tom. 8 c. 141 B.
Heredi interdum actiones hereditariæ competere, cum legatarii non competant. Tom. 8 col. 137 D.
Heredi scripto an detur Carbonianæ bonorum possessio. T. 8 c. 125 A.
Heredi si defunctus quid debuit, an cogatur adire, nondum ei eo nomine cautione præstita. Tom. 7 c. 1506 C.
Heredi, vel ab ipso heredè legatum adquiri non potest. T. 7 c. 1439 E.
Heredi rogato restituere hereditatem an fructus percepto impetrent in id, quod defunctus ipsi debuit. T. 7 c. 1505 A.
Heredi instituto interdictum non est vendere hereditatem, fed non adeo minus tenetur respondere legatarius, aut creditoribus hereditatem criminali judicio. Tom. 9 c. 796 E.
Heredi a femetipso nihil legari potest, nec adimi. T. 10 c. 209 E.
Heredi a fepso an legari potest. T. 10 c. 406 D.
Heredi, qui necem defuncti non vindicavit, etiam fructus adiri fiscus. T. 10 c. 481 D.
Heredi quod datur a fideicommissario universali, fideicommissi jure, videtur manere ex ipsis rebus, quæ restituuntur. Tom. 10 c. 490 A.
Heredi in fideicommissarium, qui exigit ufuras, an detur interlocutio. T. 10 c. 494 D.
Heredi in subveniatur, si in capitatem deceptus. T. 10 col. 495 A.
Heredi in quem casum possit substitui. T. 10 c. 506 D.
Heredi instituto ex parte legata quæ relinquuntur, an patiantur Falcidiam. T. 10 c. 808 A.
Heredi in obficiatis parcitur. Tom. 10 c. 1075 A.
In heredem non transit bonorum publicationis pœna. T. 2 c. 647 D.
Inter heredem, & legatarium quæ differentia. T. 4 c. 1443 D.
Quid si ipsum heredem venenum infidisse appareat. T. 4 c. 900 E.
Inter heredem, & legatarium differentia quæ est quoad legatum. T. 4 c. 584 B.
In heredem nulla est actio nudo exfequenti. T. 4 c. 1188 E.
Heredem jubere stipulari dotem, aut nuptiæ filiæ relinquitur, aliud est. T. 4 c. 1155 D. aliud vero est jubere heredem dare aliquid certis personis dic obitus fuis. C. D.
Heredem non facit Prætor, fed bonorum possessorem. Tom. 4 c. 914 C. D.
In heredem non transit societas. T. 5 c. 440 B.
Heredem facere non potest Prætor. T. 5 c. 1188 B.
Heredem heredis esse heredem testatoris. T. 5 c. 1183 A.
An in heredem agi possit ex contractu defuncti. Tom. 5 c. 1 de fundum agi non potuerit. Tom. 6 c. 81 A.
Heredem institutum institutor subfitui ibi ipsi, si tar omni ex parte fubstituto institutioni fit. T. 6 c. 202 B.
Heredem fideicommissario restituere debere commodum fubstitutionis. T. 6 c. 280 E.
Heredem cum cogi potfe ex testamento adire hereditatem, & restituere ex Senatusconsulto Trebellano, quem testator rogavit hereditatem fuam totam, vel pro parte restituere. Tom. 6 col. 283 D.
Heredem institutum a parte adiefitis coheredibus, pro parte coheredum non posse eum rem, mutata fibi ipsi cauta possessionis, incipere possidere pro herede, pro parte fua posse. T. 6 c. 322 D.
Heredem solutione pecuniæ legatæ liberari, non tantum fi legatario foluerit, vel alii voluntate legatarii, fed & fi alii foluerit voluntate, & justa relatatio. Tom. 7 c. 1331 D.
Heredem unum fiquis falso fcripturum diceris, nec obtinuerit, an repellatur a legato. T. 7 c. 1482 D.
Heredem affinae legari an liceat repudiatio legati. T. 7 c. 807 C.
Heredem qui le dicit, fe dominum dicit universi juris. Tom. 7 c. 124 D.
Heredem qui non vindicat necem defuncti, amittere hereditatem. T. 7 c. 550 D.
Heredem non teneri ex delicto defuncti. Tom. 8 c. 689 C. & c. 784 D.
In heredem quando falva fit actio. T. 8 c. 667 E.
Heredem adeunte obstringi oneribus hereditariis. Tom. 7 c. 1495 E.
Heredem cui non possum dare, nec ejus heredem fideicommissio onerare possum. T. 7 c. 1568 A.
Heredem facere an legis sit. Tom. 7 c. 930 C.
Heredem scriptum commisso edicto per alium, nonunquam plus auferre per bonorum possessionem contra tabulas, quam ex institutione. T. 8 c. 44 C.
Heredem Prætor facere non potest. T. 9 c. 549 B.
Heredem teneri interdicto precario, cuiusque ad eum pervenit. T. 9 c. 597 E.
Heredem, qui mortem testatoris, quem interfecitum fit, non exfequitur, & vindicat, ministere hereditatem, & pertinere ad fiscum. T. 9 c. 800 B.
Heredem extraneum, si infans fit, non adiam hereditatem extranei transferre in patrem fuum. T. 9 c. 771 E. hoc tantum datum est personæ juris sure singulari, & filio tantum mortuo in infantia. Ibidem.
Heredem ex dolo, vel lata culpa tutoris teneri actione tutelæ in solidum. T. 9 c. 596 E.
Heredem emptoris teneri petitione hereditatis utili. Tom. 9 col. 167 D.
Heredem fe non esse, qui in jure confessus est, pro eo habetur, ac si judicatum esset heres non esse. T. 9 c. 785 B.
In heredem quæ actiones dantur ex delicto, & quæ non dantur. T. 9 c. 257 B. & feq.
Heredem, aut dominum fecere legis est, possessorem facere jurisdictionis. T. 10 c. 297 B.
Heredem ex alie disrupum an fequantur lucra nuptialia. Tom. 10 c. 675 D.
Adversus heredem heredis an fit fideicommissi petitio. T. 10 c. 1119 B.
Pro herede usucapit verus heres. T. 1 c. 1144 C.

Pro hæredę gerere quis dicatur. T. 1. c. 374. B & c. 457. A.
Pro hæredę, vel pro possessore usucapere. T. 1. c. 1147. A.
Ex hæredę, & ab hæredę idem significant. T. 1. c. 805 A.
In fun hæredę quod est immitio, in extraneo est pro hæredę gestio. T. 4. c. 1165. A.
Ab hæredę hæltus qui desideratur, in quibus consistit. Tom. 4. c. 29 D.
Hæredę sub conditione instituto, & hæreditate in dubio existente, quid de bonis testatoris ante aditionem contrahi causa fieri, & creditores agere debeant. T. 5. c. 764 A. B.
Ab hæredę institutio sub conditione. T. 5. c. 862. E. & c. 863. A.
In hæredę primo quæ probantur, an in hæredę hæredę probentur ex hac substitutione pupillari; Quis quis mihi hæres erit, idem filio, meo impuberi hæres esto. T. 5. c. 1182 D.
Ab hæredę filio, non a legatario legari potest. T. 6. c. 232 C.
Ab hæredę alito non incipiat, quia defuncto non competit. T. Tom. 6 c. 82. A.
Pro hæredę usucapit is, qui hæres non est, si bona fide, & justo titulo hæreditatem possidet. T. 6 c. 21 C.
Ab hæredę conditionali non differ legatarius conditionalis. Tom. 6 c. 431 B.
Hæredę necessario institutus, legatum servo proprio relictum fuse liberare iustitie est. Tom. 7. c. 1440 B.
Hæredę voluntario institutus, an legatum servo proprio relictum fuse liberare utile sit. Ibidem.
De hæredę scripto sub conditione, & Titius omittit factus fuerit. T. 7. c. 736 A.
De hæredę, qui corpora hæreditaria cessit, vel transiluit in alium locum creditorum hæreditariorum fraudandorum causa. T. 7. c. 1135 C.
Pro hæredę nihil posse usucapi, cuis hæredibus existentibus, quid fit. T. 9. c. 1000 B.
Pro hæredę possidet, qui putat se hæredem esse. T. 9 c. 1137 E.
Pro hæredę possidere. T. 11. c. 1537 E. & seq.
Ab hæredę legatarii ab fideicommissi fum posse relinquo. T. 10 c. 1056 B.
Ab hæredę heredis legatum relinquitur institutus. T. 10 col. 1368 B.
Hæredes pro dominis Veteres dicunt. T. 1. c. 125 C.
Hæredes an fuant tantum per legem, vel fimilem juris constitutionem. T. 1 c. 181 A.
Hæredes fui, & necessarii. Tom. 1 c. 122 A. B.
Hæredes in infinitum facere an licet. T. 1 c. 110 D.
Hæredes nullis partibus nominatis an ex æquis partibus fint. T. 1 c. 111 A.
Hæredes extranei quinam appellentur. T. 1 c. 123 C.
Hæredes instituere an posse testator, quos nunquam vidit. T. 1 c. 129 A.
Hæredes aut institutunt, aut substituuntur. T. 1 col. 324 D. E. & c. 418 E. & c. 419 A.
Hæredes institutur verbis directis. T. 1 c. 1037 A.
Hæredes fuant aut pro hæredę gerithone, aut cretione. T. 1 c. 235 B.
Hæredes qui possint institui. T. 1 c. 323 C.
Hæredes quemadmodum institui possint. Ibidem B.
Hæredes dominodo, & quibus substitui possint. Tom. 2 col. 397 A.
Hæredes fui qui dicantur. Tom. 1 c. 123 A.
Hæredes fui ut accipiendi. Tom. 1 c. 122 B.
Hæredes fuos feminæ non habent. Tom. 1 c. 946 C.
Hæredes legitimi qui dicantur. T. 1 c. 161 C.
Hæredes legitimi fæto loco vocantur, septimo extranei. Tom. 2 c. 1023 E. & c. 1023 A.
Hæredes necessarii, & heredes extranei. T. 1 c. 334 A. B.
Hæredes tutorum ab negligentiam, quæ late culpa comparari possit, condemnari non oportet. Tom. 3 c. 588 B.
Hæredes ex alienum defuncti agnosciunt pro ratione juris hæreditarii, non pro ratione præceptionum. T. 1 c. 1098 C.
Hæredes si plures defuncto fuerint, ex alienum pro hæreditatis portionibus præbiduint. T. 2 col. 671 B.
Hæredes fui, idem, liberi fui. T. 1 c. 345 B.
Hæredes necessarii nunquam adire dicuntur, sed exfilere, & habent jus abstinendi. Tom. 1 col. 1016 E.
Hæredes qui institui non possunt. T. 2 c. 397 A.
Hæredes indigni. Tom. 2 col. 409 C.
Hæredes fæltituuntur benefficio ætatis, adversus transfictiones, & dilationes. T. 2 c. 890 D.
Singuli hæredes pro qua parte sint, pro eadem parte ex 12. Tabulis ad eum aliunde obligantur. Tom. 4 c. 838 D.
Hæredes fine re, & cum re qui sint. T. 4 c. 1089 C.
Hæredes extranei. Vide, Extranei.
Hæredes foli habent retentionem Falcidiæ, non legatarii. Tom. 4 c. 1066 C.
Hæredes an restituere cogantur, quod defuncto propagatum est. Tom. 4 col. 977 E.
Hæredes fui. T. 4 c. 780 B. Vide, Sui hæredes.
Hæredes scripti liberi an dimidiam dotis partem retinere possint. T. 4 c. 840 A.
Hæredes necessarii qui sint. T. 4 c. 900 C.
Hæredes aviæ, quæ negotia negotiis gessit, an alienum hæredibus nepotis detinebere, & ab eis impensa repetere possint. T. 5 col. 882 D.
Hæredes cum creditoribus defuncti an, & qua de re pacisci possint. T. 5 c. 782 D.
Hæredes ex fusto proprio tenentur in solidum. T. 5 col. 418 E. & c. 419 A.
Hæredes ex dolo defuncti tenentur. T. 5 c. 941 E.
Hæredes si filiæmatis testatoris sui moriem inultam reliquerint, quid amittant. T. 5 c. 637 A.
Hæredes in ponam non succedunt. T. 5 c. 770 E.
Hæredes non fiunt sucii voluntarii. T. 5 c. 918 B.
Hæredes fuccedunt in omne jus, hoc est, in vita, & virtutes, commoda, & incommoda defuncti. T. 5 c. 918 E.
Hæredes compellunturur ad obsequium supremæ voluntatis Pontificali authoritate. T. 6 c. 1043 C.
Hæredes patris propriæ mumera publica, quæ filius post mortem patris gessit, an convenire possint. T. 6 col. 511 C. quod si filius familiæ voluntate patris decutio fuftus fit, quid agendum in hoc casu. Ibidem.
Hæredes in conditione an fint heredes in dispositione, five institutione. T. 6 c. 719 A.
Hæredes primitus testatores infitutiri, & deinde invicem fubstituuntur. T. 6 c. 1051 B.
Hæredes necessarios quos mihi facere possum, & filio impuberi, qui in mea potestate est, me eodem pofte necessarios heredes facere, fafta fubstitutione pupillari. T. 6 c. 109 A.
In-heredes furis non datur actio furti. T. 6 c. 147 E.
Hæredes scripti, qui destituunt testamentum. Tom. 6 col. 156 E. & c. 157 A.
Hæredes an desinant esse, bonis eis ablatis, ut indignis. T. 7 c. 1493 E.
Hæredes an imputent fructus percepros pendente die, vel conditione in quartam Falcidiæ, & hereditatem rogati fint restituere. T. 7 c. 1504 B.
Hæredes debent se officiosè gerere in vindicando defuncto. T. 7 col. 1494 C.
In heredes marii an detur actio ut uxoris. T. 7 c. 517 C.
Hæredes institui in eritum possint ili, qui ab intestato heredes futuri fant. T. 7 c. 918 C.
Hæredes institui fi ex primus heres cito, & non erit primus, ello fecundus, fi nogetur restituere hereditatem, & primus confulus adeat, an fecundus adire possit. T. 7 c. 931 D. & an retineat quartam. Ibidem.
Hæredes institui ad fubstitutionem quomodo vocentur. Vide, Subfitutio.
Hæredes in poenoda ratione Falcidia an aptos fint deducere, quod eis defunctus debuit. Tom. 7 c. 1085 A.
Hæredes legatario an tenantur, si pecuniam legatam alii eius nomine numeraverint, non exafta fatisfactione. T. 7 c. 1138 C. D.
Hæredes necessarii qui fint, T. 7 c. 1440 A.
Hæredes necessarii flatim a morte testatoris ipso jure heredes existunt, etiam inviti, & ignorantes. Ibidem.
Hæredes rogati restituere hereditatem an retineant quartam. T. 7 c. 932 D.
Hæredes plures fi institui fint primo gradu, quomodo ex fubstitutione impuberis bona dividantur. Vide, Subfitutio.
Hæredes quomodo quamliber hereditatem fine metu adire possint. T. 7 c. 954 D.
Hæredes fi moram defuncti vendatio non purgent, in pœnam ex contractu eius convenire possit. T. 7 c. 811 D.
Hæredes fui an petere possint tempus ad deliberandum de immissione. T. 7 c. 956 C.
Hæredes voluntari non flatim existunt heredes a morte testatoris, fed ultro adita hereditate. T. 7 c. 1440 A.
Hæredes Voluntarii. Ibidem.
Hæredes institutere quosnam permissum fit. T. 8 c. 971 E.
Hæredes scripti, qui non habent vulnagatum testatoris, omnino repellunur. T. 8 c. 171 A.
Hæredes fui qui dicantur. T. 8 c. 178 B.
Hæredes legitimi, Vide, Legitimi.
Hæredes pro qua parte legata debeant, pro virili, an pro hereditatis, an singuli in solidum. T. 7 c. 1139 C.
Hæredes scripti in codicillis, non vocantur ad hereditatem. T. 8 c. 489 A.
Hæredes incapaces, qui se deferunt fisco, quam partem hereditatis ferant. T. 8 c. 431 E. & c. 432 A.
Hæredes scripti sub conditione, si bonorum possessionem secundum tabulas accepérint, an ea deficiente repellantur. Tom. 8 col. 139 A. B.
Hæredes scripti an debeant exfpectare praeteritos, quamdiu possint illi petere contra tabulas. T. 8 c. 138 A.
Hæredes sui qui sint. T. 8 col. 178 B C.
Hæredes, & collegatarii in quo differant. T. 9 c. 995 A.
Hæredes tutorum, vel curatorum. T. 9 c. 508 C.
An hæredes fuerint institui alieni servi. T. 9 c. 719 E.
Hæredes institui non possunt peregrini, & adventæ. Tom. 9 col. 719 C.
Hæredes teneri ex 12. Tabulis pro portione hereditaria, quomodo intelligitur. T. 9 c. 203 B.
Hæredes singuli quando damnantur in solidum. Ibidem C.
Hæredes legitimi qui dicuntur. T. 9 c. 666 A.
Hæredes debitoris tenentur singuli actione personali, pro portione hereditaria, & hypothecaria singuli tenentur in solidum. T. 9 c. 109 C.
Hæredes funt debitores, & creditores hereditarii. T. 9 c. 255 B. & T. 10 c. 634 C.
Hæredes pertinaciis additionis, vel immitionis omnimodo liberari, ne possibac confitentur adire, vel immittere fe bonis eius nomine defuncti. T. 9 c. 781 B.
Hæredes facit non tantum lex, fed etiam Senatusconsultum, & constitutio Principis. T. 9 c. 653 B.
Hæredes extranei non possunt hereditatem adire ante apertas tabulas. T. 9 c. 888 B.
Hæredes, quibus testatoris erat additio hereditaria, & quibus hereditas non erat necessaria. T. 9 c. 988 E.
Hæredes debitoris quo casu tenentur pro portionibus hereditariis. T. 10 c. 415 A.
Hæredes societari fiaee debent tam ab intestato, quam ex testamento. T. 10 c. 645 A.
Hæredes scripti poft annum in poftfinitum bonorum non mittuntur. T. 10 c. 687 D.
Hæredes singuli debitores tenentur actione personali pro portionibus hereditariis, hypothecarii singuli tenentur in solidum. T. 10 c. 796 C.
Hæredes extranei foli deliberant. T. 10 c. 784 C.
Hæredes duo adiuerunt, unus abfitiuere fe benefficio restitutionis, eius portio ad quem pertinebat. T. 10 c. 786 E.
Hæredum differentia. T. 1 col. 122 A. B.
Hæredum plures gradus fieri an possint. T. 1 c. 112 B.
Hæredum tria genera. Tom. 1 col. 950 B.
Hæredum necessariorum juris veteris alia, alia juris novi de finitio. T. 2 c. 404 A.
Hæredum gradus. T. 2 c. 1021 C. & seq.
Hæredum qualitas ac differentia. T. 1 c. 122 A. B.
Hæredum fastum nomen ex 12. Tabulis. T. 1 c. 1082 E.
Hæredum omnium quid commune fit. T. 1 c. 1308 D.
Hæredum jus interdum etiam ad legatarium transferri potest. T. 4 c. 913 C.
Hæredum appellatio quales, & in quo partes constituat. Tom. 5 c. 401 A.
Hæredum appellatione an continentur heredes heredum. T. 6 c. 581 B. & T. 7 c. 1304 C.
De hæredum institutorum fubstitutione reciproca. Tom. 6 col. 193 D. E.
Hæredum obligatio plenior, ubesiorque ex quam defunctorum. T. 6 c. 81 B.
Hæredum alios esse voluntarios, alios necessarios. T. 7 c. 1440 A.
Hæredum genera quot, & quæ fint. T. 7 c. 1049 C. & c. 1440 A.
Hæredum qualitates, & differentiæ. T. 8 c. 985 C.
Hæredum necessariorum institutionum causa quæ sit. Tom. 9 c. 754 D.
Hæredum omnium non eadem est qualitas, cum ex iis in hæreditatem defuncti. T. 9 c. 753 D.
alii voluntarii, alii necessarii. Ibidem.
Ex hæredum portione obligatio quæ dividua sit, dividatur pro portionibus hereditariis inter heredes. T. 10 c. 526 C.
Hæredibus extranei an detur deliberandi potestas. Tom. 1 col. 114 B.
Hæredibus suis existentibus nemo usucapere potest pro hæredę. T. 1 c. 1143 B.
Hæredibus posthumis institutendis, vel exheredandis. T. 1 col. 1053 A. B. & feq.
Hæredibus extraneis institutis, an si filius prætereitus bonis fe abfiniear, ex æquo & bono tuenda fit voluntas testatoris. Tom. 4 c. 1034 B.
Hæredibus, & in heredes alitio relinquitur amorarum an competat. T. 5 c. 932 E.
Hæredibus prioris domini an fit actio ex eo, quod is cum servo, antequam servi dominium mutaretur, contraxit, in novum dominum. T. 6 c. 705 B.
De hæredibus legitimis. T. 6 c. 395 C. & feq.
Hæredibus defuncti, cui fortum factum est, datur eadem furti actio, quam defunctus habuit. Tom. 6 c. 147 E.

Ex heredibus unum non licet onerare supra portionem suam. T. 6 c. 351 A.
Heredibus an remitti possit conditio sub juramento apposita. Tom. 7 c. 949 B.
Heredibus institutis, & sibi invicem substitutis, uno repudiante, an ceteri omnes ex substitutione admittantur. T. 7 c. 923 D.
Heredibus jusurandum si remittatur, an ab iis id praestandum sit, quod sub jure jurando jubetur. T. 7 c. 950 A.
Heredibus pluribus institutis, & invicem substitutis, si unius portio vacaverit, quantum singuli ex ea lucrari sint. T. 7 c. 924 B.
Heredibus quatuor scriptis, quomodo inter substitutos primi repudiantis portio dividenda sit. T. 7 c. 951 C.
Heredibus, qui in fraudem legum excita litigia praestari fideiussiones interponunt, quae pena imposita sit. T. 7 c. 950 D.
Heredibus tribus scriptis, & sibi duobus extraneis adjectis substitutis, uno ex heredibus mortuo, quomodo ejus sit dividenda portio. T. 7 c. 931 D.
Heredibus ut etiam confolatur, plerumque agitur. Tom. 7 c. 872 B.
Heredibus fuis an, & quod tempus ad deliberandum detur. Tom. 7 c. 956 C.
De heredibus incapacibus. Tom. 7 c. 1181 E & feq.
Heredibus duobus scriptis, secundo substituta est primus vulgari modo. T. 8 c. 313 B.
De heredibus scriptis ex aequilibus partibus. T. 7 c. 946 A.
In heredibus quae capacitas requiratur. T. 7 c. 1187 B.
Ab heredibus duo relinquuntur. T. 8 c. 550 D.
Heredibus sunt tempus datur ad deliberandum. Tom. 8 col. 203 B. C.
Heredibus nostris non substitutimus, nisi in primum casum. Tom. 7 c. 865 E.
Heredibus necessariis institutendis, vel substituendis. Tom. 9 c. 753 C. & feq.
De heredibus legitimis. T. 9 c. 919 A. & feq.
Si ex heredibus pluribus creditoris, vel debitoris unus partem fuam debiti foluerit, vel acceperit. T. 9 c. 1337 B. C.
De heredibus institutendis, & quae personae heredes institui non possint. Tom. 9 col. 718 C. & feq.
In heredibus extraneis necessaria est aditio. Tom. 9 col. 788 E.
De heredibus voluntariis. Tom. 9 col. 788 D. in tantum heredibus competit jus deliberandi. Ibidem.
De heredibus confanguineis, aut disjunctis. T. 9 c. 896 E & feq.
Ex heredibus uni factum adquirere possumus, non jus. T. 10 c. 390 C. D.
Herihannum, five herihannum quid fit. T. 2 c. 1179 B.
Ci. Herminianus cum Christianos crudeliter tractaret, in praetorio fuo pefte vallatus, cum virus morbus ebullisset, *Nemo fciet*, ajebat, *se gendeum Christian*. T. 3 c. 17 E.
Hermogenianus, & Hermogenes. T. 3 c. 43 B.
Hero quid. Tom. 3 col. 191 E & c. 192 A.
Herodes, ab verbo quid significetur. T. 10 c. 448 B.
Herophilus medicus aquarius cur in carcere tecarus. T. 1 col. 903 D.
Heficaftx qui fint. Tom. 2 c. 1038 D.
Hibernia multos olim habuit Regulos. T. 6 c. 833 A.
In Hibernia Episcopi quatuor. Ibidem.
Hilaritas publica quibus reis postulata prodeat. Tom. 5 c. 1165 C. D.
Hilarius Arelatensis Episcopus Episcoporum ordinationem per Gallias sibi vindicabat. T. 3 col. 454 D.
Hippaia. T. 3 c. 223 D.
Hippocentaurus, & chimaera an fint in rerum natura. Tom. 5 c. 970 E.
Hippocomum qui follicitat, vel recepta, aut concendum. Tom. 2 c. 992 A.
Hircius Cafari fcis mittit unemanum appendit, quo permutari eas per alias res voluit, atque ita mutuum mutuarium contraxit. T. 5 c. 997 C. D.
Hifpani olim maximi abigei. T. 1 c. 868 E.
In hiftrionem conftitutio. Tom. 2 c. 825 C.
Hic amplius hac verba, vel fimplicier *amplius* fepe in jure magnam vim habent, & magnum momen. T. 4 c. 1148 B.
Hodie ut aliud pro alio volenti folvi, ita & conftitui inter volentes poffe ex conftitutione Juftiniani placet. T. 5 c. 397 A.
Holographum teftamentum quod eft. T. 9 c. 700 D.
Holoferica, & holoverce vefles interdictae. T. 1 c. 799 C.
Homeri temporibus nullam fuiffe doloi nomini fiduciam, Euftathius interpres ejus afferit. T. 5 c. 499 B.
Homeri corpus. Tom. 9 col. 489 D.
Homeri corpus. Vide, Corpus.
Ab Homero, aut Virgilio incipiunt Grammatici. T. 1 c. 1025 B.
Homicida quid dicendus. Tom. 1 c. 505 A. B.
Ut homicida aliquando quis dannatur, qui non occidit, & aliquando abfolvitur, qui hominem occidit. Ibidem A.
Homicida quibus poenis afficiendi. T. 1 c. 504 D. & feq.
Ut homicidia poniuntur cadis mandatores. T. 1 c. 505 D.
Homicidia fine capitali coercentur. T. 3 c. 290 A.
Homicidia fui ipforum ordinarium heredem non habent. T. 1 c. 489 A.
Homicidia lex ultore fero perfequitur. T. 3 c. 152 E.
Homicidia vim, & vapum fepe contimantur. T. 9 c. 1433 D.
Homicidia capitali poena coercentur. T. 9 c. 1434 D.
De homicidiis. Tom. 9 c. 1433 D. & feq.
Homicidium fi arboris putator ramo delapfo fecerit, ut puniendus. T. 1 c. 505 D. E.
Homicidium cafu factum aliquando punitur. T. 3 c. 547 A.
Homicidium dolo malo factum nec Principis adoratione remittitur. T. 3 c. 585 C.
Homicidium fi filii mandarum qui alim mandaverit, & perpetratum fit, an teneatur folus, & qua actione. T. 1 c. 805 D.
Homicidium factum non dolo malo, fed cafu remitti poteft. T. 9 c. 1435 E.
Homicidium cafu factum non relinquitur inquisitum. Ibidem.
Homicidium non in folo furto eft, fed in veneno, vel etiam in vi criminis. T. 9 c. 1437 A.
Homicidii imbrolia. T. 2 c. 203 D.
Hominium *homage*. T. 2 c. 887 D. & T. 3 c. 203 A.
Hominium. T. 3 c. 1178 C.
Hominis fignificatio augetur a Jurisconfulto. T. 3 c. 153 A.
In hominis nomine eft crationis compendium. T. 3 c. 405 D.
Hominis pars omnes hominis non continet partes. Ibidem.
Hominis legatum orationis compendio fingulos continet hominis. T. 3 c. 405 B.
Hominis deteriorati faluteem expedire hominem. T. 3 c. 1291 C.
Hominis liberi nulla eft aeftimatio. T. 4 c. 736 B.
Hominis mortui, ac ferei in aere perditi praetiens pretium nullum eft. T. 3 c. 538 E.
Hominis nomen ab infans contineatur. T. 5 c. 246 D.
Hominis mortui pretium poti poffit ipsa regula mulieris verbis flatuis, & ream, fi ante mortem mortuus fit, non teneri. Tom. 5 col. 414 B. C.
Hominis nuffici, qui in fus vocat, quem de jure alicujus venia vocare non potuit, infofita non excufatur. T. 5 c. 12 B.
Hominis promittor, homine mortuo, de conftituta pecunia tenetur
De homine mortuo poft litem contestatam fine dolo, & culpa poffefforis. T. 7 col. 326 A. & feq.
De homine generaliter legato. T. 7 c. 1199 C.
De homine legato. Tom. 7 col. 541 E.
Homine generaliter legato, neque optimus debetur, neque peffimus, fed medii generis. Tom. 7 c. 646 C.
De homine libero exhibendo. Vide, Interdictum.
Homines omnes ab initio liberi nafcebantur. T. 1 col. 9 C. & T. 8 c. 893 C.
Homines de fuis facultatibus amplius, quam in eis eft, fperant. T. 1 c. 18 D.
Homines cum dicimus, generis dicimus, non fpecies. T. 1 c. 1200 A.
Homines mortis appellatione non continent. T. 1 c. 1187 C.
Homines femper appetunt nominis fui memoriam celebrari poft mortem. T. 7 c. 1352 D.
Homines contractum, & pecuniae appellatione. Tom. 7 c. 1237 C.
Homines. Vide, Viri.
Homines integri lubentius fe dant ad laborem, quam feffi. T. 10 c. 187 C. D.
Homines noftri propfie qui dicantur. T. 10 c. 642 B.
Homines divinae domus quinam fint. T. 10 col. 611 E. ubinam convenabant. Ibidem.
Homines an fint in inftrumento. T. 10 c. 1234 D.
Hominum genus quodlam medium, qui ftatuliberi dicuntur. Tom. 6 c. 1236 D.
Hominum appellationem in jure feudorum quid continetur. Tom. 3 c. 1178 C. & Tom. 7 col. 203 A. B.
Hominum appellationem continentur procuratores prudentes, actores, colani, olientes. Tom. 2 c. 889 D.
Hominum generaliter quot fint in jure feudorum. T. 2 c. 1240 D.
Hominum liberorum aeftimatio non fit, fed veftimentorum, vel annorum. T. 5 c. 536 C.
Hominum, five mancipiorum divinfio fecundum explicari non poteft. T. 5 c. 485 E.
Hominum cultus, & amicitia gratula eft. T. 5 c. 439 B.
Hominum divifio tafis non fit, quam pecuniae. T. 9 c. 228 D.
Hominibus generaliter legatis, aut optione hominis data, an unum legatum fit, & an dividi poffit. T. 7 c. 977 A. B.
Homo eft fpecies, vel genus fpecie. T. 1 c. 401 C.
Homo genus eft fingulorum hominum, finguli autem hominum funt fpecies. T. 1 c. 1198 D.
Homo liber nullo aeftimatur pretio. T. 1 c. 467 A.
Homo medii aftus quis appelletur. T. 1 c. 344 D.
Homo liber alieni inutiliter emit. T. 4 c. 917 C.
Homo liber dicitur is, qui non eft obertatus. T. 6 c. 379 D.
Homo homini eft cognatus fure natus. T. 4 c. 260 E.
Homo in fructu effe non poteft, & cur. T. 2 c. 121 B.
Homo prudens nil facit fruftra, ut natura. T. 4 c. 362 C.
Homo liber homines liberi infirumentum effe non poteft, & cur. T. 4 c. 1131 B.
Homo eft fpecies. Tom. 4 col. 448 E.
Homo liber. Vide, Liber homo.
Homo certus promiffus an refte pro parte folvi poffit. Tom. 5 c. 858 B.
Homo liber non eft in patrimonio, vel peculio. T. 5 c. 277 A.
Homo dividuum non recipit. T. 6 c. 54 C.
Homo idem non poteft effe locator, & conductor. T. 6 c. 241 B.
Homo idem in duos fcindi non poteft. Ibidem.
Homo idem emptoris, & venditoris officio fungi non poteft. T. 6 c. 90 D.
Homo hominis an fit acceffio. T. 7 c. 1384 A.
Homo liber an ftatum fuum peperiro, vel meliorem facere, item an operas fuas locare poffit. Tom. 7 c. 1240 C. D.
Homines an fint in inftrumento. T. 10 c. 1234 D.
Hominum genus quoddam medium, qui ftatuliberi dicuntur. Tom. 6 c. 1236 D.
Hominum appellationem in jure feudorum quid continetur. Tom. 3 c. 1178 C. & Tom. 7 col. 203 A. B.
Hominum appellationem continentur procuratores prudentes, actores, colani, olientes. Tom. 2 c. 889 D.
Hominum generaliter quot fint in jure feudorum. T. 2 c. 1240 D.
Hominum liberorum aeftimatio non fit, fed veftimentorum, vel annorum. T. 5 c. 536 C.
Hominum, five mancipiorum divinfio fecundum explicari non poteft. T. 5 c. 485 E.
Hominum cultus, & amicitia gratula eft. T. 5 c. 439 B.
Hominum divifio tafis non fit, quam pecuniae. T. 9 c. 228 D.
Hominibus generaliter legatis, aut optione hominis data, an unum legatum fit, & an dividi poffit. T. 7 c. 977 A. B.
Homo eft fpecies, vel genus fpecie. T. 1 c. 401 C.
Homo genus eft fingulorum hominum, finguli autem hominum funt fpecies. T. 1 c. 1198 D.
Homo liber nullo aeftimatur pretio. T. 1 c. 467 A.
Homo liberi ftatuliberi emit. T. 4 c. 917 C.
Homo liber dicitur is, qui non eft obertatus. T. 6 c. 379 D.
Homo homini eft cognatus fure natus. T. 4 c. 260 E.
Homo in fructu effe non poteft, & cur. T. 2 c. 121 B.
Homo prudens nil facit fruftra, ut natura. T. 4 c. 362 C.
Homo liber homines liberi infirumentum effe non poteft, & cur. T. 4 c. 1131 B.
Homo eft fpecies. Tom. 4 col. 448 E.
Homo liber. Vide, Liber homo.
Homo certus promiffus an refte pro parte folvi poffit. Tom. 5 c. 858 B.
Homo liber non eft in patrimonio, vel peculio. T. 5 c. 277 A.
Homo dividuum non recipit. T. 6 c. 54 C.
Homo idem non poteft effe locator, & conductor. T. 6 c. 241 B.
Homo idem in duos fcindi non poteft. Ibidem.
Homo idem emptoris, & venditoris officio fungi non poteft. T. 6 c. 90 D.
Homo hominis an fit acceffio. T. 7 c. 1384 A.
Homo liber an ftatum fuum peperiro, vel meliorem facere, item an operas fuas locare poffit. Tom. 7 c. 1240 C. D.
Homines an fint in inftrumento. T. 10 c. 1234 D.
Hominum genus quoddam medium, qui ftatuliberi dicuntur. Tom. 6 c. 1236 D.
Hominum appellationem in jure feudorum quid continetur. Tom. 3 c. 1178 C. & Tom. 7 col. 203 A. B.
Hominum appellationem continentur procuratores prudentes, actores, colani, olientes. Tom. 2 c. 889 D.
Hominum generaliter quot fint in jure feudorum. T. 2 c. 1240 D.
Hominum liberorum aeftimatio non fit, fed veftimentorum, vel annorum. T. 5 c. 536 C.
Hominum, five mancipiorum divinfio fecundum explicari non poteft. T. 5 c. 485 E.
Hominum cultus, & amicitia gratula eft. T. 5 c. 439 B.
Hominum divifio tafis non fit, quam pecuniae. T. 9 c. 228 D.
Hominibus generaliter legatis, aut optione hominis data, an unum legatum fit, & an dividi poffit. T. 7 c. 977 A. B.
Homo eft fpecies, vel genus fpecie. T. 1 c. 401 C.
Homo genus eft fingulorum hominum, finguli autem hominum funt fpecies. T. 1 c. 1198 D.
Homo liber nullo aeftimatur pretio. T. 1 c. 467 A.
Homo-

Homologus. T. 2. c. 850 D.
Homonymia quid. T. 8 col. 693 E. & c. 791 A.
Homme de fiefs, Homme de pair, Homme de pleuvre, Homme de fervir. T. 2. c. 1240 D.
Honestum ob causam data quibus actionibus repetantur. Tom. 10 c. 954 D. E.
Honestas, & pudor, qui in nuptiis spectandus est, facit, ut qualiam mulieres ducere non possimus. T. 5 c. 546 D.
Honestas publica semper in nuptiis spectanda. T. 6 c. 1257 A.
Honestatis exceptio. Tom. 6 c. 590 D.
Honestatis formula clausula sic dicta. T. 8 c. 549 B.
Honesti comes, non inhonesti bona fides. T. 5 c. 468 D.
Honestiores plerumque sive civili aestimantur ex facultatibus. T. 9 c. 178 B.
Honestiores plerumque aestimantur ex facultatibus. Tom. 10 col. 636 E.
Honestius quod est, omnino sequendum est. T. 7 c. 91 B.
Honestum est falutem desperati hominis expedire. Tom. 4 c. 1391 C.
Honestum non est omne, quod licet. T. 7 c. 91 B.
Honor quid. T. 1 c. 88 C.
Honor aequalis debetur patri, & matri. T. 1 c. 93 A.
Honor principiis deferitur finitis militia pro emerito. T. 2 c. 932 D.
Honor facerdotii in provincia quis. T. 4 c. 864 A.
Honor est per procuratorem posse litigare. Tom. 5 col. 103 E. & c. 104 A.
Honor habendus patrono, si quali tutor, vel curator, vel defensor, vel aliter intervenias patronus. T. 7 c. 127 A.
Honor falfus fide est, qui honor non est. T. 10 c. 84 A.
Honor est, aliquem pofse litigare per procuratorem, fed hoc honore infamis est indignus. Tom. 10 c. 881 E.
Honor est volentem recipi in testimonium. T. 10 c. 967 B.
Honoraria advocatorum ut non excedant certam aureos. Tom. 9 c. 333 A.
Honoraria advocatorum praestanda esse ledentibus, qui dare possunt, aliequi debent gratuitam operam. T. 9 c. 292 B.
Honoraria tuteres qui fint. Tom. 1 c. 1023 D.
Honoraria petitio advocato est. T. 4 c. 940 A.
Honoraria successores possessorum qui. T. 7 c. 466 A.
Honoraria unum est, quod honorari causa datur. T. 4 col. 1001 C.
Honoraria advocatorum. Tom. 4 c. 940 A.
Honorarium dicitur falarium. T. 4 c. 940 A.
Honorarium jus dicitur Edictum praetorium. T. 4 c. 1448 D.
Honorarium jus quidnam appellatum. T. 8 c. 891 E.
Honorarium omne est modicum. T. 10 c. 989 D.
Honorarius tutor quis. T. 4 c. 1001 C.
Honorari quinam sint. Tom. 10 c. 728 C. D. & col. 859 A. B. & c. 864 C.
Honorati an possint laudis captandae gratia causam aliquam agere. T. 10 c. 859 C.
Honorati, qui aliquam litem habent, federe non debent cum Judice in horis, vel temporibus, quibus eorum lites decipiantur. Tom. 10 c. 859 A. D. & c. 864 C.
Honoratis jus est datum currus, si ve quadriga, non in provinciis tantum, fed & in urbe Regia. T. 10 c. 850 D.
Honoratorum privilegia, & vehicula. T. 1 c. 810 D.
Ab honore ad eundem, vel alium honorem, cum vacatio temporis requiritur. T. 4 c. 865 D.
In honore novo adipiscendo quale tempus praefcribitur. T. 4 c. 855 A.
Qui honore femel est functus aliquo municipali, non cogitur eundem repetere intra certum tempus, & quodnam illud tempus est. Ibidem.
Pro honore turpe est ex profesto dare pecuniam ei, qui honorem defert. T. 9 c. 216 D.
Qui falso honore fungitur, honore non fungitur. Tom. 10 col. 84 B.
Honore maritali uxor differt a concubina. T. 10 c. 506 C.
Honorem prodit, qui deditur eo. T. 2 c. 716 C.
Honorem debent parenti cum vivo, tum mortuo. Tom. 9 col. 643 E.
Ad honores interdum aliquem promovent dignitas, & reverentia oris, vultus, indolis. Tom. 4 c. 860 E.
Honores prifcos vocatis in crimen retinet, novos autem fastum latentes adipisci nequit. Tom. 4 col. 858 C.
Honores, & munera non ordinariis, sed potioribus fint injungenda. T. 4 c. 866 E.
Honores an mercari liceat. Tom. 9 c. 216 C.
Ad honores non admittitur minor, vigintiunque annis, nisi cognitus penatis. T. 10 c. 396 B.
Honoribus functis quanto tempore vacatio concedatur. Tom. 2 col. 798 D.
Honoribus majoribus functos ad minores decurrere non oportere. T. 2 c. 742 E.
De honoribus inter patrem, & filium non contendunt, & eorum intervallis. T. 2 c. 738 A.
Ab honoribus excusatio si fit. T. 4 c. 865 C. D.
In honoribus continuandis quinam obervanda veniant. T. 5 c. 892 E.
De honoribus, & muneribus. T. 9 c. 131 B. C.
Quem non honoro, non oero. T. 6 c. 171 C.
Honorum divisio, & enumeratio, & quid fit munus. Tom. 1 col. 885 C.
Honorum gradus. T. 2 col. 904 A. & feq.
Honorum feminarum est Curia. T. 2 c. 778 C.
Honorum petitores pecuniam in populum erogabant, corrumpendorum fuffragiorum caufa. Tom. 9 c. 1451 E. & c. 1452 A.
Honos decurionatus in quibus differt a caetera honoribus. Tom. 4 c. 865 D.
Honos debetur memoriae. Tom. 4 c. 1406 E.
Hora ut confideranda. T. 1 c. 523 E. & c. 524 A.
Hora capitoriaris jungitur hora mortis, & aetro. Tom. 4 c. 782 A.
Hora diei quibus officiis quaque destinata apud Romanos fuerit. T. 5 c. 16 D.
Hora die, fexta quamque erat. T. 6 c. 567 E.
Horae diurnae apud antiquos quomodo divisae fuerunt. Tom. 5 c. 16 B.
Horae non faciunt creditorem petitorem, fed diei. Tom. 10 col. 455 B.
Horae tempus. T. 1 c. 509 B.
Horae naturalis hominem ad laborem fint alacriores. Tom. 7 col. 1298 D.
Horis feptem diei primis Romani litibus, & negotiis praecipue vacabant. T. 10 c. 587 D.
Horea publica, & quae in eis conducitur. T. 2 c. 691 D.
Horea praeviaeiarum a praefidibus diligenter infpicienda. Tom. 2 c. 693 C.
Horea folebant locari mercium repoendarum caufa. Tom. 7 col. 609 A.
Horreariis quis dicitur. Tom. 7 c. 608 C.
Horrearius non possidet merces. T. 7 c. 609 B.
Horrearius an possideat. Tom. 7 c. 609 E.
Horrearius. T. 9 c. 406 E.
Horrearius species qui praesumpserint, in balsam deportandi. Tom. 2 c. 692 D.
Horreorum dolia defossa cujus videantur, imperii esse, an tenditoris. T. 8 c. 609 C.
Horreorum locatio. Tom. 9 c. 406 A.
Horreorum locator custodiam omnino praestit. Ibidem A.
Horreorum custodes. Ibidem B.
Horreum a fundo, & domo differt. T. 8 c. 619 C.
Horreum vinarium. T. 9 c. 379 C. E.
Horologium an fit adiecum domui, & an fit pars ejusdem. Tom. 4 c. 1334 A.
Horti in aedificiis constituti urbana praedia funt. T. 6 c. 30 A.
De hortulanis. T. 2 c. 1208 A.
Hortus vicinus an continuetur legato domus. T. 4 c. 1115 C.
Hospitalarii milites qui. Tom. 6 c. 856 B.
Hospitalis praebitio tollitur infcripta. T. 1 c. 974 D.
Hodies turc belli cadendi, & capiendi. T. 3 c. 95 B.
Hoftes capti cui pienae fubiiciendi. T. 3 c. 451 D.
Tot hoftes, quot funt fervi. T. 4 c. 10 E.
Hoftes qui judicantur a populo Romano, vel Senatusconfulto, capite minuuntur, media fcilicet. T. 5 c. 160 C. D.
Apud hoftes res quae funt, poffunt vendi, adjudicari, in ftipulatum deduci. T. 7 c. 531 B. in adrogatione familiae ercifcundae veniunt. Ibidem.
Hoftes qui dicuntur. T. 8 col. 575 A.
Apud hoftes qui funt, an poffint facere teftamenta. T. 10 col. 587 D.
Hoftiles res occupanti cedunt, nec funt publicae. T. 3 c. 95 C.
Hoftis quid a transfuga differt. T. 3 c. 95 D. E.
Hoftis verbum quid olim, & quid nunc oftendat. Tom. 8 col. 644 D.
Hoftium impetus. T. 9 col. 598 E.
Vide, Imperus hoftium.
Hugolini opinio probatur. Tom. 1 c. 525 B.
Humani generis patrona dicitur praefcriptio 30. annorum. Tom. 9 c. 793 A.
Humanis legibus rerum mercede diminutae contra Cafarem eft. T. 5 c. 138 B.
Humanitatis ratio exigit, ne damnati capitis poena quotidiana alimenta invidentur. T. 5 c. 1079 D.
Humanitatis lex. quae. T. 9 c. 1076 E. & c. 1077 A.
Humanitatis gratia tempus indulgetur. T. 10 c. 435 E.
Hungariae mos a Summo Pontifice improbatus. T. 6 c. 771 C.
Hyacinthi in ejusorum ornamentis prohibiti. T. 2 c. 802 B.
Hydraulae qui fint, & organarii dicantur. Tom. 2 col. 745 E. & c. 746 A.
Hydromeli quid fit, & an vini faporem aliequi poffit. T. 3 c. 714 A.
Hydromeli verbum quid fit. T. 7 c. 1456 D.
Hyemis tempore navigatio fape periculofa eft, & alio quovis incerta. T. 10 c. 853 E.
Hyems fuaviter pro vi ventorum, aut imbrium, *Graecis* χειμων. T. 4 c. 894 C.
Hypercocha quid fit. Tom. 3 c. 104 T. 9 c. 492 A.
Hypercocha, id eft, praevaleatia. T. 6 c. 530 C.
Hypogea quae dicuntur. Tom. 9 c. 1174 A.
Hypotheca datur tantum nuptae, *ex voucher gaiger la femme fon douaire.* T. 8 c. 1244 E.
Hypotheca quid fit. Ibidem B.
Hypodic quae fint proprie. Tom. 1 c. 934 D.
Hypotacaeni inviti nullam rutelam, vel curam fufcipiunt. T. 1 c. 535 E.
Hypomnimatographi. T. 2 col. 720 A.
Hypotheca eft nomen honorarium. T. 1 c. 922 C.
Hypotheca pactum eft pignoris. T. 1 c. 924 E.
Hypotheca quoruples, & ut contraftus. T. 1 c. 775 A. & feq.
Hypotheca vel manifefta, vel tacita. T. 1 c. 776 C.
Hypotheca aliud eft, aliud pignus, aliud fiducia, & aliud *mortgagerie.* T. 1 c. 1208 B.
Hypotheca pacto contrahitur. T. 1 c. 932 D.
Hypotheca folvitur pafto. Tom. 3 c. 122 E.
Hypotheca a debitore fuerepta ufucapi non poteft, pignus poteft. T. 1 c. 1125 C.
Hypotheca remitfa fors remitfa non videtur, non contra. T. 1 c. 934 E.
Hypotheca fimpliciter in jure generalis eft hypotheca. Tom. 3 col. 106 C.
Hypotheca teftamento, vel nudo pacto conftituitur. T. 1 col. 1143 D.
Hypotheca praedii doralis non valet. T. 1 c. 1206 A.
Hypotheca rei alienae nulla eft. Ibidem.
Hypotheca generalis bonorum omnium Ecclefiae non prohibetur. T. 1 c. 1044 C.
Hypotheca quomodo contrahitur, & folvitur. Tom. 1 c. 776 C. & E. & c. 777 E. & c. 934 C. & feq.
Hypotheca tacita an etiam detur ei, cujus pecunia domus, quae vitium facitbat, refecta eft. T. 4 c. 1261 D. E.
Hypotheca. Vide, Pignus.
Hypotheca, five pignus teftamento poteft conftitui. Tom. 7 col. 540 D. E.
Hypotheca quomodo conftituatur. T. 8 c. 647 B.
Hypotheca an contrahatur fine fcriptura folemni. T. 8 c. 325 B.
Hypotheca quae proprie vocetur. Tom. 8 c. 324 E. an aufcultar ex contractu. Ibidem.
Hypotheca tacita pro dotibus. T. 9 c. 291 D. & feq.
Hypotheca femel remifla nunquam reftituitur, nifi novo pacto. T. 9 c. 1226 E. & c. 1227 A.
Hypotheca tacita pro paraphernis. T. 9 c. 492 A.
Hypotheca, vel pignus in quibus caufis tacite contrahitur. Tom. 9 c. 1200 D. & feq.
Hypotheca jure praetorio conftituitur. Tom. 9 c. 295 C.
Hypotheca eft pignus, fed pactum, non contractus. Tom. 9 col. 295 E.
Hypotheca conventionalis ubi eft fupervacua eft legitima. Tom. 9 c. 492 D.
Hypotheca, & pignus in quo differunt. T. 9 c. 1186 A.
Hypotheca, & pignus quando non differunt. T. 9 c. 961 C. D.
Hypotheca dotium confenfu perficitur. T. 9 c. 73 E.
Hypotheca fpecialis debet prius exteri, quam generalis. Tom. 9 c. 1187 B.
Hypotheca, & pignus nihil inter fe differunt. Tom. 9 col. 1186 C. D.
Hypotheca, quae pafto conftituitur, id convenerit de non vendendo, non tollitur, nifi oppofita exceptione. Tom. 9 c. 1188 A.
Hypotheca expreffa, & tacita in quo differunt. Tom. 9 col. 1195 A.
Hypotheca an pafto folvatur. T. 10 c. 560 A.
Hypotheca an fit perfonalis. T. 10 c. 972 C.
Hypotheca praedia, vafa, & vefte quibus in pignus obligata non poffunt. T. 2 c. 1044 C.
Hypotheca definitio. T. 1 col. 775 D.
Hypotheca vindicatio. T. 9 c. 129 B.
Hypotheca tacita privilegium eft perfonale. T. 10 c. 1022 A.
Hypotheca quae res obligari non poffunt. T. 1 c. 777 A.
Hypotheca generali, quae fpeciali fubjicitur, femper ineft tacita conditio, & fpecialis idonea non fit. T. 4 c. 950 E.
Hypotheca tacita beneficio excludunur mulieres, quae fibi profpexerunt, & caveruut jure fpeciali hypotheca. Tom. 9 col. 492 D.
Hypotheca generali quae conditio ineft. T. 9 c. 1187 E.
Hypothecam femper habet fiscus. T. 3 c. 41 C.
Hypothecam refpublica non habet, nifi ex privilegio. Ibidem.
Hypothecam tacitam in ea dom an is habet, cujus pecunia domus empta eft. T. 4 c. 1262 E. & c. 1263 A. quid de pupilli pecunia.

cunia. Ibidem c. 1265. B.
Hypotheca qui perfequitur, ipsi vi fortem petit. Tom. 5 col. 73 B.C.
Hypotheca tacitam habet fiscus. Vide, Fiscus.
Hypotheca tacitam habet mulier dotis nomine. T. 9 c. 1134 D.
Hypotheca tacitam qui habent. Tom. 9 col. 1211 E & 1213 A. & seq.
Hypotheca tacitam habet fiscus. T. 9 c. 1132 D.
Hypotheca tacitam an habeat respublica. T. 9 c. 1130 D.
Hypotheca tacitam habet mulier in omnibus bonis mariti, dotis conservande causa. T. 9 c. 1216 D.
Hypotheca tacitam non tantum mulier in bonis mariti habet, sed & pro ea maritus in bonis uxoris, si petat dotem promittam. T. 9 c. 1403 A.
Hypotheca tacitam lex inducit, sive præsumit, quasi de eo tacite convenerit inter contrahentes. T. 9 c. 1200 D.
Hypotheca tacitam quando habet fiscus, & quando non habet. Ibidem E. & c. 1201 A.
Hypotheca tacitam habet mulier, res in bonis mariti. T. 10 c. 704 A.
De hypotheca nominis confutatio. T. 1 c. 660 A.
De hypotheca controversia rem litigiosam non fieri. T. 2 c. 1338 B.C.
In hypotheca generali priores inest specialis. T. 4 c. 940 D.
Hypotheca generali videbant vulgo obligari prædiorum, & futuro bona. T. 9 c. 1202 E. & col. 1209 A.
Hypotheca generali plerique fuit, quæ pignoreij possunt specialiter. T. 9 c. 1207 C.
Hypotheca generali quæ non continentur. Ibidem C.D.
Ex hypotheca tacita generali non fuit pignoreij nomina, etiam expressa, nisi fuit liquida, & certa. T. 9 c. 342 D.
De creditore, qui, hypotheca speciali omissa, excutit cetera bona debitoris. T. 9 c. 1187 D.
In hypotheca semper creditor fiscus antiquior. T. 9 c. 367 C.
Hypotheca qualiter contrahantur, ac de earum pactis. T. 1 c. 775 A.
Hypotheca, & pignora liberantur voluntaria novatione facta, non etiam necessaria. Tom. 4 col. 965 B.
Hypotheca liberantur voluntaria novatione facta, fiscus necessaria. Ibidem.
Hypotheca tacita introducitur fundi legibus in multis casibus juris præsumptione. Tom. 9 col. 491 D. E.
In hypotheca earum causa priores creditores hypothecarii potiores habentur. T. 9 c. 342 C.
Hypotheca tolli spatio 40. annorum, quomodo hoc intelligitur. T. 9 c. 145 A.
In hypotheca privilegia æstimantur ex tempore, in personali actione ex causa debiti. Tom. 4 col. 811 C.D.
In hypotheca fiscus habet jus commune non proprium. Tom. 4 c. 1328 D.
In hypotheca fiscus non præferitur aliis creditoribus habentibus expressam, vel tacitam hypothecam. T. 9 c. 1137 B.
De hypotheca, & pignoribus. T. 9 c. 1186 A. & seq.
In hypotheca neque fiscus, neque privatus ullum privilegium habet, nisi ex tempore antiquiore. T. 9 c. 1195 B.
In hypotheca neque fiscus, neque privatus præferitur antiquiori creditori hypothecario. T. 10 c. 1021 E.
Hypotheca actio avocat possessionem. T. 1 c. 1511 E.
Hypotheca actio semel omnia amittunt prædia. Tom. 1 col. 665 C.
Hypotheca actio an sit personalis. T. 1 c. 660 A.
Hypotheca formula. T. 1 c. 775 A.
Hypotheca actio salutiar ex pacto ipso jure. Tom. 4 col. 1194 E.
Hypotheca actio quæ est. T. 7 c. 546 D.
Hypotheca actio. Vide, Actio hypotheca.
Hypotheca actio durat usque ad viginti annos. T. 9 c. 1137 A.
Hypotheca actio est in rem. T. 9 c. 205 C. personam non obligat. Ibidem.
Hypotheca actio obligatio indivisa. T. 9 c. 1040 A.
Hypotheca actio tolli sola præscriptione quadraginta annorum tollitur. T. 10 c. 648 D.
Hypotheca actio actionis præscriptio quomodo interrumpitur. Tom. 10 c. 839 A.
Hypotheca actio obligationem non remittere fideiubdæ principali. T. 3 c. 444 E.
Hypotheca actione agens, quæ prodesse debeat. Tom. 7 col. 877 C.
Hypotheca actione singuli tenentur in solidum. T. 9 c. 109 B.
In hypotheca actione quando res mobilis perfequi non potest. T. 9 c. 1193 B.
Hypotheca actiones. T. 9 c. 254 D.
Hypotheca creditores. Tom. 1 c. 777 C.
Hypotheca ei creditores: Vide, Creditores.
Hypotheca ei debitoris debitor potest convenire a creditore. T. 9 c. 343 A.
In hypotheca actionibus instrumentum publicum plurimum valet. T. 9 c. 1214 C.
Hypotheca ex intra octo servatur, etiamsi adversus fiscum, & rem publicam. T. 10 c. 704 A.
Hypotheca ex fundi, & servitutis fundo debitor vindicationem habet. T. 1 c. 1142 E.
Hypotheca est quæstio factis, pertinis, & aliis circumstantiis implicita. T. 4 c. 1501 B.

I

Iacens hereditas. Vide, Hereditas iacens.
Iacens hereditas dominæ locum obtinet. T. 5 c. 94 D.
Iacobus Cujacius, horum commentariorum Auctor, quam differentiam inter quæstiones Papinianæ, & responsa intitulat, & cur. T. 4 c. 830 A. B.
Iacobus Richardus fuit jurisconsultus magnus, & obiit Romæ testantia inquisitorum: ejus opera nulla exstant, sed sæpe a Doctoribus citatur Richardus de Mambaliis. T. 6 c. 8 E.
Ex iactatione nuda nulla competit actio, vel perfequutio. Tom. 10 c. 1110 D.
Iactum retis si emero, & piscator noluerit præstare quod extraxerit piscium, qua actione mihi tenatur. T. 7 c. 759 C. D.
Iactum retis si emero, si extractio retis nullus piscis, fed fportula aurei inist, ad quem illa pertinear. Ibidem D.
Iactura facta contributio fit, naufragio facto non fit. T. 1 c. 386 A.
Ex iactura alieno nemo lucrum facere debet. T. 4 c. 591 B.
Iactura summa pro rerum servatarum pretio, in locatione damno contingente, distribui debet. T. 3 c. 535 E.
Ianiario mense non navigandum. T. 10 c. 1 E.
Ianuarius Episcopus Carvlitanus Studiosus. T. 6 c. 1043 D.
Pridius involvens dubia fanitatis, adhibebatur tamen consilius, interesse officiis, atque jus civile publice respondebat. Tom. 10 c. 223 D.
Iecunium aurum. Tom. 5 c. 395 C. Vide, Aureum iecunium.
Iecunium qui fit. Tom. 9 col. 1449 B.
Iesus, flagellorum quomodo infimium irrogat. T. 5 col. 752 E. & c. 753 A.
Iesus fullum an infamiam irrogat. T. 5 c. 752 E.
In id quod reipublicæ abest, an quis reipublicæ teneatur. T. 4 c. 869 D.
Id quod interest. T. 9 c. 1072 E. & c. 1073 A. & seq. Vide, Interest, Interesse.
Idem corpus in exceptione rei iudicatæ non subtilius, fed pingui Minerva sumendum. Tom. 5 c. 829 B.
Idem est in quibus locis, ac legibus deliberandum sit, ac reponendum est. T. 7 c. 1339 B. C.
Pro idem est fapius in Digestis reponendum est est, & quibus in locis. T. 7 c. 784 C.
Idiota qui sint. T. 1 c. 1033 E.
Idioneum nomen. Vide, Nomen.
Idoneus defensor. Vide, Defensor.
Idoneus defensor litis alienæ fine cautione iudicatum solvi nemo est. T. 5 c. 1156 C.
Idoneus quis ad obtinenda Ecclesiastica ministeria. Tom. 6 col. 1503 D.
Idoiarium quid. T. 1 c. 1434 E.
Ijeunium callum. Tom. 9 col. 456 B.
Ignaris non datur actio, nec ullum aliud remedium juris, fed fcientibus, & pollutantibus. T. 10 c. 314 B.
Ignarus fui juris alefto una, cum quo experiatur poft litem contestatam aere rem iudicatam, ad alterum an possit transire. T. 1 c. 736 B.
Igni, & aqua accipere. T. 3 col. 397 C.D.
Ignobilis fi adoptetur a nobili, an nobilis fiat. Tom. 4 col. 809 A. & seq.
Ignominia an cesset in conditionibus. T. 8 c. 569 C.
Ignominiosi ex quibusnam judiciis damnati non funt. Tom. 1 col. 389 C.
Ignorans fulli non tenetur. Tom. 1 c. 373 B.
Ignorans non tenetur ex empto, antequam res evicta fit. Tom. 1 c. 1474 C.
Ignorans pro possessore possidet. T. 1 c. 1123 D.
Ignorans est extra omnem culpam. T. 1 c. 1294 D.
Ignorans rei mobilis possessionem amittit. T. 1 c. 1294 C.
Ignorans, & invitus in quo differunt. T. 4 c. 656 A.
Ignorans non amittit possessionem. T. 4 c. 622 C.
Ignorans non adquirit possessionem, præterquam non safo. Ibidem.
Ignorans crimine stellionatus non tenetur. T. 5 c. 421 C.
Ignorans non separatur a scienti in actione pignerantitia contraria. Ibidem D.
Ignorans qui fulvit indebitum, ei datur condictio. T. 3 c. 324 B.
Ignis ignorans rem minoris esse, fine decreto comparaverit. T. 9 c. 611 E.
Ignorans excusatur a repetitione, a petitione non excusatur. T. 10 c. 590 B. C.
Ignorans qui vendidit, re ab alio evicta non teneur, nisi ad pretium restituendum. Tom. 10 c. 704 B.
Ignorantem iavafio non fpoliat poffidentem, quæ folo animo retinetur. T. 4 c. 616 E.
Ignorantem pœna affici inhumanum est. T. 5 c. 421 C.
Ignorantes affringi poffunt fideiiommisso. T. 1 c. 1243 A.
Ignorantes ex testamento emolumentum legatorum adquirunt. T. 4 c. 1146 B.
Ignorantes an rerum legatarum dominium adquirant, vel non. Ibidem.
Ignorantes fideicommisso affringi poffunt. Ibidem A. B.
Ignorantes non præfumuntur, qui etam, & occulte aliquid faciunt. T. 6 c. 1133 E.
Ignorantes, & fcientes in quo differunt. T. 9 c. 432 D.
Ignorantia iuris civilis an excusfet a delicto. T. 1 c. 237 E.
Ignorantia fupina. Tom. 3 c. 338 C.
Ignorantia juffa. Tom. 2 col. 1224 C. D.
Ignorantia procuratoris domino fciente non prœber adhiotem redhibitoriam. T. 1 c. 1496 D.
Ignorantia facti eff error. Vide, Error.
Ignorantia non qualibet eff juffa, & probabilis. T. 4 c. 139 D.
Ignorantia non quodlibet excufat eam, qui fuccedit. T. 4 c. 948 E.
Ignorantia diffoluta præ fcientiam eff. T. 4 c. 933 B.
Ignorantia iuris quid eff. T. 4 c. 502 D.
Ignorantia juris potius ftultitia eff, quam error. Ibidem.
Ignorantia juris permitto non afficitur, nec damno multatur. Ibidem E.
Ignorantia iurisfiantum non requiritur mulieri. T. 4 c. 813 A.
Ignorantia juris naturalis neminem excufat. T. 4 c. 1496 D.
Ignorantia quando excufat, & quando non. T. 4 col. 948 E. & col. 949 A.
Ignorantia juris nihil obeft mulieri in petenda dote. Tom. 4 col. 503 C.
Ignorantia juris non prodeft in ufucapione. T. 4 c. 503 D.
Ignorantia fola juris ufucapionem impedit. T. 4 c. 649 D.
Ignorantia facti non impedit ufucapionem. Ibidem.
Ignorantia iuris non eff dolus, fed lata culpa. T. 4 c. 908 B.
Ignorantia juris. Vide, Juris ignorantia.
Ignorantia excufat, quantum ad crimen pertinet. Tom. 5 c. 420 E.

Ignorantia non profunt diei petendæ poffeffionis. T. 10 c. 1047 A.
Ignorantibus mulieribus iuri fubveniri foleet, fed non in lucris. T. 1 c. 503 E.
Pro ignorantibus habentur furdus, & mutus. T. 4 c. 1146 B.
Ignorantibus jus, in lucris, nec afficiuntur, nec feminis faccurritur. T. 4 c. 508 A.
Ignorantibus an per alios poffeffio adquiri poffit. T. 5 c. 693 C.
Ignorantibus jus temporis bonorum poffeffionem an cedant. T. 5 col. 628 B. C.
Ignorantibus nobis quando poffeffio iniitur. T. 5 col. 714 E. & col. 715 A.
Ignorantibus fallum datur condictio. T. 6 c. 327 A.
Ignorantium in eo, quod ignorant, nullus eff confenfus. Tom. 1 col. 950 E.
Ignorantium, & fcientium differentia quæ. T. 5 c. 1186 A.
Ignorantia juris, & ignorantia facti quid fit. T. 1 c. 782 A.
Ignorantia juris civilis an excufet a delicto. T. 1 c. 237 E.
Ignorantia fupina. Tom. 3 c. 338 C.
Ignorantia juffa. Tom. 2 col. 1224 C. D.
Ignorantia procuratoris domino fciente non præber adhiotem redhibitoriam. T. 1 c. 1496 D.
Ignorantia facti eff error. Vide, Error.
Ignorantia non qualibet eff juffa, & probabilis. T. 4 c. 139 D.
Ignorantia non quodlibet excufat eam, qui fuccedit. T. 4 c. 948 E.
Ignorantia diffoluta præ fcientiam eff. T. 4 c. 933 B.
Ignorantia iuris quid eff. T. 4 c. 502 D.
Ignorantia juris potius ftultitia eff, quam error. Ibidem.
Ignorantia juris permitto non afficitur, nec damno multatur. Ibidem E.
Ignorantia iurisfiantum non requiritur mulieri. T. 4 c. 813 A.
Ignorantia juris naturalis neminem excufat. T. 4 c. 1496 D.
Ignorantia quando excufat, & quando non. T. 4 col. 948 E. & col. 949 A.
Ignorantia juris nihil obeft mulieri in petenda dote. Tom. 4 col. 503 C.
Ignorantia juris non prodeft in ufucapione. T. 4 c. 503 D.
Ignorantia fola juris ufucapionem impedit. T. 4 c. 649 D.
Ignorantia facti non impedit ufucapionem. Ibidem.
Ignorantia iuris non eff dolus, fed lata culpa. T. 4 c. 908 B.
Ignorantia juris. Vide, Juris ignorantia.
Ignorantia excufat, quantum ad crimen pertinet. Tom. 5 c. 420 E.

Ignorantia supina, & crassa pro scientia semper habetur in jure. T. 5 c. 474 C.
Ignorantia juris non excusat a delicto. T. 5 c. 1186 C.
Ignorantia affectata non excusat. T. 4 c. 1088 E.
Ignorantia cujus ex parentibus liberos excusat. T. 6 c. 1135 D. legitime fieri, & legitimum esse quomodo differat. Ibid. c. 1136 D.
Ignorantia alterius alteri non prodest. T. 7 c. 888 E.
Ignorantia facti duplex, alieni, & proprii. T. 7 c. 887. D.
Ignorantia facti an nocet. T. 7 c. 888 E.
Ignorantia facti an, quando, & quibus prodit, vel nocet. T. 7 c. 891 A.
Ignorantia facti an nocet, vel prodit. T. 7 c. 894 D.
Ignorantia juris an nocet, id est, an damnum inferat. Tom. 7 col. 891 A.
Ignorantia facti an nocet patronis. T. 7 c. 1270 B.
Ignorantia supina quid sit. T. 7 c. 898 D.
Ignorantia juris an nocet. T. 7 c. 894 E.
Ignorantia juris excusat a furto, & cur. T. 7 c. 888 E.
Ignorantia juris, & facti non tantum observatur in bonorum possessione, sed etiam in parte omni juris. T. 7 c. 887 B.
Ignorantia juris non prodest adquirere volentibus. T. 7 c. 890 E.
Ignorantia juris omnis supina est facti ignorantia non omnis supina est. T. 7 c. 888 B.
Ignorantia juris quos excusat. T. 7 c. 897 C.
Ignorantia juris, ut adquiram, non prodest. T. 7 c. 894 D.
Ignorantia juris an excusat alipemm. T. 7 c. 20 D.
Ignorantia nonnunquam justa. T. 8 c. 668 E. & c. 754 D.
Ignorantia juris mulieri non prodest in compendio, sive lucria. T. 8. c. 754 D.
Ignorantia juris in lucro mulieri non prodest. T. 7 c. 651 A. imo nec rubico temere profuerit, & inrisionifuitorum capiam habuerit. Ibidem.
Ignorantia juris excusat heredes, & minis minores. T. 9 c. 800 E.
Ignorantia facti alieni non semper excusat. T. 10 c. 468 C. non omnis ignorantia facti est supina. Ibidem E. omnis ignorantia juris est supina. Ibidem.
Ignorantia juris rusticos, & feminas excusat a pena, dolo, & delicto. T. 10 c. 469 C.
Ignorantia patris an obsit filio, cui deferre possessio, & ipse ignoravit. T. 10 c. 503 C.
Ignorantia unius an alteri faciat profit. T. 10 c. 621 B.
Ignorantia juris mulieres excusat, praebetque caudam earum in integrum restituendarum. Tom. 10 c. 809 D.
Ignorantia juris praetextus non potest delere infamiam, in quam quis incidit. T. 4 c. 507 D.
Ignorantia & scientia distinctio. T. 5 c. 1186 A. & seq.
Ignorantia juris, & facti differunt in ufucapione quod sit. T. 7 c. 888 C.
Ignorantia justam causam quis habet. T. 8 c. 681 D.
Ignorantiam imitatur dubitatio. T. 4 c. 42 C.
Ignorantiam falsi non nocere, juris autem nocere. T. 7 c. 887 B.
Ignorare jus rusticis plerumque permissum est. T. 4 c. 1431 A.
Ignorare nemo videtur, quod est publicum. T. 4 c. 507 B.
Ignoratio juris omnino esse in gerendis negotiis citra delicta. Ibidem D.
Ignoscere, fuum peccatibus nihil obest. T. 4 c. 505 B.
Ignoratio an, & quid officiat in contrahibus. T. 5 c. 909 C.
Ignora res in fitualitatem non deducitur, cum fipulationi inferitur arbitrium boni viri. T. 4 col. 983 C.
Ilicenfium antiqua privilegia. T. 3 c. 256 B.
Illata, & importata in fundum a domino. locatum, an obligata fint domino pignoris, & pensionis nomine. T. 5 c. 535 C.
Illatio mortui loumi religiofum facit, quod mortui in alium locum translatis, locus fit profanus. Tom. 4. 945 A. quae translatio a Principe imperari debet. Ibidem.
Illatio omnis eft accipienda fecundum propofitionem praecedentem. T. 5 c. 527 B.
Illationes Canonicae. T. 2 c. 672 C.
Illationes varii titull. Tom. 2 c. 680 D.
Illaudatus venditor de evictione non tenetur. T. 9 c. 585 C.
Ille, aut ille tutor, heres, liber ello. T. 8 c. 580 D.
Illegitimi nuptiae quae fint. T. 4 c. 298 A. ne legata inutilia, vel inania faciamus, cavere debemus. Ibid. c. 442 C.
Illicitae nuptiae. Vide, Nuptiae.
Illicitum quidnam dicatur. T. 8 c. 899 D.
Illiterati negotiorum expertes a turelis excluftantur. T. 1 c. 1024 B. & feq.
Illuftres fine inftrumentis dotalibus nuptias non contrahunt. T. 2 c. 1070 A.
Illuftres a fordidis vindicantur muneribus. T. 2 c. 750 C.
Illuftres perfonae reprimitur tantummodo de damno infecto, & novo opere. T. 5 c. 657 A. B.
Illuftres quinam fint. Tom. 10 col. 789 E.
Illuftres judices funt aulicae, non provinciales poteftates. T. 10 c. 865 B.
Illuftris an poffit per fe caufas civiles agere. T. 10 c. 614 B.
Illuftrium nomine qui continentur. T. 5 c. 885 A. B.
Illuftrium privilegia. T. 2 col. 891 D.
Illuftrium perfonarum tutores, vel curatores. T. 9 c. 561 E.
Illyricum duplex. T. 2 c. 673 E.
Imaginaria vendatio, quae fit liberitatis caufa, hodie in Moldavia obfervata. T. 5 c. 159 C.
Imaginaria venditio. T. 5 c. 1183 C.
Imaginaria venditio quae. Tom. 8 c. 667 B. quae modo dicatur. Ibidem A. B. C. 751 D.
Imaginaria apocha nullius momenti eft. T. 8 c. 583 D. & c. 667 C.
Imaginarii contractus in emptionibus. Ibidem B. C.
Imaginarii milites qui dicantur. T. 9 c. 1421 C.
Imaginarius fervus. Tom. 5 c. 1183 C.
Imaginem Imperatoris praeferri praefidii, ac tuitionis caufa. Tom. 3 c. 352 D.
Imaginem Principis non licet adorare. T. 1 c. 59 A.
Imagines Principum inter ornamenta domorum, non inter fimulacra Deorum. Ibidem B.
Imagines cereas qui fingunt, funt haereftici. T. 9 c. 1437 B.
Imago omnis plerumque tantum caput, & humeros repraefentabat. T. 6 c. 650 D.
Imago non debet, aut poteft naturae, & veritati caliginem offundere. T. 6 c. 325 E.
Imago lufca quae. Tom. 5 c. 1198 D.
Imago cujufque materiae elim plerumque caput tantum in humeros exprimebat, fine reliquo' corpore. T. 5 c. 325 E.
Imbecillitas virium, atque naturae citra morbum matrimonium impedit, & dirimit. T. 6 c. 1117 B.
Imberbi vox pro qua pofita. T. 3 c. 720 B.
Immaturae nuptiae quae dicuntur. T. 9 c. 451 E.
Immaturae fponfalium. Tom. 9 c. 452 A.
Immiffere eft quafi res jam fuis attrefare; pro herede fe gerere eft adquirere hereditatem. T. 4 c. 191 A.
Immiffere fe bonis hereditatis eft rebus hereditatis eaequam domi num uti, vel abuti. Ibidem.
Immiffere fe non dicuntur extraneae, ficut necefarii nunquam dicuntur fe pro herede gerere, aut adire, vel retinere hereditatem. Ibidem.
Immiffere, & abftinere funt verba juris pratorii. Tom. 4 c. 469 D. expulsare, & adire funt verba juris civilis. Ibidem D.
Immiffere fe bonis. T. 6 c. 282 A.
Immiffere, & abftinere verba funt juris pretorii. T. 6 c. 290 D.
Immiffere. T. 9 col. 919 B. Vide, Abftinere.
Immiffio fe, qui ex hereditate capit aliquid, non immiffet fe, qui per hereditatem aliquid capit. T. 4 c. 190 B.
Immiffio quae fint in fervitutibus. T. 7 c. 405 D.
Immiffio quomodo fit, & quorumnam fit. T. 8 c. 989 B.C.
Immiffio quafi idem, quod projectio. T. 8 c. 936 D.
Immiffio eft in fuo herede id quod in extraneo eft pro herede geftio. T. 9 c. 1165 A.
Immiffio fubditurio nocet, abftentio foli pupillo prodeft. T. 4 c. 88 D.
Immittere momentum quid fit. T. 5 c. 907 B.
Immiti qui dicantur. Tom. 7 col. 422 D.
Immobiles res. Vide, Res immobiles.
Immobiles res minorum, & jus, quod de his alienandis conftituendi eft. T. 9 c. 572 B.
Ad immobiles res porrigunturque res mobiles atque pretiofa. T. 9 c. 1157 C.
Immobilia vi poffideri, mobilia furto furripi poffunt. Tom. 1 c. 1118 D.
Immobilis res furtum non fit. T. 6 c. 310 B.
Immobilis res, & mobilis in quo differunt. T. 9 c. 997 B.
Immobilium ufucapio hodie decennio inter praefentes, vicennio inter abfentes completur. T. 1 c. 544 E.
Immobilium rerum poffeffio quomodo adquaritur praefcriptione longi temporis. T. 9 c. 1020 C.
Immobilium, & mobilium praetorium eadem eft conditio. T. 10 c. 189 A.
Immodica donatio. Tom. 5 c. 826 B.
Qui immoderatiet homiem, quo fupplicio plectendi. T. 1 col. 506 D.
Immortalitas eft res inaeftimabilis, T. 9 c. 1160 D.
Immunis quid fignificat, & quid munis. T. 9 c. 401 C. D.
Immunitas *ecrepaster*. Qualtoris. T. 3 c. 594 C.
Immunitas plena quae fit. T. 2 c. 740 D.
Immunitas decurionum nomini tribui potest. T. 3 c. 744 E.
Immunitas quae omnes alios. T. 2 c. 672 C.
Immunitas. T. 8 c. 499 B.
Immunitas ab oneribus, & tributis quibus maxime debeatur. T. 10 c. 816 D.
Immunitatis caufa, & jus. T. 1 c. 886 A.
Immunitatis allegatio inhibet exactionem. T. 10 c. 859 A.
Immunitatem non habent infames. T. 6 c. 706 B.
Immunitatem amittit, qui oeconomatum agnovit. T. 1 c. 742 E.
Immunitate legibus cancefla corporalia munera remittuntur, non pecuniaria. T. 2 c. 739 E.
Immunitate uxoris concedenda. T. 1 c. 691 A.
Immunitates Philofophorum. T. 2 c. 737 E.
Immunitates quibus perfonis lege dantur. T. 1 c. 1035 A.
In immoratitibus quae ratio fervetur. T. 8 c. 694 C. & c. 791 E. & c. 792 A.
Immum perfonae inftitutae quae fint. T. 7 c. 911 E.
Impedimenta, quae obftant judicibus, ne quaeftiones fint. Tom. 5 c. 207 D. E.
Impeditis juffis caufis, & neceffitatem retum non negligentiam restitutione in integrum fubveniatur. T. 5 c. 166 D.
Impedire crantum juffas an plus, vel minus poffit. Tom. 8 c. 624 C.
Impendium, ideft, ufura. Tom. 3 c. 292 B.
Impenfa funeris. Vide, Funus.
Impenfa funeris eft ex alienum debitis. T. 4 c. 916 D.
Impenfa veftis in funere an improbetur. T. 5 col. 1198 C.
Impenfa in negotia hereditaria, licet repeti non poffit, retinent tamen a mulierem gefture poteft. T. 5 c. 137 B.
Impenfa funeris ex alienum dotis T. 6 c. 548 C.
Impenfa facta in fervitutem communem non venit in actionibus communi dividendis. T. 7 c. 581 D.
Impenfae ludorum publicorum. T. 2 c. 829 B.
Impenfae per dol excepionem, non per actionem fervantur. T. 1 c. 69 C.
Impenfae non in quafi dotales a viro factae in praedia quafi dotalia, domino praedia vindicanti an repetari poffint. T. 4 c. 908 B. D. quid, & plus in fructibus, minus in impenfis. Ibidem C.
Impenfae neceffariae dotem ipfo jure minuunt. Tom. 4 c. 908 D.
Impenfae utiles. Vide, Utiles impenfae.
Impenfae, fructum nomine factae, an detrahi poffint. T. 5 col. 273 D.
Impenfae, fructuum percipiendorum caufa factae, compenfantur cum fructibus. Tom. 5 c. 370 B.
Impenfae, in rem hereditariam factae, quatenus repeti poffint. T. 5 c. 136 E. & c. 137 A.
Impenfae neceffariae, in res dotales factae, reparantur uxori, etiam si sua mala, aut eventus praeter fpem alicer accidenti. T. 5 c. 565 B. & feq.
Impenfae neceffariae utiles, & voluptariae, quam actionem, & actione, aut deductionem producant. Ibidem.
Impenfae, in res dotales factae, quomodo, & a quo petantur. T. 5 c. 565 D.
Impenfae neceffariae minuunt dotem. T. 5 c. 565 B.
Impenfae non minuunt dotalium duplices funt, neceffariae, & utiles. Ibidem C. D.
Impenfae utiles non minuunt dotem. Ibidem D. E.
Impenfae fitus veniunt in aftimationem rei, quod intereft. T. 6 c. 384 D.
Impenfae quando refundantur reo. T. 6 c. 7 A.
Impenfae abfitorum fervari poffunt, non per actionem, fed per retentionem aedificorum, five, quod idem eft, per exceptionem doli mali. T. 6 c. 44 B.
Impenfae Vide, Expenfae.
Impenfae neceffariae an dotem minuant. Tom. 7 c. 1408 E. & col. 1409 A.
Impenfae. Vide, Sumptus.
Impenfae utiles quomodo non reputantur mulieri. T. 7 c. 301 E.
Impenfae utiles. T. 7 c. 298 B.
Impenfae neceffariae dotem minuunt ipfo jure. T. 7 c. 2167 B.
Alim impenfae, fafte in res dotales, dotem non minuunt. Ibidem.
Impenfae tuvia uxori, vel dotiales quales. T. 8 c. 549 D.
Impenfae litis. T. 9 c. 1087 C.
Impenfae, factae a mulione in fundo dotali ante divortium, quomodo divortio facto deducantur. T. 10 c. 169 B.
Impenfarum tres fpecies, & earum defcriptiones. Tom. 1 col. 313 A. B.
Impenfarum deductionem mulieri admittere non poteft temporis vetuftas. T. 4 c. 1218 E.
Impenfarum neceffariarum, & utilium fuftitutio in fundo mortis caufa donato, retentio. Tom. 6 c. 121 B. C.
De impenfarum retentione, ita definitum. T. 5 c. 582 A. & feq. Vide, Retentio.
Impenfarum tria genera. T. 8 c. 104 A. & c. 548 E.
Impenfarum fpecies. Tom. 9 col. 139 D.
Impenfarum deductio, & compenfatio cum fructibus. Tom. 9 col. 476 D.
Impenfarum tres funt fpecies. T. 9 c. 501 D.E.
Impenfae neceffariae, & non fecerit maritus in reliquo dotalibus, culpe nomine damnatur uxori. T. 5 c. 565 C.
Impenfae nuntiationis novi operis quae praeftare non tenentur. T. 5 c. 658 C.
Impenfae donafie videtur, qui feciens alienum folum confevit. Tom. 7.

Tom. 2 col. 119 C.
Impensa fructuum causa factas comperiori eium fructibus, nec unquam repeti a locatore. T. 7 c. 1356 A B.
Impensæ necessariæ per extorem qui solvendum ab indebito fuo conditionem habeant. T. 7 c. 1415 E. & 1416 A.
Impensæ voluptuariæ inutiles non debentur. T. 7 c. 701 D.
De impensis necessariis, & utilibus. T. 3 c. 351 B.
Imperare saturæ maris est, feminæ obedire. T. 4 c. 701 D.
Imperativa, & directa verba quæ fint. T. 4 c. 515 A.
Imperativi nullas esse personas primas. T. 6 c. 91 E.
Imperator temporale caput mundi. T. 1 c. 1357 E.
Imperator et, per quos, & quibus eligatur, & confirmatur folennitibus. T. 1 c. 1351 A. & feq.
Imperator folus eurum spargere potest. T. 2 c. 1135 D.
Imperatoris follicitudines quot, & quantæ. T. 2 c. 1361 A.
Imperatori olim hominum genus fidelitatem debet, ipse foli Deo, & Romano Pontifici. Tom. 2 c. 1314 B.
Imperatori licet possessiones res eum Ecclesiasticis permutare, id ufus reipublicæ exigit. T. 6 c. 1028 E.
Siquis Imperatori maledixerit. T. 9 c. 1393 B.
Imperatorem legibus non esse fubditum. T. 3 c. 450 A.
In Imperatore num idem fit, quod in Cæsare legato. Tom. 4 col. 870 C.
Imperatores antecessores suos appellare pieres fuos, pio, & augusto nomine. T. 9 c. 1030 E.
Imperatoribus, & Regibus ac liceat uti falsmæ exercitationem. T. 10 c. 815 A.
Imperfecta opera pro nihilo computantur. T. 1 c. 1399 A.
Ex imperfecta fitipura ita debetur legatum. T. 4 c. 1162 B.
Imperfecti, & inchoati negotii ufus plane nullus, adeo nulla est. T. 5 c. 118 A.
Imperfectum testamentum dicitur, quod non fubsistpiam, neque a testibus fignatum est. Tom. 7 c. 1073 C.
Imperfecta benevolentia proprium est fabsistere, intelligere commoda. T. 3 c. 1339 C.
Imperfecta opera abolentur. T. 7 c. 240 E.
Imperfecte contentum non tollit sententiam fubsistentiæ. Tom. 3 col. 331 E.
Imperfecti jurisconfulci punitur. T. 7 c. 1318 B.
Imperfecti, & inchoati in quibus casibus venia detur. T. 6 c. 1369 D.
Imperfecti negotii ufus prodest, idem, ac fi fiet perfectum. T. 4 c. 951 E.
Imperitus non potest affequi rerum. T. 10 c. 297 D.
Imperitus fuit jurisprudentium. T. 1 c. 921 A.
Imperia in Basilicis [illegible]. Tom. 7 c. 265 C.
Imperia, parefiaes, & legiones quomodo differant. Tom. 7 col. 88 C. D.
Imperii mixti quidquid est, id etiam est jurisdictionis, & contra. T. 4 c. 13 A.
Imperii infignia. Vide, Infignia.
Imperii mixti, & mixti differentia quæ. T. 6 c. 4 C.
Imperii mixti pars est judicis danti licentia. Tom. 6 col. 24 E. & c. 25 A.
Imperii duo esse genera. T. 7 col. 76 B.
Imperii magis, quam jurisdictionis quæ fint. T. 7 c. 56 D. E. & c. 57 D. & c. 58 A.
Imperii mera definitio Cujacii. T. 7 c. 77 D.
Imperii mera definitio. T. 7 c. 53 E. & c. 54 A.
Imperii mera, & mixti divisio. T. 7 c. 75 E.
Imperii meri omnia quæ fint, non semper in unam personam concurrere, & cur. Tom. 7 col. 54 B.
Imperii meri quæ fint. Tom. 7 c. 56 E.
Imperii meri summa pars est glaidi potestas. T. 7 c. 54 A.
Imperii mixti definitio, & exemplis. Tom. 7 col. 56 E. & col. 57 A.
Imperii mixti definitio. T. 7 c. 54 D. & feq.
Imperii mixti, & jurisdictionis partes quæ fint. Tom. 7 col. 78 A.
Imperii mixti licentiæ quæ fint. T. 7 c. 57 A.
Imperii mixti nihil est, quod non fit & jurisdictionis. Tom. 7 col. 79 E.
Imperii mixti nomen unde fit. T. 7 c. 75 C.
Imperii mixti quæ fint, & jurisdictionis, & contra. Tom. 7 col. 77 E.
Imperii mixti quod est, dicitur jurisdictio, & contra. Tom. 7 col. 139 B.
Imperii neque, neque jurisdictionis, fed iuris quæ fint. Tom. 7 col. 71 D.
Quæ imperii meri fint, fæpe in eandem personam omnia concurrunt. T. 10 c. 585 A.
Imperii pars, præsertim est jus gladii. Ibidem C.
Imperii mixti quod dicitur, nefie dicitur de jurisdictione, & vice versa. Ibidem B.
Pro imperio exercetur jurisdictio. T. 4 c. 67 A.
Ab imperio an separanda fint jurisdictio. T. 4 c. 839 B.
Pro imperio magis, quam pro jurisdictione quæsum fint. T. 10 c. 585 C.
De imperio mero, & mixto. T. 10 c. 793 E.
Imperium mixtum, & merum quid. T. 2 c. 1276 B.
Imperium mixtum, & jurisdictio res una, & eadem est. Tom. 3 c. 62 B. C.
Imperium Ciliciæ. Tom. 4 c. 832 A.
Imperium in fua patria quis obtinere non debet. Tom. 4 c. 835 A.
Imperium quando deponunt Prædes provinciarum, & quando insignia fumunt. Tom. 4 col. 833 D. E.
Imperium merum nolle nullum est, & cur. T. 4 c. 1 D. quod olim fuit imperium merum, hodie est imperium mixtum. Ibidem E.
Imperium omne hodie est imperium jurisdictione. T. 4 c. 282 B. C.
Imperium merum quid est. T. 4 c. 12 E. & c. 13 A.
Imperium mixtum quid est. Tom. 4 col. 11 D. & col. 13 A. & col. 16 C.
Imperium merum. Vide, Merum imperium.
Imperium merum est jus gladii, ius ferri, telle Lucano. Tom. 4 col. 16 B.
Imperium, quod jurisdictioni cohæret, mandata jurisdictione transit. T. 4 c. 12 E.
Imperium est in ferros, & non mandatum. T. 6 c. 14 E.
Imperium a Græcis quomodo interpretatur. T. 2 c. 126 C.
Imperium mixtum unde appellatur. T. 7 c. 76 D.
Imperium quibus competat. T. 7 c. 55 C. D.
Imperium mixtum. T. 7 c. 116 B.
Imperium fummum. Ibidem E.
Imperium mixtum non omnibus magistratibus, & quæ ratione competat. T. 7 c. 55 D.
Imperium merum quæ fic appellatur. T. 7 c. 54 C.
Imperium merum magistratibus legi datur. T. 7 c. 55 E.
Imperium mixtum, & mixtum quæ res dicitur. T. 7 c. 139 A.
Imperium merum quo jure competat. T. 7 c. 76 B.
Imperium merum per eminentiam potestas appellatur. Tom. 7 col. 94 B.
Imperium merum quæ complectatur. T. 7 c. 53 E.
Imperium merum quæ continet. Ibidem.
Imperium mixtum a jurisdictione quomodo feorsatur. Tom. 7 c. 80 C.
Imperium mixtum cur fic appellatur. T. 7 c. 71 E.
Imperium mixtum, & jurisdictio unum & idem fint. Tom. 7 c. 76 B.
Imperium mixtum jurisdictioni semper cohæret. Tom. 7 col. 80 E.
Imperium mixtum latius patet, quam officium jus dicentis. T. 7 c. 54 D. E.
Imperium mixtum est mixtum jurisdictioni. T. 7 c. 55 D.
Imperium mixtum potestas est. T. 7 c. 77 C.
Imperium quomodo fimpliciter potestas appellatur. Ibidem.
Imperium mixtum folis magistratibus competere, fed non omnibus. T. 7 c. 58 A.
Imperium mixtum folis competere magistratibus. T. 7 c. 55 D.
Imperium fine jurisdictione non esse potest, jurisdictio fine imperio esse potest, & qua ratione. T. 7 c. 58 A.
Imperium mixtum, & jurisdictio quæ continent, quam late patent. T. 7 c. 54 D. E.
Ad imperium quæ plus accedant, quam ad jurisdictionem. Tom. 7 c. 56 C.
Imperium duplex est merum, & mixtum. T. 7 c. 56 E.
Imperium merum est gladii potestas. Ibidem.
Imperium, & jurisdictionem omnibus tribuimus, fed non omnibus omne imperium. Tom. 7 col. 80 C.
Imperium in quibus occulatur, & jurisdictio magis apparet. T. 7 c. 80 C.
Imperium merum an alii mandari possit. T. 7 c. 81 B.
Imperium merum an privatus habere possit. T. 7 c. 77 B.
Imperium merum cui, quomodo, & quo jure detur. T. 7 col. 116 B. C.
Imperium duplex. Tom. 8 col. 634 D.
Imperium merum quid. T. 9 c. 111 D.
Imperium mixtum quid. Ibidem.
Imperium mixtum transit in eum, cui mandata est jurisdictio. Ibidem.
Imperium merum non habuit Prætectus vigilum. T. 9 c. 406 B.
Imperium merum lege datur. T. 10 c. 585 A.
Imperium mixtum non continet ea, quæ funt legis. Ibidem.
Imperium mixtum est, quod non datur lege, fed jure magistratus competit. Ibidem A. inde et nomen, quia jurisdictioni cohæret. Ibidem B.
Imperium merum lege datur, & non competit jure magistratus. Ibidem. dictur inde, quod per se folum exfistit, & est separatum a jurisdictione. Ibidem.
Imperium merum est jus graviter animadvertendi, coercendi, verberandi. Ibidem E.
Imperium merum non est jurisdictionis, fed legis. T. 10 c. 594 D.
Imperium merum est jus irrogandæ pœnæ criminibus. T. 10 col. 931 E.
Imperium merum latius patet, quam officium jus dicentis. T. 7 c. 54 D. E.
Imperium mixtum est mixtum jurisdictioni. T. 7 c. 55 D.
Imperium mixtum potestas est. T. 7 c. 77 C.
Imperium quomodo fimpliciter potestas appellatur. Ibidem.
Imperium mixtum folis magistratibus competere, fed non omnibus. T. 7 c. 58 A.
Imperium mixtum folis competere magistratibus. T. 7 c. 55 D.
Imperium fine jurisdictione non esse potest, jurisdictio fine imperio esse potest, & qua ratione. T. 7 c. 58 A.
Imperium mixtum, & jurisdictio quæ continent, quam late patent. T. 7 c. 54 D. E.
Ad imperium quæ plus accedant, quam ad jurisdictionem. Tom. 7 c. 56 C.
Imperium duplex est merum, & mixtum. T. 7 c. 56 E.
Imperium merum est gladii potestas. Ibidem.
Imperium, & jurisdictionem omnibus tribuimus, fed non omnibus omne imperium. Tom. 7 col. 80 C.
Imperium in quibus occulatur, & jurisdictio magis apparet. T. 7 c. 80 C.
Imperium merum an alii mandari possit. T. 7 c. 81 B.
Imperium merum an privatus habere possit. T. 7 c. 77 B.
Imperium merum cui, quomodo, & quo jure detur. T. 7 col. 116 B. C.
Imperium duplex. Tom. 8 col. 634 D.
Imperium merum quid. T. 9 c. 111 D.
Imperium mixtum quid. Ibidem.
Imperium mixtum transit in eum, cui mandata est jurisdictio. Ibidem.
Imperium merum non habuit Præf

Impubes nullum judicium animi habet. T. 9 c. 705 A. testamentum facere non potest. Ibidem.
Impubes ab pollit judex dari. T. 10 c. 396 C. D.
Impuberis tutela an vitricio permittatur. T. 3 c. 158 E.
Impuberis ignorantia juris an excusetur. T. 7 c. 893 C.
Impuberis nomen significat tantum ætatem, pupilli nomen & ætatem, & conditionem. T. 9 col. 588 E.
Impuberi emancipato pubes frater suus, sui emancipatus tutor est fideicarius. T. 1 c. 1396 B.
Impuberi nulla est voluntas, nulla scientia, nulla intelligentia. T. 6 c. 1078 E. etiam judicium suppleat tutoris auctoritas, vel patris. Ibidem c. 1079 A.
Impuberi datur bonorum possessio contra tabulas. T. 8 c. 159 C.
Impuberi adrogato, & sine causa emancipato, quæ Falcidia competat. T. 7 c. 1377 B.
Impuberi exheredato an querela detur. T. 7 c. 1376 C.
Impuberi instituto quoties substituitur, ordo scripturæ non observatur, sed fortesimus. T. 7 c. 907 E. & c. 908 A.
Impuberi substitutio facta. Tom. 7 c. 908 A.
Impuberi testamento præterito non fit convorvetio fratrum, nisi poll acceptam bonorum possessionem. T. 9 c. 669 E. & seq.
Impuberi an possit ipso jure deferri jusjurandum sine tutoris auctoritate. T. 10 c. 419 A.
Impuberi ex tutore adrogato an detur restitutio adversus parentem adrogatorem. T. 10 col. 678 A.
Impuberi instituto, & etiam exheredato an pater possit facere testamentum. T. 10 c. 1167 D.
Impuberem esse non possit libripendem. T. 1 c. 176 C.
Impuberem actione furti teneri. T. 1 c. 2 c. D.
In impuberem cadit furtum. T. 4 c. 96 D.
Impuberem doli capacem furtum facere, & furti teneri limul, ac condictione furtiva, & criminali judicio. T. 6 c. 147 B.
Impuberem doli capacem esse, qui prope pubertatem est. Ibidem B. de dumno culpa dato teneatur actione legis Aquiliæ. Ibidem C.
Impubere a pare herede instituto. T. 7 c. 737 C.
Impuberes apud matrem, & iterum nupserit, non educantur. Tom. 2 c. 1080 B.
Impuberes doli capaces, velancapaces. T. 3 c. 1015 A. B.
Impuberes cures Romanos certis de causis alium habuisse testamenti fabricum. T. 4 c. 307 A.
Impuberes arrogantur. T. 3 c. 148 E.
Impuberes non habent adiutum ipsa fine tutoribus. Tom. 4 c. 555 D.
Impuberes fellionisti perhibendi jus nulla in causa habent. Tom. 4 c. 1476 A.
Impuberes ex causa ad decurionatum administrantur, non ad alios honores. T. 4 c. 825 D.
Impuberes ex crimine causa in insulam deportari, & criminali judicio accusari possunt. Tom. 5 c. 147 B.
Impuberes infitores fieri possunt. T. 5 c. 115 C.
Impuberes procuratores ad administrationem, non vero ad agendum, vel defendendum fieri possunt. Ibidem.
Impuberes ufque ad quam ætatem. T. 8 c. 905 E.
Impuberes non semper removeri ab officiis publicis. T. 8 c. 740 E.
Impuberes prohibentur esse reffes. T. 9 c. 377 B.
Impuberes sine tutoris auctoritate non obligantur. Tom. 10 c. 545 B.
De impuberum, & aliis substitutionibus. T. 9 c. 719 C. & seq.
Impuberum, & conspectus quid inter fe differat. T. 5 c. 197 A.
Inter impuberum, & conspectus differentia quæ est. Tom. 4 c. 1234 D.
Impuberum, & conspectus differunt in quadriduo legis Falcidiæ. T. 9 c. 166 C.
Impuberum in legitimam, ac de eius dem confultatione. T. 1 col. 669 D. E.
Impuberum in legitimam, & imputationes in Falcidiam. Tom. 9 c. 532 D. & seq.
Imudire causam quid. T. 3 c. 157 D. E.
Incalare. T. 3 c. 251 D.
Incapax male confunditur cum indigno ab Accurtio. T. 4 col. 414 C. D. indignus capere potest, fed non retinere. Ibidem D. fetus incapax. Ibidem.
Incapax, & indignus in quo differant. T. 7 c. 1097 A.
Incapax institutus, & rogatus restituere, an cogatur agere. Tom. 8 c. 66 A.
Incapax & indignus in quo differant. T. 9 c. 797 C.
Incapaci relicta legata pro non scripta habentur. T. 7 c. 1096 C.
Incapaci an res donetur, & legetur in tempus, & conditionem. T. 10 c. 506 E. & c. 507 A.
De incapace legati in totum. T. 7 c. 1168 D. E.
Incapaces commercii qui sint. T. 7 c. 1259 D.
Incapaces legatorum qui dicuntur. T. 7 col. 1268 B. & seq. qui eis adiungantur. Ibidem D. & seq.
Incapaces hereditatis. T. 8 col. 590 E.
Incendia fortuita modice vindicantur. T. 9 c. 1374 C. D.
Incendiarii summo afficiendi supplicio. T. 1 c. 471 D.
Incendiarii vivi exuruntur pœna convenientissima. T. 9 col. 1374 C.
De incendiariis constitutio Frederici. T. 2 c. 1331 C. & seq.
Incendium qui in feditione fecerit, lege Julia de vi tenetur. Tom. 1 c. 512 A.
Incendium ædes alieno non liberat debitorem. T. 4 c. 951 D.
Incendium est calus major. Tom. 9 c. 708 E.
Incerta stipulatio. Vide, Stipulatio.
Incerta pars fecit an possidieri possit. Tom. 7 c. 1096 D.
Incerta pars fundi quæ dicatur. Ibidem E.
Incerta perfona quænam. Tom. 8 c. 992 C.
Incerta res, vel æstimatio an venias in aliionem certam. T. 10 c. 153 B.
Incerta profunx electio in societate, & teftamento non valet. Tom. 9 c. 95 A.
Incerti, & certi definitio. Tom. 1 c. 1213 A.
Incerti conditioni quæ accidant. T. 5 c. 452 A.
Incerti fpurii fi re, & vita honefti fint, an fenatores tunc fieri prohibeantur. T. 4 c. 860 A.
Incerti crimen non commune adversus tentari potest, crimen adulterii non potest. T. 4 c. 1495 C.
& quid fi adulterium incerto fit unfinum, an ferri torquentur in caput domini. Ibidem c. 1496 B.
De incerti crimine. Tom. 9 c. 1410 C. & feq.
Incerti crimine adulterii crimen obliterare. T. 4 c. 976 B.
Incerti duo rei fimul fieri poffunt. T. 10 c. 793 C.
Incerti in re quantum nullus excufatur. T. 4 c. 1495 D.
Ab incerto iure gentium minor non excufatur, ab incerto jure civili excufatur. T. 10 c. 901 B.
Incertorum pœna. Tom. 6 col. 1123 E.
Incefluus jure naturali turpe, licet Perfio probetur. T. 10 c. 1041 B.
Incefluus maximonium. Tom. 1 c. 941 C.
Incefluus quid eft. T. 4 c. 815 A.
Incefluus quando committitur jure gentium, feu jure naturali. T. 4 c. 815 A. & feq. quando jure civili. Ibidem c. 815 D.
Incefluus natura gravior eft adulterio. T. 4 c. 816 B. in hoc crimine incefti fieri adversus omnitos non requiritur. Ibidem c. 1495 A.
Incefluus, & adulterium in quadrifariam. T. 4 c. 1005 E.
Incefluus eft fanguini, & neceffitudini fuper dictarum, aut illicitum contum. T. 4 c. 815 A.
Incefluus aliud eft juris naturalis, five juris gentium, aliud juris civilis. T. 4 c. 1495 C.
Incefluus, & adulterium in quo differant. T. 4 c. 1395 B.
Incefluus. Vide, Adulterium.
Incefluus an, & quando ætate, & feus excufetur. T. 9 col. 893 D.
Incefluus aut committitur jure civili, aut jure gentium. Tom. 9 c. 445 B.
Incefluus jure civili quando, & cum quibus perfonis committitur. T. 9 c. 446 A. & feq.
Incefluus jure gentium quando, & cum quibus perfonis committitur. T. 9 c. 445 B. C. D.
Incefluus quibuldam perfonis committitur. T. 10 c. 572 B.
Incefluus fiquis per fufficitatem commiferit, invitus fecifle videtur, fi modo error competens fuerit. Tom. 4 col. 1304 A.
Incompetens judex. Vide, Judex incompetens.
Incompetens judex quis dicitur. Vide, Judex incompetens.
Inconcuvo multa effe in Pandectis, quæ obfcuritatem pariunt. T. 7 c. 906 A.
Incontinentia Clericorum damnatur. T. 6 c. 971 E.
Incorporales res nec ufucapionem, nec poffidiionem recipiunt. T. 5 c. 737 D.
Incorporales res quænam proprie fint. T. 8 c. 942 B.
Incorporalia res an legari poffunt. T. 8 c. 992 A.
Incorporalia funt incerta. Tom. 4 c. 1213 A.
Incorporalia teftamento non poffunt. T. 4 col. 716 B. res quantitas inferverit, quæ fint. Ibidem.
Incorporalia res non ufucapitur. T. 4 c. 118 C. & c. 637 E.
Incorporalia cum fit poffeffio, res eft incerta. T. 4 c. 669 B.
Incorporalia res effectus eft corporalis. T. 9 c. 1023 D.
Incorporalium rerum proprium genus eft. T. 8 c. 935 C.
Incorporare. T. 2 c. 657 E.
Incredibile non eft *dixerunt*, fed *mendacium*, *qui malefiment post effet, qui ne post effet*, T. 4 c. 442 C. nemo fruftra, & inutiliter legæ intelligitur. Ibidem.
Incrementum fortis eft aufura. T. 4 c. 118 C. D.
Incrementum fructuum præceptorum pendente conditione contractus recipit, fideicommiffum vero non. T. 4 c. 1103 E.
Incrementum curiæ dominii non recipit. T. 5 c. 811 A.
Incubare, incubatio. T. 1 c. 1453 D.
Inculcare potius eft, quam multiplicare, quod fæpe in eadem fcriptura fcribitur. T. 7 c. 874 E.
Indebita ad heredem non transmittitur. T. 7 c. 1360 D.
Indebita quænam confecutur. T. 10 c. 954 D.
Indebite promiffæ pecuniæ fideiuffor

mento facit. T. 4 c. 804 D.
Incertus dies dicitur conditio. T. 4 c. 805 B.
Incertus poffeffor. Tom. 5 col. 690 D.
Incertus an dari poffit tutor. T. 8 c. 992 D.
Incertus dies an fit conditio. T. 9 c. 804 A.
Incefluum nuptiarum indulgentia. T. 2 c. 1160 A.
Incefluus nuptias contrahentibus bona quibus ferrantur. T. 2 c. 1050 B.
Incefluus nuptias qui contraxerunt ut puniendi. Ibidem C.
Incefluus nuptias contrahenti pœna. T. 8 c. 905 A.
Incefluæ nuptiæ confirmari non fofent. T. 4 col. 278 B. & c. 1501 D.
Incefluæ nuptiæ inter avunculum, & filiam fororis fuæ. Tom. 7 c. 548 C.
Incefti crimen adversus duos fimul intentari potest. Tom. 4 c. 1005 E.
Incefti, & adulterii differentiæ multæ. Ibidem.
Incefti pœna. T. 4 c. 814 D. E.
Incefti crimen non tollitur, nifi præfcriptione vicennii. Tom. 4 c. 1005 E.
Incefti fpurii fi re, & vita honefti fint, an fenatores tunc fieri prohibeantur. T. 4 c. 860 A.
Incefti crimen commune adversus duos tentari potest, crimen adulterii non potest. T. 4 c. 1495 C.
& quid fi adulterium incefto fit unfinum, an ferri torquentur in caput domini. Ibidem c. 1496 B.
De incefti crimine. Tom. 9 c. 1410 C. & feq.
Incefti crimine adulterii crimen obliterare. T. 4 c. 976 B.
Incefti duo rei fimul fieri poffunt. T. 10 c. 793 C.
Incefti in re quantum nullus excufatur. T. 4 c. 1495 D.
Ab incefto iure gentium minor non excufatur, ab incefto jure civili excufatur. T. 10 c. 901 B.
Incefforum pœna. Tom. 6 col. 1123 E.
Incefluus jure naturali turpe, licet Perfio probetur. T. 10 c. 1041 B.
Incefluus maximonium. Tom. 1 c. 941 C.
Incefluus quid eft. T. 4 c. 815 A.
Incefluus quando committitur jure gentium, feu jure naturali. T. 4 c. 815 A. & feq. quando jure civili. Ibidem c. 815 D.
Incefluus natura gravior eft adulterio. T. 4 c. 816 B. in hoc crimine incefti fieri adversus omnitos non requiritur. Ibidem c. 1495 A.
Incefluus, & adulterium in quadrifariam. T. 4 c. 1005 E.
Incefluus eft fanguini, & neceffitudini fuper dictarum, aut illicitum contum. T. 4 c. 815 A.
Incefluus aliud eft juris naturalis, five juris gentium, aliud juris civilis. T. 4 c. 1495 C.
Incefluus, & adulterium in quo differant. T. 4 c. 1395 B.
Incefluus. Vide, Adulterium.
Incefluus an, & quando ætate, & feus excufetur. T. 9 col. 893 D.
Incefluus aut committitur jure civili, aut jure gentium. Tom. 9 c. 445 B.
Incefluus jure civili quando, & cum quibus perfonis committitur. T. 9 c. 446 A. & feq.
Incefluus jure gentium quando, & cum quibus perfonis committitur. T. 9 c. 445 B. C. D.
Incefluus quibuldam perfonis committitur. T. 10 c. 572 B.
Incefluus fiquis per fufficitatem commiferit, invitus fecifle videtur, fi modo error competens fuerit. Tom. 4 col. 1304 A.
Incompetens judex. Vide, Judex incompetens.
Incompetens judex quis dicitur. Vide, Judex incompetens.
Inconcuvo multa effe in Pandectis, quæ obfcuritatem pariunt. T. 7 c. 906 A.
Incontinentia Clericorum damnatur. T. 6 c. 971 E.
Incorporales res nec ufucapionem, nec poffidiionem recipiunt. T. 5 c. 737 D.
Incorporales res quænam proprie fint. T. 8 c. 942 B.
Incorporalia res an legari poffunt. T. 8 c. 992 A.
Incorporalia funt incerta. Tom. 4 c. 1213 A.
Incorporalia teftamento non poffunt. T. 4 col. 716 B. res quantitas inferverit, quæ fint. Ibidem.
Incorporalia res non ufucapitur. T. 4 c. 118 C. & c. 637 E.
Incorporalia cum fit poffeffio, res eft incerta. T. 4 c. 669 B.
Incorporalis res effectus eft corporalis. T. 9 c. 1023 D.
Incorporalium rerum proprium genus eft. T. 8 c. 935 C.
Incorporare. T. 2 c. 657 E.
Incredibile non eft *dixerunt*, fed *mendacium*, *qui malefiment post effet, qui ne post effet*, T. 4 c. 442 C. nemo fruftra, & inutiliter legæ intelligitur. Ibidem.
Incrementum fortis eft aufura. T. 4 c. 118 C. D.
Incrementum fructuum præceptorum pendente conditione contractus recipit, fideicommiffum vero non. T. 4 c. 1103 E.
Incrementum curiæ dominii non recipit. T. 5 c. 811 A.
Incubare, incubatio. T. 1 c. 1453 D.
Inculcare potius eft, quam multiplicare, quod fæpe in eadem fcriptura fcribitur. T. 7 c. 874 E.
Indebita ad heredem non transmittitur. T. 7 c. 1360 D.
Indebita quænam confecutur. T. 10 c. 954 D.
Indebite promiffæ pecuniæ fideiuffor

for acceptus fovit, quis condicet folutum? T. 9 c. 133 C. D.
Indebiti folutio quafi promutuum eft, & veluti ex mutuo datur condictio. T. 4 c. 166 E.
Indebiti condictio eft naturalis, & venit tantum ex fententia legum. Ibidem, & c. 167 A.
Indebiti condictionis, & creditæ pecuniæ eadem eft ratio. Tom. 4 c. 237 B.
Indebiti folutio eft promutuum, hoc eft, quafi mutui datio. Ibid.
Indebiti condictio pupillo competit, cujus nomine tutor indebitum folvit. T. 4 c. 238 E.
Indebiti condictio. Vide, Condictio indebiti.
Indebiti condictio an fit, ubi eft vindicatio. T. 5 c. 094 D.
Indebiti folutio quafi mutui datio eft. T. 5 c. 405 A.
Indebiti folutio promutuum eft. T. 6 c. 166 E.
Indebiti condictio quando non datur in eum, qui indebita pecunia foluta eft. Vide, Condictio indebiti.
Indebiti condictione agens utrum ipfe, an vero is, cum quo agit, probare debeat. Tom. 7 col. 879 A.
Indebiti condictionem an pariat juris ignorantia. Tom. 7 c. 895 D.
De indebiti condictione. Tom. 7 c. 877 B. C.
Indebiti folutio eft diftractus, quia obligationem diftrahit. Tom. 9 c. 218 D.
De indebiti condictione. Tom. 9 c. 218 A. & feq.
Indebiti condictio. Tom. 10 c. 953 D.
Indebiti folutio quid fit. Ibidem.
Indebitum folutum per ignorantiam juris an poffit reperti condictione indebiti. Tom. 4 col. 506 C.
Qui indebitum folvit per ignorantiam juris, an ei competat condictio indebiti. Ibidem E.
Indebitum dicitur, quod nullo jure debetur. T. 4 c. 507 E.
Indebitum quomodo, & quando petit poffit. T. 5 c. 259 A. B.
Indebitum a liberto foluturn, quando a patrono revocari non poffit. T. 5 c. 625 E.
Indebitum, quod poffeffor hereditatis folvit, reputatur petitori hereditatis. T. 9 c. 167 D.
Indebitum non videtur folvitfe, qui plenam fibem defunctio præftare malunt. T. 10 c. 805 E.
Indebitum qui fciens folvit, non condicit. T. 10 c. 948 E.
Indefinita pro univerfali, & partikulari. T. 6 c. 480 B.
Index, & quod dicitur per indicem. T. 3 c. 730 C. D.
Index eft ex latiori fcriptura brevis fubnotatio quidam, nec idem, quod excerptum. Ibidem D.
Index accafatur: eftne non poteft. T. 6 c. 155 B.
Indignus, & exemplum an idem fint. T. 7 c. 882 E.
Index quid fit. Ibidem.
Indicatio quid fit, quomodo fiat, & an venditorem obliget. T. 7 c. 8 A.
Ex indicatione temere factæ nafci obligationem. Tom. 9 col. 1183 C.
Indices, idefl, nominatores. T. 3 c. 155 B.
Iudicia, & *ἰδιόγραφα* jure promitta debentur. T. 1 c. 411 A.
Indicia pro notis. Tom. 1 col. 651 B.
Indicia accipere an torpe fit. T. 7 c. 813 A.
Indicia quid fint: promitta peti poffunt. Ibidem.
Indicia genus probationum fint. T. 9 c. 274 B.
Indicia funt manifeftiffimæ probationes. T. 9 c. 1305 B.
Indicia necefaria, & non neceffaria. T. 10 c. 465 D.
Indicionum genera duo. T. 7 c. 868 B.
Indictio quomodo vocatur. Tom. 7 c. 765 D.
Indictiones menfe Septembri incipiunt. T. 2 c. 696 C. D.
Indictiones quæ funt. Ibidem C.
Indictiones extraordinariæ. Tom. 2 c. 741 B. C.
Indictiones non perfonis, fed rebus indici folent. T. 2 c. 671 B.
Indictiones ordinarias, & temporarias ad ufumfructum pertinere. T. 7 c. 1367 D.
Indictionis nomine annonaria, ac tributaria functio continetur. T. 1 c. 671 C.
In diem pro *ex die*. T. 1 col. 1093 D.
In diem de quo tempore intelligatur. T. 5 c. 414 E.
Indignatio eft in eo, qui exheredat, & in eo, qui eft exheredatus. T. 9 c. 106 C.
Indignis quibus hereditas auferitur. T. 9 c. 797 A. & feq.
Indignis quæ auferuntur, an transeant in fiscum. Tom. 7 col. 1477 C.
Indignos hereditas quibus ex caufis auferatur. T. 7 c. 1479 C.
Indignos quæ auferantur. Tom. 7 c. 1478 A.
Ut indignos auferrur hereditas, heredi, & non defendenti mortem defuncti. T. 9 c. 797 E. & feq.
Ut indignos, auferrur legatum ei, qui celavit teftamentum in fraudem heredis fcripti, & defuncti. T. 9 col. 818 A. B. hoc legatum, quod ei auferrur, non cedit in fiscum. Ibidem B.
Indignorum, & ingratorum hereditatum fucceffer eft fiscus. Tom. 4 c. 1085 D. E.
Indignorum fucceffor eft fiscus, & non tantum ab indignis auferre dicitur, fed etiam eripere. T. 9 c. 797 B.
Indignus, & incapax differunt. T. 2 c. 409 D.
Indignus heres quis eft. Tom. 4 col. 414 B. caduca quæ dicuntur. Ibidem C. generaliter comprehendi fient quoque erepritia, idefl ea, quæ ut indignis eripiuntur. Ibidem.
Indignus heres. Vide, Heres. Vide, Incapax.
Indignus eft legato, qui teftamentum impugnat. Tom. 6 col. 156 E.
Indignus ab incapaci quomodo differat. T. 7 c. 1147 E.
Indignus, & incapax in quo differunt. T. 7 c. 1097 A. & Tom. 9 c. 797 C.
Indignus quis dicitur. Ibidem.
Indignus quis fit. Tom. 10 col. 478 B.
Indignus non eft incapax. Ibidem.
Individua eft caufa fervitutis. T. 4 c. 881 A.
Indivifa eft libertas. T. 4 col. 952 B. pro parte præftari non potefl. Ibidem.
Indivifa eft caufa pignoris. T. 4 c. 182 D.
Indivifa eft tutela. Tom. 4 c. 868 B.
Individua Dialecticorum funt, fpecies apud Jurifconfultos. Tom. 5 c. 390 E.
Individua funt fatta. T. 5 col. 673 D. & c. 877 B.
Individua eft pœnæ caufa. Tom. 6 c. 94 C. & c. 540 D.
Individua apud Dialecticos funt, fpecies apud Jurifconfultos. T. 6 c. 151 C.
Individua funt jura. Tom. 6 col. 28 D.
Individua obligatio an veniat in actionem familiæ erciscundæ. T. 7 c. 556 D.
Individua feudum percipiuntur, non cognationes. T. 7 c. 645 C.
Individua quæ propria dicantur. Ibidem D.
Individua non recipit judicium familiæ erciscundæ, indivifa recipit. T. 7 c. 556 D.
Individuum eft ufuratum caufum, ut de pignoris. T. 6 c. 330 C.
Individuum eft pignoris actionem quod fit. T. 9 c. 1040 A.
Individua funt libertates. Tom. 4 c. 1305 E.
Individua funt fervitutes. Tom. 4 col. 99 D. & col. 138 A. fervitus ufusfructus fola eft divifua. Ibidem c. 99 D. & c. 138 A.
In individuis rebus an femper neceffitatis ratio fpectetur. Tom. 5 c. 822 A.
Individuitas libertatis. T. 9 c. 961 B.
Individuorum nullam effe juris communionem, quid hoc fit. Tom. 4 c. 881 B.
Individuorum nulla eft juris communio. Ibidem.
Individuum eft jus. Ibidem.
Individuum officium. T. 4 col. 845 E.
Individuum eft officium magistratus municipalis. T. 4 c. 56 E.
Indivifa eft caufa pignoris, & causa fiduciarum: T. 6 col. 648 E. & c. 649 A.
Indivifa veniunt in petitionem hereditatis, & in actionem familiæ erciscundæ, fed diverfo modo; in hac, ut dividantur, in illa, ut non dividantur. T. 6 c. 43 C.
Indivifa fola divifionem accipiunt. Ibidem.
Indivifa, & individua differunt. T. 7 c. 536 C.
Indivifum aliud eft, aliud individuum. T. 7 c. 540 B.
Indo pro *redo*. T. 1 c. 311 D.
Induceres dem valet, quod introducere. T. 7 c. 601 B.
Inducturum violatur violatur jus gratiæ. T. 1 c. 931 A.
Inducit fuit juris gentium. T. 1 c. 021 A.
Induciæ, quæ dantur abfentibus, ut veniant, & liti fubfiftant. T. 9 c. 131 D.
Induciæ anni, biennii, & quinquennii folent refcripto Principis pernicibus egentis debitoribus dari. T. 10 c. 808 A.
Induftia, & ædempto quantum inter fe differant. Tom. 1 c. 1088 B.
Induftionis in teftamento, quam æstimatio major vis. Tom. 1 c. 1087 D.
Induftrgia generalis, & privata. T. 1 c. 826 B.
Induftgentia fumma quæ. Tom. 2 c. 679 A.
Ex indulgentia Principis reftituti. T. 9 c. 1483 D. E. & feq.
Induftria, vel vigilantia non debet perfolvere pœnas defidiæ. T. 10 c. 988 C.
Inepta adfio frustra inftituitur, & fæpe efficit, ut bona caufa amittatur. T. 4 c. 1260 C.
Ineffe ex parte actoris quid fit. T. 7 c. 659 B.
Inexplicabilia regulis juris non funt. T. 4 c. 61 E.
Inexplicabilis conditio eft, quæ excifione non parefl. Ibidem C.
In factum appellatio non eft adfionis nomen, fed appellatio. T. 4 c. 872 E.
In factum adfio prætoria omnium actionum eft extrema. Tom. 5 c. 532 B.
Infamem non facit nafcendi conditio, fed tantum vitæ, & inftitutio ratio turpis, & nocens. T. 4 c. 860 A.
Infamem adulterum tantum marito occidere licet, non autem quemvis adulterum. T. 4 c. 1483 B.
Infames an feri poffint cognitores. T. 1 c. 180 E.
Infames, & ignominiofi ex quibusdam judiciis. T. 1 c. 287 C.
Infames nec poftulare, nec cognitores effe poffunt, nec mandare. T. 1 c. 361 C. D.
Infames perfonæ civilium munerum vacationem non habent. Tom. 1 c. 761 D.
Infames funt damnati judicio publico. T. 2 c. 1473 C. D.
Infames funt mares, qui matrimonium illicitum contraxerunt. T. 2 c. 1434 E.
Infames, & mulieres admittuntur in quæftionem fafti Maiestatis, aliis jus accufandi non habentes. T. 4 c. 1376 A.
Infames fermo non retentur porro legis Juliæ. T. 4 c. 1489 E.
Infames feri nequeunt decuriones. T. 4 c. 861 E.
Infames pro euibuflam perfonis poftulare poffunt. T. 4 c. 840 D. E.
Infames pro fe, & certis perfonis poftulare poffunt. T. 5 col. 90 D.
Infames in perpetuum omni dignitate, omnique fpe perveniendi ad dignitatem privantur. Tom. 5 c. 26 E.
Infames munere tutelæ fungi poffunt, & fic etiam poftulare. T. 5 c. 90 D.
Infames, & ignominiofi, ut non poftulare, ita nec populari judicio experiri poffunt; & quare degentum hoc illis fit. T. 5 c. 34 C.
Infames cognitores feri non poffunt, etiamfi partes voluerint. Tom. 5 c. 104 A.
Infames an jus accufandi habeant. T. 8 c. 437 E.
Infames vel infamia. T. 8 c. 439 E.
Infames accufare plerumque non poffunt. T. 9 c. 1375 D.
Infames in perpetuum omni honore, & dignitate privantur. T. 9 c. 453 A.
Infames feverius puniuntur, quam integræ famæ homines. Tom. 9 c. 1433 E.
Infames teftes refte repelluntur. T. 9 c. 277 D.
Infames an poffint effe advocati. T. 10 c. 881 C.
Infamia ab honoribus repellit. T. 2 c. 706 C.
Infamia quibus de caufis alicui non irrogatur. T. 2 c. 103 C. D.
Infamia quid. T. 2 c. 104 A.
Infamia adimit decuriosus honoraria. T. 2 c. 105 E.
Infamia futi, & injuriarum transaftione non evitatur. T. 2 c. 379 C. 532 B.
Infamem non facit nafcendi conditio, fed tantum vitæ, & inftitutio ratio turpis, & nocens. T. 4 c. 860 A.
Infamem adulterum tantum marito occidere licet, non autem quemvis adulterum. T. 4 c. 1483 B.
Infames an feri poffint cognitores. T. 1 c. 180 E.
Infamia, & ignominiofi ex quibusdam judiciis. T. 1 c. 287 C.
Infames nec poftulare, nec cognitores effe poffunt, nec mandare. T. 1 c. 361 C. D.
Infames perfonæ civilium munerum vacationem non habent. Tom. 1 c. 761 D.
Infames funt damnati judicio publico. T. 2 c. 1473 C. D.
Infames funt mares, qui matrimonium illicitum contraxerunt. T. 2 c. 1434 E.
Infames, & mulieres admittuntur in quæftionem fafti Maiestatis, aliis jus accufandi non habentes. T. 4 c. 1376 A.
Infames feriunt non retentur porro legis Juliæ. T. 4 c. 1489 E.
Infames feri nequeunt decuriones. T. 4 c. 861 E.
Infames pro euibuflam perfonis poftulare poffunt. T. 4 c. 840 D. E.
Infames pro fe, & certis perfonis poftulare poffunt. T. 5 col. 90 D.
Infames in perpetuum omni dignitate, omnique fpe perveniendi ad dignitatem privantur. Tom. 5 c. 26 E.
Infames munere tutelæ fungi poffunt, & fic etiam poftulare. T. 5 c. 90 D.
Infames, & ignominiofi, ut non poftulare, ita nec populari judicio experiri poffunt; & quare degentum hoc illis fit. T. 5 c. 34 C.
Infames cognitores feri non poffunt, etiamfi partes voluerint. Tom. 5 c. 104 A.
Infames an jus accufandi habeant. T. 8 c. 437 E.
Infames vel infamia. T. 8 c. 439 E.
Infames accufare plerumque non poffunt. T. 9 c. 1375 D.
Infames in perpetuum omni honore, & dignitate privantur. T. 9 c. 453 A.
Infames feverius puniuntur, quam integræ famæ homines. Tom. 9 c. 1433 E.
Infames teftes refte repelluntur. T. 9 c. 277 D.
Infames an poffint effe advocati. T. 10 c. 881 C.
Infamia ab honoribus repellit. T. 2 c. 706 C.
Infamia quibus de caufis alicui non irrogatur. T. 2 c. 103 C. D.
Infamia quid. T. 2 c. 104 A.
Infamia adimit decuriosus honoraria. T. 2 c. 105 E.
Infamia futi, & injuriarum transaftione non evitatur. T. 2 c. 379 C. 532 B.
Infamia a mancipibus vacationem non tribuit. T. 2 c. 761 D.
Infamia excludit honoribus, non excufat oneribus. Ibidem.
Infamia folius legis infamia juris eft. T. 4 c. 849 E.
Infamia teftium teftamentum corrumpit. T. 4 c. 1472 C.
Infamia eft perpetua. T. 4 c. 137 A.
Infamia an eadem fit mandatoris, & calumniatoris, feut mandatoris, & homicidæ. T. 4 c. 842 B.
Infamia eft exheredatio, quæ injuria cum fit proprio filii, non eft perfequenda filio invito. Tom. 4 c. 114 E.
Infamia beneficio Principis abolitur, non beneficio temporis. T. 4 c. 849 E.
Infamia damnatum fequitur. T. 4 c. 849 B.
Infamia eft perpetua, & infami nec aditus, nec reditus ad dignitates aperitur. T. 4 c. 1307 B.
Infamia teftium corrumpit teftamentum. T. 4 c. 1472 C.
Cum infamia fimilitudo fitutum, quod irrogatur, quale. T. 4 c. 840 D. fi fertium, quod irrogatur fine infamia, quibus convenit. Ibid. E.
Infamia an in notetur, cui lex gravioram pœnam infligit, fi ei injdex extra ordinem mitiorem pœnam indicerit, & quomodo. T. 4 c. 848 C. D.
Infamia notatur calumniæ damnatus. T. 4 c. 841 B.
Infamia non femper notatur Decurio ad tempus motus. Tom. 4 c. 848 B.
Infamia utram noteur, qui incidit in pœnam Senatus confulti Turpilliani, fi damnatus fit, qui accufationem extraordinariam deferit. T. 4 c. 861 A.
Infamia notari qui dicantur. T. 5 c. 90 C. & feq.
Infamia quæ modo irrogari dicatur. T. 1 c. 90 B. & feq.
Infamia non irrogatur ob injuriam modicam. T. 6 c. 931 A.
Infamia non irrogatur famofis actionibus. T. 6 c. 89 D. E.
Infamia, quæ irrogatur, duplex eft. Ibidem E.
Infamia, quæ non irrogatur parentibus, vel patronis. Ibidem.
De infamia, & exiftimatione ad quem cognitio pertineat. T. 8 c. 1432 E.
Infamia, & flagitium idem. T. 8 c. 514 B.
Infamia notatur mulier, quæ alii nuptfi intra tempus luftus. T. 9 c. 451 E. & feq.
Infamia alia jura, alia fafti infamia. T. 9 c. 1415 C.
Infamiæ nobilitatem extingitur. T. 9 c. 835 C.
Infamia dignitate tantum arcet, non militia, nec militiæ commodis, aut præbitis. T. 10 c. 306 D.
Infamia? temere non eft obicienda defectio. T. 10 c. 882 D.
Infamia an, & quomodo poturerit obici procuratores, & cognitori, Ibidem E.
Infamia an noteur is, cujus bona ex edicto diftrafta funt. T. 10 c. 883 C.
Infamia quid fit. Ibidem E.
Infamia notantur, qui nomina, & inftrumentum fuum commodati litibus, vel alii nominibus redimendis. T. 10 c. 886 C.

famis detrafta affio in fallum eandem vim habet, quam actio de dolo. T. 10 c. 897 A.
Infamia elegans definitio. Tom. 1 c. 730 C.
Infamia poenam quis exfequitur. T. 4 c. 840 E.
Infamia effectus qui. T. 4 col. 847 E. & feq.
Infamia irrogatio non pertinet ad iusrum imperium. Tom. 8 c. 795 B.
Infamiæ caufa. T. 8 c. 404 C.
Infamiæ duo genera. Tom. 8 c. 569 C.
Infamiæ funt innumera damna. T. 9 c. 456 A.
Infamiæ poenæ quznam fint. T. 10 c. 884 A.
Proper infamiam de criminibus nemo cum adverfario pacifci poteft. T. 3 c. 182 D.
Infamiam quando irrogat fententia dictior, & quando non. Tom. 4 c. 1401 D. E.
Infamiam non poteft delere praetexatus ignorantiæ juris, in quam quis lapfus. T. 4 c. 507 D.
Infamiam defunctio olim irrogabat bonorum venditio. T. 4 col. 915 A.
Infamiam irrogat proficriptio, diffractiofque bonorum debitoris. T. 9 c. 1127 A. B. C.
Infamiam non irrogat ceffio bonorum. T. 9 c. 1127 E.
Infamibus omnibus an fit interdictum teftimonium. T. 7 col. 884 E.
Infamis generalifter fumptus quis dicatur. T. 1 c. 739 C.
Infamis omni honore, & dignitate in perpetuum privatur. Tom. 4 c. 27 A.
Infamis fit, qui depofiti fidem falfi, fecus commodati. T. 4 c. 215 C.
Infamis acculare non poteft. T. 4 c. 27 A. nec judex. ibidem.
Infamis aliquem nec publice, judicio cocuiare, nec populari actione agere poteft. T. 4 c. 848 A. infamis feverius punitur, quam homo non infeftque frontis. Ibidem.
Infamis non fit, qui reprovetur ab officio, & administratione tutelæ ob dementiam, & fimplicitatem, fecus ob dolum. T. 4 c. 924 C.
Infamis quando ad damnatus. T. 5 c. 1183 C.
Infamis, qui quae non eft in adulterio deprehenfus, non damnatus, damnatus non. T. 5 c. 1425 B.
Infamis, qui fuerit. T. 9 col. 450 D.
Infamis, qui dicitur. T. 9 col. 451 E. & 452 A. T. 10 col. 1 A.
Infamis, qui non fit, qui publicum, & publicum, publicum, quam publicum. T. 9 col. 451 E.
Infamium numerus cur, habeatur, qui non, qui non. T. 5 c. 1425 C.
Infans quis dicatur. T. 1 c. 544 D. & T. 5 c. 1399 C.
Infans homo nondum eft. Tom. 3 c. 155 E.
Infans loquitur, fed non intelligit quid loquatur. Tom. 1 col. 1152 D.
Infans hominis appellatione etiam continetur. T. 5 c. 1153 A.
Infans, & infanti proximus quomodo difcernat. Tom. 1 c. 203 B.
Infans ut a pupillo differt. Tom. 1 c. 1237 C.
Infans dicitur ufque ad annum fepetimum. T. 1 c. 1152 D.
Infans, vel infanti proximus doli non eft capax. T. 1 c. 981 B.
Infans puer, quamvis diuffimus natus cum fit omnium dominus, quae iure ejus funt, nihil poffidet merte fupitia. T. 1 c. 1317 D.
Infans ftipulationem contrahere non poteft. Tom. 1 col. 1152 C. D.
Infans per fervum a tutore adhibitum ftipulationem adquirit. T. 1 c. 1152 A.
Infans adcrbifi in ordinem poteft ex caufa. T. 1 c. 738 C.
Infans auctore tutore corpore, & poffidere poteft. Tom. 1 c. 1110 C.
Infans ne tutore quidem auctore hereditatem adire poteft. Ibidem D. & c. 1317 C.
Infans, expofitus a domino, ftatim fit liber. T. 1 c. 1162 E. & col. 1163 A.
Infans, & furiofus loco ignorantis eft. T. 5 c. 696 C.
Infans fi furto fortiretur, & fumpticus furis adoleverit, cujus aratis adimatur fiat. T. 5 c. 590 E.
Infans poffeffionem adquirere potefl auctore tutore. T. 5 col. 694 E.
Infans doli poteus non eft. Tom. 6 c. 347 B. & idea fi rem alienam amoverit, neque furti teneatur, nec conditione furtiva. Ibidem.
Infans auctore tutore adquirere poffeffionem poteft. T. 8 c. 297 D. & c. 704 A.
Infans per alienae poffeffor fi eam perdiderit, vel corruperit, hoc impunitum eft. Tom. 7 col. 331 A.
Infans non poteft bonorum poffeffionem petere, vel hereditatem adire, & cur. T. 8 c. 201 D.
Infans an bonorum poffeffionem petere, poffit tutore auctore. T. 8 c. 11 E. an poffit adquirere hereditatem, & an poffit fe pro herede gerere, tutore auctore. Ibidem E. & c. 13 A.
Infans an poffit per fe bonorum poffeffionem petere, aut adire hereditatem, & tutor, vel pater auctore fit. T. 8 c. 19 E.
Infans quinam fit. T. 8 c. 11 E. & T. 19 c. 910 D. & c. 535 B.
Infans quinam loqui poffit, an intelligat quid loquatur. Tom. 10 c. 535 B.
De infante notifo. T. 3 col. 151 E.
In infante nullus eft omnino confenfus. T. 6 c. 1079 D.
Infantes recrat nati fanguinolenti vocantur. T. 1 c. 467 C. & T. 3 c. 1163 A.
Infantes vifocapere poffunt. Tom. 1 c. 1125 A.
Infantes, & furiofi insuriam pati, non fuere poffunt. T. 1 col. 472 B.
Infantes vulgari fermone acciipitur pro natis. T. 4 c. 1280 D.
Infantes expofiti qui proprie dicantur. T. 1 c. 1324 D.
Infantes qui proprie dicentur. T. 9 c. 771 B.
Infantes fanguinolenti qui dicuntur. T. 9 c. 1314 C.
Infantes expofiti ad curam Epifcopatem pertinent. Tom. 10 c. 823 A.
Infanti fcientia, & certatio nocet. T. 3 c. 396 A.
Infanti plus fivetur, quam furioio. T. 1 c. 1152 A.
An infanti tempora petendæ bonorum poffeffionis cedant. Tom. 8 c. 21 E.
Infanti an per tutorem adquirat poffeffio. T. 8 c. 251 E.
Infanti fermo prior eft intelligentia. T. 8 col. 704 C. per tutorem adquiri hereditas poteft. Ibidem c. 703 D.
Infanti alius, & alii infans per fervum aut tutore auctore, aut per tutorem ab poffit obligari. T. 10 c. 535 B.
Infanti vifudeftus relictus quor annis finiatur. Tom. 10 col. 486 B.
Infantia eft pars puertiæ. Tom. 1 c. 1015 D.
Infantia quando proprie concludi vifa. T. 8 c. 297 C.
Infantiæ panni funt cucubula. T. 6 c. 1080 D.
Infantiæ proximus quifnam fit. T. 10 c. 535 D.
De infantibus expofitis. T. 3 c. 481 D. E.
De infantibus expofitis, liberis, & fervis, & de his, qui fanguinolentos nutriendos acceperunt. Tom. 9 col. 1313 A. & feq.
Infantis nomine quis fignificatur. T. 1 c. 968 A.
Infantis judicium fuppletur auctoritate tutoris. T. 1 c. 985 A.
Infantis nomine fignificatur minor feptennio, non pupillus. Tom. 4 c. 398 A.
Infantis nomine pater folus acciipere bonorum poffeffionem poteft, aut eam repudiare. T. 5 col. 630 C.
Infantis opera quæ. T. 5 col. 1196 A.
Infantis operæ inutiliter legantur. Ibidem.

Infan-

Infantis nullum effe fenfum. T. 7 c. 13 D. E.
Infantis nullus effectus, nulla voluntas. T. 9 c. 1014 C.
Infafta materia. T. 7 c. 346 B.
Infefti domui exuto in quo differat a cuitoque ex nori opera mutatione. T. 5 c. 654 C.
Infefius redd non poteft fidium. T. 4 c. 104 D.
Inferior locus in quibus fuperiori fervitat. T. 5 c. 648 E.
Inferius teftamentum an per fuperius infirmetur. T. 5 c. 1070 A.
Inficiari in aterria depofiti, quid fignificat. T. 5 c. 451 E.
Inficiari quid. T. 1 c. 710 C. depofitum non reddere. Ibidem.
Inficiari id quod intendit, ruinæ, naufragii caufa depofitum eft, poma maiori dignum, acerbiorique judicio perfequendum, & vindicandum. T. 5 c. 451 E.
Inficiari non videtur, qui rem depofitam reddere gravatur eiqueam non novit. Tom. 5 col. 453 A.
Ei, qui inficias it, poena confiftata eft in duplum. Tom. 9 col. 222 D.
Inficiatio convinci non poteft, nifi inftrumentis, aut teftibus. T. 1 c. 476 C.
Inficiatio depofiti. Vide Depofitum.
Inficiatio fola an fit furtum. T. 5 c. 453 D.
Inficiatio an furtum fit. Tom. 5 c. 716 C.
Inficiatio non eft furtum. T. 5 col. 453 D.
Inficiatio prope furtum eft. T. 5 c. 905 B.
Inficiatio fola non facit furtum. T. 10 c. 988 A.
Ex inficiatione, quæ actiones creffent in duplum. Tom. 9 col. 204 A.
Inficiationes per naturam rerum non poffunt probari. Tom. 7 col. 808 A. & Tom. 10 col. 464 E.
Inficiationis poena quæ. T. 5 col. 905 A. B.
Inficiationis poena. T. 8 c. 775 E.
Inficiator depofiti proximus eft furi. T. 4 c. 395 B.
Inficiator in duplum damnatur, fi palam inficiatus fit. T. 8 c. 834 A.
Inficiator in duplum tenetur. T. 8 c. 518 A.
Inficiatores teram depofitorum quifi fures funt. T. 9 c. 159 E.
Inficiatorum poena. Tom. 2 c. 1067 B. C.
De infidelitate pugnam non fieri. T. 3 c. 1292 B.
Infinitus eft terum numerus. Vide, Numerus.
Infirmare, fed rumpere teftamentum. T. 5 c. 1070 B.
Infirmæ confirmationes fuppeffas fententias faciunt. T. 6 col. 390 E.
Infirmitas plerumque morbo diuturnior eft. T. 5 c. 90 E.
Infixa, & tuta. T. 3 c. 223 D.
Infringere, feu interrumpere judicii diem. T. 3 c. 342 D.
Ingenui quae in utores ducere nequeunt. T. 1 c. 321 D.
Ingenui hereditas. Vide, Hereditas ingenui.
De ingenuis hominibus, qui manumittuntur ut fervi ab ipi, qui exiftimant, aut fingunt fe effe dominos. T. 9 c. 975 B.
Ingenuis accolarioribus pro praemio conceditur immunitas, fervitas datur liberatas. Tom. 10 col. 717 E.
Ingenuitatis origini non praiudicat manumiffio. T. 1 c. 468 B. nec defcriptio ingenuorum inter fiicafem familiam. Ibidem. nec metus vel imperfidia. Ibidem D.
Ingenuitatis caufa revocari poteft inter quinquennium, non poft, & quamodo. T. 4 c. 1389 E. & c. 1390 A.
Ingenuorum fpecies. Tom. 3 col. 91 D.
Ingenuorum appellatione qui contineantur. T. 1 c. 1012 E. & c. 1013 A.
In ingenuorum fucceffione quartus gradus eft unde vir & uxor. T. 10 c. 781 E.
Ingenuus, & civis Romanus nafci poteft ex ancilla. Tom. 3 c. 523 A. B.
Ingenuus quis appelletur. T. 1 c. 14 D.
Ingenuus nefcior, libertinus fit manumiffione. T. 4 c. 1198 E.
Qui ingenuus pronuncianus eft, pro ingenuo habetur. Ibidem.
Ingenuus quis dicatur. Tom. 8 c. 805 E.
Ingenuus non fit per adrogationem obreptitam, vel fubreptitam. T. 7 c. 123 D.
Ingenuus efficitur, qui natalibus reftitutus eft. T. 7 c. 124 B.
Ingenuus quando habere poteft patronum. T. 7 c. 124 C.
Ingenuus quando nafci poteft ex ferva. T. 7 c. 917 C.
Ingenuus homo, qui operas fuas locavit, mercenarius fit, non fervus. T. 9 c. 1184 A.
Ingenuus affio vindicte potius, quam pecuniæ perfequutionem habet. T. 6 c. 1090 C. heredi non competit. Ibidem.
Ingrata affio an exerceri poffit per procuratorem. T. 8 c. 159 E.
Ingrati affio, vel querela ex quibus caufis detur. Tom. 8 col. 151 A.
Ingrati affio. T. 9 c. 646 A. & col. 1351 B. & feq.
Ingratius, & gratius. T. 1 col. 1268 D.
Ingratitudine vafallus amittit feudum. T. 2 c. 1198 E.
Ingratitudine emancipatio refcinditur. T. 9 c. 1373 D. & feq.
Ingratitudinem liberorum ergo parentes monachifmo deleri. T. 3 c. 250 D. E.
Ingratitudinis liberorum caufa quae, & quanam. T. 8 col. 983 A. & feq.
Ingratitudo vafalli quinque probatur reffidus. T. 2 c. 1320 E.
Ingratitudo liberi contra parentem quomodo punitur. T. 5 c. 143 D.
Ingratitudo donatarii. Tom. 9 col. 258 E.
Ingratitudo effe non poteft, ubi nihil eft beneficium. Tom. 9 col. 1318 B.
Ingratus libertus in fervitutem non revocari poffit. T. 3 c. 188 D.
Ingreffus in poffeffionem an pro teftione fit. Tom. 7 col. 794 A.
Inichio manus. Tom. 4 col. 1270 D. E.
Inimicitia an, & quae accipiat teftem. T. 7 c. 884 B.
Inimicitiæ capitales quae fint. Tom. 1 col. 1018 E. & Tom. 10 col. 481 B.
Inimicitiæ ut a tutelis excufant. T. 1 c. 406 E.
Inimicitiæ capitales quae dicantur. T. 5 c. 105 C.
Inimicitiæ capitales inter Bonifacium auctorem fexti decretalium, & Philippum Pulchrum Regem Galliæ orta. T. 5 c. 985 B.
Inimicitiæ argumentum eft donos dimittere, vel interdicere. T. 8 c. 240 D.
Inimicitiæ capitales quae. T. 9 c. 1488 E.
Proper inimicitias fiquis ad munera civilia cetatus fit, an exonerationem habeat. Tom. 2 col. 769 D.
Iniqua condidio alteri per alterum infertur, non poteft. Tom. 4 col. 18 C.
Iniquitas contra filium familias patria potefiate libertum an admittatur. T. 5 c. 438 B.
Iniquitati occurrunt actiones utiles. T. 4 c. 481 A.
Iniquum fepe jus civile eft. T. 4 c. 405 C.
Iniria omnia debent effe berria. T. 4 c. 609 A.
An initio ea, quæ conftituerunt, irrita fiunt, in quibus caliibus locum habet hac opinio. & in quibus non. T. 4 c. 1334 D.
Quae ab initio inutilia funt, retantur non convalefcunt regula Catonina. T. 4 c. 1122 C.
Ab initio quae non valent, ex poftfidio non convalefcunt. T. 4 c. 95 C.
Quod ab initio non conftitit, nec ex poftfacto convalefcit. T. 4 c. 363 D. & c. 471 D.
Ab initio legatum inutile quod eft, ex poftfacto non convalefcit. T. 4 c. 383 A.
Ab initio quod non valet, ex poft facto

fisco non convalescit. Tom. 4 c. 1283 C.
Initio administrationis negotiorum pupilli, quæ spectare oportet. T. 5. c. 116 B. C.
Initium fini, & finis initio congruere debet. T. 4 c. 585 D.
Initium alienius rei vitiosum, & finis vitiosus est. Ibidem C.
Initium possessionis rei pupillaris cur vitiosum dicatur Tom. 5 c. 791 E.
Initium contractus, & in aliis negotiis gerendis spectandum. T. 6 c. 88 C. E.
Innodio habetur pro legato. T. 7 c. 1185 B.
Injunctionem res alieni sunt species legati. Ibidem C.
Injunctiones pro legatis accipiuntur, etiam detectis forma legatis. Ibidem.
Injuria quibus modis infertur. T. 1 c. 472 A. C.
Injuria arcet quomodo æstimetur. T. 1 c. 473 C.
Injuria fit in corpore, aut extra corpus. T. 2 c. 617 C.
Injuria quot, & quam variis modis accipiatur. T. 1 c. 242 D.
Injuria quandoanum committatur. T. 1 c. 243 A.
Injuria aliquo æstimatur vel ex facto, vel ex loco, vel ex persona. T. 1 c. 245 B. C.
Injuria parentis, vel fenatoris an aliter æstimetur, aliter extranei, & familiæ. Ibidem C.
Injuria de omni utrum agere possimus civiliter, vel criminaliter. Ibidem D E.
Injuria contra bonos mores ut fit. T. 1 c. 474 C.
Injuria minor optanda duabus injuriis propositis. T. 4 c. 328 E.
Injuria filio familias facta, potestae filius agere iniuriarum invito patre. T. 4 c. 115 E. & c. 116 A.
Injuria heredi facipa facta an legatarius oneret. T. 4 c. 570 B. fe pe bona cauſe eſt mala inſtituta. Ibidem C.
Injuria, & furtum quomodo differant. T. 5 c. 586 A. B.
Injuria facta filio familias, vel mulieri aptre vim, aut ad patrem, vel maritum vergat. Tom. 5 c. 727 B. C.
Injuria quandonam alicui facta dicatur. T. 1 c. 251 B.
Injuria accipere pro culpa in lege Aquilia. T. 6 c. 447 A.
Injuria. Vide, Lex Aquilia.
Injuria non ſignificat genus, ſed ſpeciem certam in injuriarum actione. T. 7 c. 245 B.
Injuria, & vis propulſanda. T. 7 c. 25 C. & ſeq.
Injuria tanto gravior, quanto a pluribus admiſta. T. 7 c. 90 C.
Injuria quid generaliter dicatur. T. 8 c. 1090 A. B.
Injuria quibus modis committatur. Ibidem B.
Injuria quibuſnam fieri poſſit. Ibidem C.
Injuria fit aut in corpore, aut extra corpus. T. 9 c. 1464 C.
Injuria tanto gravior eſt, quanto a pluribus admittitur. T. 10 col. 717 E.
Injuria ſi fit facta Epiſcopo, vel Clerico, debet eſſe crimen publicum. T. 10 c. 821 B.
Injuriæ æſtimatio an creſcat, aut minuatur ſecundum gradum dignitatis. T. 1 c. 344 C. D.
Iniuriæ an faciendæ ſit æſtimatio ex perſona domini, an vero ex perſona ſerri. T. 5 c. 634 A. B.
Injurium facientes ſervus quomodo puniatur. T. 1 c. 475 D.
Iniurium quor modis pati dicamur. T. 1 c. 243 C.
Iniurium ab poſſit facere animal, quod ſenſu caret. Tom. 1 col. 271 C.
In iniuriam cuiuſquam beneficia alius tribuere moris noſtri non eſt. T. 4 c. 1113 E.
Iniurium refert cuicre, ſed non irrogat inhimam. Tom. 9 c. 1117 C.
Iniurium non niſi præſentes accuſare poſſunt. T. 1 c. 474 C.
Iniuriarum actio magis contumelia, ac doloris, quam pecuniæ perſequutionem habet, tametſi ſe pecuniarie æſtimetur. Tom. 3 c. 495 E.
Iniuriarum actione tenetur, qui me prohibet in mea piſcari ante ædes ſuas. T. 3 c. 389 B.
Iniuriarum actio famoſa eſt. T. 1 c. 473 C.
Iniuriarum actio civilis per procuratorem intendi poteſt. T. 1 col. 474 C.
Iniuriarum civilis actio, aut extraordinaria. T. 1 c. 616 B.
Iniuriarum actio ſemel omiſſa intra annum an repeti poſſit. T. 1 col. 1005 C.
Iniuriarum actio abſque diſſimulatione, & renunciatione. T. 2 c. 616 D. C. E. T. 3 c. 495 D. E.
Iniuriarum agere an pater pro filio exhereda poſſe ſuo nomine. T. 3 c. 115 C.
Iniuriarum actio. Vide, Actio iniuriarum.
Iniuriarum actiones duæ ſunt, & competunt. T. 5 c. 140 A.
Iniuriarum qui agit, an cauſam doloris, aut amiſſæ rei ſuæ agat. T. 5 c. 575 D.
Iniuriarum, & actionum ex delicto mentionem obligationes quæ ratione cum capite ambulant. T. 5 c. 160 A.
Iniuriarum actio ob infamiam, vel egeſtatem ſi non timetur a reo, quid fiat. T. 7 c. 62 E. & c. 63 A.
Iniuria iniuriarum quinam, & quid competat ſaltio iniuriarum. T. 8 c. 1090 E. & c. 1091 A.
Quinam iniuriarum teneatur. Ibidem C.
Iniuriarum actio quomodo tollatur. Ibidem D.
Iniuriarum actio quomodo abolatur. T. 9 c. 1463 C.
Iniuriarum actione an teneatur is, qui per iocum, aut per errorem aliquem percuſſerit. Tom. 8 col. 327 C.
Iniuriarum actio datur ex 12. Tabula, vel ex edicto Prætoris, vel ex lege Cornelia. Tom. 9 col. 1462 D.
Iniuriarum, & doli mali ſint variæ ſpecies. T. 10 c. 140 E.
Iniuriarum actio famoſa eſt. T. 10 c. 569 D.
Iniuriarum qui ſint damnati, an prohibeantur judicium ferre. T. 10 c. 606 C.
Iniuriarum actio noxalis eſt. T. 10 c. 746 D.
Actio iniuriarum tacita diffimulatione abolatur. Tom. 10 col. 937 B.
Iniuriarum actio tollitur paſto, & iureiurando. Tom. 10 col. 951 A.
De iniuriis, & furto tranſigere licet. T. 1 c. 379 E.
De iniuriis judicium olim publicum, hodie privatum. Tom. 1 col. 867 D.
De iniuriis non licet experiri civiliter, & criminaliter, ſed alterutro dumtaxat modo. Tom. 4 col. 1497 C. D.
De iniuriis civiliter agitur. T. 9 c. 1463 A.
Iniuſta poſſeſſio. Vide, Poſſeſſio.
Iniuſtæ culpæ datur, quod utrique commune eſt. T. 6 c. 7 B.
Innocens furti damnatus an ſit infamis. T. 4 c. 1401 C.
Innocentes habeantur ſi, quæ abſolute nocentes pronunciare non poſſumus. T. 1 c. 463 D.
Innocenti, & per calumniam infoquibus abſtinebus ſucceurrat. T. 5 c. 139 B. C.
Innocentia excuſationem non egit. T. 1 c. 408 B.
Innocentia, & abſtentia in capitibus per aliam excuſari poteſt. T. 4 c. 1303 A. B.
Innocentia non indiget excuſatione. T. 9 c. 1378 E.
Innocentius Pontifex iuris peritiſſimus. T. 6 c. 80 A.
Innovari an aliquid poſſit appellatione interpoſita. Tom. 10 col. 800 C.
Inofficioſi teſtamenti querela. Vide, Quæſtio inofficioſi teſtamenti.
Inofficioſi actio quo tempore concludatur. T. 7 c. 218 B.
Inofficioſi querela acturo Carbonianæ bonorum poſſeſſio datur, ſed ſine re. T. 7 c. 203 A.
Inofficioſi querela agens, an ſequi debeat ſorem rei. Tom. 7 col. 211 E.
Inofficioſi querela agentes probare debent, ſe immeritos exheredatos; heredes ſcripti contra, ſi obtinere velint.

vellint. T. 7 c. 160 A.
Inofficioſi querela an rumpat teſtamentum. T. 7 c. 922 A. B.
Inofficioſi querela quando omnia infirmet. T. 7 c. 211 B.
Inofficioſi querela qui agere, & qui non poſſint. T. 7 c. 204 A. B.
Inofficioſi querela qui non obtineatur, an repellatur a legato rei relicta. Ibidem C.
Inofficioſi actio eſt communis patris, & filii, ſecut actio de dote. Ibidem.
Inofficioſi teſtamenti actione agere quis poſſit. T. 8 c. 982 D.
De inofficioſo teſtamento qui alfurus eſt, quid prius agere debeat. T. 8 c. 173 B.
Inofficioſum prohibetur dicere, qui ſciens legatum accepeit, & cur. T. 4 c. 1117 D.
In omnem rem dandum eſſe curatorem, quid ſit. Tom. 5 col. 27 B.
Inopia unius copiam alterius onerat. T. 4 c. 321 A.
Inopia, & defectus probationum quomodo differant. Tom. 5 c. 228 C. D.
Inopia a contributione, ſeu collatione an liberet. T. 5 c. 538 E. & c. 539 A.
Inopia reipublicæ ſubditos onerat. T. 6 c. 551 D.
Inopes dicuntur, qui prædia non habent. T. 4 c. 835 B.
Inopes defiuſſor reeſta recuſatur. T. 4 c. 97 E.
Inops, vel non ſolvendo quis dicatur eſſe. T. 8 c. 105 A.
Inopinata cauſa, & inopinata fortuna in legatis. Tom. 4 c. 1074 D.
Inquietare quid ſignificat. Tom. 7 c. 1147 E.
Inquilini res iure pignoris tenentur. T. 1 c. 253 E. & c. 253 B.
Inquilini philoſophorum qui vocentur. T. 5 c. 182 B.
Inquilini an poſſint legari fine prædis, quibus adhærent. T. 7 c. 1077 B.
Inquilini qui vocati fuerint. Ibidem B.
Inquilini ſi fint legati ſine prædiis, an debeatur aſſimatio. Ibid. C.
Inquilinus an dominus conductorum rediun cavet damni infecti. T. 5 c. 647 D.
Inquilinorum repetitio obſtat ſo annorum præſcriptio. T. 2 c. 873 A.
Ad inquilinum non pertinere vim majorem. T. 9 c. 1410 C.
Inquilinus quis proprie dicatur. T. 3 c. 43 E.
Inquilinus quid a colono diſcrepet. T. 3 c. 1137 B.
Inquilinus eſſe in poſſeſſione dicitur, non poſſidere. Tom. 3 col. 243 A. B.
Inquilinus pro alieno poſſidet. T. 1 c. 1123 A.
Inquilinus ædium abſque adjecet fenestras, vel oſtia, quæritur, ſi non conductione an poſſit ca revelere, vel vindicare. T. 7 c. 328 E. & c. 329 A. & ſeq.
Inquilinus qui dicatur. T. 8 c. 301 D. & T. 9 c. 408 C.
Inquilinus non eſt domeſticus. T. 9 c. 374 E.
Inquilinus, & Colonus in quo differant. T. 9 c. 408 C.
Inquilinus, & Colonus quinam ſint in *L. xii. Cod. in quibus cauſis pignor.* T. 10 c. 722 D. E.
Inquirere per turbas de vita longevo. T. 9 c. 1135 D.
Inquiſitio quid. T. 1 c. 779 A.
Inquiſitio tutoris, vel curatoris, quæ, eſt. T. 9 c. 581 A. B.
Inquiſitio eos rei, quos in judicium venit, plena eſſe debet. Tom. 9 c. 116 C.
Inquiſitio plena præcedit ſentenam.
De in rem verto cui agit, quit de peculio, ſed non contra. Tom. 4 c. 537 E.
In rem, aut perſonam acturos, quidnam obſervare debeat. T. 5 c. 100 A.
In rem verſum eſſe quid, & quando dicatur. T. 5 c. 446 A. B.
In rem noſtram verti an videatur debitum, quod iam ante ex nominibus noſtris fuit. Tom. 5 c. 431 D. E.
In rem paſta an omnibus proſint T. 5 c. 61 B.
In rem ſuam condicere alia actione, quam ſuritiva an aliquis poſſit. T. 5 c. 453 C. formula hujus actionis in furem quotiam ſit. Ibidem.
In re partis filiufamilias judex, & arbiter bonorumdiſtratus eſt poſſeſſ. T. 5 c. 22 A.
Infamia nulla ratione regitur. T. 10 c. 767 C.
Infitias, & ignorans falſa poudera commodum an in furto impiicet. T. 5 c. 151 B.
Infiritpi maleficii actio dicitur deliberiorum. T. 9 c. 1116 D.
Infiritpio in criminalibus exigitur. T. 1 c. 87 B.
Infiritpio qui, ſit. Ibidem.
Infiritpio, & delatio accuſatione, & litis contetatione, & vocatione in ius prior eſt. Tom. 2 c. 581 B. C.
Infiritpio exhibitione prior. T. 8 c. 584 C.
Infiritpio præcedit in cauſis criminalibus. T. 9 c. 11 B.
Infiritpio in crimen an actore non ſemper exigitur. Tom. 9 c. 1159 C.
Infiritpio actoris in civilibus non eſt neceſſaria, in criminalibus eſt neceſſaria. T. 9 c. 1457 D.
Infiritpio in crimen in quo differat a litis contetatione. Tom. 9 c. 1159 E. & c. 1310 A.
Infiritpio in crimen liteni criminalem præcedit, Tom. 9 c. 1159 E.
Infiritpio in crimen ad accuſandum judicio publico, vel extraordinario neceſſaria eſt. T. 9 c. 1308 C. & ſeq.
Infiritpio in crimen eſt accuſationis præludium. T. 9 c. 1312 E.
Infiritpio in crimen quomodo debet fieri. T. 9 c. 1376 A.
Infiritpio exigitur etiam a marito, & ex ea maritus non probatur iudicii in taliouem. Tom. 10 c. 734 C.
Ab infiritpione incipit annus cauſa de adulterio diminutiuda. T. 9 c. 1310 D.
Infiritpionem accuſatoris exigunt crimina extraordinaria. T. 9 c. 1463 B. C.
Infiritpionem edere, quæ & ſubſcriptio dicitur, aliud eſt; aliud eam, qui poſtulatus eſt criminis, recipere inter reos. T. 9 c. 1362 C.
Infiritpiones ſepulcrorum antiquæ Romæ quæ. T. 4 c. 945 D.
De infiritpionibus, & accuſationibus. T. 9 c. 1374 D. & ſeq.
Infiſtum, & interdictum quid Gellium quid ſit. T. 5 c. 100 A.
Infiſtutus civi, etiamſi non effecerit ſcelus, poenas tamen legibus ſolvit; & proditoris patriæ conſilium, certum eſt punire. Tom. 9 c. 620 B.
Infigne vetſis ſenatorie. T. 8 c. 561 D.
Infignia quando ſumunt Prædides, & imperium deponunt. Tom. 4 c. 83 D. E.
Infignia deponere jubens ab exceſſu, jubet imperio quoque abire. Ibidem.
Infignia an ſeparentur ab imperio. Ibidem.
Infignia regnans ante adventum, negat & imperium. Tom. 4 c. 833 D.
Infignibus altioris ordinis qui ununtur, ut puniendi. Tom. 1 c. 510 A.
Infignibus imperii, & fascibus quando utebantur Proconſules. Tom. 4 c. 83 B. C.
De infinundis donationibus. Tom. 9 c. 1300 E. & c. 1341 A. & ſeq.
Infinuatio ubi eſt neceſſaria, ſi fuit omiſſa, donatoris eſt integra vindicatio rei donatæ, tanquam domino non amiſſa. T. 9 c. 1339 B. C.
Infinuatio donationum propter nuptias quando fit. T. 9 c. 1284 E. & c. 1285 A. & ſeq.
Infinuatio dotium an fat. Ibidem A. & ſeq.
Infinuatio ubi non intervenit, donator potest repetere res donatas. Ibidem D.
Infinuatio donationis quid. Tom. 9 c. 1339 A.
Infinuatio debet fieri, ubi donatio celebratur, non ubi res donatæ fiunt, & collatæ. Ibidem C.
De infinuatione teſtamentorum. T. 9 c. 788 D. & ſeq.

Institutione non indigere donationem rerum mobilium. Tom. 9 c. 1342 B.
Institutione non indiger donatio causa mortis. T. 9 c. 1358 A.
Institutione non indigent liberalitates Principis. T. 9 c. 534 B.
Institutionem non deficerant donationes ofto cafibus. Tom. 9 c. 485 D.
Institutiones teftamentorum ubi febant. T. 9 c. 715 A.
De inftitutionis neceffitate, & ratione. T. 9 c. 1339 D.
Non inftituitur donatio facta muliieri, dotis conftituendæ caufa, fi ut exordat fummam. Inftitutiones. T. 9 c. 485 D.
Inftolentes mulieres quænam poftifmum fectant. T. 5 c. 385 A.
Infoua qui. T. 8 c. 570 B.
Infofus periculum, hoc eft, caufam majorem non præftare tenetur. T. 4 c. 277 D.
Infpefter res alienæ fi eam perdiderit, an dolum, vel culpam præftet, & qua actione teneatur. Tom. 7 c. 854 B.C.
Infpectores qui dicantur, & eorum munus. T. 2 c. 855 D.
Infpicere aliud eft, aliud refpicere. T. 4 c. 176 C. exemplum quod. Ibidem D.
Inftallatio verborum unde fumptum. T. 6 c. 994 E.
Inftantia mala eft fæpe bonæ caufæ. T. 4 c. 570 C.
Inftantia quid fit. T. 5 c. 566 E.
Inftantia quando folvitur. T. 6 c. 7 A.
Inftantia caufæ civilis permittur intra triennium, non autem actio. T. 9 c. 48 A. Vide, Actio.
Inftantia caufæ criminalis permittur intra triennium, non autem actio. Ibid. Vide, Actio. B.
Inftantia actionis cum perit, non perit actio. T. 9 c. 48 C.
Inftantia quid. T. 9 c. 48 B.
Inftantiæ ejus renuntiat poft litem contefratam, non videtur renuntiaffe actioni. T. 9 c. 49 B.C.
Inftantiæ qui renuntiat, verum non eft renuntiare actioni. T. 9 c. 48 C. D.
Inftar fignificat vim, & poteftatem, non figuram. T. 4 c. 827 C.
Inftaurator Ædium. Vide, *Ædes*.
Inter inftituit, & mandare differtatia quæ. T. 4 c. 841 B.
Inftigare eft exhortari, non calumniari. Ibidem.
Inftipulari de nuda ftipulatione dicitur. T. 1 c. 1165 C.
Inftitis latioribus ornata veftimenta. T. 3 c. 349 A.
Inftitor, ac difponfator quid interfit. T. 1 c. 1436 D.
Inftitor quis. T. 2 c. 437 C. D.
Inftitor fiquis ex præceptor ab alis inftitutibus. T. 4 c. 934 A. verba Herati hoc loco quæ. Ibid. B.
Inftitor quibus dicatur. Tom. 5 c. 431 A.
Inftitor, & tabernarius. T. 2 c. 615 D.
Inftitor quis fit. T. 10 c. 768 D. & c. 973 B.C.
In eum, qui inftitorem præpofuit, quot, & quænam pateant actiones. T. 5 c. 434 C.
Inftitorem inter, & procuratorem differentia quæ. Tom. 5 c. 431 C. D.
Inftitores fervis urbanis continentur. T. 1 c. 436 B.C.
Inftitutio actio, vel quafi inftitutio, quæ dicitur adjectio, five appellatio, quæ. T. 4 c. 831 A.
Inftitutio actione ab dominis in fidium tenetur jure prætorio ex contractu fervi inftituti. Tom. 4 c. 931 E.
Inftitutio actio. Vide, Actio inftitoria.
Inftitutio actio utilis adverfus me tibi competet, mihi vero adverfus te, vel de peculio difpendatis, fi ex conductio agere velim, vel de peculio vicarii, quod ei mercem vendendam mandaverim. T. 6 c. 58 C. & feq.
Inftitutio actio. Tom. 4 col. 902 B. & feq. Vide, Actio inftitoria.
Inftitutio actio quibus, in quos, & ex quibus detur. T. 10 c. 973 A. B. feq.
Inftitutio actionis induendæ ratio quæ. T. 4 c. 913 C.
Inftitutio officium nunuuiffione non finitur. T. 4 c. 934 B.
Inftitutio officium an exigat utilitas promiffui nius. T. 5 col. 434 A.
Ex inftitutio fafto fentire debemus commodum, & incommodum. T. 8 c. 747 C.
Ex inftitutorum actu commoda ad dominos redeant. Tom. 1 c. 1436 B.
Inftituendus, vel exhereadundus omnino eft filius, ut teftamentum conftitat. T. 6 c. 113 D.
Inftituere quid. T. 6 c. 1005 B.
Inftituere non poffe incertas perfonas, certum heredem nominatim fcribi, vel nuncupari oportere. T. 7 c. 718 D.
Cum inftituere poffit heres fub conditione, fi certa perfona nupferit, quati Titio. T. 9 c. 728 E. & c. 730 A. & feq.
Inftituere, relinquere, & fubftituere hæ verba neque funt directa, neque precaria. T. 4 c. 931 D.
Inftituta quæ dicuntur. T. 2 c. 1326 B.
Inftituti fub conditione an habeant bonorum poffeffionem contra tabulas. T. 8 c. 139 A. & feq.
Inftituti an omnia conferant. T. 8 c. 91 A. & c. 106 A B.
Inftituto quid a fubftitutione differt. T. 1 c. 1266 D.
Inftituto quid. T. 1 c. 398 C.
Inftituto, & fubftituto. Tom. 1 c. 1266 D.
Inftitutio eft primi gradus. Tom. 1 c. 419 A.
Inftitutio non valet, quoties non apparet, qui fit heres inftitutus. T. 1 c. 418 E.
Inftitutio fervi propriis fub appellatione liberti non valet. Tom. 3 c. 513 D.
Inftitutio pro hereditate accipi an poffit. T. 3 c. 126 C.
Inftitutio pro fubftitutione fumpta. T. 1 c. 1071 C. D.
Inftitutio conditionalis, dato folitet coherede, appendix non eft inftitutionis puræ. Tom. 3 c. 339 D.
Inftitutio captatoria. Tom. 3 c. 463 B.
Inftitutio heredis non fit codicillis. T. 4 c. 439 C. D.
Inftitutio heredis eft honor. Tom. 4 c. 329 C.
Inftitutio eft hereditas teftamento data. T. 4 c. 587 C.
Inftitutio fub conditione videtur, prohibita alienatione. Tom. 4 col. 547 A.
Inftitutio filii familias fub conditione. Vide, Filius familias.
Inftitutio captatoria eft repentafto beneficii aute beneficium. T. 4 c. 1045 E.
Inftitutio captatoria. Tom. 5 c. 1055 E.
Inftitutio hamata, & vifcata. Ibidem.
Inftitutio ejus, qui nondum eft in rerum natura, utrum valeat. T. 5 c. 463 C.
Inftitutio Clericorum ad Epifcopos pertinet. T. 6 col. 919 B. non ad Monachos. Ibid. 920 C.
Inftitutio, & inveftitura quomodo differant. Vide, Inveftitura.
Inftitutio a laico fieri non poteft, nec a feipfo. T. 6 c. 1005 C. D.
Inftitutio Epifcopo referatur. T. 6 c. 1001 A.
Inftitutio heredis præcedit legata & libertates. T. 6 c. 1013 C.
Inftitutio editi ante teftamentum non minus valet, quam poft teftamentum. T. 6 c. 768 A.
Inftitutio quoties fola vitiatur, ceteri manent. Tom. 7 col. 900 C. D.
Inftitutio an valeat, & extraneus fit inftitutus fub conditione impoffibili. T. 7 c. 942 B.
Inftitutio conditionalis an fit, *filius mortuo, fi vaxer, heres efto*. Tom. 7 c. 965 D.
Inftitutio ex affe, vel femiffe excludit quartam inofficioti teftamenti. T. 7 c. 186 A.
Inftitutio impoffibili conditioni interpofita an vitietur. T. 7 c. 940 D.
Inftitutio fifi fub conditione facta an valeat. T. 7 c. 950 C.
Inftitutio, vel fubftitutio pupillaris an prius in teftamento fcribenda fit. T. 7 c. 997 B.
Inftitutio, *aliter ex fratribus meis conftituitur duaxyit ex dodrante, qui non, ex quadrante heres efto*, an fit licita. Tom. 7 col. 953 C. D. & an ei parendum. Ibidem D.
Inftitutio duplex eft, conditionalis, & pura. T. 7 c. 1122 E.
Inftitutio facta fub conditione, & inftituto datum fubftitutum, an videatur in fubftituto eadem conditio repetita. T. 7 c. 1013 C.
Inftitutio heredis extranei prohibita videtur, prohibita alienatione. T. 7 c. 1138 E.
Inftitutio ex ab initio inutilis fuit, ex poftfafto convalefcere non poteft. T. 8 c. 736 C. & c. 848 B. & c. 888 C.
Inftitutio heredis eft caput, & fundamentum totius teftamenti. T. 7 c. 718 C.
Inftitutio *poft mortem facta*, vel *cum moriatur*, quomodo intelligatur. T. 9 c. 747 E.
Inftitutio hamata prohiberur. T. 9 c. 791 D.
Inftitutio alia pura eft, alia conditionalis. Tom. 9 col. 1 C. D. pura ftatim a morte teftatoris heredem tatem defert. Ibidem, conditionalis pendet ex futuri eventus expfectatione. Ibidem.
Inftitutio fui heredis an valeat, etiamfi teftamento fuitiendi tempore non fuerit cum ex teftamento fafto. T. 10 c. 58 D.
Inftitutio facta fub conditione impoffibili, quo colore defendatur. T. 10 c. 48 A.
Inftitutio facta fub conditione impoffibili an valeat. T. 10 c. 329 D.
Inftitutio heredis quid fit. T. 10 c. 1165 C.
De inftitutione heredis Arriani confutatio. T. 1 c. 680 D.
Inftitutio facta fub conditione, & inftituto dato fubftitutum, an videatur in fubftituto eadem conditio repetita. T. 7 c. 1013 C.
Inftitutiones quando fcriptæ. T. 1 c. 3 C.
Inftitutiones captatoriæ in quod tempus conferantur. Tom. 4 c. 1045 B. C.
Inftitutiones captatoriæ. Tom. 4 c. 1044 E.
Inftitutiones conditionales. Tom. 4 c. 1045 E.
Inftitutiones captatoriæ quæ funt. T. 4 c. 1048 E.
Inftitutiones captatoriæ. Vide, Captatoria inftitutio.
Inftitutiones hereditatis accipiendæ funt. T. 6 c. 31 C.
Inftitutiones captatoriæ in teftamento militis non admittuntur. T. 9 c. 701 E.
Inftitutiones hereditatis quidnam quæ fint. T. 9 c. 719 C.
De inftitutionibus, & fubftitutionibus, & reftitutionibus fub conditione factis. Tom. 9 c. 725 D. & feq.
Inftitutionis dos fint gradus. T. 1 c. 1266 E.
Inftitutionis conditio duplex. T. 5 c. 1055 E.
Inftitutionis conditione deficiente, perinde eft, atque si liberas ferrono fine hereditate data fuiffet. T. 6 c. 197 C.
Inftitutionum loci fingulares. T. 3 c. 326 A.
De inftitutionum conditionibus. T. 9 c. 725 D. & feq.
Inftitutis datur tempus ad deliberandum. T. 7 c. 956 D.
Inftituit non tantum, fed etiam exheredatis fubftituit pofte. T. 7 c. 907 C.
Inftituit, item exheredato, an detur Curbonaria poffeffio. Tom. 7 c. 201 B. D.
De inftituturam heredum fubftitutione recipiova. Tom. 6 col. 193 D.
Inftitutus eft in, cui a morte, vel conditione primo loco teftator hereditatem deferri voluit. Tom. 1 c. 799 B. & c. 1166 D.
Situs inftitutus fit, & poftea adoptatus, an adoptione rumpatur teftamentum, quali agnatione fui heredis. T. 6 c. 936 A.
Inftitutus an facilius, quam præteritus legatis adfingatur. T. 5 c. 609 E.
Inftitutus cur facilius legatis adfingatur, quam præteritus. Ibidem.
Inftitutus ex femiffe, fi partem tantum operit, ex fubftitutione integrum femiffem impiere poteft. T. 7 c. 988 A. B.
Inftitutus fugit Falcidiæ, & exheredatus legis Glicia beneficium quando non habeat. T. 7 c. 182 E.
Inftitutus quæ prius habuerit, aut poftea adquifierit, an ea etiam ad fubftituendum pertineant. Tom. 7 c. 900 D.
Inftitutus tenetur legatariis ex edicto *Si quis omitis causa testamenti*. T. 7 c. 1065 D. E.
Inftitutus teftamento quis fit. T. 7 c. 898 C.
Inftitutus adverfus fubftitutum quando agat querela. Tom. 7 col. 185 B.
Inftitutus, & fubftitutus fi idem fit, an poffit ex inftitutione, vel ex fubftitutione fucceedere. T. 7 c. 918 C. D. feq.
Inftitutus ex affe an cogi poffit abeo, qui a legatario libertatem accepit, ut detur. Tom. 7 c. 1406 D.
Inftitutus ex affe, & pupillo exheredato fubftitutus, an poffit hæreditatem paterfam vendere, & pupillarem amplecti, vel contra. T. 7 c. 876 C.
Inftitutus ex affe, & pupillo exheredato fubftitutus, an repudiatæ hæreditatem, an pupillaris fubftitutio cortuat. T. 7 c. 916 C. D.
Inftitutus, coheredi fubftitutus, an poffit inftitutionem amplecti, & fubftitutionem omittere, vel e contra. T. 7 c. 916 B.
Inftitutus, & filius impuberi fubftitutus, fi ex paternis tabulis hereditatem non aperte poffit, an ex pupilli poffit, vel contra. T. 7 c. 920 A.
Inftitutus ex parte, & pupillo exheredato fubftitutus, an poffit bona paterna fperare, & pupillaria amplecti, vel contra. T. 7 c. 916 C.
Inftitutus quandoque habetur pro exheredato, ejque competit querela inofficioti teftamenti. T. 1 c. 6 94 B.
Inftitutus dotqo quo continentur. T. 1 c. 433 A.
Inftitutus domo alicui legata, excipiuntur tantum tabulæ rationum, & argumentum. Tom. 4 col. 991 B.
Inftitutus domo legata, an venat etiam bibliotheca, & an continetur apotheca liborum, quos ibi poliit teftator. Tom. 4 col. 1135 A.
Inftitutus domus legata. Vide, Domus, Vide, Legatum.
Inftitutus, atque inftrumenti differentia. T. 1 c. 809 D. E. & T. 3 c. 1355 E.
Inftituti appellatione fervi continentur, item peculia corum. T. 1 c. 8 B.
Inftituti legatum plenius eft, quam inftrumenti. T. 4 c. 1132 C.
Inftituti legatum augere augmenta, detrimenta fatalia minuere, quid hoc eft. Tom. 4 c. 1180 E. & c. 1181 A.
Inftituto cæfæ quando impleta eft. T. 9 c. 1128 D. E.
Inftituto præfiis legatis, legato continentur dotes prædiorum, non tamen continentur reliqua colonorum. Tom. 4 col. 1120 A.
Inftituto prædio legato, domo fcilicet, vel fundo legato, an continentur fervi. Tom. 4 c. 1124 D.
Inftituto plus continetur, quam inftituendo. Tom. 6 col. 748 C. D.
Inftrumenta fuerit pro variis artium generibus. T. 1 c. 1266 E. & feq.
Inftrumenta domus. T. 1 c. 433 A.
Inftrumenta medici. Tom. 1 c. 434 A.
Inftrumenta quædam fere reftibus fibem habent. Tom. 3 col. 389 A.
Inftrumenta navis quænam fint. T. 3 c. 682 B.
Inftrumenta qui fafto fubiecerit, aut fuppreffeit, vel delecerit, legge Cornelia punitur. T. 1 c. 508 A. B.
Inftrumenta publica, vel private. T. 1 c. 1229 D.
Inftrumenta non fint, ut res vi-

lest, sed ut facilius probari possit. T. 2 c. 332. A. B.
Instrumenta, id est, testimonia fabricata. Ibidem B.
Instrumenta, & ornamenta, & parres alicujus rei in quo differunt. T. 4 c. 1133 E.
Instrumenta fundi legata quando debentur, quando non. Vide, Infructus. Vide, Legatum.
Instrumenta unde dicta. Tom. 6 c. 870 C.
Instrumenta emptionum, item debitorum, quæ in fundo prædegato remanserunt, non videntur legato contineri. T. 6 c. 577 B.
Instrumenta furripere est crimen extraordinarium, testamenta furripere vero ordinarium. T. 6 c. 574 C.
Instrumenta an semper, & quæ fidem faciant. T. 7 c. 881 C. D.
Instrumenta obligationis confitendæ gratia in fori necessaria. T. 7 c. 883. B.
Instrumenta quæ sint, & cur ita dicantur. T. 7 c. 884 C.
Instrumenta qui inficiet, an videatur se pro herede gerere. T. 7 c. 955 B. C.
Instrumenta hereditaria hereditatem habent. T. 7 c. 495 D.
Instrumenta hereditaria non veniunt in divisionem, & licitationem in familiæ erciscundæ actione. T. 7 c. 495 E.
Instrumenta non veniunt in familiæ erciscundæ judicio. Ibidem.
Instrumenta a re principali semper dicitur genere. T. 8 c. 651 D.
Instrumenta unde dicantur. T. 8 c. 560 C.
Instrumenta a personis difficile est separare. T. 3 c. 560 C.
Instrumenta publica sunt, quæ sunt indotata. Tom. 9 col. 19 E. & c. 20 A.
Instrumenta publica sunt, quæ conficiuntur a Tabellionibus. T. 9 c. 1111 A.
Instrumenta aut sunt privata, aut sunt publica. T. 9 c. 189 D.
Instrumenta privata quæ sunt. Ibidem, quæ publica. Ibidem E.
Instrumenta esse testimonia falsorum, idem, rerum gestarum. T. 9 c. 1194 D.
Instrumenta quæ habeant exsequutionem parata. T. 9 c. 1091 E.
Instrumenta publica non egere testibus. T. 9 c. 275 D.
Instrumenta locationis. Tom. 9 col. 1024 A. dicuntur antapocha. Ibidem.
Instrumenta mea propria, quæ non cogor reddere adversario meo, nisi cogor reddere adversario alterius, ex capite illius, adversarium sibi pertinentia, quæ non invitus testimonium dicere non cogor. T. 9 c. 246 A. B.
Instrumenta ante litem non producuntur, sed post litem. Tom. 9 c. 282 E.
Instrumenta quomodo probationum sint. Tom. 9 col. 274 B.
Instrumenta litis. T. 9 c. 182 E.
Instrumenta communia ego cogitur edere adversarius. T. 9 c. 7 A.
Instrumenta fua propria reus nulla actione cogitur edere. Ibidem.
Instrumenta edi fine fabricatione. T. 9 c. 1 B.
Instrumenta litis edere debet, qui actioris est, prisiquam ad judicem ratur. Ibidem A.
Instrumenta quibusdam casibus plus videntur valere, quam testes. T. 9 c. 274 D.
Ob instrumenta nova denuo reperta an res judicata in integrum restitui possit. T. 9 c. 1090 A.
Instrumenta litis quo ratione edenda sunt. T. 9 c. 2 A.
Instrumenta private sunt secreto inter privatos poriera. Tom. 9 c. 1214 A. scribuntur manu contractantum. Ibidem, vel manu notarii. Ibidem.
Instrumenta quando plus valent, quam testes. T. 9 c. 274 C. D.
Instrumenta edimus adversario, authentica judici. T. 9 c. 19 C.
Instrumenta certa quibusdam casibus plus possunt, quam testes. T. 10 c. 638 B.
Instrumenta, vel instrumentorum exempla, an debeant inferri libello precum Principi obiato. T. 10 c. 898 B. C.
Instrumenta omnia an fidem faciant. T. 10 c. 968 C. D.
Instrumenta quare fiant. Tom. 10 c. 969 C.
Instrumenti fallitas quomodo deprehendi possit. T. 6 col. 879 A. & seq.
Instrumenti authoritatis traditione adoiuvari possitis. T. 6 col. 879 A.
Instrumenta ut Imperatoris propriæ natur notiori, & eorum tempus Latinis ædificari literis. Tom. 9 c. 1094 D.
Instrumenta falsis qui usus fuerit, lege Cornelia teneatur. Tom. 1 c. 510 B.
De instrumentis dotalibus constitutio Novella. Tom. 2 c. 1117 A. & seq.
De instrumentis litis edidis. T. 3 c. 166 A.
Instrumentis de novo regestis non rescindunt res judicatas, nisi ita ea appellatum fit. T. 6 c. 239 C.
In instrumentis quæ suspecta esse possint. T. 6 c. 879 E.
Instrumentis plerique nomina sua inscribit notari, licet præsentes contrahant. T. 9 c. 1290 C. D.
De instrumentis, pergere producendis, & recipiendis præsente utraque parte. T. 9 c. 282 A.
De instrumentis, qui edunter sine die & Consule. T. 9 c. 791 A.
Ex instrumentis falsis, vel testimoniis suspenditur exsequutio rei judicatæ. T. 9 c. 1108 C.
Ex instrumentis falsis res judicata ex integro agi potest. Tom. 9 col. 1090 C.
Nisi instrumentis ea non probantur, quæ sine instrumentis non fiunt. T. 9 c. 265 D.
Instrumento tabernæ, & fundi quid contineatur. T. 1 c. 807 D.
Instrumento cauponis legato quæ debentur. T. 1 c. 434 A.
Instrumento fundi legato, debentur quoque pecora, fitcorandi fundi causa parata. T. 4 c. 824 E.
Instrumento fundi legato, an res fitcedat, & medicamenta. T. 4 c. 1138 A.
In instrumento manumissionis error est in nomine manumissi, an status ejus cedatur. T. 4 c. 65 B.
Instrumenta litis quo ratione edenda sunt. T. 9 c. 2 A.
Instrumenta private sunt secreto inter privatos poriera. Tom. 9 c. 1214 A. scribuntur manu contractantum. Ibidem, vel manu notarii. Ibidem.
Instrumenta quando plus valent, quam testes. T. 9 c. 274 C. D.
Instrumenta edimus adversario, authentica judici. T. 9 c. 19 C.
Instrumenta certa quibusdam casibus plus possunt, quam testes. T. 10 c. 638 B.
Instrumenta, vel instrumentorum exempla, an debeant inferri libello precum Principi obiato. T. 10 c. 898 B. C.
Instrumenta omnia an fidem faciant. T. 10 c. 968 C. D.
Instrumenta quare fiant. Tom. 10 c. 969 C.
Instrumenti fallitas quomodo deprehendi possit. T. 6 col. 879 A. & seq.
Instrumenti authoritatis traditione adoiuvari possitis. T. 6 col. 879 A.
Instrumenta ut Imperatoris propriæ natur notiori, & eorum tempus Latinis ædificari literis. Tom. 9 c. 1094 D.
Instrumenta falsis qui usus fuerit, lege Cornelia teneatur. Tom. 1 c. 510 B.
De instrumentis dotalibus constitutio Novella. Tom. 2 c. 1117 A. & seq.
De instrumentis litis edidis. T. 3 c. 166 A.
Instrumentis de novo regestis non rescindunt res judicatas, nisi ita ea appellatum fit. T. 6 c. 239 C.
In instrumentis quæ suspecta esse possint. T. 6 c. 879 E.
Instrumentis plerique nomina sua inscribit notari, licet præsentes contrahant. T. 9 c. 1290 C. D.
De instrumentis pergere producendis, & recipiendis præsente utraque parte. T. 9 c. 282 A.
De instrumentis, qui eduntur sine die & Consule. T. 9 c. 791 A.
Ex instrumentis falsis, vel testimoniis suspendit

Interceffionum multiæ formæ. T. 9 c. 320 B. Vide, Mulierum intercessio.
Ad interceffores extendunturſe defensiones, five exceptiones. Tom. 9 c. 1326 C. D. & ſeq.
Interceffores, qui & exfequutores. T. 10 c. 608 E.
Interceffionem appellatione quisam continentur. T. 10 c. 708 D.
Interceſſiones eſt perpetuam accipere. T. 4 c. 339 A.
Interdiarius eſt ἐφημεριόβιος, cui contrarius ἐφημεριόνυκτος. T. 3 c. 317 B.
Interdicti advocatio ex causa advocationibus, & poſſulationibus eſt prohibere poſſulare pro alia, & adeſſe litigantibus. T. 4 c. 840 D.
Interdicitur bonis per Prætorem. T. 1 c. 416 B.
Interdicitur bonis mulieri proiuſte libidinis, & prodigo. Tom. 1 c. 1167 D. E.
Interdicta juri prætorio tribuuntur. T. 3 c. 135 D.
Interdicta unde ita appellata fuerint. T. 1 c. 848 D.
Interdicta prohibitoria quenam ſint. T. 1 c. 282 D.
Interdicta reſtitutoria. Ibidem E.
Interdicta actionis verbo continentur, & quid ab actionibus differat. Ibidem C. D.
Interdicta duplicia apiſcendæ, & reciperandæ poſſeſſionis. T. 3 c. 96 A.
Interdicta actionis etiam verbo continentur. T. 3 c. 124 C.
Interdicta ejorum boporum. T. 1 c. 840 A.
Interdicta reſtitutoria duobus modis dicuntur. T. 1 c. 851 B.
Interdicta uti poſſidetis. T. 3 c. 530 A. B.
Interdicta omnia ut perſonalia ſunt. T. 3 c. 124 E.
Interdicta plerumque ſunt de poſſeſſione, vel quaſi, pauca de proprietate, & jure. T. 3 c. 127 A.
Interdicta prohibitoria, aut exhibitoria, vel reſtitutoria. Tom. 1 c. 96 G.
Interdicta etiam decreta vocantur. T. 1 c. 134 B.
Interdicta quadam rei ſimilitaris cauſa prodita de proprietate. T. 3 c. 127 B.
Interdicta perpetua quæ ſint. T. 3 c. 475 D. E.
Interdicta popularis pupillis fuit injuriæ cauſa, vel furorum dantur. T. 4 c. 146 B. C.
Interdicta ſpectant fitus de poſſeſſione, quantum de proprietate, vel quaſi poſſeſſione. T. 4 c. 165 A.
Interdicta, perſequutiones, & Actiones quomodo differant. T. 5 c. 1 A.
Interdicta ſpectant dantur pro Bonorum poſſeſſione, vel libertatem. T. 4 c. 1 A.
Interdicta ex ſpecimen ordine Digeſtorum Juſtinianí conſequuntur. T. 5 c. 812 C.
Interdicta perpetua quibuſnam ex cauſis competant. Tom. 5 col. 14 C.
Interdicta alia duplicia ſunt, alia ſimplicia. T. 5 c. 791 B.
Interdicta quid ſint. Ibidem.
Interdicta popularia ſunt perpetua. T. 5 c. 14 C.
Interdicta omnia licet non ſcribantur in perſonam, vi tamen ipſa perſonalia ſunt. T. 6 c. 826 C.
Interdicta reſtitutoria. T. 7 c. 588 E.
Interdicta noxalia ſunt arbitraria. T. 7 c. 340 C. D.
Interdicta mixta quæ ſint, & cur ita dicantur. T. 8 c. 371 A.
Interdicta, quæ momenta dicuntur, & cur. T. 8 c. 1127 C.
Interdicta nihil aliud ſunt, quam decreta, quæ Prætor facit de poſſeſſione, vel quaſi poſſeſſione rei controverſæ inter aliquos. T. 9 c. 1137 A.
Interdicta nulla ſunt, quæ poſſeſſionis cauſam non continent. T. 9 c. 1141 A. B.
Interdicta nomina ſua, & qualitates accipiunt ab initio edicti, ut libri Hebraorum nomen ſumunt a primis verbis, a quibus incipiuntur. T. 9 c. 1145 B. C.
Interdicta, quæ exhibitoria ſunt, vel reſtitutoria. T. 9 c. 1167 D.
Interdicta ſunt juris ordinarii, quo non utimur. T. 9 c. 1168 A.
Interdicta unde vi ſint duo. T. 9 c. 1249 A.
Interdicta poſſeſſionis adipiſcendæ non ſunt in uſu. T. 9 c. 1248 E. retinendæ, & reciperandæ poſſeſſionis ſunt in uſu. Ibidem.
Interdicta propria dicuntur, quæ prohibitoria ſunt. T. 9 c. 1339 C.
Interdicta unde dicuntur. Tom. 9 c. 1139 B. C. D.
Interdicta de operibus publicis. T. 9 c. 1282 C. & ſeq.
Interdicta cauſam proprietatis non ſentiunt, ſed præparant. Tom. 9 c. 1137 A. ſunt quædam, ſed admodum pauca, quæ ſiniunt cauſam proprietatis. Ibidem B.
Interdicta dici, quod interdicere ſit demonſtrare, & prohibere. Tom. 9 c. 1139 C. quod inter duos dicuntur. Ibidem. ab eo quod interdicuntur. Ibidem.
Interdicta dicuntur, quaſi non perpetua, ſed ad tempus latiora ſtatuta. T. 9 c. 1139 D.
Interdicta uti poſſidetis, & utrubi in quo olim differebant. Tom. 9 c. 1165 C. D. fublata eſt illa differentia. Ibidem D.
Interdicta de novi operis nuntiatione tria eſſe. T. 9 c. 1173 D. ſunt de priſtinis edictis. Ibidem.
Interdicta deſierunt eſſe in uſu, & his ſucceſſerunt actiones in factum. T. 9 c. 1229 A.
Interdicta bona nulla ſunt, ſed interpretationem ſere dantur actiones in factum. T. 10 c. 1194 B.
Interdicti formula. T. 3 c. 134 D. E.
Interdicti ſimiles relegatis. Tom. 1 c. 878 B.
Interdicti æquitatem effiere, ut etiamſi ceſſet actio ad exhibendum, detur actio in factum exhibitionis cauſa. Tom. 7 col. 605 D.
In interdictionibus Sacrorum omnia Sacramenta ceſſant præter confeſſionem, & viaticum in extremis, & baptiſmus prevalorum. Tom 6 c. 1064 A. B.
De interdictis. Tom. 3 c. 114 B. C. & ſeq. & T. 6 c. 320 E. & ſeq. & T. 9 c. 1136 E. & ſeq.
In interdictis etiamſi non propriſſime quæſtio eſt, ſed tamen poſſeſſionis, tamen non ſolum poſſeſſio non, ſed etiam nomen poſſeſſio dicemus. T. 4 col. 655 D.
De interdictis reciperandæ poſſeſſionis. T. 9 c. 1148 D. E. & ſeq.
Interdictis hodie proprie non utimur, & cur. Tom. 9 col. 1143 D.
De interdictis adipiſcendæ poſſeſſionis. Tom. 9 col. 1143 A. & ſeq.
Interdictis de mortuo inferendo ugit, an ſit dominus, vel quaſi dominus ejus loci, in quem mortuum inferre vult, quæritur. T. 4 c. 165 B. C.
Interdicto quorum bonorum quinam tenentur. T. 5 col. 280 D. E.
In interdicto unde vi non tantum res venit, ſed etiam utilitas, id eſt quantum intereſt. Tom. 6 c. 791 C.
In interdicto de itinere quæritur de ſervitute, de poſſeſſione, an, an qui eo interdicto experitur, hoc anno itinere uſus ſit. T. 6 c. 332 D.
Interdicto uti poſſidetis, vel utrubi, & rei vindicatione, poſſeſſorio ſcilicet & petitorio judicio, an quis ſimul uno tempore agere poſſit. T. 8 c. 272 D.
Interdicto precario heredem teneri, quatenus ad eum pervenit. T. 9 c. 977 E.
Interdicta unde vi non tantum tenetur perdit, ut reſtituat poſſeſſionem, & omnem cauſam ſed etiam ea tempus lateriſ ſtatuta. Tom. 9 col. 1151 A. B. 1149.
Interdicto redintegranda poſſeſſionis, quod momentum, & momentum poſſeſſionis appellatur, & cur. T. 9 c. 1159 A. B. & ſeq.
Ex interdicto non poteſt cognoſcere Præſes provinciæ in eum, qui eiuſdem provinciæ non eſt. T. 9 c. 1141 E.
Interdicta quod vi, aut clam repetitur, qui eodem interdicto dominum, qui perdio ſuo ſitulum, vel ſervum, vel tabulam affixam deject, perſequitur. T. 10 c. 839 D.
Interdictorum definitio, divifio, & ſingulum ſpecierum brevis expoſitio. T. 1 c. 848 C. D.
Interdictorum uti poſſidetis, & utrubi an vis aquata ſit, quantum ad poſſeſſionem. Tom. 1 c. 284 A. B.
De interdictorum exſequutione. T. 3 c. 115 A. B.
Interdictorum omnium perſpicua & clarata per fuccinctas definitiones & diſtributiones eorum. T. 3 c. 791 A. B.
De interdictorum definitione, & differentia. T. 8 c. 101 C. D. E.
De interdictorum definitione, & divifione. T. 8 c. 1127 E. & col. 1128 A. B. & ſeq.
Interdictorum divifio quæ. Tom. 9 c. 1145 A.
Interdictorum folennes denuntiationes, & conditiones, quæ olim obſervabantur, fublatæ ſunt. T. 9 c. 1149 D. E. & ſeq.
Interdictum quid ab actione differ. T. 3 c. 124 D.
Interdictum non tantum de poſſeſſione, vel quaſi poſſeſſione editur, ſed & de proprietate interdum, & quaſi proprietate. Ibidem C.
Interdictum uti poſſidetis ad rem ſoli pertinet. T. 3 c. 286 B.
Interdictum de poſſeſſionis, & de ſuperficii poſſeſſione dari ad exemplum uti poſſidetis. Ibidem.
Interdictum momentariæ poſſeſſionis. T. 3 c. 12 B.
Interdictum retinentiæ. Ibidem.
Interdictum uti poſſidetis. T. 3 c. 113 C.
Interdictum retinendæ poſſeſſionis. T. 1 c. 283 E. & c. 475 B C.
Interdictum adipiſcendæ poſſeſſionis. T. 1 c. 283 C. & Tom. 2 col. 537 A. B.
Interdictum fraudatorium. Tom. 1 c. 848 A.
Interdictum de tabulis exhibendis annuum eſſe. Tom. 3 c. 475 C. D.
Interdictum de clandeſtina poſſeſſione. T. 1 c. 283 A.
Interdictum quod precarium appellatur, cui redditur. Tom. 3 col. 9 C.
Interdictum quod legatorum. T. 1 c. 840 A. B. T. 3 c. 283 D.
Interdictum quod vi, aut clam vendidori, an emptori, cui ad diem fundus addictus eſt, competat. T. 3 c. 41 D.
Interdictum unde vi duplex. T. 3 c. 120 C.
Interdictum Salvianum 2 quo, & ad quid inventum. Tom. 1 c. 836 C. & T. 3 c. 120 E.
Interdictum Salvianum de rebus colonii. T. 1 c. 483 C.
Interdictum quorum bonorum. T. 1 c. 283 C.
Interdictum recuperandæ poſſeſſionis. T. 1 c. 283 A.
Interdictum unde vi. Ibidem, & T. 4 c. 1319 E. & T. 6 c. 819 D.
Interdictum fraudatorium in quo differat ab actione Pauliana. T. 4 c. 1319 B. C.
Ad interdictum de precario hodie non eſt neceſſe ire, cum actio civilis ex præſcripti verbis ſuppetat. T. 4 c. 592 B. a.
Interdictum de mortuo inferendo datur domino proprietatis. Tom. 4 c. 165 A.
Interdictum quod vi, aut clam eſt actuale. T. 4 c. 321 A. hoc interdictum adhuc reipublicæ cauſa competit, ut ſervetur, nec tamen eo egit, vel per ſe, vel per procuratorem, quem conſtituere potuit, an ſonus utilis ei competabitur. Ibidem.
Interdictum uti poſſidetis, vel utrubi ad poſſeſſionem ſuam vindicandam. Tom. 4 c. 655 B.
Interdictum quod vi, aut clam ad quid, & ad quem concipiatur. T. 5 c. 812 B.
Interdictum apiſcendæ, vel adipiſcendæ poſſeſſionis quodnam ſit. T. 5 c. 794 D.
Interdictum quod vi, aut clam per quas perſonas nobis adquiratur. T. 5 c. 818 D.
Interdictum de novi operis nuntiatione an ſit reſtitutorium. T. 5 c. 655 C.
Interdictum de libero homine exhibendo an cuiuſ ſit de populo competat. T. 5 c. 377 A.
Interdictum quorum bonorum, & petitio hereditatis in quo differant. T. 5 c. 280 E.
Interdictum de vi non eſt famoſum. T. 5 c. 800 E.
Interdictum unde vi eſt annuum, excepto de vi perpetua. T. 5 c. 830 B.
Interdictum quod vi, aut clam ſcribinarius rem ſtipitis connumeratur. T. 5 c. 805 C.
Interdictum de libero homine exhibendo quare ſit perpetuum. T. 5 c. 14 C.
Interdictum cui nuntiatum eſt ne ædificaret, petit a Prætore ſibi remitti nuntiationem novi operis, an ſibi ædificare liceat. T. 5 c. 109 C. indignum eſt quoſlibet interveniente cum victus perſonam ſed ſionem nuntiationis novi operis, beneficium Prætoris dominum admittere. Ibidem D.
Interdictum de proprietate nullum eſt. T. 5 c. 792 E.
Interdictum momentarium quid. T. 6 c. 315 A. B.
Interdictum retinendæ poſſeſſionis. T. 6 c. 820 C.
Interdictum unde vi datur in quemcunque poſſeſſorem etiam ignarum viti. T. 6 c. 827 D.
Interdictum unde vi, penale eſt. T. 6 c. 829 C.
Interdictum unde vi in perſonam concipitur. T. 6 c. 826 D.
Interdictum uti poſſidetis quid. T. 6 c. 827 D. E.
Interdictum nullum eſt famoſum. T. 6 c. 90 A.
Interdictum fraudatorium revocat poſſeſſionem, Pauliana actio revocat dominium. Tom. 6 c. 335 D. E.
Interdictum fraudatorium, quo creditores revocant poſſeſſionem, quæ in eorum fraudem debitor alienavit. Ibidem D.
Interdictum quoqui in loco publico, quando competit. T. 6 c. 335 E.
Omne interdictum perſonale eſt, in perſonam eſt, & non in rem. T. 6 c. 338 D.
Interdictum populare. Vide, Actio popularis.
Interdictum precarium, five interdictum de precario, & qui eo interdicto tenetur. T. 6 c. 330 A.
Interdictum de precario. Tom. 6 c. 335 C.
Interdictum prohibitorium. Tom. 6 c. 341 A. quando, & ad quid competit. Ibidem C. D.
Interdictum quod vi, aut clam, vel interdictum de novi operis nuntiatione domino competit. Tom. 6 c. 391 B.
Interdictum quod vi, aut clam nonſale eſt. T. 6 c. 427 A.
Interdictum quorum bonorum quando competit. Tom. 6 col. 331 B.
Interdictum Salvianum, & quis ſuit author hujus interdicti, cui competit. T. 6 c. 338 C. D.
Interdictum Salvianum directo datur tantum adverſus colonum, non adverſus extraneum poſſeſſorem pignorum obligatorum pro penſione fundi. Ibidem D.
Interdictum Salvianum etiam utile datur adverſus extraneum. Ib.
Interdictum Salvianum, & actio Serviana in quo differant. Ibidem D. & ſeq.
Interdictum de tabulis exhibendis. T. 6 c. 331 B. C.
Interdictum de vi, & vi armata. T. 6 c. 332 A.
Interdictum de vi, ipſa jure non eſt famoſum, attamen non datur liberis in parentes, vel liberis in patronos, & cur. Tom. 6 col. 90 A.
Interdictum uti poſſidetis, adverſus quem datur. Tom. 7 col. 255 E.
Interdictum utrubi adverſus quem datur. Ibidem.
Interdictum quorum legatorum. T. 7 c. 351 C. D.
Interdictum unde deductum. Tom. 7 c. 1160 E. & c. 1161 A.
Interdictum de libero homine exhibendo. T. 7 c. 218 E. & col. 219 A.
Interdictum de vi armata eſt perpetuum. T. 7 c. 588 D.
Inter-

Interdictum de precario est perpetuum. Ibid.
Interdictum unde vi est annuum. Ibid.
Interdictum de clandestina possessione. Ibid. E.
Interdictum de itinere, æstuque reficiendo quod differt ab interdicto de itinere, æstuque privato. T. 7. c. 454. E.
Interdictum de tabulis exhibendis et ordinatum, Edictum quemadmodum restanenta inspicianture est extraordinarium. T. 7. c. 955 C.
Interdictum quod legatorum, quibus, & adversus quos detur. T. 7. c. 960 B.
Interdictum quod vi, aut clam est restitutorium, non prohibitorium. T. 7. c. 455 E. quibus detur. Ibidem E. & c. 456 A. qui eo tenentur. Ibid.
Interdictum Salvianum ad quid comparatum. T. 8. c. 1128 C.
Interdictum fraudatorum quemadmodum appellatum. T. 8. c. 1107 E.
Interdictum de vi quotidiana ex fundum fit. T. 8. c. 370 B.
Interdictum quod legatorum, vel quod bonorum est de adipiscenda possessione. T. 8. c. 273 D. E.
Interdictum unde vi, quando finitur. T. 8. c. 367 C. an in heredem defuncti detur. Ibid.
Interdictum unde vi est de recuperanda amissa possessione. T. 8. c. 272 D.
Interdictum uti possideris, & utrubi est de retinenda, & conservanda possessione fua. Ibid.
Interdictum quæ pluvias arcendæ. T. 8. c. 546 B. C.
Interdictum de tabulis exhibendis, & liberis exhibendis. T. 8. c. 538 A.
Interdictum nequid fiat in mari. T. 1. c. 556 A.
Interdictum nequid fiat in flumine publico, ripave. T. 8. 534 A.
Interdictum quotidianum, & de vi armata. T. 8. c. 533 B. C.
Interdictum uti possideris, & de vi, quid differant. T. 8. c. 598. C.
Interdictum uti possideris quale. T. 8. c. 536 A. B.
Interdictum unde vi dari in heredem, ut detuerit et extorquetur. T. 9. c. 259 E.
Interdictum restitutorium. T. 9. c. 1155 B.
Interdictum de exhibitis liberis deducendis. T. 9. c. 1160 A.
Interdictum ut liberi homine exhibendo est exhibitorium. Ibidem patri datur de exhibendo filio emancipato, matri etiam de exhibendo filio; vel filia. Ibid. B.
Interdictum exhibitorium, & adhibitorium, sed ad exhibendum, in quo differant. T. 9. c. 1167 E. & c. 1168 A. B. dominium, & possessio differunt. Ibid. A.
Interdictum quorum bonorum est restitutorium. Ibid. D.
Interdictum uti possidetis est prohibitorium. Ibidem.
Interdictum quorum bonorum non datur, nisi adversus eum, quem hereditarium possidet pro herede, vel pro possessore, & cur. Tom. 9 c. 1147 A.
Interdictum de arboribus cædendis, quæ vicino nocent. T. 9. c. 1149 E. & seq.
Interdictum uti possidetis concipitur in præsens tempus. Tom. 9 c. 1167 D.
Interdictum quorum bonorum. T. 9 c. 1145 A. & seq.
Interdictum quorum legatorum. T. 9 c. 1147 C. D. & seq.
Interdictum unde vi. T. 9 c. 1148 D. E. & seq.
Interdictum Si per vim, vel alio modo abientis perturbata fit possessio. T. 9 c. 1161 C. & seq.
Interdictum uti possidetis. Tom. 9 c. 1165 A. & seq.
Interdictum de tabulis exhibendis. T. 9 c. 1167 C. D. & seq.
Interdictum de liberis exhibendis, seu deducendis, & de libero homine exhibendo. Tom. 9 c. 1168 C. D. & seq.
Interdictum de precario, & Salviano. T. 9 c. 1170 B. & seq.
Interdictum de ædificiis privatis. T. 9 c. 1173 D. E. & seq.
Interdictum retinendæ possessionis rerum mobilium. T. 9 c. 1165 B. appellatur utrubi. Ibidem.
Interdictum quorum bonorum datur tantum possessori, non heredi, qui pro civili existit, & cur. T. 9 c. 1146 A.
Interdictum quorum legatorum a primo urbis edicti appellatur quod legatorum. T. 9 c. 1147 C. D.
Interdictum quorum bonorum, & petitio hereditatis in quo differunt. Ibidem C.
Interdictum restitutorium datur dominis, quibus abientibus, & non consentientibus ab alis rerum, quæ ad eos pertinent, possessio occupata est, cum vacaret. T. 9 c. 1161 D.
Interdictum de ædificiis privatis, & de quibus rebus agitur in hoc interdicto. T. 9 c. 1173 D. E.
Interdictum de exhibendo dotemque, qui latitat apud aliquem, creditori cur non datur. T. 9 col. 1169 E.
Interdictum de libero homine exhibendo cui datur. T. 9 c. 1170 A.
Interdictum precarium restitutorium est. T. 9 c. 1170 B.
Interdictum Salvianum restitutorium est. Ibidem.
Interdictum quod vi, aut clam, aut precario. T. 9 c. 1149 D. & seq.
Interdictum quod legatorum bonis supervacuum est, & non est in usu, & cur. T. 9 c. 1148 C.
In interdictum unde vi quæ res vetatur. Ibidem E.
Interdictum de mortuo inferendo, in sepulcrum, quod est in fundo meo. T. 9 c. 1137 D.
Interdictum, & dictum idem est. T. 9 c. 1139 B.
Interdictum uti possidetis non pertinet ad res mobiles. T. 9 c. 1166 D.
Interdictum de vi armata cui datur. T. 9 c. 1140 A. & seq.
Interdictum quorum bonorum cur non datur in debitorem hereditarium, sed datur tantum in possidentem corporum hereditarium. T. 9 c. 1147 B.
Interdictum de exhibendis, sive proferendis tabulis, quibus hereditas competit, & cur momenti beneficium vocetur ab Antiano. T. 9 c. 1168 A.
Interdictum de liberis exhibendis competit parentibus, qui eos in potestate habent, adversus eum, apud quem sunt, non sua sponte. Ibidem D.
Interdictum unde vi, & redintegranda possessione in quo differunt. T. 9 c. 1148 E.
Interdictum de tabulis exhibendis datur adversus eum, apud quem sunt. T. 9 c. 1168 D.
Interdictum unde vi non habet conductor expulsus ab emptore. T. 9 c. 608 D.
Interdictum utrubi est de retinenda possessione rerum mobilium. T. 9 c. 1165 B.
Interdictum unde vi, & interdictum de vi quotidiana in quo differant. T. 9 c. 1149 D.
Interdictum de vi armata est perpetuum, non annuum. Ibidem C.
Interdictum quorum bonorum, & petitio hereditatis simul confertur. T. 9 c. 1145 C. D. & seq.
Interdictum quorum bonorum ædificiis est momentanum. T. 9 col. 1146 A.
Interdictum de tollendis ruderibus ædium collapsarum in alias ædes. T. 9 c. 1173 D.
Interdictum de vi quotidiana cui datur. T. 9 c. 1149 A. B. C.
Omne interdictum, quod de possessione est, Momentum dicitur, & cur. T. 9 c. 1125 A.
Interdictum quotidianum est annuum. T. 9 c. 607 C.
Interdictum uti possidetis datur his omnibus, quibus quid in tenimento relictum est. T. 10 c. 698 C.
Interdictum unde vi, quare fic dictum. T. 10 c. 738 E.
Interdictum uti possidetis est famosum. T. 10 c. 1107 E.
Interdictum utrubi agit ad exhibendum. T. 3 c. 129 B. C.
Interrefe quomodo æstimari debeat. T. 5 c. 65 D.
Ita, quod interest, quid sit, ac de sententia de eo, quod interest. T. 1 c. 1281 D. & T. 3 c. 240 C. D.
Eius, quod interest, æstimatio ad modum legitimum usuraram redigitur. T. 3 c. 240 E.
Eius, quod interest, definitio quæ Tom. 4 col. 333 C. D.
Interest eius principaliter, cuius animo interest. T. 5 c. 15 B.
Quod interest, quid proprie sit, & quid compleclatur. Tom. 5 c. 375 A.
Ejus, quod interest, æstimationem egredi duplum in calibus certis, qui certam quantitatem habent, & naturam. Tom. 7 c. 645 C.
Id, quod interest, quando venit ex usura. T. 9 c. 1074 D. E. & seq.
Id, quod interest, definitio quæ. T. 9 c. 1075 B. & c. 1079 C.
Id, quod interest, semper quod non res redigitur. T. 9 c. 1075 B.
In id, quod interest, spectatur veritas, non quantitas. T. 9 c. 1079 E.
Ejus, quod interest, quando non habetur ratio. T. 9 c. 1076 B.
Id, quod interest, in calibus incertis taxat officium judicis. Tom. 9 c. 1078 A.
Ejus, quod interest, in obscuro, & dubio judices sæpe funt æstimatores. T. 9 c. 1079 A.
Id, quod interest incerta æstio, & incerti conditio dicitur passim in jure, quatenus ex causa agatur. T. 9 c. 1072 E.
A præstatione ejus, quod interest, liberatur is, qui fe stitit post diem, ante litem contestatam tamen. T. 10 c. 388 D.
Quod interest, non exigitur ad modum pœnæ, sed tantutur æstimio judicis. T. 10 c. 648 D.
Id, quod interest, quid sit. T. 10 c. 749 B.
Id, quod interest, an sit res. T. 10 c. 749 B. an sit res pretium. Ibidem B. C.
Id, quod interest, non excedit pretium rei venditæ. Ibidem C. an sit damnum datum, vel lucrum interceptum. Ibidem D.
Id, quod interest, significat utilitatem. Ibidem.
Id, quod interest, an sit æstimatio damni dati, vel lucri interceptiv. T. 10 c. 750 A.
Quod interest, duplex est, extrinsecum, & intrinsecum. Tom. 10 c. 754 B.
Quod interest, divisum in commune, in singulare, & in convenium. Ibidem D.
Quod interest duplum non egreditur T. 10 c. 761 C.
Interpretes partes, qui duo ædificia differunt. T. 4 c. 152 A.
Interim, & interdum ex Quintiliano, & Seneca promiscue pro eodem dixit Paulus jurisconsultus. T. 5 c. 559 C.
Interitus subjecti est funtma mutatio. T. 5 c. 425 C.
Interlocutorio quid. Tom. 1 col. 491 D.
Interlocuutio non est proprie sententia. T. 6 c. 934 B.
Interlocuutio in litibus, & causis appellatur præjudicium. T. 7 c. 531 B.
Interlocuutio judicis, & sequentia in quo differt. T. 9 c. 1061 B. & c. 1066 D.
Interlocuutio judicis mutari, corrigi potest. Tom. 9 c. 1061 B. & c. 1066 A. scripturam non exigit. Ibid. c. 1062 B.
Ab interlocutione appellatio recipitur jure Pontificio, jure Civili fecus. T. 6 c. 937 B. C.
Interlocuutiones quomodo differantur a fententiis. T. 10 c. 791 C.
Interlocuutiones quando fiant. Ibid. C.
Intermissio ufuranum quandoam accidat. T. 9 c. 935 C.
Intermittum refhamentum, & æstio intermenina quæ. T. 3 c. 1 A. B.
Interpellatio creat moram. T. 4 c. 214 A.
Interpellatio quæsnam dicatur non ram pereat. T. 5 c. 566 E.
Interpellatio quandonam locum habeat in hereede, quando non. T. 5 c. 567 B.
Interpellatio debitorem constituit in mora. T. 6 c. 268 A.
Interpellationis tempus desultatio haberi folet. T. 10 c. 1037 B.
Interpellatores matrimonium ex rato ordinem puniuntur. T. 1 c. 421 C. D.
Interpretari, & supplere differunt. T. 1 c. 10 E.
Interpretatio benigna strictæ ferituræ adiendi. T. 8 ex aliis legibus. T. 1 c. 8 A.
Interpretatio benignior fequenda in rebus dubiis. T. 4 c. 988 A.
Interpretatio faciendæ non est contra stipulatorem. T. 4 c. 106 B.
Interpretatio fumus veteris gladiatoris de crimine stellionatus qualis, quæ, & melior aliorum. T. 1 c. 844 B. & c. 845 A.
Interpretatio in fat adversus verndiorem. T. 4 c. 105 E.
Interpretatio contra venditorem. Vide, Venditor.
Interpretatio jufta, idest, interpretatio juris civilis, quæ fit a prudentiæ vel a judice, an pro mero jure civili habeatur. T. 5 c. 409 D.
Interpretatio benignior in penalibus requiritur. T. 1 c. 801 A.
Interpretatio bona est, quæ ducitur ex conjunctione duarum legum. T. 6 c. 393 C.
Interpretatio jufta dicitur, quæ adhibetur ad legem, fenatusfonultum, vel edictum. T. 6 c. 440 E.
Interpretatio in judiciis fecundum eum fit, qui ambigue loquitur. T. 6 c. 940 D. in contractibus contra eum, qui ambigue loquitur. Ibid. C.
Interpretatio, quæ fit commixtis legis capitulis, opinana est. T. 10 c. 1013 B.
Interpretationem benignioren fequendam in re dubia. Tom. 7 c. 1 A.
Interpretationem capere in obscuris ex affectione cujusque. Ibid.
Interpretationem eam fequendam esse in rebus dubiis, quæ est verisimilior. Ibid.
Interpretes ut plurimum in rebus facilibus mulci, in difficilibus multi. T. 6 c 954 A.
Interpretum quid fit proprie. T. 3 c. 458 D.
Interpretum ufus opiniones admittit. T. 4 c. 8 D.
Interrogati in jure non respondentes contumaces, & fuperbi existimantur, & merito plectuntur. T. 5 c. 738 E.
Interrogati in judicio an teneantur ex responione. T. 5 c. 208 B. C.
Interrogationes pleudonem. T. 1 c. 1355 B. pleudonem appellatio unde prius dicta. Ibid. c. 1356 D.
Interrogationes admittuntur sæpe in actioribus in personam. T. 9 c. 176 D.
Interrogationibus in jure faciendis. T. 1 c. 755 C. D.
De interrogationibus in jure faciendis edictum quatenus differat ab edicto de damno infecto. T. 5 c. 630 E. & c. 640 A.
De interrogationibus, quæ fiunt in jure. T. 5 c. 758 D.
Interrogationibus in judicio fufficiunt omnimodo respondendum fit. T. 5 c. 758 D. E.
Interrogationes actiones, quæ procedebant judicium, fublatæ. T. 9 c. 176 D.
Si interrogatus in jure taceat, vel non respondeat, quid. T. 4 c. 162 D.
Interrogata quomodo desinatur. T. 9 c. 1052 C.
De interrogatione præscriptionis. T. 9 c. 1044 A. B. C.
Interruptiones. T. 8 c. 539 B.
De interruptionibus præscriptionum. T. 9 c. 1051 E. & seq.
Intervalla quæ observanda in Urbe. T. 7 c. 484 A. B.
Intervallis quæ observanda in finibus. T. 7 c. 483 E.
De intervallis legitimis potendorum ædificiorum. T. 9 c. 1179 C. D. & seq.
Ex intervallo non competere actionem, fed excepionem dari. T. 9 c. 87 A.
Ex intervallo pafta. T. 9 c. 87 A. & seq.
Intervallum quale intermitti debat in fereuda actione. T. 9 c. 1140 E.
Intervenire quis dicatur. T. 8 c. 784 D.
Intervenire pro aliis virorum est, non mulierum. Tom. 10 c. 980. D.
Interventionum genera. T. 1 c. 992 E.
Intervertio possessionis quare furtum dicatur. T. 5 c. 716 C.

Interversores, everfores, decoffores. T. 1. c. 646 C.
Interverere Deicommissum quid est. T. 4. c. 989 E.
Interverti non potest quantitas. T. 4 c. 916 B. nec incorporalia. Ibid. B.
Ex interrufrio frequentior deducitur Falcidia. T. 7. c. 1271 C.
Interrufrium quid sit. T. 5. c. 1071 D. & T. 7. c. 1271 C.
Interrufrium non potest constitui in fundo. T. 7. c. 1273 B.
Interrufrium semper est in pecunia, etiamsi post paucos dies debiti venint. T. 7 c. 1272 B.
Intellibiles qui sint. T. 1. c. 97 E. & T. 8. c. 963 D. E.
Intestati causa trahitur a causa testati. T. 4. c. 1053 A.
Intestati causa trahit causam testati, & contra. T. 4. c. 569 D.
De intestati successione. Tom. 8 c. 161 C. & feq.
Intestati hereditatem confirmat lex Cornelia. T. 8 c. 184 E.
Intestati gradus qui. T. 8 c. 198 D. olim fuere octo, hodie sunt quatuor. Ibid.
Intestati ad causam re perdita, an heres compellatur hereditatem adire. T. 10 c. 343 A.
Pro intestato qui habentur. T. 8 c. 186 E. & c. 187 A.
Ab intestato quibus datur bonorum possessio. Tom. 8 c. 161 B. & feq.
Ab intestato avunculum defunti praferri consobrino, proximitatis jure. T. 8 c. 180 E.
Ab intestato qui succedant, & qui non succedant. T. 8. c. 191 B.
Intestato qui trahit, injuriarum fit reus. T. 8 c. 539 B.
Ab intestato alio jure sunt legata, & fideicommissa, alio donationes causa mortis. T. 10 c. 497 E.
Ab intestato an competat bonorum possessio, si neque secundum tabulas, neque contra tabulas competat. T. 10 c. 772 B.
Intestatorum successio. Tom. 1 c. 454 E.
Intestatorum successio primum liberis defertur, deinde legitimis. T. 8 c. 183 D.
Intestatorum successiones. Vide, Successiones.
Intestatus, & intestatus opponuntur. T. 1 c. 176 B.
Intestatus quis dicitur. Tom. 4 c. 316 C.
Intestatus miles. Vide, Miles.
Intestatus an decessisse credatur, si qui liberis suis testamentum non reliquit. T. 5 c. 579 D.
Intestatus quidam decessit relicto filio, & uxore pregnante, quæritur, qua ex parte heres intelligatur filius. T. 7 c. 148 A.
Intestatus quis propriè dicatur. T. 8 c. 186 E.
Intributiones. T. 2 c. 670 G.
Introducere. T. 7 c. 601 B. Vide, Inducere.
Introitus quis dicatur. T. 6 c. 994 A. intrasi pœna. Ibid.
Invadere non est rapere, sed peravere rem alienam. T. 9 c. 1154. D.
Invasio ignorantem non spoliat possessione, quæ solo animo retinebatur. T. 4 c. 616 E.
De eo, qui invasit possessionem per vim ejecto possessore. T. 9 c. 1156 C. D. & feqq. tenetur in duplum. Ibidem c. 1157 A.
Invasor non tantum est malæ fidei possessor, sed etiam prædo. T. 4 c. 889 B.
Invasor omnis an sit violentus possessor. T. 9 c. 1154 E.
Invecta, & illata à conductore non esse pignori, fed hypotheca. T. 7 c. 609 B.
Invecta a colono in fundum conductum an sint pignori obligata. T. 7 c. 408 C.
Inventarii omissio non obligat milites solido erri alieno. T. 2 c. 1028 E.
Inventarii beneficia quot, & quæ. T. 8 c. 988 B.
Inventarii confectio sit sumptu hereditatis, *Elementaire fe faisit aux despens de l'heritier*. T. 9 c. 783 E.
Inventarii confectionem præcedit plerumque aditio, vel immissio. T. 9 c. 782 C.
Inventarii beneficium. T. 9 c. 782 C.
Inventarii confectio non est idonium argumentum aditæ, vel agnitæ hereditatis, vel pro heredegestionis. T. 9 c. 788 B.
Inventarii confectionem an restator possit heredi prohibere, quasi volante testatore, ut is heres, cum fecerit, fuerat omnia omnia hereditaria, live ea poffint ferre fua bona, live non, ut fufcipiat tendam fumam defuncti. T. 9 c. 784 A. B.
Ab inventarii confectione debent interpretes tutores, & curatores. T. 9 c. 569 E.
De inventarii bonorum, & inftrumentorum pupilli, feu adulti confectione. T. 9 c. 569 D. & feq.
Inventario faciendo præcipitus est annus, si heres longe abiit ab eo loco, ubi est hereditas. T. 2. c. 1035 E.
De inventario bonorum mariti a muliere confiscando post mortem mariti, &c. T. 3 c. 420 B. C.
Inventarium quo tempore heres operam det. T. 8 c. 988. B.
Inventario facto actiones, quæ heres cum defuncto habuit, non confundi. T. 7 c. 954 E.
Inventario facto heres non tenetur supra vires hereditatis. T. 9 c. 356 B.
In inventario conficiendo bonorum pupilli cautione opus est. T. 9 c. 693 B.
Ex inventario heres non tenetur ultra vires inventarii. T. 9 c. 783 C.
Inventarium quando, & coram quibus fieri debet. T. 2 c. 1025 E.
Ob inventarium non confectum heres Falcidiam amittit. Tom. 2 c. 1026 B.
Inventarium si heredes fecerint, non teneantur ultra vires hereditatis. T. 7 c. 954 E.
Quomodo fat inventarium. T. 8 c. 988 D.
Inventarium etiamsi non faciant milites, non tenentur supra vires hereditatis. T. 9 c. 784 A.
Inventarium a morte testatoris fieri potest. T. 10 c. 681 B.
Inventarium. Vide, registrum.
Inverecundus quis dicitur. T. 9 c. 716 B.
Investitæ pupillus causa cognita adrogari potest. T. 3 c. 53 B.
Investitura. T. 2 c. 1235 C.
Inteffis quis olim dicebatur. T. 6 c. 1077 C.
Inveftitura fendi quid, & quod ejusdem jus. T. 2 c. 1232 C. D.
Inveftitura duplex. T. 2 c. 1236 C.
In inveftitura facienda duo funt adhibendi patres. T. 2 c. 1237 C.
Inveftitura ei fieri non debet, qui fidelitatem facere recufat. T. 2 c. 1236 B. & c. 1238 B.
De inveftitura veteris, & novi beneficii. T. 2 c. 1235 D. E. & c. 1236 C.
De inveftitura intra annum non petita Lotharii conftitutio. Tom. 2 c. 1232 A. B.
Inveftitura de re aliena fafta. T. 2 c. 1242 A. B.
Inveftitura, & indufto corporalis non eft idem. T. 6 c. 996 C.
Inveftitura per interpofitam perfonam fieri poteft. Tom. 6c. 997 A.
Inveftitura ita tribuit, non poffeffionem. T. 6 c. 996 D. & c. 1037 D.
Inveftitura principalis domini quomodo fit. T. 9 c. 419 A.
Inveftitura quinam intereffe debeant. T. 2 c. 1301 D.
Inveftitura probatio. T. 2 c. 1284 A. B.
Inveftitura fignum annulus. Vide, Annulus.
Invita, & non confentire dicitur, qui abfens, & ignorans eft. T. 10 c. 302 A.
Invitationes mutuæ ad convivia, idcoft, *ἀλληλοφορία*. T. 3 c. 484 A.
Invitis an conditionem deteriorem facere poffint, & quando melioren. T. 4 c. 1321 E.
Invitis judices regulariter dantur. T. 5 c. 894 D.
Invitis fucceffus, quæ funt maleda, & quorum poffeta potentet. T. 10 c. 573 A.
Invitis mungitur tutela, & munus civile. T. 4 c. 808 C.
Invitis nobis etiam per fervos adquiri: quinque pene ex omnibus casibus. T. 6 c. 107 A.
Invitis qui alienare poteft, multo magis ignorantibus. T. 8 c. 673 D. & c. 762 D. & c. 855 A.
Invitis nobis ea res noftra alius retinere poffit. T. 5 c. 560 D.
Invitus non dare dare filio, invito feren dare. Tom. 1 c. 1108 D.
Invito non adquiritur hereditas, nec bonorum poffeffio, nec legatum, nec donatio. Ibidem A. B.
Invito creditore aliud pro alio folvi an poffit. T. 5 col. 304 D. E. & c. 395 E.
Invito an poffit agnofci fuus heres. T. 5 c. 542 A.
Invito beneficium non dari. Tom. 8 c. 657 C. & 738 E.
Invito an quid cuiquam adquiratur. T. 10 c. 539 B.
In invites judicii reddunter. Tom. 6 c. 340 E.
Inter invitum, & ignorantem differentia quæ. T. 4 c. 650 A.
Invitum neminem cogi agere, vel accufare quæmvis inteftatam. T. 10 c. 920 D. E.
Invitus indicium non patitur, quamdiu eft in magiftratu. Tom 4. c. 6 E.
Invitus dictitur, qui palam contradicit, vel qui tacet, qui non patiendo. T. 4 c. 185 B.
Invitus nemo jure fuo uti cogitur. T. 4 c. 22 D.
An invitus fit is, qui præcens eft, & tacet, dum fecius in re communi facit aliquid. T. 4 c. 153 A.
Invitus nemo alteri donat. Tom. 4 c. 1304 D.
Invitus nemo de domo fua extrahi debet, vel in jus vocatur. Tom. 4 c. 1304 D.
Invitus quibus casibus quis amittit, non femper & amittit ignorans. T. 4 c. 650 A.
Quis invitus quibus casibus adquirit, & ignorans adquirit. Ibidem B.
Invitus debitor creditorem mutare non cogitur, & malit ibi fuperftitem folvi a creditore. Tom. 4 c. 932 B.
Invitus teftimonium non dicit. T. 4 c. 1478 C. nec pupillis invitis teftimonium denuntiari poteft. Ibidem. item nec patronis invitis. Ibidem.
Invitus is videtur feciffe, qui mox fuftum corrigit. Tom. 4 c. 1496 A.
Invitus non recedit ab actione pignoris, quam habet in venditorem pignoris. Tom. 4 col. 932 B.
Invitus abfentem defendere non cogitur. T. 5 c. 116 D.
Invitus an jurare cogi poffit. T. 5 c. 124 C.
Invitus, & non invitus quomodo in jure differant. Tom. 7 c. 893 E.
Invitus quis intelligatur. Tom. 7 c. 140 A.
Invitus quis dicatur. T. 8 c. 742 E. & T. 10 c. 756 E.
Invitus, qui beneficium accepit, non accipere, fed parere videtur. T. 9 c. 1328 B.
Invitus dominus dicitur, qui prohibet, & palam contradicit. Tom. 9 D. c. 1799 E.
Invitus quis fit. Tom. 10 col. 409 A.
Invitus poteft exheredari, fed non poteft emancipari. T. 10 col. 550 D.
Invitus eft is, qui corrigit fuftum; non volens, qui non corrigit. T. 10 c. 573 A.
Invitus an emat, vel vendat. T. 10 c. 977 E.
Inundata a demerfis quomodo feparatur. T. 8 c. 274 B.
Inundatio quare non mutet fundi caufam. T. 8 c. 937 D.
Quatenus interfit utrum inundationes flumen agrum occupaverit, aut etiam aliove mutare inundare caperit. Tom. 8 col. 938 A.
Inutile legatum. Vide, Legatum.
Inutile teftamentum. Vide, Teftamentum.
Inutile an vitietur per vitia. Tom. 4 c. 1209 B.
Inutile an aliquando poffit effe utile. T. 9 c. 1490 B.
Inutiles ferituras quæ. T. 4 c. 895 C. Vide, Servitus.
Inutilia ab initio, poftea non convalefcere. T. 4 c. 1125 C.
De inutilibus ftipulationibus. T. 8 c. 1056 D. & feq. & T. 9 c. 1272 B. & feq.
Inutilitas. T. 2 c. 651 C.
Inutilitas nomen an fit in ufu. T. 10 c. 239 A.
Quod inutiliter cedit, poftea non convalefcit. T. 4 c. 54 C.
Inutiliter repetitur, quod non amittitur. T. 6 c. 423 E.
Inutiliter quibus donetur jure civili. T. 10 c. 1150 E.
Joanna Comitifa Flandriæ filia Balduini VIII. Tom. 6 col. 1007 C.
Joannes vidétiarii *ἀφορμὰ βραχεῖ*. T. 1 c. 895 B.
Joannes Faber notatus. T. 9 c. 1250 B.
Incandiæ calore quod fit, non eft divortium. Tom. 8 col. 684 E. & c. 777 E.
Incanus a furente tempore folum differt. T. 5 c. 556 E.
Irenæarchium elogia. Tom. 3 c. 20 B.
Irenæarchium gnomus. T. 1 col. 780 B.
Irenæarchic cur, & unde fic vocati. T. 3 c. 20 C.
Irenæarchic ut creantur. T. 2 c. 647 B.
Irregularitas per bigiimiam contrahitur. T. 6 c. 801 D.
Irreverentia parentibus, & parentis exhibita in quibus, & quomodo punitur. T. 3 c. 13 B.
Irritum teftamentum per omnia contiriuitur hereditate non adita ab herede, qui in eo fcriptus eft. T. 4 c. 1419 D.
Iturri latrones. T. 1 c. 530 D. E.
Iturri infames latrocinii. Tom. 10 c. 629 D.
Ichnidacius cur a muneribus civilibus non excufatur. Tom. 2. c. 706 E.
Idoforus fcribit, frivolum effe, cum eo animo feparantur, ut rurfus ad fe invicem reverteantur. T. 4 c. 1436 B.
Ita ut verba hæc, *quæ fepe ufitatur* in multis caffibus, modum, non conditionem facient. Tom. 4 c. 1246 C.
Ita ut hæc verba modum faciunt, non conditionem. T. 6 c. 297 C.
Italia abundat armento magis, quam pecore. T. 10 c. 871 A.
Italic regiones. T. 3 c. 35 D. E.
Italiæ regiones agroftunt infulani. T. 7 c. 138 B.
Iter quid fit. T. 1 c. 751 A.
Iter, actus, & via quid differant. T. 1 c. 75 A. B.
Iter fit plaufilis, & vehiculis. T. 3 c. 101 E.
Iter non tantum eft fervitus prædiorum rufticorum, fed & urbanorum. T. 1 c. 158 B. eft quoque iter fervitus perfonarum, live hominum. Ibidem C.
Iter, actus, & via quomodo inter fe differant. T. 5 c. 309 E.
Iter pars actus eft. T. 6 c. 371 B.
Iter, feu fpatium debitum an fit pars fepulcri, an privati juris. Tom. 3 c. 388 A.
Iter quid. T. 5 c. 1107 C.
Iter fervitus eft & rufticorum, & urbanorum prædiorum. Tom. 6 c. 1106 E.
Iter, quod plerumque fervitutibus rufticis annumeratur, urbani prædii effe poteft. Tom. 6 col. 458 D. E.
Iter ad flumen publicum an non tenendo amittatur. Tom. 7 c. 464 D.
Iter ad flumen publicum an cedi, & vindicari poffit. Tom. 7 col. 433 A. B.
Iter ad fepulcrum an adquiri, vel concedi poffit. T. 7 c. 308 B.
Iter ad fepulcrum an amittatur non utendo. T. 7 c. 464 D.
Iter alias perfonalis, alias realis fervitus eft. T. 7 c. 1024 C.
Iter alias perfonalis, alias realis fervitus eft. T. 7 c. 1024 C.
Iter aliquando urbana fervitus eft. T. 7 c. 647 B.
Iter an aliui indit. T. 7 c. 455 D.
Iter an, & quando ufucapi poffit. T. 7 c. 396 A.
Iter an plerumque fit jus perfonæ, non prædii. T. 6 c. 430 C.

Iter ad sit urbina servitus. Tom. 7 c. 391 A.
Iter cui concessum est, an possit illud lapide sternere. T. 7 col. 427 A.
Iter cui cessum, vel legatum est, an possit opus facere itineris habendi causa. T. 7 c. 300 E.
Iter cui debetur, an it possit in eo ædificare. T. 7 c. 461 C.
Iter, & actum inter quæ differentia sit. T. 7 c. 435 A.
Iter habens an possit facere possit, si locus sit palustris. T. 7 c. 390 E. & c. 391 A.
Iter habens per prædium vicini an in prædio vicini gradus, vel clivos facere possit, itineris habendi causa. T. 7 c. 419 C.
Iter habens quid facere possit. T. 7 c. 393 C.
Iter habens sella gestari, item equo vehi potest. T. 7 c. 423 C.
Iter quid sit. T. 7 c. 393 C.
Iter, vel actum habenti quæ actio detur. T. 7 c. 452 C.
Iter, & actus differunt. T. 8 c. 562 C.
Iter quo significatu. Tom. 8 c. 598 E.
Iter limitare uscapi non potest, sed neque adquiri longi temporis præscriptione. T. 10 c. 544 A.
Iteratio violatæ religionis an augeat pœnam sepulcri violati, licet sepulcra mortuorum ab alienis fœpultum, antequam cum aliquo sepulcri violati agereret, contulerit. T. 7 c. 588 C.
Iteratio, seu resumptio principii, figura rhetorica. T. 6 c. 906 B.
Iterum quos, & quas habet significationes. T. 5 c. 37 A.
Itinerarii sumptus. Tom. 9 col. 1087 D.
De itinere privato interdictum. T. 1 c. 852 E.
Itinere concesso, an aquæductus, aut pons concessus videatur. Tom. 5 c. 692 D E.
Itinere, vel actu legato, non definita pars fundi, an totus is fervitut. T. 7 c. 435 D. E.
Itinere per arborum vicinum immittentem invito facto, an licet arbores cædere, vel subducere. T. 7 c. 454 B.
Itinere faciendo verba legis restrictæ explicantur. T. 8 c. 482 B C.
Itinere ad fundum vendito, & evicto, quid sequetur. T. 10 col. 757 C.
De itiberibus publicis interdictum. T. 1 c. 850 A. B.
Itineris, actus, vie differunt quoad usum constitutum. Tom. 3 c. 657 C. D.
Itineris legati latitudo quæ, & quo constituta debeat. Tom. 7 C. 415 D. E.
Itineris [illegible] per fundum electio cujus sit. Ibidem.
Itineris, viæ, actus, aquæductus per fundum servitutem usus, vel usufructum an legari, vel constitui possit. Tom. 7 col. 1337 A. B.
Itineum cuffodit. Tom. 1 c. 970 B.
Iubernus imperio, hortatur impulsu. T. 5 c. 151 E.
Iubent ab exercitu insignia deponere, iubet imperio quoque abire. T. 4 c. 833 E.
Iubet quale verbum, & quid significet. T. 7 c. 960 E.
Iubeo est verbum directum. T. 9 c. 849 A.
Iubeo alias est precarium verbum, alias directum. T. 10 c. 685 A.
Iubeo, & volo idem funt. Tom. 10 c. 713 E.
Iubere plus est, quam imperare. T. 2 c. 536 C.
Iubere est adulationis, non imperii verbum; & verbum precarium, non directum. T. 4 c. 925 B.
Iubere, & hortari quam longe differant. T. 5 c. 151 E.
Iubere, & cogere quomodo differant. T. 5 c. 177 C.
Iubere in tiuulo *quod fussis* est periculo fuo esse velle, quod cum filio, vel servo contrahum est. T. 6 c. 96 B.
Iubere cujus est, ejus est & vetare. T. 7 c. 138 E.
Iubere est imperii mixti. Tom. 7 c. 190 A.
Iubere, & caveri nominatim jurisdictioni vindicantur. Tom. 7 c. 79 E.
Iubere non est verbum directum, sed magis precarium. T. 9 c. 1066 C.
Iubere est verbum commune fententiæ, & interlocutorii. Tom. 9 c. 1071 D.
Iubere est precarium verbum, & optatum, & monitorium. Tom. 9 c. 310 B.
Iubere possidere aliud est, aliud in possessione esse. T. 7 c. 598 D.
Iudicium aurum. Vide, Aurum.
Iudex ne novas ædificent synagogas. T. 5 c. 458. A. B.
Iudex in ordinem decurionum allegi possunt, monera civilia obire. T. 1 c. 43 D.
Iudex alienæ nationis homines circumcunctantes, si punienda. Tom. 1 c. 604 C. D.
Iudex Regno Francia expulsi a Philippo Augusto. T. 6 c. 942 B.
Iudex an possint deferri decumanus, vel alia munera publica. T. 10 c. 828 D.
Iudex de interdictis manciipii Christiani possessio. T. 10 c. 829 D.
Iudexis manent adhuc aliqua privilegia. T. 10 c. 831 A.
Iudæo si quis donaverit Christianum mancipium, an utilis donatio sit. T. 7 c. 1025 D. E.
Iudæos die Sabbati non esse convenendos. T. 1 c. 525 E.
Iudæos a rusticis, & aliis muneribus civilibus non excusari. T. 1 c. 1038 D.
Iudæorum conditio deterior, quam paganorum. T. 2 c. 46 C.
Iudæorum testimonium non recipiatur contra orthodoxos. T. 1 c. 1094 B.
Iudæorum repugnii formula qualiam fuerit. T. 1 c. 1092 C.
Iudæorum fectis non prohibetur. T. 1 c. 43 D.
Iudæorum testimonium adversus Christianos an audiendum. T. 6 c. 855 C. D.
Iudæorum collegio an legari possit. T. 7 c. 1014 A.
Iudæorum universitati an legari possit. T. 8 c. 5 E.
Iudæorum fectis non prohibetur constitutionibus Imperatorum. T. 10 c. 828 B.
Iudæorum fectis an sit legibus prohibita. T. 10 c. 830 D.
Iudex appellatione veteri Prætor dicebatur. T. 3 c. 260 E.
Iudex de præteritis, lex de futuris statuit. T. 2 c. 1069 B.
Iudex dandus quot annos natus esse debet. T. 1 c. 546 E.
Iudex detur apportionem propriam non habet. T. 3 c. 274 E.
Iudex, qui item suam facit, non proprie ex malefacto, sed quasi ex malefacto tenetur. T. 1 c. 346 C.
Iudex quandonam litem suam facit. T. 1 c. 346 C. D.
Iudex quæstionis quinam appellentur. T. 3 c. 67 D.
Iudex pro Prætore acceptus. Tom. 1 c. 1009 A.
Iudex aliquem arbitrio suo de curia liberare non potest. Tom. 2 c. 706 D.
Iudex a scripto recedere non potest. T. 2 c. 1330 A.
Iudex quando æquiratem potius, quam jus pronuntiare spectare debet. Ibidem B.
Iudex contra fententiam suam in interpretem restituit. Tom. 2 c. 1121 A. B.
Iudex in una causa jure non recusatur. T. 1 c. 882 D.
Iudex, qui Principum constitutiones negligit, lege Cornelia tenetur. T. 1 c. 1092 C.
Iudex an ad condemnandum, vel absolvendum reum fus conferre tia contenam debeat. Tom. 3 c. 343 D. E.
Iudex si item suam fecisse dicatur. T. 1 c. 887 E. & c. 888 A. B.
Iudex, qui nocentem pecunia absolverit, ut punendus. T. 1 c. 408 B. C.
Iudex, qui in hominis capit, & fortunas pecuniam accepit, ut plectendus. T. 1 c. 505 C.
Iudex quæstionis quis dicatur. T. 3 c. 455 C.
Iudex delegatus, nec imperium, nec jurisdictionem habet. T. 2 c. 1101 E.
Iudex esse potest arbiter honorarius. T. 2 c. 1123 C.
Iudex vir bonus discipanda rei causa datus. T. 1 c. 744 D.
Iudex tutelaris. T. 1 c. 496 C.
Iudex incompetens. Tom. 2 c. 498 A.
Iudex in fua causa dari, vel fieri non potest. T. 2 c. 147 E.
Iudex incompetens litis contestatione fit competens. Tom. 2 c. 154 C.
Iudex non omne quod facere potest, etiam debet. T. 4 c. 100 D.
Iudex fua officio funji, & fententiam sfere possit aliquibus absfentibus, ceteris præfentibus. T. 4 c. 882 C.
Iudex edictius quis dicitur. Tom. 4 c. 1414 C. quid differt a judice delegato. Ibidem D.
Iudex datus a Proconsule alius est, alius est legatus ab eodem datus. T. 2 c. 67 C.
Iudex delegatus. Vide, Delegatus judex.
Iudex homo fanus, qui dator a magistratu, an furore superveniente judicium solvatur. Tom. 4 c. 71 A.
Item an fuerit refte ab initio judex datus. Ibidem B.
Iudex delegatus delegare non potest. T. 4 c. 7 A.
Iudex gravem fententiam dare adversus absentem fetinate non debet. T. 4 c. 876 C.
Iudex potestatem nec augere, nec minuere potest. Tom. 4 c. 840 D.
Iudex datus aliam judicem dare nequit. T. 4 c. 7 A.
Iudex litis æstimator est. Tom. 4 c. 31 B.
Iudex quæstionis non est magistratus, licet nec judex datus. Tom. 4 c. 11 A. B.
Iudex, qui datus est alicui societati, aut addictus pro socio, & qui condemnat, fecus in usuras pretiti temporis in diem fententiæ, an possit etiam focium cogere ad cautionem interpretandam de præstandis usuris futuris post temporis judicati. T. 4 c. 48 D.
Iudex, qui a magistratu datur, non tantum dari dicitur a Jurisconsulto, fed etiam sumi. Tom. 4 c. 70 D. item addici. Ibidem.
Iudex quid est. Tom. 4 col. 245 E.
Iudex fiquid in judicando adversus legis præceptum dolo malo prætermiserit, legem offendit. T. 4 c. 100 C. D. E.
Iudex quæquid facit, jure publico facit. T. 4 c. 88 B.
Si judex fit datus a quo appellarum est, oportet redire ad eum, qui dedit. T. 4 c. 837 E.
Iudex an, & quando fumptus vitio remittere possit. Tom. 5 c. 108 A.
Iudex datus quodcunque pronuntiat, vel facit, per omnia irritum fit, si ad officium, & cognitionem ejus non pertinat. Tom. 5 c. 3 E.
Iudex competens quinam dicatur. T. 5 c. 750 D.
Iudex an per fe dominum facere possit. T. 5 c. 904 C.
Iudex an possit exigere jusjurandum ab uno e litigatribus, & quando in omnibus etiam causis hoc observare debeat, ne temere exigat jusjurandum. Tom. 5 col. 228 C.
Iudex an semper cogatur jusjurandum adferre fequi. Tom. 5 c. 381 C. an minoris reum condemnare, quam ab altore juratum fit, aut absolvere. Ibidem.
Iudex qui, & quando ex conventione litigantium detur. T. 5 c. 909 D.
Iudex an cogatur habere rationem loci, quo dari debeat. Tom. 5 c. 975 C.
Iudex, & afferor in quo differunt a magistratu. T. 6 c. 8 E.
Iudex datus. & Vicarius inter se differunt. T. 6 c. 689 D.
Iudex Ecclesiasticus de hæreditate cognoscere non potest, sed tantum de matrimonii causis. T. 6 c. 1132 D.
Iudex recusari debet ante litis contestationem, alias non admittitur recusatio. Vide, Recusatio judicis.
Iudex qua de re non potest cognoscere principaliter, potest cognoscere incidenter. Tom. 6 c. 1135 B. nisi quando principalis nuncupatio civilis est, incidens vero fofiritalis, quo casu eundem judicem habere non possit. Ibidem.
Iudex excommunicatus recusari potest. T. 6 c. 978 E.
Iudex, in re non judex recusari potest. Ibidem C.
Iudex in testimonium vocatus non potest in ea causa esse judex. T. 6 c. 866 A.
Iudex, datus in certam litem, judicem dare non potest; cognitio tantum, sive notio ei datur, datur & pronuntiatio. T. 6 c. 1 A.
Iudex datus de qua re cognoverit, de eadem etiam pronuntiare potest, & debet. Ibidem.
Iudex datus aliam judicem dare non potest. Tom. 6 c. 14 E.
Iudex datus, & in, cui mandata est jurisdictio, in quo differunt. T. 6 c. 25 D.
Iudex, qui usque ad certam summam judicare iussus est, etiam de se majori judicare potest, si inter litigatores convenit. Ibidem D E.
Iudex specialiter datus ad certam quantitatem ex consensu litigatorum, de minori summa jus dicere potest. Ibidem.
Iudex datus omnimis cognitionem, & pronuntiationem habet, pronuntiationis tamen, & fententiæ fuæ rationem non habet, & competit tantum magistratui, qui judicem dedit. Ibidem.
Iudex compromissarius. Vide, Arbiter.
Iudex, qui de crimine cognitionem habet, an possit etiam de re pecuniaria cognoscere. T. 7 col. 478 C.
Iudex pedaneus datur a magistratu ex confensu utriusque partis fine compromisso. T. 7 c. 110 B.
Iudex appellatur, quid sit. Tom. 7 c. 148 D. E.
Iudex actori incompetens, tamen eum condemnare quando possit. T. 7 c. 67 D.
Iudex datus a magistratu an finito magistratu judicare cogatur. T. 7 c. 156 D.
Iudex datus an jurisdictionem habeat. T. 7 c. 85 A.
Iudex an dare possit tutorem pupillum. T. 7 c. 60 D.
Iudex an possit multamum modum excedere. T. 7 c. 134 E.
Iudex datus a Prætore non dicitur vice Prætoris judicare. T. 7 c. 59 A.
Iudex datus an alium judicem facere possit. T. 7 c. 84 D.
Iudex datus an existimationem suæ fententiæ habeat. T. 7 c. 78 B.
Iudex an pœnam lege definitam augere, aut minuere possit. Tom. 7 c. 194 E.
Iudex aut absolvere, aut condemnare reum debet. Tom. 7 col. 67 D.
Iudex datus an, & quando cogatur judicare. T. 7 c. 166 A.
Iudex datus an fungatur vice ejus, qui dedit. T. 7 c. 136 C.
Iudex datus cognitionem habet, exsequutionem fuæ fententiæ non habet. T. 7 c. 58 D.
Iudex datus de qua re cognovit, pronuntiare etiam cogitur. T. 7 c. 94. & c. 165 A.
Iudex datus, & is, cui mandata est jurisdictio, quomodo inter se differant. T. 7 c. 84 E.
Iudex datus non jurisdictionem, sed curiæ tantum cognitionem habet. T. 7 c. 72 A.
Iudex datus a Principe pro magistratu habetur. T. 7 c. 85 B.
Iudex datus pro tempore inter negotiorum habet, non ex jure folo. T. 7 c. 59 A.
Iudex datus quando alium fubdelegare possit. T. 7 c. 85 A. B.
Iudex datus quando judicari exsequutionem habeat. Ibidem B.
Iudex datus, sive delegatus nullam habet jurisdictionem, fed cognoscit ex jussu. T. 7 c. 58 C.
Iudex datus, & is, cui mandata est jurisdictio, quanto intervallo inter se differant. T. 7 c. 84 E.
Iudex (specialis dicitur, qui datur ad diem unam. Ibidem.
Iudex de re, cujus judex est, arbitrium an suscipere possit. Tom. 7 c. 130 A.
Iudex esse an desinat, in qui dedit, si po-

si poſſea fiat privatus . Tom.7 c. 68 E.
Judex ex conſenſu partium de majori ſummæ cognoſcens, an etiam judicis requiratur conſenſus. T. 7 c. 131 A.
Judex litem ſuam faciens quid præſtet, & an infamis ſit . Tom.7 c. 141 C.
Judex a magiſtratu datus judicem dare non poteſt . T. 7 c. 83 B.
Judex, mulierem tranſeuntem ad alium forum per matrimonium, non defiuit eſſe competens . Tom. 7 c. 98 C.
Judex ordinarius pro magiſtratu, & judicium pro juriſdictione ſæpe accipiuntur. T. 7 c. 54 D.
Judex quando, & quot modis legem offendat . T. 7 c. 153 D.
Judex in actione ſinjuriarum quis non poſſit eſſe . T. 7 c. 166 D.
Judex datus an judicem dare poſſit, niſi ſit datus a Principe . Tom. 7 c. 85 A.
Judex quomodo detur. Tom. 7 c. 84 E.
Judex incompetens quivis rite inter conſentientes jus dicit . Tom. 7 c. 139 E.
Judex ſubditus qui dicatur, & an ei ad judicandum idem tempus præſcriptum videatur, quod mortuo. T. 7 c. 130 E & c. 131 A.
Judex ordinarius, & judex extraordinarius qui. T. 8 c. 1046 A.
Judex in rei vindicatione dicitur declarare ſua ſententia, cujus res ſint . T. 7 c. 481 E.
Judex arbitrarius . Tom. 8 col. 502 D.
Judex veritatem ſequatur, non ſum arbitrium . T. 8 c. 518 C.
Judex familiæ recidunde non cognoſcit de fundo communi et legati cauſa . T. 7 c. 594 D.
Judex communi dividundo de proprietate hominis, qui eſt communis, non poteſt cognoſcere . Ibidem.
Judex divifionis. T. 7 c. 530 B.
Judex quando litem ſuam faciat, quomodo teneatur, ſi perperam judicaverit . T. 8 c. 131 C.
Judex edititius quis . Tom. 9 c. 1071 A.
Judex delegatus an differat ab eo, cui mandata eſt juriſdictio. Tom.9 c. 122 D.
Judex non debet eſſe mitior lege. T. 9 c. 1111 E.
Judex ſtatuit de præteritis, lex de futuris . T. 9 c. 1 PR & c. 539 D. & c. 907 B.
Judex de qua re cognoverit, de eadem pronunciare debet . T. 9 c. 1 B.
Judex delegatus, ſive datus, ſi delegatus, quando poteſtatem amiſerit . T. 9 c. 122 A. B. & c. 1 B.
Judex quis ſit, in re ſua ſuaſione cauſa, vel ſua, vel alia cauſa . Tom. 9 c. 1083 B.
Judex alius dandus cum cauſa ex integro agitur . Tom. 9 col. 1103 A.
Judex infamis præſtet ſolidum æſtimationem litis ei, cujus intereſt. T. 9 c. 1084 A. B.
Judex hereditatis cognoſcit de incidente quæſtione ſtatus . Tom. 9 c. 170 E.
Judex poſt inquiſitionem, aut ſententiam fert, aut rem omnino ad Principem refert . Tom. 9 c. 1126 C.
Judex, qui gratia, & ambitione corruptus malle judicare, damnum pati exiſtimationis, & præſtare periculum litis ei, quem jure non condemnavit . T. 9 c. 1084 A.
Judex in quo diſtat a lege . Tom. 9 c. 907 B.
Judex datus ſententiæ ſuæ exſequutionem non habet. Tom. 9 c. 1093 D.
Judex datus, & delegatus inter ſe differunt. T. 9 c. 122 C. D.
Judex quomodo, & quando ſententiam proferre debet præſentibus partibus, vel una abſente. Tom. 9 c. 1050 C. & ſeq.
Judex, ad quem appellatum eſt, ſua ſententia definire debet, niſi, nec res ſit ſuo ſed alterius, nec turbæ negotium remittere debet ad priorem judicem. T. 9 c. 1107 C.
Judex, compellere quidem debet inducias, an ipſe jure nullum ſit. T. 9 c. 1083 D.
Judex datus a Principe, in quo differt a magiſtratu urbano, & provinciali. T. 9 c. 122 A. B.
Judex datus habet tantum cognitionem, non exſequitur ſententiam, ſed qui dedit . T. 9 c. 122 C.
Judex priuſquam damnaret reum, veſtem mutabat, prætextam ponebat. T. 9 c. 1280 B.
Judex eſt Prætor. T. 9 c. 20 B.
Judex condemnare debet in certam quantitatem, etiamſi petitio aſſiduitas ſit incerta, vel ſi egerit de incerta quantitate . T. 9 c. 1072 D. E. & ſeq.
Judex, & arbiter in quo differunt. T. 9 c. 194 C.
Judex non tantum litis impenſarum condemnationem facere debet, ſed etiam detrimentum omne. T. 9 c. 1087 C.
Judex ſive major, ſive minor, qui rem protraxit ultra triennium, mulctatur . Tom. 9 col. 140 C. & alius judex ſumendus. Ibid. quod tam fiet, ſi forte intra triennium mutetur judex. Ibidem.
Judex quando litem ſuam facit. T. 9 c. 122 B.
Judex municipalis an poſſit mittere in poſſeſſionem. T. 10 c. 386 A.
Judex datus non dicitur judicare vice Prætoris, ſed ſua. T. 10 c. 387 B.
Judex an poſſit compromiſſum recipere . T. 10 c. 398 D.
Judex compromiſſum an poſſit pulſare . T. 10 c. 399 A.
Si judex in actione de peculio, quæ filiis familias nomine infitiatur, male judicaverit, quid fiet . Tom. 10 c. 400 D.
Judex, qui contra leges judicat, litem ſuam facit . T. 10 c. 401 A B.
Judex an poſſit fieri minor viginti quinque annis . Tom. 10 col. 535 B.
Judex in eo redituranda, cavere debet dolum malum abeſſe. Tom. 10 c. 538 C.
Judex pedaneus ſententiam ſuam exſequi non poteſt. Tom. 10 c. 618 D.
Judex an poſſit cognoſcere de cauſa fiſcus. T. 10 c. 619 C.
Judex ab arbitro quomodo differat. T. 10 c. 625 D.
Judex, qui non recepit appellationem, quo caſu, & qua pœna punitur. T. 10 c. 792 C.
Judex cavere debet, ne qui ab eo appellaverit, cuſtodiæ militari tradatur. T. 10 c. 796 A.
Judex datus de jure debitoris, debet cum, qui fe debit, conſulere. T. 10 c. 794 C.
Judex datus dicitur a lege diſtare. T. 10 c. 835 C.
Judex ex relicto datus, quod quis elicuit obſcria precibus tendentibus, & falſis, an judex manetur. T. 10 c. 839 E.
Judex minor ſolet referre, quotiet aliqua litis emergit dubitatio, ad majorem judicem. T. 10 c. 864 B.
Judex an poſſit mulctam dicere ad infinitum. T. 10 c. 870 B.
Judex an poſſit remittere, vel moderari mulctam irrogatam . Ibid. C.
Judex ſæpe dat advocatum non habenti . T. 10 c. 875 B.
Judex an poſſit ſupplere ea, quæ defunt advocatis, vel partibus. T. 10 c. 881 B.
Judex datus, vel delegatus an deſit ſententiam . T. 10 c. 959 A.
Judex eſt juris diſceptator. Tom. 10 c. 917 A.
Judex datus a Principe an habeat exſequutionem ſuæ ſententiæ. T. 10 c. 919 C.
Judex non jure datur in re propria. Ibid. D.
Judex heres inſtitutus ab uno litigatoribus, lite non decidit moriente, an judex remaneat . Tom. 10 c. 919 D.
Judex an poſſit duas quæſtiones ſimul, & eodem judicio dirimere T. 10 c. 931 A. B.
Judex quid ſuſpectus non poteſt recuſari, niſi ante litem contestatam . T. 10 c. 932 D. E.
Judex non ſedet legitime, niſi pro tribunali. T. 10 c. 932 E.
Judex incompetens quibus cauſis fiat competens . Tom. 10 c. 935 B. C.
Judex non interpretes doli mali, & bona fidei. T. 10 c. 1003 B.
Ne quis interpretes judices de eadem re. T. 9 c. 1006 E.
Judex officium eſt, ac contra leges, aut mores jus dicat . T. 1 c. 282 A. B.
Judex delegati diſta ſententia, ſi mitur officium. T. 1 c. 999 D.
Judicis arbitrio quod committitur, neceſſitati non ſubjicitur juris. T. 1 c. 1286 C.
Judicis eſt in officio, ut loci, ac temporis habeat rationem . Tom. 1 c. 1279 E.
Judicis comminatio non eſt ſententia. T. 1 c. 505 C.
Judicis, vel Prætoris officium an ſit merum. T. 1 c. 109 D E.
An in judicis potteſtate ſit auctoritas juris. T. 4 c. 849 C.
Judicis non quidquid poteſtati permittitur, id ſubjicitur juris neceſſitati. T. 4 c. 100 C. D.
Judicis officium tantum proficit, quantum ſtipulationes. T. 4 c. 214 B.
Judicis nullum eſt officium poſt condemnationem. Tom. 4 col. 57 A.
Judicis præſentia, vel ſcientia neceſſaria non eſt in addicendo . T. 4 c. 79 D.
Judicis arbitrium. Vide, Arbitrium judicis.
Judicis dandi licentia eſt pars juriſdictionis. T. 4 c. 6 E.
Judicis officium in quonam conſiſtat. T. 5 c. 994 C.
Judicis an ſit aliqua poteſtas in ſtricto judicio . Tom. 5 col. 466 B.
Judicis pro tribunali ſedentis, & de plano ad judicium ſtantis, quæ differentia. T. 5 c. 86 D.
Judicis ſententia juſtiandum ſequi debet. T. 5 c. 153 A.
Judicis arbitrio in actione de eo, quod certo loco, interdum vel plura, vel minora condemnatur res. T. 5 c. 401 E.
Judicis unus teſtimonio ſides non adhibenda. T. 6 c. 298 A.
Judicis ab Epiſcopo delegati appellatio ad ſupum Epiſcopum devolvitur. T. 6 c. 298 D.
Judicis fecularis deſidia cauſam transfert ad forum Eccleſiaſticum. T. 6 c. 784 C.
Judicis dandi licentia pars eſt juriſdictionis, ſive imperii mixti, quod ei mandatum eſt. T. 6 c. 24 E. & c. 25 A.
Judicis poteſtati permittitur, quod & permittitur litigatori. T. 6 c. 43 D.
Non quidquid judicis poteſtati permittitur, id ſubjicitur juris neceſſitati. Ibidem.
Judicis adeundi varii modi. Tom. 7 c. 84 A.
Judicis dati cognitio an exſequutionem habeat. T. 7 c. 58 C.
Judicis datus ad quem pertinear. T. 7 c. 84 D.
Judicis datus pars eſt juriſdictionis urbanæ. T. 7 c. 85 B.
Judicis imprudentia quomodo puniatur. T. 7 c. 106 B.
Judicis competentia conſenſus, ut jus dicat, an exigatur . Tom. 7 c. 139 E.
Judicis dati longe alia eſt ratio, quam ex mandato jus dicentis. A. T. 7 c. 84 C.
Judicis meus an potius ſpectetur, quam verborum ſubtilitas, & proprietas. T. 7 c. 154 E.
Judicis, ſi ei præſcriptum tempus conſenſu partium prorogatum ſit, ita veniatur in hoc caſu requiratur conſenſus. T. 7 c. 130 D. E.
De judicis officio, & adversus quem in actione agi competat, & quod pertineat ad officium judicis . Tom. 7 col. 154 B. & ſeq. ubi ad 181 & c. 205 A. & ſeq. uſq. ad 300.
De judicis officio ſententia generalis. T. 7 c. 595 D.
De judicis officio in familiæ erciſcundæ ratione . T. 7 c. 493 A. B.
Judicis dandi licentia Prætor ex lege, non vi magiſtratus habet. Tom. 7 c. 55 A.
Judicis eſt ſtatuere, an ſua ſit juriſdictio, nec ne, cum præſcriptio fori oppoſitur. T. 9 c. 1083 B.
Judicis mens, ſive cauſidicis. Tom. 9 c. 141 B.
Judicis dandi poteſtas eſt pars juriſdictionis magiſtratus. T. 9 c. 1082 C.
Judicis programma. Vide, Programma.
De his, qui propter judicis mortem non appellaverunt. Tom. 9 c. 1124 C. D.
Judicis dati recuſatio. T. 9 c. 1126 D.
Judicis recuſatio . Vide , Recuſatio.
Ad judicis officium pertinet explorare ætatem, per quae probetur, quanti ſit in bonis. T. 9 c. 6 C.
Judicis quibus res, aut voluntatem non eſt pro ſententia. T. 9 c. 1009 A. B.
De judicis pœna, qui male judicavit. T. 9 c. 1083 D E.
Judicis epiſtola non eſt ſententia. Vide , Epiſtola.
Judicis vocem , pacifici ſuadentis, permittere item non poſſe, Tom. 9 c. 1066 D.
Judicis eſt ſedere , advocati ſtare. T. 10 c. 899 A.
Judicis datio unde competat Legato Procuratoris . Tom. 10 col. 94 D. E.
Judicis poteſtas eſt operam dare. T. 10 c. 401 C.
Judicis officium ſervit actioni . Tom. 10 col. 647 D.
Judicis nomen late patet , arbitri non item . T. 10 c. 706 C.
Judicis ordinarii adſeſſor , & advocatus ſimul an quis eſſe poſſit. T. 10 c. 899 B.
Judicis nomen eſt generale. Tom. 10 c. 866 D.
Judicis pedanei dandi licentia eſt pars juriſdictionis. T. 10 c. 918 D. E. c. 919 C.
Judicis cum quo compellatur. T. 10 c. 861 B. & c. 924 D.
Judicis officium tantum poſit in actionibus bonæ fidei, quantum ſtipulatio in ſtrictis. T. 10 c. 1027 A.
Judici, a quo appellatur, qui convitiatur, infamis ſit. Tom. 1 c. 475 B.
An ſemper judici teneatur injuriarum ut, qui eventum ſententiæ ita vendiant. Tom. 3 c. 575 B. C.
Judici dato in litem certam non citatur nec in actione poteſtate ſit, cognitionem, five notio. T. 6 c. 25 A.
Non omnis, quæ judici permittuntur, index eſſere cogitur . T. 6 c. 3 E.
Judici ſecundo an ex integro tempora denur, quanta fuere præſcripta defuncto judici . Tom. 7 c. 130 E.
Judici in fide teſtium examinanda, quæ ſpectanda. T. 7 c. 284 A.
Judici pertinet non difficile eſt. Tom. 7 c. 876 B.
Judici incompetenti cum partes ſe ſubiciunt, non eſt ejus judicis neceſſarius conſenſus . Tom. 7 c. 129 E.
Judici an impedimentum afferat excitata. T. 10 c. 391 D.
Judicum parer filium, & filius patrem in negotiis privatis habere poteſt. T. 1 c. 1238 C.
Judicum qui corrumpi, omittere dicitur inquiſitionem cauſæ. T. 3 c. 144 E.
Judicum incompetentem privatorum conſenſus competentem facit. T. 1 c. 1284 A.
Judicum dati poſſe puberem annorum 13 minorem. T. 3 c. 604 A.
Inter judicem, & legem quod eſt diſcrimen. T. 4 c. 49 D.
Judicem non facit, qui ipſe judicare non poteſt. T. 4 c. 879 D.
Ad judicem, ſeu arbitrum res tranſactione finita nihil pertinet. T. 4 c. 879 E.
Judicem non facit privatorum conſenſus. T. 6 c. 15 E.
Ad judicem olim iuviti rapiebantur, trahebantur, agebanturque. T. 6 c. 340 E.
Judicem adſcivere ad dare . Tom. 7 c. 140 B.
In judicum conſenſuſ qui videntur. T. 7 c. 139 C. D.
Judicem dare , jubere judicare, & judicare qui poſſint . Tom. 7 c. 94 A.

Judi-

Judicem dare est jurisdictionis. T. 7 c. 139 C.
Judicem dare quis possit. Ibidem A.
Judicem provocare qui dicantur. T. 7 c. 955 E.
Inter judicem datum, & eum, cui mandata est jurisdictio, quæ differentia. T. 7 c. 140 A.
Inter judicem delegatum, & eum, cui mandata est jurisdictio, differentia est. T. 7 c. 61 B.
Judicem esse parti an liceat in re filii, & quando. Tom. 7 col. 91 B.
Judicem competentem eum fieri ex consensu litigantium, qui ex ordine est incompetens, dummodo jurisdictionem habeat. T. 7 c. 139 D.
Judicem ultra id, quod in judicium deducitur est, potestatem suam exercere non posse. Tom. 7 c. 594 D.
Judicem Proconsul lege dat. Tom. 7 c. 55 A.
Judicem sacerdotum, vel adversorum, casui cadit. T. 9 c. 1084 B.
Judicem facere legis est, aut magistratus, non privatorum hominum. T. 9 c. 1082 E.
Judicem accipiebant adversus reum. T. 9 c. 113 B.
Judicem non tantum de re principali, sed etiam de fructibus ejus rei, & litium expensis sententiam proferre debere. T. 9 c. 1086 A & seq.
Judicem alium quibus casibus fumi necesse est. T. 9 c. 140 C.
De eo, qui judicem data pecunia corrupit, ut prævaricaretur, ut colluforie causam agere, & se vinci patiretur. Tom. 9 col. 1084 B.
Judicem dare jurisdictionis est. T. 10 c. 385 D.
Judicem ad fatisfiendum adducere est rem probare argumentis. T. 10 c. 411 A.
Judicem minorem fiquis pro majori appellverit, an ei nocet. T. 10 c. 792 D.
Judicem dare an sit jurisdictionis. T. 10 c. 805 D.
Per judicem fit hæreditas, quod jure fuo potest fieri. Tom. 10 c. 888 A.
A judice poena mitior indicta ei, cui lex graviorem poenam infligit. T. 4 c. 848 C.
A judice datos, qui dedit judicem, appellare. T. 7 c. 59 B.
Judice dato uni ex litigatoribus hæredes exhibere, an judicium folvatur. T. 7 c. 143 A.
A judice, quem dedit judex datus a Principe, ipse appellatur, non Princeps. T. 7 c. 81 B.
De judice, qui moriam judicis affert, per quem fit, ut causa civilis intra triennium non cuperdatur. T. 9 c. 140 B.
Si a judice non comparuit judicatum esse dicatur. T. 9 c. 1081 B. & seq.
A judice dato appellatur ad eum, qui dedit. T. 14 c. 570 C. D.
A quo judice qui appellavit, an apud eundem judicem eandem causam agere cogatur. Tom. 10 c. 801 E.
A judice minori appellatur ad majorem, non autem a pari ad parem. T. 10 c. 791 D.
Judices dati non jurisdictionem, sed cognitionem habent. T. 7 col. 58 E.
Judices dares inter, & jurisdictionem mandatam habentes est maximum interveniam. T. 7 col. 85 E.
Judices olim in singulos annos fiebatos dates fuisse. Tom. 7 c. 148 B.
Judices pedanei, & judices delegati qui fint. T. 7 c. 85 E.
Judices qui dari, & qui non dari possint. T. 7 c. 140 A. B.
Judices delegati. T. 7 c. 144 E.
Judices ordinarii qui dicuntur. T. 7 c. 106 C.
Judices pedanei tenentur lege Julia de repetundis. T. 7 c. 145 D.
Judices quomodo eligebantur. T. 7 c. 144 B.
Judices compromissarii. Ibidem.
Judices pedaneis qui. T. 7 c. 140 E.
Judices fatisfiis, & litibus dabantur. Ibidem.
Judices majores celerrime lites terminare debent. T. 7 c. 127 E.
Judices an mutari possint. T. 7 c. 140 C.
Judices extraordinarii qui. Tom. 7 c. 144 E.
Judices delegati sententiarum fuarum expositionem non habent. T. 7 c. 1121 D.
Judices Proconsulum ordinarii qui. T. 7 c. 106 C.
Judices, qui aliqua lege confirmantur. T. 7 c. 144 E.
Judices qui recusari non possunt. T. 7 c. 1070 E.
Judices delegati quod tempus habent ad judicandum. T. 7 c. 140 C. D.
Judices dati quod tempus habent ad judicandum. Ibidem D.
Judices fatisfiis sententiis parum olim expirabant. T. 7 col. 1079 B.
Judices cujusmodo ordinis dari Urbani magistratus. T. 10 c. 400 B.
Judices fatisfiis in affinibus fitidis, arbitri in bonæ fidei. T. 10 c. 514 C.
Judices a litigatoribus horis pomeridianis non debent adiri. T. 10 c. 575 B.
Judices dantur a magistratibus. T. 10 c. 794 A.
Judices dati an possint alium judicem dare. Ibidem.
Judices ab interpretationibus jurisconsultorum, qui ab Imperatoribus potestatem concedendi juris acceperant, olim recedere non poterant. Tom. 10 col. 835 D.
Judices civiles quinam fint. Tom. 10 c. 893 D. E.
Judices, qui temere edixerunt multieres e domo, habentur inter maximos reos criminum capitalium. T. 10 c. 803 B.
Judices Provinciarum, cujuscumque ordinis fint, pretorium in Provinciis fibi debent componere, & fuis fumptibus habitationem in Ærarie necessitatem, & cetera. Ibidem C.
Judices magistratus perfonafti administrationem in locis per quinquagiata dies debere morari. T. 10 c. 864 A.
Judices fui cojam in publico debeant facere, ut cum eis fit civiliter experiendi facultas cuilibet. T. 10 c. 865 C.
Judices non nodo, fed & affessores, concilliatii, & domestici eorum quinquagiata diebus debent remanere in Provincia. Tom. 10 c. 885 E.
Judices an possint pofluitare. T. 10 c. 892 A.
Judices olim foliti debitum laudem reddere advocatis, civiliter, vel criminaliter agentibus causam alienam. T. 10 c. 888 D.
Judices delegati an possint fobdelegare, & arbitros dare. T. 10 c. 914 E.
Judices romani jutis disputatores. T. 10 c. 912 A.
Judices dati nec forum, nec jurisdictionem habent. Tom. 10 c. 924 D.
Judicum contractus prohibiti. T. 2 c. 88 C.
Judices alii civiles, alii militares. T. 2 c. 81 C.
Judicum nomen generale est. Tom. 2 c. 1119 C. A. B. T. 7 c. 128 E.
Judicum, & arbitrorum differentia. T. 1 c. 249 B.
Judicum civilium divisio. Tom. 2 c. 1081 D.
De judicum partibus fententiis. T. 3 c. 274 D. E.
De judicum refutatione. T. 3 c. 233 D.
De judicum diversis partibus, vel impartibus fententiis. T. 3 c. 300 B.
Judicum, & reorum commune est lege agere. T. 4 c. 747 B.
Judicum, & reorum commune verbum est disputare. Tom. 4 c. 743 E.
Judicum fatisfium. Vide, Fatisum judicum.
Judicum tria genera. T. 6 c. 931 D.
Ordinarii, delegati, & compromissarii. Ibidem.
Judicum appellationes continentur & in, qui sententiam, aut jurisdictionem habent, & compromissarii arbitri. T. 7 c. 139 A.
Judicum datio recte tributur mixto imperio. T. 7 c. 60 A.
Judicum appellationes quæ continentur. T. 7 c. 138 E.
Judicum poena, qui moram judicis adferunt. T. 9 c. 140 B.
De judicum recusationibus. Tom. 9 c. 147 A. & seq.
Ex judicum percepitis, vel justionibus jura nascuntur. Tom. 9 c. 1154 B.
Judicum omnium tam civilium, quam militarium, quæ ad communia. Tom. 10 col. 863 A. & seq.
Judicum domesticis an præbenatur annona, & filatura de publico. & an commoniter referantur in hæreticum, & inventarium Principis. T. 10 c. 868 A.
Judicum est titulus affigere penalis in fiscum redactis. T. 10 col. 889 A.
Judicibus vitiliates expensæ debentur. T. 6 c. 970 D.
Judicibus delegatis tempus præfcriptum numeratur a die, quo mandatum acceperint. Tom. 6 c. 937 D. E.
De judicibus, qui apostolorum opiam non fatiunt. Tom. 9 c. 1106 B.
Judicibus cribis non licet consilcere fine justu Principis. T. 9 c. 1481 A. B.
Omnibus judicibus poenas indictiis. Ne irregare non licet, etiamsi pene fint legitimæ, & receptæ. Ibidem A.
Judicibus prædaris interdom permissum est multdam dicere. T. 10 c. 500 A.
Judicibus datis an fit jus pignoris capiundi. Tom. 10 col. 507 D. & c. 514 B.
Judicandi necessitatem quoranam fint. T. 5 c. 994 E.
Judicandi munus, munus publicum est. T. 7 c. 65 B.
Judicandi potestatem habens, judicati executionem non habeat. Ibidem A. B. an ibi judicare possit. Ibidem B.
A judicante vice Prætoris an appellatur Prætor, vel alius, qui minus imperium habet. Tom. 7 c. 59 A.
Judicare multam. Tom. 3 col. 302 C.
Qui judicare non potest, judicem non fatit. T. 4 c. 877 D.
Judicare publicum munus est. Tom. 7 c. 94 A.
Judicare munus publicum est, fiscus & jus dicere. T. 7 c. 91 A.
Judicate, vel ius dicere fibi ereno debet. T. 7 c. 90 E.
Judicare quis, jubere possit, licet, jubdicem dare. T. 7 c. 139 A.
Judicare qui jubere possint, & qui judicem datum jubeant operam dare. T. 7 c. 68 B.
Qui judicare fiscum vice fiera. T. 7 c. 1109 D.
Judicare intra certum tempus fi quis fit jussus, id præcepta poterit, fi etiam accedat judicis confensus. T. 10 c. 397 E.
Judicata res tantum inter præfentes venit. T. 1 c. 450 D.
Judicata res inter alios, aliis non proficit. T. 4 c. 884 C.
Judicata res inter alios aliis nocet, & quando non. T. 4 c. 569 B. C. & seq.
Judicata res ab Episcopis ad effectum perducitur a præsidibus, eorumque apparitoribus. T. 4 c. 838 A.
Judicata res. Vide, Res judicata.
Res judicata non tantum non obest alteri, fed etiam non prodest. T. 10 c. 797 A.
Res judicata quanam dicatur. T. 10 c. 1081 B.
Rei judicatæ exceptio. Vide, Exceptio rei judicatæ.
Judicatæ rei an res auctoritas sit, quam jurisjurandi. Tom. 8 c. 155 D.
Judicatum reum quinam magistratus fatiunt. Tom. 1 c. 475 E. & c. 476 A.
Judicati bona capi, & diffrahi possfunt. T. 1 c. 476 D.
Judicati facienti tempus 30 dies, hodie duo menses. Tom. 3 col. 86 A.
Judicati actio est exfequutio judicati. T. 4 c. 915 A.
Judicati caufa, olim indicatione exercebat in duplum. T. 4 col. 1199 B.
Judicati actio quæ fit. T. 7 c. 1418 E.
Judicati actio fiquis fe liti alienæ obtulerit, eamque egit tot mensibus, datur in eum, qui defenditur. T. 7 c. 1418 C.
Judicati actio in condemnatos ex edicto peremptorio an, & cui judicatur. T. 7 c. 166 B.
Judicati actio. Vide, Actio judicati.
Judicati caufa pignori non capiuntur annua falaria, & stipendia militum, & cur. T. 9 c. 1093 B.
Judicati caufa primum capiuntur mobilia, tum immobilia, deinde nomina. T. 9 c. 1242 B.
Judicati exfequendi ordo legitimus bodie non observatur. Tom. 9 c. 1093 B.
In judicati caufa fi pignus capiunt non fatis. T. 4 c. 877 D.
Judicati, & consilii caufa eadem est. T. 9 c. 1081 E.
Judicati clione novatur prior contractus, prior obligatio. Tom. 9 c. 1118 B.
In judicati caufa quæ res capi possfunt. T. 9 c. 1093 B.
Judicatis, & consiliis eadem tempora ad solvendum dari. Tom. 7 c. 156 A.
Pro judicato est, quod est juratum. T. 6 c. 47 E.
Judicato, & condemnatione non judicio

Q 5

Judicia fieri novationem. Tom.9 c. 115 A. B. C.
Judicato non constituuntur duo rei debendi, quia sententia fertur in personas. T.9 c. 109 F.
Judicatum litium finis est. Tom. 1 c. 1009 A.
De judicatum solvi satisdatione. T.3 c. 184 C.
Judicatum solvi. T. 1 c. 865 C.
Judicatum efficiuntur appellationes. T. 1 c. 881 D.
Judicatum quomodo exequatur officio judicis appellantis. Tom.4 c. 858 B.
Judicatum nisi exigit praestantiam omnium, ad quos res pertinet. T. 4 c. 881 C.
Judicatum est pars juris, ut Rhetores ajunt. T. 4 c. 394 D.
Judicatum solvi satisdatio. Vide, Satisdatio.
Judicatum solvi caution que est. T. 4 c. 19 B. & est realis. Ibidem.
Judicatum solvi stipulatio. Vide, Stipulatio judicatum solvi.
Judicatum adversus Sidesufforen exfrequendum. T. 6 c. 383 B.
Judicatum solvi cautio. Tom. 6 c. 8 C. D. E. Vide, Satisdatio.
Judicatum solvi satisfiare debere causa cognita. T. 6 c. 45 E.
Judicatum solvi satisdatio. Tom. 6 c. 335 D.
Judicatum solvi satisfiatio quando, & a quo praestari debeat. Tom.7 c. 116 C. D.
Judicatum solvi cautio a quo non praestari debeat. Ibidem.
Judicatum solvi quis satisfiet. T. 7 c. 164 B.
Judicatum solvi quid se fieri consulas habere. T. 8 c. 540 D.
Si judicatum esse dicatur a judice non competenti. Tom. 9 c. 1081 B. & seq.
Judicatum inter alios an noceat. T. 10 c. 796 E.
Judicia omnia utrum dari, aut esse debeant absolutoria. Tom. 1 c. 377 D.
Judicia publica capitalia, vel non capitalia. T. 1 c. 740 B.
Judicia omnia hodie ut extraordinaria. Tom. 1 c. 285 E. & c. 286 A.
Judicia publica alia civilia, alia criminalia. T. 1 c. 391 A.
Judicia publica unde nomen habent. Ibidem.
Judicia publica utrum alio morebo indiminuta, quam privata. T. 1 c. 390 B.
Judicia privata fuere unum judicium habere videbantur. Tom. 1 c. 364 C.
Judicia civilia eadem sunt inferiorum. T. 1 c. 392 B.
Judicia dicta. T. 1 c. 1207 A. B.
Judicia publica quinque. T. 3 c. 226 A.
Judicia publica non dicuntur quibus pertinent. T. 1 c. 223 C. D.
Judicia fieri possunt quae fieri non possunt. T. 1 c. 1008 D.
Judicia extraordinaria cligentes ordinario judicio decidimus. Tom.4 c. 284 B.
Omnia judicia fuit hodie extraordinaria. T. 4 c. 1447 D. E. non tamen ordinaria, solemnia, formularia fuit sublata. Ibidem C.
Inter judicia bonae fidei, & stricta differentia quae. T. 4 c. 211 C. ratio diversitatis quae est. Ibidem C.
Judicia, & contractus in quo differunt. T. 4 c. 100 D.
Judicia aut sunt generalia, aut specialia: specialia, quibus agitur de re singulari, de domine, de summa certa. Tom. 4 c. 273 D. generalia sunt, in quibus venit universitas bonorum, ut actio pro socio, actio negotiorum gestorum, actio tutelae. Ibidem.
Judicia publica ex legibus veniunt, & quoniam ita fit leges. Tom.4 c. 844 B.
Judicia bonae fidei, & judicia arbitraria in quo differunt. Tom. 4 c. 378 B.
Judicia bonae fidei. T. 4 c. 573 C.
Judicia arbitraria. Ibidem.
Judicia omnia fuere hodie extraordinaria. T. 4 c. 284 B. & c. 656 C. & T. 7 c. 134 E. & T. 9 c. 1070 E. & T. 10 c. 59. D.
Judicia bonae fidei. Vide, Bona fidei judicia.
Judicia non capitalia quinam sint. T. 5 c. 205 C.
Judicia centumvirialia quinam sint. T. 5 c. 211 E.
Judicia recuperatoria quae sint. Ibidem.
Judicia capitalia quae sint, & quare ita dicantur. Tom. 5 col. 205 A. E.
Judicia redduntur in invitum. T. 5 c. 825 C.
Judicia publica, sub quibus crimen penalitatis, vel de re publica continetur adhiq, an omnia fiat finota. T. 5 c. 887 B.
Judicia, in quibus damni ratio habetur, ad quos pertinent. Tom. 5 c. 689 E. & 690 A.
Judicia a quo competit fieri fori extraordinaria. Tom. 5 col. 205 A.
Judicia privata, & publica quando, & quomodo ex causis commiscentur. T. 5 c. 575 C. & seq.
Judicia penalia quinam sint, & cuiadentur. T. 5 c. 85 D. E.
Judicia famosa quae sint, & quae non sint. T. 5 c. 1165 D.
Judicia summae existimationis quae dicuntur. Ibidem D. E.
Judicia reddunt in invitos. Tom.6 c. 340 E. & c. 468 C.
Judicia omnia extraordinaria posita in arbitrio magistratus. Tom.6 c. 5 D.
Judicia, & contractus in quo differant in oratione ambigua. Tom.6 c. 1240 D. E.
Judicia quae. T. 6 c. 765 A.
Judicia bonae fidei generalia, & specialia quae sint. Tom.7 col. 153 E.
Judicia duplicia quae sint, & cur ita vocentur. Tom.7 col. 140 C.
Judicia liberalia quae sint, & quando differantur. T.7 c. 138 E. & c. 150 A.
Judicia, quibus infant reciprocae vindicationes, & reciprocae praestationes. T.7 c. 483 A.
Judicia vocantur dilectationes, quae fiunt apud judices, & adiciuntur introductis litigatoribus, aut procuratoribus eorum. Tom.7 c. 128 A.
Judicia omnia fuit abolutoria, vel iniuste actiore. Tom. 7 col. 571 A.
Judicia incipiunt a contestatione litis, & durant usque ad sententiam. T.7 c. 128 A.
Judicia duplicia, & quadruplicia quid. T.7 c. 1326 B.
Judicia publica per quadriam res ordinentur. T. 8 c. 1131 C. D.
Judicia famosa majora fuit non famosis, quae paria. Tom.8 c. 908 C. & c. 815 D.
Judicia minora quae sint. T.8 c.908 C. & c. 815 D.
Judicia privata quae dicuntur. T. 9 c. 1457 B.
Judicia centumvirialia sunt judicia de petitione hereditatis. Tom. 9 c. 1791 E. & c. 1820 A.
Judicia criminalia olim exercebantur silentiter, ritus eorum idiotorum exercendorum non observatur. T. 9 c. 1143 B.
Judicia plura cum inter dissoncurrant, & verumtar, criminale judicium praefertur civili, perfectiorum praetoria, minus quaestio minori. Tom. 9 col. 988 E.
Judicia moriendum ultima. Vide, Ultima judicia.
Judicia civilia, & extraordinaria multum inter se differunt. Tom.9 c. 1457 A. B. & seq.
Judicia omnia hodie ciffe extraordinaria. T. 9 c. 1141 C. D.
Judicia privata unum plerumque habent judicem multos, & adversis formulas. T. 9 c. 1141 C.
Judicia an fint difceptationes judiciorum, vel realium, vel personalium. T. 10 c. 1 A. D.
Judicia appellantur difceptationes, quae fiunt apud judices, & adiciuntur introductis litigatoribus. T. 10 c. 397 C.
Judicia duplicia quae dicantur. T. 10 c. 414 A.
Judicia simplicia quae sint, & an possint esse duplicia. T. 10 c. 414 B. C.
Judicia omnia dicitur pari jure non consortur. T. 10 c. 833 E.
Judicia, & jura difceptationes, in litibus idem funt. Tom. 10 c. 837 A.
Judicia ex publicis confient. Tom. 10 c. 921 D.
Judiciale juriurandum. Tom. 9 c. 186 A. Vide, Juriurandum judiciale.
Judiciale quidnam fit. T. 10 c. 418 E.
Judiciales stipulationes quinam fint. T. 8 c. 1054 E.
Judicialia testimonia. T. 9 c. 281 A. Vide, Testimonia litis.
Judicialia acta quae fint. T. 6 c. 847 E.
Judicii initium est contestatio litis, finis praestania, sive res. Tom. 1 c. 744 D.
Judicii accepti tempus spectari, non delicti. T. 3 c. 276 E.
Judicii contestatione etiam privata dari. T. 3 c. 455 C.
De judicii mutandi causa alienatione facta. T. 1 c. 741 A.
Judicia mutatio non facit aliam causam. T. 6 c. 864 D.
Judicii publici cognitio, quaelio exercitio, & executio non ad jurisdictionis. T. 3 c. 455 C.
Judicii translatio quando fit. T. 1 c. 901 A.
Judicii translatio datur extraneo heredi. T. 4 c. 601 A. B.
Judicii publici exercitio aliud est aliud merum imperium. Tom. 4 c. 11 C.
In judicii constitutione est forma quoddam, & species judicii. T. 6 c. 370 B.
Judicii dies differitur morbo fontico. T. 6 c. 17 C.
Judicii publici exercitium cui permittatur. T. 7 c. 251 C.
Judicii finis, & extrema linea est exequatio. T. 7 c. 98 C.
Judicii finis, & extrema linea quae fit. Ibid.
Judicii liberalis perrogativa quae. T. 6 c. 988 E. & c. 989 A.
Judicii initium est litis contestatio, non in jus vocatio. T. 9 c. 113 A.
A judicii observatione relaxabitur reus. T. 9 c. 143 A.
Judicii finis est res judicata. T. 9 c. 113 B. & c. 120 C. Ibid.
Judicii res plenior est, quam arbitrium nomen. T. 10 c. 165
Judicia publica cognitio, & exercitio publica an sit jurisdictionis. T. 10 c. 880 D.
In judicii arbitrariis quarum rerum habetur ratio. T. 1 c. 1280 B.
Judicii privatis dirimendis curionjora fiet tempora praefinita, quam publicis. T. 3 c. 409 D. E.
De judicii centumvirialibus. T. 3 c. 374 D. E.
De judiciis omnibus. T. 1 c. 372 B.
Non omne, quod in judiciis acedere potest, arbitrio judicis quoque detebitur, & ei in obligatione. T. 4 c. 100 D.
In judiciis bonae fidei officium judicis est latissimum, non in arbitrium. T. 4 c. 938 B.
In judiciis bonae fidei tacite inesse doli exceptio. T. 4 c. 374 B.
In judiciis extraordinariis formulae non observantur. T. 4 c. 1447 C.
In judiciis communibus familiae erciscundae, & communi dividundo singuli coheredes quare procuratorem dare tenentur. T. 5 c. 111 E. & c. 113 A.
In judiciis publicis melior est condatio flaviciuri, quam servi. T. 5 c. 1200 E. in privatis judiciis eodem iure fient. Ibid.
In judiciis familiae erciscundae, & communi dividundo utraque pars jus obtinet, & rei habet. Tom. 6 342 C.
In judiciis familiae erciscundae, & communi dividundo affimari res universas. T. 6 c. 485 A.
In judiciis familiae erciscundae qui reus est, etiam actor est. Tom.6 c. 40 E.
In judiciis secundum eum fit interpretatio, qui adversus stipulatur. T. 6 c. 342 D. in contractibus contra eum, qui ambiguo loquitur. Ibid.
In judiciis strictis judicis officium non est simplere omnibus allegationes, defensiones, & exceptiones. T. 6 c. 225 A. B.
In judiciis periculum triplex ratio. T. 6 c. 765 A.
Judicii bonae fidei pacta in continenti facta sunt, & quomodo fint. T. 7 c. 97 D.
A judicii fidei jusis bonae fidei judicis diffunt. T. 8 c. 470 E. & c. 758 D.
De judicia in ædilis Praetoris quidam fcriptum putant fuisse de vindiciis, fed male. Tom. 7 c. 128 B.
De judiciis publicis, & privatis. T. 9 c. 1455 D. E. & seq. quid continent. Ibid. F.
De judiciis privatis, quae ex maleficiis oriuntur. T. 9 c. 1457 B. & seq.
De judiciis testatis. T. 9 c. 590 B. & seq.
De judicio possessorio. T. 9 c. 1165 A. & seq.
De contractu judicio tutelae. Tom. 9 c. 601 A. B. & seq.
Judicio fiduciario. Vide, Stipulatio fiduciaria.
De judicio tutelae contrario, quod tutori in pupillum datur finita tutela. T. 9 c. 601 B.
An judicio civili fieri convenire, & convenirri possit. T. 9 c. 124 C.
In judicio bonae fidei nimia est licentia. T. 9 c. 1351 B.
Vide, Bona fidei judicia.
In judicia commodari, & pigneratitio venit quidem culpa, fed non eodem modo in utroque aestimatur. T. 10 c. 428 D.
In judiciis quotiies plures quaestiones veriantur, quid agendum. T. 10 c. 921 A.
De judicio Epistolorum. Tom. 3 c. 491 C. D.
Judicio filii cautio est perfonalis. T. 4 c. 10 B.
Judicio communi quinam res, & an impendie quoque veniant. Tom. 5 c. 907 A. B.
Judicio de peculio an egisse dicatur. T. 5 c. 443 B.
Judicio filii per quae impediri quis possit. T. 5 c. 815 A. B.
Judicia, quae quo fortiam temere inflituat, non dum finito, affirmem, & cautum mutare an licet. T. 5 c. 878 C.
In judicio an init exceptio per fe. T. 5 c. 74 D.
Judicio communi dividundo qui refiat agi poffit. T. 5 c. 909 E.
De re, qui judicio filii impediverit. T. 5 c. 860 B.
In judicio compenare qui detrectat, & doli mali cavia latitat, quinam pena fit afficiendus. Tom. 5 c. 9 B. C.
Judicio fe fiftere fiquis nolit, apud quem contestatio fieri debeat. T. 5 c. 9 C.
Judicio liberali an aliquod praejudicium accedere poffit poft litem contestatam. T. 5 c. 688 D.
Judicio contrahi dicitur. Tom. 5 c. 340 E. & c. 341 A.
Judicio publico fervus accufatus. T. 6 c. 8 A.
Judicio tutelae, communi dividundo, & familiae erciscundae obliquitur pupillus, & locupletior factus fit. T. 6 c. 11 C.
Judicio tregitur fuperatus non poteft amplius appellare. Tom. 6 c. 958 B.
Judicio femel accepto nulla eft praetexfpio fori. T. 7 c. 137 E.
Judicio abfentis non defendi bona quo edicto poffideri jubeantur. T. 7 c. 144 C.
Judicio filii fiquis aliquem impedierit, quae actio fit. T. 7 c. 89 A.
De judicio petitorio. T. 9 c. 1165 & feq.
De judicio tutelae. T. 9 c. 590 B. & feq.
De judicio poffefforio. T. 9 c. 1165 A. & feq.
De contractu judicio tutelae. Tom. 9 c. 601 A. B. & feq.
Judicio fiduciario. Vide, Stipulatio fiduciaria.
De judicio tutelae contrario, quod tutori in pupillum datur finita tutela. T. 9 c. 601 B.
An judicio civili fieri convenire, & convenirri poffit. T. 9 c. 124 C.
In judicio bonae fidei nimia eft licentia. T. 9 c. 1351 B.
Vide, Bona fidei judicia.
In judicia commodati, & pigneratitio venit quidem culpa, fed non eodem modo in utroque aestimatur. T. 10 c. 428 D.
Judicio contrahitur. T. 9 c. 115 C.

Judicio non fit novatio, sed judicatio. Ibid.
Judiciorum divisio, & subdivisio. T. 3 c. 374 D. E.
Judiciorum, quæ ex delictis nascuntur, differentia. T. 3 c. 213 C. D.
Judiciorum publicorum divisio. T. 1 c. 291 B.
Judiciorum publicorum leges quæ. T. 4 c. 844 B.
Judiciorum privatorum, aut publicorum pœna ex maleficiis orirum qualis est. Ibid. C.
Judiciorum summa, & capitalis divisio quæ. T. 5 c. 205 A.
Judiciorum initium litis contestatio. T. 6 c. 802 C.
Judiciorum mos, seu ftylus quis. T. 5 c. 92 B.
Judiciorum finis est jus. T. 10 c. 917 A.
Judicieorum mixtorum quadriga. T. 10 c. 943 C.
Judicium ordinarium ab arbitrio an differat. T. 3 c. 659 B.
Judicium quid. Tom. 1. c. 142 A.
Judicium decemvirale, septemvirale, centumvirale. Tom. 3 c. 80 D. E.
Judicium centumvirale. T. 1 c. 118 D.
Judicium ftridum neque bonæ fidei, neque arbitrii cindulam habet. T. 1 c. 219 B. C.
Judicium pofteriorum cum criminali quidquam commune non habet. T. 3 c. 123 D.
Judicium de libertate populare esse. Tom. 3 c. 348 E. & c. 249 A.
Judicium fufpefti recufatur pro libellum, vel actæ. T. 3 c. 1100 C.
Judicium, quod morte non folvitur, in heredem transit. T. 1 c. 882 E. quod morte folvitur, in heredem non transit. Ibid.
Judicium publicum. Vide, Publicum judicium.
Judicium nullum confiftit cum fervo, & nulla lis. T. 4 c. 881 D. item nulla libertas, nullum teftamentum. Ibid. E. & c. 883 A.
Judicium viri facilius confternatur, quam judicium mulieris. Tom. 4 c. 544 B.
Judicium invitus non patitur, quamdiu eft in magiftratu. T. 4 c. 6 E.
Judicium ftellionatus an publicis judiciis adfcribi poffit, dubitatum eft. T. 4 c. 844 B.
Judicium ftridum facit bonæ fidei essentio. T. 4 c. 273 A.
Judicium rerum amotarum folvitur, teconciliato matrimonio. Tom. 4 c. 302 A.
Qui contra judicium defuncti agit, in jure femper regellitur exceptione doli mali. Tom. 4 c. 464 C.
Si quis judicium accipit pro debitore, an eum libereet. T. 4 c. 202 B.
Judicium criminale morte rei folvitur T. 4 c. 1026 A.
Judicium ftridum bonæ fidei facit doli exceptio. T. 4 c. 273 A.
Judicium accipere aliud eft, aliud judicem accipere. T. 4 c. 149 A.
Judicem quandoque perducit ad mendacem pœnam miferatio fexus, vel rufticitatis, vel ætatis. T. 4 c. 503 C.
Judicium de dote bonæ fidei eft. T. 4 c. 1372 C.
Judicium criminale qui eligit, confumit civile. Tom. 4 c. 284 A. B.
Judicium patris in datione tutoris confirmatur fine inquifitione, judicium matris non nifi ex inquifitione. T. 4 c. 544 B.
Judicium reos de calumnia commiffis in judacio publico non eft publicum, fed infamiam irrogat. Tom. 4 c. 1473 A. an in judicio aliquo publico damnati accufatores teftimonium perhibere poffint. Ibid. B.
Judicium infantis fuppletur auctoritate tutoris. T. 4 c. 383 A.
In judicium evidtionis venit omne id, quod intereft, atque omnes fumptus, quibus res evicta melior facta eft. T. 4 c. 890 D.
Judicium rei uxoris eft bonæ fidei, & judicium bonæ fidei tacite inefi exceptio doli mali. Tom. 4 c. 999 D.
Judicium tutele in tutorem differendum non eft, & cur. Tom. 4 c. 974 A. B. idem ftatuendum hic de argentarii. Ibid. A. B. C.
Judicium tutele inter matrem, & filium effe nequit, negotiorum vero geftorum judicium poteft. T. 4 c. 878 E.
Judicium ftridum. Vide, Stridum judicium.
Judicium bonæ fidei an præftatio nem accefftionum recipiat. T. 5 c. 365 E.
Judicium publicum an denegetur, fi prius civili actione actum fit. T. 5 c. 755 B.
Judicium de calumniatoribus non eft publicum, fed privatum. T. 5 c. 140 E.
Judicium, quod datur adverfus dominum magnum, fervum effe in fua poteftate, prætorium eft, non civile. T. 5 c. 95 E. & c. 96 A.
Judicium ad exhibendum præparatorium eft vindicationis cujufcumque, præterquam vindicationis fervitutum. T. 5 c. 376 B.
Judicium, & voluntatem defuncti qui fequitur, fufequillum, & adimpletur quomodo debeat. Tom. 5 c. 612 D.
Judicium centumvirale ex quanam caufa defcendat. Tom. 5 c. 897 A.
Judicium civile an perfequatur rem, & id, quod patrimonio abeft. T. 5 374 B.
Judicium criminale an vindictam, & ultionem publicam perfequatur. Ibid.
Judicium de fuis commodis an cuique habeti par fit. T. 5 c. 671 A.
Judicium nullum effe, & nulla lis, quare inefficaci ubi afforia, & res partes. a fe invicem diftincte non funt. T. 5 c. 719 A.
Judicium pro alio fufcipere quibus non ex caufis recufare qui poffit, & an capi. T. 5 c. 116 D. E. & c. 117 A. feq.
Judicium communi dividundo quomodo peragatur. T. 5 c. 909 D. E. & c. 910 A.
Judicium quibufnam ex caufis differatur. T. 5 c. 895 B.
Judicium focietatis quotuplex fit T. 5 c. 481 D. E.
Judicium reddi non invitum. Tom. 5 c. 65 A. B.
Judicium rufticorum, vel anile quod eft. T. 5 c. 885 D.
Judicium civile in quo differat a judicio criminali. Tom. 5 c. 574 B.
Judicium bonæ fidei. Vide, Bonæ fidei judicium.
Judicium centumvirale differtur ob caufam fanctam. T. 6 c. 27 B. Vide, Centumvirale judicium.
Judicium furti criminale a civili in quo differat. T. 6 c. 143 C.
Qui ad judicium fine dolo malo provocat, non videtur morari fuere. T. 6 c. 119 D.
Judicium omne per caufam morbi fontici, in quem profapfus eft alterutra ex litigatoribus, vel tuadere ipfe, nullus eft poaderis. T. 6 c. 27 E.
In judicium familiæ erciftundæ, vel communi dividundo non veniunt fructus percepti, vel fumptus facti ante fociatum hereditatem, vel conventionalem. T. 6 c. 485 D.
Judicium familiæ erciftundæ. Vide, Familiæ erciftundæ judicium.
Judicium finium regundorum metat, quamvis focii communi dividundo egerint, vel alienaverint fundum. T. 6 c. 41 D.
Judicium finium regundorum. Vide, Finium regundorum judicium.
Judicium petitorium perpetuum jus tribuit, poffefforium non item. T. 6 c. 815 E.
Judicium ordinarium opponitur compromiffo. T. 6 c. 822 A.
Judicium an de ea controverfia accepturn videatur, quæ ab initio fuit inter partes, an de ea, quæ poft fupervenit. T. 7 c. 147 B. C.
Judicium ftatur. Tom. 7 c. 1226 A.
Judicium ordinarium quod eft. T. 7 c. 129 A.
Judicium petitorium. Tom. 7 c. 314 D. E.
Judicium rei uxoris quid. Tom. 7 c. 527 D.
Judicium an mortuo eo, qui judicium dedit, folvatur. T. 7 c. 61 A. & c. 85 A.
Judicium an folvatur morte magiftratus, qui judicem dedit. T. 7 c. 84 C.
Judicium contumaviale eft communis appellatio omnium petitionum hereditatis. Tom. 7 c. 170 C.
Judicium civile an præponatur petitioni hereditatis. Tom. 7 c. 220 D.
Judicium de futura obligatione an accipi poffit. Tom. 7 c. 247 D.
Judicium defuncti qui impunare dicantur. T. 7 c. 921 E & c. 1065 B.
Judicium defuncti quovis modo probatum an poffit agere querela inofficioli. T. 7 c. 204 A.
Judicium familiæ erciftundæ inter quos peragitur. Tom. 7 c. 166 A.
Judicium magiftratus eft juriffdictio. T. 7 c. 65 D.
Judicium minoris rei præjudicium eft majoris. Tom. 7 c. 158 B.
Judicium poffefforium cum criminali nihil habet commune. Tom. 7 c. 150 B.
Judicium ubi femel acceptum eft, ibi finem accipere debet. Tom. 7 c. 98 C. & c. 137 D.
Judicium deducitur id tantum, quod affor petit. T. 7 c. 99 A. B.
In judicium venitur an videtur id, quod poft judicium acceptum accidit. T. 7 c. 147 B.
Judicium actus an poffit adferre præjudicium majori. T. 7 c. 217 B.
Judicium quadraplex quid. Tom. 7 c. 1226 B.
Judicium finium regundorum manet, quamvis focii communi dividundo egerint, vel fundum alienaverint. T. 7 c. 482 D.
Judicium liberale impedit accufationem criminalem. T. 9 c. 989 A. impedit petitionem hereditatis. Ibid. C.
Judicium accipere, & judicem accipere non eft idem. T. 9 c. 113 A.
Judicium civile non eft inter fervos, & liberos, nec ea contractu, nec ex maleficio. Tom. 9 c. 123 A.
Judicium non eft cum fervo. Ibid. A.
Judicium non eft fine actore, reo, & teftibus. Ibid.
Judicium pluribus modis dicitur. T. 9 c. 111 A.
Judicium eft de præterito, non de futuro. Ibid. B. nonnunquam etiam de futuro judicium conftituitur. Ibid.
Judicium privatum facit præjudicium publico. Tom. 9 c. 1456 A.
Judicium accipere non poteft furiofus, nec prodigus. T. 9 c. 193 A.
Judicium diffare. T. 9 c. 1 C.
Judicium de morbus fublatum. T. 9 c. 556 D.
Judicium non accipitur pro fententia, five pronuntiatione ejus, quod in difceptationem venit. Tom. 9 c. 112 B.
Judicium tutelæ eft bonæ fidei. T. 9 c. 190 B.
Judicium generale eft actio tutelæ. T. 9 c. 117 D.
In judicium vocare quid. Tom. 9 c. 30 B.
Judicium extraordinarium. Tom. 9 c. 730 C.
Judicium criminale convenit omnibus. T. 9 c. 124 D.
Judicium ex quibus perfonis conflat. T. 9 c. 147 E.
Judicium ceditur in invitum. T. 9 c. 1227 C.
Judicium ordinarium an fit proprie arbitrium compromiffariorum. T. 10 c. 395 D.
Judicium conflat ex judicibus, affefforibus, advocatis, litigatoribus, & procuratoribus ufque ad fenatorem. T. 10 c. 397 C.
Judicium pro facto an pertinat ad rerum commutium diviftionem. T. 10 c. 413 E.
Judicium animi fi abit, abeft naturalis obligatio. Tom. 10 c. 423 E. & c. 424 A.
Judicium quod differtur, ampliari debet. T. 10 c. 514 E.
Judicium fæpe fumitur pro foro. T. 10 c. 620 C.
Judicium, quod differtur, ampliari dicitur. T. 10 c. 708 B.
Judicium vinumvirum agere quid fit. T. 10 c. 888 E.
Judicium publicum publus ineft, ita eft jus mutabile dicendæ. Tom. 10 c. 955 B. C.
Judicium erciftundæ, & judicium erciftundæ an fint idem, vel diverfa. T. 10 c. 973 C.
Judicium, & judicem accipere, in quo differat. Tom. 10 c. 1082 C.
Jugatio aliud, aliud jugeratio. T. 3 c. 696 D.
Jugerum quid fit, & quantum terræ fortium continet. Tom. 1 c. 1176 C.
Julia lex. Vide, Lex Julia, & Papia.
Julia lex Miffcella. T. 9 c. 834 B. C. feq.
Juliani non eft fine actore, reo, & teftibus. Ibid.
Juliani pluribus modis dicitur. T. 9 c. 111 A.
Juliani eft de præterito, non de futuro. Ibid. B. nonnunquam etiam near. Tom. 10 c. 398 A.
Julia Leges quid fuerint. Tom. 8 c. 1131 D. E. & c. 1132 C. D.
Juliani a Celfo diffenfio. T. 1 c. 215 B.
Juliano egregium factum, quod edictum perpetuum in ordinem redegit, tribuitur. T. 7 c. 95 D.
A Juliano edictum novum emendatum fuit auctoritate Imperatoris, & Senatus. T. 8 c. 168 C.
Juliano ἀναθέτου ex monacho fiftus eft clericus. T. 3 c. 1037. E.
Julianus jurifconfultus, qua tempore vixit. T. 6 c. 1 B. eo auctore ex Senatufconfulto edictum perpetuum ordinavit, titulique dilinavit. Ibid.
Julianus notarius. T. 6 c. 36 B. C.
Julianus ubi ztabat de hiis, quæ pro non fcriptis habentur. T. 7 c. 1070 B.
Julianus legum ftruftorum fcripfit de ambiguitatibus. T. 7 c. 1459 E.
Julianus antecefor, auctor laudatus ab auftore hujus operis Novellæ Juftinianæ latinæ, & breviter expofuit. T. 9 c. 473 D.
Julianus & Celfus difcordant inter fe. T. 9 c. 228 D.
Julius Scaliger notatus. T. 9 c. 1092 A.
Jumenta plura agens, quam operatur, an ferritutem amittat. Tom. 7. c. 1 B.
Jumenta dorfo domantur. Tom. 8 c. 353 D.
Jumenta ejus fundorum funt. T. 9 c. 510 E.
Jumenta funt ea, quæ dorfo domantur. T. 10 c. 940 D. & c. 1126 B.
Jumentis legatis quid intelligatur legatum. T. 8 c. 553 D.
Jumentorum appellatione quæ continentur. T. 1 c. 456 D.
Jumentorum appellatione quænam animalia continentur, quænam non. T. 8 c. 693 A.
Jumentum agere non poteft. T. 1 c. 76 B.
Jundla aedibus ne legari poffint, cautum fuit, & cur. T. 4 c. 1330 E. & c. 1331 A.
Quod eft Junctum, a majori folet nomen accipere. T. 10 c. 386 A.
Juniorequi, & caligati. T. 1 c. 672 B. C.
Juniores Scholiæ non poffunt a latiis judicari. T. 6 c. 781 B. C.
Jupiter cur a Græcis dicitur Ὀνῶν. T. 3 c. 958 E.
Jura naturalia an civilis ratio primere poffit. T. 1 c. 154 D.
Jura prædiorum rufticorum. Tom. 1 c. 76 A.
Jura communia ad familia pertinet, fingularia non item. T. 1 c. 1483 E.
Jura fifcalia, five regalia. Tom. 2 c. 1335 C.
Jura

Jura prædiorum urbanorum, & rusticorum incorporalia. T. 1 c. 76 A.
Jura patronatus quæ. Tom. 4 c. 319 C.
Jura ftatuliberorum per heredem divina fieri non possunt. Tom. 4 c. 53 A. B. hoc idem dicitur de ferro, cui relicta est fideicommissaria libertas ibi condemnatos. Ibid. B.
Jura fanguinis nullo jure civili dimini possunt. T. 4 c. 1418 E.
Jura omnia postliminio recuperari feruntur. T. 4 c. 855 A.
Jura publica, jura civilia non interveruntur minima capitis deminutione. T. 3 c. 166 E. & c. 161 A.
Jura incorporalia divisionem non recipiunt. T. 5 c. 303 A.
Corpora tantum divisionem recipiunt. Ibid.
Jura antiqua à Triboniano omnia fi exflarent, in usum hodie pleraque revocari possent. Tom. 5 c. 784 C.
Jura, & jura prædiorum quomodo differant. T. 5 c. 161 C.
Jura in contrahentibus curiositatem requirunt. T. 5 c. 552 C.
Jura prædiorum, & res incorporales nec usucapiuntur, nec possessionem recipiunt. T. 5 c. 733 D.
Jura propria, & singularia quædam constituta sunt contra reisuum juris. T. 6 c. 182 A.
Jura non adscriptitia, quia sunt individua. T. 6 c. 28 C.
Jura nullo in loco funt, in loco corpora mobilia sunt. T. 6 c. 193 D.
Jura hereditarium, & tuerlarum propria sunt civium Romanorum. T. 6 c. 549 C.
Inter jura servitutum præditorum quæ numeranturur. Tom. 7 c. 381 B.
Jura personarum, & hominum quomodo, & quibus in rebus computeantur. T. 7 c. 380 C.
Jura incorporalia tradi non possunt, sed in ea cauiantur, & ceffionem vice traditionis, & possessionis vacuæ esse. T. 7 c. 739 A.
Jura præditorum funt conditiones, & quantitates prædiorum. T. 7 c. 381 B.
Jura prædiorum, & servitutes multum differant. Ibid.
Jura prædiorum omnia non esse servitutes. Ibid.
Jura adoptionis finiuntur emancipatione, jura naturalia non item. T. 8 c. 169 E.
Jura fanguinis quæ dicantur. T. 8 c. 663 B. & c. 746 A.
Jura fanguinis jure civili non possit dirimi, quid fet. Tom. 8 c. 190 C.
Jura fanguinis emancipatione non tollunturur. T. 8 c. 746 B. nullo jure civili dirimi possunt. Ibid. c. 663 C. & c. 746 A.
Jura fanguinis ab corrumpantur per jus civile. T. 8 c. 756 D.
Jura nova semper restrictiis accipiuntur. T. 9 c. 1262 B.
Jura paulatim crescunt, & amplantur. T. 9 c. 924 B.
Jura usfcantur ex rescriptis Principis, & præcepris Judicum. T. 9 c. 1159 B.
Jura non noverunt id, quod interest, nisi ex tabis, & legitima causa. T. 10 c. 750 B.
Quænam jura divisionem non patiuntur. T. 10 c. 808 D.
Jura non funt minoratim, & figillatim abroganda. T. 10 c. 1076 A.
Jurabant olim litigatores. Tom. 2 c. 1147 D.
Jurandi mos apud Francos, & Saxones fuper arma. T. 2 c. 1193 C.
De jurando in litem. T. 9 c. 392 E. & feq.
Jurans usfomstruffum fuam esse, an cautionem ufufructuarium præstare teneatur. T. 5 c. 227 C.
Juramento ad Sanctis Evangelia præstito. T. 2 c. 1356 D.
Cujus juramento fetur in quæstione feudi. T. 2 c. 1293 E.
De juramento fidelitatis, & qualiter vafallus domino jurei. T. 2 c. 1230 A.
Juramento quid referri possit, vel non. T. 2 c. 576. & feq.
Juramentum promittum fub conditione improbum est. T. 2 c. 940 B.C.
Juramentum fari, aut ab, qui divortii causa res amovit, delatum cur referri non possit. T. 5 c. 570 B.
Juramentum calumniæ an remitti possit in actione de edendo, patri, vel patronoo contra liberos, vel liberos fuos, qui armentarium fecerunt. T. 5 c. 44 D.
Juramentum non retrocedit, vel non jurans, manifestæ turpitudinis, & confessionis argutur. T. 5 c. 570 C.
Juramentum calumniæ quando prædandum. T. 6 c. 805 C.
Juramentum calumniæ tocum habet in civili, non in criminali causa. T. 6 c. 804 C.
Juramentum calumniæ quis introduxerit. T. 7 c. 241 A.
Juramentum duplex quando, cur, & in quibus casibus adfor, & reus præstet. Ibid.
Jurantibus duobus, uter peierare dicatur, prorinne, an poffetior. T. 5 c. 235 A. B.
Jurare ex animi fui sententia. T. 3 c. 13 B.
Jurare fententiam oportet fciente animo fuo. T. 1 c. 382 C.
Jurare corporaliter quid. Tom. 2 c. 1098 D. E.
Jurare perperam est pejerare. T. 4 c. 329 A.
Jurare liquido. T. 3 c. 734 A.
Jurare in litem quid fit. Tom. 5 c. 570 E.
Jurare per caput fuum, aut liberorum fuorum frequens olim erat. Tom. 5 c. 214 B.
Jurare non cogitur procurator, vel defensor, & cur. T. 6 c. 51 E. & c. 53 B.
Jurare non cogunur il omnes, qui negotium ignorant. Ibid. C.
Jurare in litem quid fit. T. 7 c. 459 C.
Jurare nemo cogitur invitus. Tom. 7 c. 940 B.
Jurare de calumnia. T. 9 c. 291 C.
Jurare liquido quisque debet. T. 9 c. 185 B.
Jurare in litem necesse est in interdito unde vi, deficientibus actori probationibus. T. 9 c. 1269 D.
Jurare per Deum. Tom. 9 c. 1895 C. & c. 188 A.
Jurare per Principis falutem. T. 9 c. 185 C. & c. 188 A.
Jurat dominus de fuo facto præfe. T. 2 c. 1286 B.
Jurat vafallus, domino non probante. T. 2 c. 1287 B.
Jurat femper vafallus fine meritone confcientiæ. T. 2 c. 1286 B.
Jurat utrique pars initio litis, fe non calumniandi animo litem litigiturre. T. 9 c. 108 B.
Jurato oni an fides habeatur. T 7 c. 1484 E.
Juratoria curitio judicio fifi, hodie ne novissimi constitutionibus obtinent. T. 1 c. 64 A.
Juratoria cautio. T. 9 c. 180 E.
Juratoriæ cautioni qui non paret, jus fuum amittit. Ibid.
De juratoribus novella constitutio. T. 1 c. 1112 E.
Quod juratores eft, periode habetur, atque fi judicatum effet. Tom. 6 c. 47 E.
Si juratum fit fine præcedenti taxatione, judex potestit jusurandum moderare. T. 10 c. 698 A.
Juratur in litem non eodem modo in actionibus ftrictis, quo in actiones ex ftipulatu, vel in actione ex teftamento. T. 5 c. 381 B.
Juratus actor fuo arbitratu modum temptandum edicit. Tom. 2 c. 1067 C.
Juratur inter fe civili, non litigant. T. 7 c. 471 D.
Jurgia fori rabiosa impii vendunt advocati. T. 1 c. 668 E.
Jurgiofa certatione canina contentionis. T. 3 c. 114 A.
Jurgium eft mitius verbum, quam contentio litis. T. 1 c. 890 C.
Inter jurgium, & divortium quæ eft differentia. T. 4 c. 979 E.
Jurgium, vel friuolum a tribulo apud Ulpianum, unde frivolum per diminutionem fe frivolcfulum. Tom. 4 c. 904 B. Hinc frivolaria risa, frivolaria notia. Ibid. verba Aufonii, Petronii, & Donati quæ. Ibid.
Jurgium frivolculum, frivolarium diffidium, & notia divortium non efficit. T. 4 c. 556 E.
Jurgium potius eft, quam lis in actionibus fuium regundarum, familiæ erciscundæ, & communi dividundo. T. 7 c. 471 D.
In jure nomina fuut alia naturalia, alia civilia. T. 1 c. 1456 B.
In jure fi quid, aut tantillum mutetur, deterius facies. Tom. 1 c. 1034 B.
De jure reipublicæ. Tom. 2 c. 816 C.
Qui jure communi utitur, in non videtur decipi. T. 4 c. 1461 E.
Jure mariti an liberius poffit patronum acciliere. T. 4 c. 818 D.
Jure patrono in dominium in folidum tenetur institutia actione ex contractu fieri inftitutis. T. 4 c. 933 E.
Jure suo uti nemo invitus cogitur. T. 4 c. 22 D.
Jure magistratus quæ competunt. Vide, Magistratus.
Jure civili nulla cognatio eft inter fcrviles perionas. Tom. 5 col. 547 D.
Jure singulari receptum eft in rebus pecuniariis, ut ignoranti domino prædicat ufucapio. T. 5 c. 743 E.
Jure prætorio de pignore ex pacto tantum indicatur actio. Tom. 5 c. 454 B.
Jure civili quæ res, & quomodo adquirantur. T. 5 c. 608 D. & feq.
Jure naturali omnes homines aequales funt. T. 5 c. 548 B.
Jure matris ipsum nascitur, quæ nupta accusatur potest. T. 5 c. 1169 B.
Jure fideicommissi proprietatem ufructus non adquiri, fed poffeffionem tantum. Tom. 6 col. 31 C.
Qui de jure quærunt, cum ad juris conditionem. T. 6 c. 1198 E.
De jure superficiario. Tom. 6 c. 323 D. E.
Jure novo, ex constitutione Justiniani de rei uxoria actione, retentiones dotium fublatæ funt. Tom. 6 c. 613 B.
De jure accrescendi. Tom. 7 c. 1344 A. B. inter quos jus accrescendi verfatur. Ibidem C.
In jure cessionem fieri quid fit. T. 7 c. 6 D.
Ex jure gentium multa introducta equitatutur. Tom. 7 col. 21 A. & feq.
Jure gentium introducta bella. T. 7 c. 28 B.
Jure gentium, ejte differant gentes, & regna condita. Tom. 7 c. 90 E.
De jure gentium. Tom. 7 c. 94 C.
De jure naturæ. Tom. 7 c. 94 E. & feq.
De jure suresum [illegible] Principe dato. T. 7 c. 1 [illegible]
Jure civili omnia ejte Reipublicæ. T. 7 c. 34 B.
De jure civili. Tom. 7 c. 34 C. & feq.
Jure civili debitor ejte non potest, qui exceptionem nactus est, quatenus naturali debitor ejte debitor. Tom. 8 col. 95 B. & c. 790 A.
Jure civili non omnes cognati admittuntur ad successionem. T. 8 c. 746 C.
Jure civili ea res ferviae obligeur. T. 8 c. 768 A. B.
Jure mariti, vel jure patris accusfantur adulteri, & adulteræ. T. 9 c. 1408 C. & c. 1 [illegible]
In jure nulli finit termini interpiles. T. 9 c. 476 D.
De jure liberorum. Tom. 9 col. 1361 B. C.
De jure dominii impetrando. T. 9 c. 1238 B. & feq.
De jure patronatus. T. 9 c. 635 D. E. & feq.
In jure funt ut plurimum multa ajoflemata formulis intermixta. T. 10 c. 50 C.
De jure suo ignorat, qui in fatto errat. T. 10 c. 408 C.
Jure quod effe videt, aliud quid ex constitutionibus. T. 10 c. 1087 D.
Ex jure irrando a actio non eft. T. 2 c. 1189 B.
Jurejurando actoris item finiri. T. 2 c. 1225 A.
Jurejurando lit pecuniaria, deditur, lic criminalis non item. T. 1 c. 381 C. D.
Jurejurando dictatione, & jure relinquendo, Tom. 1 c. 1 [illegible] & feq.
Ex jurejurando an [illegible] inter vires Romanas, aut de [illegible] T. 3 c. 640 A.
Jurejurando adscriptum non creditur, fed a judice res in judicium deducta æstimatur, & taxatur. T. 5 c. 168 B.
Jurejurando quod femel decisum fuit ex contentione litigantium, ab ex appellet. 500 potest. T. 5 c. 213 D.
Jurejurando plus tribuitur, quam est judicatur. T. 5 c. 213 E.
Jurejurando in litem non punitur nisi ex ipsi, fed dolus, rapina, & continuatio ab judicis arbitrariis, & bonæ fidei. T. 9 c. 149 C.
Ex jurejurando non nascitur obligatio civilis. T. 5 c. 1112 E.
Jurejurando a judice delato, cauta sententia judicis decisa, regularitter ex integro agi non potest. T. 6 c. 500 A. multum interest a Judice, an ab adversario delatum fuit: hoc transactionis species habet, illud non item. Ibidem.
Ex jurejurando actio. Vide Actio.
De jurejurando, in litem, quod in arbitrio tuetur efficitur adversarius, vel curatori volenti, non invito. T. 9 c. 595 E.
Ex jurejurando fiqui dicur obligatus. T. 9 c. 1195 B.
Ex jurejurando [illegible] T. 9 c. 1 [illegible]
Ex jurejurando [illegible] T. 9 c. 1 [illegible]
Jurejurando [illegible] T. 9 c. 1 [illegible]
Jurejurando [illegible] Ibidem A.
Jurejurando judiciali decidi liten inopia probationum. T. 9 c. 190 A.
De jurejurando judiciali, quod litis æstimandæ gratia datur. Tom. 9 c. 185 B. & feq.
Jurejurando finiri ita pretexta perjurii, an retractari possit. Tom. 9 c. 186 C.
Jurejurando tollitur obligatio naturalis. Tom. 9 col. 192 D. tollitur etiam obligatio civilis ipso jure. Ibidem.
De jurejurando actoris. T. 9 c. 195 B.
De jurejurando judicium, antequam judicetur. T. 9 c. 144 A. & feq.
De jurejurando advocatorum. T. 9 c. 144 A. & feq.
Jurejurando neque liberatur reus, ac folutione. T. 10 c. 419 E.
Ex jurejurando in judicio debito, & præstito ab alio propria. T. 10 c. 417 C.
Ex jurejurando an fit actio. T. 10 c. 1 [illegible] in abientem qui pronuncial, uibil agit. Ibidem.
Jure equitati non semper utimur. T. 10 c. 993 D.
Jurejurando judiciali dirimitur lis inopia probationum. T. 10 c. 685 B.
Ex jurejurando judiciali datur actio, relinquendo, [illegible] Ibidem. T. 10 c. 685 E.
Qualiter jurat dominus, aut vafallus inter eos, [illegible] datur. T. 2 c. 1303 C.
Jure redditando quotannis vacabat Marcus Philippus exemplo Augusti, & Tiberii, aliorumque Imperatorum. T. 4 c. 1 [illegible] E.
Juri deductiuum quando locus fit. T. 5 c. 779 C.
Juri publico, feu fiscali quando locus fit. T. 5 c. 1125 D.
Juri publico contraria an poffint pactiones a Principe. Tom. 10 c. 837 D.
Juridici officium. T. 1 c. 722 D.
De juridico Alexandriæ plura. T. 10 c. 872 E.
Juris tres partes apud Ciceronem in Topica. Tom. 1 c. 915 B. & c. 916 A.
Juris omnes partes hominum causa conditurur. T. 1 c. 728 B.
Juris nomina quæ. T. 1 c. 75 D.
Juris omnes fuut conventi verbitur. T. 1 c. 95 E.
Juris omnes qualiumque ne. Tom. 1 c. 96 C.
Juris studio quamam detur a Jurisconsulto. T. 1 c. 6 E.
Juris civilis alia divina. T. 1 c. 410 E.
Juris antiqui, & novi differentia. T. 1 c. 1313 D.
Juris antiqui regulæ diversæ, & jus antiquum quale dit. Tom. 1 c. 833 B.
Juris civilis ex Ciceronne definitio. T. 1 c. 915 B.
Juris libri quo tempore fcripti. T. 2 c. 3 C. D.

Juris

Juris positiones. T. 1 c. 7 C.
Juris auctores, conditores. Tom. 1 c. 72 B.
Juris tres partes a Cicerone notatæ. T. 1 c. 915 B. & c. 916 A.
Juris ignorantia non excusat. Tom. 2 c. 53 C.
Sui juris qui sint. T. 1 c. 310 E.
Juris nomine quæ veniant. Tom. 1 c. 73 D.
Juris civilis fons etiam Judæi adminiarunt, & colunt. T. 3 col. 228 B.
Juris capita ponenda sunt. Tom. 1 c. 721 B.
Juris error neque lucro adfert, neque damno liberat. Tom. 3 c. 137 D.
Juris, & facti ignorantia. Ibid. C. D.
Juris ignorantia mulieri parcitur. T. 3 c. 420 D E.
Juris præcepta. T. 1 c. 7 B.
Juris dua positiones. Ibidem.
Juris ignorantia militibus, & minoribus prodest. T. 3 c. 138 A.
Juris ignorantiam in damnis non nocere. T. 3 c. 137 D.
Juris fuscrtor quis dicatur. Tom. 3 c. 337 C.
Sui iuris fit quis aut emancipatione, aut patris morte. T. 1 c. 310 D. E.
Juris studiosis faciata petentibus extra ordinem jus dici. T. 3 c. 18 A.
De juris quibusdam regulis. Tom. 3 c. 444 C. D.
Juris auctores tuas rationes sæpe adduxerunt folenne. T. 4 c. 920 A.
Juris authoritas ut sit in judicio petitiæ. T. 4 c. 829 C.
Juris civilis aperiitatem corrigit Prætor; & quid derogat, implet. T. 4 c. 1450 C.
Juris ignorantia. Vide, Ignorantia juris.
Juris error. Vide, Error juris.
Juris civilis mater est utilitas publica. T. 4 c. 1450 B.
Juris æquitatem. Vide, Æquitatem.
Juris Civilis, & Prætorii definitio. T. 4 c. 1450 B
Plus juris in alium transferre nemo potest, quam ipse habet. Tom. 4 c. 7 D.
Juris genium sibi etiam omnes homines prædare debere. Tom. 4 c. 813 C.
Juris ignorantia non prodest adquirere volentibus, suum vero petentibus non nocet. T. 4 c. 501 D.
Juris civilis, & Prætoris prudentia quæ. T. 4 c. 1450 B.
Juris professor est omnis dictionis. T. 4 c. 181 D.
Jus nondum adhibendum in judicii extraordinariis. T. 4 c. 1447 C.
Judicium ab judicatum. Tom. 4 c. 1 D.
Juris disciplina dignitatis aequitatem (excusat) T. 4 c. 1075 D.
Juris quæstiones, quæ ad magistratum pertinent, loquendum a rebus, quæ sunt Principis. Tom. 4 c. 831 A.
Juris successor. Vide, Successor juris.
Juris communio, quæ separatim intelligi potest. T. 4 c. 884 B.
Juris necessitas est obligatio. Tom. 4 c. 100 D. & c. 377 E.
Juris necessitas. Vide, Necessitas juris.
Juris error nec feminis in compendiis prodest. T. 4 c. 1430 E. in lucris error juris non prodest. Ibidem. c. 1431 B.
Juris ignorantia fuum petentibus non nocet. T. 4 c. 1302 A. juris error in compendiis nocet, non in damnis rei fuæ. Ibidem D.
Juris prætorii tresfunt virtutes, adunaro jus civile, suppetere, & corrigere. T. 4 c. 1450 B.
Juris studiosi, & jurisconsulti idem est, fuse expii, & ex cursoqui idem est. T. 4 c. 97 D.
Juris conditores omnes funt imbuti a Stoicis. T. 5 c. 393 E.
Juris naturalis ut rustici quidem gnari funt. T. 5 c. 89 D.
Juris rationi quod contrarium est, non prodiscendum ad consequendas, quomodo acquiendum. T. 5 c. 697 B.
Juris contra rationem introducitum ad consequendas non trahendum. Ibidem, quam restrictæ sit hoc accipiendum. Ibidem.
Juris civilis ignorantia quando contingere dicatur. T. 5 c. 1039 C.
Juris civilis, vel prætorii ignorantia nocet. T. 5 c. 628 D.
Juris, & legum scientiam præstare debet Antistes. Tom. 5 col. 34 E.
Quod juris est in toto, sive universo, idem plerumque juris est in partre. T. 5 c. 1180 B.
Juris fictiones. Vide, Fictiones juris.
Juris quæ, quæ non, funt facti. T. 5 c. 250 B.
Juris necessitas. T. 6 c. 3 E.
Juris causa, & voluntatis non mutatur ordine scripturæ. T. 6 c. 179 A. B.
Juris ordinarii funt legata. Tom. 6 c. 581 E.
Juris plus hæredi nemo relinquere potest, quam ipse habet. Tom. 7 c. 107 C.
Juris error non det conditionem indebiti. T. 7 c. 695 D.
Juris quæ funt, ea sibi mandasi potfunt. T. 7 c. 78 C. D.
Juris scientiam an omnes habere debeant. T. 7 c. 80 C.
Juris fui ignari quæ pœnam centeantur. T. 7 c. 678 A.
Juris dicendi potestatem habent, an ter judicatæ exequutionem habent. T. 7 c. 1 B.
Juris dicendi officium quatenus in legibus proscriptis transeat. T. 7 col. 1 E.
Juris quæstiones sine profe feminis, & rusticis. T. 7 col. 892 A.
Juris ignorantia nunquam damni causa est. T. 7 c. 892 B.
Juris ignorantiam, quos, & de quibus excusat. T. 7 c. 893 C.
Juris ignorantia an excusat minores 25 annis. Ibidem C.
Juris ignorantia an parat condictionem indebiti. Tom. 7 c. 895 D.
Juris nomen unde deductum. Tom. 7 c. 2 B. & seq.
Juris duas esse positiones, publicum, & privatum. T. 7 c. 11 B.
Juris civilis definitio. T. 7 c. 18 A. & c. 36 E. & c. 38 C. D.
Juris civilis partes quæ. Tom. 7 c. 38 C. & seq.
Juris ignorantia neminem excusat. T. 7 c. 374 B.
Juris naturalis ignorantia neminem excusat. T. 7 c. 20 D.
Juris sententiæ paulatim crescunt. T. 7 c. 672 C.
Juris divisio in significationes potest, & est multiplex. T. 7 c. 15 C.
Juris divisio in species ponitur. Ibidem.
Juris civilis origo. T. 8 c. 804 A.
Juris præcepta quænam funt. Tom. 8 c. 892 D.
Juris definitio nulla est perpetua. T. 8 c. 738 C. regula eum periclito enuntiatur. Ibidem D.
Ex juris regula quæsita argumenta deducuntur. T. 8 c. 739 A.
Juris quæstiones sui generalitter, aut specialiter tractantur. T. 8 c. 55 B.
Juris ignorantia an detrimentum feit, cui facile est consulere prætiores. T. 8 c. 14 D.
Juris auctores propensiores esse in reum, quam in actorem; in debitorem, quam in creditorem; in liberatorem, quam in obligatorem. T. 8 c. 383 A.
Juris ignorantia, & juris scientia quando exigitur, & quando non exigitur. T. 8 c. 534 B. & seq.
Juris regulæ confirmantur ex iis, quæ sæpe fiunt. T. 9 c. 1431 C.
Juris genium error neminem excusat. Ibidem. T. 9 c. 1432 D. T. 9 c. 447 D. juris civilis error excusat. Ibidem.
Juris fungis res est in merte ferpiorum, non justris. Tom. 9 c. 126 A.
Juris patronatus partes. T. 9 c. 615 D.
Quæ juris funt, & facti, & vetus differentia inter ea. T. 9 c. 1167 D.
Plus juris nemo potest in alium transferre, quam ipse habet. T. 9 c. 972 D.
Juris ipsæque voces, quæ quod fint made abstoqueantur accepta, accipiuntur & male a foro. Tom. 9 c. 1 B. D.
Juris res partes fuint Cicero. T. 9 c. 1358 A.
Juris consulti non debemus abuti ad injuriam. T. 9 c. 1154 B.
Juris restatio quæ. Tom. 9 col. 219 C. Certissima juris principia eadem verba posse concipiuntur. Tom. 10 c. 86 D.
Juris patratilici fictiones quam fint. T. 10 c. 100 E.
Juris ignorantia quibus cautum fit minus, & rusticis profit, ne in damnum incidant. T. 10 c. 409 C. Vide, Ignorantia.
Juris gentium ignorantia neminem excusat. T. 10 c. 446 E.
Juris aguationis, & juris cognationis varie appellationes. Tom. 10 c. 778 D. E.
Juris novi condendi ordo præferipta a Justiniano. Tom. 10 c. 835 D. E.
Juris totius partes enarrare. Ibidem E.
Juris nomen quid complectatur. Tom. 10 c. 836 C.
Juris ignorantia an excuset. Ibidem.
Juris ignorantia neminem lucro adficit, aut nocet, sed non affiet etiam damno. Ibidem E.
Jurisfuisti omnes res revocant ad duodecim partes. Tom. 11 c. 1004 C.
Jurisconsulti a Stoicis imbuti, qui in docendis nonnunqm originibus nimis funt inepti. Tom. 3 c. 324 D.
Jurisconsulti est fecundum judicium verborum significationem accipere, ambiguos & prodiscere. T. 4 c. 1170 D. E.
Jurisfuisti, & juris studiosi idem est. T. 4 c. 972 D.
Jurisconsulti est augere significationem verborum pro loco, & tempore. T. 4 c. 535 A.
Jurisconsulti non spectant ea, quæ rare retenunt. T. 4 c. 405 C.
Jurisconsulti, communiter non eadem res per solorinem ejusdem generis in mancipia, flumqm, non ejusdem speciei. T. 5 c. 309 B.
Jurisconsulti semitantur Stoicos, qui placebant libi non in quærendis notationibus nominum verus, sed fictis tantum, atque conciniis. T. 5 c. 207 D.
Jurisconsulti fabellantur fabricandi materiam appellitat. Tom. 5 c. 193 E.
Jurisconsulti nostri non fant disputantes de positionibus, sed conditionum juris rationibus, quas a majoribus per manus acceperunt. T. 6 c. 379 D.
Jurisconsulti quid sapiendum ex Stoicis. T. 7 c. 607 C.
Jurisconsulti imbuti a Stoicis de decidendis nominum originibus. T. 7 c. 611 D.
Jurisconsulti, qui distant formulas disputationes, decurrit tantum, & cursum adhere. T. 7 c. 1202 B.
Jurisconsulti imitantur Stoicos, dum exquirunt origines nominum. T. 7 col. 2 B.
Jurisconsulti quinam proprie sint appellati. T. 8 c. 805 B.
Jurisconsulti verborum significationem augere solent. T. 8 col. 69 B.
Jurisconsulti sunt peritiores verborum, quam Grammatici. Tom. 8 c. 98 D.
Jurisconsulti adhibenter in iure ordinanda. T. 9 c. 982 E.
Jurisconsulti modoi dicuntur, & cur. T. 9 c. 402 B
Jurisconsulti multi amici Imperatorum dicuntur. T. 10 c. 665 D.
Jurisconsultis omnia juris vocabula intellectum habent. T. 2 c. 1264 D.
Jurisconsultis fulis licet augere significationes verborum. T. 10 c. 74 B.
Jurisconsultis miles quoque modo de rethemanum facit, vitæ. T. 10 c. 916 C.
Jurisconsultorum responsa valere, etiamsi ratio redd non possit. T. 3 c. 101 A.
Jurisconsultorum proprium munus. T. 1 c. 107 B.
Jurisconsultorum doctrina singularis, ac prope divina. T. 1 c. 326 B.
Jurisconsultorum appellationes variæ. T. 1 c. 181 D E.
Jurisconsultorum opiniones. Tom. 4 c. 534 C. & c. 535 B. Vide, Opiniones jurisconsultorum.
Sine jurisconsultorum sententia, & auctoritate nullum confirmisonem debuit in medium quæstionem. Tom. 4 c. 522 C.
Jurisconsultorum plerique filios fuos doctrina juris instituerunt. Tom. 7 c. 111 A.
Jurisconsultorum catenæ quæ funt. T. 5 col. 401 D.
Jurisconsultorum varia nomina. T. 10 c. 915 D.
Jurisconsultorum veterum an fit eadem auctoritas in Pandectis. T. 10 c. 836 A.
Jurisconsultorum erat propria disgenitus magistri officiorum. Tom. 10 c. 845 C.
Jurisconsultus quid: T. 1 c. 724 B.
Jurisconsultus esse non est, qui ignorabat jus Pontificium. Tom. 8 c. 531 A.
Jurisdictio quid propre dit. Tom. 1 c. 731 E.
Jurisdictio voluntaria, aut contentiosa. T. 1 c. 1378 D.
Jurisdictio contentiosa quæ est. T. 4 c. 7 E.
Jurisdictio contentiosa ubique necessetur. Ibidem.
Jurisdictio cuinam proprie mandata dicatur. T. 4 c. 6 B.
Jurisdictio est aut voluntaria, aut contentiosa. T. 4 c. 67 D.
Jurisdictio omnis nexa est imperio, & fine imperio nulla est jurisdictio, aut fine est, cuiusvis fine est. T. 4 c. 78 A.
Jurisdictio cui mandata est, jurisdictionem habet, non fine voluntate, fed alieno. T. 4 c. 7 A.
Jurisdictio exercetur pro imperio. T. 4 c. 5 A.
Jurisdictio est duplex. Tom. 4 c. 25 B.
Jurisdictio voluntaria quando exercetur, & inter quos. T. 4 c. 7 D. item ibi. Ibidem E.
Cui jurisdictio mandata est, quid dilfer ab eo, qui judex datur. T. 4 c. 8 A. B.
Jurisdictio cui a magistrato mandatur, is in hoc constituitur ab eo, ut ex eamerat, quæ sibi jure magistratus competunt. Tom. 4 c. 5 C. D.
Cui jurisdictio mandata est, quam jurisdictionem rursus alii mandare nequit, & cur. Ibidem D.
Jurisdictio quando legitime mandetur. T. 4 c. 6 E.
Jurisdictio cui mandata est, fungitur vice ejus, qui mandavit, non sua. T. 4 c. 5 A.
Jurisdictio judicis, in possessionem rei servandæ causa mittentis, quatis esse debeat. Tom. 5 c. 73 C. D.
Jurisdictio dumvivorum, sive magistratuum municipalium finibus angustis circumscribitur, nemqm territorio proprie civitatis. T. 5 c. 1 D.
Jurisdictio dumvivorum, sive magistratuum municipalium ultra admodum, & longius res est. Ibidem.
Jurisdictio aut contentiosa, aut voluntaria est. T. 5 c. 6 B. A B.
Jurisdictio contentiosa in quos desinat. Ibidem.
Jurisdictio, quam ponitur absolute, fecciliter accipitur pro Prætoria. T. 5 c. 1 A.
Jurisdictio voluntaria in quos competat. T. 5 c. 68 B.
Jurisdictio voluntaria interpretationis ex jure civili. T. 5 c. 409 D.
Jurisdictio cui demandata est, certum est, eam alteri mandare non posse. T. 5 c. 10 A.
Jurisdictio contentiosa, quæ redditur inter invitos litigantes in rerum invitum, in quo differat a voluntaria, quæ exercetur inter volentes. T. 5 c. 3 E.
Jurisdictio cui mandata est, non suo proprio nomine, sed eius, qui mandavit, jurisdictione utitur. T. 5 c. 1 A.
Jurisdictio sine coercitione quia est. T. 5 c. 728 C.
Jurisdictio Ecclesiastica a Seculari distinguenda. Tom. 6 col. 1135 A. B.
Jurisdictio Episcopi nullo tempore intercidit. T. 6 c. 616 B.
Jurisdictio non datur judici dato in litem certam, sed cognito tantum, sive noto. T. 6 c. 25 A.
Jurisdictio ex omnibus legibus, legatæ dicitur. T. 7 c. 61 C.
Jurisdictio cui data est, an ei & mixtum imperium datum videatur. T. 7 col. 74 C.

Jurisdictio cui data est, an ei auda sine imperio data esse videatur. T. 7 c. 26 A.
Jurisdictio cui data est, ea quoque concessa esse videatur, sine quibus ea explicari non potuit. T. 7 c. 74 A.
Jurisdictio cui mandata est, vice mandantis, non sua jus dicit. T. 7 c. 60 C.
Jurisdictio cui mandata est, an ei data sit diecibus. Tom. 7 c. 81 E. & c. 82 A.
Jurisdictio cui mandata est, quique eum habeat, & an alteri eam rursus mandare potit. Tom. 7 c. 60 D. E. quinde ea finiatur. Ibidem E.
Jurisdictio cui mandata est, an ab eo appelletur, qui mandavit. T. 7 c. 156 B.
Jurisdictio cui principaliter data est, quæ ei concessa videantur. T. 7 c. 74 C.
Jurisdictio generaliter quomodo, & quomodo specialiter accipiatur. T. 7 c. 73 A.
Jurisdictio magistratui tributur, non Principi. T. 7 c. 79 A.
Jurisdictio in minorem, vel æquam magistratum, item in consentientes ne esse potsit. Tom. 7 c. 69 E. & c. 70 A.
Jurisdictio mandata dici potest delegata. T. 7 c. 61 B.
Jurisdictio mandata an ve adhuc integra, morte mandantis solvatur. T. 7 c. 83 E.
Jurisdictio mandata quæ sit. T. 7 c. 84 E.
Jurisdictio mixta quæ sit. Tom. 7 c. 57 A.
Jurisdictio non tam est lata, quam insinuetur officium. Tom. 7 c. 71 C.
Jurisdictio nulla est, si sine aliquo imperio mixto. T. 7 c. 75 C.
Jurisdictio nulla est sine imperio aliquo, quo explicetur, & ad omnium tumultum perducatur. Ibidem E.
Jurisdictio nunquam accipitur pro cognitione judicis dari, notionem ramen utrumque complectit. T. 7 c. 58 E.
Jurisdictio pars est officii jui dicentis. T. 7 c. 53 B.
Jurisdictio perpetua, & edictum perpetuum idem sunt. Tom. 7 c. 68 B.
Jurisdictio privato etiam hominii mandari potest. T. 7 c. 70 D.
Jurisdictio procuratoris Cæsaris quæ sit. T. 7 c. 58 B.
Jurisdictio quando, & quæ nullius momenti. T. 7 c. 101 A.
Jurisdictio quando videatur contemnenda. T. 7 c. 74 D.
Jurisdictio simplex separatur a judicia datione. T. 7 c. 56 D.
Jurisdictio sine quibus expediri non potit, & quæ ea sint. Tom. 7 c. 73 C.
Jurisdictio vicaria quæ sit. Tom. 7 c. 62 D.
Jurisdictio voluntaria magistratui proprie jure, & facilius, quam contentiosa competit. T. 7 c. 59 D.
Jurisdictio a Juliano dicitur jurisdictio. T. 7 c. 100 D. & c. 481 D.
Jurisdictio a quibus detur, & mandetur. T. 7 c. 75 B.
Jurisdictio alia contentiosa, alia voluntaria, & quæ illæ sint. Tom. 7 c. 59 C.
Jurisdictio an singulis juris partibus nominatim dictatis magistratui detur. T. 7 c. 74 A.
Jurisdictio voluntaria, & contentiosa in quo differunt. Tom. 9 c. 941 A.
Jurisdictio mandata potest dici delegata. T. 7 c. 121 D. E.
Jurisdictio perpetua quid. Tom. 9 c. 301 C.
Jurisdictio an sumatur pro exsequutione. T. 10 c. 381 B.
Jurisdictio dicitur cruntum cognitionis. T. 10 c. 384 B.
Jurisdictio pars est officii jurisdicentis. Ibidem E.
Jurisdictio est notio, & definitio causarum, quæ magistratui proprio jure competit. T. 10 c. 385 A.
Nulla jurisdictio vacat imperio mixto. Ibidem B.
Jurisdictio simplex separatur a judicia datione in antiquis legibus de limitibus agrorum. Tom. 10 c. 386 A. B.
Jurisdictio sumitur pro edicto. Ibidem C.
Jurisdictio est judicis dandi licentia. T. 10 c. 387 A.
Jurisdictio quæ complectitur. T. 10 c. 801 B.
Jurisdictio quid sit. Tom. 10 c. 924 D.
Jurisdictionis mandatum morte mandantis finitur. Tom. 4 col. 7 A.
Jurisdictionis pars mandari potest. T. 4 c. 6 A.
Jurisdictionis pars est judicem delegare posse. T. 4 c. 1415 A.
Jurisdictionis quæ sint, & juris ordinarii, quæ magistratuum pertinent, separantur a rebus cognitionis, quæ sunt Principis. Tom. 4 c. 831 A.
Jurisdictionis est quidquid est imperii mixti, & contra. T. 5 c. 13 A.
Jurisdictionis pars est judicis dandi licentia. T. 5 c. 24 E. & c. 25 A.
Jurisdictionis definitio. T. 5 c. 58 B.
Jurisdictionis extrema quæ, & quæ sint. Tom. 7 col. 110 E. & c. 111 A.
Jurisdictionis mandata vel generali, vel speciali, quæ transferatur. T. 7 c. 60 B.
Jurisdictionis extremo contempto, quomodo ea res vindicetur. T. 7 c. 74 D.
Jurisdictionis extremum quod sit. T. 7 c. 58 D.
Jurisdictionis mandatæ mandatum an extinguatur morte mandatoris, re adhuc integra. T. 7 c. 84 E.
Jurisdictionis pars an alii mandari potsit. T. 7 c. 97 A.
Jurisdictionis Prætoris quæ sint. T. 7 c. 78 D.
Jurisdictionis potius, quam imperii, & contra, quæ sint. T. 7 c. 59 D.
Jurisdictionis quæ sint. T. 7 col. 56 B. & c. 71 C.
Jurisdictionis quæ sint, an alii mandari possint. Tom. 7 col. 71 C.
Jurisdictionis quæ sint, diversa sunt ab iis, quæ lege dantur. Tom. 7 c. 119 C.
Jurisdictionis separatio a notione. T. 7 c. 73 B.
Jurisdictionis imperium mixtum quod sit. T. 7 c. 84 C.
Jurisdictionis verbo non significari notionem etiam dari judicia. T. 7 c. 58 D.
Jurisdictionis voluntariæ quæ sint. T. 7 c. 95 D.
Jurisdictionis mandatum quando finitur. T. 7 c. 357 A.
Jurisdictionis est notio, & definitio causarum, quæ magistratui proprio jure competit. T. 10 c. 385 A.
Nulla jurisdictio vacat imperio mixto. Ibidem B.
Jurisdictio simplex separatur a judicia datione in antiquis legibus de limitibus agrorum. Tom. 10 c. 386 A. B.
Jurisdictio sumitur pro edicto. Ibidem C.
Jurisdictio est judicis dandi licentia. T. 10 c. 387 A.
Jurisdictio quæ complectitur. T. 10 c. 801 B.
Jurisdictio quid sit. Tom. 10 c. 924 D.
Jurisdictionis mandatum morte mandantis finitur. Tom. 4 col. 7 A.
Jurisdictionis pars mandari potest. T. 4 c. 6 A.
Jurisdictionis pars est judicem delegare posse. T. 4 c. 1415 A.
Jurisdictionis quæ sint, & juris ordinarii, quæ magistratuum pertinent, separantur a rebus cognitionis, quæ sunt Principis. Tom. 4 c. 831 A.
Jurisdictionis est quidquid est imperii mixti, & contra. T. 5 c. 13 A.
Jurisdictionis pars est judicis dandi licentia. T. 5 c. 24 E. & c. 25 A.
Jurisdictionis definitio. T. 5 c. 58 B.
Jurisdictionis extrema quæ, & quæ sint. Tom. 7 col. 110 E. & c. 111 A.
Jurisdictionis mandata vel generali, vel speciali, quæ transferatur. T. 7 c. 60 B.
Jurisdictionis extremo contempto, quomodo ea res vindicetur. T. 7 c. 74 D.
Jurisdictionis extremum quod sit. T. 7 c. 58 D.
Jurisdictionis mandatæ mandatum an extinguatur morte mandatoris,

Jurisdictionem fasam an omnes ruptiones pœnali judicio defendere possint. T. 7 c. 75 E.
Jurisdictionem pro edicto interdum accipi. T. 7 c. 61 B.
Jurisdictionem simplicem omnes magistratus, vel potestates habent. T. 7 c. 59 E.
Jurisdictionem suo jure habent, hoc est magistratus Populi Romani, quemadmodum a nemo transferre possit. T. 7 c. 60 A.
Jurisdictionem voluntariam nec in volentem exercei. T. 7 c. 95 C.
Jurisdictionem contentiosam quando, & quando voluntariam Proconsul habeat. T. 7 c. 59 D.
Jurisdictionem defendere quid sit. T. 7 c. 86 D.
Jurisdictionis verbo non significari notionem etiam dari judicia. T. 7 c. 58 D.
Jurisdictionis voluntariæ quæ sint. T. 7 c. 95 D.
Jurisdictionis mandatum quando finitur. T. 7 c. 357 A.
Jurisdictionis est notio, & definitio causarum, quæ magistratui proprio jure competit. T. 10 c. 385 A.
Jurisdictionis extremum est sententiæ exsequutio. T. 10 c. 387 D.
Jurisdictioni non subsellia privilegio fuo, id est, præscriptioni fori specialiter renunciare an possit. T. 1 c. 137 C.
Jurisdictioni extremæ non parere quis dicitur. Tom. 7 c. 110 E. & seq.
Jurisdictioni non parentes an, & quomodo puniantur. T. 7 c. 110 C.
Jurisdictioni qui prærest, an sit dicere potsit. T. 7 c. 60 D.
Jurisdictioni qui prærit, magistratus est. T. 10 c. 886 B.
Jurisdictionem proprium an habeat legatus Proconsulis. T. 3 col. 179 C.
Jurisdictionem ordinariam habet Domine inter subditos suos, meribus Gallias. T. 3 c. 373 B.
Jurisdictionem non habet Princeps, sed cognitionem extraordinariam. T. 3 c. 831 A.
Jurisdictionem voluntariam non habet legatus Proconsulis. Tom. 4 col. 179 C.
Jurisdictionem pars est judicis dandi licentia. T. 5 c. 24 E. & c. 25 A.
Jurisdictionis definitio. T. 5 c. 58 B.
Jurisdictionem quando habet procurator Cæsaris, & quando non. T. 4 c. 1414 E.
Jurisdictionem habens est magistratus, & quis. T. 4 c. 834 C.
Jurisdictionem non dat, vel prorogat error: quia non consentiunt, qui errant. T. 6 c. 4 D.
Jurisdictionem mandatam habet, judicem dare potest. T. 6 col. 54 E.
Jurisdictionem fasam an omnes ruptiones pœnali judicio defendere possint. T. 7 c. 75 E.
Jurisdictionem pro edicto interdum accipi. T. 7 c. 61 B.
Jurisdictionem simplicem omnes magistratus, vel potestates habent. T. 7 c. 59 E.
Jurisdictionem suo jure habent, hoc est magistratus Populi Romani, quemadmodum a nemo transferre potsit. T. 7 c. 60 A.
Jurisdictionem voluntariam nec in volentem exercei. T. 7 c. 95 C.
Jurisdictionem contentiosam quando, & quando voluntariam Proconsul habeat. T. 7 c. 59 D.
Jurisdictionem defendere quid sit. T. 7 c. 86 D.
Jurisdictionis verbo non significari notionem etiam dari judicia. T. 7 c. 58 D.
Jurisdictionis voluntariæ quæ sint. T. 7 c. 95 D.
Jurisdictionis mandatum quando finitur. T. 7 c. 357 A.
Jurisdictionis est notio, & definitio causarum, quæ magistratui proprio jure competit. T. 10 c. 385 A.
Jurisdictionis extremum est sententiæ exsequutio. T. 10 c. 387 D.
Jurisdictionis pars est judicis dandi licentia. T. 5 c. 24 E. & c. 25 A.
Jurisdictionis definitio. T. 5 c. 58 B.
Jurisdictionis extrema quæ, & quæ sint. Tom. 7 col. 110 E. & c. 111 A.
Jurisdictionis mandata vel generali, vel speciali, quæ transferatur. T. 7 c. 60 B.
Jurisdictionis extremo contempto, quomodo ea res vindicetur. T. 7 c. 74 D.
Jurisdictionis extremum quod sit. T. 7 c. 58 D.
Jurisdictionis mandatæ mandatum an extinguatur morte mandatoris, re adhuc integra. T. 7 c. 84 E.
Jurisdictionis pars an alii mandari potsit. T. 7 c. 97 A.
Jurisdictionis Prætoris quæ sint. T. 7 c. 78 D.
Jurisdictionis potius, quam imperii, & contra, quæ sint. T. 7 c. 59 D.
Jurisdictionis quæ sint. T. 7 col. 56 B. & c. 71 C.
Jurisdictionis quæ sint, an alii mandari possint. Tom. 7 col. 71 C.
Jurisdictionis quæ sint, diversa sunt ab iis, quæ lege dantur. Tom. 7 c. 119 C.
Jurisdictionis separatio a notione. T. 7 c. 73 B.
Jurisdictionis imperium mixtum quod sit. T. 7 c. 84 C.
Jurisdictionis verbo non significari notionem etiam dari judicia. T. 7 c. 58 D.
Jurisdictionis voluntariæ quæ sint. T. 7 c. 95 D.
Jurisdictionis mandatum quando finitur. T. 7 c. 357 A.
Jurisdictionis est notio, & definitio causarum, quæ magistratui proprio jure competit. T. 10 c. 385 A.
Jurisdictionis extremum est sententiæ exsequutio. T. 10 c. 387 D.
Jus, & injuria in bonis non dari. Ibidem.
Jus adscrendi inter quos. Tom. 3 col. 1207 A.
Jus naturale, ac vetustius. T. 1 c. 246 A.
Jus in brutis utrum cadat. T. 1 c. 8 B.
Jus honorarium a prætorio in differ. T. 1 c. 11 E.
Jus nentium in nuptiis pontifficum (pedum). T. 3 c. 1092 A.
Jus publicum, & privatum in quas partes distributum. T. 3 c. 920 D. E. & c. 921 A.
Jus quæsitum pro legibus, & contra. Tom. 3 c. 1 C. D.
Jus quæsitum quibus rebus, & quomodo, & quando amittatur. Tom. 3 c. 1 E. & c. 921 A.
Jus quæsitum pro legibus, & contra. Tom. 3 c. 1 C. D.
Jus quæsitum quibus rebus, & quomodo, & quando amittatur. Tom. 3 c. 1 E. & c. 921 A.
Jus civile, vel gentium, quid sit. T. 1 c. 915 B.
Jus civile quid.
Jus civile Flavianum cur ita vocatum. T. 1 c. 896 C.
Jus Flavianum. Ibid.
Jus civile an ex usuaquæ civitate appelletur. T. 1 c. 9 B.
Jus civile quoties proprie dicatur. T. 1 c. 807 E.
Jus publicum quid. T. 1 c. 7 B.
Jus privatum quid. Ibid.
Jus privatum quotuplex. Ibid.
Jus gentium an omnibus gentes commune sit. T. 1 c. 9 C.
Jus scriptum, aut non scriptum. T. 1 c. 10 B.
Jus adscrendi an transfuitatem ad heredes tuos, qui ante portionem sua adiit. T. 1 c. 268 D.
Jus adscrendi an ad ea se. Ibidem.
Jus adscrendi inter quos. Tom. 3 col. 1207 A.
Jus naturale ac vetustius. T. 1 c. 246 A.
Jus in brutis utrum cadat. T. 1 c. 8 B.
Jus honorarium a prætorio in differ. T. 1 c. 11 E.
Jus nentium in nuptiis pontifficum (pedum). T. 3 c. 1092 A.
Jus publicum, & privatum in quas partes distributum. T. 3 c. 920 D. E. & c. 921 A.
Jus quæsitum pro legibus, & contra. Tom. 3 c. 1 C. D.
Jus quæsitum quibus rebus, & quomodo, & quando amittatur. Tom. 3 c. 1 E. & c. 921 A.
Jus quæsitum pro legibus, & contra. Tom. 3 c. 1 C. D.
Jus quæsitum quibus rebus, & quomodo, & quando amittatur. Tom. 3 c. 1 E. & c. 921 A.
Jus civile, vel gentium, quid sit. T. 1 c. 915 B.
Jus civile quid.
Jus civile Flavianum cur ita vocatum. T. 1 c. 896 C.
Jus Flavianum. Ibid.
Jus civile an ex usuaquæ civitate appelletur. T. 1 c. 9 B.
Jus civile quoties proprie dicatur. T. 1 c. 807 E.
Jus publicum quid. T. 1 c. 7 B.
Jus privatum quid. Ibid.
Jus privatum quotuplex. Ibid.
Jus gentium an omnibus gentes commune sit. T. 1 c. 9 C.
Jus scriptum, aut non scriptum. T. 1 c. 10 B.
Jus adscrendi an transfuitatem ad heredes tuos, qui ante portionem sua adiit. T. 1 c. 268 D.
Jus adscrendi an ad ea se. Ibidem.
Jus adscrendi inter quos. Tom. 3 col. 1207 A.
Jus naturale ac vetustius. T. 1 c. 246 A.
Jus in brutis utrum cadat. T. 1 c. 8 B.
Jus honorarium a prætorio in differ. T. 1 c. 11 E.
Jus nentium in nuptiis pontifficum (pedum). T. 3 c. 1092 A.
Jus publicum, & privatum in quas partes distributum. T. 3 c. 920 D.

quod fit. Tom. 3 c. 260 E.
In usu vocatio est initium agendi. T. 1 c. 737 A.
In jus vocati sequi protinus vocantem debent. Ibidem B D.
Jus æquæ est personæ. T. 4 c. 896 B. C.
Jus omne accrescendi est mutuum & reciprocum. T. 4 c. 435 C.
Jus accrescendi quid est. Tom. 4 c. 424 B.
Jus accrescendi inter quos est. T. 4 col. 427 B. deficiente jure accrescendi, an jus consolidationis locum habeat. Ibidem c. 428 D.
Jus accrescendi est productio legati. T. 4 c. 800 B.
Jus civile ipse est iniquum, & injustum, & reger juris dicitur. T. 4 c. 401 C.
Jus fiscale pactis privatorum convelli non potest. Tom. 4 col. 22 A.
Jus gladii quid est. T. 4 c. 15 D.
Jus gladii comprehendit etiam jus belli gerendi, & administrandi. T. 4 c. 16 B. C.
Jus monumenti omnem hæredem sequitur, nisi alter defunctus caverit. T. 4 c. 1 C.
Jus naturale neminem excusat crimine, aut pœna, (si crimen fit atrocius. T. 4 c. 503 C. nec feminam excusat, nec minorem 25 annis. Ibidem.
Jus pignoris non potest quæri ulcupacione, nec jus usufructus, nec jus servitutis, aut jus hereditatis, & cæt. T. 4 c. 637 E.
Jus politivum dictur ad differentiam juris naturalis, quod est authenticum. T. 4 c. 278 C.
Jus prætorium mitius est jure civili. T. 4 c. 348 E.
Jus privatum facile privatorum conventione mutatur. Tom. 4 col. 1 C.
Jus publicum in jure est utiplex. T. 4 col. 20 D. hoc jus privata conventione mutari non potest. Ibidem.
Jus publicum privatorum pactis mutari non potest. Tom. 4 col. 22 C.
Jus a constitutionibus est separandum. T. 4 c. 843 D.
Jus succedum annulorum quibus olim debatur. T. 4 col. 841 E. & c. 843 ab verba Arcadii, & Suetonii de jureis annulis quæ. Ibidem c. 843 A.
Jus cognationis ad feminas refertur, jus agnationis ad masculos. T. 4 c. 874 C.
Jus [illegible] Ibidem c. 875 D.
Jus [illegible] Ibidem c. 881 B.
Jus [illegible] Tom. 4 c. 881 B.
Jus civile [illegible] Tom. 5 col. 3 E.

hæc definitio confecta est perpartitionem. Ibidem D. quod & positivum dicitur. Ibidem.
Jus civile vigilantibus scriptum est, non iis, qui alium dormiunt. T. 4 c. 1197 E.
Jus dotis filiæ a patre datæ non auferet exheredatio. Tom. 4 col. 893 A.
Jus electionis fabletum est Novella Justiniani. T. 4 c. 942 A.
Jus filii, fire jus heredis exheredationis tollitur, jus vero potestatis non item. T. 4 c. 905 C. D.
Jus novelle constitutionis est generale in quejela inofficioli testamenti. T. 4 c. 1035 B.
Jus patrii, quod est jus fructuarii, nunc est, quam jus onerati dedicommissio. T. 4 c. 1231 E.
Jus patrii est perpetuatum, jus vero hæredis plerumque temporarium. Ibidem.
Jus personæ potest esse quelibet servitus. T. 4 c. 896 A.
Jus pignoris in fundo firmius est, quam in fructibus. T. 4 c. 1197 E. & c. 1288 A. Accurbius duas quæstiones hoc loco proponit, & quantum fint. Ibidem.
Jus potestatis causam improbandæ donationis præstat. Tom. 4 c. 995 D.
Jus potestatis cauſam inhibendæ donationis præstat. T. 4 c. 996 E.
Jus potestatis exheredationem tollitur, fed jus filii tantum. Tom. 4 c. 995 C. D.
Jus potestatis, feu vinculum potestatis quasm pertinam facit patris & filii, vel filiæ. Tom. 4 c. 994 D.
Jus prælegati ejusque conditio quæ est. T. 4 c. 1368 D. quæstio Falcidia subjicitur. Ibidem C.
Jus prætorium quod est. T. 4 c. 1459 D. quod & honorarium dicitur. Ibidem E.
Jus singulare temere producendum non est ad alias species, fine fingulari. T. 4 c. 1215 C.
Jus strictum humanitati opponitur. T. 4 c. 1078 B.
Jus suum, Vide, Prætorium jus.
Jus prætorium mitius est jure civili. T. 4 c. 348 E.
An jus suum transmittit ad filiumfamiliæ, quem, superiorem reliquit filie, quæ per appellationem judicium restituit, circumquæ fuum diu tracto. negotio obiit. Tom. 4 c. 361 A. an idem jus in filium fuum transmittat. Tom. 4 c. 361 B. decretum D. Marci de transmissione. Ibidem.
Jus ignorantiæ non procedit. Tom. 4 c. 504 B.
Jus fiscale militaris, atque gladii Publicis habuerunt. Tom. 4 col. 833 A.
Jus individuum est. T. 4 c. 881 B.
Jus hæreditatum exheredatio non tollit. Tom. 4 c. 893 A.
Jus ignorantibus fabventri solet mutieribus, fed non in lucris. T. 4 c. 503 E.
Jus singulare, & jus commune in quo differunt. Tom. 4 col. 1352 C.
Jus emphyteuticum an alii donari possit, aut vendi salvo jure vectigalis. T. 4 c. 913 D.
Jus emphyteuticum an transferri possit in legatarium. Ibidem B.
Jus patronatus an fervetur libera dumatoxaxat, quod habuit, qui dumatus est capitali judicio. T. 4 c. 37 D.
Jus accrescendi valet inter solos coheredes. T. 4 c. 358 D.
Jus civile per partitionem dividitur a Cicerone. T. 4 c. 1448 E.
Jus pignoris, vel aliud jus rei ex hereditatem quomodo est fejunctum a jure dominii. T. 4 c. 1187 A.
Jus dicentis ad officium pertinent etiam ea, quæ neque fori imperii, neque jurisdictionis. T. 4 c. 833 D.
Jus summum est jus firmium. T. 4 c. 165 E.
Jus consolidationis. Vide, Jus accrescendi.
Jus summum. Vide, Summum jus.
Jus mutuus fideli, ita & nominis. T. 4 c. 170 E.
Jus novum rescindius est accipiendum, non ampliandum. Tom. 4 c. 1356 E.
Jus credit retinet creditor, quoties fide credit pecuniam adolescenti ignorans. Tom. 4 c. 716 E. qui vero fciens fuere tuitorio adolescenti, hic jus crediti non habet. Ibidem.
Jus commune ibi servatur, ubi nullum est privilegium. T. 4 c. 1056 E.
Quod jus gentium est, inquit M. Tullius, & jus civile esse debet. T. 4 c. 1450 A.
Jus est individuum. T. 4 c. 881 B.
Jus legitime successionis. Vide, Successio.
Jus gladii cui est, ei & animadversio in milites, cuiusmodi est. T. 4 c. 1078 B. C. c. 833 A.
Jus publicum pactis privatorum convenri nequit. T. 4 c. 20 E.
Jus prætorium. Vide, Prætorium jus.
Jus plerumque militia ignorare permittitur. T. 4 c. 1433 A.
Jus, five servitus, aliqui esse non potest, nisi fundum vicinum habeat. T. 4 c. 893 E.
Jus liberorum. T. 4 c. 329 B.
In jus ducendi quandoque inuvile, & varia est. T. 5 c. 87 B.
In-ius vocare est jura exercendi cruta vocare. T. 5 c. 86 D.
In jus vocatus non statim solequeque, qua edicta poena coercetur. T. 5 c. 91 C.
In jus vocatus ex quibusque causis venire debere. Ibidem.
In jus vocandi varia, & multiplices sunt causæ. Tom. 5 col. 89 A.
Jus canonicum unde sumptum fuit. T. 5 c. 137 A.
Jus femel quæsitum fideisussori, ex pactis pedhea adhibito auferri non potest. T. 5 c. 27 E.
Jus gladii quibus mandari, & an delegari possit. Tom. 5 col. 20 A. & feq.
Jus commisii, & jus prælationis in quo differunt. Tom. 5 col. 423 D.
Jus accrescendi an in pagatis filii familiæ, & militia bonis locum habeat. T. 5 c. 1047 B. & feq.
Jus accrescendi ex diversis causis non obtinet. T. 5 c. 595 C. D.
Jus accrescendi inter quos vertetur, & locum habeat. Tom. 5 c. 596 A.
Jus accrescendi quibus debeatur. Ibidem.
Jus civile vivendi præcepta, obtinendæque rei fiue dat. Tom. 5 c. 98 C.
Jus commissi, in quod eb non fortitum causamen, feu vectigal emphyteuticum incidit, quæ ipse in actione pignoratitia operetur. T. 5 c. 422 D.
Jus civile quid, & quando amittatur. T. 5 c. 816 E.
Jus prætorium, & jus constitutum, fint jus legitimum, tamen longe diffar ab eo, quod per emanciam jus legitimum dictur. T. 5 c. 875 A.
Jus certum, & fiuitum est; fatia autem incerta, & infinita dant. T. 5 c. 1054 A.
Jus experiri communæ est vetitum adoris, & res. T. 5 c. 87 B.
Jus emphyteuticum quid. Tom. 5 c. 421 D.
Jus emphyteuticarii, vel superficiarii proximum dominio est. T. 5 c. 422 B. C.
Jus prælationis. T. 5 c. 423 B.
In jus vocare quid fit. T. 5 c. 86 D.
In ignorare quibus permissum fit. T. 5 c. 964 C.
Jus litigandi quomodo cessasse dicatur. T. 5 c. 1051 D.
Jus non patitur, ut in collatione honorum facienda minus conferatur, plus auferatur. T. 5 c. 616 C.
Jus patria potestatis non spectatur in iis, quæ ad cadum, juve publicum pertinent. T. 5 c. 1021 A.
Jus patronatus transmittendi. T. 5 c. 27 ab c. 80. ad c. 87 E.
Jus postliminii, [illegible] habeat. T. 5 c. 802 E.
Jus publicum propriorum quæ dicitur, & quæ ejus affectio. T. 5 c. 916 D.
Jus perpetuum prorum [illegible] jure directo. T. 5 c. 916 E.
Jus, quo mutuo vetere fiue mutet certas personas, meribus, [illegible] tuali jure introducitur est. T. 5 c. 960 A.
Jus, quod defunctus habuit, locavit, quod ea natura cum annua qui interiit. T. 5 c. 564 C.
Jus debenti in interfertium, aut res ejus usucapta fuerit, emendatur per restitutionem in integrum, edicto ex quibus causis majores. T. 5 c. 165 E.
Jus servitutis est, quod quis in alieno fundo habet, non pars fundi, aut proprietatis. Tom. 5 col. 22 B.
Jus singulare quod fit, & dicatur. T. 5 c. 607 B.
Jus trium liberorum quod fit, & quando excusat. Tom. 5 c. 1040 D.
Jus vetus, quod nuptias cum forisfiis filia concedebat, jure novissimo merito abrogatum est. T. 5 c. 548 B. C.
Jus postliminii, & jus civile in quo differunt. T. 6 c. 917 D.
Jus nihil habet commune cum postlesione. Vide, Postellio.
Jus postliminii a jure civili differt fuper matrimonia fpadonum. T. 6 c. 1128 B.
Jus summum in quo consistat. T. 6 c. 926 A. B.
Jus Pontificium a jure civili differt quoad affinitatem gradus. T. 6 c. 1129 C.
Jus accipiendi iterer quos versatur. T. 6 c. 129 D.
Jus accrescendi. Vide, Accrescendi jus.
Jus closcar est & urbanis, & rusticis servitus. T. 6 c. 290 D.
Jus filii qui non habent. Tom. 6 c. 167 A.
Jus pobrum est in fisco. Tom. 6 c. 401 C.
In jus vocatio. Vide, Vocatio.
Jus fugitivi proprium adversum eos iter communem. Tom. 6 c. 182 A. B.
Jus superficiarium, & jus emphyteutici pradii fere in jure conjungunur. T. 6 c. 237 D.
Jus aquæ ducendæ jus personæ est, non prædii, an transeat ad heredem eius, cui usus aquæ concessus est. T. 6 c. 519 A.
Jus ordinarium quod est. Tom. 6 c. 583 C.
Jus fepulcri longa possessione non tribuitur ei, cui jure non competit. T. 6 c. 623 C.
Jus prætorium tempore benignius est jure civili. T. 6 c. 970 B.
Jus civile dicerum est. Ibidem.
Jus civile, & prætorium quid constet. T. 6 c. 976 E.
Jus accrescendi inter res transmittendi, qui re continuitatem, & concursu partes fiunt. T. 6 c. 1209 E.
Jus novum, vel imperitum fiu pleraque, & ambiguum, nedum ab uti debet, ut fiuitum, non pati. T. 7 c. 1180 E. Ibidem.
Jus publicum an quis mutare potest. T. 7 c. 1183 A. B.
Jus fuum fiuitus, & non amittunt, fiue nolint fiu eligant. Tom. 7 c. 1190 E.

Jus deliberandi cui detur. Tom. 7 c. 954 A.
Jus deliberandi jure civili fuis non datur, jure prætorio datur. Ibid. A. B. extraneis atroque. Ibid. B.
Jus deliberandi an detur heredibus extraneis. Ibidem A.
Jus dicens ex mandato nomine alieno jus dicit. T. 7 c. 84 C.
Jus dicenti extra territorium non paretur. T. 7 c. 70 D.
Jus dicenti non obtemperare qui potest. Tom. 7 c. 8. & quomodo punianur. Tom. 7 col. 111 B. & c. 113 B. C.
Jus dicenti non obtemperare qui fit in edicto ita dicto. T. 7 c. 113 B. C. & qui illud faciant. Ibidem C.
Jus dicenti non obtemperare affio quare, & quomodo capiatur pornalis, cui, & in quem detur. T. 7 c. 111 E.
Jus dicentis falsus malus quomodo punitur. T. 7 c. 105 B.
Jus dicentis extra territorium jurisdictio nulla est. Tom. 7 c. 90 B. C.
Jus dicentis majestis contempta quomodo vindicetur. Tom. 7 col. 61 E.
Jus dicentis officium a jurisdictione quomodo differat. Tom. 7 col. 92 C.
Jus dicentis officium latissimum est. Ibidem A.
Jus dicentis officium quæ complectatur. Tom. 7 c. 92 A. jure jurisdictionis continuat. Ibidem C.
Jus dicere quid sit. T. 7 col. 65 D.
Jus dicere, & jus dicere in curia, in qua advocatus adfuit. T. 7 c. 80 B.
Jus dicere, aut testimonium an quis potiat in ea re, in qui advocatus adfuit, & an in consilio jus dicentis ea de re esse possit. T. 7 c. 106 E. & c. 107 A.
Jus dicere quantum differt a judicare. T. 7 c. 65 A.
Jus dicere, jus flatuere, jus reddere, jusdictum exhibere, idem valent. T. 7 c. 53 C.
Jus dicere pater filiorum, & quomodo possit, & cognita. T. 7 c. 166 E.
Jus dicere plus est, quam judicare. T. 7 c. 65 A.
Jus dicendi, & jus dicere quidnam differant. T. 7 c. 83 C.
Jus dicere, & jus dicere, quid differant. T. 7 c. 83 C.
Jus inique dicentem, vel impetrantem, non in actionibus, quas habet, sum in fiscalibus, quam publicis debere. T. 7 c. 1170 D. E.
Jus inique dicentem cuiusmodi affinitas & dicent, aut eorum testimonium. T. 7 c. 106 C.
Jus iniquum publicum, & imperatum, quando, & quo edicto deneur. T. 7 c. 107 A. B.
Jus iniquum, quod quis dixit alteri, eidem

ET VERBORUM.

eidem parere debet. T. 7. c. 101 C.
Jus novum alteri dicere, eodem jure ei debet. T. 7. c. 100 D. E.
Jus novum dicentis, & illud postulantis, utrinque eidem est poena. T. 7. c. 103 E.
Jus novum, & iniquum a magistratu postulans, quo edicto tenetur. Ibid.
Jus novum, & iniquum alteri dicens quo edicto tenetur. T. 7 c. 100 D.
Jus novum, & iniquum qui primos imperavit, an, & quo edicto teneatur. T. 7. c. 100 D.
Jus novum in aliam dicere volens ius punitur. T. 7. c. 100. C.
Jus novum quod dicatur. Ibid A.
Jus e notice mutari, non convellit pofit. T. 7. c. 167 D.
Jus adscrcendi ex ad substitutum transmittitur. T. 7. c. 955 D.
Jus colonarium. T. 7. c. 585 E.
Jus certum, aut constitutionem dandis publicis adhibendis Prætores non fecisse, fed utilitatem. T. 7 c. 671 D.
Jus libellarium quod est. Tom. 7 col. 382 A.
Jus atque aequitas cuibus olim concessum erat. T. 7. c. 438 B. C.
Ji Principi hodie competit. Ibid. c. 438 B.
Jus naturale an prius fuerit jure gentium. T. 7 c. 20 E.
Jus farcum est ut civitatis, five publicum. T. 7 c. 29 D.
Jus sociale, quod. Ibid.
Jus humanum quod. Ibid.
Jus naturale quid. T. 7. c. 1404 D.
Jus praetorium in potiis vocari jus civile. T. 7 c. 62 C.
Jus pignoris quo cuio remanet creditori individum. T. 7 c. 584 B.
Jus civile dividit quadam a iure naturali, vel gentium T. 7. c. 18 B.
Jus quibus modis adipiscitur. Tom. 7 c. 2 B. C.
Jus municipale quid. T. 7 c. 564 B. Vide, Municipale.
Jus gentium quibus modis adipiscitur c. 2. T. 7 c. 3 B.
Jus civile vivum est Prætor. T. 7 c. 45 C.
Jus civile Prætor subfequitur. T. 7 c. 348 D.
Jus civile, & Jus praetorium in differunt. Tom 7 c. 42 C. D. E. c. 44 B. C. D.
Jus gentium introduxit servitutem. T. 7 c. 18 B.
Jus civile [illegible] obliga gentium. [illegible]
[illegible] Jus. T. 7 c. 23
[illegible] Jus publicum non mutat testatoris praeceptum. T. 7 c. 555 E.
Jus civile definitur a partium enumeratione. T. 7 c. 38 C.
Jus civile quid. Tom. 7 c. 5. E. & c. 18 C.
Jus honorarium quid. Tom. 7. c. 6 A.
Jus civile ut distinguatur a jure gentium, & ut dividatur. T. 7 c. 4 C.
Jus civile quodammodo mutat Praetor est. T. 7 c. 348 D.
Jus dicitur locus, quo jus redditur. T. 7 c. 6 D.
Jus praetorium adjuvat jus civile. T. 7 c. 42 B.
Jus emphyteuticum. T. 7. c. 377. B.
Jus superficiarum. Ibid.
Jus consanguinitatis est fraternitas. T. 8 c. 246 A.
Jus praetorium quid. Tom. 7 c. 42 A. B.
Jus civile peperit utilitas. Tom. 7 c. 5 D.
In jus vocari qui non possunt, vel non debent. T. 7 c. 116 A.
In alterius jus qui succedit, ejus iure uti debet. Tom. 7. col. 109 C.
In jus qui vocari possunt, vocati sequuntur, & dicuntur; vel si non fequantur, prehenduntur, & invitis rapiuntur in jus. T. 7 c. 116 A.
In jus qui vocari non possunt, neque fequuntur, neque ducuntur, nisque rapiuntur impune. Ibid. A. B.
In jus vocare verbum est c. 12. Tabularum. T. 7 c. 116 B.
Jus esperiri quid fit. Ibid. C.
Jus jus-est aliquod nobis commune cum brutis. T. 7 c. 13 D.
In jus sine permissu meo, ne quis vocet, quid hac verba sanant. T. 7 c. 132 B.
In jus vocare potest singulos inpunire liberos civitatis, vel universitatis, non autem civitatem, aut universitatem. T. 7 c. 124 C. D.
In jus vocare quid sit. T. 7 c. 115 C. 116 E. Vocare in jus.
Jus [illegible] gaudent veterani [illegible] c. 126 A.
In jus [illegible] patroni. T. 7 c. 132 B. C. D.
In jus [illegible] qui vocatur, procedere debet dominatum, vel esse absentes. T. 7 c. 116 D.
Contra jus gentium est violare sepulcrum, violare templum, Ibid.
Jus [illegible] c. 8 c. 805 C.
Jus [illegible] quodam fit. Ibid.
Jus duplex, alterum proprium, alterum commune. T. 8 c. 0.7 c. 6.
Jus adscrcendi quid fit. T. 8 c. 955 A.
In jus vocare quid fit. Tom. 8 c. 1220 A.
Jus [illegible] qui [illegible] quodcodo [illegible] c. 8 c. 823 A. quo.
Jus publicum non mutat testatoris praeceptum. T. 7 c. 555 E.
Jus civile definitur a partium enumeratione. T. 7 c. 38 C.
Jus civile quid. Tom. 7 c. 5. E. & c. 18 C.
Jus honorarium quid. Tom. 7. c. 6 A.
Jus civile ut distinguatur a jure gentium, & ut dividatur. T. 7 c. 4 C.
Jus civile quodammodo mutat Praetor est. T. 7 c. 348 D.
Jus dicitur locus, quo jus redditur. T. 7 c. 6 D.
Jus praetorium adjuvat jus civile. T. 7 c. 42 B.
Jus emphyteuticum. T. 7. c. 377. B.
Jus superficiarum. Ibid.
Jus consanguinitatis est fraternitas. T. 8 c. 246 A.
Jus praetorium quid. Tom. 7 c. 42 A. B.
Jus civile peperit utilitas. Tom. 7 c. 5 D.
In jus vocari qui non possunt, vel non debent. T. 7 c. 116 A.
In alterius jus qui succedit, ejus iure uti debet. Tom. 7. col. 109 C.
In jus qui vocari possunt, vocati sequuntur, & dicuntur; vel si non fequantur, prehenduntur, & invitis rapiuntur in jus. T. 7 c. 116 A.
In jus qui vocari non possunt, neque fequuntur, neque ducuntur, nisque rapiuntur impune. Ibid. A. B.
In jus vocare verbum est c. 12. Tabularum. T. 7 c. 116 B.
Jus esperiri quid fit. Ibid. C.
Jus jus-est aliquod nobis commune cum brutis. T. 7 c. 13 D.
In jus sine permissu meo, ne quis vocet, quid hac verba sanant. T. 7 c. 132 B.
In jus vocare potest singulos inpunire liberos civitatis, vel universitatis, non autem civitatem, aut universitatem. T. 7 c. 124 C. D.
In jus vocare quid fit. T. 7 c. 115 C. 116 E. Vocare in jus.
Jus [illegible] gaudent veterani [illegible] c. 126 A.
In jus [illegible] patroni. T. 7 c. 132 B. C. D.
In jus [illegible] qui vocatur, procedere debet dominatum, vel esse absentes. T. 7 c. 116 D.
Contra jus gentium est violare sepulcrum, violare templum, Ibid.
Jus [illegible] c. 8 c. 805 C.
Jus [illegible] quodam fit. Ibid.
Jus duplex, alterum proprium, alterum commune. T. 8 c. 0.7 c. 6.
Jus adscrcendi quid fit. T. 8 c. 955 A.
In jus vocare quid fit. Tom. 8 c. 1220 A.
Jus [illegible] qui [illegible] quodcodo [illegible] c. 8 c. 823 A. quo.
Jus publicum non mutat testatoris praeceptum. T. 7 c. 555 E.
Jus civile definitur a partium enumeratione. T. 7 c. 38 C.
Jus civile quid. Tom. 7 c. 5. E. & c. 18 C.
Jus honorarium quid. Tom. 7. c. 6 A.
Jus civile ut distinguatur a jure gentium, & ut dividatur. T. 7 c. 4 C.
Jus civile quodammodo mutat Praetor est. T. 7 c. 348 D.
Jus dicitur locus, quo jus redditur. T. 7 c. 6 D.
Jus praetorium adjuvat jus civile. T. 7 c. 42 B.
Jus emphyteuticum. T. 7. c. 377. B.
Jus superficiarum. Ibid.
Jus consanguinitatis est fraternitas. T. 8 c. 246 A.
Jus praetorium quid. Tom. 7 c. 42 A. B.
Jus civile peperit utilitas. Tom. 7 c. 5 D.
In jus vocari qui non possunt, vel non debent. T. 7 c. 116 A.
In alterius jus qui succedit, ejus iure uti debet. Tom. 7. col. 109 C.
In jus qui vocari possunt, vocati sequuntur, & dicuntur; vel si non fequantur, prehenduntur, & invitis rapiuntur in jus. T. 7 c. 116 A.
In jus qui vocari non possunt, neque fequuntur, neque ducuntur, nisque rapiuntur impune. Ibid. A. B.
In jus vocare verbum est c. 12. Tabularum. T. 7 c. 116 B.
Jus esperiri quid fit. Ibid. C.
Jus jus-est aliquod nobis commune cum brutis. T. 7 c. 13 D.
In jus sine permissu meo, ne quis vocet, quid hac verba sanant. T. 7 c. 132 B.
In jus vocare potest singulos inpunire liberos civitatis, vel universitatis, non autem civitatem, aut universitatem. T. 7 c. 124 C. D.
In jus vocare quid fit. T. 7 c. 115 C. 116 E. Vocare in jus.
Jus [illegible] gaudent veterani [illegible] c. 126 A.
In jus [illegible] patroni. T. 7 c. 132 B. C. D.
In jus [illegible] qui vocatur, procedere debet dominatum, vel esse absentes. T. 7 c. 116 D.
Contra jus gentium est violare sepulcrum, violare templum, Ibid.
Jus [illegible] c. 8 c. 805 C.
Jus [illegible] quodam fit. Ibid.
Jus duplex, alterum proprium, alterum commune. T. 8 c. 0.7 c. 6.
Jus adscrcendi quid fit. T. 8 c. 955 A.
In jus vocare quid fit. Tom. 8 c. 1220 A.
Jus [illegible] qui [illegible] quodcodo [illegible] c. 8 c. 823 A. quo.
Jus

Jusjurandum cujuscumque tollit naturalem obligationem. T. 4. c730 B.
An jusjurandum calumniæ remitti possit ex consensu partium. T. 4 c. 20 E.
Jusjurandum sequi debet sententia judicis, quod parti judex detulit. T. 4. c. 899 D.
Jusjurandum alterius an alteri prosit. T. 5 c. 214 E.
Jusjurandum actoris, officio judicis referuntur potest, ut videlicet in certam summam juretur. Tom. 5 c. 149 C.
Jusjurandum an, & quando vim novationis, vel litis contestatæ obtineat. T. 5 c. 219 E.
Jusjurandum per omnia novationem compar, nec item delegationi, aut judicio. T. 5 c. 220 A.
Jusjurandum rei sequi folet sententia judicis. T. 5 c. 155 A.
Jusjurandum an juriprudio elidatur. T. 5 c. 225 D.
Jusjurandum an rei judicatæ vicem fulliat. T. 5 c. 530 C.
Jusjurandum, & res judicata quomodo differant. Tom. 5 col. 113 D. E.
Jusjurandum deferre quando desideratur. Tom. 5 col. 227 E. & c. 228 A.
Jusjurandum de calumnia quando parenti, vel patrono non remittatur. T. 5 c. 4 E.
Jusjurandum fideijussoris reo non proficit. T. 5 c. 221 A.
Jusjurandum quo deferre potest, an etiam referre possit. T. 5 col. 218 C. D.
Jusjurandum speciem pactionis habet. T. 5 c. 54 B.
Jusjurandum judicialis, quod in dubiis causis judex exigit ab uno ex litigatoribus. Tom. 5 col. 115 C.
Jusjurandum acceptationis esse similis. T. 5 c. 220 A.
Jusjurandum, & pactum quomodo differant. T. 5 c. 221 D.
Jusjurandum est instar judicii accepti. T. 5 c. 219 E.
Jusjurandum, quod tutor dictavit, an ratum haberi debeat. Tom. 5 c. 217 E.
Jusjurandum an Clericis remittatur. T. 5 c. 215 E.
Jusjurandum voluntarium an referri possit. Ibidem C.
Jusjurandum calumniæ quibus remittatur. T. 5 c. 303 C.
Jusjurandum, & pactum in quo differant. T. 5 c. 221 B.
Jusjurandum filii an patri prosit. T. 5 c. 820 D.
Jusjurandum pro parte edit, Ibidem.
Jusjurandum fideijussoris quando reo principali prodest. Tom. 5 c. 672 A.
Jusjurandum calumniæ non exigitur jure canonico, sure civili requiritur. T. 6 c. 805 C.
Jusjurandum de non accusanda uxore est illicitum. T. 6 c. 899 D.
Jusjurandum clericis interdictum. T. 6 c. 602 E.
Jusjurandum prohibitum monachis ordinis S. Benedicti. T. 6 c. 594 D.
Jusjurandum interpretari Pontificum est. T. 6 c. 902 A.
Jusjurandum deferrur deficientibus probationibus. T. 6 c. 1082 B.
Jusjurandum juri publico derogare non potest. T. 6 c. 807 C.
Jusjurandum conditionale est impertfectum. T. 6 c. 890 E.
Jusjurandum in causa matrimonii judicium facit. T. 6 c. 1127 E.
Jusjurandum non præstitur ad res, de quibus dictum, vel cogitatum non est. T. 6 c. 903 D.
Jusjurandum merus esterum obligat. T. 6 col. 899 D. absolutione folvitur. Ibidem.
Jusjurandum inter Christianos nihil magis operatur, quam nuda fides. T. 6 c. 1015 E.
Jusjurandum non semper servandum. T. 6 c. 1017 D.
Jusjurandum in litem rei æstimanjurandum est in litem rei æstimandi, de causa actori deferre potest, ut ex necessitate juris. Tom. 6 c. 321 A.
Jusjurandum a debitore exactum efficit, ut pignus liberetur. Tom. 6 c. 76 D.
Jusjurandum est acceptationis similie. Ibidem.
Jusjurandum perpetuum exceptionem parit. Ibidem.
Jusjurandum delatum adversario a Prætoratore in litem alienam data, qui specialiter dominus mandavit, non auditur. Tom. 6 c. 53 A.
Jusjurandum est finis omnis controversiæ. T. 6 c. 76 D.
Jusjurandum in locum solutionis succedit. Ibidem E.
Jusjurandum, quod in sua causa ferri, non potest mihi prodesse in alia. T. 6 c. 47 C.
Jusjurandum potit affinemen, (si libertatis causa libertus patrono juraverit, se datarum operas quæ commiserit patronus indicerit. T. 6 c. 148 D.
Jusjurandum non defertur tutori, & curatori invito in causa pupilli, vel adolescentis, nec heredi defuncti. T. 6 c. 53 C.
Jusjurandum, vel convenitio sine causa non valet. Tom. 6 col. 52 B.
Jusjurandum vicem rei judicatæ obtinet. T. 6 c. 76 E. & c. 77 A.
Jusjurandum ab adversario deferatur an æqui debeat sententia. Tom. 7 c. 899 B.
Jusjurandum est etiam probatio. T. 7 c. 870 A.
Jusjurandum in litem quisi fit, & in quibus rebus fiat. T. 7 c. 183 D.
Jusjurandum, & res judicata in quo differunt. Tom. 7 c. 121 A.
Jusjurandum calumniæ parenti, patronove remittitur. Tom. 8 c. 248 C.
Jusjurandum calumniæ ab æqrotanti adversario, rationes edi postulante, exigitur. T. 8 c. 487 C.
Jusjurandum de re principali aliud, aliud de calumnia. Ibidem D.
Jusjurandum in litem, quod datur propter contumaciam adversari. T. 8 c. 618 B.
Jusjurandum deferri auctore judice in bonis fidei judiciis, etiam invito utroque litigatore. Tom. 7 c. 198 E.
Jusjurandum, quod litem finit, aut est voluntarium, aut necessarium, aut judiciale. T. 7 c. 185 D.
Jusjurandum in litem ro deferatur in tutorem ob levem culpam. T. 7 c. 506 C.
Jusjurandum judiciale exigi in dubiis causis. T. 7 c. 190 A.
Jusjurandum judiciale quid. Tom. 7 c. 186 A.
Jusjurandum rabulariorum. Tom. 7 c. 185 C.
Jusjurandum, quod pactioni fabricitur, fervandum. T. 7 c. 75 B.
Jusjurandum defertur in judicio, vel in jure. Tom. 7 col. 195 C. D.
Jusjurandum reo delatum quando referri non potest. Tom. 7 c. 196 D.
Jusjurandum deferri in actione defectii inopia probationum. T. 7 c. 198 E.
Jusjurandum delatum in judicio ab actore referri. Tom. 7 c. 197 C.
Jusjurandum qui deferr, prior debet jurare de calumnia. Tom. 7 c. 197 E.
Jusjurandum calumniæ. T. 7 c. 198 C. D.
Jusjurandum voluntarium quale. T. 7 c. 185 D.
Jusjurandum ex conventione. T. 7 c. 185 D.
Jusjurandum Christianorum quale erat olim. T. 7 c. 185 C.
Jusjurandum qui petit, debet prior jurare de calumnia. Tom. 9 c. 198 A.
Jusjurandum actoris, & rei. Tom. 9 c. 195 A. & seq.
Ad jusjurandum deferendum ob unum testem moveri judicem. Tom. 9 c. 191 B.
Jusjurandum voluntarium. Tom. 9 c. 185 A.
Jusjurandum necessarium. Ibidem D.
Jusjurandum ex pactione deferri dicitur, cum reus jurat, volente, & deferente actore. T. 9 c. 196 B.
Jusjurandum liberti abiente patrono non valet. T. 9 c. 76 A.
Jusjurandum loco solutionis cedit. T. 9 c. 1260 C.
Jusjurandum dilationis. T. 9 c. 189 E.
Jusjurandum militum quale. Tom. 9 c. 185 C.
Jusjurandum non referitur inter modos tollendæ obligationis. T. 9 c. 156 B.
Jusjurandum voluntarium. Tom. 9 c. 185 A.
Jusjurandum diffare. T. 9 c. 191 D
Jusjurandum præstatur non vocata parte altera. T. 9 c. 202 C.
Jusjurandum debet exisi condibus, & cur. T. 9 c. 190 E.
Jusjurandum an deferre possint fervi, & filii familiæ, vel ex domini, & patris, & in re peculiari. T. 9 c. 193 D.
Jusjurandum, quod quis facit in iniitis. T. 9 c. 189 E.
Jusjurandum deferre non potest is, cui mandata est actio, vel defendio. T. 9 c. 197 E.
Jusjurandum fallum, quod judex fecquatur est. T. 9 c. 1200 C.
Jusjurandum deferre non potest prodigus, nec Curatoris fine curatore. T. 9 c. 192 E.
Jusjurandum deferre actori permittitur Ex Gorofrida. T. 9 col. 197 A.
Jusjurandum non potest deferre pupillus fine tutoris auctoritate. T. 9 c. 191 D.
Jusjurandum judicis, & advocatorum. T. 9 c. 144 A. & seq.
Jusjurandum de calumnia primus induxit Justinianus. T. 10 c. 425 C.
Jusjurandum defertur aut in judicio, aut in jure. Tom. 10 c. 424 C.
Post jusjurandum, quod in judicio ab adversario defertur, appellari non potest. T. 10 c. 579 B.
Jusjurandum est definitio litis, quæ fit cum obreftatione divina. T. 10 c. 625 A.
Jusjurandum deferrur a redire in bona fidei judiciis, etiam invito utroque litigatore. T. 10 col. 625 E. & c. 626 A.
Jusjurandum qui detulit, an possit revocare. Ibidem.
Jusjurandum præstatur ante accusationem falli ab eo, qui petit infrumentum iterum exhiberi. T. 10 c. 639 B.
Jusjurandum est Laberio Emptiadrum zeus alieni, & Persona mutile, quo quotidianæ noxæ abliergunur. T. 10 c. 916 D.
Jusjurandum quid fit. T. 10 c. 930 C.
Jusjurandum cui debeatur, & unde fit. Ibidem.
Jusjurandum an debeat annomerari inter folentia, & legitima probationum genera. Tom. 10 col. 968 B. & seq.
Jusjurandum qui deferr, deber prajurare de calumnia. Tom. 10 c. 1176 D.
Primeque jurisjurandi gratiam faciebat. T. 2 c. 1098 E.
Jusjurandi in factum actio. Vide, Actio jusjurandi.
Jusjurandi an major vis fit, quam facti. T. 5 c. 120 D.
Jusjurandi varia genera. Tom. 9 c. 195 A. valutario adversatur. Ibidem.
Jusjurandi forma, quod jurat is, jurisque comparationem fieri petit. T. 9 c. 189 E.
Jusjurandi antiqua formula. T. 3 c. 13 B. C.
Jusjurandi verba folennia. T. 3 c. 13 C. & Tom. 10 col. 420 A. B.
Jusjurandi duo genera. Tom. 2 c. 1186 A. S. T. 9 c. 98 C.
De jusjurandi conditione. Tom. 3 c. 113 B. C.
Jusjurandi res major, quam pacti, T. 1 c. 935 B.
Jusjurandi conditio cur in liberatibus non remittatur. T. 3 c. 375 A.
Jusjurandi conditio heredi ex edicto Prætoris remittatur. Tom. 4 c. 1013 B.
Jusjurandi deferendi, vel exigendi, & jusdie causæ quænam fuerunt. T. 3 c. 652 D. E.
Jusjurandi delatio datur domino in feudorum causis. Tom. 2 c. 1132 E.
Jusjurandi contempta religio fatis Deum ultorem habet. Tom. 2 c. 38 D.
Jusjurandi quæ vis, & efficacia. T. 5 c. 830 B. C. D.
Jusjurandi major in jure vis non est, quam pacti. Tom. 5 col. 78 D.
Jusjurandi, & pacti par causa est. T. 5 c. 55 F.
Jusjurandi vis major, quam fidei nudæ. T. 5 c. 89 E.
Jusjurandi definitio. T. 6 col. 900 C.
Jusjurandi formula Episcopis tradita. T. 6 c. 890 E.
Jusjurandi tria genera. Tom. 6 c. 891 E.
Jusjurandi exceptio eadem est, quæ pacti conventi exceptio. Tom. 6 c. 54 A. hæc exceptio est perpetua. Ibidem.
Jusjurandi conditio. T. 6 col. 307 C. D.
Ex jusjurandi causa possessio. T. 7 c. 587 B.
Jusjurandi conditio an remitti possit. T. 7 c. 1078 A.
De jusjurandi revocatione. T. 9 c. 190 B. C.
De jusjurandi recusatione. Tom. 9 c. 190 B. & seq.
Jusjurandi recusatio non permittitur fivore fideicommissi. Tom. 9 c. 301 E.
Jusjurandi exceptio quoslibet compatata. T. 9 c. 190 D.
De quo est actio jusjurandi, reste constituitur. Tom. 10 col. 437 C.
Jusjurandi recendani justæ quædam causæ. Tom. 10 col. 616 A. B.
Jusjurandi dandi duo genera. T. 10 c. 897 D.
Jusjurandi non debent esse imperiti antiquitatis. T. 10 c. 498 E.
Jurisperiti augent rerbarum significationes. T. 8 c. 551 B.
Jurisperitorum munus, ac dignitas. T. 1 c. 909 A. B.
Jurisperitos in quibus olim diligentiores parere familias adhibuerunt. T. 8 c. 12 D.
Jurisperitus non omnis est, qui le dicit. T. 8 c. 1 D.
Jurisperitus non est, nisi qui utrumque jus novum, & vetus novit, ac tradiur. T. 10 c. 932 C.
Jurisperitorum pallim augent fignificationes verborum, quæ funt in legibus, senatusconsultis, rescriptis, edictis. T. 6 c. 440 E.
Jurisperitorum a magistratus non exigitur. T. 7 c. 105 C.
Jurisperitorum quid. T. 7 c. 4 B.
Jurisperitorum exigitur in adhibendis, quæ non exigitur in magistratibus, quibus adsident. T. 10 c. 8 D.
Jurisperitorum proprium. Tom. 1 c. 6 C.
Justi, & mandati differentia. T. 1 c. 1387 A.
Justo, quæ sunt fideiussioni, longe aliud est, quam justo, ex qua nascitur actio quod justo. T. 6 c. 96 A.
Justo nuda citra stipulationem obligat parrem, vel dominum. Ibidem B.
De iusfiondibus facris Conditatio Novella. T. 2 c. 1132 B.
Justo parris quando ratum comparatur. T. 9 c. 15 E.
Ex justo folus pater, vel dominus obligatur. T. 10 c. 627 D.
Justo justitia qui aliquid facit, non videtur dolo malo facere, quia parere necesse habet. T. 5 c. 679 C. D. E.
Ex justo folus pater, aut dominus tenetur, non extraneus. Tom. 5 c. 82 D.
Quod justo tenetur qui jubet. T. 9 c. 210 B.
Justo, quod justo actio. Vide, Actio quod justo.
Ex justo obligatur pater, vel dominus. T. 5 c. 332 B.
Actio quod justo datur pro modo justi. T. 10 c. 697 B. hinc affiniti quo ante fit locus. Ibidem C. non pertinet ad extraneam personam. Ibidem D.
Justus dominii imperium est, justum non domini mandatum, sive pieces. T. 6 c. 201 B.
Justum, & mandatum in quo differunt. T. 9 c. 310 B.
Justus pro voluntate. Tom. 2 col. 23 E.
Justus dominii pro nomine est. T. 5 c. 608 D.
Justus, & fatis, qui legitima non est ante 15. annum, tuc in mare, aut in flumini. T. 4 c. 1260 C.
Justo convenio an sit servanda, quæ si fit-

feliciter iure non improbatur. T. 6. 827 C.
Justa defunctio facere. Tom. 4. c. 28 D.
Justa fepultura quid. T. 4 col. 433. A. B.
Justa causa, & modicum interval-lum morum excusat. T. 5 c. 567 B. C.
Justa causa aperiendarum tabularum pupillarium quæ sit. T. 5. c. 632 E.
Justa causa locatoris expellendi colo-noi quæ sit. T. 5 c. 527 D.
Justa, & probabilis colonium, vel habitatoresem deferendi causa quæ sit, & dicatur. Tom. 5 col. 525 E.
Justa possessio. Vide, Possessio.
Justa bella esse oportet. T. 7 c. 28 B. & seq. quomodo gerenda. Ibidem 29 E.
Justa exceptio. Vide, Exceptio ju-stia.
Justa servitus quæ. Tom. 9 col. 974 E.
Non justa libertas quæ est. Tom. 9 c. 973 C.
Non justa servitus quæ est. Ibidem D.
Justæ causæ renuntiandi re integra mandatum quæ sint, & ubi cum-merentur. T. 5 c. 423 D.
Justum caulum possidendi qui ha-bent. T. 7 c. 587 C.
Ad justas nuptias quæ requirantur. T. 3 c. 539 E. & c. 540 A.
Justi dies cur sit appellati. Tom. 3 c. 86 A.
Justi liberi qui dicuntur, & qui non sint justi liberi. T. 6 col. 101 E. & c. 102 A.
Justi simptus funeris qui existiman-tur. T. 7 c. 1192 D.
Justi periti dimidium quando fraus superat. Tom. 9 c. 372 E. & col. 374 C.
Justi dies qui dicuntur. T. 9 c. 1091 A.
Justiniani patria. T. 2 c. 1048 E.
Justinianei constitutiones ab auctore hujus operis commendatæ. T. 9 c. 484 E. & c. 485 A.
In juris Justinianei corpore an sit aliquid contrarium. T. 10 col. 77 A.
Justinianei fides, & pietas a Pontifi-cibus Romanis, & Constantinopo-litano laudatur. Tom. 10 col. 813 C.
Justinianus Imperator jus vetus de successionibus mutarum, fratrum, & sororum tulit. Code Justinianeo Justin. Tertia, Justin. & ex Novellis ut, tantum successionem ab intestato aperte distinxit. Tom. 7 col. 628 E.
Justinianus controversiam inter Pau-lum, & Papinianum, & Justinian. jurisconsultos sustulit: utrum, de jure, quæ de facti sententiam pro-bari. T. 7 c. 1092 A.
Justinianus Imperator ius quæ dicatur. T. 5 c. 744 C.
Justitia quid. Tom. 1 c. 5 C. & c. 733 B. & Tom. 7 c. 1 B. & c. 4 A. & c. 50 D.
Justitia dicitur qualiter pars justi-tiæ, & præcipue æquitas. T. 7 c. 1 C.
Justitia æquitati conjuncta. T. 9 c. 135 A.
Justitiæ fundamentum est fides. T. 3 c. 724 E.
Justitiæ custos est Quæstor. Tom. 1 c. 4 B. & T. 2 c. 667 B.
Justitiæ spes obviat privatus. T. 2 c. 1210 C.
Justitiæ ratio non ex quantitate, sed ex fide regulis æstimari debet. T. 6 c. 937 A.
Justitiæ descriptio. Tom. 8 col. 891 E.
Inter justum, & legitimum here-dem, Apuleii differentia quæ. T. 4 c. 720 D.
Justum, & legitimum in quo differ-rent. T. 9 c. 55 B.
Justum pactum. Vide, Pactum.
Justus quis. T. 1 c. 5 C.
Justus heres separatur a legitimo ab Apuleio, & argute. *apologia*. T. 5 c. 480 D.
Justus accusator iniqui est sui, pe-ffra inquirit in alium. Tom. 9 c. 852 C.
Justus titulus usucapionis est pro emptore, vel transfatione. T. 9 c. 995 B. & seq.
Justus est titulus usucapionis pro do-nato. T. 9 c. 998 B. & seq.
Justus titulus est usucapionis pro do-te. T. 9 c. 999 D.
Justus titulus est usucapionis pro he-reda. Ibidem E.
Justitiæ dictum, *res fisci est nihi-cumque natur*, verum non est. T. 5 c. 539 D.
Juventa a cæricis separandi. T. 2 c. 1033 C.
Juvenes quinam dicantur. T. 10 c. 1078 E.
An juvenis, qui adolescentia ætu-tem excessit, inter fraudem cumer-rari potest. T. 6 c. 617 A.
Juventus pro adolescentia. Tom. 1 c. 1011 E. & c. 1016 A.
Juventus quando incipit. Tom. 6 c. 616 D. E.
Juventus quid. T. 8 c. 1117 C.
In juventum nomine accepi, multi-plexque potestas est. T. 6 c. 616 D.
Juvi pro juvi in textu legit Falcidie. T. 10 c. 803 B.

K

Kalenda Julius erant olim solen-nes, solvendi pecuniæ. T. 10 c. 665 C.
Kalendari actio. T. 1 c. 1440 B.
Kalendario dispensator, propolus, inditor. T. 1 c. 1435 E.
Kalendarium quid est. T. 1 c. 1434 C.
Kalendarium qui exercet, Kalen-dario dispensatorem præponere fo-let. T. 1 c. 1451 B.
Kalendarium quid significet. T. 10 c. 1098 D. & c. 1117 A. & c. 1315 C.
Kalendarum Januariarum appella-tione quid intelligitur. Tom. 1 c. 1103 C.
Kalendarum ante diem decimum quid significet. T. 10 col. 594 E. & c. 595 E.
Kalendæ Julius locationibus incho-andis, & mercedibus exsolvendis esse solemnes. T. 1 c. 1489 A.
Kalendis Januariis affatim largitio-nes fiebant. T. 3 c. 689 E.
Kalendis, & ante Kalendas. T. 1 c. 1170 B.

L

Laborum, seu laborum quid sit. T. 1 c. 1311 E.
Laborum vestitum in cruris efficiem a Constantino ex auro, & lapidi-bus pretiosis transformatum. T. 2 c. 915 B.
Labes quid proprie. T. 3 c. 448 D.
Labes pro ruina. T. 1 c. 1484 A.
Labi, errare humanum est. Tom. 7 c. 888 A.
Labratum, idem, officulum ab ore. T. 2 c. 317 C.
Lac flatim adquiritur bonæ fidei emptori, etiamsi pecoris inferit apud furem. T. 10 c. 100 A.
Laccarium privilegium. T. 1 c. 767 B.
Laccus, idem, vini cisterna. T. 3 c. 260 B.
Lacertus quid. T. 3 c. 349 A.
Ladis, lanx, & fetus eadem ratio. T. 1 c. 1114 D.
Laodicenorum in quo differebat ma-xime ab Atheniensibus circa ma-teriam legum. T. 8 c. 804 A.
Laeca virus. T. 3 c. 598 D.
Lacus, fragmum, piscina, pro vivar-rio adhibiti ratione habita acui-pientur. T. 5 c. 715 E.
Lædit Magistratus in quotidianis in-fames, & mulieres administrar aliis jus accusandi non habentes. T. 4 c. 1376 A.
Lædit Magistratus crimen. Vide, Cri-men.
Lætonia lex. Vide, Lex Lætoria.
Lætici ad accusationem non admit-tuntur. T. 6 c. 854 A.
Iuli certis cabilus. Ibidem.
Laicus magistratus non potest esse Clerici judex competens in cri-quantibus causis. T. 6 c. 768 D.
Laicus apud Clericum qui dicu-tur. T. 1 c. 1035 E.
Lamprides. T. 3 c. 400 A.
Lampridii locus in Alexandro cor-ruptus. Diutrenum surisconsultum decepit, & cur. T. 4 c. 841 A.
Lana tegata, quæ continentur. T. 1 c. 438 A.
Lana lugura, an debeatur vellis ex ea facta. Tom. 6 col. 1331 A. & T. 10 c. 1129 E.
Lana adhumanarab rebus, quæ usui sunt, & ab ea genere earum re-rum, quæ usu consumuntur. T. 7 c. 1357 C.
Lana blatta, oxyblatta, hyanthina, hyacinthina. T. 9 c. 368 E.
Lana etiamsi inerti pecidi apud fu-rem, flatim adquiritur bonæ fidei emptori. T. 10 c. 100 A.
Lanæ appellatione quid veniat. T. 1 c. 438 A.
Lanæ appellatione quæ continentur. T. 10 c. 1126 E.
Lanceolatus Polinus melius de fabili-rutionibus fecipit. Tom. 6 c. 198 E.
Lances leves quinam sint. Tom. 10 c. 1167 A.
Lancis legatum in valrat, si nulla sit in hereditate. Tom. 7 c. 689 C.
Langardia Gallia Provincia quomo-do olim appellabatur. Tom. 9 c. 1080 B. C.
Lanipendo quid. T. 3 c. 340 C.
Lanopyalid Longobardæ nomen quid significet. Tom. 9 col. 1392 E.
Lapides pila quid. Tom. 9 c. 1062 D.
Lapidem fundem, quandiu cohæret solo, non venire in stiloisem communi dividundo. T. 7 c. 595 A.
Lapides an fint in fructu. Tom. 3 c. 441 A. & T. 10 c. 1108 B.
Lapides ædificii non funt partes. T. 1 c. 1941 C.
Lapides figulorum amovens extra ordinem in fallum actione tene-tur. T. 5 c. 367 D.
Lapides sepulcrorum civium Roma-norum, etiamsi amoti fuerint, vindicari non possunt a quodam domino. Ibidem.
Lapides sepulcrorum pars sepulcri sunt, & divini juris, non Roma-ni, aut privati. Ibidem.
Lapides eruntur ex fundo an venditor possit cogere emptorem tollere. T. 7 c. 748 B.
Lapidicinæ quæ. T. 7 c. 728 D.
Invenitio lapidicinarum an permeat ad perpetuum utilitatem fundi. T. 10 c. 108 B.
De lapidicinis. T. 3 c. 440 E.
Lapidicinis apertis an fundus fat de-terior. T. 10 c. 106 A.
Lapidibus empti ex fundo vendito, emptoris est eos eruere fatis fum-ptibus. T. 7 c. 704 C.
Lapidis in flumen demersi, necdum extracti possessio an retineatur. T. 8 c. 279 A. an ejus dominium retineatur. Ibidem.
Lapilli restituti. T. 2 c. 372 E.
Lapilli jactus quid fit. T. 7 c. 456 A.
Lapilli, & gemmæ cuinsnam sint. T. 8 c. 930 B.
De lapide fecundo. T. 3 c. 460 E. & c. 461 A.
Largiri quemque oportet de suo, non de alieno. T. 4 c. 1147 E.
Largitio, quæ fit de alieno, non est liberalitas. T. 4 c. 541 B. legatum est bonos, & liberalitas. Ibidem. C.
Largitionales civili. T. 9 c. 140 C.
Largitiones Kalendis Januariis affat-tim fiebant. T. 3 c. 689 E.
Largitionum nomine honestatur res privatæ Principis. T. 10 col. 848 A.
Lardum cibus militaris. T. 2 c. 961 C.
Larinum. T. 1 c. 823 D.
Larvales, & laicales hostiræ Clerici exhibuerunt. T. 6 c. 971 D.
Lascivia coercetur. T. 4 c. 1484 B.
ex vino plerumque nascitur. Ibi-dem.
Lata culpa quæ. T. 9 c. 361 E.
Latam culpam dolo proximam esse dicunt. T. 8 c. 833 C.
Lateralia quinam sint. Tom. 10 c. 1166 D.
Lateranense Concilium sub Alexan-dro III. habitum Romæ in Basili-ca Lateranensis. T. 6 c. 980 B. & c. 981 A. aliud est etiam Latera-nense Concilium generale habitum sub Innocentio III. Ibidem.
Lateranensis Ecclesia unde dicta. T. 6 c. 908 B. & c. 909 A.
Lateralenses Propositi. & lateracu-lus Index. T. 2 c. 934 B.
Laterculi lacri. T. 2 c. 934 B.
Laterculi militares, & civiles fuh cura Quæstoris. T. 10 c. 845 A.
Laterculum dipsas, & quid. T. 2 c. 934 A. & c. 1046 C.
Laterculum minus, *le petit voulx*. T. 1 c. 65 C.
Laterculum quid fit. T. 10 col. 860 B.
Laterculus quid fit, & unde fic di-ctus. T. 10 c. 845 A. B.
A latere nullus est primus gradus. T. 10 c. 501 C.
Lateritii parietes quanti æstimantur. T. 7 c. 591 B.
Lateritium fepulcrum. Ibidem C.
Laticlavii, & angusticlavii. Tom. 3 c. 559 C. D.
Latina ingenua qua fit. T. 1 c. 164 D.
Latina verba an directa fint. T. 7 c. 958 A.
De latina libertate tollenda. Vide, Libertas latina.
Latina lingua tantum fiunt, quæ fa-ta, quæ dicitur. Tom. 10 c. 526 A.
Latine fit quidquid fit jure civili. T. 8 c. 995 C.
Latini ut liberi vivunt, & ultimo spiritu vitam, & libertatem amit-tunt. T. 1 c. 180 B.
Latini vivunt ut liberi, moriuntur ut servi. T. 3 c. 601 D.
Latini quos pacto liberi dicuntur. T. 3 c. 58 A.
Latini quibus modis jus Quiritium confequuntur. T. 1 c. 309 D.
Latini qui, & qui cives Romani fiebant, cum donabantur liberta-te. T. 6 c. 304 D.
Latini quinam, & unde ita dicti. T. 8 c. 897 A. an connubium, & patriam potestatem habeant. Ibi-dem B.
Latini colonarii qui dicantur, & la-tini junani. Tom. 9 c. 951 E. & c. 952 A.
Latino an fit testamenti factio. T. 8 c. 987 C.
Latinorum captivis fuccessiones nul-le penitus erant. Tom. 1 c. 180 B.
Latinorum junianorum fublata con-ditio. T. 9 c. 636 C. & seq.
Latinus Rhetor manumissus minor 30. annis. T. 7 c. 1477 A.
Latinus fit civis Romanus nave ex-ffradis, aut inter vigiles è senate militia militata. T. 8 col. 480 A.
Latinus fit civis, liberis Romæ na-tis. T. 8 c. 479 E.
Latinus liberorum jus Quiritium con-fequitur adoptio. Ibidem.
Latinus testamenti factionem non habet. T. 8 c. 989 C.
Latinus non fit civis Romanus be-neficio principali, nisi confentien-te patrono, vel patroni filio. T. 9 c. 956 C. D. variis modis habet civis Romanus. Ibidem C.
Latinusti mos. T. 3 c. 7 B.
Latitantis ponit effugiendi judicii causa, fraudandi actoris causa que. T. 6 c. 471 D.
Latitare verbum quid proprie. T. 3 c. 7 B.
Latitare disputa, vetus, & novum, & quale Latii jus antiquum. T. 9 c. 190 D. E.
Latro, cruciare inferre volens, occi-dirat impune. T. 1 col. 595 B. C.
Latro, & fur differunt. T. 9 c. 1445 D.
Latrocinium mortis pœnam non pamper continet. Tom. 3 col. 155 B.
Latrocinium est casus fortuitus. T. 9 c. 277 A.
Latrocinium est casus fortuitus, & cur. T. 9 c. 637 C.
Latrocinium manumeratur casibus for-tuitis. T. 9 c. 240 D.
Latrocinium fempor adeumeratur casui, & fortuæ. T. 9 col. 1197 E.
Latronem vitaeri occidere licet. T. 1 c. 505 C.
Latronem nominans infamandi cau-ſa, quæ dicitur nomen ninetur. Tom. 5 c. 756 B.
Latrones publici quibus pœnis affi-cienti. T. 2 c. 1328 D.
Latrones etiam *in rei alyia mortis* pœnis dicuntur. T. 1 c. 530 D.
Latrones exhibere, aut damnum fer-cire compellunture oppidani. T. 3 c. 507 E.
Latrones quinam fint, & a grassa-toribus qui differant. Tom. 8 c. 1080 B.
Latrones qui. T. 8 c. 577 B.
De iis, qui latrones, vel alia cri-minibus reos occultaverint. T. 9 c. 1485 D.

Latrones quo nomine, ut hoseiliosi, vocari se volunt. Tom. 10 c. 949 B. Vide, Fur.
Latroni confesso, & convicto facile non est credendum. T. 1 c. 498 A.
Latroni admittur vita. T. 2 c. 1157 B.
Latronum secularum, & receptator extra ordinem coercetur. Tom. 1 c. 869 B.
Latronum inhibendorum rationes. T. 3 c. 547 C. D.
Latronum augmentum est casus major. T. 6 c. 398 E.
Latronum receptores in quantum tenentur. T. 9 c. 1465 D.
Latrunculator est latrocinionum specialis auctor, & judex. T. 7 c. 478 C.
Latrunculatore, qui de re pecuniaria principaliter cognoscere non potest, si in causa criminali apud eum mota incidet quæstio pecuniaria, de ea agere potest. T. 9 c. 1120 B.
Latrunculatore quis dicitur, & ejus officium quod erat. T. 9 col. 969 C.
Latrunculatorem re pecuniaria judicare non posse. T. 7 col. 478 C. reliqui tamen contesti de ea cognoscere potest. Ibidem.
Latrunculatores cur instituti. T. 3 c. 547 D.
Latrunculatores, idem, latronum perlegatores. T. 2 c. 1048 B.
Latus dolens. T. 8 c. 562 B.
Lavatio mundo adunaretur mulieribri. T. 3 c. 272 A.
Laudare sufficrem quid fit. Tom. 5 c. 858 E. & T. 9 c. 585 C. & T. 10 c. 757 C.
Laudare sufficrem, idem, vocare, vulgo *fonner le garent*. Tom. 6 c. 591 C.
Laudare quid. Tom. 9 col. 1295 E.
Laudari sufficrem. T. 9 c. 112 C. & c. 1305 D.
Laudato venditori cavendum est de rato. T. 6 c. 9 B.
Laudatum, idem, condictum, & conventum. Tom. 2 col. 1159 A.
Laudinia quando debentur, & quando non. T. 9 c. 827 E.
Laudis fundo durabantur accolatores. T. 10 c. 883 C.
Laurea, idem, tabellæ laureatæ. T. 2 c. 1013 E.
Lautumiæ. T. 3 c. 142 D. E.
Lazarus fastidiosi, & infirmis vinctus jacebat in sepulcro. T. 5 col. 349 A.
Leffaria, seu laccaria. T. 2 col. 767 D.
Lectica, aut equo, aut sella utimur valetudinis causa. Tom. 5 c. 310 C.
Lectica, sive catruca dormitorii. Ibidem.
Lectisarii qui olim fuerint. T. 1 c. 536 E. & T. 2 c. 809 A.
Lecticarius quis sit. T. 10 col. 1116 A.
Lectio est recitatio, & interpretatio certi loci ex Scriptura sacra. T. 6 c. 968 A.
Legabatur olim inutiliter propio servo fine libertate. T. 4 c. 381 C.
Legamus reffe signatoribus in testamentis. T. 3 c. 249 B.
Legamus reffe servo heredis. T. 8 c. 993 A.
Legandi uxori vulgaris modus. T. 1 c. 1378 B.
Legandi verbum in libris de legatis passim fideicommissa significat. T. 7 c. 534 E.
Legandi uxori modus vulgaris qui fuerit. T. 7 c. 1076 A.
Legandi verbum quid comprehendat jure antiquo. Tom. 10 c. 1. 477 E.
In legandis rebus fuit facilioes fuit voluntates, quam alienis compirandis, onerandisque hereditas ad emptionem rei. Tom. 4 col. 535 C.
Legans fundum an instrumentum quoque emptionis eiusdem fundi legare videatur, & e contrario. T. 6 c. 573 D.
Legantibus eandem res, non amplius, quam semel ab herede præstari velle videtur. T. 7 c. 1407 B.
Legantur fructus, quæ in arca sunt, aut quæ quis deposuit, si nulla sint. T. 7 c. 1398 D.
Legare nemo fructus, & inutiliter intelligitur. T. 4 c. 642 C.
Legare ultra dodrantem res Falcidia non permittit. Tom. 6 col. 405 C.
Legare inimico meo nemo præsumitur. T. 6 c. 740 A.
Legare fundum, qui meus erit, aut qui meus est quid. T. 7 c. 1108 E.
Legate si velis servo alieno, duo legantur. T. 7 c. 1373 B.
Legare an quis possit ibi ipse. T. 7 c. 1030 B.
Legare incertum hominem, est generaliter legare. T. 7 c. 989 B.
An legare possit heres fine libertate fluxilibero fub ea conditione, fub qua prior dominus et libertatem dedit. T. 7 c. 1108 E.
Legare ultra dodrantem est heredi dixtem onerare. Tom. 7 col. 957 C.
Legari an etiam possint fructus corpora. T. 7 c. 1421 A.
Legari non potest aste heredis institutionem. T. 1 c. 423 E.
Legari incertæ personæ non potest. T. 1 c. 421 E. & c. 1244 D.
Legari utiliter fine libertate an proprio servo possit. Tom. 1 c. 1373 B.
Legari potest in tempus mortis heredis. T. 1 c. 424 D. E.
Legari an possit res aliena. Tom. 1 c. 126 E. & c. 137 A.
Legari an possint res tam incorporales quam corporales. T. 1 c. 132 B. C.
Legari heredis servo qua ratione legitime possit. Tom. 1 col. 135 A. B.
Legari an possit debitori liberatio. T. 1 c. 129 E.
Legari, vel fideicommissi an possit incerta persona. Tom. 1 c. 132 B.
Legari an possit certis personis. T. 1 c. 425 E.
Quæ res legari possint finendi modo. T. 1 c. 425 D.
Legari optione. T. 1 c. 240 A.
Legari non potest a legatario. Ibidem D.
Legari potest rerum omnium usufructus. T. 1 c. 426 C.
Legari servo heredis proprio non potest fine libertate fideicommissaria. T. 1 c. 1108 A.
Legari domino res sua non potest. T. 1 c. 135 D.
Legari non potest post mortem heredis. T. 1 c. 240 B. & col. 424 C.
Legari poterat olim ante modum hereditum institutionem. Tom. 1 c. 424 A.
Quæ res legari non possunt, & quibus modis legari non possit. T. 1 c. 339 B. & seq.
Legari res singulæ possunt, & universarum summa. Tom. 1 c. 1 E.
Legari heredi non potest. Tom. 1 c. 340 D.
Quæ legari possunt per damnationem. T. 1 c. 1196 C.
Legari non potest a patre, vel domino heredis. Tom. 4 col. 120 B.
Legari potest per damnationem res aliena, non per vindicationem. T. 4 c. 129 D.
Legari non potest domino, vel pateri heredis institutio, aut legatum. T. 4 c. 220 B. fideicommissi vero potest. Ibidem.
Legari certum numerum nummorum aut alid est, aliud certos nummos, qui sint in illa arca. T. 4 c. 101 E.
Legari potest ab herede folo, non a legatario. T. 6 c. 222 C.
Legari potest alii res heredis. T. 6 c. 234 D.
Legari fructus videtur usufructus earum rerum, quæ utendo depereant. T. 6 c. 246 B.
Legari a legatario an possit. T. 7 c. 957 B.
Legari an possint res incorporales, et nomina, & servitutes. T. 7 c. 1027 B.
Legari an possit res pignori obligata. T. 7 c. 1096 D. E. an legatarius, vel heres eam liere debeat. Ibidem c. 1097 C.
Legari an possit utiliter servo proprio, alii non legato. Tom. 7 c. 1434 E.
Legari an possit res tam incorporales quam corporales. T. 1 c. 132 B. C.
Legari heredis servo qua ratione legitime possit. Tom. 1 col. 135 A. B.
Legari an possit debitori liberatio. T. 1 c. 129 E.
Legari, vel fideicommissi an possit incerta persona. Tom. 1 c. 132 B.
Legari an possit certis personis. T. 1 c. 425 E.
Quæ res legari possint finendi modo. T. 1 c. 425 D.
Legari optione. T. 1 c. 240 A.
Legari non potest a legatario. Ibidem D.
Legari potest rerum omnium usufructus. T. 1 c. 426 C.
Legari servo heredis proprio non potest fine libertate fideicommissaria. T. 1 c. 1108 A.
Legari domino res sua non potest. T. 1 c. 135 D.
Legari non potest post mortem heredis. T. 1 c. 240 B. & col. 424 C.
Legari poterat olim ante modum hereditum institutionem. Tom. 1 c. 424 A.
Quæ res legari non possunt, & quibus modis legari non possit. T. 1 c. 339 B. & seq.
Legari res singulæ possunt, & universarum summa. Tom. 1 c. 1 E.
Legari heredi non potest. Tom. 1 c. 340 D.
Quæ legari possunt per damnationem. T. 1 c. 1196 C.
Legari non potest a patre, vel domino heredis. Tom. 4 col. 120 B.
Legari potest per damnationem res aliena, non per vindicationem. T. 4 c. 129 D.
Legari non potest domino, vel pateri heredis institutio, aut legatum. T. 4 c. 220 B. fideicommissi vero potest. Ibidem.
Legari certum numerum nummorum aut alid est, aliud certos nummos, qui sint in illa arca. T. 4 c. 101 E.
Legari potest ab herede folo, non a legatario. T. 6 c. 222 C.
Legari potest alii res heredis. T. 6 c. 234 D.
Legari fructus videtur usufructus earum rerum, quæ utendo depereant. T. 6 c. 246 B.
Legari a legatario an possit. T. 7 c. 957 B.
Legari an possint res incorporales, et nomina, & servitutes. T. 7 c. 1027 B.
Legari an possit res pignori obligata. T. 7 c. 1096 D. E. an legatarius, vel heres eam liere debeat. Ibidem c. 1097 C.
Legari an possit utiliter servo proprio, alii non legato. Tom. 7 c. 1434 E.
Legari an uni ex heredibus a cohærede posit. T. 7 c. 1001 E. & c. 1002 A.
Legari, & donari an possit incapaci in tempus, & in conditionem. T. 7 c. 1475 E.
Legari possunt ea, quæ pondere, numero, mensura constant, etiamsi nihil eorum in bonis reliqueritur testator. T. 7 c. 1445 E.
Legari quando, & in quibus rebus intelligatur quantitas, non corpus. T. 7 c. 989 E.
Legari quantum possit lege Falcidia. T. 7 c. 957 C.
Legari quantum possit res aliena. T. 7 c. 1017 D.
Legari quod non potest domino, servo eius rerbe legatur, & contra. T. 7 c. 939 E.
Legari an possit a legatario. T. 7 c. 901 A.
Legari an possit a fubstituto ejus. Ibidem.
Legari an possit civitatis parti, certus vicis, item collegiis. Tom. 7 c. 1014 A.
Legari an possit civitatibus. T. 7 c. 1013 E.
Legari an possit ei, cujus in potestate eli heres scriptus. Tom. 7 col. 1009 B. item ei, qui est in potestate heredis scripti. Ibidem.
Legari an possit id, quod apud hæres est. T. 7 c. 977 C.
Legari an possit id, quod nondum est in rerum natura, ut fructus futuri, aut fetus. T. 7 col. 1008 B.
Legari an possit olim municipiis, quia incertum est corpus. T. 7 c. 392 E.
Legari an possit in fraudem creditorum. T. 7 c. 1031 E.
Legari an possit res aliena per vindicationem. T. 7 c. 1476 B.
Legari an possit res aliena, vel hoblis. T. 7 c. 977 C. D.
Legari an possit fetus, vel usufructus omnium, quæ in bonis non erit fuit. T. 7 c. 1336 C.
Legari an possit ea per vindicationem, quæ in bonis testatoris fuit, restituuntur, & mortis tempore. T. 7 c. 1439 A.
Legari an possit futura. Tom. 7 c. 986 B.
Legari res aliena potest per damnationem, per vindicationem vero non. T. 7 c. 1005 A.
Legari an possit non adscripta quantitate, numero, pondere, vel mensura res ea, quæ illi constant. T. 7 c. 1446 A.
Legari an possit opera liberi hominis. T. 7 c. 1340 B.
Legari an possint res corporea, vel species, & multa talia corpora testator reliquerit. Tom. 7 c. 1446 A.
Legari an possint res dotis nomine obligatæ. T. 7 c. 1425 E.
Legari non potest servo alieno, nisi & domino eius legari possit. T. 7 c. 1373 A.
Legari non potest statim a domino servi heredis instituti, per quem domino adquirtur heredibus, eidem servo. T. 7 c. 1174 A. B.
Legari possunt per damnationem ea, quæ futura sunt, ut quod ex Pamphila nascetur. T. 7 col. 1223 D.
An legari possit servo heredi tario. T. 7 c. 1188 A. B.
An res aliena legari possit. Tom. 8 c. 900 A. B.
An dubius eadem res legari possit. Ibidem D.
An fundus alienus, an res sua, an res legatarii, &c. Ibidem D. E.
Quibusnam personis legari possit. T. 8 c. 991 B.
Legari an alteri possit poli mortem eius. T. 8 c. 991 D.
Legari an possit poli mortem heredis, vel ab herede heredis. Ibidem C.
Legari potest & poli mortem heredis. T. 8 c. 636 E.
Legari an possit quæ non possunt aveili ex aedibus. T. 10 col. 1063 E.
Incertæ personæ an possit legari. T. 10 c. 473 B.
Legari an, & quomodo possint res demertæ, & futuræ. Tom. 10 c. 1091 A.
Legat nemo non rectæ rem, vel jus causa. T. 1 c. 138 C. & col. 810 D. E.
Legata quæ inutilia dicuntur, & quæ pro non scriptis habentur. T. 1 c. 811 B. C.
Legata in herede proficiuntur. T. 1 c. 1017 A.
Legata, ac tutelæ quo differant. Ibidem E. & seq.
Legata pœnæ causa relicta non valebant, hodie valent, nisi illicita, vel probrosa, vel impossibilia sint. Tom. 1 c. 810 D. E. & col. 1339 C. D.
Legata reliquuntur verbis directis. T. 1 c. 137 A.
Legata conditionalia a fiipulationibus multum distant. T. 1 c. 1333 D. E.
Legata in heredem legatarii ut computanda. T. 1 c. 1178 A.
Legata inutilia quæ sint. Tom. 1 c. 1375 D.
Legata, bonorum possessionem contra tabulas petita, non præstantur omnibus. T. 1 c. 1316 A.
Legata, & fiipulationes quo differant. T. 1 c. 1333 E.
Legata compariuntur bonis fideicontractibus. T. 1 c. 1189 D.
Legata quando cedunt. T. 1 c. 817 A.
Legata per omnia fideicommissis exæquata. T. 1 c. 197 D.
Legata solvi, etiamsi testamentum dicatur falsum. Tom. 3 col. 236 D.
Legata servo heredis pure relicta fine libertate fideicommissaria non valere. T. 3 c. 397 A.

Legata superflestile quid continetur. T. 5. 565 B.
Legata domus instructa. Vide, Domus legata.
Cui legata est habitatio, an possit sororem, sive alio concedere, seu donare. T. 4. c. 501 D.
Legata habitatione, an videatur domus legata, id est, proprietas. T. 4. c. 501 B.
Legata pro simpliciter, & bonus legatus simpliciter in quo differunt. T. 4. c. 445 E.
Legata, aut ventilia taberna negotiatoria, an merces legare, aut vendituae continentur. Tom. 4 c. 1159 A.
Legata certa pecunia, non corpora numerorum spectantur, sed quantitas. T. 4. c. 1126 C.
Legata domus, an balneu, quae tunc in ea domo quoque debeantur. T. 4. c. 1114 D.
Legata domo cum supellectile, an ea etiam supellex debeatur, quae domo translata est in horros ad tempus. T. 4. c. 1135 C.
Legata domo instructa, an vina legata videantur. Ibidem A.
Legata supellectile, non spectatur materia, sed saltem species. T. 4 c. 1122 C.
Legata conditionalia saltem cedunt conditione existente. T. 4 c. 386 A. cur indirutum est, legata morte cedere, non aditione. Ibidem.
Legata, quae omnino extitura sunt, pro praesentibus habentur. T. 4 c. 1445 E.
Legata, quae relinquuntur sub conditione dandi, vel faciendi, nolo tenentio capi possunt, antequam conditio sit impleta; quae vero relinquuntur sub conditione non faciendi ea, capi possunt remedio stipulationis Mutianae. Tom. 4 col. 1445 E. & col. 1446 A.
Legata captatoria. Tom. 4 col. 1044 E.
Legata, & res alienam in quo differunt. T. 4 c. 706 B.
Legata quae sint in casibus caduci. T. 4 c. 437 A.
Legata non debentur, nisi defuncto ante aditam. T. 4 c. 532 B. creditores legatarii sunt priores, & potiores. Ibidem.
Legata non debentur, nisi ex testamento. T. 4 c. 707 E.
Inter legata, & donationes causa mortis differentia. T. 4 col. 1125 C.
Inter legata, & stipulationes differentia, eiusque ratio quae. Tom. 4 col. 483 C. D. an obiata cautione Mutiana, legatarius confitetur legatum. Ibidem col. 483 D.
Legata conditionalia non faciunt, quae tacite tacitum. T. 4 col. 500 E.
Legata supellectile, an vasa argentea quoque debeantur. Tom. 4 c. 285 E.
Inter legata, & stipulationes differentia quae. Tom. 4 col. 482 C. D.
Legata. Vide, Regula Catoniana.
Legata conditionalia ex post facto confirmantur, pura vero legata non. T. 4 c. 389 A.
Legata conditionalia, vel in diem incertum relicta non cedunt a morte testatoris, sed cum conditio existerit post mortem testatoris. T. 4 c. 386 A.
Legata plura facit commemoratio temporum. Tom. 4 col. 435 E.
Legata tot sunt, quot res. Tom. 4 c. 1356 B.
Legata a filio relicta an praestabit pater fubstitutus filio heredi instituto, & filium adire non iubeat ex institutione, sed ipsemet suo nomine ex fubstitutione adeat. T. 4 c. 408 C.
Legata non debentur, nisi defuncto ante aditam. Tom. 4 col. 1347 D.
Legata a morte testatoris cedunt. T. 4 c. 385 E.
Legata pura dicuntur esse etiam, quibus adiicitur ex die certa, non incerta, quod ad effectum attinet: nam haec fluxa cedunt a morte testatoris. Ibidem.
Legata ornatus non sequitur, nisi nominatim dictus. T. 4 col. 899 A.
Legata, aut fideicommissa constituere est, in ratione legis Falcidia imunda, ea comunis calculo fabricere. T. 4 c. 1218 E.
Legata an debantur, sicco rejiciendo hereditatem heredi scripto. T. 4 c. 417 E.
Legata fiepius res eadem, semel tantum debentur. Tom. 4 c. 442 B.
Legata, & fideicommissa non debentur, nisi defuncto ante aditam. T. 4 c. 532 B.
Legata fideicommissis per omnia funt exaequata. T. 4 c. 909 C. D. & c. 1356 A.
Legata multa voluntate relicta in testamento rupto non valent, nec debentur. T. 4 c. 1078 B. an petit poffint beneficio exceptionis doli mali. Ibidem B. C. quando hoc exceptio locum non habet. Ibidem C.
Legata prius non debentur, quam satisfactum fit creditoribus defuncti. T. 4 c. 1347 D. quid minuit legata. Ibidem.
Legata pura pare valent. Tom. 4 c. 1087 D.
Legata funt reputenda, sive revocanda ob improvisum casum, novum, & inopinatum causam, & inopinatum fortuitum. Tom. 4 c. 1074 D.
Legata, quae ab initio non valent, ex postfacto non convalescunt. T. 4 c. 1445 B.
Legata annua quibus relinquuntur. T. 5 c. 1134 D.
Legata debitori hereditatem. T. 5 c. 1139 A.
Legata, & testamento militis non, nisi defuncto ante aditum, debentur. T. 5 c. 616 C.
Legata, & fideicommissa liberis, & parentibus relicta, itemque legitimum, quod, vel nutris relinquendo dotis nomine relictum est, conservantur a Praetore bonorum possessione contra tabulas. T. 5 c. 606 B. C.
Legata primo dumtaxat gradu praestantur. T. 5 c. 607 B.
Legata quae priori loco praestanda veniant. T. 5 c. 1139 B.
Legata quando fint plura, & quando unum tantum est legatum. T. 5 c. 1108 E.
De legata habitatione. T. 5 c. 1195 C.
Legata an, & quae in heredes transmittantur. T. 5 c. 781 B.
Legata in diem, & legata fub conditione in quo differunt. Tom. 5 c. 781 D.
Legata plura funt, quoties nominatim plures res in legato exprimuntur. T. 5 c. 865 C.
Legata ubi plura funt, tot funt necessitatis stipulationes, quot funt legata. Ibidem D.
Legata, & stipulationes in quo differunt. T. 5 c. 614 E.
Legata conditionalia non transmittuntur in heredem, & cur. T. 5 c. 915 C.
De re legata fub conditione. T. 5 c. 861 B.
Legata inter, & stipulationes differentia notabilis. Tom. 5 c. 614 D.
Legata conservat Praetor. Tom. 6 c. 205 B.
Legata omnino inutilia quae. T. 6 c. 422 A.
Legata, aut fideicommissa relicta a fubstituto esheredati, eaedemque legatarii non valent. T. 6 c. 410 D.
Legata dat praetor, heres autem ea praestat. T. 6 c. 607 C.
Legata duo, vel plura divisis possunt ut alia agnoscantur, alia repudientur. T. 6 c. 609 B.
Legata fub conditione quando percipiantur. T. 6 c. 721 E.
Legata conditionalia non transmittuntur ad heredem legatarii, si pendente conditione legatarius vita decesserit. Tom. 6 col. 261 A.
Legata non debentur, nisi, defuncto ante aditum defuncti, aliquid fit peritis. T. 6 c. 47 B.
Legata infirmantur per ea alienum defuncti, aut minuuntur. Ibidem.
Legata quando non debentur, inutiliaque fiunt. Tom. 6 col. 156 E. & c. 157 A.
Legata certa forma in singulos annos, plura funt legata: quot annis, tot legata. T. 6 c. 31 C.
Legata dicuntur reliquui ab heredi, & quomodo. T. 6 c. 305 D.
Legata pecula fi reliqua confuerint, & in mafium redegerit, vel fi ea mafia legata pecula fecerit, vel ex lana legata fi vestimentum fecerit, an videatur adimiffe legatum, qui mutavit formam legati, sive fpecies. T. 6. c. 215 B.
Legata ex quo tempore deferantur. T. 6 c. 221 D.
Legata infirmantur, quae alienata res obtinent. Tom. 6 col. 404 D. E.
Legata quae iustitia dicuntur. T. 6 c. 404 B. C.
Legata, & stipulationes multum differunt. T. 6 c. 565 A.
Legata non debentur, nisi defuncto ante aditam, quod fit affirmatione contraxit. T. 6 c. 376 D.
Legata non debentur, nisi ex eo, quod fuerit defuncto ante aditam. T. 6 c. 422 C.
Legata plura esse, & tot esse, quot habitationes gratuitae annua, & consuetae dicta legata cedere iniuria conditae omni, & ad heredem legatarii transmitti; eius tamen annui legatum, quod in omnibus legatis annuis obtinetur. Tom. 6. c. 456 A.
Legata non deberi, nisi defuncto ante aditam. T. 6 c. 481 A.
Legata ex hereditate fuit, sive debitoribus hereditatis. T. 6 c. 478 A.
Legata non dantur codicillis. T. 6 c. 269 B.
Legata a fubstituto relicta quomodo, & quando folvenda. Tom. 6 c. 881 D. E.
Legata relicta a filio impubere exheredato, vel a fubstituto exheredati non valere. Tom. 6 c. 410 C.
Legata omnia an folus filius de portione fua praestare cogatur. Tom. 6 c. 67 D.
Legata utrum fint juris ordinarii. T. 6 c. 587 C.
Legata videtur adiio, fiquis alicui leger, quod alter libi debet. T. 7 c. 104 E.
Legata libi res fua non fcripto an haberetur. Tom. 7 col. 995 C.
Legata fi fit alienis fimma, hoc adiecto, ut fi forte ea perdidiffet, mox tantdem ea praestaretur, an fupeius et legatum restituendum, fi fupeius perdiderit. Tom. 7 col. 1400 B.
Legata fi fit eadem res duobus dictinctim, an fingulis fuligi integrum, vel partes viriles habeant. T. 7 c. 1014 C. D.
Legata fi fit eadem res a diversis heredibus eodem testamento, an femel dumtaxat debeatur. Tom. 7 c. 1016 A.
Legata fi fit eadem res uni pare, alteri fub conditione, an legatarii fint re conjuncti. Tom. 7 c. 1436 E.
Legata fi fit mihi res mea, & ea poft reflamentum mea esse desiderit, an per hoc convalescat legatum. T. 7 c. 1024 A.
Legata fi fit mihi res a fubstituto pupilli, & eam a pupille ante conditionem emero, an existente conditione fubstitutionis legatum petere possim. T. 7 c. 1024 C.
Legata fi fit fupius eadem quantitas, an fupius debeatur, & multiplicationem recipiat. T. 7 c. 1026 D. E.
Legata fi fit una res ex duabus, nec appareat quae, cujus electio fit. T. 7 c. 1093 B.
Legata fi fit uni eadem res duorum teftamentis, an fupius, vel femel rem, vel affimationem fui petere possit. T. 7 c. 1016 C.
Legata fi fit uni res eadem fupius, an fupius debeatur. T. 7 c. 1016 B.
Legata electionis, fi locus electioni nullus fit, an legatum valeat. T. 7 c. 1430 E.
Legata re uni, & deinde parte ejus alteri legata, an, qui poterint legatum quoque petere. Tom. 7 c. 1015 E.
Legata res quando adquiratur hereditati. T. 7 c. 1010 B.
Legata fi fit praeterit, vel non comparet quomodo, & ubi ab heredibus praestandi fint. Tom. 7 c. 1036 D.
Legata res fub conditione, an alienari poffit. T. 7 c. 1060 A.
Legata res uni ex heredibus, ei adjudicari debet. Tom. 7 col. 1048 C.
Legata res an afforis fint, qui alienae agitur. T. 7 c. 1043 A.
Legata re alienae, an aliquid debeatur. T. 7 c. 1025 A. B.
Legata re alienae, cum commercium non eft, an aliquid debeatur. Ibidem B.
Legata re alienae per damnationem, an heres eam rem a domino redimere debeat, vel affimationem ejus praestare. T. 7 c. 1027 E.
Legata re duabus disjunctim per teftamentum, an fingulis debeantur. Tom. 7 c. 1025 C.
Legata re eadem alia plurium conjunctim, alia disjunctim, cuique dominus inter eos legatum dividatur. Ibidem E.
Legata re eadem plurium conjunctim per damnationem, an fingulis habeant partem virilem. Tom. 7 c. 1014 D.
Legata re eadem plurium conjunctim per vindicationem, ab initio fingulis fuligulis, concurrit partes habeat. Ibidem C.
Legata una re duobus conjunctim, altero mortuo, an alter legatum ex fua causa repofcat, & hereditaria causa poffit amplecti, vel contra. T. 7 c. 1038 B.
Legata fi fit aera, & ei impofitum fit aedificium, an utrumque debeatur legatario. Tom. 7 c. 1060 E.
Legata certa res uni ex heredibus, cuius rotum, vel quam partem ejus rei capiat. T. 7 c. 1003 D.
Legata certa res ab praeteranda. T. c. 1011 A. cui peteat, videlicet fi petierit fine dolo, & culpa heredis. Ibidem.
Legata parte bonorum, an continetur nomina debitorum, & aestimatum. T. 7 c. 1376 C.
Legata parte bonorum, quid debeatur, an res ipsa, vel ipsorum aestimatio. T. 7 c. 1008 A.
Legata parte bonorum, an deducatur aes alienum, & tributum. Tom. 7 c. 1377 A. B.
Legata petu, an legato cedat fructus promerculis. Tom. 7 c. 1371 E.
Legata lana, an poftea facta ex ea vellis debeatur. Tom. 7 col. 1031 B.
Legata nominatim conferri in tempus mortis. T. 7 c. 1475 E.
Legata latae naturae, cujus fit electio, & quae debeatur. Tom. 7 c. 991 A.
Legata optio an per electionem illegitime fuftinum confumatur. T. 7 c. 1428 D.
Legata optione alicujus rei, quomodo ea legitime fieri poffit. T. 7 c. 1428 E.
Legata optione, an optio femel tantum fieri poffit. Tom. 7 col. 1428 C.
Legata eft aera, vivus teftator aeraen jandicavit, quaeritur, an legatum aeraeque debeatur. Tom. 7 c. 1162 D.
Res legata fub conditione venit in actionem familiae erciscundae. T. 7 c. 501 E.
Legata optione adquiruntur. T. 7 c. 1019 D.
Legata, & donationes, fideicommissa nihil juvita adquirunt per servum, aut filium, etiam ignorantibus. T. 8 c. 4 E.
Legata an cum unore fideicommissi apud heredem remanant, legatarie relinquuntur. Tom. 7 c. 1322 D. E.
Legata an debeantur ante deductum aes alienum. Tom. 7 c. 1309 E. & c. 1376 C.
Legata an omnino exequuntur fideicommissis. T. 7 c. 990 C.
Legata an exempta personis altiori rationi conservantur, honorum poffitione centra tabulas petita. T. 8 c. 65 D.
Legata an pendeant ex institutione heredis. T. 7 c. 1041 B.
Legata an praestentur, deducto aere alieno.

alieno. T. 7 c. 1376 C.
Legata an possint esse damnosa. T. 7 c. 904 A.
Legata deferuntur ab adiitione hereditatis. T. 7 c. 1019 D.
Legata an relicta sint, cum moriturus heres, an post mortem heredis, quid interit. T. 7 c. 958 E.
Legata an sint reducenda ad rationem hereditatis, si testator plus legaverit, quam in bonis habeat. T. 7 c. 1056 B. quomodo Falcidia detrahenda. Ibidem.
Legata an sint separanda a stipulationibus. T. 7 c. 459 B.
Legata an valeant, nisi ea, qui heres scriptus est, heres existat. T. 7 c. 1042 B.
Legata an valeant, si contra testamentum pronuntietur. Tom. 7 c. 190 C.
Legata annua an relinquantur morte legatarii. Tom. 7 col. 1357 D.
Legata annua, fidei remuneranda causa relicta, an debeantur, si facti fides. T. 7 c. 1320 D.
Legata annua, laboris remuneranda causa relicta, an labore finito, vel diminuto, an etiam finiantur, & diminuantur. Tom. 7 col. 1311 A.
Legata annua non alimentorum vice relicta, quando finiantur. T. 7 c. 1313 D. E. quinquennii esse finitia. Ibidem 1322 A. quid ab usufructu differant. Ibidem.
Legata annua quando finiantur. T. 7 c. 1306 B. C.
Legata annua quibus relicta sint, etiamsi alimentorum nomine relinquantur, his Falcidia fatisfactio non reddatur. T. 7 c. 1397 A.
Legata annua, vel mensibus non semperna intelligantur. T. 7 c. 1306 B.
Legata annua, vel mensibus heredis exonerandi gratia, quum ab legatum, non plura. Tom. 7 c. 1397 B.
Legata annua, vel mensibus si testatores relinquant, an intelligatur, quamdiu legatarii viuerint. T. 7 c. 1396 B.
Legata annua, vel mensibus, vice alimentorum relicta, an morte alimentarii finiantur. Ibidem B. C.
Legata a pupillo instituto sub conditione relicta, & a fabitituto eius repetita, an debeantur. Tom. 7 c. 1322 D.
Legata a quibus repetentur. Tom. 7 c. 919 E. B. c. 060 A.
Legata a quibus relinquantur. T. 7 c. 957 D.
Legata, a stipulationibus qui in re differant. T. 7 c. 939 B.
Legata ab initio inutilia per repetitionem confirmantur. T. 7 c. 1005 B.
Legata ab initiatione, & fabitituione relicta, an praestentur, testamento per bonorum possessionem contra tabulas rescisso. T. 7 c. 922 B. C.
Legata ab instituto, & simul fabitituto quomodo praestanda, & quomodo ratio Falcidiae habenda. T. 7 c. 936 B. C.
Legata ab instituto relicta an a fabitituto eius videantur repetita. T. 7 c. 1021 A.
Legata conditionalia an conferantur. T. 8 c. 97 A.
Legata conditionalia an transfuntur ad heredem. Tom. 7 c. 1442 A.
Legata conditionalia cedere, morientes legatario, & conditio impletur eo moriente. Tom. 7 c. 1072 E.
Legata cum finui capacibus, & incapacibus relicta sint, an incapacibus relicta pro non scriptis habeantur. T. 7 c. 948 A.
Legata damnatis in heredi aqui restantur per editionem. T. 7 c. 1020 E.
Legata, & donationes causa mortis non deberi, nisi patroni legitimi portione deducta. Tom. 7 c. 869 B.
Legata, & fideicommissa an invitis legatariis differantur. T. 7 c. 139 C.
Legata, & fideicommissa an in ultimum vitæ tempus conferri possint. T. 7 c. 1040 B.
Legata, & fideicommissa an infirmentur, petita bonorum possessione contra tabulas. Tom. 7 c. 1400 C.
Legata, & fideicommissi in multis estimti alimentorum nomine relinquantur, his Falcidiæ fatisfactio non reddatur. T. 7 c. 1397 A.
Legata annua, vel mensibus an semperna intelligantur. T. 7 c. 1306 B.
Legata annua, vel mensibus heredis exonerandi gratia, quum ab legatum, non plura. Tom. 7 c. 1397 B.
Legata annua, vel mensibus si testatores relinquant, an intelligatur, quamdiu legatarii viuerint. T. 7 c. 1396 B.
Legata annua, vel mensibus, vice alimentorum relicta, an morte alimentarii finiantur. Ibidem B. C.
Legata a pupillo instituto sub conditione relicta, & a fabitituto eius repetita, an debeantur. Tom. 7 c. 1322 D.
Legata a quibus repetentur. Tom. 7 c. 919 E. B. c. 060 A.
Legata a quibus relinquantur. T. 7 c. 957 D.
Legata, a stipulationibus qui in re differant. T. 7 c. 939 B.
Legata ab initio inutilia per repetitionem confirmantur. T. 7 c. 1005 B.
Legata ab initiatione, & fabitituione relicta, an praestentur, testamento per bonorum possessionem contra tabulas rescisso. T. 7 c. 922 B. C.
Legata ab instituto, & simul fabitituto quomodo praestanda, & quomodo ratio Falcidiæ habenda. T. 7 c. 936 B. C.
Legata ab instituto relicta an a fabitituto eius videantur repetita. T. 7 c. 1021 A.
Legata conditionalia an conferantur. T. 8 c. 97 A.
Legata conditionalia an transfuntur ad heredem. Tom. 7 c. 1442 A.
Legata conditionalia cedere, morientes legatario, & conditio impletur eo moriente. Tom. 7 c. 1072 E.
Legata cum finui capacibus, & incapacibus relicta sint, an incapacibus relicta pro non scriptis habeantur. T. 7 c. 948 A.
Legata damnatis in heredi aqui restantur per editionem. T. 7 c. 1020 E.
Legata, & donationes causa mortis non deberi, nisi patroni legitimi portione deducta. Tom. 7 c. 869 B.
Legata, & fideicommissa an invitis legatariis differantur. T. 7 c. 139 C.
Legata, & fideicommissa an in ultimum vitæ tempus conferri possint. T. 7 c. 1040 B.
Legata, & fideicommissa an infirmentur, petita bonorum possessione contra tabulas. Tom. 7 c. 1400 C.
Legata, & fideicommissi in multis estimti alimentorum nomine relinquantur, his Falcidiæ fatisfactio non reddatur. T. 7 c. 1397 A.
Legata annua, vel mensibus non

adita hereditate. Tom. 9 col. 891 E.
Legata olim relicta incertis personis nec valebant, nec peti poterant, solutæ tamen non poterant conditi. T. 9 c. 215 D.
Legata per damnationem. Ibidem.
Legata fideicommissis per omnia effe exequata. T. 9 c. 1147 E. & T. 10 c. 685 A.
De legata servitute personali. T. 9 c. 891 E. & c. 892 A. Vide, Servitus personalis.
Legata alia diem suum habent, alia non habent. T. 10 c. 90 A.
Legata inter, & fideipublicos quæ sit differentia. Tom. 10 col. 356 C.
Legata ex futuro non ex præsenti vires acquiunt. Ibidem.
Legata inter, & donationes causa mortis differentia. T. 10 col. 507 A.
Legata a testatore in corporaliter transferuntur. Tom. 10 col. 517. A.
Legata inter, & stipulationes conditionales differentia. T. 10 c. 599 C.
Legata alimentorum relicta ab instituto fabilitatus non debebat, nisi ab eo fuissent reperta specialiter, vel generaliter. Tom. 10 c. 686 A.
Legata ex fundo an poffint reliqui. T. 10 c. 735 A.
Legata non poffunt exhaurire hereditatem, nec omnem fundi dominium. T. 10 c. 600 D.
Legata relicta testamento militis in quo differant a legatis relictis testamento pagani. Tom. 10 c. 805 A.
Legata solida quædam si heres solverit, an & cetera cogatur solvere. T. 10 c. 806 A.
Legata relicta in alimenta puerorum an pertineat Falcidium. Tom. 10 c. 807 E.
Legata an sint exequata fideicommissis per omnia, & in omnibus. T. 10 c. 834 C.
Legata fideicommissis jure novo exequantur. Tom. 10 col. 1056 A.
Legata forma, constituto ad cultum diem Ecclesiæ, an debeantur ante constitutum Ecclesiam. T. 10 c. 1057 A.
Legata quibus rerum poffint relinqui. T. 10 c. 1059 E.
Legata capitalia, vel fideicommissa non transferuntur in heredem, si heres exstiterit, fideicommissariis debetur. Tom. 10 c. 1062 B.
Legata duobus separatim, sed conjunctim per dominiumem, vel per vindicationem an facta sint, mutuo reperit. [illegible]
Legata quæ ex [illegible] T. 10 c. 1073 [illegible]
Legata quæ [illegible] dividatur. Tom. 10 c. 1075 A.
Legata si fint parata uxoris causa, an veniant res æstimatæ in dotem. T. 10 c. 1121 D.
Legata an remaneant apud heredem cum onere. T. 10 c. 1147 A.
Legata, & prælegata sunt ex hereditate. T. 10 c. 1165 B.
Legata, & libertates an perimantur, si per injuriam heres ferpsus vindic fit. T. 10 c. 1256 E.
De rei legatæ evictione. Tom. 7 c. 1244 D. E.
Legatæ sub conditione rei quis dominus fit. T. 7 c. 468 D.
Legatæ pecuniæ solutione heredem liberari, non tantum si legatario solverit, vel alii voluntate legatarii, fed & alii solverit voluntate, & jussu testatoris. Tom. 7. c. 1337 D.
Legatæ rei dominium an legatarius adquisiverit videtur a mortis testatoris tempore. Tom. 7 c. 1433 E.
Legatæ rei dominium an recta via transeat a testatore ad legatarium. Ibidem.
Legatæ rei dominium ante, & post aditam hereditatem an quæ pertineat. T. 7 c. 972 E. & col. 973 A.
Legatæ rei dominium quo tempore videatur esse hereditatis. Tom. 7 c. 1019 E.
Legatæ res partim si adquisitæ ex causa lucrativa, partim ex non lucrativa, an actio ex testamento extimatur. T. 7 c. 1082 C.
Res legatæ non adscriptæ ignorant, & cur. Tom. 7 col. 1240 D.
Legatæ si fint filio obligationes vigenti, quas elegerit, an legatum valeat, si ipse eas dolo malo, vel vos patris maiores fecerit. T. 7 c. 1441 A. B.
Legatæ si fint res non inutile additus, an legatum extinguatur, si vive testatore jungantur ædibus. T. 7 c. 1037 E.
An res legatæ, aut relictæ per fideicommissum speciale, vel per fideicommissum universale, possint alienari, vel pignerari, vel fieri mancipii, ab eis, a quibus relictæ, vel relicti sunt. T. 7 c. 853 C. D.
Rei legatæ dominium an recta via transeat ad legatarium, nec possit ullo momento esse apud heredem. T. 10 c. 408 C. D.
Legatum tam unum, testator vendendæ, an donaverit; si vendiderit, sine dubitatione nonanda. T. 4 c. 890 B.
Legatum non fub conditione fruitur alienari. T. 7 c. 1060 A.
Legatum non, si emtio, antequam dies legati colleret, an extinguatur ablo ex testamento. Tom. 7 col. 1060 B.
Legatum ab testator alienaverit, an non tam extinguatur. Tom. 7 c. 1060 C.
Legatum sub conditione ut heres alienare, legare, pignori obligare, eique fideiussum imponere possit. Tom. 7 col. 1060 C. D.
Legatum domum si heres patiatur possideri, quomodo legatario tenetur. T. 7 c. 1098 A.
Legatum navem, aut domum si testator deftruat, an præsumatur mutasse voluntatem. T. 7 c. 1191 C.
Legatum mihi rem sub conditione si ignorans ab heredem, an pretium ab illo, existente conditione, actione ex empto consequi possim. T. 7 c. 797 A.
Legatum rem qui accepit, an ex causa emptionis, vel dotis promissæ petere possit. T. 8 col. 346 D.
Legatum rem si mihi dominus deteriorem, vivo testatore, an post mortem testatoris eam rem, vel æstimationem ejus petere possim. T. 8 c. 345 B.
Legatum rem, quæ dolo furipi heredis peristet, an præterita prestare oportet, si periisset bonorum possessionem contra tabulas. T. 8 c. 76 E.
Legatari si plures fint heredes, ut eos pro legatis convenire possint. T. 1 c. 1372 A. B.
Legatarii conditionalis, & creditoris conditionalis differimus. T. 1 c. 387 B.
Legatis post Trebellianum fideicommissarium veniunt. Tom. 1 c. 1023 D.
Legatis & prælegatarii ad aris aliotationem cogendi non sunt. T. 1 c. 1104 D.
Legatis mortis si deficit conditio ante apertas tabulas, filio locus esse debet. T. 1 c. 1275 E.
Legatarii, & fideicommissarii sunt possessores res lucrativæ. Tom. 4 c. 1151 C.
Legatarii commemoratur creditoribus hereditatis in causa separationis bonorum. Tom. 4 c. 1346 A.
Legatarii parentes, & liberi an relegantur ad viviles, & petita sit bonorum possessio contra tabulas. T. 8 c. 69 B.
Legatarii ea fint, quibus non deferatur contra tabulas. Ibid.
Legatarii unius res per vindicationem an dominium habent tonum, concurfu partes. T. 8 c. 47 B.
Legatarii non conferunt ad aris aliotationem, sed Falcidiam conferunt. T. 9 c. 105 B.
Si legatarii moriantur ante apertas tabulas, ex legi Papia non transmittunt legata ad heredes suos, fed caducæ fiunt. T. 9 c. 899 B.
Legatarii an fit electio, ut vel agat ad æstimationem, vel ad rem. T. 10 c. 511 A.
Legatarii omnes, & fideicommissarii bodie ex constitutione Justiniani adquirunt dominium, & vindicationem ab adita hereditate, & non repudiaverint. Tom. 10 c. 408 E.
Legatarii non sunt creditores, aut debitores hereditatis. Tom. 10 c. 961 E.
Legatario restitutus utimur in testamento. T. 9 c. 149 B.
Legatario fabilitui poteft. Tom. 1 c. 1014 D.
Legatarius potiores sint creditores. T. 4 c. 931 B.
Legatarius necesse injuria herediscripto facta. T. 4 c. 570 B.
De duobus legatariis conjunctis. T. 6 c. 557 C. D.
Legatarius non minus, quam heredibus fabilitui poteft. Tom. 5 c. 864 D.
Legatarius a testatore constituto specialis pignore, legatorum nomine, an poffint in octiam jus tacitæ pignoris exercere. T. 7 c. 1300 C.
Legatarii ædibus in unidem res concurrentibus, an fingoli folidi petitionem habeant. Tom. 7 c. 1014 C.
Legatarius an necesse sententia dicta adscriptus heredem scriptum. T. 7 c. 1041 A.
Legatarius an necesse, & heredi fitio pro hereditate adeuntur. Ibidem A. B.
Legatarii ceteris non concurrentibus, folus, qui fuerit, solidi petitionem an habeat. T. 7 c. 1014 D.
Legatarius, & tutoribus quando, & quomodo fabilitutæ possimus. T. 7 c. 890 C.
De legatarius conjunctis. Tom. 7 c. 1165 D. & Seq.
Legatarius quæ capacitas requiritur. T. 7 c. 1183 B.
Legatarius fabilitutendi potestas data. T. 7 c. 894 B. C.
A legatarius fideicommissum reliqui poffe. T. 7 c. 1210 B.
Legatarius an tenentur, qui ex testamento omittunt, & ab intestato hereditem. T. 7 c. 1065 D. E.
Legatarius fabilitui poteft. Tom. 7 c. 1103 C.
De legatarius, aut heredibus conjunctis, aut disjunctis. Tom. 9 c. 896 E. & c. 897 A. & seq.
Legatarius quæ actiones competunt. T. 9 c. 181 A.
Legatarius, & manumissis an necesse injuria facta scriptos. Tom. 10 c. 1256 E.
Legatario defuncti mala fides non nocet, fed heredi. Tom. 1 c. 1344 E.
A legatario legati an poffit. Tom. 1 c. 540 D.
Legatario quando petitio legati esse incipit. T. 4 c. 1151 A. B.
Legatario here omnem culpam, & dolum præstare tenetur, excepto casu fortuito. T. 4 c. 582 C.
A legatario legatum relinqui non poteft, fideicommissum reliqui poteft. Tom. 4 c. 581 C.
Legatario an fabilitui poffit. Tom. 7 c. 1037 A.
De legatario, qui non accepit legatum. T. 7 c. 1320 B. C.
An legatario heres tenetur, ut exhibeat testamentum, quæ ignorans confumpferit in fumus. Tom. 7 c. 1191 D.
Legatario urnum quinæ, aut quinque dilectum. T. 7 c. 1172 C.
De legatario incapace in totum. T. 7 c. 1168 D. pro parte. Ibidem C.
De legatario capace pro parte legati. Ibidem B.
Legatario ignoranti, an vindicatio adquiratur. T. 7 c. 1021 A.
Legatario non impedimum, vel repudiantæ, an in herednem transferatur. T. 7 c. 1056 A.
Legatario quando quæ detur. T. 7 c. 1427 A. quando electio. Ibidem.
Legatario qui advocatus adfuit, an querela inofficioli excludatur. T. 7 c. 1431 D.
Legatario quomodo fabilitui poffit. T. 7 c. 1059 D. E.
Legatario fi heres repræsentaverit, & præstiterit pecuniam ante diem, an libertetur. T. 7 c. 1316 D.
Legatario, qui vivo testatore, mortuo, an legatum eius apud heredem, & an cum onere fideicommissi reteneatur. Tom. 7 c. 1341 D.
Legatario uno moriente, vivo testatore, an eius pars fiat caduca, vel ad quem pertineat. Tom. 7 c. 1060 C.
Legatario uno vivo, an hoc alia nocear. T. 7 c. 193 A.
Legatario mortuo ante diem legati cedentem, a legatario non transfmittit in heredem legatarii. T. 7 c. 1189 A.
Legatario an detur actio furti. T. 7 c. 1010 D.
Legatario an necesse injuria facta scripto tuendi. T. 7 c. 1042 A.
Legatario, aut heredi necessitas profitendi an incumbat. Tom. 7 c. 874 C. D.
Legatario conditio impofita ab infirmo, an eidem legatario videatur imposita a fabilitutio. T. 7 c. 1013 C.
Legatario heres remlegatam immopem an præstare debeat. Tom. 7 c. 1024 D.
Legatario an accedat tempus, quo testator poffedit. Tom 8 c. 278 A. an tempus, quo poft testatorem, heres poffedit. Ibidem A. B.
Legatario mortuo pendente conditione, an legatum ad heredem ejus transferatur. Tom. 8 c. 373 B.
Legatario an tempus restitutio prodesse poffit. T. 8 c. 198 B.
De legatario, qui sit servus fiti. T. 9 c. 882 C.
De legatario conjunctio, & disjunctio. T. 9 c. 595 B.

In legatario, & herede capacitas exigitur utroque tempore, tam testamenti, quam mortis. T. 10 c. 476 D.
Legatario in quemlibet casum an possit subtilius. T. 10 col. 506 D.
Legatario succedens in legato, quod & fibi legatum est, an petat eandem rem duplici actione. T. 10 c. 759 A.
A legatario an semper fideicommissum possit relinqui. T. 10 c. 1052 A.
A legatario fideicommittit an possit. T. 10 c. 1052 E.
A legatario pari ratione fideicommissum, non legatum potest relinqui. T. 10 c. 1054 C.
Legatarium commodum alii sunt coniundi re & verbis, alii re tantum. T. 7 c. 1165 D. quomodo differunt inter se. Ibidem.
Inter legatarios disjunctos res accrescendi non est. T. 6 col. 209 C.
Legatarios ignorantes etiam fideicommissis adstringi, & obligari. T. 7 c. 1140 D. ignorantes adquirunt legata. Ibidem.
Legatarium agnitio non obligat. T. 1 c. 1155 C.
Legatarium inter, & fideiubiem differentia. T. 4 c. 608 A.
Ad legatarium non pertinet litis periculum, nisi dolo eius, aut culpa ilis pertinit. T. 4 c. 583 A.
Inter legatarium, & fideiubiem quæ est differentia. T. 4 c. 608 B.
Legatarium calumniari quid sit. T. 7 c. 1203 E.
Legatarium incapacem non fecit condition legato adscripta. Tom. 7 c. 1006 C.
Legatarium semel tantum optare, optione legata. Tom. 7 col. 1463 C. D.
Legatarium uti Falcidia ex persona heredis. T. 7 c. 1337 C.
In legatarium ut onera transeunt. T. 7 c. 1229 E.
Legatarium inter, & creditorem differentia. T. 10 c. 515 E.
Legatarius fideicommissum relinquere potest. T. 1 c. 1350 A.
Legatarius aut legatum exigit, aut omittit. Ibidem.
Legatarius incapax quando excludit. T. 1 c. 1260 A.
Legatarius partem legati repudiare non potest. T. 1 c. 425 D.
Legatarius quando heredi scripto præferatur. T. 3 c. 203 E.
Legatarius si fructum locaverit, heredi ius nullum adi, quamvis fit fructi dominus. T. 3 c. 409 D.
Legatarius, a quo fideicommissum restitutum est, fideicommissi delicinete post mortem testatoris, heredi scripto præferitur. Tom. 3 c. 393 E.
Legatarius antepunitur fisco. T. 3 c. 204 B.
Legatarius nullum negotium propriè dici non potest gestisse cum herede, vel defuncto. T. 1 col. 213 A.
Legatarius partiarius. T. 1 col. 342 A.
An legatarius, cujus legatum interiit, cogatur restituere pœnam ei, qui pœna femel functus est. T. 4 c. 332 E.
An legatarius oneratus fideicommissi detrahat Falcidiam. Tom. 4 c. 121 D.
An legatarius quoque facit obligatur. T. 4 c. 41 B.
Legatarius Falcidiam non exercet. T. 4 c. 602 C.
Legatarius, oblata cautione Mucciana, an legatum confequatur. T. 4 c. 481 D.
Legatarius est successor rei, heres vero est successor juris. Tom. 4 c. 913 C.
Legatarius, a quo fideicommissum relictum est, quatenus fideicommissario teneatur. Tom. 4 c. 583 C.
Legatarius, & heres in quo differunt. T. 4 c. 584 E.
Legatarius si moram fecit in præstando fideicommisso, an fideicommissum apud legatarium restituatur. T. 4 c. 215 C. D.
Legatarius non habet petitionem rerum legatarum, quas furatus est. T. 4 c. 1740 A.
Legatarius qua actione adversus heredem, aut legatas alitus tollere et volentem, agere possit. T. 5 c. 619 C. D.
Legatarius non est successor universalis. T. 5 c. 538 D.
Legatarius conditionalis rectè mittitur in possessionem bonorum. T. 5 c. 621 E.
Legatarius conditionalis non est creditor, & cur. Ibidem B.
Legatarius an teneatur de locatione a testatore facta. Tom. 5 col. 565 A.
Legatarius minuere potest fideicommissum, quod a fe relictum est, quando heres minuit legatum jure Falcidiæ. T. 1 c. 394 D.
Legatarius, cui per vindicationem legatum relictum est, potest agere ex vindicatione, vel in petitionem actione ex testamento. T. 6 c. 229 A. B.
Legatarius repellit a fe legatum, quod repudiat. Tom. 6 col. 372 D.
Legatarius conditionalis non differ ab herede conditionali. Tom. 6 c. 431 B.
Legatarius, pendente conditione defunctus, nihil in heredem fuum transmittit. T. 8 c. 373 B.
Legatarius an ultra vires legati fideicommissio oneratus possit. T. 6 c. 260 E.
Legatarius agit in heredem, et heres agit in promittorem. Tom. 6 c. 220 E.
Legatarius an possit expellere inquilinum. T. 7 c. 1089 A.
Legatarius an possit Falcidiam indicere in fideicommissi annuo a fe relicto. T. 7 c. 1357 C.
Legatarius an præferatur heredi in percipienda ea merce, quæ fervus operas suas legatas alii locaverat. T. 7 c. 1339 C.
Legatarius an rei transferat dominium et aere adstrem hereditatem. T. 7 c. 1335 D.
Legatarius in sumptus refectionis adium legatarum heredi reficere debeat. T. 7 c. 1048 B. C.
Legatarius fructus recipit, vel etiam juris, & actionis successor fit. T. 7 c. 1020 B.
Legatarius an transferat legatum ad heredem fuum. T. 7 c. 964 D.
Legatarius an ultra vires legati fideicommissio obligetur. Tom. 7 c. 1068 D.
Legatarius an utatur Falcidia. T. 7 c. 970 D.
Legatarius, cui legatæ sunt operæ, si moriatur, an legatum operarum transmittat ad heredem suum. T. 7 c. 1339 E.
Legatarius, cui optio data est, quodo, & quibus præcisionibus operæ debeat. T. 7 c. 965 C.
Legatarius, cui pars bonorum legata est, an ex singulis rebus partem accipere possit, vel debeat. T. 7 c. 1003 B.
Legatarius, cui usufructus legatus fit, ut partem ejus alii cederet, an parcens sumptuum necessitatem, quos fecerit, qui restaurandum fideicommissi fibi servare, vel a fideicommissario repetere possit. T. 7 c. 1372 E.
Legatarius cum moriretur, usufructus inscitiæ legatus ferritus non item. T. 7 c. 1321 E.
Legatarius, defunctum scientem legatis, probare debet. T. 7 c. 877 B.
Legatarius fundi an possit expellere colonum. T. 7 c. 1089 A.
Legatarius in actione fuli an amittat legatum. T. 7 c. 210 D.
Legatarius in percipiendo legato, fub modo relicto, quomodo caveat. T. 7 c. 1330 B.
Legatarius in petendo legato an debeat præstare culpam. Tom. 7 c. 1075 C.
Legatarius usufructus omnium bonorum an onus aris alieni agnosceret debeat. T. 7 c. 1288 B.
Legatarius partiarius an habeatur pro herede. T. 7 c. 934 E.
Legatarius partiarius quando quis vocetur. T. 7 c. 1204 B. C.
Legatarius partiarius quis dicatur. Ibidem.
Legatarius, per quem fiat, quomodo fideicommissum prestet, an perdat legatum. T. 7 c. 1067 C.
Legatarius quando videatur legati dominium adquisivisse. Tom. 7 c. 1010 E.
Legatarius, qui heredi rem legatam per vim extorsit, quomodo teneatur. T. 7 c. 960 B.
Legatarius quomodo legatum adquirat. T. 7 c. 951 C.
Legatarius re & verbis conjunctus an præferatur re tantum conjuncto in jure accrescendi. T. 7 c. 997 C.
Legatarius re tantum conjunctus an præferatur cateris legatariis ejusdem rei in jure accrescendi, si unus ex iis deficiat. Ibidem E.
Legatarius rem ex causa lucrativa ita nactus, ut eam restituere non possit, ea amitta, actione ex testamento eam petere potest. Tom. 7 c. 1062 A.
Legatarius rem fibi fub conditione legatam si consecutus est, non refiituere, vel aliquid, an existente conditione rem, vel pretium eius petere possit. T. 7 c. 1034 C. D.
Legatarius fructum pure legatum regatus mutuumitere, an possit alio fideicommissi caveat. Tom. 7 c. 1060 C.
Legatarius si abscessum excideriit, & ea emiserit radice stolones, an ea etiam pertineant ad legatarium. T. 7 c. 1038 A.
Legatarius si accetum elegerit, vini electione data, an electio confirmatur. T. 7 c. 1240 B.
Legatarius si convicium aliquod grande jactaverit in testatorem, an legatum adimat. Tom. 7 c. 1489 A. an locus sit fisco. Ibidem.
Legatarius si moram fecerit in vino admetiendo fibi, an legatum ei pereat. T. 7 c. 1448 C.
Legatarius si invitis heredibus vel legatis possessionem apprehendat, an fructus ipsorum ei sint restituendi. T. 7 c. 1353 A.
Legatarius si invitis heredibus legum apprehendat, & heres quid interfit, an teneatur heredi ad restitutionem. T. 7 c. 1353 B.
Legatarius si mortuus, vivo milite, an legatum remaneat apud heredem. T. 7 c. 1056 B.
Legatarius si fciens rem alienam legaverit, legatum valet; si ignorans, non valet. T. 7 c. 877 B.
Legatarius si tellatori status contraversiam fecerit, an legatum auferatur. T. 7 c. 1480 A.
Legatarius si vidus fuerit, an noceat cesteris. T. 7 c. 1041 B.
Legatarius ut rem obtineat fine controversia, an heres præstare debeat. T. 7 c. 1035 A. B.
Legatarius ut videatur rem ex causa lucrativa adquisiffe, quæ requiruntur. T. 7 c. 1062 A. B.
Legatarius an administrat ad legatum, si conditio legati defecisse videatur. T. 7 c. 1044 D.
Legatarius an cogatur fiare locationi a testatore factæ. T. 7 c. 1407 E.
Legatarius an fideicommissario impetrare possit Falcidiam, quam pafsus est. Tom. 7 col. 1327 E. & c. 1328 A.
Legatarius an fideicommisso, & cautione onerari possit. T. 7 c. 1063 A.
Legatarius an fideicommissum præstet extra ordinem. T. 7 c. 1067 C.
Legatarius an fideicommissum præstare cogatur. T. 7 c. 1075 C.
Legatarius an habeat hereditatem legati Falcidiæ. Tom. 7 col. 957 D.
Legatarius an legatum optionis transmittat ad heredem. T. 7 c. 1428 A. B.
Legatarius an patiatur Falcidiam. T. 7 c. 1326 E.
Legatarius an possit eligere, quam legati caufam amplecti velit. T. 7 c. 987 B. C.
Legatarius non habet rei alienæ vindicationem. Tom. 7 col. 342 D.
Legatarius conditionalis, & fipulator conditionalis in quo differunt. T. 7 c. 613 C.
Legatarius Falcidia non utitur, etiamsi partiarius fit. T. 7 c. 1337 C.
Legatarius certis caffibus obligabatur facras defundi, fiue heres. T. 7 c. 1329 D.
Legatarius partiarius, & heres quomodo onera hereditatis inter fe deducant. T. 7 c. 1203 D.
Legatarius qui decesset post mortem testatoris ante apertas tabulas, non transmittit legatum heredi, sed legatum fit caducum lege Papia. T. 7 c. 1189 A.
Legatarius mensis. Tom. 7 col. 1252 C.
Legatarius si nolit agere communi dividundo, potest uti vindicatione incertæ partis. Tom. 7 c. 589 E.
Legatarius partiarius. T. 7 col. 1104 B. C.
Legatarius habet vindicationem legati, aut portionis, quæ remanet. T. 7 c. 590 A.
Legatarius, qui nihil accepit, qui omisit legatum, fideicommissario non tenetur. Tom. 7 col. 1210 B. C.
Legatarius si non totum legatum regatus fit restituere fideicommissario, & omittat legatum, partis adimiem cogitur cedere hereditatis. Tom. 7 c. 1210 D.
Legatarius potest petere arbitrum communi dividundo. Tom. 7 c. 589 D. arbiter conflituet partem heredi, & legatario. Ibidem.
Legatarius extemo obligatur fideicommissario, quatenus ad eum pervenit et legato. Tom. 7 c. 1221 E.
Legatarius conditionalis an mitti possit in possessionem bonorum hereditatorum cautionis ejus. T. 8 c. 373 E.
Legatarius si moriatur ante apertas tabulas, vel antequam conditio legati existat, an legatum fit caducum. T. 8 c. 374 C.
Legatarius an plus habeat, quam is, qui heres est ex bonorum possessione contra tabulas. Tom. 8 c. 66 E.
Legatarius moriens, pendente conditione legati, heredi fuo nihil relinquit. T. 9 c. 804 E.
Legatarius an possit expellere conductorem ædium. Tom. 9 c. 408 A.
Sive legatarius, sive stipulator fuerit incapax, indifinite verum est, ædium sitnon habeatur debeti. Tom. 10 c. 300 A.
Legatarius an habeat actionem furti ex veteri contractatione. T. 10 c. 506 E.
Legatarius fucceffor est rei tantum, non juris, non actionis. Ibid.
Legatarius nec domino est, nec possessor. T. 10 c. 508 A.
Legatarius qua ratione teneatur fideicommissario. Tom. 10 c. 1057 E.
Legatarius nullum in legato damnum facere intelligitur. Tom. 10 c. 1087 A.
Legatarium rerum dominium adquirunt ignorantes, vel agnitione, vel traditione. T. 4 c. 1146 B.
Legatarius rerum dominium an heres adiitione adquirat. T. 7 c. 404 C.
Legati Cafaris qui dicuntur. Tom. 5 c. 20 E.
Legatarius habetur Sancti: unde illud Homeri, ἐφόβησε τὸν θεὸν, ἀδικήσεν. T. 5 c. 209 C.
Legati, & stipulationis differentia. T. 1 c. 1205 E. & c. 1333 E.
Legati appellatione fepiffime fideicommissum fignificat, fideicommissi vero legatum nunquam. T. 5 c. 103 D.
Legati conditio, verbis modalibus concepta, facit fideicommissum. T. 5 c. 410 D.
Legati causa lucrativa quæ. Tom. 1 c. 1343 D.
In legati cessione alia ratio usufructus, quam proprietatis est. Tom. 1 c. 749 A.
Ex legati modo est fideicommissi petitio. T. 3 c. 410 B.
Legati conditio non retrotrahitur. T. 1 c. 1420 B.
Legati cedere diem quid est. Tom. 1 c. 471 C.
Legati diei cedit a morte testatoris. T. 4 c. 497 A. usufructus vero cedit ab adeitione hereditatis. Ibidem.
Legati conditio semel defecta, vel oblata, nunquam resumitur. T. 4 c. 1191 D.
Legati jus per dimmationem optimum est. Tom. 4 c. 1196 C. hæ ratione quoque jus fideicommissi optimum dici potest. Ibidem.
Legati petitio non est, quod nominatim debetur, retentio tamen ejus

ejus est. T. 4 c. 895 C.
Legati prodeffio est jus accrescendi. T. 4 c. 800 B.
Legati vocantur Proprietores apud Graecos. T. 4 c. 831 E. quomodo Dio vocat legatos. Ibidem.
Legati poenae qui sint. Tom. 4 c. 622 C. D. hi ubi conveniendi. Ibidem D.
Legati Praefidi dantur a Senatu, & a Principe. T. 4 c. 814 D. E.
Legati Cafaris, legati Imperatoris, & legati Augusti vocantur Praefides. T. 4 c. 831 D.
Legati Cafaris qui sint. Tom. 4 c. 831 B.
Legati aeffio dividi non potest. T. 6 c. 230 C.
Legati conditionem non mutat restitutio zeffionis. Tom. 6 c. 212 A.
Legati Provinciales Romam profecti ad comitatum Principis, sive reipublicae causa. T. 6 c. 3 A.
Legati iniquitas, sive modus certis personis, iudiciis testimoniorum tutor. T. 6 c. 157 E.
Legati, servo legato relicti, dies non cedit ante aditam teffatoris hereditatem. T. 6 c. 112 A.
Legati condictio. T. 6 c. 208 C. D. & c. 212 A.
Legati genere dotem a patre filia redit conditioni poffe. T. 6 c. 482 D.
In legati casu Praetor dat judicium, qui cognoscat, non ipsemet cognoscit de legato. Tom. 6 c. 249 B.
Legati dies quando cedit ex mortis teffatoris tempore. Tom. 6 c. 254 E.
Legati, servo alii legato relicti, diem cedere non mortis teffatoris tempore, fed aditae hereditatis. T. 6 c. 355 B.
Legati duas caufas in eandem rem, & eandem hominem concurrere non poffe. T. 6 c. 432 C.
Legati adquisitio, non legati datio permittit ffatuliberatem. Tom. 6 c. 114 C.
Legati, a patria fua in urbem mittit, de negotiis alienis, vel privatis interponere non poffunt, ne avocentur a munere publico. Tom. 6 c. 510 A.
Legati, quamdiu legatione utuntur, negotiis alienis, vel propriis interponere fe nequeunt. T. 6 c. 525 B.
Legati adempeio nihil valet, fi obfcura fit, & dubia. T. 7 c. 1028 C.
Legati agnitio retrotrahitur addiem aditae hereditatis. Tom. 7 c. 973 D.
Legati alii relicti caufam an mutare poffit divino inter alios facta. T. 7 c. 1369 C.
Legati beneficium an transferatur in fideicommiffum. T. 7 col. 135 C.
Legati cefficnem effe legati non dum percepti ad heredes transmiffionem. T. 7 c. 1360 D.
Legati cefficnem effectus qui fint. Ibidem C.
Legati condictio an defecffio videatur, fi per legatarium non ffat, quominus tam expleat. Tom. 7 c. 1324 C.
Legati conditionalis dies quando cedat. T. 7 c. 1361 C.
Legati conditionem an mutet teffatoris affirmatio, fi legis Falcidiae rationem habere oporteat. Tom. 7 c. 1058 E.
Legati definitio Juffiniani. Tom. 7 c. 959 D.
Legati diem ordere, legatum deferri, legatum adquiri diversa funt. T. 7 c. 972 E.
Legati dies quando cadat. Tom. 7 c. 964 E.
Legati dies servo legato relicti quando cedat. T. 7 c. 1374 A.
Legati dies quando utiliter cedat. T. 7 c. 449 D.
Legati dies unus, legatum unum, legati una forma quando fit. T. 5 c. 987 A.
Legati dominum revocare an, & quando poffint. Tom. 7 col. 121 E. & c. 122 A. & feq.
Legati exffitentia non potest fuspendi. T. 7 c. 459 A.
Legati hominis electio fi detur heredi, an liberetur dando peffimum. T. 7 c. 991 C.
Legati in annos fingulos relicti, fingulis annis fingularum pecuniarum nafci actiones. T. 7 c. 1303 D.
Legati in diem quando dies cedat. T. 7 c. 1361 C.
Legati in diem, vel fub conditione relicti fructus percepti an heredibus impuratur in Falcidiam. T. 7 c. 1304 C.
Legati nomen inteffatum generaliter pro fideicommiffo, & donatione mortis caufa accipit. T. 7 c. 959 A.
Legati nullis, quam publicis, negotiis implicantur. Tom. 7 c. 121 E.
Legati onus ex reditu praedirum an fequatur emptorem praedirum. T. 7 c. 1335 E.
Legati qua actione Romae experiri poffint. T. 7 c. 1321 B.
Legati requisitio an liberet heredem actione ex teffamento. T. 7 c. 820 B. D.
Legati requisitio, quae non fit temere congruo, an valeat. Tom. 7 c. 1440 D.
Legati repudiatio, quae fit, antequam conditio extiterit, an valeat. Ibidem.
Legati Proconfulis non tam ex mandato Proconfulis, quam proprio jure juridiffionem habent. T. 7 c. 59 B.
Legati beneficium an transferatur in fideicommiffum. T. 7 col. 135 C.
Legati cefficnem effe legati non habeat legatario modum legato adfcriptum non adimpletae. Ibidem.
Legati fub disjunctione dies quando cedat. T. 7 c. 1062 B.
Legati transitionem quae inducunt. T. 7 c. 1014 E.
Legati, vel fideicommiffi in diem, vel fub conditione relicti nomine caufio praeffari debet. T. 7 c. 946 A. an, & a quo in caufio renitiffe. Ibidem B.
Legati unius dies an pro parte cedere poffit. T. 7 c. 975 E.
Legati adquisiti repudiatio inanis eft. T. 7 c. 1131 C.
De legati augmento. T. 7 c. 1107 A.
Legati definitio cur non initio libri primi de legatis ponitur. Tom. 7 c. 1161 B.
Legati dies quando cedit. Tom. 7 c. 1180 A.
An legati dies utiliter cedat, fi debiti dies viro teffatore exffitit. T. 7 c. 1272 A.
Quae jure legati non valent, valent jure fideicommiffi. T. 7 c. 1143 D.
De legati pro parte cedere. Tom. 7 c. 1168 B. & feq.
Legati funt provocationes, vel municipalis Romae miffi, vel in facrum cognitorium. T. 7 c. 155 A.
Legati vocabulum unde deduffum. T. 7 c. 1160 D.
Legati puri dies quomodo cedat. T. 8 c. 1227 B.
Legati caufa fiquid mihi aliquo annos dare debeat, an tibi liberum fit, quotiens ffatim eius anni dare. Tom. 8 c. 384 B. C. an tecum ex caufa agere poffim, antequam in annus exierit. Ibidem C. antequam annus exierit, & falvertis, an habeas indebiti condictionem. Ibidem.
Legati incapax, cui legetur, an fit indignus parere media pro premia delationis. T. 8 c. 1 F. & c. 43 A.
Legati obligatio an extinguatur, fi vivo teffatore mihi res aliena legata donata fit. T. 8 c. 315 B.
Legati partem qui capere non poffit, an fictat partem. T. 8 c. 47 A.
Legati fpecies quadam, quae dicitur portitio. T. 9 c. 993 E.
Legati ferrandi caufa qui mittitur in poffeffionem, an poffideat. T. 8 c. 370 D.
Legati nomine quae fignificentur. T. 8 c. 550 C.
Legati datio, vel repetitio confirmat donationem. T. 9 c. 491 A.
Legati, vel fideicommiffi dies quando cedat. T. 9 c. 907 D. E. & feq.
Legati fructus quando cedunt. T. 9 c. 514 D. & feq.
Legati appellationes in lege Papia contineri etiam fideicommiffum, & donationem caufa mortis. T. 9 c. 899 D.
Legati provisione decretum est, ut monetati, & proprietatis caufa in uno, eodemque iudicio ventilentur. Tom. 9 col. 118 E. & col. 119 A.
Legati emolumentum nihil aliud est, quam legatum. Tom. 10 col. 286 C.
Legati nomine an veniat fideicommissum in legibus duodecim Tabularum, vel in lege Falcidia. T. 10 c. 504 B.
Legati ampliffandi, vel repudiandi caufa an minor poffit restitui. T. 10 c. 903 D.
Legati caufa idonam difceptetur. T. 10 c. 936 E. & c. 937 A.
Legati quadram definationes. T. 10 c. 1054 E.
Actio legati per damnationem ex inficiatione duplatur. Tom. 10 c. 1070 D.
Legati nomine an continentur libitinarii. T. 10 c. 1128 D.
Legati Proconsulum, quibus mandata est jurisdictio, an poffint judices dare, & unde ius habeant. T. 10 c. 386 E. & c. 387 A.
Legati Proconsulis poffunt cognoscere de fuspedis tutoribus, non ex mandato, fed ex legis sententia. T. 10 c. 400 B.
Legati Proconsulis non eligunturjudicio Proconsulis, fed legantur a republica. T. 10 c. 539 C.
Legati Proconsulum an jus habeant dandi judices. T. 10 c. 539 D.
Quae legati adjuratorum Proconsulis, T. 10 c. 840 C.
Legati peregrinorum ejusdem de quibus debeant portionem. T. 10 c. 1037 C.
Legatio libera quae fit. Tom. 3 col. 239 D.
Legatio publica est munus personale, & non patrimoniale. T. 4 c. 866 C.
Legatio furfidatione impeditur. T. 7 c. 133 B.
Differentia una inter eos, qui proviciariae fit, & eos, qui pro Principe legatione fungunturc. T. 7 c. 540 B. C.
Legatione fundfis biennii vacatio datur. Tom. 3 col. 748 D. & col. 766 A.
Ante legationem, & non in ipsa legatione caufa conffitutae pecuniae incipere debet. T. 4 c. 73 A.
Legatione non fungitur, qui. T. 1 c. 921 A.
Legationis munus est personale, & legatorum immunitates. T. 1 col. 765 C.
Legationis officio fungens, pro civitate fua fuo nomine caufam aliquam, vel litem intituare, aut defendere, pupillis tamen fui nomine poffit. T. 6 c. 514 B.
Legationum decreta quomodo funt, & infinuantur. T. 8 c. 966 E. & c. 967 A.
Legatis arribus, an anferes, phasiani, galliae, & aviaria debeantur. Tom. 1 col. 436 E. & col. 437 C.
In legatis cuius fit electio. Tom. 1 c. 742 C. D.
Legatis, vel fideicommiffis aut caufa inferitur, aut modus, aut conditio. T. 2 c. 417 C.
Legatis modum impofuit lex Euria, Voconia, & Falcidia. Tom. 1 c. 817 D.
In legatis poffeffor voluntas potior eft priore. T. 3 c. 393 E.
In legatis exigitur capacitas. T. 1 c. 1160 A.
De legatis praffandis contra tabulas. T. 1 c. 811 A.
De legatis duae confultationes. T. 1 c. 655 A. B. c. 667 D. E.
In legatis noviffimae formatur obfervandae. T. 1 c. 655 A. & c. 680 E.
De legatis, & eorum jure. Tom. 1 c. 432 E.
De legatis non contribuendis a pupillo, & pupilli fubditurio relicta. T. 3 c. 111 B. C.
Legatis mobilibus aurum, vel argentum non debetur. Tom. 1 c. 433 E.
Legatis omnari non poteft heres fupra dodrantem bonorum. T. 4 c. 590 B.
In legatis fervi perfona inficitur. T. 6 c. 411 E.
In legatis an locum habeat fubfiitutio. T. 4 c. 44 E.
Legatis fervis non continentur fervi pignori accepti. T. 4 c. 1125 D.
In legatis tempus ffatuitur, quo dies eorum cedit. T. 4 c. 417 C.
In quibus legatis regifta Catoniana locum habet. T. 4 c. 1445 B.
Legatis comparatur donationes causa mortis. T. 4 c. 1143 D.
In legatis immutandis tantum lex Falcidia locum habet, quae hereditatem abfumunt fupra dodrantem. T. 4 c. 60 C.
Ex legatis quarta, quae per legem Falcidiam deduciitur, an deffeat, a quarta, quae per Senatufconfultum Pegafianum, ffea Trebellianum ex fideicommiffis deducitur. T. 4 c. 909 B. C. D.
Legatis praffis non continentur dotes praediorum. Tom. 4 col. 1119 E.
Cum legatis ex alienum confundi non debet. T. 4 c. 764 A.
Legatis praffis non continentur praedia pignori accepta. Tom. 4 c. 1233 D.
Legatis rebus omnibus, in domo reffidentibus, non continentur tabulae cautiones debitorum, & cetera pecuniae fervorum. T. 4 c. 1237 A.
In legatis, tempus, quo dies cedit, ffatuitur. T. 4 c. 417 C.
Legatis quae fenatus poffiquam editi tantum debentur. Tom. 4 col. 932 E.
De legatis operis fervorum. T. 5 c. 1095 D. E.
In legatis conditionibus quod cumque ffatuitur. Tom. 5 c. 923 B.
In legatis obfervatur institutionis fpeciemve diffinitio. Tom. 5 col. 425 E.
In legatis praffandis quae obfervanda fint. T. 5 c. 781 A. & feq.
In legatis les Falcidia an locum habeat. T. 6 c. 409 B. & feq.
Legatis jus effe revocandi domum, revocandi fortum, *de demendae heredemque*, cum conventionatur contra a magiffratibus urbanis, quia nullam adversus eos juridiffionem habebant. T. 6 c. 5 A.
De legatis incertis personis relictis. T. 6 c. 157 B.
In legatis noviffima conditio ffecfanda, ultimique fcriptura. T. 6 c. 130 D.
De legatis. T. 6 c. 217 C. D. & feq. & T. 9 c. 811 B. C. & feq.
De legatis, quae ab initio inutilia funt, & pro non fcriptis habentur. T. 6 c. 444 B.
De legatis cognoscit judex datus a Praetore urbano, vel Praefide, non Praetore, vel Praefes. Tom. 6 col. 587 C.
In legatis rebus an continentur additiones. T. 7 c. 1376 D.
Legatis rebus, cuius fit electio, heredis, an legatarii. Tom. 7 c. 990 C.
Legatis vitilis, vel agris feparatim, alterum alteri cedere. Tom. 7 c. 1380 A.
Legatis alimentis, an etiam videatur aqua legata. Tom. 7 col. 431 A.
Legatis a fubditiorio repetitis, fi pupillum heres non contulerit, an repetitio valet. Tom. 7 col. 1043 C.
Legatis alicui eoquis, alteri textoribus, cui illi, qui fint coqui, & textores debeantur. Tom. 7 c. 1019 B.
Legatis alicui generaliter vefficnatis, alteri fpecialiter eosdem vefficnibus, an hic genus derogat fpeciei. T. 7 c. 1446 D.
Legatis alicui textoribus praeter vestes, alteri vestis praeter textores, cui illi, qui fint & vestes & textores debeantur. Tom. 7 c. 1018 C.
Legatis alicui vestis, alteri textoribus, cui illi, qui fint & vestes & textores affignabuntur. Ibidem B.
Legatis ancillis cum liberis, an etiam debeantur liberi, ubi non fint ancillae. T. 7 c. 1042 E.
Legatis an nocuerit superveacua. T. 7 c. 1354 A.
Legatis, a patrimonio, ab initio caufique anni legatum peti, & in hereditem transmitti poffe. Tom. 7 c. 1347 A.
Legatis glaufula fideicommiffum appofuiffe. T. 7 c. 959 A.
Legatis decem millibus uni ex liberitis, quem heres eligeret, fi ex minorem eligerit, an legatum omnibus liberis debeatur. Tom. 7 c. 1353 D.

Le-

Legatis minutis per legem Falcidiam, an minuatur etiam fideicommissum à legatario relictum. T. 7 c. 1087 E. & c. 1088 A.
Legatis omnibus, quæ in domo sunt, an continentur promercalia. T. 7 c. 1291 D. & seq.
Legatis pluribus, an unum peti, alterum rejici possit. Tom. 7 cod. 973 E.
Legatis pluribus, an unius dies possit cedere. Ibidem.
In legatis plus valet scriptura, in fideicommissis plus valet mens. T. 7 c. 506 A.
In legatis verborum solennitates obseruantur. Ibidem.
De legatis libri tres Digestorum, ex quibus Jurisconsultorum libri confecti sunt. Tom. 7 cod. 1161 C. D. de qua materia tractant. Ibidem.
De legatis conditionalibus. Tom. 7 c. 1356 C. eorum dies quando cedit. Ibidem.
De legatis cur tres libri à Justiniano conscripti sunt in compilatione Digestorum. Tom. 7 cod. 1161 C. & quomodo dividantur. Ibidem C. D.
De legatis relictis Augusto, Augubrev. T. 7 c. 1189 A. B. in his an lex calcularia locum habeat. Ibidem A. B. C.
De legatis conjunctis. T. 7 c. 1163 D. & seq.
Legatis cibariis, non videntur vestiaria legata. Tom. 7 cod. 560 D.
Pro legatis habentur præceptiones, retentiones, deductiones, & acceptiones. T. 7 c. 1356 A. B.
Legatis omnibus mobilibus quæ continentur. Tom. 7 cod. 1377 C.
Legatis excepta, personis certis relictis, testamentum refundi petita bonorum possessione contra tabulas. T. 8 c. 65 C. D.
Legatis in, quæ in dia, fixaque fuit, an affinatio eorum debeatur. T. 7 c. 1027 D. item an legatis in legatum conuaslerit, si post testamentum vivo testatore separata fuit ab aedibus. Ibidem.
De legatis, quæ ut indignis auferuntur. T. 9 c. 837 D. E.
De legatis annuis. T. 9 cod. 814 E. & seq.
De legatis alimentis sub conditione. T. 9 c. 815 D.
De legatis annuis, quæ privato homini relinquuntur. T. 9 c. 807 E. & c. 808 A. eius morte finiuntur. Ibidem, & c. 807 E.
De legatis conditionibus infertis. T. 9 c. 857 E. & seq.
De legatis, & fideicommissis communis. Tom. 9 cod. 847 A. & seq.
De legatis comparantur donationes causa mortis. Tom. 9 cod. 1257 B. C.
De legatis, quæ pure relinquuntur, vel in diem certum. Tom. 9 cod. 870 E. & seq.
De legatis, quæ in diem, vel pure relicta sunt. T. 9 c. 878 B. C. & seq. quando cedunt. Ibidem E.
In legatis spectatur tempus, quo dies eorum cedit, in stipulationibus tempus, quo contrahuntur. T. 10 c. 256 D.
In legatis heres præstat etiam levissimam culpam. Tom. 10 cod. 492 D.
Ex legatis, & fideicommissis Falcidia an possit servari. Tom. 10 c. 517 A.
Legativum quid. T. 9 c. 1159 B.
Legato dominium adquiritur ex 12 Tabulis. T. 2 c. 411 B.
Legato fundo, non debentur legatario fructus, ex perceptis vivo testatore. T. 1 c. 431 C.
Legato continetur, quod legatum est, aut quod intelligitur esse legatum. T. 3 c. 405 B.
Legato aurea, an aurea debeantur emblemata. T. 3 c. 159 B. C.
Legato vino, amphora, & cadi debentur. T. 3 c. 51 D.
De legato auro, & argento plerque quæ notata. T. 3 c. 270 A. B.
Pro legato obsequere. Tom. 1 cod. 1197 A.
De legato reliniente loci duo fecundum ius vetus explicandi. T. 3 c. 410 A.
De legato a præsbytero filiæ suæ spurie relicto consultatio. T. 1 c. 651 E.
Legato inest repræsentationis commodum. T. 4 c. 412 C.
In legatos plus esse poterit vel summa, vel tempore, aut conditione. T. 4 c. 1192 B.
Legato fundi indemnito, debentur quoque pecora, fiercorum fundi cauſa parata. T. 4 col. 804 E. an vestis dedat, & medicamenta. Ibidem c. 1136 A.
In legato non est quantitas, sed obligatio. T. 4 c. 494 E.
In legato an quis non intelligatur repetitiſe conditionem emancipationis. T. 4 c. 1148 B.
Legato chartarum an libri continentur. T. 4 c. 1174 C.
Legato quando indifferenter mutatur Proconsul. T. 4 c. 7 D.
In legato idem ius non est, quod in hereditate. T. 4 c. 125 D.
Legato cur officit testatoris error. T. 4 c. 535 D.
Pro legato speciali qui rem petit, potior est in iure, quam qui ex generali legato petit. Tom. 4 c. 1800 A.
Legato equitio, fetus ante moram editi debentur. T. 4 c. 332 E.
A legato an repellatur, si exheredatus eiusdem aedibus unum ex heredibus. T. 4 c. 117 C.
Legato fundi, instrumento an debeantur pecus, quod in eo fundo est. T. 4 c. 804 D. quando legato cedit, instrumento non. Ibidem.
Legato domus an hortus vicinus continetur. T. 4 c. 1115 A.
Legato domus infinitas an continentur merilie eboreæ, item libri, quos ibi habuit fluctorum fauorum cauſa. T. 4 c. 1136 D.
Legato fundo instructo cum omni instrumento, an debeantur venationis instrumenta, si quæ fuerunt maxime conſtitit in venatione. T. 4 c. 80 A.
Legato fundo instructo, non tantum debetur instrumentum fundi, sed & instrumentum patrimaliis, vel matriemaliis. T. 4 c. 1132 B. C.
Legato peculii an servus peculiaris continetur. Tom. 4 cod. 1121 B.
Legato familiæ quæ continetur. T. 5 c. 1199 B.
Legato virorum pueri continetur. Ibidem C.
Legato gregis quæ continetur. Ibidem D. E.
Legato pecorum, aut pecorum quæ continetur. Tom. 5 cod. 1199 B.
Legato mulierum etiam virgines contineri. Ibidem C.
De legato annuo, & menstruo. T. 5 c. 1197 A.
De legato ufufructu. T. 5 c. 1191 A. B. & c. 1194 E. & c. 1195 A. & seq.
De legato, quod expressis, vel tacite fit. T. 5 c. 1197 A. & seq.
Legato Proconsulis amplioris jure conſtitutionibus principum dantur, quam alii, quibus mandata dabantur. T. 5 c. 21 A.
Legato Proconsulis quæ potestas debetur. T. 5 c. 20 E.
Legato mandari jurisdictio debet. Ibidem D.
Ufucapio pro legato quando procedat. T. 5 c. 799 B. C.
De legato pecu. T. 6 c. 430 C. D.
De legato per damnationem relicto. T. 6 c. 233 E. & c. 237 A. & c. 231 C.
Quæ legato adscripta est conditio, fieri non potest. T. 6 c. 301 A.
De legato relicto servo alii legato. T. 6 c. 355 D.
Legato indifferenter est, qui testamentum, in quo legatum est relictum est, impugnat. T. 6 c. 156 E.
De legato ufufructu. T. 6 c. 235 B. C. & seq.
Pro legato titulus est lucrativus. T. 6 c. 219 C.
Legato generaliter homine, electionem esse legatarii, quem velit petere. T. 6 c. 269 B.
De legato testamento relicto ei, qui in hostium potestate est. T. 6 c. 436 B.
De legato, cui dies appositus non est, uxori relicto. T. 6 c. 430 C.
De legato a debitore creditoris relicto conditione præposita. T. 6 c. 216 C.
Legato annuo ex fructu prædii, an usus-fructus legatus videatur. T. 6 c. 274 C.
Legato fundo, colleguis relicto, an continentur etiam ea, quæ in diem mortis testatoris in eo fuisse. T. 6 c. 74 D.
Legato alicui fundo, adiecto, ut pro pirite habeat, an legatarius habeat usii partem. T. 7 c. 1017 C.
Legato an nocet demonstratio necessaria. T. 7 c. 1054 B.
Legato in nocent scriptura superuacua. Ibidem.
Legato certo pondere auri, quod relictor habet in arcanis, vel non certum legati videtur. Tom. 7 c. 1017 B.
Legato chirographa, vel nomine, quid legatum videatur. Tom. 7 c. 1031 E.
Legato deminuto per Falcidiam, minui etiam pro rata fideicommissi fuisse relictum. T. 7 c. 1090 A.
Legato dotis impositum fideicommissum an valeat. T. 7 c. 1408 C. D.
Legato et relicto, qui indignus est, an sit etiam indignus præmio debitrionis. T. 7 c. 1478 E.
Legato, & hereditate in eandem personam concurrente, an legatum liberetur. T. 7 c. 1509 A. B.
Legato fundo, aut ædibus, an etiam continentur actiones, quas defunctus habuit. T. 7 c. 1176 D.
Legato homine, aut pro eo decem, an unum ile legatum, & an dividi possit. T. 7 c. 1178 A.
Legato homine generaliter, si testator electionem heredibus dederit, ut in unum, quem legatario dent, confentire debere, aut si differuisset, eas Praetario se relimento tenet. Tom. 7 cod. 1437 D.
Legato homine generaliter, unum hominem, unam rem, unam species esse in legato. T. 7 c. 1414 B. non genus, aut totum corpus. Ibidem.
Legato homine, si testator electionem heredibus dederit, & illi in eligendo fervo dissentiant, an fortem dirimere possint. Tom. 7 c. 1438 B.
Legato nomine debitoris duobus disjunctim, an intelligatur fingulis solidum relictum. Tom. 7 c. 1015 A.
Legato optionis an continetur liber, cui præstet liberatas data est. T. 7 c. 1456 E.
Legato omni vino cum vasis, an etiam illud, quod in cadis, vel amphoris nondum est, debeatur. T. 7 c. 1021 E.
Legato vino, an vasa quoque vinaria legata videantur. T. 7 c. 1447 E.
Legato vino, an acetum continetur legato. T. 7 c. 1445 C.
Legato vino, an vasa sequantur legatarium. T. 7 c. 1452 D. E.
Legato specialiter si subjiciatur genus, an species modum fuerit subjiciendi generi. T. 7 c. 1459 D.
Legato hispiscina area, & in impotitio ædificio, an aliquid debeatur. T. 7 c. 1006 D.
Legato fundo sine instrumento, dolia infixa debentur. Tom. 7 c. 710 E.
Legato an continentur fervi lectticarii, puellæ ornatrices. Tom. 7 c. 1158 C.
Legato bigæ, trigæ, & quadrigæ quæ continentur. Tom. 7 c. 1178 A.
Legato quæ accedunt, & quæ non accedunt. Ibidem.
Legato bove, qui pofitea mortuus est, ueque carnem, neque cute debetur. Tom. 7 cod. 1176 E. nec debetur æstimatio animalis. Ibidem.
In legato quæ fanctitas obseruanda. T. 7 c. 28 E.
Legato conditio adscripta an reddat legatarium incapacem. Tom. 7 c. 1036 C.
De legato collato in tempus mortis heredis. T. 7 c. 1111 C.
De legato homine. Tom. 7 c. 541 E.
De legato per damnationem uni ex liberis relicto, vel fideicommisso. T. 7 c. 1118 B. C.
De legato inutili, quin non est adscripta certa summa. T. 7 c. 1133 D.
De legato relicto pro date. Tom. 7 c. 1172 E. & c. 1178 A.
De legato damnationis. T. 7 c. 1095 B. D.
De legato relicto ab omnibus heredibus. T. 7 c. 1140 A.
De legato rei, quæ est apud hostes. T. 7 c. 1111 A. B.
De legato relicto ei, cui debemus aliquid compensandi animo. T. 7 c. 1242 D.
De legato nomine debitoris. Tom. 7 c. 1175 A.
De legato homine generaliter. T. 7 c. 1199 C.
De legato militia. Tom. 7 cod. 1125 A.
De legato in tempus librorum. T. 7 c. 1181 D.
De legato relicto familiæ. Tom. 7 c. 1138 A.
De legato relicto servo proprio sine libertate. T. 7 c. 1108 C. ut inutile. Ibidem.
De legato rei alienæ. T. 7 c. 1025 A. B.
De legato repudiato. T. 7 c. 648 C.
De legato nomine. Tom. 7 cod. 1170 E.
De legato nomine duobus disjunctim. T. 7 c. 1112 A.
In legato duplex vitium. T. 7 c. 1124 B.
Legato indignis relicto, an dimidiam partem ferant, si filio illud prodierint. T. 8 c. 623 A.
Legato fervo villico cum filiis fuis, videturne legatie nepotes villici. Tom. 8 col. 555 A.
De legato, aut fideicommisso vivo aut mulieri relicto sub conditione viduitatis, aut exlibatus. Tom. 9 c. 834 B. & seq.
De legato ita relicto, cum morietur heres, vel cum morietur legatarius. T. 9 c. 1162 B. C.
De legato an liceat transligere, non inspecto testamento. T. 10 c. 291 A.
A legato Proconsulis appellatur Proconsul. T. 10 c. 94 D.
In legato transfuso, translatio, & sub conditione adempta, idem sunt, quod in obligatione novatio. Tom. 10 c. 487 D. & c. 496 C.
Legatorum formulæ variæ. Tom. 1 c. 339 B.
Legatorum quando dies cedat. T. 1 c. 241 B. & c. 817 A.
Legatorum cessionis effectus. Tom. 1 c. 817 B.
Legatorum & fideicommissorum commisa. T. 1 c. 416 C.
Legatorum adempto, translatio fiat mortis. T. 1 c. 1137 B.
Legatorum, & fideicommissorum in quarta deductionem jus idem esse. T. 3 c. 197 A. B.
Legatorum dilpalato est una. T. 1 c. 1181 B.
Legatorum stipulationem non prius quam post litem de legato constestatam. T. 3 c. 430 A.
Legatorum peperum solutorum repetitio non est. Tom. 1 col. 341 C.
Legatorum servandorum cauſa ut cuiuertur. T. 1 c. 818 A. B.
Legatorum conditiones, demonstrationes, cauſæ, & modi. Tom. 1 c. 811 A.
Legatorum perfuasiones actiones ignorantibus adquiri. Tom. 1 c. 1026 D.
Legatorum variorum titulus. Tom. 1 c. 809 C.
Legatorum dispensatores, seu testamentorum exsequutores. Tom. 1 c. 1172 B.
Legatorum diei proferendæ vulgaris modus, seu clausula. Tom. 1 c. 1172 A.
De legatorum contributione a pupillo ex aſse inilitato, & a fuhstituto relictorum. Tom. 3 c. 109 A.
Legatorum actiones personales etiam ignorantibus legatariis adquiuntur. T. 4 c. 1044 D.
Legatorum, & fideicommissorum comparatio est frequentissima. Tom. 4 c. 61 B.
Legatorum, & fideicommissorum, & legis Falcidiæ antequam ratio ineatur, prius omnes ex alienum defunctii deduci debet. Tom. 4 c. 1174 C.
Legatorum ratio quando separatur, & quando non separatur. Tom. 4 c. 768 D. & c. 771 B.
Legatorum cautio quibus fit pra-

standa. T. 4 c. 700 B.C.
Legatum diviso testamento reliquorum cui mandatur, præsens, & momentaria cora mandatur. T. 4 c. 1122 D.
Legatorum emolumentum adquirunt legatorum ex testamento. Tom. 4 c. 1146 B.
Inter legatorum genera olim erat differentia, & quæ. T. 4. c. 440 E.
Hodie ex eli sublata ex constitutione Justiniani Imperatoris. Ibidem.
Legatorum usura. Vide, Usuræ.
An legatorum, vel fideicommissorum fructus præstentur ex die mortis ante moram. Tom. 4 c. 132 C.
Legatorum cuius ab herede reliquum transit in fideicommissarium. T. 4 c. 221 E. & c. 222 A.
Legatorum, quæ pure relicta sunt, dies cedit ex morte testatoris tempore: eorum vero, quæ sub conditione relicta sunt, dies cedit, cum conditio existerit. Tom. 4 c. 1445 A. B.
Legatorum, & aris alieni differentia quæ. T. 4 c. 964 B.
De legatorum diplomate, & satisfactione. T. 5 c. 865 A.
Legatorum præstatio soli fideicommissario Trebelliano incumbit, non heredi. Ibidem B.
In legatorum computatione deducitur inprimis res alienum, quod defunctus debuit. Tom. 5 col. 781 A.
Legatorum dispensator. T. 6 c. 372 A.
Legatorum generæ distinguenda. T. 6 c. 227 D.
De legatorum ademptione. Tom. 6 c. 215 D.
Legatorum pure relictorum quando cedit die. T. 6 c. 334 C.
De legatorum præstandorum cautione ante diem. T. 6 c. 364 A.
Legatorum nomine etiam institutiones heredum complectimur, & liberatas relinquentes relictas. T. 6 c. 382 C.
Legatorum alia ratio, alia contractuum. T. 6 c. 92 C.
Legatorum ademptio quando, & quibus fieri possit. T. 7 c. 992 D. & seq. an nada voluntate fieri possit. Ibidem c. 993 C.
Legatorum ambiguitatem solvi ex comprotatione rerum legatarum. T. 7 c. 1461 E.
Legatorum annuorum servandorum caution, & quomodo pignus constituti possit. T. 7 c. 1308 D. E.
Legatorum conditiones, quæ vidiutatem injungunt, an respiuntur. T. 7 c. 945 B.
Legatorum diem proferendi vulgaris clausula quæ fuerit. T. 7 c. 1441 B.
Legatorum dies quando cedat. T. 7 c. 1019 D.
Legatorum dispensator cui, quomodo, & quando cavere debeat. T. 7 c. 1074 A.
Legatorum dispensatori an alio competat, quia petat legata. Tom. 7 c. 1073 D.
Legatorum, & fideicommissorum tot esse differentias, quot testamentorum, & codicillorum. Tom. 7 c. 958 E.
Legatorum genera quot, & quæ sint, & quæ actiones singularum nomine competant. Tom. 7 col. 960 D. E.
Hodie ex constitutione Justiniani hæc permixta sunt. Ibidem c. 961 B.
Legatorum genus quod optimum fuerit. T. 8 c. 47 A.
Legatorum mora in quibus constitit. T. 7 c. 19 C.
Legatorum nomine an pignus testamento constitui possit. Tom. 7 c. 1308 D.
Legatorum nomine an varie actiones detur. T. 7 c. 961 C.
Legatorum nomine cautio an testamento heredibus remitti possit. T. 7 c. 1045 A.
Legatorum obligatio an differri possit. Ibidem C.
Legatorum omera folus fideicommissarius agnoscit. T. 7 c. 133 D.
Legatorum præstatio soli fideicommissario Trebelliano incumbit, non heredi. Ibidem B.
In legatorum computatione deducitur inprimis res alienum, quod defunctus debuit. Tom. 5 col. 781 A.
Legatorum dispensator. T. 6 c. 372 A.
Legatorum generæ distinguenda. T. 6 c. 227 D.
De legatorum ademptione. Tom. 6 c. 215 D.
Legatorum pure relictorum quando cedit die. T. 6 c. 334 C.
De legatorum præstandorum cautione ante diem. T. 6 c. 364 A.
Legatorum nomine etiam institutiones heredum complectimur, & liberatas relinquentes relictas. T. 6 c. 382 C.
Legatorum alia ratio, alia contractuum. T. 6 c. 92 C.
Legatorum ademptio quando, & quibus fieri possit. T. 7 c. 992 D. & seq. an nada voluntate fieri possit. Ibidem c. 993 C.
Legatorum ambiguitatem solvi ex comprotatione rerum legatarum. T. 7 c. 1461 E.
Legatorum annuorum servandorum caution, & quomodo pignus constituti possit. T. 7 c. 1308 D. E.
Legatorum conditiones, quæ vidiutatem injungunt, an respiuntur. T. 7 c. 945 B.
Legatorum diem proferendi vulgaris clausula quæ fuerit. T. 7 c. 1441 B.
Legatorum dies quando cedat. T. 7 c. 1019 D.
Legatorum dispensator cui, quomodo, & quando cavere debeat. T. 7 c. 1074 A.
Legatorum dispensatori an alio competat, quia petat legata. Tom. 7 c. 1073 D.
Legatorum, & fideicommissorum tot esse differentias, quot testamentorum, & codicillorum. Tom. 7 c. 958 E.
Legatorum genera quot, & quæ sint, & quæ actiones singularum nomine competant. Tom. 7 col. 960 D. E.
Hodie ex constitutione Justiniani hæc permixta sunt. Ibidem c. 961 B.
Legatorum genus quod optimum fuerit. T. 8 c. 47 A.
Legatorum mora in quibus constitit. T. 7 c. 19 C.
Legatorum nomine an pignus testamento constitui possit. Tom. 7 c. 1308 D.
Legatorum nomine an varie actiones detur. T. 7 c. 961 C.
Legatorum nomine cautio an testamento heredibus remitti possit. T. 7 c. 1045 A.
Legatorum obligatio an differri possit. Ibidem C.
Legatorum omera folus fideicommissarius agnoscit. T. 7 c. 133 D.
Legatorum repetitio a pupilli substituto facta an valeat, si pupillus heres existerit. T. 7 c. 1041 D.
Legatorum, vel fideicommissorum actiones an differantur obtenta judicii de hereditate. T. 7 c. 219 C.
Legatorum, vel fideicommissorum cuius cautio ubi exigitur. Tom. 7 c. 132 E.
Legatorum verba formalia an substituti fiat. T. 7 c. 961 D.
In legatorum actione usuræ veniunt ex mora officio judicis. Tom. 7 c. 653 C.
Legatorum erant certæ formulæ, hodie nullæ fuit. Tom. 7 c. 506 A.
Legatorum cessio. Vide, Cessio legatorum.
Legatorum omera hodie una est natura. T. 7 c. 1099 B.
Legatorum formula quadam, & clausulæ. T. 7 c. 1145 B.
Legatorum delatio. Vide, Delatio legatorum.
Legatorum diles quando cedit. T. 7 c. 1135 A.
Legatorum, vel fideicommissorum præstandorum mora quando fit. T. 7 c. 1278 A.
Quæ legatorum genera. T. 8 c. 98 D.
Legatorum differentia quæ, & quot. T. 8 c. 904 B. & seq.
Legatorum diversa genera. Tom. 8 c. 1001 A.
Legatorum conservandorum causa mittio in possessionem an dicatur bonorum possessio. T. 8 c. 113 C.
Legatorum actionem ignorant adquiri. Tom. 8 col. 730 D. eorum nomine non potest legatarius uti variis actionibus. Ibidem col. 735 C. D.
De legatorum cauſa. T. 9 c. 854 D. E. & seq. de modo. Ibidem c. 856 B. & seq. de conditione. Ibidem c. 857 E. & seq.
De legatorum, aut fideicommissorum usuris, & fructibus. T. 9 c. 861 E. & c. 861 A. & seq.
Legatorum quorundam diem non cedere a morte testatoris, sed ab additione hereditatis. T. 9 col. 891 A.
Legatorum formula vetus. Tom. 9 c. 1265 C.
Legatorum primum per errorem filiorum bonis non est condditio. T. 9 c. 1213 D.
Legatorum dies non cedebat ante apertas tabulas. T. 9 c. 788 E.
Legatorum per errorem filiorum, vel propriorum, conditionem esse. T. 9 c. 225 C. D.
Legatorum dies cedere statim a morte testatoris. T. 9 c. 1 C. 8 D. E.
De legatorum servandorum cuius fundatione. Tom. 9 c. 609 A. & seq.
Legatorum dies non cedere, neque transmitti, vivo testatore. Tom. 9 c. 889 E. & c. 888 A.
Legatorum dies a testatore prorogatu quomodo debeat intelligi. T. 10 c. 90 B.
Inter genera legatorum, & actiones differentia. T. 10 c. 408 D.
In actione legatorum, quæ res sit bona fide; generalitas est conditorum, ulnras venire ex mora heredis. T. 10 c. 833 B.
Legatorum cedit die a morte testatoris. T. 10 c. 1091 E.
Legatorum diviso an possit mandari. T. 10 c. 1120 A.
Legatorum varia genera jure vetera, & novo. Tom. 10 col. 1137 B. C.
Legatorum ultare debentur ex mora. T. 10 c. 1256 C.
Legatos mittit Cæsar in provincias. T. 4 c. 835 D.
Legatum quid. Tom. 1 c. 330 B. & c. 804 C. & Tom. 9 col. 811 C. a fideicommisso secernitur. Tom. 1 c. 804 C.
Legatum quid a donatione mortis causa differt. T. 3 c. 285 D. E.
Legatum a testamento non separatur, nec alium onerat, quam heredem. T. 1 c. 804 D.
Legatum conditionale an cedit, antequam existat conditio. Tom. 1 c. 1129 E.
Legatum rei peculiaris non valere, servo relicto ab extraneo. T. 3 c. 988 E. & c. 989 A.
Legatum partis non singulas continet partes. T. 1 c. 405 C.
Legatum, defunctus relictum in tempus liberorum, ad postumum transmittitur. T. 1 c. 1210 B.
Legatum valet in arbitrium legatarii rollata conditione. Tom. 1 c. 1175 D.
Legatum in ea re conflitit, quæ folvi potest. T. 3 c. 405 B.
Si, quod uni legatum est, plurium interest, an omnes sint legatarii, omnisque legati competat petitio. T. 3 c. 410 E.
Legatum Proconsulis habere propram jurisdictionem. T. 3 c. 179 C.
Legatum folvens heres pupillo fructuosio, & prodigo liberatur. T. 3 c. 189 D.
Legatum delegatum, & legatum adquisitum longe inter se diffant. T. 3 c. 65 C.
Legatum incapaci relictum pro non scripto est. T. 3 c. 1135 E.
Legatum, & fideicommissum quid. Tom. 1 c. 1175 D.
Legatum extraneo tantum dari potest. T. 1 c. 549 D.
Legatum quomodo adimi potest. T. 1 c. 341 A. B.
Legatum, nisi rei certæ fit, & id certam personam deferatur, nullius momenti est. T. 1 c. 1415 E.
Legatum culpa heredis interciit. Ibidem C.
Legatum quando fit caducum. T. 1 c. 490 D.
Legatum per codicillos sine testamento confistunt non valere. T. 1 c. 644 E.
Legatum instructi, & instrumenti. T. 1 c. 807 D.
Legatum alium non onerat, quam heredem. T. 1 c. 804 D.
Legatum valet, in arbitrium legatarii collata conditione. Tom. 1 c. 1175 D.
Legatum, quod in primum heredis arbitrium confertur, non valet. Ibidem A.
Legatum invito non adquiritur, nisi fuo, vel necessario, nec hereditas, nec bonorum possessio, nec adfignatio liberti, quæ quodammodo quasi legatum est liberti. Tom. 1 c. 1208 A. B.
Legatum alienatorum morte legatarii fiunt. Tom. 1 col. 1377 C.
Legatum inutile duplici ratione. T. 1 c. 1189 E.
Legatum qui sibi adscriptorii, legis Cornelia poena tenetur. Tom. 1 c. 1288 E. & c. 1289 A.
Legatum informat utilis datio liberatio. T. 1 c. 1346 C.
Legatum omnibus aved heredem testamentum fine onere fideicommissi. T. 1 c. 1350 A.
Legatum cuius poenæ uno cafu jure veteri valet. Tom. 1 c. 1359 E.
Legatum partum, & legatum præstans differunt. Tom. 1 col. 1352 A.
Legatum demonstratio falsa non vitiat. T. 1 c. 1297 D.
Multum interest, utrum quid debeatur, ut legatum, an ut dotario. T. 1 c. 1378 C.
Legatum, quod repudiatur, apud heredem remanere cum onere fideicommissaria libertatis. T. 1 c. 1475 B.
Legatum heredi est onus, legatum lucrum. T. 1 c. 1444 A. B.
Legatum nullum falsa qualitas fine substantia facit. Tom. 1 c. 1347 D.
Legatum hominis, orationis compredio, singulos continet hominem. T. 2 c. 405 B.
Legatum hominis valet, etiamsi nulli fint in hereditate servi. T. 1 c. 1344 C.
Legatum domus, vel fundi non valet, si nulla domus, vel nullus fundus in hereditate fit. Ibidem.
Legatum morte finitur. Tom. 1 c. 1175 E.
Legatum pœnæ cauſa. T. 2 c. 414 B.
Legatum incapaci relictum differt ab eo, quod indignio relinquitur. T. 1 c. 1218 B.
Legatum augetur, vel minuitur his verbis, *Hæc amplior*. T. 3 c. 215 D. E.
Legatum servo proprio relictum sub appellatione liberti non valet, hereditas valet. T. 3 c. 552 B.
Legatum quid fit. T. 4 c. 530 E.
Legatum est deliberatio hereditatis testatoris, non ex bonis alienis. T. 4 c. 1219 B.
Legatum habitationis libertis relictum finitur morte eorum, & cur. T. 4 c. 947 A.
Legatum infinitum plenius est, quam instrumenti. T. 4 c. 1132 C.
Legatum liberationis acceptilatione perimitur. T. 4 c. 1106 C.
Legatum conditionale non transmittitur. T. 4 c. 711 C.
Legatum dotis Falcidia non minuitur. T. 4 c. 949 C.
Legatum est deliberatio hereditatis. T. 4 c. 372 D.
Legatum est in genere liberalitatis. T. 4 col. 522 C. necessitas electio non est liberalitas. Ibidem.
Legatum est instrumentum, & debitor legat, quod debet, nisi plus in legato, quam in debito fit. T. 4 c. 411 E.
Legatum est lucrum, quod fine alterius damno obvenit, ufucapio vero cum damno alterius. T. 4 c. 341 B.
Legatum habitationis in folo majore, quam in jure conditit. T. 4 c. 502 A.
Legatum in diem certam non habetur pro puro, & cur. T. 4 c. 385 E.
Legatum non est, quod necessitate relinquitur. T. 4 c. 530 C.
Legatum patrono relictum fideicommisso onerari potest. Tom. 4 c. 328 A. est diffingendum. Ibidem.
Legatum, quod ab initio inutile est, ex postfacto non convalescit.

T. 4 c. 587 A.
Legatum, fi de modo relictum, pœnam est. T. 4 c. 464 C.
Legatum qui solens accepit, prohibetur insolitum dicere, & cur. T. 4 c. 117 D.
Legatum jurum proprium diem non habet, & continetur vulgari clausula; legatum præsens proprium diem habet, & non continetur vulgari clausula. Tom. 4 col. 672 C.
Legatum non extinguit falfa demonstratio, nec facit. Tom. 4 c. 495 C.
Legatum in fit antiquius manumissione servi, an vero manumissio legato antiquior. T. 4 c. 1181 C. quæ hic est Accursii distinctio. Ibidem D.
Legatum an ex imperfecta scriptura debeatur. T. 4 c. 1164 B.
Legatum a legatario relinqui non potest. T. 4 c. 581 C.
Legatum non vitiatur falfa demonstratione. T. 4 c. 1208 B.
Legatum an debeat omittere, qui omittit hereditatem paternam? T. 4 c. 560 C.
Legatum servitutis quibus cauſis interciit, si filius nolit servitutem uderi. T. 4 c. 1192 A.
Legatum conditionale non effice tacita condictio. Tom. 4 col. 500 E.
Legatum omne est inutile, cuius dies legatario vivo non cedit. T. 4 c. 804 E.
Legatum non vitiat falfa causa. T. 4 c. 495 E. & c. 497 B.
Legatum facit inutile error. T. 4 c. 534 A.
Legatum, & stipulatio in quo differunt. T. 4 c. 412 D.
Legatum contrahit generis verbum. T. 4 c. 409 B.
Legatum, nisi certæ res fit, nullius est momenti. Tom. 4 col. 1378 B.
Legatum non continetur nomine hereditatis. T. 4 c. 932 B.
Legatum pradii facilius adimitur, quam legatum pecuniæ. Tom. 4 c. 1210 A. pecunia semper erit hereditati. Ibidem; non quidem eadem pecunia pecuniæ, fed quantitas pecuniæ, summa, potestas, facultas. Ibidem.
Legatum pecuniæ infructuum. Vide, Infructuum pradium legatum.
Inter legatum equorum, & legatum equitium differentia quæ est. T. 4 col. 1099 B. ratio hujus differentiæ quæ. Ibidem. fi inter legatum ovium, & legatum gregis ovium quid discriminis. Ibidem C.
Inter legatum, & libertatem differentia quæ est. Tom. 4 col. 608 B.
Legatum usufructus videtur esse in causa caduci. T. 4 c. 423 A.
Legatum usus. Vide, Usus.
Legatum equitii, aut familiæ unuis

est legatum, quod fciuidi non potest. T. 5 c. 1200 A.
Legatum pœnæ cauſa reliſtum non valet. T. 5 c. 1191 D.
Legatum cuiuſdit generis verbum, dividit, diſcindatque verbum ſpecies. Tom. 5 col. 1200 A. Vide, Genus.
Legatum annuum quando perimitur, & quando non perimitur. T. 5 c. 1295 B. C.
Legatum uſusfructus in quo differt a legato reliſto in annos, aut menſes ſingulos. T. 5 c. 1194 E & c. 1195 A.
Legatum, & fideiſtitutio in quo differunt. T. 5 c. 1158 D.
Legatum a debitore id quod debet, creditori fuſtinet, an ſit validum. T. 5 c. 1070 D. E.
Legatum annuum quando conditionale fiat. T. 5 c. 1134 B. C.
Legatum, fideicommiſſum, & mortis cauſa capio quomodo differant. T. 5 c. 623 D.
Legatum quid. T. 5 c. 693 E. & T. 6 c. 1006 E.
Legatum vindemiæ, legatum meſſis. T. 5 c. 864 A.
Legatum coſtanum ad diem. T. 5 c. 848 C.
Legatum captatorium. Tom. 5 col. 1015 E.
Legatum quando unum eſt, non autem plura. Tom. 5 col. 865 C. D.
Legatum inutile efficitur, ſi annus ſuperveniat vivo teſtatore. T. 5 c. 1111 B. & c. 1092 A.
Legatum inutile eſt, quando id legatur, quod in rerum natura non eſt, aut operatur futurum. T. 5 c. 654 A.
Legatum prædii dotalis an, & quotenus valeat. T. 5 c. 558 D.
Legatum quando referrat ad tempus mortis teſtatoris. Tom. 5 c. 750 A.
Legatum quid ſit. Tom. 5 col. 749 B.
Legatum ſi in dieni reliſtum ſit, ſimili modo, atque in puris, dies cedit. T. 5 c. 981 B.
Legatum uſusfructus an unum legatum ſit. T. 5 c. 988 C.
Legatum rei alienæ quando valeat. T. 6 c. 1043 E.
Legatum Kalſinos reliſtum ut valeat. Tom. 6 col. 1045 C. D. & ſeq.
Legatum pro redemptione animæ reliſtum Eccleſiæ parochiali ut debeatur. Ibidem B.
Legatum rei alienæ valet, ſiquis ſciens, alienam eam eſſe, legaverit. T. 6 c. 348 B.
Legatum inutile eſt, ſiquis rem meam mihi legaverit. Tom. 6 c. 332 E.
Legatum ſub conditione. Tom. 6 c. 171 C.
Legatum unum ſciuidi non poteſt. T. 6 c. 229 C.
Legatum p. Vindicationem. T. 6 c. 27 A. & c. 229 A. B.
Legatum plerique luxuriam eſt, non utique ſemper. Tom. 6 col. 403 C.
Legatum conditionale non ſtatim ſub conditione debetur, atque adeo nec interim tranſmittitur mortuo legatario in heredem ejus. T. 6 c. 365 B.
Legatum liberalitas eſt. Tom. 6 c. 370 E.
Legatum reliſtum per damnationem. T. 6 c. 117 C. D.
Legatum non eſt portio hereditatis, ſed debitabi hereditatis. T. 6 c. 411 A.
Legatum legatarii morte finiri, ſi cui legatum uſusfructus. T. 6 c. 456 A.
Legatum ſtatim legatarii non ſit, expectanda eſt mors teſtatoris. T. 6 c. 117 B.
Legatum adquiritur agnitione. T. 6 c. 201 E.
Unum legatum ſcindi non poteſt, partim agnoſci, partim repudiari. T. 6 c. 209 A. B.
Legatum reptetur eum ſux cauſa. T. 6 c. 481 B.
Legatum valere non poteſt, niſi cui datum ſit, intelligatur. T. 6 c. 669 B.
Legatum a legatario reliſtum aut renunciatum. T. 5 c. 1003 D.
Legatum a quibus reliſtum poſſit. T. 7 c. 0.95 E.
Legatum a ſemetipſo heredi an datum, vel adimi poſſit. Tom. 7 col. 1001 C.
Legatum ab herede heredis an reſtituendum. T. 7 c. 959 C.
Legatum ab initio inutile, et poſtaffto non convalefcit, regula Catonianaa. T. 7 c. 985 D. & T. 8 c. 677 B. & c. 766 A.
Legatum ab omnibus heredibus, nullius nomine expreſſo, reliſtum a quo debeatur. T. 7 col. 967 E. & c. 968 A.
Legatum alicui in ſingulos annos reliſtum an ad heredem tranſmittatur. T. 7 c. 1301 B. & fin. ſingulis annis conditio legatarii inſpicitur. Ibidem C.
Legatum alienæ rei an valeat. T. 7 c. 138 B.
Legatum alienæ, vel communis rei an valeat. T. 7 c. 1296 A.
Legatum an abſtinat ex alimuis. T. 7 c. 1376 C.
Legatum an ſuum filius, qui repudiat hereditatem. T. 7 c. 1005 B.
Legatum an a morte teſtatoris, vel ab edita hereditate adquiratur. T. 7 c. 973 C.
Legatum an adquiratur, ſi legatarius conditionem legati expleverit. T. 7 c. 973 E.
Legatum an adquiratur adimpletione conditionis. T. 7 c. 951 C.
Legatum an conſiſtere poſſit in inſtrumento, ſunde alienam a teſtatore fine inſtrumento. T. 7 col. 1019 C.
Legatum an cuiquam a ſemetipſo dari poſſit. T. 7 c. 1002 C.
Legatum an eatinguat conditio, quæ non impletur. T. 7 c. 970 A.
Legatum an, & quando diminuatur, & augmentum recipiat. T. 7 c. 974 A.
Legatum an extinguatur, ſi ex cifo ſervus tranſeat ad artificium. T. 7 c. 976 B.
Legatum an extinguatur rei legatæ permutatione. T. 7 c. 1031 E.
Legatum an extinguatur, ſi ſervus ex artificio tranſeat ad officium. T. 7 c. 976 B.
Legatum an faciat conditionale conditio tacita, ſi heres abierit. T. 7 c. 1302 B.
Legatum an fieri conditionale tacita conditio, ſi legatarius vivat. Ibidem A.
Legatum an faciat inutile difficulties præſtationis. Tom. 7 c. 1035 C.
Legatum an in arbitrium alterum conferri poſſit. Tom. 7 col. 1039 C.
Legatum an in extranei heredis, vel legatarii voluntatem referri poſſit. Ibidem A.
Legatum an minuat exceptio ſiui, quod ſuo eſt in rerum natura. T. 7 c. 1053 A.
Legatum an petere poſſit ſure hereditario is, qui ſuo nomine egit de inofficioſo. T. 7 c. 1011 C.
Legatum an peti poſſit niſi ab eo, qui adierit. T. 7 c. 964 D.
Legatum an perdat arrogatur, & corpum liteni de inofficioſo arrogatarii nomine exſequutus fuerit. T. 7 c. 1015 A.
Legatum an perimat luxuriva adquiſitio. T. 7 c. 1061 D.
Legatum an perimat ſtaulibertas. T. 7 c. 1060 B.
Legatum an perimatur, ſiquis nachus ſit fuerit ex aſtu heritiva. T. 7 c. 1061 B.
Legatum an præſtari debeat ſine onere. T. 7 c. 1376 C.
Legatum an quirlber impoſſibilis conditio ſtetur. T. 7 c. 984 B.
Legatum an ignoranti adquatur. T. 7 c. 973 D.
Legatum an ſi donatio cauſa mortis teſtamento reliſta, Tom. 7 c. 958 B.
Legatum an inutile ſit harum rerum, quæ pondere, numero, menſura conſtant, nſi adſcribatur quantitas. T. 7 c. 1446 B.
Legatum an ſit inutile, quantitate non adſcrita. Ibidem.
Legatum an ſit inutile, ſi legatur id, quod non eſt in rerum natura. T. 7 c. 1053 A.
Legatum an ſit inutile, ſi teſtator poſſerit, heredem tredio poſſitſtem ſuum ſolvere ibi, quo ob temporis anguſtiam perveniri non poſſit. T. 7 c. 984 B.
Legatum an ſola agnitione adquiratur. T. 7 c. 973 C.
Legatum an ſtatim deberi incipiat a morte teſtatoris, & an mortuo legatario ad heredem tranſmittatur. T. 7 c. 1360 C. D.
Legatum an tempore ſuiatur. T. 7 c. 1045 C.
Legatum an valeat reliſtum incapaci tempore teſtamenti, & capaci tempore mortis. T. 7 c. 1475 D.
Legatum an valeat, ſi legatur illi, qui eſt apud hoſtes. Tom. 7 col. 1070 B. Item ſi ibi deceſſerit, Ibidem.
Legatum an valeat, ſiquis alicui legaret nummos, quos ei debet, ac eſſe ſe nihil debeat. Tom. 7 c. 1074 A.
Legatum an valeat, ſiquis alicui legaret, quod alter ſibi debeat. Ibidem.
Legatum an valeat, ſiquis debitori leget id, quod ſibi debeat. T. 7 c. 1075 D.
Legatum an valeat, ſiquis alteri legaret nummos, quos in Arca habet, & arca inanis fuerit. T. 7 c. 1054 C.
Legatum an valeat ſiquis debitori ſua leget id, quod debeat. T. 7 c. 1075 D.
Legatum an valeat, ſiquis nomen rem, & augmentum recipiat. T. 7 c. 974 A. B.
Legatum conditionale an deminuatur ad herebem. Tom. 7 c. 429 C. D. & c. 934 C.
Legatum conditionale an tranſmittatur ad heredem. Tom. 7 c. 429 C. D. & c. 934 C.
Legatum conditionale remedio cautionis Mutianæ repræſentatur, antequam conditio exſtetit. T. 7 c. 1337 A.
Legatum conditionale, vel in diem incertum aut conditionem, vel diem repudiari utiliter non poteſt. T. 7 c. 1040 E.
Legatum contumelia patris cauſa, quam honoris reliſtum, an valeat, & pro fetiqio habeatur. Tom. 7 c. 1044 B. C.
Legatum corporis ubi peti poſſit. T. 7 c. 1327 E.
Legatum integrum ejus anni, quo vita deceſſit is, cui quid legatum eſt in annos ſingulos, an ad heredem ejus pertinat. T. 7 c. 1328 A.
Legatum, cujus heres non habet commercium, an valeat. Tom. 7 c. 1016 A.
Legatum, cujus legatarius non habet commercium, an utile ſit. T. 7 c. 1025 D.
Legatum deliberatum an accrefcere poſſit coteris. Tom. 7 col. 1003 A.
Legatum delatum poteſt repudiari, adquiſitum non poteſt repudiari. T. 7 c. 973 A.
Legatum domus in area an conſiſtat, ſi domus combuſta ſit. Tom. 7 c. 1006 C.
Legatum dotis quæ contineat. T. 7 c. 1308 D.
Legatum dotis a nuru acceptæ, filio exheredato reliſtum, an & quando

do utile fit, & valeat. Tom. 7 c. 1417 D. & c. 1418 A.
Legatum Ecclesiasticis, an Ecclesiæ debeatur. T. 7 c. 1462 D.
Legatum ab hereditatis solius debitio. T. 7 c. 957 D.
Legatum est honor sicut hereditas. T. 7 c. 1094 B.
Legatum, & fideicommissum, & donationes causa mortis honores sunt. T. 7 c. 180 B.
Legatum ex qua lege modum accipit. T. 7 c. 958 B.
Legatum ex institutione incertæ, an ex fideitutione valere possit. T. 7 c. 1005 C.
Legatum ex testamento agnoscens an possit agere querela inofficiosi. T. 7 c. 104 A.
Legatum filiabus relictum, an etiam posthumæ relictum videatur. T. 7 c. 1021 C.
Legatum filio relictum quando non adquiratur patri. Tom. 7 c. 1485 A.
Legatum fi generaliter relictum fit, an electio sit legatarii. Tom. 7 c. 790 C.
Legatum generaliter relictum an sit purum. Tom. 7 col. 968 E. item an transferatur ad heredes. Ibidem E.
Legatum generaliter relictum an comparetur legato optionis. Ibidem.
Legatum generaliter relictum an fit conditionale, fi servus legetur generaliter: etiamsi meritatur legitimis, antequam eligat servum, legatum transferatur ad heredem. T. 7 c. 1438 B.
Legatum græce scriptum an valeat. T. 7 c. 958 A.
Legatum gregis an augeatur accessione capitum. T. 7 col. 1006 B. an minuatur morte veterum. Ibidem. fi grex ad unum bovem redierit, an vindicari possit. Ibid.
Legatum heres an perdat, fi non conjunxerit de inofficioso a defuncto inchoaverit, & non obtinuerit. T. 7 c. 105 B.
Legatum heres heredi an debere possit. T. 7 c. 1002 A.
Legatum hominis an transmittatur ad heredem. T. 7 c. 1443 A.
Legatum hominis generaliter relicti an valeat. T. 7 c. 989 C.
Legatum idem homo dare, & accipere non potest. T. 7 c. 1439 E.
Legatum *illud, aut illud utrum elegerit*; an transmittatur ad heredem legatarii. Tom. 7 col. 1433 C.
Legatum *illud, aut illum utrum elegerit legatarius*, an transmittatur ad heredem. Ibidem.
Legatum in annos singulos, alimentorum vice relictum, quando finitur. T. 7 c. 1307 C. D.
Simile est usufructui. Ibidem D.
Legatum in annos singulos quando cedat. T. 7 c. 1308 A.
Legatum in annos singulos an finitur capitis deminutione. Tom. 7 c. 1307 D. an magis consistat in facto, quam in jure. Ibidem E.
Legatum in annos singulos an repetiti possit. Ibidem.
Legatum in annos singulos Ecclesiæ, civitati, vel collegio relictum, æternum & sempiternum est. T. 7 c. 1308 B.
Legatum in annos singulos, fi legatarius vivo testatore decesserit, an fit in casus caducis, & ad fideicum pertineat. Ibidem.
Legatum in arbitrio heredis potium an valeat. Tom. 7 col. 1300 D.
Legatum incerti hominis an valeat. T. 7 c. 989 B.
Legatum, cui certa res fit, nullius momenti est. T. 7 c. 989 B.
Legatum incertæ rei, vel quantitatis non valet. Tom. 7 col. 1311 C.
Legatum incertis personis an relinqui possit. T. 7 c. 1462 C.
Legatum in dicem certum relictum an a conditionali legato differat. T. 7 c. 1301 B.
Legatum indignos auferrur, & fisco vindicatur, & quis constetur indignus. T. 7 c. 188 C. D.
Legatum in quo consistat, & ex quo pendeat. T. 7 c. 957 E.
Legatum inter, & portelarum an distinctio sit. T. 7 c. 628 C.
Legatum non deferrur, nisi ex die adire hereditatis. Tom. 7 c. 1392 A.
Legatum novissimum primam cæfemem confirmat. Tom. 7 c. 449 D.
Legatum odio lefticiorum, aut propio ita cerre fumma, an unum fione capitum. T. 7 col. 1006 B. an minuatur morte veterum. Ibidem. fi grex ad unum bovem redierit, an vindicari possit. Ibid.
Legatum heres an perdat, fi non conjunxerit de inofficioso a defuncto inchoaverit, & non obtinerit. T. 7 c. 105 B.
Legatum heres heredi an debere possit. T. 7 c. 1002 A.
Legatum hominis an transmittatur ad heredem. T. 7 c. 1443 A.
Legatum hominis generaliter relicti an valeat. T. 7 c. 989 C.
Legatum idem homo dare, & accipere non potest. T. 7 c. 1439 E.
Legatum *illud, aut illud utrum elegerit*; an transmittatur ad heredem legatarii. Tom. 7 col. 1433 C.
Legatum *illud, aut illum utrum elegerit legatarius*, an transmittatur ad heredem. Ibidem.
Legatum in annos singulos, alimentorum vice relictum, quando finitur. T. 7 c. 1307 C. D.
Simile est usufructui. Ibidem D.
Legatum in annos singulos quando cedat. T. 7 c. 1308 A.
Legatum in annos singulos an finitur tuto relictum, an impunetur in Falcidiam. T. 7 c. 1009 D.
Legatum petenti qui adfuit adeoratus, an repellatur a querela. T. 7 c. 1485 E.
Legatum purum an deminutionem, & augmentum recipiat. Tom. 7 c. 974 C.
Legatum quando poft testamentum & quinti, & augeri possit. T. 7 col. 971 B. id deminutionem, & augmentum recipit. Ibidem.
Legatum, per damnationem an valeat, fi res legata mortis tempore testatoris alienata fuerit. T. 7 c. 970 D.
Legatum per vindicationem an valeat, fi res legata mortis tempore testatoris alienata fuerit. Ibidem C.
Legatum petti debet, ubi major pars heredinis est. T. 7 c. 151 A.
Legatum poft testamentum aere mortem testatoris an & minui, & augeri possit. T. 7 c. 971 B.
Legatum pure relictum ferro proprio, dati liberatur sine conditione, an utile sit, & valeat. T. 7 c. 1440 C. D.
Legatum quando adquiratur. T. 7 c. 971 E.
Legatum quando fit corpus, quando quantitas, diligenter considerandum. T. 7 c. 1017 A. B.
Legatum quando pro alicuje in personam deferatur actione in rem. T. 7 c. 1430 E.
Legatum quando debitum relictum, an fit inutile. T. 7 c. 880 E.
Legatum quod proprium, fi non proprium fit, an debeatur. T. 7 c. 881 B.
Legatum qui accepit, an possit agere in certe fumma, an unum fione. T. 7 col. 1006 A.
Legatum qui accepit, an repellatur ab accusione falsi. Tom. 7 col. 1485 E.
Legatum qui accepit, an possit se excusare a tutela, & poftea relinquentem inofficiosum dicere. T. 7 c. 1481 E.
Legatum qui accepit, an possit falsum probare testamentum. T. 8 c. 61 D.
Legatum qui accepit, an prohibetur poftea testamentum injustum dicere. T. 7 c. 1484 A.
Legatum qui accepit, an repellatur a bonorum possessione. Tom. 7 c. 1485 A.
Legatum qui accepit, & poftea testamentum falsum, aut injustum dicat, an retineat legatum. T. 7 c. 1484 C.
Legatum qui accepit, ignorans testamentum falsum, an possit poftea testamentum falsum dicere. T. 7 c. 1482 E.
Legatum qui accepeit nomine defuncti, cui heres extitit, an possit poftea non nomine agere de inofficioso. T. 7 c. 1485 E.
Legatum qui accepit, ut id alii restituere, an possit fi poftea suo nomine agere de inofficioso. T. 7 c. 103 C.
Legatum quibus verbis relinquatur. T. 7 c. 958 A.
Legatum quod fit, & ejus definitio. Ibidem.
Legatum quomodo ab uno ex heredibus nominatim, vel ab omnibus heredibus, nullius nomine expresso, relinquatur. T. 7 col. 967 E.
Legatum quomodo cedere dicatur. T. 7 c. 1380 D.
Legatum, quod sufertur tutori, quasi indigno, an applicetur fisco. T. 8 c. 115 D.
Legatum, quod fuit ab initio inutile, an et postfacto convalefcat. T. 7 c. 985 D.
Legatum, quod legatario, qui celarit tabulas testamenti in fraudem heredum, auferatur, an remanet apud heredem. Tom. 7 col. 1477 D.
Legatum, quod mihi delatum non est, mutuitur repudio. T. 7 c. 1441 A. B.
Legatum, quod morte legatarii, vivo testatore deficit, an fisco vindicetur. T. 7 c. 1056 A.
Legatum, quod tutori excusanti fit sufertur, an remanet apud heredem. T. 7 c. 1477 D.
Legatum quando quod differt a legato utilitatis. Tom. 7 c. 1385 A.
Legatum rei alienæ an valeat. T. 7 c. 1046 D. E. item rei pignori obligatæ. Ibidem.
Legatum rei meæ an convalefcat, fi poftea mea effe deficit. Tom. 7 c. 1039 E.
Legatum relictum illis, qui testamentum fignaverint, an utile fit. T. 7 c. 1474 B.
Legatum relictum nomini familiæ, an in tontum inventore, qui fuerint ex nomine mortis tempore teftatoris. T. 7 c. 1475 C.
Legatum, relictum ferro legato, cedere ab adita hereditate extraneo fcripto, aut a morte teftatoris fuo fcripto. T. 7 c. 1074 B. C.
Legatum relictum uni ex heredibus præftari officio judicis familiæ erciscundæ. T. 7 c. 1003 D.
Legatum fecundum jura Falcidiam an ouus fit. Tom. 7 c. 957 C.
Legatum femper luctosium esse. T. 7 c. 965 D.
Legatum relictum ferro alieno an poftfe adimi ejus domino. Tom. 7 c. 972 A.
Legatum, ferro alieno relictum, ut valeat, quæ requiratur. Tom. 7 c. 981 A.
Legatum, ferro legato relictum, non cedit a morte, fed ab adita hereditate. T. 7 c. 1049 E.
Legatum, ferro proprio absque libertate relictum, an pro non fcripto habeatur. Tom. 7 col. 995 B.
Legatum, ferro relictum, dominus an poftfit repudiare. Tom. 7 c. 971 E. & dominii repudiatio an ferro nocet. Ibidem.
Legatum, ferro proprio relictum fi ne liberate, an valeat. Tom. 7 c. 1437 A.
Legatum ferro relictum non valet ex perfona domini, fed ferui. T. 7 c. 984 A.
Legatum fiscus aliquid fit teftamento, & codicillis, an vindicetur aut publicatum legatum. Tom. 7 c. 874 B.
Legatum fi detur, deinde adimatur, an non dato haberi. Tom. 7 c. 987 B.
Legatum fi detur, vel adimatur fub diverfis conditionibus, earum novissima fpectanda. Ibidem.
Legatum fi legatarius repudiaverit, in quem transferatur. T. 7 c. 1056 A.
Legatum fiquis fervo communi adfcripferit, quæritur, cui debeatur. T. 7 c. 994 D.
Legatum fi fit ab impubere fub conditione, & pare a fubftituto ejus, an hæc repetita ex perfona fubftituti valeat. Tom. 7 col. 1013 D.
Legatum fi fit alicui in fingulos annos, plura legata effe, & primi anni parum, fequentium conditionale. T. 7 c. 1301 B.
Legatum fi fit domino, & fit regatus fervum manumittere, & accidiverit testamentum, an ejus fit. Tom. 7 c. 1398 B.
Legatum usufructus a proprietario legato quomodo differt. Tom. 7 c. 1009 B.
Legatum usufructus ab usufructuario non convalescere poftit. Tom. 7 c. 1008 C.
Legatum usufructus fundi fequitur via ad fundum. Tom. 7 col. 1488 B. C.
Legatum, quod legatarius repudiavit, id videtur heredis factum retro additione. Tom. 7 col. 1156 B.
Legatum per vindicationem, & per damnationem quæ in eo erroris fit feparati debet. Tom. 7 c. 1109 B.
Legatum damnationis, & vindicationis in quo differunt. Tom. 7 c. 1110 B.
Legatum eft donatio teftamento relicta. T. 7 c. 1159 A. eft liberalitas defunctæ mera. Ibidem.
Legatum aliud eft, aliud legatarium. Ibidem.
Unum legatum fcindi non poftf. T. 7 c. 1165 D.
Unum legatum eft, fi una res legatur. Ibidem.
Legatum teftator folus augere poftf, ut minuere, & extenuare, vel

vel in totum adimere. T. 7. c. 1165 A.
Legatum, quod repudiatur, apud heredem remanet sine onere fideicommissariae libertatis. Tom. 7 c. 1094 A.
Legatum, quod repudiatur, & legatum, quod habetur pro non scripto, in quo distant. Ibidem C.
Legatum relinquitur aut per similitudinem, aut per dominationem. Ibidem E. aut finendi modo, aut per praeceptionem, aut per fideicommissum. Ibidem.
Legatum violare ex contra jus gentium. T. 7 c. 1138 D.
Legatum quando non transmittitur heredi. T. 7 c. 1180 A.
Legatum quando fit caducum. Ibidem. quando non fit caducum Ibidem.
Legatum tutori, testamento dato, relictum quando a tutore amittitur. T. 7 c. 1233 B.
Legatum inutiliter repudiari, antequam delatum sit. Tom. 7 c. 1292 A.
Legatum vindicationis, & legatum damnationis in quo differunt. T. 7 c. 1133 E.
Legatum unum scindi non potest. T. 7 c. 1234 A.
Legatum quorum rerum non valet. T. 7 c. 1645 E.
Legatum grace relinqui non potest. T. 7 c. 1144 D.
Legatum filio relictum, & filiabus debetur. T. 7 c. 1173 B.
Legatum res aliena constitit in corpore potius, quam in æstimatione. T. 7 c. 1135 E.
Legatum quibus verbis proponitur. T. 7 c. 1078 A.
Legatum non folet esse damnosum. T. 7 c. 1152 D.
Legatum qua in re redigitur ad exemplum fideicommissi. Tom. 7 c. 1111 D.
Legatum an relinqui possit a patre, vel domino heredis instituti? T. 7 c. 1191 E.
Legatum unum pro parte scindi non potest, nec dividunem admittit. Tom. 7 c. 1092 B. non licet partem repudiare, partem agnoscere. Ibidem E.
Legatum inutile est, cum non est adscripta certa summa. Tom. 7 c. 1153 D.
Legatum per vindicationem unde hoc nomen habet. Tom. 7 c. 1225 B.
Legatum reliquitur verbis directis, id est, imperativis, civilibus, & legitimis. T. 7 c. 1159. B.
Legatum adquiritur heredi tari, quasi persona defuncti. T. 7 c. 1188 E.
Legatum partitionis. T. 7 c. 1104 C.
Legatum caducum quando fit. T. 7 c. 1169 E.
Legatum non corrumpit error in nomine. T. 7 c. 1244 E.
Legatum sub conditione, vel in diem certum, aute conditionem, vel ante diem repudiari non potest. Tom. 7 c. 1173 E. & c. 1174 A.
Legatum pecuniae valere, etiamsi pecunia non sit in hereditate. T. 7 c. 1111 A.
Legatum dotis continet actionem de dote. T. 7 c. 1167 D.
Legatum an augeatur adjectione. T. 7 c. 1107 B.
Legatum nullum deberi filio, quod relictum non est: nam dixit, & legatum. T. 7 c. 1142 C.
Legatum usufructus. T. 7 c. 1151 E. redit ad heredem. Ibidem.
Legatum rei alienae, & legatum rei heredis proprie in quo differunt. T. 7 c. 1208 B.
Legatum non valet ex recta voluntate. T. 7 c. 938 C.
Legatum transmittitur ad heredem, etiamsi nondum tempus fit, modo de legatarius decesserit post diem legati cedentem. Tom. 7 c. 1225 A.
Legatum libertis dationi competitur. T. 7 c. 1009 B.
Legatum quando fendi potest proper fideicommissum. Tom. 7 c. 1120 D.
Legatum an possit conferri in arbitrium alterius. Tom. 7 col. 1088 D.
Legatum, delatum ferre, dominum repudiare potest. Tom. 7 col. 1246 D.
Legatum duplex est, conditionale, & purum. T. 7 c. 1118 E.
Legatum quando unum est, & quando fuit plura, hoc ad legem Falcidiam pertinet. Tom. 7 col. 1092 C.
Legatum quando non debetur. T. 7 c. 1245 C.
Legatum an falsa demonstratione peimatur. T. 8 c. 903 E.
Legatum quid fit. T. 8 c. 980 D.
Legatum an vitiet falsa causa, vel demonstratio. T. 8 c. 75 D.
Legatum operarum servi quando fit usuarum. T. 8 c. 94 D.
Legatum quando non conservetur liberis, & parentibus, testamento rescisso per bonorum possessionem contra tabulas. Tom. 8 col. 61 D.
Legatum qui ignovit, an possit excusare a tutela. Tom. 8 c. 151 E.
Legatum qui accepit, an possit petere bonorum possessionem contra tabulas. T. 8 c. 61 D.
Legatum qui accepit, potest falsum probare testamentum. T. 8 c. 61 D.
Legatum si fit aliesi sub conditione: dandorum, si petita sit bonorum possessio, an heredi respondeat, vel praetorio ea in debeantur; T. 7 c. 76 A. B.
Legatum inter, & stipulationem conditionalem differentia quod certiores diem. Tom. 8 col. 632 D.
Legatum, & venditio quoad vasa vinaria differunt. Tom. 8 c. 619 A. B.
Legatum an videatur capere in, qui rerum illi administravit. Tom. 8 c. 750 A.
Legatum neque an conferretur, & pregnante uxore filius emancipatus fuerit, & bonorum possessione contra tabulas petierit. T. 8 c. 59 D. E. & c. 60 A.
Legatum ex lege Papia, quod ipse sentiens habuerat pro non scripto, caducum fit. Tom. 9 c. 83 C.
Legatum fendi non potest. Tom. 9 c. 901 B.
Legatum quomodo petebatur. T. 9 c. 825 B.
Legatum in quo differt a fideicommisso. T. 9 c. 816 E.
Legatum annuum, & legatum usufructus in quo differunt. Tom. 9 c. 814 E. & c. 815 A. B.
Legatum annuum praestitum triennio continuo, in futurum etiam perpetuo debet praestari. Tom. 9 c. 1236.
Legatum non ingrium transmittitur in heredem, si modo dies eius cederit. T. 9 c. 902 B.
Legatum est imperativa voluntas, directa voluntas. Tom. 9 c. 811 C.
Legatum relictum post mortem heredis, vel legatarii, aut prius, quam moreretur heres, vel legatarius, non valebat. T. 9 c. 1165 C.
Legatum viriae definitur. Tom. 9 c. 1113 C.
Legatum non relictum pro non scripto est. Tom. 9 col. 883 C. in causa caduca non est. Ibidem.
Legatum inutile est, & fructus legetur sine usu. Tom. 9 col. 221 E.
Legatum exceptorium. Tom. 9 c. 797 B.
Legatum per vindicationem transmittit ad heredem legatarii, etiamsi legatarius nondum conditionem adfuit pertinet. Tom. 9 col. 891 A.
Legatum captatorium. T. 9 c. 881 A.
Legatum donationis petebatur tunc, cum legatum in perfectum. T. 9 c. 817 C.
Legatum unum scindi non potest. Tom. 9 col. 785 E. propter fideicommissum, cui rogatus est restituere, scindi potest. Ibidem E.
Legatum per vindicationem, & legatum per damnationem in quo differunt. T. 9 c. 898 A.
Legatum incertum facit incertu conditio, vel diei. Tom. 9 col. 895 D.
Legatum est honos. Tom. 9 c. 895 B.
Legatum praestatur ab herede instituto, qui abiit hereditatem. T. 9 c. 811 E.
Legatum annuum est similie usufructui. T. 9 c. 814 E.
Legatum, relictum in annos decem, non debeti initio cuiusque anni, fed novissimo die annorum decem. T. 9 c. 908 A.
Legatum non valet magis in affirmatione, quam in corpore conflit. T. 9 c. 1240 C.
Legatum, & fideicommissum in quo differunt. T. 9 col. 837 E. & fre. & in quo conveniunt. Ibidem, & fre.
Legatum non potest olim relinqui ad tempus. T. 9 col. 821 B. C. & cur. Ibidem D.
Legatum optionis comparatur legato hereditatis delatae ferro. T. 9 c. 1075 D.
Legatum fendi non potest. T. 9 c. 775 E. & c. 776 A. & honor defuncti est. Ibidem.
Legatum conditionale ftatim vires non accipit, fed postquam conditio extitit. T. 9 c. 35 A.
Legatum potest esse relictum an valeat. T. 9 c. 838 A. & feq.
Legatum, filiabus relictamen relinquitur, an etiam postuma relinquitur videatur. T. 10 c. 146 C.
Legatum vero postuma relictum, an relinquitur filiabus relinquitur videatur. Ibidem.
Legatum, quod non est relictum dotis nomine, an relinquitur videatur. T. 10 c. 302 B.
Legatum, filie relictum dotis nomine, an postit conferri fratribus? T. 10 c. 206 D.
Legatum, in quo non plus est, quam in dote, filiae lacro an possit conferre. Ibidem E.
Legatum militis an ferro licite relinquatur. T. 10 c. 306 C.
Legatum an valeat ex persona poffefsoris, & libero homini bona fide possidentis res sua legetur. T. 10 c. 396 B.
Legatum non interit, si res ad sua principia redire potest. Tom. 10 c. 407 A.
Legatum usufructus pecuniae an fit certum, vel incertum. Ibid. C.
Legatum conditio an fit certum, vel incertum. Ibidem.
Legatum admittit tellator, legatarius repudiat. T. 10 c. 427 E.
Ad legatum relictum nomine familiae fi fofi vocaneur, qui fuit ex ejus nomine mortis tempore. T. 10 c. 476 D.
Legatum est inutile; & voluntas defuncti nullis argumentis demonstretur. T. 10 c. 473 A.
Legatum qui fiftum dixit, an repellatur a legato. T. 10. c. 470 C.
Legatum qui accipit, fi poft id tempus conditionem dicit testamentum, an audiatur. Ibidem C. D.
Legatum qui petit, ejusdem nomen, an fuo prohibeatur petere. T. 10 c. 480 B.
Legatum ut debeatur, conditionem impleri necesse est. T. 10 c. 483 E.
Legatum id tantum ab videatur, quod fuerit, deducto eo, quod legatarius dedit conditionis implendae causa. T. 10 c. 488 E.
Legatum est, & retinere, praecipere, & deducere jubeatur heres. T. 10 c. 489 E.
Legatum generaliter relictum an refte comparetur legato optionis. T. 10 c. 510 E.
Legatum relictum fub conditione impossibili an valeat. Tom. 10 c. 520 D.
Legatum utile est, fi legatarius habeat commoriens rei, licet heres non habeat. T. 10 c. 532 C.
Legatum penus transfundatur in legatum penae. T. 10 c. 547 B.
Legatum inter, & stipulationem an fit differentia. T. 10 c. 561 A.
Legatum an adquirat statim ab adita hereditate. T. 10 c. 567 C.
Legatum non fuffinet vicem defuncti, nec id nomen. T. 10 c. 687 A.
Legatum fieri fit amplius, quam capere possit, quid fiet. T. 10 c. 805 C.
Legatum quomodo fiat caducum. T. 10 c. 834 B.
Legatum, aut fideicommissum, quod quis relinquit in redemptionem captivorum, qui detrit, an debeat formidare delatorum. Tom. 10 c. 885 D.
Legatum an redimetur, an codicillis dari possit. T. 10 c. 1054 C.
Legatum, & fideicommissum idem necquit petere a femitipsi. T. 10 c. 1058 C.
Legatum fi fub conditione pluribus relictum fit, uno non adeunte, pars legati an adeunti debeatur. T. 10 c. 1059 B.
Legatum an possit poni in alieua voluntate. T. 10 c. 1061 D.
Legatum an ratis voluntatis adimitur. T. 10 c. 1065 C.
Legatum per damnationem, & vindicationem. T. 10 c. 1098 B.
Legatum fiui fiepius fit, an unum, vel plura fint legata. T. 10 c. 1105 A.
Legatum, per contractuum dimittitur expressum, quale contestatur. T. 10 c. 1107 E. & c. 1108 A.
Legatum filiae in testamento factum non revocatur per legatum patri factum in codicillis. T. 10 c. 1080 B.
Legatum a fespite relictum non valet. T. 10 c. 1091 D.
Legatum quomodo transmittatur in heredem. T. 10 c. 1094 A. & feq.
Legatum an possit esse determinatum. T. 10 c. 1098 A.
Legatum speciale an minuat generale. T. 10 c. 1114 D.
Legatum inutiliter relinquitur post Justinianum, facta fideicommissum. T. 10 c. 1119 D.
Legatum omne, quod ad minimum quid redigi potest, nullum est. T. 10 c. 1120 B.
Legatum filio familias relictum, cum fui juris erit, an valeat. T. 10 c. 1122 B.
Legatum incerta res non valet. T. 10 c. 1128 A.
Legatum unum scindi nequit, nec pro parte repudiari. T. 10 c. 1135 C.
Per legatum, & per fideicommissum quid relinquere frequens erat, & cur id fieret. T. 10 c. 1164 C.
Legatum an relinquatur, & relinquatur ab eheredato. T. 10 c. 1167 E.
Legatum an valeat, fi legetur res litigiosa. T. 10 c. 1256 A.
Legatur inutiliter post mortem legatarii, aut heredis. T. 10 c. 1258 A.
Legatur inutiliter postumo alieno. T. 10 c. 1337 D.
Legatur reliitur usufructus infinitus, furiosi, vel ignorantis, & infantes creverit, furiosus resipuerit, vel ignorant convalerit. T. 10 c. 1426 D.
Legatur inutiliter servis vernis. T. 10 c. 1270 D.
Cur non legatur res fervo alieno vis ad fundum domini. T. 10 c. 1413 D.
Si mihi legatur res mea, legatum est inutile, aliquando utile est. T. 10 c. 1415 C.
Legatur fruitus, quod cui pure debetur; quod vero fub conditione debetur, aut fub dies legatur. T. 10 c. 1416 C.
Non legatur usufructus reimonum, fiui pecuniae. T. 10 c. 1056 D.
Legatur inutiliter domino res fua. T. 10 c. 1218 E.
Utrum legantur species certae, five corpora certa, eorumve usufructus, an genera. T. 6 col. 127 E.
Legatum inutiliter ferro fine libertate. T. 6 c. 708 A.
Legatur inutiliter fine libertate ferro proprio. T. 7 c. 1238 B.
Legatur inutiliter interre perbonum. T. 7 c. 1071 A.
Legatur fub conditione utiliter. T. 7 c. 990 B.
Legatur inutiliter domino res fua, fervo ejus refte legatur. T. 7 c. 986 B.
Quando inutiliter legatur. T. 8 c. 905 C.
Legatum, per contractuum dimittitur fideicommissum. T. 3 c. 179 C.
Legatur fervus periculo hereditis & vivire; & deterior fit, & heredemum fecerit. T. 1 c. 2348 A.
Legatus Cafiaris quis. T. 4 c. 871 B.
Legatus filiaeis inutiliter latius patet, quam instrumenti legatum. T. 4 c. 1116 C. quae contineatur testructo. Ibidem.
Legatus Proconsulis. T. 4 c. 10 B. Vide, Proconsulis.
Legatus Proconsulis turorem dare potest, non ex mandato, fed proculiter ex tratione D. Marci. T. 4 c. 9 E.
Legatus Proconsulis voluntarium iurisdictionem non habet, & cur. T. 4 col. 8 A. B. cafus singularis hic quaeitis. Ibidem C.
Legatus alius est a Proconsule, alius a judex

judex datus ab eo, qui dedit. T. 1. c. 7 C.
Legatus reipublicæ causa an suum negotium simul gerere possit. T. 5. c. 189 C.
Legatus an omnes actiones reipublicæ sociferre cogatur. Tom. 6 c. 515 C.
Legatus usufructus an videatur, annuo legato ex fructu prædii. T. 6. c. 574 C.
Legatus an aliter hereditatem suspectam cognat. T. 7 c. 133 D.
Legatus an excusetur testimonium dicere. T. 7 c. 883 E.
Legatus ex re propriam jurisdictionem habet. T. 7 c. 55 B.
Legatus nihil proprium habet, nisi mandatum jurisdictionem. Ibid.
Legatus Proconsulis an propriam possitatem habeat. T. 7 c. col. 68 C.
Legatus Proconsulis quatenus jurisdictionem habeat. T. 7 c. 82 E. & c. 83 A.
Legatus Proconsulis quando de suspecto tutore cognoscere possit. T. 7 c. 55 A.
Legatus Proconsulis non tam mandatum, quam & proprium jurisdictionem habet. T. 7 c. 82 D.
Legatus Proconsulis quam jurisdictionem gerit. T. 7 c. 128 E.
Legatus tempore legationis an, & quando convenit? pofit. T. 7 c. 131 B. & feq.
Legatus tempore legationis hereditatem si adeat, an hereditarii adiionibus teneatur. T. 7 c. 132 E.
Legatus inter legationis commodum, an convenis, & eo tempore fe folutum conditionem, ab dominum revocare pofit. Ibidem C.
Legatus tempore legationis an contribere pofit. Ibidem D.
Legatus homo generaliter an rebe fcivitur voluntate, aut rationibus tione legatis. T. 7 c. 990 C.
Legatus fcui homo fuidec, & per legatarium deriffet, quo minus Sticho, cum heres tradere vult habat, accipere, mortuo Sticho, excepitio doli mali heredi prodeat. T. 7 c. 1003 D. E.
Legatus fi fit alienus fervus, & dominus eum ante mortem heredis manumiferit, an fervus debeatur. T. 7 c. 1017 E.
Legatus fi fit fundus dominus, an imponenda fit fervitus ab herede in legatarii gratiam. Tom. 7 col. 4 A.
Legatus fi fit homo, an legatum valeat, & quibus familiam ceffat, aut relinquatur. Tom. 7 c. 1444 A.
Legatus fi fit homo, quo, & generaliter, an legatum fit ratio. T. 7 c. 1433 D.
Legatus fi fit partus fuiuuis, an & legatum eum obtinere, & quatenus eum ex legatorio, an partus ejusdem videatur pertinere, ex cauta locutrix, & quomodo effect actio ex teftamento. Tom. 7 c. 1060 D.
Legatus fi fit fervus alienus, & ante mortem mortuus fit, an aliquid debeatur. T. 7 c. 1025 B.
Legatus usufructus in annos decem quando debetur. T. 9 c. 908 B.
Legatus Proconsulis an aliquid proprium habeat. T. 10 c. 94 C.
Legatus Proconsulis fon quodam jurepotius, quam jure Proconsulis jus dicit. T. 10 c. 94 D.
Legatus an habeat jurisdictionem proprium, antequam ei mandetur. T. 10 c. 185 D.
Legatus Proconsulis an minorem aramdaverfionem habeat. T. 10 c. 385 E. & c. 665 D.
Legatus Cæsaris eft Præfes provinciæ. T. 10 c. 733 E.
Legatus Proconsulis res mioirem aramdaverfionem habet ad Proconsulem. T. 10 c. 858 A.
Legatus ad hoftes mittus an pofit teftari. T. 10 c. 1001 D.
Si legaverit quis teftamento ita *Titio fundum, & ejufdem fundi ofcenforibus ab, &c.* non potefl Titius de fundum, & ufumfructum vendicare. T. 6 c. 436 C.D.
Legaverit fiquis uxori vitoria literalis, & quidquid in eis conftitum erit, an ea debeatur, quo mortis tempore continentur. T. 7 c. 971 C. D.
Legaverit fiquis rem fibi legatam an legitum utile fit. T. 7 c. 1030 E. & c. 1031 A.
Legavi fundum excepto ædificio, quod voloi remanere apud heredem: qua exceptione non adeffa, qui fundum legat, fane aiunt legatum cum ædificio, cum illo. T. 7 c. 1110 E.
Legati Titio fundum fub conditione, fi heredi decem dederit. T. 6 c. 232 D.
Utrum legentur fpecies certæ, five corpora certa, eorumve ufufructus, an genera. T. 6 c. 237 E.
Multum interefl, certos numerum numeralegetur, an certum numerum corpus. T. 1 c. 1 A.
Multum interefl, certus fervus legetur, an generaliter incertus. T. 1 c. 1243 D. E.
Quid fi legetur fæpe eadem quantitas. T. 6 c. 448 A.
Si legetur fundus, aut ejufdem fundi ufufructus, an poffim eligere ufumfructum. T. 9 c. 409 A.
Si illud, aut illud legetur, an unum fit legatum, vel duo, & utrumque fit in obligatione. T. 4 col. 497 E. quid proprie debetur. Ibidem, c. 498 A.
An legatur mariliter fæmino res fua. T. 6 c. 246 E.
Si legetur res omnium, vel disjunctim. T. 9 c. 807 C. & feq.
Legato eft pedium, vexillatio equitum. T. 1 c. 1082 B. & T. 4 col. 374 C.
Legato fuccedit militi, qui intefiatur decedit. T. 9 c. 374 C.
Legiones comitatenfes. Tom. 2 col. 956 A.
A legionibus numeri feparantur. T. 2 c. 959 E.
Legitimi parts ab intefiato debetur. T. 1 c. 120 A.
Legitima debet effe pura. T. 2 col. 1061 B.
Legitima portio natura liberis debetur, & Falcidia ufuffect. T. 2 c. 970 B.
Legitima portio quæ, & quanta eft. T. 4 c. 898 B. Arcadium qui habeat, ab intefiato concurrente fratre. Ibidem B.
Legitima hereditas proprie redire dicitur, quia ad eandem familiam recurrit. T. 4 c. 541 D.
Legitima quæ dicitur. T. 6 c. 327 B.
Legitima, feu quarta, quæ exiftitit quotidiani, defcendit ex legefCæsa, & non ex conftitutione D. Marci. T. 4 c. 565 B. C.
Legitima Virile, Quarta.
Legitimi portio cuiuam debeatur. T. 5 c. 385 D.
Legitima quæ itioli patrono relinqui debeat. T. 5 c. 1025 B.
Legitima non debetur patrono, cum filius liberis heres exftitit. T. 6 c. 175 A.
Legitimi portio debita filio ex alienum dicitur, five *aufer*. T. 3 c. 418 B.
Legitimi filiis debetur eorum bonorum tantum, quæ morientis fuerunt. T. 9 c. 522 E.
Legitima prætia quæ dicuntur. T. 0 c. 1141 B.
Legitima nomen quæ. Vide, Orcitio.
Legitima tempora infrunenda accusationi adversus adulterum quæ fint. T. 7 c. 12 A.
Legitimi Trit

Lex Aiuia. T. 1 c. 82 C.
Lex Julii, & Plautia. Ibidem.
Lex Julia de adulteriis. T. 1 c. 291 C.
Lex Julia de ambitu. T. 1 c. 294 A.
Lex Julia de repetundis. Tom. 1 c. 295 A B.
Lex Falcidia ell de legatis. Tom. 1 c. 1 C.
Lex Voconia. T. 1 col. 137 & c. 138 A.
Lex Furia testamentaria. Tom. 1 c. 305 B.
Lex Papia Poppæa. T. 1 col. 323 C.
Lex Ionia. T. 1 c. 318 E.
Lex Mensia. T. 1 c. 211 D.
Lex Claudia. T. 1 c. 318 A.
Lex Attilia. Ibidem C.
Lex Julia de maritandis ordinibus. Ibidem E.
Lex Julia de nuptiis ferarum, & libertinarum a toffimino fublata ell. T. 1 c. 322 D E.
Lex Pesidania, vel Solonia. T. 1 c. 377 A.
Lex Julia de vigesima hereditatum. T. 1 c. 400 D.
Lex Vedbidia, seu Vedsii Vibicii. T. 1 c. 838 C.
Lex Pompeia de parricidiis. T. 1 c. 201 C. & c. 290 C.
Lex Julia maiestatis. T. 1 c. 291 C. & T. 2 c. 589 A.
Lex Latoria an vetet minorem 25. annis stipulari. Tom. 3 col. 562 D.
Lex Latoria minoribus circumscriptis subvenit. Tom. 1 col. 985 B.
Lex alienæ, de cognitione liberalis causæ. T. 2 c. 551 A.
Lex Julia tubdit alienationem fundi dotalis, Attinia rei furtivæ. T. 2 c. 1356 B.
Lex Julia Scripta ell de fundo dotali, sed pertinet ad ædes. Tom. 2 c. 1357 E.
Lex Julia mifcella. Tom. 2 c. 1081 C.
Lex Cornelia nummaria. Tom. 2 c. 606 A.
Lex Cornelii de bracteiis. Tom. 2 c. 1187 C.
Lex Aquilia, Aquilio tribuno rogante lata. T. 1 c. 341 D.
Lex Cornelia de fkarii. T. 1 c. 1292 A.
Lex Æilia Sentia in fraudem creditorum earum libertarum ipso quae irriqiat facit. T. 4 c. 1372 B. de dote nullum bonae fidei ell. Ibidem. Ex mendilis data in dotem aliis fuerit poteff. ibid. stipulatio ell domini mutatio. Ibidem D.
Lex Sempronia index in quo stipulatur. T. 4 c. 1467 A.
Lex 1. Semiadis, ad Senatusconsultum Turpilli. ostbat leg. ab Senatusconsulto. T. 4 c. 841 C.
Lex Julia Genuia dedit parti adulteri alienatio, causa, non dotari. T. 4 c. 1466 B.
Lex non est, nisi Senatusconsultum certifiati. T. 4 c. 50 C.
Lex 1 potestatem ell nulli non dederit, nec privatus dabit. T. 4 c. 1371 B.
Lex regulæ derogat. T. 4 col. 1283 D.
Lex 2. ff. de crimine Hellionnes in quibus causis procedit. Tom. 4 c. 845 A.
Lex Rhodia in nuticis quaestionibus ell sequenda, & quatenus. T. 4 c. 1413 D.
Ulti lex non distinguit, nec nos distinguere debemus. T. 4 col. 615 E. sed adscripto dare, nisi aliud mens legis suadeat. Ibidem C.
Lex, quæ vetat rem alienare liti-gioium, ell imperfecta. Tom. 4 c. 151 A.
Lex 12. Tabularum ell, ut res alienum defuncti dividitur inter heredes pro hereditaris portionibus. T. 4 c. 372 E.
Lex Cornelia perpetuum Praetoris edictum fecit. Tom. 4 col. 1173 A.
Lex Julia peculatus olim tantum erat de pecunia Populi Romani, postea eam Imperatores ad cultumque civitatis pecuniam porrexerunt. T. 4 c. 841 D.
Lex Iteratur 20. ff. de offic. Proconsulis, Legatorum de magistratu, non de Principe. T. 4 c. 831 A.
Lex obligat, cum convertio vetos non obligat. T. 4 c. 839 B.
Lex Rhemnia coercet calumniatores, qui ita petitio publica calumniati sunt. T. 4 c. 1473 B. C. eos non licit litetbilates. Ibidem C.
Lex mors de ejus publica ell de conservandis vitarum publicarum, fiere, ut Vetro ait, de Vincteria. T. 4 c. 1503 D. Graeci eos servitiorum nominant. Ibidem.
Lex commissoria ell pactum, quod venditoris cauta solitiatur emptionis venditionis. Tom. 4 col. 969 D.
Lex Cornelia, quae ab initio erat de falso testamento, postea porrecta fuit ad omnia inftrumenta falsa. T. 4 c. 1479 C.
Lex Falcidia heredis caufa lata ell. Tomus col. 1229 E. & col. 1355 C.
Lex Falcidia in testamento militis cessat. T. 4 c. 1260 A.
Lex Falcidia locum habet donationibus mortis causa, non donationibus inter vivos sonat. T. 4 c. 1371 A. B.
Lex Falcia Caninia quando locum habet, & quando non. Tom. 4 c. 1380 B. C.
Lex gracca, quae proponitur fraere fraeta legatis dignitatis aequa, & gur. T. 4 col. 806 B. & ita illud accipiendi personale. Ibidem B. C. contra hanc quae. Ibidem.
Lex quod ell ff. Tom. 4 col. 1424 A.
Lex ell confiscatio fcripta, & confutendo ell lex non fcripta. Ibidem A. B.
Lex 12. Tabularum tutoris dationem permittit parti tantum filium habenti in potestate. T. 4 c. 1005 C.
Lex 22. de appellat. pertinet ad eam partem titulii, quae ell de relationibus, & non ad illam, quae de appellationibus, & cur. T. 4 c. 911 B.
Lex (inquit Euripides) ell vincere semper rem paribus feuteentis. T. 4 c. 1193 A. B.
Lex 81. ff. de fur. & lex 4. §. ult. ff. ad l. Jul. peculatus plane diversis proponunt, & cur. Ibidem, & cur. Tom. 4 c. 843 C. D. fraetentia Alicati dudum hic ell explofa. Ibidem E.
Lex 15. de rite sapientem agit de nuptiis prohibitis ratione affinitatis. T. 4 c. 975 B. Obtentis hujus legis quae. Ibidem C.
Lex Julia de adulteriis, aliis certo modo divortium fafhum fit, pro infofto habet. T. 4 c. 1471 B.
Lex Julia de adulteriis parti petitsteen facit cum adultero occidendi filiam, quam in potestate habet. T. 4 c. 691 D.
Lex Julia ell multiplex, ceteris vetes leges fingulares. T. 4 col. 844 B.
Quoties lex nihil excipit, nec nos excipere debemus. Tom. 4 c. 615 C.
Lex Cincia certum modum impofuit donationibus, quae permitti donare in infinitum, excerptis certis quibusdam personis. T. 4 c. 788 A.
Haec lex Cincia pertinet tantum ad mercas donationes, non ad remunerationes inaestimabilis beneficii. Ibidem E.
Lex Cincia donationes certis caufibus prohibuit, aut eis modum impofuit. T. 4 c. 651 B.
Quae ab Ulpiano manumiss dicebatur. Ibidem C.
Lex dedit magistratibus municipalibus ius dandi tutores. Tom. 4 c. 33 E.
Lex ell coercitio, delictorum. T. 4 c. 141 E.
Lex Falcidia ceffat in militari testamento. T. 4 c. 765 E.
Lex Falcidia locum habet in testamento pagani. T. 4 c. 765 E.
Lex Falcidia locum habet tantum in legatis minuendis, quae heredi statem adiumentorum supra dodrantem. T. 4 c. 1229 E.
Lex Cabinia lata fuit de vestria non de ulnea. T. 4 c. 466 C.
Lex potior ell confuetudine. T. 4 c. 45 D.
Lex omnis ell Judicia. T. 4 c. 503 B.
Lex, quae dat ius parti dandi tutoris, non dedit eaam ius dandi curatoris in testamento. Tom. 4 c. 545 A. cur vetetur dare curatorem, non tutor. Ibidem.
Lex fola dominum facit, Praetor possessorem tantum vice domini. T. 5 c. 7 D.
Lex 12. Tabularum confirmat legitimas hereditates eius, qui apud hoffes vita functus ell. Tom. 5 c. 626 E.
Lex non patitur ut alicui invito fous heres aguafcatur. Tom. 5 c. 541 A.
Lex Julia de dote quando, & quibus caffibus ceffare dicatur. T. 5 c. 557 E.
Lex Julia de repetundarum ad quos magistratus pertinet. Tom. 5 c. 724 B.
Lex 1 de ture pro paffione interdum accipitur. T. 5 c. 661 C.
Lex Falcidia quando locum habeat. Tom. 5 c. 781 D. E. & quando a testatore prohiberi poffit. Ibidem c. 782 C.
Lex Falcidia pars ell juris publici. T. 5 c. 55 D.
Lex de juridictione non pertinet ad magistratus Provinciales, & quare. T. 5 c. 2 B.
Lex Julia in omni re immobili, non autem mobili in dotem dita locum habet. T. 5 c. 557 E.
Lex Julia reprtundarum quarumnam rerum vendionem, aut donationem prohibeat. Tom. 5 col. 734 C.
Lex Scribonia quinam fit. Tom. 5 c. 735 A. B.
Lex 214. adfefforum quandam uniformiqne notitia portionem. T. 5 c. 54 E.
Lex publica quomodo differat a lege privata, iuxtaque ius canonicum. T. 6 c. 1067 D.
Lex Cincia modum donationibus imponit. T. 6 c. 1038 C.
Lex Æilia Sentia adversus libertates a debitore ferrea fuit duras in fraudem creditorum, ut ipso jure non valerant. Tom. 6 col. 335 E.
Lex 3. de reg. caton. emendata. T. 6 c. 192 B.
Lex Cincia donationibus omnibus certum modum imposuit. T. 6 c. 603 D. Ius mutandi ex ratione dicitur a Plauto. Ibidem D. E.
Lex Cornelia testamentaria. Tom. 6 c. 293 E. hac lex confirmat testamenta delirione. Ibidem. Vide, Fidiu.
Lex Cornelia facit, ut testamentum compotes & testatore decesserit in capitivitate poffiti editionem, mortemque poffiuni praeteriti. T. 6 c. 919 A.
Lex Cornelia ferrum necessarium hiredem facit, perinde atque si dominus vita decesffit poffiuna te, quam caperetur ab hoffibus. T. 6 c. 924 B.
Lex Falcidia legate non permittit ultra dodrantem. Tom. 6 col. 1061 C.
Lex Falcidia non patitur, ut supra dodrantem legatis, & fideicommissis houerctur heres. Tom. 6 c. 1070 B.
Lex Falcidia locum habet in donationibus causa mortis. Tom. 6 c. 404 A. locum etiam habet in legatis. Ibidem B. & seq.
Lex Fiducia. Vide, Fidiu.
Lex Julia ell lex caduciaria. T. 6 c. 171 C.
Lex perennis, fitti quae cuncfus iubet ad vadimonia mortis. T. 6 c. 301 C.
Lex Rhodia ell lex de damno illato, aut de damno, quod quis fibiunt. T. 6 c. 448 A. B.
Lex Cincia quem modum impofuit donationibus. Tom. 6 col. 688 E.
Lex ell matus magistratus. T. 7 c. 344 C.
Lex etiamsi dicat omne, semper tamen excipitur aliquid. T. 7 c. 83 C.
Lex quod admittir in testamentis, in admittat proprietes in contractibus. T. 7 c. 1259 D.
Lex *quinque pedum*, *Cod. finium regundorum* explicatur. T. 7 c. 421 D.
Lex 7. *finium regundorum* a nemine ad nihil intellecta. T. 7 c. 480 E. eius fenestrae ostendit. Ibidem.
Lex annua vocatur edictum Praetoris. T. 8 c. 192 A.
Lex ad jus Pontificii specitans. T. 8 c. 919 C.
Lex Cornelia quae. T. 8 c. 615 B.
Lex Falcidia pertinet ad eos, qui apud hoffes moriuntur. T. 8 col. 484 C.
Lex de magistris facienda. T. 8 c. 737 C.
Lex Falcidia an ad testamentum eius, qui apud hoffes decesffit, pertinet. T. 8 c. 484 C.
Lex interdum furiatur pro constitutione, interdum pro edicto Praetoris, interdum pro Senatusconsulto. Vide, Constitutio.
Lex Cornelia ad hereditatem ejus, qui decesffit apud hoffes, vocat eos, qui vocaretur quali agnati, vel cognitiqui, si in civitate decesffisset. Tom. 8 col. 184 D E. confirmat hereditatem intestatam. Ibidem C.
Lex de maritandis ordinibus. T. 8 c. 218 A.
Lex an plus valeat, quam consuetudo. T. 9 c. 127 B.
Lex 9. de *senatusconsulto*, *et consultis*, restituit. T. 9 c. 400 C.
Lex, & sententia in quo differunt. T. 9 c. 1084 E.
Lex omnis pactum modum est. T. 9 c. 68 E.
Lex *Pompeia de parricidiis*. T. 9 c. 1336 B. C. D.
Lex imperfecta interdicitur, fecundum quam honoribus fungi oportet. T. 9 c. 131 B.
Lex in eos dictat a judice. Tom. 9 c. 607 B.
Lex Cenforia unde. T. 9 c. 399 A.
Lex venditionis, quam venditor imponit emptori. Tom. 9 c. 391 A. & seq.
Lex commissoria quar. Tom. 9 col. 398 A.
Lex Voconia corceuit feminarum hereditates. T. 9 c. 222 D.
Lex de futuris fiatuit, Judex de preteritis. T. 9 c. 112 B. & c. 907 B.
Lex Cincia quomodo intelligenda. T. 9 c. 1342 B.
Lex 1. *Cod. de donatione rei stipulandi*, *et commissoria* demanda ell. T. 9 c. 1375 D.
Lex commissoria quomodo fit. T. 9 c. 788 C.
Lex *Julia*, *Cod. fabat. matrim.* differentiam facit inter dotem, & peculium filii. T. 9 c. 541 C.
Lex *eniamsiquerit* apud Pallium ell lex Latoria. Tom. 9 c. 1357 E.
Lex Rhodia. T. 9 c. 528 B. C.
Lex Latoria vetat, minorem 25 annis stipulari, quomodo intelligitur. T. 9 c. 1357 D.
Lex Julia, & Papia prohibuit, ut illiberi quidquam capere ex aliquo testamento, nisi poff mortem testatoris intra centesimum diem matrimonium contrahent, parentes quos ex testatoris consanguinum. T. 9 c. 1358 C.
Lex Voconia poni, mulieri plusquam femissem bonorum relinqui non poffe. Tom. 9 col. 1244 E.
Lex commissoria non ell improbata in venditionibus. T. 9 c. 1125 C. cur improbata ell in pignoribus. Ibidem.
Lex Julia, & Papia voluit, orbum alienis testamentis non plurimperere eorum, quae ffi relinquerentur, quam centesimo. Tom. 9 c. 1358 D.
Lex Aquilia de iaeta majestate. T. 9 c. 1187 B.
Lex Julia maiestatis. Ibidem.
Lex Cornelia de iaeta maiestate. Ibidem.
Lex Julia caduciaria cur plurativo numero distinguitur. Tom. 9 c. 1298 A.
Lex Vicetiatiqueque dignitatem, & privilegia, ignoranque, dum publicis libertinos, cui ignoraes folia negotiis defendis ulcipiant, & administrent, vel qui de genere pro ingenius cum ius libertini. T. 9 c. 1419 C.
Lex Julia de fundo dotali scripta fuit. T. 9 c. 550 B.
Lex oblivionis. Tom. 9 col. 1475 C.
Lex Regia de civibus Romanis potestatem vitae, necisque in filios. T. 9 c. 1308 C.
Lex Pompeia pro parricidio habet eadem cognatorum ex transfeeto, & affinum, & patronorum, & conjugum uxoris, seu mariti. T. 9 c. 1336 B. C.

Lex Cornelia nummaria, seu de falsa moneta. Tom. 9 c. 1449 A. B. & seq.
Lex Cornelia testamentaria fic dicta, quia sunt de falsis testamentis. T. 9 c. 1439. E.
Lex Fabia de plagiariis. Tom. 9 c. 1438 E.
Lex de falsitatis. T. 9 c. 1455 C. peccata *fictitione* puniitur multitudini. Ibidem.
Lex Falcia. T. 9 c. 420 E.
Lex Julia repetundarum. T. 9 col. 1452 A. B. & seq.
Lex Petronia ringitur Senatusconsulto Turpilliano. T. 9 col. 1476 D.
Lex commissoria quid. Tom. 9 col. 541 B.
Lex Gracia. Vide, Cincia lex.
Lex Fabia tuetur ingenuos homines, quos plagiarii celant, & diffidunt. T. 9 c. 1439 B. C.
Lex Papia quid prohibet. Vide, Lex Julia.
Lex Falcidia non pertinet ad testamentum militis. Tom. 9 col. 701 D.
Lex *de manifestibus* male pofita est sub hac titulo, nam pertinet ad titulum *quemadmodum testamentum aperiatur*. T. 9 c. 187 C.
Lex Licinia, & lex Mucia de civis bus regundis: ipsa item Licinia & Junia, Julia & Titia, Cæcilia & Didia an fint alia diverfæ leges. T. 10 c. 4. E.
Lex dat etiam privato criminum punitionem, & cognitionem, quæ fere contigerit. Tom. 10 col. 862 E.
Legis Aquilæ primum caput. T. 1 c. 338 E.
Legis Aquilæ fecundum caput. T. 1 c. 341 A.
Legis Aquilæ tertium caput. Ibidem.
Legis Falcidiæ ratio in singulis heredibus quantis. T. 1 c. 158 E.
Legis commissoriæ pactum. T. 2 c. 1301 A.
Primus L. Pifo de repetundis legem tulit. T. 1 c. 299 C.
Legis Julie pœna. T. 1 c. 343 B.
Legis vox eft præco, legum manus ex carnifex. T. 1 c. 1112 A.
Legis nomine populi, & plebis fcita fignificant. T. 1 c. 735 B.
Legis duritiem Principes folos emendare possunt. T. 1 c. 1320 A. B.
Legis rigor emaia reficiendi. T. 1 c. 1315 E.
Legis interpretes, non verba, & legis conditionem, non legem pudet fpectare liberi. Tom. 2 c. 1230 E.
Legis-latio de vi privata, & publica pœna. T. 1 c. 1077 B.
Legis latio peculiaris pœnæ ibidem. C.
Legis latio de plagiariis pœna. T. 1 c. 1080 A.
Legis latio de ambitu pœna. Ibidem.
Legis latio repetundarum pœna. Ibidem.
Legis latio de annona pœna. Ibid.
Legis latio majestatis pœna. T. 1 c. 201 C.
Legis latio de adulterii pœna. Ibidem.
Legis actiones, idem, legitimæ actiones. T. 1 c. 894 E.
Legis Cornelie de falsis pœna. T. 1 c. 391 E.
Legis Pompejæ de parricidiis pœna. Ibidem C.
Leges an habent vigorem, quod Principes placet. T. 1 c. 10 E.
Leges eft augere, & producere vim, & fignificationem verborum. T. 4 c. 0.41 E.
Leges Falcidiæ de plagio in provinciis Præfidum cognitio eft. Tom. 4 c. 1415 B. procurator Cæfaris quando videtur fungi partibus Præfidis. Ibidem.
Legis 40. *ff. de petit. hered.* quæftio quæ eft. T. 4 c. 73 B.
Legis Julie de divortiis quis fuit auctor. T. 4 c. 1476 A.
Legis Iulie beneficium ad bonorum cessionis quod debitores liberat morte cifcrix. T. 4 c. 232.
Legis 36. *ff. de jure fiscii* fententia quæ eft. T. 4 c. 968 C.
Legis 40. *ff. de petit. ,* §. *post divisionem*, fententia quæ. T. 4 c. 819 C. & fententia §. *pater, qui dotem*, ejusdem legis quæ. Ibidem E.
Legis 8. *ff. de fero. exportand.* explicatio. T. 4 c. 664 C. D.
Legis Cornelie fictio. Vide, Fictio.
Legis *fi fu*, §. c. *ff. de testam.* explicatio. T. 4 c. 494 D.
Legis *fi debitor* 45. §. *in fideicommissorio*, *ff. de fideicommissis libertatis*, fententia. T. 4 c. 338 C.
Legis affiones fpecialiter mandari non poffunt. T. 4 c. 9 C.
Legis 22. *ff. de legat. prælt.* fpecies quæ eft. T. 4 c. 1035 E.
Legis 8. *ff. de fere. & legis* 4. §. *ult. ff. ad l. jul. peculat.* repugnantia quæ. T. 4 c. 845 C. D.
Legis 4. §. *ult. ad leg. jul. peculat.* & legis 81. *de fure.* repugnantia quæ. Ibidem.
Legis 1. *ff. de jur. annorum*, *annualis*, fpecies facti qualis. Tom. 4 col. 842 D.
Legis *conjectio* 27. *ff. de militar. testamento*, fpecies quæ eft. Tom. 4 c. 1073 C.
Legis Falcidiæ antequam ratio inciperet, prius omnes ex hæredum defunfti deduci debet. Tom. 4 col. 1174 C.
Quod in legis albo eft, eft potentius, quam quod in teftamento. T. 4 c. 1246 E.
Legis *filia* 5. *Cod. de inoff. teftam.* intellectus quis eft. Tom. 4 c. 1090 B.
Legis *fubfidiaria*, C. *de teftam.* & *de impuberibus*, intellectus quis. T. 4 c. 1097 C.
Legis *Defennius*, §. *ad leg. Falcid.* explicatio. T. 4 c. 1049 A.
Legis *filia*, §. *ad leg. Falcid.* explicatio. Ibidem D. E.
Legis *filium Cod. famil. erciscund.* explicatio. T. 4 c. 1070 C. D.
Legis *si nonnum Cod. de rescind. donat.* explicatio. T. 4 c. 840 C.
Legis 40. §. *pater, qui dotem*, *ff. de petit.* explicatio. Tom. 4 col. 839 E.
Legis *qui habebat ff. de vulgar. & pupill. fubfitut.* explicatio. T. 4 c. 1061 C.
Legis *mulier*, *ff. qui potior in pignore habetur*, fpecies explicatio. T. 4 c. 1188 E.
Legis *non funt* 77. *de legat.* 2. explicatio. T. 4 c. 1143 A. B. feq.
Legis 81. *ff. de fure.* facti fpecies quæ. T. 4 c. 845 C.
Legis affio unde originem trahat. T. 5 c. 282 D.
Legis affionem qui habere dicatur. Ibidem.
Legis premium eft hereden facere. T. 5 c. 1088 B.
Legis Rhodiæ de jactu ratio quæ fit. T. 5 c. 52 E.
Legis potestas major eft, quam judicis. T. 5 c. 152 B.
Legis 3. §. *ver. ff. de edend.* *ut, prælegat.* & *l. quæ autem, de iure dot. explicatio.* T. 5 c. 308 B.
L. 1. §. *ff. de l. mancipia fit fententia.* T. 5 c. 460 A.
L. 1. *quando de pecul. eft, annalis fit.* explicatio. T. 5 c. 440 A.
L. 11. *de alim.*, *& cib. legat.* dubium explicat author. Tom. 5 col. 1098 D.
L. 5. §. L. *de exercic. act.* unde, & ex quo locu explicanda. T. 5 c. 430 D.
L. 1. *de reb. creditis*, explicatio. T. 5 c. 589 E. F. feq.
L. 1. *de fepulcr. violat.* explicatur, per leg. 1. *ad L. Jul. peculat.* T. 5 c. 1 E.
L. 3. §. *ff. penitus, de mineraiis*, explicatus ab auctore redditur. T. 5 c. 558 E.
L. 1. & leg. §. *pater dotem*, §. 1. *de petit. detail.* explicatio. Tom. 5 col. 398 C.
L. 8. *de alt. tribut.* explicatur. T. 5 c. 435 E.
L. 2. *de reducend.* eft vexata omnibus interpretibus. T. 5 c. 500 C.
L. 8. §. *ult. de precario*, explicatur. T. 5 c. 416 E. & c. 417 A.
L. 4. §. *cum dominus de novod. aliim.* obftare videtur L. 1. §. *fon. fort. fer. fit.* T. 5 c. 41 C. D. & seq.
L. 2. §. *ff. mater*, *ad Senatusconf. Trebell.* dubium author fuftulit. T. 5 c. 161 B.
L. 1. §. 3. §. *in res de pericul. & comm. rei vendi.* propositus casus, quo venditio conditionalis perfecta eft intelligitur, etiamsi conditio impleta non fuerit. T. 5 c. 114 A. B.
L. 4. *de novod. aliim.* obftare videtur L. 17. *in fin. de adimend. legat. & L. quæ res*, §. *ercem, de folut. explicatur.* T. 5 c. 838 D. E.
L. 14. *locat. conduct.* ex tribus quæftionibus, quas tradat, prima ab interpretibus male accepta eft. T. 5 c. 524 B.
L. 11. *de mensumiis teftamenti*, quomodo intelligenda. T. 5 col. 376 D.
L. 37. *in fine, de rei vindic. ut. Labeonem*, *Cod. end.* explicatio. T. 5 c. 274 C.
L. 70. *ff. pro facio*, corrigitur. T. 5 c. 479 A.
L. 76. *de verb. obligat.* verba, & genuinus fenfus qui fit. T. 5 c. 538 E. & c. 539 A.
L. 109. *de reg. jur.* opponitur L. *Cum ad l. Cornelium de fall.* T. 5 c. 93 B. C.
L. 138. *de reg. jur.* quid continent, & quo refpicit. T. 5 c. 584. D. Ibidem C.
L. *de non*, & *negotiis legat.* cum poffeffionis pro legato dilucide explicat. T. 5 c. 749 E.
L. *si ut nuptiæ*, & L. 1. §. *ut poteft. de conftitut. pecun.* & l. 26. §. *fi excisum*, *de conditione indebiti* explicatio. *De cum L. 1. C. de compilatione* pecuniæ collatio. Tom. 5 c. 306 E. & c. 307 A.
L. *pro a fervo*, *de actione de actionib.* explicatio. T. 5 c. 829 B.
L. *pro rem*, *de reb. creditis*, cum actiones aliæ, & interitum eft; dilucide ab auctore explicatur. T. 5 c. 812 C. D.
L. *pro*, §. *fed hæc fuper illis*, *C. de pœnitentiam* 30. *annorum*, verius lenfus. T. 5 c. 417 D.
L. *illud*, *de opinion. legat.* explicatio. T. 5 c. 339 B.
L. *ut C. de ædificiis*, explicatio, & obligatio ex ea dilutior. Tom. 5 c. 991 E.
L. *pro, de ed. minor. ex L. 6. C. ulti. de alim. & cib. legat.* explicatio. T. 5 c. 1075 A. B.
L. *pro. de pœnis*, explicatur. T. 5 c. 389 C.
L. *pro quando fit*. *vel prio.* aperte refellit Bartolum in quæftione, an debitor principalis, priusquam hypothecaria agatur, excuti debeat. T. 5 c. 424 D.
L. *Blarius*, *de rei vindicat.* brevis expofitio. T. 5 c. 370 C.
L. *vetus neile tempus*, *ff. de monetar.* explicatio, & *cum L. Papinianus*, §. *ult. de minor.* collatio. T. 5 c. 375 B.
L. *Iulio de fundo dotali* inaffimato intelligenda eft. Tom. 5 col. 557 B.
L. ult. Cod. *ubi in rem actio*, explicatur ab auctore. Tom. 5 c. 1082 B.
L. *ut fer fac*, infinitus poffeffionum titulus recenfet. Tom. 5 col. 717 A. B.
L. ult. *de pactis* pugnare videtur, fed auctor controverfiam fuftulit. T. 5 c. 75 C.
L. *fi ne certa*, §. *nunc videndum*, *commod. L. regulis de jurisdictione* explicatur, & illuftrat. Tom. 5 c. 451 B.
L. 1. *e res*, *de fideiufforibus*, fententia refertur, & explicatur. T. 5 c. 608 A.
L. *Titiaria* 21. *de verb. oblig.* explicatio. T. 5 c. 598 B.
Legis Æliæ Sentiæ capita plura. T. 6 c. 419 E. & feq. & col. 424 A. & feq. capita hujus legis abrogata quæ. Ibid. c. 422 C.
Legis Aquiliæ actio. Vide, Actio legis Aquiliæ.
Legis Cornelie fictio. Vide, Fictio. In legis Falcidiæ ratione ineunda. T. 6 c. 406 D.
Legis virtus quæ eft. T. 7 c. 7 D. & T. 8 c. 647 A.
Legis affiones quænam dicantur. T. 8 c. 1500 A. quæ fignificent. Ibidem C.
Legis, & rogationis differentia. T. 8 c. 59 D.
Legis actio, & actus legitimus idem. T. 8 c. 798 B.
Legis Aquiliæ actione quis tenetur. T. 8 c. 829 D. c. 828 D.
Legis Julie quæftiones ab Imperatoribus moderata. Tom. 8 col. 899 A.
Legis Julie de vi privata pœna quæ? T. 9 c. 1448 D.
Legis Julia de vi publica pœna quæ eft. T. 9 c. 1449 A.
Legis 2. *ff. de condict. fine causa* fpecies. T. 9 c. 220 D.
Legis Papiæ caducariæ lex cuta quæ fuit. T. 9 c. 872 E.
Legis Aquiliæ actione fe apud Diomem in Vefpafiano. T. 9 c. 1169 C.
Legis commifforiæ pactum. Tom. 9 c. 1240 A.
Legis beneficio renuncire poffum. T. 9 c. 1275 A.
Legis Cornelie teftamentaria pœna quæ? T. 9 c. 1440 C.
Legis Petronie pœna eft infamia, quam accuftator incurrit, cum non perficit accuftationem intra legitimum tempus. T. 9 c. 1476 D.
Legis Cornelie fictio. T. 9 c. 1318 D. & feq.
Legis actiones explentur, & *expediuntur* per nofmetipfos, non per abfos. T. 9 c. 929 B.
Aut legis affio mandatur a Præfide, vel apud a legis. T. 10 c. 93 D.
An legis affionem habeant magistratus municipales. T. 10 c. 93 D.
Jurisdictionem lex dat, non mandat. Ibid. & legis affionem limiter. Ibidem.
Legis actio, quæ magistratui municipali competit, fine mandato competit. Ibidem E.
Legis affio neque datur neque mandatur ullo modo a Præfide. Ibidem D. E.

Legis actionem nemo habet ex mandato magistratus. Tom. 10 c. 94 E.
Legis qualitas per principia effenditur. T. 10 c. 164 C.
Legis non est provocatio. Tom. 10 c. 594 E.
Legis actionem non habebant omnes omnium municipium magistratus. T. 10 c. 872 B.
Legis actio, quæ est apud magistratum municipalem, an sit apud defensorem plebis. Ibidem C.
Legi enuntiæ tot anni diminuuntur, quot quis habet liberos. T. 4 c. 862 D.
Legi Falcidiæ locus est in donatione mortis causa, exemplo legatorum, authoritate D. Severi. T. 3 c. 1144 A.
Legi, quam venditor indixit, an emptor fuerit tenetur. Tom. 5 c. 680 B.
Legem pro edicto fumi. Tom. 1 c. 414 D.
Ad legem Juliam de adulteriis concedit. T. 1 c. 577 A.
Ad legem Juliam maiestatis. T. 1 c. 872 D. E.
Ad legem Juliam de vi publica. T. 1 c. 873 C. de vi privata. Ibidem D.
Legem rei fax dicere cujusnam fit. T. 3 c. 683 D.
Legem confiniis expressos, & literatus facit. T. 3 c. 922 B.
Ad legem Cornelian de sicariis, & veneficiis. T. 1 c. 504 D. & c. 873 E.
Ad legem Pompeiam de parricidiis. T. 1 c. 509.
Ad legem Cornelian testamentariam. T. 1 c. 508 A.
Legem dat contradictus conventio. T. 2 c. 681 A.
Legem abrogat consuetudo. Tom. 4 c. 45 E.
Legem cum dicimus, 12. Tabulam, non leges dicimus. T. 5 c. 51 A.
Legem fere rei dicere quibuſdam potest. T. 5 c. 555 D.
Ad L. 17. de public. auctior difficilem quæstionem difcuſſit. T. 5 col. 54 D. & feq.
Legem 18. de neg. geſt. difficilimam, ab interpretibus magis obſcuratam, quam explicatam, difcuſit auctor, & declarat. T. 5 c. 128 A.
Ad legem 1. de ſepulcr. violat. reſpondetur ex L. 1. ad leg. Jul. peculatus, & L. 1. ad leg. Jul. de vi publ. T. 5 c. 389 A.
Legem dicere an plus ſit, quam jus paciſci. T. 6 c. 528 A.
Legem dorant interpretatione mollior ſolius eſt Principis. Tom. 8 c. 787 D.
Legem Dei confundere, commoveſcere, & offendere eſt facilligium. T. 9 c. 1255 B.
Ad legem Cornel. de plagiariis. T. 9 c. [illegible]
Ad legem Pompeam de vi publica, feu privata. T. 9 col. 1418 D. E. & feq.
Ad legem Juliam maiestatis. T. 9 c. 1595 D. E. & feq.
Ad legem Juliam de adulteriis, & ſtupro. Tom. 9 col. 1597 A. & feq.
Ad legem Juliam de ambitu. T. 9 c. 1451 E. & feq.
Circa legem Papiam Senatuſconſulta fuſta. T. 9 c. 879 B. C. & feq.
Ad legem Cornelian de ſicariis. T. 9 c. 1434 D. E. & feq.
Inter legem 14. de leg. 3. & 2. ad. de caud. deſm. quodnam ſit difficilium. T. 10 c. 13 B.
Legem ipſo caſu faciat Principes ex judicis particulari, quæ reddidit. T. 10 c. 823 B.
Legem an poſſit vincere conſuetudo. T. 10 c. 1266 A.
De lege Cornelia de ſuſtis, & de S. C. Liboniano. T. 1 col. 874 B.
De lege Fabia de plagiariis. T. 1 c. 875 D.
De lege Julia ambitus. Ibidem C.
De lege Pompeia de parricidiis. T. 1 c. 874 A.
De lege commiſſoria. T. col. 771 E.
In lege Falcidia patrimonii quantitas mortis tempore ſpectatur. T. 1 c. 139 A.
In lege Falcidia utrum ea alienum ante deducatur, quam liberis impenſa, & pretia ſervorum manumiſſorum. Ibidem D.
Lege Cornelia teſtamentaria qui tenentur. T. 1 c. 508 A. B.
De lege Julia reptundarum. T. 1 c. 874 C. D.
Lege Julia de annona qui teneantur. T. 1 c. 875 A.
Lege obligari non nonum eum, qui contra, ſed & qui fecundum legis præceptum fecit. T. 3 c. 406 A. B.
De lege Qiicia. Tom. 2 c. 39 C. D.
De lege Julia de ambitu. T. 2 c. 400 C.
Sine lege non licet nobis quid ampliare, vel procedere. Tom. 4 c. 1215 A.
Lege agere, eſt commune rorum, & judicum. T. 4 c. 747 B.
Lege Julia, & Papia ſingulis annis per ſingulos liberos remittuntur. T. 4 c. 860 C.
Lege Julia crimen adulterii capitale non fuit. T. 4 c. 1406 B. poſtea conſtitutionibus noviſſimis Theodoſiani Codicis demum fabium fuit capitale hoc crimen. Ibidem.
Lege Julia de adulteriis caveatur, ne dotale prædium maritus inviti uxore alienet. T. 4 c. 1411 B.
Lege Corneliæ de ſuſtis quomodo quis teneatur. T. 4 c. 15 D.
Lege quæ dantur, ea mandata jurisdictione non continent conſtat. T. 4 c. 1 C.
Lege quæ nominatim dantur, mandari non poſſunt. Tom. 4 c. 8 A.
Lege Voconia maſculorum hereditatis ſuæ ignatiouis non pertinet ad feminas ultra conſanguineitatem. T. 4 c. 792 E. & c. 791 A. item hæc lege Voconia non licet feminam heredem ſcribere, ſed filiam quidem unicam. Ibidem B.
Lege Julia repetundarum quæ res uſucapi prohibentur. T. 5 c. 754 C.
Lege non refragante pignori datur quid ſit. T. 5 c. 421 A.
Lege Voconia mulierem hereditates coerctant ſunt. T. 5 c. 785 A.
In L. 17. de poſt. multa, ac varia, & explicatu difficilia proponuntur, quæ adverſari videntur, & multum molleſtia omnibus interpretibus conſtiterant. T. 5 c. 47 E. & c. 68 A.
Lege Ælia Sentia cautum, ut qui liberendo non eſt, non poſſit in ſuo teſtamento, niſi unum ex ſervis manumittere, ſimul & heredem inſtituere, qui ſpectatur heres ei exſiſtat, & creditoribus reſpondeat. Tom. 6 c. 415 E. & c. 420 A. & feq.
De lege Aquilia. T. 6 c. 443 E & c. 444 A. & feq.
De lege Corneliæ de ſicariis, & qui ea lege teneantur. T. 6 c. 448 E.
Lege Corneliæ poter fingitur vim deceſſiſſe, antequam poſtumus naſceretur. T. 6 c. 418 E.
Lege Julia, & Papia remittitur viduitatis conditio. T. 6 c. 347 B.
De lege Rhodia, & ea, quæ navis levandæ cauſa jactarum rerum fuerit. T. 6 c. 460 A.
Ex lege Scribonia ſervitus non poſſeſſitatur. T. 6 c. 1 A.
Lege eadem quibuſque convenitur, quam ſibi tribui poſſulavit. T. 7 c. 103 D.
Legis omnes, quæ ſunt ex libris definitionum, non ſunt regulæ, ſed nova potius ad regulas, vel ampliationes, vel exceptiones. T. 4 c. 1423 A. explicatio definitionis legis. Ibidem.
Lege Papia quantum ſiſco ex hereditate relinquatur. T. 9 c. 880 B.
Lege promulgata novarum tabularum debitores eſſe debiunt. T. 7 c. 814 C.
Ex lege quæ habemus, non mandamus; quæ jure noſtro habemus, quod ſuum eſt, non ſervitus, ut eſſe mandamus. T. 7 c. 55 E & c. 56 A.
Lege quæ dantur, in alium non transferri. T. 8 c. 792 E.
Lege Aquilia qui contineantur, & qui S. C. Syllaniano. T. 8 c. 641 B.
De lege Fufia Caninia tollenda. T. 9 c. 948 D. E.
Lege agitur in ſervis vindicta emancipatione. T. 9 c. 941 B.
Ex lege Latoria exceptio. Tom. 9 c. 1248 B.
Lege Rhetoria calumniatores punienbantur. T. 9 c. 1478 A.
Lege Lege
Lege ſibire nemo potest alieno nomine. T. 9 c. 939 B.
De lege Julia miſcella tollenda. T. 9 c. 832 B. & feq.
De lege commiſſoria in pignoribus reſcindenda, & de pactis pignorum. T. 9 c. 1139 D. & feq.
A lege Latoria dicta eſt ætas legitima. T. 9 c. 1137 E.
Lege datur & conjugio, & animadverſio publici criminis. Tom. 10 c. 884 C.
Leges caducariæ odioſæ. T. 5 c. 447 D. E.
Leges mauricas a Rhodiis Romani ſumpſerunt. T. 1 c. 385 D.
Leges edictales, generales, ſcriptæ generalia. T. 1 c. 790 A. B.
Leges teſtamentariæ plures. Tom. 1 c. 1039 E.
Leges publicæ, idem, judicia publica. T. 3 c. 234 A.
Leges fugitivæ mutant ſiat in libris a Juſtiniano collectis. T. 3 c. 84 D. E.
Leges variare. T. 1 c. 891 B.
Leges Julia judiciaria ab Auguſto latæ ſunt, quas & edicta Macrobius vocet. Tom. 3 col. 161 A.
Leges cum dicimus, per emiſarium dicimus Tribularum dicimus. T. 1 c. 567 B.
Leges, Plebiſcita, Senatuſconſulta, Edicta, Conſtitutiones aliud non habent, quam commune nomen. T. 1 c. 891 C.
Leges in rabulas eboreas præferipta pro rotiis. Tom. 1 col. 893 A. B.
Leges plures latæ de Conſulari imperio. T. 1 c. 899 A. B.
Leges de ſingulis in ſe præſens tempus ferri poſſint. Tom. 3 col. 419 B.
Leges quænam ad preterita trahantur. T. 2 c. 1060 D.
Contra leges pacta conventa non valent. T. 4 c. 11 E.
Leges mutare non poteſt privati hominis voluntas. T. 4 col. 372 E.
Leges mutare ignorare non licet. T. 4 c. 1417 D.
Leges caducariæ an locum habent in uſufructu legato. T. 4 col. 453 B.
Leges caducariæ non pertinent ad liberatam. T. 4 c. 597 E.
Leges non tantum contractibus frevant, ſed & leges contractuum. T. 4 c. 748 C.
Leges publicorum judiciorum quæ. T. 4 c. 849 B.
Leges Romanæ ſancitant poterna hereditate decidere eos, qui interficiſti necem non vindicant; quod & in Gallia receptum eſt. T. 4 c. 1388 A.
Leges de negotiis nauticis fatis complures, & illæ vetuſtiſſimæ non ſolum, ſed & novæ quidam. T. 5 c. 530 C.
Leges diſcrepare videntur, nec tamen ſunt contrariæ. T. 5 c. 972 A. B.
Leges pretiis punient, quæ per casum, fortunam, genium, aut fatum. Principis fiunt. T. 5 c. 153 B.
Leges nauticæ a civitate Rhodienſi primum reperitæ funt. Tom. 5 c. 530 B. C.
Leges quæ forriores ſint. Tom. 5 c. 973 B.
Leges abrogantur non tantum teſtaſegio legislatorum, ſed etiam tacito omnium conſenſu per deſuetudinem, & conſtitutionem contrariam. T. 6 c. 454 C.
Leges caducariæ ius accrefcendi abrogaverunt, ut ſiſcum vocantur ad portiones vacantes. Tom. 6 c. 188 E.
Leges ſecuti, diſſentiente filio, ſub eius nomine poſſunt fieri non permittunt. T. 6 c. 613 C.
Leges priores plerumque trahuntur ad poſteriores. Tom. 6 col. 591 A.
Leges nomine eorum rerum dent exceptiones, quarum actionis non ſunt. T. 6 col. 541 B.
Leges caducariæ. Vide, Caducæ.
Leges generaliem caſcribi ſolent. T. 6 c. 451 D.
Leges Julia, & Papia, quæ ſunt leges caducariæ, abrogabant ius accrefcendi, ut ſiſcum vocaretur in portiones vacantes. Tom. 6 c. 188 E.
Leges annuæ appellantur edictis Prætorum. T. 6 c. 1 B.
Leges nihil introducunt ſine ratione aliqua. T. 7 c. 149 E.
Qui contra legem mercatur, malæ fide emit. T. 7 c. 374 E.
Leges ſanctæ ſunt, non omnes, ſed factum, non certa naturali ratione. T. 10 c. 490 B.
Leges, quæ ſunt de conditione ingenuorum, exiguam erroram fuſſi. T. 10 c. 470 C.
Leges ſunt ſaivent ſacrum captantibus, ſed damnum vitantibus. T. 10 c. 759 A.
Leges publicæ, & generales quæ nam ſint. T. 10 c. 831 E.
Leges principum an ſint generales. T. 10 c. 832 C.
Leges generales quænam ſint. Ibidem D.
Leges novitiſimæ emendant leges vetuſtiores. Ibidem.
Leges omnes, quæ de corpus juris referuntur, ſere generales ſunt, & paucæ ſpeciales. Ibidem E.
Leges pulſant omnigeni ordinatione ad Senatum. T. 10 c. 833 B.
Contra leges, vel aut in fraudem legum fiunt, ipſo jure nulla ſunt. Ibidem C.
Leges ſpectandæ in lite. T. 9 c. 127 B.
Leges furtive negotiis forinam debent ſtatuere, non præteritis. Ibidem.
Leges, pro quibuſdam ſcripta, contra eos ea valeant. Ibidem.
Leges Julia & Papia cur dicantur

cadocariæ, in rem fisci facte, & per se ofiose. Tom. 10 col. 834 A. B.

Legis dictare, & precibus respondere præcipuum Quæstoris munus fuit. T. 10 c. 845 C.

In leges an preces, qui condemnat reum in certam quantitatem, in ea tuluas aliturum accumulando. T. 10 c. 1129 D.

In leges quibus cubbus pronuntiet judex. Ibidem D. E.

Legum 12. Tabularum appellatio under. T. 1 c. 803 B.

Legum cultus, & armarium est Quæstor politus. T. 3 c. 609 B.

Legum proponendarum formula under de plano recte legi possit. T. 3 c. 18 A. D.

Legum Romanarum non est villis auctoritas, sed eium non vincunt, aut mores. T. 3 c. 1230 B. C.

Legum fictio veritate potentior est. T. 4 c. 785 B.

Legum claves funt titulis, live scripturæ. T. 4 c. 1122 D.

Legum animus, & medulla est ratio, quæ æquum & bonum tuetur. T. 4 c. 875 C.

Legum, & juris scientiam perdiscere debet adeptus. T. 5 c. 34 B.

Legum omnium ratio reddi non potest. T. 6 c. 279 D.

Legum vis in quibus posita. T. 8 c. 808 E.

Legum jussa tacito consensu pouvoit obliterari. T. 9 c. 876 B.

Legum variæ appellationes. T. 10 c. 825 A.

Legibus Rhodiis dicebat Antonius mare regi, quatenus vis nulla legum fuerunt adversatur; idem Calli de Romanorum jure illustuur. T. 1 c. 385 E.

Legibus Principes soluti, attamen legibus vivunt. T. 1 c. 118 B.

Legibus obtemperare convenit eum, qui leges fecit. T. 1 c. 448 E.

De legibus annotatio. Tom. 3 c. 906 A. B.

Legibus mitior sententia, aut dutior videtur esse corrupta. T. 4 c. 849 D.

Legibus dantur exceptiones, seu paragraphæ earum retum, quarum nulla predicta sunt actiones. T. 4 c. 940 B.

Legibus pactis prætabilitus funt, licet hisce non observantur, fed edictis Prætorum tantum. T. 4 c. 248 B. quibuden pacta legibus observantur. Ibidem.

A legibus, fere canonibus appellatio fruftra interponitur. Tom. 6 c. 942 B.

Legibus, aut Senatusconsultis comprehendi non possunt omnes articuli, omnes casus, & omnes causæ, live species figillatim. T. 6 c. 900 E.

Legibus improbatæ conventiones, aut stipulationes inutiles funt. T. 6 c. 491 A. B.

Legibus comprehendi, & definiri omnia non possit, fed generatim tantum. T. 6 c. 451 C. D.

Legibus fuis an tenetur Princeps. T. 7 c. 31 E.

Legibus suis Populus tenetur. Ibidem. tenetur ex legibus Principis, perinde ac fuis. Ibidem.

Legibus solutus est Princeps. T. 7 c. 1139 C.

Legibus an solutus sit Princeps. T. 7 c. 31 E.

Legibus obtemperantes, quandoque legibus obliciantur, & quomodo. T. 8 c. 386 B.

Ex legibus actiones quæ funt. T. 9 c. 327 C.

Legibus datur facultas testandi de pecunia fua. T. 10 c. 803 A.

Iterur. T. 8 c. 214 B.

Levissimæ conditiones. Vide, Conditiones.

Libellaria. T. 1 c. 1201 A. B.

Libellaria aliud est, aliud precaria, aliud usufructus, aliud emphyteusis, & aliud feudum. Tom. 2 c. 1208 B.

Libellaria in perpetuum fit tempus. T. 2 c. 1210 B.

In libellariis succedere filias. T. 2 c. 1260 E.

Libellarium jus quod est. Tom. 7 c. 383 A.

Libellarius contractus quis. Tom. 3 col. 1200 E. & Tom. 9 col. 418 C.

Libellarius contractus in quo differt a jure emphyteutico. T. 9 c. 417 D. & seq.

Libellarius contractus recte vocatur emphyteuticus, fed novus. T. 10 c. 744 B.

Libelli repudii formula. T. 2 c. 1072 C. D. & quibus ex causis viro in uxorem permittitur, iidem in virum uxori. Ib. c. 1073 B. & seq.

Libelli dimissorii, libelli appellatorii. T. 1 c. 881 C.

Libelli famosi. Tom. 1 col. 867 C. D.

Libelli datione, & rescriptione, perinde atque litis contestatione actionem tempore peritum in rem redigunur. T. 2 c. 55 C.

Libelli qui fint. T. 2 c. 102 D.

Libelli inscriptione eius postulatur. T. 4 c. 819 C.

Libelli refutatorii. Vide, Refutatorii libelli.

Libelli dimissorii dicuntur Apostoli. T. 9 c. 1105 C. & c. 1108 D.

Libelli litigatores fubscriptio non est fententia. T. 9 c. 1099 D.

Libelli oblati præfecto prætorio, & illis magistratibus, au eandem vim habent, quam ii, qui fint oblati Principi. Tom. 10 c. 838 D. E.

De libellis famosis. Tom. 9 c. 1464 C.

Libellis famosis fit injuria. Ibidem.

De libellis appellatoriis plura. T. 10 c. 794 D. E.

Libellorum famosorum auctores ut coercendi. T. 1 c. 475 B.

Libellorum nomen latius patet quam pecuam. T. 2 c. 102 D. & T. 10 c. 883 A.

Libellorum famosorum scriptores an inestabiles. Tom. 8 col. 1091 A.

Per libellum res non potest expedirl, ubi decreto opus eft. Tom. 2 c. 1099 E. per libellum fit fententia, & litigatur. Ibidem D.

Libellus dedicatorius *requesfe civile, & propositum d'erreur*. Tom. 1 c. 137 E.

Libellus conventionis. T. 2 c. 1103 C.

Libellus respondionis. T. 2 c. 1100 D.

Libellus unus in causa communi sufficit. T. 10 c. 917 A.

Libellus petitionis eft fine rescripto. T. 2 c. 55 C.

Libellus aliud est, aliud epistola. T. 9 c. 1099 D.

Libellus eft oratio Principis recitata in Sfæna per Quæstorem. T. 9 c. 151 E.

Libellus propofiti erroris, & ejus origo in foro civili quæ. Tom. 9 c. 1097 B.

Libellus civilis, vulgo *requesfe civile*. T. 9 c. 1097 B. etus origo in foro civili quæ. Ibidem.

Libellus conventionis etiamsi fit incertus, fententia tamen debet esse certa. T. 9 c. 1097 E.

Libellus accusationis, libellus accusationis, libellus delationis. T. 9 c. 1418 D.

Libellus precum, Principi datus, pro litis contestatione habetur, fi modo id eum rescripserit Principeps. T. 10 c. 838 D.

Libellus quæritur, & procurationis ex, & quinde dicur. Tom. 10 c. 838 E.

Liber homo, qui forum fecit, ei addictus, cui fartum factum eft. T. 3 c. 243 B.

Liber homo pejorare datum, & meliorem facere potest. T. 1 c. 396 B.

Liber homo fui juris eft, non tamen in bonis fuis, vel dominus membrorum fuorum. T. 1 c. 1354 D.

Liber statim fit infans expositus a domino, & servus in adversa valetudine domo eiectus. Tom. 2 c. 1161 E. & c. 1163 A.

Liber fua fponte reipublicæ arbum gerere potest, non invitus, quia servile officium id eft. Tom. 2 c. 823 B.

Liber invitus arbum gerere ne cogatur. T. 2 c. 822 E.

Liber post annos effe suffus, postbirnium liber fiat. T. 1 c. 541 A.

Liber homo dicitur is, qui non eft obnoxius. T. 5 c. 372 D.

Liber homo præfens in crimine capitali per alium defendi non potest, servus vero præfens potest. T. 4 col. 1481 C. ex edicto Domitiani ferix, & hilaritates, & abolitiones non pertinet ad liberros. Ibid. E. fed tantum ad liberos homines. Ibidem c. 1482 A. lex Julia indifferenter utitur adulteri, & stupri nominibus, & quando. Ibidem c. 1484 D.

Liber fingularis Papiniani de adulteriis fuit tantum de exercitione publici judicii. Tom. 4 c. 1421 C. clafici, affidiique reftes, qui dicuntur. Ibidem c. 1423 B.

Liber homo alieni instituere emit. T. 4 c. 602 C.

Liber qui ex testamento fieri dicatur in jure. Tom. 4 col. 1208 D.

Liber homo alieni instituitur filipatur. T. 4 c. 917 E.

Liber homo in possit in cuinfquam patrimonio, & pecunia esse. T. 5 c. 377 A.

Liber homo, qui diffimulato fitu fuo, dolo malo se venire passus, poftea in libertatem proclamavit, & fe ab emptore emit, cui pretium afficiatur. Tom. 5 c. 682. E. & c. 683 A.

Liber homo in jure quinam dicatur. T. 5 c. 166 C.

Liber homo an fcienter fraftra ematur. T. 5 c. 506 E.

Liber homo ob res alienum pignori dari non potest. Tom. 6 c. 1092 A. B. nisi ob redemptionis pretium. Ibidem B.

Liber cortifq; jdenam fibem facit. T. 6 c. 917 D.

An liber fit servus pro derelicto habitus. T. 6 c. 146 E.

Liber homo, qui bona fide serviebat, fi pecunam certam dederit pro capite, ut manumittetur, quamvis magumifus fortat cogoita, & probata judici conditione pecuniam quod ex rem datam, re non fequuta an condicere possit. Tom. 6 col. 59 E.

Liber homo, qui bona fide serviit, ex diabus untium causis adquirit. Tom. 6 c. 477 E. & col. 478 A.

Liber homo, bona fide possessus, duplicis juris peculium habet. T. 6 c. 16 B.

Ut liber fit partim, & partim fervus natura non patitur. Tom. 6 c. 420 D.

Liber homo a scienre emi potest. T. 7 c. 692 A.

Liber homo natura non potest venidi. T. 7 c. 601 C.

Liber homo exemptus eft a commercio hominum. Ibidem.

Liber homo an alteri servere, fi pulori, pacifci potit. T. 7 c. 447 E. & c. 444 A.

Liber quod non potest fibi adquirere, nec servus domino adquirere. T. 7 c. 985 B.

Liber an fieri possit ante adiitam hereditatem. Tom. 7 c. 1235 B. an legati dies utiliter apud eum cedere possit. Ibidem.

Liber homo pro servo venisit fciens. T. 8 c. 545 C.

Liber fextus decretalium. Vide, Sextus.

Liber novus codicis a Justiniano vocatur terribilis, & cur. Tom. 9 c. 1367 E.

Liber non potest videri jure Quiritium, qui non eft civis. Tom. 9 c. 537 D.

Liber homo non potest effe in dominio alterius. Tom. 9 col. 1137 B.

Liber homo, & mulier libera in quo differunt. T. 9 c. 904 C.

Liber homo dedit tibi pecuniam ea lege, ut filias tuas manumitteres, quas habes in potestate; non manumittis, competit condictio ob eam rem dari, vel præstipitis verbis. T. 9 c. 1234 B.

Liber homo bona fide possessus, si ex re possessoris, vel ex fuis operis rem fuam ftipulatus fit, ftipulatis valet, & possessori obligatio adquiritur. Tom. 10 c. 356 C. D.

Libera fi conceperit, & incilla fatis pepererit, liberum parit. T. 1 c. 492 E.

Libera, idest, ingenua. Tom. 1 c. 28 A.

Libera res liberum prædium dicitur, non tantum quæ fervitutem non debet, fed etiam quæ non eft pignoris. Tom. 4 c. 178 E. Libera pecunia utrum ministerium nobis tantummodo in adquisitionem præstet. T. 5 c. 408 B. C. an nobis adfitionem adquirat. Ibidem c. 116 C.

Liberale judicium an differatur, donec affum fit de hereditate. T. 7 c. 218 D.

De liberali causa. T. 1 c. 467 A. & T. 6 c. 390 A. & T. 9 c. 978 D. E. & seq.

In liberali causa vindicie dantur fecundum libertatem. Tom. 3 c. 524 D.

Liberali judicio an præjudicium fieri potest. T. 5 c. 686 D.

De liberali causa comprensiones fieri non potest. Tom. 8 col. 754 A.

De liberali causa cognitio. Tom. 9 c. 1169 C.

Liberalis judicia, fi non contestetur actio intentata, non differuntur. T. 7 c. 318 B.

Liberalis lit ordinata, & corpta dicitur. T. 3 c. 524 E.

Liberalis nemo exiftit in necessitatibus. T. 4 c. 530 C.

Liberale, benignusque officium gratuitum, caritatem, & amicitiam gratuitam, non fructum fequitur. T. 5 c. 490 B.

Liberalis amare exigendus non eft. T. 10 c. 1130 C.

Liberalitas eft perpetua benignitatis conflantia. T. 1 c. 723 B.

Liberalitas genus eft, quo continet fub fe legatum. T. 4 c. 520 C.

Liberalitas non eft largitio, quæ fit de alieno. T. 4 c. 521 B.

Liberalitas non eft necessaria electio. T. 4 c. 530 C.

Liberalitas non eft, nec beneficium, quod necessitate fit. Ibidem B.

Liberalitas, vel affectio propriorum unum, quam in alterum, nemini vitio verti debet. Tom. 6 c. 347 B.

Liberalitas non eft virtium, aut culpa. Ibidem.

Liberalitas, quæ donatio dicitur. T. 6 c. 116 E.

Liberalitas, quæ fit a conjugibus filios hebentibus, dum itrarum nubunt. T. 9 c. 460 B. & seq.

Ex liberalitate fua quis damnum fere non debet. Tom. 1 c. 488 B.

Liberalitates principales. Tom. 7 c. 1238 E.

Liberalitates Principis infinuatione non indigent. T. 9 c. 534 B.

Si liberalitas imperatis facrae fine heredes decerfit. T. 1 c. 669 B.

In liberalitatis genere eft legatum. T. 2 c. 530 C.

Liberalitatis modus ex adolefcentis moris in adolefcentia, non in totoris voluntate positus fit. T. 5 c. 581 B.

Per liberam personam quo cafu adquiratur affio. T. 10 c. 973 E.

Per liberam personam adquiritur affio ex mutuo, & promutuo. T. 10 c. 639 A.

Liberamye per pactum jure prætoris profit. T. 5 c. 508 B. C. an nobis affionem adquirat. Ibidem c. 116 C.

Liberale judicium an differatur, donec affum fit de hereditate. T. 7 c. 218 D.

De liberali causa. T. 1 c. 467 A. & T. 6 c. 390 A. & T. 9 c. 978 D. E. & seq.

In liberali causa vindicie dantur fecundum libertatem. Tom. 3 c. 524 D.

Liberali judicio an præjudicium fieri potest. T. 5 c. 686 D.

De liberali causa comprensiones fieri non potest. Tom. 8 col. 754 A.

De liberali causa cognitio. Tom. 9 c. 1169 C.

Liberalis judicia, fi non contestetur actio intentata, non differuntur. T. 7 c. 318 B.

Liberalis lit ordinata, & corpta dicitur. T. 3 c. 524 E.

Liberalis nemo exiftit in necessitatibus. T. 4 c. 530 C.

Liberale, benignusque officium gratuitum, caritatem, & amicitiam gratuitam, non fructum fequitur. T. 5 c. 490 B.

Liberalis amare exigendus non eft. T. 10 c. 1130 C.

Liberalitas eft perpetua benignitatis conflantia. T. 1 c. 723 B.

Liberalitas genus eft, quo continet fub fe legatum. T. 4 c. 520 C.

Liberalitas non eft largitio, quæ fit de alieno. T. 4 c. 521 B.

Liberalitas non eft necessaria electio. T. 4 c. 530 C.

Liberalitas non eft, nec beneficium, quod necessitate fit. Ibidem B.

Liberalitas, vel affectio propriorum unum, quam in alterum, nemini vitio verti debet. Tom. 6 c. 347 B.

Liberalitas non eft virtium, aut culpa. Ibidem.

Liberalitas, quæ donatio dicitur. T. 6 c. 116 E.

Liberalitas, quæ fit a conjugibus filios hebentibus, dum itrarum nubunt. T. 9 c. 460 B. & seq.

Ex liberalitate fua quis damnum fere non debet. Tom. 1 c. 488 B.

Liberalitates principales. Tom. 7 c. 1238 E.

Liberalitates Principis infinuatione non indigent. T. 9 c. 534 B.

Si liberalitas imperatis facrae fine heredes decerfit. T. 1 c. 669 B.

In liberalitatis genere eft legatum. T. 2 c. 530 C.

Liberalitatis modus ex adolefcentis moris in adolefcentia, non in totoris voluntate positus fit. T. 5 c. 581 B.

Per liberam personam quo cafu adquiratur affio. T. 10 c. 973 E.

Per liberam personam adquiritur affio ex mutuo, & promutuo. T. 10 c. 639 A.

Liberamye per pactum jure prætoris profit. T. 5 c. 508 B.

Liberamyue folutione jure civili, ibidem.

Libereli verbum non semper jus fignificat. Tom. 10 c. 553 C. & c. 559 D.

Ad liberandum fumus proniores. T. 10 c. 563 A.

Liberare feipfum nemo potest, fine confenfu creditoris. Tom. 9 c. 40 B.

Liberari ipfo jure, vel exceptione quid fit, & explicatur multis legibus, & exemplis. Tom. 5 c. 409 D.

Liberatio ex refolutione contingit. T. 1 c. 686 B.

Liberatio cui contigit ex folutione, is non habet conditionem indebiti. T. 4 c. 128 A.

Liberatio cui fit ex incorporalis, & incerta. T. 5 c. 457 A.

Liberatio ri non eft liberatio perfonæ. T. 6 c. 76 A.

Liberatio nulla ei contingit, ubi indebiti folutio repetitio eft, five condictio. T. 6 c. 372 C.

Liberatio. Vide, Solutio.

Liberatio non potest reliqui ad tempus, nisi legetur ad tempus, legatum non liberatur. Tom 7 c. 1155 B.

Liberatio in quibus casibus non contingat. T. 8 c. 1061 A.
Liberatio an possit legari debitori. T. 8 c. 901 A.
Liberatio ex solutione sequitur. T. 9 c. 1385 C.
Liberatio est juris, solutio est facti. Ibidem D.
Liberatio, & solutio in quo differant. Ibidem.
Liberationes legata, utrum augentur bona debitoris. Tom. 5 c. 1130 C.
De liberatione legata. Tom. 7 c. 563 C.
Liberationem parit res reddita, res data parit obligationem. Tom. 4 c. 096 C.
Liberationes incerti coniciuntur. T. 7 c. 741 B.
De liberationibus, & solutionibus. T. 9 c. 1384. D. E. fin.
Liberationis verbum ad obligationem refertur. T. 2 c. 824 A.
Liberationis legatæ effectus. Tom. 1 c. 809 E.
Liberationis argumentum est chirographi redditio. Tom. 6 c. 226 C.
Liberationum duo sunt genera. T. 4 c. 128 C.
Quicumque liberatur, recte solvit. T. 4 c. 118 A.
Liberatur, qui recte solvit. Tom. 6 c. 353 A.
Liberatus accepto, ut debitoris nomen delegaret, si fidem contractus non impleat, quomodo teneatur. T. 7 c. 847 B. C.
Liberatus quis sit, cum quæritur, jurisconsultos debere faciliores esse ad liberationem. Tom. 8 col. 381 D.
Liberi funt vel ingenui, aut libertini. T. 1 c. 14 A.
Liberi olim fadquirebant patri sine ulla distinctione. T. 1 c. 91 B.
Liberi quomodo fint in potestate patrentum. T. 1 c. 92 B. C.
Liberi an ajant de inofficioso testamento. T. 1 c. 118 C.
Liberi ad bona matrum intestatarum administrarium Senatusconsulto Orphitiano. T. 1 c. 167 C.
Liberi vulgo quæsiti ac ad matris hereditatem ex Senatusconsulto Orphitiano admitti debeant. T. 1 c. 168 B.
Liberi homines nullo tempore adquirunturur. T. 1 c. 2 a B.
Liberi naturales a spuriis differunt. T. 2 c. 242 A. B.
Liberi naturales qui. Tom. 2 c. 341 E.
Liberi ad obsequia patrem meritis provocandi, non paßionibus adstringendi. T. 1 c. 450 A.
Liberi in conditione positi, videntur esse in dispositione, ex opinione Doctorum. T. 1 col. 680 C. & c. 684 A.
Liberi, & postumi heredes instituantur, vel exheredentur. Tom. 6 c. 1053 B.
Liberi ut instituendi, vel exheredandi. T. 1 c. 1053 B.
Liberi omnes appellatione filiorum intelligiuntur. T. 1 c. 1020 C.
Liberi, qui fine manumissione funt. T. 1 c. 839 E.
Liberi non funt, qui contra humani generis formam procreantur. T. 1 c. 458 A.
Liberi aut in potestate, aut emancipati funt. T. 3 c. 60 B.
Liberi, qui non funt fui, nec funt agnati. T. 3 c. 63 B.
Liberi ex concubinatu nati ut fui, & legitimi funt. Tom. 2 c. 1051 B.
Liberi a parentibus Jugeri debent. T. 4 c. 30 B. C.
Liberi hominis nulla est æstimatio. T. 4 c. 756 B.
Liberi in bello amissi quando pro superstitibus habentur. Tom. 4 c. 865 B.
Liberi naturales fideicommissarium quando excludunt. T. 4 c. 1214 A.
Liberi legendi funt fecundum piera testamenti. T. 4 c. 1 C.
Liberi defuncti excludunt parentes, & cur. T. 4 c. 782 B.
Liberi, & parentes petunt possessionem bonorum intra annum, agnati intra centum dies. T. 4 c. 346 B. C.
Liberi illegitimi temere non funt faciendi legitimi. Tom. 4 c. 1501 E.
Liberi, qui parentibus heredes non extiterunt, cur illos lugent. T. 4 c. 30 A.
Tempus ludus quod. Ibidem B.
Liberi heredes fcripti an dimidiam bonis partem retinere possint, quæritur. T. 4 c. 840 A.
Liberi libertorum an ad fideicommissum vocentur. T. 4 col. 1170 B.
Liberi non debent esse deteriores conditionis, quam liberorum liberi. T. 4 c. 1215 A.
Liberi commentitii funt adoptivi. T. 4 c. 1087 A.
Liberi in conditione positi, non funt in dispositione. T. 4 c. 1071 B.
Liberi funt nexui inter virum, & uxorem. T. 4 c. 1436 C.
Liberi. Vide, Filius.
Liberi hominis casum futurum ad servitutem exspectare nefas est. T. 5 c. 507 A.
Liberi funt omeri matrimonii, quæ fuerint pater, non mater. Tom. 5 c. 883 C.
Liberi, & nepotes ex altero filio, quibus portionibus veniant ad hereditatem five ad bonorum possessionem. T. 5 c. 606 A.
Liberi an prohibere possint, ne dos profectitia redeat ad patrem. T. 5 c. 553 B. C.
Liberi arrogati familiam mutant, & in arrogatoris potestatem transfunt. T. 5 c. 19 A.
Liberi homines res postulati in quo differant a servis res postulatis. T. 5 c. 1126 C. & feq.
Liberi ex adulterio procreati a parentibus alendi. Tom. 6 col. 1104 E.
Liberi procreati ex clandestino, & illicito matrimonio funt illegitimi, nec excludunt proprer ignorantiam parentum. T. 6 c. 1088 E. fcrus, fi clandestinum matrimonium non fuerit. Ibid. c. 1089 A.
Liberi an matris conditionem sequuntur. T. 6 c. 1132 C.
Liberi ex adulterio fuscepti non funt legitimi per subsequens matrimonium. T. 6 c. 1132 C.
Liberi ex solemni matrimonio fuscepti legitimi funt, licet pofte per caussas cognationis, vel alium ob causam dissolutum fit matrimonium. Ibidem D.
Liberi hominis nulli possessio civilis est. T. 6 c. 310 D.
Liberi fuscepti ex concubinatu an legitimentur per subsequens matrimonium. T. 6 c. 544 C.
Liberi, filiatio exhereditari patris militis testamento, an repellantur a paternis bonis. Tom. 6 col. 565 E.
Liberi, quibus fubstituitur, an fint in potestate tempore mortis, & fit testatum ut. T. 6 c. 903 D.
Liberi, qui funt in conditione, non funt in dispositione. T. 7 c. 1080 D. E.
Liberi rogati hereditatis superstem fraudibus fuis restituere. Tom. 7 c. 150 C.
Liberi, rogati restituere, an caveri debeant de fideicommisso. Ib. D.
Liberi fi hereditatem rogati funt restituere, & Falcidia non sufficiat Quarta, vel dominium faciant alis parentibus. T. 8 c. 46 D.
Liberi qui vetantur ex parte unde legitimi. T. 8 c. 131 E.
Liberi, fub conditione inftituti, an ex defectu admittantur ad successionem. T. 8 c. 34 E.
Liberi adoptivi, in adoptionem rogati, an, vel habeant bonorum possessionem contra tabulas. Tom. 8 c. 44 B.
Liberi adoptivi præterieri so petere possint bonorum possessionem contra tabulas. Ibidem A. B.
Liberi adoptati, refcifia adoptione per emancipationem, in admittantur ad bonorum possessionem contra tabulas patris naturalis. T. 8 c. 121 A.
Liberi an admittantur ad bonorum possessionem contra tabulas feminarum. T. 8 c. 56 A.
Liberi an confortari ea, quæ parentes dedere adjiciendæ dignitatis gratia. T. 8 c. 91 B.
Liberi an invicem conferant donationes fimplicem. T. 8 c. 175 C. D.
Liberi non cafu possunt agere affinem famosa in parentes. T. 8 c. 162 C.
Liberi an præterieri dicantur, fi eis legata, vel fideicommissa relicta fint. T. 8 c. 24 B.
Liberi an fint nominatim exheredandi. T. 8 c. 74 C. D. an poßint filentio exheredari. Ibidem C.
Liberi certo, & pure iure fint exheredandi. T. 8 c. 42 A.
Liberi emancipati an emancipatis conferant bona profectitia. Tom. 8 c. 90 B.
Liberi emancipati ingrati an redigantur in potestatem patris. T. 8 c. 151 A.
Liberi emancipati quæ bona confertur petitor bonorum possessione. T. 8 c. 100 D.
Liberi exheredati an per præteritos administratur ad bonorum possessionem contra tabulas. T. 8 c. 33 B.
Liberi in adoptionem dati quomodo conferant. T. 8 c. 89 B.
Liberi, in adoptionem dati, an admittantur contra tabulas patris naturalis. Ibidem.
Liberi in adoptionem dati retinent originem naturalem, quantum ad honores, & munera. Tom. 8 c. 30 A.
Liberi liberi an exheredati patrono ab hereditate liberti. Tom. 8 c. 156 C.
Liberi liberti an patronum excludant a bonorum possessione contra tabulas. T. 8 c. 157 E.
Liberi milites an obfequia debeant parentibus utrinque fexus. T. 8 c. 72 A.
Liberi naturales an petere possint bonorum possessionem contra tabulas. T. 8 c. 47 D.
Liberi naturales emancipati fui effe desinunt, fed non liberi. Tom. 8 col. 24 E. an ea detur bonorum possessio contra tabulas. Ibidem c. 25 A.
Liberi præterieri quando dicantur. T. 8 c. 24 B.
Liberi præterieri, qui exclusi funt, an possint restitui in integrum. T. 8 c. 138 B. fi non fint restituti, an fcripti rem obtineant. Ibidem.
Liberi quæ bona conferant. Tom. 8 c. 90 B.
Liberi non inftituti heredes jure non possunt contra tabulas. Tom. 8 c. 32 A.
Liberi, qui non possunt habere contra tabulas, an partem faciant. T. 8 c. 46 D.
Liberi, quibus bonorum possessio non competit, & quibus competit. T. 8 c. 190 D.
Liberi defuncti parentibus defuncti omnimodo, & omni iure præteruntur. T. 8 c. 180 B.
Liberi, qui nunquam fuerunt in familia, præterriti habent bonorum possessionem contra tabulas, & ab intestato unde liberi. T. 8 c. 175 E.
Liberi, qui non funt in nostra potestate, non possunt vocare parentes in ius. Tom. 9 c. 22 D.
Liberi quos modo cuius non potest parentum. T. 8 c. 136 E.
Liberi emancipati non funt legitimi successores. T. 9 c. 65 A.
Liberi, & postumi in quo differant. T. 9 c. 764 D. & feq.
Liberi emancipati invicem non conferunt, quæ ab eis variant ab ea, an intestati patris. Tom. 9 c. 689 B.
Liberi coloni alii funt, alii servi coloni. T. 9 c. 974 C.
Liberi fequuntur matres. Tom. 9 c. 532 B.
Liberi non debent alienari a patrimonio quovis modo. T. 9 c. 871 A.
Liberi præterriti qui dicantur. T. 9 c. 761 C.
Liberi quod quem morari, vel educari debeant, divortio facto. T. 9 c. 550 D. E.
Liberi dicuntur filii, etiamsi non fint uno amplius. Tom. 9 col. 868 D.
Liberi naturales qui dicuntur. T. 9 c. 552 B.
Liberi pro omnibus defendentibus. T. 9 c. 661 E.
Liberi. Vide, Filii.
Liberi hominis repugnio contrahitur, fi ab ignorante ematur. Tom. 10 c. 1002 E.
Qui liberi non funt, cuius non funt. T. 10 c. 1123 B.
Liberi libertorum an fibi invicem succedant, patrono excluso. T. 10 c. 36 B.
Liberi fi liberis item fuis, mortuo parente, fint tutores legitimi agnationis jure. Tom. 10 col. 797 E.
Liberi exheredati an conjungantur in bonorum possessione petenda. T. 10 c. 773 A.
Liberi vulgo quæsiti aviti matrem an succedant. Tom. 10 c. 780 A.
Liberi facile restituuntur adversus matres, si fecundis nuptiis contraxerint. T. 10 c. 700 A.
Liberi Senatorum funt clarissimi. T. 10 c. 929 A.
De liberis, & postumis heredibus instituendis, vel exheredandis. T. 1 c. 797 D. & c. 1053 A. B. & feq.
Liberis, qui in potestate nostra funt, fi fiat iniuria, nostra interest vindicare. T. 1 c. 471 B.
De liberis agnoscendis. T. 1 c. 402 D. E.
De liberis naturalibus consultatio. T. 1 c. 700 E.
Liberis clignitas integra manet, etiamsi pater, a quo eam dignitatem habent, ea dignitate excidit. T. 1 c. 973 A.
Liberis donatorum an fervetur ius patronatus quod habuit, qui donantus est capitali judicio. Tom. 4 c. 37 D.
In liberis hominibus nonne interpretationes mollienda funt, in servis

servis exsperandæ. T. 4. c. 1407 B. C.
Liberis extraneis, idest, emancipatis cur æbio utilis ex fideiussione, quam parentes pro illis fecerunt, detur. T. 5. c. 37 D. E.
Liberis in quem casum, & quomodo fubftituere poffimus. Tom. 7 c. 906 C.
Liberis emancipatis præteritis dari bonorum poffeffionem contra tabulas. T. 9 c. 911 D.
Liberis in adoptionem datis, & præteritis an detur bonorum poffeffio contra tabulas. Tom. 8 c. 78 D.
Liberis in pretenda Carboniana bonorum poffeffione quod tempus detur. T. 8 c. 130 B.
Liberis naturalibus emancipatis an detur bonorum poffeffio contra tabulas. T. 8 c. 24 E.
Liberis naturalibus an poffeffio bonorum contra tabulas teftamentaldetur. T. 8. c. 19 D.
Liberis præteritis an detur quærela contra teftamentum militis. T. 8 c. 148 E.
Liberis omnibus an detur unde liberi. T. 8 c. 179 E.
Liberis omnibus in infinitum fuo ordine dari bonorum poffeffionem contra tabulas. Tom. 8 col. 24 B.
Liberis præteritis quomodo fubnaiuator. T. 8 c. 132 D.
Liberis quæ adoptio nocear in pretenda bonorum poffeffione contra tabulas. T. 8 c. 31 D.
Liberis, qui petierunt bonorum poffeffionem contra tabulas, an conferventur legates. T. 8 col. 64 C. an aufeantur fideicommifla. Ibidem.
Liberis quibus liber an detur unde liberi. T. 8 c. 175 E.
Liberis quod tempus præftitutum fit pretendæ bonorum poffeffionis. T. 8 c. 13 A.
Liberis præteritis an detur bonorum poffeffio contra tabulas. Tom. 8 c. 24 A. B. c. 32 E.
Liberis fcriptis hereditbus an detur bonorum poffeffio contra tabulas. T. 8 c. 32 E.
Liberis fcriptis an detur poffeffio bonorum contra tabulas per prætertios. T. 8 c. 32 A.
Liberis fcriptis fub conditione an detur bonorum poffeffio contra tabulas. Ibidem D.
Liberis fuis non tantum dari ab intefato unde liberi, fed & unde legitimi. Tom. 8 c. 132 D. E. an omifla una fuccedant ex altera. Ibidem E.
Liberis ad pretendam bonorum poffeffionem edictalem quod tempus detur. T. 8 c. 130 B.
Liberis adoptivis emancipatis an detur bonorum poffeffio contra tabulas. T. 8 c. 24 E.
Liberis an detur bonorum poffeffio contra tabulas, fi nullus heres exiftat. Tom. 8 c. 9 C.
Liberis an magis hereditas debeatur, quam parentibus. Tom. 8 col. 180 B. C.
Liberis in adoptionem datis an detur bonorum poffeffio contra tabulas. T. 8 c. 30 C.
Liberis fuis præteritis tam adoptivis, quam naturalibus bonorum poffeffio contra tabulas datur. Ibidem.
Liberis defunctis datur bonorum poffeffio ex prima parte edicti de fucceffionibus ab intefato. Tom. 8 c. 180 B.
De liberis alendis. T. 9 c. 550 D. E.
De liberis libertorum. T. 9 c. 645 E. & feq.
De liberis præteritis, vel exheredatis. Tom. 9 c. 760 E. & c. 761 A. & feq.
De liberis ingratis. Tom. 9 c. 1317 C. D.
De liberis legitimis ab intefato venientibus. Tom. 9 col. 900 B. & feq.
De liberis hominibus, qui quæftio fubjici poffunt, vel non. T. 9 c. 1469 E. & c. 1470 A. & feq.
De liberis naturalibus, & matribus eorum, & ex quibus caufis nafci efficiantur. Tom. 9 col. 552 B. & feq.
De liberis deducendis. Vide, Interdictum.
De liberis exhibendis. Vide, Interdictum.
Liberis natura non tavavit certam patrem. T. 10 c. 492 B.
Ex liberis duabus emancipatis, uno præterito, altero exheredato quid fiet. T. 10 c. 771 E.
Liberis potius debetur parentum hereditas, quam libertorum parentibus. T. 10 c. 774 C.
Liberis, & parentibus, nec non & cæteris omnibus quodnam tempus detur ad petendam bonorum poffeffionem. T. 10 c. 784 B.
Intercidium de liberis exhibendis eft præparatorium interdicti de liberis ducendis. T. 10 c. 947 B.
De libero homine exhibendo interdictum exhibitorium. T. 1. c. 855 E.
Libero homini, civique Romano fibera eft teftamenti faftio. Tom. 4 c. 1166 E.
Libero homini an poffit legari via ad fundum alienum. T. 4 c. 412 B. teftamenti faftio feparanda eft a rebus fingulis. Ibidem.
Libero homini non temere vincula injiciuntur. Vide, Vincula.
De libero homine vendito. Tom. 6 c. 192 C. D.
De libero homine exhibendo interdictum. T. 7 c. 128 B.
De libero homine exhibendo. Vide, Interdictum.
Liberorum numeros exaufti. Tom. 1 c. 51 E.
Liberorum nomine qui fignificentur. T. 1 c. 798 A.
Liberorum nomen eft naturale, fuorum civile. T. 1 c. 816 E.
Liberorum numerus ab omribus non excufat. T. 1 c. 753 D.
Liberorum alii patres familiæ, alii filii familiæ. T. 1 c. 936 B. C.
Liberorum nomen nepotes comprehendere. T. 1 c. 700 A.
Liberorum tui quando habet mater. T. 1 c. 437 C.
Liberorum inftituendorum, vel exheredandorum ratio differuntia inter filium, & filiam, cæterofque liberos. T. 1 c. 1053 B.
De liberorum fuitate novella conftitutio. T. 1 c. 1115 B.
Liberorum loco qui perfonæ habentur in jure. Tom. 3 col. 230 D.
Liberorum appellatione an naturales contineantur. Tom. 4 c. 1157 A. & eft quæftio voluntatis, feu facti, non juris, quæ in arbitrium judicis eft, non juriftonfulti; in difquifitione Rhetoris, non Jurifconfulti. Ibidem.
Liberorum numerus an excufet a muneribus civilibus. Tom. 4 c. 865 D.
Liberorum numerus utrum excufet a Sacerdotio provinciæ. Tom. 4 c. 864 A. B.
Liberorum trium, aut quatuor quodnam fit jus, & quandonam excufet a tutela. Tom. 5 col. 1044 D.
Liberorum corporum, aut anuulorum libertorum hominum an fit affimatio. T. 5 c. 536 C.
Liberorum datus confervatur, etiamfi matrimonium incefhui contraxerit, quod tamen ab initio contraxerit. Tom. 6 c. 1089 A.
Liberorum alii legitimi nafcantur, alii legitimi funt, & quomodo. T. 6 c. 1122 A.
Liberorum locum in obtinentalumni. T. 6 c. 737 B.
Liberorum appellatione an continentur naturales. Tom. 7 c. 1249 E.
Liberorum cuftodia eft ex jure naturali. T. 7 c. 215 C.
Liberorum jus definitur. T. 8 c. 1034 A.
Liberorum appellatione, qui contineantur. Tom. 8 c. 531 A. B. c. 564 E.
In liberorum linea eadem jure cenfentur adoptivi, & naturales. T. 8 c. 167 E.
Liberorum appellatione omnes defcendentes continentur. Tom. 8 c. 564 A.
Liberorum appellatio ubi fufficit, non necefe eft fingulis nominibus uti. T. 8 c. 565 A.
Liberorum hominum genera duo. T. 8 c. 614 E.
Liberorum nomen ftricte accepitum. T. 8 c. 531 B.
Liberorum nomine præmia. Tom. 8 c. 585 A.
In liberorum linea dux regulæ hoferfervandæ, & quæ fint. Tom. 9 c. 91 E.
De liberorum emancipationibus. T. 9 c. 1314 D. E. & feq.
Liberorum nomen comprehendit etiam nepotes. T. 9 c. 501 D.
De liberorum jure. Tom. 9 c. 1361 B. C.
Liberorum in gradu proximior non excludit uiteriorem. T. 10 c. 779 A.
Liberos, morte patris, fui juris fit fine capitis deminutione. T. 1 c. 1112 D.
Liberos non pertingit nota patri afpefta. T. 1 c. 972 B.
Inter liberos filium, & filiam quæ differentiæ fuerunt olim ante Juftinianum. T. 4 c. 1064 B.
Per liberos fingulos remittuntur fingula anni ex lege Julia & Papia. T. 1 c. 860 C.
Inter liberos homines, & ferves quæ crimes adulteri, ex l. Julia, differentia quæ. T. 4 c. 1480 E.
Per liberos remittuntur anni ex lege Papia. T. 1 c. 860 C.
Liberos quot qui habet, tot etiam legi annuarie dimittuntur anni. T. 1 c. 860 C.
Liberos homines, & ingenuos fagitefis afficere, flagellis cædere, quanta fit injuria. Tom. 5 c. 752 E.
Liberos legitimos facit venia, feu permiffio Ecclefiæ. T. 6 c. 1135 D.
Liberos faftos, feu manumiffos fervos defiinitos poffidere. Tom. 6 c. 310 D. E.
Per liberos homines bona fide poffeffio adquirimus omni ex caufa, itidem etiam modis, quibus per fervos noftros adquirimus. T. 6 c. 322 D.
Erga liberos parentum affectione nulla mairor eft. T. 6 col. 537 B.
Liberos dicunt juris auctores numero pluraii, & cum de uno tantum loquuntur. T. 8 c. 533 C.
Erga liberos pietas, educatio, cura eft ex jure naturali. T. 7 col. 21 C.
Inter liberos non vocantur adoptati, & adoptati. Tom. 8 col. 167 B.
Liberos etiam non fuos, qui tamen fui fuiuri erant, prætertos invitati ad bonorum poffeffionem contra tabulas, vel ab intefato unde liberi. T. 8 c. 177 E.
Ob liberos ante divortium pacifcimur quodlibet. T. 9 c. 504 B.
Liberos dici ufque ad trinepotes. T. 9 c. 467 C.
Propter liberos erat retentio fertarum, vel quinturum ex dote alendorum liberorum caufa. Tom. 9 c. 550 D.
De his, qui liberos, vel parentes occiderunt. T. 9 c. 1426 B. C.
Liberos hominis non compelli, quæ fi principales debitores, fervire creditoribus ob ætatem. T. 9 c. 246 D. E.
Liberum caput qui dicitur. Tom. 4 c. 306 B.
Liberum effe, & in libertate effe diverfa funt. T. 8 c. 270 E.
Liberum hominem an fcientes poffidere poffimus. T. 8 c. 288 C. & c. 292 D.
Liberum facit nuda voluntas principis. T. 9 c. 1068 D.
Qui liberum fe effe contendit, aftor eft. T. 9 c. 370 B.
Liberum uxor patrono, fi ab eo invito decefferit, an poffit alii nubere. T. 7 c. 1492 C. an poffit fe alii in concubinatum dare. Ibidem.
Liberte filius an vocetur ad rem perfequendam, quam teftator reputit alienari de nomine fuiuitur. T. 7 c. 1081 E. & c. 1082 A.
Libertas pure naturali conftituitur. T. 1 c. 23 B.
Libertas quid. T. 1 c. 13 A.
Libertas eft inaftimabilis. Tom. 1 c. 1475 E.
Libertas non datur ad tempus. T. 3 c. 156 B.
Libertas pro parte acquiri non poteft. T. 1 c. 1111 B.
Libertas prædii non adquiri, neque fervitus remitti pro parte poteft. T. 1 c. 1368 B.
Libertas ut teftamento relinquitur. T. 1 c. 646 E.
Libertas teftamento data an adimi poffit. T. 1 c. 1090 A. & c. 1346 E.
Libertas ex teftamento falfo reprehenfata, vel prædicta non revocari. T. 3 c. 1338 B.
Libertas inutilis inftitutionem non vitiat. T. 1 c. 1101 A.
Libertas precaria reputari non poteft. T. 1 c. 1341 C.
Libertas, quæ femel competit, retineri, repeti, & revocari non poteft, ac ne pretium quidem ejus, quoniam inæftimabilis res eft. T. 3 c. 416 D.
Libertas directo dari poteft. T. 1 c. 308 D.
Libertas per fideicommiffum dari poteft. Ibidem E.
Libertas, fideicommiffo data, fafto heredis non mutatur. Tom. 1 c. 463 C.
Libertas fideicommiffaria eft quafi ftatuliberias. Tom. 3 col. 426 E.
Libertas in jure cedi poteft, quod fit res incorporalis. T. 1 col. 327 D.
Libertas jufta eft civitas Romana. T. 1 c. 463 C.
Libertas dari, & adimi poteft teftamento, & codicillis. T. 1 c. 309 A.
Libertas cefftia quæ fit. T. 1 c. 339 B.
Libertas publicam tutelam meretur. T. 1 c. 468 E.
Libertas quibus modis revocatur. T. 1 c. 335 D.
Libertas alienatione revocatur, redemptione contraficit. Tom. 1 c. 1093 C.
Libertas ufucfructui non ufucapitur. T. 1 c. 1137 D.
Libertas invito non datur filio, invito fervo datur. Tom. 1 c. 1208 C. D.
Libertas ut adimi poteft. Tom. 1 c. 1090 A. & c. 1346 E.
Libertas alieno fervo refiftfa nullius eft momenti. T. 1 c. 1346 E.
Libertas jufta teftamento dari poteft. T. 1 c. 306 C.
Libertas fideicommiffaria teftamento relicta a matre 10. aut. vaiet. T. 2 col. 446 B. diecta non valet. Ibidem.
Libertas fideicommiffaria, an diecta competit, aut debeatur fervo proprio tutori dato filio impubero fine libertate. T. 3 c. 513 E. & c. 514 A.
Libertas jufta non iterature: jufta adoptio non iterature, & generaliter aftus legitimi non iteratur; veluti edito, & fervi optio. T. 3 c. 171 B.
Libertas per fpeciem fideicommiffi relicta quamnam dicatur. Tom. 1 c. 188 D.
Libertas ferro per fideicommiffum an dari poffit. T. 1 c. 646 A.
Libertas quandonam directo dari videatur. Ibidem C.
Libertas pretio nomine dari an poffit. T. 1 c. 1090 A. & c. 1346 E.
Libertas inaftimabilis. Tom. 1 c. 19 E.
Libertas caufa pretium non refte datur, nec adimitur. T. 1 c. 1338 E.
Libertas ruftiorum prædiorum fervitutum non ufucapitur. Tom. 1 c. 378 B.
Libertas data fervo fideicommiffo valet, legato non item. Tom. 1 c. 1090 A.
Libertas efficacior eft legato. T. 4 c. 410 B.
Libertas eft individua, nec pro parte præftari poteft. T. 4 c. 513 B.
Libertas data in fraudem creditorum ipfo jure irrita eft. Tom. 4 c. 1372 B.
Libertas directa quando dari videtur. T. 4 c. 1398 D.
Libertas an fit fervo reprehenfanda ex caufa fideicommiffi fufpenfa cognitione malefici. T. 4 c. 1249 A.
Libertas fcindi non poteft, & eft individua. T. 4 c. 1303 E.
Libertas nulla eft cum fervo. T. 4 c. 988 E.
Libertas ftatuliberia quomodo derefiquitur. T. 4 c. 51 E.
Libertas fideicommiffaria. Tom. 4 c. 51 A.
Libertas, & legatum in quo differunt. T. 4 c. 608 E.
Libertas undenam publica res dicatur, & libertatis publica tutela. T. 5 c. 376 D.
Libertas res inæftimabilis, & fine pretio

pertio preriosa. T. 5 c. 70 D.
Libertas servitutum urbanarum cur usucapi possit, rusticarum vero non item. T. 6 c. 235 C.
Libertas an ad tempus dari possit. T. 5 c. 848 B. & c. 1095 C.
Libertas diuelsa, & fideicommissaria in quibusdam differunt, & an alieno seruo aequae ac alterius dari possit. Tom. 5 col. 681 B.
Libertas an pro parte praestari possit. T. 5 c. 821 E.
Libertas in quo differt ab hereditate. T. 5 c. 1095 E.
Libertas sub conditione relicta. T. 6 c. 214 B.
Libertas an adimi possit eodem testamento, quo data est. Tom. 6 c. 191 E.
Libertas iusta, & plena quae est. T. 6 c. 304 D.
Libertas, quae sine vindicta per solum impetrata est seruo, nullius momenti est. T. 6 c. 305 D.
Libertas directis codicillis data. T. 6 c. 260 B.
Libertas pure dari potest seruo herediis per fideicommissum. T. 6 c. 304 C.
Libertas semel data non potest revocari, nec pretium eius reperi, quod nullum est; libertas enim est res inestimabilis. T. 6 c. 297 B.
Libertas, quae semel competit, per restitutionem in integrum revocari non potest. T. 6 c. 21 A.
Libertas quando nullius momenti est. T. 6 c. 297 A.
Libertas res est inestimabilis, res sine pretio, & ideo nec fideicommissis, nec computationi subiecta est. Tom. 6 c. 270 C. non potest conferri libertas cum fideicommissi pecuniario. Ibidem.
Libertas non valet, quae testamento data est, ex quo nemo haeres erit. T. 6 c. 197 C.
Libertas alieno seruo an dari possit. T. 7 c. 1476 A.
Libertas an detur a femetipso. T. 7 c. 1003 C.
Libertas an fideicommisso onerari possit. T. 7 c. 1069 B.
Libertas non videtur relicta, si alimenta antilitis relicta sint. T. 7 c. 881 A.
Libertas data seruo a debitore fisci an fraudem fisci an valeat. T. 7 c. 1470 B.
Libertas data seruo, pendente conditione fideicommissi, an valeat. T. 7 c. 1509 A.
Libertas data testamento adimi an possit. T. 7 c. 1103 D.
Libertas fideicommissaria an retinaqui possit a seruo legati domino eidem seruo. Tom. 7 c. 1485 C.
Libertas in fraudem creditorum data an valeat. Tom. 7 col. 1032 E.
Libertas in obscuris valet, non legatum. Ibidem D.
Libertas in quibus casibus plus valet legato. Tom. 7 c. 920 E. & c. 921 A.
Libertas semel concessa an revocari possit. T. 7 c. 1060 B.
Libertas servitutum quomodo aliquipatur. T. 7 c. 410 D.
Libertas est ex iure naturali. T. 7 c. 18 A.
Libertas iuris naturalis est. Tom. 7 c. 691 C.
Libertas an possit dari sub demonstratione certa. Tom. 7 col. 647 B.
Libertas quando non debetur. T. 7 c. 1143 C.
Libertas dari quando non potest servo alieno directis verbis, an precatis possit. Tom. 7 col. 1099 B. C.
Libertas si data sit, an cedat a morte, vel ab adita hereditate. T. 7 c. 1476 A.
Libertas si data sit sub diuersis conditionibus, non nouissimam, sed leuissimam spectari. T. 7 col. 987 D.
Libertas si detur seruo per legatum, vel fideicommissum, consundis scripturis, an seruus sit electio, quam erit. Ibidem C.
Libertas si directo data sit, an vtrumque tempus testamenti, & additionis spectetur. T. 7 c. 1476 A.
Libertas statuta an peritur venditione ferri. Tom. 7 col. 940 B.
Libertas sub conditione non faciendi aliquid an relinqui possit. T. 7 c. 944 D. E.
Libertas an per fideicommissum seruo dari possit. Tom. 8 col. 1010 A.
Libertas an seruo adimi possit. T. 8 c. 974 B.
An adempto ejus post manumissionem vana sit. Ibidem D.
Libertas in diem mortis legata an valeat. T. 8 c. 91 E.
Libertas de primo datur ambulante Praetore. T. 8 c. 794 A.
Libertas omnibus reliquis fauorabilior. Tom. 8 col. 713 E. & col. 811 E. & col. 813 A. & col. 971 A.
Libertas res inestimabilis est. T. 8 c. 709 A. & c. 816 B. C. & c. 869 B.
Libertas data in fraudem creditorum nulla. T. 8 c. 491 B.
Libertas data non revocatur. T. 9 c. 381 D.
Libertas praestita nunquam revocatur. T. 9 c. 479 B.
Libertas publica data pro premio iudicii. Tom. 9 col. 971 B. & seq.
Libertas data quando non valet. T. 9 c. 961 C. D. & seq.
Libertas, quae semel competit adita hereditate, vel suo herede exfliente, statim ipso iure a morte testatoris, quae libertas etiam competit statim, non revocatur. T. 9 c. 947 B.
Libertas publicum tutelam meretur. T. 9 c. 1300 D.
Libertas tediandi. T. 9 c. 94 A. B. Vide, Tediandi libertas.
Libertas vindicta data a domino alimi non potest, nisi ex causa iniustissima. T. 9 c. 947 D.
Libertas non praestabitur. Tom. 9 c. 1054 D.
Libertas etiam data testamento ab ipso testatore adimi non possit. T. 9 c. 947 C. D.
Libertas non iusta quae est. Tom. 9 c. 973 C.
Libertas in iuuito dari potest. T. 9 c. 948 C.
Libertas directis, & fideicommissaria in quo differant. Tom. 9 c. 948 C.
Libertas a tutela in quo differt. T. 9 c. 1300 D.
Libertas, & quod nihil difficilius reuocatur, quam ea. T. 9 c. 947 D.
Libertas potior est legato. Tom. 10 c. 15 A.
Quibus libertas fideicommissaria debetur, an potius torqueri. Tom. 10 c. 16 E.
Libertas relicta seruo, qui heres scriptus non est, an posit adimi. T. 10 c. 100 E.
Libertas an adimatur a coheredi. T. 10 c. 211 C.
Libertas quomodo dabitur a tellatoribus, his, qui non sunt adhuc minores 30. annis, cives Romanos fieri cupiunt. T. 10 c. 413 B.
Libertas fideicommissaria in qui se differt, quomodo competat secundum Graecos. Tom. 10 c. 492 D.
Libertas comparatur legato. T. 10 c. 508 C.
Libertas competit post poenitentiam, & eunuco, & vendore decessitque sine herede. Tom. 10 c. 510 D.
Libertas nominatim reliquenda erat ex lege Fufia. T. 10 c. 688 E. & c. 689 A.
Libertas datur triplex. T. 10 c. 831 C.
Libertas detur ex alia causa revocari non potest. Tom. 10 c. 1012 B.
Libertas causa potior est, quam fisci. T. 1 c. 189 E.
Libertatis causa commodo peculiario an preferenda. T. 1 col. 188 E.
Libertatis datio per Procuratorem fieri non potest. T. 3 col. 457 D.
De libertatis ademptione. Tom. 1 c. 839 B.
In libertatis nomine legum auctores saepius errare contingit. Tom. 1 c. 335 E.
Libertatis dies cedit ab adita hereditate. T. 4 c. 387 C.
Libertatis fauore iure vetyri temporis editionis tantum spectatur, hodie vero tempus conceptionis. T. 4 c. 1382 C.
Libertatis auxilium potentius est, quam manus injectiouis. Tom. 4 c. 1371 A.
Libertatis fideicommissum. Vide, Fideicommissum.
Libertatis ex die datio in quo differat a datione hereditatis. T. 4 c. 1440 E.
Libertatis causa publica est. Tom. 5 c. 578 C.
Libertatis gratia euandoanam adio injuriae competat. Tom. 5 col. 111 B.
Libertatis, & statuliberatis dies non cedit ante aditam hereditatem. T. 6 c. 216 C.
Libertatis nodo nomine libertas diffecta intelligitur. T. 6 c. 361 B.
Libertatis publica tutela est. Tom. 6 c. 391 C.
Libertatis vindicatio an sit continua. T. 7 c. 419 D.
In libertatis vindicatione continui tempora inter emptorem, & venditorem. T. 7 c. 417 A.
Libertatis datio an legatum inferat. T. 7 c. 1032 E. quando nulla sit. Ibidem.
Libertatis datio non an conditionis possibilis impedat. Tom. 7 c. 994 E.
Libertatis in possessione qui est, non potest; qui eam petit, in causa possessione non est, probat. T. 7 c. 871 C.
Libertatis causa, lite contestata de inofficioso, an differatur. T. 7 c. 1217 C.
Libertatis pure datae dies quando cedat. T. 7 c. 1453 B.
Libertatis datae dies quando cedat. Ibidem B.
Libertatis causa cuinam addici non possint. T. 8 c. 1094 E.
Libertatis, & necessitudinis infinita est aestimatio. Tom. 8 c. 711 B. & c. 816 C. & c. 841 A. & c. 881 B.
Libertatis quoties dubia interpretatio est, quomodo respondendum. T. 8 c. 669 C. D. & c. 755 C. & c. 815 D.
Libertatis adfertio quid. T. 9 c. 948 D. E.
Libertatis eripiendae filius nunquam ius habuerunt patres. T. 9 c. 1309 E. filius occidere licuit, libertatem eis eripere non licuit. Ibidem D.
Libertatis adfuae trahit ad se fideiussorem fervitutis. T. 9 c. 1310 A.
Libertatis publica est tutela, & publica causa. T. 9 c. 1430 A.
Libertatis auctor est Adrianus. T. 10 c. 661 B.
Libertatis fauor superat fauorem aetatis. T. 10 c. 807 C.
Libertatis datio praemissis non facit legatum inutile. T. 10 c. 1080 C.
Libertatis, & legatorum seruit rebus publicum dies cedit ab adita hereditate. T. 10 c. 1091 E.
Libertati media tempora non nocent. T. 1 c. 403 A.
Libertati plus fauetur, quam aetati. T. 1 c. 996 C.
Libertati fauere iure nemo prohibetur sic. T. 3 c. 377 A.
Libertati fauendum in obscura voluntate. T. 7 c. 1460 E.
Libertati non sunt similes seruitutes perdiorum legatae testamento. T. 7 c. 1237 B.
Ut libertati proficiat praescriptio longi temporis, quae requiruntur. T. 9 c. 673 C.
Libertati majores plurimum fauisse, & plus libertati peperisse, quam vitae. T. 9 c. 1430 B.
Libertatem fideicommissariam affirmemus, direbatum non abrogat. T. 9 c. 914 B.
Ad libertatem quibus proclamare non licet. T. 1 c. 841 B. C.
Libertatem retinuit in peritonaeum damnati, & civitatem amiscuit. T. 1 c. 429 E. & c. 430 A.
Contra libertatem dare quid sit. T. 3 c. 157 E.
Libertatem fideicommissariam qui abnait, non continuo abnuisse desiderium. T. 4 c. 1005 B.
In libertatem qui aliquem vindicaverus est, an ei detur adio ad exhibendum. T. 5 c. 376 C.
Libertatem defendere quare maximae mulieber fit concessum. Tom. 5 c. 792 B.
Libertatem adipisci potest servus de peculio suo. T. 6 c. 303 C.
Libertatem nolle dari fideicommissae. T. 6 c. 197 A.
Libertatem fugit testamento accepta pro condictione, si rationes reddiderit, debet pro hereditaria parte hereditatis relinqui. Solvere; etiamsi nomina quorundam hereditum sint in conditione posita. T. 7 c. 1 E. & c. 2 A.
Libertatem an vilipendere possit is, qui praesens jus amiscuerit. T. 7 c. 416 D.
Libertatem probare debet, qui se in eam asserere, velit. T. 7 c. 870 D.
Libertatem non esse redimendam pretio alimentorum. T. 9 c. 1325 C.
In libertatem adfertio iterari potest. T. 1 c. 683 A.
Ad libertatem qui non possunt pervenire. Tom. 9 c. 969 C. & seq.
Libertatem adferri nolle potest. T. 9 c. 754 C.
Qui libertatem meruit, & de ejus peculio. T. 9 c. 992 A.
In libertatem adfertio iterabitur ab eodem tar, quaerere. Tom. 9 c. 984 A.
Ad libertatem proclamare nolle pertinet libertatem. Tom. 9 c. 993 C.
Ad libertatem quibus proclamare non licet; & de rebus eorum, qui ad libertatem proclamare non prohibentur. Tom. 9 c. 987 A.
Libertatem pro quibus causis servi in praemium accipiant. T. 9 c. 971 A. & seq.
Libertatem competere quid sit. T. 9 c. 891 B.
Adversus libertatem minor an possit restitui. Tom. 10 col. 893 D. E.
Libertatem plena cives Romani frustrantur. T. 3 c. 91 D.
De libertate data servo communi ab uno ex dominis sub conditione, si ei detuerit, non adiecta, cui detet. T. 6 c. 303 D. & seq.
Libertate ancilla legata, *si primum masculum peperit*, masculum & feminam peperit incertum est, uter prior natus sit. T. 6 c. 1460 D.
De libertate fideicommissaria. T. 7 c. 1227 E.
Pro libertate praescriptio longi temporis plurimum facit. T. 9 c. 992 C.
De libertate dedititia tollenda. T. 9 c. 955 E. & seq.
De libertate latina tollenda, & per certos modos in civitatem Romanam transita. Tom. 9 col. 957 B. C. & seq.
Libertates adempta, an & hereditas adempta videatur. Tom. 10 c. 221 C. D.
Pro libertate lata testentia an frempt. praevalet. Tom. 10 col. 1334 B.
Libertates datae fuit nominatim. T. 1 c. 1346 C.
Libertates date in fraudem patroni ipso iure nullae sunt. Tom. 1 c. 1414 D.
Libertates relinquuntur verbis directis. T. 1 c. 1037 A.
Libertates fideicommissaria. Tom. 1 c. 838 D. E.
Libertates ab adita hereditate cedunt. T. 3 c. 91 C.
Libertates in fraudem datae nullae sunt. T. 3 c. 215 C.
Libertates in fraudem patroni, vel creditorum factae non valent. T. 1 c. 1358 C.
Libertates quando sint iterae, quando non. T. 4 c. 1040 C.
Libertates, quae servis testamento mortis date sunt, an iterae constituuntur. T. 4 c. 1100 B. C.
Libertatem fideicommissaria. Vide, Fideicommissaria libertatem.
Libertates cedunt ab adita hereditate, regula vero Catonianae permanet tantum ad ea, quae aeroria testatoris eodem. T. 4 col. 1122 C.
Libertates directae a testatore dantur: legatis vero praestantur ab herede. Tom. 4 c. 1033 B. ratio quae, est. Ibidem.
Libertates testamento datae an etiam post aditam hereditatem suspenduntur. T. 4 c. 1107 E. & c. 1108 A.

Libertates. Vide, Regulæ Catonianæ.
Libertates datæ in fraudem nullæ sunt. T. 5. c. 117. B.
Libertates confirmat restamentum pupillare. T. 6. c. 177. C.
Libertates testamento relictas confervat Prætor. Tom. 6 col. 705 B.
Libertates servitutum. Vide, Servitus.
Libertates fideicommissarias inutiles quæ. T. 6. c. 422. A.
Libertates directas datas in fraudem creditorum nullas esse. T. 6. c. 421 E.
Libertates. Vide, Manumissiones.
Libertates directas, seu fideicommissariæ malâ fide datæ, revocantur a creditoribus actione Pauliana. Tom. 6. c. 328. A. & c. 333 E.
Libertates fideicommissariæ infirmantur per ea alienum, quorum præfatio hæredi incumbit, nec ad eam adigitur, antequam perfolutum sit omne ex alienum defunti. T. 6. c. 316 B.
Libertates directæ non infirmantur per ea alienum defuncti, sed competunt fratri atque adita est hereditas ipso jure, nisi relatum ex lege, conditum interit fraudandorum creditorum, quo cato infirmantur. Ibidem B. C.
Libertates in priori institutione utrique, & eodem testamento directo data fratrum competunt. T. 6. c. 407 E.
Libertates directæ non prælatantur ab hærede, sed a testatore folo. Ibidem C.
Libertates competunt, legata præflantur. Ibidem B.
Libertates non dari in fraudem creditorum, vel patronorum. Tom. 6 c. 420 B. & feq.
Libertates ex testamento datæ an competant, & fideicommissariæ debeantur. T. 6 c. 621 D.
Libertates a die aditæ hereditatis demum vires accipere. T. 7. c. 443 B.
Libertates datæ in fraudem patroni nullæ sunt. T. 7 c. 184 A.
Libertates ex falsis codicillis profiliræ an revocentur. T. 7. c. 171 C.
Libertates redemptæ pecunia an valeant, testamento per quorum insufficiat rescisso. Ibidem A. B.
Libertates intercidentes quæ. Tom. 7 c. 122 B.
Libertates testamento relictæ, adeunt adita hereditate. Tom. 7 c. 121 A.
Libertates datæ, non relinquantur, non competunt. Tom. 8 c. 238 C. & feq. 7
Libertates datæ in fraudem creditorum nullæ sunt. Tom. 8 c. 801 E.
Libertates, & legata differunt. T. 8 c. 561 E.
Libertates adita hereditate an competant, si petitio de bonorum possessione. T. 8 c. 683 D.
Libertates an competant, & quatenus insufficiat testamentum rescissum fit. Ibidem.
Libertates an valeant, testamento rescisso per bonorum possessionem contra tabulas. Tom. 8 c. 58 C. an valeant, eo rescisso per querelam. Ibidem B.
Libertates non competere, pendente lite hereditatis. Tom. 9 c. 182 E. & c. 183 A. &. Tom.
Libertates fideicommissariæ, & diversæ testamento relictæ in quo differant. T. 9 c. 892 A. B.
Libertates datæ in fraudem creditorum an eo, qui solvendo non est, vel in fraudem patronorum a liberto, nullæ esse. T. 9 c. 967 A. B.
Libertates directæ competunt ipso jure. T. 9 c. 182 E. fideicommissariæ libertates prædictur, & deberi dicuntur. Ibidem.
Libertates directæ post annum competunt. T. 9 c. 183 B.
Libertates quando competunt. T. 9 c. 897 B.
Libertates pœnæ causa relictæ an valeant. T. 9 c. 898 B. C.
Ad libertates fideicommissarias competitur lex Falcidia Caninia. T. 9 c. 940 A.
An libertates immunet legitimam partionem liberorum, & parentum. T. 9 c. 698 B.
Libertates directæ, & fideicommissariæ, & ea, quæ fiunt commania inter eas. T. 9 c. 951 E.
Libertates cedunt ab adita hereditate, non a morte. T. 10 c. 47 E.
Libertates an respondent a legatis. T. 10 c. 59 C.
Libertates quibus temporibus cedant. T. 10 c. 508 B.
Libertates an valeant, ubi insultum est testamentum. T. 10 c. 829 C.
Libertatum testamento relictarum dies quando cedit. T. 4 c. 107 B.
In libertatum directarum datione levissima conditio spectatur. T. 6 c. 130 D.
In libertatibus cum Mucianæ cautionibus non fit locus. T. 3 c. 624 B.
In libertatibus cum cautionibus jurisjurandi conditio. Tom. 3 c. 375 A.
In libertatibus non potest interverte Falcidia. T. 4 c. 1058 B.
In libertatibus in quorum habet regulæ Catonianæ, quæ sunt, quæ inseriere ea, quæ ab initio insultiri ita fieri. T. 4 c. 1058 C.
In libertatibus fideicommissariis ultima scriptura spectanda. Tom. 6 c. 130 D.
Libertatibus conditiones inferre. T. 9 c. 1457 A. & c. 858 A. & feq.
Libertatibus fideicommissariis. T. 9 c. 949 E. & c. 950 A. & feq.
Libertatibus fideicommissariis interitis, peritus. T. 9 c. 1 feq. & c. 160 A.
De libertatibus commandatis. Tom. 9 col. 947 B.
Libertatibus in fideicommissariis nonnullæ semper spectantur scripturæ. T. 10 c. 508 A.
Libertatibus directis plus fiventur, quam fideicommissariis. Tom. 10 c. 508 A.
Liberti adigeatur fit quibuscumque verbis. T. 1 c. 1037 A.
Liberti in decurionum ordinem conferibi non possunt, nisi imperantio jure aureorum annulorum. T. 1 c. 715 A.
Liberti adfignatio non adquiritur invito. T. 1 c. 1208 A. B.
In bonis liberti quis prior est, jure. T. 1 c. 413 D.
Liberti natalibus omnes ipso jure restituuntur. T. 1 c. 713 B.
Liberti in decurionum ordinem conferibi non possunt, libertinorum filii possunt. Ibidem A.
Liberti nec volentes audiuntur adversus patronos, vel patronorum liberos. T. 1 c. 713 D.
Liberti ut ingrati, & donatarii extra ordinem coercentur. Tom. 5 c. 616 A. B.
Liberti, qui natalibus restituti sunt, prorsus ingenui sunt; non ii, qui aures tantum amisit, aut lenitate gestandi annuli donati sunt. T. 5 c. 636 C. difficilius tuuntur ingenui, quam libertini. Ibidem.
Liberti orcini quisnam dicantur. T. 6 c. 737 B.
Ad liberti hereditatem proximum quemque vocari in solidum, in affem. T. 6 c. 185 B.
Liberti filius fous, vel emancipatus proferitur patronus. T. 6 c. 174 E.
Liberti patronis necessario debent honorem, reverentiam, pietatem, obsequium. T. 6 c. 610 E.
Liberti an sint ex nomine, & familia patroni. T. 7 c. 1081 D.
Liberti libertorum an etiam ad fideicommissum agnatorum vocantur. Ibidem E.
Liberti si interveni in legato fideicommissi fiat, illorumque nonvellent mortem alius fideicommissi fit, fideicommissum non ab hærede, sed a liberto relictum videri. Tom. 7 c. 1738 D E.
Ex liberti bonis patrono debetur tritiens. T. 7 c. 1330 B.
Liberti patrimonium liberis patroni, aut parentibus legata, aut fideicommissa fiunt semissem. Ibid. D.
Liberti an possint agere adversus famosa in parentes. Tom. 8 c. 160 B. C.
Liberti centenarii qui sint. Tom. 8 c. 156 B.
Liberti successionem qui speret, quisnam impuberis tutelam gerit. T. 4 c. 639 C.
Liberti ingrati an redigantur in servitutem. T. 8 c. 450 E.
Liberti milites an obsequia debeant patronis. T. 8 c. 160 A.
Liberti appellantur. T. 8 c. 696 E.
Liberti pretorius accusare non possunt, nec eorum hæredes. T. 9 c. 1374 A.
Liberti affumebant nomen patroni. T. 9 c. 664 A.
Ad liberti bona qui non pertell venire ut patronus, an pessit tenere et patroni filius. Tom. 10 c. 303 D.
Liberti an possint interrogari in patronorum filios, vel nepotes. T. 10 c. 637 B.
Liberti ingrati etiam si militent, in servitutem revocantur. T. 10 c. 698 E.
Ad liberti paterni successionem quinam vocentur. Tom. 10 col. 773 B.
Liberti de quibus obligatur ex juriejurando. Tom. 10 col. 950 D. E.
Liberti latini Juliani. Tom. 9 col. 955 E.
Liberti contractus non potest esse vetustior, quam operarum. T. 10 c. 960 E.
Liberti affignatio valet sine testibus. T. 10 c. 1055 C.
Liberti verur quisnam sint. T. 10 c. 1106 E.
Libertinæ conditionis miles. T. 5 c. 1047 C.
Libertinas Senatores in uxores ducere negantur. T. 1 c. 722 E.
Libertini fuit mancipatione. T. 3 c. 1055 A. B.
Libertini sive Romani etiam in urbanas tribus referebantur. T. 3 c. 1055 A. B.
Libertini quinam proprie sint. T. 1 c. 13 C.
Libertini perraro torquentur: non tantum cafu torqueri possunt. T. 5 c. 636 C.
Libertini filii emancipato fub conditione instituto, patronus quando si prætiferur. Tom. 6 col. 174 A. B.
Libertini discumur nafci, & cur. T. 7 c. 21 E.
Libertini quisnam proprie sint. T. 8 c. 866 C.
An libertini manumissione efficiantur, qui ex insulta servitute manumissi sint. T. 8 c. 807 B.
Libertini, & ingenui in quo differant in successione. Tom. 8 col. 161 E.
Libertini non habent cognatos, & agnatos. T. 8 c. 163 A.
Libertini qui dicuntur. T. 9 c. 659 B. & c. 661 E.
Libertini plerumque habent nomen a municipio maximili. T. 9 c. 961 A.
Libertini, qui a Principe natalibus restituti sunt, obsequia non debent. T. 9 c. 647 C.
Libertini omnes ingenui sunt hodie. T. 9 c. 970 C.
Libertini parts potestas in filios eadem est, quam portellas patris ingenui. T. 9 c. 1310 D.
Libertini ingrati erga patronum quomodo puniantur. Tom. 10 c. 689 A. B.
De libertinis, qui se gerunt pro ingenuis. T. 9 c. 1429 C.
Libertinis olim licebat cafus agere. T. 10 c. 879 D.
In libertinitate esse videtur, qui dolo malo fe gerit pro ingenuo. T. 9 c. 970 A.
Libertinorum status quotuplex. T. 1 c. 16 C.
Libertinorum genera quot. Tom. 3 c. 91 D.
De libertinorum conditione fublata. Ibidem.
Libertinorum successio pars est juris patronatus omnium maxima & opera quoque libertorum officiales. T. 6 c. 148 C.
Libertinorum status olim tripertitus. T. 8 c. 806 E.
Ad libertinorum successionem qui vocantur. T. 8 c. 161 E.
In libertinorum successione legitimi, & cognati vocantur usque ad quintum gradum. Ibidem.
Libertinorum filii sint ingenui, non libertini. T. 9 c. 647 A.
Libertinos ingenuos in equestrem locum redigi. T. 3 c. 174 E.
Libertinum fecit manumissio. T. 4 c. 1190 D. E.
Libertinum hominem natalibus non restituit Princeps, invito patrono. T. 9 c. 649 B.
Libertinus penas habetur pro servo. T. 1 c. 710 B.
Libertinus propter patronum a municipiis non excusatur civilibus. T. 1 c. 76 B.
Libertinus fit manumissione. T. 4 c. 1198 E.
Libertinus filius quis dicatur. T. 7 c. 916 E.
Libertinus imaginem, non statum ingenuitatis habet. T. 9 c. 647 E.
De libertis universitatem. T. 1 col. 825 D. E.
Libertis suis si testator reliquerit singulis nummos denarios 15. fub hac conditione, *si ab eorum filio fuerint non recederent*, an fideicommissum ita debatur, si infra tam si recedendi eis fit. T. 7 c. 1314 E. & c. 1315 A.
De libertis, & eorum liberis. T. 9 c. 645 E.
De libertis civitatum, quorum artificio, & opera respublica constatur. T. 9 c. 615 E. & col. 616 A. & feq.
De libertis privatorum, quorum artificio, & opera respublica utebatur. T. 9 c. 615 E. & col. 616 A. & feq.
A libertis alienatio facta in fraudem patroni. T. 9 c. 649 E. & c. 640 A. & feq.
Libero an licuat patronum fuum offitiumque peractum. Tom. 1 c. 178 A.
Liberto patroni famam lacessere non temere conceditur. Tom. 4 c. 818 D.
Liberto patris quæ. Tom. 4 c. 852 A.
Liberto, quem dominus sponte manumisit, privilegium excusationis infertur. T. 4 c. 313 B.
De liberto alieno, quem adsit mortem, quarum abito competat. T. 4 c. 377 D.
Liberto, qui promisit, diurnas operas de fex horis tantum antemeridianis præfto fuit, vel pomeridianis, an libertatio contingat. T. 7 col. 1 A.
Liberto quomodo patronus succedat. T. 7 c. 865 C. D.
Liberto centenario mortuo, quas pars bonorum ejus patrono debeatur. Tom. 8 col. 67 D. & col. 156 C.
Liberto quæ sufeantur actione ingrati. T. 8 c. 150 D.
Liberto fine liberis, & ab intestato mortuo, an frater, an patronus succedat. Tom. 10 col. 361 C. D.
Liberto semper sanctæ, & honestæ videri debet persona patroni. T. 10 c. 905 D.
Libertorum possessione excludunturei capitalis damnati. T. 1 c. 1324 D.
Libertorum successio quomodo dividatur inter plures patronos. T. 2 c. 594 E.
Libertorum tria genera. Tom. 1 c. 305 A.
Libertorum hereditas in capita, non in stirpes dividitur. T. 1 col. 414 A. B.
Libertorum filii clarissimam adipisci dignitatem non prohibentur. T. 1 c. 1 D. B.
Libertorum possessio. Tom. 1 col. 825 A.
Libertorum opera. Tom. 1 col. 824 D.
Libertorum successio, & adsignatio. T. 1 c. 798 A. & c. 181 A.
Libertorum jus quod. T. 4 col. 319 B. C.
Libertorum liberi an ad fideicommissum vocentur. Tom. 4 col. 1318 B.
Libertorum opera officiales sunt pars juris patronatus. Tom. 6 c. 148 C.
Libertorum, & libertarum tutela ad quos pertinat. T. 8 col. 918 B. C. D.
Libertorum successiones. T. 8 col. 1038 B. & feq. & adsignationes. Ibidem, c. 1039 E.
Libertorum appellationes quisnam consentant. T. 8 c. 565 E.
Libertorum appellationes quisnam consentant, valde interest fcire. T. 8 c. 561 E.
De libertorum ponis. T. 9 c. 635 D. & feq.
De libertorum obsequiis, & eorum liberis. T. 9 c. 645 E. & c. 646 A. & feq.
De libertorum operis. T. 9 c. 631 D. & feq.

Libertorum appellatione an continentur liberti libertorum. T. 10 c. 1100 C.
Libertus facit manumisso. T. 2 c. 1052 A. B.
Libertos eriam vernas appellari. T. 3 c. 270 D.
Libertos ingenios in servitutem non revocari. pofl. T. 3 c. 188 D.
Per libertum dabatur libellum Principis. T. 5 c. 210 A.
Per libertum rei defensionem mittebant, aut recitabant. Ibidem B.
Per libertum heredes testamenta recitabant. Ibidem A.
Libertum adigunt simpliciter aliud est, aliud adigunt alimentorum causa. T. 4 c. 1379 C.
Libertum qui adoptivi, locupletior non est factus. T. 4 c. 1197 C.
Libertum perducere quid sit. T. 7 c. 15 B.
Libertum habenti in venditorem non competere pretii repetitionem. T. 7 c. 846 A. B.
Inter libertum, & patronum differentia. T. 9 c. 23 D.
Libertus Chartularius quanam formadiffus fuerit a Theophilo. T. 1 c. 699 B.
Libertus originem sequitur patroni. T. 1 c. 774 D. E.
Libertus patroni, patronaxe liberis tutor esse cogitur. Tom. 1 xxl. 407 D.
Libertus, qui patronam, filiamve patroni duxerit uxorem, metalli poena coercendus. Tom. 1 col. 397 E.
Libertus de dedititiorum numero nullius rei certiaria civis eli. T. 1 c. 1041 B.
Libertus, qui annulorum jus obtinuit, pro ingenuo habetur. Tom. 1 c. 1013 A.
Libertus egentem patronum sieve cogendum. T. 1 c. 414 D. E.
Libertus Oricius. T. 1 col. 146 B. C. & c. 1133 D. E. & T. 3 col. 613 E. & T. 6 col. 310 C. & T. 7 c. 1403 E. & T. 9 c. 183 C. & c. 755 A. & c. 995 E.
Libertus Charonianus. T. 1 c. 209 B. & T. 9 c. 1082 C. & c. 945 E.
Libertus dicitur continuatus patroni liberis. T. 3 c. 594 E.
Libertus an possit patronum jure matris accusare. T. 4 c. 818 D.
Libertus an liberam testandi facultatem habeat. T. 4 c. 1371 A.
Libertus Orcinus dicitur libertus familiæ, aut ab Oricino heredis, manu ejus manumissus. T. 4 c. 1368 C.
Libertus patronus obligatur ad pomedos operas. T. 4 c. 1371 C. Invitus non debet operas. Ibidem B.
Libertus patronum praetorium non potest. T. 5 c. 171 E. an jure publicandi. Ibidem. S. patronus liberto liberam testandi facultatem concedat. Ibidem c. 172 A.
Libertus Orcinus ex libertus familiæ nullius viventis, seu Plutonis libertus. T. 4 c. 51 E.
Libertus an urgere possit patronum adversus libertum, accusationem instituentem ut crimen exequatur. T. 4 c. 875 E.
Si libertus minus expendat in expraestionem monumenti, quid jus sit. T. 4 c. 879 C.
An libertus viventi heredi possit petere proprietatem fundi a causa fideicommissi. T. 4 c. 138 E.
Libertus Orcinus nullius est. T. 4 c. 1197 B.
Libertus, qui fine venia edicti praetori patronum in jus vocaverit, quia actione patronus tenetur. T. 4 c. 875 D.
Libertus clarissimi viri num a ceteris muneribus civilibus, tanquam a turela, immunitatem habeat. T. 4 c. 852 B.
Libertus non excusatur a personalibus muneribus reipublicæ patriæ fuæque operam, quam patrono debet. T. 4 c. 852 A.
Libertus patriæ, & patrono fervire debet. Ibidem.
Libertus, qui sua sereorum annorum imperavit, poena ad ingenuitatem producitur, nam ille ad libertinitatem redigi poffit. T. 4 c. 849 A. B.
Libertus, qui tutelam filiorum Senatoris gerit, an fit immunis a tutelis, & a ceteris muneribus civilibus. T. 4 col. 852 B. C. item nec ille, qui jus annuli aurei imperavit, immunitatem habet, & cur. Ibidem C.
Libertus retorquens crimen in patronum, accusator non est, & patronum desiderans calumniæ punitur. & cur. T. 4 c. 856 A.
Libertus Senatoris, qui negotia ejus omnia procurat, an a tutelis excusetur. T. 4 c. 852 B. item Senatusconsultum strictius accipitur. Ibidem.
Libertus operas faciens undenam sumptus ad vitæ necessitatem adquirat, & quisnam eos suppeditare ipsi debeat. Tom. 5 col. 593 D. E.
Libertus dominum ab occidentibus non defendens, & periculo non eximens, Italia deportatur. T. 5 c. 596 D.
Libertus, vel filius manumissus, vivo manumissore, an in pagania liberam testamenti fcilionem habeat. T. 5 c. 1046 D.
Libertus quod feiens, prudentique indebitum solvit, actione Paviana repetit patronus. Tom. 5 col. 655 D.
Libertus & patroni vivam appetiti, quomodo punitur. Tom. 5 col. 656 A.
Libertus Achaeronicus, five Orcinus quando fait. Tom. 5 col. 614 D.
Libertus, & alius quilibet operas edens, slendus. T. 6 c. 603 B.C.
Libertus Orcinus nullius viventis est libertus. T. 6 c. 740 E.
Libertus curatoris prodiae an possit eum uxorem ducere. Tom. 6 col. 544 A.
Libertus ad officium, & remunerationem quali jure naturali obligatur. T. 6 c. 948 E.
Libertus minor 25 annis si filio familias pecunia crediderit, fuccurri ei debet Senatusconsultus Macedonianus, cauta cognita. T. 6 c. 181 B.
Libertus, qui legatum, vel fideicommissum liberto reliquit. T. 6 c. 175 A. B.
Libertus fi conjunctum patronum, & extraneum heredes institutos ex fcissile, quid erit. T. 6 col. 173 D.
Libertus filii non recte dicitur, patris est libertus. T. 6 c. 183 B. contra qui patris est libertus, recte dicitur filii libertus. Ibidem.
Libertus Orcinus. Vide, Orcinus libertus.
Libertus patronum, jure matris, adulteria accusare potest. T. 7 c. 126 E.
Libertus aliquando plus patrono debet, quam patri filius. T. 7 col. 22 B.
Libertus quis debeat patrono. Ibidem B. C.
Libertus alienus jure non potest adrogari, & cur. T. 7 c. 113 E. nec confitaiente quidem patrono. Ibidem c. 114 A.
Libertus naturalis rebiatus a Principe. T. 7 c. 124 B.
Libertus, & libertinus an differant. T. 7 c. 1 D.
Libertus non potest esse sine patrono. Ibidem.
Libertus si in libertinitatem peraiur, ultro onus probandi fuscipere potest. T. 7 c. 870 E.
Libertus Orcinus, cui dominus peculium legavit, an conveniri possit a creditoribus hereditatis. T. 7 c. 1202 D. E.
Libertus, qui vocavit patronum in jus, an incidat in pœnam. T. 7 c. 891 D.
Libertus, an patronus probare debet, eum ex iure patronatus quaeritur. T. 7 c. 870 E.
Libertus an ingenius fit, qui invito patrono aliquam qualitatem exercet. Tom. 8 col. 151 A.
Libertus, qui recusat tutelam liberorum patroni, an ingratus sit. Ibidem.
Libertus adrogatione patroni non mutat patronum. Tom. 8 col. 606 C.
Libertus fiquae alienaverit, an alienatio valeat. T. 8 c. 158 C.
Libertus an possit agere de dolo, vel injuriarum cum patrono. T. 8 c. 160 D.
Libertus an possit agere cum patrono sine venia. T. 8 c. 161 A.
Libertus liberti imo qualis. Tom. 8 c. 565 E.
Libertus proprius alius, alius paternus. Tom. 8 c. 561 E. & c. 567 A.
Libertus est aliquando sine patrono. T. 9 c. 637 E.
Libertus civitatis nullum alium habet patronum, quam civitatem, aut sut rempublicam, non fingulos cives. T. 9 c. 964 A.
Libertus oricius nullius est libertus. T. 10 c. 143 A.
Libertus punitur, & patronum capitis accusat. Tom. 10 col. 480 E.
Libertus minor 25 annis captus ab adversariis contineatibus. T. 3 c. 161 E. & c. 162 A.
Libertus appellatione quae continentur. T. 1 c. 439 C.
Libertum aprobica an debeatur, infirmita domo legata. T. 4 c. 1335 A.
Libros an filii conferant. Tom. 8 c. 292 A.
Ne licetat, & facit exceptio, ibi necesse est licere, ubi non est exceptum. T. 4 c. 992 B.
Licent palam plemque, quae clam non licerent. Tom. 4 col. 1404 E.
Licent multa in iure tacite, quae expresse non licent. T. 4 c. 372 B.
Licent plerique ex continenti, quae non licerent post temporis eratium. T. 4 c. 116 D. E.
Licent plerique tacite, quae expresse non licent. Tom. 7 c. 1358 A. B.
Licentia nimia temporis brevitate constringitur. Tom. 2 col. 1237 C.
Licentia judicis dandi est pars jurisdictionis. T. 4 c. 6 E.
Non licere dicitur, quod lege aliqua exceptum, & veritum est. T. 3 c. 581 E. & c. 581 A.
Licere quid dicatur. T. 9 col. 1358 A.
Licere habere quid significet. T. 10 c. 745 A.
Licere est pretium adjicere. T. 4 c. 149 C.
Lichai sunt candelabra, vel hacerae parietibus haerentes. Tom. 8 c. 653 E.
Lidior est fabemotor. Tom. 7 c. 70 E.
Limitanei de provincia, Praefes Provinciae. T. 8 c. 987 C.
Limites vitalitis quis proprie. T. 3 c. 1311 D.
Ligna aedium venditarum ad quem pertineant. T. 9 c. 781 E.
Ligna olim appendi solebant. T. 7 col. 1322 D. hodie de Aventione. Ibidem.
Lignaa sine costa, & innuca conferta fumum non faciant. T. 10 c. 1154 A.
Lignaeper lignaper n'a point de retour. T. 2 c. 1274 A.
Lignorum appellatione continentur quaeumque sunt parata combrendi casta, si modo proprio nomine non appellentur. Tom. 4 c. 591 D. virga, nuclei, carbones, etiamsi comburendi causa habentur, non continentur lignorum appellatione. Ibidem E.
Lignum pro tabulis. Tom. 3 c. 306 B. C.
Lignum pro chyrographo. Tom. 10 c. 407 E.
Limes quae propriae dicatur. T. 8 c. 913 D. E.
Limites fuit in agris limitatis, qui populo iter praebent. T. 3 c. 32 A.
Limites in modum agri non cedunt. Ibidem.
Limites transversi, & limites linea-ti quomodo dividuntur. Tom. 8 c. 318 C. D.
Limites. Vide, Fines.
Lithites funt, quibus Romane Provinciae separantur ab agris hostium. T. 10 c. 734 A.
Limitibus praeiunt rectores Provinciarum, vel decem limitum. Ibidem B.
Limitrophes. T. 9 c. 419 E.
Linteum in fuas species divisio. T. 3 c. 32 A.
De limitum agrorum politione. T. 3 c. 513 E.
Linarii cultores. T. 2 c. 768 E.
Linea duplex, recta, & transversa. T. 1 c. 400 D.
Linea margaritorum. T. 3 col. 194 A.
Linea pluribus gradibus conflat. T. 1 c. 661 D. E.
Linea laetae quid. Tom. 1 c. 1094 C.
Linea superiores, inferiores, & transversae. T. 8 c. 318 C. D.
Linea recte affinium dum conflituunt. T. 8 c. 320 A.
Linearii limites quomodo dividuntur. T. 8 c. 318 C.
Linearum verbum alin frequens in Oriente propter arbis fervorem. T. 2 c. 798 C.
Lines, aut leges quae dicantur. T. 3 c. 142 E. & c. 369 A.
Ubi lingua monopoglia in 12. Tabulis quid significet. T. 7 col. 1160 C.
Lingua juris quanam esse debeat. T. 8 c. 1050 B.
Linifarii, linifices, & linterarii. T. 2 c. 792 E.
Linterarii, non linteones. Tom. 2 c. 946 D.
Interoperatrices. Tom. 3 col. 124 E.
Ad Lirx, ad-Lyn. Tom. 6 col. 141 D. E.
Lis criminalis inoeivunado non decidetur. T. 1 c. 381 C. D.
Lis pecuniaria iureiurando, aut testibus, aut instrumentis decidatur. T. 1 c. 496 A.
Lis non moriur homine mortuo, de quo agebatur. T. 3 c. 147 D.

Lis non est, nisi inter duos. T. 3 c. 600 E.
Lis mori dicitur. T. 1 c. 995 D.
Lis, & controversia. T. 2 c. 698 A.
Lis fiscalis intra res mere territoriales, in Reipublicæ intra tribunum. T. 1 c. 41 D.
Lis an ad eustum perduci possit, nisi utraque parte præfente. T. 4 c. 87 A.
Lis a contestatione incipit. Tom. 4 c. 368 E.
Lis est res in judicium deducta. Ibidem.
An lis fit contestanda cum totore, qui in eus vocatur est. Tom. 5 c. 74 A.
Lis colusoria non est lis. Tom. 4 c. 370 B.
Lis affimatur jurejurando affirmatio etiam innomeno pretio, ut tolvit libelo actoris. T. 5 c. 581 B.
Lis quæ dicitur. T. 5 c. 867 B.
Lis, & controversia in quo differunt. T. 5 col. 867 B. & Tom. 7 c. 216 C. & T. 8 c. 510 B.
Lis inanis. T. 5 c. 867 A.
Lis quando, & quam ob causam crescere dicatur. Tom. 5 col. 905 A.
Lis de dote cum parentibus, in quorum potestate funt, an a liberis haberi possit. T. 5 c. 1022 C. D.
Lis, & controversia Sabinianorum, & Proculianorum, quam in *§. 6 post judicium*, *l. 12. ad exhibendum*, habebant, dirimitur. T. 5 c. 378 B. & c. 380 A.
Lis nulla est, ubi partes actoris & defensoris, seu res partibus non distinguuntur. T. 5 c. 118 E. & c. 119 A.
Lis quandonam dicatur mori. T. 5 c. 820 B. C.
Lis mota inter Episcopum Parisiensem, & Abbatem S. Genofefæ ob arcubium S. Stephani de Monte. P. 6 c. 817 B.
Lis, vel causa quando ordinari dicitur. T. 6 c. 300 A.
Lis minuitur materia litis, cumque instituta lis est de toto, particulatim obliata folutione, vel restitutione, redigitur ad partem, quæ non obtinetur. T. 6 c. 330 C.
Lis ubi non est, nec fententia. T. 7 c. 348 A.
Lis quid. T. 7 c. 615 E. & Tom. 8 c. 519 A.
Lis in quibus judicialis affimatur in simplum. T. 7 c. 511 B.
Lis quando mortua est, & quando mortua non est. Tom. 7 col. 266 E.
Lis, inchoata a muliere ante nuptias apud competentem judicem, an transferatur in forum viri. T. 7 c. 70 C.
Lis inter fratres, & filium aquandam, & in quibus causis est possit. T. 7 c. 156 D.
Lis ante contestationem non est. T. 8 c. 519 A.
Lis proprie de pecuniariis actionibus. Ibidem.
Lis finitur sententia, & appellatione suspensa non est, vel retractione. Tom. 9 col. 190 E. & col. 191 A.
Lis de statu potest iterari. Tom. 9 c. 1048 E. & c. 1049 A. B.
Lis quando intelligitur finita transactione. T. 9 c. 100 D.
Lis cum olim inficiatbatur ex rescripto aliquo Principis, debebat intervenire solennis denunciatio, & editio rescripti, dabanturque certa tempora ad denunciandum. T. 9 c. 132 A.
Lis proprie non est, nisi quæ contestata est. T. 9 c. 11 A.
Lis non moritur mortuo eo, qui appellavit. T. 9 c. 1223 A.
Lis de caussis criminalibus dicitur. T. 9 c. 11 B.
An lis ex lite nascatur. T. 9 c. 143 C.
Lis novo jure est peragenda in biennium a die litis contestatæ. T. 9 c. 11 B.
Lis civilis quo tempore finitur, fieve perimitur. T. 9 c. 127 E. & c. 128 A.
Lis contestata, & vadimonium, & eremodicium a multis confundunturur. T. 9 c. 135 A.
Lis, antequam in judicium veniatur non est, sed controversia. T. 9 c. 136 E.
Lis peremptæ post triennium non potest prorogari consensu partium. T. 9 c. 137 A.
Lis quando deferi videtur. Tom. 9 c. 47 A.
Lis contestata aliud est, aliud vadimonium. Tom. 9 col. 135 A. B.
Lis, vel causa quando finitur. T. 9 c. 47 D. Vide, Causa.
Lis, & res in quo differunt. T. 9 c. 137 A.
Lis quibus personis ordinetur. T. 9 c. 123 A.
Lis non detur, nisi sit contestata. T. 9 c. 135 D.
Lis est res in judicium deducta. T. 9 c. 10 E. accipitur pro actione. Ibid. in quo differat ab actione. Ibidem.
Lis mortua nulla res est. Tom. 9 c. 132 E.
Lis mortua quando dicitur. Tom. 9 c. 1113 E.
Lis nulla est cum eo, qui est in nostra potestate. Tom. 9 col. 170 C.
Lis ordinata quando dicitur. T. 9 c. 98 A.
Lis liberalis causa quando ordinatur. Tom. 9 c. 980 E. & c. 981 A.
Lis non est, antequam contestetur, fed controversia. Tom. 9 c. 136 D.
Lis finita jurejurando in pretextu pernoti retractari possit. Tom. 9 c. 286 C.
Lis an altra trinunium proferri possit. Ibidem. D.
Lis finitur sententia, & appellatione suspensa non est, vel retractione. Tom. 9 col. 190 E. & col. 191 A.
Lis de statu potest iterari. Tom. 9 c. 1048 E. & c. 1049 A. B.
Lis quando intelligitur finita transactione. T. 9 c. 100 D.
Lis cum olim inficiatbatur ex rescripto aliquo Principis, debebat intervenire solennis denunciatio, & editio rescripti, dabanturque certa tempora ad denunciandum. T. 9 c. 132 A.
Lis proprie non est, nisi quæ contestata est. T. 9 c. 11 A.
Lis non moritur mortuo eo, qui appellavit. T. 9 c. 1223 A.
Lis de caussis criminalibus dicitur. T. 9 c. 11 B.
An lis ex lite nascatur. T. 9 c. 143 C.
Lis novo jure est peragenda in biennium a die litis contestatæ. T. 9 c. 11 B.
Lis civilis quo tempore finitur, fieve perimitur. T. 9 c. 127 E. & c. 128 A.
Lis contestata, & vadimonium, & eremodicium a multis confundunturur. T. 9 c. 135 A.
Lis, antequam in judicium veniatur non est, sed controversia. T. 9 c. 136 E.
Lis peremptæ post triennium non potest prorogari consensu partium. T. 9 c. 137 A.
Lis quando deferi videtur. Tom. 9 c. 47 A.
Lis contestata aliud est, aliud vadimonium. Tom. 9 col. 135 A. B.
Lis, vel causa quando finitur. T. 9 c. 47 D. Vide, Causa.
Lis, & res in quo differunt. T. 9 c. 137 A.
Lis quibus personis ordinetur. T. 9 c. 123 A.
Lis non detur, nisi sit contestata. T. 9 c. 135 D.
Lis est res in judicium deducta. T. 9 c. 10 E. accipitur pro actione. Ibid. in quo differat ab actione. Ibidem.
Lis mortua nulla res est. Tom. 9 c. 132 E.
Lis mortua quando dicitur. Tom. 9 c. 1113 E.
Lis nulla est cum eo, qui est in nostra potestate. Tom. 9 col. 170 C.
Lis ordinata quando dicitur. T. 9 c. 98 A.
Lis liberalis causa quando ordinatur. Tom. 9 c. 980 E. & c. 981 A.
Lis non est, antequam contestetur, fed controversia. Tom. 9 c. 136 D.
Lis finita jurejurando in pretextu pernoti retractari possit. Tom. 9 c. 286 C.
Lis quando finitur. Tom. 9 c. 206 B.
Lis inter patrem, & filiumfamilias jure ordinario nulla est, extra ordinem sepe lis est. Tom. 10 c. 302 B.
Lis non retractatur, antequam de provocatione prosuntiatum fit. T. 10 c. 613 B.
Lis an fit contestata, si simplex postulatio celebrata fit. Tom. 10 c. 874 E.
Lis nulla est, vel actio, quæ non indigeat probatione. T. 10 c. 965 A.
Lis finem accipit, & judicii, & transactionis jure. T. 10 col. 989 B.
Lis extinguitur, nec potest reviviscere, quoties sententia dicitur ex edicto peremptorio. T. 10 c. 1356 B.
Lis non est finis adversario. T. 10 c. 902 B.
Lis contestatio est initium judicii. T. 10 c. 844 D.
Lis incertior est, quam hereditatis causa. Tom. 1 col. 535 B.
Lis causa Imperatorem hereden instituit invidiosum est. Tom. 1 col. 91 D.
In lite medio ne formæ facta fiat. T. 1 c. 1138 C.
Lite contestata quid. T. 1 c. 150 C. D. & T. 7 c. 323 B.
De litis capitibus dividendis constitutio. T. 3 c. 320 B.
De litis instrumentis edictis. T. 3 c. 266 A.
Lites mortuæ, vel commiaria rem litigiosam non facit. T. 2 c. 1138 A.
Litis contestatione actio perpetuatur. T. 3 c. 320 B.
Lites alienæ emere est idoneos defensor fine fastidione judicatum folvet. T. 4 c. 805 C.
Litis initium cujus quisque fecit, ejus etiam eventum excipiat. T. 4 c. 875 D.
Litis adjunctor est judex. Tom. 4 c. 316 B.
Litis contumacia damno coercetur. T. 4 c. 877 C.
Litis contestatione electio confumitur, & cur. Tom. 4 col. 194 C.
Litis contestatio, & petitio idem est in jure. Ibidem.
Litis petitionem ad legatarium non pertinet, nisi dolo ejus, aut culpa lis perierit. T. 4 c. 585 A. & vero dolus, & culpa abit, periculum litis ad fideicommissum spectat. Ibidem.
Litis affirmationem abolitiæ quid est. T. 4 c. 452 C.
Lites procuratorum tutor facere non potest ante litem contestatam. T. 4 c. 879 B.
Litis affimatio est similis venditioni emptioni. Tom. 4 col. 1341 E.
Litis affimatione a possessore dominio litis oblata, an ufucapio impleri possit. T. 5 c. 747 B.
Litis contestatione quid contrahitur, & poft litis contestationem quasi ex contractu transfertur judicium in heredem in solidum. T. 5 c. 688 B.
Litis contestatio omnia, quæ post eam fequuntur, complectitur. T. 5 c. 920 E.
Litis affimatio est similis emptioni. T. 5 c. 720 C.
Litis affimatio ne partes an dividi possit. T. 5 c. 673 D.
Litis contestatio in quibus a nuntiatione mori operis differat. T. 5 c. 657 E.
Litis contestatio obligat. T. 5 c. 448 C.
Litis contestatione procurator dominus litis factus est. T. 5 c. 53 B. & c. 111 E.
Litis, five res affimatio emptioni similis est. T. 5 c. 740 C.
Litis contestatio initium judicii. T. 6 c. 803 C.
Litis contestatio quomodo fat. T. 6 c. 706 C.
Litis contestatio in causa legati fit apud judicem datum, non apud Prætorem. T. 6 c. 589 G.
Litis contestatione non interrumpitur ususfructus. T. 6 c. 1 C.
Litis contestatio. Vide, Contestatio litis.
Litis contestatione etiam pecuniaria actio transmittitur ad heredem. T. 6 c. 7 D.
Litis impensæ. T. 6 c. 384 D. Vide, Impensæ litis.
Litis ordinatio, quotiur litis contestationem. T. 6 c. 300 B.
Litis ordinatio litis præparatio est. Ibidem. post litem contestatam in restitutionem veniens fructus fumi petit, vel petitur, fructuarius vel exclusus, vel præcipuus, vel omnes, fi is, unde petitur, debitor malitiosi possessor. Tom. 6 col. 74 A.
Litis contestatione tempus in quibus judiciis spectatur. Tom. 6 c. 611 A.
Poft litis contestationem interdum usuram, & quandaci aliqio pardi. T. 7 c. 245 B.
Litis contestatione, & res judicata idem tempus non est. T. 7 c. 615 B.
De litis contestatione. Tom. 7 col. 265 B. & 78 Deriga, quæ dari fadio interisse fedi litem contestatam fine dolo, aut culpa possessoris, vel quæ fructuarius, vel culpa possessoris. Tomo 8 c. 6 seq.
Litis contestatione causa possessorior non fit. Tom. 8 col. 807 D.
Litis contestatio facit, ut actiones, quæ tempore, & morte perantur, in heredem transmittantur. T. 8 c. 808 A.
Litis causa donata an fiscus admittat. T. 8 c. 441 D.
Litis contestatio quid. T. 9 c. 113 A.
Litis femma generi quatuor. T. 9 c. 131 B.
Litis contestatio, & editio in quo differunt. T. 9 c. 14 B.
De litis finitione deber aliquid statuere, judex; si nihil statuerit, quid fet. T. 9 c. 1088 A.
Litis imperatum condemnationem facere non tantum debet judex, fed etiam determinatum omne. T. 9 c. 1087 C.
Litis contestatio de forte non perimit, nec conflituit litem de alitis. T. 9 c. 113 C.
Litis contestatione actio temporaria perpetuatur. Tom. 9 col. 114 E. interrumpitur, prescriptio, & usucapio, aut fuftinetur, non ufucapio vetus. Ibidem.
Litis contestatio quæ, & quando est. T. 9 c. 11 A. & feq.
Litis contestationem quæ præcedunt. T. 9 c. 129 E.
Litis demanus quis dicitur. Tom. 9 c. 1065 E.
Litis instrumenta edere debet, qui actions est, priusquam ad judicem eatur. T. 9 c. 3 A.
Litis infrumenta. T. 9 c. 282 E.
Litis contestatione integrae res inquiri. T. 9 c. 113 E.
Litis fine fiat eff. & controversias determinorum dirimit. Tom. 9 c. 83 C.
Litis contestatio, & inscriptio in crimen in quo differant. Tom. 9 c. 139 E. & c. 130 A.
Litis testimonia. T. 9 c. 281 A. & col. 182 E. Vide, Testimonia litis.
Litis contestatio, & editio actionis in quo differant. Tom. 9 col. 12 E.
Litis fatoris, [illegible], & denuncationes forenses. Vide, Contestatio.
Litis contestatio est principium judicii, non in jus vocatio. T. 9 c. 113 A.
Litis contestatio perpetuat actionem temporaram, aut quæ morte rei extinguitur, tamen ex jure civili. T. 9 c. 128 B.
Litis contestatio cum res, & adversario fuo ipsibus potest, qui modo fit specialis revocandi domum non habeat. T. 6 c. 509 A.
Poft litem contestatam res prædat dolum, & culpam. T. 3 col. 314 E.
Litis contestatione multum interest, utrum quis dolo, aut culpa possidere deberet rem, de qua agere velit. T. 7 c. 324 B.
Litem contestari qui non cogitur, ceo nuere cogitur. Tom. 7 c. 131 D. E.
Litem donatam an fiscus fuscipiat. T. 8

Tom. 8 col. 441 D.
Litem fuam facere quid fit. Tom. 7 c. 106 B.
Litem contestatione perpetuari quid fit. T. 6 c. 1117 B.
Litem qui deferit, & is, qui liti non adfuit, differunt. Tom. 6 c. 1046 E.
Ad litem datur tutor, vel curator ad defendendum puberem, vel impuberem. T. 9 c. 584 C. & 1 6.
Litem non petere poft peremptionem inftantiæ. T. 9 c. 49 A.
Litem crimniam præcedit inferipitio. T. 6 c. 11 B.
Litem præcedit conventio, & admonitio extrajudicialis. Ibidem B.
De in litem dando tutore, vel curatore. T. 9 c. 584 C. & 8 B.
Litem fuam facere judex dicitur, cum ab adverfario in eum vertitur tota lis. T. 10 c. 401 A.
Litem meno invitos fubit ex pafto, at ex ftipulatu invitus quis fubit litem. T. 10 c. 709 E.
Litem inter, & controverfiam differentia. T. 10 c. 877 C. D.
Litem æternam non poteft fufcipere, qui eft in reatu. T. 10 c. 883 A.
Litem mandat affor procuratori, non dat. T. 10 c. 915 C.
Litem dat judex. Ibidem.
Litem qui cæpit, eam debet peragere, nifi velit incidere in calumniam. T. 10 c. 920 E.
Litem perficit contefta. Tom. 10 c. 996 E.
Ante litem contefta non venitur fructus confumpti. T. 10 c. 1321 C.
Litem inter contefta lam, & actionem differentia. Tom. 10 c. 610 A.
Lite contefta, utrum ab actione differre liceat. T. 1 c. 706 D.
Lite pendente, tunus ex pluribus, qui agebant familiæ erefcundæ, vel communi dividundo, vel fatium requifiorum deceffit; plurefque heredibus relictis, an actitare videtur numerus litigantium. Tom. 7 c. 564 A.
In lite ambitiofi fcripta non fint fpectanda, fed fpectandæ leges, fpectandi mores. Tom. 9 c. 127 B.
A lite non defiftit, qui differt. T. 9 c. 49 C.
Ex lite, quam intendit tutor, vel curator nomine, & conducentiam, vel tutorem convenit adhibere judicem, non tutorem, vel curatorem. T. 9 c. 1008 B.
Lite contefta de fatis tantum, an fumatur petitio ultra, non ut [illegible]
Lite contefta, vel poft definitionem [illegible] Imperator [illegible] T. 10 c. 1 [illegible]
Lite [illegible] T. 10 c. 1 [illegible]
Lite [illegible] pronuntiatum, potentior, & qui ei cefft, punitur. Tom. 10 c. 885 D. ad Præfidem Provinciæ hoc caufa revolvitur. Ibidem D. E.
Lites ad publica munera pertinentes intra tres menfes finiendæ. T. 2 c. 648 A. B.
Lites multo plures funt inter confortes, quam inter diffortes, & cur. T. 2 c. 1165 B.
Lites breviter terminandæ. Tom. 9 c. 129 C. D. E.
Lites fæpe inchoantur ex refcripto Principis extra ordinem, vel ex fententia, interlocutione, vel commonitione judicis. Tom. 9 c. 1153 E.
Lites criminales quo tempore finiuntur. T. 9 c. 128 A.
Lites duæ fuapte, cum de hereditate agitur. T. 9 c. 174 B.
Lites fifcales intra quod tempus terminandæ. Tom. 9 c. 130 C. civiles intra quod tempus. Ibidem D.
Lites protelare quid. Tom. 9 c. 128 A.
Lites finire cognitione judicis. T. 9 c. 186 C.
Lites finitas non reftitui pratextu novorum inftrumentorum. Ibidem C. D.
De litium finibus. T. 1 c. 475 E.
Litium concinationes, & redemptores. T. 3 c. 113 A.
Litium fimendarum tria genera. T. 3 c. 1132 C.
De litium expenfis confititutio Zenonis. T. 3 c. 1329 A.
Litium finis eft judicatum. Tom. 1 c. 1909 A.
Litium Procurator. Vide, Procurator.
De litibus expenfis. Tom. 9 c. 1086 A. B. 1090 E.
Litium redemptores. T. 9 col. 568 B.
In litibus ftatutum erat lege Papiniani Tribuni plebis deponere certum numerum affium. T. 7 c. 1213 D.
Litaniæ Aivæ. T. 2 c. 1147 C.
Litanias funt preces publicæ. T. 10 c. 825 A.
Litanie quid. T. 6 c. 906 C.
Litteræ, & Epiftolæ nihil inter fe diffidiant. T. 1 c. 147 E.
Litteræ Tabellionis fide fcribendo comparandæ. T. 2 c. 1190 B.
Litteræ Cancellariæ confuetudinem authoritatem poftulantibus. Tom. 5 c. 602 A.
Litteræ non funtquidem quid nihilo, fed quid aliquid. T. 7 c. 1 [illegible]
Litteræ, & Epiftolæ in quo differant. T. 7 c. 6 [illegible]
Litteræ fingulares. T. [illegible] c. 2100 A.
Litteræ diplomatæ. Tom. 9 c. 1205. 1206 A.
Litteræ, quæ pertinent a judice ad fenatum, vel vicaria, & ipfi fuftinent, [illegible] T. 10 c. 1 [illegible]
Litteræ, quæ frontibus calumniatorum interbantur. Tom. 9 c. 1478 A. B.
Literarum fingularum antiquorum Romanorum notæ. Tom. 5 c. 361 A. & c. 362 A.
Literarum obligatio quanam fit. T. 8 c. 1066 D.
Literarum tranfpofitiones in Pandectis Florentinis. T. 7 c. 381 A. & T. 8 c. 604 C.
Literarum comparationes. Vide, Comparationes literarum. Vide, Collationes fcripturarum.
Literarum tralectiones frequentiffimæ in Pandectis Florentinis. T. 9 c. 892 E. & c. 893 A.
Literarum obligatio unde procedit. T. 9 c. 1 C.
Literarum collatores qui erant. T. 9 c. 189 B.
Literati variis ex caufis audiendi, & loquendi facultatem amittunt. T. 1 c. 104 E.
Literatorum privilegium. Tom. 6 c. 999 D.
Literatura omnium virtutum maxima. T. 3 c. 611 D.
De literis diminutis. Tom. 10 c. 517 D.
Literis non contrahitur ftipulatio. T. 4 c. 829 B.
Literis inverfis multa effe fcripta in Pandectis. T. 7 c. 381 A.
Literis brevibus defcripta fententia en valat. T. 10 c. 1259 D.
Litigandi gratia privilegium quibus datum. T. 7 c. 103 D.
Litigantibus judicem dare eft jurisdictionis. T. 7 c. 53 B.
Ex litigantium confenfu non fieri judicem competentem, qui ex ordine eft incompetens, dummodo jurisdictionem habeat. Tom. 7 c. 129 C.
Litigantium temere pæna quanam fit. T. 8 c. 1239 D.
Litigantium, temeritas quomodo coercenda a judice. T. 9 c. 1085 E.
Litigare inoffenfe quid fit. Tom. 7 c. 881 B.
Litigare velle, & fub que judice uxorem pafci fit. T. 7 c. 140 C.
Litigator præfens jurat præfente judice. T. 2 c. 1147 E.
Litigator temerarius an, & quando condemnetur fumptuum nomine. T. 7 c. 1 [illegible]
Litigator litigantis qui fit. Tom. 10 c. 920 A.
Litigatoris inofficiofi pœna quæ. T. 5 c. 881 A.
Litigatoris unius abfentia Dei præfentia fuppleri. Tom. 9 col. 138 B.
Litigatoris interest potius admitti appellationem, quam referveri quæstiones. T. 10 c. 792 B.
Litigatoribus fagitium, ut & judicem legitimum ipfe reporet, ut fibi non [illegible] Tom. 10 c. 920 A.
Litigatoribus qui [illegible] & quod ex [illegible] Tom. 5 col. 1048 A.

Litigatores olim jurabant. Tom. 2 c. 1147 D.
Litigatorum voluntas an poftit efficere, ut judex litem profertat citra triennium. T. 9 c. 132 A.
Ex litigatorum voluntate a Prætore, vel Præfide ius datur judex, quem voluer. T. 10 col. 1232 B.
Litigiofa res quæ dicatur. Tom. 2 c. 551 A. B.
Litigiofa res alii dari poteft transftimis, vel divifionis caufa, vel in caufam dotis, aut fponfalium. T. 2 c. 1138 B.
Res litigiofa rectfe relinquitur in teftamento, vel codicillis. T. 9 c. 1240 D.
Res litigiofa poteft ad alium transferri ex caufa transftimis, & divifionis tantum hereditatis fafta inter coheredes. Ibidem.
Res litigiofa an poftit donari, vendi, ftipulari. T. 10 c. 595 C. D. & c. 434 C.
Litigiofa res apud quem depofuitur, in eum detur actio depofiti. T. 10 c. 953 C.
Litigiofa res nec vendi, nec pignori poteft. T. 10 c. 1023 B.
Litigiofæ res alienatio, vel pignoratio non valet. T. 2 c. 1137 D.
Litigiofæ rei dedicatio non fit innitis. T. 2 c. 1138 A.
Litigiofæ rei emptio nulla eft. T. 9 c. 159 B. C.
Litigiofam rem fola denuntiatio non facit. T. 2 c. 1138 B.
Litigiofam res fine qua vetat alienari, alias eft perfecta, alias imperfecta. T. 4 c. 151 A.
Litigiofam rem qui diferia emit, incidit in pœnam litigiofi, ignorans non item. T. 7 c. 889 B.
Res litigiofa an idem transferri poffe ex dotis caufa, vel donationis propter nuptias. T. 9 c. 1240 E.
Litigiofi exceptio. Vide, Exceptio litigiofi.
Litigiofi nomen quid continetur. T. 9 c. 1248 D.
Litigiofi fundi. T. 1 col. 859 A. & T. 9 c. 1248 D. & feq.
Literas teftamento vitii nihil adferre. T. 1 c. 1 [illegible]
Literæ, idem eftis, ut fteri, & celebrari folet. T. Tom. 2 col. 1045 B. C.
Littera coffolitinar. T. 2 c. 979 C.
Littera publica eft, quomodo accipiendum. T. 8 c. 556 B.
Littorum ufus communis, ficut maris. T. 1 c. 59 A.
Littorum ufus publicus eft, & juris gentium. T. 1 c. 60 D.
Littus an debeat in modum agri computari. Tom. 7 c. 771 B. & an videatur accedere fundo. Ibidem.
Littus eft, qua fluctus fe eludit. T. 10 c. 93 E.
[illegible] T. 1 c. 1041 E.
Loca facra religio commercio hominum eximit. T. 4 c. 355 E.
Loca religiofa in judicium non deducuntur. T. 6 c. 659 B.
Loca facra, & religiofa pertinent ad religionem. T. 7 c. 693 B. non poftunt quoque in diplomatis dedari. Ibidem. non poftunt emi. Ibidem.
Loca facra, & religiofa, & publica, & liberi homines, fi fuerint venditi, non poftunt adquiri emptori. T. 7 c. 697 A.
Loca facra, religiofa, publica, liberos homines fi qui emerit, etiamfi emptio non tenet, ex empto tamen actio competit. T. 7 c. 693 A.
Loca venerabilia quænam fint. T. 8 c. 1114 D.
Loca facra, & loca religiofa in jure an femper pro eodem fumantur. T. 10 c. 368 B.
Locatæ, quorum eft ufus aliquis. T. 7 c. 882 C.
Locatæ quid. T. 3 c. 104 B. C.
Locare averfiorem. Ibidem C.
Locare navem aliud eft, aliud exercere. T. 4 c. 118 D.
Locare idem, quod ad *firmam dare*. T. 6 c. 1027 A.
Locare in plures annos prædia Ecclefiæ fine decreto. Tom. 7 c. 640 A.
Locare in plures annos, id eft, in plures, quam in quinquennium. Ibidem C.
Locare non nummo, fed partibus quid fit. T. 10 c. 447 D.
Locatium. T. 3 c. 982 D.
Qui locat, fruitur habitatione pernicipiendo mercedem. T. 4 col. 501 A.
Qui locat rem fuam, utendam dat. folet mutare. T. 5 c. 522 B.
Locatarium nolim penfio quando prædebatur. T. 9 c. 400 E.
Locati periti, & mercedis nomine promiffæ auftores utuuntur. T. 6 c. 424 E.
Locati quis non teneatur. Tom. 8 c. 776 A.
Locatio quid. Tom. 1 c. 2213 E. & T. 3 c. 306 E.
Locatio, & conductio proxima emptioni, & venditioni. T. 1 c. 213 E.
Locatio, & conductio quanam familiaritatem inter fe habeant. T. 1 c. 214 E.
Locatio, & conductio contrahantur, fi merces confiftura fit. Tom. 1 c. 213 E.
Locatio, & conductio funt juris gentium. T. 1 c. 1238 E.
Locatio, & conductio, empto, & venditio inter fe familiaritatem habent. T. 3 c. 358 E.
Locatio, & conductio proxima eft emptioni, & venditioni. Tom. 3 c. 217 E.
Locatio, & conductio eft negotium *derivatum* emptioni, & venditioni. T. 1 c. 773 C.
Locatio rei fuæ non valet. Tom. 1 c. 1212 E.
Locatio rei privatæ Principis Palatini fieri non debet. Tom. 2 c. 881 B.
Locatio quælibet fit ad tempus. T. 3 c. 427 C.
Locatio, & conductio penitentia renovatur. T. 2 c. 1186 B.
Locatio prædiorum civilium, vel fcaliarum. T. 1 c. 878 B.
Locatio fine certo pretio nulla eft. T. 1 c. 1 [illegible]
Locatio eft, fi intervenit merces, & pretium operæ. T. 4 c. 940 E.
Locatio dominium mutare non folet. T. 4 c. 500 E.
Locatio eft, fi intervenit merces, & pretium operæ, non fi intervenit modicum falarium honoris gratia. T. 4 c. 940 E.
Omnis locatio fit ad tempus, fervitus vero non. T. 4 c. 567 A.
Locatio, & conductio fine pretia nunteratu non conftitit. Tom. 4 c. 42 E.
Locatio non eft fine pretio certo, depofiti vero fubftantia fine ullo mutatione conftit. Tom. 4 c. 267 A. B.
Locatio conductio quid fit, quomodo contrahatur, & cujus juris effe dicatur. T. 5 c. 512 E.
Locatio ab femper mutet dominium. T. 5 c. 667 A.
Locatio in quinquennium an fit aliquatio. T. 5 c. 563 B.
Locatio rei alienæ an poftit fieri bona fide. T. 5 c. 620 A.
Locatio an tranfeat in heredem locatoris. T. 5 c. 564 E.
Locatio quid a commodato differat. T. 5 c. 511 B. C.
Locatio conductio dominium non folet mutare. T. 5 c. 522 B.
Locatio conductio quandoque claudicare dicatur. T. 5 c. 511 D.
Locatio conductio an certa conditione, ficut & depofitum, & commodatum, in quantum fieri poftit. T. 5 c. 391 B.
Locatio dominium non probat. T. 6 col. 829 B. ex civilium poffeffionem. Ibidem.
Locatio, & conductio vulgaris nullum jus tribuit conductori in rem ipfam, parti tantum conductori affinem in perfonam. Tom. 7 c. 377 C. D.
Locatio, & conductio fimplex non eft alienatio. Ibidem D.
Locatio cum pretiario colono non contrahitur, fed focietas. T. 7 c. 890 C.
Locatio, & conductio oritur ex do, ut facias. T. 7 c. 1 [illegible] B.
Locatio fit mercede, non partibus rei. T. 7 c. 850 C.
Locatio prædiorum publicorum fiebat in quinquennium. Tom. 7 c. 640 C. D.
Locatio conductio eft fpecies commercii. T. 7 c. 23 A.
Locatio quomodo contrahatur. T. 10 c. 447 D.

Locatio conductio. Tom. 8 col. 471 B.
Locatio vestigialium. T. 8 c. 635 B.
Locatio conductio an valeat, fiquis precario rogaverit ante, deinde conduxerit. T. 8 c. 470 C.
Locatio dictitur emptio. T. 9 c. 65
Caffaii ad venditioni. Ibid. D.
Locatio operarum ad certum tempus. T. 9 c. 411 E.
Locatio, & emphyteusis in quo differunt. T. 9 c. 416 E. & c. 417 A.
Locatio quid emptio est. Tom. 9 c. 574 D.
Locatio sine scriptis facta valet. T. 9 c. 411 E.
Locatio quando rescindi, & quando non potest. T. 9 c. 574 D.
Locatio hereditarum. Tom. 9 c. 406 A.
Locatio quid. T. 9 c. 73 B. & c. 337 D. & E. T. 10 c. 1047 B.
Locatio omnis incipit a verbo *do*, non a verbo *facio*. T. 10 c. 41 E.
Locatio dominium non mutat, id est, locator non transfert dominium in conductorem. Tom. 10 c. 42 A.
Locatio est, quoties aliquid faciendum datur. Ibidem C.
Locatio, & conductio an fint nuu, vel plures contractus. T. 10 c. 46 E.
Locatio contrahitur non tantum certo pecuniæ numero, sed & certum rerum, quæ pondere certo, & mensura certa conflant. Tom. 10 c. 447 D.
Locatio contrahitur non tantum certo pecuniæ numero, sed & rerum certa, quæ pondere, numero, & mensura conflant. T. 10 c. 66 D.
Locatio, & emptio aliquando claudicant. T. 10 c. 1047 D.
Locatio dominium non immutat. T. 10 c. 1137 C.
Locationis, & conductionis differentia, & jus. T. 1 c. 213 E. & c. 214 A. & seq.
Locationis, & fiumoris differentia. T. 3 c. 237 C.
Locationis vinculum est ætra. T. 3 c. 308 D.
Locationis, & commodati comparatio. T. 3 c. 1447 A. B.
In locationis contractu locatorem tenditorem appellamus, & conductorem emptorem. T. 7 c. 1190 E. & c. 1191 A.
Locationis, & conductionis nominibus an promiscue usi liceat. T. 10 c. 47 C.
De locationis, & conductionis contractibus. T. 10 c. 1047 B.
Locationis rebus compatiunt negotium de, vel facitur. T. 7 c. 831. B.
Locationes venditionis an, & quando emptor fiere teneatur. Tom. 7 c. 856 D. & seq.
Locationes venditionem appellari. T. 3 c. 237 E.
Locationes fecisse non videntur, aut videri posfunt emptor, & mulier, & legatarius, & proprietarius, & eorum plerumque interest non fervari locationem a venditore vel marito, vel testatore, vel adulteratio factam. T. 5 c. 565 A.
Locationem proprietatis in heres locutoris fervare omnimodo tenetur. T. 5 c. 564 C. D.
Locationem veteres vocabant venditionem. T. 7 c. 1191 A.
Locationem veteres appellabant venditionem, & conductionem emptionem. T. 7 c. 1195 D.
Locationem conductionem nullam esse, fi error intervenit. Tom. 8 c. 500 B. C.
Locationem fiftam nummo uno haberi inftar donationis. T. 8 c. 371 C.
Locationem inter, & emptionem differentiæ. Tom. 10 col. 1044 A. B.
In locationem ætra non intervenit. T. 3 c. 308 D.
Locatione in quinquennium facta, an conductor colonium, vel ædes conductas deferere poffit ante fi. T. 5 c. 536 D.
In locatione an ædificium profuum, aut arbitrium ex æquo requiratur. T. 5 c. 534 D.
In locatione, & conductione promiscue utimur emptionis verbo. T. 7 c. 1190 E.
In locatione fidem contractus maxime fervandum. Tom. 9 c. 412 D.
In locatione conditionem plures esse debendi. Ibidem B.
In locatione an fit redditus, ut in venditione. T. 9 c. 374 D.
In locatione, & conductione quomodo fit locus *legi 1. C. de refcindenda vend.* T. 10 c. 197 B.
Locatione contracta res eadem redditur, contractu fiterne non redditur eadem. T. 10 c. 466 C.
Locationes Cenforum olim diebantur venditiones. T. 3 c. 237 E & c. 815 C. & T. 10 c. 38 C.
Locationes in fiftione debent. T. 1 c. 215 C.
Ad locationes edictum edictum pertinere. T. 3 c. 358 E.
Locationes rerum Ecclefiafticarum annos 30. non excedant. Tom. 1 c. 548 A.
Locationes omnes quandoque per fingula lustra, id eft, per quadrienium fiterant. T. 5 c. 56 C.
Locationes, quæ fiunt in modicum tempus, & hæ, quæ fiunt in longum tempus, quæ fint. Tom. 7 c. 377 A. & feq.
Locationes fuleban fieri in quinquennium. T. 7 c. 377 A.
Locationes publicorum vectigalium fiebant olim in quinquennium Cæfaribus, hodie in triennium. T. 10 c. 780 E.
In locationibus publicorum operum quid obfervetur, vel cavite etiam. T. 5 c. 524 B.
De locationibus in quinquennium. T. 5 c. 525 E.
In locationibus, & venditionibus affiftus, & refiftulæ differant. T. 6 c. 513 B.
De locato, & conducto. Tom. 1 c. 396 B. & Tom. 9 c. 406 A. & feq.
Actio ex locato conducto an detur ex parte locatoris, an ex parte conductoris. T. 10 c. 46 C.
Actio ex locato, & actio ex conducto fæpe furuntur utrafque pro altera. T. 10 c. 968 D. E.
Locator, & conductor quid. T. 1 c. 773 C.
Locator, vel is, cui locator refiftere potest, fi conductorem fundo locato frui prohibeat, hoc cafu quæ actio conductori detur. T. 1 c. 1481 B. C. & c. 1483 A.
Locator, etiamfi fine dolo, vel culpa hæ domus evifta fit, quid præftare conductori teneatur. T. 1 c. 1484 D.
Locator modo dat pretium, modo conductor. T. 7 c. 104 E.
Locator, qui domum demoliuit eft reficiendi cauffa, in quid conductori teneatur. Tom. 1 col. 1483 C. D.
Locator eft is, qui dedit aliquid fruendum, vel faciendum, elique definito Cotieti. T. 4 c. 175 E.
Locator eft is, qui mercedem exipit, ut domuum ædium, fi ædes locaverit. Ibidem.
Locator quandoque damnetur in folidum fine ulla deductione interefte. T. 5 c. 537 B.
Locator fi eolum ufumfructum fundi legaverit, quanam actione uti poffit colonus. Tom. 5 col. 539 A. B.
Locator quibus cauffis conductorem expellere poffit ante impletum tempus conductionis. T. 6 c. 1027 E.
Locator, & emptor quid differant. T. 9 c. 700 B. D.
Locator an poffidere poffit per colonum, qui adhuc fit pupillus, & conductor fine tutoris auctoritate. T. 8 c. 296 B. C.
Locator quisnam fit. T. 5 col. 521 D. & T. 10 c. 42 A. & c. 1094 B.
Locator quid conductori præftare debet, fi res alienam locaverit, & ea evicta fit a domino, qui fiteus locaverit. T. 9 c. 420 D.
Locator poffidem præftitit conductori, ut finiat fruereur, fi fundus pretierit cafu majore, an tenetur ex conductio meretur remittere, aut quam prorogarit reddere. T. 10 c. 47 E.
Locator non dominum habet, nec poffeffionem. T. 10 c. 518 A.
Locator & emphyteuta Ecclefiafticus poft biennii certiorem a canonis folutione potest expelli. T. 10 c. 668 D.
Locatoris, & conductoris nominum differentia. T. 3 c. 443 E. & c. 684 D.
Locatoris eft dare, conductoris accipere. T. 4 c. 175 B. exemplum habes in magistro navis, & domino navis. Ibidem B.
Locatoris, & conductoris definitiones fere quæ mutuum intercft. T. 5 c. 521 D.
Locatoris, & conductori an, & quomodo fubveniatur. T. 10 col. 197 E.
Locatori, non conductori datur refiftio. T. 10 c. 1042 C. D.
Locatorem oportet præftare conductori fui liberi fiere. Tom. 1 c. 1483 A.
Loci adiectio, quæ temporis eft adiectio. T. 5 c. 410 A.
De loci fervatoribus. Tom. 3 c. 47 A. B.
Loci facri, vel religiofi emptio nulla eft, & cor. T. 4 c. 944 D. E.
Loci facri nulla eft venditio. T. 4 c. 945 E.
Loci publici quare nullus intelligatur ejfe dominus. T. 5 c. 660 B.
Loci, quem mare, aut flumen occupavit, in poffeffio amittitur. T. 5 c. 718 A.
Loci corpus an fit dominii ipfius, cui fervitus debetur. T. 5 col. 1453 C.
Locis facris, vel publicis venditis, deceptus a venditore an habeat actionem ex empto. T. 1 c. 213 C.
De locis, & irinagibus publicis interdictum. T. 1 c. 850 A.
De locis religiofis. T. 1 c. 758 A.
Loco inftfie tempus. T. 1 col. 1380 B.
De loco, quo quis folvere fe obligavit. T. 6 c. 462 A.
Loco fecundo fempius coheres eft. T. 7 c. 803 C.
De loco quæftio. T. 7 c. 471 E.
Alio loco non judicare res, quam quo eft controftata. T. 10 col. 753 E.
De loco quotiies quæritur, non diftinguitur inter locum, quo fit controftatio, & ubi res judicatur. T. 10 c. 402 B.
Locorum intervalla quomodo metiantur Græci, Latini, Itali. T. 3 c. 482 E.
Locos nominamus fecundum ordinem fucceffionis. T. 7 c. 898 D.
Locus fatum qui facit, an is aliunare locum dicatur. T. 4 c. 440 B.
Locum religiofum quæ perfonæ fiere non poftint. Tom. 4 c. 166 C.
Locum in inftitutione quomodo accipi oportet. T. 7 c. 898 D.
Locum religiofum, vel facrum an fiteatur poffidere poffitum. T. 8 c. 293 D.
Locuples quid fit proprie, & qua ratione cavere debeat. Tom. 5 c. 94 A.
Locuples an fatifdet. T. 5 c. 656 E.
An locuples fatius videatur, qui rem, quam habuit, in pecuniam, aliamve rem convertit, licet eam rem, vel pecuniam poftea difperideriit. T. 6 c. 420 D.
Locuples cautionem an præftet. T. 8 c. 535 D. E.
Locupletari me ex re tua æquum natura non eft. Tom. 1 c. 1260 E.
Locupletes, & affidui, qui poffident bona immobilia, non fatifdant. T. 4 c. 45 E.
Locupletes non fatifdant. Tom. 9 c. 181 C.
Locupletes qui dicuntur. Ibidem.
Locupletior fafhus non eft, qui liberum adquifierit. T. 4 c. 1197 C. & T. 8 c. 715 C. D. & c. 814 D. & c. 873 A.
Locupletior qui fiteat fafhus eft, ac liteem controftatam, an vindicatur defiftit locupletior effe. T. 6 c. 11 D. E. T. 3 c. 771 A.
Locupletiffimum quifque an femper intelligatur fatis idoneus. T. 3 c. 697 A.
Locus publicus quid. T. 1 col. 850 E.
Locus fextus honoratior. Tom. 2 c. 444 E.
Locus facer, ejfe definit vifitaria non ruina adeifitæ, fiteque profane vifitaria. Tom. 4 col. 944 E. quod Mivem Tullius libere de fagnis, & Virgilius 12. Æneid. teftatur. Ibidem, & c. 945 A.
Falcidiæ locus non eft invito teftatore. T. 4 c. 267 C.
Locus non occupatur religiofus. T. 4 c. 165 C. fummum jus eft jus fiteitum, & fummæ injuriæ eft fummæ ratio. Ibid. E. & col. 166 A. quæ ratio e duabus fummis rationibus videtur potiore. Ibid. c. 165 E.
Locus purus quis eft, item religiofus locus quis. T. 4 c. 185 A.
Locus facer, aut religiofus an transferatur per vendionem in emptorem. T. 4 c. 355 D. liter eadem poffit in modum agri. Ibidem.
Locus religiofus. Vide, Sepulcrum.
Locus, & fpecies certa loci, vel res in iudicium deferat an exprimi debeant. T. 5 c. 99 D. & feq.
Locus monumenti pari quare vendi poftit. T. 5 c. 389 A. B.
Locus vulneris an poftit augere atrocitatem delicti. T. 1 col. 755 C.
Locus potest quifque dicatur propriæ. T. 1 c. 388 E.
Locus religiofus. T. 5 c. 924 D.
Locus religiofus quando fit. T. 5 c. 925 E.
Locus profanus quando fit. Tom. 5 c. 926 D.
Locus an poftit facere inftitorem. T. 5 c. 491 A. B.
Locus religiofus, licet folus fpecialiter vendi non poftit, cum universitate tamen, cum fundo tote vendi poftet. Tom. 6 col. 659 C. D.
Locus non facit prædium urbanum. T. 7 c. 477 C.
Locus facer, & religiofus an vendi poftint. T. 7 c. 691 B. C.
Locus publicus quis fit. T. 7 c. 398 E.
Locus publicus. T. 8 col. 556 A. & feq.
Locus quid. T. 8 c. 574 E.
Locus illatione mortui religiofus fit. T. 8 c. 291 D.
Locus, & temporis pretii varietatem adfcruunt. T. 10 c. 753 C.
Locuplefes qui examine inter fegerum calatiamus numerari. Tom. 3 c. 448 C.
Locuftarum edacitas, aut pernicies a Plinio vocatur ira Dei. T. 10 c. 666 C.
Lodicula. T. 3 c. 369 E.
Logifta curatores funt, & patres reipublicæ. T. 3 c. 771 A.
Logographi qui fint, & quæ eorum privilegia. Tom. 1 col. 770 C. 697 A.
Logotheta quis dicatur. T. 2 c. 1151 C.
Longa præftatio cæcitam paftionem indicit. T. 4 c. 749 B.
Quæ fit longa contiantiæ. Tom. 9 c. 1315 C. & feq.
Longævus pro fenex, necdum mortuus. T. 10 c. 142 B.
Longi temporis præftiptio quomodo continuetur. Tom. 5 col. 812 A.
Longi temporis præftiftio. Vide, Præftiftio.
Longi temporis definitio quæ. T. 9 c. 613 B.
Longi temporis præftiftio. Vide, Præftiftio.
In Longobardis qui fummi ordines. T. 8 c. 646 E.
Longum tempus, longæve confuetudinis locus quis. T. 4 c. 185 A.
Locus facer, aut religiofus an transferatur per vendionem in emptorem. T. 4 c. 355 D. liter eadem poffit in modum agri. Ibidem.
Locus religiofus. Vide, Sepulcrum.
Locus, & fpecies certa loci, vel res in iudicium deferat an exprimi debeant. T. 5 c. 99 D. & feq.
Locus monumenti pari quare vendi poftit. T. 5 c. 389 A. B.
Locus vulneris an poftit augere atrocitatem delicti. T. 1 col. 755 C.
Locus potest quifque dicatur propriæ. T. 1 c. 388 E.
Locus religiofus. T. 5 c. 924 D.
Locus religiofus quando fit. T. 5 c. 925 E.
Locus profanus quando fit. Tom. 5 c. 926 D.
Locus an poftit facere inftitorem. T. 5 c. 491 A. B.
Locus religiofus, licet folus fpecialiter vendi non poftit, cum universitate tamen, cum fundo tote

Lex, & testes. T. 9 c. 427 D.
Lucius Penna eronum, & imperium amaxarius ingens. T. 1 c. 679 C.
Lucii Senatusconsulta ut plurimum vera. T. 6 c. 961 C. D.
Lucius Lentulus jurisconsultus primus codicillos introduxit. Tom. 1 c. 147 A.
Lucius vir sapiens, Christianus reprobe factus. T. 7 c. 13 E.
Lucra, & damna post mortem testatoris illata fulliunt heres. T. 4 c. 201 B. *lucus in nominibus* fabis deterioribus, seu melioribus. Ibidem C.
Lucra, quæ obringunt post mortem, ad solum heredem pertinent. Ibidem B.
Lucra primarum nuptiarum liberis primi matrimonii, lucra secundarum nuptiarum liberis secundi matrimonii tanquam paterna servantur. T. 9 c. 460 C.
Lucra nuptialia servantur liberis conjuscumque matrimonii. Ibidem. C.
Lucra primarum nuptiarum, viduitatem servante matre, servantur solis liberis prioris matrimonii; ita secundarum nuptiarum lucra, viduitatem servante matre, nec adspirante ad tertias, cedunt solis liberis secundarum nuptiarum. T. 9 c. 461 B.
Lucra nuptialia. Tom. 9 c. 461 C. & seq.
Lucra insperata, & adventitia utrum & in rem nostram verti proprie dicatur. Tom. 5 c. 151 E.
Lucratio insperata, & adventitia in bonis nostris. Ibidem.
Lucrativa, & onerosa causa. Vide, Causa lucrativa.
Lucrativa non est causa dotis. T. 6 c. 412 A. B.
Lucrativa non est causa emptionis, aut causa credit. Ibidem A.
Lucrativa causa cum non lucrativa concurrere potest. Ibidem B.
Lucrativa causa cum alia lucrativa causa concurrere non potest. Ibidem.
Lucrativa est causa consolidationis. T. 6 c. 420 A.
Lucrativa causa, & non lucrativa in quo differunt. Tom. 9 c. 1022 B. & c. 1135 E.
Quæ sic rem habet ut lucrativa causa, &c. T. 9 c. 1295 C.
Lucrativa causa qui rem habet, utrar accessione temporis, quo profuit auctor fuit. Tom. 9 c. 1023 B.
Lucrativæ causæ duæ in eandem rem concurrere non possunt, in eandem quantitatem possunt. T. 3 c. 409 B.
Lucrativæ duæ causæ in eandem rem, & personam eandem concurrere non possunt. Tom. 4 c. 441 C.
Lucrativæ duæ causæ in eundem hominem, & eandem rem concurrere non possunt. T. 4 c. 1152 A.
Lucrativæ duæ res in eandem personam, ut in eandem rem, concurrere non possunt. Tom. 4 c. 617 A.
Rei lucrativæ possessores sunt legatarii, & fideicommissarii. Tom. 4 c. 1151 C.
Duæ lucrativæ causæ in eandem rem, & eandem creditorem concurrere non possunt. T. 6 col. 354 D. & c. 370 D.
Lucrativæ duæ causæ concurrere possunt in eundem hominem, & duas diversas res. Tom. 6 c. 122 A.
Lucrativæ causæ duæ in eandem rem, & eandem hominem concurrere non poſſe. Tom. 7 c. 771 A.
Lucrativæ causæ duæ in eandem rem concurrere non possunt. Tom. 7 c. 1016 C.
Lucrativæ duæ causæ in eandem rem concurrere non possunt. Tom. 7 c. 1232 D.
Lucrativæ duæ causæ in eandem personam, & in eandem rem ad pollint concurrere. Tom. 10 c. 759 A.
Lucrativæ duæ causæ in eandem rem, & in eundem hominem concurrere non poſſe. Tom. 6 c. 218 D. in quibus locum habet. Ibidem E.
Lucrativæ causæ duæ in eandem personam concurrere in eadem re non poſſe. T. 7 c. 1074 D.
Lucrativæ tituli. Tom. 2 c. 731 D. & c. 733 B.
Lucrativæ tituli qui sunt. Tom. 6 c. 259 C.
De lucrativis donatus causis. Tom. 6 c. 412 C.
Lucrativorum onus. Tom. 2 c. 733 A.
A lucrativorum descriptione immunes esse Ecclesias, quid sit. T. 10 c. 816 E.
Lucri intercepti in iudicia arbitrem ita habetur ratio. Tom. 1 c. 1280 B.
Lucri species est usucapio. Vide, Usucapio.
Lucri faciendi causa cum damno alterius auxilium restituitionis non datur. T. 4 c. 1342 C.
Lucri, & damni compensatio quando, & in quo locum habeat. T. 5 c. 1020 D. & seq.
Lucri creditoris, & debitoris morte quando, & cui ratio habeatur. T. 5 c. 939 C. D.
Lucri, vel accessionis species est, si non decrevit, quod decrevere potuit. T. 7 c. 1413 B.
Lucri causa utriusque quotiens ratio veritur, a præterendus est, cuius in lucrum causa tempore præcedit. T. 8 c. 707 A. & c. 812 B. C. & c. 868 A.
In lucris ejusdem juris non prodest. Tom. 4 col. 1431 B.
In lucris nec masculis, nec femininis ignorantibus succurritur, in damnis vero succurritur. T. 4 c. 508 A.
In lucris jus non solet subvenire. T. 4 c. 501 E.
In lucris, sive compendiis malitiosi non prodest juris ignorantia. T. 8 c. 254 D.
In lucris interceptis, quotiens nostra interest, jugulum affirmative. T. 10 c. 749 D. E.
De lucro qui certat, an potior sit eo, qui de damno certat. Tom. 4 c. 1229 A.
De lucro, & damno fociorum. T. 7 c. 580. B.
De lucro dunorum cum quæritur, potiorem esse possessorem. Tom. 8 c. 822 C.
De lucro cum quæritur duorum, melior est cuiq; possidentis. T. 8 c. 698 A. & c. 707 A.
In lucro vix alli unquam subventur, qui contempserit jurisconsultum. T. 7 c. 651 A.
Lucrorum duo sunt genera, unum, quod absque damno alterius, alterum, quod cum damno alterius obvenit. T. 5 c. 169 C. D.
Lucrum quid. T. 1 c. 1468 A. & T. 4 c. 504 B. & T. 10 c. 1074 D.
Lucrum est partaris animo damptum facere. T. 2 c. 1034 C.
Lucrum, vel damnum non ex eventu notatur. T. 1 c. 1460 C.
Lucrum, & damnum inter socios communicantur. T. 1 c. 591 D.
Lucrum fibi parare sub beneficii specie non est honestum. Tom. 1 c. 1468 A.
Lucrum extraium. Tom. 1 c. 1482 A.
Lucrum ab eo, quod interest, separatur. T. 1 c. 1482 A.
Lucrum magnum ferat, qui magnum adit periculum. Tom. 1 c. 1408 C.
Lucrum nemo fiscere debet ex alieno detrimento. T. 4 c. 891 B.
Lucrum est dare beneficium amico, inire gratiam alienum, gerere negotia aliena. T. 9 c. 1 C.
Lucrum est, quod ex alieno nihilominus fine ullo onere meo. Tom. 4 c. 594 B.
Lucrum inhonestum petenti restitui an quum fit. T. 5 c. 269 D.
Lucrum interceptum damni species quædam est. T. 5 c. 870 A.
Lucrum capere ex damno alieno dolus est. T. 6 c. 137 D.
Lucrum est donatio, quæ extrinsecus accedit. T. 7 c. 1468 B.
Lucrum omne auferendum est possessori sive bonæ fidei, sive malæ fidei. T. 7 c. 304 B.
Lucrum ex qua persona quis capit, eius fiscum præstare debet. T. 8 c. 724 B. & c. 836 A. & c. 877 A.
Lucrum cessans, vel damnum emergens. T. 9 c. 1075 C.
Lucrum iusfortum quale. Tom. 9 c. 470 C. triple. Ibidem. dare fortunæ fortuitum. Ibidem.
Lucrum quo cafu in venditione fundi compensetur cum damno. T. 10 c. 751 D. E.
Lucrum omne an veniat in actione ex empto. T. 10 c. 754 C.
Lucrum turpe est, quod etiam ad innocentes ex alieno delere pervenit. T. 10 c. 961 C.
Lucrum non fiscere ex re lucrativa non venit in æstimationem eius, quod interest. Tom. 10 col. 1087 C.
De lustra mulierum. T. 2 col. 1075 D. & T. 3 c. 159 E.
Ludus, vel furore qui mortem sibi conciverit, an ejus testamentum valeat. T. 4 c. 374 B. C.
In ludis quis modus, præscribitur. T. 4 c. 30 C.
De ludis pueronum, & liberorum, & cognatorum, & an lugeri debeant. T. 5 c. 105 A. & seq.
Ludis indigni quidam mariti, & qui sint. Tom. 9 col. 451 A. B.
Ludibri peragendo defineriant decem menses mulieribus. Tom. 1 c. 532 C.
Ludibri feminarum quinam primi annum defiderare. Tom. 10 c. 11 B. C.
Ludibri peragendo feminis olim constituti decem menses. Tom. 10 c. 692 B.
Ludibria, & tritiis hereditas cur fit appellata. T. 8 c. 180 C.
Ludibria quæ exigit ab omni cognatione, & agnatione. Tom. 4 c. 30 C.
Ludibria feminæ ab maritum desiderium quamdiu continuandus. T. 3 c. 1075 D.
Ludibria indicitur non tantum propter turbationem fanguinis, sed & propter reverentiam mariti. T. 1 c. 539 E.
Ludibria vel *tritiis*, vel *verbibus*. Ibidem.
Ludibria ipsa pro maritalis ratio. T. 3 c. 613 D.
Ludibria mulierum an impedimento esse nuptiis debeat. Ibidem E.
Ludibria mulieris in marito lugendo qualis esse debeat. T. 3 col. 613 D.
Ludibria tempus quale esse oportet. Ibidem.
Quod genus ludibria requirirur a cognatis, & agnatis. Tom. 4 c. 30 D. E.
Ludibria ell dolor vel amissæ uxoris, vel amissi viri. Tom. 4 col. 374 B.
Ludibria defunctis variis nominibus efferuntur, & quibusnam. Tom. 4 c. 29 C.
Ludibria notem diurnum fpario celebratur. T. 4 c. 29 E. hic mos a Christianis non observatur. Ibidem.
Ludibria, qui ab herede deliberatur, in quibus conficit. Ibidem D.
Ludibria fponsi nullus est, & cur. T. 5 c. 92 C.
Ludibria mulieris, defunctio mariti; in quo conficit ut. Ibidem.
Intra annum ludibria nubent mulier fit infamis. T. 7 c. 891 C.
Ludibria religiosum nullam debet vir uxori. T. 9 c. 451 A.
Ludibria quando minuitur, finitur. T. 9 c. 451 D.
Ludibria minutio non conficit in licentia nubendi, fed in poena atri, & lugubris habitus. Ibidem E.
Ludibria dignorum, & ludibria ignorum. T. 10 c. 592 A.
Ludi prohibiti, vel permissi. T. 2 c. 184 E. & c. 185 A.
Ludi, que vocabantur ciliffra. T. 9 c. 248 E.
Ludibria eventra penitus tollenda. T. 1 c. 823 D. E.
De ludis iuris studiosis interdictis. T. 3 c. 1 A.
Ludorum publicorum expensæ. T. 1 c. 827 B. C.
Ludorum quinque genera legibus non vetita. T. 10 c. 948 B.
In ludum damnatio. T. 3 col. 368 A.
Ludus duplex, gladiatorius, & venatorius. T. 1 c. 409 D.
Ludus, rebiere, respirare. T. 2 c. 547 E. & c. 548 A.
Ludus est verbum ex rabularum, pro quo dicunt rebiere, & respirare. T. 9 c. 1237 B.
Ludunsi Circo Circellio Præfectus. T. 10 c. 820 D.
Lugendi sunt parentes, liberi, agnati, cognati, quorum pietatis rationem. T. 4 col. 30 C. fecus fitentes non carent nota, vel infamia. Ibidem D.
Lugendi sunt parentes annum integrum, fed non specialiter integrum annum, & lugendi sunt a liberis, etiamsi sint exheredati a patre, vel pretterii a matre. T. 4 c. 29 E. & c. 30 A.
Lugendi non sunt capite damnati. T. 9 c. 452 A. B.
Lugendi sunt parentes, & liberi, & agnati, & cognati. Tom. 9 c. 455 B. hoc ludibria non est præscriptum certum tempus. Ibidem. hic ludibria non est impedimento nuptiis. Ibidem. hic ludibria differt a luctu, quem mulier superstes persolvere debet marito defuncto. Ibidem.
Olim qui lugebat, abstinere debebat a convivis, ornamentis, & alba veste. T. 10 c. 613 D.
Lugebitur is, qui in bello occidit, etsi corpus eius non comparet. T. 4 c. 31 D.
Propinqui non lugent capite damnatum. T. 3 c. 1075 E.
Cur lugent liberi parentes, quibus heredes non extiterunt. Tom. 4 c. 30 A.
Lugeantes quibus rebus abstinere debeat. T. 1 c. 381 A.
Lugere, & luctus, quod est singulare, unde Ovidius, & Aristoteles. T. 4 c. 30 D.
Inter lugere, & elugere differentia quæ. T. 4 c. 31 A. item plus est evincere, quam vincere, & plus est exigere, quam agere. Ibidem.
Lugere debet defunctum heres eque. T. 9 c. 1 D.
Lugere, & elugere in quo differunt. T. 9 c. 456 C.
Lugeri debent liberi a parentibus. T. 4 c. 30 B. C.
Lugeri debent parentes, & liberi, imo generaliter cognati, & agnati. Ibidem C.
Non lugeri maritus uxorem. T. 5 c. 92 C.
Non lugeri vir uxorem. T. 9 c. 452 A.
Lugubres vestes, quando deponere licet. Tom. 9 col. 455 A. & seq.
A lugubri ftrufturæ quæ ultra fant. T. 9 c. 1174 D.
De lugubre pigneris. T. 9 c. 1235 E.
Lugere est a civilum videratur; propfectus, ut terra, vel mare. T. 4 c. 97 C.
Lugere, & prosequi in quo differant. T. 7 c. 408 C. & Tom. 9 c. 1181 E. & T. 10 c. 409 B. & c. 1188 E.
Lumina balneorum, & thermarum. T. 2 c. 783 B.
Lumina, & fenestræ an differant. T. 5 c. 903 D.
Lumina. Vide, Servitus.
Lumina futura an etiam concedi possint. T. 7 c. 422 D.
Lumina cum mutare dicatur. T. 7 c. 412 B.
Lumina uti tuae funt, ut ita fint, fi constituatur, an videatur aliam fit futuris. T. 7 c. 421 E.
Luminibus an viridaria obstent. T. 7 c. 413 B.
Luminibus ne officiatur, & ne prospectui officiatur, quomodo differant. T. 7 c. 408 A.
Luminibus ne officiatur, quando constituit. T. 7 c. 415 D.
Luminibus ne officiatur, quomodo constituit polit. Tom. 7 col. 422 D.
Luminibus ne officiatur, servitutem debens an arborem ponere polit. T. 7 c. 413 E.
Luminibus ne officiatur, servitutem debens an arborem ponere polit. T. 7 c. 418 B.
Luminibus viridaria obstant. T. 7 c. 413 E.
Luminis immittendi jus in ædes, vel cavedium vicini qui non habet, aperto parete communi, nullo iure fenestras mittere poteſt. T. 6 c. 518 D.

Luminis servitutem debens an ædes fuat deprimere possit. Tom. 7. c. 414 A.
Luminis servitutem debens an fossam substere possit. T. 7. col. 413 E. & c. 414 A.
Luminis immittendi, & recipiendi idem jus est. T. 7. col. 408 D. E.
Luminum servitus nisi imperantur, non licere sensibus immittere in vicini ædes. T. 7. c. 428 E.
Luminum servitus quæ sit. Tom. 7. c. 408 D.
Luminum servitutem debens an prohibeatur in fuo ædificare. Ibidem E.
Luminum servitutem inter, & ne luminibus officiatur, quæ differentia sit. Ibidem D.
Lupinis pedibus an liceat ludere. T. 10. c. 948 C.
Lurco, & luxosus. T. 3. c. 305 B.
Lusca imago, vulgo *imago populi*, quæ. T. 9. c. 1108 D.
Luscus quis dicitur. Ibidem C.
Luscus vitiosus est. Ibidem C.
Luteria minatio. T. 5. c. 867 A.
Luteria minatque dicantur. Ibid.
Luteria minx. T. 6. c. 249 D.
In luftra pugna folebant vestigalia privata, & publica locari. T. 7. c. 377 A.
Luftramentum quid sit. T. 3. c. 447 E.
Luftrationis agrorum formula. T. 3. c. 124 E.
Luftricus dies quid. T. 9. c. 1360 D.
Luftrum condirum an retrotrahatur. T. 9. c. 68. B. C.
Luftrum condirum quid. Ibidem B.
Luxuria est omnis diffolutio morum. T. 1. c. 41 D.
Luxuria existimata est habere, quod potest tenere prire. T. 3. c. 321 E.

M

MAcirii quinam apud Dionisiu. T. 10. c. 829 B.
Macedonia Proconsul. T. 4. c. 832 C.
Macedonianis exceptioni renuntiare non poteſt filius familias. T. 9 c. 121 E.
Macedonianis. T. 10. c. 814 B.
Macedonianis, & Velleiani Senatusconsulti sententia an sit opponenda ante sententiam. T. 10. c. 1232 E.
Macedonianum Senatusconsultum. Vide, Senatusconsultum.
Macedonianum, & Velleianum in quo convenjunt, & in quo non convenjunt. T. 9. c. 921 D E.
Macedonianum Senatusconsultum ad quos pertinet. Tom. 10. col. 979 E.
Quid habet commune cum Senatusconsulto Velleiano. Tom. 10 c. 980. C. D.
Macerie vestula ferundo oneri par non est. T. 10. c. 114 E.
Macceries est paries ex puro cæmento, sive arenato, & calce. T. 4 c. 147 D.
Machiere parvæ permittuntur privatis, quia non sunt arma bellica. T. 2. c. 1113 A.
Machilda pro Lanuchilda. Tom. 1 c. 1243 D.
Machinatoes, unde nomen Gallicum *macon*. T. 6 c. 744 D.
Macon nomen Gallicum unde deductum. Ibidem.
Macrinus Imperator juris peritissimus decrevit abolere omnes Principum constitutiones, ut ex iure agerentur, non ex rescriptis. T. 4 c. 37 C.
Magiam qui exercent, & conficit, & qui magica libros apud se habet, summa fuit officiosa supplicio. T. 1 c. 508 D E.
Magicæ artes prohibentur. Tom. 9 c. 1437 A. & seq.
Magicis artibus dediti sunt plerumque violatores sepulcrorum. T. 9 c. 1437 E.
Magis spectatur id, quod in veritate est, quam quod est in existimatione mentis. T. 4. c. 504 D.
Magis articulus, & ejus vis. T. 3 c. 190. A.
Magis adjicitur dupliciter accipitur elective, & comparative. Tom. 7 c. 970 B.
Magistri census. T. 1. c. 913 A.
Magistri fisci, vel rei. T. 2. c. 645 E.
Magistri officiorum. T. 2 c. 67 C.
Magistri officiorum Comes etiam dicitur. T. 2. c. 941 D.
Magistri officiorum est fabricensium judex. T. 1. c. 801 A.
Magister officiorum, gallice *Premyer de l'hostel*, & quod ejus munus. T. 1 c. 898 E.
Magister militum. T. 3 c. 1085 A.
Magister navis *navicula*. T. 1. c. 764 D.
Magister navis quis sit. Tom. 5 c. 1437 D.
Magister fossatis quis sit. Tom. 5 c. 401 E.
Magister olim jure ordinario coepit appellari, jure extraordinario curator. T. 3 c. 331 A.
Magister quis. T. 8 c. 532 D.
Magister census habet ius actorum publicorum confiniendorum. T. 9 col. 714 E. & c. 715 A. & c. 788 D.
Magister navis quomodo a Graecis vocetur. Tom. 9 col. 704 B. navicularius vocatur. Ibidem.
Magister officiorum frater charissimus augustorum appellabatur. T. 10 c. 853 C.
Magistriani interpretes. Tom. 2 c. 1233 C.
Magistriani literarum peritissimi erant, ædebant quoniam ædis, & excipiebant, conferebantque scripturam cum scriptura. T. 9 col. 289 B.
Magistriani unde sic dicti. T. 10 c. 910. B.
Magisterium præfectale. Tom. 2 c. 959 B.
Magistri equitum an sint magistrius. T. 1 c. 900 C.
Magisti scriniorum, memoriæ epistolarum. T. 2 c. 905 C.
Magisti scriniorum munerum perfunctionis excusationem habent. T. 2 col. 905 B. & seq. & contra dignitas. Ibid.
Magistri literarum ab onere mentorum liberantur. Tom. 2 c. 975 A. B.
Magistri studiorum ordinis decreto continui debent, qui bonis moribus præditi sint. Tom. 2 c. 796 D E.
Magistri artium liberalium a civilibus muneribus excusantur, non eorum filii. Tom. 2 c. 713 C. & c. 794 E.
Magistri duo militum præfectalium. T. 2 c. 959 B.
Magistri pedanei. T. 8 c. 793 B.
Magistri militum. T. 10 col. 414 D.
Magistri officiorum. Ibidem.
Magistri census. Tom. 9 c. 714 E. & c. 715 A. & c. 788 D.
Magistri militum dignitas, & potestas. T. 1 c. 4. 844 D.
Sub magistri officiorum jurisdictione quinam erant. T. 10 col. 846 D.
De officio magistri officiorum. Ibidem B. & seq.
Magistri officiorum cum Quæstore comparatio. Ibidem B.
Magistri officiorum dignitas an temporalis, an continua. Ibidem B. C.
Magistrianus timor. T. 5. c. 141 C.
Magistros militum Constitutius primus fecit. T. 2 c. 64 D.
Magistros militum posse judicandi officio fungi inter militares viros. T. 9 c. 150 C.
Magistratus quid. T. 1 c. 734 B.
Magistratus frequentissime pro duumvirus. T. 1 c. 796 A.
Magistratus ea, quæ sunt jurisdictionis, imperive mixti mandare potest; quæ vero lege, aut Senatusconsulto et data sint, non item. T. 1 c. 993 B. C.
Magistratus feporantur ab his, qui extra ordinem jus dicunt. T. 1 c. 790 E.
Magistratus, qui appellantem necarit, vel torserit, lege Julia de vi damnandus. T. 1 c. 511 C.
Magistratus in ius vocatus ipse habet. T. 4 c. 824 C.
Magistratus Principis non est, nec jurisdictionem habet, sed cognitionem extraordinariam. Tom. 4 c. 824 A.
Magistratus tutorem dare non potest, nisi lege nominatim concedente. T. 4 c. 9 E.
Magistratus, cui nihil nominatim denegatur, omnia habet. T. 4 c. 13 D.
Magistratus, & reus lege agere dicuntur. T. 4 c. 747 B. Vide, Legere agere.
Magistratus hodie a Principe creatur. T. 4 c. 9 A.
Magistratus quinquennalis fuit in Urbe Carthag. T. 4 c. 869 C.
Magistratus non est judex quæstionis, licet nec judex datus. T. 4 c. 11 B. C.
Magistratus municipalis quis est. T. 4 c. 36 B.
Magistratus quis municipalis pro qua parte conveniatur, & quo ordine. T. 4 c. 13 D.
Magistratus municipalis annuus est. T. 4 c. 36 A.
Magistratus municipalis. Vide, Municipalis.
Magistratus legitimi abdicatio non valet. T. 4 c. 850 B.
Magistratus municipalis officium est individuum, continuum, & minuum. T. 4 c. 36 D. E.
Magistratus, & Praetor Urbanus, & Provincialis quomodo differant. T. 5 c. 734 B.
Magistratus jurisdictionem prorogat. T. 5 c. 63 D.
Magistratus municipalis quid ex officio praetor, & quid minus praefare debeat. T. 5 c. 63 D E.
Magistratus municipalis in administratione reipublicae levem culpam praestare tenetur. T. 5 c. 10 D.
Magistratus municipalis non de quatuncque re, vel summa jus dicere poterat, sed tantum de minoribus. T. 5 c. 63 D.
Magistratus, qui potestatem suam non delegat, immutati magistratus, veluti magistatus reus fit. T. 5 c. 11 E.
Magistratus, sive iudex, & adsessor in quo differunt. T. 5 col. 34 E.
Magistratus municipalis non potest restitutam in integrum. Tom. 1 c. 1 A. hoc reservatur majori potestati. Ibidem.
Magistratus municipalis non potest mittere in possessionem ejus rei, et qua damnum timetur. Ibidem A. B.
Magistratus ubi, & cur turoribus competerat. T. 5 c. 1050 E.
Magistratus an injuriam sibi factam ulcisci potest. Tom. 6 col. 773 D.
Magistratus, qui de incidente quaestione cognoscit, de qua principaliter cognoscere non potest, de ea nominatim, & specialiter pronuntiare non debet. T. 6 col. 35 C.
Magistratus an uxori, liberis, libertis, & ceteris, quos fecum habet, jus dicere possit. Tom. 7 c. 65 A.
Magistratus cui deferitur, an ei etiam deferatur omnis jurisdictio. T. 7 c. 74 B.
Magistratus eo die, quo privatus futurus est, an judicem dare possit. T. 7 c. 68 E.
Magistratus ea, quæ sunt imperii, quo jure habeat. T. 7 col. 71 C.
Magistratus cognoscit suo jure. T. 7 c. 58 C.
Magistratus in majus, aut par imperium habentem, an imperium, aut jurisdictionem habet. Tom. 7 c. 97 A.
Magistratus jurisdictionem habet, judex non item. Tom. 7 col. 166 C.
Magistratus jus iniquum dicens ei, qui jus iniquum imperavit, an incidat in edictum. T. 7 col. 110 C.
Magistratus jus iniquum suggestione adulteria fi dicens, sive eorum tenetur. T. 7 c. 106 C.
Magistratus magistratum an facere possit. T. 7 c. 84 E.
Magistratus municipalis an exsequi possit ea, quae magis sunt imperii, quam jurisdictionis. Tom. 7 c. 78 E.
Magistratus municipalis an mentum imperium habeat. Tom. 7 col. 93 B. C.
Magistratus municipalis an, quando, & qua actione in ipso magistratu conveniri possit. Ibid. A.
Magistratus municipalis, & omnes, quibus publice jurisdictio est, multa edictum habent. T. 7 c. 57 D. E.
Magistratus municipalis habet jurisdictionem simplicem, & quae ea sit. T. 7 c. 56 C.
Magistratus municipalis pignoris causa, & tutoris datura a Principe in quo differunt. Ibidem A. B.
Magistratus a reis fieri non turpiter, mutuam pecuniam. T. 9 col. 207 B.
Magistratus mandat jurisdictionem, non dat. T. 10 c. 93 D.
Cognitionem vero dat, non mandat. Ibidem C.
Magistratus municipalis, si ei non parentur, pignora capere potest. T. 10 c. 325 B.
Magistratus urbanus judices dare quo fensu dicatur. T. 10 col. 384 A.
Magistratus nundinis ac poeni manumittere, judicumque edicere. T. 10 c. 402 D.
Magistratus non omnis habet ea, quae sunt ultra imperii. Tom. 10 c. 584 D.
Magistratus quo casu cogatur optionis fuae exemplum litigatoribus exponere. T. 10 c. 792 C.
Magistratus id est, cui respublica gerenda committitur. Tom. 10 c. 865 B.
Magistratus municipalis an cognoscat de restitutione in integrum. T. 10 c. 909 A.
Magistratus, qui dedit judices, ei judex competens. T. 10 c. 1334 A.
In magistratus nominatorem quomodo actio datur. Vide, Nominator

nator. Vide, Collega, Fideiussor.
Magistratus fideiussor, nominator. Vide, Fideiussor. Vide, Nominator magistratus.
Magistratus judex datus. Vide, Judex.
Magistratui annui funt Proconsules. T. 4. c. 832 E.
Magistratus proprium est intelligere, id, ferre personam civitatis. T. 5. c. 11 E.
Magistratus imprudentia non punitur, adfertor ejus, sive constitutio punitur, & cur. T. 5. c. 34 D.
Magistratus jure quæsumque competunt, mandari possunt. Tom. 7. c. 78 E. & c. 79 A.
Magistratus officium maxie confundi cum jurisdictione. Tom. 7. c. 79 B.
Magistratus officium sæpe jurisdictionis nomine significari. T. 7. c. 71 B.
Magistratus quales viri crebantur T. 7. c. 105 E.
Magistratus vires quæ sint. Tom. 7. c. 74 C.
Magistratus vis omnis composita est ex jurisdictione, & imperio. T. 7. c. 75 C.
Magistratus vis propria, composita ab ex imperio, & jurisdictione. T. 7. c. 56 C.
Magistratus est statuere, an sua sit jurisdictio, cum præscripto fori opponitur. T. 9. c. 108 B.
Magistratus jurisdictionis pars est judicia dare, imperi potestas. Tom. 9 c. 108 C.
Magistratus est judicem facere, non privatorum hominum. Ibidem E.
Magistratus quando singuli tenentur in solidum. T. 9. c. 111 B. C.
In magistratus municipales, qui tutores, vel curatores dederunt, vel nominaverunt, missis nominibus ad Præsidem, est actio utilis in factum. T. 9. c. 614 B.
Magistratus potestas in quo consistat. T. 10. c. 861 D.
Quæ magistratui competunt, aut quæ non magistratus competunt, quæ sit divisio inter ea. Tom. 6 c. 9 A. B.
Magistratui qui solidum solvit cum duo essent magistratus, datur actio utilis adversus collegam, pro quo solvit. Tom. 4. c. 19 C.
Magistratui, reipublicæ causa absenti, actiones tempore amittitur quæ non restituuntur. Tom. 5 c. 106 A.
Magistratui municipali munus imponi non potest. Tom. 5. c. 1175 B.
In magistratui adversus magistratum quidem actio detur. Tom. 6 c. 10 B.
Magistratui extra territorium, & de re, vel quantitate maiori, quam ei lege liceat, aut decreto non obtemperare an punitur. T. 7. c. 90 C.
Magistratus jurisdictionem suam defendere parati judicio an liceat. T. 7. c. 74 D.
Magistratui modica castigatio non est deneganda. Tom. 7. c. 93 D. sed tamen in liberos est. Ibid.
Magistratui municipali extra territorium, & ultra modum in territorio jus dicenti an parearur. T. 7. c. 70 D.
Magistratui quæ concessa videantur. T. 7. c. 74 B. C.
Magistratui quæ proprio jure competant. T. 7. c. 59 B.
Magistratui municipali missio in possessionem non competit sine mandato. T. 10. c. 93 E.
Magistratus si fors obtigerit, dederique cognitionem publici judicii, ea non competit ei propter jurisdictionem suam, ut jurisdictionis fux, sed legis beneficio, simul ac fortis duffæ ex lege. T. 10. c. 861 E.
Magistratui delus, sed non imperitia imputatur. Tom. 10 col. 867 B. C.
Magistratum qui emptis comitiis ambiunt, in infulam deportandi. T. 1. c. 514 E. & c. 515 A.
Inter magistratum municipalem, & magistratum urbanum, vel provincialem quid discriminis. T. 4 c. 905 B. C.
Ad magistratum quæ pertinent, ferparantur a rebus, quæ sunt Principis. T. 4. c. 831 A.
Magistratum municipalem in dumvirato gerens filiusfamilias, in cetteris omnibus causis pro patre familias habetur, & tenetur in fidium. T. 5. c. 10 E.
Magistratum esse plus est, quam judicem, & cur. Tom. 7. col. 166 E.
Magistratum facere quid sit, & quis possit. T. 7. c. 71 D. E.
Magistratum jus dicere, non judicare, judices dare e contra. T. 7 c. 90 E.
Magistratum municipalem habere jurisdictionem usque ad certam summam. T. 7. c. 57 D.
Magistratum municipalem jus vire, quatenus non habere. T. 7. c. 93 B.
Magistratum non posse in jus vocari, & magistratum in magistratum non posse jus dici diverfa funt. T. 7. c. 69 A.
Magistratus an omnem de qualibet summa, & quantitate jus dicere possit. T. 7. c. 91 C. D.
Magistratum olim indicare juris erat extraordinarii. T. 10. c. 918 E.
In magistratui quamdiu quis est, invitus judicium non patitur. T. 4. c. 6 E.
Pro magistratu qui fideiussit, certaque pignora dedit, qua actione in convenit pofit. T. 4. c. 891 A. B.
De magistratu, non de Principe loquitur lex *legatus* 20. *D. de off. praesid.* T. 1. c. 831 A.
In magistratu municipali officium utrinque & nominatoris, & collegæ est individuum, & commune. T. 4. c. 845 D. E.
Magistratui abdicare se conantem prohibere potest tribunus, testatur Livius. T. 4. c. 870 C.
Magistratui mortuo, qui judicem dedit, an iudex manetur. Tom. 7 c. 84 D.
Magistratus municipales turelæ curatis conveniuntur, item fcribæ, vel officiales. T. 1. col. 795 E. & c. 796 A.
Magistratus minores dicuntur *ἐπιστάται*, *Ædiles ἀγορανόμοι*, & quæ eorum differentia. T. 4 col. 1504 A.
Magistratus municipales sunt separandi ab iis, qui munus publicum gerunt. T. 4. c. 38 C.
Magistratus, & judices cur affeffores sibi in jurisdictione operet. T. 1. c. 34 E.
Magistratus ex quo genere hominum delegantur. Ibidem.
Magistratus neque proficerunt, neque prædicer debent scientiam juris. Ibidem.
Magistratus municipales dissimiles multæ habent. Tom. 5 col. 12 A.
Magistratus quinquennio durat, neque abique venia Principis deponi potest. T. 5 c. 893 A.
Magistratus municipales non ante, quam tutores omnes excusti fint, convenirei possunt. Tom. 6 c. 55 E.
Magistratus municipales non dant tutores, nisi iussu, & mandate Præsidis Provinciæ. Ibidem C.
Magistratus municipales fant collegæ. T. 6. c. 10 D. eorum commissa est periculum, & commune officium. Ibidem D. E.
Magistratus urbani, qui nullam jurisdictionem habebant adversus legatos. T. 6 c. 5 A.
Magistratus aut majores fant, aut minores. T. 6 c. 49 E.
Magistratus majores fant Consules, Prætores, Censores, *Ædiles Curules*, & in Provinciis Præsides. Ibidem.
Magistratus minores fant *Ædiles plebis* in Urbe, aut Dumviri in Provinciis. Ibidem.
Magistratus an omnes fuam jurisdictionem ad effectum perducere possint. T. 7 c. 75 D.
Magistratus annui erant. Tom. 7 c. 156 E.
Magistratus minores quæ exercuit possint. T. 7 c. 91 B.
Magistratus municipales imperium non habent, jurisdictionem habent. T. 7 c. 53 C.
Magistratus municipales judicium dare non posse. T. 7 c. 55 E.
Magistratus municipales quosque jus dicere possint. Tom. 7 col. 66 C.
Magistratus non omnes tutoris dationem habent. T. 7 c. 53 D.
Magistratus omnes ex posito exercent ea, quæ magis fant imperii, quam jurisdictionis. T. 7 c. 75 D.
Magistratus omnes jurisdictionem, sed non omnes tribunal habere. T. 7 c. 90 E.
Magistratus quam jurisdictionem mandent. T. 7 c. 60 B.
Magistratus quibus causis judices detur, & cur dare non debeant habeat. T. 7 c. 85 D.
Magistratus quod habent more majorum, fine iure habent, & quæ ex jure habeant. Tom. 7 col. 60 A.
Magistratus sibi jurisdictionem habent. T. 7 c. 55 C.
Magistratus soli, non tamen omnes, imperium mixtum habent. Ibidem D.
Magistratus urbani quo jure, quomodo, & cui jurisdictionem suam mandare possint. Tom. 7 col. 83 C. D.
Magistratus urbani quodcunque mere decretum habent, fuo iure habent. T. 7 c. 56 A.
Magistratus urbani cur judices dent Ibidem.
Magistratus majores, & minores, qui olim dicebantur. T. 7 c. 156 C.
Magistratus municipales in ipso magistratu convenirei poterant, *ἐν ἀρχῇ* c. 156 B.
Magistratus municipales quam late in jurisdictione. T. 8 col. 418 C.
Magistratus minores qui dicuntur, quod imperium habent, eorum quæ notæ qua fint. T. 7 c. 116 D. E.
Magistratus majores qui dicuntur, quod imperium habent, eorum, quæ notæ qua fint. Ibidem B.
Magistratus, sui rebusnali pratiet. T. 7 c. 128 E.
Magistratus qui non gerunt, fed aliquam jurisdictionem habent Ibidem.
Magistratus urbani, & magistratus provinciales quandiu magistratu fungantur, non possunt vocari in ius. T. 7 c. 116 B.
Magistratus quo anno gerunt magistratum, propriam actionem non intentiunt, perfecundo, vel fugiendo. T. 7 c. 156 A.
Magistratus omnes sui mercum imperium non habeant. T. 8 c. 793 D.
Magistratus municipales, qui dederunt tutores, vel qui curavere capillo non convenirei possunt, nisi fortasse in solidum solvant ea, in fium. Ei tutores non fint idonei. T. 9 c. 57 A.
Magistratus nulli erant olim perpetui. T. 9 c. 1117 E. & col. 1118 A.
Magistratus urbani judicem dant propter vim imperii, & magistratus provinciales dant judicem legis auctoritate. Tom. 9 col. 132 E.
Magistratus an recusari possint. T. 9 c. 149 E.
Magistratus municipales plerumque erant duo, inflar Consulum in his, & ob id dicuntur Dumviri. T. 9 c. 1120 B. municipales cur fic appellati. Ibidem.
Magistratus municipales jurisdictionem habent fine imperio. T. 9 c. 144 E.
Magistratus celerrime lites terminare debent. T. 9 c. 197 E.
An magistratus municipales legis actionem habeant, nec ne. T. 10 c. 93 D.
Magistratus Populi Romani, & provinciales foli possunt addicere. T. 10 c. 308 D.
Magistratus urbani quo jure dant judices. T. 10 c. 320 B.
Magistratus municipales an habeant ius pignoris capiendi. T. 7 c. 701 B.
Magistratus omnes fuerunt annui, excepto Censorio. T. 10 col. 728 B.
Magistratus, qui non potevant uterq certam summam jus dicere. T. 10 c. 905 C. & seqq.
Magistratus non fant proprie, qui ordinarii non fant. T. 10 c. 6955 A.
Magistratus omnes Romæ erant temporales. T. 10 c. 1114 D.
Magistratus municipales. Tom. 10 c. 871 C. unde fumebantur. Ibidem D.
Magistratus municipales, qui fuit fine imperio, non restituunt. T. 10 c. 890 B.
Magistratus delati a maioribus etiam ignorantibus legum, & iuris. Tom. 10 c. 1240 D.
Magistratuum furta, & rapinæ, quæ reprehendantur appellantur, ut coercenda. T. 1 c. 874 D.
Magistratuum municipalium, sive Dumvirorum jurisdictio quam ardta, & exigua. T. 5 c. 5 D.
Magistratuum cognitio quatuor generum. T. 8 c. 183 A.
Magistratuum creatio ad quem pertinet. Tom. 7 c. 74 B. & c. 84 D.
Magistratuum tria genera. Tom. 10 c. 586 E.
Magistratuum creatio pertinet ad eorum Principia. Tom. 10 c. 831 E.
Magistratuum edicta non minorem obtinent legis authoritatem, quam leges, edicta, respondsa. Tom. 10 c. 890 C.
Magistratuum requirendi ebrium in urbe conflitut. Tom. 10 c. 1130 D.
De magistratibus iniuria affectis. Tom. 10 c. 1160.
Magistratibus specialiter quæ legibus competant. Tom. 7 col. 54 A.
Magistratibus quæ deneganteur. T. 7 c. 78 A.
Magistratibus municipalibus quæ mandari possint. Tom. 7 col. 56 A.
Magistratibus omnibus an liceat penali judicio jurisdictionem suam defendere. T. 7 c. 67 D.
Magistratibus provincialibus quæ competant. Tom. 7 c. 59 A. B.
Magistratibus urbanis quæ competant propria iure. Ibidem A.
De magistratibus convenicendis. T. 9 c. 614 A.
A magistratibus nequid detur suffragia nomine, vel suffragatoribus. T. 9 c. 116 E.
Magistratibus municipalibus an licet legis actionem, quam habent, aliis mandare. T. 10 c. 94 C.
Solis magistratibus Populi Romani, aut Præfidibus, qui eos dederunt, competit pignoris capio. Tom. 10 c. 308 D. E.
Magistratus folos judicem dare posse, & jubere judicare, hoc est, iubere judicem datum indicio operam dare. T. 7 c. 94 A.
Magna capitis diminutio in magistratum, & mediam dividitur. T. 5 c. 160 B.
Magistratum fata calpa est. T. 5 c. 699 C.
Magnum opus facilius stat. T. 5 c. 645 D.
Majestas pulsata ubi ulcefaditur, nulla dignitas a vorbatatis excepta. T. 1 c. 14 D.
Majestas prætoris, & juris publici auctoritas acriter vindicanda est. Ibidem D.
De Majestate judicium duplex. T. 1 c. 1 B.
De Majestate lata ex eius fuit legem, lex Julia, lex Cornelia, & lex Apuleia. T. 9 col. 1189 B. ea ex in omnibus legibus reus lædæ Majestatis deferri pofit. Ibidem.
Majestatis læsæ, & perduellionis crimina quid differant. Tom. 1 c. 8 A. B.
Majestatis reus quibus pœnis afficiendus. T. 1 c. 514 C.
Majestatis imminutæ Prætoris gravior est causa, vel imminutæ libertatis privati hominis, quam damni pecuniarii. T. 7 c. 60 C.
Majestatis crimen fit dolus, & dolo. T. 10 c. 721 B.
Major fenagnatus dicere minorem quinquennalis potest. Tom. 6 c. 550 E.
Major pars, major numerus sententiarum, vel æqualis. T. 1 c. 9 pr. E. & c. 951 A. B.
Major obligatio tollit minorem. T. 4 c. 673 E.
Major pœna. Vide, Pœna.
Major 25. annis si mandatu minoris negotium gesserit, & latius fuerit, quam addiscere damnum fecum petere pofit. T. 5 col. 155 E.
Major diei pars quot horis con-

fiet. T. 5 c. 16 C.
Major est potestas legis, quam judicum arbitrium. Ibid. B.
Major pars intelligitur, non tantum ex numero, sed etiam ex dignitate personarum. Tom. 6 c. 1018 C.
Major obligatio tollit minorem. T. 6 c. 320 B.
Major 20. annis, pafius se venundari, an potiis proclamare ad liberiatem adversus emptorem. T. 7 c. 890 C.
Major, vel æqualis adiens sua propte mistorum magistratum manumittendi causa, an minus majestatem fiatum. T. 7 c. 69 E.
Major pars diei, & noctis quæ. T. 8 c. 482 A.
Si major factus alienationem factam sine decreto ratam habuerit. T. 9 c. 653 C. & seq.
Si major effectus res, quas minor egit, falso, vel silentio comprobaverit, adversus hoc in integrum restitui fruitra deliberat. Tom. 1 c. 569 B.
Major vis. Vide, Casus majores.
Major & minori, vel majori heres exstitit, quomodo restituatur. T. 16 c. 912 A. B.
A majori ad minus valet argumentum tantum ad negandum. T. 4 c. 1405 D.
Majori summæ minor inest. T. 6 c. 366 D.
Maiori tremo, seu filio alimenta decernuntur, & cetera opera remedio existimatione per magistratum. T. 9 c. 1307 A.
Majorem 25. annis venditionibus est non esse lapsum, si indubitatis apparet. T. 5 c. 137 B.
Majorem fe esse qubus probare quis poffit. T. 7 c. 871. A. B.
Majorem fe esse probare debet, qui res suas à curatoribus vult recipere. T. 7 c. 875. A. B.
A majore ad minus argumentum in contractu mori aequali ab aequal. T. 7 c. 54. D.
Maiores fructus dicuntur dupli fructus, qui in restitutionem veniunt. T. 4 c. 1371 D.
Maiores cur in integrum non restituantur. T. 5 c. 889 C.
Maiores minori qui. T. 6 c. 969 B.
Maiores magistratus. Vide, Magistratus.
Maiores qui dicuntur. T. 5 c. 110 A.
Majores ultra. Vide, Ultra majores.
Majores judices. Vide, Judices.
Majores quibus ex causis in integrum restituantur. T. 10 c. 912 D.
Non omnium, quæ a majoribus tradita, sunt, rationem reddi posse. T. 4 c. 901 A. & c. 495 A.
Majoribus in quibus locum tiere. T. 6 c. 508 B.
Majoribus fiatum ignorantibus subveniur. T. 10 c. 899 C.
Majoribus 25. annis quibus exibus competat restitutio in integrum. T. 10 c. 910 C.
Majume quid. T. 5 c. 835 C.
Malis ratio est, qua servi se mandant emi ab extero. T. 5 c. 382 D.
Mala fides non est scientia sola rei alienæ, aut fideicommissi. T. 4 c. 1207 A.
Mala fide qui possidere desiit, possidere videtur. T. 4 c. 1824 E. alia est ratio fundi, alia pecuniæ, alia venditionis, alia mutui, vel fortiuitonis. Ibidem c. 185 B. ratio differentiæ quæ. Ibidem C.
Mala fides superveniens in usucapionem interrumpat. T. 5 c. 747 A.
Mala fides unde probetur. Tom. 5 c. 147 E.
Mala fides summum virium possessionis. est. T. 5 c. 743 C.
Mala fides defunctii vices heredi, licet bona fide possidet. Tom. 9 c. 1000 E.
Mala fides quid sit. T. 9 c. 1093 B.
Mala fides, & dolus malus in quo differunt. T. 9 c. 1301 E.
Mala fides quomodo probatur. Ibidem.
Non omnis malæ fidei possessor est fur, licet præda vectur. Tom. 4 c. 130 B.
A malæ fidei possessore fructus consumpti condici possunt: an tum quoque ulterius veniant. Tom. 4 c. 1337 C.
Malæ fidei possessor non tantum invasor est, sed & præda. Tom. 4 c. 889. B.
Malæ fidei possessor non usucapit. T. 4 c. 651 B.
Malæ fidei possessor culpam, & casus fortuitum præstare debet. T. 4 c. 921 D. E.
Malæ fidei possessor fructus cum ipsis res pertinet. T. 4 c. 1351 A.
Malæ fidei possessor omnes fructus quocunque tempore restituit. T. 4 c. 1375 C. perceptos vero poli litem motam omnes possessores pares sunt, quantum attinet ad fructuum restituendorum cumulum. Ibidem.
Malæ fidei possessor. Vide, Possessor.
Malæ fidei possessor quid adquirat per locatum hominem, & servum alienum. T. 5 c. 698 A.
Malæ fidei possessori nihil prodesse præscriptionem 30. vel 40. annorum. T. 6 c. 413 D.
Malæ fidei emptor est, qui cum procuratore a domino constituto ex fundum vendendum colligit, & eum premio corrupit, qui vius vendeset. T. 6 c. 381 D.
Malæ fidei possessor fructus, suos non facit ex fundo alieno, etiamsi eos dominus non fecerit. Tom. 6 c. 32 D.
Malæ fidei possessor quam retentionem, & repetitionem expensarum fecturum in rem alienam habet per exceptionem doli mali, quæ temere fecit in rem, quam scilicet alienam. T. 6 c. 1 C.
Malæ fidei possessori, si rem per errorem domino restituerit sine retentione sumptuum, non quidem competit certi condictio, sed tantum condictio incerti. Ibidem C. D.
Malæ fidei possessor præda vocatur. T. 6 c. 378 B. Vide, Præda.
Malæ fidei emptor quis sit. Tom. 7 c. 703 A.
Malæ fidei negotiatores qui dicuntur. T. 9 c. 1033 D. E.
Malæ fidei emptio non est emptio. T. 9 c. 243 C.
Malæ fidei possessori præscriptio 30. annorum necessaria. T. 9 col. 245 A.
Malæ fidei debitori est necessaria præscriptio 40. annorum. Ibidem.
Malæ fidei possessores omnes fieri non fiatim poti litem, fed & poli controversiam motam, & rem in judicium deductam. T. 9 c. 156 E.
Malæ fidei possessor in quo differat a bonæ fidei possessore. Tom. 9 c. 152 B. & c. 155 A.
Non omnis malæ fidei possessor fur est, nisi rem contrectaverit. T. 9 c. 239 B.
Malæ fidei possessori fructus consumpti condici possunt: an tum quoque ulterius veniant. Tom. 4 c. 1337 C.
Malæ fidei possessor non tantum invasor est, sed & præda. Tom. 4 c. 889. B.
Malæ fidei possessor non usucapit. T. 4 c. 651 B.
Malæ fidei possessor culpam, & casus fortuitum præstare debet. T. 4 c. 921 D. E.
Malæ fidei possessor fructus cum ipsis res pertinet. T. 4 c. 1351 A.
Malæ fidei possessor omnes fructus quocunque tempore restituit. T. 4 c. 1375 C. perceptos vero poli litem motam omnes possessores pares sunt, quantum attinet ad fructuum restituendorum cumulum. Ibidem.
Malæ fidei possessor. Vide, Possessor.
Malæ fidei possessor quid adquirat per locatum hominem, & servum alienum. T. 5 c. 698 A.
Malæ fidei possessori nihil prodesse præscriptionem 30. vel 40. annorum. T. 6 c. 413 D.
Malæ fidei emptor est, qui cum procuratore a domino constituto ex fundum vendendum colligit, & eum premio corrupit, qui vius vendeset. T. 6 c. 381 D.
Malæ fidei possessor fructus, suos non facit ex fundo alieno, etiamsi eos dominus non fecerit. Tom. 6 c. 32 D.
Malæ fidei possessor quam retentionem, & repetitionem expensarum fecturum in rem alienam habet per exceptionem doli mali, quæ temere fecit in rem, quam scilicet alienam. T. 6 c. 1 C.
Malæ fidei possessori, si rem per errorem domino restituerit sine retentione sumptuum, non quidem competit certi condictio, sed tantum condictio incerti. Ibidem C. D.
Malæ fidei possessor præda vocatur. T. 6 c. 378 B. Vide, Præda.
Malæ fidei emptor quis sit. Tom. 7 c. 703 A.
Malæ fidei negotiatores qui dicuntur. T. 9 c. 1033 D. E.
Malæ fidei emptio non est emptio. T. 9 c. 243 C.
Malæ fidei possessori præscriptio 30. annorum necessaria. T. 9 col. 245 A.
Malæ fidei debitori est necessaria præscriptio 40. annorum. Ibidem.
Malæ fidei possessores omnes fieri non fiatim poti litem, fed & poli controversiam motam, & rem in judicium deductam. T. 9 c. 156 E.
Malæ fidei possessor in quo differat a bonæ fidei possessore. Tom. 9 c. 152 B. & c. 155 A.
Non omnis malæ fidei possessor fur est, nisi rem contrectaverit. T. 9 c. 239 B.
Malæ fidei possessori fructus consumpti condici possunt: an tum quoque ulterius veniant. Tom. 4 c. 1337 C.
Malæ fidei possessor non tantum invasor est, sed & præda. Tom. 4 c. 889. B.
Malæ fidei possessor non usucapit. T. 4 c. 651 B.
Malæ fidei possessor culpam, & casus fortuitum præstare debet. T. 4 c. 921 D. E.
Malæ fidei possessor fructus cum ipsis res pertinet. T. 4 c. 1351 A.
Malæ fidei possessor omnes fructus quocunque tempore restituit. T. 4 c. 1375 C. perceptos vero poli litem motam omnes possessores pares sunt, quantum attinet ad fructuum restituendorum cumulum. Ibidem.
Malæ fidei possessor. Vide, Possessor.
Malæ fidei possessor quid adquirat per locatum hominem, & servum alienum. T. 5 c. 698 A.
Malæ fidei possessori nihil prodesse præscriptionem 30. vel 40. annorum. T. 6 c. 413 D.
Malæ fidei emptor est, qui cum procuratore a domino constituto ex fundum vendendum colligit, & eum premio corrupit, qui vius vendeset. T. 6 c. 381 D.
Malæ fidei possessor fructus, suos non facit ex fundo alieno, etiamsi eos dominus non fecerit. Tom. 6 c. 32 D.
Malæ fidei possessor quam retentionem, & repetitionem expensarum fecturum in rem alienam habet per exceptionem doli mali, quæ

Maleficiatus quis dicatur. Tom. 6 c. 1137 B.
Maleficii nomine non tantum dolum, sed etiam culpam continetur. T. 8 c. 327 D.
Maleficii inscripti actio dicitur fiellionatus. T. 9 c. 116 D.
In maleficiis fpectatur voluntas, non exitus. T. 1 c. 505 B.
In maleficio rathibitio mandato comparatur. T. 8 c. 724 E. & c. 785 C. & c. 836 D. & c. 877 C.
Maleficiorum differentiæ. T. 1 col. 229 B.
Maleficium non purgatur oblatione, nec restitutione rei furtivæ. T. 4 c. 32 B.
Maleficium non purgat obtatio. Ibidem D.
Maleficium inscriptum. T. 7 c. 653 B. Vide, Stellionatus.
Maleficium quid proprie sit. T. 8 c. 109 A.
Maleficium an sit, quod fit per jucum. T. 8 c. 327 C.
De maleficis, & mathematicis, & ceteris similibus. Tom. 9 col. 1236 E.
Maleficorum appellatio. Tom. 2 c. 600 A.
Maleficorum nomen latissime patet. T. 9 c. 1437 C.
Maleficorum appellatione etiam venefici, aut venenarii continentur, qui veneficiis, vel artis, devotionibus effugant alios, qui fiurgent ceras imagines hominis necandi causa, aut cruciandi. Ibid.
Maleficus indemnatus impune non interficiendus. T. 3 c. 97 A. B.
Malitas. T. 1 c. 1025 E.
Malitia mala, idest, dolus malus. T. 1 c. 991 E.
Malitia, & dolus an differant. T. 5 c. 800 A.
Malitia quando extem fupplet, quid iuris obtineat. Ibidem.
Malitia quo casu fupplet ætatem. T. 10 c. 906 C.
Malitiarum omnium everriculum est actio de dolo. T. 7 c. 653 B.
Malo more. T. 1 c. 606 B.
Malum infortunium est. T. 5 c. 586 B.
Malus pars navis. T. 8 c. 651 B.
Mandare. T. 2 c. 1236 E.
Mandia fons sond veteres quid fit. T. 5 c. 673 B.
Mancepe carcere, mancepe furtivæ, mancepe divitiarum, & mancipes pro publicanis. T. 2 c. 809 B.
Mancepe quis est. T. 4 c. 1180 E.
Mancipare summo fiertio. T. 5 c. 561 A.
Mancipati nomen in malam partem accipi. T. 1 c. 336 C.
Mancipatio quid, quot modis fit, & inter quos habet locum. T. 1 c. 332 A. B.
Mancipatio nisi per procurationem fieri non potest. Tom. 3 col. 425 D. E.
Mancipatio an sit actus legitimus. Tom. 3 col. 425 D. & Tom. 5 c. 479 C.
Mancipatio non recipit conditionem, & cur. T. 5 c. 479 C.
Mancipatio rei alienæ aliud est, aliud traditio. T. 7 c. 565 D.
Mancipatio diem, vel conditionem non recipit. T. 8 c. 69 A. & c. 799 C. & T. 9 c. 360 C.
Mancipatio est venditio imaginaria. quintæ, aut vicesimæ remittum a Nerone. T. 5 c. 1018 E.
Mancipionum operæ in fructu funt. T. 6 c. 33 B.
Mancipiorum venditionibus quæ pactiones adjicuntur. T. 3 col. 391 A. B. fcq.
Mancipium quid. T. 1 c. 328 C.
Mancipium Christianum Hæreticus, Judæus, vel Paganus habere non potest. T. 2 c. 45 B.
Mancipium quominus tradereur, fi per emptorem fieterit, arbitre civiharia emptori impurabit. T. 7 c. 804 B.
Si mancipium fuerit alienatum, ut manumittatur, vel contra. T. 9 c. 393 E.
Si mancipium ita venierit, ne prostitutur. T. 9 c. 393 C. & fcq.
Mancipium ita fuerit alienatum, ut manumittatur, vel contra, quid fequetur. T. 10 c. 1018 D. & fcq.
Mandans non videtur permittere, ut quicquam agat in fraudem suam. T. 10 c. 711 E.
Mandantis causa an melior fieri potest. T. 5 c. 459 C.
An mandantis tantum gratia interveniat mandatum. T. 8 col. 1074 D. an aliquando evanescat. Ibid. c. 1075 E.
Mandare, & imperare. Tom. 2 col. 263 A.
Mandare, & instigare in quo differunt. T. 4 c. 841 B.
Mandare est delegare non minus, quam vice sua alium causa creditori. dare. T. 4 c. 932 D.
Mandare, cedere, & exhibere in jure idem est. Tom. 4 col. 23 B.
Mandare jurisdictionem quid est. T. 4 c. 1 A.
Mandare est verbum precarium fignificans idem, quod rogare. T. 5 c. 433 A.
Mandare est transferre. Tom. 6 c. 4 B.
Mandare qui jurisdictionem poffunt. T. 7 c. 81 D.
Mandare quid fit. Tom. 9 c. 1276 A. B.
Mandare aliud est, aliud dare. T. 10 c. 9 D.
Mandare non poffunt quæ lege nominatim damtur. T. 4 c. 8 A.
Nec mandari, nec mandari Prædis tutor dari ufquam dicitur. T. 10 c. 93 E.
Qui mandat folvi, ipse solvere videtur; & qui mandat accipi, & ipse accipere videtur. Tom. 4 c. 733 A.
Mandari Principum, quæ præsidi-

bus dantur. T. 1 c. 1055 E.
Mandata iurisdictio. Vide, Iurisdictio mandata.
Mandata iurisdictione ea transferuntur in eum, cui mandata est, quæ iure magistratus competunt. T. 4 c. 9 A.
Mandata iurisdictio finitur morte mandantis. T. 5 c. 471 C.
Mandata restringenda. Tom. 6 col. 1004 B.
Cui mandata est iurisdictio, non potest mandare alteri. Tom. 0 c. 111 C. potest tamen iudicem dare. Ibidem.
Mandata quidnam sint. Tom. 10 c. 478 E.
Mandata secreta Principis an valeant. T. 10 c. 835 A.
Mandatario non præcipiunt. T. 5 c. 467 D.
Quod a mandatario bona fide gestum est post revocationem mandati, ex æquo & bono ratum habetur. T. 6 c. 1093 B.
Mandatario quid imputatur. T. 9 c. 259 A.
Mandatarius confœquitur cibaria empti servi. T. 5 c. 476 D.
Mandatarius cibaria, & mercedem dedicatæ adiimes mandati contrariæ consequitur. Ibidem.
Mandatarius etiam Imperiali mandatum prallare debet. Tom. 7 col. 845 A.
Mandatarius quod gerit post mortem domini, an ratum habeatur. T. 8 c. 298 C.
Mandatarius quæ potest ante fuitionem, si mandator labatur facultatibus. T. 9 c. 359 A.
Mandatarius multis casibus adversus mandatorem agere potest, antequam quicquam præstiterit. Ibidem C.
Mandatarius qui dicitur. T. 9 col. 358 E.
Mandatarius, vel procurator, qui quid fulsit ex mandato, id repetit contrariæ actione mandati. Ibidem D.
Mandatarius pecuniæ periculum non agnoscit. T. 9 c. 213 D.
Mandatarius mercenarius esse non potest, falarius esse potest. T. 10 c. 438 B.
Mandatarius an omnibus casibus agat mandati, antequam quicquam præstiterit. Ibidem E.
Mandati negotio quibus causis renuntiari potest. Tom. 1 col. 393 A. B.
Mandati fomes servanda. Tom. 3 c. 3 D.
Mandati vis non minor est, quam rathabitionis. T. 4 c. 1 pr. A.
Mandati causa nihil commune habet cum causa falarii. Tom. 2 c. 940 B.
Ex mandati causa ulsuræ petuntur. T. 9 c. 1016 B.
Mandati actio. Vide, Actio mandati.
Mandati actio minor vis non est, quam expressi. T. 4 c. 308 C.
Mandati actio inter prætores ut plurimum accidit. T. 5 c. 471 A. & seq.
Mandati fines temere egredi non licet. T. 5 c. 459 E.
De mandati actione. T. 6 c. 79 A. & seq.
Mandati actio non nascitur ex negotio gesto. T. 6 c. 14 D.
Mandati actio. T. 6 c. 87 B. & seq.
Mandati actio ex mutuo consilio oritur, & ex conventione. T. 6 c. 14 D.
Mandati natura quæ sit. T. 7 col. 835 D.
Mandati fines diligenter custodiendi. T. 7 c. 720 C.
Mandati actio quandonam sit. T. 8 c. 1076 A.
Mandati, vel contra. T. 9 c. 352 E.
Significantur duplices esse actionem, contrarium, quæ datur procuratori, & directum, quæ datur mandatori. Ibidem.
Mandati alieni ignorantiam non potest obtendere, qui ex mandato agit. T. 10 c. 433 D.
Actiones mandati, & negotiorum gestorum significat de eadem re dantur. T. 10 c. 520 C.
Mandati, & negotiorum gestorum actiones significat idem dantur, ita ut sic in arbitrio actoris, qua experiri velit. T. 10 c. 601 A.
Mandati damnatio an prohibeatur testimonium ferre. Tom. 10 col. 606 C.
Mandati genera duo. Tom. 10 col. 991 C.
Mandato morte soluto, duobus casibus durat actio mandati. T. 1 c. 1467 D.
Mandato finito obligatio non finitur. T. 4 c. 20 B.
Mandato comparatur rathabitio. T. 4 c. 319 B.
Mandato constituitur procurator. T. 4 c. 940 D.
Mandato illicito quis obtemperare non tenetur. T. 4 c. 654 B.
Mandato finito morte mandantis, jus vendendi rem heres non habet. T. 4 c. 1261 B.
Mandato quæ sint contraria. T. 5 c. 459 A.
Mandato quæ minus conveniant. T. 5 c. 459 B.
De mandato generali, & de mandato speciali. T. 5 c. 1176 D. & seq.
Mandato comparatur rathabitio. T. 6 c. 372 A.
Mandato non semper comparatur rathabitio. T. 6 c. 17 E.
Mandato generali an comprehendatur transactio. T. 9 c. 193 B.
An fine mandato polit agere magistratus municipalis. T. 10 col. 99 D.
Mandato finito, an procurator cauſas appellationis cogatur perfequi, ut vero mandatum transferatur in dominum vertum. Tom. 10 col. 797 E. & c. 798 A.
Qui fine mandato alterum negotium accedit, non ante adstringitur ullo vinculo, quam gerere cœperit. T. 10 c. 888 E. & col. 889 A.
Sine mandato an possit quis agere alieno nomine. T. 10 c. 945 E.
Mandator obligatur ex contractu iuris gentium. T. 1 c. 1037 B.
Mandator quid. T. 1 c. 861 C.
Mandatore a creditore conventus an habeat actionem propriam. T. 1 c. 956 E.
Quod mandator, aut fideiussor fuerit, debitor principalis refundere debet. T. 4 c. 100 A. B.
Mandator homicidii reus, ac proscriptus, esse potest. Tom. 5 c. 615 A. B.
Mandatore cæso, & qui eadem fecit, perinde punitur, ut homicida. T. 0 c. 1376 E.
Mandator, qui solvit, an habat actionem adversus mandantem. T. 10 c. 561 C.
Mandator mercedem non recipit, vel quodcumque mercedis loco, falarium tamen recipit. T. 10 c. 562 E.
Mandator an possit appellari ab eo, cui mandata est iurisdictio. T. 10 c. 794 A.
Mandator, & mandatarius quinam sint. T. 10 c. 885 A.
Mandatoris restitutio an reum liberat. T. 1 c. 369 E.
Mandatoris opera non fungitur, qui exhortatur. Tom. 4 col. 841 A. B.
Mandatoris, & calumniatoris an eadem sit pena, eademque infamia, fecit mandatoris, & homicidæ. T. 4 c. 841 B.
Mandatori res adquiritur ex voluntate ementis, & vendentis. T. 1 c. 1016 C.
Mandatorem si non eligat creditor, fed pignora, & minoris distrahat, an possit reliquum, quod creditori deest, a mandatore petere. T. 1 c. 1041 D.
Mandatorem dare mulieri maritus, qui dotem accepit, non cogitur dotis servandæ causa, & reddendæ de foluto matrimonio. T. 9 col. 544 B. & seq.
Mandatores cædis, perinde ut homicidæ, puniuntur. T. 1 c. 595 D.
Inter mandatores quo pacto obligiqui dividitur. T. 1 c. 980 A.
Mandatores singuli in solidum tenentur, non pro viribus portionibus. T. 1 c. 1057 D.
Mandatores liberantur novatione voluntaria, non etiam necessaria. T. 4 c. 965 B.
Mandatores affines sunt fideiussoribus. T. 9 c. 1276 E.
Mandatores quod ius habent commune cum fideiussoribus. T. 9 c. 1278 C. & seq.
Ad mandatores, vel fideiussores extendunturne defensiones, vel exceptiones, quibus reus principalis est munitus. T. 9 c. 1288 B.
Mandatores sint, quorum mandato qui pecuniam credit, aut liberat. T. 10 c. 713 E.
De mandatorum jure. T. 1 c. 393 A. & seq.
De mandatoribus. Tom. 2 col. 1034 E.
Mandatoribus, & fideiussoribus legis varia modi opitulatur. T. 9 c. 1379 C.
De mandatoribus, & fideiussoribus. T. 1 c. 861 B.
Mandatoris conditio aliquando melior fieri potest. T. 5 col. 460 D.
Mandatur legati Cæsaris, qui in dicit, quo nomine appelletur. T. 5 c. 110 D. & seq. A.
Mandatu alicuius aliquid, licet iusqui, profitiam a magistratu, an excutiat, & quare. T. 7 c. 114 C.
Mandatu alicuius maleffatum jus discentis contemnere, aut vim faciens, aut hominem occidens, an excutiat. Ibidem.
Mandatum quid sit. T. 1 c. 365 E.
Mandatum, & iuffum in quo differant. T. 1 c. 138 A.
Mandatum quod modo contrahitur. T. 1 c. 210 B.
Mandatum contra bonos mores an possit esse obligatorium. Tom. 1 c. 220 B.
Mandatum quæ, & quibus modis possit revocari. Ibidem D.
Mandatum non liberat an emibet liberum sit, vel non sit. Tom. 1 c. 221 B.
Mandatum & in diem differri, & sub conditione fieri potest. Ibid.
Mandatum an debeat esse gratuitum, aut an alium negotii formam capere. Ibidem.
Mandatum perficiunt hæc duo verba, *rogo, & recipio*, citra stipulationem. T. 1 c. 365 E. & T. 5 c. 458 B.
Mandatum cum amicis contrahitur. T. 1 c. 1265 C.
Mandatum hereditatis adeundæ aliuum est. T. 1 c. 1316 E.
Mandatum quibus modis resolvitur, & finitur. T. 1 c. 1412 C.D. & T. 5 c. 47 A.
Mandatum omne pœnitentia finitur. T. 1 c. 1516 D. E.
Mandatum extinguitur voluntate finita. Ibidem D.
Mandatum quadragies morte finitur. T. 1 c. 1274 B. & col. 1460 A.
Mandatum, nisi gratuitum, est nullum. T. 4 c. 630 D. & T. 6 c. 61 A.
Mandatum omne contrahitur morte mandantis, re integra. T. 4 c. 5 E.
Mandatum quærendi mutui il pater filio dederit, illi ratum est, ut quæ ita nuncupatio sit aliquem contrahendo, an nuptias contrahendo pater videatur. T. 4 c. 976 E.
Mandatum finitur morte mandantis. Tom. 4 col. 1149 B. fic iuffum morte soluitur. Ibid. & cessiptio.

Mandatum etiam tacito consensu contrahitur. T. 4 c. 306 D.
Mandatum iurisdictionis finitur morte mandantis, locus in datione judicis, fed ea durat. T. 4 c. 67 A.
Mandatum oriri ex his verbis, *rogo, & mando*. T. 4 c. 81 A.
Mandatum fidejuræ eft voluntatis, confumitur, feu explere necefitatis. T. 4 c. 12 A.
Mandatum quibus verbis perficiur. T. 4 c. 958 E.
Mandatum. Vide verbum *Oro*, vel *Rogo*.
Mandatum quandoque liceat interveniat, affinem tamen non producit. T. 5 c. 464 B. C.
Mandatum quibus conditionibus contrahitur. T. 5 c. 458 D. E.
Mandatum quomodo perficitur. Ibidem B.
Mandatum originem ex officio, & amicitia trahit. T. 5 c. 458 E. & c. 459 A.
Mandatum etiam confiftit in rem propriam mandatoris. T. 5 c. 467 D.
Mandatum eft contractus bonæ fidei. T. 5 c. 468 D.
Mandatum fulsumi, five bonorum, ratum recipit; mercedem, feu pretium operæ non recipit. Tom. 5 c. 459 A. B.
Mandatum an morte domini finiatur, & quando. Tom. 5 col. 104 D.
Mandatum finitur, re integra, mortuo mandatore, non tamen mandatum in mandato negotii cujuſque, fed etiam in mandato iurisdictionis. Tom. 7 col. 30 B.
Mandatum minimum qui excedit, aliud agere videtur. T. 5 c. 460 A.
Mandatum rei turpis nullum eft. T. 5 c. 468 D.
Mandatum quando finitur. Tom. 5 c. 435 D.
Mandatum quomodo contrahitur. T. 5 c. 458 E.
Mandatum quomodo fit, & inter quos. Ibidem A.
Mandatum revocari potest re integra. T. 6 c. 1095 B.
Mandatum facit verbum *oro*, vel *rogo*. T. 6 c. 403 A.
Mandatum morte mandatoris finire non potest, quod mandator cœpit, tulit in tempus mortis fuæ. T. 6 c. 403 D.
Mandatum finitur morte mandantis. T. 6 c. 403 E.
Mandatum, quod confertur in fervum nostrum, aut in eum, quem existimamus esse servum nostrum, non est proprie mandatum, fed imperatum. T. 6 c. 64 E.
Quale mandatum non est precarium. Ibidem.
Mandatum folo confensu etiam inter absentes per nuntium, vel per epistolam contrahitur. T. 6 c. 493 C.
Mandatum alienum ex quo exequi debeat fuis fumptibus. T. 7 c. 844 C.
Mandatum an debeat esse gratuitum. Ibidem.
Mandatum aliquando est consilium. T. 7 c. 1159 A.
Mandatum res flagitiosæ nullum eft. T. 7 c. 706 E.
Mandatum ex officio originem trahit. T. 7 c. 814 D.
Mandatum ex pacto naturam fuam non nihil mutare potest. Ibid. E.
Mandatum ex pacto recipere potest depositi, & cuſtodiæ legem. T. 7 c. 829 A.
Mandatum, quod fit mercedis loco, nihil recipit. T. 7 c. 829 D. filiarum tamen, & remunerationem recipit. Ibidem.
Mandatum quoniopex fit, & an id quis fuo fumptu exfequatur. T. 7 c. 832 E.
Mandatum folet morte mandatoris re integra, quando obtineat. T. 7 c. 61 A.
Mandatum volumnate mandatoris, re integra, an finiatur. Tom. 6 c. 61 A.
Mandatum quibus, & quot modis contrahitur. Tom. 8 col. 1074 C. D.
Mandatum an finiatur furore. T. 8 c. 19 A.
Mandatum nullum eft rei turpis. T. 8 c. 303 C.
Mandatum quando valet, & quando eft inutile. T. 9 c. 359 D.
Mandatum iurisdictionis quando finitur. T. 9 c. 537 A.
Mandatum fuscipere eft voluntatis, necefitatis explere. T. 9 col. 843 D. de contrahitia resolutione. Ibidem C. D.
Mandatum pretium non recipit. T. 9 col. 349 B. pramium, vel falarium recipit. Ibidem.
Mandatum finitur voluntate mandatarii, feu renuntiatione. T. 9 c. 357 A.
Mandatum generale quid. Tom. 9 c. 193 A. B.
Mandatum, & fidejuſſio non tollunt priorem obligationem. Tom. 9 c. 1282 B.
Mandatum, & iuffum in quo differunt. T. 9 c. 319 B.
Mandatum eft origo delegationis. T. 9 c. 1282 E.
Mandatum explere eft necefitatis, nisi opportune renuntiet. T. 9 c. 343 B.
Mandatum morte mandatoris finitur esse videtur. Tom. 9 c. 241 A. non finitur, fi heredem reliquerit, qui actionem exfequi potuit. Ibidem B.
Mandatum fervi, qui fe emi mavevit, an valeat. Tom. 9 c. 359 C.
Mandatum falarium recipit, non mercedem. T. 9 c. 359 D.
Manda-

Mandatum inter, & iussum an alijquid interit. Tom. 10. col. 94 B.
Mandatum generale est libera universorum, sive omnium bonorum, & negotiorum procuratio, & administratio. Tom. 10. c. 392 C.
An mandatum contrahatur, etiam si interveniat fideiussor. Tom. 10 c. 437 E.
Mandatum finitur morte, non adito mandati. T. 10 c. 442 D.
Mandatum solo consensu contrahitur. T. 10 c. 470 E.
Mandatum morte dissolvitur. T. 10 c. 582 E.
Mandatum non finitur, domino politeriora contestatum defuncto. T. 10 c. 614 A.
Mandatum non contrahitur cum advocata. T. 10 c. 885 A.
Mandatum affinis quid sit. Ibidem.
Mandatum suscipere beneficii est, & pura voluntatis, susceptum adimitere necessitatis. Tom. 10 c. 888 E.
Mandatum quomodo contrahatur, & quid sit. T. 10 c. 988 D.
In mandatum recipiente procuratoris animus exigitur. T. 10 c. 989 C.
Mandatum est gratuitum, sicut depositum. Ibidem D.
Is, qui mandavit actionem alteri, an eam experiri possit. Tom. 9 c. 357 A.
Mendo verbum est precativum. T. 3 col. 163 A. & Tom. 7 col. 1259 A.
Mendo est verbum fideiussoriali, non directum. Tom. 4 c. 80 E. & c. 81 A.
Mando, rogo, volo, cupio, & petito, haec erbis fiunt precaria, non directa. T. 4 c. 515 A.
Mendo aliud est, aliud *commendo*. T. 4 c. 516 E.
Mendo est verbum fideiussoriali, & precativum. Tom. 4 c. 1165 D.
est quoque commune & confitentis, & fideiussoriali, & procuratorem constituentis. Ibidem.
Mendo idem est, quod *rogo*. T. 6 c. 14 E.
Mando quid significat. Tom. 10 c. 988 D.
Mangones non mercatores, sed venalitarios appellari. T. 9 c. 398 A.
Mangones qui dicuntur. Tom. 7 c. 1137 C.
Mangones non mercatores, & qui. T. 8 c. 541 E. & c. 542 A.
Mangones. T. 9 c. 398 B.
Manichei. T. 2 c. 74 A.
Manichei quare actionem injuriarum non habeant. Tom. 9 c. 398 D.
Manichei infinitores haereticei. T. 10 c. 825 D.
Manipulatiae quae dicuntur. Tom. 9 col. 1455 B.
Manius Papirius Rex Sacrorum primus post Reges exactos. Tom. 1 c. 892 A.
Manni quaenam fuerint animalia. Tom. 7 c. 307 D.
Mansionatici. T. 2 c. 1107 A.
Mansiones, idem diversoria, Gallis *maisons*. T. 2 c. 692 D.
Mansiones diversae, in quibus officia fiscalia conficiunt. T. 9 c. 331 E. & c. 332 A.
Mantiarii. Tom. 2 col. 1196 E. & c. 1197 A.
Manum. T. 7 c. 1144 C.
Manus quid. T. 2 c. 1196 C.
Manticularii qua poena afficiendi. T. 1 c. 869 D. E.
Manuffi. T. 2 c. 1197 C.
Manualia juris. T. 1 c. 144 C.
Manus cur dicatur oppositi juri, & Mathaei. T. 1 c. 892 C.
Manus, quae lupi vocantur. T. 2 c. 381 A.
Manus injectio. Tom. 4 c. 1270 D. E.
Manus injectio quid. T. 5 c. 1000 E.
Manus injectio in servum vendicum an, & qui competat. Ibid. A. B.
Manus in alienos usque plavis arcendi pro opere munusto fuminitur. T. 7 c. 669 C.
Manus levare, & referre quid fit. T. 9 c. 1363 E.
Manus elatio, aut digitorum aliquot quid sit. Ibidem.
Manus injectio quid, & quomodo fit. T. 9 c. 391 D.
An qui manus amisit, possit testamentum facere. Tom. 10 col. 86 E.
Manus pro arte. T. 10 c. 588 C.
Manus injectio quibus, & in quos detur. Tom. 10 col. 516 D. & c. 1027 C.
In manum fuam non potest quisque aliam quemquam recipere, qui ipse in alia manu est. Tom. 4 c. 1485 C.
In manum viri convenire quid fit. T. 5 c. 397 C.
Manum injicere est verbum juris. T. 5 c. 1000 D.
In manum convenire fuere. Tom. 7 c. 851 B.
Manum qui conferit ex jure, non videtur vim facere. T. 8 col. 782 D.
Manum opponere quid sit. Tom. 10 c. 1175 B. C.
Manum conferere in re civili quid fit. T. 10 c. 938 A.
Manu conferere ex jure quid fit. Tom. 5 c. 1000 D.
Manu quod fit, an habeat perpetuam causam. T. 7 c. 465 A.
Manu furta an sint fructus. T. 10 c. 1028 B.
Manumissa quandoque nubere potest. T. 1 c. 748 B.
Manumittio non est capitis deminutio. T. 3 c. 156 B.
Manumittio fit inter vivos, vel causa mortis. Tom. 2 col. 443 B.
Manumittio per vindictam. Tom. 1 c. 857 D. & T. 2 c. 644 A. & leq.
Manumittio vindicta legis actio est. T. 2 c. 644 A.
Manumittio est datio libertatis. T. 1 c. 15 C.
Manumittio testamentaria an differat ab ea, quae per vindictam fit. T. 2 c. 646 B.
Manumittio mutita modis procedit. T. 1 c. 15 E.
Manumittio ferri inter vivos differt a testamentaria. T. 2 c. 465 B.
Manumittio quid a tutela differt. T. 3 c. 777 C.
Manumittio morti comparatur. T. 1 c. 1197 D.
Manumittio ingenuum non facit, restituto ingenuum facit. Tom. 1 c. 637 A.
Manumittio fola ingenuos facit. T. 2 c. 1052 B.
Manumittio per procuratorem non fit. T. 2 c. 177 D.
Manumittio per vindictam, & aqua legatum. T. 3 c. 1 A. B.
Manumittio quibus personis prohibita. T. 1 c. 305 B. D.
Manumittio apud Francos olim, & ubi fiebat. T. 3 c. 91 C.
Manumittio quot, & quibus modis procedat. T. 1 c. 15 E.
Manumittio ferri an fit antiquior legato. T. 4 c. 1281 C.
Manumittio, quali mutatis diet, quem municipem, feu civem facit. T. 4 c. 852 A.
Manumittio libertinum facit. T. 4 c. 1190 D. E.
Manumittio fi nihil est mortis, & cat. T. 5 c. 898 E.
Manumittio contractus est, si fat fub conditione restituatur. T. 6 c. 1092 E.
Manumittio per epistolam fieri potest. T. 6 c. 1107 B. C.
Manumittio fiebat per epistolam, fiebat etiam inter amicos, vel convivii adhibitione sive per mensam. T. 6 c. 310 E.
Manumittio directa est. Tom. 7 c. 1 B. C.
Manumittio quid. T. 7 c. 25 B.
Manumittio an fiat per procuratorem. T. 7 c. 69 C. D. T. 8 c. 100 B.
Manumittio locari non fotet. T. 7 c. 838 D.
Manumittio revocari non potest. T. 7 c. 845 E.
Manumittio ferri alieni nihil valet. T. 7 c. 798 E.
Manumittio quid, & quomodo manumittatur. Tom. 8 col. 806 C.
Manumittio non restituit ingenuitatem. T. 8 c. 663 D.
An omnis manumissio liberthum faciat. T. 9 c. 972 C.
Manumittio non potest fieri per procuratorem. T. 9 c. 939 B.
Manumittio quomodo fit, & quibus modis. T. 9 c. 938 D. & leq.
Manumittio fafta a fructuario nullius momenti erat. T. 9 col. 977 C.
Manumittio ferri justa est actus legitimus. T. 9 c. 566 D.
Manumittio ferri alieni ipso jure non valet. T. 9 c. 931 C.
Manumittio, quae fit apud Consilium, vel alium magistratum, in quo differat ab ea, quae fit apud Principem. Ibidem.
Manumittio vindicta non est legis actio. T. 9 c. 623 B.
Manumittio est legis actio, sive legitimus actus. T. 9 c. 939 A. pragmatica formulisque verba. Ibidem, non iterarum. Ibidem.
Manumittio ferri alieni nullam confirmit obligationem, quae facta est directo. T. 9 c. 564 D.
Manumittio, quae fit a non domino, nullius est momenti. T. 10 c. 282 B.
Manumittio quandoque comparatur mortis. T. 10 c. 537 B.
Manumittio similis est morti. T. 10 c. 1036 D.
Manumissionis definitio. T. 1 c. 837 C. D.
Manumissionis formula in lapide in cifa. T. 1 c. 16 A.
Manumissionis, & adoptionis differentia. T. 1 c. 1083 C.
Manumissionis etymon, & notatio. T. 1 c. 122 D.
In manumissionis instrumento servor est in omnine manumissi, in flatus ejus libertinus. Tom. 4 c. 65 B.
Manumissionis infra quae quinam fint. T. 8 c. 390 A.
Manumissionis Christianae privilegia a Constantino concessa. Tom. 10 c. 831 C. D.
Manumissionem ferri impedit publica, qui habet tacitam hypothecam. T. 9 col. 2 E.
Manumissionem ferri non impedit tacita hypotheca. Ibidem D.
Manumissionem ferri vindicta apud concilium Principis, fieri etiam apud Conifules. T. 9 c. 940 E.
Manumissione funt libertini. T. 3 c. 1053 A. B.
Manumissione servus incipit haberi caput. T. 1 c. 1353 D.
Manumissione restitutio plenior. T. 1 c. 1327 A.
Manumissione separari personas, atque differere. T. 1 c. 1507 B.
De manumissione per censum. T. 1 c. 305 B.
Manumissione finitur officium servi dispensatoris. Tom. 4 col. 934. Officium vero institoris non. Ibidem.
Manumissione sola quia inficiae adhuc deficit. Ibidem A.
Manumissione inter vivos peracta, an actiones contra debitores procultares eidi possint. T. 5 c. 1089 A. B.
Manumissione non perimitur naturalis obligatio. T. 5 c. 120 C.
Manumissione dominus, & servus due personae differente constituuntur. T. 7 c. 1434 A.
De manumissione testamentaria. T. 9 c. 944 A. & seq.
De manumissione apud concilium. T. 9 c. 948 B. D. seq.
Manumissiones apud quos magistratus fieri debeat. Tom. 1 col. 404 E.
Manumissiones ipso jure nullae sunt, quae fiebat fuit fraudandorum creditorum. T. 6 col. 632 A.
Manumissiones. Vide, Libertines. Manumissiones effe ex jure gentium. T. 7 c. 35 A. B. & seq.
Manumissiones quae in emancipationibus, & quat in quibus nuncupatione. Tom. 8 c. 914 E.
Manumissiones, & alienationes in quo differant. T. 9 c. 967 C.
Manumissiones fieri non a reo an valeant. T. 9 c. 1306 C.
Manumissiones in fiant apud legatum Proconsulis, aut Praesidis jurisdictionis. T. 10 c. 94 E.
Manumissiones an pulsari fieri apud magistratum municipalem. T. 10 c. 872 A. B.
Manumissionum fymbola. Tom. 1 c. 1151 B.
Manumissionum jura. T. 2 col. 647 E.
De manumissionum solennibus, & manumissionum vicedina. Tom. 3 c. 122 C.
In manumissionibus expressa, integra, & libera exigitur voluntas. T. 3 c. 484 D.
De manumissionibus Novella constitutio. T. 3 c. 1117 A.
Manumissionibus modum imposuit lex Caninia. Tom. 1 c. 815 D.
In manumissionibus symbolum est alapa. T. 4 c. 747 E.
De manumissionibus communis. T. 9 c. 976 E.
Manumissii inter amicos. T. 3 c. 522 D.
Manumissii testamento post legatum, & fideicommissum veniunt. T. 1 c. 1022 E.
Manumissi patroni originem sequuntur. T. 1 c. 884 D.
Manumissi desertales, & chartularii qui fint. T. 3 c. 91 B. C.
Manumissi testamento non veteri, qui minores 30. annis erant, fiebant Latini, non cives Romani. T. 6 c. 104 D.
Manumissi testamento non accipiebant nomen heredis, sed vetitorum. T. 9 c. 1146 C.
Manumissi a non dominis. Tom. 9 c. 964 C. D. seq.
Manumissi inter amicos, manumissi per epistolam, & manumissi per mensam. T. 9 c. 951 D.
Manumissi omnes hodie ingenui sunt. T. 9 c. 996 C.
Manumissi in testamento directo pilleum flatim sumere, ac servus praecedere folebant. T. 10 c. 688 D.
De manumissis ingenuis. Tom. 9 c. 977 B. & seq.
Qui non manumittit, quibus cabus pro patrono habetur. T. 7 c. 112 A.
Qui manumittit, quando pro patrono non habetur. Ibidem.
Qui manumittit, cassius, non intelligitur volisse manumittere. T. 9 c. 799 D.
Manumissi servus, legatum peculii non extinguitur. T. 4 c. 1232 B.
De manumissis servo pignori dato. T. 9 c. 968 C. D. E.
De manumissis communi servo. T. 9 c. 969 C.
Manumissor utrum quitcarius, an benitarius fit dominus, hodie non quaeritur. T. 1 c. 17 C.
Manumissor pater. Vide, Pater.
Manumissor manumittendum, quam fecit, accedere non potest dominii, quod non habuit, cum manumittere, revocare non potest, fiat nec vetitor venditionem. T. 6 c. 630 A.
Manumissores patroni alii sunt, alii parroni non manumittere. T. 5 c. 1189 E. & c. 1190 A.
Manumissor dominus revocatus debetur. T. 5 c. 88 E.
Manumissor vindicta in servitutem revocatum revocari potest. Tom. 7 c. 398 C.
Manumissus recipere cognationem. T. 1 c. 122 C.
Manumissus ire, & habitare qua lubet. T. 3 c. 415 A.
Manumissus quoslam esse, qui discutiar ex voluntate domini in libertatem servitutem. T. 9 c. 991 D.
Inter manumissum inter vivos, & manumissum testamento, quae est differentia. T. 4 col. 1122 D. ratio hujus differentiae quae. Ibid. D. E.
Manumissum non fequitur peculium. T. 7 c. 528 D.
Manumissum extraneo teneri solidum furti ex aere falso. Tom. 9 c. 252 B. C.
Adversus manumissum servum an nulla sit restitutio in integrum. T. 10 col. 81 E. & c. 82 A.
Quo ab in manumissum servum competit actio ex dolo. Tom. 10 c. 82 B. A.
In manumissum nulla sit manus injectio. T. 10 c. 1028 A.
Manumissus testamento, & manumissum inter vivos an peculium sequatur. T. 10 c. 1110 E.
Manumissus directo ex testamento an fiat testatoris libertus. Tom. 1 c. 146 B.
Manumissor vindicta servus minor 30. annorum non fit civis romanus, alii apud Concilium casta probata. T. 1 c. 305 D.
Manumissus patroci originem sequitur.

tor. T. 2. 774. C.
Manumissus est causa fideicommissi, cuius originem fequitur, testatoris ne talem libertatem reliquentis, an heredis, vel legatarii, qui manumisit. T. 2. 8. D.
Manumissus an post praefitam libertatem heredi operas permittere cogatur, ut testator cavit. T. 2. 1.236 C.
Manumissus ex bona fide tenetur de eo, quod gesterit tempore fervitutis. T. 5. 6. 120 A.
Manumissus minor 30. annis febat Latinus. T. 7. cal. 1477 A. major 30. annis febat Romanus. Ibid.
Manumissus servus a proprietario jure veteri non veniebat ad libertatem, sed servus remanebat fine domino. T. 5. 6. 977 B. C.
Manumissus fub conditione, vel in diem, est statuliber. T. 9. 6. 946 B.
Manumissus testamento, & vindicta, & minor 30. annis, civis Romanus non febat. T. 10. 6. 413 B.
Manumissus an recipiat cognationem, quam servitutis casu amisit. T. 10. 2. 780 D.
Ne manumittatur in fraudem creditorum. T. 9. 2. 965 E. & 2. 966 A. & feq.
De manumittendis servis reipublicae. T. 9. 2. 965 A. & feq.
Manumittens servum hereditarium, nondum adita hereditate, est nihil agat, an adita hereditate liberta convalescat. T. 7. col. 952 E. & 2. 953 A.
Manumittentis fafhum reprehendatur conditionis potestate. Tom. 10. c. 1029 A.
Manumittere potest filius familias justo patris, matris non potest. T. 1. 2. 373 E.
Manumittere minorem 30. annis, vetat lex Elia. Tom. 1. col. 840 A.
An manumittere servum pupilli tutor possit. T. 3. 2. 416 E.
Manumittere quando potest mulier sine tutoris authoritate, & quando non. T. 3. 2. 581 C.
Manumittere in fraudem creditorum quis dicatur. Tom. 1. col. 18 D.
Manumittere, ne possit minor 20. annis, nisi manumissionis justa causa praebata. T. 3. 2. c. 18 E.
Manumittere non possunt pupillus, pupilla, & mulier, quae est in tutela. T. 1. c. 306 A.
Manumittere non potest pupillus ex causa fideicommissi fuit servitutis authoritate. Tom. 1. col. 465 C.
Manumittere apud aliquem, & confilium manumittere volenti praebere, discrepa funt. Tom. 4. c. 19 B.
Manumittere non potest quis apud colligatum. T. 4. c. 10 D.
Manumittere quis servum pofhumum. T. 5. c. 682 A.
Manumittere potest minor 20. annis vindicta hunc, & illum servum causa concissio approbata. Tom. 6 c. 396 A.
Manumittere ipe fraudem creditorum vetitum est. Tom. 7. c. 184 A.
Manumittere an cuicumque volenti liceat. T. 8 c. 898 C.
In fraudem creditorum manumittere quisnam videatur. Ibidem E.
Domino minori viginti annis quomodo manumittere liceat. Ibidem E. & c. 899 A.
Qui manumittere non possunt. T. 9 c. 965 E. & c. 966 A. & feq.
Manumittere, & alienare in quo differunt. T. 9. c. 853 D. E.
Manumittere servum an possit minor 20. annis. T. 10. c. 538 D.
Manumitti cenfu, vindicta, testamento. T. 1. c. 705 A.
Manumitti testamento nominatim servi poffunt. T. 1. c. 465 D.
Manumitti invito domino servum nosse dedimus. T. 3 c. 367 B.
Manumitti an apud colligam possit. T. 4. c. 177 D.
Qui manumitti non possunt, possunt certis casibus manumitti. Tom. 9 c. 971 A. & B.
Quos manumittimus, nos definimus poffidere, etiamsi manumissio ipsa non valeat. T. 6 c. 310 D. E.
Manumittitur servus servorum numerus per legem Fufiam Caninium. T. 1. c. 468 D. C.
Manufpectium, ejusque lectura. T. 1. c. 495 C.
Manzer quis, vel manzur, vel manfur. T. 6 c. 1139 B. C.
Mapalia, & impilia. T. 3 col. 121 E.
Marcus auri pro libris accipi. T. 2 c. 1315 D. E.
Marcellus fuit in confilio Antonini Pii. T. 1 c. 1042 C.
Marcellus Juliano fuit adversarius acerrimus. T. 7 c. 1180 D. E.
Marchia non dividenda. Tom. 2 c. 1238 C.
Marchia plerumque juxta mare pofita. T. 2 c. 1246 D.
Marchiae funt regales. T. 2 c. 1235 E.
De marchia investitura. Tom. 2 c. 1211 A.
Marchiones qui fint, cur ita dicti, & quod eorum munus. Tom. 2 c. 1184 D. & c. 1245 D.
Marchiones funt Regis Capitanei. Tom. 2 c. 1246 B.
D. Marci Evangelistae prima apud Alexandrium Ecclesia. Tom. 2 c. 1038 A.
D. Marci constitutioni quando locus est. T. 1 c. 1249 D. quando hac constitutio cessat. Ibidem E.
M. Tullii dictum, *Nihil tam absurdum dici potest, quod non dicatur a quodam Philosophorum*, ubi memorito de DD. dici potest. Tom. 7 c. 1304 B.
Marcus Tullius inquit, *consilium debuit servare, quae erat in celebi mo, deponere calebant*. Significat deponiendo pecunia fidere usuram. T. 4 c. 902 A.
Marcus Philosophus Imperator vocabat quotannis pro redeunda mensibus fex, exemplo Augusti, & Tiberii, aliorumque Imperatorum. T. 4 col. 480 E. inde Semestria dicti funt libri, & rescripta Marciana. Ibidem.
Marcus Tullius, Vide, Cicero.
Marcus Antonius adhuc puer Philosophiae operam dedit, & tono 12. Philosophi habitum sumpsit. T. 7 c. 1331 D. E.
Marcus Perpennas peregrinus pro cive Romano ad honorem consulatus evectus fuit. T. 9 c. 1067 C.
Marcus Philosophus dabat operam juri dicundo fex menibus quotannis. T. 10 c. 1038 E.
Mares extrahi de domina fua poffunt ab apparitore, non ab adversario. T. 8 c. 537 D.
Mares a femina non distinguit lex Falcidia, quae dat liberam potestatem testibus quotannis fumi, usufque res legandi. T. 10 c. 80 A.
Margarita affinitas fiquis vendendo deferit, & ea perierint non venditionem, quaritur, cujus detrimento periterit. T. 7 c. col. 853 D.
Margarita apud Plinium cenfita fuit in rebus mancipi. Tom. 10 c. 189 A.
Margaritae in equorum ornamentis prohibitae. T. 1 c. 804 B. & 1 c. 1 c. 1 c.

tesi. T.4 c.116 B.
Maritus nihil videtur capiebe, qui quod cepit, retinere non potest. T.6 c.313 C.
Maritus jure mariti, intra 60. dies utilis ex die divortii nuncuandos, uxorem adulterii accusare potest sine calumniæ periculo. T.6 c.40 D.
Maritus uxorem dimittere non potest. T.6 c.1062 B. capta ab mulieris. Ibid. C.
Maritus, cui pars fundi data est in dotem, tom fundo mulieri adjudicato, an totum fundum habiturus sit in dotem. T.7 c.1568 D.
Maritus, qui uxor si fumul interierint, an prior videatur mulier decedisse, ut dotem maritus lucretur. T.7 c.1466 A.
Maritus si in dotem acceperit ab uxore res æstimatas, magis pretium eorum, quam corpora præstantur. T.7 c.1420
Maritus si fumnam dotis uxori legaverit sub conditione, si omnes res, quæ tabulis dotalibus continentur, hæredi fuo exhibuerit, an legatum valeat, si quædam res tempore mortis mariti non fuit in rerum natura. T. 7 c. 1423 D. E.
Maritus si uxori simpliciter legaverit fundum, in quo dos constitutabat, mox generaliter eidem domum prælegaverit, an fundus mulieri hæ debeatur. T. 7 c. 1407 A.
Maritus si uxori præter id, quod a se vivo ea accipiebat, annui numine legaverit centum alimentorum vice, an ea centum debeantur quot annis. T. 7 c. 1 2 1 D.
Maritus uxori si legaverit quicquid ad se, vel in stipulationem dotis nomine pervenit, & dos fuit instrumenta dotalia, an utrisque fumma uxori debeatur. T. 7 c.1426 E.
Maritus dotem retinere mortua uxore si conveniat, an dos redenda sit, si fumul perierint. T. 7 c.1467 C.
Maritus uxori si legaverit his verbis, *quæ dotis nomine præstiterit ad se*, si nihil acceperit in dotem, an legatum valeat. T. 7 c. 1427 A. B.
Maritus non potest detrahere marumora, & columnas ex domo, quam in uxoris hortis fecit. T. 7 c.716 C.
Maritus non deducit impensas voluptuarias. T.4 c.301 D.
Maritus potest revocare donationem pœnitentia. T. 7 c. 1210 E. & c.1211 A.
Maritus domnius dicitur, uxor domina. T. 7 c.1321 A.
Maritus in possessione res dotalis an utatur accessione temporis, quo uxor possedit. T. 8 c. 376 B. C.
Maritus, fiquid in dotem impendere, an repetere possit. Tom. 8 c.104 A. B.
Maritus vita. Vir.
Maritus est dominus dotis. Tom.9 c.479 B. & c. 481 D.
Si maritus prior uxori, quæ fecundo nupsit, dederit, vel reliquerit usumfructum rerum fuarum, quid erit. T. 9 c.475 B. & feq.
Maritus quindia retinet uxorem, non potest accusare adulterium. T. 9 c.1405 D.
Maritus quando incidit in pœnam Senatusconsulti Turpillini. T. 9 c.1407 A B.
Maritus, qui dotem accipit, an fit filius dominus, an & domina mulier. T. 9 c.104 A.
Maritus focio est filmilis in rebus dotalibus. T. 9 c.361 A.
Maritus est plus, quam fructuarius in percipiendis fructibus dotis. T. 9 c.511 B.
Maritus fullinet onera matrimonii. T. 9 c.479 C.
Maritus præstat dolum, & culpam in rebus dotalibus. T. 9 c. 537 B. in paraphernis præstat dolum, & diligentiam, & paraphernia ex commissis fint. Ibid. B. C.
Maritus quando fenoctiri potest retentur. T. 9 c.1438 C.
Maritus tacitam hypothecam habet pro dote promissa in bonis uxoris. T. 9 c.493 A.
Maritus, qui deprehensum mœchum, punitur, & cur. T. 9 c. 1150 D.
Maritus non tenetur pro uxore. T. 9 c.1438 D.
Maritus, qui arbores dejecit in fundo dotali, tenetur periculo, ac si fundum deteriorem fecerit. T. 10 c.106 C.
Maritus per dotem consequitur plenam fundi proprietatem. T. 10 c.297 C. D.
Maritus an fit dominus dotis. Ibid. C.
Maritus non dicitur dominus simpliciter, fed dominus dotis cauſa. T. 10 c.298 A.
Idem, fundo dotali æstimato, non dicitur emptor simpliciter, sed emptor dotis cauſa. Ibid. A.
Maritus quo cafu lucretur dotem adventitiam. Tom. 10 c. 1050 D.
Maritus, conventus de dote fuoto matrimonio, in quantum fuerit possit, damnatur. T. 10 c.1235 B.
Marmor in alieno loco effodere licet, domino loci folatio præstito. T. 2 c.794 A.
Marmor an fit in fructu. Tom.10 c.106 D.
Marmora, vel columnas ex urbe rus in aliquem possessionem transferre non licet. T. 7 c.716 A. arce ea legaro. Ibid. A. B.
Marmoreæ crustæ in ædium ornatum sequuntur. Tom. 7 c.781 E.
Marmore legato quid intelligatur. T.10 c.1111 C.
Marquis. Vir.
Marriagius. T.8 c.532 C.
Martini opinio probata. Tom. 1 c.265 B.
Martyres Christi sæpe flagellis, aut suffibus, aut tormentis debilitatos effe, in martyrologiis legitur. T.5 c.316 E.
Martyres qui præce, dicuntur latine Confessores. T.10 c.836 A.
Mas potest extrahi ob cauſam publicam debiti. T.10 c.865 B.
Mafca. T.2 c.1200 A.
Mafculi effeminati feminino vocabulo non continentur. Tom. 5 c.1190 C.
Masculina in jure habent intellectum mutilorum, fecus muliebria. T.10 c.1125 B.
Masculis jure prætorio plus tribuitur, quam feminis. Tom. 1 c.351. B.
Mafca, five villa. T.7 c.1144 C.
Mafle natri, vel argenti vindicatio. T.7 c.327 D.
Due nuptiæ duorum dominorum fi reliquantur in unum mafum, conditta mafis ex duobus ens pro indivisio. T.7 c.595 C.
Mafforius Sabinus in equitibi ortus fuit, & primus publice fenifit. T.1 c.013 C. D.
Matricula. T.3 c.1371 E.
Mater femper certa. T.1 c.1066 B.
Mater filia fuccedit quafi legitima. T.1 c.437 D.
Mater quando jus liberorum habet. T.1 c.9 D.
Mater filius vulgo quæsitis fuccedit. T.1 c.460 A.
Mater poft liberos vocatur ad intestati defuncti hereditatem. T.2 c.433 A.
Matertamilias. T.1 c.1063 B.
Matertamilias a matrona nihil differt. T.1 c.70 A.
Matertamilias dignitatis est nomen. T.2 c.1060 E.
Mater fi tutores liberis non petierit, vel in tutores requiri, vel excusati intra annum petere negaverit, a filiorum impuberum fuccessione repellitur. T.1 c.1060 E.
Mater etiam ad bona filii vulgo quæsiti, ex Senatusconsulto Tertylliano admittatur. Tom.1 c.1068 B.
Mater nunquam potest esse incerta. T.4 c.1381 A.
Mater an ex regula filii fine patris consensu gerere possit. Tom.4 c.898 E.
Mater quomodo distat a tutoribus in administratione rerum filii. T.4 c.899 B.
Mater jure tutorem non dat. T.4 c.903 B.
Mater non potest filio impuberi testamentum testorem dare, & cur. T.4 c.943 E.
Mater fratrem cognatum excludit, frater fratrem agnatum, feu conſanguineum excludit matrem. T.4 c. 358 E.
Mater juris civilis est utilitas publica. T.4 c.1240 B.
Mater, cui in testamento patris adimitiatio rerum filii est commissa, an debitorem filii liberare potest accipiendo pecuniam debitam. T.4 c.879 D.
Mater filio tutore, cum periculo adforem constituere non potest litium cauſa, quod foli tutori, vel curatori permittitur. T.4 c. 879 A.
Mater hodie legitimus tutoribus agnatis præfertur. T.4 c. 1000 E.
Mater negotia filiæ fuæ pupillæ gefit ultro, & res eas vendendas dedit argentario; hi vero eas res jufta mariti tenuiderunt, & ipsum persolverunt, quæritur, an mater recte fecerint, an jure fint liberati, & qualis diffinitio adhibenda. T.4 c.879 E.
Mater pupillo adforem constituere nequit, & cur. Tom.4 c.898 C.
Mater, tutelam filiorum affectans, prius beneficio Senatusconsulti Vellejani renunciare debet. T.4 c.1000 E.
Mater vidua quoque permanere debet, alioquin tutela removetur. T.4 c.1001 A.
Mater tutor nunn possit testamentum a patre dari. Tom.4 c.898 D.
Mater adoptiva nulla esse potest. T.5 c.388 B.
Mater semper certa est, etiamsi vulgo conceperit. T.5 c.87 C. & T.7 c.1 D.
Mater fi liberis pronuntietur, filius ex ea natus in libri fit. Tom.5 c.683 D.
Mater, & filius naturæ vocabula sunt. T.5 c.160 E.
Mater est similis filio, non filiæ similis mari. Tom.6 c.210 C.
Mater, & filia cum patre, & filio jure contrahunt matrimonium. T.6 c.500 C.
Mater folo, pater femini comparatur. T.6 c.1 E.
Mater filio decretali. T.8 c.642 C.
Mater an possit fuccere pupillares tabulas filio. T.7 c.904 A.
Mater, & filius uno cafu fe invicem in jus vocare non possunt licite venia. T.7 c.115 D.
Mater an habent querelam contra fubstitutionem pupillarem. T.7 c.178 A.
Mater an possit nominatim substitutionem pupillarem facere. T. 7 c.904 A.
Mater in pupillariter substituere possit. T.7 c.904 A.
Mater an, & cur liberis testamentum facere possit. Tom.7 c.903 A. & feq.
Mater, & filius fi fimul moriantur, an videatur filius heres existitisse matri. T.7 c.1468 D.
Mater non potest agere de inofficioso testamento patris. Tom.7 c.911 C. D.
Mater potest adhærebat racite, patet non item. T.7 c.169 C.
Mater fi pro filia dotem dederit, & filiæ fuæ, cum filii reddi mortua in matrimonio filia, fi filmul perierint, an ablio ex filiolata detur hæredibus matris. Tom.7 c.1467 B. C.
Mater præferitur venientes ex excisis pupillaris fubstitutione. Tom.7 c. 911 D.
Matertamilias quæ. T.8 c.438 A.
Mater an filia bonorum possessionem adquirere possit. T.8 c. 18 C.
Mater filio fuccedit ex Tertylliano quafi legitima, & datur ei bonorum possessio Unde legitimo. T.8 c.116 B. an ei præferatur frater. Ibid. B.
Mater poft liberos vocatur ad hereditatem filii intestati, tanquam heres legitima. T.9 c. 915 C. & feq.
Si mater indemnitatem promisit tutori pro pupillo, vel pupillo pro tutore?. T.9 c.586 E.
Mater, quæ pro tutoribus filiorum fuorum indemnitatem promisit, non permittet ad Senatusconsulti beneficium. T.9 c.587 C.
Mater fiuitatis bonorum, quæ habuit a tritice matrimonii liberis fuis? de rebus mobilibus. T.9 c. 470 E.
Mater femper est certa. T.9 c.532 & T.9 c.1 D.
Mater an pofit ex cauſa filium vendere. T.9 c.571 C.
Mater legitima tutoribus præfertur. T.9 c.595 C.
Mater, quæ repetit nuptias, libertis priores matrimonia reffituit usufructuum. T.9 c.476 B.
Mater liberis tutores petere debet, & pusitur, fi non petierit. T.9 c.560 C. & feq. & c.568 A.
Mater potestatem in filios non habet. T.9 c.1310 D. non habet jus familiæ. Ibid. D. fimus heredem habere non potest. Ibid. c.1311 C.
Mater non tenetur pro filio. T.9 c.148 E.
Mater fi tutori pro tutore fe obligaverit, non est interoffio, fi pro pupillo eft interoffio. T.10 c.693 C.
Mater filii libertini, & matrimonii fervitute, an pofit ei fuccedere. T.10 c.980 D.
Mater quomodo fuccedit, vel non fuccedit filio. T.10 c.981 D.
Mater pro filio an pofit convenirri. T.10 c.959 D. E. & c.960 A.
Matertamilias pubertate non venit in fuam tutelam. T.10 c. 1122 D.
Materia, *ἀνὴρ*, idest fubstantia. T.1 c.1377 C.
Materia, absente forma, non simpliciter interit. T.1 c. 1371 C.
Materia reffimentorum ad luxuriam comparatorum. Tom.3 c. 372 D. E.
In materia fi differitiant contrahentes, nulla eft empto. T.3 c. 372 E.
Materia, natura, fubstantia, qualitas item poffunt apud juris conditores, quæstionem in pœnitiere utuntur. T.4 c.393 D. E.
Materia fi peratur, qualis delegatio fieri debeat. Tom.5 c.100 B.
Materia quid. T.8 c.605 A. B.
Materia, fubstantia, qualitas pro eodem sumuntur. T.7 c.608 D.
De materia confusione. Tom.7 c. 241 D.
Materiæ, fubstantiæ, *εἶδος*, & qualitatis nomine pro utimur promiſſion. T.1 c.17 D.
Materia definitio. T.1 c.1377 C.
Matertamilias repellitur Senatusconsulto more. T.1 c.1331 D.
Mathematici, & astrologiæ opus. T.1 c.1 E. T.1 c.6504. D. E.
Mathematici quidem, homini ad vivendum dotti effe non sinunt, quamvis non omnes eam artem arrogant; judicantur. Tom.7 c.1344 E.
Mathematici, mifefici, qui profitentur, fi fata cuiufque nude, & nativitatis fideram observationes. T.9 c.1437 C.
Mathematicus quæ dantur immunitates. T.1 c.1014 E.
Mathematicus qui de Principis, vel reipublicæ fitatem conficiunt, ut punitendi. T.1 c.693 A.
Materna, & materni generis bona. T.1 c.437 C.
Materna bona cur patri adquiri non possint. T.8 c.639 C.
Materna materia cedere, paterna paternis. Tom.3 c.435 E. & c. 436 B. T.7 c.6924 A.
Materna bona filii pater non habet jus alienandi, vel distrahendi, vel adquirendi. T.9 c.620 D.
De materna bonis, & materni generis. T.9 c.637 D. & feq.
Materteres qui. T.8 c.1056 B.
Materteres eft cognata. Tom.8 c. 188 C.
Materteram uxorem ducere an licet. T.8 c.904 B.
De matre, quæ iterum nupsit intra annum luctus, & quæ pœnas incurrit. T.9 c.915 C. D.
De matre, quæ venit ad secundas nuptias. T.9 c.458 A. & feq.

Matrem sequitur patrus. Tom. 4 c.157 C.
Extra matrem ceteræ mulieres sunt porcæ. T.5 c.885 E.
Matrem filio tutorem jure dare non potest. T.7 c.1218 A. & c. 1232 C.
Matrem non posse in jus vocare spuria sine venia Prætoris. T.8 c.191 D.
Matrem excludunt liberi defuncti. T.9 c.913 C.
Matrem excludunt fratres jure veteri. T.9 c.458 C. jure novo succedit cum fratribus. Ibid. C. jure novissimo etiam cum sororibus succedit tantum in viriles. Ibid. C.
Matres tutelæ rationibus obnoxiæ sunt, præterim si iterum nubant. T.2 c.1165 C.
Matresfamilias etiam in criminalibus causis in carcerem non conjiciendæ. T.8 c.537 D.
Matresfamilias fidem an nubere possint sine patris consensu. T.8 c.906 D.
Matresfamilias ab addictione, vinculis, vel nexu fuerunt semper immunes. T.8. c.537 C.
Matres æquantur liberis. Tom. 9 c.551 B.
Matresfamilias ob publica tributa, vel sordiones publicas, an possint extrahi e domo in forum. T.10 c.865 A.
Matri quæ conditione pupillorum permittitur educatio. Tom. 3 c. 158 D.
Matri an hereditas filiorum intestiorum deferenda. T. 1 c. 164 B. C.
Matri quinam hodie ex jure prætorum. Ibid. E.
Matri cedunt patrus. T.6 c.210 C.
Matri non præterire venientes ex fabulatione pupillari reciproca. T.7 c.912 B. C.
Matri semper videtur superviviße filia. T.7 c.1467 C.
Matri fuit præferitur, qui venit ex fabulatione vulgari expressa, vel tacita, quia nulla fit injuria matri. T.7 c.911 C. D.
Matri an præferatur frater consanguineus in successione filii. T.8 c.126 B.
Matri fuit qui stipulatur, an aliquod agat. T.8 c.320 E.
Matri an legatum servetur, testamento relicto per bonorum possessionem contra tabulas, in quo filius præteritus erat. T.8 c. 59 C. D.
De matribus naturalibus liberorum. T.9 c.551 B. & seq.
Matriarati. T.2 c.1063 C.
Matricida quid sit propriè. Tom.1 c.902 E.
Matricide quid. T.6 c.912 C.
Matricidarii, vulgo *Ma-guliers*. T.1 c.467 D.
Matris filiabus. T.2 c.828 B.
Matris hereditas non est in caffrenio peculio. T.3 c.965 B.
De matrisfamiliis, & matronæ appellationibus. T.3 c.70 A.
Matris judicium in furiosa tutoria. Vide, Judicium matris.
Matris officium aliud est, aliud vero tutoris. T.4 c.879 C.
Matris testamento libertates, quæ fervis datæ sunt, an irritæ confiituantur. T.4. c.1141 B. C.
Matris origo an in parem patriæ computetur. T.4 c.847 B.
Matris conditio in fervitute spectari debet, non autem conditio patris. T.4 c.1382 A. B.
In matris testamento an quoque legata sint fervitutes prædiorum, & an id legatum in totum confiat. T.9 c.1102 D.
Matris affectum superare omnem affectum. T.5 c.889 E.
Matris exemplum in affectu erga liberos ad avum transferendum est. Ibid. E.
Matris-profectio de filio an veritati præjudicet. T.9 c.836 A. B.
Matris testamento præterito an detur querela inofficioſi. Tom.7 c.300 D.
Matris vetum est ut prior liberis moriatur. T.7 c.945 E.
Si contra matris voluntatem tutor datus sit. T.9 c.581 D.
Matris voluntas servatur a Prætore in duodo tutore. Ibid. D.
Ad matris intestatæ hereditatem vocantur liberi tanquam legitimi. T.9 c.913 C. D.
Ad matris intestatæ hereditatem hereditatem vocantur filii, exclusis omnibus agnatis matris. T.9 c.915 E.
De matris successione ad hereditatem filii intestati. T.9 c.913 C.
Matris hereditatem si filius repudiaverit, an confinguineti admittantur. T.10 c.986 D. quid, si fit illiterius. Ibid. D.
Matrimonium quid. T.1 c.783 A. & T.7 c.540 E. & T.8 c.768 C. & c.993 A. & T.9 c.438 & c.440 C. & c.447 C.
Matrimonium, & contubernium in quo differant. Tom.1 c.307 D.
Matrimonium justum quid. T.1 c.313 A.
Matrimonium immaturum quale sit. T.2 c.1076 D.
Matrimonium est civile nomen. T.1 c.1456 B.
Matrimonium est contractus. T.1 c.1456 B.
Matrimonium redintegratum idem est matrimonium. T.1 c.1502 C.
Matrimonium impar. T.1 c.1504 D.
Matrimonium incestum quis contrahere dicatur. T.1 c.1311 C.
Matrimonium an etiamsi contrahere liceat. T.1 c.1037 E.
Matrimonium inter servos, & servas non esse, sed contubernium. T.1 c.1037 B.
Matrimonium alienum corrumpere communi gentium jure damnatur. T.2 c.1000 B.
Matrimonium quibus causis dissolvi potest. Tom.2 c.1073 B. & seq.
Matrimonium quatuor possibilium causis dissolvitur. T.2 c.1072 B.
Matrimonium solvitur morte, vel divortio. T.3 c.150 E.
Matrimonium bene concordans separari a patre, Divus Pius prohibuit. T.1 c.481 D.
Matrimonium inter pupillum, & tutorem, & curatorem, liberaque eorum interdicitur. Tom.2 c.511 B.
Matrimonium ratione potentiæ prohibetur. T.2 c.511 B.
Matrimonium fieri animo delitiatio, five confinalus nudus. T.4 c.1335 E.
In matrimonium ducere uxorem debet, quam prius adulterio polluit. Tom.4 c.1501 A. novissimi consonet, hoc ius Brittius accipiente, non aliter matrimonium dirimi debet volunt. Ibid. B.
Matrimonium si solvatur divortio, an mariius cogatur actione ex stipulatu filio dotem reddere. T.4 c.1153 B.
Matrimonium perfictum confensu collatus ad quinum gradum. T.6 c.1088
Matrimonium folo confensu contrahitur. T.6 c.1006 D.
Matrimonium incestum commixtum irritum fit, sed status liberorum confervatur propter ignorantiam parentum. T.6 c.1089 A.
Matrimonium morte tantum dissolvitur. T.6 c.1143 C.
Matrimonium præsumpsum quid. T.6 c.1067 B.
Matrimonium impeditur per compatrem, vel compaternitatem. Ibid.
Matrimonium post mortem conjugum impeti non potest. Tom.6 c.1132 C. aliquando tamen impeti potest. Ibid. C.
Matrimonium lepra superveniens non dirimit, nec quivis morbus fonticus, non impedit. Tom.6 c.1105 C.
Matrimonium probat annulus prorubus. T.6 c.924 C.
Matrimonium accuiiri non potest per tabellarum, nec per procuratorem. T.6 c.1141 B. C.
Matrimonium sine confensu parentum fieri, nec per procuratorem. T.6 c.1143 A.
Matrimonium an propter barrenem fieri potest. Tom.6 c.1144 C.
Matrimonium dissolvi alterutrius conjugis capitivitate, vel qua alia contingente fervitute. T.6 c.414 A.
Matrimonium contrahum ab eo, qui officii cuiusdam in aliena provincia agit, vel militat, si post depositum officium conjugem in eadem voluntate perseveraverint, & liberi inde nati ipsi, & legitimi sint. T.6 c.944 C.
Matrimonium inter patrem, & filium cum matre, & filio legitimum. T.6 c.950 C.
Matrimonium nomen naturale est, quod a matre trahitur, quæ sola est natura certa. Vide, Nuptiæ.
Matrimonium non dissolvi furore superveniente alterutri. Tom.6 c.126 A.
Matrimonium liberum contrahere potest filiusfamilias poſt triennium, patre capto ab hostibus. T.6 c.413 B.
Matrimonium sine nuptiis esse potest. Ibid. D.
Matrimonium. Vide, Nuptiæ. Sponsalia.
Matrimonium an fit cum concubitu. T.7 c.1218 E. & c.1230 A.
item cum filupro cognita. Ibid. c.1492 A.
Inter matrimonium, & sponsalia definitam esse ætatem. Tom.8 c.562 D.
Matrimonium quando solvitur. T.9 c.505 A. & c.537 C. & seq.
Matrimonium quomodo perficitur. T.9 c.448 B.
Matrimonium solvitur deportatione. T.9 c.537 C. & seq. suspendiuur capitivitate. Ibid. c.538 B.
Matrimonium, & contubernium in quo differant. Tom.9 c.1421 B.
Matrimonium prius, & anterius dicitur, quod unum fuit, vel quod frequentius non ell aliud matrimonium. T.9 c.1474 B.
Matrimonium impar, & injusbum. Vide, Concubina, Concubinatus.
Matrimonium alienum fœdatur, & fugiliatur, extraneo accusante adulterum manente matrimonio. T.9 c.1405 C.
Matrimonium potest esse sine dote. T.9 c.541 D.
Matrimonium bene concordans non patitur patrebais nos potest turbare, sponsalia potest. T.9 c.444 A.
Matrimonium, idest bona materna. T.9 c.937 E.
Matrimonium alienum corrumpere omni gentium jure damnatur. T.9 c.1411 D.
Matrimonium raptus fœdere contractum damnatur. T.9 c.1411 B.
Matrimonium recte contractum ex postfacto non vitiari. Tom.9 c.442 B.
Matrimonium, idest nudus consensus, quo contractum perfici confiat, induciit, & creat conjugiorum mucis, & feminæ, & mal ac coitionem corporum. T.9 c.440 C.
Matrimonium est societas omnis vitæ, & fortunæ, five prosperæ, five adversitæ. Ibid. D.
Matrimonium, donis datio, & divortium an fint contrafius. T. 10 c.403 A.
Matrimonium an fit causa adquirendi dominii dotis. Tom.10 c.298 A.
Matrimonium si fit injustum, & vir, aut mulier heres institutur, in hereditas eum effectu aditi potest, aut bonorum possessio petti cum re. Tom.10 c.481 D. E.
Matrimonium an fit cum contubernali. Ibid. E. an cum concubina. Ibid. E.
Matrimonium, & divortium an filiupatione penali addituqi potfint. T.10 c.931 C.
Poſt matrimonium solutum redire datur a marito uxori fideiuſſor dotis nomine. Tom.10 c.1236 C.
Matrimonii, & patrimonii differentia. T.1 c.57 D.
Matrimonii domicilium est domus viri. T.2 c.737 E.
Matrimonii verbo significantur bona materna. T.6 c.510 E.
Matrimonii onera filius in potestate patris existentem poſt mortem patris sequuntur. Tom.7 c.1415 E. & c.479 A.
Matrimonii causa quod quem dilegatari debeat. Tom.8 c.120 A.
Matrimonii onera quæ sint. T.9. c.479 C. matrimonia ea sustinet. Ibid. C.
Matrimonii perpetuitatem olim aufpicaiiantur prondum univirie. T.9 c.438 E. & c.479 A.
Matrimonio per divortium solato, illius nati fructus quo pacto intestatus. T.9 c.1474 B. & uxorem dividendi. T.9 c.405 E.
Matrimonio solum morte mariti, an pecunia legata pro dote mutieri debetur. Tom.4 c.1119 A. B.
Matrimonio renovato, tacita dos con renovatur. Tom.4 c.979 E.
In matrimonio contrahendo confinius, & authoritas patris requiritur. T.5 c.901 D.
In matrimonio contrahendo pœna adjecta nihil operatur. Tom.6 c.1097 B. C.
Matrimonio confummato, non licet uni ad monachisum transire ejusque libertius confensu. T.6 c. 1068 A.
In matrimonio hoc tantum requiritur, ut qui contrahunt, intelligant quod agant, & animo festum capiunt quoqua figno. T.6 c.1071 E. & c. 1073 A.
Matrimonio constante, nulli est actio de dote. T.7 c.1401 E.
Matrimonio morte mariti solum in servetur pulum, ut liberis inter

tervenientibus dos non reddatur uxori superfiti. T.7 c.1307 E.
Matrimonio soluto morte viri, quando cessat actio de dote. T.7 c.1378 C.
Matrimonio soluto, si filiæ sint, de dotem reddi. Tom.8 c.650 E.
Matrimonio contiatur, an dos repetipossit. T.8 c.104 C.
Matrimonio constante, maritus non potest accusare mores uxoris, quas probat, dum retinet. T.9 c.1405 B.
De matrimonio interdicto inter pupillum, & tutorem, seu curatorem, filiosque eorum. Tom.9 c.448 A. & seq.
De matrimonio contracto, vel violato. T.9 c.1421 E.
De matrimonio quod fit cum alterno consensu deportato. T.9 c. 537 C. D.
Legis 7. *Iulii matrimonio*, nec non complurium ejusdem legis paragraphorum ampla explicatio. T. 10 c.168 D. & seq.
Matrimonio quoque annus fuerit nefarius. T.10 c.616 E.
Matrimonia esse debent liberæ. T.1 c.1176 B.
Matrimonia sine voluntate patris jure non contrahuntur, *sed* extrahi non debentur. Tom.1 c.107 A.
Matrimonia pro bonis maternis. T.1 c.57 D. & Tom.2 c.437 E.
Matrimonia non concordantia non sunt turbanda jure patriæ potestatis. T.4 c.1486 B.
Matrimonia inter paganos, & ita dicos contrahi mortuos fuit, non difol-ultur in pustea Christianis effectis baptismo. Tom.6 c. 1225 C.
Matrimonia vinculo parentæ abstrinxi & inhumatum est, & a bonis mortuis alienum. T.6 c.590 D.
Matrimonia illicita varia ex cauliis contrahi. T.7 c.1280 A.
Matrimonia inhonesta. T.9 c.432 B. C.
Matrimonia libera esse debere tam in contrahendo, quam in dissolvendo. T.9 c.1322 C. D.
Matrimonia non debent contrahi, aut contrahita retineri metu potuit. T.10 c.711 D.
Matrimonium interpellatores extra ordinem punientur. Tom.1 c.475 C. D.
Matrimonium causæ apud urbitros non dicepiandæ, sed apud judices tantum. T. 6 c. 1121 E.
In Matrimonialis publicis honestas servanda. T.6 c.1059 B.
Matrix Ecclesia quid. T.6 c.912 C.
Matrona etiam dominæ dicuntur. T.3 c.70 A.
De matrona, & matris familias appellationibus. T.3 c.69 E.
Matronis, ceu obstetricibus creditur. T.6 c.1129 A.
Matrualis quis. Tom. 1 c. 171 E.
Matula est in argento balneari. T.3 c.372 A.
Maxima, cum ex media capitis deminutione fit debitor liberatus fit, adversus fiscum datur creditoribus utilis actio in solidum. T.5 c.158 C.
Maufoleum. T.7 c.593 C.
Mea res pignori mihi esse non potest. T.4 c.1280 B
Mechanici qui, & eorum privilegia. T.2 c.760 D.
Media jurisprudentia quænam esse dicatur. T.1 c.106 A.
Media quoque capitis deminutio plerumque morti comparatur, & quare. Vide, Capitis deminutio. Vide, Capitis deminutio capitis.
Media capitis deminutionis varia exempla. T.5 c.160 A.
Medistitial in urbe quinam fuerit. T.8 c.1092 B.
Mediatores a Justiniano *positus*, T.7 c.40 A.
Medicam arcem nequi servus, aut femina diferet, lege prohibitum. T.1 c.501 E.
Medicamina ea cedant informentorio fundi legato. T.4 c.1136 A.
Medicamenta mala, & venena ut differant. T.7 c.404 E.
Medici qui dicantur. T.1 c.434 B.
Medici a tutelis excusantur. T.1 c.1034 B.
Medici militum munerum civilium immunitatem habent. Tom.2 c. 755 B.
Medici circumforanei, vel circuitores, *vagabundi*. T.1 c. 1024 B.
Medicis infirmorum legata, quæ debeantur. T.7 c.1218 B.
Medicis decretorum decreto datur immunitas. T.2 c.794 E.
Ut medicis competit immunitas, exiguatur duo. Tom. 1 c. 755 E.
Medicus, qui medicamento ægrum occiderit, ut puniendus. T.1 c. 507 A.
Medicum olim ipsemet conficiebat medicamenta, non, ut fit hodie, ab alio confici imperabit. T.4 c.1318 E. hæc de re mentionem facit Paulus 3. *sent. tit. de legat.* Ibid. E.
Medicinis nomen quid. Tom.1 c. 1476 C.
Mediocritas paupertati vicina. Ibid. E.
Mediterraneæ civitates. T.2 c.692 B.
Mel frugum quid sit. T.7 c.1456 C.
Melancholiæ vitium an fecial, ut redhibitioni locus sit. Tom.7 c. 716 D.
Ex melle confiat reditus fundi. T.2 c.894 C.
Mellis mixtura fieri, ut vinum desinat esse. T.7 c.1455 E.
Mellitus quæ dicantur. Ibid. E.
Mellopræsiti fictorum ferinarum. T.1 c.1016 A.
Melioratores contineri in actione ex empto, quæ evictionis nomine datur in id, quod interest. T.9 c.1398 B.
De melioratione alienatione. T. 9 c.416 C. & seq.
Membra aura quæ. T.8 c.651 D. E.
Membrum pro cubiculo. T.1 c. 974 D.
Mirabilia quæ sint. T.1 c. 910 C.
Memoria mortui, vel vivi quomodo poteſt damnari. T.4 c.1111 A. D.
Memoria Dianis poterat damnari sub poli mortem, & quare. Ibid. A.
Memoria apellatus fuit locus, in quo Mercurius cliquæ condiri erant. T.7 c.1353 E.
Memoria quando, & quando non ceſſet. T.3 c.481 D.
Memoriæ confectata est auris. T.1 c.1153 B.
Memoriales non, nisi ex fiscu probatoria, recipiuntur. Tom.2 c. 1000 D.
Memoriale urtum fepraetur a tempestas. T.1 c.910 C.
Memoriam rerum sufficiatam reliquit, nobilis interest. T. 10 c. 1240 B.
Menis, & Mandorus idem est. T.7 c.1224 B.
Menda in testamentis deesse consentus. T.7 c.984 B. C.
Mendaci poni. T.8 c.716 D.
Mendacium est species doli mali. T.4 c.1162 B.
Mendacium an, & quando corrigere licet. T.5 c.214 C.
Mendacium dicere, & mentiri quid differant. T.5 c.916 A. B.
Mendacium qua actione punitur. Ibid. A. B.
Mendacium species est doli. T.5 c.194 E.
Mendacium non officit ei, qui mandatum exteriit. T.6 c.998 C.
Mendici validi coercentur. T.3 c.318 B.
Mendicis invalidis populares debantur largitiones. T.2 c. 814 E.
Mendum, & vitia quando voluntatem testatoris non vitiant. T.4 c.1091 A.
Mendum in l.8. *qui, & quibus manumissi*. corrigitur. T.5 c.161 B.
Mendum an si heredem instituerit, excepta re certa. T.7 c.341 A.
Menæchmus Plauti. T.8 c.525 E.
Menor, & *pronunciæ* voces Gallicæ audentes deductæ fuerint. T.1 c.978 B. C.
Menor verbum Gallicum unde deductum. T.7 c.393 D.
Mensemnia Ecclesia in Vrallia. T. 6 c.861 A. B.
Mensana quæ sint. T. 3 c.18 D. E.
Mensa domini quando in usucapione a servo facta intuenda sit. T. 3 c.723 A. B.
Mens dantis beneficium spectari debet. T.4 c.1009 C.
Mens contractantum potior verbis. T.4 c.913 B.
Mens nulla est adeo nitida, quin depravari possit. T.10 c.820 B.
Mensalii creditores. T.7 c.1235 D.
Mensæ deliciæ. T.3 c.265 B. C.
Mensæ ebores an continentur legato domus instructæ. T.4 c. 1136 D.
Mensæ argentatæ fides publica est. T.4 c.913 B.
Mensæ legatarius. Tom.7 c.1352 C.
Mensæ argentatæ an sint in supellectili. T.7 c.966 E.
Mensæ scriptura non, sed oratio obligationem facit. Tom.8 c. 487 D.
Mensam lignam cooperam argento, qui pro argento emit, erat in materia. T.3 c.18 C.
Mensæ varii in jure observandi. T.1 c.331 C. & seq.
Mensæ utiles. T.3 c.18 C.
Mensæ decem tempus patiendi legatum. T.8 c.621 B.
Mensæ quando semper sint accipiendi. T.8 c.82 A.
Mensæ usuarum parentes. T.9 c. 339 B.
Mensis intercalaris ab Julio Cæsare fabiatus. T.1 c.1130 E.
Mensis pro 30. diebus. T.1 c.530 B.
Mensis macedonius quis, & cur sic dictus. Vide. Macedonius mensis.
Mensis intercalaris quot dierum. T.8 c.558 C.
Mensium 10. spatium legitimi partus. T.9 c.767 B.
Mensor frumentarius. T.3 c.301 D.
Mensor si falsum modum renuntiaverit. T.1 c.795 C.
Mensores qui, & eorum munus. T.2 c.945 C. D.
Mensores portuenses. T.2 c.692 B.
Mensores proprie terminare dicuntur. T.7 c.481 E.
Mensores frumentarii erant sub curatis Prafecti annonæ. Tom. 10 c.856 A.
Mensorum sententia est terminum declarativo. T.7 c.481 E.
Mensforum arts non debent jurisperiti esse imperiti. T.7 c.477 D. E.
Mensfrua, vel annua si cui legata sint, quando pertinent eorum habeat. T.7 c.1320 D. E.
Mensfrua, vel annua si cui legata sint, primi menses, vel annilegarum purum est, esterorum continditionale. T.7 c.1321 A.
Mensfrua constitutio. T.9 c. 329 D.
Mensfrua ad quid prosit in emptionibus. T.5 c.505 A.
Mensfularii qui dicuntur. Tom.9 c.4 B.
De mensfuris singularum civitatum. T.2 c.775 C.
Mensfrui didti quinam. Tom.9 c.811 B.
Mente nuda potestio non adquiritur. T.5 c.706 E.
Menti vox fabvenire debet, non mens voci. T.9 c.967 C.
Mentientibus non impertiuntur beneficia juris. T.4 c.1315 D.
Mentiri, & mendacium dicere, an sint idem. T.7 c.764 A.
Mentio, Vide, Commemoratio.
Qui mentitus est de artificio, vel peculio ferci a se venditi, tenetur quanto minoris damnatur. T.6 c.97 B.
Merum, idest commentum. T.3 c.235 D.
Merum, & tuorum appellatione omnia jura continentur. Tom.8 c.554 D.
Mercari quid. T.3 c.272 D.
Mercator, & vector uter ampliore in iure loco utatur. Tom.5 c.109 E.
Mercator. Vide, Negotiator, Emptor.
Mercatores qui. Tom. 2 c. 301 B.
Mercatores non dicuntur hi, qui vendunt fervos. T.7 c.1137 C. quo nomine appellentur. Ibid. C.
Mercatores venalitii. T.9 c.398 A.
Mercatores peregrini non fuscipiuntur sine voluntate Comitis comiterciorum. T.10 c.664 B.
Mercatoribus quæ, & qualia licet arma circumferre. T.2 c.301 B.
De mercatoribus, & nundinis. T. 9 c.397 D.
De mercatoribus, & commerciis. T.9 c.401 E.
Mercatorum, seu negotiatorum tria fiunt genera. T.3 c.471 B.
Mercatorum est in naufragio insitum justissimum mercium fuerit. T.5 c.534 B. C.
Mercatus fuit regales. Tom.2 c. 1351 E.
Mercatus lucrum, vel compendium non est prohibitum. T.6 c.1149 E.
Mercatus, vulgo *affondibus*, a nundinis differunt. T.2 c.298 C.
Mercatus separatur a nundinis. T.10 c.1035 B.
Mercatrix non accipit turpiter mercedem flagri. T.10 c.955 D.
In merce cur expiestatur evictio. T.10 c.949 D.
In mercedem mittere quid. Tom.3 c.100 A.
Mercedem non esse filiarum. T.4 c.940 C. D.
Qui mercedem accepit pro custodia alicujus rei, in hoc periculum custodiæ præstat. T.6 c.5 D.
Mercedes operarum fuit in fructu. T.5 c.425 B.
Mercedis, quæ in locatione, & conductione intervenit, appellationes variæ. T.3 c.104 E. & c.105 A.
Mercedis symbola. T.6 c.1034 A.
Mercedinis mensis quis, & cur sic dictus. T.8 c.553 C.
Mercem avertisse conducere, fere mens voci. T.9 c.967 C.
Mercenariis non impertiuntur beneficia juris. T.4 c.1315 D.
Mercitri, & mendacium dicere, an sint idem. T.7 c.764 A.
Mercitio. Vide, Commemoratio.
Qui mercitus est de artificio, vel peculio ferci a se venditi, tenetur quanto minoris damnatur. T.6 c.97 B.
Merum, idest commentum. T.3 c.235 D.
Merum, & tuorum appellatione omnia jura continentur. Tom.8 c.554 D.
Mercari quid. T.3 c.272 D.
Mercator, & vector uter ampliore in iure loco utatur. Tom.5 c.109 E.
Mercator. Vide, Negotiator, Emptor.
Mercatores qui. Tom. 2 c. 301 B.
Mercatores non dicuntur hi, qui vendunt fervos. T.7 c.1137 C. quo nomine appellentur. Ibid. C.
Mercatores venalitii. T.9 c.398 A.
Mercatores peregrini non fuscipiuntur sine voluntate Comitis comiterciorum. T.10 c.664 B.
Mercatoribus quæ, & qualia licet arma circumferre. T.2 c.301 B.
De mercatoribus, & nundinis. T. 9 c.397 D.
De mercatoribus, & commerciis. T.9 c.401 E.
Mercatorum, seu negotiatorum tria fiunt genera. T.3 c.471 B.
Mercatorum est in naufragio insitum justissimum mercium fuerit. T.5 c.534 B. C.
Mercatus fuit regales. Tom.2 c. 1351 E.
Mercatus lucrum, vel compendium non est prohibitum. T.6 c.1149 E.
Mercatus, vulgo *affondibus*, a nundinis differunt. T.2 c.298 C.
Mercatus separatur a nundinis. T.10 c.1035 B.
Mercatrix non accipit turpiter mercedem flagri. T.10 c.955 D.
In merce cur expiestatur evictio. T.10 c.949 D.
In mercedem mittere quid. Tom.3 c.100 A.
Mercedem non esse filiarum. T.4 c.940 C. D.
Qui mercedem accepit pro custodia alicujus rei, in hoc periculum custodiæ præstat. T.6 c.5 D.
Mercedes operarum fuit in fructu. T.5 c.425 B.
Mercedis, quæ in locatione, & conductione intervenit, appellationes variæ. T.3 c.104 E. & c.105 A.
Mercedis symbola. T.6 c.1034 A.
Mercedinis mensis quis, & cur sic dictus. T.8 c.553 C.
Mercem avertisse conducere, fere mens voci. T.9 c.967 C.
Mercenariis. T.8 c.1092 C.
Mercenarii liberi. Tom.9 c.974 B.
In mercenarios servos nostros jus non habemus. Ibid. B.
Mercenarios, quibus hodie utimur, esse servorum loco. Ibid. A.
Merces a venalibus separantur, & mangones a mercatoribus. T.1 c.1187 C.
Merces in horreis, vel in area positæ pignori obligatæ sunt. T.5 c.232 C.
Merces, & premium quo differant. T.3 c.104 B. & c.105 A.
Merces interdum fuit nummi. T. 4 c.43 D. aliquando mercis vicis fuisse pecunia. Ibid. D.
Merces dicitur falarium. T.4 c.940 C. D.
Merces fuit quanti æstimantur. T.5 c.537 B.
Merces opestitur pretium. Tom.7 c.1320 D. & T.9 c.65 D.
Merces illicitæ quæ sint. Tom.7 c.1328 B. an fisco vindicentur. Ibid. C. earum perfequendi an in heredem transeat. Ibid. C. an crimen hoc in heredem transmittatur. Ibid. D.
Merces illicitæ fisco committuntur. T.9 c.400. A. merces licitæ impostestæ esse fisco committuntur. Ibid. A.
Merces illicitæ quæ sint. T.10 c.478 C.
Merces an ceduat in vicem pretii, T.10 c.47 B.
Merces illicitæ fisco committuntur, & earum persequutio in heredem transit. T.10 c.478 D.
Merces quomodo separantur a venalibus. T.10 c.1024 C.
Merces quid sit. T.10 c. 1127 C.
Mercibus in fraphum levandæ navis quæ interiti, fiapha si salva fuerit, an alia nave perdita contributionem debeat conferre. T. 5 c.524 D. E.
Mercibus levandæ navis gratia in fraphum interiti, si fiapha perierit, an mercator contributionem petere possit. Ibid. E.
Mercimonium omne apud magnes in permutatione constituitur. T.3 c.327 A.

Mercia appellatione homines non continent. T.1 c.1187 C.
Mercia appellatio propria. Tom.3 c.591 D.
Mercis varia appellationes. T. 9 c.406 C.
Mercium pro temporibus pretium variatur. Ibid. C.
Mercium domini, multum interest, merces rebellibus locaverint, an suaveri, aut locum quovis contulerint. T.1 c.532 D.
Mercium elatarum vectigal fuit o-dava. T.10 c.654 D.
Mere, & tamen voces gallicæ, pro *vi majore*. T.3 c.712 D.
Meretrix. Vide, Fœtaria.
Meretrici bonis intercidetur. T.1 c.416 B.
Meretricem qui libidinis causa rapuit, & celavit, furti actione tenetur. T.1 c.429 D.
In meretrice non vindicant adulterium, vel stuprum. Tom. 9 c.1424 A.
Meretrices, seu fœtæ quæ proprie sint. T.1 c.1054 B.
Meri imperii definitio quæ. T.4 c.14 C.
Meri imperii quæ sint, ea lege dari oportet. T.8 c.604 E.
Meridiari poß meridiem longis diebus etiam invito locatore an licetat ut, qui operas suas conduxerunt. T.10 c.409 C.
Metamorfosi quibus modis dicuntur. T.4 c.1166 E. & c.1167 A.
De meritis quoties quæritur, quis beneficiarius cesserit. T. 10 c.1062 B. C.
Meritoria domus fuit loca domus, quæ particulatim locari solent. & quæsum fuit ista loca. T.4 c.1114 E.
Benemeritus qui bodie est, potest eras malemereri. T.4 c.1166 D.
Metmorfosi, idem, mutatio mutatorum. T.3 c.713 D.
Metuendo videtur, qui non apparet ordinabile. T.1 c.1256 C.
Metum imperium quid est. T.4 c.13 E. & c.14 C. & c.16 B.
Metum imperium aliud est, aliud exercitio publici judicii. Tom.4 c.13 C.
Metum imperium. Vide, Imperium metum.
Metum imperium lege datur. T.8 c.604 E.
Metu & conditione criticaria pertur, affirmatur tanti, quanti est die, vel loco fuit, quo dari debuit. T.1 c.1187 B.
Metu proclaris aliud est, aliud peculium. T.4 c.309 C. peculium aliud est, aliud servus peculiaris. Ibid. C.
Metu quid fit. T.10 c.1137 C.
Metu, cujus causa actione tribuitur convenitur, rationes est, ut ad nos pertinet. T. 5 c.435 C. D.
Metu, & pretium quomodo inter se differunt. T. 5 c. 497 B. & E.
Metu in eadem causa testimonium dicere possunt. T.7 c.884 C.
Metfium ferix foleones. Tom. 5 c.12 D.
Metfium, vel vindemiarium ferias indicere cujus est. T.8 c.481 A.
Metfium jurisdictione quo tempore vixit. T.2 c.167 C.
Metonsutre. T.9 c.304 D.
Metropolis ab habita ad privationem est, fed non a privatione ad habitum. T.1 c.1501 E.
Metallaturarum dua genera. T. 2 c.700 D.
Metallariorum, & metallorum jus, & procuratores. T.2 c.792 B.
Metallarium mutuum quomodo contrahatur. T.8 c. 19 D.
Metalli pœna ultimi supplicii appellatione continetur. Tom. 3 c.82 A.
Metalli pœna an gravior sit, quam pœna gladii. T.5 c.1160 C. D.
Metalli nomen generale est. T. 9 c.1716 D.
An damnati in opus metalli ad temporis capite mutentur. Tom. 10 c.122 E. & c.123 A.
Ex metallo refugit, & eorum pœna. Tom. 5 c.1161 A.
Metallorum in Illyrico fuit commercium. T.2 c.790 E.
In metallum damnatio non fit ad tempus. T.3 c.155 E.
In metallum damnatio est maxima capitis deminutio. T. 4 c. 1147 A.
In metallum damnatus jus eligendi amittit. Ibid. A.
In metallum damnatio. Tom. 5 c.1160 C. D. Vide, Damnatio.
In metallum damnati statim fiunt conditionem permutant. T. 8 c.166 B.
Metallum publicum qui vitiavit, quibus legibus convenirі potest. T.9 c.1440 D.
In metallum damnatus est servus pœnæ, servus fine domino. T.9 c.882 B.
An fint idem damnatus in metallum, & damnatus in opus metalli. T.10 c.124 A.
In metallum, vel in opus metalli damnatus, an damnatorum in opus publicum appellatione continetur. Ibid. B.
Metatæ, & metatores. T.2 c.973 C. D.
A metatorum onere qui excusantur, & qui non. T.2 c.973 C.
Metatorum exactio quid sit, & quinam ab ea eximantur. Tom. 10 c.824 B. C.
Metaxa quid. T.2 c.795 A.
Metaxatis quinam sint. Tom. 10 c.701 E.
Metaxæ nomine quid significatur. T.9 c.1199 D.
Metaxæ quinam sint. Tom. 10 c.737 A. B.
Metaxi qui sint, & eorum jus. T.2 c.944 B.
Metrocomiæ habitatoribus loca sua ad extraneum non licere transferre. T.1 c.851 E.
Metrocomia quid sit. Tom. 10 c.998 C.
Metropolis quot sunt, tot sint & provinciæ. T.10 c.854 D.
Metropolis talis est inter urbes, qualis est inter voces metrocomia. T.2 c.682 C.
Metropolitanus quis. T. 6 c.1009 C. olim Archiepiscopo inferior. Ibid. C.
Metu justo exerta nullius esse momenti. T.3 c.1135 B.
Metu gesta esse debent irrita. T.1 c.459 C.
Metu, aut vi coactus. T.6 c.20 B.
Metu coactus qui promisit, habet actionem quod metus causa. T.10 c.710 B.
Metuiri, ita potius metuiriori, ex bonis antiquum. T.9 c.611 B.
Metum ex atrocitate facti probari convenit, dotum ex indiciis perspicuis. T.7 c.860 D.
De his, qui proper metum judicis non appellaverunt. T.9 c.1124 C.
Metum ex atrocitate facti probari convenit. T.10 c.611 B.
Metum non facinoribus, sed atrocitate facti probari convenit. T.10 c.620 B.
Metu quid. Tom.1 c.741 C. & c.959 E.
Metus est futurorum. T.1 c.972 A.
Metus verbo quid significatur, & quæ actiones fiant sub hoc. T.1 c.959 E. & c.960 D.
Metus causa actio a L. Octavio primum proposita. T.1 c.959 D.
Metus cognitionis non est justus metus. T.1 c.972 B.
Nihil tam bona fidei contrarium, quam dolus, & metus. Tom.1 c.1186 C.
Metus exceptio. T.1 c.838 B.
Metus causa quid gesta in decretum. T.1 c.867 C.
Metus causa actio est arbitraria. T.1 c.964 A.
Metus causa actione res omnimoda restituetur. T.1 c.967 E.
Actio quod metus causa res restituit perfequitionem. T.1 c.968. D.
Metus causa actio post annum non datur. T.1 c.967 A.
Metus. Vide, Verecundia.
Metus, aut vis illatæ atrocitas quomodo probatur. Tom.5 c.147 E.
Metus pro metu majoris malitiæ. T.5 c.141 E.
Metus mortis, & verborum. Ibid. E.
Metus justus quis dicatur. Ibid. E.
Metus causa quod promissum est, obligationem non parit. Tom.5 c.142 B.
Metus probatur ex atrocitate facti. T.6 c.1075 A. & T.7 c.869 D.
Metus quid sit. T.9 c.29 E. & c.1261 C. D.
Metus, dans causam contractui bonæ fidei, vitiat ipso jure contractum. T.9 c.371 E.
Metus, dans causam contractui bonæ fidei, an faciat contractum ipso jure nullum. Tom.10 c.177 A.
Metus omnis non sufficit ad rescindendum contractum. T.10 c.614 D.
Actio quod metus causa intra annum uniem datur in quadruplum. Tom.10 c.800 D. post annum datur in simplum causa copiosa. Ibid. E.
In actione Quod metus causa restitutio fit in integrum ex utraque parte. T.10 c.890 B.
Ut metus id fiat, quod alterius fuit, aliquid intercedere oportet. T.1 c.1437 E.
Metum verbum demonstrationem presentis temporis continet, non futuri. T.7 c.1107 E.
Quod metum est jure gentium, id ex sure Quiritium metum est. T. 7 c.220 D. quod metum est jure Quiritium, id male tuum dicetur. Ibid. D.
Metum an fit, quod pro parte metum est. T.7 c.970 E.
Metum quomodo accipiendus sit. T.6 c.602 D.
De migrando edictum exhibitorium, & prohibitorium. T.1 c.856 B.
Migrare. Vide, Emigrare.
Migrare quandoque dicuntur inquilini. T.8 c.1100 A.
Miles Christi fervisat Christo, milites fecuti fervient fecuto. T.2 c.1716 E.
Miles ordinarius. T.2 c.1069 B.
Miles, & paganus qui in re non differunt. T.3 c.255 D.
Miles gregarius, & tiro. T.1 c. 972 B.
Miles ne sibi vacet, vel alieni parget obsequia. T.2 c.1 c.955 C.
Miles, qui hostibus prædandi facultatem dederit, exuatur vivus. T.2 c.956 C.
Miles fi rusticum de violata pro pulsaverit, ut puniendus. T.2 c.1328 A. B.
Miles fi adversus militem duellum committere voluerit, quibus pœnis subjicientur. Ibid. B.
Miles, qui fine commeatu abfuerit, ut coercetur. Tom.2 c.978 B. C.
Miles veteranus completa militia rursus non fiat tiro. Ibid. D.
Miles jure suo recte testatur, vire non testatur. T.1 c.1289 E. & c.1290 A.
Miles sui civile ignorare potest. T.1 c.1060 C. D.
Miles feudum non amittit, nisi ex certa culpa. Tom. 2 c. 1228 A.
Miles quot modis suum amittat beneficium. T.2 c.1229 B.
Miles, & filiusfamilias pro patrifuosfamilias habentur in castrensi peculio, decreto, & conditionibus Divi Adriani. T.4 c. 115 B.
Miles pœna testamenta facere potest. T.4 c.551 C. D.
Miles, qui fine causa se vulnerarit, non testatur, quare puniatur. T.4 c.574 E. qui sibi non peperit, multo minus alii parcit. Ibid. E.
Miles testamentum facere volunt sure communi, nec fecit, fecit quidem; fed non fervatur jure communi, ac valeat testamentum jure militari. T.4 c.561 C.
Miles pro parte testatus, & pro parte intestatus decedere an potest. T.4 c.1047 E.
Miles libertinæ conditionis. Ibid. C.
Miles excusatur a tutela. T.6 c. 633 D.
Miles an possit puberi, vel extraneo Prætorem in secundum casum. T.7 c.912 C.
Miles capitus ab hostibus an restari possit. T.7 c.698 D.
Miles cui, & in quem casum substituere possit. Tom.7 c.690 D.
Miles pro parte an filio testatus possit. T.7 c.901 C.
Miles pro parte impuberi substituere, & filio testamentum facere potest, etiamsi non facit. T.7 c.901 D.
Miles fi substituerit puberi verbis directis, valet substitutio, quasi fuerit fideicommissi jure. T.7 c.914 A.
Miles, & paganus differunt in substitutionibus. T.7 c.912 C.
Miles an possit pro parte intestatus decedere. T.8 c.995 A.
Miles testamentum recte testatur, non autem rite. T.8 c.941 E.
Miles libertus, qui aliquid commiserit in patronum, quomodo punitur. T.8 c.160 A.
Miles olim citatus, qui non ad deliberandum respondeat, in fervitutem redigebatur, & vendebantur bona ejus. T.9 c.235 A.
Miles fi testamentum fecerit quomodo testamentum facit, valet. T.9 c.869 C.
Miles prætorius tantum substituit fibi vulgariter communi verbo, *nec servum substituo*. T.9 c.739 B.
Miles gregarius quis dicitur. T.9 c.1457 B.
Miles quis dicitur. T.9 c.604 E.
Miles mercenarius quomodo olim appellatus. T.10 c.37 E.
Miles fedius poß intra contestatam an possit revocare forum. T.10 c.583 B.
Miles deserter fi mortuus fuerit, crimen extinguitur. Tom. 10 c. 721 A.
Tam miles, quam paganus feuda tenere potest. T.10 c.744 A.
Filius miles an ei, qui pater, cui heres exfitit, cum esset in militia, gessit, rescindere potest. T.10 c.910 E. & c.911 A.
Miles, & mercator regulariter quis non potest esse. T.10 c.930 D.
Miles solet appellari devocillimus. T.10 c.1035 A.
Miles potest relinquere fideicommissum deportato. Tom.10 c. 1057 A.
Miles testamentum an habeat testamenti fabionem. T.10 c.1076 C.
Militarenses qui sint. T.3 c.937 E.
Militarium quod genus vasis. T.3
Militare in quibus locis militare reipublicæ causa habeatur. T.5 c.160 C.
Militant negotiatores, negotiantur milites, quo fensu dictum. T.10 c.32 E.
Militantes in aliena Provincia, vel magistratum gerentes contra mandata Principum facientes, fi ex Provincia ituores ducant. T.5 c.544 B. C.
Militantes, alias magistriariori, ubi conveniantur, & quæsum sint eorum privilegia. T.10 c.930 A. B.
Militantes quibus causibus non uxorum præcipitione fori. Ibid. B.
Militantium in foro palatio privilegia. T.2 c.842 E.
Militantium nomen quæ continent. T.12 c.163 A. B.
Militantium commune. Tom.9 c. 1200 A.
Militantium schola. Vide, Schola militantium.
Militare testamentum. Vide, Testamentum.
Militares viri curas civiles arripere prohibentur. T.2 c.956 C.
Militares homines pro publicandi officio fungi inter militares vitam. T.9 c.150 C.
Militares judices quinam sint. T. 10 c.859 E.
Militari jure an testari possit, qui ad relatum in castrensia militarem. T.8 c.149 C.
Militaria jura. T.1 c.953 A. & c.1060 C.
Militaribus ingeniis fabricitatem deesse. T.1 c.100 E.
Militaribus viris nihil fit commune cum curiis. T.1 c.725 B.
Militaribus ingeniis plerique credunt fabricitatem deesse. T.9 c. 699 C.
Ex militares judicibus alii sunt inferiores, alii sunt superiores. T.10 c.860 B.

De militaris annonæ erogatione. T.1 c.961. B.
Militaris dulce jus, atque gladii Præfides habuerunt. T.4 c.835 A.
Militaris testamenti privilegia. T.8 c.964 E. c.965 A. & seq.
Militaris annona. T.9 c.369 C.
Militarium vellum canon. T.2 c. 971 B.
Militarum ordinum divisio. Tom. 10 c.860 B.
Milite capite damnato, feu interfecto defuncto, ad bona exhæredis fiscum non vocari, sed fisco anteponi agnatos usque ad quintum dumtaxat gradum. T.4 c. 1399 E. & c.1400 A. B.
A milite hæreditas potest per exhæredationem adeptus, & quidem fiscalis, fulvia legatis, fideicommissis, & cæteris omnibus, quæ in testamento scripta sunt. T.10 c.210 A. B.
Militem cauſaria miſſio non infamat, ignominioſa infamat. T.1 c.954 B.
In militem exaſperatur crimen. T. 2 c.1087 C.
Militem fieri per probatorium tantum Principis. T.1 c.957 A.
Milites qui dicuntur. T.1 c.395 C. & T.9 c.703 C.
Milites a ſignis, & ſtationibus ſolliti non dilcedant. Tom.2 c. 954 E.
Milites annonas in dies ſingulos accipiant, & qui in morte fuerint, ea amittant. T.2 c.962 D.
Milites ab adventum valetudinem militia non deſerunt. T.2 c. 954 A.
Milites ne privatis negotiis occupentur. T.2 c.1140 A.
Milites ignominia miſſi, ſunt infames, & honorum incapaces. T. 2 c.953 D.
Milites dimiſſi non temere reſtituuntur. T.2 c.954 A.
Milites urbanicani, & prætoriani. T.1 c.1031 E.
Milites cuſtellani, & limitanei. T. 2 c.861 B.
Milites claſſici. T.2 c.805 C.
Milites extraordinarii, & evocati. T.2 c.1171 A.
Milites pro annonis non exigunt poenas. T.1 c.963 A.
Milites venatores ejus eſſe munificentiæ. T.1 c.1246 C.
Milites defenſores, & eorum occultatores ut puniendi. T.1 c.979 D. E.
Milites ne poſſint eſſe procuratores. T.1 c.280 C. D.
Milites diſtitamilia an teſtamentum facere poſſint de eo, quod in caſtris acquiierunt. T.1 c.102 E.
Milites veterani poſt miſſionem an jure communi teſtari debeant. T.1 c.601. D.
In militem animadverſio ei eſt, cui jus gladii. T.4 c.835 A.
Milites ordinarii, & gregarii qui dicuntur. T.4 c.835 D.
Milites magis armi, quam jura defire præſumuntur. T.4 c.910 A.
Milites præſumptione ſunt ignari juris. Ibid. A.
Milites dicuntur, qui ſunt in numeros relati, & in expeditione degunt, *emeriti*. Tom.4 c.911 E.
Milites municipes, principales, & beneficiarii quomodo differant. T.5 c.1131 B.
Milites Alexandrini unde dicti. T.6 c.1023 C.
Milites an ignorantia juris ſemper excuſet. T.7 c.894 C.
Milites ordinarii qui dicuntur. T. 7 c.129 A. B.
Milites an poſſint accuſare, vel rem fiſcilem defendere. T.5 c.437 E. & c.538 A.
Milites principales qui. Tom.8 c. 409 C.
Milites poſſe pro parte teſtari, & pro parte non. T.8 c.662 D. E.
Milites an excuſentur a tutela. T.9 c.607 A.
Milites ſtationarii qui dicuntur, & eorum officium. T.9 c.1377 B.
Milites, & pagani in quo differant in teſtamentis. T.9 c.699 A. & ſeq.
Milites inviti deducebantur ad militiam. T.9 c.235 A. interdum ardes ejus, aut villæ diruebantur ob contumaciam. Ibid. B.
Milites erant vigiles. T.9 c.1164 C.
Milites, qui negotiantur, militia privati debent. Tom.9 c.490 D.
Milites etiamſi non faciant inventarium, non tenentur ſupra vires hereditatis. T.9 c.784 A.
Milites abſint reipublicæ cauſa. T.9 c.607 B.
Milites, qui vicena ſtipendia meruerunt, in perpetuum excuſantur a tutela. Ibid. B.
Milites ſcholares qui. T.9 c.414 D.
Milites gregarii qui dicuntur. T.9 c.937 C.
Milites facile reſiituuntur in integrum adverſus præſcriptionem longi temporis. Tom.9 c.1031 C.
Milites non poſſe procurare alienas negotia. T.9 c.233. C.
Milites procurare res alienas non debent, nec conducere. T.9 c. 414 C.
Milites ſuperumenerarii, diſti ſcholares. T.10 c.741 B.
Milites limitanei quo jure agros ſibi vindicent. T.10 c.744 A.
Milites appellati ab Imperatore in conſtitutionibus devotiſſimi. T. 10 c.1040 A.
Ne militet quis in munerum civilium fraudem. T.2 c.949 A.
Militi, qui teſtatus decedit ſine ullo ſucceſſore, ſuccedit legio; legio eſt peditum, vexillatio equitum. T.4 c.374 C.
Militi non eſt reuiſſum, ut in eius teſtamento ſcriptura captatoria valeat. T.9 c.901 D.
Militi cohortali nortuo, nullo hærede relicto, cohortales milites Provinciæ ſuccedunt, excluſo fiſco. T.9 c.907 C.
Militi armato privilegium quale datur. T.9 c.1005 C. D.
Militia quid. T.1 c.690 C.
Militia eſt officium publicum. T.1 c.1388 B.
Militia non ſolvit patrium poteſtatem. T.3 c.960 D.
Militia quemodo ſolvitur. T.3 c. 1000 A.
Militia eſt in patrimonio noſtro, & emi poteſt, ſicut fundum, dignitas vero non. T.4 c.1361 B.
Militia, ſive officium, quo hæreditas, cui cura eſt diſtribuende annonæ militaris. T.7 c.816 D. E.
Militia ſtipentiariorum. T.7 c.816 D. & c.1125 B.
Militia adjutorum Quæſtoris. T.7 c.816 D.
Militia interdum ſignificat adminiſtrationem, ſeu officium. T.7 c.816 D.
Militia eſt officium, vel adminiſtratio quædam civilis, aut palatina. Tom.7 c.816 D. & c.1125 A.
Dynamicæ interpretatur quæſtiones adminiſtrationum civilis. *Zonaras Apoſtl. can. 81.* Ibid. c.816 D. & c.1125 A. B.
Militia, quæ non transferitur, an conferatur, ſi petatur honorum poſſeſſio. T.8 c.94 B.
Militia obligata pignori, quæ intelligatur eſſe pignori. T.8 c.1200 B.
Militia pro officio palatino, officio civili. T.9 c.1190 B.
Militia adjutorum Quæſtoris quid. Ibid. B.
Militia non eſt dignitas. T.10 c. 906 D.
Militia an veniat in collatione bonorum inter fratres. Ibid. D.
Militia quare non tranſmittatur ad heredes. T.10 c.904 A.
Militia ſeparatur a dignitate. T.10 c.941 C.
Militia quid ſit. T.10 c.1167 B.
Militia eſt res mortalis, quam in corpore. Ibid. C.
Militiæ ſacramentum. T.1 c.990 C. D.
Militiæ officia ſingula. T.1 c.916 C. D.
Militiæ ab hypothecæ obligari poſſunt. Tom.2 c.1101 E. & c.1101 A.
Militiæ ſuperiores. T.2 c.1325 E. & c.1326 A.
Militiæ ex caſu ſunt nullæ. T.1 c.990 C.
Militiæ cauſa, ſive placitum ſchola. T.1 c.990 C. D. & T.2 c. 1081 B.
Militiæ vendi non poſſunt. T.2 c.1102 A.
Militiæ onus adjectum eſt nobilitati. T.4 c.511 E.
Militiæ vendi poterant. T.7 c.816 E. & c.1125 B.
Militiæ privilegium in ſubſtitutione quod ſit. T.7 c.816 D.
Militiæ, quæ legari poſſunt, & in hereditates tranſmitti, vel in libertos, etiamſi non ſint heredes. T.7 c.816 E.
Militiæ legatum in eo, qui militia alterum eſt, non eſt omnino illicitum, & cur. T.7 c.1126 C.
Militiæ deſertæ crimen defendentibus quod premium legibus promittum ſit. T.8 c.413 B.
Militia cauſa, vulgo *la chiesa de l' ogho* vocatur. T.10 c.1122 A.
Militiæ officia. T.9 c.1399 E.
Militiæ nomine ſignificatur officium palatinum, quod ejus exercet in palatio. T.9 c.697 B.
Militiæ cauſa quæ dicitur. Ibid. C.
Militia, ſive officium, qui ſunt tributarii in heredes. T.9 c.1199 E. & c.1200 A.
Militiæ legatum ferro non reliquitur militiæ, & quare. T.10. c.306 C. D.
Militiæ cauſa, & cius æſtimatio importatur in legitimam. T.10 c.670 E.
Militiæ palatinæ, civiles, inermes quænam ſint. T.10 c.701 A.
Non omnes militiæ erant venales. T.10 c.701 A. & c.741 C.
Militiæ rationes, militia depoſita, ubnam reddatur. Tom.10 c. 928 B. C.
Militiæ deferentem ne impunes fieri cent quare. T.10 c.1013 D.
Militiam qui impleverunt, quæ adjicantur privilegia. T.2 c.960 C.
Militiam qui dignitatem amputarunt ſagittæ, ut mulitandi. T.2 c.958 B. C.
De eo, qui militiam cum non habeat, militiam legat. T.7 c. 1125 C.
Militiam deteſtabat, pretio dato, non eſt honeſtum. T.9 c.235 A.
Militibus dantur ſtipendia, ſive annonæ, donatives, auguſtalia, clavaria. T.1 c.958 B.
Militibus quæ præmia dabantur. T.3 c.155 D.
Militibus rerum alienarum conduſio, & procuratio prohibentur. T.3 c.800 D.
Militibus dantur ſtipendia, ſive annonæ, ac donativa. T.2 c.953 B.
Militibus non ignorantia proderit. T.3 c.138 A.
Militibus a novembri menſe novum datur vinum. T.2 c.1045 E.
Militibus conceſſum eſt, quoquo modo velint, & quomodo poſſint, teſtamentum facere, in tempem, ut hoc ita ſubſequatur effe legitimis probationibus obliendatur. T.6 c.560 E. & c.561 A.
Militibus in expeditione alterna vicium, alternis actum dantur fruſtra. T.7 c.1645 D.
Militibus qui agri aſſignabantur. T.7 c.481 C.
Militibus omnia licent in ſuprema voluntatibus. T.9 c.701 D.
De militibus fugitivis, militiæque deſertoribus. T.9 c.618 B.
Militibus permittitur ignorare jura publica non tantum in damnis, ſed etiam in lucris, & compendiis. T.9 c.69 B.
Militibus poſt teſtamentum datur ex ſententia Senatuſconſultorum peremptorium opponere ex replicatione Antoninii. T.10 c.1122 B.
De militibus fidelia culpis, & ſucceſſione. T.1 c.1116 B.
Militis fundus quo continetur perſona. T.2 c.954 D.
Militis condemnati ſucceſſio ab intestato ejuſdem eſt, quam pagani in caſtrenſibus bonis. Tom.1 c.1082 C.
Militis, qui doloris impatientia, vel tædio vitæ mori maluit, an valeat teſtamentum. T.4 c.374 B. & ſeq.
Militis, & pagani differentia. T.4 c.1060 B.
In militis teſtamento vires hereditatis ſtatuuntur eſſe, in paganis vero dodrante eſſe. T.4 c.766 A.
Militis quidlibet voluntas teſtamentum perfectum eſt. T.4 c.375 B. C.
Militis teſtamentum ſua voluntate perficitur, in pagano ſolemnitas exigitur. T.4 c.375 D.
Militis teſtamentum. Vide, Teſtamentum.
Militis privilegia in teſtamentis ordinandis quæ. T.5 c.1047 C. D.
Militare extremo pro juſta, & legitima eſt. T.6 c.561. E. & c.562 A.
Militis teſtamenta ratu ſunt quoquo modo facta. Tom.8 c.147 c.589 A.
Militis quidlibet nuda voluntas de diviſione bonorum ſuorum pro indo, & legitimo teſtamento eſt. T.9 c.609 A.
In militis honeſti pompa quid obſervatur. T.9 c.830 B.
De militis teſtamento. Tom.9 c. 698 E. & c.699 A. & ſeq.
Militum duo genera. T.1 c.1180 E.
Militum veteranorum immunitates & eorum diplomata. T.1 c.980 E. & c.981 A. B.
Militum pœnæ. T.1 c.955 C. D.
Militum Principia. T.1 c.884 A.
Militum ſucceſſio. T.1 c.898 C.
De militum tranſitu. T.2 c.1153 C.
De militum, qui in bello moriuntur, filiis. T.3 c.981 B.
Militum duæ hereditates, cuſtrenſis, & pagana, quæ fecerunt conſtitutiones Principum. T.4 c.757 D.
In militum teſtamentis etiam haber locum regula, quæ vetat, partim hereditatem adiri, partim repudiari. T.5 c.1098 A.
Ad militum teſtamentum non pertinere jus accrescendi. Tom.5 c.1097 D.
Militum alii principales, alii munifices. T.8 c.409 C.
Militum annonæ, clavaria, & ſtipendia ex cauſa judicati non capiuntur, & cur. T.9 c.1097 B. C.
Militum appellatione qui continentur. T.9 c.414 D.
Militum tributum. Vide, Tributum militum.
Militum arma pignori obligari non poſſe. T.5 c.1128 C.
Militum magiſtri. Vide, Magiſtri militum.
De militum coſtrenſium hereditatibus. T.9 c.936 B. & ſeq.
Militum imperitia militiæ induxit teſtamentum. Tom.10 c.682 A.
In militum teſtamentis an locum habeat lex falcidia. Tom.10 c.805 A.
Militum reſtitutio tranſmittitur in heredem, etiſi nondum petita ſit. T.10 c.940 C.
Militum, qui non videntur abeſſe reipublicæ cauſa, duo ſunt genera. T.10 c.1035 C. D.
De militum delictis. T.10 c.1076 B. C.
Militum indicum, & quare ſic dictum. T.10 c.1154 B.
Mille paſſus unde numerandi. T.8 c.482 E. & c.483 A.
Milium. T.3 c.481 A.
Mitae luſoriæ. T.6 c.249 D.
Mitare quid. T.1 c.378 B.
Mitare verbum extra ingere, & ante ſe pellere, vulgo *mener*. Tom.7 c.191 D. Vide verbum gallicum *Demener*.
Mitatio luſoria, mitæ luſoriæ. T. 5 c.869 A.
Mitatus ſe alicui ex lege Cornelia fatium obtectarum in libello Principi data, an, & ſi non obtenerit, is in ponam Senatuſconſulti Tuſpillianæ incidat. T.6 c.516 C.
Mitatur ex digiti confecrati. Tom.1 c.1152 A.
Mitaticii libri fex. T.6 c.455 A.
Mitatio luſoriæ. T.5 c.869 A.
Mitigatio ſi, vulgo *ammainare*. T. 10 c.1021 E.
Minima capitis deminutio non interrertit tutelas, nil eas, quæ agnatis defertantur, quia defuncta eſte agnati per capitis deminutionem minimam. T.5 c.161 A.
Minima capitis deminutione omnia jura, omnes actiones, & omnes fortunæ arrogati cum eius capite transferuntur in arrogantem. T.5 c.1161 D.

Minima capitis deminutione jura publica, jura civilia, officia civilia non interveniunt. Tom.5 c.160. E. & c.161. A.
Minima capitis deminutione sublata actio, pœna deductæ familiæ mutato, salva civitate, & libertate, quod fit per emancipationem, vel adrogationem, & conventionem in manum, vel emancipationem. T.5 c.157 E. actio, inquam, hoc genere amissa ex hoc edicto substituere creditori in debitorem, perinde atque si debitor capite minutus non fuisset: & restituere in solidum, vel in emancipatum cauta cognita in id tantum, quod facere potest, secundum id, quod est prædictum in edicto, *quod cum eo, qui alieni potest*. Ibid. E.
Minima capitis deminutione non perit cognatio, agnatio perit. T.8 c.64. C. & c.746. C.
Minimam capitis deminutionem adrogatus patitur, quia familiam mutat, ex filii nimirum proprio transfeundo in alienam, & ex patrefamilias filiusfamilias fit. T. 5 c.159. A.
Minimum in obliquis sequendum. T.7 c.1460 E.
Ministerium facere vetiti iurisdictionis fabricatorum officiorum magistri. T.2 c.931. C.
Ministeria, five officia prædiorum. T.1 c.57. B.
In ministerio qui effe dicitur. T.4 c.409 C.
Ministerium pro operis servorum. T.4 c.175 D.
Ministerium, & habitatio ab usufructu differunt. Ibid. D.
Ministerium nihil aliud videtur esse quam usufructus servilis. T.10 c.938 E.
Minutra cuspoze in quo differat a domina cuspoze. T.9 c.1423. E.
Minor quomodo accipitur. T.1 c.192 C.
Minor fi repudiatam hereditatem adire velit, quo indiget beneficio. T.5 c.124 C.
Minor ad defendiendum feudi non cogendus. T.2 c.1172 E.
Minor an adversus minorem restituatur. T.1 c.907 A.
Minor adversus iudicatum restitui potest, licet per procuratorem regiam conditionum defendat. T.1 c.1009 C.
Minor, quibus cauſis restituatur adversus testamentum. T.1 c.995 E & c.996 A.
Minor invitus restituitur non uterqui. T.1 c.1009 B.
Minor quibus modis in integrum restituatur. Tom.1 c.370 B. C.
Minor 25. annis adversus rem iudicatam in integrum restitui potest. Tom.4 c.960 B.
Minor 25. annis non est is, qui annum 25. agit, quantum ad honores pertinet. T.1 c.988 D.
Minor 10. annis manumittere non potest, nisi cauta apud consilium probata. T.1 c.305 D. & c. 1309 D.
Minor restituitur adversus dotem. T.1 c.998 B.
Minor pro pupillo. T.7 c.91 B.
Minor uno cauſa ex fuo contractu non restituitur, & quo. Tom.1 c.998 C.
Minor iuefi in magori, & non e contra. T.4 c.840 E.
Minor, & mulier in quo differunt. T.4 c.970. E. & c.971 A.
Si minor prædia vendere non potest fine decreto Prætoris, multo minus donare. T.4 c.1409 C.
Si minor 25. annis prius adierit hereditatem, mox abſtenuit fit beneficio restitutionis in integrum, quid juris. T.4 c.914 D.
Minor 25. annis pauio minore pretium fundum fuum rite vendidit curatore auctore, an in adversus eam venditionem in integrum restituit poſſit quasi deceptus. T.4 c.963 B.
Minor 25. annis in negotio circum ſcriptus, & relegatus ex cauſa delicti, an reverſus ab exilio in integrum restitui poſſit. Tom.4 c.915 D. eadem ratio hic eſt, quæ in relegato. Ibid. E.
Minor 25. annis decurio forte fi ſtus accipit inter alios ſportulas decurionatus, in curia vero intrarim ſuffragium inter ceteros ferre nequit, niſi ad juſtam ætatem pervenerit. T.4 c.861 B.
Minor pupillus. Vide, Puma.
Minor. Vide, Adolescens. Vide, Puer.
Minor ſi in damno verſetur, beneficio restitutionis in integrum fertur. T.5 c.156 A.
Minor cauſa majori præjudicium adferre non debet. T.5 c.225 A. B.
Minor in majorem, par in parem imperium ſu habeat. Tom.5 c. 175 E.
Minor in numerum advocatorum adſcribi potest. Tom.5 c.157 E.
Minor 25. annis an adversus libertatem ferve per manumiſſionem collatam in integrum restitui, & manumiſſionem rescindere poſſit. T.5 c.154 B. C.
Minor 25. annis ad administrandum procurator fieri potest. Tom.5 c.156 B.
Minor 25. annis in integrum restitui an poſſit adversus ſententiam pro liberante. T.5 c.154 B. C.
Minor 25. annis, & cum filiusfamilias majore contraxerit, potest in integrum restitui, ut magis æqualis ratio, quam Senatusconſulti Macedoniani habeatur. Tom.6 c.20 C. D.
Si minor 25. annis libertus filiofamilias pecuniam credideriit, ſuccurri ei debet cauſa cognita. T. 6 c.121 B.
Minor. Vide, Restitutio.
Minor, per ignorantiam juris ſolvens, habet conditionem indebiti. T.7 c.893 C.
Minor 25. annis ad munera civilia an poſſit admitti. T.7 c.130 B.
Minor 25. annis an iudex poſſit fieri, & cogi. Ibid. B.
Minor 25. annis an poſſit in criminalibus reſtitutionem dicere. T. 7 c.885 C.
Minor 25. annis ſi filiofamilias crederit pecuniam, an creditum amittat. T.7 c.891 C.
Minor 25. annis ſi ſolverit indebitum per errorem juris, an detur ei condictio indebiti. Ibid. C.
Minor an poſſit adoptari a majore natu. T.8 c.909 D.
Minor 25. annis poſſe minore pretium fundum ſuum rite vendidit curatore auctore, an in adversus eam venditionem in integrum restituit poſſit quasi deceptus. T.4 c.963 B.
Minor 25. annis in negotio circumſcriptus, & relegatus ex cauſa delicti, an reverſus ab exilio in integrum restitui poſſit. Tom.4 c.915 D. eadem ratio hic eſt, quæ in relegato. Ibid. E.
Minor 25. annis decurio forte ſi ſtus accipit inter alios ſportulas decurionatus, in curia vero intrarim ſuffragium inter ceteros ferre nequit, niſi ad juſtam ætatem pervenerit. T.4 c.861 B.
Minor pupillus. Vide, Puma.
Minor. Vide, Adolescens. Vide, Puer.
Minor ſi in damno verſetur, beneficio restitutionis in integrum fertur. T.5 c.156 A.
Minor cauſa majori præjudicium adferre non debet. T.5 c.225 A. B.
Minor in majorem, par in parem imperium ſu habeat. Tom.5 c. 175 E.
Minor in numerum advocatorum adſcribi potest. Tom.5 c.157 E.
Minor 25. annis an adversus libertatem ferve per manumiſſionem collatam in integrum restitui, & manumiſſionem rescindere poſſit. T.5 c.154 B. C.
Minor 25. annis ad administrandum procurator fieri potest. Tom.5 c.156 B.
Minor 25. annis in integrum restitui an poſſit adversus ſententiam pro liberante. T.5 c.154 B. C.
Minor 25. annis, & cum filiusfamilias majore contraxerit, potest in integrum restitui, ut magis æqualis ratio, quam Senatusconſulti Macedoniani habeatur. Tom.6 c.20 C. D.
Si minor 25. annis libertus filiofamilias pecuniam credideriit, ſuccurri ei debet cauſa cognita. T. 6 c.121 B.
Minor. Vide, Restitutio.
Minor, per ignorantiam juris ſolvens, habet conditionem indebiti. T.7 c.893 C.
Minor 25. annis ad munera civilia an poſſit admitti. T.7 c.130 B.
Minor 25. annis an iudex poſſe

Minoribus 25. annis datum est, ut res sint mora ipso jure, & ex fide tardiore solutionis fore interpellatione. T.10 c.904 C.
Minus est imperare, quam jubere. T.4 c.556 C. verbum commendo an sit precarium. Ibid. D.
Non minus rengari potest, quam pulsari testator. Tom. 4 c. 877 C.
Minus solvit, qui tardius solvit. Tom.5 c.180 E. & Tom.8 c.403 B.
Minus particula tria significat. T.8 c.403 B.
Minus proprie dici per abalienem. T.8 c.400 B. & c.401 A.
Argumentum a majori ad minus valet ad negandum. Tom. 10 c.1022 D.
Minus quid significet. Tom. 10 c.589 C.
Minuto capitis triplex. Tom. 8 c.746 D.
Miracula quæ. T.6 c.872 C. opera Solius Dei, vel per se, vel per homines. Ibid. C. D.
Miscella lex Julia. Tom. 9 c. 834 C.
Lex miscella quid sit, & unde sic dicta. Tom. 10 c. 38. quare dicatur lex Satura. Ibid. C.
Miscere te est hereditate sam adquisita uti. T.2 c.1160 A.
Miscere. T.9 c.919 B. Vide, Abilinere &c.
Qui miscet se bonis, & qui non miscuit, in quo differunt. T.4 c.88 D.
Miser nomen unde. T. 2 c. 156 A.
Miserabiles personæ quænam sint. T.6 c.156 A. & T.10 c.935 E. an iis personis licet advertiros suos impetrare rescripto excepcare in sulem Principis, licet ipse non pollint evocari. Tom.2 c.155 E. & c.156 A. & T.10 c.935 E. c.936 A.
Miserabile fexus, vel rusticitatis, vel ætatis, quandoque judicem perducit ad mediocrem poenam. Tom.4 c.93 C.
Misericordiæ genus concretum. T.1 c.1151 A.
Misia, seu Μισυαία, ut celebrari solet. T.5 c.1045 B. C.
Missam de Spiritu Sancto Electorum adventu in Civitate *Francki fordiæ* decantari. T.1 c. 1357 A. B.
Missa agere, vel facere, non dicere, non canere. T. 1 c. 1045 C.
Missarum solemnia quoties in Imperatoris præsentia celebrantur, quid observandum. T.2 c.1371 A.
Missa nomen unde sumptum. T.6 c.992 B.
Missi, & exauditori in quo differunt. T.9 c.1110 A.
Missilia, & derelicta quid differant. T.4 c.1145 D. & c.1146 B.
Missilia Consules in populum fuerant. T.1 c.1113 A.
Missio triplex. T.2 c.759 A.
Missio bonorum quæ sit. Tom. 3 c.1031 A.
Missio cauularia est honesta. Tom.2 c.759 B.
Missio in possessionem, seu in bonis, est cautio commanis pro pretorio pignore. T.4 c.1246 B. & missio, sive cautio pignoris, omnibus creditoribus prodest. Ibid. B. C.
Missio in possessionem est generalis possessio creditorum. Ibid. C.
Missio in possessionem est generalis possessio creditorum. Ibid. C.
Missio in possessionem bonorum quantum se extendat. Tom. 5 c.786 E.
Missio in possessionem magis est imperii quam jurisdictionis. T.5 c.5 B.
Missio in bonorum possessionem, & bonorum possessio quomodo differunt. T.1 c.1240 C.
Missio in possessionem bonorum quando iniuriis videatur. T. 5 c.773 C. D.
Missio militis quotuplex sit. T. 5 c.1093 D. E.
Missio in possessionem legatum non revocat ab officio fideicipe prærogatiosus. T.2 c.1 C.
Missio in possessionem constituit pignus prætorium. T. 6 c. 323 A.
Missio in bonorum possessionem. T.8 c.493 D.
Missio requitur apertum, & restitutionem testamenti. Tom. 9 c.791 D. & seq.
Missio in bonorum pignoris quomodo procedat in actionibus debitorum. T.9 c.1221 A. B.
Missio in possessionem bonorum debitoris non solventis fit ex edicto, & decreto Prætoris. T. 9 c.1110 D.
Missio in possessionem imitatur petitionem hereditatis, quæ est perpetua. T.9 c.793 A.
Missio in possessionem rerum debitarum fit ex decreto. Tom. 9 c.1009 E.
Missio in possessionem magistratui municipali non competit sine mandato. T.10 c.93 E.
Missionis ignominiosæ formula. T.1 c.1030. D. E.
De missione in possessionem, quæ sit frentenæ judicis exlegendæ causa. T.9 c.1056 C. hæc missio in possessionem numeratur etiam inter species possessionis. Ibid. C. Deque ejus jure possessio dicitur. Ibid. C.
De missione in res relinenda, T.9 c.847. A. & seq.
De missione in possessionem. T.9 c.791 D. & seq.
In missione non viget privilegium temporis. T.10 c.703 B.
Missiones fiunt ex edictis. Ibid. A.
Missionum in possessionem causa. T.7 c.609. E.
Mitis lapis. T.8 c.637 A.
Mitrat adunumeratur vesti. T. 2 c.327 B.
Mithridates duas, & viginti linguas percaliit non minus, quam si gentilis fuisset, teste Gellio. T.4 c.81 C.
Mittendarii quinam propriæ dicantur. T.4 c.688 D.
Mittendariorum certus numerus. T.2 c.998 B.
Mittere in negotium quid sit. T.3 c.99 E. & c.100 A.
Miti in possessionem bonorum nomine debitoris ignominiosam erat. T.9 c.548 D.
Mittitur in possessionem heres ipsius per officialis judicis, per publicas personas. Tom.9 c.793 C.
Mixta obligatio naturalis. T.9 c.52 B.
Mixtæ actiones. Vide, Actiones mixtæ.
Mixti imperii est coercitio modica. T.4 c.16 C.
De mixtis actionibus. T.7 c.469 C.
Mixtum imperium quid est. T.4 c. 12 D. & T.8 c. 614 A.
Mixtum imperium. Vide, Imperium.
Mixtum imperium unde dictum. T.5 c.4 E.
Mixtum imperium cur mandetur. T.8 c.605 A.
Mobilia, quæ adhærent ædificio, quomodo possidebantur. T.1 c. 1139 D.
Mobilia nonnisi præstentia mancipari possunt. T.1 c.1137 C.
Mobilia furto surripi, immobilia vi possidere possunt. Tom.2 c.1126 D.
Mobilia, & moventia in quo differunt. T.8 c.261 C. D.
Mobiles res quæ appellentur. Ibid. C. D.
Mobiles res an possidentur, si non fub custodia nostra sint. T. 8 c.255 D.
Mobiles res minorum, & ius, quod de iis alienandis constitutum est. T.9 c.722 E.
Mobiles res, quæ sunt admodum pretiosæ, ad res immobiles pertinguntur. T.9 c.1157 C.
Mobilem res persequi non poterit creditor aliunde hypothecaria, si debitor eam rendiderit, vel alio modo ad extraneum pervenit. T.9 c.1103 C.
Mobiles res an possint requestrari. T.10 c.793 B.
Mobiles res. Vide, Res mobilis.
Mobilis res, sine pretio pretiosa res immobili comparatur. T. 6 c.1036 E. & c.1037 A. & hoc casu ratio legis 3. *C. de rescin. vend.* locum habet. Ibid. c.1036.
Mobilis res, & immobilis in quo differunt. T.9 c.1103 E.
Mobilium usucapio triennio perficitur. T.1 c.542 B.
Mobilium rerum appellatione res fit moventes continentur. T.4 c.646 D.
Mobilium appellatione continentur etiam moventes, quæ per se inoventur. T.4 c.651 C.
Mobilium rerum appellatione ac continentur animalia omnia. T.8 c.261 D.
Mobilium rerum custodiæ ossilio pro amissa possellione est. T.8 c.114 A.
Mobilium rerum, de quibus ils est, fit requestratio. T.9 c.227 C.
Mobilium rerum requestratio cur fiat. T.10 c.628 B. C.
Mobilibus legatis, eorum, vel argentum non debetur. Tom.1 c. 415 E.
De mobilibus rebus, quæ matri obvenerunt. T.9 c.470 A.
Modestini eurematica. T.3 c.354 D.
Modistinis calculus, & modiatio quid. T.3 c.700 B.
Modicum tempus, quod tempus interpretatur. T.8 c.146 E.
Modicum tempus. Vide, Tempus.
Modius iniquus ille est, qui modius non est. T.10 c.84 A.
Modus pro causa. T. 1 c. 1108 A.
Modus, idoli, conditio. Tom. 1 c.812 C.
Modus legati quis. T.1 c.812 C.
Modus an poffit habere vim fideicommiffi. T.1 c.665 E.
Modus, & conditio in quo differunt. T.4 c.457 D. & T.9 c.711 B.
Modus impletur poli præstationem legati, conditio vero ante. T.4 c.1246 C.
Modus contrahendæ obligationis pafium non est. T.5 c.83 C.
Modus fingulatim adiectus quid operetur. T.5 c.850 E. & c.851 A.
Modus pro domus, inversis literis. T.7 c.381 A.
Modus civilis in legatis quis sit. T.10 c.803 B.
Modus collatus in perfonam unius, an pariat uiteri legati, vel fideicommiffi fub eodem modo, efficiti petitionem. T.10 c.1072 E. & c.1073 A.
Modi vocandi aliquam in jus quot, & qui sint. T.5 c.9 A.
Sub modo relictum legatum purum est. T.4 c.464 C.
Pro modo rebe conditionem accipi. T.6 c.297 D.
Pro modo conditio accipitur fapifime. T.6 c.401 E.
In modo agri meatitus venditor qua actione convenitur. T. 10 c.951 D. E.
Quibus modis extranei heredes adquirunt hereditatem. Tom. 4 c.82 C.
Quibus modis obligatio civilis tollitur ipso jure. T. 4 c. 728 B. C. hisce quoque modis & naturalis obligatio tollitur. Ibid. B. C.
Moiæ aquæ, aliæ publicæ, aliæ private. T.1 c.813 A. B.
Moiæ quid sint, & an sint in instrumento legato. T.10 c.1113 A.
Molem in mare adhære in unique licet. T.7 c.817 B.
Momenta interdicta quæ. T.9 c.1115 B. D.
Momentanea possessio cur sic appellata. T.9 c.1104 D.
Momentanea possessio quæ. T.9 c.1138 B. C.
Momentaria possessio. T.3 c.11 E. & c.12 A.
Momentaria actio. Vide, Actio momentaria.
Momentaria causa quænam sit. T.10 c.920 B.
De momentaria possessionis interdicto. T.9 c.1150 A. & seq. D.
Momenti causis dubiis. T.3 c.50 A.
Momenti, & proprietatis causis quo ordine ed agendæ. Ibid. A. & seq.
Momenti beneficium. T.3 c.11 E. & T.9 c.1125 B.
Momenti beneficium, seu momentaria possessio quid, & quomodo vocatur. T.6 c.938 D. E.
Momenti affio quæ est. T.7 c.155 E.
Momenti beneficium vocatur interdictum de retinendis tabulis. T.9 c.1168 A.
Momenti temporis vigilibus dilata res. T.9 c.1154 C.
Momenti beneficium quid. T. 9 c.1104 D.
Momenti beneficium latius patet, quam ut continetur tantum causfim recuperandæ possessionis: nam continet etiam generale interdictum causam applicandæ possessionis, & causam retinendæ possessionis. T.9 c.1160 A. B.
Momenti causa dicitur possessionis causa quotidiana. Ibid. B.
Momenti temporis non servantur inter abientes. Tom. 10 c. 698 B.
Momenti temporis quodnam sit. T.10 c.837 D.
In momenti causa ita fervus admittatur. T.10 c.920 C.
Momenti nomine quid intelligitur. Ibid. C.
Momenti causa prius dilceptatur, quam causa proprietatis. T.10 c.921 B.
De momento prius, & possessionem cognoscendam esse, quam de proprietate. T.10 c.618 C.
Momentum quor modis accipitur. T.1 c.531 A. & seq.
Momentum quid, & unde dictum. T.3 c.12 A.
Momentum jure hominis significat. T.1 c.1110 B.
Momentum dicitur omne interdictum, quod de possessione est. T.9 c.1111 A.
Momentum pro hora. Tom. 10 c.190 D.
Monetæ quid sint, & cur ita dicantur. T.7 c.405 E. & T.10 c.699 D. E.
Moneta in urbe, & Provinciis an semper fuerit licitum exstruere. Ibid. E.
Monetis inditis. T.3 c.141 B.
Monachi qui. T.1 c.11 E.
Monachi quid & Clericis differant. T.1 c.1057 E.
Monachi non sint clerici, clerici tamen fieri possunt. T.1 c.1057 E.
Monachi, & Antichoretæ differunt. T.1 c.1058 D.
Monachi primi quales fuere. Ibid. A.
Monachi non habent Ecclesiam. Ibid. A.
Monichi ut, & ubi habitare debent. Ibid. B. C.
Monachi, nisi coram Episcopo, convenari non possunt. T.1 c.1118 A.
Monachi olim proprio bona, & testamenti facultatem habuerunt. T.1 c.1029 A.
Monachi legitimarum hereditatum habent jus. Ibid. A.
Monachi quibus de rebus testari possunt. Ibid. A. B.
Monachi divinis, aut cohortales fieri possunt. T.1 c.1040 B.
Monachi cur ignavia fectatores appellentur. T.1 c.1063 D.
Monachi regulam B. S. nedicti profitentes juraire prohibentur. T.6 c.802 A.
Monachi fidejubere prohibentur fente confensu Abbatis, & Capituli, ac nec etiam mutuam pecuniam accipere. T.6 c.1035 B.
Monachi contra regulatem disciplinam ordinis fui appellare non possunt. T.6 c.1041 A.
Monachi quomodo a Canonicis regularibus differant. T.6 c.1099 D.
Monachi Clericorum numero non censentur. T.6 c.1097 D.
Monachi ac heredes infimi, & an legari ris possit. T.8 c.93 A.
Monachi per vim extipiebant eum, qui dacebatur ad fupplicium. T.9 c.1110 D.
Monachi, & alii nomine ejus, qui ad supplicium ducitur, invito eo, poffunt appellationem interponere. Ibid. D.
Monachi abinam debeant convenari. T.10 c.603 B.
Monachi non sint clerici. Ibid. C.
Monachi propre quinam sint. T. 10 c.830 B.
Monichis matrimonium contrahere non licet. T.2 c.1098 A.
Monachis Imperator Valens pertinaciter infestes. Tom. 2 c.710 C.
Mona-

Monachis non licet conficere Christiana, conficere altaria, & ordinare Clericos. T.6 c.920 B. C.
Monachismo fenidum amisit. T.2 c.1119 B.
Monachismo folvitur matrimonium. T.2 c.1039 B.
Monachismo ingratitudinem liberorum ergo parentes deleri. T.3 c.355 D. E.
Monachismo folvitur matrimonium. Vide, Matrimonium.
Monachismus mortis comparatur. T.2 c.1070 D. & T.6 c.1068 A. mortis imago. T.6 c.1070 E.
Monachismus non eft capitis demutatio. T.2 c.1939 A. & T.9 c.1485 A.
Monachismus non aufert liberatem. T.6 c.893 B.
Monacho mortuo, nullo herede relicto, Monafterium ei fuccedit. T.9 c.938 B.
Monachorum tonfura. Tom. 2 c.1039 D.
Monachorum bona tacito jure in monafterium transeunt. T.3 c.1039 B.
Monachorum vera, & genuina defcriptio cura. T.5 c.985 D.
Monachorum maxima funt numera in Italia. T.5 c.1055 E.
Monachorum alfa Abbati nocere non poffunt. T.6 c.771 E.
Monachorum privilegia. T.10 c.821 A.
Monachos fine licentia Epifcopi in urbem non venire. T.2 c.1125 C.
Monacho ex uno monafterio in aliud non tranfire. T.2 c.1034 C.
Ad monachos interdum Ecclefiæ plenio jure pertinent. T.6 c.1002 A.
Monachum Abbis obfidem dare poteft. T.6 c.892 B.
Monachum non fecit habitus, fed profeffio regularis. T.6 c.1042 E. & c.1098 A.
Monachus quidquam proprium habere non poteft. T.6 c.1093. E.
Monachus fuftinefter dari non poteft. T.6 c.792 B.
Monafteria prima. T.3 c.1038 B.
Monafteria plurima jure patronatus tenuntur. T.6 c.992 C. D.
Monafteria concefa privilegia. T.3 c.6 D.
Monafterium an fit aliud, quam afcetterium. T.10 c.820 B.
Monafterium Gabinæ Abbatiffæ Sancti Gabini, & Luxorii, ut vulgo legitur in Martyrologio Sancti Gabini, & Crifpi condentum in civitate Sardinia, quæ dicitur Turris. Tom. 6 c.1043 B.
Monafteria potefiate, aut fecularibus auffa, vel diminuta, inftipicienda, an in contractu aeftimatio numifmatis fafta foerit, quæ fit denarius, vel affebus. Tom. 5 c.306 A. B.
Monera quid proprie fignificet. T.5 c.995 D.
De moneta falfa. T.9 c.1449 A. & feq.
Moneta non tantum fignifica pecuniam fignatam, fed etiam fignum, aut notam. Tom. 10 c.727 E.
Moneta nomen multiplex. T.3 c.606 B.
Moneta voltus Principis impreffus. T.3 c.559 D. E.
Moneta funt regales. T.2 c.1335 A. B.
Moneta veteris, & novæ potefias. T.2 c.893 E.
Moneta falfa rei quibus penis afficiendi. T.1 c.402 C.
Moneta falfæ delictorius quod pretium legibus promiffum fit. T.3 c.433 B.
Moneta nomen eft multiplex. T.9 c.1449 B.
Moneta publicæ circumcifio. T.9 c.1450 A. B.
Moneta falfa qui rem in judicium detulit, quod premium habet. T.9 c.1451 A.
Moneta falfa rem accufantibus pro premio concedunt immunitas. T.10 c.727 E.
Monetales triumviri præerant ari, auro, argento flando, feriendo. T.9 c.1450 E.
Monetam privatis non licet fliere, & ferire, fed tantum monetariis. Ibid. E.
Monetariæ, & ingenui proles conditionem fequitur matris. T.3 c.795 E.
Monetarii qui, ac de eorum jure. T.2 c.793 D. E.
Monetario ne ingenua copulare licet prohibetur. T.3 c.794 C.
Monetariorum certum, & numerofum corpus fuit. T.10 c.727 E.
Monitio conferam præcedere debet. Tom. 6 c.1058 E. & c.1059 A.
Monitio præcedere debet excommunicationem. T.6 c.940 E. nifi quia ipfo facto incideris in excommunicationem. Ibid. E.
Monitor cur debet effe unufquifque. T.6 c.19 A.
Monitores quonam proprie dicantur. T.1 c.429 B.
Monolores paragaudæ. Tom. 2 c.798 A.
Monopole quid fit. T.3 c.128 B.
Monopolia, & podia quid fint. T.3 c.369 E.
Monopolia olim vetita. T.2 c.396 C. & T.3 c.374 B.
Monopolia Senatufconfultis interdicta. T.9 c.397 B.
Monopolia veteribus Senatufconfultis vetita. T.10 c.661 B.
Monopolia civitatibus, & rebus publicis liceat exercere, privatis non licet. Ibid. B.
Monopolium quid. T.2 c.396 C. & T. 3 c.397 B. C. & T.10 c.661 B. & c.1023 C.
Monopolium privatis interdicitur. T.3 c.397 C.
Monopolium Tiberius in Senatu nominatuvus venum rogavit, quod ibi effet genus verbo vendum. T.10 c.1027 B. C.
Monftra, live prodigia liberos non appellamus. T.2 c.765 A.
Monftrofus partus nam liber fit. T.8 c.581 E. & c.590 A.
Monftrum fuit enixa, nihil profficit. T.1 c.448 A.
Monftrum 2 monoco deduftum. T.4 c.840 E.
Monftrum quid. T.8 c.911 E.
Montium profpectus quibus cafibus vicino poteft auferri. Tom. 4 c.97 A.
Montis Peffulani Epifcopus olim Majolonenfis vocabatur. T.6 c.035 B.
Monumenta publica in agris legata funt defcriptionem ftatim. T.4 c.806 E. hæc monumenta omnia in cauffa fitalum potiora funt teftibus. Ibid. 807 A.
Monumenta, & cenfus, & libros teftibus potiora effe. T.7 c.873 A. B.
Monumenta publica, & finalia prefture vicem terminorum. Ibid. B.
Monumenta publica effe potiora teftis, fed tamen monetarius. Ibid. E.
Monumenta, & ingenui proles conditionem fequitur matris. T.3 c.795 E.
Monumenti qui, ac de eorum jure. T.2 c.793 D. E.
Monuerario ne ingenua copulare licet prohibetur. T.3 c.794 C.
Monetariorum certum, & numerofum corpus fuit. T.10 c.727 E.
Monitio conferam præcedere debet. Tom. 6 c.1058 E. & c.1059 A.
Monitio præcedere debet excommunicationem. T.6 c.940 E. nifi quia ipfo facto incideris in excommunicationem. Ibid. E.
Monitor cur debet effe unufquifque. T.6 c.19 A.
Monitores quonam proprie dicantur. T.1 c.429 B.
Monolores paragaudæ. Tom. 2 c.798 A.
Monopole quid fit. T.3 c.128 B.
Monopodia, & podia quid fint. T.3 c.369 E.
Monopolia olim vetita. T.2 c.396 C. & T.3 c.374 B.
Monopolia Senatufconfultis interdicta. T.9 c.397 B.
Monopolia veteribus Senatufconfultis vetita. T.10 c.661 B.
Monopolia civitatibus, & rebus publicis liceat exercere, privatis non licet. Ibid. B.
Monopolium quid. T.2 c.396 C. & T. 3 c.397 B. C. & T.10 c.661 B. & c.1023 C.
Monopolium privatis interdicitur. T.3 c.397 C.
Monopolium Tiberius in Senatu nominatuvus venum rogavit, quod ibi effet genus verbo vendum. T.10 c.1027 B. C.
Monftra, live prodigia liberos non appellamus. T.2 c.765 A.
Monftrofus partus nam liber fit. T.8 c.581 E. & c.590 A.
Monftrum fuit enixa, nihil profficit. T.1 c.448 A.
Monftrum 2 monoco deduftum. T.4 c.840 E.
Monftrum quid. T.8 c.911 E.
Montium profpectus quibus cafibus vicino poteft auferri. Tom. 4 c.97 A.
Montis Peffulani Epifcopus olim Majolonenfis vocabatur. T.6 c.035 B.
Monumenta publica in agris legata funt defcriptionem ftatim. T.4 c.806 E. hæc monumenta omnia in cauffa fitalum potiora funt teftibus. Ibid. 807 A.
Monumenta, & cenfus, & libros teftibus potiora effe. T.7 c.873 A. B.
Monumenta publica, & finalia prefture vicem terminorum. Ibid. B.
Monumenta publica effe potiora teftis, fed tamen monetarius. Ibid. E.
Monumenti qui, ac de eorum jure. T.2 c.793 D. E.
Monuerario ne ingenua copulare licet prohibetur. T.3 c.794 C.
Monumentorum certum, & numerofum corpus fuit. T.10 c.727 E.
Monumentum nomen jure veri: et multiplex. T.4 c.759 A. feparatio monumenti, & cenotaphii. Ibid. A.
Monumenti jus omnem heredem fequitur, nil aliter defunctus cavetur. T.4 c.130 D.
Monumenti jus heredem fequitur. T.7 c.823 C.
Monumenti non facto, an pœna committatur, fi heredibus jufs fuerit cauta non faciendi. T.7 c.823 A.
An monumento liceat imponere ftatuas, vel alia ornamenta. T.9 c.1174 B.
Monumentum Papinianii. T.4 c.363 D.
Monumentum quid proprie. T.4 c.759 A. B. feparatur a cenotaphio. Ibid. A.
Monumentum heres qui facere jufs fit, uno cafu tenetur civili actione. T.4 c.130 D.
Ad monumentum exftruendum, teftator heredem rogat per fideicommiffum, ut libertis ducenta daret, an, fi quod ulterius expenderunt, ab hærede recuperare poffint fine actione negotiorum geftorum. T.4 c.877 B. C.
Monumentum fi fuffrir fibi teftator ab heredibus fuis fieri fab pœna, fi eo defuncto nullum fecerint, an indeirant in peranam. T.7 c.1324 B.
Monumentum piguori obligari non poteft. T.9 c.1206 E.
Juxta monumentum, vel fepulcrum non licet ædificare. T.10 c.765 D.
Mora quid, quando, & a quibus fit. T.1 c.782 A. B.
Mora utrum fiat re ipfa in fifco. T.3 c.657 A. B.
Mora quomodo in perfonam dicitur. T.3 c.658 C. D.
Mora rei fideijuffori nocet. Tom. 1 c.125 A.
Mora ex perfona fit. T.1 c.1408
Mora rei obligationem producit, atque perpetuat. T.1 c.1139 A.
Mora rei non auget obligationem fideiufforis. T.1 c.1281 A.
Mora quando nec reo, nec fideijuffori nocet. T.1 c.1196 E.
In mora non eft, qui offert. T.1 c.124 A. B.
Ex mora facta in manumittendo non fit transfufio in ftipulationem perpetuam. T.1 c.1341 C.
Pro mora habetur aditio tardior. T.1 c.1335 A.
Mora eft tardior præfatio poft aditionem. Ibid. A.
Mora non fit ex perfona debitoris, nifi tempeftiva, & opportuna interpellatio, ut ex perfona creditoris, nifi opportuno tempore fiat oblatio. T.1 c.1197 A.
Mora pogiari an poffit. Tom. 1 c.1225 B.
Mora proprie quæ eft. T.4 c.47 C.
Mora, & conditio, quam affert probatio diri, quo fidicoommiffum inferatur, in quo differunt. T.4 c.1241 A. B.
Mora, & conditio in quo differunt. T.4 c.1445 C. & T.7 c.1111 E.
Mora conditione non fufpenditur. T.4 c.895 C. differentia eft inter moram, & conditionem. Ibid. C.
Mora commodatur, feu purgatur obligatione eius, in quo præftando moram traxit ufque ad litem contefratam. T.4 c.60 B.
Mora fit in perfonam, non in rem. T.4 c.47 C.
Mora constituitur ex interpellatione. Ibid. C.
Mora non eft malefficium, fed culpa. T.4 c.141 C.
Mora quomodo definitur. Ibid. C.
Mora purgatur obtatione. Ibid. C.
Mora perfonæ cohæret, & fit in perfona tantum. T.4 c.684. A.
Mora quibus modis fiuitur, purgatur, & condono furtiva tollitur. T.4 c.140 E.
Mora utilis ex reis promittendi non nocet alteri. T.4 c.684 A. quando alteri nocet. Ibid. B.
Mora fua unicuique nocet, ac nocere debet. T.4 c.1215 B.
Mora non fufpendit obligationem, fed petitionem. Tom. 4 c.1445 C.
Mora non eft omnis tarda folutio. T.4 c.1215 B.
Mora eft tardiras, quam erat interpellatio. Ibid. A.
Mora. Vide, Ufura.
Mora ad quod tempus nocet. T.5 c.796 B.
Mora a venditore in emptione commiffa, ad quid emporei ejus nomine teneatur. Tom. 5 c.516 A.
Mora eft injuria diftato folvendi, vel accipiendi, quod debetur. T.5 c.418 C.
Mora ex quo tempore æftimetur, & quando commiffa effe dicatur. Ibid. B.
Mora commiffa emendari poteft. Ibid. A.
Mora correi an correo nocet. T.5 c.919 C.
Mora ex folo die, quo folvi debuit, ex tempore tardæ foluitionis, etiam antequam lis contefta fit. T.5 c.1407 B.
Mora in emptionibus cui nocet. T.5 c.508 A. B.
Mora mea, quæ adverfario meo non nocet, mihi etiam non nocet. T.5 c.518 A.
Mora pauorum dierum nihil ex obligatione mutat. Ibid. A.
Mora, quæ ablata perpetuatur, qualis effe debet. T.5 c.920 A. B.
Mora, quæ procuratori, feu mandatario meo, vel procuratori eiuftantis fit, mihi fieri intelligitur. T.5 c.969 A.
Mora rei an fideijuffori nocet. T.5 c.975 E.
Mora cum probetur, & exigatur, fufficit una interpellatio. Tom.5 c.966 D.
Mora quæ fit minoribus, & majoribus. T.6 c.579 C. D.
Ex mora quando ufura, & fructus legatorum, aut fideicommifforum debentur. T.6 c.579 C. D.
Mora quando fit. Ibid. C.
Mora præftandorum legatorum, vel fideicommifforum quando fit. T.7 c.1378 A. B.
Mora dandi, vel accipiendi neque debitori, neque creditori in re mutua prodeft. Tom. 9 c.740 C. D.
Mora quomodo fiat. T.7 c.1021 E.
Mora fi fiat & per emptorem, & venditorem, quominus vinum tradatur, quis eorum morum fecit, fe videatur, & cui nocere debeat. T.7 c.815 A.
Mora per alium fieri non videtur, nifi fatium in ejus perfonam fit collatum. T.8 c.773. C.
Mora ibi fieri non intelligitur, ubi nulla eft actio. T.8 c.802 B.
Mora juris quibus modis purgatur. T.9 c.936 B.
Mora mariti in reddenda dote. T.9 c.496 A. B.
Mora ex die contracta an emendetur, debitore poftea dum efficiente pecuniam debitam. Tom. 9 c.1266 B.
Mora non fit in perfonam pupilli fine auctoritate tutoris. T.9 c.102 B.
Mora fit in perfonam puberis fine curatore. Ibid. B.
Ex mora quando venit id, quod intereft. T.9 c.1074 D. E.
Ex mora venire ufuras pretii in aftionem ex vendito. Tom.9 c.1076 B. C.
Existit mora interveniente operæ certæ, & in ftipulationem deduftæ dedunt. T.10 c.77 D. E.
Mora quieftit inter tempora judicia poft rem judicatam. T.10 c.436 E.
Mora quando demum fieri intelligatur. T.10 c.401 A.
Mora fit iure fingulari. T.10 c.509 B.
Mora eft dilatio, cuftatio, tardatio, procraftinatio. T.10 c.532 A.
Mora fieri poteft in non impleendo dotem. T.10 c.601 C.
Mora fit & ante litem contefatam per interpellationem. T.10 c.685 D.
Mora propria fit in perfonam, & eft mora, quæ fit in rem. T.10 c.924 B. C.
Ex mora omne damnum patitur heres, ante moram fideicommiffaria. T.10 c.1070 B.
Ex mora ufura veniunt tantum in contraftibus bonæ fidei. T.10 c.1230 C.
Mora quomodo debeatur. T.10 c.1262 A.
Mora moram eludit. T.10 c.1263 A. eft inuitia tarditas. Ibid. A. eius definitio. Ibid. B.
Mora ratio unde ducitur. T.2 c.419 B.
Mora mora tollit conditionem fortuam. T.4 c.141 E.
Mora fine pœnam quisquifque fufferat. T.4 c.1313 B.
Mora fomel commiffa emendatio fit per obtationem. T.5 c.410 B.
Mora definitio difficilis. T.8 c.761 B. quæ ratione difficilis dicatur. Ibid. B.
Mora definitionem effe difficilem. T.9 c.1074 D.
Moram ftrum faciat creditor, qui ante diem accipere recufat. T.3 c.658 B. C.
Moram fi creditor fecerit, utro minoris fuerit, condemnatio fiet. T.1 c.1421 E.
Ad moram creandam plures interpellationes requiri. T.1 c.1498 E.

Morera esse culpam. T. 1. c. 1469 D.
Moram semper facere intelligitur fit in re furtiva. T. 1. c. 1473 B.
Moram emendat oblatio pecuniæ. T. 1. c. 1504 E. & c. 1504 A.
Moram purgat oblatio. Tom. 4 c. 241 D.
Moram ac poſt litem conteſtatam purgare licet. Tom. 5. c. 855 B.
Moram facere is non videtur, qui ſine dolo malo ad judicium provocat. T. 5. c. 567 E. & Tom. 6 c. 119 D.
Moram facere, vel non facere qui dicatur. Tom. 5 c. 567 D. E.
Poſt moram a debitore commiſſam debitor perire id, quod ex cauſa conditionis debetur, ſi perat. T. 7 c. 640 E. & c. 641 A.
Moram facere, & abſtare conditionis diſf ruit. T. 8 c. 773 C.
Moram debitor feciſſe non intelligitur, qui interpellatus eſt in non opportuno loco, & tempore. T. 9 c. 1083 C.
Poſt moram damna, & periculum ſequuntur debitorem. Tom. 9 c. 456 B.
Moram emptor ſcit etiam non interpellatus. T. 9 c. 581 E.
Moram ſemper facere intelligitur fur ex tempore delicti, etiam ſine interpellatione. T. 9 c. 326 D.
Moram ſine tutore ſu facit pupillus. Tom. 10 c. 531 B. & c. 537 A.
Poſt moram in actione ex ſtipulatu venit id, quod intereſt, ſiquis ſtipulatus ſit rem ſibi præſtari. T. 10 c. 752 E.
Morari, & habitare quid ſignificent. T. 10 c. 1095 D.
Morari quid ſit. Tom. 10 c. 1264 B.
Moratoria appellatio. Vide, Appellatio.
Moratoris utilitatem aſſimari abſurdum eſt. T. 1 c. 1182 D.
Morbi appellatio latior patet, quam morbi ſontici. Tom. 5 c. 895 E.
Morbi, & vitii differentia quæ. T. 8 c. 565 A. B.
Morbi nomine ſignificatur etiam cæcitas, & ſurditas, & amiſſio vocis. T. 9 c. 607 E.
Morbi delapſio a Galeno. Ibid. E. & c. 608 A.
Morbi quomodo definiantur a Medicis. T. 9 c. 940 B.
Qui morbo ſe excuſant a tutela. T. 9 c. 607 E.
Qui morbum ex competat aſſio ex empto. T. 10 c. 760 C.
In morbum, & cuſtationem deſinitis à quibus conſumpteris quomodo repetat. T. 10 c. 930 A. B.
Morbus ſonticus litigatoris diem judicii differt, etiam invito judice. Tom. 3 c. 341 C.
Morbus patris non præſtat filio perſonalium munerum excuſationem. T. 2 c. 953 C. D.
Morbus, & vitium in quo differunt. T. 5 c. 1198 D.
Morbus temporalis quæ ſteri permittat, & quæ impediat. Ibid. D.
Morbus ſonticus. T. 5 c. 895 C. quis dicitur. Ibid. E.
Morbus ſonticus impedit matrimonium. T. 6 c. 809 C. D.
Morbus matrimonium non diriminat. T. 6 c. 1117 B.
Morbus ſonticus, qui prudente judicio continuit, alterutri ex litigatoribus diem judicii differt, atque diffiniſit. T. 6 c. 1178 B.
Morbus ſonticus quis morbus. Ibid. C.
Morbus ſonticus eſt febris, quæ perpetuo notet, ut febris vehementior, five continua, non leviſſima febris. Ibid. C. D. Vide, Febris.
Morbus ſonticus dicitur duplicitter. T. 8 c. 570 C.
Morbus ſonticus quis. T. 8 c. 569 D. & ſeq.
Morem facit conſuetudo. Tom. 9 c. 1326 A.
Mores graviores, vel leviores qui ſint. Tom. 1 c. 312 E. & c. 313 A.
Mores diuturni legem imitantur. T. 1 c. 12 B.
Ait mores vincant Romane leges. T. 1 c. 1129 B.
Mores mulieris quomodo coercentur, & quomodo mares moriri. T. 4 c. 280 E. & c. 281 A.
Mores mulieris aliter puniuntur, aliter mores iri. T. 4 c. 280 E.
Mores mulieres graviores qui. Ibid. E.
Mores mulieris leviores qui dicuntur. Ibid. E.
Mores contingunt graviores, graviores etiam eorum crimina, etiam adulteria, inter eas perſonas inſitum judicio privato, ut non ea crimina ſan omnino nuncupanda, ſed mores. T. 5 c. 569 E.
Ob mores graviores tantum adulterium conſtituitur. Tom. 9 c. 499 C.
Mores. Vide, Affio de moribus.
Mori, & poſſe, quæ ſint contra bonos mores, quæ ſint. Tom. 9 c. 55 C. D. & ſeq.
Mores ſpectandi in lite. T. 9 c. 127 A.
Mores boni, alii naturales, alii civiles. T. 9 c. 55 C.
Ob mores erat olim retentio ex dote. T. 9 c. 536 D.
Morganatica quid ſignificet. T. 10 c. 744 C.
Morganaticum jus quid. Tom. 1 c. 1183. C. D.
Morganatica quid. T. 1 c. 1182 D.
Mori quando lis dicatur. Tom. 5 c. 819 B.
Moribus recepta manutum ex diſputatione prudentium habita in auditoria, & cognitionibus Principum, aut magiſtratuum. T. 1 c. 895 D.
Ex moribus Populi Romani ſequque in xii. tabulas translata. T. 1 c. 903 A.
De moribus poteſtate ſagere leno. ſi retinuerum dotis non habet. T. 4 c. 282 B.
Moribus feminalis publica, ſive civilis mutatur, ſed officia interdicta ſunt. T. 5 c. 447 D.
Moribus improbitate conventiones, aut diſpoſitiones inutiles ſunt. T. 6 c. 481 A. B.
Ex moribus malis bona leges natæ ſunt. T. 9 c. 377 D.
De moribus actio. Vide, Actio de moribus. Vide, Mores.
Morientis momentum diſtinguitur a morte. T. 1 c. 1195 C.
Morientis tempus ſemper in jure vitæ deputatur. Tom. 4 c. 395 B.
Morientis mortiferæ vulneratus ſi dicerit, ſe ab alio occiſum, non eſt temere credendum. Tom. 5 c. 615 A.
Moriente filiofamilias, ubi maner peculium. T. 8 c. 615 A.
Morientes ſcilicet relinquamus, quam alienamur viventes. T. 9 c. 949 A.
Morinti, qui ſe ab alio occiſum dicit, an credendum. T. 6 c. 595 B. C.
Morientis ſine liberis, ſine agnatis, & ſine cognatis, qui ſuccedat. T. 10 c. 781 E.
Morientibus fingo miuus permittat, quam viventibus, & cur. T. 9 c. 1254 C.
Morientium eſt relinquere, dare viventium potius eſt. T. 4 c. 517 C.
Morientium actus reſcindendis quæ. T. 8 c. 501. A.
Morientium ultima judicia certiora. T. 9 c. 85 C.
Cum morietur, & cum mortuus fuerit in legatis, & diſpoſitionibus quomodo interpretantur. T. 9 c. 147 C.
Cum moriatur heres, fideicommiſſum relictum an valeat. Ibid. B. C.
Moris quæ ſint, an veniant in judicium bonæ fidei. T. 10 c. 666 A.
Moritur quis plerumque ſine ſucceſſore. T. 10 c. 784 B.
Mors fatalis quid a morte violenta differt. T. 1 c. 971 C.
Mors ſæpe ex puerperio matribus illata, vel aliquat periculum. T. 1 c. 165 D. E.
Mors alimentarii eſt liberatio eius, a quo alimenta relicta ſunt. T. 4 c. 1245 B.
Mors omnem ſocietatem ſolvit, nedum coniugalem. T. 4 c. 249 A.
Mors Senecæ fuit arbitraria per Neronem. T. 4 c. 15 A. Senecæ diſtha, quali ſeipſum necans. Ibid. A.
Mors. Vide, Nex.
Mors, aut morbus ſubiectis ſumma mutatio eſt. Tom. 5 c. 426 C.
Mors hominis certa eſt, cauſa autem fortuita, & ruina adiuus incerta. T. 5 c. 82 C.
Mors ſola matrimonium diſſolvere poteſt. T. 6 c. 1142 C.
Mors, & mortalitas in quo differunt. Vide, Mortalitas.
Si mors interveniat prudente ſapiſſitione. T. 9 c. 1122 D. & ſeq.
Mors ejus, cui concedit eſt habitatio, an habitationem extinguat. T. 10 c. 930 A.
Mortalitas. T. 1 c. 638 B.
Mortalitas, & mors in quo differunt. T. 6 c. 118 A.
Mortalitas quid ſit. T. 9 c. 1394 B. C.
Mortalitatis nomine ſignificatur mors, quam ſors, & conditio humanæ differt, & mortalis hominum natura. Tom. 4 c. 1241 C.
Morte pactenta an continuetur domminum. T. 1 c. 1151 E.
Morte crimina extinguuntur. T. 4 c. 1341 B. C.
Morte ſibi adſcita nullum crimen extinguitur. Ibid. C.
An morte viri fuerat matrimonio, prenum ſuum ſuis dare mulieri debeatur. T. 4 c. 1110 A.
Morte rei crimen extinguitur. T. 4 c. 1391 C.
Morte hominis petiti non finitur lis pro-per priviſium exiſtimum, ut ſciatur, an diſputatio ſit commiſſa exiſtimum nomine. T. 4 c. 1015 C.
Morte decuuntiati nuntiatio novi operis non finitur, & quare. T. 5 c. 663 B.
Morte mandatuis re integra ſolvitur mandatum. T. 5 c. 473 B.
Morte ſibi ſu ac transigatur peculium. T. 5 c. 981 C. D.
Morte hominis petiti extinguitur judicium in rem. T. 5 c. 1061 A.
Morte rei crimen periuni. Tom. 6 c. 1123 C.
Morte rei crimen, & poenam, & cauſam bonorum rei confiscandorum extinguit. Tom. 9 c. 1391 E.
Morte accuſatoris accuſatio extinguitur. T. 9 c. 1391 E. crimen, & cauſam non extinguit. Ibid. E.
Le mort ſaiſit le vif. in Gallia. T. 9 c. 1353 A.
Mort taillable. T. 9 c. 411 D.
Mortem qui ſibi conſiverit luſtra, vel furor, an eius teſtamentum valeat. T. 4 c. 379 B. C.
Si ſibi mortem turpiter conſiverit miles, vel pagnus, cum habeat heredem, an bona eius cadura fiant. T. 4 c. 1371 C. D.
Mortem ſubire potest quis debet, quam arcus eſtibilum commanitere. T. 5 c. 1 E.
Mortem delinciti heres, qui non vindicat, omittit hereditatem. T. 7 c. 1337 D.
De mortis cauſa donationibus. T. 9 c. 1355 A. & ſeq.
Mortis cauſa donationes ab interitato an fint inſtar legatorum. T. 10 c. 506 E.
Cur mortis an rabatur ad eſtum expectationis. Tom. 10 c. 548 A.
Mortis formula communis, quibus ſit propria. T. 10 c. 621 D.
Ex mortis cauſa capionibus an ſabdoctur Falcidia. Tom. 10 c. 805 C.
Mortis cauſa capio an ſubiciatur ſidecommiſſa, vel Falcidiæ. T. 10 c. 1031 B.
Mortis cauſa trahitur ad cæſum emancipationis. Tom. 10 c. 1119 C.
Mortus in matrimonio filia dos profectitia ad patrem redit. T. 5 c. 515 B. C.
Mortualis quando dicitur. Tom. 9 c. 1131 E. & c. 1115 C. D.
Mortal res. T. 9 c. 1131 E.
Mortui illicito locum religiosum fecit, reliquie mortur in alium locum translata non fecisunt locum religiosum. T. 4 c. 945 A.
Mortui corpus commendare heres eſt deponere. Tom. 4 c. 215 A.
Mortui nulla defenſio eſt. Tom. 7 c. 165 D.
Mortui nati, nati eſſe non videntur. T. 8 c. 584 E.
Mortis ſilicernium, obdam, & poſtliſtorum parari. Tom. 3 c. 301 D.
Mortuis duobus pariter, an videtur alter alteri ſuperviſſe. T. 7 c. 1468 C.
Mortuis non maledicendum. T. 9 c. 1465 D.
De mortuo inferendo. T. 1 c. 938 C.
De mortuo inferendo interdictum. Vide, Interdictum.
De mortuo inferendo interdictum dare domino proprietatis. T. 4 c. 1181 A.
Mortuo bove, qui legatus eſt, neque cortum, neque caro debetur. T. 9 c. 1176 E. nec debetur alimentis animalis. Ibid. E.
De mortuo homine, vel animali poſt litem contestatam fine dolo, & culpa poſſeſſoris. T. 7 c. 265. B. & ſeq.
Mortuo eo, qui appellavit a ſententia in negotio civili, is non moritur, ſed transferur in hero-

ſerventur, ſi petita ſit bonorum poſſeſſio contra tabulas a pretiro. T. 8 c. 76 C.
Mortis cauſa quod capitur, capitur ſine dominio. T. 8 c. 76 A.
Mortis nullum aliud ſolatium eſte videtur, quam voluntas ultra mortem. T. 9 c. 719 A.
Mortis cauſa capio continet & hereditatem, & legatum, & donationem cauſa mortis. Tom. 9 c. 1337 A.
De mortis cauſa donationibus. T. 9 c. 1355 A. & ſeq.
Mortis cauſa donationes ab interitato an fint inſtar legatorum. T. 10 c. 506 E.
Cur mortis an rabatur ad eſtum expectationis. Tom. 10 c. 548 A.
Mortis formula communis, quibus ſit propria. T. 10 c. 621 D.
Ex mortis cauſa capionibus an ſabdoctur Falcidia. Tom. 10 c. 805 C.
Mortis cauſa capio an ſubiciatur fideicommiſſa, vel Falcidiæ. T. 10 c. 1031 B.
Mortis cauſa trahitur ad cæſum emancipationis. Tom. 10 c. 1119 C.
Mortus in matrimonio filia dos profectitia ad patrem redit. T. 5 c. 515 B. C.
Mortualis quando dicitur. Tom. 9 c. 1131 E. & c. 1115 C. D.
Mortal res. T. 9 c. 1131 E.
Mortui illicito locum religiosum fecit, reliquie mortur in alium locum translata non fecisunt locum religiosum. T. 4 c. 945 A.
Mortui corpus commendare heres eſt deponere. Tom. 4 c. 215 A.
Mortui nulla defenſio eſt. Tom. 7 c. 165 D.
Mortui nati, nati eſſe non videntur. T. 8 c. 584 E.
Mortis ſilicernium, obdam, & poſtliſtorum parari. Tom. 3 c. 301 D.
Mortuis duobus pariter, an videtur alter alteri ſuperviſſe. T. 7 c. 1468 C.
Mortuis non maledicendum. T. 9 c. 1465 D.
De mortuo inferendo. T. 1 c. 938 C.
De mortuo inferendo interdictum. Vide, Interdictum.
De mortuo inferendo interdictum dare domino proprietatis. T. 4 c. 1181 A.
Mortuo bove, qui legatus eſt, neque cortum, neque caro debetur. T. 9 c. 1176 E. nec debetur alimentis animalis. Ibid. E.
De mortuo homine, vel animali poſt litem contestatam fine dolo, & culpa poſſeſſoris. T. 7 c. 265. B. & ſeq.
Mortuo eo, qui appellavit a ſententia in negotio civili, is non moritur, ſed transferur in hero-

dem. T. 9 c.1123 A.
De mortuo inferendo, & sepulcro instituendo. T.10 c.1416 A.
Mortuorum bona vacantia ut ad fiscum transferuntur. Tom. 2 c.658 B.
Mortuorum diminutorum bona non honeste petuntur. T. 1 c. 666 C.
Mortuorum aste condemnationem bona fisco non vindicari. Tom. 2 c.657 D.
Mortuorum corpora qui iniuriis afficiunt, et puniendi. Tom. 2 c.1162 E.
Mortuos intra urbes sepelire vetuit Divus Adrianus. Tom. 4 c.1232 E.
Mortuum in urbe sepelire lege vetitum. Tom. 3 c.449 E. & c.450 A.
Mortuum in locum purum inferens aut cximere cum, aut pretium loci praestare adione in fictum funeraria compellitur. T. 5 c.386 D.
Mortuum inferre in locum purum aa unus ex facilis invito alterio potest. T. 7 c.411 C.
Mortuum qui inferi in alienum locum, non facit locum religiosum, & tenetur adione in fictum. T. 7 c. 383 A. B. qui in communem locum inferi mortuum qua alliquo tenetur. Ibid. B.
Mortuus, & mortui ossa, & cineres quomodo intelligenda. T. 5 c.924 D.
Mortuus postumus qui nascitur, nunquam intelligitur in rebus humanis fuisse. Tom. 6 c.449 C.
Mortuus obligationem in heredem an transmittat. Tom. 7 c.165 E.
Si mortuus fuerit reus, vel accusator. T. 9 c.1391 E.
Mortuus an reiste condemnetur lite consistita. T. 10 c.1346 A.
Morum praesumptio ducitur ex antiqua vita. T. 6 c.887 A.
Morum mulieris coercitio ad maritum pertinet, non ad ejus heredem. T. 7 c.499 D. E.
Mortuus mulieris coercitio non potest privata pactione tolli. Tom. 9 c.498 B.
Mos unde priorem habuit originem. T. 1 c.1331 C.
Mos inveteratus consuetudinem facit. Ibid. C.
Mos vetus inhumandorum mortuorum qui. T. 5 c.981 C.
Mos extorquendi incivile in metu spectatur. T. 3 c.142 A.
Mos, & consuetudo an differant. T. 7 c.41 E. & c.42. A.
Mos quid. Ibid. c.42 A.
An mos sit jus scriptum. Tom. 9 c.115 B.
Mos judicorum, seu stilus quis. T. 9 c.692 A. B.
Motus, idest indignatio. Tom. 3 c.379 E. & c.380 A.
Motus ordine recuperare potest, nisi quis in ejus locum interim fubletlus fit. T. 4 c.849 A.
Motus corporis, & ejus definitio. T. 6 c.27 C.
Moveatia, & mobilia in quo differunt. T. 7 c.1376 E. & T. 8 c.261 C. D.
Moventia proprie accipi pro animalibus. T. 7 c.1376 D.
Moventia quae dicuntur. T. 7 c.1376 D. & T. 8 c.261 D.
Moventes, Vide, Mobilia.
Movere, idest agere. T. 1 c. 900 A.
Mucianus cautio, a Quinto Mucio Scaevola composita, quamam est. T. 4 c.1109 E. cautionem Mucianam legatari quomodo caveat. Ibid. c.1110 B.
Mucianus cautio in quibus locum habet, & in quibus non. Tom. 4 c.1129 A.
Mucianus cautio. T. 6 c. 173 C.
Vide, Cautio Muciana.
Mula, alteri exercendae data, si intra dieni experimenti latrocinio perierint, cuius sit detrimentum. T. 7 c.858. C.
Mulas si quis alteri experiendas dederit, ut si displicuissent, in dies singulos certum mercedem pro usu earum praestaret, an sit locatio. Ibid. B.
Mulatio irrogatur extra ordinem. T. 4 c.284. B.
Mulcta, & poena in quo differunt. T. 4 c.14 C.
Mulcta cui irrogetur. Tom. 5 c.12 B.
Mulcta ut evitetur, fideiusfor iudicio sisti dandus est. Ibid. E.
Mulcta nunquam infertur tanum, sed publicatur, sive confiscatio, sive adjudicatio. Tom. 6 c.613 C.
Mulcta omnis poena est, sed non contra. T. 7 c.134 D.
Mulcta pecuniaria est, & arbitraria. Ibid. E.
Mulcta praejudicialis. T. 7 c.323 B.
Mulcta an poena sit. T. 8 c.586 A.
Mulcta, & poena differunt. T. 8 c.585 E. & c.586 A.
Mulcta praejudicialis quae sit. T. 10 c.780 A.
Mulcta interpellivae appellationis clerici jure antiquo quibus debeatur. Tom. 10 c.822 E. & c.823 A.
Mulcta plerumque accedit fisco. T. 10 c.970 B.
Mulcta an infamet. Ibid. C.
Mulcta proprie quid sit. Ibid. C.
Mulcta, quae semel irrogata est, potest abrogari a superiori judice, non ab eodem judice. Ibid. E.
Mulcta quomodo irrogatur. Ibid. E. & c.971 A.
Mulcta olim fuit non pecuniae, sed pecoris, & armenti. T. 10 c.971 A.
Mulcta dictionem habet, qui publicum judicium exercet. Tom. 4 c.14 A.
Mulcta dictionem an judices omnes habeant. Tom. 5 c. 11 E. c. 12 A.
Mulcta dictionem qui magistratus habent. Ibid. c.12 A.
Mulcta an provocatio sit. Tom. 7 c.134 E. & c.135 A.
Mulcta dictio quibus competat, & quo jure. T. 7 c.81 A. B.
Mulcta dictionem qui habent. T. 7 c.37 E. c.75 A.
Mulcta dictio ad quorum jurisdictionem pertinet. Tom. 8 c.478 A.
Mulcta dictio jurisdictionis est. T. 10 c.987 E.
Mulcta dictionem qui judices habent. T. 10 c.870 A.
Mulcta infligendi jus habet omnis, qui publice judicium exercet. T. 10 c.872 C.
Mulctam dicere quis possit. Tom. 7 c.135 B.
Mulctam solos magistratus, penam irrogat quilibet. Tom. 7 c.54 A.
Mulctam dicere pedaneis, & specialibus judicibus interdum permissum est. T. 7 c.135 E.
Mulctam dicunt magistratus urbanus, provinciales, municipalis. Tom. 8 c.586 D.
Mulctam dicere tantum hi possunt, qui fuit ordinarii judices. T. 9 c.1060 C.
Mulctam in posterit dicere, cui adjudicatio data est. T. 10 c.108 D.
Mulctam dicunt more maiorum, id est fuo jure. Ibid. E. magistratus nihil. T. 10 c.400 B.
Mulctarum non usus, idemque infinitum, non modus servatur. T. 5 c.12 A.
Mulctarum modus certus est, & legitimus non potest. T. 4 c.1471 B.
Mulctarum modus certus est, & legitimus non potest. T. 4 c.1471 B.
Mulcts ex mandato, ut procurator, item alienam agere urgeat, nihil in tem fuum. T. 4 c.879 C.
Mulier, damnata adulterii, in matrimonio cum Innocentii crimen retineri non potest. T. 4 c.1394 D. damnata vero quod latrocinum focia impune retineri potest. Ibid. D.
Mulier in lege Falcidia de plagiariis fuam, & fuorum injuriam exfequi potest. T. 4 c. 1479 D. excipitur tantum caula adulterii. Ibid. D.
Mulier 25. annis minor consultatoris dotem marito dedit, an potest hac refitui adversus dotem, si ufa est jure communi. T. 4 c.646 E.
Mulier an adversus maritum, si conventiuer ex stipulatu, potest ex tuae Exceptione Senatusfoulti Velleiani. Tom. 4 c. 937 D.
Quid Interest, utrum mulier dotem dederit, an extraneus pro mulier. T. 4 c.999 C. D.
Mulier jus civile ignorare potest, jus gentium non item. Tom. 4 c.1002 E. D.
Mulier olim, si vinum bibisset, repudio a viro separabatur. T. 5 c.1073 B. C.
Mulier nomine dotis omnibus praeferur creditoribus. T. 2 c.1131 A.
Mulier a marito repudiata an alteri nubere potest. T. 2 c. 1071 D.
Mulier post quinquennium adulterii accusari non potest. Tom. 3 c.98 B.
Mulier adulterii in monasterium detrudenda. T. 2 c.1071 A.
Mulier gynecciaria. Tom. 2 c.793 C.
Mulier, nisi seipsam, deferre non potest. T. 2 c.669 A.
Mulier, quae fuam, vel fuorum injuriam persequitur, fubscribere non tenetur. T. 2 c.675 A.
Mulier, & minor in quo differunt. T. 4 c.170 E.
Mulier quomodo per matrimonium originem patris naturalis fequi desinit, & quomodo per adoptionem. T. 4 c.856 B. C.
Mulier reduci dotem, non quae deprehensa, vel damnata est, fed quae fuspecta dimissa est. T. 4 c.1193 D.
Mulier an ex adulterio, quod in primo matrimonio admisit, postea Quidam tamen non magis, accusari queat. T. 4 c.1304 A. B.
Mulier vi compressa adulterii accusari potest, ex nec Pipii. Tom. 4 c.1302 D. venia fit tribus modis, vi, calu, ignorantia. Ibid. D.
Mulier, non damnata adulterii, in judicio tertio ede potest, in testimonio non potest. T. 4 c.1471 B.
Mulier ex mandato, ut procurator, item alienam agere urgeat, nihil in tem fuum. T. 4 c.879 C.
Mulier, damnata adulterii, in matrimonio cum Innocentii crimen retineri non potest. T. 4 c.1394 D. damnata vero quod latrocinum focia impune retineri potest. Ibid. D.
Mulier in lege Falcidia de plagiariis fuam, & fuorum injuriam exfequi potest. T. 4 c. 1479 D. excipitur tantum caula adulterii. Ibid. D.
Mulier 25. annis minor consultatoris dotem marito dedit, an potest hac refitui adversus dotem, si ufa est jure communi. T. 4 c.646 E.
Mulier an adversus maritum, si conventiuer ex stipulatu, potest ex tuae Exceptione Senatusfoulti Velleiani. Tom. 4 c. 937 D.
Quid Interest, utrum mulier dotem dederit, an extraneus pro mulier. T. 4 c.999 C. D.
Mulier, quae non potest esse testis in testamento, an possit in judicio. T. 4 c.11 D.
Mulier quae partus edere pleraumque potest. T. 4 c.405 C. Plinii Mundialis quid de eo in hymnis fcribit. Ibid. C. Jurisconsulti fiperenos partus eatenus pertinere mulieres praedicant. Ibid. C.
Si mulier intercedendi animo pro alia muliere dotem promiserit, & forte res etiam fuas vico eo nomine obligaverit, ex hac causa non adiuvatur Senatusconsulto Velleiano. T. 4 c.985 C.
Si quid mulier folvitur, dedisset post interitum mariti, eum ipsa fructus capiet, ad onus filiorum pertinent. T. 4 c.1104 D.
Mulier a defuncto gravida relinqua bono beneficio juris utatur. T. 5 c.620 A.
Mulier dubae nupta rese non potest. T. 5 c.549 B.
Mulier in pignere an, & quando remotioribus creditoribus praefertur. T. 5 c.955 D.
Mulier quando fere nomine in fidem, & quando noxali actione tenetur. T. 9 c.571 A. B.
Mulier invita rem mariso vindicanti an restituere cogatur. T. 5 c.1193 D.
Mulier an ex adulterio, quod in primo matrimonio admisit, postea Quidam tamen non magis, accusari queat. T. 4 c.1304 A. B.
Mulier vi compressa adulterii accusari potest, an nec Pipii. Tom. 4 c.1302 D. venia fit tribus modis, vi, calu, ignorantia. Ibid. D.
Mulier, non damnata adulterii, in judicio tertio ede potest, in testimonio non potest. T. 4 c.1471 B.
Mulier ex mandato, ut procurator, item alienam agere urgeat, nihil in tem fuum. T. 4 c.879 C.
Mulier, damnata adulterii, in matrimonio cum Innocentii crimen retineri non potest. T. 4 c.1394 D. damnata vero quod latrocinum focia impune retineri potest. Ibid. D.
Mulier in lege Falcidia de plagiariis fuam, & fuorum injuriam exfequi potest. T. 4 c. 1479 D. excipitur tantum caula adulterii. Ibid. D.
Mulier 25. annis minor consultatoris dotem marito dedit, an potest hac refitui adversus dotem, si ufa est jure communi. T. 4 c.646 E.
Mulier an adversus maritum, si conventiuer ex stipulatu, potest ex tuae Exceptione Senatusfoulti Velleiani. Tom. 4 c. 937 D.
Quid Interest, utrum mulier dotem dederit, an extraneus pro mulier. T. 4 c.999 C. D.
Mulier, quae non potest esse testis in testamento, an possit in judicio. T. 4 c.11 D.
Mulier quae partus edere pleraumque potest. T. 4 c.405 C. Plinii Mundialis quid de eo in hymnis fcribit. Ibid. C. Jurisconsulti fiperenos partus eatenus pertinere mulieres praedicant. Ibid. C.
Si mulier intercedendi animo pro alia muliere dotem promiserit, & forte res etiam fuas vico eo nomine obligaverit, ex hac causa non adiuvatur Senatusconsulto Velleiano. T. 4 c.985 C.
Si quid mulier folvitur, dedisset post interitum mariti, eum ipsa fructus capiet, ad onus filiorum pertinent. T. 4 c.1104 D.
Mulier a defuncto gravida relinqua bono beneficio juris utatur. T. 5 c.620 A.
Mulier dubae nupta rese non potest. T. 5 c.549 B.
Mulier in pignere an, & quando remotioribus creditoribus praefertur. T. 5 c.955 D.
Mulier quando fere nomine in fidem, & quando noxali actione tenetur. T. 9 c.571 A. B.
Mulier invita rem mariso vindicanti an restituere cogatur. T. 5 c.1193 D.
Mulier an tenetur fervare locationem a marito factam. Tom. 5 fa, ex quo falutum repeti non potest. T. 6 c.655 A. B.
Mulier an, & quando jure accusatoris. T. 7 c.639 E.
Mulier an possit dotis defraudari propter liberos. Tom. 7 c.1397 E.
Mulier an possit fubstituere pupillariter, vel exemplariter. T. 7 c.938 C.
Mulier an possit restituendum dotem. T. 7 c.885 C.
Mulier an praeferatur in ratione dotis liberis communibus. Tom. 7 c.1398 A.
Mulier minor 50. annis olim aspitas contrahere prohibita. T. 7 c.984 E.
Mulier minor annis 50. pro fenili habetur, Ibid. E.
Mulier quando domicilium mutet, & fequatur domicilium, & fuorum mariti. T. 7 c.98 A.
Mulier quomodo pothumam habere potest. T. 7 c.177 D.
Mulier si quid medico per fidelicommissum reliquerit, quae ei vera praestare debet, si quid medico debeatur. T. 7 c.1231 C.
Mulier si in diem exponitur pro alio, an intercessio mulieris infirmetur flatim ex Senatusconsulto Velleiano. Tom. 7 c. 1380 C.
Mulier si liberis legaverit simpliciter, quae viva praestabat, quid legato cedit. T. 7 c.1312 A.
Mulier, si plus fit in legato dotis, quam

quem in ipsa dote, an fideicommisso oneraxit possit. T.7 c.1426 A.
Mulier si faciens se pregnantem non esse, petierit se mitti in bonum possessionem ventris nomine, an simpliciter competat ei ea repetatur. T.3 c.113 E. & c.114 A.
Mulier nubens intra annum luctus, an infamis sit, utrumque qui eam duxit. T.7 c.800 C.
Mulier quibusnam creditoribus possint. T.8 c.1116 E.
Mulier ad solemnia adhibiri non potest. T.8 c.984 A.
Mulier an in exigendo dotis praeferatur omnibus creditoribus. T.8 c.105 A.
Mulier an possit, constante matrimonio, a marito dotem petere. T.7 c.1401 A.
Mulier ex quo tempore ob inopiam mariti dotem repetere possit. T.8 c.104 E.
Mulier si sui juris sit, an conferat dotem, si fit maritus inops. T.8 c.105 B.
Mulier procuratrix, aut defensatrix esse in judicio in rem alienam non potest. T.8 c.749 A.
Mulier non dotem potest, nec reliquo esse, neque filium dare, neque judicare. T.8 c.610 D.
Mulier in potili esse jubet. T.8 c.739 C. an arbitrium suscipiat. Ibid. c.740 A.
Mulier non potest ab appellatione domo exuci. Ibid. E.
Mulier remaneatne quae. T.8 c. 908 C.
Mulier ventris nomine, per calumniam possidebitur missa, quae dicatur. T.8 c.904 C. D.
Mulier heres instituta. Tom.9 c. 496 A.
Mulier ingenua potest haberi in concubinatu. T.9 c.994 B.
Mulier pregnans non potest alii nubere, antequam peperierit, quam de marito ab indignus habita, & eur. T.9 c.431 A. B.
Mulier est privilegiatis inter creditores, si repetat dotem soluto matrimonio. T.9 c.1134 B.
Mulier, quae intra tempus luctus alii nupsit, quibus poenis coercetur. T.9 c.431 E. & seq.
Mulier renuntiare potest Senatusconsulto Velleiano. T.9 c.275 A.
Mulier fruitus fidejubet. T.9 c.262 E.
Mulier apud quem judicem repetabit dotem soluto matrimonio. T.9 c.1002 C.
Mulier quando officio tutelae fungi potest. T.9 c.565 B. & seq.
Mulier potest renuntiare exceptioni Velleiani. T.9 c.321 E.
Mulier facilius se obligat, quam desat. T.9 c.998 D.
Mulier non parit existimationi mariti moriens, nam si nullus heres ei existat, dotes servandae causa mittitur in possessionem universorum bonorum, eique distribuit nomine mariti, quod erat infame. T.9 c.548 E.
Mulier tradit in potestatem viri commodum in manum. T.9 c. 550 A.
Mulier est dotis domina. T.9 c.479 C. & c.481 D.
Mulier plus commodi heredi suo non relinquit, quam ipsa habuerit. T.9 c.406 C. ipsa non potest maritum concurrere ultra, quam frores possit, nec heredem eius. Ibid. C.
Mulier res adulteri fisci poli divortium ferens immutatione non potest intra feraginta dies. T.9 c.1426 C.
Mulier, a adulterii convicta, lindie totam dotem amittit, & dotvium propter nuptias. Ibid. E.
Mulier in affinitatis praerogativis praefertur aliis creditoribus mariti, etiam antiquioribus. T.9 c.480 E.
Mulier, cuius culpa divertium fit, mulctatur dote tota, & lucro nuptiali. T.9 c.500 C.
Mulier cuius dotis quod privilegium habet. T.9 c.1133 C.
Mulier ingenua, quae contingit se servo alienio. T.9 c.551 A.
Mulier ius familiae, aut nam heredem habere non potest. T.9 c.1112 C.
Si mulier libera contra denuntiationem manum suscepit se servo suo, servus ex mea, & bona omnia eius cum capite in me transferuntur genere quodam fuscellionis. T.9 c.1026 B.
Si mulier stipulata est a marito partem dimidiam dotis reddi ei, cui ipsa vellet reliquerit. T.9 c. 1255 D.
An mulier habeat tacitam hypothecam dotis nomine. T.9 c. 1134 D.
Mulier. Vide, Uxor.
Mulier ex legato partis tantum confequens, quantum ei dotis nomine debetur a marito, qui parti dotem solvit, an aliquid lucri fiscat. T.10 c.206 C.
Mulier an sit domina rerum dotalium, an maritus. T.10 c.398 A. B.
Mulier, quae fuit dotis conservanda causa bona mariti praeqquirere iure tacitae hypothecae, an praeferatur prioribus omnibus creditoribus hypothecariis, etiam expedition, & manifestam hypothecam habentibus. T.10 c.118 D.
Mulier dotem non habebat, nisi ex speciali hypothecam in bonis mariti. T.10 c.419 A.
Mulier concurrens cum privato antiquiore vincit, concurrens cum filio antiquiore vincitur. T.10 c.319 A.
Mulier an in gratiam dotis praeferatur filio, & privatus sit antiquior filio, & mulier; & filius antiquior mulier, eo quod mulier praeferatur privato, non filio? ejusque ratione de bonis mariti dilitabendis. T.10 c.119 A.
Mulier concurrens cum privato, & filio antiquioribus, quomodo, cum supitur de dote recuperanda, ex bonis mariti, vincat utrumque. Ibid. A.
Mulier quo ciuis, & qua conditione possit testari. T.10 c.637 D.
Mulier quomodo se eximat a hereditate. T.10 c.632 E. & c.633 A.
Mulier quae privilegio gaudent in rebus suis, adversus creditores. T.10 c.693 D.
Mulier an omnia sua bona possit dare in dotem. T.10 c.920 B.
Mulier viriptotens an veniri in tutelam. T.10 c.1112 C. D.
Mulier an possit nuntiare. T.10 c.1181 D.
Mulier si dotem promiserit non impetrat marito. T.10 c.1237 A.
Mulier adulteri nubere potest, nisi inter alios nubere non potest. T.11 c.307 D.
Mulierbris prudentior celerior est cautio. T.10 c.1007 C.
Mulieris venter per quinque infirmitatur abdicatrices. T.1 c.401 C.
Mulieris mores quomodo concentur, & quomodo mariti. T.4 c.282 E. & c.283 A.
Mulieris mores diset passionur, aliere mores viri. Vide, Mores.
Mulieris obligatio. Vide, Obligatio.
Mulieris patrimonium est dos. T.5 c.363 A.
Mulieris legatarii, proprietarii, & emptoris causa multum a populii, & tutoris causa differt in locatione ferenda a venditore, vel marito, vel testatore, vel ulitiscitatio Ibid. T.5 c.565 A. B.
Mulieris imperitia in quibus cautibus venia datur. T.5 c.169 D.
Mulieris culpa dimissio facta, pare mulctatur dote multa. T.5 c. 398 A.
Mulieris mores soluto matrimonio, an maritus ex pacto dotem integram retinere possit. Ibid. A.
Mulieris proprium est in domo se continere. T.8 c.658 D.
Mulieris mores etiamsi extinguitur. T.9 c.1416 D.
Pro mulieris dote bona mariti non debent alibi. T.9 c.548 C. & seq.
Mulieris privilegium in repetitione dotis. T.9 c.478 C. & seq.
Mulieris dotem repetentis privilegium. T.9 c.1235 C. & seq.
Mulieris exprompsitione an nullatur naturalis obligatio, & pignus remaneat. T.10 c.434 D.
Mulieris intercessione rescisa, creditori vetus actio restituitur. T.10 c.909 E.

Mulieri ignorantia juris ignoscitur. T.3 c.420 D. E.
Mulieri quando adhic dotis recuperanda nascitur, & quando non. T.4 c.476 A. & seq. quid fiat hic Accursius. Ibid. c.477. C. item Joannes Galiae. Ibid. C.
Mulieri vetustas temporis deduliionem impeditam adimere non potest. T.4 c.488 E.
Mulieri in petenda dote nil obest ignorantia juris. Tom.4 c. 505 C.
Mulieri, & minori quando, & qualibus causis succurritur. T.5 c.201 B. C.
Mulieri, ex frigiditate viri conquerenti, fides adhibenda. T.5 c. 1128 A. B.
Mulieri prohibetur intra consortium altaris conibere, vel altari servire, presbytero faciente facra, T.6 c.974 A.
Mulieri, quae pro alio intercessit animo novando, non tantum Senatusconsulto Velleiano fabrorum, sed etiam fideijuffori mulieris. T.6 c.498. E.
Mulieri an tacite fint obligatae res mariti pro paraphernis. Tom.7 c.1300. B.
Mulieri quantum lege Voconia relinqui potuerit. T.7 c.91 E.& c.92 A.
Mulieri fi legat in fine 50. denee nobat, an in singulos annos 50. ut illeta effe videantur, ac debeantur, donee nubat. T.7 c.1218 D.
Mulieri non prodeft ignorantia juris in compendiis, sive lucris. T. 8 c.152 D.
Mulieri plusquam semissem bonorum relinqui non potest lege Voconia. T.9 c.1144 E.
Mulieri nulla ex causa licet a viro divertere, vire licet. T.9 c.1397 D.
Mulieri dando alio vir uxoria, non extremis. T.9 c.530 B.
Mulieri nullus poferedi finis. T.9 c.533 B.
Mulieri etiam antiquiori, quoad bona mariti diffrahenda, quisnam creditor anteponatur. Tom. 10 c.319 D.
Mulieri fatuum ignoranti, non jus, an detur petitio hereditatis, fi legatum accepit. T.10 c.1 A. B.
Mulieri, & prodigo bonis interdicitur. T.10 c.539 C.
Mulieri, ab uxore C. domusq. expolitio. T.10 c.1137 D.
In mulieribus non compromittit poffit. T.12 c.375 B.
Mulierem an excufet juris naturalis ignorantia. T.4 c.1495 D.
Adversus mulierem Procurator agendo mandat, & mulierem opponente, exceptionem Senatusconsulti Velleiani, an possit se tueri replicatione doli. T. 4 c. 206 E. & c. 207 A.
Qui mulierem funeravit suis funeribus, non poetatis causa, et ita ut adhic funeraria de recuperandis sumptibus in fumo mulieris fadis. T.4 c.925 C. haec adhic est praetoria, & privilegiata, & quinde datur. Ibid. D.
Mulierem post quinquagesimum annum non gignere, Plinius, & Aristoteles affirmant. T. 5 c.515 D.
Mulierem pro dote ante luftrum non habuisse tacitam hypothecam. T.7 c.540 E.
Mulierem in adulterio deprehensam ipso facto infamia notari. T.8 c.446 E.
Mulierem, cui maritus rerum quaeundum fuarum plenam proprietatem dedit, vel donavit, vel reliquit, si poft mortem eius in fecundum matrimonium convenerit, amittere earum rerum usdam proprietatem, & ufumfructum folum earum rerum retinere, proprietatem datam a die fecundi matrimonii ad primos liberos primi matrimonii. Tom.9 c.457 C. D.
Mulierem juris ignorantia excusat. T.10 c.480 A.
De ea muliere, quae cum audiffet, abfentem virum vita effe functum, alii tunc nupferit, quid fit statuendum, fi prior fuerit superfiis, an tenetur Lege Julia. T. 4 c.1503 A. B.
A muliere data dos, & dos ab extraneo data in quo differant. T. 4 c.909 B.
De muliere, quae conveniatur a marito ex promiffione dotis. T. 5 c.1166 C.
De muliere cum marito de dote agente, T. 5 c.1165 C.
Mulierem emptam, quae erigo putabatur, an redhibitionis locus fit. T.7 c.751 C. D.
Mulierem alii diffecare nolebant, ne infoleficeret. T.5 c.383 A.
Mulieres, quae nobili liberorum loco funt, uxores ducere non poffumus. T.5 c.549 D.
Mulieres etiam pubes erant in perpetua tutela. T.5 c.189 D.
Mulieres olim vitae appellatae. T.5 c.199 C.
Mulieres in Ecclesia ordinari non poffunt, fieut mares. Tom. 6 c. 1042 A.
Mulieres tutelas adhiberi poffunt adversus clericum. T.6 c.850 D.
Mulieres in filiorum nomine fungere ex arca mariti, infcio marito. T. 6 c.795 E.
Mulieres deferunt in perpetua tutela effe ex lege Claudia. T.6 c.956 A.
Mulieres olim erant in perpetua tutela. T.6 c.215 A.
Mulieres quinque, feptem, & novem partus habere poffunt uno utero. T.6 c.482 E. & c.483 A. B.
Mulieres dotatae effe reipublicae interefft. T.7 c.1420 B.C.
Mulieres an ab accusatione probrofa petantur. T.8 c.936 B.

Ma-

Mulieres an ſifto deferre poſſint jus alienum, quali ad fiſcum pertinerat. Ibid. A.
Mulieres, eſſe non alios, ſe tamen deferre poſſunt. Tom. 8. c. 435 C.
Mulieres non poſſunt fideiuſſore, conſtituere, expromittere. Tom. 8 c. 658 D.
Mulieres non poſſunt fungi officio argentarionum. Ibid. D. E. artium non ſufficiunt. Ibid. E. moventur ab officiis publicis. Ibid. A. & ſeq.
Mulieres cur olim arrogare non poterant. T. 8 c. 740 C.
Mulieres humiles, abjectæ & famoſæ quæ credituntur. Tom. 9 c. 444 E.
Mulieres, quæ tranſmigrant in aliam familiam, obliviſcuntur liberos priores matrimonii. T. 9 c. 455 E.
Mulieres ſenefica, vel ſolitaria domus regere licet vero, liberis defuntis ſubſtitutis, clavibuſque adempris. T. 9 c. 1307 D.
Mulieres nihil habebant in urbe Roma præter dotem, paraphernaliſſimas. T. 9 c. 1215 E.
Mulieres damnatæ in opus metalli ad tempus, an reniteant liberetur. T. 10 c. 123 C.
Mulieres quo caſu, & quæ ſumma bonorum excedente breves inſtitui non poterant. Tom. 10 c. 486 B. C.
Mulieres ad accuſandum in re annonaria ſubeunta Præfectus annonæ. T. 10 c. 855 D.
Mulieres an removeantur ab officio mentis regentariæ. Tom. 10 c. 980 E.
Mulierum interceſſiones prohibentur. Tom. 1 c. 388 A. & duabus caſibus ipſo jure nullæ ſunt. Ibid. A.
De mulierum luſtu. Tom. 3 c. 159 E.
Mulierum patrimonium olim conſiſtebat in dotibus. T. 4 c. 926 A.
Mulierum hereditates lege Voconia cavebatur ſunt. T. 5 c. 385 A.
Mulierum legati etiam virgines continent. T. 5 c. 1190 C.
Mulierum interceſſiones. Tom. 5 c. 448 C. Vide, Interceſſiones.
Mulierum interceſſiones improbantur Senatuſconſultio Velleiano. T. 6 c. 74 C. D.
Mulierum interceſſiones infirmat Senatuſconſultum Velleianum. T. 6 c. 345 A.
Mulierum judicium non ſequimur ſine inquiſitione. Tom. 7 c. 1217 D.
Mulierum officium eſt domum erare, & liberos. T. 8 c. 659 A. & c. 740 B.
Mulierum interceſſio quibus caſibus non valet. Tom. 9 c. 320 C. D. c. 335 D.
Mulierum luſtrui lex præſcripſit certum tempus. Tom. 9 c. 452 A.
Mulierum mores graviores qui. T. 9 c. 409 C.
Mulierbus tuteris auſoritas neceſſaria. T. 3 c. 173 A.
Mulieribus, quæ pro aliis interceſſerunt, ſuccurritur exceptionis, replicationis, & condictionis opt. T. 1 c. 1304 C.
Mulieribus lugentibus vivos decem menſes dati. Vide, Luſtus, & lugere.
De mulieribus ſcenicis. Tom. 2 c. 1208 C.
Mulieribus interceſſionibus in rem ſuam non ſuccurritur. Tom. 4 c. 917 E.
Mulieribus jus ignorantibus ſubveniri ſolet, ſed non in lucria. T. 4 c. 501 E. aliquando tamen ſubveniri ſolet rudibus non habentibus copiam jurisconſulti, quem conſulant. Ibid. E.
Mulieribus in quibus caſibus, & quam ob cauſam reſtituitur in integrum denegetur. T. 5 c. 124 D.
Mulieribus tunc ſuccurrendum, cum defendunur, non ut facilius calumnientur. T. 5 c. 08 D.
Mulieribus, quæ contributi ſecundis nuptiis, acquiunt privem virum elucretant, parum indulſit. T. 9 c. 451 D.
De mulieribus liberis, quæ ſe ſervis alienis conjuxerunt, Senatuſconſultum Claudianum. T. 9 c. 1448 E.
De mulieribus inſtituendis plura. T. 10 c. 486 B. C.
Mulierum mutationes deputatum qui ſollicitat, vel recepit, ut corrumpat. T. 2 c. 991 A.
Mulieres, & inſtitores ſervis urbanis continentur. T. 1 c. 416 C.
Mulomedicorum immunitates. T. 2 c. 765 C.
Mulorum verbum eſt ambiguum, nam & mula eo verbo ſignificari poſſunt. T. 6 c. 502 C.
Mulorum, vel mulorum par ſi legatur, nihil intereſt, in duo mali, ſu duo mula. T. 7 c. 1177 E.
Mullum, & cummeli an pro eodem a juriſconſultis habeantur. T. 3 c. 714 A.
Mullum quomodo ſtat. T. 7 c. 1455 D. an vini nomine continetur. Ibid. D.
Multa quid. T. 2 c. 90 B. C.
Multa minor ovis unius olim fuit, hodie aſſium decem. T. 3 c. 302 D.
Multa in jure tacite licent, quæ expreſſe non licent. T. 4 c. 372 B. ſi lex poteſtatem teſtandi non deferat, nec privatus dabit. Ibid. B.
Multa ſunt inutiliter nominatim quæ ſi verbis tegantur, utiliter ſunt. T. 7 c. 978 B.
Multæ diſſimiles, & ingenia capienem an habeant, qui judicationem habent. T. 2 c. 90 A.
Multam indicare. T. 3 c. 301 C.
Multarum compendia ſunt regalia. T. 2 c. 1335 A.
Mundanum ſe eſſe dicebat Socrates. T. 9 c. 1023 A.
Mundanus non unde dicta. T. 6 c. 1120 D.
Mundo multiplex quotum adumeratur. T. 3 c. 372 A.
Mundo muliebri legata quotum cedunt. T. 1 c. 438 C.
Mundus muliebris quis. T. 1 c. 809 C. D.
Mundus muliebris, & ornamentum muliebre diſtinunt. Ibid. C. D.
Mundus ab ornamentis ſeparatur. T. 1 c. 438 E.
Mundus viralis nullus eſt. Tom. 10 c. 1166 B.
Munera civilia, ſed publica invitis imponuntur. T. 7 c. 94 A.
Municare pro communicare. T. 3 c. 235 D.
Municipales magiſtratus. Vide, Magiſtratus municipales.
Municipales magiſtratus ſunt annui. T. 4 c. 845 B.
Municipales magiſtratus dicuntur duumviri. T. 9 c. 1110 B.
Municipalis ordo turmatim ſemitur. T. 2 c. 889 C.
Municipalis magiſtratus ab hæredibus dandi tuturis. T. 4 c. 92 E.
Municipalis magiſtratus habent in ſtipulationes ſuique ad certam ſummam. T. 7 c. 57 D.
Municipalis magiſtratus jus habet dicendæ multæ. T. 8 c. 568 C.
Municipalis lex. Vide, Lex municipalis.
Municipes qui dicitur. T. 4 c. 852 B.
Municipem origo proprie facit. Tom. 1 c. 884 D. & Tom. 12. 737 A.
Municipem, & curiatim pro eodem accipi. T. 3 c. 802 E.
Municipem origo, manumiſſio, adoptio, aut adlectio facit. Tom. 8 c. 641 B.
Municipes quibus modis fiunt. T. 2 c. 737. A.
Municipes tria faciunt. T. 2 c. 738 A.
Municipes qui proprie vocantur. T. 1 c. 884 D.
Municipes originarii, & voluntarii. T. 1 c. 738 A.
Municipes intelliguntur ſcire, quod ſciunt hi, quibus eſt ſumma reipublicæ commiſſa. T. 5 c. 354 E.
Municipes an per ſervum ſuo nomine adquirere poſſint. Tom. 5 c. 704 C.
Municipes hereditas inſtituit non poſſunt, & cur. T. 5 c. 709 E.
Municipes, & municipia, cives, & civitates an per ſe poſſeſſionem apprehendere poſſunt. T. 5 c. 703 D.
Municipes quibus promittere unumquemque, ſi nullo modo poſſidere dicuntur. T. 5 c. 704 A.
Municipes qui ſint, & dicantur. T. 5 c. 123 A.
Municipes an per ſe, vel per alios, & per quas perſonas, & quod ſibi adquirere poſſint. T. 7 c. 391 D.
Municipes, quibus non ſolvitur vectigal, aleti emphyteuſa, retinentur rem quali ſibi communiam. T. 7 c. 379 D.
Municipes tenentur actione ad exhibendum. T. 7 c. 614 C. D.
Municipes incertum corpus eſt, & univerſorum non idem animus. Ibid. D.
Municipes hodie inſtitui hereditate poſſunt, olim non poterant, & cur. T. 7 c. 1120 E.
Municipes non obligantur legibus Romanorum. T. 8 c. 409 B.
Municipes proprie qui ſint. T. 8 c. 641 B.
Municipes qui. Ibid. A. B. c. 498 E. & c. 499 A.
Municipes unde dicti. Ibid. B.
Municipes an per ſe poſſidere poſſint. T. 8 c. 757 A. an per alium poſſint. Ibid. A.
Municipes an heredes inſtitui poſſint, & an fuccedere poſſint. T. 8 c. 5 C. an ei legati poſſit. Ibid. C.
Municipia, & municipes cur hereditate inſtitui non poſſunt. Tom. 1 c. 332 D.
Municipia hodie loco privatorum habentur. T. 5 c. 124 A.
Municipia quæ ſint proprie. T. 5 c. 660 C.
Municipia olim non poterant inſtitui hereditate ex Senatuſconſulto. T. 7 c. 1100 E.
Municipia poſſidere per adminiſtratores licet, per ſe poſſidere non poſſunt. T. 7 c. 392 B.
Municipia incertis perſonis adunumeratur. T. 9 c. 865 D.
Municipium qui conſtituunt eſt, & quid non. T. 4 c. 907 A. B.
Cum municipibus teſtamenti factio olim non erat. T. 7 c. 614 D.
Municipium Conſules qui. T. 5 c. 1175 B.
Municipium bona privatorum eſſe intelligunur. T. 5 c. 660 C.
Municipium ſingularum fuit magiſtratus municipales. T. 10 c. 986 E.
Municipum titulus correctus. T. 3 c. 245 B.
Munificum ſeri quid ſit, & ſignificet. T. 6 c. 688 C. D.
Munificus quomodo græce quidam interpretati ſolent. T. 5 c. 123 B.
Munificus qui dicuntur. Tom. 9 c. 1453 D. E.
Munificia. T. 5 c. 688 C.
Munificium, id eſt, vectigali obnoxium. Ibid. C.
Munire ſua prædia a vi tonentur aquarum ſapere eſt. T. 5 c. 666 A.
Munus res, id eſt, communia. T. 3 c. 235 D.
Munus quid ſignificet, & quid immunis. T. 9 c. 401 C.
Munus quid ſit. T. 2 c. 739 B. & T. 5 c. 1175 A.
Munus perſonale non licet adorare. T. 2 c. 747 B.
Munus publicum, & jus civile. T. 1 c. 1008 B. C.
Munus cognendarum angariarum. T. 1 c. 741 D.
Munus, donum, & xenium differunt. T. 3 c. 150 C.
Munus publicum ſi duobus injunctum ſit, quo prius convenientes. T. 4 c. 38 C.
Munus patrimonii, & munus peſſimum idem eſt. T. 4 c. 85 E.
Munus aliquod quemadmodum ſuſcipiunt, ita perfungi ſolemus. T. 4 c. 89 C.
Munus exigendi tributi patrimonii eſt, & cur. T. 4 c. 854 B.
Munus exigendi tributi non habetur inter fordida munera. T. 4 c. 855 C.
Munus hoſpitis alius metatum dicitur. T. 4 c. 854 B.
Munus, & honor in quo differunt. T. 5 c. 1177 A.
Munus ſuſtinenti honor deferri poſſit. Ibid. A. B.
Munus publicum eſt tutela. T. 5 c. 161 A.
Munus Sitonæ quod eſt. T. 5 c. 178 A. & T. 6 c. 510 C.
Munus publicum in arbitro impedimento eſſe poſſit. T. 5 c. 178 A. B.
Munus quæ modis dicatur. T. 5 c. 123 A.
Munus frumenti comparandi de pecunia publica perſonale eſt, non patrimoniale. T. 6 c. 510 C.
Munus interpretandum donum. & largitionem; munus gladiatorium, venationem. T. 7 c. 1131 E.
Munus teneriſſimum donum voluntarium quid proprie. T. 8 c. 619 D.
Munus publicum quid. T. 8 c. 739 D.
Munus tribus modis dicitur. T. 8 c. 409 B. C.
Munus quodcumque donum non dicetur. T. 8 c. 619 D.
Munus hamatum, viſcatum, ſpe eligendi aliquid. Tom. 9 c. 234 A.
Munus patrimoniale quid ſit. T. 10 c. 751 A.
Munera publici vacatio. T. 1 c. 744 C.
Munera ineuntii ſumptus ad omnes pertinet collegas. Tom. 1 c. 825 C.
Munera ſub fpecie, quod ginnas exſequitur, nemo dicitur alentes munera ſircina relevari. T. 10 c. 821 B.
Munere civili qui ſunctus eſt, certi temporis vacationem habet. T. 2 c. 705 D.
De munere gratuito non eſt judicandum. Tom. 9 c. 1181 D.
Munera hamata, & viſcata. T. 1 c. 1101 E.
Ad munera perſonalia qui, & quales ſint nominandi. T. 2 c. 769 C.
Ad munera civilia nominationes ut fieri debent. T. 2 c. 716 A.
Munera civilia inter patrem, & filiumfamilias ſint indiviſa. T. 2 c. 705 D.
Munera civilia per ordinem pro fortunarum modo ſuſtinenda ſunt. T. 2 c. 739 C.
Munera civilia iterare, vel continuare nemo cogitur. T. 2. c. 757 D.
Ad munera civilis minores 25. annis vir admitti poſſunt. Tom. 2 c. 751 B.
Munera reipublicæ quæ ſint. T. 2 c. 1028 A.
Munera, quæ patrimonia utilitatis publicæ gratia indicuntur, ab omnibus ſubeunda ſunt. T. 2 c. 719 D.
Munera patrimoniorum mulieres etiam ſuſtinere debent. Tom. 2 c. 741 A.
Munera civilia quemadmodum indicuntur. Ibid. C. D.
Munera corporalia, & pecuniaria quando conſtituunt. T. 2 c. 739 E.
Munera alia ordinaria, alia extraordinaria. T. 4 c. 55 C.
Munera civilia etiam invitis injungi poſſunt. T. 4 c. 19 A.
Inter munera publica, & privata differentia quæ. Tom. 4 c. 1015 E.
Munera fordida non mandantur Decurionibus. T. 4 c. 855 C.
Munera, & honores non ornationibus, ſed potioribus ſunt injungendi. T. 4 c. 856 E.
Munera patrimonialia duplicia ſunt, & quænam illa. Tom. 4 c. 854 A.
Munera monachorum, & bellionum ſunt munera hamata, ſeu viſcata. T. 5 c. 1101 E.
Munera nuptialia, aut nuptiales ſportulæ tutor mariti, aut ſoroci pupilli tutor non teneur. T. 5 c. 581 D.
Munera civilia, quæ fruinia interdicta ſunt, qualia ſint, & quomodo diſtinguantur. T. 5 c. 447 A.
Munera civilia ſeminis interdicta. Ibid. E.
Munera civilia deferuntur invitis. T. 6 c. 510 D.
Munera publica an invitis deferantur. T. 7 c. 68 A.
Munera ſpontaliſia quando reddunur, & quando non reddunur. T. 9 c. 415 A. & ſeq.
Munera ſpontaliſia retineri ab ea, quæ non ſunt deſponſæ. Tom. 9 c. 438 C. D.
Munera ſponſaliſia. Vide, Sponſalia, Sponſaliſia.
Munera ſponſaliſia, nuptialia. T. 9 c. 440 A.
Munerale lex unde nomen accepit. T. 8 c. 804 C.
Munerum fœminarum eſt curia. T. 1 c. 738 C.

Munerum varia genera. Tom. 1 c.1028 A.
Munerum vacationem non habent infames. T.1 c.706 C.
Munerum, seu honorum divisio, & enumeratio, & quid sit munus. T.1 c.885 C. D.
Munerum vacatio a Principe est impetranda. T.1 c.706 D.
Munerum fundiorum excusatio ad heredem transire non potest. T.2 c.740 C. D.
De munerum excusationibus. T.2 c.745 B.
Munerum civilium quædam sunt patrimonialia, quædam corporalia, & quibus singula indicantur. T.4 c.851 A.
Munerum vacatio, & excusatio quibus publicanis datur. Tom.4 c.864 D.
Munerum civilium vacatio cui specialiter concessa est, is non excusatur a felicioribus muneribus, in dictionibus, functionibus. T.4 c.864 C. D.
A muneribus personalibus excusat ætas 70. annorum. T.2 c.706 A.
A muneribus sordidis qui excusatur. T.2 c.748 E.
A muneribus sordidis vindicantur illustres. T.2 c.750 C.
A muneribus patrimoniibus qui excusatur, & qui non. Tom.2 c.740 B. & seq.
Muneribus publicis originis tantummodo, vel domicilii causa obligantur. T.3 c.736 D.
A muneribus civilibus qui non excusatur. T.2 c.706 C.
Muneribus civilibus functis quanto tempore vacatio concedatur. T.1 c.738 D. E.
De muneribus inter patrem, & filium non continuandis, & de intervallis. Ibid. A. & seq.
De muneribus, atque donis. T.3 c.159 B.
Muneribus civilibus iniungendis, nam fola ratio possessionis idoneo sit citra speciale privilegium a Principe datum. Tom.4 c.853 D.
A muneribus civilibus libertus clarissimi viri immuniatur non habet, fed tantum a tutelis. T.4 c.852 B.
A muneribus personalibus respublicæ, patriæ tuæ, liberius non excusatur propter opteras, obsequia, vel ministeria, quæ patrono fuo debet. Ibid. A.
A quinque muneribus veterani excusantur, & a quibus non. Tom.4 c.865 A. B.
A muneribus civilibus ætas quæ excusatur. T.4 c.865 B.
In muneribus civilibus duo collegia eorum funt debendi, ferat in magistratibus. T.4 c.869 A.
A quibus muneribus excusentur philosophi, & a quibus non. T.4 c.865 E.
A muneribus, tutelisque conduloteres vestigialium an excusentur T.4 c.864 C.
A muneribus civilibus quinque liberorum numerus in provinciis excusat. T.4 c.865 B.
A muneribus civilibus quinam removantur. T.5 c.447 E.
De muneribus gerendis causæ ad Principem agnitionem spectant. T.8 c.581 A.
De muneribus, & honoribus. T.9 c.123 B. C.
Qui a muneribus civilibus delatis, vel honoribus appellant, an alius eorum loco excetur. T.10 c.801 A.
Muneribus, & donationibus multum impedit lex Cincia, quo Mancialis dictur. T.10 c.1230 D.
Murci qui fint, & ut multandi. T.3 c.4 6 B. C.
Murex conchyliorum genus. T.2 c.794 E.
Muries quid, & ex quo fit. T.3 c.598 D.
Muri cur fanfti dicuntur. T.1 c.62 D.
Murilegulj, & conchylielegulj. T.1 c.795 D.
Murilegulo alterutro parente natus deterioris parentis conditionem fequitur. T.1 c.797 A.
Muris fundus fuus cingere non omnibus permittitur. T.9 c.1179 B.
Murorum finaltias an antiquior, quam portarum. Tom. 1 c.62 E.
Murorum reparationi tertia pars redituæ civitatis cuiusque deputatur. T.9 c.1188. D. E.
Murum examina inter fegrum calamitates numerari. T.1 c.448 C.
Musarii, five muliearii qui, & eorum privilegia. T.1 c.768 A. B.
Musica ars eft ingenua, & liberalis. T.1 c.1034 D.
Musici a tutelis non excusantur. Ibid. D.
Musium an vini nomine continetur. T.7 c. 1455 D.
Musium e vinea vendita fi venditor emptorem non patiatur ereberet, emptori quæ actio fit. Tom.7 c.894 B.
Musium tria comprehendere. Ibid. C.
Mutari folet jus, ita ut nomina. Vide, Jus.
Mutationes ex antiquo fine confusione multarum rerum, & perturbatione populi. T.9 c.924 B.
Mutatio flatus cæfum periculi non mutat. T.4 c.934 A.
Mutatio perfonarum an rem mutare dicatur, five aliam, atque aliam rem facit. T.5 c.934 D.
Mutatio, quæ rem auget. T. 5 c.925 D.
Mutatio, quæ rem minuit. Ibid. D.
Quæ mutatio rei pignori datæ primat pignus, vel non. Ibid. D.
Mutatio fumma eft mors, interitufque fubjecti. Tom. 5 c. 416 C.
Mutatio voluntatis, five inconstantia venditoris, an libertati obstet. T.5 c.680 D.
Mutatio fimilis capitis deminutio est. T.5 c.1154 C.
Mutatio dominii feruitutem non mutat. T.6 c.145 B.
Mutatio voluntatis est pœnitentia, & contra, pœnitentia est mutatio voluntatis. T.6 c.287 B. C.
Mutatio personarum aliam, atque aliam rem facit. Tom.6 c.10 A.
Mutatio fenoeratiæ in dofto homine quali inconstantia cuiusvis debet obtici. T.10 c.117 E.
Mutatio quadrifti mutat usumfructum. T.10 c.1110 D.
Mutationis fpecierum diffinitio in legatis obtevatur. T.1 c.445 E.
Mutationis genera quomodo fint diffinigenda. Ibid. D.
Mutationis rei extinguit pignus vifcitur. Ibid. C.
De mutatione nominis. Tom. 9 c.1451 C.
Mutationum diffinitiones eix in ufufructu feruantur. T.5 c.416 B.
Muti loco abfrufum habentur. T.1 c.707 D.
Muti, furdi, & furioli teftamentum quando fanatur. Tom. 5 c.1050 B. C.
Mutinenfium confortudo abrogata, qui concubitui nimium tributebant. T.6 c.1091 C.
Mutua pecunia. Vide, Pecunia mutua.
Mutua vita data eft. T.5 c.392 B.
Mutua ftipulatio inter vicinos de damno infecto quando interoptatur. T.5 c.651 E. & c.652 A.
De mutua pecunia, five credita. T.7 c.655 C. & feq.
Mutua pecunia aliter non debentur ex pacto nudo, fine vinculo ftipulationis. T.4 c.953 D.
Mutua pecunia periculum, nil aliud affum fit, ad debitorem pertinere. T.7 c.655 E.
Mutua pecunia obligatio quomodo fit. T.7 c.655 C.
Mutua donationes. Vide, Donationes.
Mutuari an dicatur, quod commodato accipitur. Tom.5 c.392 C.
Mutuas petitiones fæpe inftitui apud eundem judicem. Tom.9 c.324 A.
Mutui definitio. Tom.3 c.324 A.

Mutui notatio vera. T. 3 c. 325 B.
Mutui dationes, ut hæc verba accipi debeant. Tom. 1 c. 1300 D.
Mutui non debentur ufuræ. T. 3 c.324 E.
Mutui, & commodati quænam fit differentia. T.1 c.192 E.
Mutui datio in quibufnam rebus confiftat. T.1 c.191 E.
Mutui, & promutui eadem eft ratio. T.4 c.957 B.
In mutui obligatione contrahenda non infpiciitur, in cujus rem, vel nomen pecunia accipiatur, & veratur, fed quis accipiat, & cuius contemplatione ea detur. T. 4 c.1013 E.
Ex mutui caufa nemo obligatur ea actione, quæ ex mutuo nafcitur. T.4 c.87 A.
Mutui datio unde appellata. T.5 c.390 C. D.
Mutui datio appellata eft ab eo, quod de meo tuum fit. Tom.5 c.307 D.
Mutui nomen multiplex eft. T.5 c.392 B.
Mutui dati dominium transferitur in accipientem commodati, pignoris, depofiti, locati, conducti non item. Tom. 5 c. 393 A.
In mutui datione oportet, dominum effe dantem. T. 5 c. 390 A.
Mutui vera definitio, genere, fpecie, & differentia conftans. Ibid. C.
Mutui actio, & actio calendarii differunt. T.7 c.655.
Mutui longum pretexta quædam. T.7 c.667 B. & feq.
Mutui datio an concefta fit ei, qui liberam penuiti adminiftrationem habet. T.7 c.667 D.
Mutui effe commodatum ad abufum. T.8 c.319 E.
Mutui dationes quomodo accipiantur. T.9 c.322 D.
Mutui indebiti folutio promutuum eft. T.9 c.118 B.
Mutui obligationem non contrahunt feri, nifi pro modo peculii. T.9 c.321 A.
Mutui non dantur ufuræ, nisi deductæ fint in ftipulationem. T.9 c.118 C.
Mutui, aut promutui extra cafum obligatio, aut actio nobis non adquirituer per liberam perfonam, retineatur quidem, & conferuatur. T.10 c.642 D.
Ex cauffa mutui an nobis adquirituer obligatio per liberam perfonam. T.10 c.979 B. C.
Mutui ex eft natura, ut beneficio afficiat debitorem. T.1 c.1465 A.
Ex mutuo debitæ pecuniæ periculum effe debitoris. T.1 c.1465 B.
In mutuo exigitur, ut quod datur, fiat accipientis. Tom. 3 c. 324 B.
In mutuo non res eadem, fed ejuf dem generis reddi debet. Tom.3 c.325 B.
In mutuo, poft moram, pecunia non debentur ufuræ, quia non funt deductæ in ftipulatum. T.4 c.930 C.
Mutuo accepto vino non attenditur, an fit auftum, an dimintum vini pretium. T.5 c.390 D.
Mutuo fi in id agatur, ut quod datur ftatim, & extemplo reddatur, res ridicula peragitur. T.5 c.397 B. C.
In mutuo nunquam quæritur de dolo, vel culpa, quia res confumenda datur, non fervanda, ut in commodato. T.5 c.416 B.
Ex mutuo confenfu oritur mandati actio. T.6 c.14 D.
In mutuo pactum in continenti factum nihil prodefte ad adquirendam obligationem, præterquam in pecunia mutatia. Tom.7 c.659 C.
De mutuo conditio. Tom.7 c.623 D.
Mutuo fi data fit res, an ea periculo fit res, qui eam accepit. T.8 c.320 E.
Mutuo dare non poterant Præfides provinciarum temporis fui officii. T.9 c.206 D. E. an poffint fumere mutuum. Ibid. c.207 A.
Ex mutuo quæcuio confiituantur duo res debendi. T.9 c.207 D.
Actioni ex mutuo adhærent proprie conditionis nomen. T.10 c.958 C.
Quæ ex mutuo datur actio, non habet adhærentem quam conditionis nomen. T.10 c.987 B. C.
Mutuum an teftamentum facere poffit. T.1 c.104 C. D. & Tom.6 c.1071 E. & T.7 c.938 A. B. & T.8 c.968 C.
Mutuus furdus, furiofus ftipulationem contrahere an poffint. T.1 c.1 E. & c.209 A.
Mutuus, & furdus re, literis, & confenfu obligari poffunt, verbis non item. T.1 c.1155 C.
Mutuus per fe ftipulationem contrahere non poteft, per proprium fervum poteft. Tom. 1 c. 1153 A.
Mutuus emere, & vendere poteft, non autem furiofus. T.1 c.395 B.
Mutuus in teftamento teftis effe non poteft. T.1 c.320 C.
Mutuus, & furdus olim familiæ emptores fieri non poterant. T.1 c.1089 B.
Mutuus, & furdus fervos manumittere poffunt inter amicos, vel per ftipulatum. T.1 c.463 A.
Mutuus an faudum retinere poffit. T.1 c.1290 A.
An mutus, & furdus bonorum poffeffionem petere poffint, & an eis dites petendæ poffeffionis cedant. Tom. 4 c. 396 B. quid de caeco. Ibid. E. quid caeci concefftim eft, & quid non. Ibid. E. & c. 397 A. de municipibus quid fentiendum. Ibid. c. 397 B.
Mutus, & furdus pro abfentibus, & ignorantibus habentur. T. 4 c.1246 B.
Mutus hereditatem adire non poteft, & quare. Tom.4 c. 306 B. C.
Mutus, & furdus ab honoribus excufantur non a muneribus. T.5 c.1175 C.
Mutus an poffit effe procurator. Tom.5 c.1177 D. Vide. Procurator.
Mutus, & furdus, ut matrimonium contrahere poffunt, ita procuratores dari, & qua ratione hoc illis concedum. T.5 c. 115 A. B.
Mutus an prafens effe dici poffit. T.5 c.609 E.
Mutus, & furdus donare non prohibentur, per traditionem fcilicet, vel mancipationem, vel crifidonem in iure, non per ftipulationem. T.6 c.689 A.
Mutus fi intellectum habet, poteft ftipulari. Tom.7 c.714 C.
Mutus quare non poffit ftipulari, nec promittere. T.8 c.1037 C.
Mutus non fideicommiffum relinquere poffit. T.7 c.961 B. C.
Mutus an interuenire poffit in contractibus perficientibus, qui nudo confenfu perficiuntur. T.8 c.383 B. an in contractibus, qui verbis perficiuntur, interuenire poffit. Ibid. C.
Mutus an obligationem, vel ftipulationem contrahere poffit. T.8 c.324 B.
Mutus an tutor effe poffit. T.8 c.383 C.
Mutus an in emptionibus, traditionibus, & fimilibus contractibus obligari poffit. T.8 c.387 A.
Mutus, & furdus quomodo poffint obligari. T.10 c.135 A. B.
Mutuum eft juris gentium. T. 1 c.1 C. D.
Mutuum effe contractum. Tom. 1 c.922 E.
Mutuum quid a proprio differt. T.3 c.325 B.
Mutuum quid a commodato differt. Ibid. C.
Mutuum quibus in rebus confiftat, & quibus non. T.3 c.324 A.
Mutuum non contrahitur alienæ pecuniæ datione. Ibid. B.
Mutuum tacitum quid. T.2 c.659 C.
Mutuum conciliare folet confumptio bona fide facta. T.1. c.1439 C.
Mutuum undnam ita appellatum. T.1 c.192 A.

Mutuum quid est. T.4 c.184 A.
Mutuum propie est commodatum ad abusum. T.4 c.1136 C.
Mutuum est species alienationis. T.5 c.93 B
Mutuum cum pupillo absque tutoris auctoritate contrahum non conflitit. T.5 c.415 D.
Mutuum est quodcumque habemus ad tempus. T.5 c.702 B.
Mutuum datur, non ut eandem speciem creditor, quam dedit, idem, cuius dominum accipiens tem fecit, recipiat, sed aliam ejusdem generis. T.5 c.370 C.
Mutuum est creditum speciale. T.5 c.708 A.
Mutuum in his solis rebus, quæ sunt in abusu, conflitere potest. T.5 c.391 A.
Mutuum est, quod conducori datur in antecellum. T. 5 c. 392 B.
Mutuum non est, si genus aliud recipiunt, ut pro tritico vinum. T.5 c.390 C.
Mutuum, & creditum in quo differunt. T.5 c.390 A.
Mutuum in quibus rebus conflitit. T.5 c.392 D.
Mutuum vulgus appellat præstitum. Ibid. D.
Mutuum pro commodato accipitur, & commodatum pro mutuo. Ibid. D. E.
Mutuum esse contractum. T. 5 c.2 C.
Mutuum, & promutuum certi conditionem specialem continent. Ibid. B.
Mutuum est quasi commodatum ad abusum. T.5 c.393 A.
Mutuum consumptio conflitit. T.5 c.396 E.
Mutuum cur in ceteris rebus, quæ non in numero, pondere, vel mensura consistunt, & nitimantur, sed tempore solo conflitit, non conlideretur, rationem reddit auctor prohibitum. T.5 c.394 D.
Mutuum in rebus tantum similibus, non dissimilibus conflitit. T.5 c.395 A.
Mutuum non est, nisi alienatio fit. T.6 c.51 B.
Mutuum est creditum solubile, quod reddit, & resolvi oportet. T.6 c.63 D.
Mutuum consumptione convalescit, quod proprie dissensum contrahentium ab initio non fuit mutuum. Ibid. B.
Mutuum & donatio in quo differunt. Ibid. D.
Mutuum alienæ pecuniæ conflitit. T.6 c.350 A. B.
Mutuum dicunt non receptori eandem pecuniam, sed aliam tantam. T.7 c.616 C.
Mutuum non fieri, nisi dominium transeat. T.7 c.653 A.
Mutuum eodem genere reddi oportere, quo datum est. T.7 c.616 C.
Mutuum eadem benitate reddendum, qua datum est. T.7 c.653 C.
Mutuum contractus est. Tom. 7 c.674 E. & c.675 A.
Mutuum et contractus. T.7 c.675 D.
Mutuum quid. T.7 c.674 B. proprie datur ad abusum. Ibid. B. commodatum ad usum. Ibid. B.
Mutuum species, creditum genus. T.7 c.675 E.
Mutuum voluntas nuda non efficit. T.7 c.658 E.
Mutuum an contrahi possit sub condatione. T.7 c.647 E. & c.648 A.
Mutuum in re sit verbum Siculum, an Latinum. T.7 c.675 E. & c.676 A.
Mutuum conditionale. Tom.7 c. 676 B.
Mutuum aliud est, aliud est fenus. T.7 c.675 C.
Mutuum a mutatione nomen habet. Ibid. E.
Mutuum, & depositum differunt. T.8 c.310 C. & seq. & c.616 A. B.
Mutuum in quibus rebus conflitit. T.7 c.653 E.
Mutuum cur sic dicatur. T.7 c.653 B. est fui natura gratuitum. Ibid. C.
Mutuum quando ambigitur esse, vel donatio. T.7 c.674 A. & seq. c.678 A. & seq.
Mutuum, & creditum in quo differunt. T.7 c.653 E.
Mutuum non in corporibus, sed in speciebus conflitit. T.7 c.861 D.
Mutuum non contrahitur nuda convenientia, sed traditione propriæ pecuniæ. T.7 c.857 A.
Mutuum nomen an mero jure ex omni contractu nuda convenientia fieri possit. Ibid. D.
Mutuum unde ita nominatum. T.8 c.1246 C.
Mutuum non admittit usuram. T.8 c.576 B.
Mutuum vini, olei, frumenti, quomodo contrahatur. T.8 c.319 D.
Mutuum ab alius contrahitur, qui re contrahitur, in quibus differat. T.8 c.320 D.
Mutuum est alienationis species. Ibid. B. an contrahatur datione alienæ rei. Ibid. B.
Mutuum in quibus conflitit, an ex res dentur ad abusum. T.8 c. 319 D. E.
Mutuum fideicommissum inter fratres potest remitti pactione. T.9 c.79 A.
Qui mutuum dat, rem suam amittam dat. T.9 c.202 D.
Mutuum est contractus. Tom. 9 c.218 C.
Mutuum non contrahitur pecuniæ alienæ datione. T.9 c.205 D.
Et mutuum contrahatur, quid requiritur. T.9 c.1910 E.
Mutuum quid. Tom.9 c.73 B. & T.10 c.670 B.
Mutuum non conflitit de re aliena. T.10 c.416 D.
Mutuum an datione pecuniæ contrahatur. T.10 c.462 C.
Mutuum verum in quibus conflitat. T.10 c.670 B.
Mutuum an admittat usuram. T.10 c.986 A.
Mutuum an sit idem, quod fenus. T.10 c.1262 A.
Mutuum an sit semper voluntarium. T.10 c.1064 A.
Mutuum aliud est, aliud promutuum. T.10 c.1068 E.
Mutuus congressus, promutuum, commercium. Tom. 7 c. 34. E.
Myrrina vasa. T.1 c.435 B.
Mysteriis veris fuga caret Ecclesia, non ob Ecclesia. T.10 c.815 E. & c.816 A.

N

Naba pro fel. T.1 c.75 E.
Nacetor verbum quid significet. T.5 c.640 D.
Narbonensis provincia Gothis olim vocabatur. T.8 c.1000 E.
Nardus Pistica. T.1 c.1453 C.
Narratio, quæ fit in litis contestatione, quid sit, & qualis esse debeat. T.2 c.913 B.
Nascendi conditio infirmem non facit, sed satis tantum vere, & sufficiens esse tempus, & notesse. T.4 c.860 A.
Nasci, & dici dicuntur aboriri. T.5 c.610 B.
Nasci possunt quinque, septem, & novem quibus uno utero. T.6 c.481 E. & c.483 A.
Qui nasci fœrantur, pro superstitibus habentur. T.6 c.427 C.
Nasci dicitur, qui in Christi nomine tingitur aqua T.7 c.211 E.
Nasci dicitur, qui adoptatur in alienam familiam. Ibid. E.
Nasci dicuntur, qui pro Christo patiuntur, & ex hac vita migrant. Ibid. E. & c.22 A.
Nasci dicuntur, qui confidatum adipiscuntur. T.7 c.21 A.
Nasci dicuntur, qui ab exilio reverituntur. Ibid. A.
Nascitur varia modis, & qui fuit illa nascendi modi, & corruptipes. T.7 c.231 B. & c.22 A.
Non omnis nascitur, qui utero exit. T.7 c.653. A.
Natales quibus plus valent, quam reflex. T.9 c.274 C.
Natalibus omnes liberti ipso jure restituuntur. T.2 c.795 B.
Natalibus restituitur nec obsequium, vel honorem debet, nec quæ impugnatus seculari pœnit. Tom. 2 c.1117 C.
Natalibus restituti meliore sunt conditione, quam annulo donati. T.2 c.795 A.
De natalibus restituendis. Tom.1 c.840 E. & T.9 c.647 C.
Natalibus non officit manumittio, nec fuisse in servitute. Tom.1 c.135 A.
Natalibus restitutus liberius a Principe. T.7 c.114 B.
Natalibus libertinum non restituit Princeps, invito patrono. T.9 c.647 D.
Qui natalibus restituti sunt a Principe, obsequia non debent. Ibid. C.
Natalis dies adoptionis. T.7 c.22 A.
Natalis diei Imperii. Ibid. A.
Natalis diei Sanctorum qui dicuntur. Ibid. A.
Mutuum Natalis Jurisconsultus temporibus Tiberii. Tom.6 c.757 B.
Natalitia. T.8 c.619 B.
Natalitia genuina quæ sit. Ibid. A.
Natalitium, quod est munus, dicitur quidem donum. Ibid. D.
Natalitius domini dies, diebus olim *Sol* novus. T.10 c.1233 E.
Natalium dignitas fortuni liberis quæ, etiu non autor ob patria casum. T.4 c.971 E.
Natalium quæstio ad forum Ecclesiasticum pertinet. T.6 c.82 B.
Natalium causa spiritalis est. T.5 c.1135 B. C.
Natalium restitutio iuris patronatus plenissima est abolitio. T.9 c. 647 D.
Natalium restitutio ius ingenuitatis restituit. T.9 c.647 C liberium omninomodo ingenuum facit, et nec obsequia manumittori debeat. Ibid. C.
Nati non videntur, qui mortui nasciuntur. T.1 c.1 E.
Nati sequuntur deteriorem conditionem parentis. T.4 c.1381 B.
Pro natis infantes vulgari formone accipiuntur. T.4 c.1180 D.
De iis, qui nati sunt, parentes heredes fuisse fuit ex edicto Prætoris, non jure civili. Tom.6 c.417 D.
Nati poli captivitatem, patri mortuo apud hostes fuit sui heredes ex lege Cornelia. Tom.8 c.189 D.
Pro natis habentur, qui concepti sunt. T.6 c.427 C.
Nato postumo conferri bona potest, non nato non postum. T.5 c.619 A. B.
Pro nato habetur in jure, qui in utero est. Ibid. B. quando pro nato non habetur. Ibid. B.
Naturam, & poluminem differentia. T.1 c.236 A.
Natura mariti est imperare, feminæ obedire. T.4 c.792 D. in quibus causis melior conditio feminarum videtur esse. Ibid. E.
Natura non patitur, et idem fit aliter, & res ex eadem causa. T.4 c.963 D.
Natura nihil facit frustra, nec homo prudens. T.4 c.1162 C.
Natura aut noscendæ est, non facultas aut, Cicero *ad Attic*. ait. T.5 c.395 C.
Naturæ equitas est, ne quis alienis spoliis fuas augeat facultates. T.5 c.1091 E.
Natura, & ius gentium pro eodem accipiuntur. T.5 c.506 D.
Natura est communis omnium hominum. T.5 c.438 B.
Natura inferior ager superiori servitutem debet, ut naturaliter ex superiori aquam profluentem excipiat. T.5 c.661 D.
Natura non patitur, ut uterque fit emptor, uterque venditor. T.5 c.500 A. B.
Natura, five Substantia est temperatura aeri, vel argenti, vulgo *Falloy*. T.5 c.505 C.
Natura loci quid incommodi nobis in agro nostro allatum est, id æquo animo ferre debemus. T.5 c.664 B.
Natura foli a seipsa mutari potest. T.5 c.665 D.
Natura rerum, hominum gratia, fructus innumeros comparavit. T.5 c.720 A.
Natura non patitur, ut quis partim fit servus, partim liber. T.6 c.470 D.
Natura quid. T.7 c.16 C.
Natura vitæ iniuram delit, tanquam pecuniæ, nulla prostitutæ die. T.7 c.626 B. C.
Natura, & naturalia jura unde ita dicuntur. T.8 c.910 D.
Natura quis debeat. T.8 c.702 D. E.
Nihil natura, nec ars, nec vir fortiores faciunt fructus. Tom.10 c.484 D.
Natura causa certa, & perpetua est. T.1 c.1268 B.
Natura rerum nihil incertum est. T.1 c.106 E.
Natura, & artes perfectiora comparatio. T.1 c.916 B. & c.917 A.
Naturæ nomine ius naturale, vel gentium intelligi. T.1 c.1506 E.
Naturæ leges ignorare non licet. T.4 c.1931 D.
Naturæ vinculum pallo solvitur. T.4 c.739 E.
Naturæ vocabula sunt filius, & matrem, cognatus etiam naturæ verbum est. T.5 c.160 E.
De natura jure. T.7 c.13 E. & c.14 A. & seq.
Quod naturale est, iure civili non prævinitur. T.4 c.1278 B.
Naturale debitum peti nequit. T.4 c.900 B.
Naturale debitum neque ab alio, neque a seipso exigi potest, nec debet. T.5 c.130 A.
Naturales liberi, fœdiorum filiarum quando excludunt. Tom.4 c.1214 A.
Naturales qui jure proprie dicuntur. T.8 c.899 E. & c.900 A.
Naturales quibus modis efficiantur legitimi. T.8 c.1015 C.
Naturales filii qui dicuntur. T.8 c.1017 D.
Naturales, & adoptivi an differant. T.8 c.165 B. C.
Naturales emancipati an nomen familiæ amittant. Vide, Emancipati.
Naturales liberi multiplicter accipiuntur. T.9 c.553 C.
Naturales liberi quibus modis legitimum differant. T.9 c.553 A.
Naturales liberi quibus modis justi efficiuntur. Ibid. C. D.
Naturales liberi quinam sint. T.10 c.1247 D.
Naturales liberi quid ex parentum facceffione poffint lucrari. T.10 c.695 E. & c.696 A.
Naturales filii, curiales fuisti, fuint legitimi. T.10 c.695 E.
Naturales inter liberos, & spurios differentia. Tom.10 c.821 E. & c.822 A.
De naturali fofta actione æque plurive arcendæ agi non potest. T.5 c.464 D.
Naturalia jura quæ sint. T.8 c. 190 B.
De naturalibus liberis. T.1 c.1700 E.
De naturalibus emancipatis, & an veniant ad bonorum possessionem. T.8 c.165 C.
De naturalibus liberis, & matribus eorum, & ex quibus causis iuliti efficiuntur. T.9 c.551 B. & feq.
Naturalis obligatio quid est. T.4 c.737 E.
Naturalis obligatio tollitur multo iuribus modis quibus civilis. T.4 c.738 B.
Naturalis filius, & adoptivus in quo differunt. T.4 c.808 A.
Naturalis jura ignoratio neminem excusat. T.4 c.1497 D.
Naturalis filius qui dicitur. T.5 c.1006 C.
Naturalis possessio solo corpore conflitit. T.5 c.601 D.
Naturalis possessio ubi necessaria non est. Ibid. B.
Naturalis ratio noptias non fola impedit, nisi concurrat civilis. T.5 c.540 B.
Naturalis obligatio. Vide, Obligatio naturalis.
Naturalis possessio. Vide, Possessio.
Naturalis de testamento patris queri potest. Tom.7 c.111 C.
Naturalis possessio. T.9 c.1007 B. C. Vide, Possessio.
Naturalis filius quisnam sit. T.10 c.451 A.
Naturalis filius non potest fieri legitimus, nisi vocatis agnatis, quorum interest. T.10 c.837 E.
Naturalis pater quisnam sit. T.10 c.1118 D.
Naturaliter quod sit, perpetuum esse videtur. T.1 c.128 A.
Naturaliter quomodo intelligendum. T.5 c.522 E.

Naturaliter possidere quid. T.7 c. 567 E.
Naturaliter qui possident, & qui non possident. T.7 c.588 C.
Naturaliter quod adquiritur, per omnes adquisitiones, non quod civiliter. T.10 c.186 A.
Naturaliter ferrum non prohibetur id sibi a nobis adquirere, quod ab aliis nobis adquireret. Tom. 10 c.186 C.
Natus, & prognatus in quo differunt. T.11 c.151 A.
Natus ex ingenuo, & colono, vel ancilla, mantra conditionem sequitur. T.1 c.875 B.
Natus legitime morte matri prodest. T.1 c.458 C.
Bis natus quis dicatur. T.7 c.211 E. & c.212 A.
Navarrorum Reges olim Duces fuerunt. T.6 c.043 C.
Nauclerus nullum vim oportet suffinere. T.1 c.783 C.
Nauclerus qui fit. T.10 c.429 E.
Naufragii periculum pertinet ad lectatores. T.3 c.101 A.
Naufragii periculum solus agnoscit fiscus, non possessores, qui semel suo munere functi sunt annona collata, & in navem imposita. T.1 c.780 C.
Naufragii tantum periculum suscipit creditor. T.10 c.402 C.
Naufragio facto, contributio non fit. T.1 c.786 B.
Naufragio an liberetur debitor certi corporis. T.4 c.915 D.
Naufragio demersum liquid fit in mare, vel flumen, qui id possidet in Thesaurum pro derelicto. T.8 c.186 C. D.
Naufragiorum jus. T.2 c.788 A.
Naufragium non liberat debitorem credere pecunia. T.4 c.915 D.
Naufragium est casus major. T.9 c.298 E.
Navem flustibus vexatam levis in fluctus defendit. T.1 c.781 E.
Navem levare aliud est, aliud exercere. T.4 c.118 D.
Navem ædificatam ex alieno arbore eius est, cuius fuit arbor. T.5 c.379 C.
Navem captam ab hostibus, aut equum an possim legere. T.7 c.977 C.
De navis quo navigando deterior facta est. T.5 c.513 D.
Nave laborante, si quis alienas merces in mare projecerit, ut suas servare, quomodo teneatur. T.9 c.850 D. E.
Naves amittere. T.3 c.805 C.
Naves mortuas privatis habere licet. T.1 c.787 A.
Qui naves habere non possunt. T. 1 c.163 A. B.
Navi annona publica onustæ qui privatim unus impolutit, publicæ pœnæ. T.1 c.787 E.
De navibus non excludendis. T.1 c.787 A.
Pro navicella an debeatur portorium. T.10 c.1036 A.
Navicellum conchylium fictioni deputatam qui usurpaverit, ut puniendus. T.1 c.774 D. E.
Navicularii, nauclerii, navarchi, nautici, exercitores navium idem sunt. Tom.2 c.788 E.
Navicularii, fuscepta annona publica transferenda, ex ea negotia ri vetantur. T.1 c.784 A.
Navicularii, qui aliquid deteriorem, ut puniendi. T.1 c.784 B.
Navicularii qui erant. T.9 c.936 C.
Navicularii non dicuntur. T.1 c.605 A. excusantur a tutela. Ibid. A.
Navicularii sub curam sint cura, & an excusentur a muneribus publicis. T.10 c.856 A-B.
Navicularius mortuo, nullo relicto herede, corpus navis relinquere ex quo ipse erat, ei succedit remoto fisco. T.9 c.936 C.
Naviculariorum periculum ad totum eorum corpus pertinet pro rata portione. T.2 c.790 B.
Naviculariorum prædia, & eorum omnibus rebus. T.2 c.785 C.
Naviculariorum certum fuit in urbe corpus. T.2 c.785 D.
De Naviculariorum hereditatibus. T.10 c.936 B. & seq.
Navicularius, qui urbis annonam alio avertendo diffravit, capite damnandus. T.1 c.785 A.
Navicularius, qui publicas species vehit, naufragii casum non prætat. T.1 c.783 C.
Navicularius. Vide, Magister navis.
Navicularius, qui petit veniam aratis, debet probare mores suos. T.10 c.856 B.
Navigationis opportunæ tempus. T.1 c.789 B.
Navis quæ fint partes. Tom.1 c.943 C.
Navis ufusfructus quemadmodum extinguitur. T.1 c.1172 C.
Navis pars non funt tabulæ, remi, transtra, antennæ. Ta c.618 E.
Navis partes quæ fint. T.5 c.81 D.
Navis magister quis dicatur. T.5 c.437 D.
Navis partes enumeratur. T.5 c. 81 D.
Navis armamenta. T.6 c.448 B.
Navis legata, & post testamentum particulatim refecta, an peti possit. T.7 c.1008 E.
Navis legata si diffoluta fuerit, an convalescat legatum, si post alia navis reficiatur. T.7 c.1009 A.
Navis pars est malus, antenna non est. T.5 c.651 B.
Navis exercitor an de damno, aut furto navis teneatur, quod in navem factum est. T.8 c.233 B. C.
Navis levandæ causa, si quid projectum fit in mare, vel flumen, qui id possidet, an habeat pro derelicto. T.8 c.186 C. D.
Navis magister. Vide magister navis.
Nauftibuli unde confectum nomen. T.3 c.473 E.
Naus onerio averti affiue tenetur. T.3 c.1095 A.
Naus ex receptu custodiæ plus teneatur, quam depositarii. T.1 c.794 B. C.
Naute qui dicuntur. T.9 c.304 B.C.
Nautæ accipiuntur pro exercitoribus, & nauicularis. Ibid. B.
Ex nauticum delicto, & ex quasi delicto exercitoris actio in factum. Ibid. D.
Nauticæ res sunt omnia a Cæsare defumpfit idiotismus nostræ Gallicus. T.6 c.473 A. B.
Nauticæ pecunia. Vide, Pecunia nauticæ.
Nauticæ ufura. Vide, Ufura nauticæ.
Nauticæ pecuniæ creditor periculum fuscipit. T.4 c.952 E. & seq.
Nauticæ leges. Vide, Leges nauticæ.
Nauticæ pecuniæ periculum creditor fuscipit, & idcio ei mutuata ufura debetur ex pacto. Tom.7 c.865 B.
Nauticæ res pecuniarum duo genera. T.1 c.1241 A.
In nauticis quæstionibus res Rhodia quoque est fequ nis, & quæ tenus. T.4 c.1413 D.
De nauticis fœnore. T.1 c.780 B. C. & T.2 c.155 D. & T.7 c.861 A. & seq. & T.9 c.348 A.
Nauticum fœnus quomodo contribuat. T.7 c.865 E.
Nauticum fœnus T.9 c.348 A. Vide, Fœnus nauticum.
De nauticis. Tom.1 c.1241 E.
Neapolitanum Regnum Rex Gallie ibi alia ratione vindicare nequit, quam jure adoptionis. T.4 c.619 A.
Nebulosi res unquam est fuerit Ibid. T.1 c.1417 B.
Qui necatus fit veneno, an vi, etiam, vel palam, quid interdicat. T.4 c.1172 B.
Necessaria electio non est libellitas. T.4 c.530 C.
Necessaria mora. Vide, Mora.
Necessaria novatio. Vide, Novatio.
Necessaria obtemperatio obligat, ut in ferro heredis institutio. T.7 c.654 C.
Necessaria impensa. T.8 c.548 E. & T.9 c.502 D. E.
Necessarii in jure non dicuntur fe pro herede gerere, aut adire, vel hereditatem obtrudere, sicut & extranei non dicuntur fe immiscere. T.4 c.1191 A.
Necessarii heredes qui sint. T.4 c.190 C. horum iunt duo genera. Ibid. D.
Necessarii, & extranei heredes quomodo differant. Tom.5 c. 871 B.
Necessarii heredes quare ita dicti. T.8 c.985 E.
Necessarius personis qui annumerantur. T.5 c.23 B.
Necessarium vectigal quid Paulus jurisconsultus nominet. Tom.5 c.633 C. D.
Necessarium injuriandum. Vide, Injuriandum necessarium.
Necessarium a Græcis scripitur pro eo, quod referitur in jure. T.10 c.435 E.
Necessarium quod est, an sit utile. T.10 c.1181 B.
Necessarius heres fi nondum fe nomis immiscuerit, vadato fepulcro hereditatis, fractio, & dejectio, an possit agere fepulcri violati. T.4 c.1191 A. B.
Necessarius heres. Vide, Extraneus. Vide, Heres.
Necessarius heres servus. Vide, Servus. Vide, Heres.
Necessarius heres qui fit, & qui in solutione æris alieni domini fuspiratur debeat. Tom.5 c.763 D.
Necessarius heres quinam dicatur. T.8 c.985 D.
Necesse non est id fogere, ubi fupletione non est opus. Tom.4 c.719 E.
Necessitas est vis voluntati contraria. T.1 c.1483 C.
Necessitas jus constituit. Tom.1 c.731 E.
Necessitas juris est obligatio. T.4 c.100 D. & c.727 E.
Necessitas juris. T.6 c.13 D. E.
Necessitas. Vide, Voluntas.
Necessitas probandi. Vide, Probandi necessitas.
Necessitas venditorem in majorem fraudem inducit, quam emptorem. T.10 c.692 A.
Necessitatis verbo significatur obligatio. T.4 c.530 D.
Necessitati potestas non est cuiquam. T.4 c.100 E.
Necessitati fuccumbere cogimur. T.4 c.881 E.
Propter necessitatem rei familiaris nemo donat, ut ea fe abdicet, aut premitur. Tom.4 c.530 C.
Necessitate juris dicitur fieri venditio fidejussori, cum creditor fuum alter ab eo confequi non possit. T.4 c.933 B.
Quod necessitate fit, non est beneficium, nec liberalitas. Tom.4 c.530 B.
Ex necessitate omnia æstimamus, vel ex utilitate, vel ex voluptate, vel ex amicitiæ. Tom.4 c.895 C.
In necessitatibus nemo liberalis esse fitur. T.4 c.530 C.
Necessitudinis jus est inæstimabile. T.1 c.1475 E.
Necessitudines æstimatio infinita. T.8 c.709 B.
Necessitudo quid in jure, Tom.1 c.495 E.
Necessitudo perfonarum reformationis rei nere plerumque corrumpit. T.4 c.1478 E.
Necem patris interfecti filii, qui non vindicant, paterna hereditate decidunt. T.4 c.1388 A.
Necis per vim illatæ causa quid differat a causa veneni. Tom.4 c.908 A.
Nefaria nuptia. Vide, Nuptiæ,
Nefas, feu infas, quid veteribus dictum fuerit, Tom. 5 c.838 A.
Nefasti dies. T.1 c.404 D.
Negantia pleraque fiunt, quorum probatio, feu ratio exigitur. T.9 c.264 A.
Negantia fiunt multa, quorum probatio exigitur. Tom.10 c.683 A.
Negantis nulla est probatio. T.6 c.1074 E.
Negantis ratione naturali non est probatio. T.7 c.860 D.
Negatio, aut affirmatio in præsens, aut præterito, temporis tempus concepta fecundum Dialectices flatum vera, aut falfa est. Tom.4 c.1428 C.
Negotio minoris fummæ majorem complectitur. T.5 c.80 A.
An negatio fit exceptio, an fit nulla ejus probatio. T.5 c.815 E.
Negationis nulla subest causa, nulla affectio probatur. T.6 c.848 B. ex circumstantiis probari potest. Ibid. B.
Negationem probatur raciturnitas, non confessionem, Tom.4 c.161 D.
Pro negatione non habetur raciturnitas. T.5 c.758 C.
Negationes duæ in hisce libris frequenter ponuntur pro una negatione. T.4 c.712 C.
Negationes multæ fiunt, quæ effectus affirmantes fiunt. Tom.10 c.616 C.
Negotiorum actio. Vide, Actio.
Negotiorum actio est respiscentia. T.10 c.1196 B.
Negligentia facta quæ. Tom.1 c.1118 E.
Negligentia unius creditoris vigilantia, & fedulitati reliquorum officere non debet, Tom.5 c.769 B.
Negligentia magna, culpa est. T.8 c.651 C.
Negligentia, aut fraus virio vertitur, non paupertas. Tom.9 c. 584 A.
Negligentiæ accusatoris pœna quæ. T.9 c.1476 B. C.
Negligentiæ nostræ quæ nobis adnumerantur. T.9 c.1197 E. & c.1198 A.
Negligere, & omittere custodiam aliud est, aliud negligere, & omittere possessionem. Tom.4 c.650 D.
Negligere filii, matri testamento patris commissa, quæ mater agere potest, & quæ non. T.4 c.878 E. & c.879 A.
Negotia, quæ perficiuntur nudo consensu. T.6 c.462 A. B.
Negotia fant plura, quam vocabula. T.4 c.174 C.
Ad negotia alienæ qui accedit ex necessitate officii, & amicos voluntarios, qui ultro fuscipit alienæ negotia gerendo, quomodo differunt. T.4 c.1109 D.
Negotia hereditaria urgentia, quæ. T.4 c.907 D.
Negotia cursus gesti ignorans, quæ actio ei competat. Tom.4 c.373 E.
Negotia aliena gerens usuras præstare cogitur, & cuius nempe pecunia. T.4 c.872 E. & c.877 A.
Negotia aliena gerenda qui suscipit, quam multa quis verfari in iis debeat. T.5 c.124 D. E.
Negotia gratuita funt mandatum, & commodatum. Tom.5 c.419 B.
Negotia aliena gerere volens in pecunia fiuneri collocanda, eum imitari debet, cuius ipsa est, ne fterilem illam, & vacuum inveniat. T.5 c.131 D.
Negotia hereditaria gerens quæ cautiones exigere debeat a legatariis, T.5 c.136 A. B.
Negotia non folum viventis, fed etiam mortui, idell, hereditatis iacentis hereditate geri possunt, & quæ actio iitem cuique datur. T.5 c.134 C.
Negotia publica, & noredis gerens, quæ adquirat, & quam actionem habeat. T.5 c.133 D. E.
Negotia nudo consensu obligationem quæ conslituunt. T.7 c.828 C.
Ea tantum negotia nudo consensu obligationem constituunt, quæ legitimum nomen habent. T.10 c.441 E.
Negotiari cautius dilce, ait Thesius. T.4 c.1389 D.
Negotiatio fructuaria. T.3 c.1 A.
Negotiatio venalitaria. T.1 c.216 D.
Negotiationis compendium est ex tra emptionem, vel extra conditionem. T.1 c.148 E.
Negotiationem exercere non possit nobilitores natalibus, & honoratos, & ditiores patrimonio. T.9 c.401 C.
Negotiationes quæ olim fuerint licitæ. T.8 c.153 B. C.
Negotiatores Imperatori deferrentes a muneribus excusantur. T.1 c.796 D.
Negotiatores nec civilem, nec artem militiam habere possunt. T.1 c.975 E.
Negotiatores, ne modum excedant, Episcopi curare debent. T.1 c. 781 B. C.
Negotiatores malæ fidei qui discutiur. T.9 c.1033 E.
Negotiatores distinguendi ab his, qui patrimonio ditiores, vel honoribus clariores sunt. T.9 c.401 C. D.
Negotiatores ne later de contiuent, & pacifcantur, ne minoris mercentur, quam flatuatur, diffrahant. T.9 c.397 D.
Nego-

Negotiatores frumentarii an fieri iub cuti Praefecti annonae. T.10 A. c.8.16 C.
Negotiatores quinam sint. T.10 c.11.15 D.
De negotiatoribus, qui pecunias mutuas accipiunt, & pignori opponunt, quo ex iis pecuniis comparaturi sint. Tom.9 c.1199 C. D.
Negotiatorum tria sunt genera. T.5 c.472 B.
Negotiatorum conventio de non plures vendendo certas merces an iti licita. Tom.10 c.1031 E. & c.1033 A.
Negotii si non fit nomen proprium, quale fit affiis, quae datur ex eo negotio. Tom.10 c.1040 E.
In negotiis Semproni gerendis, aliquis negotium quoque Titii gessit ignorans, quaritur, an Sempronio tenatur ille actione negotiorum gestorum, non tantum Sempronii, sed etiam Titii negotii nomine. Tom.4 c.877 D.
In negotiis gestis id solum fundatur, quod gestum est. Tom.6 c.14 D. E.
Ex negotiis quodam inter ignorantes non recte contrahuntur, inter scientes recte. T.8 c.684 A. & c.796 B.
Ex negotiis gestis in rem actio non est, sed in personam. Tom.10 c.800 C.
Ex negotio exercito obligatio civilis, & naturalis. Tom.5 c.74 A.
Ex negotio non competit actio mandati. T.6 c.14 D.
Ex negotiis gestis ex fide quae & quinam dentur actiones. T.10 c.8.81 E.
Ex negotio, quod nomine vacat, an oriatur actio civilis. Tom.10 c.1041 A.
Negotiorum gestor dolum, & omnem culpam praestat. Tom.1 c.361 E.
Negotiorum gestori minoris aetatis in integrum restituto datur, ilicet dominus major fit. Tom.1 c.36 E.
Negotiorum gestor alienare non potest. T.4 c.879 D.
Negotiorum gestor non tantum dolum, sed & culpam praestare tenetur. T.4 c.921 D.
Negotiorum gestor pecuniae debitae usuras debet ob cautam administrationis, quam percepit, aut percipere potuit. T.4 c.879 E.
Negotiorum gestor sine mandato procuratori est adiunctis. T.4 c. 920 D.
Negotiorum gestor, & tutor in quo differant. Tom. 4 c. 879 D.
Negotiorum gestor rem alienare non potest. T.4 ibid. D.
A negotiorum gestore rationes purgandae fiunt quod judicem decimo quinto die. Tom.4 c.876 E. & c.877 A.
Negotiorum gestori, sive Procuratori comparatur actio, ferrum, sive diffenfitor. T.5 c.236 C.
Negotiorum gestor pupilli, vel fervi in initiis novae condendae familiae non est urgendus ad solutionem in solidum ex edicto praetorio. T.5 c.126 D.
Negotiorum gestorum actio competit et, quae captivi negotia in civitate, aut extra eam exstiterunt gessit. T.5 c.175 D.
Negotiorum gestorum actio inter absentes contingit. T.5 c.471 B.
Negotiorum alienorum gestores an vim mporem, aut aliud quid praestare tenentur. T.5 c.115 E.
In negotiorum gestione, cuius temporis conditio spectetur. T.5 c.126 B.
Negotiorum gestor cur absque cessione actionis de furto agere non possit. T.5 c.587 B. C.
Negotiorum gestorum defuncti actio cui, & quando, & pro cuibus negotiis competat. T.5 c.383 C. & seq.
Negotiorum gestores dolum, & culpam levissimam praestare tenentur. T.5 c.115 E.
Negotiorum gestor indebitum an repetere possit. T.5 c.159 B. C.
Negotiorum gestores quemodo in M. Tullio appellentur. Tom.5 c.122 C.
Negotiorum gestores qui dicantur. T.5 c.122 C.
De negotiorum alienorum administratione ex mandatu, vel sine mandato. T.5 c.1162 B.
Negotiorum gestio est quasi contractus, in quo extinus rei fine effectus fit dictum potius, quam initium. T.6 c.14 D.
Negotiorum gestorum actio. Ibid. D. Vide, Actio negotiorum gestorum.
Negotiorum gestorum actio cui datur, & cui denegatur in impensis in re communi factis. T.7 c.581 E. & seq.
Negotiorum administrator, a negotiis ex iusta causa remotus, an nemus praestiti temporis ex causa fideicommissi petere possit. T.7 c.1114 E.
Negotiorum gestorum actio quibus, & adversus quos datur. T.7 c. 895 A. B.
Negotiorum alienorum administrationem sine mandato suscipere, an delictum, vel culpa sit. T.7 c.320 B.
Negotiorum contractus illicit. T.9 c.397 B. C.
Actio directa negotiorum gestorum ex quo detur. T.10 c.889 A. B.
Actio negotiorum gestorum contraria an detur tantum volunteio Procuratori. Tom.10 c.889 A.
Negotiorum gestorum actio non accedit obligationi de dote. T.10 c.1131 D.
Nemine ex sua fervire potest. T.5 c.609 B.
Nemo in patria sua Praefidi addere potest, & iur. T.4 c.874 D. E. verba Cassiodori quae hic. Ibid. c.875 B.
Nemo invitus alteri donat. T.4 c.1370 C.
Nemo invitus de domo sua extrahi debet, ut in jus vocetur: sitis debet, ut denuntiatione fieri ad domum. T.4 c.1394 C.
Nemo potest obligare rem alienam, in qua nihil juris habet. T.4 c.1182 B.
Nemo rem, vel jus heredis suinon recte legat. T.4 c.1118 E.
Nemo sub specie muneris, quod minus exequatur, alterius muneris oneribus relevari debet. T.4 c.866 B.
Nemo alteri utiliter pacisciur, nisi ei, in cuius potestate est. T.4 c.840 A.
Nemo alteri utiliter stipulari potest, quemadmodo hoc fit intelligendum. T.4 c.1377 C.
Nemo ex alterius iniuria lucrari debet. Tom.4 c.891 B.
Nemo ex causa mutui obligatur ex actione, quae ex mutuo nascitur. T.4 c.873 A.
Nemo feminae pecunias credere debet incertus animi muliebris. T.4 c.996 B.
Nemo idoneus videtur esse defensor litis alienae sine satisfatione. T.4 c.1396 D.
Nemo adum legitimum alieno nomine exequi, aut peragere potest. T.5 c.1093 B.
Nemo alterius res locupies & idoneus defensor absque fideiussione intelligitur. Tom.5 c.653 E.
Nemo rem suam futuram in eum casum, quo fui fit, utiliter stipulatur. T.5 c.861 A.
Nemo rem suam ibi dari pure stipulatur relle, & cur. Ibid. A.
Nemo debet onerari superveniens cautione. T.5 c.647 C.
Nemo cogitur id facere, cuius effectus nullus futurus est. T.5 c.177 A.
Nemo facit pro eo fidejubet, qui vergit, ad inopiam. T.5 c.463 C.
Nemo fideiubere potest suo nomine. T.5 c.482 D.
Nemo idem bonorum separatim fol vere compellitur. T.5 c.650 D.
Nemo invitus emancipatur. T.5 c.1109 A.
Nemo invitus rem alienam defendere cogitur. T.5 c.63 B.
Nemo invitus utile judicium patitur. T.5 c.660 A.
Nemo, aut miles fit, potest mortem, et uno pario testatus, pro parte intestatus existat. T.5 c.900 E.
Nemo prohibendus est libertati fivere. T.5 c.377 A.
Nemo prohibetur, quod conduxit, alii locare. T.5 c.615 C.
Nemo, quod suum est, usucapit. T.5 c.730 A.
Nemo rem suam usucapit. Tom.5 c.747 D.
Nemo sanus praesumitur indebitum solvisse, licet nec projicere nemo existimatur, quod suum est. T.5 c.064 B. C.
Nemo absens, qui fit reipublicae munus editurum pollicitus est, obligatur ad editionem muneris, quia apud rempublicam infam fieri pollicitio debet. T.6 c. 631 E.
Nemo, alieno nomine, lege agere potest. T.7 c.60 D.
Nemo plus iuris in alium transfert, quam ipse habet. T.7 c.704 A.
Nepos Optat: quis apud veteres dicebatur. T.1 c.123 E. & c. 124 A.
Nepos & filius in hereditatem concurrere non possunt. Tom.1 c. 1266 E.
Nepos in communi patri emancipato in peculio contra tabulas, quo eorum legata praestet. T.8 c.1 A. B. C.
Nepos filiaeque in peculio contra tabulas. T.8 c.97 E.
Nepos in communi patri emancipato in peculio contra tabulas, quo eorum legata praestet. T.8 c.1 A. B. C.
Nepos filiaeque in adoptiva familia, an adminitrator ad bonorum possessionem contra tabulas avi naturalis. T.8 c.40 D. E.
Nepos emancipatus an iunatur patri filio emancipato in petenda bonorum possessione contra tabulas. T.8 c.98 D.
Nepos filii emancipati, qui dedit se arrogandum, an adminitrator contra tabulas avi naturalis. T.8 c.53 D.
Nepos in adoptionem datus, vel filiaque in adoptiva familia, an iunatur patri filio emancipato in petenda bonorum possessione contra tabulas. T.8 c.97 D.
Nepos in adoptionem datus, vel emancipatus, & feriptus, an iuvantur patri, qui in potestate emancipatus est. Tom.8 c.50 C.
Nepos in potestate retentus, an excludat filium emancipatum, petitio bonorum possessione contra tabulas. T.8 c.107 E.
Nepos inflinatus fuo coadiutore certe filio, [illegible] ex pofti [illegible] tere bonorum adi [illegible] contra tabulas. T.8 c.4 B. C.
Nepos & nonnuquam patri emancipato in peculio contra tabulas, quo eorum legata praestet. T.8 c.1 A. B. C.
Nepos filiaeque in adoptiva familia, an adminitrator ad bonorum possessionem contra tabulas avi naturalis. T.8 c.40 D.
Nepos quae ex filia posset, fe fuos heres avo. Tom.10 c.774 A.
Nepotis praetentium quando tetamentum rumpitur. Tom.7 c.604 E. & c.605 A.
Nepoti bonorum possessio unde liberi datur. T.1 c.93 A. B.
Nepoti exheredato an detur quarela inofficiosa parentum. T.7 c. 207 A. B.
Nepoti impuberi exheredato, an detur Carbonianu bonorum possessio. Ibid. B.
Nepotes nomine liberorum comprehendi. T.1 c.720 A.
Nepotes filii nomine fignificari. T. 6 c.449 E.
Nepotes & filii avo fuccedunt in stirpes. T.7 c.181 B. C.
Nepotes & filiae, & parentes, quemodo fibi invicem conferant. T.8 c.101 E. & c.103 A.
Nepotes in cum patruo admittuntur ad bonorum possessionem, & an parres viriles fiant. T.8 c.26 A.
Nepotes ex filia an patruo detent conferre debeant, item avunculis. Ibid. D.
Nepotes & plures fint ex filio emancipato, an fiant viriles. T.8 c. 109 E.
Nepotes ex filia quomodo fuccedant ante matrem cum avunculis.

lis, T.8 c.103 D. an dotem conferant. Ibid. E.
Per nepotes avo adquiri potuit hereditas citra ipsum jure praetorio. T.9 c.170 A.
Nepotes exheredati an coniungantur cum emancipatis. T.10 c. 772 A.
Nepotum appellatione an continentur proneptes, consultatio, T.1 c.60 D. E.
Nepotibus, & ceteris in patriam potestatem non recaturis utilitter an fideiussi possit. T.7 c. 504 D.
De nepotibus ex filio ab intestato venientibus. Tom.9 c.911 C. D.
Neptem uxorem ducere an licear. T.8 c.94 A.
Neptes ex filio, vel filia, an conferant dotem, vel donationem propter nuptias matris fur. Ibid. E.
Neratii Priscei sententia de cautione Mutiana comprobata fuit constitutione Divi Pii. T.7 c. 1208 C. item sententia de vendendis bonis eius, qui latitat, adversus actionem in rem, Ibid. C.
Neratii sententia de praedis rusticis explata. T.7 c.477 C.
Neratius Priscus quis fuerit. T.6 c.601 B.
Neratius florait Traiani tempori bus. T.7 c.1208 C.
Nero anno XI. aetatis fuit tradinus in disciplinam Annaeo Senecae. T.7 c.1332 D.
Nero Imperator. Vide, Claudius Nero.
In nexum, & in compedes judicatos a creditoribus ducuntur. T.8 c.155 B.
In nexum non eunt omnes. Ibid. C.
In nexum iuant alim debitores, tanquam servi jubente creditore. T.9 c.1391 D.
Nervus carter. T.8 c.535 C.
Ne-scire id quod omnes sciunt, est luta calpa, magna negligentia. T.2 c.630 B.
Ne-scire, quod fiunt omnes, minima negligentia est. T.8 c.633 D.
Nestorius, idest Simonianus. T.10 c.814 A.
Nexum Varro dixit esse, quod nec fiunt fit, quod quis alii nexu mancipavit. T.9 c.1397 D.
Nexus, & mancipium, vel mancipatio. T.2 c.490 C.
Nexus quid sit. T.9 c.1001 B. C.
Nicaea Bithyniae metropolis. T.2 c.878 A.
Niconis nomen restituitur. T.3 c.6 D. E.
Nihilominus, idest, nullo modo. T.3 c.1141 E.
Nihil fere est plane neciare fatum, T.4 c.1043 B.
Nihilominus ubi accipiendum sit pro *nullo modo*. T.7 c.946 C.
Nihil nemiam habere quid sit. T.8 c.646 A.
Nili miracula, & flumina. T.9 c. 1465 B.
Nili inundatio agros feraciores facit in Aegypto. T.9 c.1054 D.
De Nili aggeribus non rumpendis. T.9 c.1465 A.
Nilum Aegypti Deum esse fingunt, & Coeli aemulum. T.10 c.730 C.
Nilus fertiler, & fertileram Aegypum facit. T.6 c.483 B.
Nilus totam Aegyptum semel in anno inundat, & oblimat. T.10 c.730 C.
Niq corrigit interdum. T.1 c.935 B. C.
Nives infolitis est casus major. T.9 c.1398 E.
Nobiles qui sint. T.2 c.1246 D.
Nobiles fuit Plini ex patre nobili, & matre plebeia. T.6 c.1182 E.
Nobiles qui sint. T.4 c. 511 E.
quod opus est ad comparandam nobilitatem. Ibid. E.
Nobiles, & Principes viri, & in Gallia Pratides provinciarum, arma magis, quam iura tratabat solent. T.5 c.34 E. & c.35 A.
Nobiles, & Principes civitatum, ex militaribus viris in magistratum adiuntur. T.5 c.34 E.
Nobiles non fuit milities, nisi quando in expeditione fuit occupati, & testamenta eorum ad peculium militum non pertinent. T.9 c.902 C. D.
Nobiliores tractatibus non posse agentationem exercere. T.9 c.404 C. D.
Si nobilis dei se in adoptionem plebeio, an deliuat esse nobilis, an maneat genus. T.6 c.811 A.
An nobiles fiat ignobilis, qui adoptatur a nobili. T.4 c.809 A.
Nobilissimorum, vel Cesaris appellatione liberos fuisse Principes habetibaunt. T.10 c.886
Nobilitas ex genere dicitur *in corpore nonobilis*. T.1 c.705 D. E.
Nobilitas an per adoptionem adquiratur. T.4 c.809 A.
Nobilitas est virtus generis. Tom.6 c.898 C.
Nobilitati adjunctum est onus militiae. T.4 c.511 A.
Nobilitati adnexum est onus militiae. T.9 c.902 D.
Nobilitatem extinguit infamia. T.9 c.455 C.
Nobilitas est proprium donare. T.6 c.1036 C.
Nobis non licet fine lege quid amplitare, vel procedere. Tom.4 c.1215 A.
Nocentem qui absolverit peccata, iudex ut puniendus. Tom.1 c. 498 B.
Nocentes puniri publica utilitas exigit. T.7 c.846 D.
Nocentium peccata nota esse oportet. T.8 c.524 C.
Nocere, & non prodesse diversa sunt. T.3 c.137 C.
Nocere debet unicuique mora sua. T.4 c.1213 B.
Nocere non debet alteri unius confusio. T.4 c.18 B.
Nocere, & nocere posse in tractatu de aqua pluvia arcenda, paria sunt. T.7 c.660 E.
Nocere bibarium accipitur, & quomodo. T.7 c.890 E. & c.891 A.
Nocere proprie quid sit. T.10 c. 908 E.
Nocere non debet alteri, quod inter alios actum est. Tom.10 c. 1252 A.
Nocet unicuique mora sua. Tom.4 c.1213 B.
Nodesti dicantur iurisconsulti, & cur. T.7 c.1203 B.
Nodesti iurisconsulti cur sic appellati. T.7 c.9401 B.
Nodus eo modo solvitur, quo annxus est. T.5 c.56 D.
Nolle est bustus, qui potest velle. T.3 c.6445 A.
Nolle, & non velle diversa sunt. T.1 c.1137 C.
Nolle qui potest, etiam est non velle. T.7 c.409 E.
Non nolle eius, qui potest velle. Ibid. E.
Nomen adire. T.3 c.1178 D.
Nomen fallum qui fili impoluerit, lege Cornelia coercendus. T.1 c.510 C.
Nomen non idoneum hereditatem augit ex eventu. T.3 c.400 D.
Nomen nostri adoptio. Vide, Adoptio.
Nomen bonum facit creditor. T.5 c.8 A.
Nomen idoneum, & bonum. T.5 c.554 C.
Nomen est ius, idest, obligatio, actio. T.5 c.17 B.
Nomen si in iniuria aliter adjectum fit, non folium publico iudicio locus est, sed etiam privatim causam laius agere potest, & iniuriam ulcisci. T.1 c.754 A. B.
Nomen bonorum mutat mutatio personarum, vel mutatio status. T.6 c.570 C.
Nomen debitoris fi a novissimo eiusdem probatum est, fructus tuetur de eo consentiat. T.6 c.646 E.
Nomen est obligatio. T.6 c.335 A. B.
Nomen gentilium latius est, quam agnatorum. T.7 c.867 C.
Nomen non propii legari, nisi per damnationem. T.7 c.1112 B.
Nomen est generale verbum. T.8 c.485 B.
Nomen patronii assumebant liberi. T.9 c.604 A.
Nomen feruile assumebat servi, T.9 c.9071 D. E.
De iis, qui filii nomen mutant, quoque nomen sibi nomen imponunt dolo malo, quo quid alienum interipiant, vel possidentur. T.9 c.1451 C.
Nomen pueris parvulis imponi fiebat nono die, T.9 c.1386 D.

Nomen folius Principis operi publico praeferuntur, ut etiam cuique peculia fatisum est. T.9 c.1185 C. D.
Nomen alienum tabulis vendentis inscribere frequens erat. T.10 c.1016 E.
Nomen qui legat, legat ius. T.10 c.1063 D.
Nomen qui legat, obligationem tantum legat, non fumentum. T.10 c.1081 D.
Nomen fundie non fuit in usu. T. 1 c.109 A.
Nomina significandorum hominum gratia reperta sunt. T.1 c.134 D.
Nomina in iure alia sunt naturalia, alia civilia. T.1 c.1436 B.
Nomina plerique etymologie non habent proprietatem. Tom.3 c. 324 E.
Nomina mutari solent ita, ut ius. T.1 c.770 E.
Nomina probare est periculum contra agnoscere. T.4 c.63 D.
Nomina ex accipiunt ita pro ipsis, quam pro fortibus. T.4 c.1328 C.
Nomina conditionalia veniunt in collationem. T.5 c.615 A.
Nomina continuatio, nomina parta. T.5 c.614 C. D.
Nomina, & obligationes in iure, non in corpore consistunt. T.5 c.15 E. & c.17 A.
Nomina debitorum fab generali hypotheca debitoris continentur. T.5 c.434 A.
Nomina hominum, aut rerum significantia, cuiuia rerum fact. T.5 c.901 A.
Nomina collectiva, sive generalia. T.5 c.1198 E.
Nomina non communicantur cum cessione actionum. T.6 c.64 E.
Nomina constituerunt rerum appellatione. T.7 c.401 A.
Nomina in iure in familia et cifcunde indicio. T.7 c.495 E.
Nomina fant cautiones. Ibid. E.
Nomina proponebantur marbus nono die, feminis octavo, proximo ante diem, maribus fumpta toga virili, idest, quinto decimo tirociniij, feminis contradis nuptiis. T.7 c.1183 D. E.
Nomina inter coheredes, & socios ipso iure divisa fant. Tom.7 c. 577 C.
Nomina non funt res corporales. Ibid. B.
Nomina res dicuntur. T.7 c.401 B.
Nomina divisa fant pro hereditariis portionibus. Ibid. B.
Nomina certa quae dicuntur. T.7 c.645 D.
Nomina ad quid reperta funt. T.8 c.902 E.
Nomina graduum fant naturalia, quadam civilia. T.8 c.190 B.
Nomina separantur a rebus mobilibus, seu moventibus, & ab immobilibus. T.8 c.555 B. C.
Nomina non fant in potestate feruorum, sed liberorum hominum. T.9 c.1431 D.
Nomina bonorum, nomina fubstitutia non fant temere commutanda. T.9 c.9983 A.
Nomina Caesarum, & Augusti quo tempore divisa fuerunt. T.9 c. 1470 E. & c.1471 B.
Nomina, vulgo *indigitamina dicitur*, & *pagina*. T.9 c.1134 D.
Nomina patris, & matris fant fagita. T.9 c.645 C. colenda religione multa. Ibid. C.
Nomina certa, & incerta quae. T.9 c.317 D. E.
Nomina fua infirmantur plerique inferibi solent, liet reverà ipsi fint, qui pretiens contrahunt. T.9 c.1170 C. D.
Nomina de legionaria militia. T.9 c.1451 E.
Nomina an capiantur ex causa judicati. T.9 c.1241 B.
Nomina fant cautiones. T.9 c.511 E.
Nomina fuge inter fe commutantur. T.10 c.465 C.
Nomina fua plerique nolunt publicari. T.10 c.619 B.
Nomina non communicantur inter focios, donec invicem cedantur. T.10 c.609 D.
Nomina inter, & corporalia dun differentia. T.10 c.1123 E. & c.1224 A.
Nomenclia quid. T.10 c.1360 D. dies luftricus. Ibid. E.
Nomina, & creare idem est. T.9 c.938 A.
Nominandi, quae extremi requirantur. T.5 c.621 E.
Nominativus, & fpecialiter multa non valet, quae utiliter tacite fiunt. T.6 c.25 C.
Nominatim quid, quandoque significet. T.10 c.555 A.
Nominatio, creatio, datio, ordinatio, in iure idem est. Tom.4 c. 1024 D. E.
Nominatio in iure passim dicitur creatio, & commutatio dicitur creatio. T.4 c.637 D.
Nominatio pro collatione accipitur. T.4 c.1024 E.
Nominatio, & census. Tom.9 c. 1151 D.
Nominatio, imo nec accusitio, non facit, ut magis pro confesso habeatur, qui accusatorem corruptit. T.10 c.1237 A.
Nominationes, & censu fermun libertorum fieri. T.9 c.970 D. filius alienus nolter non fit nominatione, & cretio. Ibid. D.
Nominationem ad usures civilia Dumvirii faciunt. T.3 c.704 D.
Nominationem oportet confirmari indicio praesidem. Ibid. D.
Nominationes ad usures civilia ut fieri debent fine decreto publico. T.2 c.716 A.
A nominationibus an possit appellari. T.10 c.789 B.
Nominationum forma vacillare non debet. T.3 c.715 E.
Nominator, & fideiussor quid differat. T.2 c.821 A.
Nominator, idest, creator. Tom.1 c.821 B. C.
Nominator fideiussori comparatur duplici ratione. T.4 c.39 E.
Nominator magistratus, qui solidum pro nomiato solvit, utrum actionem non habet adversus fuum collegam, qui eundem etiam magistratum nominavit. Ibid. E.
Nominator est quasi fideiussor. T. 4 c.67 E. fuit quidem, qui *fidiuvadse* dicuntur. Ibid. c.68 A.
Nominator convenitur poli fideiussorem. T.4 c.845 D.
Nominator ratione fua fideiussio tenetur, & quomodo collegia. Ibid. D. E.
Nominator an fideiussori comparatur. T.4 c.846 A.
Nominator, Vide, Collega.
Nominator vocatur magistratus municipalis, & cur. T.9 c.1194 B.
Nominatori solidum folventi non datur actio utilis adversus fuum collegam, & quare. T.4 c.846 A. & seq.
Cum nominatore maior est ratio agenoi, quam cum collega quidam. T.4 c.98 A.
In nominatorem magistratus quomodo actio detur, si ea non fuerit idoneus, & quando talis concretudo. T.4 c.845 B. & seq.
An in nominatorem ejus, qui rem gessit, prius detur actio, quam in nominatorem, qui non gessit. T.4 c.39 E.
An in nominatorem magistratus, qui gessit rem, redditiis prius actio id, quam in collegam, qui eam rem non gessit. Ibid. D.
In nominatorem qui agit, rem perfequitur: qui in collegam, peccam negligentiae fuit, & culpa. T.4 c.38 B.
Nominatores fuit iudices. T.3 c. 153 B.
Nominatores, vel fideiussores non fuit prius conveniendi, & excutiendi, quam rei principales. T.4 c.850 D.
Nominatores magistratuum, qui fuccessores fuo periculo nominant, respondisse intelligitur. Tom.4 c.849 C. unde Gaius, *In reipsa, in re fuy non peccat ty*. Ibid. C.
Nominatores an habeant jus pignoris capiendi. T.10 c.901 B.
Nominatores creatores dicuntur. T.10 c.901 D.
De nominatorum periculo. T.2 c. 810 B.
Nominatus magistratus prius conveniendus est, quam nominator. T.4 c.852 D.
Nominatus an habeatur pro confesso. T.10 c.236 E.
Qui nominaverit, an fideiussionem convenitur. T.8 c.968 B.

Nominis loco est demonstratio certa. T. 1. c. 1345 A.
Nominis error non nocet. T. 1. c. 1185 A.
Nominis mutatio prohibita. T. 3. c. 607 A.
Nominis usura non debetur, nisi ex cautione, ibidi, stipulatione. T. 4. c. 438 B.
Nominis venditor quis dicatur. T. 5. c. 607 C.
Nominis definitio. T. 7. c. 1 C.
Nominis appellatione etiam res significatur. T. 8. c. 484 D.
De nominis mutatione. Tom. 9. c. 1451 C. D.
De nominibus paternis, quid observandum. T. 4. c. 1008 E.
De nominibus in familiis erciscundæ actione agitur. T. 7. c. 401 A. & seq.
De nominibus graduum, & affinium. T. 8. c. 209 B. & seq.
Nominibus pro bonitatis fæpe a libraria erratum. T. 9. c. 1318 A.
Nomine alterius lege agere semo potest. T. 4. c. 8 A. & c. 642 B.
Nomine absentis an cogi possit heres adire, & restituere. T. 4. c. 593 D.
De nomine inter duos quæstio ob hereditatem ex testamento delata. T. 4. c. 868 B.
Nomine creditoris cuatio quemodo prædiari debeat. T. 5. c. 520 D.
Nomine debitoris vendito, quale debitor esse debeat. T. 5. c. 510 A. B.
Nomine ejus, qui non est, non potest qui quicquam. T. 7. c. 84. C.
Pro nomine demonstratio est. T. 7. c. 640 A.
De nomine legato duobus disjunctim. T. 7. c. 1111 A.
Nomine proprio nihil refert res demonstratur, an autonomasia. T. 7. c. 640 A. B. an digito. Ibid. B.
De nomine legato. T. 7. c. 1179 E. & c. 1180 A. & seq.
De nomine debitoris legato. T. 7. c. 1175 A.
Ex nomine argumenta ducunt jurisconsulti. T. 7. c. 2 C.
Nominum periculum in jure pertinet ad eum, qui fecit, si ea non fuit idonea, vel ficulpa eius facta fit deterior, dum non fatis mature interpellavit. T. 4. c. 51 C. novus tutor ea nomina fuscipere cogitur a priore tutore, vel curatore, etiamsi ea nomina improbet, sed non cogitur ea probare. Ibid. C.
Nominum periculum ad quem pertinet. T. 4. c. 1235 C.
Nominum numeratio est finitus, rerum infinitus. T. 4. c. 1174 C.
Nominum nuncupatio inter heredes, vel legatarios, vel fideicommissarios æquales partes facit. T. 5. c. 401 A.
In nominum originibus deducendis Stoici licentiores, & inepti fuerunt. T. 7. c. 656 D.
Nominum duo esse genera, & quos illis sint. T. 7. c. 966 B.
Nominum divisio non fit per judicium communi dividundo. T. 7. c. 577 B.
Nominum hereditarionum ut divisio fit ipso jure, non per arbitrium, ita etiam nominum communium ipso jure. Ibid. C.
Nominum divisio. T. 9. c. 1724 D.
Nominum divisio est jura. T. 9. c. 50 C.
Nomarix, five nonæ. T. 6. c. 1099 E.
Non debitor quis dicatur. T. 5. c. 456 D.
Non jam, vel *jam non* an sumi possit pro *nondum*. T. 10. c. 530 E.
Non ires aliquid fieri, & non fieri parta fuit. T. 3. c. 605 E.
Nongentorum appellatio quæ. T. 3. c. 639 E.
Non omne quod licet, licnefum est. T. 3. c. 700 D.
Non omne, quod flatim debetur, & peti flatim potest. T. 4. c. 1445 A.
Non omnis fidejussio, aut expromissio est intercessio, & quare. T. 4. c. 1037 E.
Nonnæ nomen vetustissimum est. T. 6. c. 1099 C. pro virginibus accipitur. Ibid. C.
Non negatur solvendo esse, qui pro parte solvit. T. 8. c. 571 D.
Non aliis causis quamodo accipiantur quibus peti fit. Tom. 5. c. 39 E.
Nonsumi qui fint. T. 1. c. 21 E. & Tom. 10. c. 830 B.
Non fideratis bona diffabuntur, & possidentur a creditoribus, edicto. T. 8. c. 571 D.
Quod nonsum est, amplius nostrum fieri non potest. T. 4. c. 630 D.
Nota patri aliqueis non pertingit liberes. T. 4. c. 973 B.
Nota literarum singularum Romanorum antiquarum. T. 3. c. 361 A.
Note non sunt literæ, sed quædam dictionum compendia. T. 3. c. 58 D.
Note discurrit formulæ scriptæ literis singularibus. T. 6. c. 561 D.
Note non sunt literæ. Ibid. C. secundum eas Prætor non dat bonorum possessionem secundum tabulas. Ibid. C.
Note quid sint. T. 8. c. 10 D.
Note epistolarum sunt figlæ temporis justiniani. Ibid. D.
Notarii cur ita dicantur. Tom. 3. c. 361 B.
Notarii secretorum. T. 2. c. 901 B.
Notarii, & librarii. T. 1. c. 1024. E.
Notarii olim omnia propria manu scribebant. T. 6. c. 879 E.
Notarii nomen ab servile nomen, est munus servi privati hominis. T. 9. c. 1314 B.
Notarii quinam sint. T. 10. c. 704 B.
Notarios inter, & singularios differentia. T. 10. c. 867 E.
Notarii, & famosi quid inter se differrent. T. 2. c. 887 A.
Nothi filii spurii, qui vulgo legitimæ quæsiti non sunt. T. 1. c. 310 E.
Nothi quid juris habent in patrem suum. T. 3. c. 118 C.
Nothi an possint cupere ut testamento, & ab intestato. T. 7. c. 1491 E. an eis alimenta debeantur. Ibid. E.
Nothi qui dicuntur. T. 9. c. 551 B.
Nothis non datur bonorum possessio contra tabulas, nec unde liberi, & cur. T. 8. c. 165 A. datur unde legitimi ita fuccedunt matre. Ibid. A.
Nothis quod datur, nulli datum videtur, & quare. T. 10. c. 481 C.
Nothorum definitio. T. 3. c. 118 C.
Nothorum nomen latine exprimi æquat. T. 3. c. 1051 B.
Nothorum, & spuriorum differentia. Ibid. B.
Nothos hodie nullos esse. Tom. 3. c. 119 B.
Notio quid sit, & significet. T. 7. c. 73 A.
Notio civil genus, juridicitio species. T. 8. c. 56 D.
Notio quid comprehendat. T. 10. c. 924 D.
Notionis nomen latius patet, quam jurisdictionis. T. 7. c. 58 C. & T. 10. c. 543 E.
Notionis nomen quomodo accipiendus. T. 7. c. 58 C.
Notionis verbum latius patet, quam jurisdictionis. T. 8. c. 56 D.
Notionis verbum generaliter accipitur, & comprehendit tum jurisdictionem, quæ ex magistratu competit, quam cognitionem, quæ judicibus datis sola competit. T. 8. c. 56 D.
Notionis nomen quid complectatur. T. 7. c. 73 A. & Tom. 10. c. 593 A.
Notiones sunt a natura, & nomina sunt ab institutis hominum. T. 7. c. 656 B.
Notis maxima ex parte confabant juris formulæ ante Constantinum. T. 10. c. 1350 D.
Notitia pro inventario. T. 2. c. 659 A.
Notitiam adjiciendam habere, vel *notio agendis ius effere de maleficiis*. T. 7. c. 407 B.
Notoria quid. T. 3. c. 538 E.
In iis, quæ notoria sunt, nec rigor, vel ordo juris observatur, nec probatio, vel accusatio necessaria est. T. 2. c. 955 B.
Notoria probationem non requirere. T. 6. c. 876 B.
Notoria, five notariæ quæ dicuntur. T. 9. c. 1377 A.
Notoriæ proximæ, & affines sunt accusationibus. Ibid. A.
In notoriis appellatio non admittitur. T. 2. c. 956 B.
De notoriis, five notariis apparitorum Præfecti prætorii. T. 6. c. 1376 E. & c. 1377 A.
Notorium probationem non indiget. T. 6. c. 1115 A.
Nova jura semper restrictiles acipiuntur. T. 9. c. 1262 B.
Novale fi fatium fit ex filva, an alius hinduo ifte intelligatur. T. 5. c. 820 A.
Novalia aut Ecclesiam pertinentia. T. 6. c. 1020 C. & c. 1041 D.
Novalia in emphyteusim dari possunt. T. 6. c. 1020 C.
Novalia terra quid. T. 8. c. 515 A.
Novalia quæ ita quis dicatur. Ibid. B.
Novalia agri quæ sint. T. 10. c. 589 B.
Novandi animo qui stipulatur sub conditione non dum existente, flatim, fed tunc demum, cum conditio existerit. T. 6. c. 555 B.
Novare qui possint. T. 2. c. 893 E.
pupillus, quæ novare paterfamilias fit, fine tutoris auctoritate non potest novare obligationem. Ibid.
c. 893 A.
Novari folebat obligatio, vel in verborum obligationem, vel in obligationem nominum. T. 1. c. 861 D.
Novari res videtur litis contestatione. T. 2. c. 1 D.
Novarum tabularum lege promulgata, nemo res alieno folvebatur. T. 7. c. 684 C.
Non novat obligationem fidejussio. T. 4. c. 830 A.
Novare priori obligationes per rem judicatam non novari hypothecarium, aut fidejussorium, non usuraum, quæ in judicium non venerunt, & cur. T. 9. c. 114 D.
Novatio quid. T. 1. c. 861 D. & T. 4. c. 1202 E.
Novatio civilis est. T. 2. c. 225 C.
Novatio, & delegatio priorem obligationem perimit. T. 5. c. 55 E.
Novatio voluntaria est litigantis veteris, vel alterius obligationis veteris in novam stipulationem translatio, atque confusio. T. 2. c. 556 A.
Novatio per quos fit. T. 1. c. 484 D. E.
Novatio legitimos modos obligationis solvendæ. T. 1. c. 887 E.
Novatio quomodo fiat. Tom. 1. c. 243 B.
Novatio, & delegatio per fiipulationem fit, & voluntaria est, & cur. T. 3. c. 556 A.
Novatio obligationis ita extinguat fructuum perfequutionem. T. 3. c. 511 D.
Novatio necessaria, & voluntaria. T. 3. c. 556 A.
Novatio voluntaria quatuor modi fit. Tom. 3. c. 556 D. & T. 9. c. 1283 D.
Novatio, ut acceptilatio, fimilis fitlutioni est. T. 3. c. 659 C. D.
Novatio quandoam dicatur fieri. Ibid. C.
Novatio non extinguit fructuum perfequutionem, qui ante funt, vero perfequutionem extinguit, & cur. T. 3. c. 511 D. & T. 4. c. 671 D.
Novatio fit duobus modis. T. 4. c. 63 E.
Novatio est alia necessaria, alia voluntaria. T. 4. c. 1202 C.
Novatio est in aliud nomen, & aliunde fluxum prioris obligationis transfatio. T. 4. c. 1211 D.
Novatio fit expromissione, non fidejussione. T. 4. c. 1269 C.
Novatio vera est expromissio. T. 4. c. 1338 A.
Novatio, & obliatio nuda in quo differant. Tom. 4. c. 1243 A.
Novatio quomodo, & per quos perficitur. T. 4. c. 1832 E.
Novatio est voluntaria, vel necessaria est. T. 5. c. 556 D.
Novatio propie non fit, nisi exliferme conditione posteriori fiipulationis. T. 6. c. 561 C.
Nulla novatio hodie fit, nisi id aliquam fit nominatim, ut novatio fiat ex constitutione justiniani. T. 6. c. 556 B. C.
Novatio quandoam fiebat inter veteres. T. 8. c. 1078 E.
Novatio non fit, nec recepto, nec confituto. T. 9. c. 261 A.
Novatio obligationis. T. 9. c. 308 C. D.
Novatio, & delegatio in quo differunt. T. 9. c. 58 E.
Novatio voluntaria quid. T. 9. c. 1382 D.
Novatio, & delegatio tollunt priorem obligationem. Ibid. B.
Novatio voluntaria principalis obligationis novat accessiones omnes, novatio necessaria non novat. T. 9. c. 114 D.
Novatio necessaria non perimit pignus. Tom. 9. c. 1327 C. cur dicitur necessaria novatio. Ibid. C.
Novatio voluntaria, & novatio necessaria in quo differunt. T. 9. c. 1327 D. E.
Novatio non fit pendente judicio, finito fit. T. 9. c. 1413 C. D.
Novatio fit judicato, judicio non fit novatio. T. 9. c. 1415 C.
Novatio, & litis contestatio differunt. T. 9. c. 1415 E.
Novatio ab modus tollendæ obligationis. T. 9. c. 50 B.
Novatio fit judicio damnato debitore. T. 9. c. 1417 C.
Novatio extinguit priorem obligationem. T. 9. c. 1005 E.
Novatio est mutatio obligationis, vel causæ debendi. T. 9. c. 90 C.
Novatio an fiat interventu servi. T. 10. c. 390 C.
Novatio olim ex sola mente contrahebatur fiebat. T. 10. c. 538 E.
Novatio ut fiat per servum, aut filiumfamilias, nullus, aut ratihabito patris, vel domini exigitur. T. 10. c. 538 C.
Novatio quomodo fiat, & quo differat a delegatione. T. 10. c. 716 C.
Novatio in causa lucrativa fit, in non lucrativa non fit. T. 10. c. 769 D.
Novationis tempore usura currere desinunt. T. 9. c. 67 D.
Novationis formus effectus est, ut priorem obligationem perimat, & pofterioren introducat. T. 6. c. 371 E.
Novationis faciendæ sufficiebat olim folus animus, & tacita voluntas, nec erat opus voluntate expressa, hodie tamen ex constitutione Justiniani Imperatoris necesse est expressi fpecialiter, & nominatim novationis causa fiipulationem pofteriorem intercedere. Ibid. D.
Poft novationem obligationis illæ non currunt. T. 4. c. 963 A.
Inter novationem, & obliationem differentia quæ. T. 4. c. 243 A.
Inter novationem voluntariam, & necessariam differentia quæ est. T. 4. c. 221 C. & c. 965. A. & T. 5. c. 556 D. & T. 9. c. 1096 A. & c. 1127 D. E.
Novationem fieri judicio, & condemnatione, non judicio. T. 9. c. 115 B. C.
Novationem non facit mutatio rei. T. 9. c. 61 C.
Novationis substantia perimit fiipulatio pœnalis, non etiam accessoria. T. 4. c. 965 B. C.
Novationis substantia liberatur pignora, & hypothecæ, non etiam necessaria. Ibid. B.
Novationis voluntaria fidejussores liberantur, non autem necessaria. Ibid. B.
Novationis voluntaria mandatores liberantur, non autem necessaria. Ibid. B.
Novationis facta non omnino perimitur obligatio. T. 4. c. 1106 C.
Novationis facta non perimitur ligantum liberationis. Ibid. C.
Novationis facta an creditor obligationem mutare cogatur. T. 4. c. 1805 D.
Novationis collitur obligatio. T. 4. c. 668 E.
In novatione faciendæ ante constitutionem Justiniani folus sufficiebat animus. Tom. 4. c. 354 C.
De novatione a legatario facta cum herede. T. 7. c. 1230 D.
Novationis voluntaria facta per fiipulationem tacite & pignora, & fidejussores liberantur. T. 9. c. 1096 A.
Novationis necessaria, ut principali tantum judicata, nec pignora, nec fidejussores liberantur. Ibid. A.
Novationis facta aliam non curunt. T. 9. c. 117 D.
Novationis voluntaria pignus, quod prior debitor dederit, nec reperit, et, perimitur. Tom. 9. c. 1327 C.

Novatione tollitur obligatio. T.10 c.559 A. B.
Novatione facta aliæ non currunt, lite contestata currunt. T.10 c. 543 E.
De novationibus, & delegationibus. T.1. c.861 C. D. & T.1. c.55 E. & T.9 c.1182 B. & seq.
Novelle constitutiones cur sic appellatæ, & quando editæ. T.1 c.1017 B.
Novella 9. de Tyllibus senfus qui. T.5 c.964 A.
Novella. Vide, Constitutiones novæ.
Novellam quartam Justiniani Bartolus male non recipit. Tom.5 c.454 D.
Novellarum fructuarie in pandectas a Triboniano relatæ. T.1. c.57. D.
De novellarum Justiniani interpretes veteri. T.1 c.1218 A.
Novellarum titulorum novus index. T.1 c.1018 A. & seq.
Novellas Justiniani, quæ sint fontes, & capitulares, Accursius semper nominat authenticas, *Furgoni* non novellas. Tom.9 c. 473 D.
Novellis Accursius cum citat, semper intelligit Justinianum interceffores, qui novellas Justiniani latine, & breviter expositis. Ibid. D.
De novellis Leonis Philosophi, & ad easdem emendationes quædam. Tom.3 c.504 C. D. & seq.
Novendiel pro novem diebus apud veteres Latinos. Tom.1. c.527. B.
Noxæ facilis celebrata ab Adriano in honorem Plautiæ uxoris Trajani. T.7 c.1180 C. D.
Noxera qua causa habetur loco parentis. T.5 c.430 D.
Noxera dedit patri meo fundum in dotem eo pacto, ut ipsa crediteriis fuis, quibus fundus illis fimul, & omnia prædia pignori obligatæ erant, foluerent ufuras. T.9 c.81 D.
Noxerca uxorem ducere an licet. T.8 c.904 C.
Noxercam ducere pudor vetat. T. 9 c.445. D.
Noxer quarto nuntiatio, five denuntiatio. Vide, Nuntiatio. Vide, Denuntiatio.
De noxi operis nuntiatione. T.6 c.291 B. & seq.
Noxi operis nuntiatio fimilis est vindicationi rei corporalis. T.7 c.456 C.
Noxi operis nuntiatio quando, quibus, & adversus quos competat. T.7 c.456. B.
Noxiffimæ conditiones. Vide, Conditiones.
Novam lus restrictius est accipiendum, non amplianduin. Tom.4 c.1356 E.
Novum non est, et quod alius fefit, aliius repetat. T.4 c.1074 C.
Novum edictum. Vide, Edictum novum.
Novum opus qui nuntiare poffint. T.7 c.446 C.
Novum opus, quod Prætor facere prohibuit, qui fecit, tenetur actione, quod adversus edictum factum fit. T.7 c.650 A.
Novum jus nitra fuos fines extendere non licet. Tom.9 c.763 E.
Nox naturalis quot horis conflat. T.1 c.534 A.
Nox amica furibus, inimica pallioribus. T.5 c.584 C.
Nox quid. T.1. c.246 D.
Noxa pro peccato. Ibid. D.
Noxa caput fequitur. T.1 c.409 B. C. & T.5 c.94 C. & T.9 c.252 B. & T.10 c.961 A.
Una noxa est, quæ est unius fervi. T.5 c.935 B.
Noxæ deditum fervum invito domino manumitti. T.3 c.366 D. E.
Noxæ dediti liberum hominem non nedit jure pignoris, aut fiducia. T.4 c.1467 D.
Noxæ dediti iranis est, quæ adversum dominum non fecit. T.1 c.97 D.
Noxæ fi dominus fervum alii ex posteriore noxa dediderit, hoc facto non liberari fervum, quo minus noxæ dedatur ob priorem noxam, fi pro eo non obtinetur affimatio damni. T.5 c.95 A.
Noxæ dedere, vel damnum farcire. T.7 c.597 E.
Noxæ, five noxiæ generale nomen est, quod fcinditur in delictum, & crimen. T.8 c.697 E.
Noxæ fepavatur a capitalibus criminibus. T.8 c.608 A.
Noxæ dabantur flavaliber. Tom.9 c.43 B. C.
Noxæ olim dedebantur liberi homines, & fervi. T.9 c.42 E. & c.43 A.
Noxæ deditionis nullum judicium est. T.10 c.946 A. B.
Noxæ deditionis unde prodierint. T.8 c.1120 B. quibus rebus confistunt. Ibid. C. D.
Noxales actiones esse perpetuas. T.9 c.313 C.
Noxales actiones folo caput fequuntur. T.8 c.1120 C. & T.9 c.252 C. & T.10 c.437 C.
Noxales actiones quenam fint, & an fint in rem, vel in personam. T.9 c.252 E. & c.948 A.
Noxales actiones quo casu dentur, & quo casu cessent in dominum. T.10 c.946 C. D. E.
Noxali actione agere non potest is, qui renetur actione noxali fervi nomine. T.5 c.441 A.
Noxali actione fervi nomine cum domino agere ad affimationem damni, datur actio ad exhibitionem. T.5 c.936 C.
Noxali judicio acturo datur actio ad exhibendum fervum, fuitiner notum. T.6 c.45 D.
In noxali actione fervus, qui noxam nocuit, a domino detur in noxam. T.9 c.511 A.
Noxalis actio morte extinguitur. T.1 c.753 C.
Noxalis actio posterior perimitur etiamsi ceterorum, qui ante egerunt, vel agere poterant, causa fit vindicata. T.5 c.95 B.
Noxalis actio, & actio prætoria, five honoraria in quo differunt. T.5 c.434 B.
Noxalis actio pertinet tantum ad noxæ reparatio. T.6 c.8 A.
Noxalis actio ex delicto filiifamilias nulla est in patrem. T.6 c.497 E.
Noxalis actio quæ est. T.6 c.45 B. ex vel est civilis, quæ propriæ noxalis appellatur, vel prætoria, five honoraria, quæ civilis actionis fuccedanea est. Ibid. B.
Noxalis actio. Vide, Actio noxalis.
Noxalis actio nulla competit in liberis hominibus. T.9 c.46 A. B.
In noxam dedere quid. Tom.1 c.753 C.
Noxam fervire quid. Ibid. C.
Noxæ frivolaria. T.5 c.934 B.
Noxia an idem nomen, quod noxa, & quid fit. Tom.8 c.1120 B.
Noxiæ pignoris fune quotiam. T.8 c.607 E.
Noxiæ appellatione omne delictum continetur. T.8 c.647 D. & c. 1121 A.
Noxii quomodo ad fupplicium debeantur. T.9 c.428 A.
Noxius fervus fi venditus fit, ad quid venditor empori teneatur. T.5 c.456 E.
Nubens vidua intra annum luftrum, infamis est, itemque in, qui eam fcienti duxerit. T.7 c.891 C.
Nubentes, citra parentum confentium, an exheredari poffint. T.1 c.1065 B.
Nubentis mulieris intra tempus luctus parere quinque. T.9 c.452 B. & feq.
De fecundo nubentium electione, & fuccefforibus earum, & de usufructu dotanionis propter nuptias, & aliis capitulis. Tom.2 c.1019 A. B. feq.
Nubere melius est, quam uri. T.6 c.117 E.
Nubet, etiamsi comburendi causa habeantur, non continentur ignoranta appellationes. T.4 c. 591 E.
Nuda pactio obligationem tollere, feu mutare non potest. Tom.4 c.683 C.
Nuda ratio non fcit donationem. T.5 c.587 A.
Nuda proprietas, vel plena redit ad fiscum ex fuis causis, usufructus quoque unoquam. Tom.4 c. 1434 E.
Nuda voluntas teftamentum irritum non fecit. Tom.4 c.1075 A.
Nuda voluntas non perficit teftamentum, nec eventit. Ibid. A.
Nuda voluntas, & racita fideicommissum facit. T. 4 c. 536 E.
Nuda obligatio naturalis. Tom.9 c.51 D.
Nuda pollicitatio dotis. Tom.9 c. 27 B.
Nudum nomen heredis an teftamentum corroboret. T.4 c.83 B.
Nudum pactum nullius est momenti. T.4 c.541 D.
Nudum pactum. T.9 c.27 B. nudi definitio. Ibid. B.
Nudum pactum. Vide, PaCtum.
Nudus confensus obligationem parit, traditio exequitur. & cur. T.5 c.649 A.
Nudus proprietarius fundi, totum eum fundum fuum esse refte vindicat, etiamsi usufructus alienus fit. T.8 c.595 A.
Nudus confensus. T.9 c.430 A.
Nugæ, & nugas promittere dicebant veteres. Tom.6 c.306 B.
Nulla res est, cujus possessionem possis adipisci, nisi concurrat corpus, & animus, id est, apprehensio rei, & affectio possidendæ rei. T.4 c.625 C.
Nullius rei nulla debitio est. T.6 c.355 C.
Quod nullius est, an possit rumpi. T.10 c.1004. A.
Nullus articulus non reiicit femper quemcumque. T.9 c.1042 E.
Nuncerarii fint officiales, qui numeros æquant. Tom. 2 c. 686 D.
Nuncerarii quid a tabulariis differant. T.2 c.577 D. E.
Nuncerarii, qui fint in officio Præfidum, & Confularium, conditionales fint. T.2 c.683 D.
Nuncerarii, qui restituibus parent, triennales fint. Tom.2 c. 686 E.
Nuncerarii ne suffices ad obsequium vocat. T.2 c.683 E.
De nuncerariis, actuariis, & charulariis, & adjutoribus, fcrinariis, & exceptoribus fedis excellæ, ceterorumque judicum tam civilium, quam criminalium. T.2 c.683. D. C. & seq.
Non numerata pecunia exceptionem, vel replicationem obstare non tantum chirographo creditæ pecuniæ, fed etiam cautioni, vel donationi pignoris. T.9 c.1237 D.
Numeratio non tantum creditum, fed folutum fignificat. Tom.4 c.718 D.
Non omnis numeratio confeffim obligationem parit. T. 6 c. 53 E.
Si numeratio pecuniæ fequuta non fuerit conventionem pignoris. T.9 c.1237 D.
Numeratio non debet excedere mandatum. T.10 c.715 B.
Numerationis verba mutuum fignificatur. T.7 c.647 E. fi abfit numeratio, aequo pure, neque fub conditione mutuum contrahitur. Ibid. E.
Numeratione expletur obligationis fubftantia. T.5 c.948 A.
Quod numerato datur, & numerato folvi debet, non quidem in specie, fed in nummorum genere eodem. T.5 c.396 D.
Numeri, id est, vestitationes a legionibus feparantur. T.2 c.759 D.
Numeri Pythagoreæ quam vim habant. T.1 c.548 C.
Numeri proportionales. Tom. 10 c.136 A.
Numeri fint militum. Tom. 10 c.469 D.
Sub numero plurativo, fi fine libeiris, teftator etiam fingularem comprehendit. T.4 c.1180 E.
Numerorum appellatio. T.2 c.759 E.
Numerorum notæ in l. *Thuis, D. de jideiiomm. lib.* emendatæ. T. 3 c.15 A. B. C.
Numerorum notæ facile corrumpuntur. T.6 c.739 A.
Numerorum liber vocatur ab Hebræis *Jaqmoer eft*. Tom.10 c.164 C. D.
Numerum duxlem non habent Latini, plur-lis pro duali est. T.6 c.107 D.
Numerum perficiunt duo. T.9 c. 1395 C.
Numerus verum est infinitus, nominum vero finitus. T.4 c.724 C. plura fune negotia, quam vocabula. Ibid. C.
Numerus abnotam ab optima indole non exigitur. T.4 c.861 B.
Numerus quinque liberorum, an excufet a tutoribus civilibus, & quomodo. T.4 c.863 B.
Numerus quinque liberorum utrum excufet a fideicoiiis provinciæ. T.4 c.864 B.
Numerus nummorum in folutione faciendæ fatis non est, fed qualitas prius fpectanda est. T. 5 c.395 B.
Numerus liberorum a tutela excufat. T.8 c.564 D.
Numerus fingularis in re odiosa non pertigitur ad numerum multitudinis. T.8 c.114 D.
Numerus dici non potest unum. T.9 c.1395 C.
De numfinnis, ceteris potestate. T.9 c.803 A. B.
Nummaria lex Cornelia. Tom. 9 c.1449. A. & feq.
Nummarii, id est, tuteri avidi. T.4 c.1013 D.
Nummi jura non funt. T.1 c.75 D.
Nummi flagnei. T.3 c.207 B.
Nummi peregrini, ut olim, ita hodie mercis loco funt. Tom.4 c.47 D.
Nummi integri funt, qui nondum fint confumpti. T. 4 c. 185 C.
Nummi quando compensati dicuntur. T.3 c.270 B. & T.4 c. 182 D.
Nummi fi non idem ipfi, fed alii eiusdem valoris reddit funt, non vitiatur contractus mutui. T.3 c.191 A. B.
Nummi affidua permutatione deprivite videntur. Ibid. A.
Nummi, qui ex teftamentis a dantur pithoribus ad corruptionem frumenti, qui non folebant iis dari, nisi poft corruptionem, dicuntur mutua dari, quia dantur in antecoffum, five promutuo. T.9 c.938 B. C.
Nummi pifimatio publica est, non privata. T.9 c.428 B.
Nummi, qui mutuo dati funt, in vicem datorum fuccedunt. T.3 c.400. E. & c.401 A.
Nummi Cæsini appellatio unde. T.3 c.1187 C.
Nummorum nuntiatio fimificatur argenti, vel auri nomine. Tom.6 c.401 A.
Nummorum affimatio est perpetua. T.7 c.688 A.
Nummi poffunt publice mutari, a nemine non potest. Tom.7 c. 666 C.
Nummi fi generaliter legantur, nullum eft legatum. T.7 c.989 E.
Nummi Philippei vitioriati. T.7 c.646 A.
Nummi alteri qui dicuntur. T.9 c.1190 D.
Nummi peregrini, mercis loco habentur, & vendantur. T. 10 c. 326 E. & c.730 B.
Nummi an argento fidio, vel infido computantur. T. 10 c. 1139 D.
Nummis emuntur res, non rebus, alienatio permutatio exfifit. T.5 c.497 E.
Nummis exftantibus an fideijuffor prædiatur. T.5 c.1114 B.
Nummis, qui in area fint, legatis, an corpus videatur legatum. T.7 c.1017 B.
Nummis legatis in obfcuro, quales debeantur. T.7 c.1041 C.
De nummis legatis, & non inventis in hereditate, an debeantur. T.7 c.1110 C. D.
De nummis peculiaribus creditis. T.7 c.661 B.
De nummis filiofamilias mutuo aut fumori datis. T.9 c.317 B. & feq.
Nummorum certa affimatio eft, non arbitraria, fiscut ceterarum rerum omnium. T.5 c.400 B. C.

Numnorum usus qui, qualis, & quantus. T. 5 c. 370 E. & c. 301 A.
Numnorum corpora in emptione venditione, aliisque contractibus spectantur, sed numnorum in emptione venditione venditoris fieri oportet. Tom. 5 c. 501 B.
Numnorum reproborum aliquis usus est, & idco non rescindendi sunt a creditore, qui eos recepit a debitore, sed reddendi. T. 6 c. 252 C.
Numnorum certus numerus legari debet, aliqui non valet legatum. T. 7 c. 646 B.
Numnorum corpora communi genere continentur, non specie. T. 7 c. 650 B.
Numnorum certo numero legato, non adjecta qualitate numnorum, an in heredis arbitrio sit, quod genus numnorum praestare velit. T. 7 c. 1451 D. E.
Numnorum qualitas cur sit incerta, & varietas numnorum infinita. T. 7 c. 1451 D.
Numnorum legatum est incertum. T. 8 c. 681 B.
Numnorum non est usus, sed abusus. T. 9 c. 1117 D.
Numnus aureus, vel argenteus qui adulteravit, lege Cornelia tenetur. T. 1 c. 108 B.
Numnus mutuus dans ea lege, ut non reddatur, licet doceat, se mutuum numnum dare, metuum forte gratiam captare videtur. T. 5 c. 293 B.
Numnus liquis ex alterius manu excussit, ut caderet in flumen, aut mare, quomodo teneatur. T. 7 c. 811 C.
Nu mnus liquis ex alterius manu excussit, ut alius auferret, qua ratione teneatur. Ibid. C.
Numnus qui debet, quantitatem debet, non corpora. Tom. 10 c. 1 B.
Numnus probus vulta Principum Ignatius qui reprobant, tenentur lege Cornelia numnaria. T. 10 c. 7 C.
Numnularii pecuniam probant. T. 1 c. 1292 C.
Numnularius, aut argentarius ex publico nullo, perinde atque ex Dipalatione, ufuae debentur. T. 5 c. 45 D.
Numnularius, non ex fide verificanti pecunias, manus amputando. T. 5 c. 1374 B.
Numnularius, qui abiegta mensa argentaria, quam habuit in foro, foro cessit, & folum vertit. T. 6 c. 358 D. E.
Numnus unus venditionis non est pretium. T. 1 c. 1245 A.
Numnus in emptione est mensura rerum longe certior, & verior, quam in permutatione res. T. 5 c. 298 A.
Numnus rem venditam semper facit aequalem. Ibid. A.
Numnus unus an pretium sit. T. 8 c. 271 B. C.
Numnus non est pretium, sed imagio pretii. T. 9 c. 1235 C.
Numnus aliper quis dicitur. T. 9 c. 1450 A.
Nunc articulus praesens tempus figuificat. T. 9 c. 1161 D.
Nuncianti jus qui habeat. T. 7 c. 563 B.
Nuncintio, quae fit iuris nostri conferendi causa, non acquireadi. T. 9 c. 1118 B.
Per nuncium nobis parari actionem. Ibid. B.
Nuncupatio filii filium non facit, sed naturae tantum, vel adoptio solennis. T. 6 c. 659 E.
Nundinae non fuere feriae. Tom. 1 c. 889 B. C. & T. 2 c. 598 A. B.
Nundinae quid fint Graecis, & Latinis. T. 10 c. 662 C.
Nundinae quidam fint. Tom. 10 c. 1204 A.
Nundinarum epulae. T. 3 c. 120 A.
Nundinarum exercendarum jus desinere amittitur. T. 1 c. 545 D.
Nundinarum definitio, & earum ratio. T. 1 c. 889 B. C. & T. 2 c. 598 A. B.
Nundinarum dies antiquitus erant feriati. T. 9 c. 209 E.
Nundinarum ius olim nefitti, poslmodum fulti. Tom. 10 c. 662 C.
Nundinae fine permissu Principis, & in agro suo institutae non licet. T. 7 c. 1324 D.
De nundinis, & mercatoribus. T. 9 c. 1397 E.
Nuntiare est prohibere. Tom. 6 c. 501 B.
Nuntiare, & prohibere an idem fit. T. 8 c. 551 B.
Nuntiare an possit emptor praedii ante eius traditionem. Tom. 10 c. 1180 C.
Nuntiare an possit, qui habet servitutem rusticam, vel urbanam. T. 10 c. 1181 C.
Nuntiari quibus personis debeat. Tom. 10 c. 1284 E. & c. 1285 A.
De ea, qui nuntiat novum opus vicino aedificanti, aut molienti aedificationem. Tom. 9 c. 1282 A.
Nuntiat, qui habet dominium, servitutem, & vindicationem utilem. Tom. 10 c. 1281 A.
Nuntiatio operis novi statim vim suam exercet, & inhibet opus. T. 6 c. 1157 A.
Nuntiatio operis novi possessori adversus possessorem non permittitur. Ibid. B.
Nuntiatio novi operis alia est in rem, alia in personam. Tom. 4 c. 94 D.
Nuntiatio operis in personam, si non possit fieri in personam, ut si reperiri non possit, fit ad domum eius libello ad postem fixo. Ibid. E.
Nuntiatio an sine iuffu Praetoris possit tentari possit. T. 4 c. 12 C.
Nuntiatio novi operis permittitur solo iure, hoc est, ex edicto Praetoris. T. 4 c. 94 D.
Nuntiatio operis fit in rem praesentem ex iure. Ibid. T. 4 c. 94 D. ipso etiam in ignorantem fit nuntiatio operis. Ibid. D.
Nuntiatio. Vide, Adm.
Nuntiatio alienationis praedii sui fit aliter. T. 5 c. 657 D.
Nuntiatio novi operis an in herede transeat. Ibid. E.
Nuntiatio, & litis contestatio quomodo differant. Ibid. E.
Nuntiatio novi operis non perpetua, sed operi fit. Tom. 5. c. 658 B.
Nuntiatio novi operis aut iure, aut iniuria fit. Tom. 5. c. 658 B.
Nuntiatio novi operis morte, fuit & alienatione finitur, & extinguitur. T. 5 c. 657 D. E.
Nuntiatio novi operis, fcut & vindicatio olim in re praesenti fatis est. T. 5 c. 175 E.
Nuntiatio novi operis & fcienti, & nefcientibus in eo loco ubi iuris habet, fieri potest. T. 5 c. 658 B.
Nuntiatio novi operis cui, & adversus quos detur. T. 7 c. 458 C. D.
Nuntiatio novi operis fit in rem, non in personam. T. 7 c. 585 A.
Nuntiatio novi operis an tenet, & nuntiandi ius nuntiandi non fortit. T. 10 c. 256 B.
Nuntiatio non tenet, quam fcit, qui ius nuntiandi non habuit, quamvis necessit, & effectum habeat, si opus inhibeat, nec contempti poffit. Ibid. B.
Nuntiatio quomodo remittatur utiliter, vel inutiliter. Tom. 10 c. 259 E. & c. 260. A.
Nuntiatio novi operis an sit remedium fubsidiarium. Tom. 10 c. 1175 D. & feq.
Nuntiatio an fiat adversus furiosos. T. 10 c. 1177 C.
Nuntiatio fit operi, non personae. Ibid B.
Nuntiatio quibus ex caufis fiat. T. 10 c. 1179 E. & c. 1180 A.
Nuntiatio in quo fiat. Tom. 10 c. 1183 A.
Nuntiatio an possit fieri in foro. T. 10 c. 1184 A.
Nuntiatio an rede fiat uni ex dominis communibus loci, in quo fit opus. T. 10 c. 1184 D.
Nuntiatio novi operis imitatur actionem. T. 10 c. 1185 A.
Nuntiatio an possit fieri ei, qui reffeit rivum, vel cloacam purgat. Ibid. C.
Nuntiatio quando fiat. Tom. 10 c. 1191 D.
Nuntiatio nova an fit necessaria novo vel successori. Tom. 10 c. 1193 A.
Nuntiatio novi operis in quo differt ab actione civili. Tom. 10 c. 1194 E.
Nuntiationis ex caufa an tenetur quidem poffessor illius loci, in quo nuntiatum est novum opus. T. 10 c. 1197 B.
Nuntiationis caufae tres. Tom. 10 c. 1198 E.
Nuntiatio novi operis diverfa species. T. 10 c. 1183 A. & feq.
Nuntiationis effectus quis fit. T. 10 c. 1186 C. & c. 1193 E.
Per nuntiationem novi operis fi quid factum poffidet, an fit ius prohibendi. T. 4 c. 151 C. D.
Nuntiationem novi operis qui habeant. T. 5 c. 654 C. D.
De nuntiatione operis novi. T. 5 c. 870 E.
De nuntiatione novi operis edicto. T. 4 c. 93 D. Vide, Edictum de novi operis nuntiatione.
De nuntiatione novi operis in communi aedificio. Tom. 7 c. 585 A.
De nuntiatione novi operis plura. T. 10 c. 1179 B. & feq.
In nuntiatione novi operis an caufa conventionis libellis fit exprimenda. T. 10 c. 1172 C. & feq.
De nuntiatione novi operis an vacat praetorem conventio fieri Pretore. Tom. 10 c. 1177 E. & c. 1178 A.
Nuntiationem inter, & nuntium differentia. T. 10 c. 1193 A.
Nuntiatori an detur aliquod interdictum prohibitorium. Tom. 10 c. 1197 E. an nuntiato. Ibid. E. & c. 1198 A.
Per nuntium an rede enunnus. T. 10 c. 1206 B. C.
Nuntius fungitur epistolae vice. T. 1 c. 919 B. & Tom. 2 c. 275 D.
Nuntius, idem, nuntiatio. Tom. 2 c. 275 D. E.
Nuntius minister est tantum negotii, quod contrahentes tractant. T. 5 c. 408 C.
Nuntius nihil aliud est, quam epistola loquens. Ibid. C.
Nuntius, aut epistola quid praestare debeat. Ibid. C. D.
Nuntius, & procurator in quo differunt. T. 9 c. 326 B. C.
Nuntius non contrahit cum venditore. T. 9 c. 385 C.
Nuntius fungitur vice epistolae. T. 10 c. 1206 B.
Nuntius est epistola loquens. T. 9 c. 385 C. & T. 10 c. 1016 C.
Confitito *si non negotii*, an permittatur lege Papia. Tom. 10 c. 4 D. quomodo fit tenifis & uxori, & muliori extraneae. Ibid. c. 15 D.
Nuptia esse eadem duobus non poteft. T. 1 c. 236 A.
Nuptia, vox ambigua. T. 1 c. 693 E.
Nuptia. Vide, Mulier.
Nuptae, & sponsa in quo differant. T. 5 c. 1170 C. D.
Nuptae non impedituf, quo minus cum priore marito de dote exerciatur. T. 6 c. 110 C.
Nuptae fecundo viro ante demortuis, unam absolutorium iure Civili licitae funt. Tom. 4 c. 1071 C.
Nuptae inter tutorem, & pupillam prohibitae. T. 5 c. 1433 A. B.
Nuptae. Vide, Matrimonium.
Nuptae confiftere non poffunt, nisi conferantur in, qui contrahant, & si in, in quamvis poteftate fint qui nuptias contrahunt. T. 5 c. 139 E. & c. 140 A.
Nuptae inter adoptivos prohibitae funt. T. 5 c. 546 A. B.
Nuptae nulla voluntate poffidentur, concubina implenur. Tom. 5 c. 645 E.
Nuptae nostrae in habeantur pro fpuriis. Tom. 5 c. 82 D.
Nuptae non rede contrahe in difficiv, & quae cum non poffint. T. 5 c. 1209 A. B.
Nuptae falsae sui authoritate inter corpora, & aspera ex altero filio contrahi poffunt. T. 5 c. 532 C.
Nuptae, & sponsalia in quo differunt. T. 5 c. 1160 B. & feq. nuptae nuda conscenda habeat. Ibid. B.
Nuptae innutatae quae. Tom. 5 c. 1170 B.
Nuptae poffunt contrahi intra gradus prohibitos ex indulgentia Summi Pontificis. T. 6 c. 1124 C.
Nuptae nova voluntate, vel extinhabitione conciliantur. Tom. 6 c. 1081 B.
Nuptae fecundae permittuntur potius, quam prohibentur. Tom. 6 c. 1150 D. Ideo haec benedictione celebrantur. Ibid. D. E.
Nuptae non qualibet anni tempore celebrandae, fed conformandae. T. 6 c. 811 B. & feq.
Nuptae inter filios duorum consanguineum in conflitere poffunt. T. 6 c. 1110 A.
Nuptae iuratae nullis funt. Tom. 6 c. 1150 C. fed cum dispensatione conscenda, vel recito. Ibid. C.
Nuptae fponsalium perfectio est. T. 6 c. 1051 A.
Nuptae inveniri difficiles, & incertos exitus parinnt. T. 6 c. 1063 D.
Nuptae justae non fant cum minores annis 12. quae aetas non est justa ad nuptias contrahendas. T. 6 c. 136 B.
Nuptae fine confensu patris contrahe injuste dicuntur, sed tamen

men non dissolvuntur . Tom. 6 c. 101. E.
Nuptiæ sine matrimonio esse non possunt . T. 6 c. 413 D. Vide, Matrimonium .
Nuptiæ & connubium civilis sunt nomina , atque ita fit , ut non sint nuptiæ civili jure , sit tamen matrimonium jure naturali. Ibid. D.
Nuptiæ justæ quæ dicantur , & quæ injustæ . T. 6 c. 101 C. & seq.
Nuptiæ justæ quæ . T. 7 c. 14 C.
Nuptiæ an possint inter absentes contrahi . T. 7 c. 807 D.
Nuptiæ dimittæ a marito uxoris an interdicantur ei , quem maxime suspectum habuit . T. 7 c. 1490 C.
Nuptiæ justæ non sunt , nisi fiant liberorum procreandorum causa . T. 7 c. 784 E.
Nuptiæ si fiat illicitæ , an donata , legata , & dos quali indignis auferantur . T. 7 c. 1480 C. D.
Nuptiæ quid . T. 8 c. 992 D. inter quos contrahi possint . Ibid. D. & seq.
Nuptiæ an possint inter absentes contrahi . T. 7 c. 807 A.
Nuptiæ quibus gradibus prohibentur , & quibus non prohibentur . T. 8 c. 116 C. o. seq.
Nuptiæ facta jure gentium cum deportato , vel deportata contingere an valeant . T. 9 c. 537 C.
Nuptiæ omittitur quibus pœnis plectuntur . T. 9 c. 452 E. & c. 453 A. & seq.
Nuptiæ prohibitæ stupra sunt , non nuptiæ , & earum multi effectus . T. 9 c. 453 D.
Nuptiæ quibus personis , & cum quibus personis prohibitæ sunt . Ibid. D.
Nuptiæ quæ sunt permissæ , & quæ prohibitæ . Tom. 9 c. 447 A. & seq.
Nuptiæ si ex rescripto Principis pœnantur . T. 9 c. 451 A.
Nuptiæ perfectiuntur nodo consensu, implentur concubitu . Tom. 9 c. 1336 B.
Nuptiæ justæ quæ sunt . Tom. 9 c. 431 E.
Nuptiæ, licet sponsalia , hodie nudo consensu contrahuntur . T. 9 c. 439 B.
Nuptiæ incestæ , & inutiles quæ sunt . T. 9 c. 444 B. & seq.
Nuptiæ permittuntur cum consobrina . T. 9 c. 445 B. permittuntur etiam inter dispares ordinis , dignitatis , hereditatisque personas . Ibid. B.
Nuptiæ consistere possunt sine dote . T. 9 c. 1315 E.
Nuptiæ nefariæ quæ . T. 9 c. 445 A.
Nuptiæ , & sponsalia in quo differunt . T. 9 c. 431 D.
Nuptiæ inter quos possunt contrahi . T. 9 c. 431 D. E.
Nuptiæ immaturæ quæ dicuntur . T. 9 c. 451 E.
Nuptiæ, quæ sunt, quæ incestæ sunt jure gentium . T. 9 c. 445 A.
Nuptiæ turpes . T. 9 c. 444 D.
Nuptiæ quæ prohibentur ratione pœnitentiæ . T. 9 c. 448 D.
Nuptiæ in Christo prohibitæ fuerunt usque ad sextum gradum . T. 9 c. 730 D.
Nuptiæ non possunt contrahi , vel reconciliari sine consensu patris , & auctoritate . T. 9 c. 442 D.
Nuptiæ, non possunt fieri diffensu patris diffolvi , sponsalia possunt . Ibid. 444 A.
Nuptiæ quæ . T. 9 c. 428 C. & c. 447 C. D.
Nuptiæ an possint inter absentes contrahi . T. 10 c. 391 D. E. & c. 447 B.
Nuptiæ quomodo Clericis olim vetitæ , & quomodo concessæ . T. 10 c. 821 D. E.
Nuptiarum vinculum est arra . T. 3 c. 908 C.
Nuptiarum tria vitia . T. 3 c. 1152 C. D.
Nuptiarum secundarum multiplicantur rationes . T. 2 c. 1080 C.
Nuptiarum incertarum pœna . T. 2 c. 1090 C.
Nuptiarum definitio . T. 2 c. 317 B.
Nuptiarum incertarum indulgentia . T. 2 c. 1160 A.
Nuptiarum incertarum quæ sit pœna . T. 2 c. 1090 B. & seq.
Nuptiarum alimentum sollicitatores extra ordinem punientur . T. 1 c. 471 C. D.
De nuptiarum jure . T. 1 c. 307. A.
De nuptiarum solutione . Tom. 2 c. 1069 D.
Nuptiarum prohibitio latius patet jure civili , quam pontificio . T. 4 c. 1076 C. D.
Nuptiarum prohibitio est extendenda potius , quam coangustanda . T. 4 c. 882 C.
Nuptiarum potestas omnis in patre est , qui eum , eamve in potestate habet . T. 1 c. 540 A. B.
Nuptiarum prohibitio ex causa affinitatis ulque ad quartum gradum extendiur . T. 6 c. 1121 C.
Nuptiarum fidem facit instrumentum publicum . T. 6 c. 889 E.
Favore nuptiarum testimonium de auditione recipitur . T. 6 c. 1147
De coguati , & affines admittuntur. Ibid. D.
Nuptiarum non omnis potestas in patre est . T. 6 c. 101 E.
Nuptiarum prohibitio non est argumentum affinitatis . Tom. 8 c. 221 B.
Nuptiarum solennitas , & pompa . T. 9 c. 444 C.
Nuptiarum interceffores , sive conciliatores . T. 9 c. 437 C. Vide Proxenetici
Nuptiarum secundarum viris nulla vacatio fuit concessa , ut feminis , quæ eligere debent virum , vidue permanentes spatio anni . T. 9 c. 1359 E.
Nuptiarum inutilium causa . T. 9 c. 444 C. D.
Nuptiarum alimentum corruptores , & sollicitatores quomodo puniantur , etiamsi effectu potiti non potuerunt . T. 9 c. 450 C.
Nuptiarum definitio quæ . T. 9 c. 438 C.
Nuptiæ secundæ permittit potius , quam probavit Ecclesia . T. 1 c. 1030 E.
Nuptiæ sine consensu patris contrahere non licet . T. 1 c. 1307 A.
Nuptiæ an faciant tabulas . T. 3 c. 600 B.
Nuptiæ incertæ brutæ quædam abhorrere . T. 2 c. 1040 C.
Nuptiæ incertæ contrahentibus bau fuit fieri . T. 2 c. 1125 B.
Nuptiæ illicitæ clam contrahere ratio est . T. 4 c. 1073 D.
Nuptiæ clarissimi viroris appetere turpe . T. 1 c. 1060 C.
Nuptiæ facit maritalis honor , & affectio . T. 2 c. 1060 E.
Nuptiæ non contrahuntur illustres viri filia dotalibus instrumentis . T. 2 c. 1070 A.
Nuptiæ inter feros, & ferras non esse , sed contubernium . T. 1 c. 1070 B.
Nuptiæ licit fuisse confensus, & deductio in domum viri . T. 4 c. 1082 C.
Nuptiæ solus animus facit , implentur concubitu . T. 4 c. 1336 B.
Nuptiæ illicitæ, ut privigni inter se contrahere possint . T. 4 c. 1077 D.
Nuptias non facit sola deductio in domum mariti, nec sola dotis promissio fponsalia . T. 4 c. 26 B.
Nuptias cum forore filia contendebat jus verus , jure novissimo merito abrogatum est . T. 5 c. 548 B. C.
Ad nuptias justas quæ requiruntur . T. 5 c. 539 E. & c. 540 A. & seq.
Nuptias contrahere possunt furiosi , muti, & cæci . T. 4 c. 1091 E.
Nuptias a patre fadas non valere , differente filiafamilias . T. 6 c. 101 C.
Nuptias filiæ qui eodem tempore contribuas habuit infamia notatur . T. 7 c. 807 A.
Pufi nuptias haec verba ut accipiuntur . T. 7 c. 62 C.
Ad nuptias contrahendas tuorum auctoritas necessaria . Tom. 9 c. 441 D.
Ad nuptias contrahendas tutorem habent tutor dari potest . T. 10 c. 82 E.
De nuptiis secundis . T. 2 c. 1323 C. & c. 1060 D.
A quorum nuptiis abdikendum . T. 1 c. 24 B.
De nuptiis incestis . T. 2 c. 1310 E.
In nuptiis jus gentium positissimum pedisti . T. 2 c. 1027 A.
De nuptiis contra mandata contrahendis . T. 3 c. 6 B.
De nuptiis quorum injusta contrahitur . T. 3 c. 6 D.
De nuptiis novella Constitutio . T. 3 c. 1171 B. & seq.
Nuptiis jungunur due cognationes, sicut duo tigna glutine . T. 4 c. 977 E. & c. 978 A.
De nuptiis prohibitis excione affinitatis, agit lex 15. *ff. de ritu nupt.* T. 4 c. 978 B.
Nuptias an videatur confensisse pater , qui dedit filiæ mandatum quærendi mariti . T. 4 c. 976 E.
In nuptiis licentia, & potentia patris ragitur . T. 4 c. 1281 E.
In nuptiis contrahendis ius naturæ inspicitur , quod est jus gentium . T. 4 c. 1440 D.
In nuptiis contrahendis non tam spectatur , quid liceat , quam quid decet . T. 4 c. 1077 D.
In nuptiis naturale jus, & pudor inspici debet, & vel fola honestatis ratio et i dotera fectandum nuptiarum Cujacium . T. 4 c. 976 D.
In nuptiis contrahendis confensus, & auctoritas patris requiritur . T. 5 c. 540 B. C.
In nuptiis , & sponsalibus contrahendis patria potestas non omnia potest , nec fola sufficit . T. 6 c. 101 D. in matrimoniis liberorum pro adfensu fit . Ibid. D.
Nuptiis non requiritur, fructus rei in dotem adscribi, nec pactum, etiam eos, qui percepti sint ante item contractam . T. 6 c. 104 E.
Sine nuptiis dos esse non potest . T. 6 c. 286 C.
Nuptiis contrahendis, an videantur impedata fponsalia . T. 7 c. 1480 D.
Nuptiis contrahendis quot anni sint confituti , T. 8 c. 905 E. & c. 906 A. B.
De nuptiis . T. 1 c. 43 A. & seq. & c. 377 A. & T. 2 c. 1127 A. & T. 8 c. 603 C. D. & seq. & T. 9 c. 440 B. & seq. & T. 10 c. 680 E.
De secundis nuptiis . T. 9 c. 451 D. & seq.
In nuptiis definitam esse aetatem . T. 9 c. 432 E.
In nuptiis non exiguntur dotalia instrumenta , neque testes folemnes, nisi inter personas illustres . T. 9 c. 441 C.
De nuptiis secundis edidum Francisci II. Galliæ Regis . T. 9 c. 466 B. C. hoc edicto coercetur liberiores feminarum , & viorum liberos habentium, in secundas nuptias concutiuntur. Ibid. E. & seq.
De nuptiis in quibusdam affinitatis gradibus vetitis . T. 10 c. 671 B.
In nuptiis non quidem olim observatus . T. 10 c. 672 C.
Nuptiarum tabula . Vide , Tabulæ nuptiales
Nuptialia lucra quomodo parens alienare poterit . Tom. 2 c. 1074 E. & c. 1075 A.
Nuptialia munera , an nuptiales sponsalias tutor mari , aut fiori pupilli mittere non tenetur . T. 5 c. 81 D.
Nuptialia lucra per præsumptionem ad filios pertinere , licet heredes non exstiterint . T. 7 c. 1470 B. C.
Nuptialis sponsalia . T. 8 c. 619 A.
De nuptialibus lucris novella Constitutio . T. 2 c. 1132 C.
Nutrum uxorem ducere an licet . T. 8 c. 604 C. D.
Nurus cur non dicitur matersamilias . T. 1 c. 1065 B.
Nurus appellatione quid continetur . T. 8 c. 60. B. & c. 530 D. E. Vide , Gendus affinitatis.
Nurus . T. 8 c. 210 A.
Nurus omni tempore non agit contra socrum in folidum . T. 10 c. 1325 E.
Nutricem vetetes matrem dixerant. Ibid. C.
Nuto folo pleraque confistunt. T. 1 c. 1151 E.
Nuto confistunt pacta , & contractus , qui folo consensu contrahuntur . Tom. 6 c. 1141 C.
Nutu relinqui fideicommissum quomodo intelligendum . T. 10 c. 1051 C.
Nutu quomodo relinquitur fideicommissum . T. 10 c. 1074 A.
Nutus significatio est voluntatis . T. 1 c. 1115 D.
Nutus an fideicommissum facit ad mandandum testamentum . T. 4 c. 536 E. & c. 537 A.
Nurus pro firmoue in mutis est . T. 8 c. 287 B.
Nutus est plus , cautum tacitus confensus . T. 7 c. 654 E.
Nycflostarpesi , vel Nycflepachiquis , & quod ejus officium . T. 1 c. 1095 D.
Nymphæ sunt ædes publicæ , in quibus celebrant nuptias , qui ædibus carent ad choreas capacibus . T. 1 c. 1829 A.

O

OAfes dum fuisse . T. 3 c. 210 C.
Oafis felisis culicibus , & muscis mortis causam hominibus deferentibus , infesta . Ibid. C.
Ob pro ad , & *pro circum* . T. 3 c. 175 D.
Obba , vel obua quid. T. 3 c. 100 C.
Ob crimen quando detur , & comprtat actio . T. 6 c. 1007 B.
Ob causam dari quid dicamus. T. 7 c. 815 B. ob rem dari quid sit . Ibid. A. B.
Ob dotem arbitraria ipsius affortiri etiam in immensum concessa est . T. 3 c. 165 E.
Obedientia Accursii ex *l. 1. §. de public. & ingenuis contra l. 24. §. si domum, licet.* solvitur. Tom. 5 c. 526 A.
Obedientia Accursii ex *l. 12. C. de tum. prof. & l. 12. §. si civis, mortuo.* diluitur. T. 5 c. 468 C.
Obedientia Accursii ex *l. 3. §. fed si fuit conditione, de bonor. possidum. contra tabulas ex l. 18. eod. tit.* diluitur. T. 5 c. 600 E.
Obedientia Accursii ex *l. 6. §. si quis ita, de vulg. pupil. contra §. penult. l. 22. D. mandat* . Tom. 5 c. 471 D.
Obedientia Accursii ex *l. ultim. de contr. ban. stend. contra §. pen. l. 12. mandati* conciliatur . Ibid. B.
Obedientia Accursii ex *l. hoc , §. ex obligatio , in mandat* contra *l. 12. mandati* solvitur . T. 5 c. 464 D.
Obedientia , & respondio ad dubium de vocabulis *tonum* , & *opinionem* ortum . T. 5 c. 401 B. C.
Obedientia Accursii ex *l. si is , apud quem , depositi* contra *l. 29. §. ult. de ne. ge. gest. tutelarium* . T. 5 c. 134 C.
Obedientia ex *l. 1. C. de furt.* contra *l. 22. §. qui ob.ea, mandati* reparatur ffi . T. 5 c. 459 A. B.
Obedientia ex *l. 3. §. si quis dedisse, de admin. tut.* contra *l. si fuisse, de rel. dom.* diluitur , & explicatur . T. 5 c. 104 B.
Obedientia *l. 3. quia ordo in bon. poff. fers.* contra *l. 3. ult. de bon. poff. tabulorum* . T. 5 c. 600 C.
Obedientia ex *l. 4. C. de pœnis , & l. 5. §. penult. de filiis familias* contra *l. 4. in mortal tem , & de testamentis pupilli , & respiratio* . T. 5 c. 1111 A.
Obedientia ex *l. 4. C. de contrah. emp. diffolvitur* . T. 5 c. 278 B. C.
Obedientia ex *l. 5. de magist. dil* contra *l. permittimus, de reb. corol. conciliatur* , & fucolenter explicatur . T. 5 c. 82 C.
Obedientia ex *l. 5. §. 1. p. de condict. furt.* explicatur . T. 5 c. 573 A.
Obedientia ex *l. cum pendent, de fideic.* contra *l. 40. §. ferri, potest.* explicatur . T. 5 c. 650 D. E.
Obedientia ex *l. 8. de adoption. vel emiti. pupill.* in qua fere omnes interpretes conciliantur , facillime resolvitur , & explicatur . T. 5 c. 710 D. E.
Obedientia ex *l. 10. de mortis. caus. donat.* contra *l. 43. de jur. dot.* resolvitur , & explicatur . T. 5 c. 551 B. C.
Obedientia ex *l. 11. de tutor. & curat. dat.* contra *l. 25. de tutor. & curat. dat. retentat* . T. 5 c. 32 C.
Obedientia ex *l. 13. §. fi Stichum, de accepilat.* solvitur . Tom. 5 c. 80 E.
Obedientia ex *l. 25. §. item ex vitio, de damno infecto* contra *l. 9. §. ultim. eod.* tollitur . T. 5 c. 642 D.
Obedientia ex *l. 32. de poff. & l. 5. proem. §. 8. de tut. ar. & l. 5. §. dos, de restipt. & l. in vitibus, de furtur.* conci-

resolvitur, leges propositæ explicantur, & antinomia concluitur acuitissime. T.5 c.84 & c.68 A.
Obiectio ex l.20. de pecul. solvitur. T.5 c.441 C.
Obiectio ex l. prescriptio, §. ult. de usurpat. & usucap. explicatur. T.5 c.626 D.
Obiectio ex l. in rem suam, §.1. de compensat. contra l.26. §. si te, qui. T.5 c.674 E.
Obiectio ex l. Iuliana, fideiuis omnif. cauf. reb. solvitur. T.5 c.1130 A.
Obiectio ex l. arguin. §9. §. cum ms. de rep. pell. contra l.2. §. rotor, §9. §. sequed. pro empione. T.5 c.741 D.
Obiectio ex l. §. opera, de dol. except. explicatur. T.5 c.974 A.
Obiectio ex l.20. de dolo dilatur. T.5 c.446 A.
Obiectio ex l.2. de fideiussor. & §. an in possessiones, l.2. demolire, & l.1. §. vbi commodati solvitur. T.5 c.416 B.
Obiectio ex l.35. §. ult. de procurat. contra l.43. §. vbi. ead. constitutum. T.5 c.117 D.
Obiectio ex l. l. fideiuiss. de dem. interim. & quæ, explicatur. T.5 c.102 D.
Obiectio ex l. §. fructus, de rei vind. & l. qui vita vita, C. eod. dilatur, & exclamatur. T.5 c.385 C.
Obiectio ex l. iusta, §. 17 & pollicit. de adopt. vel emptio, pollicit. resolvitur. T.5 c.737 D.
Obiectio ex l. hæres, §. vbi. de petit. hereditatis. contra l.86. de reg. iur. resolvitur. T.5 c.1051 E.
Obiectio ex l.12. mandatis contra l.26. §. si in qua, eod. tit. solvitur. T.5 c.474 D.
Obiectio ex l. si mandatu, in fin. mandati resolvitur. T.5 c.111 E.
Obiectio ex l. non potest, de iudic. tutoriis. T.5 c.920 D.
Obiectio ex §. 1. institu. de curator. l. 3. §. pen. de tutor. & l. 1. C. qui pecunia. tut. retentur. T.5 c.116 A.
Obiectio ex l.in cui ex stipulatu, de obl. act. & action. explicatur, & tollitur. T.5 c.798 D.
Obiectio ex l.3. fundus, §.fi. rec. de p. gent. contra l.18. §. pen. eod. tit. solvitur, & conciliatur. T.5 c.437 C.
Obiectio l. ult. Cod. de evict. ex l. filium, de fei. cauf. falsa explicatur, & veritas ejus affirmatur. T.5 c.945 D.
Obiectio ex l. Ut qua non dum, §.1. de pign. explicatur. T.5 c.944 C.
Obiectio ex l. duobus, de lib. caus. explicatur. T.5 c.210 E.
Obiectio ex l. inde Divorsius, §. fi. dolo, ad Sc.Trebullianum solvitur. T.5 c.374 C.
Obiectio ex l. fi quis major, Cod. de rescissori. perfipicue explicatur, & resolvitur. T.5 c.882 A.
Obiectio ex l. inter stipulantem, §. fi. stipulatorem, de verborum obligat. diffolvitur. Tom. 5 c.841 D.
Obiectio ex l. pen. fi famil. fuer. fecisse dic. resolvitur, & explicatur. T.5 c.588 E.
Obiectio ex l. fi fur, & l.13. §. pen. de usufructu restituit, & declaratur. T.5 c.902 D.
Obiectio ex l. fi negotii, in fin. de pecuniis, verb. explicatur, & facile falsi proposita declaratur. T.5 c.450 C.
Obiectio ex l. prudit, §.fi. de stipulat. fervi. dilatur, & explicatur. T.5 c.1122. C.
Obiectio ex l. §.fi a fponfa, C. de dam. ante nuptias resolvitur, & explicatur. T.5 c.885 D.
Obiectio ex l. in vindicationis 48. de pellit contra l.17. eod. tollitur, & exclamatur rationes diversitatum. T.5 c.55 A.
Obiectio trium legum, quæ §. fi servus, l.3. de adquir. vel amittend. possess. accidit, acuitissime dilluitur. T.5 c.711 E.
Obiectio l.1. §. servus, C. de quæst. & l.11. vicens fi, eod. in quibus de tortura servorum controvertitur, refellitur. Tom. 5 c.893 C.
Obiectio l. ovidam, §. fi. quis fi filius, ad Senatusconsultum Trebellianum contra l.34. de religiosis, & funer. funerum, & l.11. de ma numiss. solvitur. Tom. 5 c.708 C.
Obiectio l. defunctus, de testamentis explicatur. T.5 c.085 D.
Obiectio ex l.1. contra ex l.2. de pecuniis. contra l.8. eod. tollitur. T.5 c.114 E.
Obiectio ex l.2. Cod. de admin. tut. omnis, possess. solent auctor. T.5 c.605 B.
Obiectionem ex l. illatio, §. vit. de testat. affine. contra l.1. §. fi. de minus, §. fi quis aliqui. tell. public. diuidicat, & solvit auctor. T.5 c.61 B.
Obiectioni ex l.4. de testam. ab Accurtio facile respondet auctor. T.5 c.115 A.
Obiata repudiare, adquisita derelinquere, vel alienare possumus. T.7 c.965 B.
Obiatio tempore, & opportuno loco facta quos habet effectus. T.1 c.1505 E.
Obiatio fola usuraum curfum nunquam impedit. Tom. 1 c.1240 B.
Obiatio ex fitio usuras, quæ ex mora currunt, non ex stipulatione. T.1 c.1244 A.
Obiatio debet fieri congruo loco, & tempore. T.1 c.605 C.
Obiatio purgat culpam vel mora, sed non maleficium. T.4 c.247 D.
Obiatio nuda non liberat furem conditione furtiva, vel alium debitorem, antequam res interim adquirat. Tom. 4 c.242 A.
Obiatio, & nuncatio in quo differunt. T.4 c.242 E. & c.243 A.
Obiatio heredis morum, & periculum transferit in legatarium. T.4 c.244 A.
Obiatio, aut quicquid pro obiatione est, purgat morum. T.10 c.540 D.
Obiatio fola an liberet. T.10 c.545 D.
Obiatio fola quo non efficit, demptio etiam fola non efficit. T.10 c.646 E.
Obiatio an emphyteuticarius liberet a prælatione canons prædiorum, vel a periculo deperditionis. T.10 c.618 D. E.
Obiatio, & obligatio pretii per emptorem no iubebat curfum usurarum. T.10 c.763 A.
De obiatione, & depositione pecuniæ, & aliis articulis Consultatio. T.1 c.1504 B. C.
Obiatione rei debitæ purgatur, & extinguitur mora. T.5 c.568 E.
Inter obiationem nudam, & nuncationem quæ est differentia. T.4 c.241 A.
Obiationis nudæ quinam sint effectus. T.1 c.1512 E.
Obiationis genus duo sunt, & quæ. T.4 c.241 E.
Obiatorum aurum. Tom. 2 c.891 D.
Obiatum certis modis, certis liberatur. T.1 c.917 A.
Obligans fe pro alio, ac dicens fideiubeo, fideiussor est. T.1 c.980 A.
Obligantur puberes sine curatoribus fuis. Tom.4 c.400 A.
Obligare nemo potest rem alienam, in qua nihil juris habet. T.4 c.1282 D.
Obligare pignori folius domini est. T.4 c.1283 A.
Obligari possunt mutua, & furdus re, & litteris, & conjunctis. T.1 c.1152 C.
Obligari ne aliquis possit, quod recepisset fit ab alio, quod præstiterit. T.3 c.789 C.
Obligati lege non tantum eum, qui contra, sed & qui fecundum legis præceptum facit. Tom. 3 c.496 A.
Obligari rogando non potest, cui nihil datur. T.4 c.544 B.
Obligati qui possint, & qui minus. T.5 c.831 C. D. & seq.
An obligari possint puberes ex dipulatu sine curatoribus suis. T.10 c.86 D.
Obligati potest, quod alienari potest. T.10 c.455 D.
Obligari ex stipulatione mutua, & furdus non possunt. T.6 c.689 A.
Obligatio verborum nobis per fervum adquiri potest. T.3. c.136 A.
Obligatio per liberam personam alteri non adquiritur, nisi certi conditio ex motu, vel pro motu, & pignerantia ex ea cauta, quæ necessarii sibi ratione receptum est, ut per procuratorem possitio adquiratur. T.1 c.1150 C.
Obligatio alis est, quæ fit stipulatione, alis, quæ nuncatione. T.1 c.951 C.
Obligatio omnis pro contractibus habetur. T.1 c.9 D.
Obligatio non verbo fponfio contrahitur. T.1 c.107 D. E.
Obligatio generalis alienatæ per omnia similis. T.1 c.940 C.
Obligatio perfonalis dividitur, hypothecaria non item. Tom.1 c. 548 B.
Obligatio verborum, & acceptatio non fit inter abfentes. Tom.3 c. 155 E.
Obligatio literarum. T.1 c. 209 A.
Obligatio quot modis contrahitur. T.1 c.934 C.
Obligatio omnis pro contractu. T.1 c.9 D.
Obligatio quot modis differtur. T.3 c.206 E.
Obligatio ex die differri potest, et die finiri non potest. Tom. 1 c.1201 D.
Obligatio propria affionem parit. T.7 c.1146 E.
Obligatio ne inter fideiussores dividitur. T.1 c.380 A. B.
Obligatio ex testamento civilis est. T.1 c.420 E.
Obligatio, quæ a defundto, vel in defunctum conjit, inter heredes necessario dividitur, Tom.1 c.943 E.
Obligatio, quæ in defunctum conjit, in omnes heredes pro fua portione competit. Ibid. E.
Obligatio per quas personas nobis adquiritur. Tom.1 c.224 A. & cuibus modis tollitur. Ibid. c.225 B.
Obligatio non adquiritur, fed crediti conditio. T.1 c.695 B.
Obligatio perfonalis dividitur, prædiorum non item. T.1 c. 671 B.
Obligatio ambulatoria. T.1 c.115 D.
Obligatio mutua ex contractu nascitur. T.7 c.135 D.
Obligatio quid. T.1 c.191 B.
Obligatio an nobis folum adquirtur per eas personas, quæ in potestate nostra sunt. T.1 c. 224 A.
Obligatio per liberos homines duabus ex cauffis nobis adquiritur, idest, ex operibus, & ex re nostra. Ibid. D.
Obligatio fiebat olim ex scriptura, feu nominibus. Tom. 1 c. 209 A.
Obligatio quandonam re contrahatur. T.1 c.191 E.
Obligatio ex delicto cum capite ambulat. T.1 c.1450 B.
Obligatio principalis non tollit fideiussorem. T.3 c.436 E.
Obligatio ex conditionali contracta non nascitur, nisi non existente conditione. T.1 c.1480 A.
Obligatio ex perfuasione non nascitur, nisi dolus malus intervenerit. T.1 c.1205 D.
Obligatio peculiaris fequitur peculium. Tom.1 c.1217 C. & c. 1500 C. D.
Obligatio dotis esse videtur in peculio filii. T.1 c.1434 D.
Obligatio naturalis duplex. T.1 c. 1247 A.
Obligatio fi naturaliter fit individua, fingull in folidum tenentur. T.1 c.1156 E.
Obligatio principalis major est, & plenior. T.4 c.828 D.
Obligatio omnis folvitur per accepitilationem. T.1 c.561 E.
Obligatio certis modis contrahitur. T.1 c.917 A.
Obligatio naturalis ipfo pafto tollitur. T.1 c.360 E. & c. 461 A.
Obligatio maior tollit minorem. T.1 c.1398 C. & T.4 c. 828 D.
Obligatio accepitilatione, folutione, & novatione finitur. T.1 c. 218 B. & feq.
Obligatio nulla nascitur inter domum, & eam, in qua in vita potestate est. T.1 c.170 D.
Obligatio pro contractu quæmam dicetur. T.1 c.189 C.
Obligatio, quæ a defundto, vel in defunctum conjit, inter heredes necessario dividitur, Tom.1 c.943 E.
Obligatio, quæ in defunctum conjit, in omnes heredes pro fua portione competit. Ibid. E.
Obligatio per quas personas nobis adquiritur. Tom.1 c.224 A. & cuibus modis tollitur. Ibid. c.225 B.
Obligatio non adquiritur, fed crediti conditio. T.1 c.695 B.
Obligatio perfonalis dividitur, prædiorum non item. T.1 c. 671 B.
Obligatio ambulatoria. T.1 c.115 D.
Obligatio mutua ex contractu nascitur. T.7 c.135 D.
Obligatio quid. T.1 c.191 B.
Obligatio an nobis folum adquirtur per eas personas, quæ in potestate nostra sunt. T.1 c. 224 A.
Obligatio per liberos homines duabus ex cauffis nobis adquiritur, idest, ex operibus, & ex re nostra. Ibid. D.
Obligatio fiebat olim ex scriptura, feu nominibus. Tom. 1 c. 209 A.
Obligatio quandonam re contrahatur. T.1 c.191 E.
Obligatio ex delicto cum capite ambulat. T.1 c.1450 B.
Obligatio principalis non tollit fideiussorem. T.3 c.436 E.
Obligatio ex conditionali contracta non nascitur, nisi non existente conditione. T.1 c.1480 A.
Obligatio ex perfuasione non nascitur, nisi dolus malus intervenerit. T.1 c.1205 D.
Obligatio peculiaris fequitur peculium. Tom.1 c.1217 C. & c. 1500 C. D.
Obligatio dotis esse videtur in peculio filii. T.1 c.1434 D.
Obligatio naturalis duplex. T.1 c. 1247 A.
Obligatio fi naturaliter fit individua, fingull in folidum tenentur. T.1 c.1156 E.
Obligatio principalis major est, & plenior. T.4 c.828 D.
Obligatio omnis folvitur per accepitilationem. T.1 c.561 E.
Obligatio certis modis contrahitur. T.1 c.917 A.
Obligatio naturalis ipfo pafto tollitur. T.1 c.360 E. & c. 461 A.
Obligatio maior tollit minorem. T.1 c.1398 C. & T.4 c. 828 D.
Obligatio accepitilatione, folutione, & novatione finitur. T.1 c. 218 B. & feq.
Obligatio nulla nascitur inter domum, & eam, in qua in vita potestate est. T.1 c.170 D.
Obligatio pro contractu quænam dicetur. T.1 c.189 C.
Obligatio, quæ a defundto, vel in defunctum conjit, inter heredes necessario dividitur, Tom.1 c.943 E.
Obligatio, quæ in defunctum conjit, in omnes heredes pro fua portione competit. Ibid. E.
Obligatio per quas personas nobis adquiritur. Tom.1 c.224 A. & cuibus modis tollitur. Ibid. c.225 B.
Obligatio non adquiritur, fed crediti conditio. T.1 c.695 B.
Obligatio perfonalis dividitur, prædiorum non item. T.1 c. 671 B.
Obligatio ambulatoria. T.1 c.115 D.
Obligatio mutua ex contractu nascitur. T.7 c.135 D.
Obligatio quid. T.1 c.191 B.
Obligatio an nobis folum adquirtur per eas personas, quæ in potestate nostra sunt. T.1 c. 224 A.
Obligatio per liberos homines duabus ex cauffis nobis adquiritur, idest, ex operibus, & ex re nostra. Ibid. D.
Obligatio fiebat olim ex scriptura, feu nominibus. Tom. 1 c. 209 A.
Obligatio quandonam re contrahatur. T.1 c.191 E.
Obligatio ex delicto cum capite ambulat. T.1 c.1450 B.
Obligatio principalis non tollit fideiussorem. T.3 c.436 E.
Obligatio ex conditionali contracta non nascitur, nisi non existente conditione. T.1 c.1480 A.
Obligatio ex perfuasione non nascitur, nisi dolus malus intervenerit. T.1 c.1205 D.
Obligatio peculiaris fequitur peculium. Tom.1 c.1217 C. & c. 1500 C. D.
Obligatio dotis esse videtur in peculio filii. T.1 c.1434 D.
Obligatio naturalis duplex. T.1 c. 1247 A.
Obligatio fi naturaliter fit individua, fingull in folidum tenentur. T.1 c.1156 E.
Obligatio principalis major est, & plenior. T.4 c.828 D.
Obligatio omnis folvitur per accepitilationem. T.1 c.561 E.
Obligatio certis modis contrahitur. T.1 c.917 A.
Obligatio naturalis ipfo pafto tollitur. T.1 c.360 E. & c. 461 A.
Obligatio maior tollit minorem. T.1 c.1398 C. & T.4 c. 828 D.
Obligatio accepitilatione, folutione, & novatione finitur. T.1 c. 218 B. & feq.
Obligatio nulla nascitur inter domum, & eam, in qua in vita potestate est. T.1 c.170 D.
Obligatio pro contractu quænam dicetur. T.1 c.189 C.
Obligatio, quæ a defundto, vel in defunctum conjit, inter heredes necessario dividitur, Tom.1 c.943 E.
Obligatio, quæ in defunctum conjit, in omnes heredes pro fua portione competit. Ibid. E.
Obligatio per quas personas nobis adquiritur. Tom.1 c.224 A. & cuibus modis tollitur. Ibid. c.225 B.
Obligatio non adquiritur, fed crediti conditio. T.1 c.695 B.
Obligatio perfonalis dividitur, prædiorum non item. T.1 c. 671 B.
Obligatio ambulatoria. T.1 c.115 D.
Obligatio mutua ex contractu nascitur. T.7 c.135 D.
Obligatio quid. T.1 c.191 B.
Obligatio an nobis folum adquirtur per eas personas, quæ in potestate nostra sunt. T.1 c. 224 A.
Obligatio per liberos homines duabus ex cauffis nobis adquiritur, idest, ex operibus, & ex re nostra. Ibid. D.
Obligatio fiebat olim ex scriptura, feu nominibus. Tom. 1 c. 209 A.
Obligatio naturalis tollitur ipfo iure aliis modis, quibus civilis obligatio non tollitur. T.4 c.730 A.
An obligatio tollatur pafficue nuda, an tempore, vel conditione. T.4 c.1241 E. & c.1242 A.
Obligatio maior tollit minorem. T.4 c.673 E.
Obligatio civilis, & naturalis ex contractibus nascitur, ex pactis obligatio naturalis tantum. T.4 c.828 A.
Obligatio generalis pignoris, & obligatio specialis in duobus filis. T.4 c.1284 D.
Obligatio naturalis duplex. T.1 c. 1247 A.
Obligatio fi naturaliter fit individua, fingull in folidum tenentur. T.1 c.1156 E.
Obligatio principalis major est, & plenior. T.4 c.828 D.
Obligatio omnis folvitur per accepitilationem. T.1 c.561 E.
Obligatio certis modis contrahitur. T.1 c.917 A.
Obligatio naturalis ipfo pafto tollitur. T.1 c.360 E. & c. 461 A.
Obligatio maior tollit minorem. T.1 c.1398 C. & T.4 c.828 D.
Obligatio accepitilatione, folutione, & novatione finitur. T.1 c. 218 B. & feq.
Obligatio nulla nascitur inter domum, & eam, in qua in vita potestate est. T.1 c.170 D.
Obligatio pro contractu quænam dicetur. T.1 c.189 C.
Obligatio, quæ a defundto, vel in defunctum conjit, inter heredes necessario dividitur, Tom.1 c.943 E.
Obligatio, quæ in defunctum conjit, in omnes heredes pro fua portione competit. Ibid. E.
Obligatio per quas personas nobis adquiritur. Tom.1 c.224 A. & cuibus modis tollitur. Ibid. c.225 B.
Obligatio non adquiritur, fed crediti conditio. T.1 c.695 B.
Obligatio perfonalis dividitur, prædiorum non item. T.1 c. 671 B.
Obligatio ambulatoria. T.1 c.115 D.
Obligatio mutua ex contractu nascitur. T.7 c.135 D.
Obligatio quid. T.1 c.191 B.
Obligatio an nobis folum adquirtur per eas personas, quæ in potestate nostra sunt. T.1 c. 224 A.
Obligatio per liberos homines duabus ex cauffis nobis adquiritur, idest, ex operibus, & ex re nostra. Ibid. D.
Obligatio fiebat olim ex scriptura, feu nominibus. Tom. 1 c. 209 A.
Obligatio naturalis tollitur ipfo iure aliis modis, quibus civilis obligatio non tollitur. T.4 c.730 A.
An obligatio tollatur pafficue nuda, an tempore, vel conditione. T.4 c.1241 E. & c.1242 A.
Obligatio maior tollit minorem. T.4 c.673 E.
Obligatio civilis, & naturalis ex contractibus nascitur, ex pactis obligatio naturalis tantum. T.4 c.828 A.
Obligatio generalis pignoris, & obligatio specialis in duobus filis. T.4 c.1284 D.
Obligatio per quam personam alicui acquiritur. Tom. 4 c. 170 E.
Obligatio principalis ab accessorio separari debet. T.4 c.630 A.
Obligatio propria non est, cui non est adjuncta necessitas. Tom. 4 c.727 E.
Obligatio tollitur novatione. T.4 c.663 C.
Obligatio tutoris, qui tutelam gessit, quomodo dividatur per tempora. T.4 c.511 B.
Obligatio civilis quibus modis tollitur ipfo iure. T.4 c.728 B. C.
Inter obligationes modus & naturalis obligatio tollitur. Ibid. C.
Obligatio tollitur folutione ejus, quod debetur. Ibid. C.
Obligatio confundatur, fi creditor adeat hereditatem debitoris. T.4 c.828 B. C.
Obligatio fignificatur necessitatis verbo. T.4 c.539 D.
Obligatio non nascitur ex pacto, nec ullum necessitatem habet pactum. T.4 c.540 D.
Obligatio nullaris, quæ intercedit pro alio, permittur exceptione Senatusconsulti Vellejani. Tom.4 c.724 D.
Obligatio operarum amittitur capitis minutione. Tom.4 c. 455 B.
Obligatio afini, & edusfrodis amittitur morte legatarii. Ibid. B.
Obligatio civilis quid est. T. 4 c.727 E.
Obligatio eodem modo folvitur quo adquiritur. Tom. 4 c. 627 E.
Obligatio est juri necessitas. T.4 c.100 D. & 727 E.
Obligatio est nulla, quæ non adstringit. Ibid. E.
Obligatio fideiussoris extinguitur fideiussore. T.4 c.673 D.
Obligatio minuit bona nostra, aris alieni liberatio vero auget. T.4 c.588 D.
Obligatio naturalis quæ est. T.4 c.727 E.
Obligatio civilis quæ est. Ibid. E.
Obligatio nulla est, quæ necessitate contrahentem non adstringit. T.4 c.1453 C.
In remedijs prætoris, quibus obligatio

cio tollitur, factum, in civilibus vero jus verfatur. T. 4 c. 142 B.
Obligatio naturalis. Vide, Naturalis obligatio.
Obligatio augetur, vel minuitur centis ex caufa, & quibus. T.5 c.424 E.
Obligatio collata in diem præfens eft, conditionalis non eft præfens. T.5 c.425 B.
Obligatio conditionalis eadem conditione fufpenditur, qua principalis, donec conditio exftiterit. T.5 c.412 C. D.
Obligatio, & pignus quomodo, & in quo differant. T.5 c.422 A.
Obligatio, & poffeffio quomodo folvitur. T.5 c.801 B. & feq.
Obligatio insinis eft, quæ exceptione perpetua perimi poteft. T.5 c.436 D.
Obligatio eadem modo diffolvitur, quo contrahitur. Tom. 5 c.801 E.
Obligatio civilis non nafcitur ex jurejurando. T.5 c.1115 E.
Obligatio diffolvitur pacto. T.5 c.71 E.
Obligatio quo tempore tollitur. T.5 c.828 D.
Obligatio, dominium, & poffeffio invicem comparantur. T.5 c.801 E.
Obligatio conftituta in diem eft præfens, non actio, non petitio. T.5 c.425 B.
Obligatio interitu rei interire non poteft, fed perpetuatur poftea. T.5 c.568 A.
Obligatio eft parens actionis, & nafcitur interea, citroque. Tom. 5 c.111 B. C.
Obligatio mandati ad tempus collata, an tempore perimitur; caufa fingularis recenfetur. T.5 c.840 B.
Obligatio naturalis ipfo jure perimitur. T.5 c.94 A.
Obligatio omnis contraria conventione tollitur, & finitur. T.5 c.144 E.
Obligatio pura quæ dicitur. T.5 c.827 C.
Obligatio quomodo conftituatur, & tollitur. T.5 c.828 E.
Obligatio femel fublata, & extincta, ipfo jure reftitui non poteft. T.5 c.76 A.
Obligatio ubi non conftitit, ibi nec accceptilatio tenet. Tom. 5 c.80 D.
Obligatio unde nafcitur. Tom. 5 c.833 B.
Obligatio ex fociletate defcendens durat etiam poft mortem focii, & heredem ejus tenet. Tom. 5 c.152 A.
Obligatio operis faciendi, quæ fit, & quæ ejus vis. Tom. 5 c.857 B.
Obligatio quomodo folvitur. T.5 c.976 C.
Obligatio perfonalis recipit incrementum. T.5 c.821 A.
Obligatio quando claudere dicitur. T.5 c.507 B.
Obligatio mandati inter dominum, & procuratorem contrahitur. T.5 c.111 B. C.
Obligatio temporis folo non tollitur. T. 6 c.1071 C. ftatim ubi res recipit, etiamfi fuerit fub conditione contracta. Ibid. C.
Obligatio tollitur confufione. T.6 c.480 E.
Obligatio hominis, qui defit effe in rebus humanis, commutatur in obligationem pretii. Tom.6 c.57 A. B.
Obligatio ipfo jure non tollitur diftione dotis. T.6 c.108 E.
Obligatio heredum plenior, uberiorque eft, quam defunctorum. T.6 c.81 B.
Obligatio naturalis non tollitur re fimulata, abfolutoque debitore. T.6 c.77 A.
Obligatio propria fideiuffores fingulos obligat. T.6 c.10 D.
Obligatio pignoratitia quando tollitur, & quando non. Tom.6 c. 76 E. & c.77 A.
Obligatio quantitatis numero dividitur. T.6 c.155 C.
Obligatio eft jurisvinculum, non fedes. T.6 c.2.9 B.
Obligatio non poteft confterni in tertiam, nec in extraneam perfonam. T.6 c.148 E. folutio poteft. Ibid. E.
Obligatio non nulla eft, adiectio quoque nulla eft. T.6 c.362 A.
Obligatio ubi eft inutilis, inutilis quoque adiectio, vel accefio. T.6 c.250 A.
Obligatio communis quæ dicitur. T.6 c.737 E. & c.174 A.
Obligatio rei alia eft, alia obligatio perfonæ. T.6 c.76 A.
Obligatio individua, & communis fingulos collegas obligat. T.6 c.10 E.
Obligatio tollitur confufione. Vide, Confufio.
Obligatio minor tollit minorem, plenior exaliorem. T.6 c.239 B.
Obligatio naturalis non dicitur proprie obligatio. T.6 c.367 B.
Obligatio peculiaris fequitur peculium. T.6 c.261 E.
Obligatio penæ non diffolvitur, nifi forte omni folata. Tom.6 c.94 C.
Obligatio mandati tempore non extinguitur. T.6 c.530 C.
Obligatio non nafcitur ex epiftola, fed ex caufa tentum in epiftola expreffa, veluti depofiti. T.6 c.530 D.
Obligatio ubi nulla eft, ibi etiam nulla liberatio eft. T.6 c.677 E.
Obligatio certis modis contrahitur, & diffolvitur. T.8 c.770 C. ex delicto contracto modo non folvitur. Ibid. c.771 B.
Obligatio non affirmatur neceffitate contrahentes. T.7 c.605 A.
Obligatio ut valeat, oportet, ut vinculum fit. Ibid. A.
Obligatio naturalis inhibet condictionem indebiti. T.7 c.110 A.
Obligatio omnis quando pro contractu habetur. T.7 c.164 E.
Obligatio pignoratitia, an tollatur confcio pecuniæ debitoris, & creditoris. T.7 c.517 C.
Obligatio femel nata ex die, vel conditione fufpenfa, fed finiri non poteft. T.7 c.1046 A.
Obligatio femel perfecta, & confumata quomodo finitur. Tom.7 c.1045 E.
Obligatio, vel actio per procuratorem an nobis adquirat. T.7 c.777 C.
Obligatio, an nafcitur ex jurejurando. T.7 c.940 C.
Obligatio, an pacto tolli, item an tempore, vel conditione finiri poffit. T.7 c.1045 A.
Obligatio dotalis, an fequatur dotem. T.7 c.1054 A.
Obligatio fideiufforia an pertinacia fit? T.7 c.137 B.
Obligatio, an tollitur, confcio perfonis deuitoris, & creditoris. T.7 c.1415 B. & T.7 c. 1417 B.
Obligatio literarum, quæ eft juris gentium. T.7 c.16 B.
Obligatio literarum contractur ad tempus. T.7 c.1155 B. confiituta tamen proficit ad exceptionem. Ibid. B.
Obligatio civilis, & naturalis in quo differant. T.7 c.516 B. C.
Obligatio fervitutis ejus eft generis, ut neque in petitione, neque in folutione difficuem recipiat. T.7 c. 538 D.
Obligatio nat re fit, aut verba, aut confenfu. T.7 c.695 A.
Obligatio mater eft conditionis. T.7 c.640 B.
Obligatio præfens opponitur obligationi in diem. T.7 c.652 A.
Obligatio certis mer quos contrahitur. T.7 c.516 A.
Obligatio naturalis inter quos contrahitur. Ibid. B.
Obligatio in perfonam per confufionem & civili, & naturali jure confiituitur. T.7 c.517 C.
Obligatio pignoratitia non tollitur confufione, quæ realis eft, non perfonalis. Ibid. C.
Obligatio eft mater actionis. T.7 c.640 B. non eft fine actione, non magis, quam mater fine filio. Ibid. c.651 E.
Obligatio perrinet ad conditionem incerti. T.7 c.643 D.
Obligatio tollitur confufione. T.7 c.1105 E.
Obligatio, quæ fit literis, incognita Pandectis. Tom.7. c.676 A.
Obligatio nulla eft, quæ non affringit neceffitate contrahentes. T.7 c.1205. B.
Obligatio quid proprie fit. T. 8 c.1046 A. plures obligationes diverfiores. Ibid. A. B. quibus modis re contrahatur obligatio. Ibid. B. C.
Per quas perfonas nobis obligatio adquiritur. T.8 c.1077 C.
Quibus modis obligatio tollitur. T.8. c.1078 A.
Obligatio, & contractus differunt. T.8 c.1080 A.
Obligatio, & folutio fub eodem genere quafi contraria. Tom. 8 c.5.9 B. D.
Obligatio an a procuratore adquirat. T.8 c.1322 D.
Obligatio an ad diem contrahi poffit. T.8 c.1375 D.
Obligatio an alteri per liberam perfonam adquiri poffit. Tom. 8 c.339 E.
Obligatio an fieri poffit fub conditione hac, fi volam. T.8 c.335 D. E.
Obligatio nominum quomodo contrahitur. T.8 c.371 D.
Obligatio emnis an contrahentes neceffitate obftringat. Tom. 8 c.317 A.
Obligatio perfonalis que fit. T.8 c.327 A.
Obligatio, quæ contrahitur mutui datione, an ex contractu nafci dicatur. T.8 c.331 A.
Obligatio quæ naturaliter ex gefta negotiorum defitera, aut ignorantia, aut invitti. T.8 c.328 C.
Obligatio, quæ non capit a debitoribus, vel contra defunctum, an poffit incipere ab herede, vel contra heredem. T.8 c.91 C.
Obligatio quando nafcitur ex culpa. T.8 c.731 B.
Obligatio quibus modis amittitur. T.8 c.281.
Obligatio re contrahitur ex contractu. T.8 c.119 C.
Obligatio realis quæ fit, T.8 c.327 A.
Obligatio femel contracta, vel confiituta an tempore poffit finiri. T.8 c.1726 C.
Obligatio fi conferatur in diem certum, an ftatim ex, ea agi poffit, atque in diet venit. T.8 c.329 A.
Obligatio verbis quomodo contrahitur. T.8 c.322 D.
Obligatio verborum an confiftat non mutato dominio. Tom 8 c.316 D.
Obligatio an pariat actionem in rem. T.8 c.316 B.
Obligatio an per procuratorem adquatur. T.8 c.251 E.
Obligatio an tempore finatur, vel perimatur. T.8 c.376 D.
Obligatio an, & quomodo fub modo fieri poffit. T.8 c.377 D.
Obligatio an ex conditione, vel die confiitui poffit, & an ad diem, vel conditionem poffit. Tom.8 c.375 D. & feq.
Obligatio an relata, quæ neceffitate non adftringit. T.8 c.375 E.
Obligatio civilis non omnis naturalis eft. T.8 c.239 E.
Obligatio conditionalis ex contracta obligatio eft. T.8 c.377 C.
Obligatio ex actu dicitur quoque de contractu. T.8 c.329 A.
Obligatio ex die contracta quomodo ab obligatione contracta ad diem differt. T.8 c.375 D.
Obligatio ex malefacto dicitur ex contracta. T.8 c.239 A.
Obligatio ex mutuo quibus compleatur. T.8 c.316 D.
Obligatio ex ftipulatu an per quemlibet adquiratur. T. 8. c. 339 E.
Obligatio in quibus caufis nudo confenfu, vel nutu, vel geftu folo perficiatur. T.8 c.366 E. & c.387 A.
Obligatio naturalis an pariat actionem.
Obligatio quæ jure naturali confiftit, facilius reftituitur, quam quæ nullo jure confiftit. T.9 c.1242 E.
Obligatio empti vendiri eft juris gentium. T.9 c.1358 C.
Obligatio verborum eft juris civilis, & folennitatem juris defiderat. Ibid C.
Obligatio pignoris nudo pacto, vel expreffo, vel tacito remittit, atque diffolvit poteft. Tom.9 c.1242 A.
Obligatio quæ non contrahitur nudo pacto tollitur pacto. T.9 c.71 E. & c.71 A.
Obligatio naturalis non pertit litis contefiatione, & fequuta condemnatione fortis tantum. Tom.9 c.114 E.
Obligatio naturalis ubi manet, fidejuffor non liberatur, non pignus. Ibid. E. & c.115 A.
Obligatio civilis pacto non tollitur ipfo jure. T.9 c.53 B. quomodo tollitur. Ibid. B.
Obligatio adquiritur certis modis, & tollitur, non nudis pactis, T.9 c.85 A.
Obligatio dotis quomodo contrahitur. T.9 c.377 A. & feq.
Obligatio ex fociatate temporea. T.9 c.811 E.
Obligatio naturalis an per paftum tollitur ipfo jure. Tom.9 c.53 A.
Obligatio prior tollitur novatione, & delegatione. T.9 c.1281 B. C.
Obligatio tolligitur folutione & liberatione. Tom.9 c.1284 D. E.
Obligatio, & alienatio fundi dotalis in quo differant. T.9 c.527 C. & feq.
Obligatio naturalis, ut jureiurando, ita pacto tollitur. Tom. 9 c.75 C. ut pacto, ita iureiurando nafcitur naturalis obligatio. Ibid. C.
Obligatio naturalis quibus exceptionibus expungitur. Tom. 9 c.137 D.
Obligatio nafcitur, ex indicatione temere facta. Tom. 9 c. 1183 C.
Prior obligatio perimitur re judicata. T.9 c.116 D.
Obligatio interitum. T.9 c.70 C.
An obligatio femel nata denafci, tollit, & interire poffit; & heredibus femel data eadem an poffit. T.10 c.130 E.
Obligatio naturalis, ex caufa credere pecuniæ pecuniæ quafira fratri adverfus fratrem, an patri, in cujus peculiare funt rembo, adquiratur. T.10 c.85 C.
Obligatio juris gentium an poffit quasi dominus jure potestatis. T.10 c.285 D. E.
Obligatio naturalis, vel civilis patteri ex libo, & domino ex fervo an adquiritur. Ibid. D. E.
Obligatio civilis contracta inter filium, & extraneum, in quo differat ab ea, quæ contracta eft inter fratrem, & fratrem, aut ferrum, & conferrum refpectu patris, & domini. T.10 c.284 D.
Obligatio fidejufforia, quem pater dedit filio, cafiare videtur, nec patri adquiri, quamdiu pater apud filium manere peculium poteftur. T.10 c.288 B.
Obligatio naturalis tollitur jureiurando. T.10 c.419 E.
Obligatio naturalis an tollatur mutfiteris expromiffione. T.10 c.414 D.
Obligatio quibus modis tollitur. T.10 c.514 B.
Obligatio quo cafu dividua fit, quo cafu individua. T.10 c.537 A.
Obligatio differitur ex loco, die, & tempore. T.10 c.539 A.
Obligatio pignoris realis eft. T.10 c.557 C.
Obligatio major minorem abfumit, T.10 c.715 C.
Obligatio quibus, & quot modis folvitur. T.10 c.716 B.
Obligatio naturalis nafcitur hodie ex pacto, & ex jureiurando, & inconvenient ex ea defiuffor teneatur. T.10 c.951 A.
Obligatio eft mater actionis. T.10 c.958 D.
Obligatio efficax non nafcitur ex negotio contracto dolo malo. T.10 c.958 E. & c.859 A.
Obligatio, quæ non capit a debitoribus, vel contra defunctum, an a perfona heredis, vel contra heredem poffit incipere. T.10 c.959

c. 959 C. Vide, Defunctorum litus.
Obligatio an nascatur ex jurejurando. T. 10 c. 1348 E.
Obligationis elegans definitio. T. 1 c. 869 A.
Obligationis, & liberationis eadem est origo. T. 1 c. 1155 C.
Obligationis quatuor species, & quibus modis ipsa contrahitur. T. 1 c. 1191 D.
Obligationis duo genera, & eorum ex adiunctis, & causis explicatio. T. 1 c. 1416 D. E.
Obligationis verborum tres sunt modi, liberationis unus. T. 1 c. 1691
Obligationis alterax, & generalis differentia. T. 1 c. 1691 A.
Obligationis inutilis est adiectio non contra. T. 1 c. 1237 A. B.
Obligationis confusionem dubius modus fieri. T. 1 c. 1708 E.
Obligationis fideiussoriæ fiersundæ ab obligatione pignoris nulla ratio est. T. 1 c. 1423 E.
Obligationis fideiussoriæ confumptio argumentum est confumptæ naturalis obligationis. Tom. 1 c. 1708 C.
Obligationis exlequendæ quatuor species. T. 1 c. 1122 C. D.
Obligationis utilis pars per inutilem non vitiatur. T. 1 c. 1217 A.
Obligationis tollendæ summa est latitia. T. 1 c. 1157 D.
Obligationis naturalis effectus. T. 1 c. 1307 A.
Obligationis tollendæ modi. T. 1 c. 1115 B.
Obligationis verborum quænam sint solemnes voces. Tom. 3 c. 638 B.
Obligationis contractæ onere ex cuius venditionis, an procurator deposito officio relevetur. T. 4 c. 830 B.
Post obligationis novationem quando usuræ currunt. T. 4 c. 965 A.
Obligationis subsitantia expletur numeratione. T. 5 c. 948 A.
Obligationis individuæ qualis exceptio sit. T. 5 c. 856 E.
Obligationis naturalis quæ vis, & efficacia sit. T. 5 c. 817 E.
Obligationis empti renditis exlequatio, summa contractibus perfecta, & absoluta est. T. 5 c. 949 A.
Obligationis confusio. Vide, Confusio.
Obligationis, & actionis rerum promiscuum. T. 8 764 D.
Obligationis confusio quoties fiat. T. 9 c. 1508 B.
Obligationis tollendæ certos modos esse. T. 7 c. 1330 E.
Obligationis latius est, quam contrahum nomen. Tom. 7 c. 35 C.
Obligationis subsitantia expletur numeratione. T. 7 c. 676 C.
Obligationis subsitantia in quo consistit. Ibid. B. C.
Obligationis, quæ ex consensu fit, subsitantia in quo consistit. Ibid. B.
Obligationis causa quomodo mutatur. T. 8 c. 763 E.
Obligationis contrahendæ, & tollendæ qui sint modi. Tom. 8 c. 796 C. D.
Obligationis definitio. Tom. 8 c. 116 E.
Obligationis naturalis an fideiussor accipi possit. T. 8 c. 338 E. item obligationis duo genera esse. Ibid. E.
Obligationis vim an habeat commutatio pecuniæ ab eodem debitore in cautione aliqua facta. T. 8 c. 978 A.
Obligationis vinculum an eodem modo solvatur, quo quæri solet. T. 8 c. 238 A.
Obligationis vis propria, & effectus quis sit. T. 8 c. 385 D. E.
Obligationis cuiusvis productæ, & tollendæ eadem est causa. T. 9 c. 120 C.
Obligationis contrahendæ fuit certi modi, & certi tollendæ; cur pus non est inter modos. T. 9 c. 121 E.
Obligationis naturalis an servus sit capax. T. 9 c. 232 E.
Obligationis tollendæ quinam sint modi legitimi. Tom. 10 c. 210 E.
Obligationis emolumentum nihil aliud est, quam obligatio. T. 10 c. 385 D.
Obligationis inutilis est inutilis adiectio. T. 10 c. 552 C.
Obligationi cum certum tempus, certusve dies additur, nisi eo tempore, vel die præterito agi non potest. T. 4 c. 1461 A.
Obligationi cum dies, vel tempus inferitur, quid agendum. T. 5 c. 847 D.
Obligationi bonæ fidei tacite infunt omnes exceptiones, hoc est, supplemur officio judicis. T. 5 c. 400 E.
Obligationi naturali fideiussorem accedere posse, qui naturaliter tantum debere potest, non civiliter. T. 6 c. 365 C.
Obligationi in diem adiungi debet obligatio, cui locus inest. T. 8 c. 177 A.
Obligationi si fideiussor accesso perfunt, & rei simul, an utraque fint in solutione. Tom. 8 c. 378 E. & c. 379 A.
Obligationi naturali accedere potest fideiussor. T. 9 c. 75 C.
Obligationem fideiussoriam non tollit, si debitori heres existerit fideiussor. T. 3 c. 430 C. D.
Obligationem esse nullam, quæ non obstringit necessitate. T. 1 c. 860 B.
Obligationem qualemcumque per filiumfamilias adquiri patri, & in atomo. T. 1 c. 1507 B.
Obligationem naturalem, & personalem confusione tolli, pignoratitiam non item. T. 1 c. 1708 E.
Obligationem perpetuat culpa debitoris. T. 1 c. 1235 B.
Obligationem rei res moveri producit, atque perpetuat. T. 1 c. 1179 A.
Obligationem pignoris confusio non tollit. T. 4 c. 818 E.
Obligationem suspendit conditio. T. 4 c. 1245 C. mora non suspendit. Ibid. C.
Obligationem parti res data, reddita vero liberationem. Tom. 4 c. 906 C.
Obligationem civilem ipso jure tollit omne, quod pro solutione edit, non quod pro mutuo. Tom. 4 c. 770 B.
Inter obligationem personalem, & obligationem hypothecariam differentia magna est. T. 4 c. 183 A.
Inter obligationem personalem, & obligationem hypothecariam differentia quæ sit. Ibid. A.
Obligationem tollere, feu mutare non potest pactio nuda. T. 4 c. 488. C.
Obligationem conditio suspendit. T. 1 c. 827 B. conditio confertim futurum tempus, non in præsens, aut præteritum tempus, quod Martinus Capella vocat *reliqua*, *Ut capiat*, præsens fiticet *esstans*, præteritum *ratum*, futurum vero *instans* nominat. Ibid. C.
Obligationem contrahere in diem, & ad certum quomodo differunt. T. 3 c. 348 A.
Obligationem totam quando quis remittit dicetur. T. 5 c. 81 B.
Obligationem totam quis remittit dicatur. Ibid. B.
Obligationem totam solvit acceptilatio unius correi. T. 6 c. 115 D.
Obligationem non posse constitui ad tempus. T. 6 c. 351 E.
Obligationem non parit confessio omnis statuarum. T. 6 c. 55 E.
Obligationem pecuniarem servus qui novat, citra voluntatem domini, adjicit potius obligationem obligationi, quam pristinam novat. T. 6 c. 83 C.
Obligationem aut civili, aut naturali jure constitui. T. 7 c. 516 A.
Obligationem nullam adquirunt bi, qui nomines alienos mutuos dant. T. 7 c. 663 A.
Obligationem an dies, aut conditio tollere possit, aut inducere, T. 7 c. 786 A.
Obligationem non nasci ex nuda conventione. T. 7 c. 97 C.
Obligationem pristinam ab novatio jusiu Prætidis facta perimat. T. 7 c. 1321 B.
Obligationem in conditio confitiuat, vel extinguat. T. 8 c. 177 C. D.
Obligationem an fieat ex nudo servilius corpore, sed nondum completus in affinibus temporalibus. T. 8 c. 231 E. & c. 232 A.
Obligationem an fibi, vel alteri adquirat, qui fiipulatur alteri. T. 8 c. 239 E.
Obligationem an parint inderbiti finito. T. 8 c. 350 C. D. an ex ea refertur conditio indebiti. Ibid. E.
Obligationem an fibi adquirat, qui emit alteri. T. 8 c. 340 A.
Obligationem novam quæ leges fanxerint. T. 8 c. 388 A. B.
Obligationem fi lex introducit, nihil nominatim caverit, ut fola ea affiere oiamur ex quibusvis verbis nomine affiones competere. T. 8 c. 765 D. E.
Obligationem fiendam an judex dilatare, vel coardare possit. T. 8 c. 1121 A.
Obligationem tantum certo jure civili tolli. T. 8 c. 973 A.
Obligationem, vel liberationem an quis extraneo adquirere possit. T. 8 c. 1326 B.
Obligationem in nudum pactum pariat, vel tollat. T. 8 c. 1358 B.
Obligationem naturalem parit pactum. T. 9 c. 151 D.
Obligationem pitiorem non tollunt fideiussio, & mandatum. T. 9 c. 1182 B. novatio, & delegatio tollunt. Ibid. B.
Obligationem parit pactum, vel contractus. T. 9 c. 1305 C.
Obligationem confirmare, & confirmare parta Ditatis, nur certi temporis præfinito. T. 9 c. 140 A.
Obligationem an constituat diuturna prælitatio, quæ non fuit ab initio. Vide, Præfitatio.
Obligationem non novat obligatio. T. 9 c. 1208 B.
Obligationem civilem non nasci, fed naturalem ex contrafibus quæ ex consensu contenhuntur. T. 9 c. 71 E.
Obligationem, quæ non corpi a defuncto, vel contra defunctum, ab herede, vel contra heredem incipere non posse, regula juris antiqui. T. 9 c. 247 B.
Obligationem pignoris per liberam perfonam nobis non adquiri. T. 9 c. 1195 C.
Obligationem naturalem non tolli, ex parte res judicata. Tom. 9 c. 1210 C.
Obligationem fortis dedicit crescere ab ea, quæ creditor, cui fundus pignori traditus est, fundi, nomine contulit ad emmitionem, & reparationem viarum publicarum. T. 9 c. 1190 C. D.
Obligationem perpetuat res pratitanda mora. T. 10 c. 1079 C.
Obligationem generali quæ continentur. T. 1 c. 683 A.
Obligationes naturali non tenetur pupillus, quia adimi judicio caret. T. 1 c. 1137 D.
Obligationes principali extinctæ, hypothecariam non remanere. T. 3 c. 444 E.
Obligationes immunis est donator. T. 4 c. 890 C.
In obligatione, & petitione est, quod est in conventione. T. 4 c. 61 B.
Ex obligatione naturali, quæ pupillus tenetur, actio non nascitur. T. 4 c. 501 A.
In obligatione mutui contrahenda non inspiciur in cuius rem, in nomen pecunia accipiatur, & solvatur, fed qua accipiat, & cuius contemplatione ea detur. T. 4 c. 1013 E.
Obligationes principali contrafta obferventur tempus dati, vel cuiusvis pignoris. T. 4 c. 1130 C.
Sine obligatione folutio esse nequit. T. 4 c. 732 A.
In obligatione non omne, quod in judicio accedere possit, est. T. 4 c. 100 D.
Obligatione principali fublata, manet accessoria. T. 5 c. 413 E.
Obligatione omnium bonorum an venisse ancilla, quam quis in concubinatu habet, & liberi naturales contineantur. T. 5 c. 800 C.
Ex obligatione naturali petitio, vel actio nulla est. T. 6 c. 367 B.
Obligatione personali fublata, an maneat hypothecaria. T. 7 c. 1707 C. D. E.
Obligatione principali confusione fublata, an fideiussoria, & pignoratitia, obligatio tollatur. Ibid. B. C.
Obligatione principali fublata 30. annorum præscriptione, an tollatur, etiam usurarum obligatio. Ibid. D.
In obligatione, quæ in petitione divisionem recipit, in solutione non recipit. T. 7 c. 640 A. B.
De obligatione, quæ flatim vires accipit. T. 7 c. 676 E.
De obligatione, quæ flatim non obligat. T. 7 c. 677 A.
De obligatione, quæ fit sure bonorum. T. 7 c. 691 E. de ea, quæ fit sure civili. Ibid. c. 654 A.
Ab quodcumque est in obligatione, nemo potest fine confensu creditoris. T. 7 c. 440 B.
Ab quodcumque est in obligatione, fit etiam in petitione. Tom. 10 c. 60 D.
Obligatione principali non confitente, an fequelæ ejus locum habeat. T. 10 c. 131 D.
Quod in obligatione est novatio, hoc in legato est transfufio, & fub conditione ademptio. T. 10 c. 487 D.
Obligationes, quæ ex delicto nascuntur. T. 1 c. 1130 A.
Obligationes quæ ex delicto. Tom. 1 c. 1206 C.
Obligationes inter res numeratur incertas. T. 1 c. 1113 E.
Obligationes adiunctæ ex delicto venientium cum capite ambulant. T. 1 c. 1450 B.
Obligationes dandi, & faciendi differunt. T. 1 c. 1284 E.
Obligationes quæ ex contractu, & quæ ex delicto.
Obligationes confensu contractæ an naturaliter dissolvantur. Tom. 1 c. 1218 C. D.
Obligationes an omnino dissolvantur pacto convento. T. 1 c. 1318 C.
Obligationes *κυριόταταις*, & *ἀκυρόταταις*.
Obligationes an etiam inter abfentes contrahantur per epistolam, vel nuntium. T. 1 c. 1009 E.
Obligationes virtiles quæ vocentur. T. 1 c. 1269 C. D.
Obligationes bonæ fidei, contrario confensu fublatæ, pacto novo retineri non possunt. Tom. 5 c. 670 B.
Obligationes, & actiones, quæ naturalem præfitationem habent, an in capitis deminutionem veniant. T. 5 c. 1126 D.
Obligationes, & actiones aliæ funt, & passivæ. T. 5 c. 158 C.
Obligationes naturales non parient actionem. T. 5 c. 817 E.
Obligationes, quæ folo confensu fiunt, ab iis, quæ verbis fiunt proprii, & solennibus, differunt. T. 5 c. 46 B.
Ut obligationes, qui liberationes, quia funt res incorporales, & incertæ, incerti conducuntur. T. 6 c. 36 D.
Obligationes naturales dicuntur duplicitter. T. 6 c. 367 A.
Obligationes & actiones veniunt in familiæ erciscundæ judicio. T. 7 c. 495 E.
Obligationes dividuæ dividuntur inter heredes pro hereditatis portionibus. Tom. 7 c. 536 A.
Obligationes duæ in ejusdem persona de eadem re an concurrere possint. T. 7 c. 748 D.
Obligationes duæ fi fit in eadem persona, una principalis, altera accessoria, principalis accessoriam, minorem major tollit. T. 7 c. 749 D.
Obligationes personales cui, & adversus quem dentur. T. 7 c. 400 D.
Obligationes aut sunt dividuæ, aut individuæ. T. 7 c. 536 A.
Obligationes individuæ an recipiant familiæ erciscundæ judicium. Ibid. D.
Obligationes, quæ defendunt ex malefico, quadripartitus fiunt. T. 7 c. 651 E. & c. 653 A.
Obligationes quæ institutæ funt jure gentium. Tom. 7 c. 35 C. D.

Obligationes activæ, vel passivæ esse, & quæ illæ sint. T.7 c.248 D.
Obligationes omnes contrario consensu tolluntur. T.7 c.604 C. præter mandatum. Ibid. C.
Obligationes quæ ex contractu quasnam dicantur. T.8 c.1076 C. & seq.
Obligationes ex delicto, seu malificio, quæ dicantur. Tom. 8 c.1079 C.
Obligationes quasi ex delicto quænam esse dicantur. T.8 c.1092 C. & seq.
Obligationes quæ sint, quæ naturaliter ex quasi malificio. Tom.8 c.111 B.
Obligationes an dues sint, si navem non fecerit, centum dari. T.8 c.779 C. utrum existens conditio posterioris obligationis tollat priorem. Ibid. C.
Obligationes an sint consensu. T.8 c.324 E. an nascantur ex contractu. Ibid. E.
Obligationes ex consensu an subsistantiam capiant. Tom.8 c.326 B. C.
Obligationes ex contractu quotuplices sint. T.8 c.219 C.
Obligationes ex malificio quot, & quæ dentur. T.8 c.437 D. in quibus consistant. Ibid. D. in cis summa quæstionis in quo consist. Ibid. E.
Obligationes naturales sibi æquitatis vinculo sabdinent, non autem civili. T.8 c.338 D. quæ affirmentur ex. Ibid. D.
Obligationes omnes, aut naturales, aut civiles esse. Tom. 8 c.328 C. D. civiles etiam naturales esse, sed non semper contra. Ibid. D.
Obligationes, quæ consensu perficiuntur, an verborum, vel scripturæ solemnitatem requirant: T.8 c.325 B. an inter absentes contrahi possint. Ibid. C.
Obligationes, quæ contrahuntur solo consensu. Tom. 8 c. 224 D.
Obligationes, quæ ex consensu fiunt, an corpus aliquod, vel servitem nostram faciant. T.8. c.326 B. C. an dominium transferant. Ibid. C.
Obligationes, quæ re, aut verbis, aut nominibus contrahuntur, an consensum desiderent. Tom. 8 c.327 A.
Obligationes, quæ solo consensu fiunt, quid differat a ceteris, quæ non magis consensu, quam re, aut verbis, aut nominibus fiant, & contrahuntur. Tom. 8 c.325 D. E.
Obligationes quomodo dividuntur. T.8 c.981 D. E.
Obligationes quomodo in diem contrahantur. Tom. 8 c. 375 D.
Obligationes re contractæ an consistant in his, ut aliquid nostrum fiat. T.8 c.116 D.
Obligationes verbis contractæ pariunt actiones strictas, consensu contractæ pariunt actiones bonæ fidei. T.8 c.326 A.
Obligationes sunt inventæ, ut unusquisque sibi adquirat, quod sua interest. T.8 c.139 E.
Obligationes ex contractu, aut re contrahuntur, aut verbis, aut consensu. T.8 c.19 A.
Obligationes sunt vincula. Tom.9 c.1150 D.
Obligationes involuntariæ quænam sint. T.10 c.102 D.
De obligationum novationibus. T.1 c.861 D.
Obligationum summa divisio. T.1 c.191 C.
Obligationum plures causæ diversæ aliquando una tollunturut solutione T.1 c.1413 E.
Obligationum constituendarum causæ quæ, & quot sint. Tom. 5 c.849 C.
Obligationum exsequendarum genera quot sint. Tom. 5 c. 856 D.
Obligationum accessio, quæ est tertia causa, cuius accessio dicatur. T.5 c.851 C.
Obligationum, sive cautionum, sive nominum conditio quæ. T.16 c.62 E.
Obligationum divisio multiplex tradiatur. T.5 c.651 A.
Obligationum ex contractu quadripartiunt, res, verba, literæ, consensus. T.5 c.651 A.
Obligationum alia dicuntur contrahi consensu, alia verbis, alia literis. T.5 c.48 E.
Obligationum constituendarum modi. T.7 c.651 A. qui modi in deferuntiunm aliorum. Ibid. A.
Obligationum, quæ pure concepta non sint quatuor causis esse. T.8 c.375 B. D.
Obligationum species quæ sint ex contractu. Tom.8 c.385 E. & c.386 A.
Obligationum species recensentur. Tom. 8 c.385 E. & c.386 A. & seq.
Obligationum species varias esse. T.8 c.316 D.
Obligationum vires quæ sint. T.8 c.357 B.
Obligationum civilium effectus quis sit. T.8 c.338 D. naturalium effectus quis sit. Ibid. D.
Obligationum ex variis causarum figuris contractarum species quæ sint. T.8 c.318 C. D.
Obligationum genera subtilius explicantur. T.8 c.385 E.
Obligationum vincula. T.7 c.491 B.
Obligationibus quotiens dies non appositus, die præsenti pecunia debetur. T.1 c.1197 D.
In verborum obligationibus an aliquis stipuletur, alius promittat. T.1 c.210 A.
Obligationibus dissimilibus rhetis est debitoris. T.6 c.208 D.
In obligationibus, quæ consensu fiunt, nulla verborum propriera desideratur. T.7 c.654 D.
De obligationibus individuis quæstio. Tom. 7 c. 536 A. & seq.
De obligationibus dividuis. Ibid. E.
De obligationibus alias sunt quæ ex contractu, alias ex malificio, alias quæ ex malificio, an etiam ex iis omnibus certi conditio competat. T.7 c.653 D.
De obligationibus, quæ solutione, vel petitione, vel alterutro, idiet, vel petitione tantum, vel solutione tantum, dividuum non recipiunt. T. 7 c. 536 A. & seq.
In obligationibus, in quibus dies non ponitur, præsenti die debetur. T.8 c.751 A.
De obligationibus, quæ plerumque sunt plenioris in heredem, quam in defunctum. T.9 c.448 A.
De obligationibus, & actionibus. T.9 c.13 E. & seq.
In obligationibus dandi facile est admittum, ut qui dare debet, communmodo capiat dare. T.10 c. 749 A.
In obligationibus faciendi succedit obligatio in id, quod interest. T.10 c.752. E.
Obligatur quilibet eorum pro cellegas fun, quod facit fun, tamen unus est magistratus. T.1 c.845 C.
Obligatur pater, vel dominus ex justo. T.9 c.124 B.
Obligatus nemo esse potest eidem pro eodem ipso. T. 6 c. 394 A.
Obligatus an sit naturaliter, qui defuisset dedit interpotito jurejurando. T.10 c.951 A.
Quo quis se obligare ad solvendum aliquid, ex loco contraxisse videtur, etiamsi alibi contraxerit, & ratione contractus eo loco convenit, & exigi potest, sine metu prælcriptionis fori. T. 6 c.461 A.
Obligatur ante etiam ignorantes il, quorum negotia gesta fuerint. T.1 c.221 A.
Obligantur aliqui quasi ex malificio. T.1 c.146 C.
Obligantur ex conditio. T.1 c.220 A.
An obligetur naturaliter servus. T.3 c.201 B.
An obligetur alius pro alio promittens datorum cum, vel fabrum? T.10 c.738 C.
Oblivisci affectum, & officiorum dementia est. Tom. 4 c. 365 D.
Ob rem actio quando dari dicetur. T.5 c.1007 B.
Obrogare quomodo explicatur. T.1 c.907 D.
Obryza, idest, fabili aurei. T.1 c.604 A.
Obryza quot conflat unciis. T.1 c.791 B.
Obscura, aut ambigua vendinori, aut locatori ponitur nocere, emptori, aut conductori. T.4 c.104 D.
Omnis obscura, & ambigua ratio tendicula est, quæ ei, qui tendit, potius fraudi esse debet. Ibid. E.
Obscura & inambrata quæ fuerit, fraudem sibi ipsi emptori nocear. T.5 c.745 A.
Obscura est creditoris voluntas, qui non expressit, totum obligationem tolli, an minui velit. T.5 c.81 B.
Obscura pro non scriptis habentur. T.7 c.1469 C.
Obscura, quæ falvi non possunt, pro non scriptis habentur. Ibid. B. C.
Obscura veritas modis deciduntur. T.8 c.810 D.
In obscura voluntate mouumentis fiveendum est libertati. T.5 c.731 D. & c.843 B. & c.883 D.
Obscure loquitur quis, si quod dixerit, non apparet, ambigue loquitur, si utrum dixerit, non apparet. T.4 c.105 A.
Obscure qui loquitur, in eo dolus est, ut in eo, qui ambigue. Ibid. A.
Obscure qui loquitur, fallendi causa id facere videtur, & ab eo dolus non abest. T.7 c.701 A.
In obscuris infiperiodum quod in cauvis regione frequentatur. T.5 c.117 A.
In obscuris quid sequamur. T.8 c.779 A.
In obscuris interpretatio fit adversus loquentem. T.9 c.701 A.
In obscuris quod minimum est, sequentur. T.7 c.693 D. & T.8 c.779 A. & T.10 c.1075 A.
In obscuris infiset folet, quod verisimilius est, aut plerumque fieri folet. T.8 c.711 C. D. & c.819 D. & c.879 E.
Obscurius differt ab ambiguitate. T.6 c.501 A.
Obscuritas, & ambiguitas in quo differunt. Ibid. A.
Obscuritas pactionis cui nocet. T.7 c.701 A.
Obscurius verborum cui nocet. Ibid. A.
Obscuritas pactis potius nocet vendinori, quam, emptori. Tom.7 c.701 E. & c.701 A.
Obscuritatis explicanda varii effudi. Tom.8 c.719 A. & c.841 A.
De obscuritatibus, quæ occurrunt in testamentis. Tom.6 c.257 B.
In obscuro proclivissimus fumus ad libertatem, quam ad obligandum. T.5 c.81 B.
In obscuro potius favere debemus condicenti indebitum, quam recusantendi sibi donatum esse. T.8 c.774 B.
Obscurum, & ambiguum in quo differunt. T.1 c.1046 B. & T.9 c.501 A.
Cum aliquid obscurum est, id est insufficiendum, quod verisimilius, & quod plerumque fieri solet. T.3 c.137 A.
Obscurum est, si quæratur, quid dictum sit. T.6 c.300 D.
Non omne obscurum ambiguum est. T.6 c.501 B.
Obscurum quid. T.8 c.837 E. T.6 c.501 B.
Obsequi natura feminæ est, maris imperare. T.4 c.703 D.
Obsequia gratuitoria, & patrimonialia. T.4 c.851 A.
Obsequia quæ parentibus, & patriæ debemus. T.7 c.11 C.
Obsequia quæ dicuntur. Tom.9 c.642 C.
Obsequia non debent libertini, qui a Principe patriabus restituti sunt. T.9 c.647 C.
Obsequia non præstantis ponte quæ. T.9 c.645 E. & c.646 A. & feq.
Obsequia nunc naturali ipsæ debentur parentibus, & patronis. T.9 c.644 C.
Obsequia pro muneribus, & tributionibus. T.10 c.700 E.
Obsequii summum quo veniunt. T. 6 c.814 B.
In obsequiis quæ sint. T.9 c.644 D. E.
Ab obsequiis separantur officia, sive operæ. T.9 c.644 C.
De obsequiis libertorum, & eorum liberis. Tom.9 c.645 E. & c. 646 A. & feq.
De obsequiis patronis præstandis. T.9 c.644 B. & feq.
Obsequiorum nulla petitio est, quæ de edicto prætoris propotita. T.9 c.644 D.
Obsequium rusticani nullum præstant. T.1 c.851 A.
Obsequium, ut filius restituat hereditatem, meritis protectorum, non pactionibus. Tom.9 c.97 A.
Obsequium, quod debetur parentibus, & patronis, quod est. T.9 c.645 C.
Obsequium, & officium, & pietas in quo differunt. T.9 c.561 A.
Obsides testamentum facere non possunt. T.1 c.1045 E.
Obsignare, & adsignare idem est. T.6 c.207 E. fabricibere plus est, quam obsignare. Ibid. c.208 A.
Obsignatio solemnis ut fieri debet. T.5 c.5504 B.
Obsignatio est pro solutione. T.4 c.141 E.
Obsignatio necessaria est, & pro solutione habetur; oblatio non est sufficiens. T.4 c.50 B.
Obsignatio bonorum non est publicatio. T.9 c.1113 E.
Obsoletores quinam sint. T.10 c. 1125 E.
Obstat l. 1. §. incidit, ad Senatusconsult. Turpill. legi de lex, de his, qui sui, aut. infam. Tom.4 c.841 B. C.
Obstinacies antiquos non habuisse, & cur. T.3 c.17 E.
Obstinatus medicus vocabatur olim. T.1 c.1125 E.
Obstinatus quædam. T.1 c. 403 D. E.
Obstinatus fides habetur, cum quæritur, an aliquis pregnans sit, necne. T.1 c.403 D. E. & T.3 c.502 B.
Obstinatus, & adhæreis differunt. T.3 c.645 C.
Obstinatus, sive partum alienum attulit, ut supponi possit, summo supplicio est afficienda. T.1 c. 404 A.
Obstinepatio necessitatis obligat, ut in servo herede instituto. T.7 c.654 C.
Obstinere, id est, retinere. T.3 c.516 D.
Obtinere, id est, obtiti. Tom.2 c.980 B.
Obtinere plus est, quam tenere. T.4 c.1374 A.
Obtrepatatio quid. Tom.8 c.534 B.
Obtrunatum iro quid. Ibid. B. C.
Obtrunator quid dicatur. T.3 c.530 E. & T.8 c.631 C.
Obtrunire dicitur, quod deferrur, quod ipsum adquisitum est. T.1 c. 218 A.
Ob vim, utrumne illatam judicio publico criminaliter ex l. *Julia de adulter.* agi potest. Tom.5 c.142 A.
Occasio aliud est, aliud causa. T.4 c.659 A.
Occasio adjuvat causillum. T.5 c. 476 B.
Occasio emancipati præterita non debet restituiam iniqua afficere. T.5 c.610 D.
Occasio hominem in delictum trahit. T.5 c.476 B.
Occasio est anima sceleum. Ibid. B.
Occasio nec est causa, nec principium. T.7 c.153 B.
Occasio circumstat causam. Ibid. B.
Occasio damni habetur pro causa, pro principio, pro damno. Ibid. C.
Occasio non est causa, sed circumstat causam. T.9 c.501 C.
Occasio, & causa in quo differunt. T.9 c.1436 A.
Occasio aliud est, aliud causa. T.9 c.906 E.
Occasionem rapimus, quæ prabet benignitas respondam. Tom.4 c. 989 D.
Occasionem juris nemo ad compendium suum cum detrimento alterius

terius trahere debet. T.7 c.51 E.
Occidionem rapiendam, quæ benignius responsum præbet. T.8 c.181. E.
Occentisfit quid. T.8 c.521 E.
Occasus pro occasione. Tom.5 c. 476 B.
Occidere proprie est gladio. T.3 c.240 B.
De his, qui occiderunt parentes, vel liberos. T.9 c.1456 B. C.
Occisio fuit manibus domino, de eius familia quæstio non est habenda. T.1 c.621 C.
Occisus quis dicatur. Ibid. A. B.
De his, qui occulte verunt latrones, vel alias criminibus reos. T.9 c.1465 D.
Occupantis melior conditio est. T.1 c.621 B. Fed non adversis fructum. Ibid. E.
Occupantis melior est conditio ex culpa, qui pluribus agere licet eadem judicia. T.5 c.442 C.
Occupantis quæ res fieri dicantur. T.5 c.691 A.
Occupantis causa melior. T.8 c. 765 E.
Occupantis melior est conditio, si plures sint creditores. T.10 c. 1224 C. & donatarii. Ibid. c. 1228 B.
Occupatorii agri qui. Tom.7 c. 481 B. eorum conditio quæ. Ibid. B.
Occupatorii agri. T.0 c.1005 A.
Octava, octa-arii. Tom.2 c.309 D.
Octava promercalium vectigal. T. 10 c.1001 C.
Octavum agere quid. T.10 c.810 B.
Octavoni sententia existimantis, plusta facta pro uno habenda, ab auctore refellitur. T.5 c.34 B.
Odenatus Palmyrenorum Rex, vel dux, tyrannidem exercuit cum Zenobia uxore sub Gallieno, & Liberiano Imperatoribus. T.10 c.689 E.
Odia restringuntur. T.3 c. 817 E.
Odio fœneratorum quæ juris remedia concessa sint. Ibid. C. D.
Odio creditorum multis Senatusconsulto Macedoniano in causa summorum filiisfamilias creditorum feneratis fuit introducta, & recepta, T.5 c.440 C.
Quod odio creditoris comparatum est, id ita restringitur, ut tollat eximam tantum obligationem. T. 5 c.817 E.
Odiosa non fiunt producendo ad beneficium. T.10 c.1132 C.
Odiosa actiones non restituuntur. T.4 c.68 A.
Ob odium quicquid fit, fit & ob rationem. T.10 c.956 C.
Odoacer Tyrannus Occidentis imperium invasit Zenone imperante. T.3 c.70 D.
Œconomi Ecclesiæ quinam sint. T.10 c.816 C. & c.820 C.
Œconomia ell monarchia quædam. T.1 c.605 C.
Œconomos Ecclesiæ quales esse oportet. T.2 c.1024 D.
Œconomus quis. T.8 c.605 B.
Œnomeli an si aliqua species vini. T.3 c.713 E.
Œnomeli an i em fit, quod multum. Ibid. c.714 A.
Offendere legem Dei est facrilegium. T.9 c.1455 A.
Offerendi jus priori creditori anpoſterior creditor habeat, & ei, qui a priore creditore emerit. T.4 c.900 B.
Offerendi jus non habet chirographorum creditor hypothecaria creditori. T.10 c.730 A.
Offerendi jus non habet hypothecarius creditor hypothecaria creditori. T.10 c.1132 C.
Offerendi jus habet posterior creditor hypothecarius priori creditori hypothecario, ut sibi conferamet, & corroboret suam pignus. Ibid. E.
Offerre interpretatio dare velle. T. 6 c.363 D.
Offerre de liti quid sit. T.7 c.247 C.
Office de chancellerie. T.9 c.697 B.
Officia cohortalia. T.2 c.688 E. & c.689 A. & seq.
Officia palatina. T.2 c.688 B. C.
Officia singula militiæ. Tom.2 c. 926 C.
Officia militum provincialium. T. 2 c.799 D. E.
Officia in provinciis erant perpetua. T.2 c.1129 B.
Officia separari ab obsequiis. T.3 c.581 A.
Officia civilia omera honoratiora sint, quam simpliciter dicuntur onera. T.5 c.123 B.
Officia civilia onera & ipsa dicuntur. Ibid. E.
Officia prima Deo debemus, secunda patriæ, tertia parentibus. T.7 c.21 A.
Officia militia quæ sint. T.3 c.658 A. & seq.
Officia quæ operæ separantur ab obsequiis. T.6 c.694 C.
Officia aliquando appellari obsequia. Ibid. C.
Officia quibus debentur, & quibus non debentur. Ibid. D. E.
Officia militiæ perverso vendi jure fici, & jure licito. T.9 c.697 B.
Officia quæ in collatione venium, & quæ non veniunt. Ibid. B. C.
Officia, sive militia. T.9 c.1199 E.
Officia, sive militia, quæ transmittuntur in heredes. Ibid. E. & c.1200 A.
Officiales Prætorii parvæ specie in curiam non demanant. T.2 c. 714 A.
Officiales Prætorii longe funt inferiores. T.5 c.102 D.
Officiales numerarii. T.2 c.686 D.
Officiales, qui sine authoritate alicuius judicati bona occupant, vel deferibunt, vel obligant, vel alienandi. T.1 c.491 C.
Officiales qui. T.6 c.1105 E.
Tres officiales Prætorii in Ecclesia Pauliensi admittuntur. T.6 c.989 B.
Officiales, Archidiaconorum Iurisdictiæ jurisdictione funguntur. Ibid. B.
Officiales operæ. Vide, Operæ officiales.
Officiales prohibentur emere in provincia. T.7 c.20 A.
Officiales magistratorum an jure militari testari possint. Tom.8 c. 140 B.
Officiales Præsidum Provinciarum, T.9 c.106 E.
Officiales Procuratoris fomnæ rei. T.9 c.377 B.
Officiales rectoris Provinciæ. Ibid. B.
Officiales operæ. T.9 c.693 C. & seq.
Officiales operæ an possint promiti alteri, quam patrono. T.10 c.554 A.
Officiales Procuratoris fomnæ rei sunt Cæsariani. T.10 c.657 B.
Officiales Rectoris provinciæ sunt Cohortales. T.10 c.657 B.
Officialis, quo loci officium gerit, nihil potest emere. Tom.10 c. 456 A. an mutuum pecuniam possit dare. Ibid. A.
Officialis an appellare possit a sententia judicis, qua condemnatus est, quod in officio suo deliquerit. T.10 c.800 D. an absens damnari possit. Ibid. D.
Officialibus operis indignum est hominem ingenuum affringi. T.9 c.643 B.
Ab officialibus operis quæsum alia, & quæ separantur. T.10 c.551 E.
Ex officialibus fuis debantur judici, quos habeat pro domesticis prætorianis, vel fœderatum cuiusdibus. T.10 c.808 C.
Officialium filii sequuntur militiam patris. T.1 c.681 B. C.
Officialium primates quinam sint. T.10 c.862 D.
Officii præfatio facilior, quam præfatio pecuniæ. T.6 c.150 C.
Officii latior est significatio, quam jurisdictionis. T.10 c.861 B.
Officiis promerentur sunt hereditates, non actionibus. Tom.6 c.94 B.
De iis, qui ex officio, quod administraverint, conveniuntur. T.2 c.813 D. E.
Officio argentarii, sive trapezitæ, quid incumbit. T.4 c.923 A. B.
Ab officio qui removet ob iniquitatem, & implicitatem, non fit infamis, fecus qui ob dolum. T.4 c.324 C.
Officio meretri oportet alienas hereditates, non stipulatione, vel conditione. T.6 c.491 A.
De officio judicis in familiæ erciscundæ adjione. T.7 c.495 A. B.
De officio judicis, & adversus quem hæc actio competat; & quod attinet ad officium judicis. T. 7 c.254 B. & c.255 A.
De officio judicis sententia generalis. T.7 c.543 D.
Officiorum Principes ne rusticos ad obsequium vocent. T.3 c.851 D.
Officiorum, & affectionis obsequii dementia est. T.4 c.363 D.
Officiorum publicorum administratores. Vide, Administratores.
Officiorum publicorum significatio late patet. T.8 c.658 A.
Officiorum alii Principes, alii Primates. T.10 c.862 D.
Officiorum mercatu quænam fit. T.10 c.915 A.
Officium, idem, ὑπόμνημα. Tom.3 c.300 D.
Officium rationale. T.3 c.680 D.
Officium publicum cuiquam damno, vel commodo esse non debet. T.1 c.1383 B.
Officium magistrianæ potestatis. T.3 c.097 B.
Officium suum nemini debet esse damnosum. T.1 c.1446 D.
Officium individuum. T.4 c.845 E.
Officium judicis rantum proficit, quantum stipulatio. T.4 c.214 B.
Officium magistratus municipalis est individuum, commune, & mutuum. T.4 c.136 C.
Officium procuratoris quam differat ab officio advocatorum. T. 4 c.940 D.
Officium virile est tutela. T.4 c.1000 D. decreto, & consensu Principis est quoque officium muliebre. Ibid. D.
Officium publicum est tutela. T.7 c.161 A.
Officium arbitri quando, & quomodo solvatur, aut finiatur. T.7 c.186 C.
Officium arbitri quando, & quomodo finiatur. T.5 c.433 D.
Officium judicis, & exceptio dolo quomodo differant. T.3 c.197 B.
Officium magistratus latius patet quam jurisdictio. T.5 c.15 C.
Officium, & artificium in quo differunt. T.7 c.979 B.
Officium, sive militia. T.9 c.816 D. Vide, Militia.
Officium latius patet, quam jurisdictio. T.7 c.97 B.
Officium aliud est, quam jurisdictio. T.7 c.97 B.
Officium jurisdictionis. T.7 c.53 A. & officium jurisdicendi. Ibid. A.
Officium judicentis quæ continet. Ibid. B. non ita late patet jurisdictio. Ibid. B.
Officium judicentis quid differat a jurisdictione. Ibid. A.
Officium administrare juris dicuntur. T.7 c.713 E.
Officium dicere administrans in provincia prohibetur emere. T.7 c.714 A.
Officium, & obsequium, & pietas in quo differunt. T.9 c.561 A.
Ad Officium judicis pertinet explorare ea, per quæ probetur quanti fit in bonis. T.9 c.6 C.
Officium qui gerunt, eo loci emere prohibentur, & quomodo ementes plectantur. T.10 c.456 A. & c.624 E.
Officium judicis latius patet, quam jurisdictio. T.10 c.861 B. & c.924 D.
Officium pro officialibus dicitur. T.10 c.1005 C.
Ὀνόματα ἀμφίκοινα, proverbium quomodo interpretandum. T. 1 c. 1050 B.
Olle. T.3 c.311 D.
Olea immaturæ an fit in fructu. T.7 c.186 C.
Olea immatura majoris reditus est, quam maturæ. Ibid. C. qui in alieno oliveto eam decerperit, quomodo teneatur. Ibid. D.
Oleo fi vapulet, vel quatuor pecuniæ, marcellæ, & minus olei fert. Ibid. D.
Olea ad fructuarium pertinet. T.8 c.514 C.
Oleo, vino, ovibus, sue frumento ad numerum, aut mensuram venditis, ad quem periculum pertineat. T.5 c.698 A.
Olere certa quantitate legato, non adiecta qualitate, an in heredis arbitrio sit, cuiusgeneris oleum præstare velit. T.7 c.1451 B. C.
Oleo legato, an omne oleum debeatur, an omne oleum deceptur legatario, quod testator habuit. Ibid. C.
Oleo legato, non adscripta quantitate, vel si nullum oleum testator habuerit, an utile sit legatum. Ibid. D.
Oleum semper legari, aut venire pondus. T.7 c.1453 B.
Oleum exportari non debet. T.9 c.369 E.
Olebere vestes, vel oloverre. T.9 c.369 B.
Oloverre vestes. Ibid. B.
Omissis commentariis prioris de hiis ac ideis necere poſſit. T.4 c.579 A.
Omissio instrumenti emphyteutici an nocet. T.10 c.668 C.
Omittendi, & repudiandi discrimen. T.1 c.1000 E. & c.1001 A.
Omittere, & amittere quo differant. T.1 c.801 E.
Omittere est tempore excludi. T.1 c.801 E. & c.801 A. & T.7 c.886 E.
Omittere, idem, silentio exhiberetur. T.1 c.108 E.
Omittere affectum quid sit. T.1 c.1005 B.
Omittere proprie est tempore excludi, scripto tempore discrimeri. T.1 c.66 D. & c.346 E.
Omittere aliud est, aliud amittere. T.10 c.1113 C.
Omittere est species, amittere est genus. T.7 c.886 E.
Ad Officium judicis pertinet explorare ea, per quæ probetur quanti fit in bonis. T.9 c.6 C.
Omittere hereditatem quid fit. T.10 c.993 C.
An qui omittit hereditatem paternam, omittere etiam debeat legatum. T.4 c.460 C.
Omnia, & totum in quo differunt. T.4 c.237 E. & c.238 A.
Non omne, quod in iudicis accidere potest, arbitrio iudicis quoque debetur, & eli in obligatione. T.4 c.200 D.
Omne qui dicit, nihil excipit. T.4 c.803 B. genus non derogat generi. Ibid. B. nec species speciei derogat. Ibid. B. species generi derogat, non genus speciei. Ibid. C.
Omne, quod pro salutione odit, tollit civilem obligationem ipso jure, non jusjurandum. T.2 c. 730 B.
Per omne ex alienum restitutio quid intelligatur. T.10 c.810 B.
Omnes de tribus dicentur. T. 8 c.1522 E.
Omnia esse Principis, ut intelligendum. T.7 c.14 B.
Omnis pars pro incerto. T.8 c.505 E.
Omnium appellationes comprehendunt etiam pater, & filius. T.4 c.1096 D.
Omnium nomine, id est, singulorum. T.6 c.259 D.
Omnibus annis, idest, singulis annis. Ibid. C.
Omnibus particula ambigua. T.7 c.64 B. C.
Onera tria curationum. Tom. 7. Onera tria curationum, T.1 c.1021 Ibid. C.
Tria onera tutelarum an a quarta prabeant excusationem. T. 4 c.1030 A.
Onera alia funt creditorum, quæ dividuntur inter heredem, & Bidecimonatiorum pro dodrante, vel quadrante; alia vero onera legatarorum, & fideicommissariorum non dividuntur, sed solis transeunt in fideicommissarium

rium Trebellianum, T. 4 c.157 B.
Onera hereditaria. Vide, Hereditaria onera.
Oneris ut tranſeunt in legatarium, T. 7 c.139 A. E.
Oneris hereditaris ſunt res alienæ loca, ut impenſæ funeris. T. 7 c.1306 C.
Oneris hereditaris continentur omnia hereditatis. T. 7 c. 1338 E.
Oneris matrimonii quæ ſunt. T. 7 c. 479 C. maritus ea ſuſtinet. Ibid. C.
Oneris ſucceſſionis omnia agnoſcit fiſcus, quæ non ſubirent legitimi. T.10 c.500 B.
Ob onera unitis, quorum nomine perſequutio eſt, non vindicatur, neſſit actio de evictione. T. 10 c.514 A.
Onerari non debet ſuperevacua cautione. T. 5 c. 647 C. & T. 7 c.514 B. C.
Onerata portio. Vide, Portio.
In onere quod obtinet, obtinet etiam in lucro. T.10 c.748 D.
Oneri poſito fœcinam privatam ſequitur unpotus. T. 2 c.987 D. E.
Oneris averſi actio. T. 3 c. 191 A.
Oneris ferundi actio negatoria, quando, & cur competat. T. 7 c.438 E. & c.439 A.
In oneris ferundi actionem ea etiam veniunt fructus. Tom. 7 c.458 D.
De oneris ferundi iure quæ actio competat. T. 7 c.457 A.
Oneris ferundi refectio ad quem pertineat. Ibid. C.
Oneris ferundi vitiſtus quid a ceteris differ. Ibid. C. D. item an ſit jus perſonale, vel reale, & an ſequatur rem, vel perſonam. Ibid. B.
Do oneris ferundi ſervitute actio nunc quia ſit extinta. E. 7 c.458 E.
Oneris ferendi ſervitutem debeas ſive fundum, & forma pariatem reficere debeat. Ibid. A.
Oneris ferendi ſervitutem debens quæ de te cavere debeat, & quid hæ, ſi non caveat. T. 7 c.459 B. C.
Oneris ferendi ſpecialis eſt ſervitus, & quod proprium ejus ſit. T. 7 c.457 C.
Actio oneris averſi. T. 10 c.447 E.
Non onero, quem non honoro. T.6 c.291 C.
Onerosa causa. Vide, causa lucrativa, & onerosa.
Onus avertere quid. T. 3 c. 191 A.
Onus legatorum ab herede reſuſſumptum ſtatuit ut fideicommiſſarium. T.4 c.182 E. & c.122 A.
Onus pecuniæ ab emptoribus, qui dicit ſe ponere, vel quatenus habere. T.4 c.80 B.
Onus, ſive incommodum quem ſequitur, cum ſuqui debet & commodum. T.5 c.651 E.
Onus probandi. Vide, Probandi neceſſitas.
Onus matrimonii, quod ſequitur patrem etiam poſt divortium, eſt alere liberos. T.9 c.502 C.
Onus an ſemper ſequitur commodum. T.10 c.1055 A.
Onus imperfecta pro nihilo computantur. T.1 c.1109 A.
Onera publica. T.1 c.887 A.
Onera alienus pro pecunia valet. T.1 c.217 A.
Opera in actio conſiſtit, nec ante in rerum natura eſt, quam ſi perfletur. T.5 c.64 A. B.
Opera malorum hominum qui utitur, an ſuam præſtare tenetur. T.5 c.109 B.
Opera in fiſcio conſiſtit. T.6 c.359 D.
Opera aliorum ſervi locare non poteſt uſuarius. T.6 c.241 C.
Opera in locare. T.5 c.78 D.
Oneri poſito fœcinam privatam ſequitur unpotus. T.2 c.987 D. E.
Oneris averſi actio. T.3 c. 191 A.
Oneris ferundi actio negatoria, quando, & cur competat. T.7 c.438 E. & c.439 A.
In oneris ferundi actionem ea etiam veniunt fructus. Tom.7 c.458 D.
De oneris ferundi iure quæ actio competat. T.7 c.457 A.
Oneris ferundi refectio ad quem pertineat. Ibid. C.
Oneris ferendi ſervitus quid a ceteris differ. Ibid. C. D. item an ſit jus perſonale, vel reale, & an ſequatur rem, vel perſonam. Ibid. B.
Do oneris ferendi ſervitute actio nunc quia ſit extinta. E.7 c.458 E.
Oneris ferendi ſervitutem debeas ſive fundum, & forma pariatem reficere debeat. Ibid. A.
Oneris ferendi ſervitutem debens quæ de te cavere debeat, & quid hæ, ſi non caveat. T.7 c.459 B. C.
Oneris ferendi ſpecialis eſt ſervitus, & quod proprium ejus ſit. T.7 c.457 C.
Actio oneris averſi. T.10 c.447 E.
Non onero, quem non honoro. T.6 c.291 C.
Onerosa causa. Vide, causa lucrativa, & onerosa.
Onus avertere quid. T.3 c. 191 A.
Onus legatorum ab herede reſuſſumptum ſtatuit ut fideicommiſſarium. T.4 c.182 E. & c.122 A.
Onus pecuniæ ab emptoribus, qui dicit ſe ponere, vel quatenus habere. T.4 c.80 B.
Onus, ſive incommodum quem ſequitur, cum ſuqui debet & commodum. T.5 c.651 E.
Onus probandi. Vide, Probandi neceſſitas.
Onus matrimonii, quod ſequitur patrem etiam poſt divortium, eſt alere liberos. T.9 c.502 C.
Onus an ſemper ſequitur commodum. T.10 c.1055 A.
Onus imperfecta pro nihilo computantur. T.1 c.1109 A.
Onera publica. T.1 c.887 A.
Onera alienus pro pecunia valet. T.1 c.217 A.
Opera in actio conſiſtit, nec ante in rerum natura eſt, quam ſi perfletur. T.5 c.64 A. B.
Opera malorum hominum qui utitur, an ſuam præſtare tenetur. T.5 c.109 B.
Opera in fiſcio conſiſtit. T.6 c.359 D.
Opera aliorum ſervi locare non poteſt uſuarius. T.6 c.241 C.
Opera in locare. T.5 c.78 D.
Opera publica ſunt vel ſumptu privato ex liberalitate, vel ſumptu publico. T.9 c.1187 C.
Opera locari ſolet, non liberale officium, ut manumiſſio. T.1 c.451 B.
Opera, vel ejus pretium poteſt in ſociatate ſuperare, vel ſaltem æquare pecuniam. T.10 c.904 D.
Opera libertorum qua ſint. T.1 c.884 D. E. T.2 c.378 A.
Opera per legatum ab heerede legatarii non finuntur. T.1 c.806 B.
Opera liberi hominis legari poſſunt. Ibid. C.
Opera ſervorum officiales adrogationis pervenit. T.1 c.87 B.
Opera iure civili non debentur, niſi iurata, & promiſſa. T.1 c.381 A.
Opera officiales quid. T.1 c.187 B.
Opera piſtorum, & fabrilis ab officialibus ſuperantur. Ibid. D.
Opera haerent priſonæ ſervi. T.1 c.555 E.
Opera ſervorum uſumfructum imitantur, & ea plurimum diſtant. T.1 c.749. D. ad ſilum magis, quam ad uſumfructum accedunt. Ibid. c.750 A.
Opera, Gallice corvees. Tom. 2 c.690 B.
Opera non utendo amittuntur. T.4 c.456 C.
Opera ſervi diurnum officium. T.1 c.954 D.
Opera, ſeu arris pretium eſt locatorum. T.1 c.968 C.
Opera liberto eſt debent eo loco, ubi patronus moratur, ſumptu, & vectura patroni. T.5 c.594 D.
Opera ancillæ, vel ſervi cum in fructu. T.5 c.643 B.
Opera iurata. T.5 c.593 C.
Opera dividunem non recipiunt, pro parte poſſi, ſolvi, prædari non poſſunt. T.5 c.592 E.
Opera dividunem non recipiunt. Ibid. E.
Opera eorum, qui bona fide poſſidentur, cui debentur. T.5 c.697 E.
Opera ſervorum uſui comparantur. T.5 c. 02 E.
Opera, quæ hereditatis, & abſque periculo vire poſſi poſſunt, prædari debent. T.5 c.593 B.
Opera uſumfructum imitantur, & tamen individua ſunt. T.5 c. 1105 D.
Opera ſervi legati, & uſufructus ſervi legati in quo differunt. Ibid. D.
Opera infantis inutiliter legantur. T.5 c.1196 A.
Opera, quæ in ſtipulationem deducuntur, non ſunt, ſed intelliguntur cunquam res incorporeæ, non ſunt in rerum natura, ſed futura, quandoque cum patronus indicatur. T.6 c.152 A.
Opera fabriles, piſtoria, & alia quecumque certi quæ ſunt, aperta dum debent incipiunt ex die ſtipulationis pure interpoſita, quamvis ſtatim peti non poſſint. T.6 c.246 B.
Opera, & fructus in idem jus redeunt. T.6 c.93 B.
Op ea manuſopnum in fructu funt. Ibid. D.
Opera fabriles, vel piſtoria in quo differant ab operis officialibus. T.6 c.149 B. C. c.150 B.
Opera certa ſunt, quorum in ſtipulationibus ſpecies, & quantitas exprimitur certa. T.6 c.148 D.
Opera incerta ſunt, quæ officiales operæ dicuntur, quas ſoli patroni non liberant debere, & reddere poſſunt, & debent ex ſtipulatione, vel ex iuriſprudentia. Ibid. E.
Opera incerta ſunt officiales operæ, quæ non exprimuntur certa earum ſpecies, vel quantitas, ſed generaliter libertatis cauſa promittit libertus, iurative, ſe operas dominum patronum, operas qualcumque, quas modo præſtare poſſit, quasque popoſcerit. T.6 c.149 A.
Opera libertorum, quæ patronis debentur. T.6 c. 148 B. C. & ſeq.
Opera quodamodo ex re noſtra ſunt. T.6 c.401 E.
Opera officiales dicuntur, quæ officii cauſa patronis natura debentur jure civili ex ſtipulatione, vel iurejurando ab præſtatum libertatem. T.6 c.148 C.
Opera officiales ſoli patrono deberi poſſunt. T.6 c.138 D. & T.7 c.1338 D.
Opera certa, vel incerta ſunt. T.6 c.148 D.
Operæ quo jure debentur. T.8 c.805 C.

Operæ diviſionem non recipiunt, pro parte peti, ſolvi, prædari non poſſunt. T.5 c.592 E.
Operæ diviſionem non recipiunt. Ibid. E.
Operæ eorum, qui bona fide poſſidentur, cui debentur. T.5 c.697 E.
Operæ ſervorum uſui comparantur. T.5 c. 02 E.
Operæ, quæ hereditatis, & abſque periculo vire poſſi poſſunt, prædari debent. T.5 c.593 B.
Operæ uſumfructum imitantur, & tamen individua ſunt. T.5 c. 1105 D.
Operæ ſervi legati, & uſufructus ſervi legati in quo differunt. Ibid. D.
Operæ infantis inutiliter legantur. T.5 c.1196 A.
Operæ, quæ in ſtipulationem deducuntur, non ſunt, ſed intelliguntur cunquam res incorporeæ, non ſunt in rerum natura, ſed futura, quandoque cum patronus indicatur. T.6 c.152 A.
Operæ fabriles, piſtoria, & alia quecumque certi quæ ſunt, aperta dum debent incipiunt ex die ſtipulationis pure interpoſita, quamvis ſtatim peti non poſſint. T.6 c.246 B.
Operæ, & fructus in idem jus redeunt. T.6 c.93 B.
Op ea manuſopnum in fructu ſunt. Ibid. D.
Operæ fabriles, vel piſtoria in quo differant ab operis officialibus. T.6 c.149 B. C. c.150 B.
Operæ certæ ſunt, quarum in ſtipulationibus ſpecies, & quantitas exprimitur certa. T.6 c.148 D.
Operæ incertæ ſunt, quæ officiales operæ dicuntur, quas ſoli patroni non liberant debere, & reddere poſſunt, & debent ex ſtipulatione, vel ex iuriſprudentia. Ibid. E.
Operæ incertæ ſunt officiales operæ, quæ non exprimuntur certa earum ſpecies, vel quantitas, ſed generaliter libertatis cauſa promittit libertus, iurative, ſe operas dominum patronum, operas qualcumque, quas modo præſtare poſſit, quasque popoſcerit. T.6 c.149 A.
Operæ libertorum, quæ patronis debentur. T.6 c. 148 B. C. & ſeq.
Operæ quodamodo ex re noſtra ſunt. T.6 c.401 E.
Operæ officiales dicuntur, quæ officii cauſa patronis natura debentur jure civili ex ſtipulatione, vel iurejurando ab præſtatum libertatem. T.6 c.148 C.
Operæ officiales ſoli patrono deberi poſſunt. T.6 c.138 D. & T.7 c.1338 D.
Operæ certæ, vel incertæ ſunt. T.6 c.148 D.
Operæ quo jure debentur. T.8 c.805 C.

Ope-

Operæ ſervi non amittuntur capitis deminutione legatarii, vel non utendo, uſumfructus amittitur. T.7 c.1338 E.
Operæ non cohærent perſonæ eius, cui debentur, perſonæ legatarii, ſed perſonæ ſervi, quandiu iuris ſervus manet, manent & operæ, quas debet, & debeantur legatario, vel heredi ejus. T.7 c.1340 A.
Operæ legati poſſunt non tantum ſervi, ſed etiam liberi hominis. Ibid. B.
Operæ an conſiſtant in actu ejus, cui debentur. T.7 c.1339 A.
Operæ diurnæ ſervi hereditarii ſi legatæ ſint, & res heres non ſit, tunc præſtanda, an totius diei nomine tenetur. T.7 c. 1398 C. D.
Operæ officiales præſtantur patrono. T.7 c.861 B.
Operæ ſervi legatæ an imitentur uſumfructum ſervi. T.7 c.1338 B.
Operæ ſervi legatæ quid differt ab uſufructu ſervi. Ibid. B.
Operæ ſervi ſunt individua, ſicut uſus. Ibid. C. Fuit quaſi proprium rei ſervilium ab uſu, & uſufructu. Ibid. D.
Operæ ſolutæ non poſſunt reperi, nec tamundem operarum. T.7 c.861 B.
Operæ diurnæ non dividuntur in horas. T.8 c.980 C.
Operæ officiales in quo conſiſtant. T.8 c.159 B. an patrono debentur. Ibid. E.
Operæ fabriles quæ dicuntur. T.9 c.629 A. B.
Operæ officiales quæ ſint. Ibid. A. qui ea debent. Ibid.
Operæ ſunt diurnæ officia, quæ libertus præſtenti patrono iurat, vel promittit libertatis cauſa. T.9 c.631 D. non debentur, niſi promittit, vel iurat ſint. Ibid. E.
Operæ ſocietatis, veluti quodam dominio ſervi conſungantur. T.10 c.1193 B.
Operæ, ideo intuitiler promittuntur. T.10 c.1260 A.
Operæ legatæ non permuntur capitis deminutione legatarii, vel non utendo. T.10 c.1191 C.
Operæ, ſive officia ſepiuntur ab obſequiis. T.10 c.642 C.
Operæ certæ, in ſtipulationem deductæ, ex die interpoſitæ ſtipulationis cedunt, etiamſi nulla mora interveniat. T.10 c.97 D.
Cum operæ officiales ſint indiſtinctæ, tunc incipit actio. Tom.10 c.98 A.
Operæ officiales promitti non poſſunt, niſi patrono. T.10 c.554 A.
Operæ libertorum quare dicuntur officiales. T.10 c.555 E.
Operæ officiales non debentur in diem, ſed tunc incipiunt deberi, cum peti coperint. T.10 c.660 D.
Operam dare cur dicuntur judices. T.3 c.134 B.
Operarii Cyticeni. T.2 c.830 C. D.
Operarum officialium, & fabrilium differentia. T.3 c.492 D. E.
Operarum prebitio a Provincialibus non expetenda. T.2 c.690 D. E.
Operarum obligatio. Vide, Obligatio.
Operarum mercedes ſunt in fructu. T.7 c.235 B.
Operarum legatio plus continetur, quam legatio uſumfructus ſervi. T.7 c.556 A.
Operarum libertorum petitio an in heredem, & quando tranſeat. T.3 c.877 E. & c.878 A.
De operarum ſtipulatione. Tom.6 c.390 C. D.
Operarum divitio inter patronos. T.6 c.148 B.C. & ſeq.
Operarum officialium præſtatio, officii præſtatio eſt. T.6 c.149 D.
Operarum fabrilium præſtatio, quæ ſi pecunia præſtatio eſt, non officii. Ibid. D.
Operarum obligatio an dominium, & augmentum recipiat. T.7 c.971 B.
Operarum præſtatarum æſtimatio conduci poteſt. Tom.7 c.861 B. C.
Operarum cauſam an ſeparata ſit ab obſequiis. T.8 c.159 B. C.
Operarum officialium ſervitus quando extinguitur. T.9 c.624 C. D. E.
Operarum obligatio quomodo dividatur. T.10 c.1199 B.
Operæ ſervi locare aliud, aliud ex operis ſervi mercedem capere. T.5 c.97 C.
Operis alienus promiti. Tom.7 c.135 A
Inter operas, & uſumfructum, ſummo differentia. T.4 c.456 E. & c.457 A. & ſeq.
Operas alienus promitti poſſe. T.6 c.190 E.
Operæ locant in annos, ſi vira deceſſerit, an tranſmittit. Tom.7 c.1301 E.
Operes ſervi fui ſiqui debeat, ut mutuo operæ ſervi alieni ſibi obſequantur, quæ actio ſit. T.7 c.861 B.
Operas ſervi legatas cedere debere, non ex die adeptæ hereditatis, ſed ex die petitionis. Tom.7 c.1341 A.
Operas ſervi legatas non eſſe præſtandas, vel edendas ab adita hereditate, ut uſumfructum ſervi, ſed edendas eas eſſe ex die petitionis, ſive legatarius ea petat, ſive heres eas, edendas eſſe ex die, quo indicatur, imperatur, petuntur, & cur. Tom.7 c.1343 B.
Operæ præteritas petere poſſunt creditores, qui diſtabant bona debitoris. T.9 c.631 C.
Operas inter, & alias res differentia. T.10 c.659 D.
Operatio vitalis eſt accidens. T.10 c.115 B.
De opere reſtituendo an plures, qui mutuant, debeant diſpulari. T.10 c.199 B.
Operi publico præſcribitur nomen ſolum. Principis. T.9 c.1183 C.
Vel eius, quæ pecunia ſacham eſt. Ibid. D.
De operibus publicis. Vide, Iuſtitia publica.
Operis novi nuntiatio. Tom. 1 c.830 E. & c.1516 E. & c.1517 A.
Operis novi nuntiatio ut ſit morbus Gallie. T.1 c.1517 A.
Pro operis, & ex operis differentia quæ. T.4 c.456 B.
Novi operis nuntiatio alia in rem eſt, alia in perſonam. T.4 c.94 A.
Operis nuntiatio. Vide, Nuntiatio.
In operis a libero patrono præſtandis duo genera ſunt operarum inelle. Tom.5 c.594 D. quis eos ſumptus præſtare debet. Ibid. C. D.
De operis ſervi legati. T.5 c.1195 D. & T.7 c.1338 B.
Operis inſtitutio, ſicut & reſtitutio, eſt aliis individua. T.5 c.84; B.
Operis reſtitutio individua eſt. T.5 c.84 B.
Operis novi nuntiatio. T.6 c.291 B. & ſeq.
Operis ſervi legatæ, neque uſum, neque uſumfructum in eo legato eſſe videtur. T.7 c.1338 B. C.
De operis officialibus. T.9 c.1208 E.
De operis ſervorum legatis. T.9 c.1195 C.
Operis exequutio inhibetur per nuncianem, quamvis inuitem, donec remiſſio facta ſit, aut præſtita ſatiſfactio vice remiſſionis. T.10 c.1192 E.
Operum publicorum reipublicæ curatores inuentur ab opere abbitrium ufque in annos 15. Tom.9 c.1183 A.
Operum publicorum rationes, ne Præſides provinciarum excutiant. T.9 c.1185 B.
Opilio quis ſit. T.10 c.1114 E.
Opinari eſt dubitantis. T.9 c.738 A.
Opinatores, & eorum officium. T.1 c.686 E. & c.681 A. & ſeq.
Opinatorum mutua. T.1 c.964 A. & c.970 D. E.
Opinio heredis opinionem debuiſſi non excludit. T.1 c.216 A.
Opinio uti poſſet eſt, in illis agitur de errore juris. Tom.7 c.694 A.
Opinio judicis deferenda ad Principem

pem per confultationem, intra quas tempora debeat esse. T.10 c.701. C. D.
In opinione non tum est, quam in re. T.4 c.594. D.
Opiniones jurisconsultorum. T.4 c.475. C. Vide, Constitutiones Principum.
Opiniones interperum admittit usus. T.4 c.837. D.
Opinionem Pegasi, & Sabini differentia magna est a Papiniano compolita. T.4 c.61. A. B. C.
Opiphoghum quid sit. Tom.8 c.134. E.
Opimbos verbum. Tom. 8 c.486 A.
Opiniare verbi potestas. T.8 c.518 C. D.
Oportet verbum praesens tempus significat. T.1 c.226. E.
Oportet quod tempus in stipulationibus, & in judiciis delegatis. T.5 c.921. B. C.
Oportet utrumque, praesens, & futurum denotat. T.8 c.486. C.
Oppida, quae conditum publicum, & magistratuum fuum non habent, ejus praefecturae. T.3 c.324. D.
Oppida municipium aut jus. libris. T.2 c.1235. E.
Oppidanus fermo diffinguitur ab urbano. T.8 c.649. D.
Oppidum unde deducitum. Ibid. D.
Oppidum unde appellatur. Ibid. D.
Oppositio ex *L. 5. §. ult. de exercit. action.* contra *L. 20. de pactis. dotis.* T.5 c.442. A.
Oppositio *L. si quis separatim, §. ult. de appell.* contra *L. 12. de excepti. rei judic.* retetitur. T.5 c. 455. E.
Optari ab poffit statuliber, & condicionem statuliberatis deferenti, antequam legatarius optarit. T.7 c.1433. A.
Uti optimus, maximusque est. T.1 c.431. B.
Optimus maximus quis fundus dicatur. T.8 c.554. C.
Optimus sponsor est in solo. T.3 c.573. D.
Optio quis dicatur, & cur oceat. T.2 c.681. C.
Optio quid ab electione differt. T.1 c.807. B.
Optio est erogatio militaris annonae. T.1 c.608. D.
Optio multum quo fungitur officio. T.2 c.1155. C.
Optio simplex, & electio quantum differunt. T.3 c.671. B.
Optio quomodo amittatur. Tom.5 c.724. D.
Optio cum sui legata est, an ita ad exhibitionem totius familiae testatoris agere possit. Ibid. B.
Optio servi cui legata est, an ad exhibendum agere possit, ut totu familia testatoris ei exhibeatur. T.5 c.574. B.
Optio servi testamento relicta quo tempore facienda. Ibid. C.
Optio cui datur hominis legati, an peffit optimum eligere. Tom.7 c.969. A.
Optio unius servi generaliter legati. T.7 c.913. B.
Optio cum legatur, species legatur, non genus. T.7 c.1434. B.
Optio est actus legitimus, qui non potest peragi, nisi vocata, & praesente herede. T.7 c.1443. B.
Optio, & electio utrumque nomen idem est. T.7 c.908. B.
Optio qualis actus sit. Tom.7 c. 1427. A.
Optio quomodo detur. Tom.7 c. 969. B.
Optio quomodo legatario detur. T.7 c.1427. A.
Optio servum depofitarum si legata sit, an legatarius actione ad exhibendum agere possit cum herede, vel depositario. T.7 c.1432. A. B.
Optio servi cui legata est, & statuliberatus non legatus eligere, an electio confumatur. Tom.7 c.1428. D.
Optio legata quomodo legatus fieri debeat. Ibid. D.
Optio legati quando, & quibus praestentur fieri debeat. Tom.7 c.969. B. C.
Optio servi cui data est, & alter, cui servus legatus est, an in eandem personam concurrere possint. T.7 c.1434. B.
Optio data servi ex duobus legata fit, novissimi optio superiorem contemnit. T.7 c.1431. E.
Optio dotarum servorum cum Titio data sit, reliqui Maevio legati sint, ceffante primo in electione, reliquorum appellationem omnes ad Maevium pertinent. T.7 c.1441. E.
Optio & data fit, femel tantum optandum. T.7 c.970. A.
Optio si detur per legatum, exigimus, ut utroque tempore res, quae optatur, testatoris fuerit. Ibid. D.
Optio, vel electio datae legatario per vindicationem. T.7 c.968. B.
Optio utrum tacite, vel nominatim reinquatur, quantum interfit. T.8 c.1002. C.
Optio fieri inter legitimos actus numeratur. T.9 c.939. B. non peffit iterari, vel retractari. Ibid. D.
Cui optio relicta est, an optimum peffit optare. T.10 c.394. A.
Optionis verbum conditionem facit. T.1 c.1131. E.
Optionis legatum. Vide, Legatum optionis.
Optionis legatum est conditionale, & fuit femper ante Justinianum. T.7 c.1432. C.
Optionis conditio si femel optando impleta fit, an ejus, quod optaverit, repudiatio fit. T.7 c.1443. D.
Optionis legatae dies quando cedit. T.7 c.1434. C.
Optionis legatum, quando cedit. T.7 c.969. B. ejus conditio quae sit. Ibid. B.
Optionis servi legatum an primatur distione statuliberatis. T.7 c.1433. A.
Optionis verbum conditionem facit. T.7 c.1431. C.
Optionis legatum. T.8 c.692. A.
Optionis legatum comparatur legato hereditatis delatae servo. T.9 c.1073. D.
Optioni iunguitur adiutrius, qui fubcoinbaratius. Tom. 1 c.689 B.
Optionem servi inter, & servum legatum differentia. T.7 c.691 D. E.
Optione legata, cujus sit electio. T.7 c.969 D.
Optione tempore amissa, ad quid heres teneatur. T.5 c.574. D.
Optione servi legata, heres nominem ex servis testatoris defuncti intrinsim manumittere potest, ita ut ad libertatem statim perveniat. T.7 c.1441. B.
Optione legata, legatarius femel dumtaxat optare potest. Tom.7 c.1443. C. D.
Optione legata a testatore rerum apud Titium depositarum, legatarius actione ad exhibendum in id, quod interest, agere potest, vel cum depositario, vel cum herede. T.7 c.1433. A. B.
Optione data servi, vel omnique res, unam rem tantum esse in legato. T.7 c.1434. B.
Optione legata alicujus rei, & heres non omnes res exhibuerit, & legatarius elegerit, an electio confumpta sit. T.7 c.1440. C.
Optione legata intra certum tempus, si legatarius femel optaverit, an mutare voluntatem possit. T.7 c.1431. C.
Optione servi legata, an a Praetore tempus decretum peffit, intra quod optet legatarius. Tom.7 c. 1440. E.
Optione, vel electione unius servi legata per vindicationem. T. 7 c.1437. D. E.
Optione legata, an non nisi femel optio fieri peffit. T.7 c.1438 C.
De optione legata. T.7 c.1437 A. & seq.
Optione servorum legata, quod eligere licet. T.7 c.1437 E.
De optione legata servi, vel alterius rei. T.7 c.831 C. & seq.
Optiones dicuntur servitia fuderatorum. T.3 c.681 D.
Optiones, idem, cuncribus praepositi. T.1 c.837. D.
Optiones carcerum. Ibid. D.
Optiones funt fuderatorum. T.10 c.667 D.
Optionum inter milites inferior est gradus. T.3 c.165 E.
Opus est fidejoomnifi verbum. T. 4 c.536 C.
Opus nomine proprie continetur praedia tantum, quae folo continentur. T.4 c.831 B.
Opus indiscidum quod dicatur. T.3 c.683 A.
Opus pleromque materiam fuperat. T.8 c.495 B.
Opus quid fignifeet. T.8 c.485 A.
Opus strictile quid. T.8 c.650 E.
Opus publicum perpetuum quid autem. Ibid. D.
Opus publicum temporarium quid aufert. Ibid. E.
In opus publicum perpetuum damnati an capite minuuntur. T.10 c.123 E.
Opus novum prohibere, & munire an fint idem. T.10 c.1160 D.
Oratio consultis utrum possit accipi pro disiunctiva in testamentis, & stipulationibus. T.3 c.666 B.
Oratio ambigua. Vide, Ambigua oratio.
Oratio D. Marci, & Commodi prohibet nuptias inter tutorem, filiamque tutoris, & pupillum, & quare. T.4 c.1435 A. B. C. ratio tamen omnino necessaria non eft, fed probabilis tantum. Ibid.
Oratio folutis quando pro disiunctiva, aut legatis accipitur. T.5 c.776 C.
Oratio ambigua in emptione, & venditione contra venditorem interpretanda, qui eam protulit, & cur. T.5 c.925 C.
Oratio universalis tota est falsa, si quid in ea fit falsi. T.3 c.116 B. & T.6 c.506 A. & T.7 c.1474 A.
Oratio particularis tota est vera, si quid in ea fit veri. T.3 c.116 B. & T.6 c.506 A. & T.7 c. 1474 C.
Oratio universalis quae est. T.6 c. 506 A.
Oratio particularis quae eft. Ibid. A.
Oratio indefinita necessario accipitur pro particulari. T.7 c.1382 C. pro universali non necessario. Ibid. C.
Oratio indefinita accipitur pro universali, fed non utique necessario semper. Ibid. B.
Oratio legitima, quam Dominus noster composuit. T.6 c.1147 C. ceterae orationes extraordinariae funt. Ibid. C.
Oratio Justiniani ad Senatum. T.9 c.781 A.
Oratio vocatur edictum. T.10 c. 609 C.
Orationis brevitas. Vide, Brevitas.
Orationis diversa genera. T.10 c. 475 B. C.
Orationem indefinitam accipi pro universali. T.7 c.1446 E.
Orationem Imperatoris habitam in Senatu fic decernenda re aliqua, flatim fequebatur. Senatusconsultum. T.9 c.537 A.
Orationes, quae adversae funt, fimul vere esse non possunt, ut omnis heres debet defendere mortem defuncti. T.7 c.1422 A.
Orationes contradictiones, fere dispatare, quae funt. Ibid. An fimul vere, vel false esse possint. Ibid. C.
Orationes fubalternae quae funt. Ibid. D.
Orationes subcontrariae quae funt. Ibid. B. an fimul vere, vel falsa esse possint. Ibid. B.
Orationes Principum quaenam fuerint. T.8 c.981 D.
Orationes Principum ad Senatum fiebat. T.9 c.771 D.
Orationes Principum quidnam fint. T.10 c.833 B.
Orationes Principis dicitur etiam libelli, & libri. T.10 c.846 A.
Orationem dicunt contrariam, cum unus femper fit falfa, & altera vera. T.7 c.1416 A.
Orationum contrariarum tris esse genera. T.7 c.1431 E.
Orationum contrariarum contrariis funt genera. T.10 c.475 B.
In orationibus ambiguis maxime fententia fpectanda eft eius, qui eas protulit. T.8 c.700 C. & c.810 E. & c.889 D.
Orationes domus, & munus capere prohibentur. T.3 c.550 D.
Orationum genera. T.1 c.123 A.
Orbis fofftitialis. T.5 c.395 B.
Orbitas quomodo interpretatur T.5 c.691 A.
Orbus decessilie non videtur, qui praegnantem reliquit uxorem. T. 5 c.1010 B.
Orbus ex aliensis testamentis legi Popia non potest plus capere eorum, quae fibi relinquantur, quam femiffem. T.9 c.1338 D.
Orbus femiffem tantum capit, non omne legatum. Tom.9 c.1359 B.
Orcinus scrobes. T.1 c.1521 D.
Orcini Senatus qui dicuntur. T.6 c.489 A.
Orcini liberti qui dicuntur. T.6 c.488 E. & c.740 E.
Orcino liberto fi peculium legatum fit, & folutum, obligatio praeterlaris eum tenet, non heredem teftatoris, qui penes fe peculium habere debet, quod id ex legati causa orcino liberto peffit. T.5 c.626 E. & c.653 A.
Orcinus liberto. T.4 c.51 E. Vide, Libertus orcinus.
Orcinus libertus quis dicatur. T.5 c.585 E. & T.6 c.488 E. & T.9 c.645 E.
Orcinus libertus nullum alium patronum demonstrare potest, quam orcum. T.6 c.483 E.
Orcinus libertus nullus viventis eft liberto. T.6 c.740 E. & T.7 c.1188 A. & T.10 c.142 A.
Orcinus libertus, & charonianus. T.9 c.183 C.
Quem orcus sibemit, nullus eft. T.4 c.1197 B.
In ordinandis fitis adhibentur iurisconsulti, & advocati. T.9 c.681 E.
Ordinare litem aliud, aliud litem contestari. T.2 c.182 C.
Ordinare litem quid fit. T.16 c. 945 B.
Ordinaria judicia. T.4 c.1447 E.
Ordinaria judicia. Vide, Judicia.
Ordinaria cum servo actio nulla eft. T.5 c.31 E. & c.23 A.
Ordinariae, & extraordinariae actiones quanam fint. T.10 c.215 A.
Ordinarii judices qui dicuntur. T. c.120 A. & T.9 c.1063 C. Vide, Judices ordinarii.
Ordinarii milites qui dicuntur. T.10 c.839 B. Vide, Milites ordinarii.
Ordinarii judices, & ordinaria judicia. T.10 c.895 B.
Ordinarii judices funt clarissimi. T.10 c.609 C.
Ordinarium, & legitimum idem femper eft. T.5 c.522 D.
Ordinarium ius. T.5 c.583 C. Vide, Ius ordinarium.
Ordinarium in libris juris quid dicatur. T.8 c.1025 D.
Ordinarium, folemne, & legitimum idem eft. T.8 c.1143 B.
Ordinarium ordinatorum Summus Pontifex dicitur. T.6 c.935 D.
Ordinatio, datio, creatio, nominatio in jure idem. T.4 c.1024. D. E.
Ordinatio clerici non fit fine titulo, vel beneficio. T.6 c.982 C. olim fine titulo facta nulla erat. Ibid. D. quod intelligendum de legendo ordinato Clerico. Ibid. E.
Ordinatio clericorum in literis redacta. T.6 c.704 B.
Ordinatio ad Clericos, conferatio ad Episcopus pertinet. Vide, Conferatio.
Ordinatio litis eft litis praeparatio. T.6 c.90 B.
Ordo eft merum ius. T.2 c.1195 A.
Ordo juris in judiciis extraordinariis non observatur. T.4 c.1447 E.
Ordo inter contemporales non eft. T.5 c.427 A.
Ordo qui in compilatione iuris a Triboniano observatus fit. T.5 c.204 A.
Ordo enim eft prius definire nomen, quam rem. T.5 c.584 B.
Ordo advocatorum, qui pro aliis postulant, dignitatum dignitatis eft. T.5 c.74 C.
Ordo fratrum humiliatorum in Lombardia ortus. T.6 c.834 B. Lucio III. Summo Pontifice reprobatus. Ibid. B.
Ordo feriparum non murat cuiusfam juris, & voluntatis. T.6 c.170 A.
Ordinis ambitiosi decreta reprobantur. T.1 c.685 A.

Ordinem commoditorem lib. 6. & 7. edidit Paulo offendit author. T.5 c.100 E. & c.101 A.
Ordinem juris remittere, aut abolere non intelligantur reficiptis Principis. T.9 c.1154 A. & c. 1155 E. & c.1161 E.
Ordine mortus recuperare potest, nisi quis in eum locum interim subiectus sit. T.4 c.849 A.
Ordine licet hodie agere, vel extra ordinem, quia omnis judicia hodie sunt extraordinaria. T.4 c.656 C.
Ab ordine juris nunquam tenere et difordinum. T.9 c.1189 E.
De ordine cognitionum, T.9 c.988 E.
Ad facros ordines fpurii promoveri non poffunt. T.6 c.1139 C.
Ordinum alii majores, alii minores qui fint. T.6 c.969 B. C.
Organarii quales fuerint. T.2 c. 746 A.
Orichalcum fcribendum, non auricalcum. T.7 c.713 D.
Originales, vel originarii qui fint. T.2 c.774 A.
Originarii ad civilia munera vocantur. Ibid. B.
Origo manumiffes facit. T.2 c.737 A.
Origo ingenuum facit, manumiffio vero libertinum. T.4 c.1109 D.
Origo non folum civem facit, fed & adoptio. T.2 c.681 D. E.
Origo patria naturalis patriam facit. T.4 c.857 D.
Origo, & caufa defunctis legatorum ex voluntate defuncti proficiffitur. T.5 c.164 A.
Origo emendi, vendendique unde fit. T.5 c.400 E.
Origo eft verbum juris, quo fignificatur titulus dominii. T.9 c. 301 C.
Originis nomine quæ continentur, T.2 c.774 A.
Originis jus non mutatur, T.2 c. 774 E. & c.775 A.
Originis appellatione locus paterne originis notandus eft, non natale folum, in quo quis nafcitur. T.4 c.857 D.
Originis arborem finalem cedere. T.7 c. 506 A.
Origine proprii neminem poffe fua eximi voluntate. T.2 c.774 E.
Origines nominum ftudiofe exquirendæ Ibid. T.7 c.2 B.
Oris reverentia, & dignitas. T.4 860 E. quæ. Ibid. E. indolis. Ibid. E.
Oriundus, & ortus differunt. T.8 c.618 A.
Ornamenta confularia. T.2 c.894 B.
Ornamenta multebria, & ornamenta virilia. T.2 c.438 D. E. & c.809 C. D.
Ornamenta, & inftrumenta, & partes alicujus rei, in quo differunt. T.4 c.1133 A. & feq.
Ornamenta Ædiles quid vocent, T.8 c.544 C.
Ornamentis legatis quæ cedunt. T.1 c.438 D.
Ophum ornamentis urbanitas feniatores, quibus milites. T.8 c.561 B.
Ornamentorum nomine quæ veniant. T.3 c.272 B.
Ornamentum, ideft, facrum argentum. T.1 c.901 B.
Ornatrices. T.1 c.298 A.
Ornatrices puellæ. T.7 c.1158 C.
Ornatus, & cultus differunt. T.1 c.438 E.
Ornatus legata non fequitur, nisi nominatim diftus. T.4 c.809 A. exemplum Accarfii in pulio, & equa. Ibid. A.
Ornatus urbium magna cura veteribus fuit. T.7 c.711 E.
Oro verbum. Vide verbum Oro.
Oro verbum mandatum facit. T.6 c.403 A.
Oro verbum eft mandati. T. 10 c. 988 D.
Orphanotrophia. T.2 c.1041 E.
Orphanotrophi qui fint. T.2 c.21 D. & T.10 c.829 D.
Orphanotrophis privilegia concefla. T.1 c.6 D.
Orphanotrophus quis dicatur. T.8 c.1114 D.
Orpheffus nomen Gallicum. T.9 c. 1111 E.
Orphiranum Senatufconfultum quo tempore, & ad quid livium. T.8 c.1024 C. D.
Orphanotrophi, quod interceniffent ad ipsorum. T.5 c.884 D.
Offa mortui, & cimitera funt corporis mortuali reliquiæ. Tom.7 c.924 D.
Offium conditorium eft offuarium, Ibid. E.
Offuarium. T.1 c.293 B.
Offuarium fepulcrum appellatur. T.5 c.224 E.
Oftrarum genera duo. T.8 c.530 B.
Oftenfum, monftrum, prodigium, portentum funt fynonima. T.10 c.989 D.
Oftiarius rector. T.1 c.129 B.
Oftiarius. T.4 c.400 C.
Ovis, & pecudes in quo differunt, T.1 c.1190 D.
Ovis cuiere quid fit. T.7 c.247 A.
Ovibus legatis jani non continentur. T.1 c.436 D.
Ovibus, aut pecoribus legatis, quæ continentur. T.5 c.1109 D.
Ovibus legatis an debeantur agni, T.1 c.1134 C.
Ovium, vel porcorum abigeus quomodo fiat. T.7 c.1006 C. an unus hos abigatum fuerit. Ibid. B.
Oxygarum exportari non debet, T.9 c.369 E.

P

PAbula, & annonæ. Tom.2 c. 647 A.
Pabula jumentorum, quæ vulgo difficiant capita. T.10 c.868. E.
Pabula jumentorum, & palæ in continentur legato domus. T.10 c.1163 E.
Pacare creditorem quid fit. T.6 c.11 D.
Nemo alteri pacifcitur refte, T.6 c.61 C.
Pacifcatur quis partem quid refert, an quantitatem parti notem. T.5 c.941 B. in hoc nulla eft differentia. Ibid. B.
Pacifcendi inter abfentes modi. T.1 c.919 B.
Pacifci contra beneficium Ædilium licet. T.1 c.943 D.
Pacifci alteri nemo potefl. T.1 c.919 B. & c.935. A.
Pacifci de crimine non capitali turpe eft. T.2 c.981 B.
Pacifci poffumus de his rebus, de quibus transigere licet. T.1 c.360 A.
Pacifci non licet de adulterio. T.1 c.760 B. & T.6 c.1161 A.
Pacifci de re nondum indicata poffumus, donandi, aut decidendi cauffa; de re judicata pacifci dationis cauffa poffumus, decidendi cauffa non poffumus, nisi ita adhuc fubefte poteft. Tom. 1 c.361 A
Pacifci contra bonos mores, vel legis non poffumus. T.1 c.643 C.
Pacifci contra edilitium edictum eft juri publico derogare. T.4 c.22 B.
Pacifci alteri nemo poteft utiliter, nisi ea, in quibus poteftate eft, T.5 c.840 A.
Pacifci creditores cum heredibus defuncti dominis de certa debiti parte an poffint. T.5 c.785 C.D.
Pacifci cur, & quibus poffumus, vel non. T.5 c.57 A.
Pacifci extra jus, & confiteri in jure parum fuit. T.5 c.91 E.
Pacifci poffumus de nondum delatis. T.5 c.1442. C.
Pacifci an licet contra jus publicum. T.7 c.923 A.
Pacifci an liceat contra regionis confuetudinem. Tom.7 c.725 A.
Pacifci non poteft is, cui mandata eft actio, vel defenfio. Tom.9 c.107 E.
Pacifci licet de crimine capitali. T.2 c.1128 A.
Pacifci alteri nemo poteft, quomodo hæc intelligitur. T.9 c.1173 A.
Pacifci diminuendi cauffa non poteft administrator rerum civitatis. T.9 c.107 E.
Pacifci licet de raptu. Tom.9 c. 1262 B.
Pacifci, & quod cuique ponitur propacifci. T.9 c.61 C.
Pacifci nemo poteft de re judicata. T.9 c.65 E.
Pacifci non licet de re litigiofa, & dubia, de qua transigere non licet. T.10 c.612 B.
Pacifci an poffimus utiliter alteri. T.10

Pacifio non fit folemnibus verbis. T.9 c.75 E.
Pacifio genus eft, transfatio fpecies. T.9 c.75 E.
Pacifio format contractum. T.9 c. 41 D.
Pacifio de æftimatione fundi in dotem dati. T.9 c.81 D. E. & feq.
Pacifio non facit ingenuum, fervum, aut libertinum. T.9 c.677 D.
Pacifio ante divortium, ne agatur ob res amotas, non valet. T.9 c.498 B.
Pacifio, & contractus tollunt naturalem, & civilem obligationem. T.9 c.113 E.
Pacifio inter duos facta leges in univerfum abolere non poteft. T.9 c.67 C.
Pacifio cum poffeffore alienæ hereditatis non prodeft ei, qui poffea erierit. T.9 c.108 C.
Pacifio a voluntate eft feparanda. T.9 c.630 C.
Pacifio rifa eft fine actis, & inftrumentis. T.9 c.104 E.
Pacifio quæ dicitur fiducia. T.9 c.498 D.
Pacifio de individuo vinculo communionis feverior eft propter difcordias, quæ excitat communio. T.10 c.414 D.
Pacifio contractus naturam poteft averfari, in illi contraria efle non poteft. T.10 c.518 E.
Pacifio, qua procurator pacifcitur de eventu futuræ litis, improbatur. T.10 c.989 E.
Pacifio etiam ex interrallo facta poteft ad libertatem. Tom.10 c.661 B.
Pacifio non valet contra naturam pactum. T.10 c.695 A. B.
Pacifio non dicitur lex, nisi quæ contractui adjicitur. T.10 c.1323 D.
Pacifionis tacitæ argumentum eft diuturna acceptio ufurarum totius pecuniæ. T.4 c.839 D.
Pacifionis fpecies fint transfatio, lex, pax. T.9 c.126 C.
Pacifionis nulla non transfatur dominium. T.1 c.1465 C.
Ex pacifione nulla non femper nafcitur actio. T.1 c.107 B.
An pacifione nuda tollatur obligatio. T.4 c.141 E.
Pacifione tollitur actio injuriarum. T.9 c.106 D. tollitur etiam quæ inofficii. Ibid. D.
Pro pacifione eft fufpicandum. T.9 c.196 B.
Pacifione nuda refiandi libertas non amittitur. T.9 c.69 A.
Pacifionem ambiguam in emptione, & venditione venditori nocere. T.5 c.505 C.
Pacifionem nullam effe, quæ improbat jus publicum. T.9 c.687 D.
Pacifiones, quæ contractibus appponuntur, plerumque funt fupervacaneæ. T.1 c.657 A.
Pacifiones, quæ in ferworum ventditionibus adjici folent. Tom.1 c.971 B.
Pacifiones, quæ ab initio lege aliqua confirmantur, ut obligationem, & actionem pariant, aut tollant ipfo jure. T.5 c.59 D.
Pacifiones fociorum fervantur a judice communi dividundo. T.7 c.276 A.
Pacifiones quæ, & cur dicantur legitimæ. T.9 c.187 E.
Pacifiones illicitæ funt inutiles. T.9 c.498 B.
Pacifiones de mutua fucceffione, an admittantur. T.9 c.96 A. & feq. admitti conftat in feudis patrimonio de defendendo, & non fucedendo. Ibid. c.97 B.
Pacifiones, quæ fiunt donandi animo. T.9 c.2 E.
Pacifiones effe fervandas inter dominum, & emphyteuciarium, faltas fuper omnibus capitulis, fpecialiter fuper cafibus fortuitis. T.9 c.421 C. D. & feq.
Pacifiones, quæ fiunt transfigendi animo. T.9 c.24 D.
Pacifiones tacito confenfu fiunt. T.9 c.98 E. fiunt tacito confenfu inter abfentes. Ibid. C.
Pacifiones non funt confundendæ cum contraffibus. Tom.9 c.26 D.
Pacifiones funt conventiones, quæ nomine proprio, & cauffa vocant. T.9 c.26 D.
Pacifiones contractibus formant, & affimmant. T.10 c.1024 C. ut ita dicuntur leges, & conditiones. Ibid. D.
Pacifiones, quæ adjiciuntur ex interrallo, non valent, nec profiftunt ad agendum. T.19 c.1034 E.
Pacifiones, quæ in venditionibus mancipiorum addi folent. T.10 c.1292 D.
De pacifionibus, quæ adjiciuntur venditionibus mancipiorum. T.9 c.1291 A. & feq.
Pacifionibus actiones non abolentur praeter iniuriarum actionem, & querelam inofficioli teftamenti. T.9 c.106 D.
Pacifionibus debitorum, creditorum petitio nec tolli, nec mutari poteft. T.9 c.108 E. & feq.
De pacifionibus illicitis artificum, negotiatorum, & balneatorum. T.9 c.397 C. D.
Pacifionum varia, & plura genera. T.10 c.1024 D.
Pacta exceptiones parium. T.1 c. 922 C.
Pacta funt conventiones. T.1 c. 922 C.
Pacta, & pactiones contractus nuncupatum appellantur. Tom.1 c.917 D.
Pacta non fiunt verbis folemnibus. T.1 c.1151 D.
Pacta ab inviris contra leges facta vim nullam habere. T.1 c.639.

c.619 C.
Pacta naturali, & pretorio jure servantur. T.1 c.915 A.
Pacta, quæ contendo contrahuntur, interrogantibus ipsi adsunt, fiunt ad agendum utilia. Tom.1 c.1154 A.
Pacta fatti, non juris. T.5 c.943 E.
Pacta conventa. T.1 c.915 A.
Pacta varia ex causis fiunt. T.1 c.947 D.
Pacta inter absentes, & a mutis, & fundis refte fiunt. T.1 c.204 B.
Pacta donandi causa, nisi de re certa, non fiunt. T.1 c.947 D.
Pacta hypothecarum, & pignorum. T.1 c.775 D.
Pacta in rem quibus prosfunt. T.1 c.936 C.
Pacta, quæ post emptionem ex intervallo fiunt, adjiciunt aliquid emptioni, vel detrahunt. T.3 c.412 D.
Pacta cur nuda, aut conventa appellentur. T.1 c.917 D.
Pacta dotalia. T.1 c.783 D.
Pacta cur dicuntur nuda. T.4 c.248 A.
Pacta, & conventa. T.4 c.247 E.
Pacta in continenti facta cur ad actionem proficiunt. T.4 c.248 E.
Pacta in continenti facta stipulationi insunt. T.4 c.992 E. & c.993 A.
Quæ pacta dicuntur fieri in continenti, an quæ statim in ipso negotio fiunt. T.4 c.249 A.
Pacta quæ valent ad exceptionem, & non ad actionem. T.4 c.250 C.
Pacta, refte Cicerone, justa juri præstant. T.4 c.1333 D.
Pacta contra leges conventa non valent. T.4 c.21 E.
Pacta præstabilitora fuit legibus, licet hæc non observentur, fed edictis Prætorum tantum. T.4 c.248 B.
Quædam pacta legibus observantur, & quæ. T.4 c.248 B.
Pacta, quæ funt ex intervallo, an quod emptioni adjiciunt, vel detrahunt. T.4 c.250 A.
Pacta adiecta contractibus fruitis juris in continenti induit ex parte rei, non actoris. T.5 c.55 B.
Pacta adiecta bonæ fidei contractibus ipso jure non tantum minuunt, fed etiam augent obligationem, & infiunt ex utraque parte, actoris, & rei. Ibid. B.
Pacta deliberant operam, & allegationem, pura exceptionem, aut replicationem ejus, ad quem ea res pertinet. T.5 c.74 D.
Pacta dolo malo facta, nec Prætor, nec Judex servat. Tom.5 c.79 A.
Pacta tantum justa servantur. T.5 c.78 E.
Pacta dicuntur exceptiones. T.5 c.907 B.
Pacta dotalia, ut & reliqua omnia, servanda. T.5 c.553 C.
Pacta dotalia quomodo fiunt. Ibid. C.
Pacta juri præstant. T.5 c.75 A.
Pacta justa servanda sunt. T.5 c. 78 E.
Pacta plerumque in pecunia non effecta fiunt. T.5 c.905 E.
Pacta, quæ non servanda sunt. T.5 c.77 C. & feq.
Pacta, quæ turpem causam continent, non valent. T.5 c.77 C.
Pacta verbis quibuscumque fieri etiam possunt. T.5 c.48 A.
Pacta, ut alia omnia, licet dotalia, aut nuda volunfate contrahentium regnantur, aut jure, & legibus. T.5 c.554 A. B.
Pacta futura fecefferunt, pacta nefaria ipei jure civili improbantur. T.6 c.1007 B.
Pacta adiecta divisioni rerum an inter illas fuit ad agendum. T.7 c. 400 E.
Pacta contractui dant legem, & formam. T.7 c.845 A.
Pacta ex continenti adjecta dant legem contractui, & actionem contractus formant. T.7 c.849 B.
Pacta quæ tantum formant, pariunfque actionem. T.8 c.761 A.
Pacta vulgaria in jus commune transfeunt. T.8 c.803 D.
Pacta, & pacta conventa idem fonificant. T.9 c.715 C.
Pacta, quæ fuit ex intervallo. T.9 c.787 A. B. & feq.
Pacta actionem non parivant. T.9 c.59 C.
Pacta novissima fervari oportere tam juris, quam ipsius rei æquitas postulat. T.9 c.83 E. & c. 84 A. B. & feq.
Pacta supervacua multa fuint. T.9 c.1190 D.
Pacta, quæ funt de adminiculis, contractui adjiciunt. T.9 c.90 C.
Pacta ab injuriis differre. T.9 c.138 B.
Pacta, quæ fuint contra Edicta, Senatusconsulta, Plebiscita. T.9 c.96 C. D. & feq.
Pacta iniuita, vel turpia nullam vim habent. T.9 c.98 D.
Pacta in universum non possunt tollere jus publicum, tamen inter pacificentes rata fiunt. T.9 c.57 E.
Pacta, quæ contractibus adjiciuntur, proprie appellantur leges, & cur. T.9 c.66 D.
Pacta, quæ fuint ex intervallo, aut fuint ex adminiculis contractus, aut de natura contractus. T.9 c.89 B.
Pacta servatorum pollicetur Prætor in edicto de pactis. T.9 c.66 E.
Pacta, quæ fuint contra leges, constitutiones, aut bonos mores, fuint tribus, aut quatuor modis. T.9 c.55 D. & feq.
Pacta justa esse, quæ non continentur scripturæ. T.9 c.97 C.
Pacta non fuint juris. T.9 c.50 C.
Pacta contra leges, & constitutiones non valent. T.9 c.58 A.
Pacta, quæ contra bonos mores, leges, constitutionesque fuint, nullam vim habent, neque jure civili, neque prætorio, neque naturali jure. T.9 c.54 A. & feq.
nec adtionem, vel obligationem ullam parianf, non exceptionem. Ibid. A.
Pacta foleunt formare contractus, & adtionem ex contractu, folentque dare legem contractui, & periode effituint, ut certa contractuum forma non possit conditui, quamdiu eam quisque contractus habet formam, quam accepit ex pactis. Tom.9 c.130 A.
Pacta justa quæ dicuntur. T.9 c.54 A.
Pacta justa nudis non fuint adversa. Ibid. B.
Pacta Prætor, fervare, custodire, fequi, fæpe dicitur. T.9 c.54 B.
Pacta, quæ fuint de adminiculis, fuint extra naturam contractus. T.9 c.80 E.
Pacta alia fuint legitima, alia non legitima. T.9 c.84 B.
Pacta fuint fatti, non juris. T.10 c.390 C.
Pacta mutant formas contractuum. T.10 c.451 E. & c.693 B.
Pacta ultro citroque formant adjunem ex emptio, & venditio. T.10 c.658 B.
Pacta, quæ initio contractus ex continenti adjiciuntur, formant, & legem dant contractui. T.10 c.693 B.
Pacta plerumque fuint fupervacua. T.10 c.706 A.
Pacta ex continenti contractibus adjecta, formant conventionem. T.10 c.749 C.
Pacta definitione, & elisfutem eryanon. Tom.1 c.738 A. & c.917 C.
Pacta, atque stipulationis discrimen. T.1 c.919 A. B.
Pacta, & conditioni differentia. T.1 c.935 B. C.
Pacta conventi quæ fuint vires. T.1 c.936 C.
Pacta folutum. T.3 c.362 C.
Pacta exceptio adtioni bonæ fidei inest. T.4 c.250 B.
Pacta contractum efficit contractus. T.4 c.728 B.
Pacta exceptio stipulationi inest. T.4 c.327 D.
Pacta tacite exceptio utrum credditoribus obfint. Tom.4 c.839 B.
Pacta ex pactis non datur adtio, ex contractibus tem datur. T.4 c.728 A. contrarium pacti est contractus. Ibid. B.
Ex pactis obligatio naturalis tantum nascitur. T.4 c.728 A.
Pactis privatorum mutari nequit ius publicum. T.4 c.20 C. D. & T.9 c.58 A.
In pactis factum verfari, in stipulatione jus. T.8 c.767 C.
Pactis nudis non transferuntur dominia res, fed traditionibus, & usucapionibus. T.9 c.101 A. B. & feq.
De pactis conventis tam super dote, quam super donatione ante nuptias, & paraphernis. Tom.1 c.329 D. E. & T.9 c.529 E. & c.530 A. & feq.
Pactis omnibus stipulatio fubjici debet, ut ex stipulatio adtio nascipotest. T.9 c.70 C.
De pactis, quæ funt inter dominium, & ususfructum in dividendis pecoruin fructibus. T.9 c.61 C. D.
De pactis, qui fuint in continenti, fed fi. T.9 c.61 E. & c.63 A.
In pactis jus non conitiere, fed fitum. T.9 c.51 B.
Ex pactis dosalibus alia utilia, alia inutilia. T.9 c.530 C.
De pactis pignorum, & de lege commissoria in pignoribus refcindenda. Tom.9 c.1339 D. E.
De pactis super donatione ante nuptias. T.9 c.533 A.
De pactis super paraphernis. T.9 c.531 B. C.
De pactis. Tom.9 c.24 A. B. & feq.
De pactis iuitis, vel iniuitis, quæ fieri foleant in contrahendis pignoribus. T.9 c.1339 D.
De pactis inter emptorem, & venditorem compositis. T.9 c.388 C. D. & feq.
Pactis fepe dominantur lites, atque definiuntur, & extinguuntur litigantes judicio fitti extorte ab adverfario in Prætorio vocatis. T.10 c.872 E. & c.876 A.
Ex pactis datur exceptio, vel replicatio, & formatur adtio contractus. T.1 c.738 B.
Pacta transfitionis non tollitur ex adtio iudicati. Tom. 1 c. 642 B.
Pacta non tollitur adtio, nisi Aquilana fabricatur stipulatio, & acceptilatio. T.1 c.360 D. & c.905 B. C.
Pacta non amittitur agnatio, vel cognatio. T.1 c.944 C.
Pacta occasione rejectio nonsa ex stipulatu repeti poteft. T.1 c.360 C.
Pacta fieri potest, quod & testamento. T.1 c.697 A.
Pacto fola adtio non tollitur. T.1 c.360 D.
De pacto legis commissoria. T.1 c.1301 A.
De pacto nudo. T.1 c.208 B. C.
Ex pacto nudo non nascitur adtio. Tom.4 c.63 A. & c.992 A. & c.1474 D.
Ex pacto nudo oriuntur datur, non adtio. T.4 c.1280 A.
Ex pacto nudo debentur usure pecuniæ depositæ. T.4 c.966 C.
Ex pacto nudo adtio non nascitur. T.4 c.681 E. an unius pactio, ut & unus pactus fit de non petendi pecunia, nocet alteri. Ibid. c.684 A.
Ex pacto nudo obligatio non nascitur, vel tollitur. T.4 c.959 A.
Ex pacto naficitur adtio hypothecaria ipso jure. T.4 c.1194 E.
Pacto folutur vinculum naturæ. T.4 c.729 E.
Pacto contrahitur in emptione, & venditione fiquid exceptum fit, an fervari oportet. T.5 c.997 A.
Pacto ipso jure tollitur adtio. T.5 c.78 A.
Pacto æque tollitur, neque naficitur obligatio. T.5 c.138 E.
Ex pacto neque nafci, neque renasci potest adtio iniuriarum. T.5 c.76 A.
Pacto tollitur omnis obligatio, etiam quæ verbis non est contracta. T.5 c.82 B.
Pacto illicito non poteft, ne emptor in monumentum, quod emit, inferat, quod volet. T.5 c.909 A.
Pacto inferro in emptione, ne alii, quam mihi fundum vendas, ad quem ipse emptori tenetur. T.5 c.518 A.
Pacto etiam per exceptionem obligationis caude mutatur. T.5 c.964 A.
Ex pacto nudo jure fingulari obligatio naficitur. T.8 c.235 A.
Ex pacto transfitionis causa facta datur exceptio, non adtio. T.9 c.105 A.
Ex pacto nudo non naficitur adtio. T.9 c.1356 A.
Ex pacto folo non est adtio, fed ex pacto, quod adi licitum ex jure inirando. T.9 c.688 C.
Ex pacto est adtio, quod lege jovatur. T.9 c.237 D.
Ex pacto de pignore naficitur obligatio. T.9 c.295 B.
Ex pacto nudo adtio non est, nisi fubjecta fit stipulatio. T.9 c.64 C.
Pacto non tollitur civilis obligatio ipso jure. T.9 c.53 B.
Pacto fieri adtio tollitur ipso jure, non condictio furtiva. T.9 c.55 A.
Pacto conditiuitur pignus. Tom.9 c.295 A. B.
Pacto non volente, non valet stipulatio penalis, quæ pacto fervando fabricatur. Tom.9 c.65 D.

Ex pacto nudo actio non datur. T.7 c.68 D.
Ex pacto naturalis obligatio nascitur. T.7 c.51 D.
Ex pacto nudo actio non est, nisi subjecta sit stipulatio. T.7 c.65 C.
Pacto revendendi poteſt agi ex vendito, & præſcriptis quoque verbis. T.10 c.453 B.
Pacto an ſtatuat obligatio. T.10 c.524 B.
Pacto commiſſorio debitori non aſſumitur pignoratio. T.10 c.540 C.
Pacto non vitiatur muturi dominium, quod nunquam translatum eſt. T.10 c.606 B.
Ex pacto conventio datur actio ex vendito. T.10 c.760 B. C.
Ex pacto an ſit actio. T.10 c.876 C.
Ex pacto nudo nulla naſcitur obligatio civilis. T.10 c.878 B.
Pacto nudo non reſcinditur rendito, niſi reſcindantur cetera conditiones, quæ ſequuta ſunt, & reſtituantur in integrum. T.10 c.1028 C.
Ex pacto nudo actio non oritur. T.10 c.1251 E.
Pactum ſtipulatio cur non ſit una. T.1 c.1183 B.
Pactorum diviſio exemplis declaratur. T.5 c.75 A.
Pactum ſæpe quodnam proprie dicatur. T.7 c.59 A.
Pactum omne ut generaliter ſit nudum, etiam legitimum. Ibid. A.
Pactum tria ſignificat. T.1 c.919 A.
Pactum, paciſcentem, depectionem, placitum & conventum idem eſſe. T.1 c.917 C.
Pactum obligationem, liberationem, actionem, vel exceptionem jure legitime non parit. T.1 c.916 A.
Pactum a contractu ſeparatur. T.3 c.36 B.
Pactum genus eſt, Pactaſſio ſpecies. T.1 c.758 A.
Pactum neque nomen, neque causam habet. T.3 c.38 B.
Pactum legitimum contractus non eſt. T.1 c.933 A.
Pactum juris præſtat. Tom.1 c.916 B.
Pactum qua ratione dicitur vulgare. T.3 c.102 E.
Pactum quid. T.1 c.916 B. & T.1 c.96 B.
Pactum & conventum, pactum & conditum, pactum & conſtitutum. T.1 c.917 C.
Pactum in rem, in perſonam. T.1 c.918 C.
Pactum cur nudum, conventum. T.3 c.36 B.
Pactum, pro canone. T.5 c.1145 D.
Pactum poſteriore pacto diſſolvitur. T.1 c.916 C.
Pactio, ac de inofficioſo ſaepe, querelam non excludit. Tom.1 c.450 A.
Pactum diviſionis bonorum plerumque fit tranſactionis cauſa. T.1 c.904 D.
Pactum quindo fit in perſonam, & quando in rem. T.1 c.928 C.
Pactum in perſonam ad aliuna non pertinet, quia nec ad heredem. T.1 c.957 C.
Pactum poſt rem judicatam ad ſervari oportet. Tom.1 c.361 A.
Pactum adjectum mandato obligat. T.1 c.1488 A.
Pactum adjectum emptioni obligat ex continenti, ſtipulationi adjectum non item. T.3 c.377 E.
Pactum venditionis hereditatis an emptori nocet. T.1 c.956 B.
Pactum ſolo pacto diſſolvitur. T.1 c.642 B.
Pactum quando feudi ſucceſſioni non obſtat. Tom.2 c.1298 A. B.
Pactum tutoris pupillo prodeſt. T.1 c.942 A.
Pactum donandi cauſa factum ex mera liberalitate conſtat. T.1 c.948 D.
Pactum juſtum nihil aliud eſt, quam nudum. T.1. c.917 E.
Pactum legitimum actionem parit. T.1 c.926 B.
Pactum ex intervallo interpoſitum an contractum, vel actionem formet. Ibid. D. pactum ex continenti appoſitum actionem, vel contractum format. Ibid. E.
Pactum in rem generale dicitur. T.1 c.512 A.
Pactum in rem prodeſt emptori, non in perſonam. Ibid. A.
Pactum rei fideijuſſori prodeſt. T.1 c.956 C.
Pactum diviſionis bonorum. T.1 c.904 D.
Pactum, quo debitorum remittitur, vel eſt in rem, vel perſonam. T.5 c.512 A.
Pactum nudum de uſuris præſtandis impoſitum nullius eſt momenti. T.1 c.391 E.
Pactum inter Francos, & Saxones ſacramento ſuper arma, ut eis mos erat, juratibus firmatum eſt. T.2 c.1195 C.
Pactum eſt ſpecies conventionis. T.4 c.147 E.
Pactum quid eſt. T.4 c.147 D. E.
An pactum unius ex reis debendi prodeſt alteri, vel nocet. T.4 c.683 E. an alter culpam utique præſtabit, maxime ſi ſocii fuerint. Ibid. E.
Pactum omne eſt nudum, aut ſine non eſt pactum, ſed contractus. T.4 c.253 E.
Pactum nudum non parit obligationem, ſed exceptionem; imo forſitan actionem. T.4 c.253 A.
Pactum eſt conventio, ex qua diſſolvi obligationem. T.5 c.573 E.
Pactum, ne petatur intra annum, cui nocet, vel prodit. T.5 c.575 C.
Pactum novum tranſit in proprium nomen contractus. Tom.5 c.76 B.
Pactum non parit obligationem. T.5 c.415 B.
Pactum pro ea tantum conventione fumitur, quæ nomine vacat. T.5 c.47 E.
Pactum qua de re non valet, nec cuique jusjurandum. T.5 c.78 C.
Pactum ex utraque parte ineſt emptioni, & venditioni. T.5 c.934 D.
Pactum, quod ab initio non valet, ex poſtilla convalefcere non poteſt. T.5 c.58 A. B.
Pactum, quod defunctus fecit, an, & quando prodit, vel nocat. T.5 c.60 D.
Pactum quod, & quando nullius momenti ſit. T.5 c.97 C.
Pactum rei, ne a ſe petatur, prodeſt fideijuſſori. Tom. 5 c. 73 B.
Pactum ſtipulationi ſubjectum, in continenti inefſe ex parte rei debendi, ut id ipſo jure proficiat, non etiam ut prebeat creditori actionem ex ſtipulatu, vel præſcriptis verbis, quod poſtremo ex hac lege nullo modo colligi poteſt. T.5 c.933 C.
Pactum, turpitudinem continens, improbum, & contra bonos mores eſſe dicitur. T.5 c.97 C.
Pactum quomodo ſolvitur. Tom.5 c.56 D.
Pactum a filio pro parte interpoſitum, cum parente filii contractur, patri prodeſſe non poteſt, niſi quatenus adversari filius. T.5 c.61 D.
Pactum contra bonos mores nullius momenti eſt. T.5 c.97 C.
Pactum, conventionem utilitati publicæ repugnantem continens, non ſervandum. Ibid. C.
Pactum emptoris, & venditoris etiam fideijuſſori prodeſt. Tom.5 c.512 C.
Pactum an ſit in rem, aut in perſonam. T.5 c.57 A.
Pactum ex lege commiſſoria in contractu locationis conductionis intervenire poteſt, & quando T.5 c.221 D.
Pactum, in perſonam debitoris principalis contractum, fideijuſſori non prodeſt. T.5 c.66 D.
Pactum juſtum, & legitimum non eſt idem. T.5 c.98 E.
Pactum originem ſumit a reo principali. T.5 c.71 D.
Pactum quanto pluris, aut minoris in dote an locum habeat. T.5 c.555 A.
Pactum contra jus publicum quale ſit. T.5 c.787 D.
Pactum perſonale ſit, an reale. T.6 c.113 E.
Pactum, ne petatur intra annum, cui nocet, vel prodit. T.5 c.575 C.
Pactum ſolvit pactum in proprium nomen contractus. Tom.5 c.76 B.
Pactum non parit obligationem. T.5 c.415 B.
Pactum pro ea tantum conventione fumitur, quæ nomine vacat. T.5 c.47 E.
Pactum qua de re non valet, nec cuique jusjurandum. T.5 c.78 C.
Pactum ex utraque parte ineſt emptioni, & venditioni. T.5 c.934 D.
Pactum, quod ab initio non valet, ex poſtilla convalefcere non poteſt. T.5 c.58 A. B.
Pactum, quod defunctus fecit, an, & quando prodit, vel nocat. T.5 c.60 D.
Pactum quod, & quando nullius momenti ſit. T.5 c.97 C.
Pactum rei, ne a ſe petatur, prodeſt fideijuſſori. Tom. 5 c. 73 B.
Pactum ſtipulationi ſubjectum, in continenti inefſe ex parte rei debendi, ut id ipſo jure proficiat, non etiam ut prebeat creditori actionem ex ſtipulatu, vel præſcriptis verbis, quod poſtremo ex hac lege nullo modo colligi poteſt. T.5 c.933 C.
Pactum, turpitudinem continens, improbum, & contra bonos mores eſſe dicitur. T.5 c.97 C.
Pactum quomodo ſolvitur. Tom.5 c.56 D.
Pactum a filio pro parte interpoſitum, cum parente filii contractur, patri prodeſſe non poteſt, niſi quatenus adversari filius. T.5 c.61 D.
Pactum contra bonos mores nullius momenti eſt. T.5 c.97 C.
Pactum, conventionem utilitati publicæ repugnantem continens, non ſervandum. Ibid. C.
Pactum emptoris, & venditoris etiam fideijuſſori prodeſt. Tom.5 c.512 C.
Pactum an ſit in rem, aut in perſonam. T.5 c.57 A.
Pactum ex lege commiſſoria in contractu locationis conductionis intervenire poteſt, & quando T.5 c.221 D.
Pactum, in perſonam debitoris principalis contractum, fideijuſſori non prodeſt. T.5 c.66 D.
Pactum juſtum, & legitimum non eſt idem. T.5 c.98 E.
Pactum originem ſumit a reo principali. T.5 c.71 D.
Pactum quanto pluris, aut minoris in dote an locum habeat. T.5 c.555 A.
Pactum contra jus publicum quale ſit. T.5 c.787 D.
Pactum quod cohæret contractui, nudum dicitur. T.9 c.137 B.
Pactum nudum lex eſt. T.9 c.68 B.
Pactum arrale. Tom.9 c.17 E. & c.185 B. C.
Pactum omne eſſe nudum, T.9 c.28 A.
Pactum non vertitur re, litteris, verbis, conſenſu. T.9 c.127 E.
Pactum fallifamilias, ſuffragia diminuendi animo, non nocere parti. T.9 c.107 E.
Pactum omne eſt nudum, & ejus definitio. T.9 c.137 B.
Pactum nudum litteris non vertiri. T.9 c.170 C.
Pactum, quod cohæret contractui. T.9 c.59 D.
Pactum, & policitatio in quo differunt. T.9 c.74 B.
Pactum ſpem non tolli per poſteriores ipſo jure. T.9 c.53 C.
Pactum de iniuria. T.9 c.54 C.
Per pactum liberatur jure prætorio. T.9 c.50 A.
Ut pactum non parit actionem, ita non poteſt abolere actionem. T.9 c.106 D.
Pactum diviſionis. T.9 c.281 C
Pactum nullum poteſt eſſe, quod non ſit nudum. T.9 c.54 C.
Pactum prius poſteriori diſſolvitur. T.9 c.85 B.
Pactum nudum non nunquam parit actionem. T.9 c.66 E.
Pactum utile quid. T.9 c.530 D.
Pactum eſt ſpecies conventionis. T.9 c.126 C.
Pactum ſolum cum falſo herede, vel putativo, de non petendo legato, non prodeſt vero heredi. T.9 c.108 B. C.
Pactum nudum non vertiri inter alias perſonas, & inter eaſdem perſonas. T.9 c.69 B.
Pactum vertiri jurejurando quid ſit. T.9 c.76 C.
Pactum nudum diviſionis. Tom.9 c.277 E.
Pactum an tollat obligationem conſtituti contractum. T.9 c.72 C.
Pactum veſtitum nullum eſt. T.9 c.69 D.
Pactum a policitatione in quo differunt. T.9 c.75 A.
Pactum ad novum contractum proficit. T.9 c.285 C.
Pactum notaria, & curatoris an nocent populo; & adulto. Tom.9 c.107 A. B.
Pactum varie definitur. T.9 c.126 E.
Pactum expreſſe, vel tacite. T.9 c.1200 D.
Pactum ſucceſſorium. Tom.9 c.109 E.
Pactum an pacto abſumatur. T.9 c.53 C.
Pactum legis commiſſoriæ. Tom.9 c.1340 A.
Pactum quid. Tom.9 c.77 A. & c.1356 B.
Pactum nudum quid. T.9 c.79 E.

Omne pactum posterior pacto dissolvitur, non ipso jure. Tom. 9 c. 1226 C.
Pactum emptioni adiectum ex contractu obligat. Tom. 6. 88 E. & 89 A.
Pactum contradibus adiectum lex est. Tom. 6 c. 66 E.
Pactum in quo dictat a conventione. Tom. 6. 37 A. B.
Pactum, & restitutio de furto, & iniuria est permissa. Tom. 6. 197 B.
Pactum, quod est contra naturam contractus, dicitur non valere. Tom. 6. 898 C.
Pactum cum alio fallum, alibi non prodest. Tom. 6. 108 B.
Pactum, & contractus an idem sint. Tom. 6. 390 C.
Pactum, & contractus, in idem vergere, non est novum. Tom. 6. 421 C.
Pactum est conventio, cui res non adscribitur. Tom. 6. 421 A.
Pactum in rem heredi prodest, pactum in personam non prodest, in dubio pactumque ille in rem. Tom. 6. 106 E.
Pactum adiectum ex continenti stipulationi non inest ex parte solutris. Tom. 10 131 D.
Pactum an sufficit in iis rebus, quemadmodum constituit, ut ulro, vino, frumento. Tom. 6. 446 D.
Pactum inter, & pactionem an sit differentia. Tom. 6. 376 B.
Pactum, quod apponitur contractibus, format obligationem contractus, & dicitur lex. Ibid. C.
Pactum omne nudum est. Ibid. E.
Pactum potest esse liberalitas. Tom. 6. 587 E.
Pactum adiectum ex continenti contum valet, quantum stipulatio. Tom. 10. 1027 A.
Pactum an possit refundere venditionem perfectam. Tom. 10. 1014 E.
Pactum aeale non prit proprium adiunum. Tom. 10. 1015 A.
Pagani testamentum perimet ad ius civile, militis vero testamentum est iuris gentium. Tom. 4. 375 D.
Pagani, & versentur in bellico, & in proeiuiis, an iure militari tenent pollent. Tom. 8 c. 147 A. B. & versentur, an testamentum valeat. Ibid. B.
Pagani, & milites in quo differant in testamentis. Tom. 9. 699 A. & B.
Paganis interdicta mancipii Christiana possidere. Tom. 6. 820 D. E.
Paganis an sit propositum capitale supplicium. Tom. 10. 830 D.
A pagano an possit adimi hereditas, ut a milite. Tom. 6. 410 A. B.
Paganorum sacrificia, & templa prohibita. Tom. 4 c. 48 B.
Paganorum matrimonia post baptisma quomodo rata habeantur. Tom. 6 c. 145 & seq.
Paganorum condictio deterior, quam Judaeorum. Tom. 6. 830 D.
Pater pupillum, & militem quae est differentia. Tom. 4. c. 1060 D.
Paganum peculium. Vide, Peculium.
Paganum non posse pro parte testatum, & pro parte intestatum decedere. Tom. 8 c. 791 E.
Paganus codicillis sure hereditatem non dat, vel adimit verbis directis. Tom. 4 c. 1101 A. secus in milite. Ibid. A. Bartolus patrem paganum liberis facientem testamentum exequiis militis. Ibid. B. negat Angelus Perusinus. Ibid. B.
Paganus curatorem iure non dat filio impubere, vel pubere, secunnec Centurio. Tom. 4 c. 1042 D.
Paganus an possit pubert, vel curatore substituere in secundum casum. Tom. 7 c. 913 C.
Paganus, & miles differant in substitutione. Ibid. D.
Paganus quis apud Jurisconsultos. Tom. 8 c. 905 B. C.
Paganus, seu rusticus. Tom. 2 c. 1320 A.
Pagi nomine significatur Universitas civitatum. Tom. 2 c. 1326 D.
Pagi pacentes, aut communia. Vide, Societas, aut Communio.
Pagorum populatio latius patet. Tom. 2 c. 1378 D.
In quatuor pagos dividitur Helvetia apud Caesarem. Ibid. D.
Pagus significat Provinciam, vulgo Page. Tom. 9 c. 1736 D.
Pagus, & vicus in quo differant. Ibid. D.
Palam manifestum, ambae licet, non item. Tom. 1 c. 1221 E.
Palam quod fit, bona fide fieri videtur. Tom. 5 c. 600 B.
Palam, & clam differt. Tom. 8 c. 560 E.
Palam quid significet. Tom. 8 c. 515 E. & Tom. 10 c. 589 C.
Palatia in civitatibus confutetis funt regalia. Tom. 2 c. 1331 B.
Palatia ne privatorum ulibus deferviant. Tom. 2 c. 884 A.
Palatini in Urbem non respondant iuris Praefecto. Tom. 2. 1030. B.
Palatini qui. Tom. 9 c. 1140 B.
Palatini omnes veterum res privatas Principis, cum eas administrent. Tom. 2 c. 1656 E.
Palatini semper appellantur apparitores Comitis thesaurorum, seu fiscarum. Ingenuum, & rerum privarum. Ibid. E.
Palatini largitionales, & privatiani. Tom. 2 c. 848 C.
Palatini palatum possunt amere res privatas Principis. Tom. 2 c. 1007 D.
Palatinorum nomen generale, eorum genera, officia, & privilegia. Tom. 2 c. 934 E.
Palatinorum dignitas, & privilegia. Tom. 2 c. 944 C. D.
De palatinorum omnium caeteroque peculio. Tom. 2 c. 947 D.
Palatinorum caeteroque peculio fecitur sine admotatione Principis. Tom. 2 c. 938 C.
Palatium pro Palatinis dicitur. Tom. 2 c. 1705 C.
Palea unde dicta. Tom. 6 c. 1098 D.
Palemon. Vide, Quintus Rhemnius Palemon.
Pali iungunture vincis. Tom. 7 c. 611 E.
Pali, vinea cuius parati, an fundi sint. Tom. 7 c. 983 C.
Pali quid. Tom. 7 c. 611 B.
De palatibus, & pascuis ad alium statum translatis. Tom. 9 c. 1054 A. B. C. D. E. F.
Pallium quid dic. Tom. 8 c. 526. C. & Tom. 10 c. 590 A.
Palmarum. Tom. 6 c. 1176. B.
Pandecta est omnium constitutum stipulatio. Tom. 4 c. 989. A.
Pandectae. Tom. 1 c. 911 A.
Pandectae quando confectae. Tom. 1 c. 6 B.
Pandectae an priores Institutionibus. Tom. 1 c. 822 B.
Pandectae, Digesta peculiariter dicitur. Tom. 8 c. 560 D.
Pandectae ex quibus libris sint confectae. Tom. 1 c. 836 A.
Pandectae prae integre pertinent ad actiones, & ad ea, quae fuit loco actionum. Tom. 1 c. 1161 C.
Pandectae funt referentibus referipti five constitutionibus. Tom. 10 c. 1246 A.
Pandectarum imperfectarum judicium. Tom. 3 c. 151 C. & seq.
Pandectarum Florentinarum editio est divinum munus. Tom. 4 c. 1050 E.
Pandectarum opifices non habebant omnes jurisconsultorum libros integros. Tom. 8 c. 488 A.
In Pandectis nullus ordo est generalis titulos. Tom. 3 c. 1160 D. E.
In Pandectis multa effe inverso ordine a libratis posita, necdum refituta. Tom. 3. 1221. B. C.
Pantum significari verbo farinae. Tom. 2 c. 107 C.
Pancm appendi folere. Ibid. C.
Panes civiles, quo id conjuncta nomine significantur. Tom. 3 c. 608 D.
Panes civiles cholis a Constantino dati. Tom. 2 c. 811 E.
Panes palatini. Tom. 2 c. 811 D.
Panes gratiles. Tom. 2 c. 691 E. & Tom. 9 c. 466 C.
Panes civiles. Tom. 9 c. 466 C.
Panes certi quotis diebus. Ibid. C.
Panis libra. Tom. 5 c. 307 C. & Tom. 7 c. 611 B.
Panis furreus. Tom. 5 c. 307 C.
Panis filigineus. Tom. 6 c. 10 B.
Panis fimilagineus. Ibid. C.
Panis datus in pondus an eat in credium. Tom. 7 c. 631 B.
Panis buccellatus. Tom. 10 c. 741 D.
Panis auro follicitius penfatur. Tom. 10 c. 856 D.
Panniculatis damnati hodie oculat speculatori. Tom. 8 c. 572 C.
Pannumtelorum hominum genere nihil fraudulentius, nihil iniquius. Tom. 3 c. 274 A.
Panpatrolis. Ibid. A.
Pantheum fiqui emerit, & nihil ceperit, nihil pertinet ad emptorem, & tamen pretium praefare debet venditori actione ex vendito. Tom. 5 c. 502 A.
Pantomimi qui furtant. Tom. 7 c. 808 E.
Papaula. Tom. 3 c. 199 E. & c. 300 A.
Pape nomen usus, & auctoritas Ecclesiae fere ante Gregorium Ivmni Pontificis. Tom. 6 c. 266 E.
Papatum nomen olim commune erat omnium Episcoporum. Tom. 6 c. 985 E.
Papiae lex. Vide, Lex Julia, & Papia.
Lex Papia decimarum, ut fic appellata. Tom. 9 c. 1160 D.
Papias dos compos parentalis, nemo est ex memoire, fidem non facient. Tom. 9 c. 1072 A.
Papinianus obiecta vidit quadam explicitur ratio. Tom. 3 c. 495 A.
Papiniani monumentum. Tom. 4 c. 585 D.
Papinianii epithetia, eiusque laudes, & ornamenta quae. Tom. 4 c. 7 B.
Papinianii fcripta. Vide, Scripta Papinianii.
Papinianii fcripturae in *l. 1. §. item adjuvitur, & adjuvitur, vel quatenus pofficum impedit*. Tom. 6 c. 8 E.
Papinianiille olim dicebatur auctores iuris, eique fcilicet dum celebrabant. Tom. 4 c. 5 E. & c. 4 A.
Papinianiille vocatur a Justiniano, qui libris Digestorum 10 in 8 22 operam dant, & cur. Tom. 9 c. 203 A.
Papinianus amicum eft prifca verba Lepius adfuit. Tom. 3 c. 701 D.
Papinianus aliquando variatile, & fcrotutum mutatio. Tom. 3 c. 51 C.
Papinianus Jurisconsultus, Severi Imperatoris magister libellorum. Tom. 7 c. 1187 D.
Papinianus comparatus cum Divo Paulo a Divo Hieronymo, dum divinum jus cum humano conferit. Tom. 4 c. 9 A.
Papinianus otcitus eft iuffu Antonii Caracallae, & cur. Tom. 4 c. 15 E.
Papinianus eft afylum juris. Tom. 4 c. 8 B.
Papinianus de verbo *dari* fcripfit, non eatum fignificare effectum transferendi dominii, fed & fitum eadum fine effectu. Tom. 4 c. 660 E. & c. 661 A.
Papinianus praeterea libros duos fpeciales fcripfit de adulteriis, & Graeci linguae librum fingularem *ἀστυνομικὸν*, qui eft de officio Aedilium plebis. Tom. 4 c. 4 C. D.
Papinianus fcribit de verbo *furere*, ea fignificari non eatum factum, fed eatum nat. Tom. 4 c. 662 E. credere etiam eft facere. Ibid. E.
Papinianus fcripfit 17. libros diverfarum quaeftionum, & diverforum refponforum libros 19. Tom. 4 c. 4 C. fcripfit & 2. libros de actionum. Ibid. C.
Papinianus in libris quaeftionum fum difficiles, & ardua quaeftiones tratat, & cur. Tom. 4 c. 829 C. refpondit vero plerique facilitatis. Ibid. C. 830 A.
Papinianus quali munere in quaeftionibus fingitur, & contra in refponfis. Tom. 4 c. 829 C.
Quod Papinianus vocet eatumem communem. Tom. 4 c. 1246 B.
Papinianus in libris quaeftionum Dodoris, in libris refpondorum Jurisconsulti munus fingitur. Tom. 4 c. 1246 C.
Papinianus in Refpondis fingitur, dispositiones praefertim refpondit. Tom. 4 c. 829 B.
Papinianus fcripfit duos libros de adulteriis, & librum quoque fingularem de adulteriis. Tom. 4 c. 1471 A. quid inter hos interfit. Ibid. B.
Papinianus caeteit, & locupletavit ius civile, hac ius et ab omnibus tribuunur. Tom. 4 c. 957 E.
Papinianus conftitutionem Marci & Commodi pateatit etiam ad feroos ea lege donatas, quod pofita Imperator Alexander confpobavit. Tom. 4 c. 1313 D.
Papinianus definitiones vocavit regulas juris, & fententias generales. Tom. 4 c. 1441 A.
Papinianus fimilie vinculum vocat partium pofteatum. Tom. 4 c. 1265 B.
Papinianus in *l. de lex. 30. de lit. qui inc. infam.* fifteat ipfi de nulo infligatore. Tom. 4 c. 841 A. B. C.
Papinianus inter fratres mitione verbo *jungit*, quam *fitis*, ut ma vult; tanquam inter vicinos, & inter maritos pignus partire effe dicitur, quam lis. Tom. 4 c. 899 C.
Papinianus libros fuos regularum quomodo inchoavit. Tom. 4 c. 1448 D.
Papinianus multa nobis fubintelligenda, & fubaudiendo relqui, & plus habet in rerefta, quam in fronte, ut eft comprehenfione rerum brevis. Tom. 4 c. 930 A.
Papinianus. Vide, Aemilius Papinianus.
Papinianus quomodo Jurisconfultis ceteris praelatus. T. 10 c. 836 A. B.
Papini non omnino adhibenda fides. T. 6 c. 061 D.
Parabasphimea Demetrifium damnatus. T. 2 c. 1088 D.
Parabolani quales in Ecclefia ministri. T. 2 c. 1093 D.
Parabolani medici quinam fint. Tom. 10 c. 820 C.
Parafrefis. Tom. 2 c. 988 A.
Paramudarum usus privatis interdictus. Tom. 6 c. 998 A.
Parapiuum. T. 6 c. 1196 E.
Parapiuphae. Vide, Enceptoriae.
Paraphrafis *mandatorum*, *l. 12 mandati* fenfum difficilem adhuc ftudet reddere facilem. Tom. 5 c. 400 C.
In paraiophrafi *fimplici*, & paraphrafi *fi poft fe idem, ut ad fubfidiarium, quatenus* fic mentem interpofitae Pontifex. T. 5 c. 179 A. & c. 380 B.
Paraphrafis *conditum*, *l. 2. de rel. vendit. expliratur*. T. 5 c. 398 A.
Paraphrafis *fupitivus*, *L. 22. mandati* valde illuftrat *L. cum conftantis

Parens an possit fuiendo extraneum substituere. T. 7 c. 938 C.
Parens si institutus sit ex dabiis portionis, & adierit, an possit legatum portionis. T. 8 c. 147 E.
Parentis, fratrique legitimi facienda vetus ratio. T. 8 c. 432 B. & seq.
Unius parentis facienta non nocet liberis, fed feientia utriusque tantum. T. 6 c. 1080 C.
Parentis appellatione quid continetur. T. 8 c. 530 D.
Parenti cum vivit, tum mortuo honorem deberi. T. 9 c. 643 E.
Parentes, & liberi adversus se invicem ad testimonium non admittendi. T. 1 c. 495 B.
Parentes an possint filiis facere testamentum. T. 1 c. 113 D.
Parentes an possint fine causa plerumque filios exheredare, vel omittere. T. 1 c. 118 C.
Parentes defuncti excludantur a liberis, & cur. T. 4 c. 781 B.
Parentes legendi funt secundum pietatis rationem. T. 4 c. 70 C.
Parentes amictissimus, & fidelissimus tutores liberis fuis eligere debent. T. 4 c. 1007 C.
Parentes, & liberi lugentur, imo generaliter cognati, & agnati. T. 4 c. 30 C.
Parentes, & liberi petunt possessionem bonorum intra annum, vocati intra 100. dies. Tom. 4 c. 949 B.
Parentis Papiniani quid eo mortuo infcripferunt monumento. T. 4 c. 763 D.
Parentes funt legendi annum intergrum, non quidem necessarius, & a liberis etiam exheredatis, vel exceptis. T. 4 c. 49 E. F. c. 30 A.
Parentes, liberi, agnati, & cognati; ab assertibus in edicto propofito tempore lugeri debent. Tom. 3 c. 103 A. B.
Parentes quos in jus vocare liceat. T. 5 c. 88 B. C.
In parentes, & patronos cur non pilam de dolo, fed in factum agatur. T. 5 c. 158 E.
Parentes ut plurimum pro cognatis accipiuntur. T. 6 c. 1074 C.
In parentes liberis actio turpis & famosa non datur. Tom. 6 c. 92 A. folet agi in eos in factum, non in personam. Ibid. A.
Parentes an cuiusliet sexus, vel gradus possint manumittere per filios. T. 8 c. 154 D.
Parentes an possint a liberis convenire actione familia, vel actione, quæ fit in speciem turpis. T. 8 c. 160 C.
Parentes an possint ad successionem ingenuorum vocari. T. 8 c. 162 E.
De hæ, quæ parentes, vel liberos occiderunt. T. 9 c. 1436 B. C.
Parentes post mortem arguere re, dolo, aut vi non possumus. T. 9 c. 645 D.
Parentes an in jus vocari, & duci possint. T. 9 c. 22 B.
Parentes pro omnibus afcendentibus. T. 9 c. 662 E.
Parentes duci aliquo ad litiandum. T. 9 c. 467 C.
In parentes furti actio non est, e transit nobis fortum fecerunt. T. 9 c. 620 D.
Parentes filius an fint heredes extranei. T. 10 c. 784 D.
Parentes, & patroni non deducunt res alienum, quod ex fimili causa debetur in compensationem eius, quod fiorere possunt. Tom. 10 c. 1229 D.
Parentes inter, & liberos hoc principium erat, quod obligabantur invicem, non tantum ex donatione proinde, sed etiam ex alia causa. T. 10 c. 1230 B.
Parentum loco quæ personæ habeantur in jure. T. 7 c. 1129 D.
Parentum amor an major, quam liberorum. T. 5 c. 994 E.
Parentum consensum non solum in nuptiis, sed etiam in sponsalibus necessario exigi, manifestum est. T. 5 c. 541 B.
Parentum testimonium rejicendum. T. 6 c. 356 B.
Parentum ad liberos offerre monasterio. T. 6 c. 969 D.
Parentum affectione ergo liberos nulla major est. T. 6 c. 537 B.
De parentum tutela. T. 8 c. 919 A.
Parentibus indicium operarum in liberos non est. T. 1 c. 821 D.
Parentibus quæ obsequia præstandæ. Ibid. B.
Parentibus omnibus servanda una, & æqualis reverentia est. T. 4 c. 1338 B.
Parentibus omnibus debetur reverentia. T. 4 c. 1007 D.
Parentibus præterritis an etiam, & quatenus detur querela inofficiofi testamenti. T. 7 c. 196 C.
Parentibus an honor debeatur, & intercessant pro aliis. Tom. 8 c. 166 E.
Parentibus minumoribus an debetur bonorum possessio contra tabulas liberorum emancipatorum. T. 8 c. 145 D.
Parentibus quod tempus præfinitum fit petendæ bonorum possessionis. T. 8 c. 13 B.
De parentibus alendis. Tom. 9 c. 550 D. E.
De parentibus utrisque favus iretgeta a minori an relinquatur. T. 10 c. 905 D. & seq.
Parere penitioni quid fit, Tom. 6 c. 535 E.
Parere quid. T. 9 c. 58 E.
In re pari melior est causa possidentis. T. 4 c. 152 E.
In re pari, ut ilt potior causa prohibentis, strictæ ratio est. T. 4 c. 166 C.
In re pari delicto onerari potius petitor debet, quam alter. Tom. 5 c. 89 E.
In pari causa melioremve est conditionem possidentis. T. 6 c. 35 A.
In pari causa melior est causa possidentis. T. 10 c. 937 D.
Paris fiunt hæc in jure, fcire, aut fcire debere. T. 4 c. 669 B.
Paria funt, fcisse, & fcire debere. T. 4 c. 640 A.
Paria delicta mutua compensatione tollunturur. T. 4 c. 282 A. B.
Paria delicta cuius, fine quia fciens, five fcire potuerit; & idem effe, & fcire debere fcire. Tom. 4 c. 106 C. D.
Paria funt eiusdem aliquem de possessione, & primo adiru, vel illoque prohibere. T. 4 c. 653 C. D.
Paria funt fcire, aut fcire debere; existimare, aut existimare debere; timere, & timere debere. T. 6 c. 318 C.
Paritionem quidnam fint. T. 10 c. 1161 D.
Parituro quid fit. T. 1 c. 1515 C.
Parientes tempus legitimum quod est. T. 6 c. 621 B.
Parientes pro patientium. T. 3 c. 4 B.
Parites pars non est adificii. T. 1. c. 942 D.
Paries communis ut adificari debet. T. 1. c. 487 B.
Paries cæcus est, qui fenestras non habet, secundum Virgilium. T. 6 c. 318 E.
Paries cæcus, paries apertus, paries communis. Ibid. E.
Paries communis ab uno ex fociis refectus quanti æstimetur. T. 7 c. 411 D.
Paries intergerinus quis dicatur. T. 7 c. 1393 D.
Parietes quando communis censeatur T. 7 c. 411 B.
Parietes refectionis a quo fulciri debeat. T. 7 c. 459 D.
Parietes quid. T. 8 c. 508 D.
Parietibus non ufufructuarius imponere non potest. T. 3 c. 21 D.
Parit hæltie, pantomimus celeberrimus. T. 9 c. 982 A. manumissus a Domitia amita Neronis, Ibid. B.
Parochianum redituus ab Episcopo diffiipari, feu partiri non debent. T. 6 c. 1001 E.
Parochianum divisio religiose obfervanda. T. 6 c. 1016 E.
Parricida fuit Antoninus Caracalla, cuius jussu Papinianus est occisus, quod parricidium excusare nolebat. T. 4 c. 16 A.
Parricida non tantum is est, qui parentem occidit, fed etiam, qui hominem liberum. Tom. 10 c. 1716 B.
Parricidarum genus. T. 8 c. 1132 A. B.
Parricidi lege Pompeja coercendi. T. 10 c. 1874 A. B.
Parricidio olim aut bestiis objiciebantur, aut vivi comburebantur. T. 10 c. 1716 B.
Parricidii manifesti reus non punitur, nisi ultro confitentem, nec confessio extorqueatur tormentis. T. 10 c. 1436 D.
De parricidiis lex Pompeja. T. 9 c. 1436 B.
Parricidium in quos personas comprehendi dicatur, & an punitur. T. 1 c. 607 C. D.
Parricidium non tam facile excusatur, quam fit. T. 4 c. 16 A. utrum parricidium est (inquit Papinianus ad Antoninum Caracallum) accusare nuncupatum excusatum. Ibid. A. B.
Parricidium proprie inter quos committitur. T. 10 c. 1436 C.
Parricidium hominisli species atrocior. T. 1 c. 1894 B.
Pars non est genus. T. 3 c. 475 D.
Pars fundi quelibet fundus est. T. 1 c. 1139 C.
Pars pro divisio, & parites pro indivisio quæ dicit. T. 1 c. 1131 D.
Pars actum maxima est solum. T. 4 c. 1301 B.
Pars domus an fint fituæ aliæ. T. 4 c. 1133 C.
Pars est definens prorbyrus. Tom. 4 c. 1134 B. C.
Pars non est genus, vel generale, vel speciale. T. 3 c. 475 D.
Pars iuris est iudicium. Tom. 5 c. 952 D.
Pars iurisdictionis mandari potest. T. 4 c. 6 A.
Pars citius continetur appellatione rei. T. 5 c. 869 D. E.
Pars rei continetur in hac stipulatione, rem fafvam fore. Ibid. E.
Pars ea, & quando rei, cuius pars est, accrescere possit. T. 5 c. 830 B. C.
Pars actium an area fit. Tom. 5 c. 1122 A.
Pars parta ea, & quando accrescere possit. T. 5 c. 830 B. C.
Pars domus, aut aavia quid dicatur. T. 5 c. 681 D.
Pars, & totum an differant. T. 5 c. 1182 E. & c. 1181 A. & seq.
An pars pro derelicto, & pro indivisio haberi possit. T. 5 c. 1182 E.
Pars proprietatis accrescit parti. T. 6 c. 443 E.
Pars hominis non est homo, pars pecuniæ pecunia est. Tom. 6 c. 569 D.
Pars ulla rei equipollet non possitest vere æstimari, nisi tota re æstimata, tota re judicata. T. 6 c. 485 B.
Pars pecuniæ pars est quantitatis promiscæ, & debitæ, sicut pars rei certæ pars est ipsius rei. T. 6 c. 574 C.
Si pars hereditatis petatur, quomodo hoc intelligitur. T. 6 c. 430 Convenitur, & partem retinuum.
Pars alia est pro divisio, alia pro indivisio. T. 7 c. 251 C.
Pars pro divisio certis finibus continetur, & ipsi ipsi quoddam totum est. Ibid. C.
Pars pro indivisio quid fit. Ibid. D.
Pars pro indivisio, & pars pro divisio in quo differunt. Ibid. C. D. & seq.
Pars incerta quæ dicatur. T. 8 c. 1254 B.
Pars pro indivisio est totum quod dam potius, quam pars. Tom. 8 c. 1306 E. fere. T. 9 c. 1279 D.
Partem terræ certam esse, & partem aqua aquam esse, & partem fundi fundum esse. T. 7 c. 1306 E.
Si partem suam debiti solverit, vel acceperit unus ex pluribus heredibus creditoris, vel debitoris. T. 9 c. 1237 D.
Partem quo ejus causa possim emere. T. 10 c. 905 A.
Partes principali quod cuiusdam, & parte secundaria conflat. T. 5 c. 901 C.
In parte plerumque idem iuris est, quod in toto, fire universo. T. 5 c. 1180 B.
Partes pro titulis. T. 1 c. 921 B.
Partes domus totum fint folum, & superficies. T. 4 c. 1618 E.
Inter partes alia res est, & ornamenta, & instrumenta, differentia quæ est. T. 4 c. 1133 E.
Partes Dicæhanas fepem esse. T. 7 c. 137 E.
Partes Centumvirales. T. 7 c. 1116 D.
Partes diffimilares. T. 8 c. 651 E.
Partes Gordes. Ibid. E.
Partes petentium quando non adscriptant petentibus. T. 9 c. 652 A. B. & seq.
Partium permutatio rerum commutionem differit. Tom. 4 c. 1151 B.
Partium confensus an possit effectere, ut licet liceat proferre altera triennium. Tom. 8 c. 1232 C.
Partium merita cuiqueum adscribendo pandunur. T. 9 c. 1164 D.
Partium supplementa. T. 9 c. 1109 C.
Partium folutio an possit fieri in diversis. T. 10 c. 963 D.
Ex partibus disparibus institutæ, & fubstitutæ. T. 6 c. 1236 D.
De partibus bonorum inter emancipatos, & liberos facienda. T. 6 c. 1236 A. & seq.
Partiaria pecora. Vide, Pecora partiaria.

Partiarii coloni qui dicuntur. T. 4 c.912 B.
Partiaria legatario quo portio ad fiscum quæat. T.8 c.602 B. C.
Partiariæ legitarius. T.1 c.545 A.
Partiarius colonus, vulgo *mezzajer*. T.5 c.322 E. domino præstare debet pastem frectuum, de quo convenit non deductis impensis. Ibid. E.
Partiarius legitarius. T.7 c.609 A. & T.8 c.602 B. C.
Partiarius legitarius. Vide, Legitarius.
Partiarius redemptor. Vide, Politor.
Partiarius colonus. T.9 c.65 E.
Partibcarii Imperatori deferentes a muneribus civilibus excusantur. T.1 c.746 D.
Particeps quis dicitur. T.7 c.1550 D.
Particeps quid. T.8 c.895 C. quid si non participet pretium. Ibid. C.
Partiaria *dimittere* denotat exclusionem. T.4 c.802 C.
Particulares duæ ab simul possunt esse vera. T.7 c.1471 A.
Partiri non possunt res communes, nisi consentant omnes. T.7 c. 580 C.
Partitio, & divisio quomodo differant. T.5 c.901 B.
Partitio quæ species legati sit. T.1 c.122 A. & T.7 c.693 E.
Partitionis nomen, quidque significatum. T.8 c.602 A. B.
Male pastarum divinarum fulgicio. T.9 c.593 B.
De partu pignoris, & omni casu. T.9 c.1134 C. & seq.
Partum effuere non videtur vetter abortus, vel abortus. T.11 c.659 B.
Partum matris emptione continent. T.7 c.1133 A.
Partum a fore usucapi non potest. T.7 c.970 D. E. a bona fide emptore potest usucapi. Ibid. E. & c.971 A.
Partum & simul vendidisse ex ancilla, & illa major 50. annis, vel sterilis fit, tenetur mihi ex empto. T.7 c.984 D.
Partus non est in fructu. T.1 c.427 A.
Partus, mente fœtimo editi, matrem violentur. Tom.1 c.438 C. & c.537 E.
Partus, qui membrorum humanorum officia amplexit, an possit matri prodesse. T.1 c.438 C.
Partus ancillæ quibus modis non pertinet. T.2 c.620 D. E.
Partus ancillæ non potest. T.1 c. 1114 A.
Partus ab liber, si mater libera conceperit, licet ancilla peperit. T.1 c.401 E.
Partus ancillæ furtivæ an usucapi possit. T.3 c.1114 A. & T.9 c.998 A.
Quot partus pignere potest muliercum matre. T.4 c.405 C.
Partus ancillarum, & fructus præcidorum in quo differant. T.4 c.551 E.
Partus ancillarum intelligitur emptus, ancilla empta. T.4 c.1160 A.
Partus ancillarum dotalium dicantur esse partes dotis. Ibid. B.
Partus ancillæ bonæ non est in fructu. T.4 c.987 A
Partus ancillarum in fructibus, vel reditibus non computantur. T.4 c.1235 E.
Partus hominis non intelligunturin fructu esse. T.4 c.1098 E.
Partus sequitur ventrem, licet non sit in fructibus. T.4 c.1336 C.
Partus nondum editus non esse dicitur esse pars ancillæ. T.4 c. 551 E.
Partus, antequam edatur, est portio mulieris. T.4 c.552 C.
Partus bodie non est in fructu. Ibid. D. non omnis, qui exit utero, nascitur. Ibid. c.552 A.
Partus separatur a fructibus. T.4 c.131 B. & c.552 D.
Partus sequitur matrem. T.4 c.177 C.
Partus an sit in fructu. T.5 c.727 B.
Partus alienarum ancillarum, vel alienorum pecorum an usucapi possit. T.5 c.722 E. & c.723 A.
Partus ancillæ furtivæ an pars sit. T.5 c.727 A.
Partus ancillæ non est in fructu, vel operæ ancillæ, vel servi. T.5 c.425 B.
Partus an pars ancillæ dicatur. T.5 c.840 C. D.
Partus editus ante litem contestatam an in reditructum veniat. T.5 c.919 E.
Partus emptor non ancilla an sequatur. T.5 c.840 D.
Partus, & fœtus pecorum quid differant. T.4 c.728 B.
Partus plerumque matri reflex, contra res, eorum nulli. T.5 c.87 E.
Partus, ex illegitimo matrimonio editus, an matrem sequatur. T.1 c.681 D. E.
Partus ancillarum sugunt familiam. T.5 c.1109 D.
Partus non est in fructu. T.5 c. 727 B. & T.7 c.501 D. & T.8 c.506 D.
Partus ancillarum, editi ante diem fideicommissi redentem, fideicommissi non continentur. T.6 c.577 B. C.
Partus ancillarum eodem iure centur, quo & matres. T.6 c.538 D.
Partus ancillarum non sunt in fructu, & reditu. T.6 c.577 C.
Partus matrem sequitur, non patrem. T.6 c.13 E.
Partus quinque, septem, & novem habere possunt mulieres, uno utero. T.6 c.483 A.
Partus matri reduci. T.6 c.320 C.
Partus editus post divortium. Vide, Prægnans mulier.
Partus ancillæ furtivæ non est furtivus. T.6 c.731 D.
Partus sunt fetibus, & insperbones certi. T.7 c.1149 E.
Partus ex sacrificio matris. T.7 c. 1223 C.
Partus an sit pars ancillæ. T.7 c. 1062 D.
Partus ancillæ an pertineat ad fructuarium. T.8 c.888 D.
Partus non est pars ancillæ. T.8 c.652 A.
Partus an sit pars rei furtivæ. T.8 c.500 D.
Partus fabulæ accusario an sit publica. T.8 c.1104 D. quibus competat. Ibid. D.
Partus fabulæ matri res pobliatæ, & crudam obtinuerit, an adhuc superfit furtus quæstio. T.8 c.125 E. & c.126 A.
Partus an in redditione fideicommissi sint. T.9 c.517 E.
Partus duplici de semine conflat. T.9 c.1 E.
Partus suppositi accusario an possit differri. T.9 c.1041 E. & seq. quem ex concubitum non est in fructu, nec in reditu. T.9 c.513 B.
Partus, fructus, & reditus an differant. T.9 c.517 D.
Partus suppositus. Vide, Suppositus.
Partus ancillæ pignerata, qui dicitur, vel nascitur apud debitorem, vel heredem ejus, tanto pignori esse creditur. T.9 c. 1234 E.
Partus, & fructus venient in hereditatis petitionem. T.9 c.517 A.
Partus legitimi spatium decem menseum. T.9 c.967 B.
Partus pignoris creditor non impetit in ultima, vel termin. & cur. T.9 c.1234 D.
Cum partus editus est, fœtus cum ea res, ex qua pars stipulatio dilationem accipit, præfixi potest, tunc incipit actio. T.10 c.77 E.
Partus ex ancilla furtiva conceptus apud furem, vel conceptus, antequam ancilla furripiatur, editus vero apud bonæ fidei emptorem, an possit usucapi. T.10 c.99 D. E.
Partus cum non sit in fructu, bonæ fidei emptori, quamvis apud eum editus, non adquiritur. T.10 c. 320 A.
Partus antequam edatur, an sit homo, vel animal. T.10 c.367 A.
Partus non venitur pignori, nisi id nominatim convenerit. T.10 c. 700 B.
Partus mulieris an sit in fructu. T.10 c.1118 C.
Partus, an semine ex causa donationis.
Partus matri reduci. T.10 c.1250 C.
Partus an sit fructus. Tom.10 c. 1262 C.
Parvuli dicuntur esse intra 15. ætatis annum. T.1 c.869 D.
Pascendi jus an sit prædii, an hominis. T.7 c.431 B.
Paschalis die laxantur carceres. T. 10 c.924 B.
Pascua fylva quid. T.8 c.512 D. E.
De pascuis publicis, vel privatis, T.8 c.604 D.
De pascuis, & paludibus ad alium dominum translatis. T.9 c.1054 C. D. & seq.
Pascerum agenus inter fœtum calamitates numerari. Tom.3 c.448 C.
In pollina significatione fumitur aliquando verbum confitendi. T.10 c.1232 B.
Pasium an sit species vini. Tom.3 c.714 B.
Passionis nomine commodum de sylva cædua ad fructuarium pertinet. T.8 c.532 E.
Pastori si quis ad tempus pascenda pecora dat, eo pactio, ut fœtus pecorum fiat communes inter dominum, & pastorem certis proventibus, pro conductione id fecerit, non locatio. Tom.9 c.61 C. & seq.
Pastoralis instinctus est, pax, amica furibus. T.5 c.584 C.
De pabu pecoris actio in aliionem commoni dividendo non venit fœcundum naturam fuam. T.7 c.598 D.
Pastus pecoris non est damnum, vel propertes. T.7 c.851 E.
Pater & filius. T.1 c. & sæpe quæsi nous. T.3 c.637 A.
Quod fcit pater, filius fcire non videtur. T.3 c.638 A.
Pater non tenetur ex penali causa. T.3 c.100 B.
Pater tenetur post condemnationem mortuo, aut vivo filio, vel post litis contestationem mortuo filio. Ibid. B.
Pater pro emancipatis filiis non tenetur. T.3 c.763 C.
Pater ex filii contractibus tenetur de peculio. T.1 c.1106 C.
Pater filium indemnamnum, quem in potestate habet, interfecere non potest. T.4 c.97 A.
Pater capras ab hostibus definit habere filius in potestate, reversus fin juris capit. T.1 c.404 B.
Pater, qui filium possidunt, patrium amittit potestatem. T.1 c.826 B.
Pater filium in privatis negotiis judicem habere potest. T.1 c. 1156 C.
Pater filium, vel alienare fungi nolentum alterum potest. T.2 c.976 B. C.
Pater civitatis. T.2 c.743 B.
Paterfamilias, dominus, & heres, quod discrepent. T.3 c.369 B. C. D.
Pater in occidenda filia, cæ jus prærogatum habet, non militus. T.4 c.1436 E.
An pater quærelam inofficiosi, quam filius prepavarit, exsequi possit. T.4 c.115 C.
Pater, & heres in quo differant. T.4 c.686 D.
An pater ob res amotas de peculio tenetur. T.5 c.300 D.
An pater præterita a filio tempore capiendo admittat ad querelam inofficiosi pod liberos. Tom.4 c.361 D.
Pater dotem a suro acceptam an filio subrogatio recte leger. T.4 c.473 A. quem onus matrimonii sequitur, eum & dos sequi debet. Ibid. C.
Pater dotem, quam femel filiæ familiae constituit, ei auferre, vel minuere non potest, nisi non cæ fit. T.4 c.379 A.
Pater nonnisi filii querelam inofficiosi institutere non potest invito filio, fecus in aliis actionibus. T.4 c.114 D.
Pater ob tutelam gestam a filio familias an teneatur de peculio & de ea rem vera. T.4 c.396 E.
Pater dedit filiæ mandatum quærendi mariti, & ita iussit fibi aliquem matrimonio, an nuptiis contestitiis videtur. T.4 c.976 E.
Si pater, vel qui alius, qui vire dotem promisit pro matre, non promiserit quoque usuras, an ulterior dotis vires debeantur. T.4 c. 981 D.
Pater, & filius in quo differant in querela inofficiosi. Tom.4 c. 363 E.
Pater quando filium emancipare potest, & quando non. T.4 c. 713 D.
Pater an institutio aliiius teneatur, si pro filio defuncto apud eredituorem, qui filio institiori mercium causa credidit. T.4 c.934 C. D.
Pater debet dotem filiæ, tanquam ex alienum. Tom.4 c.983 D.
Pater, & filius in jure pro una persona habentur. Tom.4 c.859 B.
Pater, & maritus jus æquale habent in accusatione adulterii quæsiti extraneos, inter se vero non. T.4 c.1487 E. & marito poterit pœnitur in accusatione adulterii. Ibid. E.
Pater ex contractu filii, quem habenne propofuit, tenetur. T.4 c.934 C.
Pater inter filios si aliquid individum relinquit, quemodo id inter eos dividendum. T.4 c.808 D. hæc quæstio quadit. Ibid.
Pater emancipatus, vel decuriatus, vel filiæ familiæ non confentiens, utrum obligetur pro filio in id, quod reipublicæ abest. T.4 c.862 A. B.
Pater, qui filio creato decurione appellat, non causam sæ fe petere intendendo. Ibid. C.
Pater fermum fuum recte manumittit, non tantum per filiumfamilias, fed & per filium emancipatum. T.4 c.1008 A.
Pater tutorem, vel curatorem tello datum, quæ matrem non potest. T.4 c.1878 D.
Pater an, & quomodo filio obligatur. T.5 c.1123 C. D.
Pater, vel dominus an ultra peculii quantitatem teneatur. Tom.5 c.1019 B.
Pater an liberis alimenta præstare cogitur. T.5 c.885 B.
Pater ex confensu, quo magistratum filiifamilias approbavit, tanquam filiæfamilias in fidedum pro Reipublicæ teneatur. T.5 c.111 A.
Pater confirmans fe foluturum pro filiofamilias, aut quomodo tenetur, teneatur peculio tenus. T.5 c.413 B.
Pater est, quem nuptiæ demonstrant. T.5 c.98 C. mater tempere est certa, etiamsi vulgo concepcrit. Ibid. C.
Pater filio ex causa exheredis peculii an filiofamilias possit. Tom.5 c. 1107 C.
Paterfamilias qui sit, & dicatur. T.5 c.891 D.
Pater nobis non solum agnatus, sed & cognatus est. Tom.5 c.544 B.
Pater, qui patrium, filiumfamilias intra tempora ludus vidiam duxerit, & non, endemque temporis bina fponfalia, binas uxores contrahere, etiamsi admittit, & Christianum incurrit. Tom.5 c.93 A.
Pater de rebus filiifamilias, quæ in peculio conferuit fuit, & alia pagnatis filii bonis an actionem patitur. T.5 c.62 C.
Pater cui tenetur actione ad exhibendum de rebus filiifamilias, & filiæ. T.5 c.1108 D.
Pater quando ex mora filii, & qua actione convenire possit. T.5 c. 568 B. C.
Pater naturalis quis dicitur. T.5 c.87 E.
Pater quæ filias dotare tenetur. T.5 c.645 A. B.
Pater, quisnam defensor filii fui, in foldum actionem pati non potest, at de peculio, vel de in rem verso convenire possit conflat. T.5 c.61 E.
Pater naturalis semper pro matrimiione habetur, pro patrono. T.5 c.1184 A.
Pater, qui in emancipatione filiifamilias manumittere existerat, in quo differebat tunc antiquo a patre, qui in tali emancipatione manumittere non existerat. T.5 c.1183

c.1183 A.
Paterfamilias supra quantitatem patrimonii obligatur. Tom.5 c.429 C.
Pater non est heres filiafamilias. T. 6 c.74 B.
Pater filmius, mater filio comparatur. T. 4 c.32 B.
Pater non eft defunctus defenfor filii, cum filii nomine fufcepit actionem pecuniarum fuae furiditatoris judicium folvi. Tom. 6 c. 325 D.
Pater quatenus mihi teneatur affinem negotiorum geftorum. Tom.6 c.15 A.
Pater in folidum obligatur, fi rainus habuerit, quod filius gefit, & jufto comparatur. Ibid. E.
Pater, qui ex a filiafamilias contracta fuae praetoria creditoris pecuniam heres exhiberit, & ex hereditate vendidit alteri, caveric emptori, tantum ex ftipulatu praeftare debet emptori, quantum fuit in peculio filii vendito tempore. Tom. 6 c. 66 B. C.
Pater civiliter filiofamilias debitor effe non potefl. Tom. 6 c. 398 E.
Pater fi fafto exhibitione & filio fuo debitorem effe, decem praeftiffet, obligabitur. Tom. 6 c. 109 A.
Pater filium duplici praeftatione dotis onerare nequit. T. 6 c. 671 A.
Pater datis nomine legatum pecuniam praeftare, & marito dotem reftituere tenetur, & par erroram fecere, dotem praeftiffe, non affumfiffe perfona filiae. T. 6 c.674 D. E.
Pater non eft defenfor filii abfentis. T.6 c.514 C.
Pater acceptis liberis filii, fiatim nifi velit ea nomine teneri, abfum filii improbare, & teftationem, five protectationem contrariis notatiis interponere debet. T. 6 c.526 A. B.
Pater poteft vendere filium propter inopiam vitius. Tom.7 c. 693 A.
Pater per filiumfamilias defatum bonorum poffeffionem repudiare non potefl. T.8 c.201. B.
Pater fponte non fuccedit. Tom. 8 c.191 C.
Pater non pateft effe fine filio. T.7 c.27 B.
Pater is tantum eft, quem nuptiae demonftrant, vel concubitus. T.7 c.119 D. E. extra nuptias pater bifi interrus. Ibid. E.
Pater fi filio domum legaverit, & ad eam jus vtandi, & ad alias demos hereditarias, an fit jus perfonale, vel gradi. Tom.7 c.1308 A. Ante filii mortio idem jus praeftetur, ibid. A. an nitu illius ad alios transfeatur. Ibid. C.
Pater, fi filiis fubftitutionem reciprocam fecerit, & eorum nouiffimo mortuo extraneum, mortuo eo, ad fratres, vel extraneus fuccedat. T. 7 c.1025 B.
Pater fi filio ita leget, cum erit annorum 14. ei annua, bina, trina diluvies praeftetur, dato, an legatum fit conditionale, & in diem. T. 7 c. 1070 C.
Pater fi nihil filio collicerit, nullum ab eo fideicommiffum relinqui potefl. T. 7 c.1201 C.
Pater fi pro filiis ftipulatus marito dotem promiffit, an mortuo patre, maritus deverfus heredes fuos ex ftipulatu agere poffit. T. 7 c.1051 D.
Pater fi velit, an debeat uno contentus, & iidem reftibus filii, & filio impuberi fuerat teftamentum. T. 7 c.1091 B.
Pater, vel dominus, qui regatus eft hereditatem reftituere filii per fortum quefitus, an poffit uti legis Falcidiae beneficio. Tom.7 c.979 C.
Pater ex teftamento uxoris legatum agnofcens, an poffit filiofamilias praeteriti nomine agere de inofficioio. Tom. 7 c. 204 A.
Pater filio impuberi fi in legatorie, cum erit 14. annorum, quotio intelligitur effe 14. annorum, utrum cum attigerit, an vero cum expleverit. T. 7 c. 1038 E. item an annus coepius pro completo habeatur. Ibid. 1039 A. B.
Pater in cauffa filii an jus dicere poffit. T.7 c. 65 D.
Pater filio furiofo an poffit facere teftamentum per fubftitutionem. T. 7 c.938 A.
Pater impuberi filio quomodo fubftituere poffit. Tom. 7 c. 899 B.
Pater liberis exheredatis quoniam modo fubftituere poffit. Tom.7 c.900 C.
Pater libertinus fi cum filio moritur, an videatur libertas fuperviviffe. T. 7 c. 1468 D.
Pater naturalis an de filio in adoptionem dati teftamento quri poffit. T. 7 c. 111 A.
Pater nocuine filii agens querela inofficioii, an repellatur a legato fibi relicto. Tom. 7 c. 204 D. E.
Pater poftumum fuum neceffarium heredem facere poteft pupillo. T. 7 c.907 A.
Pater poteft fibi per fcripturam teftamentum facere, ad coarae. T. 7 c.907 A.
Pater, quos fibi neceffarios heredes facere poteft, eofdem & filio impuberi fubftituendo neceffarios facere an poffit. Tom. 7 c. 907 A.
Pater pogatus filio, hereditatem reftituere, an aliam Falcidia. T. 7 c.980 C.
Pater fi neceffaverit teftamentum, an cum fuffum oorae filii. T.7 c.1484 E. & c.1485 A.
Pater an poffit imponere feruitem filiofamilias cuftodi praedio. T. 7 c.985 C.
Pater in poffe bonis pupilli item exheredato fubftituere. Tom. 7 c.917 A.
Pater an poffit liberis fubftituere. T.7 c.902 B.
Pater an poffit aunu teftamentum facere. T. 7 c.1038 A.
Pater an poffit petere bonorum poffeffionem filio majori infiute. T.8 c.121 B.
Pater an poffit feruum cafrenfem filiofamilias legare. T. 7 c.1030 C.
Pater an poffit precario fubftituere filio impuberi. Tom. 7 c. 935 B.
Pater an poffit fardo teftamentum facere. T. 7 c.938 A.
Pater fi filio impuberi ita leget, cum erit 14. annorum, an legatum fit conditionale, & an momente legatario transmittatur ad haeredem. T. 7 c.1039 B.
Pater an videatur praedium dotalfe filio, & filia nomine in cenfum ruleric. T. 7 c. 1470 C.
Pater cui, quando, & quatenus teftamentum facere poffit. Tom. 7 c. 1197 C.
Pater cui, & quando fubftituere poffit. Ibid. C.
Pater, & filius fi fimul moriuntur, an videatur filius fuperviffe. T. 7 c.1468 C.
Pater, & filius filiofamilias pro non habentur in omnibus negotiis. T. 7 c.180 C.
Pater non defuetudo fuccedens filiofamilias milii, an uatur beneficio Falcidiae, fi filiofamiliam reliftum fit. T. 7 c.979 C. D.
Pater an de cauffa criminali filii poffit cognofcere. Tom. 7 c. 65 C. 900 C.
Pater an de te uxoris, aut liberi, an videatur libertas fuperviviffe. T. 7 c. 1468 D.
Pater naturalis an de filio in adoptionem dati teftamento quri poffit. T. 7 c. 111 A.
Pater nocuine filii agens querela inofficioii, an repellatur a legato fibi relicto. Tom. 7 c. 204 D. E.
Pater poftumum fuum neceffarium heredem facere poteft pupillo. T. 7 c.907 A.
Pater poteft fibi per fcripturam teftamentum facere, ad coarae. T. 7 c.907 A.
Pater, quos fibi neceffarios heredes facere poteft, eofdem & filio impuberi fubftituendo neceffarios facere an poffit. Tom. 7 c. 907 A.
Pater pogatus filio, hereditatem reftituere, an aliam Falcidia. T. 7 c.980 C.
Pater fi neceffaverit teftamentum, an cum fuffum oorae filii. T.7 c.1484 E. & c.1485 A.
Pater an poffit imponere feruitem filiofamilias cuftodi praedio. T. 7 c.985 C.
Pater an poffit bonis pupilli item exheredato fubftituere. Tom. 7 c.917 A.
Pater an poffit liberis fubftituere. T.7 c.902 B.
Pater an poffit aunu teftamentum facere. T. 7 c.1038 A.
Pater an poffit petere bonorum poffeffionem filio majori infiute. T.8 c.121 B.
Pater an poffit feruum cafrenfem filiofamilias legare. T. 7 c.1030 C.
Pater an poffit precario fubftituere filio impuberi. Tom. 7 c. 935 B.
Pater an poffit fardo teftamentum facere. T. 7 c.938 A.
Pater fi filio impuberi ita leget, cum erit 14. annorum, an legatum fit conditionale, & an momente legatario transmittatur ad haeredem. T. 7 c.1039 B.
Pater an videatur praedium dotalfe filio, & filia nomine in cenfum ruleric. T. 7 c. 1470 C.
Pater cui, quando, & quatenus teftamentum facere poffit. Tom. 7 c. 1197 C.
Pater cui, & quando fubftituere poffit. Ibid. C.
Pater, & filius fi fimul moriuntur, an videatur filius fuperviviffe. T. 7 c.1468 C.
Pater, & filius filiofamilias pro non habentur in omnibus negotiis. T. 7 c.180 C.
Pater non defuetudo fuccedens filiofamilias milii, an uatur beneficio Falcidiae, fi filiofamiliam reliftum fit. T. 7 c.979 C. D.
Pater an de cauffa criminali filii poffit cognofcere. Tom. 7 c. 65 C. 900 C.
Pater an de te uxoris, aut liberi, an videatur libertas fuperviviffe. T. 7 c.

Patri cur licet filium deprehensum in adulterio occidere, non mori-tur. T. 4. c. 817 D.
Patri conservanda dotis omnis, & officium incumbit. T. 4. c. 355 D.
Patri an detur querela inofficiosi-ditiquenti in bona pugnat. T. 5 c. 1036 E.
Patri matrimonium pretentes duplex jure filii legitimis deferunt. T. 5 c. 180 E.
Patri dos data, in cujus potestate maneat est. T. 6 c. 135 A.
Patri a filio familias heredes institu-to an utiliter legetur. Tom. 7 c. 1007 A.
Patri a filio quantum relinqui oport-tet. T. 7 c. 190 E.
Patri an liceat impune filio facere convitium. T. 7 c. 1044 C.
Patri pareteris a filio an, & quan-do honorem possitilio contra ta-bulas detur. T. 7 c. 196 E.
Patri non succedunt spurii, & cur. T. 8 c. 101 C.
Patri ex actiones adversus filium da-ri, & cedi possiunt. T. 8 c. 335 C.
Patri emancipato an iungatur nepos, in potestate avi retentus, in ad-mittendi contra tabulas petitio-ne. T. 8 c. 77 C.
Patri filio in adoptionem dato an fit in aliena familia, & an habeat bonorum possessionem contra ta-bulas avi fui. T. 8 c. 31 C.
Patri debet filius pietatem, & obse-quium, non officium. T. 9 c. 647 B.
Patri eius, qui beneficio ætatis in integrum restitutus est, an detur, aut prodit restitutio in integrum. T. 10 c. 806 C.
Patri an detur querela inofficiosi te-stamenti. T. 10 c. 924 B.
Patria duplex. T. 1 c. 1026 A. & T. 3 c. 399 D.
Patria potestas est imaginabilis. T. 1 c. 1475 E. & Tom. 9 c. 1333 D.
Patria carior esse debet, quam nof-metipsi. T. 1 c. 660 C.
Patria potestas est iuris civilis. T. 1 c. 38 E. & Tom. 10 c. 285 D.
Patria potestas certis modis adqui-ritur. T. 1 c. 917 A.
Patria potestas quid. T. 2 c. 563 D. & T. 3 c. 624 E.
Patria potestas certis modis resolvi-tur. T. 2 c. 565 B. C.
In patria potestate fuit liberi. T. 2 c. 311 A.
Patria potestas quibus modis tollia-tur. T. 2 c. 316 E.
Patria potestas captivitate suspendi-tur potius, quam solvitur. T. 1 c. 404 B.
Patria potestate solvuntur Flamines Diales, aut Vestales. T. 1 c. 927 B.
Patria potestas solvitur patricitatu. T. 1 c. 805 E.
De patria potestate. Tom. 2 c. 563 B. C. & T. 3 c. 149 A. B.
Patria domicilii in jure magis spe-ctatur, quam originis. Tom. 4 c. 643 A.
Patria potestas in pietate consistit. T. 2 c. 314 A.
Patria a patre dicitur, non a matre. T. 4 c. 837 A.
Patria a patre ducitur; & licet pater alius est naturalis, alius civilis, quo adoptatus est, ut patria ipsi du-plex. T. 4 c. 851 E.
Patria dicitur a patre, & non ma-tre, excepto speciali privilegio cauto. Tom. 4 c. 857 A. verius pos-ta Virgilii hic qui. Ibid. B.
Patria non est omne natale solum, sed natale solum patris. Tom. 4 c. 855 B.
Patria potestas est inæstimabilis, & res familia. T. 4 c. 1257 C.
Patria communis est Roma. T. 4 c. 642 D.
Patria germana, five originalis. T. 5 c. 610 A.
Patria adscititia. Ibid. A.
Patria matri est patria uxoris. Ibid. B.
Patria adoptatoris est patria adopta-ti, vel adoptatæ. Ibid. A.
Patria patroni est patria liberti, vel liberæ. Ibid. A.
Patria potestate quomodo filius ab-solvebatur. Tom. 5 c. 1183 C. D.
Patria duplex est, una originis, al-tera domicilii. T. 7 c. 40 E.
Patria potestas cessat, cum per ca-ptus est ab hostibus. Tom. 9 c. 1318 D.
Patria potestas in filios. Tom. 9 c. 371 A. B. C.
Patria interdicere non potest magis-tratus, qui non habet merum imperium. T. 9 c. 1060 E.
Patria potestas adquiritur, non tan-tum beneficio natura, & procrea-tionis ex justis nuptiis, sed etiam beneficio adoptionis. Tom. 9 c. 1310 E.
Patria potestas non adiquiritur ado-ptione duobus casibus. Tom. 9 c. 1312 C.
Patria potestas est quasi proprietas, quam patres jure civili habent in liberos suos juste procreatos. T. 9 c. 1305 E. hoc jus est proprium civium Romanorum. Ibid.
Patria potestas in liberos qualis olim erat. T. 9 c. 1309 D.
Patria interdicere. Tom. 9 c. 1060 D. E.
Patria potestas in pietate, non in atro-citate consistit. Tom. 9 c. 1390 D.
De patria potestate. T. 9 c. 1305 C. D. & seq.
De patria potestate resolvenda. T. 9 c. 1314 E. & c. 1315 A. & seq. refolvitur varias modos, sed certa tantum. Ibid. c. 1314 E.
Patria potestas leniori vocabulo dia-ti est pietas. T. 10 c. 573 E.
In patria fas an quis Rector fieri, aut Praes possit. T. 10 c. 834 D.
Patria fuit causam qui agit, quæ no-bis omnibus carior esse debet, quam nofmetipsi, defiatorum nu-mero non habetur; & idcu fi non obtinuerit, infamia non notatur. T. 2 c. 600 C.
Patria potestatis jus morbus rece-pitum, tamen l. 1. Tabularum ad-scribitur. T. 1 c. 30 D.
Patria potestatis jus olim multiplex. T. 1 c. 40 B.
De patria potestatis solutione con-stitutio Novella. T. 2 c. 1229 A. B.
Patria potestatis vinculum. Vide Vinculum.
Patria potestatis jus in iis, quæ ad eandem iuris publicum pertinent, non specificatur. T. 5 c. 111 A.
Patria potestatis jus, licet & jus pa-tronatus, est inæstimabile. T. 7 c. 846 A.
Patria potestatis jus est inæstimabi-le. T. 7 c. 808 C.
Patria nomen ambiguum, alia est originis, alia domicilii. Tom. 9 c. 709 A.
Patria potestatis alia partes. T. 9 c. 1310 B.
Patriarcæ qui vitant, fuit impii. T. 1 c. 733 E.
Patrium potestatem amittit, qui fi-lium a patri recentem procici inhumaniter, & quodammodo ad mortem exponit. Tom. 9 c. 1323 B.
Patriarcha, & Archiepiscopus idem. T. 2 c. 1040 B.
Patriarchæ quos olim fuerint. T. 6 c. 1020 D.
Patriarchicum privilegium a Metro-politano privilegio separatur. T. 6 c. 16 E.
Patria plures habere potest mulier, & quæ hæc illa patria. Tom. 5 c. 618 E. & c. 619 A.
De patribus defuncti bonis filiis, & filiis. T. 9 c. 430 B. C.
De patribus civitatum. Tom. 9 c. 1385 A. B.
Patricius dignatus patrium solvit potestatem. T. 1 c. 805 E.
Patricius codicillis ut vir illustris accipere potest, etiamsi consula-rum, aut præfectorum non geffe-rit, statuit Justinianus. Tom. 10 c. 790 E.
Patricii sunt super illustres. T. 10 c. 851 B.
Duo patrimonia unius hominis non sunt. T. 4 c. 751 E.
Patrimoniale ab emphyteutico dif-fert, ut species a genere. T. 10 c. 740 A.
Patrimoniales fundi. Tom. 1 c. 865 C. & T. 9 c. 1037 A.
Patrimonii divisio inter liberos fit quocumque scriptura. Tom. 2 c. 1006 E.
Patrimonii quod in corpus versum est, id non diminui videtur. T. 4 c. 1141 B.
Quod in corpus patrimonii retine-tur, non videtur absumptum. T. 4 c. 588 D.
Patrimonii verbo significantur bo-na paterna. T. 6 c. 510 D. E.
Patrimonii quantitas tempore mor-tis computatur in pœnenda Faleidia. T. 7 c. 1468 C.
In patrimonio nostro est militia fiscus & fundum, & ejusmodi. T. 4 c. 161 B.
Ex patrimonio fit peculium. T. 6 c. 570 C.
Patrimonium est civile nomen. T. 1 c. 1456 B.
Patrimonium aliud privatum, aliud fiscum. T. 1 c. 865 C.
Patrimonium paternum, matrimo-nium maternum bona significat. T. 1 c. 57 B.
Patrimonium privatum, vel fis-cum. T. 2 c. 71 A.
Patrimonium quotuplex est. T. 2 c. 358 C.
Patrimonium filiæ flatim fit, quod ei in dotem datur. T. 4 c. 893 A.
Patrimonium mulierum olim confi-debat in dotibus. T. 4 c. 916 A.
Patrimonium mulieris est dos. T. 5 c. 180 A.
Patrimonium ejus, qui reipublicæ causa abfuit, non videtur deminu-tum. T. 6 c. 49 B.
Patrimonium an continet jura, vel causas patrimonii. T. 8 c. 4 A.
Patrimonium Principis duplex est. T. 10 c. 848 E.
Patrimonium est nomen civile, pe-culium est nomen naturale. T. 10 c. 976 C.
Patrimonium dicitur, deducto ære alieno. T. 10 c. 1098 B.
Patri filiæ nata non nocet filio. T. 3 c. 399 D.
Patria tacitarnitas, fidentia, patien-tia non obligat eum in solidum. T. 1 c. 1185 A.
Patris culpa, aut morbus filio non prædat personalium munerum excusationem. Tom. 2 c. 753 C. D.
Patris fraudem coargui non est ho-nestum, ne poft mortem quidem. T. 1 c. 710 A.
Patrisfamilias gratia nomen, quam domini est. T. 1 c. 1248 A.
Patris familias nomine in eadem fa-milia unus tantum appellari po-test. T. 1 c. 1065 C.
Patris jus, quod est jus fructuarii, magis est, quam jus heredis operari filiofecunnifio. Tom. 4 c. 1321 E.
Patris jus est perpetuarium, jus ve-ro heredis plerumque tempora-rium. Ibid. E.
Patris adoptivi finita potestate, mul-lum ex priffino vefligium reti-netur. T. 4 c. 807 E. quæ dif-ferentia est inter adoptivum, & naturalem filium. Ibid. c. 808 A.
Patris confensus in nuptias. Vide. Confensus patris.
Patris tacitarnitas pro voluntate habetur. T. 4 c. 336 B. & T. 8 c. 370 A.
Patris naturalis origo patriam facit. T. 4 c. 857 D.
Patris judicium in datione tutoris. Vide, Judicium patris.
Patris electio quandoque pro fidi-datione est. Tom. 4 c. 1344 c. 680 D.
Patris filentia. Vide, Scientia.
Patris scientia, & patientia in au-pitia exigitur. T. 4 c. 561 E.
Patris victoria filio exheredato pro-fitit, patri non profitit. T. 4 c. 884 D.
Patris furum. T. 5 c. 548 D.
Patrisfamilias prudentis est, maxi-me si longiores abfuerint Et, ne-tiuquere domi rerum, & litium fiarum non procuratorem. T. 5 c. 121 C. D.
Patris injurandum quando filio prodit, vel non. Tom. 5 c. 72 B.
Patris potestas Clericatu non folvi-tur. T. 6 c. 1040 C.
Patris, & filii appellatione quid continetur. Tom. 6 c. 439 D. E.
Patris ratihabitio quando efficax est. T. 8 c. 15 E.
Patris obligatio non resolvi, qui pro filiafamilias dotem promisit, quod eam poftea emancipavit. T. 6 c. 105 E.
Patris voluntas exigitur, non tan-tum in conditionali primus nu-pitia, fed etiam in fedaulia. T. 6 c. 103 A.
Patris, & filii perfona an eadem fempre confistatur. Tom. 6 c. 66 A.
Patris judicium impugnantes, ex quo illud deficit, nihil ex eo in fiscus poffe. Tom. 7 c. 911 E. re-pelli a fubstitutione pupillari. Ibid. E.
Patris scientia an nocet filiæ. T. 7 c. 890 D.
Patris scientia filio ignoranti non nocet; & contra, patris igno-rantia filio non prodest in petenda bonorum possessione. Tom. 7 c. 889 A.
Patris naturalis una tantum demon-stratio est, & probatio. Tom. 7 c. 110 E.
Patris pietas filio honesta, & fan-cta esse debet. T. 7 c. 61 E. & c. 117 B.
Patris vox dicitur vos filii, & ter-rorium, vos filii vox patris. T. 7 c. 19 E.
Patris furore superveniente, an libe-ri ejus portestate exeant. Tom. 8 c. 376 E.
Patris appellatione quid significatur. T. 8 c. 553 B.
Patris, & domini discrimen quod. T. 8 c. 391 B.
Patris scientia ignoranti filio non nocet. T. 8 c. 11 E.
Patri jufti nomen denegatur parti naturali, quia & filio naturali non fuccedit. T. 9 c. 533 A.
Patris confensus intervenire debet in contrahendis nuptiis filiorum, vel filiarum. T. 9 c. 430 B.
Patris perfona fanctia. T. 9 c. 1315 B.
Patris officium est dotem filiæ conf-titutere, & conservare. Tom. 9 c. 680 A.
Patris captivitas non in plenam folvit patriam potestatem, quam-diu vivit pater, quamvis jus poft liminii. T. 9 c. 1318 E.
Ad patris fuccessiones quos natura vocat. T. 9 c. 1147 B.
Patris jus quod est. T. 9 c. 1406 E.
Patris, & patroni nomina fanctia funt. T. 9 c. 645 C.
Patris vox tanquam vox filii est. T. 9 c. 1232 B.
Patris confensu filius factus decurio. T. 9 c. 306 E.
Patrium jus. T. 5 c. 1046 E.
Patrociinii gratia quod possidetur, vere non possidetur. T. 2 c. 681 C.
Patrocinii nomine significatur pro-curatio, non advocatio. T. 10 c. 885 C.
Patrona humani generis dictur transferipta 10. annorum. T. 9 c. 793 A. & c. 1030 C. D.
Qui patronatum, vel libertum nan-cifcitur, non mereatur fideicom-missio. T. 10 c. 1051 C.
Patronatus jus multiplex. Tom. 2 c. 1288 E.
Patronatus jus est inæstimabile. T. 1 c. 1475 E. & T. 6 c. 570 C.
Patronatus jus quomodo capitis de-minutione non perit. Tom. 1. c. 320 C.
Patronatus jura per emancipatum appellari jura succedendi in bonis libertorum. T. 2 c. 981 E.
De patronatus jure quadam. T. 3 c. 288 A.
Patronatus jura quæ. T. 4 c. 319 C.
Patronatus jus. Vide, Jus patrona-tus.
Patronatus jus in heredes transmit-titur. Tom. 6 c. 938 A. pignori dari potest, & locari cum fundo. Ibid. A.
Patronatus jus cui competat. T. 6 c. 10 A.
Patronatus esse commoda innume-ra. T. 7 c. 846 A.
Patronatus jure quam pattem ste-ferat Falcidia. Tom. 7 c. 1327 C.
Patronatus juris nulra esse commo-da. T. 7 c. 1069 C. ejus nulla est affimatio. Ibid. C. non one-rari potest. Ibid. C.
Patronatus jus qua ex causa patro-ni non amittunt. Tom. 7 c. 126 A.
Patronatus jus est jus inæstimabile,

fieat jus patræ potestatis. T. 7 c. 368 C. & c. 840 A.
Patronatus jus an amittatur, si filius patronæ liberorum paternum accuſaverit. T. 8 c. 153 C.
Patronatus jus an amittatur, ſi patronus obligaverit libertum ad mercedem operarum. Tom. 8 c. 152 E.
Patronatus jus an amittatur, ſi patronus liberorum accuſaverit. T. 8 c. 157 D.
Patronatus jus an amittatur, ſi patronus libertum, vel liberum obligaverit vidulitati. T. 8 c. 152 E.
Patronatus jus an amittatur, ſi patronus ſit rei capitalis damnatus, nec reſtituatur. T. 8 c. 153 C.
Patronatus jus an individuum ſit. T. 8 c. 159 A.
Patronatus jus an minatur, ſi liberius ſolutus fuerit ipſo jure operarum obligatione. Tom. 8 c. 153 B.
Patronatus jus eſt varium, & multiplex. T. 8 c. 150 B. quæ illius jura ſint. Ibid. C.
Patronatus jus quales liberi patronis habeant. T. 8 c. 155 A.
Patronatus jus quibus modis perimatur. T. 9 c. 636 B.
De patronatus jure. T. 9 c. 635 D. E. & ſeq.
Juris patronatus partes. T. 9 c. 615 D.
Patronatus, & libertas an ſint in bonis. T. 10 c. 1053 B.
In patroni fraudem ſiquid factum ſit. T. 1 c. 826 A.
Patroni ſolebant liberis pecuniam tenendam dare. Tom. 1 c. 947 C.
Patroni major dignatio, quam procuratoris. T. 5 c. 1176 A.
Patroni & liberi in quo differunt. T. 5 c. 1170 E. & c. 1171 A.
Patroni ſibi ſunt manumiſſores, alii patroni non manumiſſores. T. 5 c. 1189 E.
Patroni non ſuccedendi in bona liberorum, omnium maximum patronorum jus eſt. T. 6 c. 148 C.
An patroni ſilius poſſit omittere hereditatem patris, & ampleſti hereditatem liberti paterni. T. 6 c. 179 B.
Patroni tutor, vel curator impone in jus vocari poteſt ſuo nomine, nomine & patronæ defendere. T. 7 c. 117 B.
Patroni, & liberi patronorum in quo diſtant. T. 7 c. 120 A.
Patroni, patronæ in jus vocari non poſſunt. T. 7 c. 118 D.
Patroni adrogatione liberum an maneat patronus. T. 8 c. 600 C.
Patroni filius, qui accuſavit liberum, paternum capitis, an pertet bonorum poſſeſſionem contra tabulas liberti. T. 7 c. 1486 D.
Patroni, & filiaſtriba an patrona contineatur. T. 8 c. 600 E.
Patroni liberos, ut quos perverſiſſe videbitur. Tom. 8 c. 600. D.
Patroni ius quomodo deſiderare, vel amittatur. T. 8 c. 150 D.
Patroni praetori portioni an accreſcat portio heredis ſcripti, qui hereditatem omiſit. Tom. 8 c. 9 E.
Patroni liberis, aut parentibus liberti praeſtibant legata, aut fideicommiſſa ſupra ſemiſſem, non ſupra quadrantem. T. 7 c. 1129 D.
Patroni, qui manumiſerunt ſervos, ſi ſuorum a liberis patronis habeant contra tabulas liberorum emancipatorum. Tom. 8 c. 145 E.
Patroni an in jus vocari, & duci poſſint. T. 9 c. 22 B.
Patroni, & patris nomina ſunt familiæ. T. 9 c. 645 C.
Patroni filio, quae pars competat olim in bonis liberti ab intetato, & ſine liberis mortui. Tom. 10 c. 361 D.
Patroni perſona non erit honeſta, ſi turpiuſdo patroni ſit manifeſta. T. 10 c. 905 E.
Patronis non perit bonorum poſſeſſio unde legitimis, adoptione, vel minima capitis deminutione. T. 6 c. 184 C.
Patronis differentibus liberiti a liberis in adoptatione non poſſunt. T. 7 c. 124 A.
Patronis datur Sabianus, & Calvidianus. Tom. 9 c. 1 E. & c. 640 A. & ſeq.
Patronis quae obſequia praeſtand ſunt. T. 9 c. 644 B. & ſeq.
Patronis legatum reliſtum fideicommiſſo tutori, poteſt. Tom. 4 c. 328 A.
Patronis praeterito datur bonorum poſſeſſio contra tabulas liberti. T. 5 c. 614 E.
Patronis legatum, vel fideicommiſſum reliſtum, quod ſufficit explendae portioni legitimae, debitae verecundiae patronali, petronium repetit a bonorum poſſeſſione contra tabulas. Tom. 6 c. 173 B.
Patronis praeterito teſtamento liberiti dari poteſt contra tabulas bonorum poſſeſſio. T. 6 c. 481 D.
Patronis non deſtituitur, quam ſuus filius liberi heres. exſtitit. T. 6 c. 175 A.
Patronis filium liberi praeferri ſunt, vel emancipatum. Tom. 6 c. 174 E.
Patronis an certa portio ex lonis liberti debeatur. T. 7 c. 869 B.
Patronis pars debita an excludat querellam inofficioſi. T. 7 c. 207 A. B.
Patronis quae pars debeatur ex bonis liberti. T. 7 c. 1337 B.
Patronis reverentia ſimpliſ. habenda. T. 7 c. 127 B.
Patronis an noceat ſuis ignorantia. T. 7 c. 1270 B.
Pro patrono quaeſtio non habetur, qui manumiſit. Tom. 7 c. 124 B.
Patronis an auferatur debita pars, ſi non vindicaverit mortum liberti. T. 7 c. 1494 B.
Patronis an debeantur operae a libertis. T. 8 c. 150 C.
Patronis an debeantur obſequia a liberto, & ejus filio. Ibid. C.
Patronis an detur ab intetato bonorum poſſeſſio unde legitimi. T. 8 c. 150 C.
Patronis an detur actio, vel querela ingrati. Ibid. C.
Patronis an detur bonorum poſſeſſio contra tabulas liberti. Tom. 8 c. 9 A. an detur omnium bonorum. Ibid. A. an detur ſi nullus heres exſtitit. Ibid. B.
Patronis defuncti nihil honoris debent extranei heredes liberti. T. 8 c. 159 D.
Patronis an licet liberto imponere operas, donum, munus. Tom. 8 c. 150 C.
Patronis an, & apud quem detur actio ingrati adverſus libertum. Ibid. D.
Patronis inſtituto ex debito prete fine diſtinctione, & conditione, an detur bonorum poſſeſſio contra tabulas. T. 8 c. 157 A.
Patronis praeterito an debitae partis bonorum poſſeſſio contra tabulas detur. T. 8 c. 156 E.
Patronis quaedam detur Fuſcina, vel Calvidiana. Tom. 8 c. 150 C.
Patronorum liberi, & parentes ſecipiunur utrinque ſexus. T. 7 c. 135 A. in jus vocari non debent ſine venia. Ibid. B.
Patronorum jura in libertos qua ſint. T. 8 c. 1038 B.
Patronorum interventione an inſtum honor, qui patronis, habetur. T. 8 c. 160 E.
In patronos liberiſtis aſſio turpis, & famoſa non datur; ut ex cauſa famoſa ſolet agi in eos in factum, non in perſonam. T. 6 c. 90 A.
Patronos etiam eſſe legitimos heredes. T. 7 c. 1098 B.
In patronos quo actio non datur. T. 7 c. 338 B.
Patronos aetate, & advocatos fuit olim diſtinctia. Tom. 10 c. 879 B.
Patronum poteſt habere ingenuus. T. 7 c. 124 C.
Patronum an excludant ab hereditatem liberi liberiſti. Tom. 8 c. 156 C.
Patronum an naturales liberi liberiſti excludant a bonorum poſſeſſione contra tabulas. T. 8 c. 157 B.
Patronum an poſſit libertus in jus vocare. T. 8 c. 159 C.
Inter patronum, & liberiſtum differentia. T. 8 c. 23 D.
Patronum inter, & clientem magna fuit olim neceſſitudo. Tom. 10 c. 716 D.
Patronus, & patrona differunt. T. 1 c. 352 A.
Patronus etiam ſi eſt, qui ex cauſa fideicommiſſi manumiſit. T. 2 c. 724 C.
Patronus fici. T. 3 c. 665 D.
Patronus quomodo ad hereditatem liberti vocatur. Tom. 1 c. 158 A.
Patronus ſi liberorum criminis cauſa tutam fecerit apud Praefectum, & liberos Praefectos ſepius interpellat, veniam non petatur, an videatur in ſuſpicion Patronis committere, quod ſine venia ſepius eum interpellet. T. 4 c. 835 D. E.
Patronus liberiſtis impubericis eſt tutor legitimus. T. 4 c. 707 A.
Patronus praeterunus, & filius praeterius in quo differunt. T. 4 c. 327 B.
Ut patronus otium quis venire, an ut patronus filius, quae eſt differentia. T. 4 c. 157 A.
Patronus. Vide, Libertus.
Patronus a ſucceſſione liberti, aut bonorum poſſeſſione, quando excludatur. T. 5 c. 614 C. D.
Patronus ſibi an poſſit emere rem ſibi ſerm. T. 6 c. 741 E.
Patronus heres inſtitutus an cogi poſſit adire hereditatem liberti. T. 6 c. 187 A.
Patronus quando inoffaroſus amittit. T. 6 c. 434 A. & ſeq.
Patronus praeterius quando admittitur ad partis debitae bonorum poſſeſſionem contra Senatuſconſultum fideicommiſſarium. T. 6 c. 175 A.
Patronus conjunctim inſtitutus heres cum extraneis. Tom. 6 c. 174 D.
Patronus quando praeferitur filio liberiſtis emancipato, ſub conditione inſtituto. T. 6 c. 174 A. B. C.
Patronus ſi petat operas officiales, probare debet, ſe eſſe patronum. T. 7 c. 871 C.
Patronus teſtamentum liberti faſſum dicens, nec obtinens, an poſſit contra ad bonorum poſſeſſionem contra tabulas. T. 7 c. 187 D. E.
Patronus heres inſtitutus eſt ex portione debita. T. 7 c. 1129 E.
Patronus non eſt, qui maximam, aut mediam capitis deminutionem fabit. T. 7 c. 122 B.
Patronus quis dicitur. T. 7 c. 122 D.
Patronus non poteſt in jus vocari ſine venia. T. 7 c. 221 A.
Patronus in eadem cauſa an teſtimonium dicere poſſit. Tom. 7 c. 884 C.
Patronus in praejudicio an probet. T. 7 c. 871 C.
Patronus probare debet, libertum in fraudem ſuam aliquid deſtitutum partem in fraudem dati poſſit avocare. T. 7 c. 869 B. C.
Patronus praeterius teſtamento liberti an habeat bonorum poſſeſſionem contra tabulas. T. 7 c. 187 D. E.
Patronus ſi liberto partem quinquaſſeſimum ex redeuna praedionum legaverit, & heredes praedia vendiderint, an ei heredes quinquaſſeſimam partem ſolutum pecuniae ex tenditione redaſſe, vel ſolutum eius pecuniae, quae ex conſuetudine in ea regione frequentatur, debetur legatario praeſtare. T. 7 c. 1225 E. & c. 1226 A.
Patronus an ſi omnino ſit, qui juraverit ſe eſſe patronum, delato juramento a libertis. Tom. 8 c. 155 D.
Patronus an repellitur a bonorum poſſeſſione, ut impoſitum liberto operas, & donia. T. 8 c. 153 A.
Patronus an repellitur ab hereditate, ſi liberto operas vendiderit. Ibid. A.
Patronus an repellatur ab hereditate, ſi exegerit pecuniam iniuſto liberatis promiſſam. Ibid. B.
Patronus an detur actio, qui ſed tentatis iniuſtis patronus pronuntiatus eſt. T. 8 c. 155 D.
Patronus praeterius ſi petierit contra tabulas, an praeſtet legata. T. 8 c. 148 A.
Patronus ſi liberiſtis ſuis legaverit fundum, ita ut invicem ſuccederent, & eorum neſciſſent mortuus ſuccederet reſpublica, fideicommiſſum reſpublicae reliſtum videtur a liberis, non ab herede. T. 6 c. 178 B.
Patronus, & libertus dotis mutuis ſi afficiebant. Tom. 6 c. 174 C.
Patronus ex debito portione heres inſtitutus, & ſolitus adire, an reſtituere tenetur. T. 10 c. 341 E.
Patruelis quinam ſint. T. 1 c. 132 A.
Patruelis frater. Vide, Frater patruelis.
Patrum fulmen exhereditio, & abdicatio. T. 7 c. 761 A.
Patrum ſcelera in crimine laeſae majeſtatis luuntur filiorum poenis. T. 1 c. 1300 A.
Patrum metus mihi animus, & congratus eſt, avunculus naturam cognatus eſt, non agnatus. T. 4 c. 1091 B.
Patruus patrui locum obtinet. T. 6 c. 711 D.
Patruus incertas nuptias cum filia fratris non contrahit. Tom. 5 c. 548 C.
Patruus impuberis an contra ſubſtitutionem pupillaris moſ mere querelam. T. 7 c. 178 B.
Patruus eſt frater patris. Tom. 8 c. 1036 B.
Paulus eſt agnatus. T. 8 c. 188 C.
De Pauli tribus decretorum libris. T. 3 c. 42 D. E.
Paulina aſſio dicitur in factum. T. 8 c. 800 C.
Paulina aſſio. Vide, Utilis.
Paulina aſſio. Vide, Actio Paulina.
Paulina aſſio in qua differat ab actione in factum. T. 8 c. 1108 A.
Paulina actione quis teneatur. T. 8 c. 609 D. & c. 800 B.
Paulina actio. T. 9 c. 1135 A. B. & ſeq. quando non datur. Ibid. c. 1136 B.
Paulina actioni quandonam ſit locus, & in qua differat a Publiciana. T. 8 c. 1109 C.
A Paulo Jurisconſulto facile, & libenter diffitet Ulpianus etiam Jurisconſultus. T. 10 c. 77 D.
Paulus Vergilius. T. 1 c. 911 A.
Paulus, & Ulpianus affectiones Papinianiſtarum perfecti praetoris fuerunt. T. 5 c. 937 E.
Paulus ex eorum numero fuit, qui *reſpondeſi dicuntur*, id eſt, quibus medium vium ſecui, amicum, & familiare eſt. T. 5 c. 38 E.
Paulus in l. 3. C. L. 11. *ad Senatuſconſultum Velleianum* duos caſus recenſet, quibus Senatuſconſultum Velleianum interceſſionem feminarum non reſcindit. Tom. 5 c. 248 C.
Paulus in fine L. 1. *ad Senatuſconſultum Velleianum*, ait, qui ſuſpoſit mulierem, ut pro ea mutuum pecuniam accipiat ab illo, mutuo mulierem decepit, quam creditorem. Ibid. B.
Paulus Jurisconſultus, quid eſſet *in jus vocare*, non reſte definivit, aut ſine perperam definivit. T. 5 c. 16 D.
Paulus Jurisconſultus cum aut, utilitatem petiveri eſſe conſervandam, quomodo intelligendus. Tom. 5 c. 1195 A.
Paulus Jurisconſultus dat actionem in factum ex tertio edicto in id, quod intereſt adverſus eum, qui quem prohibet mortuum inferre inſtaurum, vel monumentum fuum. T. 5 c. 589 A.
Paulus Jurisconſultus reſpicit ad id, quod plerumque fit. T. 5 c. 704 C.
Paulus Jurisconſultus ſingularem ſonum de alienis materiis, & ſpecie ex ea facto notat L. 12. §. 2. *ad edictum*. Tom. 5 c. 378 D.
Paulus Jurisconſultus quid intelligat per ſpeciem. T. 5 c. 400 C.
Paulus Jurisconſultus juriurandum, quod exigitur propter calumniam, ſeparavit a juriurando propere rem. T. 5 c. 45 A.
Paulus Jurisconſultus, quod erat inter mutiores. Tom. 5 c. 580 D.
Paulus Jurisconſultus nova dicendi forma *reperire pro petere*, id eſt *vindicare* ſuſpexit. Tom. 5 c. 589 E.
Paulus ubi ordinem perpetui edicti ſequutus ſit. Tom. 5 c. 812 C.

Paulus a Papiniano diffentit. T. 7 c. 1372 A.
Paulus *libro* 75. *ad edictum* agit de stipulationibus. Tom. 7 c. 1092 A.
Pavonum, & columbarum an feræ sit natura. Tom. 1 c. 64 B.
Pavonum natura quænam sit. T. 8 c. 930 B.
Pauper vix satisfactionem præstare potest. T. 1 c. 53 B.
Pauper, & egenus quomodo differunt. T. 8 c. 765 C.
Pauper quisnam sit. T. 10 c. 1230 A.
Paupers ab satisfactionibus repelli. T. 3 c. 504 B.
Paupers qui dicantur, & an testimonium dicere possint. T. 7 c. 884 B.
Paupers, & potiros in necessitate adjuvare verus est cultus Christiani Episcopi. T. 10 c. 822 E.
Pauperibus multis irrogatur in casu Ecclesiastico. T. 10 c. 870 B.
Pauperiem si quadrupes fecerit. T. 1 c. 371 B.
Pauperiem si quadrupes fecisse dicatur. T. 8 c. 1121 D. E.
Pauperies quid. T. 1 c. 371 C.
Pauperies quid. T. 8 c. 1121 E. & c. 1122 A. de pauperie abigini locus erit, etiamsi bestiæ pauperiem fecerint. Ibid. C.
De pauperie ex 12. Tabulis actione bestiæ non continentur. T. 8 c. 1089 A.
Paupertas extrema munerum civilium qualiatenus præstat. T. 3 c. 754 E.
Paupertas tutoris, vel curatoris vitio non veritur. T. 9 c. 584 A.
Paupertatem qui simulat, fucciis vitibus, vel arboribus, quo delinet fidem, censum, ut puniendus. T. 2 c. 854 A. B.
Paupertas vicina mediocritas. T. 1 c. 1476 C.
Paupertatis definitio ad 50. millia sestercium in ingenuis, in libertinis ad 30. millia sestercium. T. 3 c. 560 B.
Pauxillum vel pro vice, cumque Pauxillum, proverbium Gallicum. T. 9 c. 784 A.
Pax ell juris gentium. T. 1 c. 1021 A.
Pax pactionibus conficitur. T. 1 c. 917 C.
Pax dicitur, quod pacto fiat. T. 5 c. 50 C.
Pax est species pacti, quam inter se Duces pacificantur, finiendi belli causa. T. 9 c. 56 C.
Pacis etymon. T. 1 c. 917 C.
Pacis violatores ut puniendi. T. 2 c. 1327 C.
De pacis violatoribus constitutio Friderici. T. 2 c. 1331 C. D.
De pace tenenda constitutio Friderici. T. 2 c. 1326 C. D.
In pace non est poltliminium, sed in bello tantum. T. 9 c. 26 B.
Paper dicitur Gallica unde derivatur. T. 6 c. 5535 E.
Peccare qui non vetat, cum possit, jubet, vel peccat ipsemet potius. T. 6 c. 552 B.
Plus peccat, qui facit, quam qui non facit. T. 4 c. 1018 E.
Peccata nocentium nota esse & secretet, & expedit. T. 5 c. 756 B.
Peccata nocentium nota esse expedit. T. 5 c. 524 C.
Peccatum omne actionem esse, Stoicorum sententia vera non est. T. 1 c. 1123 E.
Peccatum omne in actione esse, Stoici dicunt. T. 8 c. 822 E.
Pecora pascendi causa parata, ut ex iis tributa capiatur. Tom. 2 c. 1151 A.
Pecora liercorandi fundi causa parata debentur infirmanto fundi legato. T. 4 c. 804 E.
Pecora, quæ immittuntur in pascua publica, inscripta libro continetur. T. 9 c. 400 A.
Pecora partiaria. T. 9 c. 61 C. & seq.
Pecoris ad aquam appulsus alias personalis, alias realis servitus dicit. T. 3 c. 1024 C.
Pecoris morbofi venditor, si contagione illius totus grex perierit, an affimilatorum genere præstare cogatur. T. 9 c. 700 A. B.
Pecoris usdus usus & alicui legatus fit, quomodo eo uti debeat. T. 7 c. 1358 B.
De pecoris noxalis pæna. Tom. 7 c. 598 E.
Pecorum appellatione quæ continentur. T. 1 c. 436 C.
Pecorum fetus fuit in fructu. T. 5 c. 425 B. & c. 728 B.
Pecorum appellatione quænam continentur. T. 10 c. 1126 A. B.
Pedem quid sit. T. 10 c. 662 B.
Pecuarii. T. 3 c. 785 C.
Pecudes, & oves in quo differunt. T. 5 c. 1190 D.
Pecudes de quibusnam animalibus dicuntur. T. 8 c. 1088 E.
Pecudibus, aut ovibus legatis quæ contineantur. T. 5 c. 1190 D.
Pecudum numero quænam esse dicuntur. T. 1 c. 329 B.
Pecudum appellatione an etiam fures contineantur. Ibid. B.
Pecularus quid. T. 1 c. 825 B.
Peculatus actio morte non finitur. T. 2 c. 647 D.
Peculatus ex lege Julia olim tantum erat de pecunia populi Romani, postea eam legem Imperatores ad cujuscumque civitatis pecuniam porrexerunt. Ibid. D.
Peculatus lex 4. §. *ult. D. ad L. Jul. peculatus*, & lex 81. *D. de furtis* plane diversa proponunt, & non contraria. Ibid. C. D. E.
Peculatus crimen est crimen capitum pecuniarum. T. 9 c. 1454 B.
Peculatus crimen quodnam sit. T. 10 c. 739 A. E.
Peculia in bonis patris, vel domini an computentur. Tom. 1 c. 109 B.
Peculia si separata fuit inter coheredes, qua actione, aut quo remedio illis subveniatur. Tom. 5 c. 441 C. D.
Peculia extinguai non tantum morte filiarumfamilias, sed etiam morte patris, & confundi certis bonis paterniis. T. 7 c. 537 D.
Peculiarem rem quinam non possunt alienare. T. 7 c. 661 C.
Peculiares res servi donare, & perere non possunt; sed vendere, permutare, novare, exigere, transigere, folvere possunt. T. 9 c. 44 C.
De peculiaribus nummis creditis. T. 7 c. 661 B.
In peculiaribus rebus omnia possunt B.
Peculiaris res, & servitus. T. 3 c. 1024 B.
Peculiaris obligationis onus sequi peculium ubicumque sit. Tom. 1 c. 1509 C.
Peculii nomen juris intellectum habet. T. 1 c. 1509 A.
Peculii nomen non modo emolumentum, sed etiam onera comprehendit. Ibid. A.
Peculii definitio, & ejusdem actio. T. 1 c. 1509 D. E. & c. 1451 C.
Peculii onus quo sit in legatorum tenseforum. T. 1 c. 1510 B.
Peculii actio ex malefficio non venit. T. 1 c. 1451 C. D.
Peculii nomine quid, seu quantum peter, idemque heres tellatem fuo debuerit, & quo tempore spectamus quantum in peculio fuerit. T. 1 c. 1509 C.
Peculii nomen in jure ubi est, semper adeft nodus, vel scrupulus aliquis. T. 1 c. 198 C.
Peculii vindicatio. T. 6 c. 433 E.
Qui peculii sui servus rem aliquam amoverit furandi animo, furtum non facit. T. 6 c. 142 D.
Peculii obligatio sequitur peculium. T. 7 c. 1404 A.
Peculii fingula corpora an minuuntur per ea alienum, quod domino debetur. T. 7 c. 1416 B.
Peculii concessio finitur morte patris. T. 7 c. 1353 B.
Peculii filiafamilias species duæ sunt. T. 8 c. 6 B.
In peculii jure nemo parte potior est. T. 9 c. 919 D.
Peculii nomen congruit tantum servo hominii. T. 9 c. 983 A.
Peculii definitio. T. 10 c. 431 E.
Peculii totius dominium habet ipso jure pater. T. 10 c. 582 E.
Qui est in peculio, vicarius dicitur, id est, servi servus. T. 1 c. 1456 A.
De peculio non tantum teneatur pater, vel dominus ex persona filii familias, vel servi, sed etiam de in rem verso. T. 1 c. 1455 E.
De peculio legato. T. 1 c. 808 E. C.
Ex peculio an dedacatur, quod debet servus, vicario suo. Tom. 1 c. 267 B.
De peculio castrensi militum, & prælediatorum. T. 1 c. 950 E.
Peculio legato an servus peculiaris contineatur. T. 1 c. 1122 B.
De peculio actio. Vide, Actio de peculio.
In peculio quod tempus spectandum sit, an tempus mortis, vel additionis. T. 4 c. 701 B.
De peculio an piter venetur obres amotas. T. 4 c. 300 D.
De peculio quod dat heredi filiafiliabere, imputatur in Falcidiam. T. 4 c. 909 A.
De peculio agit, qui agit de in rem verso, sed non contra. Tom. 4 c. 237 E.
De peculio si agatur. Ratio judicis, & nihil fit in re residuatione tempore, an dominus de furuto peculii interminete cavere debeat. T. 4 c. 237 B.
Ex peculio fit patrimonium. T. 6 c. 570 C.
Ex peculio duobus modis fieri deductionem. T. 6 c. 66 A.
De peculio fuo fe redimere servus potest. T. 6 c. 67 A.
De peculio actio annalis est. T. 6 c. 67 B. C.
De peculio fervi agere potest fiudiarius cum proprietario, liquid simplex fiudiarius debeatur, quam quod fit in peculio ad fe pertinente. T. 6 c. 68 E.
In peculio fervi inflitoria comparatur pretium, quod eidem fervo dominus debet naturaliter ex causa emptionis venditionis. Tom. 6 c. 58 E.
De peculio actio in dominum est, ubi servus obligatur naturaliter. T. 6 c. 467 E.
De peculio dominus conventus id deducit, quod fervi nomine obligatus est, & etiam quod solvit pro fervo. T. 6 c. 65 A.
De peculio fervi communis unus ex fociis conventus in folidum, deducit etiam folidum, quod libi, & focio debetur. T. 5 c. 71 B.
De peculio conventus dominus, quod fervus exegit a debitore dominii, deducitur, si modo dominus id ratum habeat. Tom. 6 c. 65 D.
De peculio fervi quando emptor, & venditor fervi simul tenentur. T. 6 c. 67 C. D.
De peculio teneatur is, qui usum fructum in fervo, vel usum habet, alio habente proprietatem. T. 6 c. 68 C.
De peculio fuo fervus fe redimere, & libertatem adipisci potest. T. 6 c. 393 A.
De peculio fervi communis, venditi. T. 6 c. 67 D. de deductione ejus quod fervus debet. Ibid. c. 68 A.
De peculio non esse actionem in adrogatorem. T. 6 c. 437 A.
In peculio continentur fervi vicarii. T. 8 c. 604 B.
De peculio cum dominus convenitur, utrumque effugere potestlutionem peculiar. T. 7 c. 591 B.
Actione de peculio rectte convenitur pater, etiamsi nihil sit in peculio. T. 7 c. 614 E.
Peculio a patre filio femel permissio, filiafamilias posset patri in laborem prolapsa adquirere non non do possessionem, fed & ulucapiendi causam. T. 8 c. 343 E.
De peculio Actio. Vide Actio de peculio.
De peculio ejus, qui libertatem meruit. T. 9 c. 993 A. B.
De peculio fervi quando dominus teneatur, & quando non. T. 9 c. 133 A. & seq.
In actione de peculio spectatur, quantum in peculio reviniatur tempore. T. 10 c. 402 E.
Actioni de peculio inest actio de in rem verso. T. 10 c. 696 D. E.
Actio de peculio quo casu fit utilis, & efficax ex contractu fervi adversus dominum. Ibid. B.
Peculium est naturale nomen. T. 1 c. 1456 B.
Peculium hominii proprio, esse similie. T. 1 c. 1510 C.
Peculium adventitium. T. 1 c. 93 B. 1456 B.
Peculium est veluti fervi patrimonium. T. 1 c. 1456 B.
Peculium fili non tantum est, quod pater ei dedit, vel concessit, sed etiam, quod ipse fuo parsimonia paravit. T. 1 c. 1457 C.
Peculium quo ratione fervo, vel filio prælegari dicitur. Tom. 3 c. 105. D.
Peculium vicarii est in ordinarii peculio, non contra. Tom. 1 c. 1456 E.
Peculium pagnanum jure antiquo in bonis est patris. Tom. 1 c. 92 E.
Peculium castrense quid sit. T. 1 c. 384 B.
Peculium castrense fervitutis, exceptores, & cæteri perfectissimi habent. T. 1 c. 961 A.
Peculium castrense filii proprium est jure pleno. Tom. 2 c. 660 D.
Peculium est fimile hominii, id est, fervo, cujus peculium est. T. 1 c. 1510 C.
Peculium castrense, filio familias mortuo, adquiritur patri. T. 3 c. 696 E.
Peculium castrense omnium palatinorum. T. 2 c. 947 D.
Peculium quibus modis extinguatur. T. 1 c. 768 A.
Peculium est veluti patrimonium filiorum, filiarumque, vel fervorum. T. 1 c. 254 B.
Peculium quomodo intelligendum. T. 1 c. 267 B.
Peculium profectitium, & adventitium. T. 1 c. 93 A. B.
Peculium, & mere peculiaris an fint idem. T. 1 c. 268 C.
Peculium pagnanum, & castrense in quo differunt. T. 4 c. 378 D.
Peculium pagnanum est quasi patrimonium. T. 4 c. 379 B.
Peculium pagnanum, & castrense in quo differunt. Tom. 4 c. 806 C. D.
In peculium, vel in dotem si quidquid filiafamilias detur, quid intelligendum. T. 4 c. 894 A.
Peculium morte filii familias extinguitur. T. 4 c. 321 C.
Peculium accessionem, & decessionem recipit. T. 4 c. 409 B.
Peculium castrense, vel quasi castrense filiafamilias habent. T. 4 c. 1216 C.
Peculium aliud est, aliud merx peculiaris. T. 4 c. 709 C.
Peculium intelligitur deducto eo, quod dominus debetur. Tom. 4 c. 237 E.
Inter peculium paganum, & peculium castrense quæ est notanda differentia. T. 4 c. 378 D.
Peculium castrense. Vide, Castrense peculium.
Peculium id deminuunt sit, tempus mortis spectatur; id auctum, tempus adiimnis. T. 4 c. 201 B.
Peculium est quasi patrimonium fervi. T. 4 c. 911 A.
Peculium filii profectitium est, res patris, bocest, in bonis patris, in patrimonio patris. T. 4 c. 940 D.
Peculium multeris est res extra domum. T. 4 c. 1337 B. de paraphernis. Ibid. B.
Peculium non est liquor legatum, aut vendicum fervum, nisi nominatim legetur. T. 4 c. 899 A.
Peculium quod filiæ datur, intendum ei a patre adiimpetendi, & quando. T. 4 c. 893 B. hoc ab hereditate petit non petit, fed retinteri, & cur. Ibid. B.
Peculium est quasi patrimonium fervi, aut filiafamilias. Tom. 5 c. 399 B.
Peculium est accessio fervi. Tom. 5 c. 436 E.
Peculium quando ex constituto patris, aut dominii minui dicatur. T. 5 c. 439 B. C. D.
Peculium si commune fuerit, sufficit actio pro socio, vel communi dividundo. T. 5 c. 441 D.
Peculium si minuatur miserium, peritit actio, de peculio. Tom. 5 c. 453 D.
Peculium duplicis juris habet liber homo bona fide possessus. T. 6 c. 16 B.
Peculium dicitur esse quasi patrimo-

monium servi. T. 6. c. 154 D.
Peculium servi sui dominus quisque peffidet cavitatem, ut dominus; servus naturaliter. Ibid. C. D.
Peculium duplicipatis qui servi habere possunt. T. 6. c. 159 E.
Peculium extinguitur morte servi. T. 6. c. 161 D.
Peculium filii, vel servi, peculium patris, vel dominii est, live pars sui proprietatis, bonorumve suorum. T. 6. c. 13 B.
Peculium servorum in bonis dominorum est, sicut filiorum familiis in bonis parentum est. Tom. 6. c. 308 E.
Peculium universum servi obnoxium ile, velut patrimonium servi intuetur. T. 6. c. 68 D.
Peculium dicitur, quod dominus ipse separavit, retinens sibi a servi rationibus differentes. T. 6. c. 108 E.
Peculium servi communis quo cavito ab alterum ex dominis solum pertinet. T. 6. c. 64 C. D.
Peculium, & heredis a nomen est universi juris. T. 6. c. 608 A.
Peculium intelligitur, deducto, quod domino debetur, vel conservis, vel liberis dominis. T. 7. c. 590 B.
Peculium legatum an dividi possit. T. 7. c. 1092 B.
Peculium manumissum non requitur. T. 7. c. 528 D.
Peculium, deducto alieno ære dominorum, legatario debetur. T. 7. c. 1422 A.
Peculium potest esse accessio servi. Ibid. A.
Peculium est accessio servi. T. 7. c. 1386 A.
Peculium aliud est, aliud merx peculiaris. T. 7. c. 1422 A.
Peculium filii familias cadit in ad patrem pertinent jure dominii. T. 7. c. 1030 D.
Peculium filii familias proprium est. T. 7. c. 127 A.
Peculium, id est, res peculii. T. 8. c. 786 C.
Peculium est quasi proprium patrimonium servi, vel filii familias. T. 7. c. 661 B.
Peculium si sit legatum. Tom. 8. c. 991 E.
Peculium suum quasi castrense an emancipatus conferat. T. 8. c. 95 B.
Peculium paganum an sit in bonis patris. T. 8. c. 950 B.
Peculium profectitium an liberi invicem conferant. T. 8. c. 90 D.
Peculium an ex qualibet causa augeatur. T. 8. c. 390 C.
Peculium castrense quis conferat, & cur. T. 8. c. 95 B. C.
Peculium est eorum, qui alieni juris sunt. T. 8. c. 615 C.
Peculium vaterna: an adquiratur patri. T. 8. c. 95 C.
Peculium filium familiæ per servum, vel naturaliter possidetur, non civiliter. Tom. 8. c. 312 B.
Peculium castrense adnumeratur bonis. T. 8. c. 615 A.
Peculium ut Graeci definiunt. Ibid. C.
Peculium ubi manet, moriente filio familias. Ibid. A.
Peculium sequitur obligatio peculiaris. T. 9. c. 510 D.
Peculium castrense non confertur. T. 9. c. 682. B. & c. 692 C. non venit in judicium familiæ erciscundæ. Ibid. c. 692 C.
Peculium quid. Tom. 9. c. 321 B. & C. 322 B.
Peculium quibus modis extinguitur. T. 9. c. 335 B.
Peculium servi separatur a dominii substantia. T. 9. c. 44 B.
Peculium servi est quasi patrimonium servi. Ibid. B.
Peculium non intelligitur, nisi eo deducto, quod domino debetur. T. 9. c. 210 D. tenetur directo servi nomine, utiliter aliorum nomine. Ibid. D.
Peculium potest adimi nuda voluntate. T. 9. c. 321 A.
Peculium filii accedere in venditione servi, nil excipiatur. T. 10. c. 769 A.
Peculium servi minuere, quod servus domino debet, vel liberis dominii, vel conservis, quomodo accipiendum. T. 10. c. 809 A.
Peculium aliud paganum, aliud castrense. T. 10. c. 830 E.
Peculium non sequitur emptorem servi, nisi ita nominatim convenit. T. 10. c. 1012 E.
Peculium licet non sequatur servum venditum, tamen quod ex eius peculio pervenit ad emptorem, venit in actione ex vendito. T. 10. c. 1013 C.
Peculium est accessio servi. T. 10. c. 1262 C.
Peculia res est mutabilis, & facile augetur, & minuitur. Tom. 3. c. 670 A.
Peculia non est hereditas, sed sufficeffio. T. 1. c. 75 D.
Peculia ex re mea an sit mea. T. 1. c. 1163 B.
Peculia confignata quæ, dicatur. T. 1. c. 1505 C.
Peculia aroia. T. 1. c. 1505 E. Vide, Æroia peculia.
Peculia credita olim stipulari licebat ulurum centesimam. Tom. 3. c. 1087 B.
Peculia nautica modum non habet usuum. T. 1. c. 1482 B.
Peculia trajectitia, live nautica quæ est. T. 1. c. 1497 A.
De peculia constituta. Tom. 1. c. 381 A.
Peculia certa legata non corpora nummorum spectantur, sed quantitas. T. 1. c. 1126 C.
Peculia non semper sunguitur vice pretii, sed etiam mercis. Tom. 4. c. 43 D. item nummi interdum merces funt. Ibid. D.
Peculia sola est in obligationi, vel prestatione. T. 4. c. 60 B.
Peculia valet quantitate, non corpore, & subsistentia. T. 4. c. 182 A.
Peculia legata pro dote, an mulieri debeatur morte mariti soluto matrimonio. T. 4. c. 1119 A.
Peculia cum dictum nauticæ, trajectitia, vel maritima, ea dicitur, quæ periculo fenoratoris mutua datur. T. 4. c. 953 A.
Peculia naturaliter pecuniam non generat. T. 4. c. 91 B.
Peculia petitur ad eo, cui credita est, quamvis illa ad aliam aliquo modo pervenerit. T. 4. c. 94 A.
hoc ius tantum in argentaria fociis confundunt receptum est. Ibid. A.
Is, cuius peculia domus empta est, an habeat in ea domo tantum hypothecam. T. 4. c. 1162 E.
Quid de pupilli peculia ex Constitutione D. Severi, & Antonini. T. 4. c. 1265 B.
Peculia quasi debitis pupilli, solutu per eropcum tutori nomine pupilli, quid sit. T. 4. c. 1407 E.
In peculia apud argentarios deposita, quæ ratio habetur depositorum post privilegia, & cur ante privilegia. T. 4. c. 210 A. B. C.
Peculia ad quid mutua detur. T. 4. c. 138 C.
Peculia intervenientes, res ad locationem, & conductionem respicit. T. 5. c. 457 E.
Peculia certi conditione repetitur, liberalis conditione incerti. T. 5. c. 457 A.
Peculia numerata ex re certa. T. 5. c. 457 A.
Peculia in quovis turpitudinis negotio tanquam decipula. T. 5. c. 478 C.
Peculia numerata certa cum fequelari pequniæ. T. 5. c. 26 C.
Peculia quomodo loco reperti poteſt, etiamsi non sint mentio solutionis facta certo loco, quali eo loco dari debeat. T. 5. c. 40 B.
Peculia quam ob causam commodetur. T. 5. c. 138 C.
Peculia deposita redditur sine usuris. T. 6. c. 527. D.
De peculia debita, quam procurator exegit, cum mandatum non haberet. T. 6. c. 385 E.
Peculia, est modus constituendæ æqualitatis. T. 6. c. 484 E.
Peculia accepta ad materias vendendas sub poena certa, si quis descriptis partem dari materiæ, an heredes & in usuris, & in poenam conveniri possint. T. 7. c. 811 C. D.
Peculia an diminuatur cum labore. T. 7. c. 1310 B.
Peculia an mutuo dari tacite possit sine fraude. T. 7. c. 1071 C.
Peculia an sine mandato possit alieno nomine exigi. T. 7. c. 644 B.
Peculia certa annua in habitationis nem relicta, quo die, quoque anno locatori prestanda sit. T. 7. c. 1347 A. an ab initio cujusque anni legati dies cedat. Ibid. B.
Peculia otiosa, sterilia, vel vacua quæ dicitur. T. 7. c. 860 D. E.
Peculia propria solvi, res vero tradi dicitur. T. 7. c. 792 E.
Peculia, & fundus in quo differunt. T. 7. c. 1111 A.
Peculia, quæ ell in dote, an minus tuit per impensis necessario factas in predia dotalia. T. 7. c. 1408. E.
Peculia res est mutabilis, quæ facile minuitur. T. 7. c. 1416 A.
Peculia quid proprie significat. T. 7. c. 98 D.
Peculia omnis refoluorum appellatione continetur. T. 7. c. 1442 A.
Peculia an divisionem, & demiutionem recipiat. T. 7. c. 1310 B.
Peculia facile minuitur per pecuniam, id est, per pecuniam impensam. T. 7. c. 1408 E.
Peculia legata, & non inventa in hereditate an debeatur. T. 7. c. 1110 C. D.
De peculia creditis precepta quadam stipulatia. T. 7. c. 667 B. C. & seq.
Peculia an soluta sibi videatur, si creditor debitorem, pecuniam præstentem solvere paratum, & offerentem fuisserit alii date. T. 8. c. 551 C.
Peculia publica quæ appellatur. T. 8. c. 940 C.
Peculia intelligitur esse in hereditate, etiamsi nulli sint fecuti in ipsi hereditate. Tom. 8. c. 553 c. 478 C.
Peculia cui numerata est pro alterio, alterum non teneri. Tom. 9. c. 124 A. B.
Peculia inventa in hereditate a bonis fici, vel male fidei possidentur. T. 9. c. 155 C.
Peculia mutua sumpta, pro ea vinum conticri poſſe, & oddendi vini stipulatio fit subiecta. T. 9. c. 211 C.
Peculia proba dicitur. Tom. 9. c. 1450 A.
Peculia repositaria. Tom. 9. c. 1321 E.
Peculia aroia quæ est. Tom. 9. c. 1440 C.
Peculia in usuraribus data, Galli dicunt cassaux. T. 9. c. 40 C.
Peculia certeriplo periculo caret. T. 9. c. 34 B.
Peculia cadunt. T. 3. c. 230. D. Vide, Caduca peculia.
Peculia mea ab alio credita meo nomine, & accepto pignore, mihi solo iure pignoriqnur obligatio principalis, non obligatio pignoris. T. 9. c. 1195 E.
In peculia centesima est usura. T. 9. c. 938 C.
De peculia pupillari fumeranda, & deponenda. T. 9. c. 569 A. B. & seq.
De peculia non numerata. T. 9. c. 156 E. & c. 327 A. & seq.
Peculia numerata conditione tritiaria non petitur. T. 10. c. 140 D. E.
Peculia gratuita quemam sit. T. 10. c. 456 C.
Peculia trajectitia quemam sit. T. 10. c. 462 C.
Peculia non est usus, sed abusus, quoniam eundem perit. Ibid. C.
In peculia nautica periculi pretium exigitur, impleta, seu existente conditione. T. 10. c. 463 B.
Peculia chirographaria quænam sit. T. 10. c. 706 A.
Peculia certa numerata triplex datur conditio. T. 10. c. 709 B.
Peculia soluta quo casu, & quomodo repeti poſſit ab appellante. T. 10. c. 798 B. C.
Peculia valet pro quantitate. T. 10. c. 952 A.
Peculia constituta quid sit. T. 10. c. 963 D.
Peculia furnebria quomodo dividatur. T. 10. c. 989 A.
Peculia si detur, an permutatio sit, ut invicem res detur. T. 10. c. 1041 B.
Peculia an debeatur actione depositi. T. 10. c. 1104 C.
Peculia deposita an possit capi pignori. T. 10. c. 1233 D.
De peculia numerata. Tom. 10. c. 980 E.
De peculia constituta. T. 10. c. 963 B. C.
Peculiaria poena non cadit in fervos. T. 10. c. 745 A.
Peculiaria dotis quibus in casibus cum habet. T. 10. c. 946 A.
Cuius peculiaritier, & peculiaritier interest, quomodo differant. T. 3. c. 376 E. & c. 377 A.
peculiaritier interesse quid dicatur. T. 3. c. 376 E.
Peculiaria una, & extra æstimatio est. T. 1. c. 1286 E.
Peculiaria nauticæ quodammodo accedit, nullum habet modum. T. 1. c. 1408 C.
Peculia proba dicitur. Tom. 9. c. 1450 A.
Peculia repositaria. Tom. 9. c. 1321 E.
Peculia aroia quæ est. Tom. 9. c. 1440 C.
Peculia in usuraribus data, Galli dicunt cassaux. T. 9. c. 40 C.
Peculia certeriplo periculo caret. T. 9. c. 34 B.
Peculia cadunt. T. 3. c. 230. D. Vide, Caduca peculia.
Peculia mea ab alio credita meo nomine, & accepto pignore, mihi solo iure pignoriqnur obligatio principalis, non obligatio pignoris. T. 9. c. 1195 E.
In peculia centesima est usura. T. 9. c. 938 C.
De peculia pupillari fumeranda, & deponenda. T. 9. c. 569 A. B. & seq.
De peculia non numerata. T. 9. c. 156 E. & c. 327 A. & seq.
Peculia numerata conditione tritiaria non petitur. T. 10. c. 140 D. E.
Peculia gratuita quemam sit. T. 10. c. 456 C.
Peculia trajectitia quemam sit. T. 10. c. 462 C.
Peculia non est usus, sed abusus, quoniam eundem perit. Ibid. C.
In peculia nautica periculi pretium exigitur, impleta, seu existente conditione. T. 10. c. 463 B.
Peculia chirographaria quænam sit. T. 10. c. 706 A.
Peculia certa numerata triplex datur conditio. T. 10. c. 709 B.
Peculia soluta quo casu, & quomodo repeti poſſit ab appellante. T. 10. c. 798 B. C.
Peculia valet pro quantitate. T. 10. c. 952 A.
Peculia constituta quid sit. T. 10. c. 963 D.
Peculia furnebria quomodo dividatur. T. 10. c. 989 A.
Peculia si detur, an permutatio sit, ut invicem res detur. T. 10. c. 1041 B.
Peculia an debeatur actione depositi

Pecunia depositæ nomine an conditio competat. T. 7. c. 630 E.
Pecuniæ usus non est, sed abusus. T. 7. c. 616 D.
Pecuniæ usu, & usufructu legato, quando proprietas ejus legata videatur. T. 7. c. 1369 D.
Pecuniæ appellatione res omnes continentur. T. 8. c. 659 B.
Pecuniæ verbum. T. 8. c. 661 E.
Pecuniæ verbum complectitur mobilia & immobilia, corporalia & incorporalia. Tom. 8. c. 659 C.
Pecuniæ verbum non tam late patet, ac res verbum. Ibid. B.
Pecuniæ verbum non tantum numeratæ, sed & corpora significat. Ibid. B.
Pecuniæ verbum pro nummis. T. 8. c. 557 C.
Pecuniæ numeratæ mutuum quomodo contrahatur. Tom. 8. c. 319 D.
Pecuniæ excondizo tub terra possessio an amittatur, si eam, qui deposuit, obliviosi loci ceperit. T. 8. c. 308 E.
Pecuniæ sub terra depositæ possessio an amittatur, si fundum scit, ubi illam depositerat. Ibid. E.
Pecuniæ debitæ ab eodem ex alia causa vetuliore commentariis emisa in cautione nova, pacti, aut liberationis vim non habeat. T. 8. c. 318 B.
Pecuniæ usufructus vix receptus. T. 9. c. 4 A.
Pecuniæ credita actio. T. 9. c. 266 C & seq.
Si pecuniæ numeratio fequuta non fuerit conventionem pignoris. T. 9. c. 1237 D. E.
Pecuniæ non numeratæ exceptio. T. 9. c. 97 C. D.
Pecuniæ non numeratæ exceptio constitutione perpetuatur. T. 9. c. 327 A.
Pecuniæ non numeratæ exceptio. T. 9. c. 163 C. D.
Pecuniæ fequestratio. T. 9. c. 117 B.
Pecuniæ nauticæ periculum ad creditorem pertinet ex conventione in foliidum. T. 9. c. 248 C.
Pecuniæ publicæ furtum corruptor lege Julia. T. 9. c. 1454 E.
Pecuniæ non numeratæ exceptionem, vel replicationem obstare non tantum chirographo creditæ pecuniæ, sed etiam cautioni, vel stationi pignoris. T. 9. c. 1237 D.
Pecuniæ non numeratæ exceptio. Vide, Exceptio.
Pecuniæ non fuluæ exceptio. Vide, Exceptio.
Pecuniæ mutuæ periculum ad dominum pertinere. T. 9. c. 121 D.
Pecuniæ patrimonium non ignoscunt commentarii, deportarius, & mandatarius. Ibid. D.
Pecuniæ debitæ priori creditori offerenda jus. T. 9. c. 1042 A. prescriptione tollitur hoc jus. Ibid. A.
Pecuniæ alienæ datione mutuum non contrahitur. Tom. 9. c. 205 D.
Pecuniæ verbo omnes res continentur. T. 9. c. 361 C.
De pecuniæ depositione inventæ in bonis pupilli, vel adulti, aut refectis ex vendictæ fructibus, vel rerum mobilium. T. 9. c. 569 D. E.
De pecuniæ non numeratæ exceptione. T. 9. c. 316 E. c. 327 A. & seq.
Pecuniæ veniunt tantum in constitutum. T. 9. c. 260 B.
Pecuniæ hereditariæ veniunt in petitionem hereditatis officio judicis. T. 10. c. 404 B.
Pecuniæ usufructus an sit separandus ab usufructu aliarum rerum. T. 10. c. 407 C.
Pecuniæ, & res debitio difficulis est. T. 10. c. 449 D.
Pecuniæ nomen pertinet ad id quod nummi est. Tom. 10. c. 486 E.
Pecuniæ ejusdem qui habent eundem reum, & hæredibus, ac possint eundem convenire, divisis actionis partibus ut, partim hæredibus nomine. Tom. 10. c. 554 D.
Pecuniæ creditæ judicium est stricturum. T. 10. c. 560 C.
Pecuniæ verbum an latissime accipiatur. T. 10. c. 598 B.
Pecuniæ, quam quis alea vicit an sit petitio. T. 10. c. 948 D.
Pecuniæ mutuæ conditio an nobis adquiratur per liberam personam. T. 10. c. 979 B.
Pecuniæ numeratio non facit dominum, sed traditio. T. 10. c. 1017 B.
Pecuniæ constituta actio est accessoria. T. 10. c. 1231 D.
Pecuniæ mediatorum, & nauticæ cujus periculo, an creditoris, an debitoris sufcipiantur. Tom. 10. c. 1260 D.
Pecuniam otiosam negotiorum gestor pati non debet. T. 1. c. 363 D.
Pecuniam fortebrem qui ex publicis rationibus sumpserit, in quadruplum venetur. Tom. 3. c. 654 D.
Pecuniam mutuam usu ex fructis accipi, an ex ea causa alter focius sit obligatus. Tom. 4. c. 943 D.
Pecuniam mutuam qui credidit sub periculo, non potest sibi pacisci infinitas usuras, sed usuram eisemsem tantum ex constitutione Justiniani. T. 4. c. 953 B. C. *opinio* Accursii de duodecimo mense exploditur. Ibid. C.
Pecuniam accepisse is videtur, qui pro pobbere rem aliquam accepit. Tom. 5. c. 138 B.
Pecuniam qui emit filiæ familiarisso adolescenti, pretium fortaduro, creditum amittit. T. 6. c. 361 A.
Pecuniam rebe creditori pro alio per epistolam. T. 6. c. 57 B.
Pecuniam, apud fe depositam alicujus gratia, si quis non redat, qua actione teneatur. T. 7. c. 835 D.
Pecuniam interdum accipi pro alimentione. T. 7. c. 1375 D.
Pecuniam qui accepturus est ob testimonium, quomodo teneatur, & an fint infames. T. 7. c. 885 B.
Pecuniam si do, ut rem accipiam, empcio venditio contrahitur, ea qua nascitur utero citroque alio empcio, & venditio. T. 7. c. 835 C.
Pecuniam si do, ut rem accipiam hoc negotium non pertinet ad affinem præscriptis verbis. Tom. 7. c. 837 E.
Pecuniam redaffam ex re vendita si quis velit restituere quæ ensum. T. 8. c. 897 C.
Pecuniam indebitam qui evit, habere conditionem indebiti. T. 8. c. 899 D.
Pecuniam fiquis alterum jubeat accipere a debitore suo, eaque uti quasi credita, an sit mutuum. T. 7. c. 837 C.
Pecuniam mutuam accipiens pupillus an obligetur. Tom. 8. c. 390 E.
Pecuniam exegisse qui videatur. T. 8. c. 616 C.
Pecuniam mutuam a reis tutoribus sumere magistratus. T. 9. c. 107 B.
Pecuniam mutuam qui sumere non possunt, & qui possunt. Ibid. C.
Si pecuniam mutuam gessor nolit sumpsisse, an ex mutuo teneatur. T. 9. c. 314 A.
Pecuniam mutuam, neque gratuitam, dare non posse Præsides provinciarum, vel Procuratores Cæsaris in provincia tempore suæ officii. T. 9. c. 200 D. *Appellantes*, & officiales eorum mutuam pecuniam possunt dare. Ibid. E.
Pecuniam alienam qui recipit, ex mutuum contrahat. T. 9. c. 205 D.
Pecuniam accipi solitam fuisse per argentarium duobus modis. T. 9. c. 218 A.
Pecuniam non numeratam qui alegat, id allegare debet intra biennium. T. 9. c. 236 B. qui allegat, fe promittit ob rurpem causam, id potest allegare perpetuo. Ibid. B.
Pecuniam mutuam qui sumpsit sub, vel alieno nomine, conditione teneri. T. 9. c. 213 A.
Pecuniam esse nervos negotiorum. T. 9. c. 375 B.
Ob pecuniam chirographarium pignoris genus teneri. T. 9. c. 1237 A. B. & 0q.
Pecuniam qui accepit, de ea tenetur, etiamsi eam ibi non fumpserit. T. 10. c. 627 D.
Pecuniam cum dicunt, dicimus summam, vel quantitatem. T. 10. c. 760 A.
Pecuniæ communes si socius locavit suo nomine, & usuras percepit, eas communicabit. Tom. 10. c. 127 A.
Pecuniarum ex alia causa debitarum commemorationem in chirographo vim obligationis non habere. T. 7. c. 881 B.
De pecuniarum divisione, & subministratione redactarum ex redita aut divisionem hereditatis. T. 7. c. 530 D.
Pecuniarum captarum crimen. T. 9. c. 145 C.
De pecuniis civitatum. T. 2. c. 1165 E.
De pecuniis reptentis. Tom. 1. c. 504 B.
Pecus, quod in fundo est, an debeatur instrumento fundi legato. T. 4. c. 804 D.
Pecus aberrans an possidere debeant. T. 5. c. 714 B.
Pecus, quod custodia nostra evaserit, an possidere desinam. Ibid. B.
Pecus, quod pabuit pascendum in commune quirendis fortibus dantur. T. 9. c. 62 C. D.
Pedagogi. T. 4. c. 490 D.
Pedamenta iungantur vineis. T. 7. c. 611 E.
Pedamenta inter quæ numerantur. T. 8. c. 511 D.
Pedamenta ex fulcra cædua sumere fructuario licet. Ibid. B.
Pedamentorum qualia genera. Ibid. B.
Pedanei judices. Tom. 1. c. 1036 C.
Pedanei judices quinam fint. T. 8. c. 794 B. & T. 10. c. 618 B.
Pedanei magistri. T. 8. c. 794 B.
Pedanei judices cognitionem tantum habent, non tribunal. T. 9. c. 12 A.
Pedanei judices an multæ dictionem habeant. T. 10. c. 799 A.
Pedanei judices cognitionem habent, non jurisdictionem, nec exequutionem fine fenteratie. Tom. 10. c. 918 C. Vide, Judices pedanei.
Pedaneus judex non potest sententiam remittere, fine Præsidis suffragiatur. T. 10. c. 1243 B. C.
Pedaneus quis vocbgatur. Tom. 2. c. 1325 E.
Pedem frutum quid fit. T. 5. c. 581 D. & T. 10. c. 1017 C.
Pedem fruti, quid Servio Sulpitio fignificet. T. 8. c. 646 C.
Pedibus so. eires æquam vendite, an eos intelligamus, cum locus cretur, an vero cum in eo fluta est lacus, in quo fuit, cum venderetur. T. 7. c. 724 B. C.
Pedifequi. T. 4. c. 509 D.
Pedules falcia. T. 7. c. 111 E.
Pegasi fentatur quando locus est, quando Sabini. T. 4. c. 61 A.
Pegasi, & Sabini opinionum differentia a Papiniano compofita. Ibid. A. B.
Pegasus eniusdem tempore Prætiones ubi fuerit. Tom. 1. c. 914 C.
Pejerare non videtur pupillus, quod pie, eas fallere non videatur. T. 3. c. 13 C.
Pejerare et perperam juraret. T. 4. c. 339 A.
Pejerare per Deum, & pejerare per falutem Principis. Tom. 9. c. 188 A.
Qui pejerat per Principem, fallitur, qui per Deum, non timet. Ibid. C.
Si pejeratum fit per Principem, ipse Princeps est vindex; & per Deum, Deus. Tom. 3. c. 38 E.
Pejoribus, & *wibgate* quid differant. T. 4. c. 595 E.
Pelles, quibus involvuntur vestimentæ, an in supellectile fint. T. 3. c. 165 E.
Pelles vetilia appellatione continentur. T. 8. c. 522 D.
Pellicula a numeratus civilibus exeuntur. T. 3. c. 767 C.
Pelves in supellectile esse dicuntur. T. 3. c. 271 C.
Penaria cella, non penuaria. T. 7. c. 581 B.
Pendent id una bonsfe attemo est. T. 8. c. 652 B.
Pendens non est pro eo, quod fit. Tom. 8. c. 730 C. & c. 841 B. & c. 881 D.
Pendente conditione in emptione apposita, si res omnino perierit, cui periisse dicatur. T. 5. c. 513 C.
Pendente conditione, quod emptor solverit pretii nomine, quomodo conditione possit. Ibid. B.
Pendente iudicio, aut quod quis fortitus tenere affirmit, nondum finito, mutare actionem licet. T. 5. c. 178 C.
Si pendente appellatione mors interveneri. T. 9. c. 1121 D. E. & seq.
Penes te quid proprie fit. Tom. 1. c. 1110 D.
Penes, & *apud* fynonima. Tom. 8. c. 538 B. C.
Penes nos, & apud nos quid differant. T. 8. c. 538 B.
Penfatio, vel permutatio pro datione, aut solutione est. Tom. 5. c. 685 A.
Penfatio tacita quæ est. Tom. 7. c. 1204 D.
Penfationem tacitam fieri ratione doli exceptionis quid. Tom. 3. c. 232 A.
Penfione quibus de rebus dici folet. T. 3. c. 105 A.
Penfio unum fit dividenda inter proprietarium, & fructuarium pro rata anni, an heredi fructuarii debeatur integra. Tom. 4. c. 504 A.
Penfio prædiorum rusticorum etiam pro fructibus accipitur. Tom. 4. c. 1227 C.
Penfio quid fit. T. 5. c. 305 C.
Penfio, idem, filarium. T. 5. c. 647 E.
Penfio annua, bima, trima dicitur. T. 6. c. 122 E.
Penfio an differat a reditu. Tom. 8. c. 1091 A.
Penfio annua. T. 9. c. 418 E.
De penfionibus quinquennii ex locato. T. 5. c. 511 E.
Penfionem folvendis colendæ Juliæ folennes erant, ut & Martiæ. T. 10. c. 457 A.
Penfionis remissio colono interdum datur propter sterilitatem anni. T. 4. c. 1008 B.
Penfione, fpeculatione, numero debitum folvitur. T. 1. c. 395 C.
An penfiones fint in fructu urbanorum prædiorum, fiue rusticorum? T. 4. c. 1305 D.
Penfiones prædiorum rusticorum, & urbanorum an pro fructibus accipiantur. T. 4. c. 1227 C.
Penfiones prædiorum fint in fructu. T. 5. c. 435 B.
Penfiones plures emptorem exonerant. T. 5. c. 505 D.
Penfiones plures heredem exonerant. Ibid. D.
Penfiones fi in legato certæ quantitatis, veluti triginta, alicui relinquatur annua, bima, trima dicnon fint expressæ, quæ debeantur. T. 5. c. 1290 E.
Penfiones, & usuræ differunt. T. 8. c. 576 D.
Penfiones prædiorum urbanorum in fructibus numerantur, item rusticorum. T. 9. c. 511 E.
Inter penfiones prædiorum locatorum, & penfiones operarum, ordinarum, & usuarum an fit aliqua differentia. Tom. 10. c. 184 B.
Penfionum folutio præsumptionem inducit. T. 9. c. 240 C.
Si penfitationes proper publicas vendito celebratas fuerit. T. 9. c. 306 D. E.
Penetiones paraguaria. T. 2. c. 78 A.
Penes te quid proprie fit. Tom. 1. c. 1110 D.
Penes, & *apud* fynonima. Tom. 8 c. 538 B. C.
Penes nos, & apud nos quid differant. T. 8. c. 538 B.
Penfatio, vel permutatio pro datione, aut solutione est. Tom. 5. c. 685 A.
Penfatio tacita quæ est. Tom. 7. c. 1204 D.
Penfationem tacitam fieri ratione doli exceptionis quid. Tom. 3. c. 232 A.
Penfione quibus de rebus dici folet. T. 3. c. 105 A.
Penfio unum fit dividenda inter proprietarium, & fructuarium

Nn 2 Pe-

Penus quid. T. 1 c. 808 D.
Penus est omne id, quod esui, potuique est, & cellarium vocatur. T. 4 c. 59 D.
Penus est in prestatione. Tom. 6 c. 470 C. Falcidiæ non subjicitur. Ibid. D.
Penus an sit in supellectili. Tom. 7 c. 966 E.
Penus est vox trium generum, ut species. T. 7 c. 1446 E.
Penus est abolui. Tom. 7 c. 1157 D.
Penus in urbe, an urbana legatur, multum interest. T. 8 c. 603 A. B.
Penus facile dari potest. Tom. 10 c. 547 B.
Peperidis aliud, aliud habuisse filios. T. 8 c. 589 A.
Per, & ex in quo differunt. Vide Ex.
Per se sus nomine quod quis non potest, neque per alium. T. 4 c. 87 E.
Peraquator quis dicatur. Tom. 9 c. 178 E.
A peraquatore prædium accipere. Ibid. E.
Peraquatores qui sint, & eorum officium. T. 2 c. 85 C. D.
Peraquatores a dominis deferri prædia aliis tradere solent. T. 3 c. 956 A.
Peraquatores ob culpam, vel gratiam damnati sunt infames. T. 2 c. 85 C.
Perceptio fructuum incboat adquisitionem fructuum, consumptio corroborat, atque confirmat. T. 5 c. 729 A. B.
Perceptio fructuum, & fortuum, quoniam fant in fructu, an bonæ fidei emptori plenum jus tribuat. Ibid. A.
Percipere plus, quam cogere. T. 3 c. 337 C.
Percipere non tam est, quam cogere. T. 7 c. 1347 A.
Percutiar certus qui fit, & dicatur. T. 5 c. 635 B.
Perdidicilia sunt habenda periude, ac si effici non possint. Tom. 4 c. 401 A.
Perdita res possessio an amittatur. T. 8 c. 190 A.
Perdium an habeatur pro derelicto. T. 8 c. 286 D. & c. 190 A.
Perdimus quid. T. 8 c. 488 B.
Perdonare quid. T. 8 c. 604 D.
Perducere, & perferre in quo differunt. T. 7 c. 619 B.
Perdultum nomen. T. 1 c. 1086 D.
Perduellio quid. T. 1 c. 872 E.
Perduellionis, & majestatis lædæ crimina quid differant. Ibid. E.
Ante perduellionis crimen contractum donationes factæ. T. 4 c. 1341 B.
Perduellionis reus. Vide, Reus perduellionis.
Perduellionis crimen. Vide, Crimen.
Per errorem dati cujus repetitio est, ejus consulto dati donatio est. T. 5 c. 625 E. & T. 8 c. 686 E. c. 779 E.
Peregri. & peregre differunt. T. 1 c. 112 A.
Peregrinari qui dicantur. Tom. 5 c. 487 A.
Peregrinatio necessaria quæ dicatur. T. 5 c. 486 E.
Peregrinatio, & peregrinatus differunt. T. 5 c. 486 E.
Peregrinationem accipit pro ea, quæ religionis causa, veluti ad Sanctum Jacobum, instituitur. T. 5 c. 487 A.
Peregrini jus togæ non habent. T. 1 c. 1044 E.
Peregrini qui sint. T. 5 c. 160 D.
Peregrini, nec ei redeunt, sure postliminii civitati restituuntur. Ibid. C.
Peregrini, & adventus initiut heredes non possunt. T. 9 c. 710 C.
Peregrini bona in ærarium redigunt. T. 10 c. 1047 C.
Peregrini, peregrinorumve filii an sint servi. T. 10 c. 122 B.
Peregrinis erant olim constituta Xenodochia. T. 10 c. 522 C.
Peregrinitas an morti comparetur. T. 9 c. 881 C.
Peregrinitas aliud est, aliud peregrinatio. T. 3 c. 680 B. & T. 5 c. 486 E.
Peregrino opponitur civis Romanus. T. 6 c. 584 D.
Cum peregrino testamenti factio non est. T. 10 c. 1056 E.
Peregrinorum, & adventuum bona vacantia. T. 9 c. 907 A. B.
Peregrinus quis dicatur. Tom. 1 c. 335 A.
Peregrinus sit is, cui aqua, & igni interdictum est. T. 10 c. 1048 B.
Peregrinus nec legitum, nec hereditatem, nec fideicommissum capere potest. T. 10 c. 1056 E. & c. 1057 A.
Peremptio infantiæ. T. 9 c. 48 A. Vide, Infantia.
Peremptoria exceptio etsi dicatur opponi ante testamentum, innumeris tamen casibus opponitur post testamentum. T. 4 c. 904 E.
Peremptoria exceptio quinodocum quo opponi potest ante rem judicatam. T. 6 c. 46 C.
Peremptoria exceptio opponi potest ipsorte tempore, modo ante sententiam. T. 10 c. 656 B. & c. 1227 D. & c. 1321 E.
Peremptoriæ, & perpetuæ exceptiones quænam dicantur. Tom. 8 c. 1126 E.
Peremptoriæ exceptiones. Vide, Exceptiones.
Peremptorium morte solvitur. T. 10 c. 1246 A.
Perfedi, & imperfedi dominii quis creatur. T. 5 c. 902 E.
De perfectissimarum dignitate. T. 2 c. 948 B. C.
Perfectissimi, & eminentissimi. T. 3 c. 589 C.
Perfectissimi qui dicti fuerint. T. 5 c. 94 D.
Perfectum delictum purgat bona, imperfectum pœnitentia. T. 5 c. 89 B.
Perferre est vincere. T. 7 c. 1226 A.
Perferre accusationem quid sit. T. 9 c. 800 E.
Perferre causam. T. 9 c. 801 A.
Perficere emptionem aliud est, aliud implere. T. 2 c. 241 D.
Perficere in id tantum, quod quis facere cœpit reipublicæ causa. T. 4 c. 1392 A.
Perficere, & implere contractum quomodo differat. T. 5 c. 948 B.
Perfidia vasallus amittit feudum. T. 2 c. 1198 E.
De perfidia, & rationibus conferendis quibus actionibus cognoscitur. T. 5 c. 153 D.
Perfidia crescit in deposito. T. 9 c. 792 E.
Perfidia in deposito maxime vindicatur. T. 10 c. 986 E.
Perfidiæ nomine in constitutionibus fagæ intelligitur heredis. T. 10 c. 815 C. D.
Perfugium fisciam est domus. T. 5 c. 81 E.
Perfusoriæ affectiones. Tom. 1 c. 1019 B. & T. 9 c. 984 A. Vide, Affectiones.
Perfusorie loquitur, qui rem totam non aperit, fed retinet aliquid. T. 4 c. 105 B.
Perfusorium est, quod dicis cum pronuntiatur, non admodum liquido. T. 6 c. 340 D.
Pergula quid sit. T. 3 c. 306 A. & T. 7 c. 145 A.
Pergulæ magistrales quæ dicuntur. T. 7 c. 145 B.
Pericula rei vendite cujus sint. T. 10 c. 1009 E.
Periculi nomine quid significetur in contractibus venditionis. Ibid. D.
De periculo tutorum, & curatorum. T. 9 c. 575 C. D.
De periculo administrationis tutelæ, quod aliquando mater suscipit, promittendo indemnitatem, & fecuritatem pupillo filio suo, vel tutori ejus ex causa tutelæ, vel curæ. T. 9 c. 586 E.
Periculosa est omnis definitio. T. 4 c. 4 C.
Periculosæ juris regulæ. Tom. 4 c. 671 A.
Periculosa sunt omnes sententiæ juris. Ibid. E.
Periculum ad debitorem pertinere etiam sine pacto. T. 1 c. 1465 A.
Periculum qui adit magnum, magnum ferat iucrum. T. 1 c. 1408 C.
Periculum, idest, index, libellus. T. 3 c. 130 D.
Periculum res vendite an ad emptores pertineat, tametsi adhuc res omnino emptori tradita non sit, cum sine periculo sit venditio. Tom. 1 c. 211 C.
Periculum, idest, casum majorem prestare non tenetur inspektor. T. 4 c. 177 D.
Periculum litis ad legatarium non pertinet. Vide, Lites periculum.
Periculum creditæ pecuniæ regulariter ad debitorem pertinet, qui mutuam pecuniam accepit. T. 4 c. 952 D.
Periculum nominati successoris utrum fideijussorem nominantis obliget. Tom. 4 c. 898 E. & c. 899 A.
Periculum nominum ad quem proprie pertinet. T. 4 c. 1225 C.
Periculum rerum affinatarum pertinet ad virum, etiamsi afferantur usu uxoris. Tom. 4 c. 986 D.
Periculum rerum per fideicommissum relictarum ex tempore mora, ad pertinet ad heredem fructuarium. T. 4 c. 1204 C.
Periculum, & commodum rei vendite ad quem spectet. Tom. 5 c. 507 D.
Periculum custodiæ an, & quando ad vectorem spectet. T. 5 c. 148 C. D.
Periculum nominis quis fuscipiat. T. 1 c. 464 C.
Periculum rei poft conditionem impletam ad emptorem pertinet. T. 5 c. 463 D.
Periculum rerum hereditariarum an, & quando ad gerentem negotia hereditatis pertinet. T. 5 c. 124 D. E. & c. 125 A.
Periculum male administratæ tutelæ etiam ad heredem, & sortitæ causa datos tutores pertinet. T. 6 c. 549 C.
Periculum mariti est, dum conflatur in exigenda dote. Tom. 6 c. 110 D. E.
Periculum est accipientis in mutuo, non dantis; in deposito dantis est periculum, non accipientis. T. 5 c. 618 A.
Periculum ex contractibus depositi, vel commodati nunquam prædatur. T. 7 c. 839 A.
Periculum significare libellum, in quo sententia scripta est. T. 9 c. 1061 C.
Periculum appellat Cicero parvum fuum poema de Mari. Ibid. D.
Periculum naviatæ pecuniæ, naufragii, incendii ad quem pertinet. T. 9 c. 348 D.
Periculum administrationis in finitur pubertate, sicut tutela. T. 9 c. 588 A.
Periculum, & commodum rei vendite. T. 9 c. 379 A. & seq.
Periculum significat libellum, instrumentum, documentum. T. 9 c. 267 E.
Periculum curæ, vel tutelæ semper cum administratione ambulat. T. 9 c. 576 A.
Periculum in actionem pignerationem non venit, nisi ita convenerit. T. 9 c. 598 D.
Periculum nostrum, pila lapidea, in qua conscribitur, sententia judicum, ut innotescat præsentibus, & posteris. T. 9 c. 1061 D.
Periculum in nullis contractibus præstatur, nisi ita convenerit. T. 9 c. 104 D.
Periculum an præstet commodatarius. Ibid. D.
Periculum nomen generale est, & comprehendit damnum, quod contingit dolo, culpa, vel casu. Tom. 10 c. 454 D. & c. 567 E.
Periculum unde dictum. T. 10 c. 454 D. & c. 567 E.
Periculum quid sit in jure. T. 10 c. 604 B.
Periculum non spectat emptorem, nisi poft perfectam venditionem. T. 10 c. 1012 A.
Si quid perierit ex dolo communi, vel late culpa, quæ proxima fempter dolo est, quid statuendum? Item si quid culpa lata, aut levissima perierit. T. 4 c. 54 E. & c. 55 A.
Si res perierit ante venditionem, an venditio consistat, & an contractus ex utraque parte impleri debeat. T. 4 c. 245 C.
Periitie quid dicatur. T. 8 c. 488 D.
Permittere, & eidere idem est. T. 9 c. 58 D.
Permittur omne jus poft annos 30. T. 10 c. 1333 E.
Periti est habere in promptu regulas, & definitiones tum rerum, tum etiam nominum. T. 4 c. 10 C.
Perjuria per Deum fafta homines perjuratis reliquunt. Tom. 5 c. 153 B.
Perjuria punient leges, fiquæ fafta funt per caput, fortunam, genium, aut falutem Principis, non quæ per Deum. Ibid. B.
Perjuri pœna quæ est. T. 1 c. 984 D. & T. 4 c. 182 A. & Tom. 9 c. 188 E.
Perjurii pœna est ultio divina, si per Deum, vel pœna corporalis, si fortium fefellerit, si per Principem pejeratum sit. T. 5 c. 153 B.
Perjurii cauta ante nonviffimas ultimationes non infamabat. T. 9 c. 188 C.
Perjurii Deum folum esse vindicem, nisi per Principem juratum sit. T. 9 c. 189 D. C.
Ex perjurio cur crimen fellionatus non contrahitur. T. 4 c. 182 A.
Perjurio pœnam constitutam novissimis constitutionibus. T. 9 c. 189 D.
De perjurio punienda nulla lex fuit. T. 9 c. 188 D.
Perjurium est plus, quam falsum, cui tamen nullum legibus crimen produxerit, nulla accusatio, & nulla pœna. T. 3 c. 574 E. & c. 575 A.
Perjurium, & falso in jure separatur. T. 4 c. 181 B.
Perjurium est plus, quam falsum. Ibid. E.
Perjurium an magistratus puniri possit. T. 9 c. 188 D.
Permittere quid. T. 8 c. 604 D.
Permittum est provocato se defendere, vimque fuam, & familiarium tuiti. T. 4 c. 836 A.
Permitti pro remitti. T. 1 c. 945 C.
Permutatio, & emptio differunt. T. 2 c. 303 D.
Permutatio est mutatio dominii. Ibid. D.
Permutatio est juris gentium. T. 2 c. 305 A.
Permutatio emptioni, & venditioni similis est, & rebus fit. T. 2 c. 303 D.
Permutatio temporaria utrum jus provinciæ inducat. T. 2 c. 650 D.
Permutatio aliud est, aliud emptio, & venditio. T. 1 c. 112 A.
Permutatio propria an sit species contractus. Ibid. A. B.
Permutatio est familia emptioni. T. 4 c. 704 E.
Permutatio partium rerum combinatio dicitur. Tom. 4 c. 1151 E.
Permutatio temporaria an jus provinciæ inducat? Vide, T. 2 c. 824 A.
Permutatio, & contractus do, ut facias, pactis funt. T. 5 c. 391 C.
Permutatio est, cum in contractando id agitur, ut non eandem fpeciem, idemve genus, fed ut aliud genus recipiatur, nempe pro tritico vinum, vel oleum. T. 5 c. 391 B. C.
Permutatio ex re tradita initium habet obligationi. T. 5 c. 391 E. & T. 7 c. 828 C.
Permutatio non est emptio. T. 5 c. 392 C.
Permutatio est vicina, proxima, & fimilis emptioni venditioni. T. 5 c. 500 B.
Permutatio aliud est, aliud emptio. T. 5 c. 499 C.
Permutatio ex traditione rei fuæ obligationi initium habet, non ex traditione rei alienæ. T. 5 c. 500 C.
Permutatio rerum emptio venditio est. T. 5 c. 498 E.
Permutatio ex contractibus, non consensu nodo. T. 5 c. 503 E.
Permutatio, & emptio in quo differunt. T. 5 c. 501 A.
Permutio non ex consensu nodo; sed ex re tradita initium obligationi habet. T. 5 c. 504 B.
Permutatio quid. T. 7 c. 627 A.
Permutatio an ex traditione rei fuæ, vel alienæ obligationi habeat initium. T. 7 c. 836 C.
Permutatio contrahitur ita, do, ut des,

dra, te, ipsetie, & corpore certo interveniente ex utraque parte. T. 7 c. 838 C.
Permutatio, & emptio vendicio quot modis differat. T. 7 c. 837 A. B.
Permutatio in quibus cum emptione simili differat habet. T. 7 c. 828 D.
Permutatio non est proprium tomen fed commune. T. 7 c. 828 E.
Permutatio nihil aliud est, quam dominii mutatio. T. 7 c. 657 A.
Permutatio temporaris jus provincie non innovat. T. 8 c. 714 A. B. c. 833 A. B. & c. 875 C.
Permutatio quomodo fit. T. 9 c. 404 A.
Permutatio, & emptio in quo differant. T. 9 c. 404 A.
Permutatio rerum vicini est emptionis, & vendictioni. T. 9 c. 403 E.
Permutatio res rebus. T. 9 c. 404 A. fit sine pretio. Ibid. c. 405 D.
Permutatio dicitur vicem emptionis obtinere. T. 10 c. 1040 B.
Permutatio est contractus innominatus. Ibid. E.
Permutatio aliud est, aliud pactum permutationis. Tom. 10 c. 1041 B.
Permutationi contractus longe verisulior est emptione, & venditione. T. 5 c. 467 D.
Permutationis placitum obligationem non parit. T. 9 c. 828 C.
Permutationis pomen non est proprium, fed commune. T. 10 c. 1040 E.
Permutationem an contrahat, qui rem alienam dat. T. 3 c. 681 A. B.
Permutationem corpora non recipiunt. T. 4 c. 102 C.
Per, ad res, permutationem esse. T. 5 c. 391 C.
Permutationem inter, & emptionem plures differentia. Tom. 10 c. 1041 A. & seq.
In permutatione quod majores omne constituit mercimonium. T. 3 c. 327 A.
In permutatione debentur laudimia. T. 9 c. 437 E.
De permutatione rerum. T. 9 c. 403 E. & seq.
Ex permutatione duplex actio datur. Tom. 9 c. 404 E. eligam, quam malim. Ibid. E.
In permutatione an fit restitutio in integrum, si fratis in permutando incideris. T. 9 c. 374 E.
In permutatione an sit locus L. 2. *Cod. de rescind. venditione.* T. 10 c. 1037 A.
In permutatione non potest constitui, quid fit pretium, quid merx. T. 9 c. 449 D.
Ex permutatione originem dari emptio, vendicio. Tom. 10 c. 1040 B.
Perperam recipere est interciperc, & perperam justae est peccare. T. 1 c. 339 A.
Perperam, & perperus, & ejus significatio. T. 9 c. 1370 E.
Perperam scripta valent, contra legem scripta funt pro non scriptis. T. 10 c. 472 B.
Perpetuari quid. T. 9 c. 1217 B.
Perpetuati conductores. Vide, Conductores.
Perpetuatio differunt ab emphyteuticatio. T. 10 c. 608 C.
Perpetui edicti vocabulo fervatur in libris Pauli. T. 5 c. 433 B.
Perpetuum ut accipi debet. Tom. 3 c. 398 A.
Perpetuum dicitur tantum comparatione temporaris, generale vero comparatione specialis, vel singularis. T. 4 c. 1173 A.
Perpetuum. Praetoris edictum fecit lex Cornelia. Ibid. A.
Perpetuum non est, quod dicitur, aliisque furis agere omnem, quod interest rem furto subreptam non esse. T. 5 c. 387 D.
Perpetuum est in jure, ut actiones directae, quae cedenti competent, cedantur, utilet etiam fine cessione competant. T. 5 c. 510 E.
Perfa pro barbaris habiti apud Romanos. T. 10 c. 664 B.
Perfequatio quid est. T. 4 c. 1447 B.
Perfequatio dicitur tantum de extraordinaria actione. Ibid. B.
Perfequatio rei est extra pomam. T. 4 c. 333 D.
Perfequatio est extraordinaria, actio est in pomam, & petitio est in rem. T. 4 c. 940 B.
Perfequatio publica in jure exfequitio dicitur. T. 4 c. 1447 D.
An perfequatio fideicommissi competat fimilia, quod extero fundo fit alienatus. T. 6 c. 541 D.
Perfequatio est in rem, & in pomam. T. 8 c. 612 D.
Perfequatio duplex. Ibid. E.
De perfequatione portionis debitis liberis conflitutae. Tom. 1 c. 709 A. B.
In perfequatione, & diffraction fundi Tusculani, duobus obligati, an posteriori prior potior fit. Tom. 4 c. 1301 C.
Perfequationes an fint actiones, an formulae. T. 8 c. 1100 E. & c. 1101 A. in quibus differant ab actionibus. Ibid. A.
Perfequationes extraordinariae an defendant ad heredem. Tom. 3 c. 648 E.
Perfequendo rei cauta quanam vindicantur actiones. T. 8 c. 1096 B.
Perfequendae pomae. Ibid. C.
Perfequi videtur & qui fatis accepit. T. 3 c. 700 B.
Perfequi pro confequi. Ibid. C.
Perfequi videri & eum, qui fatis accepit. T. 8 c. 533 D.
Perfequi videtur quod. Ibid. E.
Perfequitur pro confequitur. Tom. 1 c. 68 E.
Perfona domestica reffimatur non ex cognatione, vel conubentio, fed ex vinculo potestatis. T. 5 c. 111 A.
Perfona libera nobis nihil, praeter possessionem, adquirit. Tom. 3 c. 73 C.
Perfona res fpectatur in eaim, non in eaudem. T. 4 c. 648 E.
Perfona capaciens in plenitudine causa fpectatur, omnis interpolita personae. T. 7 c. 1405 A.
Perfona miserabiles. T. 2 c. 156 A.
Perfonae jus potest esse quaedam res. T. 4 c. 896 A.
Perfonae contrahentium obligantur, res ipsa invito domino non obligatur. T. 5 c. 422 A.
Perfonae egregiae cum iurare debent, ad earum domum mittitur. T. 5 c. 94 C.
Perfonae, quae fine mandato nomine alieno agere possent. Tom. 5 c. 122 A.
Perfonae, quibus reverentia, aut religione obstrictis fumus, quae fint. T. 5 c. 347 A. B.
Perfonae, quae intercedunt, in quo differant. T. 5 c. 1165 B. C.
Perfonae, quae obligatae funt non in folidum, fed in id dumtaxat, quod fuerit poffum, convenire, & condemnari poffunt. Ibid. B.
Perfonae interdictae an dari poffit contra impletae causa. Tom. 7 c. 1483 C.
Perfonae pares, & impares in fubftitutione qui fint. T. 7 c. 911 E.
Perfonae inftitutae impares funt, & invicem fubftitutae. Ibid. E.
Perfonae, quae cohaerent, an heredem fequantur. T. 8 c. 96 C.
Ea, quae perfonae cohaerent, transferri, transmitti, conferri non poffunt. Ibid. B.
Perfonae, & inftrumenta quid communicent. T. 8 c. 560 C.
Perfonae, quae praetentes effe dici non poffunt. T. 8 c. 824 C.
Perfonae, ex quibus judicium conflat, quae. T. 9 c. 149 E.
Perfonae incertae electio. Vide, Incertae perfonae electio.
Decem perfonae, quibus fiscus poffeponitur. & quae fint illae decem perfonae. Tom. 9 c. 453 E. & c. 454 A.
Perfonae, quae in id tantum, quod facere poffunt, damnantur. T. 10 c. 1234 B.
Perfonales feruitutes. Vide, Feruitus.
Perfonales actiones. Tom. 9 c. 354 D.
In perfonali actione prior non praefertur poffeteriori. T. 10 c. 1228 E.
Perfonalis actio. Vide, Actio perfonalis.
Perfonalia obfequia qui folvunt, item qui patrimonialia. Tom. 4 c. 851 A.
Perfonalia jura cum perfonis extinguuntur. T. 7 c. 430 C.
Perfonalia jura, quae perfonae cohaerent, non funt in bonis. T. 8 c. 94 B.
Perfonalia beneficia Principis non transit in successorem. T. 9 c. 781 D.
Perfonalia quaeque haerent perfonae, & cum ea extinguuntur. T. 10 c. 1053 D.
In perfonam fit mora, non in rem. T. 4 c. 47 C. Vide, Mora.
In perfonam actio. Vide, Actio in perfonam.
In perfonam actio qualis fit, & quomodo inftituatur. T. 8 c. 1105 C. D.
Solo in perfonam actiones funt hereditariae. T. 10 c. 961 E.
Perfonarum non fpectatur numerus, fed aetas, & patrimonia. T. 1 c. 1021 D.
Perfonarum circumftantiae in operis praeftandis obfervari debent, & quae. T. 5 c. 693 D.
Perfonarum, quarum negotium gereendum fuiciptus, qualitas, & inftitum temporis, quibus obfervandum eft. T. 5 c. 116 A. B. & feq.
Perfonarum, quibus reverentia naturalis debetur, an certam memoriam habere teneamur. T. 5 c. 347 B.
Perfonarum differentia. Tom. 5 c. 116 B. C.
Perfonarum mutatio aliam, atque aliam rem facit. T. 5 c. 455 B. C. D. & c. 954 D. & Tom. 6 c. 10 A.
Perfonarum confufio non mutat caufam rerum. T. 7 c. 77 C.
Perfonarum de jure divifio. T. 8 c. 895 A.
Perfonarum divifio inter eas, quae fui juris funt, & eas, quae alieno juri fubjectae funt. T. 8 c. 901 D.
Perfonarum divifiones plures. T. 8 c. 1197 C.
De perfonarum jure. T. 8 c. 894 E.
De perfonarum alternatione. T. 9 c. 828 B. & feq.
De perfonarum illuftrium, & claviffimarum tutoribus, vel curatoribus. T. 9 c. 561 E. & c. 562 A. & feq.
Perfonas, ex quarum noftris aqua falue folet, Tullius, & Silanus interpretati funt. T. 3 c. 509 E.
Perfonas qualfam effe, quae ab alienis reftamentis nihil, aut folidum capere non poffunt. T. 7 c. 930 D.
Perfonas fegregat honor, & amicitia, quae inter fe confundat civilis ratio. T. 8 c. 346 A.
De perfonis, quae in familia erediti cuidda judicium veniunt. T. 7 c. 464 C. & feq.
Perfonis incertis quae admuneratur. T. 9 c. 865 D.
Perfuadere eft regere fibi parere. T. 8 c. 777 D.
Non perfuafum habeo, dicitur in re ambigua. T. 6 c. 81 E.
Pertica triffis dicitur a Properitio diffracto bonorum patris fub ha praecorum. T. 4 c. 506 E.
Pertica triffis. T. 9 c. 1002 E.
Pertica jungontur vineis. T. 7 c. 811 E.
Pertica transferitur. Tom. 8 c. 513 B.
Pertinelis falices. T. 6 c. 574 B.
Pertinentes qui fint. T. 2 c. 314 B.
Pertinere pro cadere male interpretatum. T. 7 c. 1174 B.
Pertinere pro deferre. Ibid. B.
Pertinere verbum quid. T. 8 c. 614 C. Vide, Pervenire.
Pervenire, & pertinere, & eorum verborum varia fignificatio. T. 4 c. 555 B.
Pervenire verbum cum effectu accipitur in ftipulationibus emptor, & vendictor hereditatis. Tom. 7 c. 1105 A.
Pervenire quid. T. 8 c. 606 A.
Pervenire verbum quamnam fignificationem habet. T. 10 c. 1095 E.
Pervenire quid in *liberis fi sane, & dativis, fubst. materiae.* T. 8 c. 594 D.
Pervenire verbum, quo utimur in re clariffima. T. 9 c. 113 E.
Peffibilis fundus. T. 3 c. 473 E. & T. 9 c. 1030 C.
Peffibilium nomine qui fignificatur. T. 10 c. 1030 C.
Peffibile quid fit. T. 3 c. 471 E. & T. 9 c. 395 D. & T. 10 c. 661 A.
Peffilens locus odore foto faepe fit. T. 3 c. 422 E.
Plus petendi periculum incurritur, & caufam perdimus. T. 1 c. 643 A.
Petens contra voluntatem defuncti, an exceptione doli mali repellatur. T. 6 c. 620 D.
Petere, idest, vindicare. Tom. 1 c. 1134 B.
Plus petere, vel minus petere quis dicatur. T. 1 c. 1281 C.
Petere quid. T. 6 c. 935 C.
Petere male, vel agere, & nihil agere quantum differant. T. 3 c. 615 B. C.
Male petere in libris noftris eft plus petere, vel fummu, vel caufa, vel tempore, vel loco. T. 4 c. 77 A.
Petere plus. Vide, Plus petere.
Petere idem eft, ac quod fuum eft, vindicare. T. 5 c. 1165 E.
Petere eft verbum condictionum, non vindicationum. T. 9 c. 376 A.
Petere proprie quid fignificet. T. 9 c. 1307 D.
Petere alteri nemo poteft, aut quo cognitor fuffus eft. T. 9 c. 1165 A.
Quod peti poteft, id tantum proprie debetur. T. 4 c. 900 B.
An peti ftatim poffit, quod ftatim debetur. T. 4 c. 1445 C.
Quod peti poteft, etiam poteft compenfari. T. 4 c. 577 D.
Quae peti poffunt, & dividi poffunt. T. 6 c. 42 C.
Peti confeffim debet non omne, quod debetur. T. 7 c. 1360 D.
An peti poffit omne, quod eftin, quodne debetur. T. 10 c. 77 E.
Peti res noftras exftantes, repeti confumptas. T. 5 c. 387 E.
Qui plus peti in iudicio, quo caufa caufa cadat. T. 10 c. 622 B. C.
Petitio pro petitionibus. T. 2 c. 660 A.
Petitio, & retentio. T. 3 c. 636 B.
Petitio hereditatis eft bonae fidei. T. 5 c. 259 B.
Petitio in fcreiutem non iteratur. T. 1 c. 841 C.
Petitio hereditatis generalis differt a quereila inofficiofi teftamenti. T. 2 c. 170 B.
Petitio hereditatis an transmittatur ad heredem. T. 1 c. 375 E. & c. 376 A.
Petitio quid eft. T. 4 c. 1447 B.
Petitio hereditatis. Vide, Hereditatis petitio.
Petitio inferior in rem, quae & petitoria actio dicitur; perfequutio in rem, vel in perfonam. T. 4 c. 1447 B.
Petitio cui datur, melio magis retentio. T. 4 c. 548 E.
Petitio eft in rem, actio in perfonam, perfequutio eft extraordinaria. T. 4 c. 740 B.
Petitio hereditatis adverfus quem datur. T. 4 c. 121 D.
Petitio hereditatis ad heredem non transmittitur, nisi adita fit heredis. T. 4 c. 1447 D. modo adquirendae hereditatis fint, aditio, certio, petitio bonorum poffeffionis. Ibid. D.
Petitio improba eft, quam interadit heres contra iudicium defuncti. T. 4 c. 693 D.
Petitio, & litis contestatio idem fit in iure. T. 4 c. 194 B.
Petitio hereditatis eft actio bonae fidei. T. 4 c. 880 A.
Petitio non eft legata, quod nomiacium non debetur, retentio tamen eius eft. T. 4 c. 823 C.
Petitio hereditatis fiduciae ex perfona actoris, non ex perfona rei. T. 5 c. 17 E.
Petitio hereditatis datur etiam adverfus eum, qui rem minimam ex hereditate poffidet pro herede. Ibid. D.
Petitio, vel repetitio ejus, quod natura debetur, nulla eft, etiamfi jure civili non debeatur. Tom. 5 c. 477 D.
Petitio hereditatis naturam affimilo de peculio affumit. T. 5 c. 269 C.
Petitio hereditatis, & actio quod metus causa quomodo differat. T. 5 c. 888 B.
Petitio hereditatis anao poft mortem, aut manumiffionem fervi feminur. T. 5 c. 269 C.
Petitio hereditatis quo tempore permi-

- mitur. T. 5 c. 1170 C.
- Petitio legatorum adversus heredes pro partibus hereditatis competit: nec pro his, qui fideiendo non fuit, omnesri coheredes oportet. Tom. 6 c. 66 A. & c. 668 A.
- Petitio, vel actio nulla est ex obligatione naturali. T. 6 c. 367 B.
- Petitio hereditatis est bonæ fidei judicium. T. 6 c. 30 C.
- Petitio hereditatis non est de divisiendæ hereditate, sed de petitionem cuique heredi parte suo pro indiviso, vel heredi ex sæ de restituendo affe. T. 6 c.40 D.
- Petitio hereditatis quomodo in heredem transmitti possit. T. 7 c. 175 D.
- Petitio bonorum possessionis contra tabulas an rumpat paternum, & pupillare testamentum. Tom. 7 c. 921 B.
- Petitio hereditatis an, & quando detur possessori. T. 7 c. 117 E. & c. 318 A.
- Petitio hereditatis de insofficio est rescissoria. T. 7 c. 170 C.
- Petitio hereditatis de insofficio testamento non tantum natis datur, sed etiam postumis. T. 7 c. 171 B.
- Petitio hereditatis in quem detur. T. 7 c. 321 E.
- Petitio mutua, & compensatio idem an sint. T. 7 c. 67 B.
- Petitio hereditatis de insofficio. T. 8 c. 981 A.
- Petitio hereditatis adversus possessorem ejus hereditatis datur. T. 9 c. 151 A.
- Petitio quid significat. Tom. 9 c. 159 D.
- Petitio hereditatis, & actio in rem specialis in quo differunt. T. 9 c. 171 C. & seq.
- Petitio hereditatis non differt a rei vindicatione speciali. Tom. 9 c. 157 B.
- Petitio hereditatis de insofficio est rescissoria. T. 9 c. 173 C.
- Petitio hereditatis est querela insofficii testamenti. Ibid. C.
- Petitio hereditatis. Vide, Hereditas.
- Petitio hereditatis tollitur præscriptione 30. annorum. T. 9 c. 793 A.
- Petitio actoris. Vide, Actoris petitio. Libellus convenientia *ad petitionem libelli*.
- Petitio hereditatis est perpetua. T. 9 c. 696 D.
- Petitio hereditatis continere non potest inter eum, qui possidet pro emptore, & inter eum, qui petit hereditatem. T. 9 c. 158 B.
- Petitio hereditatis non potest esse, nisi inter eos, qui de hereditate inviicem controvertantur. Ibid. B.
- Petitio hereditatis, & interdictum unorum bonorum in quo differunt. T. 9 c. 1147 C.
- Petitio hereditatis est bonæ fidei. T. 9 c. 159 E.
- Petitio quandoque exactionem significat. Tom. 10 c. 553 D. & c. 716 A.
- Petitio propie infertur in rem, affio in personam. T. 10 c. 999 A.
- Petitio quo jure fumitur pro quolibet proprietatis. T. 10 c. 910 D.
- Petitio hereditatis est mixta in rem, & in personam. Tom. 10 c. 941 C.
- Petitionis, vel hereditatis dies. Vide, Hereditatis dies.
- Petitioni improbæ opponitur exceptio doli mali. Tom. 4 c. 693 D.
- Petitioni hereditatis due sunt affiones, & que sint. Tom. 5 c. 1170 D.
- Petitioni hereditatis quibus casibus locus sit. Tom. 9 c. 151 B.
- Inter petitionem hereditatis, & specialem in rem actionem quatuor differentiæ. T. 3 c. 251 D.
- In petitionem hereditatis quid venit. T. 3 c. 431 A.
- Petitionem, & obligationem condictio suspendit. T. 4 c. 1445 C. mora suspendit petitionem, non obligationem. Ibid. C.
- Inter petitionem hereditatis, & conditionem differentia quæ. T. 4 c. 889 A.
- Petitionem is non habet, qui tantum retentionem habet. Tom. 4 c. 900 C.
- In petitionem hereditatis venit, quod servus sub conditione dando, vel reddendæ pecuniæ, testamento manumissus de peculio hereditbus dedit. T. 6 c. 40 B.
- Per petitionem hereditatis non possumus confequi id, quod familiæ erciscundæ judicio consequimur, ut a communione dividamus. Ibid. C. D.
- Inter petitionem hereditatis, & actionem familiæ erciscundæ differentia. Ibid. D.
- In petitionem hereditatis bona fides non pertinet, ut pona venire, in quam ex casu cecvit affio, quæ ab initio simplaria tantum erat. T. 6 c. 30 C.
- In petitionem hereditatis indivisa non veniunt, ut dividantur. T. 6 c. 41 C.
- In petitionem hereditatis venire mancipia, vel pecora, quæ possessor emit ex pecuniæ hereditatis: vel corpora quæ, filiorum mancipiorum, aut pecorum, hereditatis interfuit ea emi, vel pretium eorum, quod fumpsit ex hereditate, si possessor ea sui causa emit, vel si hereditati necessaria non fuerint. Tom. 6 c. 30 B.
- Petitionem inter, & repetitionem differentia. T. 10 c. 509 B.
- Petitione fortis cessante, cessat quæ ejusdem petitio. Tom. 4 c. 982 A.
- In petitione est, quod est in conditione. T. 4 c. 6 A.
- In petitione est fideicommissum, non in vindicatione. Tom. 4 c. 428 D.
- Petitione hereditatis infirmia, si poft litem contestatam mancipia hereditatis, quæ in eam possidebat, vel jumenta, aut pecora deminuta sint sine dolo, & culpa possessoris, an eorum periculum ad possessorem pertineat. Tom. 5 c. 276 A.
- De petitione hereditatis. Tom. 1 c. 170 A. B. & Tom. 9 c. 150 D. E. & seq.
- Petitione hereditatis qui agit, aequat possessorem heredem esse illa ex parte, vel negat heredem esse exafte. T. 6 c. 40 E.
- De petitione hereditatis fultum Senatusconsultum. Tom. 9 c. 151 C. D. & seq.
- In petitione hereditatis quæ res veniant. Tom. 9 c. 159 E. & c. 160 A. & seq.
- Petitione hereditatis utili hereditem emptoris teneri. Tom. 9 c. 163 D.
- De petitione hereditatis. T. 9 c. 171 A. qui ea agit contra heredem scriptum, probare debet vitia testamenti. Ibid. A.
- Petitione hereditatis eum teneri, qui pro herede, vel pro possessore possidet. Tom. 9 c. 157 E. & seq.
- In petitione hereditatis veniunt fructus omnes quocumque tempore percepti. Tom. 9 c. 159 C. D.
- Petitione hereditatis an possit agi cum eo, qui emit hereditatem a fisco. T. 10 c. 692 D.
- Petitionem mutuam fere institui apud judicem. Tom. 9 c. 834 B.
- Petitionem hereditatis specialis, & generalis, adversus quos detur. T. 10 c. 936 A.
- De plus petitionibus. T. 3 c. 1183 D. E.
- De plus petitionibus constitutiones Zenonis, & Justiniani. Tom. 3 c. 245 A. B.
- De petitionibus bonorum fublatis. T. 2 c. 666 A. & seq.
- De petitionibus mutuis. Tom. 2 c. 1129 D.
- Quæ funt in petitionibus, affionibus, bus, & perfequutionibus, in bonis connumeranur. T. 4 c. 1447 D.
- De petitionibus hereditatum judicium Centumviri. T. 9 c. 177 E.
- Petitor si provocat, fructus in eau depositi esse non possunt. T. 1 c. 518 E.
- Petitor est, qui agit in rem; affor, qui agit in personam. Tom. 3 c. 183 A.
- Petitor, aut possessor hereditatis in possit conveniri a creditoribus hereditatis. T. 4 c. 75 A.
- Petitor hereditatis an ex causa possit in rem vindicare. T. 4 c. 74 C.
- Petitor an cum metum exceptionis agere possit affione in rem. T. 4 c. 74 E.
- Petitor hereditatis an possit interim agere cum his, qui res hereditatis occuparverunt, id est, res pupilas vindicare, quam ab possident. T. 4 c. 74 B. C.
- Petitoris casus est durior, possoris melior. Tom. 4 c. 278 D.
- Petitoris deterior est conditio, rei est melior. T. 5 c. 139 A.
- Petitori ut in hereditatis vindicatione, fic in fingulorum rerum vindicatione omnia incumbit probandi. T. 3 c. 181 B.
- Petitoria affio. Tom. 4 c. 1447 B.
- Petitor plus quatuor modis. T. 1 c. 261 B. & c. 731 A. & T. 6 c. 814 B.
- Petra, lapis, vide, mando, hæc verbi fanti precaria, non directa. T. 4 c. 5.5 A.
- Petronianus vehicuti genus. Tom. 9 c. 131 B.
- Petronas frater Augustæ, verberibus publice cæsus, quod alias præses tulisset offerrent luminibus ardium cumsiliam muliertis. T. 10 c. 940 E.
- Divus Pertinax primicerius Apollonium appellavit ell. T. 2 c. 901 A. & T. 10 c. 889 E.
- Pharmaca quæ promiscui usus funt. T. 7 c. 404 E.
- Philantropon. T. 3 c. 309 D.
- Philanthropum. T. 2 c. 311 E.
- Philippus Augustus Judæos regno Franciæ exegit. Tom. 6 c. 941 B.
- Philosophi funt rari. T. 1 c. 1025 E.
- Philosophi munerum civilium vacationem non habent. Tom. 2 c. 757 A.
- Philosophi a quibus muneribus excusentur, & a quibus non. T. 4 c. 865 E.
- Veri philosophi pecuniæ studiosi non sunt. T. 4 c. 866 A.
- Philosophi differantiam faciunt inter totum, & omne, dicentes, totum quæcumque nomen esse; omne quæcumque, vel totum in singulis agnosci, omne in multis. Tom. 4 c. 127 E. & c. 228 A.
- Philosophia universa tantum prærogativa regendæ Reipublicæ non docet, nec attingit fingula quæque. T. 1 c. 1361 B. C.
- Philosophia a muneribus patrimoniabius non excusat. Tom. 2 c. 740 C.
- Philosophia præceptorum immunitates. T. 2 c. 757 E.
- Philosophiæ, & juris peritia delectabatur in magistris officiorum. T. 10 c. 846 C.
- Philosophorum inquilini qui sint. T. 3 c. 182 B.
- Philosophos a tutelis vacare. T. 1 c. 1027 D.
- Phonticarchia. T. 1 c. 1027 B.
- Placulum qui contrahit. Tom. 3 c. 694 B. & c. 695 A. & seq.
- Plevarie quæsum fint, & quales. T. 2 c.1326 B.
- Plevarie quid. T. 8 c. 408 D.
- Plevarium restitus fuit quasi regale. T. 2 c. 1326 B.
- *Pleiores* pro *potiores*. Tom. 8 c. 537 E.
- Pilforis, & pilforis instrumenta. T. 1 c. 424 C.
- Pilforum privilegia. T. 2 c. 767 B.
- Pilforis ingenui ab onere meratorum excusantur. Tom. 2 c. 975 B.
- Pilforis in pariete communi quantæ affimentur. Tom. 7 c. 415 D.
- Pietas exigit luftum ab omni cognatione, & agnatione. Tom. 4 c. 9 D. Lex non est, nisi conjuncta fit necessitati. Ibid. C.
- Pietas paterni nominis exigit, ut non filiæ contrahant. T. 4 c. 80 B.
- Pietas naturalis patrem obligat præfandis alimentis, imo & præfandæ doti. Tom. 5 c. 983 B.
- Pietas parentum erga liberos dicitur, & parita potestas. Tom. 7 c. 1 A.
- Pietas, & officium, & obsequium in quo differant. T. 9 c. 561 A.
- Pietas est gratuita, & officium fequitur, non fructum. Tom. 9 c. 1395 B.
- Pietatis nomine fumptum facere est locrum. T. 2 c. 1034 C.
- Pietatis gratiam nomen, quam potestatis. T. 1 c. 1148 A. & T. 8 c. 181 B. C.
- Pietatis vocabulum gratius est, quam potestatis. Tom. 4 c. 324 A.
- Pietatis causa data an repeti possint. T. 5 c. 889 B.
- Pietatis causa folutum, etiamsi non debeatur, repeti non potest. T. 6 c. 55 A. B.
- Pietatis gratia quæcumque fit pro alio, quas non esse repetitionem.

Pignora, & hypotheca liberantur voluntaria restitutione facta, non etiam necessaria. T. 4 c. 965 B.
Pignora confringere quid sit, & dicatur. T. 5 c. 174 E.
Pignora nominum sunt Tertii Pretii. T. 5 c. 424 B.
Pignora non fiunt, non solvi, non liberari, nisi omnino debito futo, & tenori, vel li unii ut tum nominus redderat ex forte, qui solutus non fit. T. 6 c. 370 C.
Pignora fequrle, & accessiones funt principalium obligationum. T. 6 c. 714 A.
Pignora obligata pro pensionibus adium. T. 9 c. 1209 A.
Pignora traditione constituuntur. T. 9 c. 1490 B.
Pignora liberantur compensatione. T. 9 c. 356 B.
Pignora condemnati capta post quod tempus distrahuntur in foro sub lusta. T. 9 c. 1092 C. D. & feq.
Pignora a creditore distrahi poſſunt contra obnuntiationem, vel prohibitionem debitoris, si debitor non solvat omnem pecuniam, vel obligent omnem, atque deponat. T. 9 c. 1323 C.
Pignora per appriotores in cauſam judicati capitabantur, & in eis vendebantur. T. 10 c. 604 D.
Pignora inter, & venditionem quo ad legem commissoriam differunta. T. 10 c. 1075 D.
Pignorari non potest liber homo. T. 7 c. 30 A.
De pignorare se a defuncto. T. 7 c. 545 E. & c. 546 A.
Pignoratur res particulam ad quem pertinere debeat. T. 8 c. 370 E. & c. 371 A.
Pignoratur rem si debitor a creditore redimat, quasi sine rei emptor, aliione ex vendito non teneatur, & omnia in integro sint creditorii. T. 8 c. 491 B. C.
Pignoratio ferui alieni nihil valet. T. 7 c. 708 A.
Pignoratitia actio quomodo debitori detur. T. 4 c. 938 B.
Pignoratitia actio quae sit. Tom. 5 c. 1105 E.
Pignoratitia obligatio quo genere non tollitur. T. 6 c. 77 A.
Pignoratitia actio duplex est, alia in rem, alia in personam. T. 7 c. 546 D.
Pignoratitia actio in personam quae est. T. 7 c. 546 E. est duplex, alia directa, alia contraria. Ibid. E.
Pignoratitia actione. Tom. 10 c. 972 A. B.
De pignorato fundo ab uno ex socius. T. 7 c. 584 A.
Pignoris cauſam non permit ufucapio. T. 1 c. 1511 E.
Pignus, & hypotheca differentia. T. 1 c. 1523 A.
Pignoris poſſeſſio ſola tranſit in creditorem. T. 2 c. 1225 D.
Pignoris poſſeſſionem habet creditor. T. 1 c. 1334 D.
Pignoris ſpecialis major eſt vis, quam generalis. T. 1 c. 508 D.
Pignoris lunedi jus, quod debitori competit, nullo tempore permittur. T. 2 c. 481 C.
Pignoris venditionem debitor impedire non poteſt. T. 2 c. 546 B. C. & T. 9 c. 1323 C. D.
De pignoris latione. T. 2 c. 547 C.
De pignoris remiſſione a muliere facta conſultatio. T. 2 c. 665 B. C.
Pignoris ſua generis. T. 2 c. 775 D. & T. 8 c. 770 E. & T. 9 c. 295 A. B.
De pignoris parta. T. 2 c. 941 E.
Pignoris jure non tenetur ſactus, vel partus ejus rei, quae pignori data eſt. T. 2 c. 383 A.
Pignoris remiſſio exceptionis jure reſolvit pignus. T. 1 c. 1301 D.
Pignoris cauſa eſt individua. T. 4 c. 182 D. & c. 218 C. & T. 7 c. 540 B. & c. 767 D. & c. 1365 D. & T. 9 c. 1090 A.
Pignoris cauſa inaequalis inaequalem impartitionem exigit. T. 4 c. 1314 B.
Pignoris cauſa potior erit, qui eſt tempore prior. T. 4 c. 179 A.
Pignoris cauſa dominum non mutat. T. 4 c. 1215 D.
Pignoris jus in fundo firmius eſt, quam in fructibus. T. 4 c. 1287 E. & c. 1288 A.
Pignoris datio interceſſionem facit T. 4 c. 1290 D.
Pignoris ſumma quae dicitur. T. 4 c. 232 E.
Ab pignoris jure, te evicta, poſſit ut, ut quae hereditas convenit emptore ex ſtipulatione interpoſita nomine evictionis. Tom. 4 c. 182 E.
Pignoris cauſio, ſive miſſio omnibus creditoribus prodeſt. Tom. 4 c. 1346 B.
In pignoris venditione, quae fit ex pacto, creditor ſuum negotium gerit, non debitoris. T. 6 c. 632 C.
A pignoris abſtinere non neceſſitatis, quam habet in venditorem pignoris. Ibid. B.
Pignoris venditione permittur pignoris cauſa jure creditoris facta. T. 6 c. 1 C.
Pignoris obligationem confuſio non tollit. T. 4 c. 828 E.
Pignoris remiſſio non eſt donatio. T. 4 c. 651 B.
Pignoris jus non poteſt quoti ulcuſ, nec jus uſufructus, nec jus ſervitutis, nec jus hereditatis. T. 4 c. 657 E.
Pignoris jus. Vide, Jus pignoris.
Pignoris cauſa naturalis obligationis conſervat. Tom. 5 c. 992 C.
Pignoris cauſa an dividua ſit. T. 5 c. 859 C.
Pignoris cauſa non extinctia, competit nihilominus actio furti de pignore furto ſublato. Tom. 5 c. 591 A.
Pignoris jus an poſteriores creditorem ſequatur. T. 1 c. 951 A.
Pignoris poſſeſſio an ſpud debitorem ſit. T. 5 c. 878 C.
Pignoris dominium quando debitor adquirit. T. 5 c. 1187 B.
Pignoris datione non intelligitur interrumpi uſucapio. T. 5 c. 84 C.
Pignoris emptionem in perſona debitoris non conſiſtere. Tom. 6 c. 91 D.
Pignoris cauſam eſſe individuam, ut & uſuraram. T. 6 c. 320 C. & c. 648 E. & c. 640 A.
Pignoris genus ſubtile. Tom. 7 c. 646 E.
Pignoris inſtrumentum poteſt fieri inter conſtitutores pretiata die. T. 7 c. 883 A.
Pignoris vindicatio perſonam non obligat. T. 7 c. 546 D.
Pignoris jus an dominus exſequi poſſit. T. 7 c. 770 E.
Pignoris die pretiata, inſtrumento inter debitorem, & creditorem conſcripto, an debitor tenetur ſalti nomine alios creditoribus. T. 7 c. 883 A.
Pignoris cauſa a quibus rebus incipere debeat. T. 8 c. 647 A.
Pignoris contrahendi qui mos fuerit. T. 7 c. 1181 E.
Pignoris datione an rite coepta ulucapio interrumpatur, vel interpellatur. T. 8 c. 391 B.
Pignoris alienatione facta fine conſenſu creditoris, pignus non perimitur. T. 9 c. 1193 D.
Pignoris diſtractio non impeditur, nili debitor iuat pignus in ſolidum ſolvat omni pecunia. T. 9 c. 1235 C.
In pignoris perſequutione prior creditor hypothecaria potior habetur. T. 9 c. 1309 D. & ſeq.
Pignoris dominum num non fieri, qui pro debitore animo negotium gitorum ſolutae pecunia, & uſuria pignus liberavit. Tom. 9 c. 1198 C.
Pignoris retentio pro uſuris. T. 9 c. 138 E.
Pignoris retentionem, & perſequutionem creditori competere ob pecuniam hypothecariam. T. 9 c. 118 B. C.
Pignoris diſtractionem impedit nuda oblatio. T. 9 c. 1233 B.
De pignoris poſſeſſione. Tom. 9 c. 1008 A.
De pignoris retentione, & perſequutione. T. 9 c. 1218 A.
Pignoris evictionem creditorem non debere. T. 9 c. 1305 B. C. & ſeq.
Pignoris lunedi jus, quod debitori competit, an praeſcriptione, an nonum totiatur, an nuguta anni ſufficiant. T. 9 c. 1042 B.
Pignoris depoſitum. T. 9 c. 350 A. Vide, Depoſitum.
Pignoris obligatio nudo paſto, vel expreſſo, vel tacito remitti, atque diſſolvi poteſt. T. 9 c. 1326 A.
Si pignoris ſua ex ſuo pignoris creditorem ſequatur. T. 1 c. 951 A.
Si pignoris ſua ex ſuo pignoris creditorem ſequatur. T. 1 c. 951 A.
Pignoris poſſeſſio an ſpud debitorem ſit. T. 5 c. 878 C.
Pignoris dominium quando debitor adquirit. T. 5 c. 1187 B.
Pignoris datione non intelligitur interrumpi uſucapio. T. 5 c. 84 C.
Pignoris emptionem in perſona debitoris non conſiſtere. Tom. 6 c. 91 D.
Pignoris cauſam eſſe individuam, ut & uſuraram. T. 6 c. 320 C. & c. 648 E. & c. 640 A.
Pignoris genus ſubtile. Tom. 7 c. 646 E.
Pignoris inſtrumentum poteſt fieri inter conſtitutores pretiata die. T. 7 c. 883 A.
Pignoris vindicatio perſonam non obligat. T. 7 c. 546 D.
Pignoris jus an dominus exſequi poſſit. T. 7 c. 770 E.
Pignoris die pretiata, inſtrumento inter debitorem, & creditorem conſcripto, an debitor tenetur ſalti nomine alios creditoribus. T. 7 c. 883 A.
Pignoris cauſa a quibus rebus incipere debeat. T. 8 c. 647 A.
Pignoris contrahendi qui mos fuerit. T. 7 c. 1181 E.
Pignoris datione an rite coepta uſucapio interrumpatur, vel interpellatur. T. 8 c. 391 B.
Pignoris alienatione facta fine conſenſu creditoris, pignus non perimitur. T. 9 c. 1193 D.
Pignoris diſtractio non impeditur, nili debitor iuat pignus in ſolidum ſolvat omni pecunia. T. 9 c. 1235 C.
In pignoris perſequutione prior creditor hypothecaria potior habetur. T. 9 c. 1309 D. & ſeq.
Pignoris dominum num non fieri, qui pro debitore animo negotium gitorum ſolutae pecunia, & uſuria pignus liberavit. Tom. 9 c. 1198 C.
Pignoris retentio pro uſuris. T. 9 c. 138 E.
Pignoris retentionem, & perſequutionem creditori competere ob pecuniam hypothecariam. T. 9 c. 118 B. C.
Pignoris diſtractionem impedit nuda oblatio. T. 9 c. 1233 B.
De pignoris poſſeſſione. Tom. 9 c. 1008 A.
De pignoris retentione, & perſequutione. T. 9 c. 1218 A.
Pignoris evictionem creditorem non debere. T. 9 c. 1305 B. C. & ſeq.
Pignoris lunedi jus, quod debitori competit, an praeſcriptione, an nonum totiatur, an nuguta anni ſufficiant. T. 9 c. 1042 B.
Pignoris depoſitum. T. 9 c. 350 A. Vide, Depoſitum.
Pignoris obligatio nudo paſto, vel expreſſo, vel tacito remitti, atque diſſolvi poteſt. T. 9 c. 1326 A.
Si pignoris ſua ex ſuo pignoris creditorem ſequatur. T. 1 c. 951 A.
Si pignoris conventionem numeratio pecuniae ſequuta non fuerit. T. 9 c. 1237 D. E.
Ut pignoris venditio a creditore fiat, valeat, nulta deſiderantur. T. 9 c. 1231 A.
In pignoris venditione quae obſervanda ſint. Tom. 9 c. 1193 D.
De pignoris capione. T. 9 c. 142 B.
De pignoris remiſſione. Tom. 9 c. 325 C. & c. 1226 A. B. & c. 1227 A.
De pignoris parta. T. 9 c. 1227 A.
De pignoris parta. T. 9 c. 1227 A.
De pignoris latione. T. 9 c. 1235 E. & ſeq.
De pignoris latione. T. 9 c. 1235 E. & ſeq.
Pignoris latio an vollatur praeſcriptione trienni. Tom. 9 c. 301 D.
Pignoris lunedi jus eſt perpetuum. T. 9 c. 1042 E.
Pignoris lege ſi id actum ſit, ut ſi ad diem prenuis ſoluta non ſit, creditori licet pignus diſtrahere, hoc pacto non adimitur debitori actio pignoratitia adverſus creditorem. T. 9 c. 297 D.
Pignoris jus eſt, ut omnem pecuniam ſolutam eſſe oporteat, antequam pignus ex uſu parte ſolvatur. T. 9 c. 1040 A.
In pignoris cauſa priorem creditorem eſſe poſteriorem poſterior. T. 9 c. 1042 A.
Pignoris cauſa. Vide, Cauſa pignoris.
Pignoris obligationem per liberam perſonam nobis non adquiri. T. 9 c. 1105 C.
Pignoris obligationem non contrahunt ſervi, niſi pro modo peculii. T. 9 c. 1231 A.
Pignoris fructus an in debitum imputentur. T. 9 c. 296 A.
Pignoris uſucapio conventionem non extinguit. Tom. 9 c. 1191 A.
Pignoris vindicatio ad quem extenderur. T. 9 c. 1301 B. C.
Pignoris remiſſio. Vide, Remiſſio pignoris.
Pignoris partus. Vide, Partus pignoris.
Pignoris cauſa a dominio ſeparata eſt. T. 10 c. 248 E.
Pignoris capiendi jus an ſit municipalibus magiſtratibus. Tom. 10 c. 503 D. & c. 514 B.
Pignoris liberandi jus praeſcriptione an tollatur. Tom. 10 c. 693 C.
Pignoris capiendi jus ſolis magiſtratibus Populi Romani competit. T. 10 c. 701 B.
Pignoris captionem an habeat magiſtratus municipalis. Tom. 10 c. 872 C.
Jure pignoris non dominus dominium facit. T. 10 c. 970 A.
Pignoris nomen civile eſt. T. 10 c. 971 D.
Pignoris obligatio, & actio hypothecaria ex qua cauſa nobis adquirantur. T. 10 c. 979 B.
Pignoris corporalis capiuntur ſequuntur diſtractio. Tom. 10 c. 1224 A.
In pignoris perſequutione debitor ſuperetur a creditore. Tom. 10 c. 1253 E.
Pignoris quae res obligari poſſunt, vel non, & quibus, quae non contrahitur. T. 2 c. 537 C. D.
Pignori quae res obligari non poſſunt. T. 2 c. 777 A.
Pignori pecus, vectes, & vaſa Ecclaeſia ſpecialiter obligari non poſſunt. T. 2 c. 1104 C.
Pignori ſervus datus ſi creditori fortum fecerit, an debitor teneatur. T. 1 c. 1442 D.
Pignori non eſt fortus, vel partus, niſi hoc inter contrahentes conveneritur. T. 1 c. 383 A.
Pignori obligare ſolius domini eſt. T. 4 c. 1383 A.
Pignori obligari poteſt uſufructus tam a domino proprietatis, quam ab uſufructuario. Tom. 4 c. 1370 D.
Pignori, vel fiducia dari non poteſt liber homo. T. 4 c. 1467 D.
Pignori recepta praedia non continentur legitis praediis. Tom. 4 c. 1133 D.
Pignori mihi eſſe non poteſt res mea. T. 4 c. 1283 B.
Pignori cum ſylva obligata eſt, quae obligata intelligitur. Tom. 5 c. 415 C.
Pignori obligata rei an legatum valeat. Tom. 5 c. 1 A. quis eum ſuere debeat. Ibid. A.
Pignori obligata res legata ſi diſtracta fuerit a creditore, an heres aſſimationem eius legatorio praeſtare debeat. Ibid. A.
Pignori res obligata an per fideicommiſſum, & dominationem relinqui poſſit. T. 5 c. 1046 D.
Pignori eſſe res aereditas non horreum, ſi conditionis ſint. T. 7 c. 609 B.
Pignori incumbere melius eſt, quam in perſonam agere. T. 8 c. 673 C. & c. 761 C.
Pignori obligari non poſſunt ſervituteſ. T. 9 c. 1204 A.
Pignori opponuntur quorumque jura, & quatenus res incorporales. Ibid. D.
De pignori dato ſervo manumiſſo. T. 9 c. 961 C. D. & ſeq.
Pignori intelligitur eſſe obligata militia. T. 9 c. 1200 B.
Pignori obligatio rebus pluribus, & unius pignore remiſſo, alias res in obligatione manere. Tom. 9 c. 325 D.
Si pignori data ſit communis res. T. 9 c. 1220 D. E.
Pignori eſſe non poteſt liber homo jure civili. T. 9 c. 1298 D. E.
Si pignori obligari bona ita ſimpliciter, & diſtractio, non ſolvente tantum praeſentia, ſed futura. T. 9 c. 1200 E. & c. 1209 A.
Pignori non capiuntur ex cauſa judicati annona, ſibria, & ſtipendia militum, & cur. Tom. 9 c. 1093 B.
Quae pignori res obligari poſſunt, vel non. Tom. 9 c. 1206 D. E. & ſeq.
Si pignori aliena res data ſit. T. 9 c. 1207 A. B. & ſeq.
Quod non poteſt pignori obligari, ſed tamen ſi de eo ſuam poteſt convenire, ut hypotheca ſit. T. 10 c. 1224 A.
Ex pignore percepti fructus in forte imputantur. Tom. 3 c. 310 C. D.
De pignore pratorio. T. 2 c. 541 B. & T. 3 c. 132 D. E.
In pignore plus eſt cautiopis, & ſecuritatis, quam in perſona. T. 4 c. 1294 E.
In pignore, quod filius emit ex patris, ſive ex peculio profectitio, patronus jure bonorum poſſeſſionis contra emptoris bona habet partem dominii, quaeritur. Tom. 4 c. 930 B. ratio quae. Ibid. C.
In pignore ſolvendo, & quale ſit jus priorum, & poſteriorum creditorum. T. 5 c. 950 D. E. & ſeq.
In pignore uſuraria non indeterminatur rogatione precarii. Tom. 6 c. 86 A.
Pignore, vel hypotheca a creditore vendita ſub pacto revendendi, & redimendi, poſſe creditorem pignus redimere, ſed non etiam debitorem, cui nec creditor poſſit. T. 5 c. 61 C.
In pignore prior eſt potior. Tom. 7 c. 365 D.
De pignore pratorio, & ut in aſſibus etiam debitorum miſſio pratorii pignoris procedat. T. 9 c. 1221 A. B. & ſeq.
De pignore conventionali. Ibid. c. 1221 B.
Si pignore vendito agatur. Tom. 9 c. 1234 A. B. & ſeq.
In pignore qui potiores habentur. T. 9 c. 1309 C. D. & ſeq.
De pignore rei mobilis non eſt aliis hypothecaria ex cauſa pacti mortuus nobis. T. 9 c. 1040 D.
De pignore dato nulla mentione facta diſtraheudi, vel non diſtrahendi. T. 9 c. 1194 A. B.
De pignore uſucapio. Tom. 9 c. 1191 C.
De pignore, quod initio fuerat contractum ſine pacto, deinde ſecuta pacto ſuperatum. T. 10 c. 972 D.
Pignorum capio ſufficit, nec vincula, aut tormenta ſunt adhibenda. T. 2 c. 685 A.
Pignorum datio ex vicem ſtatuationis eſt. T. 5 c. 796 D.
Pignorum ex alia ſit cauſa, & alia indeniſeria. T. 6 c. 630 E.
Pignoribus diſtractio, non ſolvente debi-

debitore, eſt pignorum extremaſ lines. T. 9 c. 1230 E.
Pignorum captio nec eſt infamia, nec iniuria. T. 9 c. 1227 C. D. proſcriptio, & diſtractio bonorum debitoris iuſtet infamiam. Ibid. B.
Pignorum poſſeſſores potiores ſunt. T. 9 c. 344 C.
De pignorum paſtis, & de lege commiſſoria in pignoribus reſcindenda. T. 9 c. 1239 D. E.
De pignorum reſtitutione. Vide, Evitio pignorum.
De pignorum diſtractione. Tom. 9 c. 1229 E. & ſeq.
Pignorum retentio non eſt, niſi poſt birenium. T. 10 c. 449 A.
In pignoribus diſtrahendis creditor bona fide verſetur. T. 1 c. 346 D.
Pignoribus plus eſſe carere, quam haereditoribus. Tom. 8 c. 673 C. & c. 761 D.
De pignoribus, & hypotheca. T. 9 c. 1186 A. B. & ſeq.
In pignoribus lex commiſſoria eſt improbata, & cur. T. 9 c. 1240 C.
Pignoribus captis magiſtratus municipalis contumaces, & inobedientes qui coercendi habet. Tom. 9 c. 1224 B. C.
In pignoribus diſtrahendis creditor ſinceriter, & bona fide debet verſari. T. 9 c. 1234 A.
Pignoribus ſi pro te extero, habebis hypothecariam. T. 10 c. 651 A.
De pignoribus obligatis locatione prædii urbani, vel ruſtici. T. 10 c. 1034. D. E.
Pignus quid. Tom. 1 c. 764 B. & T. 2 c. 335 E. & T. 8 c. 647 A. & T. 9 c. 1235 E.
Pignus ab hypotheca differt. T. 3 c. 535 A.
Pignus aliud eſt, aliud hypotheca, aliud fiducia, & aliud mandatum. T. 2 c. 1108 B.
Pignus prætorium conſtituit in poſſeſſionem miſſio. Tom. 1 c. 1142 D.
Pignus res alienas non valere. T. 1 c. 1491 D. & T. 8 c. 614 C.
Pignus res alienas convaleſcit adquirunt dominii. T. 1 c. 1491 E.
Pignus re ratam reddi debet. T. 3 c. 735 G.
Pignus aut prætorium, aut conventionale, & quid habeant commune. T. 1 c. 1142 D.
Pignus prætorium quid. Tom. 3 c. 1230 D.
Pignus manifeſtarium, & tacitum. T. 2 c. 536 A.
Pignus in cauſa iudicati ſubium. T. 2 c. 541 A.
Pignus creditor pignoris obligare poteſt. T. 2 c. 542 C.
Pignus prætorium novata debiti obligatione. T. 2 c. 544 B.
Pignus prætorium diſtractione pignoris ſolo a creditore. Tom. 3 c. 545 C.
Pignus quibus modis contrahitur. T. 1 c. 920 A.
Pignus conditione pendente reſte contrahitur, nec invito creditore ſolvi poteſt. T. 1 c. 1489 E. & c. 1490 A.
Pignus proprie poſſidet creditor, non debitor. T. 1 c. 1491 D.
Pignus proprie creditor pecunie vinculum. T. 3 c. 508 D.
Pignus debitor creditori vendere poteſt, fiduciam non poteſt. T. 1 c. 390 D.
Pignus cur creditor poſſideat. T. 1 c. 946 D.
Pignus venire in poteſtatem creditoris hodie non neceſſe eſt. T. 1 c. 1138 E.
Pignus ſimpliciter acceptum creditor diſtrahere non poteſt, niſi ter denuntiaverit debitori ſuo. T. 1 c. 384 D. E.
Pignus debitor ſi fabtrahit, tenetur furti. T. 1 c. 410 C.
Pignus ſi minoris vendiderit creditor, reſidui poſtrio creditori ſupereſt. T. 1 c. 390 B.
Pignus eſt inutile, quod alii vendi non poteſt. Tom. 3 c. 427 E. & c. 428 A.
Pignus proprie fortem chirographarium reximere poteſt, proprie ſitus chirographarius non item. T. 3 c. 111 D. E.
Pignus idem ſi ſuobus fuerit obſtitum, quid juris. Tom. 1 c. 391 D.
Pignus quibus modis ſolvitur. T. 1 c. 777 E.
Pignus ipſo jure redditio reſolvit. T. 1 c. 1190 D.
Pignus a debitore ſubreptum ulcapi poteſt, hypotheca non item. T. 1 c. 1115 C.
Pignus debitoris, & creditoris gratia datur. T. 1 c. 193 D.
Pignus ſe ſimiterat rei piperatae mutatione. T. 1 c. 677 B.
Pignus non mutatur, nec perimitur uſucapione. Tom. 4 c. 637 B.
Pignus res alienas non eſt. Tom. 4 c. 1282 E.
Pignus ab libertatur principali reo deportato. T. 4 c. 218 D.
Pignus prætorium a conventionali quid differt. Tom. 4 c. 1275 E. quando inter ſe conveniunt. Ibid. c. 1276 B.
Pignus vendere non cogitur creditor invitus. T. 4 c. 633 A.
Pignus & fideiuſſores non accepit, quando pignus, & quando fideiuſſores convenire poteſt. Tom. 4 c. 901 E.
Pignus, vel uſuſfructus non perimitur, nec mutatur uſucapione. T. 4 c. 637 B.
Pignus prætorium conſtituitur, quando creditores mittantur in poſſeſſionem bonorum debitoris. T. 4 c. 1277 D.
Pignus venrahitur non tantum traditione, ſed etiam aliis conventionis. T. 4 c. 178 C.
Pignus obligationem precedere poteſt, ſicut fideiuſſio. T. 4 c. 180 B.
Creditor primus vendendo pignus etiam ſecundi creditoris pignus periruit, confentiendo autem vendendi debitori pignus ſecundi non perimit. T. 4 c. 953 C.
Pignus, quod alii vendi nequit, inutile eſt. T. 4 c. 967 C.
Pignus res alienas non valet, convaleſcit tamen adquirentis dominii. T. 4 c. 05 D.
Pignus eſt ſequela principalis obligationis, ut fideiuſſor. Tom. 4 c. 180 B.
Pignus ſemper manet in dominio debitoris. T. 4 c. 970 C.
Pignus rerum mobilium triennii prteſcriptio perimit. T. 4 c. 1287 D.
An pignus tenetur in uſuras ſiturarum, quas priori auditori ſolvit debitor. T. 4 c. 970 C.
Si pignus vendantur ſit a creditore ſuo iure, & debitor ab eo minoris emerit, quid. T. 4 c. 928 C. D.
Pignus ſi fabreptum ſit creditori, actio furti dari et non tantum adversus extraneum, ſed & adversus debitorem dominum rei furtivae. T. 4 c. 731 D.
Pignus a creditore alii creditori ſuo pignori obligari poteſt. Tom. 4 c. 930 E. ratio hujus quæ. Ibid. c. 931 A.
Pignus inane eſt, cujus nulla eſt actio. T. 4 c. 1186 D.
Pignus res alienas eſt nullum. T. 4 c. 1290 D. & T. 7 c. 609 B.
Pignus ſubreptum a debitore. Vide, Debitor.
Pignus prætorium conſtituitur in rem. T. 5 c. 771 E.
Pignus remittitur videtur cuiuſque principali reditia. Tom. 5 c. 48 D.
Pignus conſiſtere quando dicatur. T. 5 c. 945 E.
Pignus qui ex causa revocari poſſit. T. 5 c. 811 D.
Pignus eſt accſſio principalis obligationis. T. 5 c. 48 D.
Pignus inutile eſt, quod emptionem, & venditionem non recipit, quod diſtrahere mihi non licet. T. 5 c. 810 C. D.
Pignus in re mea non mutat dominium. T. 5 c. 46 E.
Pignus prætorium & conventionale quomodo differunt. Tom. 5 c. 811 C.
Pignus pro parte liberari ac poſſit. T. 5 c. 859 D.
Pignus quo actione vindicetur. T. 5 c. 374 A.
Pignus quando creditor vendit voluntate debitoris, idem, ex pactio. T. 5 c. 961 B.
Pignus res alienas ne valeat. T. 5 c. 967 B.
Pignus pignori an dari poſſit. T. 5 c. 956 C.
Pignus quod utile, & quod inutile eſt. T. 5 c. 810 D.
Pignus an ſine traditione conſtituti poſſit. T. 5 c. 790 B.
Pignus tacitum facilius tollitur, quam obligatio principalis. T. 5 c. 537 A.
Pignus rei ſuæ conſiſtere non poteſt. T. 6 c. 307 B.
Pignus conſtituit nulla conventione, nudo pacto, jure prætorio. T. 6 c. 315 D.
Pignus res ſuas in perſona domini non conſiſtit. Tom. 6. c. 316. B.
Pignus prætorium non permittit impleta uſucapione ab herede. T. 6 c. 323 E.
Pignus prætorium quale. Ibid. A. miſſio in poſſeſſionem conſtituit pignus prætorium. Ibid. A.
Pignus duobus modis contrahi poteſt, nudo conſenſu, & re. T. 6 c. 329 A.
Pignus non mutat dominium. T. 6 c. 29 D.
Pignus liberatur juriſjurando. T. 6 c. 76 D. E.
Pignus creditor re vera ſolus poſſidet, debitor omnino non poſſidet. T. 6 c. 84 C.
Pignus ſi creditor accepterit, & amiſerit ejus poſſeſſionem, quid fiet. T. 6 c. 57 D. E.
Pignus traditum a debitore creditori ſi debitor fabripiat ante ſolutionem, actione furti tenetur. Tom. 6 c. 145 E. & c. 146 A.
Pignus non conſtituit ſola deſtinatio, ſed conventio tantum, vel traditio. T. 6 c. 537 D.
Pignus quamdiu contrahatur utiliter. Ibid. C.
Pignus in pecunia conſiſtere poteſt. T. 7 c. 608 D.
Pignus eſt creditum. T. 7 c. 631 E.
Pignus, ſive hypotheca teſtamento poteſt conſtitui. T. 7 c. 540 D. E.
Pignus an valeat ex teſtamento, item an ejus cauſa maneat ſuperato herede debitoris. Tom. 7 c. 1041 A.
Pignus in ſolidum obligatum eſt, ſi vel nummus unus reſidetat. T. 7 c. 1365 C.
Pignus naturale quod vocatur. T. 7 c. 1030 B.
Pignus nullum eſt, ſi tempore conventionis non fuit in bonis debitoris. T. 7 c. 877 C.
Pignus prætorium in quibus conſiſtitutur. T. 7 c. 1300 B.
Pignus res alienas an convaleſcat, ſi is qui rem alienam pignenavit, dominus heres exſtiterit. Tom. 7 c. 811 B.
Pignus non diſſolvitur, niſi ſoluta tota pecunia. Tom. 7 c. 1365 C. D.
Pignus, ſi nummus unus ſoluturi deſit, non liberatur. T. 7 c. 1367 D.
Pignus teſtamento an recte conſtituatur legatorum nomine. T. 7 c. 1308 D.
Pignus totum obligatum manet, etiamſi unus nummus ſolutionis deſit. T. 7 c. 767 D.
Pignus, quod traditione conſtituitur, poſſidet creditor, hypotheca non poſſidetur. T. 7 c. 609 B.
Pignus, & dominium nihil habent commune. T. 7 c. 584 B.
Pignus non poſſe liberari pro parte. T. 7 c. 1366 C.
Pignus nudo pacto contrahitur, non eodem diſſolvitur. T. 8 c. 679 C. & c. 730 E. 731 A.
Pignus tantum ſecuritatis cauſa datur. T. 8 c. 777 A.
Pignus an contrahatur et, aut nudo conſenſu. T. 8 c. 324 E.
Pignus an dominium mutet. T. 8 c. 320 B.
Pignus cur detur. Tom. 8 c. 322 C.
Pignus cur non addicur contrahibus, ex quibus ſolo conſenſu obligationes fiunt. Tom. 8 c. 324 E.
Pignus in quibus rebus conſiſtit. T. 8. c. 919 C.
Pignus an debitor poſſidere intelligatur, cujus poſſeſſionem ceſſit creditori. T. 8 c. 288 B.
Pignus pignorari poteſt a creditore. T. 8 c. 614 D.
Pignus proprie in qua re ſit. T. 8 c. 647 A.
Pignus unde deducitur. T. 8 c. 647 A.
Pignus prætorium maxime diſtat a conventionali. Tom. 9 c. 1121 B.
Pignus prætorium ſequitur jus, & conditionem perſonalis actionis, non etiam conventionale. Ibid. B.
Pignus poteſt retineri ob chirographarium fortem, non ob chirographarium inſitum. T. 9 c. 338 D. E.
Pignus inutile eſt, quod creditor diſtrahere non poteſt, aut cujus non, ſit emptorem inventurus. T. 9 c. 1304 B.
Pignus licet teneat creditor, id tamen ſibi non poſſidet, ſe illud debitor poſſidet per eum. T. 9 c. 1193 B.
Pignus quando poteſt repeti. Ibid. A.
Pignus prætorium quo genere conſiſtitutur. T. 9 c. 1139 E. & c. 1147 A. & c. 1210 E.
Pignus judiciale quomodo conſtituitur. T. 9 c. 1211 B. differt a pignore prætorio. Ibid. C.
Pignus non confirmat obſtacio ſolvi, & nudo. T. 9 c. 1198 E.
Pignus ſolvi non tantum ſolvato debito, ſed eo etiam obſtato, & depoſito. T. 9 c. 303 D.
Pignus, & fideiuſſor in quo differunt. T. 9 c. 544 E.
Pignus res ne conſtituatur, aut pacto. T. 9 c. 205 A.
Pignus fenori transfitum nunquam reſtituitur, niſi novo pacto. T. 9 c. 1226 E. & c. 1227 A.
Pignus non tantum reniſſione permittitur, ſed etiam novata debiti obligatione. T. 9 c. 1227 A. B.
Pignus non liberatur, ſi vel unus nummus tantum ſuperſit ex forte, cui debetur. Tom. 9 c. 1190 E.
Si pignus capitum ſit in cauſa judicati. Tom. 9 c. 1222 C. D. & ſeq.
Pignus in cauſa ret iudicate capitum quo differt a pignore prætorio. T. 9 c. 1122 D. E.
Pignus, vel hypotheca in quibus cauſis tacite contratur. T. 9 c. 1200 D. E. & ſeq.
Si pignus pignori datum ſit. T. 9 c. 1223 E. & c. 1224 A.
Pignus res alienas non conſiſtit. T. 9 c. 1193 B. C. & c. 1234 B.
Pignus debitoris gratia contrahitur. T. 9 c. 1197 C.
Pignus reniſſione, & novatione voluntaria permittur. T. 9 c. 1227 C.
Pignus diſtractione recte fieri a creditore, cui pignus jure obligatum fit, permittur. T. 9 c. 1229 E. & ſeq.
Pignus tutori ob chirographarium pecuniam. T. 9 c. 1227 A. B. & ſeq.
Pignus non eſt pignus, niſi quandoque diſtrahi poſſit. Tom. 9 c. 1231. B.
Pignus quod creditor datum habet pignori, obligare poteſt creditori ſuo. T. 9 c. 1223 E.
Pignus non permittur uſucapione. T. 9 c. 1193 D.
Pignus re, & pignus conſenſu contractum differunt. T. 9 c. 1193 C.
Pignus, & commodatum in quo differunt. Tom. 9 c. 1195. D. E.
Pignus qualiter contrahitur. T. 9 c. 1208 E.
Pignus, & hypotheca nihil inter ſe differunt. T. 9 c. 1186 C. D. & c. 1186. A.
An pignus ab turpem cauſam contrahitur. T. 9 c. 1236 B.
Pignus, & hypotheca quando non differunt. Tom. 9 c. 961 C. D.
Pignus nulla ſocietate deſtinato, proprietative conjungitur. T. 9 c. 1192.
Pignus non tantum expreſſim contrahitur, quod appellatur manifeſtarium pignus, ſed contrahitur etiam tacite ex juſta præſumptione. T. 9 c. 1200 D.
Pignus pacto contrahitur. Ibid. D.

Pignus naturale. Tom. 9 c. 1198 D.
Pignus depositum dicitur apud creditorem. T. 9 c. 195 A.
Pignus quod pallo constituitur, non deponitur, & hypotheca dicitur propie. T. 9 c. 205 B. & T. 10 c. 232 A. B.
Pignus in debitum non imputatur. T. 9 c. 296 A.
Si pignus vendiderit antiquor creditor. T. 9 c. 1230 A. B.
Pignus sibi addicere non potest creditor, & cur. Tom. 9 c. 1238 B.
Pignus contrahis est. T. 10 c. 389 B.
Pignus, quod est obligatum in fortem, quomodo tacite cendatur in usuras. T. 10 c. 428 B.
Pignus an sit bonæ fidei. Tom. 10 c. 551 E.
Pignus ob furpem causam non contrahitur, ut nec fideijussor fetile datur. T. 10 c. 630 C.
Pignus ibi obligatum uxor an vito remittere potest. Tom. 10 c. 643 C.
Pignus prætorium quodnam sit. T. 10 c. 705 A.
Pignus traditur constituitur. T. 10 c. 972 A. an sit contractus. Ibid. B.
Pignus res alienæ convalescit adquisitione dominii. T. 10 c. 1020 D.
Pignus inutile est, quod ubi diffedhi non potest sui conseguendi causa. T. 10 c. 1023 E.
Pignus commodo liberatur. T. 10 c. 1055 E.
Pignus sit accessio fortis. Tom. 10 c. 1097 C.
Pila lapidea quid. Tom. 9 c. 1062 D.
Pilatus procurator in Syria. Tom. 2 c. 85 C. & T. 3 c. 140 B.
Pilatus an fuerit procurator Cæsaris in Syria. T. 10 c. 95 B. & c. 931 B.
Pilatus legatus dicitur a Lactantio. T. 10 c. 95 D.
Pilenta quæ sint. T. 3 c. 381 C.
De pilei impositione. Tom. 3 c. 75 C. D.
Pilei impositione fervi fiebant liberti. T. 9 c. 945 C.
Pirrus qui fuit. T. 5 c. 537 A.
Pifcandi jus commune. Tom. 1 c. 1137 E.
Piscandi jus ubinam omnibus commune. T. 8 c. 929 A. & c. 935 B.
Piscari in alieno loco, flagnove pure Romano licet. Tom. 3 c. 89 D. E.
Piscari in mari ante ædes suas qui me prohibet, actione tenetur injuriarum. T. 3 c. 89 B.
Piscari an liceat in diverticulo Sulpitiano. T. 9 c. 437 B.
Piscari an liceat in flumine publico. Ibid. B.
Piscari an liceat in piscina, vel lacu alieno. Ibid. B.
Piscatio thynnaria. T. 3 c. 701 A. & T. 5 c. 807 A.
Piscationum redditus funt regales. T. 2 c. 1335 B.
Pisces, qui funt in lacu, vel stagno non frequentur emptorem fundi; fecus, qui in piscinas a nobis conjecti funt. T. 5 c. 715 D.
Pisces præcipue alii aqua dulci, etiam in medio mari. Tom. 7 c. 813 C.
Pisces, qui funt in piscina aditum vendentur, vel fundi venditi, adium, vel fundi non esse. T. 7 c. 780 C.
Pisces cujusnam sint. Tom. 8 c. 939 D.
Piscina. T. 5 c. 715 E.
Piscinam qui emerit, an etiam pisces emisse videatur. T. 8 c. 262 D.
Piscinam possessio qualis sit. Tom. 5 c. 715 D.
Piscium mutuum contrahi posse, Varro, *de re rustica*. Tom. 5 c. 307 C.
Piscores erant fervi conditionales. Tom. 9 c. 1214 C.
Piscores, & fundi. dotales fub cujus cura magistratus olim fuerint. T. 10 c. 856 D.
De piscatibus, & cataboleibus. T. 3 c. 450 C.
Pistoia in Urbe fuit eertum corpus. T. 2 c. 807 A. & T. 3 c. 459 B.
Pistorum per officinas discurrebat Præfectus annonæ, & mundinum præsis exigebat. T. 10 c. 856 D.
Pitacia quid propriæ fint. Tom. 1 c. 530 B. & Tom. 2 c. 962 C. & T. 10 c. 741 E.
Pix fossilis. T. 10 c. 1326 B.
Placet eft verbum solenne in testentis judicum. T. 6 c. 724 A.
Placitum Principis lex eft. Tom. 4 c. 847 E.
Placitum commune militantium. T. 9 c. 1200 A.
Plaga, & ejus interpretatio quæ. T. 9 c. 1158 C.
Plagiarii, laverunt, & fragunt. T. 2 c. 602 C.
Plagiarii qui dicuntur. Tom. 9 c. 1439 A. B.
De plagiariis lex Cornelia, & Fabia. T. 9 c. 1438 E.
Plagiarius ab servos separari potest. T. 2 c. 1073 D.
Plagiarius dicitur suppreffor. T. 10 c. 1326 D.
Plagii poena quænam sit, & quando. T. 5 c. 681 B.
Plagium quid. T. 5 c. 895 E. & T. 2 c. 602 C. & T. 9 c. 1456 D.
Plagium fit fine furto. T. 9 c. 1456 C.
Plagium eft venditio civis Romani. T. 9 c. 1438 E.
Plagium a patre commisium. T. 9 c. 999 E.
Plagium arguens, & ubi dolus malus abest, non nisi maligni calumniatori est. T. 10 c. 218 C.
Plagium est crimen suppressi hominis. T. 10 c. 716 D.
Planaria interpellatio, planarii confilium. T. 2 c. 789 E. & c. 790 A.
Planganum Senatusconsultum. Vide, Senatusconsultum Planganum.
Unde de plane refte legi poffit. T. 3 c. 182 E.
De plano jus dicentem non desitte, *sed* fedilfe. T. 8 c. 236 A.
Planta quo jure retineri poffit. T. 8 c. 940 B. C.
Plantas dicit modo *reflorere*, modo *rem fobere*: fic DD. aiunt res *prefiere*, & *reprefiere*, idem, folvere. T. 3 c. 335 C.
Plebem de Pido oppido Lucæ vicino. T. 6 c. 1039 B.
Ex plebe Principes affumebant homines litteratos, per quos recitarent in Senatu orationes, epistolas, libellos, placita fua. T. 10 c. 845 E.
Plebeia non dabatur adinus in Senatum. T. 10 c. 845 E.
Plebejorum Tribuni apud Romanos. T. 9 c. 646 D.
Plebeius potius crebere, quam Senatores, atque femper fuit Principibus. T. 10 c. 842 D.
De iis, qui plebem audent colligere contra reipublicam. Tom. 9 c. 1455 C.
Plebis, & civitatum defensores quinam erant Romæ, & in municipiis. T. 10 c. 609 D.
Plebiscita an leges dicantur. T. 10 c. 486 A.
Plebiscitum quidnam proprie fit. Tom. 8 c. 899 C. in quo differat plebs populo. Ibid. C.
Plebis opprimitur indebitis immunitatibus. T. 10 c. 681 E.
Plegiarii qui. T. 6 c. 807 C.
Plena pubertas. T. 5 c. 156 D.
Plena vacatio, & quæ conceditur vacatio militiæ, munerisque. T. 8 c. 409 C.
Pleni dominii pars est usufructus. T. 8 c. 505 C.
Plenilunia in L. 2. *de Senatusconsultum Velleianum*. Tom. 5 c. 447 B.
Pleraque palam licent, quæ clam non licerent. Tom. 6 c. 1499 E. qui erat, non contemnit jus. Ibid. c. 1495 B.
Pleraque ex contraria licent, quæ non licerent poffi temporis tradum. T. 4 c. 116 D. E.
Pleraque funt generaliter vera, quæ fumpta specialiter falfa funt, & contra. T. 4 c. 440 E. quid eft abhinfile litis affimationem. Ibid. c. 451 C.
Pleraque quodcumque peti potest, etiam compensatio potest. Tom. 4 c. 577 D. aliquando & quæ peti non poffunt, fatem compensari possunt. Ibid. Quandoque ea, quæ peti possunt, compensari nequeunt. Ibid. E.
Plinius feribit, valorum defectu tempe vina effufa fuiffe. Tom. 7 c. 1453 B.
Plumarii qui funt. T. 2 c. 768 C. D.
Plumbatæ quod verberum genus. T. 3 c. 698 E.
Plumbatæ inter ficti confulionem. T. 1 c. 68 A.
Plumbatura, & ferruminatio in eo, differunt. T. 9 c. 665 D.
Plumbum eft ædium. T. 8 c. 652 D.
Plumbum fequitur emptorem ædium. Ibid. D.
Plura funt generæ vindicationum. T. 5 c. 1246 B.
Pluralitas beneficiorum inhibetur. T. 6 c. 988 A. nisi ex dispensatione fummi Pontificis. Ibid. D.
Pluralitas beneficiorum quo casu admittenda. T. 6 c. 999 D.
Sub pluralitate numero, fi fine libertis, reftitur etiam fingularem comprehendit, quod & ufus loquendi admittit. T. 4 c. 1189 E. & c. 1190 A.
Plurativus casus dualem complectitur. T. 9 c. 488 D.
Plures fideifiores unius tutoris beneficium diffidiorum non habent. T. 4 c. 322 D. E. excepto uno casu. Ibid. c. 322 A. ratio differentiæ quæ. Ibid. B.
Plures tutores beneficium dividendis hæredi exceptis. Ibid. B. ratio cafibus. T. 4 c. 322 A. B. ratio differentiæ quæ. Ibid. c. 323 B. C.
Plures eandem rem eidem prestare, æquitas non petitur. T. 5 c. 825 D. E.
Plures cum in unum fummum condemnantur, an fit una fententia. T. 10 c. 796 B. C.
Plurimum quid fit. T. 10 c. 761 C.
Actio, quæ datur in quod plures interest, an fit penalis. T. 10 c. 130 E.
Plurium facta plures poenas exigunt. T. 10 c. 746 D.
Plus petitur quatuor modis. T. 1 c. 262 B. & c. 371 A.
Plus petere casu calebat. Ibid. A.
De plus petitionibus conflitutiones Zenonis, & Justiniani. Tom. 3 c. 345 A. B.
Plus jurisdiccionis in alium transferre potest, quam ipse habet. T. 4 c. 7 D. E. & T. 9 c. 472 D.
Plus cautionis eft in re, quam in persona. T. 4 c. 334 B.
Plus eft domus habitationem, quam locare. T. 4 c. 501 E.
Plus eft esse dominum, quam patrem. T. 4 c. 400 C.
Plus eft exigere, quam agere. T. 4 c. 559 C.
Plus eft inducere nomen heredis, quam dicere. T. 4 c. 417 B.
Plus eft facere, quam dicere. Ibid.
Plus eft in re, quam in opinione. T. 4 c. 504 D.
Plus petitur mutitis modis, & qui fint hi modi. Tom. 4 c. 77 A.
Plus petitur, cum male agitur. Ibid. A.
Non plus esse debet in stipulatione, quæ novat cautum emptionis, quam in judicio empti, aut venditi: minus poteft esse. T. 4 c. 668 D.
Plus habitationi ineffe videtur, quam usui modo. T. 4 c. 501 A.
Plus petere videtur, qui præmature petit. T. 4 c. 699 C.
Plus affum, quam illum intelligitur. T. 4 c. 990 E.
Plus eft cautionis, & fecuritatis in re, feu pignore, quam in persona. T. 4 c. 1204 E.
Plus eft in re alterius, quam in quærite. T. 4 c. 1103 E.
Plus peccat qui facit, quam qui non facit. T. 4 c. 1018 E.
Plus eft reftituere, quam exhibere. T. 5 c. 165 A.
An plus fit in æstimatione, quam in re; aut plus fit in re, quam in æstimatione. Tom. 5 c. 745 B.
An plus valeat quod eft in opinione, quam quod eft in re. Ibid. B.
Plus valet, quod in veritate eft, quam quod eft in æstimatione eius. T. 6 c. 24 C.
Plus, minufve. T. 8 c. 618 D.
Plus quid fignificat. T. 8 c. 493 D.
Plus petendi periculum nullum eft in actionibus incertis. T. 9 c. 493 D.
Plus valere quod agitur, quam quod simulate concipitur. T. 9 c. 291 D.
Pluteri lignei, quibus præfiguntur parietes, ædium emptorem inequantur. T. 7 c. 781 A.
Pluvia. Vide, Aqua.
Poculum abortionis, aut anatocismo dari dant, quibus pœnis afficiendi. T. 1 c. 506 B.
Poculum ficuis in mare proiecerit, quali furtum, qua actione tenetur. T. 7 c. 851 B.
Podagricus a muneribus civilibus non excusatur. Tom. 2 c. 706 C.
Podagricus a personalibus non excusatur muneribus. T. 2 c. 753 B.
Podia, & monopodia. T. 3 c. 269 E.
Poena illegitima eft indole necari. T. 3 c. 418 D.
Poena deteriorem, non melioremejus, qui punitur, conditionem fecit. T. 4 c. 714 A.
Poena pro ultione, & vindicta. T. 5 c. 1005 A.
Poena pecuniaria dimittur, non culpa. T. 1 c. 87 B.
Poena extraordinaria. T. 1 c. 504 A.
Poena divina, poena fervilis. T. 3 c. 312 E.
Poenæ legis Iuliæ quanam. Tom. 1 c. 232 B.
Poenæ capti quanam conflituntur. T. 1 c. 237 A.
Poena defertionis. T. 3 c. 261 C.
De poena proponenda. T. 1 c. 659 B.
Poena eorum, qui ultimo fupplicio damnati fuerint, non eft differenda. T. 3 c. 591 E.
Poena committitur ex die fola, etiamsi debitor non interpellatur. T. 1 c. 1225 E.
Poenæ mortalis ultimi fupplicii appellatione non continetur. Tom. 3 c. 84 A.
Poena injuriarum, quæ honoraria appellatur, in judicibus irreputatur. T. 1 c. 244 C.
Poena innitentiam et legis XII. Tabularum. Ibid. C.
Poena operis publici. T. 4 c. 1401 E.
Poena affinitis fortè eft mera poena, non commista rei persequutioni, persequutio rei eft extra poenam. T. 4 c. 335 D.
Poena capitis quæ eft. T. 4 c. 15 E.
Poena major, & minor in quo differunt. T. 4 c. 840 C.
Poena folius legis eft jure ordinario, dimmatio vero judicis eft. T. 4 c. 848 C.
Poena in a judice minor indulta fit ei, cui lex graviorem penam infliexit, an in infamia nonne. T. 4 c. 848 C.
Poena augetur ejusque nomen. Ibid. E.
Poena legitima eft fulfi, perjurii vero nulla. T. 4 c. 183 A.
Poena legis Iuliæ infamem feminæ non tenetur. T. 4 c. 1480 E.
Poena privatorum, aut publicorum conflituitur, quæ ex delictis nascuntur, qualis eft. T. 4 c. 844 C.
Poena deflinatus non eft legitima, nec crimen ordinarium. Ibid. A.
Poena crimiuibus non imponitur arbitrio judicis, sed lege conflituitur. T. 4 c. 840 C.
Poena fiscalis eft poft creditores. T. 4 c. 1378 E.
Poena irrogatur lege, multa vero extra ordinem. T. 4 c. 28 B.
Poena non eft exaggeranda, aut amplianda, fed potius minuenda, & mitigandi. T. 4 c. 24 D.
Poena quæ femel eft peofa, nullatenus tollitur. T. 4 c. 298 E.
Poena non eft ultra ducenda, non potest. T. 4 c. 341 C.
Poena femel folata repeti non potest. T. 4 c. 348 D.
Poena unius non debet esse premium alterius. T. 4 c. 400 B.
Poena fimilis utrofque contrari debet, quos per facinus coinquinatur, & aequat. T. 9 c. 851 C.
Poena gravione videtur cum reo transfiatum de fama. T. 4 c. 848 C.
Poenæ feparari non debent, qui in culpa jungunter. T. 4 c. 851 C.
An

An poena fischo debeatur ex contractu privati. T. 4 c. 382 A.
Poena, aut crimine ius naturale nemineni excutat, si crimen fit atrocius. T. 4 c. 503 C.
In poena evitanda quando privilegium vires suas exercet. T. 4 c. 1028 A.
Poena id tantum afficitur, quod effectum habet. T. 4 c. 151 A.
Poena an extendit ad mandatoria, & calumniatoria, sicut mandatoris, & homicidie. T. 4 c. 841 B.
Poena semel commissa ob crimen, cum fit vitur compromissum. T. 5 c. 184 E.
Poena compromissi quandoquam quis teneatur, & quando non. T. 5 c. 38 B. C.
Poena deferitionis quenam sit, quandoquam, & quibusnam de rebus committitur. T. 5 c. 10 D.
Poena est, quæ extra rem infligitur. T. 5 c. 814 C.
Poena in arbitrium compromiti quando dicatur. Tom. 5 c. 177 B. C.
Poena conventa inter contrahentes hoc agitur, ut ftricto jure rem agant. T. 5 c. 410 C.
Poena imposita propofita est. T. 5 c. 411 C.
Poena non admittentia missum in possessionem quanam sit. T. 5 c. 922 A.
Poena nihil habet commune cum eo, quod interest, idest, cum re, ex stipulatione penali agit etiam is, cujus non interest. Tom. 5 c. 989 C.
Poena quadrupli dominus ex facto servi quomodo liberetur. T. 5 c. 761
Poena capitalis damnatis ne individua quotidiana alimenta. Tom. 5 c. 1079 D.
Poena, non pœnitentia pugatur crimen perfectum. T. 5 c. 92 A.
Poena iudicialiter multum differt a pœna vi illata possessori. T. 5 c. 397 E.
Poena deferitionis, quam exegit poffessor, aut exigere potest. T. 6 c. 398 A.
Poena dupli. Ibid. B.
Poena tardius solveri pretii. Ibid. B.
Poena retinetur a Iurisconsultis constituta quæ. T. 6 c. 99 A.
Poena Senatusconsulti Silaniani. T. 6 c. 595 A.
Poena in matrimonio contrahendo adjecta nullius est momenti. T. 6 c. 1075 A.
Poena indicta adversus eum, qui vivendis beneficium impetrat. T. 6 c. 608 D.
Poena indicta adversus Sacerdotes, qui interfuerunt cladestino matrimonio contrahendo. T. 6 c. 1089 D.
Poena Senatusconsultus. T. 6 c. 1084 B.
A poena legitima an appellare liceat. T. 6 c. 933 C.
Poena legis Fabiæ erat pecuniaria. T. 7 c. 597 B.
Poena quæ transfeat in heredem. T. 7 c. 101 B.
Poena quid. T. 8 c. 585 E.
Poena latissime accipitur. T. 8 c. 682 C. & c. 771 A.
Poena femel commissa an desinat deberi. T. 8 c. 350 D.
Poena calumniæ cur ell. T. 8 c. 631 E.
Poena sine fraude rem non potest. T. 8 c. 58 E.
Poena legitima quæ. T. 9 c. 1152 D.
Poena legis Iuliæ de vi privata quæ. T. 9 c. 1428 D.
Poena legis Iuliæ de vi publica. T. 9 c. 1429 A.
Poena ejus, qui venditat sententiam judicis litigatori convento certo pretio. T. 9 c. 1376 C. D.
Poena cohibitus major est, quam orbitatis. T. 9 c. 1158 D.
Poena periuri. Vide, Periurium.
Poena est a lege. T. 9 c. 888 D.
Poena non appellatur. Ibid. D.
Poena judicum, qui moram judicius afferunt. T. 9 c. 140 B.
Poena cur impositur. T. 9 c. 1478 E.
Poena non tam ad delictum, quam ad exemplum pertinet. T. 9 c. 1479 A.
Poena non prestitati obsequia quæ. T. 9 c. 645 E. & seq.
Poena est affinitatis delicti. T. 9 c. 1478 E. vel supplicium peccati. Ibid. E.
Poena compromissi. T. 9 c. 145 A.
Poena vocatur id, quod interest. T. 9 c. 1076 E.
Poena dupli, tripli, & quadrupli qui teneantur. T. 9 c. 1137 A. B.
Poena quæ infertur ei, cujus interest, ut ultra, & quanti interest, quod propter mortem exigitur, & præstatur officio judicis. T. 9 c. 1076 D.
Omnis poena capitalis differebatur in diem decimum. T. 9 c. 1480 A.
Poena ex casu compromissi. T. 9 c. 133 C. D.
Poena quæ accidunt irrogatur, qui non pergat litem criminalem intra tempus legitimum. T. 9 c. 1476 C.
Poena constituta ei, qui it ad inficias. T. 9 c. 222 D.
Poena quomodo definitur. T. 9 c. 1381 B.
Poena contumacis. T. 9 c. 130 D. E.
Poena venantis interdictum matrimonium. T. 9 c. 491 B. C.
Poena advocatorum, qui moram judicis afferant. T. 9 c. 141 E.
Poena est quidquid altera fortem, & rem principalem exigitur. T. 9 c. 1076 D.
Poena contempta, & deferta possessionis judicio defendi cuiusnam sit. T. 9 c. 231 A.
Poena, Vide, Ofura.
A poena hodie possibili potest, cum olim non poffit. T. 9 c. 1143 C.
De poena judicis, qui male judicavit. T. 9 c. 1083 D. E.
De poena adulterii. T. 9 c. 1471 E. & seq.
Poena in conventionem deductæ ab eo in testilligitur, cujus nihil interest. T. 9 c. 1076 C.
Poena, quæ continetur actione legis Aquiliæ, poena est ex parte actoris, & ex parte rei. Tom. 10 c. 131 A.
Poena, quod simplo accedit rei concendi gratia. Ibid. B.
Poena humana est, si per Principem pretetatur. B. non si per Deum. T. 10 c. 304 C.
Poena est genus, multa species. T. 10 c. 305 D.
Poena a multifida differat. Tom. 10 c. 704 B.
Poena an insit conditioni furtivæ. T. 10 c. 956 E.
Poena dependa a debitore pro fabrefaciendo pignore an imputetur a creditore. Tom. 10 c. 956 E. & c. 957 A.
Poena definitio. T. 1 c. 837 B. & T. 2 c. 536 D.
Poenæ sui fomes sunt, sui medicores, aut minimæ, & quæ sint. T. 1 c. 609 B. & seq.
Poena mollienda, & refringenda. T. 1 c. 1149 D.
Poenæ fiscalis perlequatio creditoribus pollicetur. T. 1 c. 615 B.
Poena olim certæ erant, & legitimæ, nunc arbitrariæ. T. 3 c. 626 E.
Poena modus legitimus in casibus certis. T. 1 c. 738 E. & c. 737 A.
Poenæ nomine intelligitur legatum, & adimebatur, vel transferebatur. T. 1 c. 136 B.
Poenæ nomine legari videtur, quod heredis cauta correndi relinquitur. Ibid. C.
Poenæ nummariæ pauperibus graviores. T. 1 c. 244 E.
Poenæ irrogatio est legis, non juris difficinis. T. 4 c. 35 E.
Poenæ obnoxia non est fati celeritas, sed confidentia criminis. T. 4 c. 374 A.
A poena cauta separatur causa restitutionis. T. 4 c. 916 B.
Poenæ ferri qui fuit. T. 4 c. 15 E.
Poenæ omnes hodie sunt extraordinariæ. T. 4 c. 36 B.
Poenæ interpretatione mulieres sunt in liberis hominibus, in servis exsiperandæ. T. 4 c. 1409 B. C.
Poenæ cauta an individua sit. T. 5 c. 837 C.
Poenæ sunt remedia delictorum. T. 5 c. 31 E.
Poenæ pecuniariæ fubjiciuntur is, qui in alienum sepulcrum, quo jus ei non fuit inferre, mortuum intulit. T. 5 c. 221 A.
Poenæ stipulatio judicio sisti. T. 7 c. 21 A.
Poenæ stipulatio. Tom. 9 c. 1280 B. C. Vide, Stipulatio.
Poenam cognitionis non effe. T. 3 c. 207 C. D.
Ad poenam mediocrem quandoque judicem perducit miseratio fexus, vel sufficientia, vel malitia. T. 1 c. 609 C.
Poenam turpem fequi crimen turpe æquum est. T. 4 c. 847 D.
Poenam mora fine qualibet sufferat. T. 4 c. 1213 B.
An poenam restituere ei, qui poena semel functus est, cogatur legatarius, cujus legatum interim est. T. 4 c. 233 E.
In poenam S.C. Turpillianum an incidit is, qui accusationem extraordinariam deferit. T. 4 c. 862 A.
Inter poenam, & multiam differentia quæ. T. 4 c. 14 C.
Poenam legitimam judex nec augere, nec minuere potest. Tom. 4 c. 849 D.
Poenam infamiæ qui exsequitur. Ibid. B.
Poenam furti, & injuriarum tirnere publice expedit. T. 5 c. 78 A.
Poenam ferre cogitur qui debitor effugere poffit. T. 5 c. 411 B.
Poenam quatenus mandatarius, qui non quæprimitum, & opportune mandatori mandatum tenuitarit. T. 5 c. 477 B. C.
Poenam, in quam non incidit, remitti an fit opus. T. 5 c. 881 C.
Poenam irrogare qui poffint. T. 7 c. 135 E.
Poenam etiam privatus irrogat. T. 8 c. 560 D.
Poenam petere cui permitti debeat. T. 8 c. 725 C. & c. 837 A. B. & c. 898 C.
Poenam inter, & multiam an fit differentia. T. 8 c. 582 A.
Poenam parem exigit omnis culpa, aut certe minorem potius, quam majorem, humanitatis hanc effe legem. T. 9 c. 1077 A.
Poenam olim fuit sententiis judices non expimerent, & cur. T. 9 c. 1479 B.
Poenam poteft petere, qui in eam non incidit. T. 10 c. 241 C.
Poenam an poffit irrogare, qui magistratus non est. T. 10 c. 380 C.
Poenarum varia genera. Tom. 3 c. 174 B.
De poenarum omni genere elegenter Galenus. Ibid. C.
Poenarum interdictarum genera quadam. T. 3 c. 177 B.
Poenarum codem jure tria genera, poena pecuniæ translatitia, compromissi, & commissi. Tom. 1 c. 1412 B.
Poenarum compendia funt regalia. T. 2 c. 1335 B.
Poenarum ecclesiasticarum duo genera. T. 2 c. 1092 A.
De poenarum refugio. T. 3 c. 162 A.
De poenarum modo. T. 3 c. 480 C.
Poenarum genera quædam reprobantur. T. 9 c. 1480 C.
Poenas plures plura remedia exigunt. T. 5 c. 31 E.
Poenæ ex tantum exigi naturæ congruum est, quæ cum compensent, moderamine prudentiæ. T. 9 c. 1076 E.
Poenæ criminum olim in usu desiffe. T. 9 c. 1143 C.
De poenis cestitutis infirmandis, & obviandis. T. 9 c. 1358 B. & seq.
De poenis. T. 9 c. 1478 D. E. & seq.
Poenitenti datur venia. T. 1 c. 1067 C.
Poenitentia plerique emendat, nec cuique, ut eunquam facta videantur. T. 1 c. 1409 E.
Poenitentia, feu variatio in admittitur, poffit ordo extensivo tolet. T. 4 c. 196 A.
Poenitentia non purgatur crimen perfectum, sed pœna. T. 5 c. 92 A.
Poenitentia est mutatio voluntatis. T. 6 c. 1185 B.
Poenitentia nulla est, quam correctio nulla consequitur. T. 6 c. 1117 C.
Poenitentia procul dubio confitteri, & poenitenti injungenda est. Ibid. B.
Ex poenitentia condicitio. Tom. 9 c. 230 A.
Poenitentia non abolet crimen apostatarum. T. 10 c. 826 C.
Poenitentia regulariter non emendat crimen. T. 10 c. 826 D.
Poenitentia nemo nocens esse debet. T. 10 c. 827 A.
Poenitentiæ potrus est erroris cognitio, & conditio mutatio. Tom. 6 c. 1117 B.
Poenitentiæ facta protestatio a vendatore ex contractu, an rescindat emptorem. T. 10 c. 1208 B.
Poenitentiam, & dolorem quo non afferunt, non videtur quis invitus fecisse. T. 7 c. 893 E.
Poeta quando dicitur, nec additur nomen, quo dicitur additur apud Græcos, & quis apud Latinos. T. 8 c. 893 B.
Poeta nulla immanitatis præsagia invantur. T. 2 c. 55 D.
Poeta Dantis memoria damnata poffi mortem. T. 2 c. 1112 A.
Polia. T. 3 c. 1198 E.
Poliigenta dicebant tetbionis porcorum, cum eos caldebant. T. 9 c. 63 B.
Pollet nexus, poline fegetes quid fit. Ibid. B.
Pollutor sacer. T. 1 c. 214 B.
Polluter, qui fuscepit agrum pollendum in commune quæsendis fructibus, a Catone redruptor partiarius dicitur. T. 9 c. 643 C.
Pollicitatio solemnibus non fit verbis, & ideo, quæ ex ea nascitur obligatio, non est verborum obligatio. T. 1 c. 215 D. & c. 1215 A.

Pollicitatio nunquam abolita, vel tenuit in contractum . Tom. 3. c. 561 E. & c. 562 A.
Pollicitatio, & pactum in quo differunt . T. 1. c. 887 D. & T. 9 c. 74 B. & seq. c. 1256 A. B.
Pollicitatio quid sit. T. 1. c. 887 D. & T. 9 c. 1256 A.
Pollicitatio donationis . T. 9 c. 74 E. & c. 75 A.
Pollicitatio non fit solennibus verbis. T. 9 c. 75 E.
Pollicitationis species est votum . T. 1. c. 887 E. & T. 9 c. 75 A.
Ex pollicitatione nada nulla nascitur actio . T. 1. c. 891 D.
Ex pollicitatione nada, & pactio non semper nascitur actio . Tom. 9 c. 1257 A.
Ex pollicitatione duobus casibus est actio, ex pollicitatione dotis, & ex pollicitatione facta reipublicæ. T. 9 c. 1185 C.
Pollicitatione an contrahitur verborum obligatio . Tom. 10 c. 594 E.
Ex pollicitatione nada nec Principes ipse agere potest . T. 10 c. 1110 D.
Pollincere, & pollinctor quid significet. T. 1 c. 37 D.
Pollinctorem parari mortuis . T. 3 c. 301 D.
Pollicere, & pollicieri fuit vocabula affinia . T. 9 c. 75 A.
Pollicere est vovere Diis . Ibid. A.
Pollicere est vovere, & vota dicuntur pollicitationes, seu pollicitationes . T. 1 c. 886 C.
Polonia ex imperio pendet . T. 2 c. 188 B.
Polypeti an fint chirographa, vel apocha . T. 3 c. 105 B.
Pomi deerpantur, defecatur fenium, aut fructuarium . T. 2 c. 330 A.
Pomaria in ædificiis conflituta urbana prædia funt . T. 6 c. 30 A.
Pomarum quid fit . T. 7 c. 1466 D.
ex vini appellatione continetur. Ibid. D.
Pomorium, & faburbia in quo differunt . T. 4 c. 250 E.
Pomorium quid . T. 4 c. 833 B.
Pomis quæ adnumeranda . Tom. 7 c. 1458 E.
Pompa vocatur . T. 7 c. 117 D.
Pompejus privatus vixit cum imperio consulari . T. 10 c. 504 E. & c. 585 C.
Pondera singularum civitatum . T. 3 c. 775 C.
Pondera iniqua, & falsa commodum qui affinet tenentur . T. 3 c. 150 D.
Pondera majora & emptor arbitrari, quibus illi oleum appendereat, quomodo, & qua actione tenetur. T. 7 c. 801 C. D. & contra & venditor minora pondera adhibuerit, quomodo tenetur . Ibid. D.
Pondemium . T. 2 c. 778 B.
Pontifex aut, vel argenti legatio, an quantitas, vel corpus videatur legatum . T. 7 c. 1017 B.
Pontifex quodnemus librum fcripsit Quintus Rhamnius Palæmon . T. 4 c. 1473 B. C.
Pontifex, & numerus mutuam fundionem recipiunt . T. 7 c. 1323 C.
Pontifex pro pondere ex mutuo reditur . T. 7 c. 861 D.
Pontifex pro alterum rivum an extiruit profit . T. 5 c. 673 A.
Pons an super rivum alienum ædificari profit . T. 5 c. 456 C.
Romanum Pontificem magis reverebatur Juffinianus, quam Epiphanium Pontificem Constantinopleos. T. 10 c. 715 C.
Pontifices votum incertæ pecuniæ non valere cenfent . T. 4 c. 963 B.
Pontifices Romani multos errores in decretis fuo transfulerunt : a quibus in mores, & regionum confuetudines pofhmodum transfiant hodie contpicuntur plerique. T. 5 c. 157 A.
Pontifices an idem Principes . T. 5 c. 736 A.
Pontificium jus multum difcrepat a jure civili in computatione graduum cognationis . T. 6 c. 1118 C.
Pontificum leges circa jufta funerum, & fepulcra . T. 8 c. 519 D.
Populare tantum eft ad aliquid decuare, ipsa ad publicam utilitatem pertinet. T. 1 c. 539 B.
Populares qui fint . Tom. 3 c. 111 C.
Populares affiones . T. 9 c. 159 A.
Vide, Affiones populares .
Popularis affio civilis est, non criminalis. T. 5 c. 110 C.
Popularis affio quæ fit, & quare fic dicatur. Ibid. C. et qui convertitur, procuratorem poteft dare ad defendendum; qui non tam affio nem movent, et non licet procuratorem dare ad agendum . Ibid. C. D.
Popularis annona . T. 9 c. 369 C.
Populares qui fint, & eorum cura ad olim commuffa . T. 10 c. 844 C.
Populi feitum, quod plus eft, quam fatum plebis . T. 8 c. 646 D.
Populi jus quod fit, & dicatur . T. 8 c. 393 A.
Populi jus aliud eft, aliud fifci . Ibid. A.
Populi fuit leges ferre, & perferre, creare magiftratus, bella indicere, hoftie funt Principis . Tom. 9 c. 906 E.
Populi jus omne transiatum eft in Principem. Ibid. D. E.
Populus Romanus quo tempore rei nauticæ operam dare coepeit . T. 5 c. 530 B.
Populus Romanus quieto quoque tumo confiftabat . T. 7 c. 73 E.
Porca præcidaneus quid eft. Tom. 4 c. 49 A. Philippus Melanchthon aliquando ufus eft hac lege, & eam accommodavit moribus fuæ patriæ. Ibid. B.
Porciorum urbis æterna . Tom. 2 c. 807 C.
Porcus cum ore humano . Tom. 8 c. 520 C.
Portari quid . T. 8 c. 537 C. D.
Porticus publica . T. 9 c. 1182 C. & feq.
Portus virilis eft portio rata, non æqualis . T. 4 c. 33 A.
Portio onerata fi accedat onerata, fi exhaufta exhaufta, quid juris . T. 4 c. 774 C. quid fi onerata portio accedat onerata in totum, quo cafu Falcidia intervenit . Ibid. C.
Portio debita fideicommifio oneratur non poteft . T. 4 c. 938 A.
Portio legitima . Vide, Legitima portio .
Portio debita vercundiæ patronali hodie eft tertia pars honorum . unte Juffinianum fuit dimidia pars honorum . T. 5 c. 595 D.
Portio univerfitati adquirit . T. 5 c. 736 A.
Portio hereditaria rei vindicatæ non petitur. T. 10 c. 314 C.
Portio debita pietatem, in fideicommifo poffit oneratur. T. 10 c. 341 E.
Portio deficiens coherediis, et repudiante, an accrefcat coheredi cum fuo onere . T. 10 c. 1049 E.
Portio deficiens an accrefcat invitis . T. 10 c. 1155 B. C. & feq. an accrefcat non invitis, et cui accrefcit . Ibid. c. 1156 C. D. 57 qua parte accrefcat coheredibus, vel collegatariis . Ibid. c. 1157 B. C.
Portionis hereditatis emolumentum nihil aliud eft, quam portio hereditatis . T. 10 c. 1286 C. D.
Portionis, quæ adeverit hereditatem, fit quoad fideicommifa nova reftitutione poft reftitutam hereditatem . T. 10 c. 314 D.
Portioni portionem adcrefcere, vel invicti alluvionem . Tom. 3 c. 338 E.
In portionem hereditariam quem imputerunt filius, & quæ non imputentur . T. 7 c. 936 C. D.
Portionem coheredis coheredi adcrefcere tacito jure . T. 9 c. 903 A.
Portione onerata accedente, integra contributioni locum non effe. T. 4 c. 934 A.
De portione congrua vicario dando. T. 6 c. 941 E.
De portione hereditaria legata . T. 9 c. 817 D. E.
Portionem, quæ domino de fervo competunt, a judice, feu recuperatore æstimatur . T. 5 c. 634 A.
Inter portiones ex pluribus fociis dari poteft affio communi dividundo. T. 7 c. 589 B.
Portiones collatione quomodo fiunt, & petita fit bonorum poffeffio contra rabulis . T. 8 c. 81 B. & feq.
Portiones viriles . Vide, Viriles portiones.
De portionum duarum deductione. T. 3 c. 195 E.
De portionibus coheredum confiftatio. T. 1 c. 689 E.
Portoriis fubfidii, fequitur, ut tributorum abolitio poftulatur. T. 3 c. 133 B.
Portorium vectigalium pars eft minima, quæ cenfu non continetur. Ibid. B.
Portuariis menfores. T. 3 c. 692 B.
Os portuum, idefl, ad domum. T. 3 c. 171 D.
In portu, fluminibufque jus piscandi commune eft omnibus . T. 1 c. 59 C. & c. 1137 E.
Portuum proprietas eft populi . T. 1 c. 59 C.
Portus etiam ftatio dicitur . T. 3 c. 55 A.
Portus funt regales. T. 1 c. 1335 A.
Portus, & Bimina publica dant. T. 8 c. 918 D.
Portus quid . T. 8 c. 534 A.
Portus domum fignifcat, Ibid. B.
Poffiiones duas effe juris, quid fit & quomodo accipiendum . T. 8 c. 573 A. B.
Poffiiones juris quæ nada ratio non eft . T. 4 c. 834 A.
Poffiiorum ius. Vide, Jus poffiiorum.
Poffe, & debere verba, auftores nolfri promifcue utuntur . Tom. 4 c. 37 E.
Poffe, & debere fcite idem eft . T. 4 c. 306 D.
Verbo *poffe* certiffima juris principia concipiuntur . T. 10 c. 86 E.
Poffeffio majore parte aunt quis videtur . T. 8 c. 598 A.
Poffeffa res ei, aut cuam an ufurpi poffit . T. 8 c. 2267 D.
Poffidio quid, & quot modis adquiratur, vel amittatur . Tom. 1 c. 24 B. C. & T. 10 c. 473 A. & feq.
Poffidio duplex . T. 2 c. 472 E. & T. 7 c. 1 B.
Poffiffio longi temporis, fite omiffa, nullius momenti eft . T. 1 c. 1141 B.
Poffeffio civilis ut a poffeffione naturali differ. T. 1 c. 1331 A.
Poffeffio naturali fidem non exigit . T. 1 c. 1332 B.
Poffeffio pestes poffefforum remanent, & nonnulli non dantur . T. 1 c. 171 B.
Poffeffio rei immobilis fine vi et fpoliatione emancipatur, quali mobilia fine furto . T. 1 c. 1 B.
Poffeffio quibus modis, & per quas perfonas nobis adquiritur . T. 1 c. 469 B. C. D.
Poffeffio etiam quomodo fine perfonis naturali nobis adquiritur. T. 1 c. 50 B. C.
Poffeffio nada an retinetur, nudo animo amittitur, nudo animo adquiritur. T. 1 c. 469 C.
Poffeffio civilis, naturalis, corporalis. T. 1 c. 94 D.
Poffeffio ab alio ftifter . T. 1 c. 843 B. & T. 5 c. 603 D.
Poffeffio naturalis non tantum fafti, fed & juris eft . Tom. 3 c. 525 A.
Poffeffio adquirit per liberam perfonam . T. 1 c. 472 D.
Poffeffio amittitur folo corpore duobus cafibus . Tom. 2 c. 473 A.
Poffeffio quomodo per procuratorem nobis adquiritur . Tom. 1 c. 1123 B.
Poffeffio civilis adquiritur etiam ignorantibus . T. 1 c. 95 B.
Poffeffio, quæ fit ex fafto poffeffio eft, injufta eft . Tom. 1 c. 1124 C.
Poffeffio peregrinis Carbonianis finis. pubertate . T. 4 c. 360 B. præfumptio Carbonianis edicti quæ eft . Ibid. C.
Poffeffio bonorum contra rabulas hæreditatis bonorum poffeffionis fecundum tabulas, & c contra. T. 4 c. 378 C.
Poffeffio parit actionem in rem adverfario. T. 4 c. 654 D.
Poffeffio ex res jurantes, cum fit incorporalis. Tom. 6 c. 862 B. incorporalis fuit incerta . Ibid. B. quo fiipulatur, non tradi, nudum fafhum fiipulatur; qua fiipulatur, vacuum poffeffionem tradi, non fiipulatur nudum fafhum, fed fiipulatur rei vacuum. Ibid. B. C.
Poffeffio re vera eft ufus rei . T. 4 c. 38 D.
Poffeffio nada voluntate amittitur, dominium non item . T. 4 c. 205 E.
Poffeffio & poffeffio bonorum . Vide, Bonorum poffeffor, & Bonorum poffeffio .
Poffeffio quo cafu amittitur folo corpore . T. 4 c. 628 C.
Poffeffio aliud eft, aliud ufusfructus . T. 4 c. 1006 A.
Poffeffio bonorum contra rabulas . Vide, Bonorum poffeffio .
Poffeffio quarundam rerum fiipulatio nobis adfiitit . T. 4 c. 625 C. D.
Poffeffio rationum, & hybrecorum fiitum, an nudo animo remanentur . T. 4 c. 626 C. D.
Poffeffio fiipulatio non fit bere dis corpo. T. 4 c. 629 C. quemadmodum eft corpore, et fine corpore, seu facto poffeffione, fed magnaex facto poffeffione. Ibid. C.
Poffeffio bonorum, aut ofpo ne, aut fine re datur. T. 4 c. 1189 C. ita magnaex facto poffeffione. Ibid. C.
Poffeffio bonorum Carbonianis quæ, & quales. T. 4 c. 887 B. & T. 6 c. 918 A.
Poffeffio bonorum dominium tribuit . Tom. 4 c. 930 C.

Possessio magis est facti, quam juris. T. 4 c. 69 D.
Possessio bonorum contra tabulas, quam patronus accepit, an sit eum re, & quomodo. Tom. 4 c. 378 B.
Possessio de feienti, & volenti per servum adquiritur. T. 4 c. 614 D.
Possessio regularier adquiritur fictam. T. 4 c. 610 D.
Possessio rerum quæ dictat a bonum possidentem. T. 4 c. 69 C.
Possessio naturalis facti, an iura sit. Ibid. D. cui mandata est jurisdictio quid differt ab eo, qui iudex datus. T. 4 c. 6 E.
Possessio initium sumit a facto, vel corpore, id est, a naturali apprehensione. T. 4 c. 69 C.
Possessio, & dominium in quo differunt. T. 4 c. 143 E. & c. 624 E. & c. 1457 D.
Possessio aliud est, aliud cuſtodia. T. 4 c. 692 D.
Possessio bonorum per procuratorem petit potest etiam ignorante infitente, & fine eius mandato. T. 4 c. 1077 A.
Possessio domus fuit, quæ in alienis ædibus conquiratur, domicilium non facit. T. 4 c. 854 C.
Possessio per procuratorem adquiritur, etiam nobis ignorantibus, & eam apprehendit nostro nomine. T. 4 c. 1458 E.
Possessio quid dictat ab obligatione. T. 4 c. 1459 A. B. obligationes, & actiones an per procuratorem adquiruntur. Ibid. B.
Possessio bonorum dimersum jure constitutis est quod dotatorium, non quod heredes, & ceæ. T. 4 c. 1145 D.
Possessio fuit per fe neque civem, neque incolam fuit. T. 4 c. 854 C.
Possessio, in non adquiritur nisi corpore, & animo, ita non amittitur nisi corpore, & animo. T. 4 c. 1077 A. D. dum Roman. ejusdem sentiat, quem & Gram interpretes sequuntur et antecedit possessione. Ibid. D.
Possessio, & proprietas penitus non debent. T. 4 c. 692 C.
Possessio rei non amittitur propter infirmitatem mentis. Tom. 4 c. 272 B.
Possessio semper amittitur solo animo, quæ tamen non amittitur solo animo, sed animo, & corpore. Tom. 4 c. 1 C.
Possessio
Possessio
Possessio adversarii contra possessorem ad exhibendum.
Possessio
Possessio
Possessio

communem. T. 8 c. 146 B.
Possessio an adquiratur per servum fructuarium. Ibid. D.
Possessio an amittatur nudo animo, nuda voluntate. Tom. 8 c. 304 A.
Possessio an amittatur nudo pacto, nudo animo, nuda voluntate. T. 8 c. 381 B.
Possessio an amittatur, si quod possidebamus, in aliam speciem transmutatum sit. T. 8 c. 294 B.
Possessio an eodem genere amittatur, quo adquiritur. T. 8 c. 328 A.
Possessio an per filium, aut servum propium, vel communem, per servum fructuarium, per filium, aut servum alienum, aut liberum hominem bona fide possessum adquiratur. T. 8 c. 247 B.
Possessio an, & quomodo adquiratur per procuratorem. Tom. 8 c. 251 D.
Possessio an ex plurimis causis contingere possit. Tom. 8 c. 356 B.
Possessio an ignorantis adquiratur. T. 8 c. 247 D.
Possessio an ignorantis per procuratorem adquiratur. T. 8 c. 313 C. an ex ea possidisse utcaepio competat. Ibid. C.
Possessio an ignorantis quemcumque adquiratur. Tom. 8 c. 309 B. an solo animo amittatur. Ibid. A.
Possessio an ignorantibus nobis interest. Ibid. E.
Possessio an interrumpatur per fideqselationem. T. 8 c. 304 B.
Possessio an interrumpatur morte colono, per quem possidebamus. T. 8 c. 305 C.
Possessio an nobis ignorantibus per servum adquiratur. T. 8 c. 289 A.
Possessio an per quemlibet volentibus adquiratur. Tom. 8 c. 244 E.
Possessio an per quemlibet volentibus nobis possidere adquiratur volentibus, vel rarum haberetibus. T. 8 c. 269 E.
Possessio an per se solo animo amittitur. T. 8 c. 258 B.
Possessio an per se solo animo, vel solo corpore adquiratur. T. 8 c. 309 B.
Possessio an solo animo retineatur. T. 8 c. 158 B.
Possessio an solo animo adquiratur. T. 8 c. 304 D. quarum rerum solo animo adquiratur. Ibid. 6313 D.
Possessio an solo animo, vel corpore adquiratur, vel amittatur. Tom. 8 c. 309 C.
Possessio an solo animo, sine Traditione, vel opinione amittatur. T. 8 c. 309 A.
Possessio an transferatur in adversarium, si non caveat heres. T. 8 c. 133 C.
Possessio an transferatur in emancipatum, si caveat suo. Ibid. T.
Possessio bonorum an adquiratur per alios eam petentes nostro nomine. T. 8 c. 6 C. D. an per procuratorem adquiri possit. Ibid. D.
Possessio non tam est corporis, quam juris. T. 8 c. 655 A.
Possessio bonorum servitute interrumpitur, non abdicatio, aut usucultis. T. 8 c. 821 A.
Possessio bonorum petendæ temporis an cedant ignorantibus. T. 8 c. 14 A. sed ignorantia duplex est, facti, & juris. Ibid. A. hæc ignorantia facti prodest, ut, si quis ignoret eum decessisse, cujus bonorum possessio defertur. Ibid. A.
Possessio est res incorporalis, quæ cernit, aut tangi non potest. T. 9 c. 1004 E.
Possessio interdum accipitur pro corpore ipso, quod possidetur. T. 9 c. 1005 A.
Possessio rerum hereditariarum non adquiritur adeundo, nisi eas apprehenderit. Tom. 9 c. 1458 D.
Possessio est causa actionis in rem. T. 9 c. 13 C. D. parit dominium. Ibid. E.
Possessio bonorum contra tabulas, ejusm Prætor politorum liberis, datur liberis naturalibus suis, vel emancipatis, non etiam in adoptionem datis. T. 9 c. 659 A.
Possessio testatoris non tantum heredi accedit, sed heredi heredis, & deinceps in infinitum. T. 9 c. 724 D.
Possessio heredis, & defuncti continuatur in Gallia, *le mort saisit le vif*. T. 9 c. 752 A. & c. 1041 A. B.
Possessio momentanea cur sic appellatur. T. 9 c. 1104 D.
Possessio civilis juris est, & fedili. T. 9 c. 1007 A.
Possessio bonorum non tribuit dominium. T. 9 c. 1130 A.
Possessio naturalis, & bonorum possessio in quo differunt. Tom. 9 c. 1130 A.
Possessio & dominium in quo differant, & in quo non differant. T. 9 c. 102 E.
Possessio, quæ corporis consistit, naturalis, & corporalis dicitur. T. 9 c. 1007 B.
Possessio fructuarii, quæ naturalis tantum est, dicitur plurimum ex jure mutuari. Ibid. B.
Possessio bonorum debitoris, vel datur creditoribus ex edictione fudicis, vel ex edicto Prætoris, per Prætorem ipsum, aut Prædem. T. 9 c. 1129 B.
Possessio creditoris, quæ prodest debitori ad præscriptionem, ei nocere non debet, quotiuus in rem agat, vel rem ipsam lust. T. 9 c. 302 B.
Possessio omnium bonorum datur vel ex cessione judicati, sive debitoris, vel ex edicto, sudicis Prætoris, vel Prædis, judicati, sive debiti servandi causa. T. 9 c. 1129 A.
Possessio adquiritur ignoranti. T. 9 c. 1009 D. E.
Possessio nulla hominem ex libertate, vel ingenuitate perdicit ad servitutem. T. 9 c. 973 D. non etiam mutatio nominis. Ibid. D.
Possessio quomodo nobis adquiratur. T. 9 c. 314 D. & seq.
Possessio domorum ex edificio datur in rem, non in personam. T. 9 c. 1130 C.
Possessio an per liberam personam adquiratur. T. 9 c. 1009 C. D. & seq.
Possessio non adquiritur verbo, aut scriptura tota, sed re ipsa, fallo ipso. T. 9 c. 1012 A.
Possessio non adquiritur, nisi quæ vacua est, & libera. Ibid. B.
Possessio, & usucapio in quo differunt. T. 9 c. 1009 A. B.
Possessio non transit in heredem, antequam eam apprehenderit suo corpore, vel corpore servum. T. 9 c. 1041 B.
Possessio a defuncto continuatur in heredem quemcumque in Gallia. Ibid. A.
Possessio interra est, quæ per alluvionem adcrevit, & cat. T. 9 c. 1056 A.
Possessio civilis interrumpitur litis contestatione. Tom. 9 c. 1009 B.
Possessio per procuratorem adquiritur. T. 10 c. 2, 7 B. an & proprietas. Ibid. B.
Possessio bonorum accepta non perit omitti. T. 10 c. 341 B.
Possessio est usus quidam res. T. 10 c. 54 A.
Possessio non omnino ut adquiritur, ita etiam amittitur. T. 10 c. 601 D.
Possessio perturbata celeriter debet reformari. T. 10 c. 920 B.
Possessio adhibenda in rem parte adversario. T. 10 c. 937 C.
Possessio transferitur in personam, si nolente possidere fuitdare, paratus fit pretior fatisfiare. T. 10 c. 937 D.
Possessio quomodo adquiritur. T. 10 c. 979 C.
Possessio rei locatæ ipsi juris ratione restituitur ab ultimo evictionis. T. 10 c. 1086 E.
Possessio res species, & earum differentiæ. T. 10 c. 1 A.
Possessio, ac dominii differentia. T. 1 c. 1433 D.
Possessio dominus alius est, alius usufructus. T. 3 c. 169 C.
Possessionis causam nemo sibi mutare potest. T. 3 c. 493 B.
Possessionis plures esse causas, usucapionis usum. T. 4 c. 1109 E.
Possessionis respiciendæ, & spiciendæ interdicta duplicia. T. 3 c. 96 A.
Possessionis retinendæ duo sunt interdicta. T. 1 c. 478 A.
Possessionis vindicationes. T. 1 c. 746 D.
Possessionis adeptio pupillum non obligat. T. 1 c. 1317 E.
Possessionis initium quale est, sive pubum, sive impubum, talis & possessio est omnis, quantum ad usucapionem pertinet, & interdictum. T. 1 c. 1400 C.
Possessionis ratio alia est, alia usucapionis. T. 1 c. 1399 C.
Possessionis bonorum agnitio quid ab hereditatis additione differat. T. 1 c. 1318 A.
Possessionis curatæ bonorum res servandæ causa. T. 3 c. 138 B.
Possessionis citium. T. 4 c. 1459 D. Vide, Vitium possessionis.
Possessionis titulum nemo sibi ipse mutare potest. T. 4 c. 124 A.
Solo ratio possessionis mancipiis civilibus insingendis nunc idonea fit cum Prætor servitiorum a Principe datum. T. 4 c. 851 D.
Accursius de quibus usucapiebat hanc sententiam intelligit. Ibid. D.
Possessionis adquirendæ alia est ratio, alia adquirendi dominii, & alia ratio amittendæ possessionis, alia amittendi dominii. T. 4 c. 105 B.
Possessionis bonorum petitio est modus adquirendæ hereditatis. T. 4 c. 367 D.
Possessionem cuiusmodi sibi ipse mutare potest. T. 4 c. 124 A. & c. 653 D.
Possessionis cautæ, & tituli quotuplex differentia. T. 4 c. 708 A.
Possessionis, & obligationis eadem ratio est. Ibid. C.
Possessionis effectus quis. Ibid. C.
Possessionis naturalis effectus quis. T. 5 c. 559 B.
Possessionis apprehensio magis est facti, quam juris. T. 5 c. 695 A.
Possessionis vindicatio quomodo infinitum. T. 5 c. 274 A.
Possessionis in semper furtum fit. T. 5 c. 585 B.
Possessionis ordinariæ beneficium perpetuum est. T. 6 c. 165 A.
Possessionis Carbonianæ beneficium temporaneum est, quia finitur prætorie. Ibid. A.
Possessionis cognitio est, non proprietatis. T. 6 c. 84 B.
Possessionis causa prius exiguanda, quam causa proprietatis. T. 6 c. 811 C.
Possessionis tradita argumentum est prælatio penionis. T. 6 c. 811 C.
Possessionis argumentum est crucis impositio. T. 6 c. 826 C.
Possessionis petendæ tempora quæ sint. T. 7 c. 886 D. esse utilia, non continua. Ibid. D.
Possessionis vacuæ appellatione quid significetur. T. 7 c. 738 D.
Possessionis bonorum ius a quo, & quando introductum fuerit. T. 8 c. 1040 B. C.
Quinam sint illius possessionis gradus. Ibid. E.
Possessionis causa an separata sit ab usufructu. T. 8 c. 314 C. an eam quis sibi ipsi mutare possit. Ibid. c. 284 B.
Possessionis finita quæstione, an agatur de proprietate. T. 8 c. 133 C.
Possessionis initium justum esse, facit, ut, ut usucapio procedat. T. 8 c. 306 A.
Possessionis memoriam an resolutio abolear. T. 8 c. 374 C. D.
Possessionis nascitendæ origo fperatada est. T. 8 c. 269 A.
Possessionis pro herede titulum habitarium, aut tritarium accipit. T. 8 c. 385 B.
Possessionis qualitatem, quam non habemus, an in alium transferre possimus. Ibid. D.
Possessionis titulum, vel causam an quis sibi ipsi mutare possit. T. 8 c. 284 A.
Possessionis vindicatio nulla prodita est sine causa. T. 8 c. 1166 B.
Possessionis causa est titulus, quo possidemus. T. 9 c. 1005 A.
Possessionis causa est possessio. T. 9 c. 1006 A.
Possessionis causam nemo ibi ipsi, sicut, per se solam mutare potest. T. 9 c. 1015 D.
Possessionis adipiscendæ interdicta quæ. T. 9 c. 1145 B. quibus competunt. Ibid. B.
Possessionis adipiscendæ interdicta duo sunt in usu, sed retinendæ tantum, & retinegrandæ, sive recuperandæ. T. 9 c. 1148 E.
Possessionis recipiendæ interdicta. T. 9 c. 1148 D. & seq.
Possessionis vindicatio. Tom. 9 c. 129 C.
Possessionis titulus. T. 9 c. 164 D. Vide, Titulus possessionis.
De possessionis momentanæ interdicto. T. 9 c. 1159 A. B.
Possessionis momentanæ interdictum non semper comprehendit causam interdicti Unde vi. T. 9 c. 1159 B.
Possessionis titulus potest duplicari. T. 9 c. 164 E.
Possessionis plures titulos esse posse. Ibid. E.
Possessionis dominium. Tom. 9 c. 165 D.
Possessionis reformatio, & restitutio. T. 9 c. 1200 D.
Possessionis fux titulum dicere cogitur res, unde eam non habeat. T. 9 c. 196 C. in vindicationibus non cogitur. Ibid. D. nec in rei vindicatione. Ibid. E.
Possessionis causa qualitate dicitur causa momenti. T. 9 c. 1160 B.
Possessionis causa appellatione quid significetur. T. 7 c. 738 D.
Possessionis bonorum ius a quo, & quando introductum fuerit. T. 8 c. 1040 B. C.
Possessionis fitus, & ratio. T. 9 c. 1153 C. D.
Possessionis qui furtum facit, & vel furtum facit. Tom. 10 c. 248 A.
Possessionis adipiscendæ vel recuperandæ causa nobis est momentanea. T. 10 c. 1 B.
Possessionis interversio facit furtum. T. 10 c. 988 B.
Possessionem an violatur renuntiatæ, qui rem vindicavit. T. 8 c. 172 C.
Possessioni non renuntiando, fed avocando vindicatio comparata est. Ibid. C.
Possessionem possidere, stipulationem stipulari. T. 1 c. 1128 D.
In possessionem rem restituere arbitrium missio. T. 1 c. 407 D.
Ad possessionem bonorum petendam centum dies danur utiles. T. 1 c. 534 A.
Possessionem bonorum qui petit fecundum tabulas, duobus cibus non caret emolumento bonorum possessionis contra tabulas. T. 1 c. 1319 D.
Possessionem adeptus an is videatur, qui ex ea re, qua ei est, ut eam interre non posit. T. 3 c. 696 C. D.
In possessionem quibus ex causis etur. T. 1 c. 846 D.
Possessionem avocat adhio hypothecaria. T. 1 c. 1321 E.
Possessionem prius esse restituendam, quam de principali agatur. Tom. 1 c. 1321 B. C.
Possessionem mihi per vim eripere confestim et restituere possum, non ex intervallo. T. 3 c. 116 D.
Possessionem hereditatis, non bonorum possessionem diuffie veteres. T. 3 c. 69 C.
Possessionem vis adimit. T. 1 c. 1401 C.
Possessionem non amittit ignorans. T. 4 c. 612 C.
Possessionem non adquirit ignorans, præter quam non casu. Ibid. C.
Possessionem res mobilis etiam ignorans amittit. T. 4 c. 649 C.
Possessionem fuam ex jure Quiritium nemo vindicare audet in legitimis actionibus, fed ad interdictum venit. Uti possidetis, vel Utrubi. T. 4 c. 655 A.
Possessionem significat, non proprietatem, qui stipulatur rem tradi. T. 4 c. 668 A.
Possessionem vacuam tradi, & rem tradi in quo differunt. Ibid. E.
Nulla res est, cujus possessionem potest adipisci, nisi concurrat corpus, & animus, Ibid. apprehensio rei, & affectio possidendæ rei, fed adquiritur quidem possessio animo
Possessionis conditio est incerti. T. 9 c. 219 B.
Possessionis translatio est clavium traditio. T. 9 c. 1459 C.
Possessionis beneficium redintegrandæ possessionis unde ductur. T. 9 c. 1153 C. D.
Possessionis qui furtum facit, & vel furtum facit. Tom. 10 c. 248 A.
Possessionis adipiscendæ vel recuperandæ causa nobis est momentanea. T. 10 c. 1 B.
Possessionis interversio facit furtum. T. 10 c. 988 B.
Possessionem an violatur renuntiatæ, qui rem vindicavit. T. 8 c. 172 C.
Possessioni non renuntiando, fed avocando vindicatio comparata est. Ibid. C.
Possessionem possidere, stipulationem stipulari. T. 1 c. 1128 D.
In possessionem rem restituere arbitrium missio. T. 1 c. 407 D.
Ad possessionem bonorum petendam centum dies danur utiles. T. 1 c. 534 A.
Possessionem bonorum qui petit fecundum tabulas, duobus cibus non caret emolumento bonorum possessionis contra tabulas. T. 1 c. 1319 D.
Possessionem adeptus an is videatur, qui ex ea re, qua ei est, ut eam interre non posit. T. 3 c. 696 C. D.
In possessionem quibus ex causis etur. T. 1 c. 846 D.
Possessionem avocat adhio hypothecaria. T. 1 c. 1321 E.
Possessionem prius esse restituendam, quam de principali agatur. Tom. 1 c. 1321 B. C.
Possessionem mihi per vim eripere confestim et restituere possum, non ex intervallo. T. 3 c. 116 D.
Possessionem hereditatis, non bonorum possessionem diuffie veteres. T. 3 c. 69 C.
Possessionem vis adimit. T. 1 c. 1401 C.
Possessionem non amittit ignorans. T. 4 c. 612 C.
Possessionem non adquirit ignorans, præter quam non casu. Ibid. C.
Possessionem res mobilis etiam ignorans amittit. T. 4 c. 649 C.
Possessionem fuam ex jure Quiritium nemo vindicare audet in legitimis actionibus, fed ad interdictum venit. Uti possidetis, vel Utrubi. T. 4 c. 655 A.
Possessionem significat, non proprietatem, qui stipulatur rem tradi. T. 4 c. 668 A.
Possessionem vacuam tradi, & rem tradi in quo differunt. Ibid. E.
Nulla res est, cujus possessionem potest adipisci, nisi concurrat corpus, & animus, Ibid. apprehensio rei, & affectio possidendæ rei, fed adquiritur quidem possessio animo

mo tantum nostro, & corpore nostro, vel alienis. T. 5. c. 615 C.
In possessionem rerum hereditatis rum, an mitti possit filia una cum fratribus coheredibus sui, quæ onerata est fideicommisso restituendæ fratribus portionis suæ hereditatis. T. 5. c. 1151 C. D.
Possessionem bonorum petunt parentes, & liberi intra annum, agnati intra centum dies. T. 5. c. 346 B. C.
Possessionem amittit animo solo, id verissimum est in ea possessione, quam per nolentiplos possidemus; non etiam in ea, quam possidemus per alios, velut per servum, per colonum, per inquilinum, per procuratorem; hanc non possidemus retinemus, non amittimus. T. 5. c. 711 A. B.
Possessionem non mittit hoc solo, quod servus, vel colonus, per quos corpore possidebam, decesserit, vel discesserit; fed & illoi fundum tradiderint, & illi fundum vendiderint, & tradiderint, tum possidemus amisit, & dicendum interpellari. T. 5. c. 712 A.
Possessionem quoque amittit, & quidem velut animo solo, quæ possumus, aut flumen occupavit. T. 5. c. 716 A.
In possessionem mitto possessorem non fecit, fed calloidam tantum opponit rebus. Tom. 5. c. 7. 8 D.
Possessionem non tantum amitti fundatione, fed & dominium. T. 5. c. 716 B.
Possessionem esse usum quendam rei, usum quendam agri, vel ædificii. T. 5. c. 961 E.
Si dominus possessionem rei furtivæ nactus fit eo modo, quo res ab aveili non possit, idest, ex justa causa, in L. Attinia in possessionem domini eam esse restitue, aut restitue videri. T. 5. c. 746 B.
Possessionem naturalem nihil aliud esse, quam detentionem rei. T. 5. c. 902 D.
Possessionem amittimus animo nostro, libero fcilicet, aut vi. T. 5. c. 693 D.
Possessionem adeptus non videtur, cui ea aveili potest. Tom. 5. c. 711 A.
Possessionem retinere intelligimus, donec aut nobis voluntate discessimus, aut vi dejecti fuerimus. T. 5. c. 713 B.
Possessionem nactus non videtur is, qui ita nactus est, ut eam retinere non possit. T. 5. c. 746 B.
Possessionem naturalem esse usum quendam rei, usum, idest, usurpare, utendum. T. 5. c. 890 D.
Possessionem naturalem, quæ facti est, esse, quæ animo, & corpore continetur, constituto juris civilis interitu, & infectum facere non potest. T. 5. c. 699 B.
Possessionem nobis adquiri per eos, quos in potestate habemus, puta per servum, aut per filiumfamilias. T. 5. c. 695 C.
Possessionem fine possessione non consistere. T. 5. c. 696 B.
Possessionem non adquiri folo animo, quia naturali apprehensione opus est. T. 5. c. 710 A. amittit solo animo, & affectione sola. Ibid. A.
Possessionem retineri animo, sive servus, vel colonus, per quos corpore possideremus, discesserit, sive decesserit. T. 5. c. 711 C.
Possessionem naturalem, sive corporalem a Græcis vocari κατοχὴν, detentionem, vel ut nostri authores loquuntur, detentationem. T. 5. c. 693 D.
Possessionem longi temporis omnibus lite inefficacem esse. T. 7. c. 460 D.
In possessionem mittere ex decreto est imperii. T. 7. c. 53 B.
Possessionem fiatrum rerum an capere ab hostibus amittant. T. 8 c. 388 B. an eam possidimus reversi recipiant. Ibid. B.
Possessionem ex proprietate separatam esse. T. 8 c. 178 A.
Possessionem adquirere an possit infans tutore auctore. Tom. 8 c. 297 D.
Possessionem adquiri corporis quodam genere, impulso rebus collocatis. T. 8 c. 314 A.
Possessionem alienam accedere proprietate possidenti. T. 8 c. 178 B. tempus alienum proprio temporis. Ibid. D.
Possessionem amitti multis modis. T. 8 c. 203 D.
Possessionem an adquirat errans in nomine. T. 8 c. 209 D. an errans in corpore. Ibid. D. an adquirat procuratore nobis eam adquirere volentibus. Ibid. c. 181 B. an adquirere possint hi, quorum temporis interjecti quete interrallitur furiæ. Ibid. E. an amittamus capite deminuti. Ibid. c. 304 A. an animo retineamus in fabulam hiberni, & adhuc. Ibid. c. 160 C.
Possessionem corporis, & actu apprehendere non est merefe, fed etiam oculis, & effectu. T. 8 c. 251 C. ejus plures species. Ibid. C.
Possessionem vitiosam non accedere vitiosæ, vel contra. T. 8 c. 378 D.
Possessionem an ignorantes adquirimus. T. 8 c. 310 A.
Possessionem an pupillus per servum adquirat. T. 8 c. 147 C.
Possessionem an pupillus fine tutoris auctoritate adquirere, vel amittere possit. Tom. 8 c. 292 D.
Possessionem an retineam, si colonus fundum meum alii locaverit. T. 8 c. 195 C.
Possessionem non videtur adeptus is, qui ita eam nactus est, ut eam retinere non possit. T. 8 c. 186 E. clandestinam possessionem qui per vim retinet, vi possidere non videtur, fed clam. Ibid. c. 269 A.
Possessionem eodem modo amitti, quo & adquiritur, an adquequa ue verum sit. T. 8 c. 269 C.
Possessionem ejus rei, cujus jus non habemus possidere non licet, aliis tradere polle. T. 8 c. 288 B.
Possessionem ingredienti prohibere Prætorem vide fieri plus est, quam jubere restitui possessorem. T. 8 c. 315 A.
Possessionem non accedere, nisi possidenti. T. 8 c. 378 D.
Possessionem non accedere naturalem esse, at non contra. T. 8 c. 239 E.
Possessionem quando per nosmetipsos adquirimus, vel adipiscamur, vel nancisamur. T. 8 c. 240 B. C.
Possessionem rei immobilis an ignorantes amittamus. T. 8 c. 163 D.
Possessionem res mobilis an ignorantes amittamus. T. 8 c. 163 C. D. E. c. 164 A.
Post illorum rerum hereditarium an adito hereditatis in herederi transferat. T. 8 c. 289 B. fibi alieno nomine traditam, alii etiam ignoranti adquirere possit. Ibid. c. 281 C.
Possessionem causam esse vindicationis. T. 9 c. 13 D.
De, qui possidet, possessionem per vim inferri, reflo possessore. T. 9 c. 1156 C. & feq. tenetur in duplum. Ibid. c. 1157 A.
Possessionem res nobis adquiri, licet in instrumento emptionis non fit comprehensum, traditam possessionem fuisse. T. 9 c. 1012 A.
Qui ad possessionem bonorum admittit pollunt, & intra quod tempus. T. 9 c. 648 A. & feq.
Possessionem alienatis non esse perturbandam sub specie fola referipti, aut interlocutionis judicis. T. 9 c. 1164 D.
Possessionem adquiri corpore, & animo. T. 9 c. 1012 D. E. & feq. retineri solo animo. Ibid. c. 1014 D.
In possessionem quomodo bonorum res fiorpus mittatur. T. 9 c. 701 C. D. & feq.
Is, qui possidemus, quam alius tenet, ad fe pertinere quasi, de ea re agere vel civiliter, vel criminaliter potest, & debet. T. 9 c. 1410 C. & feq.
In possessionem mittio. Tom. 9 c. 1016 C. Vide, Mittio in possessionem.
In bonorum possessionem mitti debiteris nomine, ignominiosum est. T. 9 c. 548 D.
Possessionem nobis adquiri omnium rerum per liberam personam, quæ non est in nostra potestate, & per servum alienum. T. 9 c. 1009 D. & feq.
Possessionem non amittit dominus colono fido. T. 9 c. 1018 B.
Possessionem bonorum qui accepit, an postea possit eam omittere. T. 10 c. 592 C.
Possessionem interpellat : incidens mala fides longa, aut longævi temporis. T. 10 c. 691 D.
Possessionem vacuam tradere est fidi. T. 10 c. 734 C.
Possessione bonorum contra tabulas adito hereditatis deterior. T. 10 c. 1310 A. B.
Ab eo, qui possidetur spoliatus est, per interdictum, vel alium ex quolibet quasi contractu pollutatur possessio monanteria. T. 3 c. 12 A.
Qui possidetur armata hominum aliquem deiecerit, lege Julia de vi tenetur. T. 1 c. 413 A.
Pro possidente res debet. Tom. 4 c. 600 A. & T. 5 c. 164 B.
In possessione esse eiusd rei, aliud possidere. T. 4 c. 1325 E.
Sine possessione non procedit usucapio. T. 4 c. 341 C.
De possessione interdicta quædam. T. 4 c. 165 B.
Sine possessione possessio non confistit. T. 4 c. 68 E.
Sine possessione usucapio contingere non potest. Ibid. B.
Sine possessione non consistit dissolutio. T. 4 c. 69 A.
De possessione an differat hæreditas? T. 4 c. 570 A.
De possessione bonorum secundum tabulas. T. 4 c. 188 C. D. & feq.
De possessione, an de proprietate prius judicandum sit. Tom. 7 c. 183 B.
De possessione, & vindicatione pæna. T. 7 c. 251 C.
De possessione ex justa causa. T. 7 c. 56 D.
De possessione ex causa ignorantia. Ibid. B.
In possessione esse aliud est, aliud subiti possidere. Tom. 7 c. 578 D.
Possessione cedere est tradere, & nolle possidere. Tom. 8 c. 252 A.
Possessione qui dejectus est vi, possessionem sibi non habere videtur. T. 8 c. 282 C.
Possessione sit an alter possit, falva alterius possessione. T. 8 c. 374 B.
In possessione qui dicunter esse, & eadem non possidere. T. 8 c. 374 B.
Possessione possessio adquiritur, & adquirendo, & retinendo, & deponendo, vel in hæredem, & defunctum, vel in hæredem, & defunctum, vel in hæredem, & defunctum

Possessor malæ fidei non usucapit. T. 4. c. 63. B.
Possessor bonæ fidei in jure plerumque pro domino habetur. Tom. 4 c. 103 C.
Possessor malæ fidei, qui percipiunt non exercuit, cum pluries non prædet, & tamen malæ fidei possessor, qui vectigalia non exercuit, vectigalia præstet. Tom. 4 c. 116 C.
Possessor malæ fidei tenetur de fructibus percipiendis, & adhibendis cuipiendis non tenetur. T. 4 c. 63 E.
Possessor bonæ fidei quos fructus percipiunt hereditati restituere tenetur. T. 4 c. 886 E.
Possessor ex quonam tempore rerum bonorum fructus fisco restituere debeat, utrum ex die, quo prior lis mota & contestata est, in qua debitor, sive occulatior fisci nomine non obtinuit; an ex die cœptæ posteriorisitis litis, in qua accusator, sive delator obtinuit. T. 4 c. 1374 E.
Possessor hereditatis, quæ ad aliquem pertinebat, pecuniam hereditatem alii credidit, eamque certa die fisci solvi, & quo tradius fisci solvendum, eum ibi adiuvat dari stipulatus est: quæritur, an eleemosynam habeat verus heres, utrum fortem fumerunt, idest, pecuniam creditam accipere velit, & eam pheffor percepeit; aut si non percepeit, utrum fibi cedi velit fortis tantum repetitionem persecuto possessori, an vero fortem, & usuras. T. 4 c. 866 A. B.
Possessor malæ fidei tenetur pecuniam hereditatem ad fiscum adhibitum, vel eius affimationem, quam iniuria occidit. T. 5 c. 270 C.
Possessor bonæ fidei in multorum diuiquis lit, quam prædo, aut malæ fidei possessor. Tom. 5 c. 266 B. C.
Possessor gaudet, qui et aquitias est possessione, quam longissime tempore possessionis, quam diuissimo habetur. T. 5 c. 417 E.
Possessor bonorum fructus sunt, qui non heres. T. 6 c. 238 B.
Pars duor bonæ fidei fructus non sit, tem percipiens fuos facit. Tom. 7 c. 1497 A.
Possessor, si rem alienio iudicio non restituat, mala mitiuriter ei ait fecit. T. 2 c. 1330 E.
Possessor malæ fidei in fructuum [illegible] [illegible] [illegible]

mum modis. Ibid. D. qui illi fint. Ibid. D.
Possidere naturaliter qui videatur. T. 5. c. 271 D.
Possidere, possessorem esse, & in possessione esse diversa sunt. T. 5. c. 270 D. & Tom. 9. c. 974 D.
Possidere jubet, id est, bonæ fidei possessorem esse. Tom. 8. c. 321 D.
Possidere pro furtivo, & pro rapto an pro possidere possidere sit. T. 8. c. 167 A.
Possidere ab alio vi, aut clam, quod fonin est, in quisquam videatur. T. 8. c. 168 C.
Possidere aliud est, aliud esse in possessione. T. 5. c. 545 D.
Possidere quid sit. T. 9. c. 1005 D. & T. 10. c. 829 E.
Possidere qui debit, an iuvitus tenetur actione in rem. Tom. 10. c. 913 E.
Possidere corporalia, non incorporalia. T. 5. c. 691 E.
Possidere non poteit hereditas, quæ jacet, quæ nondum heredem habet. T. 8. c. 140 C.
Possidere an possit incerta pars rei. T. 8. c. 254 B. C. in pollit pars pro indiviso. Ibid. D.
Possidere possunt, quæ corporalia sunt. T. 8. c. 55 B. C.
Qui possidet pro alterius, aut pro possessore, usucapere non potest. T. 1. c. 1123 A.
Qui possidet pro suo, usucapere potest. Ibid. A.
Qui possidet pro suo, usucapere potest. Ibid. A.
Quæ possidet pro suo, quam possidet. T. 1. c. 535 E.
Possidet nemo ipsum, sed alterum. T. 1. c. 1456 C.
Non possidet propie creditor. T. 1. c. 1126 E.
Possidet ad usum cuiusvis debitor per creditorem. T. 1. c. 1491 D. E.
Non omnis, qui possidet, etiam usucapit. T. 1. c. 1130 B.
Possidet is, cujus nomine possidetur. T. 6. c. 919 A.
Possidet jubet, qui auctore Prætore possidet. T. 8. c. 171 C. qui ita possidet, usucapere potest. Ibid. D.
Adversus eum, qui possidet ex nulla justa causa feudum alienum, domino dari rei vindicationem cum effectu. Tom. 9. c. 1016 D.
Possidetur res corporalis, quasi possidetur res incorporalis. Tom. 2. c. 1234 E.
Possidet condemnationem nullum esse efficium judicis. T. 4. c. 722 A.
Possiere quid sonat. Tom. 5. c. 267 A.
Possiere creditor habet jus offerendi priori creditori, non etiam jus offerendi ei, qui a priore creditore emerit. Tom. 4. c. 906 B.
Possiere creditor non habet jus offerendi simplici emptori, cui prior creditor sua sponte pignus vendidit, sive conventionis. Tom. 4. c. 901 B.
Possiere creditor habet jus offerendi emptori pignoris cui, cui creditor prior creditor pignus vendidit, cum cognerit pignus in eum transfere. T. 4. c. 901 C. & quæ hujus rei. Ibid. C.
Possiere zêlus trahit ad se priorem, & uterque deducitur in actionem negotiorum gestorum. T. 5. c. 130 E.
Possiere procurator datus quando priorem excludat. T. 5. c. 106 E.
Possiere scriptum in testamentis an potior sit priore. T. 7. c. 1113 C.
Possiere dies intercalaris, non prior. T. 8. c. 558 A.
Possiere res legata an, & quando ad priores trahatur. T. 5. c. 97 D.
Possiere res voluntaria, conventiones, contractus, possiere judicia, possiere scriptura. T. 9. c. 84 B. & seq.
Possiere creditori non est jus servandi pignus emptori. Tom. 4. c. 900 D.
Possiere res mandati quando ratio non habeatur. T. 5. c. 111 E.
Possiere res appellatione quamam continetur. T. 1. c. 1708 A.
Possiere quod est, pignoris est, quam quod prius adhuc est. T. 5. c. 270 D.
Possiere res liceat, non semper licet primum. T. 10. c. 1180 B.
Possiere res, a quo fundum originem capit, soli semper succedunt. T. 2. c. 1287 E.
Possiere res appellatione continetur liberi in infinitum. T. 10. c. 1131 E.
Pozzo an les appelle en une d'Eglise, & ita qui vocabuli dicuntur *les puits*, *lum apotuli*, *sive liberti dimissoris*. T. 6. c. 6. D.
Postliminium fonti jurisgentium. T. 1. c. 921 A.
Postliminii fictionem non prodesse. T. 1. c. 1126 C.
Postliminii jus a jure belli separatur. T. 2. c. 95 B.
De postliminii jure. T. 3. c. 313 D.
Postliminii jure an capta, vendita ab hostibus, restituatur ufucapio, de finitum metii tempore possidere. T. 4. c. 68 B.
Postliminii ipso hoc facit, quam femoriter nolit audacem habeat pro certissima, propterea quod publica est in virtute Populi Romani, & quia ex capiuo ab hostibus, cum existimat mox recuperatum. T. 5. c. 634 E.
Postliminii ipes facit, ut æstio de peculio non finiatur anno, sed durer quamdiu servus postliminio reversus poterit. T. 5. c. 644 D.
Postliminii jus est juris gentium. T. 8. c. 27 A. ejus ipes manqui fruitur. Ibid. B.
Postliminii fictio. T. 9. c. 1318 D. & seq. Vide, Fictio.
De postliminio reversæ, & redemptis ab hostibus. T. 1. c. 887 D. & T. 9. c. 1318 C. D. & seq.
Postliminium quid. T. 1. c. 887 D. E. & T. 9. c. 1319 A.
Postliminium non habet homo liber transfugæ. T. 5. c. 233 D.
Postliminium unde sit deductum. T. 1. c. 13 C.
Postliminium non in pace, vel iudicis fit. T. 3. c. 708 B.
Postliminium quid, & unde dictum. T. 3. c. 313 D.
Postliminium habet conceptus, & editus apud hostes, licet ipse captus non fuerit. Tom. 9. c. 1319 D.
Pol. nuptias quomodo intelligendum. T. 5. c. 308 B.
Post nuptias contractas dos reffetur, vel prioritatem, etiamsi nihil aliud prioriora fequatur. Ibid. D.
Postula, publica, & publicè idem. T. 8. c. 93 B.
Postulandi officium impropie tam civile, quam publicum dici. T. 8. c. 658 C. & T. 9. c. 739 D.
De postulando. T. 7. c. 739 B. & T. 2. c. 90 A.
Postulare quid. Tom. 1. c. 739 B.
Postulare qui possunt, & qui prohibentur. T. 1. c. 90 C. D.
Postulare qui possit, & in qua Provincia. T. 5. c. 5 A.
Postulare iniquum non est turpe. T. 7. c. 108 A.
Postulare reum absentem etiam libe non concedam alibi meris ere, quod est recipi inter reos postulare. T. 9. c. 1415 E.
Postulare reum aliud est, aliud judicium exercere. Ibid. E.
Postulare quibus licet pro le, vel alteri. T. 10. c. 829 D.
Postulatio aliud est, aliud accusatio. T. 9. c. 1415 E.
Postulatio simplex, quæ fit ex aut tantum parte, non est litis contestatio. T. 10. c. 922 A.
Postulationis nomen latissime patet. T. 2. c. 99 A.
Postulatum pro postulatum, vel publicatum. T. 10. c. 948 B.
Postuma an filiarum appellatione continetur. Tom. 7. c. 1001 B. item an legitimi, & unde cognati. T. 8. c. 119 B. C.
Postumi qui sint, & dicantur. T. 8. c. 115 A. B. appellantur posteriores. Ibid. B.
Postumi suber dandi nominatim. T. 8. c. 60 B.
Postumi, & liberi in quo differant. T. 9. c. 764 D. & seq.
Postumi incertis personis adnumerantur. T. 9. c. 865 D.
Postumi educentur, nascantur, agnatione defuncto. T. 10. c. 142 A.
Postumi exheredatio ipso jure nulla est, nec de inofficioso queri necesse est. T. 10. c. 611 E.
De postumis heredibus instituendis, vel exheredandis. T. 1. c. 797 D. & c. 1053 A. B. & seq. T. 1. c. 403 B. C. & T. 9. c. 764 C. D. & seq.
Postumis non natis, liberis non natis, an servi, quos manumitti jubet testator sub conditione, cum liberi ad puberratem pervenissent, confestim potere fideicommissum aut libertatem poffint ab executore primo gradu institutio, & a fubstitutio; nec expiectare cuquantum temporis, quo si nati essent liberi, puberratem attigissent. T. 6. c. 621 D.
Postumis, & natis dotis petitio hereditatis de inofficioso testamento. T. 7. c. 171 B.
In postumis nepotibus, ex filio emancipato post emancipationem filii conceptis, male exemptum Accurfius potest. T. 7. c. 171 E.
Postumis an detur querela de inofficioso. T. 8. c. 68 A.
Postumis an collatio bonorum fiat. T. 8. c. 80 D.
Postumo alieno institutio legatum. T. 1. c. 1019 C.
Postumo nullum elogium adscribi potest. T. 1. c. 1057 C. & T. 10. c. 681 D.
Postumo præterito, bonorum possessio contra tabulas a quo, & quando petipotest. T. 5. c. 601 A.
Postumo præterito testamento pritis, & filio emancipato heredes scripto, non tantum prætorium, sed edictus fortis, fed etiam filio heredi scripto competit bonorum possessio contra tabulas, quod commisso edicto per postumum, idest, quali per postumum pretafta via heredi scripto ad petendam bonorum possessionem contra tabulas. T. 5. c. 183 C. D.
De postumo, postumum, qui, quæve ex uxore fua nascitur post mortem fuam intra decem menses. T. 6. c. 622 B.
Postumo alieno exheredato nelle datur querela inofficioli. T. 7 c. 172 B.
Postumo an nocuerit merita patris. T. 7. c. 174 A.
Postumo non nato, an post interim emancipatus bonorum possessionem contra tabulas petere. T. 8 c. 36 D.
Postumo certa summa legata, pluribus natis, an legatum amplitudinem. T. 7. c. 1001 E. & alii fi legentur centum, pluribus natis, an debeatur nili una centum. Ibid. D. E.
Postumo si legentur centum, pluribus natis, an tantundem legatis debeatur. Ibid. E.
Postumo an, & quando conservatur bonorum possessio contra tabulas. T. 8. c. 100 B.
Postumorum loco qui fint. T. 1. c. 106 C.
Postumorum acceptiones quatuor. T. 1. c. 106 D. E.
Postumorum, & natorum differentia. T. 1. c. 1 A.
Postumorum institutio. Ibid. A. & c. 420 C.
Postumorum summa divisio. T. 1. c. 1070 C.
Postumorum generea quæ fint. T. 8 c. 115 B.
Postumorum diversa genera. T. 10 c. 145 E.
Postumos extraneos, vel alienos ius civile non novit, nec fiunt heredes futuri. T. 6 c. 427 D.
Postumum quos nominatim cum Cujacii in libros Quæstionum institutantur. T. 4. c. 1.
Postumus quomodo quid fit apud Tertullianum. T. 10. c. 16 A.
Postumus alienus quis. T. 1. c. 133 C.
Postumus ut a filio differt. T. 1 c. 1 A. T. 6. c. 1105 A.
Postumus institutus, aut exheredandus. T. 1 c. 1104 E.
Postumus, & postumus in quo differant. T. 1. c. 616 B. & T. 7. c. 1001 C.
Postumus, qui institutus est ex iure antiquo, non videtur institutus ex lege Vellea, & contra. T. 1 c. 420 C.
Postumus alienus an heres institui potest. T. 1. c. 1234 C.
Postumus an contineatur filii, vel filiæ appellatione. Tom. 1. c. 37 B.
Postumus quando exheredari potest. T. 4. c. 404 C.
Postumus omnis an heres institui potest. T. 5 c. 623 B.
Postumus, sive qui in utero est, an pro nato habeatur in jure. T. 5 c. 619 B. quandoque pro non nato habetur. Ibid. B.
Postumus omnino natus ad bonorum possessionem in, & quando admittatur, ut bona conferre possit. Ibid. A.
Postumus potest queri de testamento matris. T. 7 c. 173 D.
Postumus inofficiosum testamentum potest dicere. T. 7 c. 171 B.
Postumus alienus non potest institui heres civili, fed prætorio. T. 7 c. 173 B. potest etiam ab intestato succedere. Ibid. B.
Postumus non cogitur manumittere & cur. T. 7 c. 1228 B.
Postumus est is, qui post mortem testatoris nascitur. T. 7 c. 173 D.
Postumus alienus an sit bonorum possessor, & heres ab intestato. T. 7 c. 1088 B.
Postumus an semper pro nato habeatur. T. 8 c. 16 C.
Postumus exheredatus an rumpat testamentum. Tom. 7 c. 1001 C.
Postumus alienus an heres institui potest. T. 8 c. 99 E. institutor et legatarius. Ibid. D.

Postumus agnatus an alienus sit. T. 8. c. 119 B.
Postumus alienus qui sit. T. 8 c. 16 B.C. an utiliter ordinatus. Ibid. C. an ei detur bonorum possessio secundum tabulas. Ibid. C.
Postumus an possit exheredari sub conditione. T. 8 c. 114. D. an possit institui sub omni conditione. Ibid. D.
Postumus, de venter an idem sit. T. 8 c. 114 A.
Postumus extraneus an mutatur in posteriorem. T. 8 c. 115 C.
Postumus extraneus an possit institui. Ibid. C. extraneus, vel alienus quis sit. Ibid. D.
Postumus alienus iure civili institui non potest, iure prætorio institui potest, & admitti ad bonorum possessionem secundum tabulas non etiam adire hereditatem si re civili. T. 9 c. 86 E. & c. 86 5 A.
Postumus plurimus modis potest intelligi. T. 10 c. 145 D. E.
Postumus pro fero, vel pro posthumo. T. 10 c. 146 A.
Postumus vivo patre natus aliud est, quam filius. T. 10 c. 215 C.
Postumus non semper est pro natos. T. 10 c. 381 A. & c. 473 C.
Postumus numeratur inter incertas personas, quia in rerum natura non est. T. 10 c. 473 C.
Postumus alienus olim ab intestato succedere potuit, si agnatus esset, iure legitimus. Ibid. D.
Postumus alienus iure civili institui non potuit, prætorio potuit. T. 10 c. 472 C.
Postumus suus, & postumus alienus quinam sint. Ibid. D.
Omnis nimis potentia falsuberrima brevitate contingitur. T. 4 c. 746 A.
Potentiores an possint omnes calumniare. T. 1 c. 106 D.
Potentiores cauiam orare pro quibusdam, & adversus quemlibet postulare, sed non procuratorio nomine agere. Ibid. D.
Potentiores, & eorum definitio quæ. T. 9 c. 1053 A.
Potentiori iniqui fuerunt vendidérit in odium vicini, quo adhuc convenitur. T. 5 c. 668 B.
Potentiosis nominis qui abutitur in iure, causa cadit, & de nulla, & insulta, plumbatis cæsis damnatur in metallum. T. 10 c. 886 D.
Potestas (quæ Quintilianus) est, quod in alto legis, quam quod in testamento. Tom. 4 c. 1246 E.
Potestas est, quod possessio, quam quod prius allum est. T. 8 c. 270 D.
Potest verbum quando accipitur pro debet. T. 9 c. 153 D.
Potest verbum late significationis. T. 8 c. 378 B.
Potestas patria in pietate consistit. T. 4 c. 314 A.
Potestas necessitati non est cuiquam. T. 4 c. 100 E.
Potestas patria est res inaestimabilis. Tom. 4 c. 1089 B. & c. 1187 D.
Potestas judicis. Vide, Judex.
Potestas legis an major sit, quam judicis. T. 5 c. 151 B.
Potestas gladii, jus gladii, jus ferri, & ferrum est eadem. T. 7 c. 77 A.
Potestas publica quæ sit. T. 7 c. 58 B.
Potestas parentum in liberos quanta. T. 8 c. 90 A. B.
Potestas patria. Vide, Patria potestas.
Potestas in filios est iuris civilis, non juris gentium. T. 9 c. 1306 A.
Potestas in servos est juris gentium. Ibid. A.
Potestas tutorum, vel curatorum in alienandis rebus minorum. T. 9 c. 571. A. & 6 6.
Potestas libertini patris in filios. T. 9 c. 1310 D.
Potestas vira, utcifque civium Romanorum in servos, & liberos iuste protectatos. T. 9 c. 1306 A. & c. 1308 C.
Potestas, & dominium distant. T. 9 c. 1188 A.
Potestas patria dicitur in pietate consistere. T. 10 c. 408 D.
Potestas domini est juris gentium. T. 10 c. 185 D.
Potestas patria est juris civilis. Ibid. D.
Potestas patria alio vocabulo dicitur pietas. T. 10 c. 408 D.
Potestatis ius consistit in improbanda donationis prædiat. T. 4 c. 995 D.
Potestatis iuris cuiusam inhibendæ donationis prædiat. T. 4 c. 904 E.
Potestatis vocabulum indifferenter accipitur. T. 4 c. 18 C.
Potestatis ius exheredatione non tollitur, sed ius filii tantum, sive ius sui heredis. T. 4 c. 995 C.
Potestatis ius, vinculum potestatis unum profunum fieri, patris, & filii, vel filiæ. T. 4 c. 994 D.
Potestatis potestæ vinculum. Vide Vinculum.
Potestatis vinculum hoc fieri, ut duo pro uno habentur. T. 6 c. 205 C.
De plenitudine potestatis potest Summus Pontifex fugere jus dispensatur. T. 6 c. 1007 D.
Potestatis verbum quid significat in persona servorum. T. 8 c. 634 D.
Potestatis vinculum unam familiam, unum corpus, & quasi unum hominem facit. T. 7 c. 89 B. C.
Potestatis jus quibus modis solvitur. T. 8 c. 922 E.
Potestatis verbum in persona liberorum quid significat. T. 8 c. 634 E. in potestate qui dicantur. Ibid. D.
Potestatis jus, quod in liberos habemus, proprium est civium Romanorum. T. 8 c. 903 A.
Potestatis verbum in persona magistratus quid significat. T. 8 c. 634 D.
Potestatis vinculum unius vocis, & unius personæ intellectum induit. T. 9 c. 1253 B.
Potestatis vinculum. T. 7 c. 859 E. & T. 9 c. 895 B. Vide, Conditio potestatis.
Potestatis vinculo trahi potest in longum tempus. T. 6 c. 481 C.
Potestatis conditiones quæ sunt. T. 4 c. 1212 E.
In potestate ari qui fuit, & nunquam fuit in potestate patris fui, an in libertate alteri, qui fuit in potestate patris fui, bona propria conferre. T. 4 c. 1037 B.
Potestate patria adoptivi finita, nullum ex prælitio vestigium retinetur. T. 4 c. 807 E.
De potestate, & ut inveneratur consuetudinis. T. 8 c. 451 A.
In potestate qui sunt, his iure non datur tutores. T. 9 c. 169 E.
Potestatem in filios non habet mater. T. 9 c. 1310 D.
Potior qui nominari non potest. T. 1 c. 407 C.
Potior est cuiis vesi domini, quam bonæ fidei possessor. T. 4 c. 17 D.
Potior est vindicatio directa, quam prætoria. T. 4 c. 171 D.
Potior an sit in ius, qui prior est tempore. T. 5 c. 773 E.
Potior est iure pignoris, qui prior est creditor tempore, regula locum habet ius cuiusam in pignore conventionali, sed etiam in pignore prætorio. T. 9 c. 1210 C. D.
Potiores qui nominare non possint. T. 1 c. 407 C.
Qui potiores in pignore habentur, T. 2 c. 538 C. D. T. 9 c. 1209 C. D. & seq. & T. 10 c. 703 D.
In potioribus facultates potius ifpetantur, quam gentis propugnaculum. T. 1 c. 407 B.
De potioribus ad tacitam nominandos. Ibid. A.
Practica forensis Imberti commendata. T. 9 c. 1148 E. & c. 1149 A.
Pragmatica quid, & ut fiat. T. 2 c. 538 A.
Pragmatica quid sit. T. 10 c. 841 A.
Pragmatica fiant ad preces civitatum, vel provinciarum, vel ex fermonum, vel officiorum, vel cauiscumque corporis, vel universitatis. T. 2 c. 58 B.
Pragmaticæ sanctionis unde originem ducant. T. 10 c. 841 B.
Pragmaticæ fiunt sapiffime ad relationem, & suggestionem judicum. Ibid. D.
Pragmatici notari. T. 9 c. 395 C.
Prata provincialium, & rei privatæ Principis, prætaciolum est, militum molestia fatigari. T. 1 c. 867 A.
Prabenda exercitus conduceare quid. T. 3 c. 40 C.

Prebenda an dividi possit. Vide, Beneficium.
Prebenda nomine quid intelligatur. T. 4 c. 1079 E.
Prebenda a dignitatibus differunt. T. 6 c. 986 C.
Prebendæ, & Canonicatus differentia. T. 6 c. 985 E. & c. 986 A.
Prebendarii panes abbatibus non reddebant. T. 6 c. 988 D.
Prebendarii Canonici. T. 6 c. 986 A.
Prebendarum collatio Regi nonnumquam competit. Tom. 6 c. 1003 B.
Prebendarum numerus a Capitulo augeri potest. T. 6 c. 006 B.
Prebendarum quædam alia facerdotales, alia non facerdotales. T. 6 c. 866 D.
De prebendis, & dignitatibus. T. 6 c. 985 D. & seq.
Precedentia plerumque ex consequitur ordinationem, & explicatur. T. 7 c. 712 B.
Præceptio de beneficio actionis. T. 4 c. 541 C.
Præceptio retentionem imitatur. T. 2 c. 900 E.
Præceptio dotis. Vide, Dotis præceptio.
Præceptio propriæ quid sit. T. 10 c. 1161.
Præceptum nudum nullius est momenti. T. 4 c. 541 D.
Præceptum, & interloquutio iudicis an idem sint. T. 5 c. 104 B.
Præceptum impossibile judicis an sit nullius momenti. T. 6 c. 596 B. C.
Præceptum, iussio, & interloquutio judicis, idem sunt. T. 10 c. 139 D. an possint revocari. Ibid. D.
Præcipitia quæ dicantur. Tom. 8 c. 316 B.
Præcipere, & retinere in quo differunt. T. 4 c. 541 C.
Præcipuum, & prælegatum. T. 1 c. 161 C.
Præcipuum vox est propria iurisconsultorum. T. 6 c. 42 A.
Præcisa pro præcisa, T. 8 c. 515 A.
Præcise non caveatur de quadrupede, sed de ea tantum, quod pecudum numero est. T. 1 c. 230 B.
Præco vox legis dicitur, & vox iudicis. T. 2 c. 1112 A. & T. 3 c. 108 E.
Præconis officium. T. 2 c. 198 E. Præcoe vox latina a Græcis retinetur. T. 1 c. 542 C. D.
Præda aliquando in publicum redigebatur. T. 3 c. 545 D.
Præda quid est. T. 4 c. 905 B.
Prædatura est ejus formatus. T. 4 c. 177 A.
Prædia urbana, & rustica quomodo distinguantur. T. 1 c. 76 E. & c. 750 D.
Prædia urbana uirum omnia dicantur ædificia. T. 1 c. 76 D.
Prædia meritoria. Vide, Meritoria prædia.
Prædia tributaria, vel stipendiaria quæ vocantur. T. 1 c. 72 C.
Prædia fiduciaria, & meritoria quanam appellantur. Tom. 3 c. 604 C.
Prædia donationis propter nuptias ne consentiente quidem muliere alienarari, vel obligarari. T. 1 c. 1105 C. D.
Prædia vectigalia, tributaria, & stipendiaria uiscapi non possunt, sed longo tempore adquiri. T. 1 c. 1118 A. & Tom. 7 c. 306 C.
Prædia deferta quomodo a domino suscipiantur adiudicari. T. 1 c. 859 D.
Prædia, vela, vestes fecisse pignoris, vel hypothecæ specialiter obligari non possunt. T. 2 c. 1044 C.
Prædia Ecclesiastica ut, & quando alienari possunt. T. 2 c. 1094 C.
Prædia Ecclesiastica non aliter quam vendi possunt, & *ἀκυρότητα* legge pignerari, & in solutum dari. T. 2 c. 1094 E.
Prædia minorum fine Prætoris, vel Præsidis decreto alienari non possunt. T. 1 c. 10 E. hoc est ex oratione Severi. Ibid. E.
Prædia publica, vel fiscalia Senatoreis, vel Decurionis conligere non possunt. T. 4 c. 861 D.
Prædia urbana fonti orti, & pomaria in agricola consistunt. T. 6 c. 30 A.
Cum prædia urbana, & rustica negligentia possessorum pejora sunt facta; vetiati quæ ruerat, pomaria, horti, extra consortationem particularibus definiti cultæ sunt; litis affimationem earum rerum quanto pejores fiat facta, possessores petit debent. T. 6 c. 29 D. E.
De prædiis Ecclesiasticis. T. 3 c. 883 A.
Prædia domaria an minuantur corporaliter per impositas necessitates. T. 2 c. 1 c. 1446 E.
Prædia urbana a rusticis quomodo definiantur. T. 1 c. 432 A.
Prædia quantum alia sint urbana, alia rustica, ideo servitutum alia sint urbana, alia rustica. T. 7 c. 380 D.
Prædia stipendiaria, & tributaria, quæ. T. 8 c. 913 D. an differant ab Italicis. Ibid. C. D.
Prædia alia liberæ, alia serva. T. 8 c. 513 C.
Prædia rustica, & suburbana, non aptem urbana ante Constantinum alienari verabantur. T. 8 c. 623 B.
Prædia urbana quæ. Ibid. C. D.
Prædia quantum, & jus, quod de his alienandis conliniunt est. T. 9 c. 72 B. & seq.
Prædia Provinciaiia uiscapi possunt. T. 9 c. 1019 A.
Prædia superficiaria uiscapi possunt. T. 9 c. 1019 B.
Prædia civiratum sola dicuntur vectigalia. T. 10 c. 405 D.
Olim & sola dabantur in emphyteuseos. Ibid. D.
Prædia videtur puger donare filio, si ejus nomine ea in censum deferat. T. 10 c. 718 E.
Prædia an possiliant emtre urbani magistratus. T. 10 c. 869 B.
Prædia liberæ quinam sint, quæ non dicare oportet in censum, & Quæstorum quod Censorem. T. 10 c. 1029 A.
Prædia minorum an possint vendi, vel obligari sine decreto. T. 10 c. 1032 B.
Prædialia jura fiequi quemlibet possunt. T. 9 c. 431 C.
Prædiales servitutes, vel prædia. Vide, Servitutes.
Prædiatores qui sint. T. 3 c. 132 C.
Prædiatrum fuit fabiefio esse non potest. T. 1 c. 1330 C.
Prædia legatum facilius admittur, quam legatum pecuniæ. Tom. 4 c. 1210 A.
Prædii infrumento continetur tantum infrumentum, quod prædii gratia comparatum est. Tom. 4 c. 1133 B.
Prædii stipulatio quanam complectur. T. 1 c. 557 C.
Prædii non vel finitio certa, & naturalis. T. 7 c. 646 D.
Prædii jus quæ continet. Tom. 8 c. 218 D. E.
De prædiis rusticiis fine decreto non alienandis. T. 1 c. 715 D. E.
De prædiis deferta urbanis, & rusticis temporum, & Consulum, & Consulum, vetus redita civili. T. 1 c. 859 C. D. & fen.
De prædiis tamiscis, & de his, qui ea colunt dominia, atque liberæ conditionis procreantur. T. 2 c. 875 D. E.
De prædiis Ecclesiasticis. T. 3 c. 883 A.
Prædiis imponi possunt servitutes, & ea. T. 7 c. 1416 E. & seq. sed etiam ob immutatem. T. 7 c. 389 B.
Prædia legatis, legato prædiorum non continent *ἀποκαὶ*, sive dotes prædiorum. T. 4 c. 1119 E.
Prædiis legatis non continentur prædia pignori accepta. Tom. 4 c. 1123 D.
De prædiis, & aliis rebus minorum fine decreto non alienanda, vel obligandis. Tom. 3 c. 371 E. & Tom. 9 c. 692 E. & c. 610 A. & seq. quando non opus est decreto. T. 2 c. 373 E. & T. 9 c. 612 B. C.
Prædiis suis, vel alienis titulos imponere nomine Principis, vel ratione necessitudinum nomine, fine judicis authoritate non licet. T. 10 c. 886 E.
Prædio instructio legato continetur etiam ferri rustici, vel urbani, si instructum prædium urbanum legatur.

legatum fit. T. 4 c. 1233 C.
Prædio inscriptio legato constituere & instrumentum prædii, & domini, quo instructior est in eo prædio, quodve in eo prædio habet usus fui cauſa. T. 4 c. 1233 B. C.
Prædio communi ab uno ex ſocijs pro parte indiviſa imponi, vel adquiri ſervitus non poteſt. T. 7 c. 189 D.
Prædio vendito, an ſequatur ſepulcrum, vel monumentum, quod eſt in eo prædio. T. 10 c. 940 E.
Prædiorum urbanorum, & ruſticorum communia. T. 1 c. 751 C.
Prædiorum urbanorum, & ruſticorum jura ſunt mancipij. Tom. 1 c. 310 D.
Prædiorum ruſticorum jura quæ ſint. T. 1 c. 76 A.
Prædiorum urbanorum ſervitutes quæ ſint. Ibid. D.
De prædiorum urbanorum ſervitutibus. T. 1 c. 750 D.
De prædiorum ruſticorum ſervitutibus. T. 1 c. 751 A.
Prædiorum obligatio inter hereides non dividuatur. T. 2 c. 671 B.
Prædiorum vendendorum lex. T. 3 c. 384 D.
De prædiorum civilium, vel fiſcalium locatione, ſive rei privatæ vel dominicæ. T. 2 c. 878 B. C. & ſeq.
De prædiorum ſtirilium ad ferriles impoſitione. T. 3 c. 1167 D.
De prædiorum republicæ conductoribus. T. 3 c. 829 D. E.
Prædiorum oneri. T. 2 c. 671 B.
Prædiorum ruſticorum, & urbanorum ſervitutes. Vide Servitutes.
Prædiorum ruſticorum, & urbanorum poſſeſſiones an pro fructibus accipiantur. T. 4 c. 1237 C.
Prædiorum penſiones an ſint in fructibus. T. 5 c. 415 B.
Prædiorum omnium urbanorum, & ruſticorum ſervitutes vel in ſuperficie conſiſtere, vel in ſolo. T. 1 c. 306 E.
Prædiorum urbanorum ſervitus cur pignori non obligari, ruſticorum vero prædiorum optime poſſit. T. 1 c. 810 A. B.
Prædiorum qualitates. T. 6 c. 39 D.
De prædiorum ſervitutibus. T. 6 c. 300 C. & ſeq.
Prædiorum urbanorum, & ruſticorum ſervitutes. T. 6 c. 36 D. & ſeq.
Prædiorum mercedes in fructu non eſſe, ſed loco fructuum accipi. T. 5 c. 770 B.
Prædiorum multa ſunt onera. T. 7 c. 1024 D. ea onera quis angariat. Ibid. D.
Prædiorum jura ſunt conditiones, & qualitates prædiorum. T. 7 c. 381 B.
Inter prædiorum ſervitutum jura quæ numerantur. T. 7 c. 381 B.
Prædiorum qualitates an uſucapiantur. T. 7 c. 306 B.
Prædiorum ruſticorum jura quando prædiaſta ſint, & quando perſonalia. T. 7 c. 430 C.
Prædiorum ſervitutes an conſtitui poſſint dare prædia longe diſtita. T. 7 c. 1313 D.
Prædiorum ruſticorum jura quænam ſint. Tom. 8 c. 242. C. Prædiorum urbanorum ſervitutes. Ibid. C.
Prædiorum dominis ſolis dari iter, vel actus. Tom. 7 c. 1057 E. & c. 1058 A.
Prædiorum urbanorum an poſſidearentur. T. 8 c. 355 C.
Prædiorum ſervitutes an præeriptione longa temporis adquiri poſſint. T. 8 c. 1019 B.
Prædiorum omnis duplex. T. 9 c. 417 C.
Prædiorum jura ſunt ipſa prædia. T. 10 c. 592 D.
Prædiorum genera quomodo diſtinguantur. T. 10 c. 1178 B.
Prædium quando uſucapitur, cum ſua cauſa, & conditione. & qualitate uſucapitur. T. 1 c. 1119 B.
Prædium vendi, donarive non poſſe ſe receptis colonis. T. 2 c. 835 C.
Prædium aliud dicitur dominans, aliud ſerviens. T. 4 c. 140 C. D. & T. 7 c. 381 E.
Prædium inſtruitur legatum. Vide, Inſtructum prædium legatum.
Prædium libertorum. Vide, Libera res.
Prædium pupillare. Vide, Pupillare prædium.
Prædium dotale an ad legatarium deſcendere. T. 5 c. 172 D.
Prædium dotale in, & quando alienari poſſit. T. 5 c. 558 C.
Prædium dotale in, & quando alienari poſſit. T. 5 c. 558 C.
Prædium dominum quodnam dicatur. T. 5 c. 306 E.
Prædium Publicum, & urbanum. T. 5 c. 458 E. & c. 459 A. B.
Prædium urbanum eſt area: qui rari dicitur ager, non area. T. 5 c. 458 E.
Prædium commune ſervire an poſſit proprio, vel contra. Tom. 7 c. 445 E.
Prædium ſi mihi pretio certo, & ut aliquid ſtaretur, venderit, an addito ex empto, & addito ex fidepubatu tibi competat. T. 7 c. 795 E. & c. 796 A. an ex utraque lucrum faciat. Ibid. A.
Prædium ſuum ſiquis alterri erabritori ſuo obligandum dederit, & officii ejus certam mercedem pactus eſt, an ſit locatio.. Tom. 7 c. 857 D.
Prædium emphyteuticum inter vivos alienari poteſt. T. 8 c. 638 C.
Prædium fendale inter vivos non poteſt alienari. Ibid. C.
Prædium commune eſt agri, & poſſeſſionis. T. 8 c. 575 B.
Prædium. Vide, Fundus.
Prædium emphyteuticum. Tom. 9 c. 415 B. C.
Prædium civitatis non poteſt uſucapi. T. 9 c. 416 B.
Prædium pretiminale. T. 9 c. 415 B.
Prædium a pereqnatore accipere. T. 9 c. 178 E.
Prædium vectigale. Tom. 9 c. 415 B.
Prædium, quod officialis comparavit contra prohibitionem legis, quo caſo fiſco vindicetur. T. 10 c. 801 C. D.
Prædium commune, cujus pars jure pignoris eſt obligata, an poſſit legari. T. 10 c. 1126 C.
Prædium pignori poſſe dari pignori. T. 10 c. 1223 C.
Prædio ex eo die, quo rem alienam invaſit, prædiatus, non tantum, quos vel inhonoſte percepit, ſed & quos vero poſſeſſor honeſte percipere potuit. Tom. 3 c. 128 A.
Prædio civile debitum non deducere poteſt. T. 2 c. 4310 D.
Prædio fideiuſſor non eſt. Tom. 4 c. 921 E.
Prædio imperitus non eſt. Ibid. E.
Prædo eſt quicumque malæ fidei poſſeſſor, non invaſor tantum. T. 4 c. 880 B.
Prædo, idcirſi, malæ fidei poſſeſſor eſt, qui invaſit bona, quæ ſciebat eſſe non pertinere. Tom. 1 c. 370 D.
Prædo non debet eſſe melioris conditionis, quam bonæ fidei poſſeſſor. T. 5 c. 271 B.
Prædo quomodo differat a bonæ fidei poſſeſſore. T. 5 c. 272 D.
Prædo dicitur omnis malæ fidei poſſeſſor, non invaſor tantum; omnis imprudens poſſeſſor. T. 8 c. 578 E.
Prædo non eſt, qui pretium numeraſt de fuo. T. 8 c. 824 D.
Prædo accipitur pro omni malæ fidei poſſeſſore. T. 8 c. 267 A.
Prædo quid ſit. T. 8 c. 824 D.
Prædo non tantum renetur interdicto Unde vi, ut reſtituat poſſeſſionem, & omnem cauſam, ſed etiam pona legitima, id eſt legibus Julijs ſtatuta. T. 9 c. 1151 B.
Prædo non eſt, qui clam poſſidet, ſed prædo eſt, qui vi poſſidet. T. 10 c. 414 C. D.
Prædo, vel malæ fidei poſſeſſor non habet deductionem, vel compenſationem ſui crediti naturalis; aut civilis. T. 10 c. 983 C.
Prædones. Vide, Poſſeſſores. Vide, Malæ fidei poſſeſſores.
Prædoni non procedit uſucapio. T. 7 c. 707 D.
Prædoni, & poſſeſſori bonæ fidei omne lucrum aufertur. Tom. 8 c. 715 E.
Prædone omne lucrum aufertur in petitione bonorum. T. 8 c. 825 B.
Prædonis, & bonæ fidei poſſeſſoris diſcrimen. T. 3 c. 351 B. C.
Prædonis nomine quinam in jure noſtro continentur. T. 5 c. 797 B.
De Præfecti urbi quibuſdam officiis. T. 3 c. 361 B.
De Præfecti prætorio Africæ officio, & omni cuſtodiam diuerſorum fitu. T. 3 c. 62 A. & T. 10 c. 843 B. C.
Præfecti prætorio forma. Tom. 2 c. 1170 C.
De Præfecti urbi officio. T. 1 c. 928 D. & T. 2 c. 62 D. & T. 10 c. 844 A.
A Præfecti prætorio ſententia non appellatur. T. 1 c. 124 A.
De Præfecti vigilum officio. T. 1 c. 730 D. E. & T. 3 c. 80 C. & T. 10 c. 857 A. B.
De Præfecti annonæ officio. T. 2 c. 70 D.
Præfecti arcarii. Tom. 1 c. 1080 A.
Præfecti prætorio dicebantur Patres Imperij, & Provinciarum. T. 2 c. 60 C.
Præfecti prætorio duo. Ibid. D.
De Præfecti prætorio officio. T. 1 c. 928 A. B.
De Præfecti Auguſtalis officio. T. 1 c. 931 C. & T. 2 c. 73 D. & T. 10 c. 849 E.
Præfecti arcarii erant judices rerum fiſcalium. T. 4 c. 617 D.
Præfecti urbi poteſtas quantum ſe extendat. T. 5 c. 1 A.
Præfecti prætorio olim non erant perpetui. T. 6 c. 1118 A.
Præfecti prætorio fuit maiores magiſtratus poſt Principem. Tom. 9 c. 1056 C. ab eorum ſententiis non poteſt appellari. Ibid. D.
Præfecti nomen mutatum in nomen Comitis. T. 10 c. 847 C.
Præfecti arcarii erat ſicio delata vel agnoſcere, vel repudiare. T. 10 c. 308 E.
Præfecti annonæ, & Præfecti vigilum ſunt extraordinarij magiſtratus. T. 10 c. 855 B.
Præfecti annonæ jurisdictio an vindetur eſſe pars juriſdictionis Præfecti urbi. T. 10 c. 856 C.
Præfecti prætorio ſunt apicem omnium bonorum. T. 10 c. 837 C.
Præfecti prætorio an ſenatores, an plebeji. T. 10 c. 844 D.
Præfecti prætorio unde nomen, & dignitatem traxerunt. Ibid. E.
Præfecti prætorio plures arbitrio Principum inſtituti. T. 10 c. 845 E.
Præfecti urbi imperium erat intra centeſimum miliare. T. 10 c. 383 C.
Præfecti urbi, & magiſtri militum præfectorie quodammodo poteſtati ſunt pares. T. 10 c. 844 A.
Præfectiani, palatini, vel alii appetitores provinciis miſſi exigendi cauſa, intra annum pergant excuſationem, & judici ſuo, qui miſit, renuuciant, quod egerint. T. 1 c. 1008 E.
Præfectiani, idem, apparitores Præfecti prætorio. T. 2 c. 905 D.
Præfectiani primi Præfecti prætorio parent. T. 2 c. 1069 A.
Præfectiani quinam ſint. T. 1 c. 102 D.
Præfectiani peculium habent caſtrenſe. T. 2 c. 959 E.
Præfectiani interdum petitionibus e-rant, eadem omnia acta, & excipiebant, conferebantque ſcripturam cum ſcriptura. T. 9 c. 189 B.
Præfectiano mortuo, nullo herede relicto, in fiſco bona ſunt, quæ prefertur fiſco arca PP. T. 9 c. 938 B.
Præfectianus publicj, vel privati negotii. T. 1 c. 1004 D.
Præfectianus dicitur apparitor Præfecti prætorio. T. 9 c. 938 B.
De præfectis prætorio, ſive urbis, & magiſtris militum in dignitatibus exæquandis. T. 2 c. 896 B. & ſeq.
A Præfecto annonæ quis appellatur. T. 10 c. 856 E.
De Præfectorum prætorio officio Orientis, & Illyrici. T. 2 c. 60 C. & T. 10 c. 843 B.
Præfectorum erarii munus. Tom. 1 c. 907 E.
De Præfectorum prætorio ſententiis. T. 9 c. 1056 C. D.
Præfectorum prætorio generalia edicta vocabantur forma. Tom. 10 c. 735 E.
Præfectorum prætorio dignitas, & auctoritas locuitenet enarrata. T. 10 c. 843 B. C.
Forma Præfectorum prætorio quomodo pro legibus eſſe debeant. T. 10 c. 843 A.
Præfectorum prætorio qui vices agunt, an habeant juriſdictionem propriam. Tom. 10 c. 850 E.
Præfectum urbi Auguſtus inſtituit. T. 1 c. 928 E. & c. 65 A.
Ad Præfectum urbi remittet Prætor, ſi res exigat graviorem ſumadverſionem. T. 10 c. 569 D. E.
Præfectorum vicarium agere quinam dicantur. T. 10 c. 850 D.
Præfectura a colonis, municipijs, conciliabulis, & alijs ſimilibus diſtincta. T. 3 c. 324 D.
Præfectus urbi quis vocatur. T. 1 c. 907 D.
Præfectus annonæ, & vigilum. Ibid. D.
Præfectus prætorio quis, & ejus officium. T. 1 c. 928 B.
Præfectus urbi omnes alios antecedit. T. 2 c. 1107 A.
Præfectus augustalis quis. Tom. 1 c. 731 C. & T. 2 c. 73 D.
Præfectus vigilum ex equeſtri creabatur ordine. T. 2 c. 1053 B.
Præfectus prætorio rerum ſummam obtinet, & vice ſacra judicat. T. 1 c. 999 B.
Præfectus urbi quis, & ejus officium. T. 1 c. 728 D.
Præfectus prætorio Africæ, & Italiæ. T. 2 c. 62 A. C.
Præfectus Ægypti. T. 1 c. 731 C. & T. 2 c. 73 E.
Præfectus urbi. T. 2 c. 62 D.
Præfectus vigilum jus atrociter verberandi habet, jus vero gladii non, & cur. T. 2 c. 24 D.
Præfectus annonæ jus gladii beneficio ſpeciali habuit. T. 7 c. 59 B.
Præfectus urbi jus gladii quomodo habuerit. T. 7 c. 59 C. quinto mercatum imperavit. Ibid. D. c. 94 B. tuteris dationem habet. Ibid. c. 53 C.
Præfectus publicus vel privati negotii. T. 1 c. 1004 D.
Præfectus dicitur apparitor Præfecti prætorio. T. 9 c. 938 B.
De præfectis prætorio, ſive urbis, & magiſtris militum in dignitatibus exæquandis. T. 2 c. 896 B. & ſeq.
A Præfecto annonæ quis appellatur. T. 10 c. 856 E.
De Præfectorum prætorio officio Orientis, & Illyrici. T. 2 c. 60 C. & T. 10 c. 843 B.
Præfectorum erarii munus. Tom. 1 c. 907 E.
De Præfectorum prætorio ſententiis. T. 9 c. 1056 C. D.
Præfectorum prætorio generalia edicta vocabantur forma. Tom. 10 c. 735 E.
Præfectorum prætorio dignitas, & auctoritas locuitenet enarrata. T. 10 c. 843 B. C.
Forma Præfectorum prætorio quomodo pro legibus eſſe debeant. T. 10 c. 843 A.
Præfectorum prætorio qui vices agunt, an habeant juriſdictionem propriam. Tom. 10 c. 850 E.
Præfectum urbi Auguſtus inſtituit. T. 1 c. 928 E. & c. 65 A.
Ad Præfectum urbi remittet Prætor, ſi res exigat graviorem ſumadverſionem. T. 10 c. 569 D. E.
Præfectorum vicarium agere quinam dicantur. T. 10 c. 850 D.
Præfectura a colonis, municipijs, conciliabulis, & alijs ſimilibus diſtincta. T. 3 c. 324 D.
Præfectus urbi quis vocatur. T. 1 c. 907 D.
Præfectus annonæ, & vigilum. Ibid. D.
Præfectus prætorio quis, & ejus officium. T. 1 c. 728 B.
Præfectus urbi omnes alios antecedit. T. 2 c. 1107 A.
Præfectus augustalis quis. Tom. 1 c. 731 C. & T. 2 c. 73 D.
Præfectus vigilum ex equeſtri creabatur ordine. T. 2 c. 1053 B.
Præfectus prætorio rerum ſummam obtinet, & vice ſacra judicat. T. 1 c. 999 B.
Præfectus urbi quis, & ejus officium. T. 1 c. 728 D.
Præfectus prætorio Africæ, & Italiæ. T. 2 c. 62 A. C.
Præfectus Ægypti. T. 1 c. 731 C. & T. 2 c. 73 E.
Præfectus urbi. T. 2 c. 62 D.
Præfectus vigilum jus atrociter verberandi habet, jus vero gladii non, & cur. T. 2 c. 24 D.
Præfectus annonæ jus gladii beneficio ſpeciali habuit. T. 7 c. 59 B.
Præfectus urbi jus gladii quomodo habuerit. T. 7 c. 59 C. quinto mercatum imperavit. Ibid. D. c. 94 B. tuteris dationem habet. Ibid. c. 53 C.
Præfectus publicus vel privati negotii. T. 1 c. 1004 D.
Præfectus dicitur apparitor Præfecti prætorio. T. 9 c. 938 B.
De præfectis prætorio, ſive urbis, & magiſtris militum in dignitatibus exæquandis. T. 2 c. 896 B. & ſeq.
A Præfecto annonæ quis appellatur. T. 10 c. 856 E.
De Præfectorum prætorio officio Orientis, & Illyrici. T. 2 c. 60 C. & T. 10 c. 843 B.
Præfectorum erarii munus. Tom. 1 c. 907 E.
De Præfectorum prætorio ſententiis. T. 9 c. 1056 C. D.
Præfectorum prætorio generalia edicta vocabantur forma. Tom. 10 c. 735 E.
Præfectorum prætorio dignitas, & auctoritas locuitenet enarrata. T. 10 c. 843 B. C.
Forma Præfectorum prætorio quomodo pro legibus eſſe debeant. T. 10 c. 843 A.
Præfectorum prætorio qui vices agunt, an habeant juriſdictionem propriam. Tom. 10 c. 850 E.
Præfectum urbi Auguſtus inſtituit. T. 1 c. 928 E. & c. 65 A.
Ad Præfectum urbi remittet Prætor, ſi res exigat graviorem ſumadverſionem. T. 10 c. 569 D. E.
Præfectorum vicarium agere quinam dicantur. T. 10 c. 850 D.
Præfectura a colonis, municipijs, conciliabulis, & alijs ſimilibus diſtincta. T. 3 c. 324 D.
Præfectus urbi quis vocatur. T. 1 c. 907 D.
Præfectus annonæ, & vigilum. Ibid. D.
Præfectus prætorio quis, & ejus officium. T. 1 c. 728 B.
Præfectus urbi omnes alios antecedit. T. 2 c. 1107 A.
Præfectus augustalis quis. Tom. 1 c. 731 C. & T. 2 c. 73 D.
Præfectus vigilum ex equeſtri cre-

dimari possunt. T. 1. c. 373 C.
Pregnax, & *pregnes* pro *pregnans* promiscue dicebant veteres. T. 6 c. 306 B.
Præjudicare est parere exceptionem, vel actionem contrariam. T. 10 c. 797 A.
Præjudicare est parere exceptionem, vel actionem judicata. T. 10 c. 1252 B.
Præjudicia dicentur interlocutiones, quæ interveniunt in litibus, & causis. T. 7 c. 231 B.
Præjudicia utrum proprie actiones sint. T. 8 c. 1110 C.
Præjudicia proprie non sunt actiones. T. 10 c. 119 B.
Præjudiciales actiones. T. 5 c. 687 C. D. & T. 8 c. 1095 E. & T. 9 c. 628 D. E. Vide, Actiones præjudiciales.
Præjudiciales exceptiones. Tom. 9 c. 569 D. E. Vide, Exceptiones præjudiciales.
Præjudiciales actiones quo tempore dirimendæ. T. 9 c. 119 A.
Præjudicialis actio. T. 5 c. 300 A. & T. 7 c. 229 E. & T. 9 c. 305 D. Vide, Actio præjudicialis.
Præjudicialis multa cur sic appellatur. T. 7 c. 331 B.
Præjudicii nomine actio, & exceptio præjudicialis significatur. T. 3 c. 136 B.
An præjudicii, quam præjudicialis actionis nomen latius pateat. T. 8 c. 1111 A.
In præjudicio adhæsit, qui ex libertate in servitutem agit. T. 9 c. 269 E.
In præjudicio non apponitur clausula confirmationis. T. 9 c. 982 A.
A præjudicio an possit appellari. T. 10 c. 789 A. & c. 791 B. & 796 D.
Præjudicio æquo pronuntiatus sit patronus esse, licet re vera patronus non sit, pro patrono est. T. 7 c. 121 A.
De præjudicio petraro agitur, quin de hereditate agatur. T. 7 c. 231 A.
De præjudicio. T. 7 c. 228 B. & seq.
A præjudicio non appellari, idem, ab interlocutoriis. T. 7 c. 231 B.
De præjudicio, idem, de actione præjudiciali, de parta, seu filio agnoscendo. T. 9 c. 1306 D.
De præjudicio, quo pater filium in fata potestate esse adfirmat. T. 9 c. 1305 D. E.
De præjudicio, quo pater filium suum esse petit. T. 9 c. 1306 B. C.
Præjudicium species, & de præjudiciis quæstiones. T. 8 c. 1111 A. B. C.
Præjudicium quid. T. 1 c. 787 B. & T. 2 c. 450 E.
Præjudicium quantum differt a judicio. T. 5 c. 456 A.
Præjudicium interdum fit publico judicio per privatum judicium. T. 1 c. 572 A.
Præjudicium gradus: Judicium non facere, præjudicium facere. T. 6 c. 130 A.
Præjudicium, sive præjudicialis actio. T. 7 c. 230 E.
Præjudicium propositum est edicto Prætoris, quo parer cogitur filium agnoscere, qui probatur esse filius eius. T. 9 c. 1306 E.
Præjudicium facit privatum judicium publico. T. 9 c. 1306 A.
Præjudicium triplex est. T. 9 c. 628 E.
Præjudicium non adfert res inter alios judicata. T. 9 c. 628 C.
Præjudicium civile. T. 9 c. 979 D.
Præjudicium est quicquid judex loquitur. T. 10 c. 791 C.
Prælati officium est, non ut obliget, sed ut liberet capitulum, & alivet. T. 6 c. 1035 D.
Prælatus teneur ex contractu ante cessforis fui. Ibid. C.
Prælegare quid proprie. T. 3 c. 103 A.
Prælegare est præter hereditatem dare. T. 1 c. 572 D.
Prælegare quid significet. T. 10 c. 1008 E.
Prælegari dicitur res. T. 1 c. 806 D. & c. 1352 C.
Prælegari verbo utimur. T. 7 c. 1467 E. & c. 1468 A.
Prælegari de quo dicitur. Tom. 10 c. 1161 B.
Prælegata Falcidia fubjicitur. T. 4 c. 1165 E.
Prælegata hereditatis indigno an fiscus teneatur profitere. T. 4 c. 418 B.
Prælegata an veniant in actionem familiæ erciscundæ. T. 7 c. 961 C.
Prælegata quænam legata appellari possint. T. 8 c. 999 E. & c. 1000 A.
Prælegata fumuntur ex eo, quod superest deducto ære alieno. T. 9 c. 1201 B. fape ipsa funt. Ibid. B.
Prælegati nomen unde. T. 1 c. 1352 C.
Prælegati ius, ejusque conditio quæ est. T. 4 c. 1365 D.
Prælegati natura quæ est. T. 4 c. 418 B.
Prælegati petitio non aufertur emancipato repudiatione hereditatis paternæ. T. 6 c. 250 C.
Prælegationem, & relegationem fepe dicunt auctores nostri pro relegato, & prælegato. T. 1 c. 1352 D.
Ex prælegata Falcidia retinetur. T. 4 c. 1086 D.
Prælegato quæ continentur, & quæ non continentur. T. 7 c. 1272 A.
Prælegatum, & præcipuum. T. 1 c. 341 C.
An prælegatum præstetur, si heredi auferatur hereditas, ut indigno, quod necesse defuncti ultimum sit. T. 4 c. 410 A.
Prælegatum integrum est solidum, intactum, illibatum, sine immutatione Falcidiæ, quod universum dicitur. T. 4 c. 1050 C.
Prælegatum capitur partim pure legati, partim jure hereditatis. T. 6 c. 72 D.
Præmia delatorum. T. 2 c. 629 E.
Præmia emerita. T. 9 c. 1120 A.
Præmia legitima. T. 6 c. 1143 B.
Præmia, quæ dantur Athletis pro victoria, an pertineant pignori obligati. T. 10 c. 703 B.
Præmionum fieri certaminis ipsi pignori obligati non possit. T. 9 c. 1206 E. & c. 1207 A.
Præmium emancipationis quod est. T. 9 c. 931 B.
Præmonimus quo anno maribus, & feminis imponebantur. T. 7 c. 1183 D.
Præpositi fuci cubicuti. T. 2 c. 827 A.
Præpositi horreorum fide, & periculo nominatorum cesantur. T. 2 c. 772 B.
Præpositi laborum. T. 2 c. 745 D.
Præpositio villici non obligat dominum insolidum, sed quæstuaria tantum præpositio. T. 5 c. 430 C.
Præpositio in actionibus servitutis, & inditioria suffici comparatur. T. 4 c. 635 A.
Præpositorum appellatio generalis. T. 2 c. 745 D.
Præpositus est miffus contitis, aut vicarius. T. 2 c. 1232 E.
Prærogativam (peciales suffragii qui habent, alias præferri debent. T. 4 c. 881 A.
Præfatur, *devis de mensque vapellaffes*. T. 9 c. 150 C. D.
Præfectorio longi temporis quibus non obsicitur. Tom. 2 c. 477 C. D.
Præfectorio longi temporis ubi locum habet. T. 1 c. 460
Præfectorio longæ possessionis quibus in rebus locum habet. T. 1 c. 1041 A.
Præfectorio tricennii. T. 1 c. 548 B. & T. 3 c. 235 A.
Præfectorio quibusnam non nocet minoribus. T. 1 c. 1041
Præfectorio longi temporis quibus in casibus cessit. T. 1 c. 477 A.
Præfectorio longi temporis excludit non tantum in rem, sed etiam hypothecariam actionem. T. 1 c. 477 B. & c. 478 A.
Præfectorio longi temporis minoribus non currit. T. 1 c. 694 E.
Præfectorio quadriennii. T. 1 c. 478 C.
Præfectorio triennii intra Gallias nefaria fuit ante Valentinianum. T. 1 c. 537 D.
Præfectorio non prodest non possidenti. T. 1 c. 538 C.
Præfectorio plurimum exceptio est. T. 1 c. 81 E.
Præfectorio, & usucapio. T. 1 c. 84 A.
Præfectorio longi temporis, alienatione mala fidei possessore, hodie cessset. T. 1 c. 87 D.
Præfectorio nihil aliud est, quam exceptio. T. 1 531 A.
Præfectorio, five possessio longi temporis litis contestatione interrumpitur. T. 2 c. 475 A.
Præfectorio centum annorum. T. 1 c. 551 A.
Præfectorio longi temporis non datur ad obtinenda loca publica juris publici. T. 1 c. 1274 A. unde Servius hoc loco. Ibid. C.
Præfectorio quinquennii ignorari non possit. T. 4 c. 1272 B. fecus in longi temporis præfectorio. Ibid. C.
Præfectorio triennii etiam pignoris rum obsidium petimit. T. 4 c. 1287 D.
Præfectorio 30. annorum an temporibus Paulii jurisconsulti jam introductis effet. T. 5 c. 465 D.
Præfectorio unius diei. T. 6 c. 532 E.
Præfectorio laborum. T. 2 c. 745 D.
Præpotitio villici non obligat dominum insolidum, sed quæstuaria tantum præpositio. T. 5 c. 430 C.
Præpositio in actionibus servitutis, & inditioria suffici comparatur. T. 4 c. 635 A.
Præpositorum appellatio generalis. T. 2 c. 745 D.
Præpositus est miffus contitis, aut vicarius. T. 2 c. 1232 E.
Prærogativam (peciales suffragii qui habent, alias præferri debent. T. 4 c. 881 A.
Præfatur, *devis de mensque vapellaffes*. T. 9 c. 150 C. D.
Præfectorio longi temporis quibus non obsicitur. Tom. 2 c. 477 C. D.
Præfectorio longi temporis ubi locum habet. T. 1 c. 460
Præfectorio longæ possessionis quibus in rebus locum habet. T. 1 c. 1041 A.
Præfectorio tricennii. T. 1 c. 548 B. & T. 3 c. 235 A.
Præfectorio quibusnam non nocet minoribus. T. 1 c. 1041
Præfectorio longi temporis quibus in casibus cessit. T. 1 c. 477 A.
Præfectorio longi temporis excludit non tantum in rem, sed etiam hypothecariam actionem. T. 1 c. 477 B. & c. 478 A.
Præfectorio longi temporis minoribus non currit. T. 1 c. 694 E.
Præfectorio quadriennii. T. 1 c. 478 C.
Præfectorio triennii intra Gallias nefaria fuit ante Valentinianum. T. 1 c. 537 D.
Præfectorio non prodest non possidenti. T. 1 c. 538 C.
Præfectorio plurimum exceptio est. T. 1 c. 81 E.
Præfectorio longi temporis, alienatione mala fidei possessore, hodie cessset. T. 1 c. 87 D.
Præfectorio nihil aliud est, quam exceptio. T. 1 531 A.
Præfectorio, five possessio longi temporis litis contestatione interrumpitur. T. 2 c. 475 A.
Præfectorio centum annorum. T. 1 c. 551 A.
Præfectorio longi temporis non datur ad obtinenda loca publica juris publici. T. 1 c. 1274 A. unde Servius hoc loco. Ibid. C.
Præfectorio quinquennii ignorari non possit. T. 4 c. 1272 B. fecus in longi temporis præfectorio. Ibid. C.
Præfectorio triennii etiam pignoris rum obsidium petimit. T. 4 c. 1287 D.
Præfectorio 30. annorum an temporibus Paulii jurisconsulti jam introductis effet. T. 5 c. 465 D.
Præfectorio unius diei. T. 6 c. 532 E.
Præfectorio laborum. T. 2 c. 745 D.
Præfectorio longi temporis perimit ioliocra hypothecarian. T. 9 c. 1016 A. B.
Præfectorio longi temporis non procedit fine possessione civili. T. 9 c. 1031 E. & feq.
Præfectorio 30. annorum vocatur a Cafficdore prima generatio humani. T. 1 c. 548 E. & T. 9 c. 793 A. & c. 1029 C. D.
Præfectorio 30. annorum unde proficiscitur. T. 9 c. 1029 B.
Præfectorio longi temporis differt a præfectorio 30. annorum. T. 9 c. 1031 B.
Præfectorio 30. annorum opponi possit nonnisi ex legalis annis, quibus legalis adhic nascitur. T. 9 c. 288 E.
Præfectorio 30. annorum non pertinet ad actionem finium regundorum. T. 9 c. 1031 D.
Præfectorio 40. annorum succedit præfectorioni 30. annorum. T. 9 c. 1035 D. quibus enibus locum non habet præfectorio 30. annorum, locus est præfectorioni 40. annorum. Ibid. E.
Præfectorio fori obiciatur ante litem contestatam, fero poft litem contestatam. T. 9 c. 1083 A.
Præfectorio, & exceptio non differunt. T. 9 c. 1241 C.
Præfectorio fi opponatur adversus creditorem. Tom. 9 c. 1025 E.
Præfectorio longi temporis interrumpitur litis concestatione. T. 9 c. 1020 E.
Præfectorio peremptoria non opponitur poft sententiam. T. 10 c. 607 D.
Præfectorio triennalis interrumpitur conventione exceptionis, & libelli admonitione. T. 10 c. 608 B.
Præfectorio longi temporis an currat in minores. T. 10 c. 617 B.
Præfectorio longi temporis currat in its causis, in quibus nuntiatio fit ad fiscum. T. 10 c. 661 E.
Præfectorio temporis quomodo interrumpatur. T. 10 c. 839 A.
Præfectorio nihil officit reipublicæ causis abhinitis. T. 10 c. 857 D.
Præfectorio trigintæ, vel quadragintæ annorum fola curit adversus minores. T. 10 c. 1 c. 904 C.
Præfectorio fori opponendi est inter litem contestatam, vel tempore litis contestandæ. T. 10 c. 1 c. 924 C.
Præfectorioniis 30. annorum nullet omnia. T. 1 c. 264 A. & T. 6 c. 913 B. E.
Præfectorionis centum annorum diffidis, ima impossibilis probatio. T. 6 c. 917 B.
Præfectorionis nomen duobus modis accipitur. T. 6 c. 918 A.
Præfectorionis 40. annorum auctor fuit Anastasius. Tom. 9 c. 1035 D.
Præfectorionis 30. annorum auctor fuit Theodosius Magnus. T. 9 c. 1030 B.
Præfectorionis, & transfationis vandem definitionem esse. T. 9 c. 1345 A.
De præfectorionis interruptione. T. 9 c. 1031 E. & feq.
Præfectorioni longi temporis quod subhat vitium, vel ex persona ei, vel ex re. T. 3 c. 263 E.
Præfectorioni longi temporis ubi locus non est, fubiicitur præfectorio longissimi temporis. Tom. 9 c. 1030 B.
Præfectorionem inter, & transfationem differentia. Tom. 3 c. 534 A.
Ad præfectorionem rerum ecclesiasticarum bona fides, & iustus titulus requiruntur. T. 6 c. 910 C.
In præfectorionem 30. annorum non numeratur temporis Khilinatum Ecclesiæ. T. 6 c. 918 A.
Præfectorionem 30. annorum interpellari tantum per conventionem exceptionis, & libellum conventionis. T. 9 c. 1030 E.
Præfectorionem tricennii pertinere tantum ad actiones, quæ etiam erent perpetuæ, & immortales. T. 9 c. 1030 A. pertinere tantum ad eas actiones, quæ diu durabant in infinitum, vel deinceps nulla fini affinet perpetua, æterna, immortales. Ibid. B.
Præfectorionem temporalem adquirere non potest conductor. T. 9 c. 1035 A.
Præfectorionem 30. annorum nefiatum fuisse intra Gallias ante Valentinianum collegam Theodosii Junioris. T. 9 c. 1030 D.
Præfectorionis longi temporis exceptione sure,

fere, si dominus agat rei vindicatione adversus colonum, qui ab eo fundum conduxit. T. 9 c. 1023 E.
Praescriptionem temporalem opponi adversum nonnullas praestationes. T. 9 c. 287 A.
Praescriptionem longissimi temporis terminavit Theodosius. T. 9 c. 173 D.
Praescriptionem longi temporis non obstare iis, qui invitatae restitutionis in integrum. T. 9 c. 1025 A.
Praescriptionem longi temporis cessare adversus vindicationem rerum privatarum Principis, & rerum aliarum pertinentem. T. 9 c. 1028 C.
Praescriptionem longi temporis cessare adversus vindicationem rerum dominicarum, vel rerum, quae pertinent ad sacra templa. T. 9 c. 1028 C. D.
Praescriptionem fori non opponi poli litem consortium. T. 9 c. 1083 A.
Praescriptionem longi temporis non interrumpi omnes mali fidei ut perventem. T. 9 c. 1021 D.
Praescriptionem longi temporis non opponi agenti in perfonam. T. 9 c. 1035 D.
Praescriptionem perpetuam esse annalem. T. 9 c. 1031 A.
Praescriptione 30. annorum labores vebarum tam fciens, quam ignorans. T. 1 c. 1747 D.
Praescriptione an adquirat feudum. T. 1 c. 1309 A.
Praescriptione longi temporis dominium non adquiritur. T. 2 c. 476 E.
Praescriptione 30. annorum an possessio rei et possessio defendatur. T. 3 c. 265 E.
Praescriptione 30. annorum an tollantur actiones personales. T. 5 c. 465 C.
Praescriptione 40. annorum finitur omnis quaestio. T. 9 c. 493 D. quod non obtinet in colono adscriptitio. Ibid. E.
In praescriptione temporis non computatur minor aetas. T. 9 c. 643 A.
Praescriptione 30. annorum tollitur actio, non jus in personam. T. 9 c. 1038 A.
De praescriptione longi temporis, quorum libertate, & non adversus libertatem opponitur. T. 9 c. 1038 B. C.
De praescriptione quadriennii. T. 9 c. 1038 D. E.
In praescriptione 40. annorum, requiritur possessio continua. T. 9 c. 1039 A.
Praescriptione fori opposita, judex [illegible] in forum fuum pertinens fit competens, necne. T. 9 c. 1083 B.
De praescriptione 30. vel 40. annorum. T. 9 c. 1009 A. B. D. E. F.
Praescriptione quinquennii crimen, quod adultero objicitur, tollitur. T. 9 c. 1405 A.
Praescriptione 30. vel 40. annorum non potest fe tueri conductor adversus dominum agentem in rem. T. 9 c. 302 B.
De praescriptione longi temporis. T. 9 c. 1039 A. & feq.
Praescriptione longi temporis tollitur tantum actio in rem. T. 10 c. 850 C.
Praescriptiones temporales. T. 1 c. 837 E.
Praescriptiones temporum esse compositas contra desides, & negligentes, juria sui contemptores. T. 9 c. 1054 A.
Praescriptiones temporales per fe esse odiosas. Ibid. A.
Praescriptiones nocent negligentibus, non diligentibus: in dominentibus defidiis, non in vigilantibus. Ibid. A.
Praescriptionum varia genera. T. 1 c. 837 A.
Praescriptionum tempora observandi quae. T. 9 c. 1043 B. & feq.
De praescriptionibus temporalibus diversis, & de accessionibus possessionum. T. 1 c. 837 E.
In praescriptionibus tempori computari ea die, quo agi potest. T. 9 c. 1043 B.
De praescriptionibus, & earum interruptionibus. Tom. 9 c. 1049 D. & feq.
De praescriptionibus, feu exceptionibus. T. 9 c. 1040 C. D. & feq.
De praescriptionibus, feu exceptionibus, quae folent objici accusatoribus adulteri. T. 9 c. 1422 D.
De praescriptionibus, feu exceptionibus, quibus actiones civiles excludi poffunt, & folent. T. 9 c. 1040 D. & feq.
In praescriptionibus temporalibus an profint, qui iteraverit cautionem. T. 10 c. 922 D.
Praescriptis verbis actio. Vide, Actio praescriptis verbis.
Praescriptis verbis actio femper concludatur in id, quod interest, dari, feu fieri, quod expetit. T. 4 c. 898 D.
Praescriptis verbis actio an nascatur ex articulo *facio, ut des*. T. 7 c. 821 D. actio cur fit vocetur. Ibid. c. 823 A. est ex articulo *facio, ut faciat*. Ibid. c. 825 D. datur ex praescriptis. Ibid. c. 825 D. ex quibus contractibus detur. Ibid. c. 825 A. B.
Praescriptis verbis actio est comparata ad exemplum civilis. T. 7 c. 824 B.
Praescriptis verbis actio ex principio *do, ut des*, similis est actioni ex praescriptis. T. 7 c. 824 D. ex articulo *do, ut faciens*, similis actioni ex lege contractus. Ibid. D. ex articulo *facio, ut faciat*, similis actioni ex lege contractus. Ibid. D.
Praescriptis verbis actio ex *do, ut faciens*, fictis est, non bonae fidei, ut ex *do, ut des*. T. 7 c. 841 C. non datur, nisi ex contractu. Ibid. c. 821 E. non datur ex articulo *facio, ut des*. Ibid. c. 820 E. autem ex articulo *do, ut des, do, ut faciat, facio, ut faciat; sed non ex facio, ut des*. Ibid. c. 821 D. similis est civili, & directae actioni fuam habenti nomen. Ibid. c. 840 D.
Praescriptis verbis actionem esse in futurum, & ignorantem. T. 7 c. 830 D. etiam appellari propetum. Ibid. c. 821 D.
Praescriptis verbis actiones ex qualibus contractibus detur. T. 7 c. 842 B.
De praescriptis verbis actione, & rerum permutatione. T. 9 c. 403 E. & c. 404 A. B. feq.
Praescriptis verbis actio. Tom. 9 c. 64 D. & c. 68 A. & c. 69 A. eft utilis non directa. Ibid. c. 69 A.
Praescriptum, & transitum in quo differunt. T. 9 c. 1245 A.
Praesens alienationem non mutatur. T. 1 c. 743 B. qui praesens eft, & tacet, dum fcitur in re communi fieri aliquid, an invitus fit. T. 4 c. 153 A.
Praesens res. Vide, Res praesens.
Praesens in judicio quinam intelligatur. T. 5 c. 306 D.
Praesens affor fi abfentis defensionem ipsud quoque, quod ipse non nollum invitum, tollatione eorum restibus fulta, adstindus eft, & is in integrum restitutionem petat. T. 5 c. 168 D. E.
Praesens quinam habeatur. T. 5 c. 96 D.
Praesens haberi debet, qui abfens eft fudicorum causa. T. 9 c. 681 D.
Praesentale magistratum quodnam appellemus. T. 1 c. 639 B.
Praesentalium militum magistri duo. Ibid. B.
Inter praesentem, & tacentem, & inter prohibentem, vel abfentem quae differentia eft. T. 4 c. 153 A. B.
Praesente ambobus litem addicito. T. 4 c. 882 B.
Praesentes foli, & non abfentes filiipultationem refte contrahunt. T. 5 c. 869 C. D.
Praesentes dicuntur puberes, vel pupilli adinuffa tutoris praefentia, & subscriptione, & homines fuae mentis. T. 6 c. 22 C.
Praesentes, & abfentes qui dicuntur. T. 9 c. 1021 D.
In re praesenti quibus casibus convenire oportet. Tom. 3 c. 99 B. C.
Praesentia judicis necessaria non eft in addicendo judice. T. 4 c. 70 D.
Praesentia, & praeterita omnia in rerum natura funt certa, non etiam
etiam futura. T. 4 c. 1416 D.
Praesentia, & figillum pro confensu non habentur. T. 4 c. 1169 A.
Praesentia res magis, quam absentia necessaria eft. T. 4 c. 1391 D. E.
Praesentia utriusque adversarii in judicio quae eft, non voce. T. 5 c. 126 C.
Praesentia in judicio an profit esse pro reo. Ibid. C.
Praesentiam omnium, ad quos res pertinet, in judicatum esse exigit. T. 4 c. 882 B.
Praesentibus ceteris, aliquibus adversibus, an iudex officio fuo fungi, & fententiam dicere poffit. T. 5 c. 882 C.
Fortasi fine caussarum authoritate an pro praesentibus habeantur. T. 6 c. 22 C.
Praesentis confensus an requiratur in procuratorio negotio. Tom. 5 c. 115 E.
Praesentium tantum funt verba, nec inter abfentes fieri poffunt. T. 4 c. 1377 D.
Praes unde dicatur. T. 2 c. 555 C.
Praefes, qui opinatorem ultra annum praestabit, in fingulum damnatur. T. 1 c. 683 A.
Praefes de crimine, procurator de bonis ultimae poteft, quam fub fe habet. T. 10 c. 497 B.
Praefes de provincia fungitur vice omnium magistratuum, qui funt in Urbe. T. 10 c. 494 C.
Praefes provinciae habet vis gladii, jus deportandi non habet, nec jur confiscandi bona reorum. T. 1 c. 1012 E.
Praefesque honore nullus funguitur, in ea provincia, unde originem fumsit, fine peculiari concessione Principis. T. 10 c. 832 E.
Praefidis nomen generale eft, & fignificat etiam Proconsulem. T. 1 c. 721 D.
Praefidis nomen non eft indignum fenatore, quamquam nomen ipsum Praefidis fit infimi hominis gradus. T. 4 c. 831 C. D.
Praefidis partibus quando videtur fungi Procurator Caesaris. T. 4 c. 1415 B.
Praefidis nomen indifferenter accipitur, & quandoque. T. 4 c. 831 B.
Praefidis copia. T. 8 c. 481 B.
Ad Praefidis cognitionem pertinet causa status, & ingenuitatis. T. 9 c. 1104 C. non potest delegari. Ibid. C.
Praefidis nomen generale eft, & quid fub illius fignificatione continetur. T. 10 c. 95 C.
Praefidis vice qui fungitur, ea omnia poteft, quae praefes ipse, & quaecumque pertinent ad jurisdictionem, vel officium Judicis, feu Praefidis. T. 10 c. 866 C.
Ut Praefidi fufpecto adjungatur Episcopus in audientia litibus. T. 2 c. 1133 B.
Praefidi dantur legati a Senatu, & a Principe. T. 4 c. 821 D. E.
In praefidem invitifa gravior eft, cum officia pulfantur. T. 2 c. 1731 A.
Praefide defuncto, an heredibus eius fafaciam reddat temporis debeat. T. 4 c. 971 B. An porrigatur ad omnes fidiariatus, quod de Doctoribus juris cenfet Accurfius. Ibid. C.
A Praefide legis actio neque datur, neque mandatur alio modo, aut delegatur magistratui municipali, vel alii. T. 10 c. 63 D. E.
Praefides qui fint, & eorum officia. T. 1 c. 721 D.
Praefides ordinarii qui proprie. T. 1 c. 691 E.
Praefides legati Caesaris. Tom. 1 c. 1048 A.
Praefides in pagunis in omnibus causis jurisdictionem habent. T. 2 c. 1047 E.
Praefides provinciarum, qui cum duobus paridicatur, ut correcti. T. 2 c. 1114 A.
Praefides magistratus finito diro, vel in provincia commorantes, affiliam pro[illegible] non exercent. T. 1 c. 511 A. & T. 1 c. 1048 A. T.
Praefides non habent dent in longius temporis, quam diirum 30. T. 1 c. 1056 C.
Praefides nullos fibi vicarios constituunt. T. 2 c. 1133 A.
Praefides in quibus diffunt a Proconsulibus. T. 2 c. 1133 B.
Praefides funt perpetui. Ibid. E.
Praefides ex Equitibus Romanis fuscibuntur. T. 2 c. 1134 A.
Praefides non fiulus militaris, atque jus gladii habeuunt. Ibid. A.
Praefides vocantur legati Caesaris. T. 4 c. 831 D.
Praefides a Principe mittebantur in provinciis. Ibid. D.
Praefides dicuntur judices ordinarii, milites gregarii, & manipulares. Ibid. D.
Praefides quando insignia sumunt, & imperium deponunt. Tom. 4 c. 832 D. E.
Praefides fex fafces habuerunt, verum de Proconsulibus dubitatur, an plures habuerint. T. 4 c. 832 B.
Praefides statim, atque cognoverunt venisse fucceffores, vel provincia excefferunt, privati funt, ac deponunt imperium. Tom. 4 c. 833 D.
Praefides provinciarum fuo jure judicis dationem non habent. T. 5 c. 21 A.
Praefides provinciarum anno magistratus fui (fum enim annui) alium convenire, vel ab alio convenirii a judicio non poffunt, poft annum poffunt. T. 6 c. 315 C. D.
Praefides quales fuerint. T. 7 c. 100 D. quo loco fuerint. Ibid. c. 81 C.

Præsides provinciarum flaturre, aut indicere ferias mestium, vel vindemiarum, non sæliciet magistratus municipales. Tom. 8 c. 481 A.
Præsides exequuntur decreta, ecclesiastique judicum. Tom. 8 c. 1194 C.
Ne Præsides provinciarum excutiant rationes operarum publicarum, quod fiorebant plerumque lucri studio, ubi non erat necesse, fenatores ex fingulis solidis fiquam unam pro pretio curte, & operæ. Tom. 9 c. 1185 B.
Præsides provinciarum, vel procuratores Cæsaris in provinciis exercent non posse fortem temporis fui officio. Tom. 9 c. 1206 D. non posse pecuniam mutuam, neque gratuitam dare. Ibid. D.
Præsides non habeant jus deportandi. Tom. 10 c. 184 A.
Præsides provinciarum jus relegandi, non vero deportandi habent. Tom. 10 c. 795 A. an pœnitet de decurionibus, idest, curiarum municipalium senatoribus, & eorum liberis fumere supplicium. Ibid. B.
Præsides provinciarum an jus habeant dandi judices. Tom. 10 c. 791 D.
Præsides provinciarum sub cura, & jurisdictione Præfectorum pretorio. T. 10 c. 843 B.
Præsidibus provinciarum nativum habere non licet. T. 1 c. 165 B.
Præsidibus jungantur defensores. T. 1 c. 1126 C.
Præsidibus provinciæ dat mandata. T. 1 c. 1055 D.
De Præsidibus, ut deposito magistratu 90. dies maneant in provincia, sive militarem, sive civilem perfrinit administrationem. T. 1 c. 1129 A. B.
De Præsidibus Armeniæ. Tom. 2 c. 1086 C.
Præsidibus jus fuit animadvertendi in facinoribus hominum, & accingendi de gladio, & jus animadvertendi in milites. T. 4 c. 833 A.
Præsidibus provinciarum nemo tantum innugitur cauferum cognitio litteris, vel mandatis, vel forma a Principe datis. Tom. 8 c. 582 E.
Præsidibus cognationem injungere legitimum est, non ordinarium. Ibid. E. nihil lege fuerit inimicitia cognitio Præsidibus, vel alii magistratui. Præfes judicum Romanorum etiam ipse cognoscet. Ibid. c. 583 A.
Præsidibus provinciarum injungitur cognitio suspecti tutoris, vel curatoris. T. 8 c. 583 B.
Præsidum interpretatur peculium. T. 3 c. 1277 C.
Præsidum appellatio generalis. T. 2 c. 1046 A.
Præsidum ne sint omnia, quæ in emptione venditione dicuntur. T. 7 c. 731 A. B.
Præstare, & compensare differunt. T. 3 c. 688 A.
Præstare possessionem est tradere. T. 1 c. 1527 E. & c. 1528 A.
Præstare est facere. Tom. 4 c. 965 D.
Præstare pro minorem dare pollicitiones mutatis, auctores sæpissime dicuntur. T. 3 c. 301 E.
Præstare in idiotismo commune est mutui, & commodati. Ibid. E.
Præstare interpretatur esse *reddere*. T. 7 c. 730 D.
Præstare aliud est, aliud exhibere. T. 9 c. 837 D.
Præstare etiam significat *dare*. T. 10 c. 819 E.
Præstationis quod convenit, in adinem ex empto deducitur. T. 7 c. 719 A.
Præstatio longa tacitam pactionem inducit. T. 4 c. 749 B.
Præstatio vectigalis. Vide, Vectigal.
Præstatio pensionis argumentum est traditæ possessionis. T. 6 c. 823 C.
Præstatio propter difficultatem sufficiendi. T. 7 c. 810 B.
Præstatio diuturna, vel pertis profitito obligationem non conditurit, vel actionem, quæ non fuit ab initio. T. 9 c. 340 E. pactum inducit tacitum. Ibid. c. 341 A.
Præstatio annua obligatum. Vide, Usuræum præstatio.
Præstatio longi temporis præsumptionem facit in re dubia, de qua res ita quod Imperatorem. T. 9 c. 730 B.
Præstatio longi temporis in re dubia præsumptionem inducit. T. 10 c. 461 A.
Ex præstatione tacitum pactum inducitur. T. 4 c. 749 E.
Præstationes eius rei, quæ apud hæres est, in actionem familiæ erciscundæ veniunt. Tom. 7 c. 531 A.
De præstationibus earum rerum, quæ veniunt in actionem familiæ erciscundæ. Ibid. A. B. & seq.
De præstationibus perfunctiis. T. 7 c. 726 A.
Præstationis difficultas in vitiis emptionum, vel stipulationum. T. 7 c. 820 B.
Præstationis difficultas non vitiat stipulationem. T. 6 c. 527 E.
Præstationum annuarum proprium, verbum est acceptare. Tom. 4 c. 1185 C.
Præstitui nunquam dicitur falarium, sed tempus tunquam præstitui dicitur. T. 4 c. 971 E.
Præsumere plus est, quam sufficiat, & plus, quam putare. Tom. 7 c. 1425 C.
Præsumptio levis in casu non sufficit emptionis. Tom. 1 c. 1406 A.
Præsumptio non tantum cæli pro litigatio facit. T. 3 c. 403 E.
A quo præsumptio fiat, ei non fa-
cile probare incumbit. Tom. 4 c. 447 B.
Præsumptio morum dicitur ex antecatta vita. T. 6 c. 889 A.
Præsumptio aliud est, aliud suspicio. T. 6 c. 892 B. C.
Præsumptio juris probationem non exigit. T. 6 c. 885 B.
Præsumptio contra quem inuitum, in cum transferitur onus probandi. T. 10 c. 509 A.
Præsumptio ac poffit auferre commodum possessionis. T. 10 c. 636 A.
Præsumptio ubi facit ex una parte, probatio incumbit ex alia. T. 10 c. 1065 C.
Præsumptionis, probationis, & fidiosis discrimen. T. 1 c. 971 A.
Præsumptioni fæpenumero opponitur probatio. T. 6 c. 885 C.
Præsumptionum significat verbum *verori*, quemadmodum particula *quasi*. T. 4 c. 179 B.
Præsumptiones quæ fiat. T. 1 c. 981 A.
Præsumptiones, & fictiones autem convenire oportet. T. 4 c. 1273 B. & quæ non congruant, proprio rationem; fiorat & de conffitionibus. Ibid. B.
Contra præsumptiones juris an probationes admittantur. T. 6 c. 884 B.
Præsumptiones dicuntur ex eo, quod plerumque fit. T. 6 c. 889 B. quæ fiat, & quibus tollantur. Ibid. c. 889 A.
De præsumptionibus, & probationibus. T. 1 c. 981 A.
Præsumptionibus juris res ambiguæ explicantur. T. 4 c. 987 E.
Præsumptionibus periculosis utinur, ne perpetuo dicam, nisi ea ratiur. ipso dicunur. T. 5 c. 809 E. & c. 810 A.
Præterea, & præterea vera, aut falsa fiunt. T. 1 c. 197 A.
Præterea, & præterea omnia in rerum natura fiunt certa, non etiam futura. T. 4 c. 1426 D.
Præterita fiunt certa, futura incerta. T. 4 c. 1201 B.
Præteriti testimonio qui dicuntur. T. 1 c. 1055 B. & Tom. 2 c. 401 D.
An præteriti temporis aute præfitum Cæsar liberatum, quæ tardius profita est, ex die aditæ hereditatis alumnia fervo manumittebatur. T. 4 c. 1208 D.
Præteriti delicti admonitio an certiat ex poffitafo. T. 5 c. 388 B.
Præteriti liberti qui dicuntur. T. 4 c. 761 C.
Præteriti testimonio quinam fint. T. 10 c. 931 B.
Præterito quando pro exheredatione habetur. & quando non. T. 4 c. 1034 D. E. & c. 1035 A.
Præterito postumi pro exheredatione habetur. T. 4 c. 1074 E.
Præterito etiam militis pro exheredatione habetur. T. 4 c. 355 B.
Præterito filii testamentum vitiat ipso jure. T. 4 c. 343 C.
Præterito a matre per errorem facta, an pro exheredatione habetur. T. 7 c. 1110 C.
Præterito filii a milite per errorem facta an totum testamentum infirmet. T. 7 c. 210 B. C.
Præterito matris, vel avi materni pro exheredatione habetur. T. 7 c. 169 C.
Præterito militis an habeatur pro exheredatione. T. 7 c. 210 B.
Præterito furiosi ipso jure nullum facit testamentum. T. 7 c. 921 D.
In præterito, vel præterito ex natura naturam intuemur. Tom. 1 c. 195 E.
Præterito silentio a patre an querela inofficioli detur. T. 7 c. 169 D.
De præteritis liberis, & exheredatis. T. 9 c. 761 E. & c. 761 A. & seq.
Præterito per errorem a matre an querela inofficioli detur. T. 7 c. 169 E.
De præterito, non de futuro judicium constituitur. T. 9 c. 122 B.
Præterito filio, sive civili nullum est omnino testamentum. T. 9 c. 761 E.
Præterito filio, non prætorio, datur bonorum possessio contra tabulas in affem, idest, in hereditatem totam. Ibid. E.
Præterito filio, & præterito patronus in quo dicuntur. T. 4 c. 337 B.
Præterito filius a milite. Vide, Exheredatus.
Præterito a matre fciente, vel errante, indifinitio pro exheredato habetur. T. 7 c. 210 D. a milite etiam pro exheredato non habetur. Ibid. D.
Præterito a matre per errorem ejiciebat an agere poffit. Tom. 7 c. 210 D.
Præterito a milite per errorem an habeat querelam inofficioli. Ibid. B.
Præterito ignorantiæ juris non poffet dolere ostiarium, in quam qui intelit. T. 4 c. 650 D. folutio factum est allegationis. Ibid. E.
Præterit eft lex Iaqueus, Lex mutus Prætor. T. 1 c. 1053 E.
Prætor est ipse judex appellationis veteri. T. 3 c. 106 E.
Prætor pro Ædili accipitur. T. 1 c. 377 C.
Prætor dat actiones tam suas, quam civiles. T. 1 c. 745 E.
Prætor plebis non fuit tribuno, & probatoria Principis constituitur. T. 1 c. 1053 A.
Prætor plebis etiam in libros homines jus habet gladii. Ibid. A.
Prætor tutelaris. T. 1 c. 406 C. & c. 1013 D.
Prætor plebis quando imperit appellari. T. 1 c. 1052 D.
Prætor nec heredem, vel dominum facere potest. T. 1 c. 810 B.
Prætor, vel Præfes autem ex *ratione* edita, *Quod prætiterunt, non in jus impunem dixit*. T. 3 c. 690 A.
Prætor urbanus quibusam proprie appellatur. T. 1 c. 904 C.
Prætor peregrinus. Ibid. C.
Prætor an heredem facere poffit. T. 1 c. 982 E.
Prætor filiofamiliarum quisnam fuerit. T. 1 c. 1140 D.
Prætor non fecit heredem, fed bonorum possessorem. T. 4 c. 914 C. D.
Prætor urnum mundet jurisdictionem privatim, an magistratu. Tom. 4 c. 6 D.
Prætor fuum beneficium vult nemini esse capiosum. Tom. 4 c. 113 A. & c. 5.
Prætor urbanus adiuvat ante preturam, & ea poffi magistratum, ita preturam ipse jus non dicet, fed mandabit jurisdictionem alteri, quod notandum. Tom. 7 c. 60 B.
Prætor venum jus civile est, viva lex, feu loquens. T. 7 c. 43 C.
Prætor quod longum tempus, ejus civile loquitur. Ibid. C.
Prætor est viva vox juris civilis. Tom. 7 c. 43 B. & c. 348 D. & c. 374 E.
Prætor collegis Consulibus vocatur. T. 7 c. 95 A.
Prætor an, cui, quando quomodo, & in quas causas, & cartas jurisdictionem fuam mandare poffit. T. 7 c. 96 D. E.
Prætor in Prætorem imperium non habet, vel jurisdictionem. T. 7 c. 95 A.
Prætor, vel Præfes quid magistratibus municipalibus mandare poffit. T. 7 c. 79 C.
Prætor urbanus an gravem controversiam habeat. T. 7 c. 63 A.
Prætor urbanus an si pro Præside adiius fit, ut permisceret diffrahi præsidum prætoriaulis, & causa cognita permittere, an rale decretum valeat. T. 7 c. 96 A.
Prætor adiatum quis habeat. T. 7 c. 57 B.
Prætor bonorum possessorem heredis loco in omni casu habet. T. 8 c. 722 A. & c. 820 C. & c. 871 C.
Prætor semper fequitur æquitatem, cujus facrebus eft. T. 8 c. 19 B.
Prætor heredem non facit, vel ut dominum. T. 8 c. 820 D.
Prætor fideicommissarius. Tom. 9 c. 862 A. B.
Prætor neque heredem, neque dominum facit ipso jure. Tom. 9 c. 549 B.
Prætor
ro relictas, eo, qui in testamento heres scriptus est, dolo malo, in fraudem eorum, quibus legata, aut fideicommissa, aut libertates relictæ sunt, non adeunte hereditatem et testamento, ut intercidant legata, & fideicommissa, & libertates, nemine ex testamento heredes existente. T. 6 c. 205 B.
Prætor fecentesimam dimidiam redemit, quo ejus dimidia mutata, vel rescindere non poterit liceat ejus. T. 6 c. 532 B.
Prætor non prohibetur, ut ex gententiæ delunt, supplere eodem die, vel alia die, quæ ex tempore fiebat in lite pretentia. Ibid. E.
Prætor an alia poft fententiam diffiam mutare poffit. Ibid.
Prætor in Constitutione imperiumque, vel jurisdictionem non habet. T. 7 c. 95 A.
Prætor ab eo, qui mandata pretoria jus dicit, non appellatur, & cur. T. 7 c. 83 A.
Prætor adversus adiuat ante preturam, & ea poffi magistratum, ita preturam ipse jus non dicet, fed mandabit jurisdictionem alteri, quod notandum. Tom. 7 c. 60 B.
Prætor venum jus civile est, viva lex, feu loquens. T. 7 c. 43 C.
Prætor quod longum tempus, ejus civile loquitur. Ibid. C.
Prætor est viva vox juris civilis. Tom. 7 c. 43 B. & c. 348 D. & c. 374 E.
Prætor collegis Consulibus vocatur. T. 7 c. 95 A.
Prætor an, cui, quando quomodo, & in quas causas, & cartas jurisdictionem fuam mandare poffit. T. 7 c. 96 D. E.
Prætor in Prætorem imperium non habet, vel jurisdictionem. T. 7 c. 95 A.
Prætor, vel Præfes quid magistratibus municipalibus mandare poffit. T. 7 c. 79 C.
Prætor urbanus an gravem controversiam habeat. T. 7 c. 63 A.
Prætor urbanus an si pro Præside adiius fit, ut permisceret diffrahi præsidum prætoriaulis, & causa cognita permittere, an rale decretum valeat. T. 7 c. 96 A.
Prætor adiatum quis habeat. T. 7 c. 57 B.
Prætor bonorum possessorem heredis loco in omni casu habet. T. 8 c. 722 A. & c. 820 C. & c. 871 C.
Prætor semper fequitur æquitatem, cujus facrebus eft. T. 8 c. 19 B.
Prætor heredem non facit, vel ut dominum. T. 8 c. 820 D.
Prætor fideicommissarius. Tom. 9 c. 862 A. B.
Prætor neque heredem, neque dominum facit ipso jure. Tom. 9 c. 549 B.

Pretor judex est . Tom. 9 c. 20 B.
Pretor suos tanquam successores tutor. T. 9 c. 1148 A.
Pretor non cognoscit de crimine capitali, nisi accidat. T. 9 c. 104 D.
Pretor liberalis cur ita dictus. T. 9 c. 978 E.
Pretor, cui daturus est bonorum possessionem secundum tabulas, tria exigit. T. 9 c. 658 D.
Pretor ut heredem, ita dominum, idem, proprietatem facere non potest. T. 10 c. 707 B.
Pretor ad faciet dominum. T. 10 c. 407 D.
Pretor urbanus quid juris habeat T. 10 c. 415 D.
Pretor ex reparatione fideicommissum. T. 10 c. 516 E.
Pretor cuilibet mandat suam jurisdictionem, nec ab eo ad Pretorem appellatur. Tom. 10 c. 570 C.
Pretor adjungitur interdum specialibus viris, fed clarissimis fuspius. T. 10 c. 831 A.
Pretor plebis quinam magistratus erat Coalitionipoli. T. 10 c. 857 D.
De Pretore Pilidia. T. 2 c. 1084 C.
De Pretore Thiteia. Ibid. E.
De Pretore Lycaonia. Ibid. D.
De Pretore Paphlagonia. Tom. 2 c. 1087 C.
A Pretore arbiter datus fideiussoribus probandis. Tom. 5 c. 862 C.
Qui pro Pretore munere fungitur, eft fallus Pretor. Tom. 10 c. 84 B.
Pretore cognoscente, an judex possit de cente sententiam die feriato. T. 10 c. 1223 C.
Apud Pretorem fideicommissarium, an ipsi potuerit de omnibus fideicommissis in Urbe. T. 3 c. 631 C.
Pretorem jus civile subjequi. T. 7 c. 43 E & c. 348 D.
Pretorem esse plus est, quam judicem dicam. T. 10 c. 409 B.
Pretorem in jus vocare an liceat T. 10 c. 1184 D.
Pretores quotuplici in numero esse dicantur. T. 1 c. 906 B.
Pretores erant initio, qui nunc consules, & si bella administrabant. T. 2 c. 1084 E.
Pretores duo in Urbe quales. T. 1 c. 710 C.
Pretores quando creari coepere. T. 2 c. 1084 D.
Pretores clarissimi vocantur. T. 2 c. 885 A.
Pretores ita roganur, ut collegae Consulum fint. Tom. 2 c. 1033 D.
Pretores an olim duo esset, aut unus tantum. T. 1 c. 141 A.
Pretores fideicommissarii a quo judeti. T. 1 c. 906 C.
Pretores introducere dicuntur adiutores. T. 7 c. 601 B.
Pretores oriundi poterant pens quos erat. T. 10 c. 853 A.
Pretores in Urbe cur non fiunt, nisi qui in ea domicilium habent. T. 10 c. 835 A.
Pretoria praedium ab onere metallorum excusatur, & praefentes fint, & alii superveniant. T. 2 c. 973 C.
Pretoria adhio, sive honoraria, & actio civilis, idem, noxalis in quo differant. T. 5 c. 234 B.
Pretoria flipulatio. Vide, Stipulatio pretoria.
Pretoria cognitio. T. 7 c. 239 D.
Pretoria res ex delicto an fint urbanus, vel rustica praedia. Tom. 7 c. 380 D.
Pretoria quibus, & quot verbis continentur. T. 8 c. 1044 D.
Pretoria domus publica, in quibus judices habitant, vel jus dicunt. T. 9 c. 1182 C.
Pretoria quinam fint. T. 10 c. 507 D.
Pretoriani milites. T. 1 c. 1011 E.
Pretoriani castrorum alia fint nulla cautione, alia stitidationes. T. 4 c. 113 D.
Pretoriae flipulationes non unquam supervacuo dantur. T. 5 c. 651 A.
Pretoriae flipulationes quaeam fint. T. 8 c. 1015 A.
Pretoriae actiones quae fint. T. 9 c. 137 C.
Pretorio jure datur praeterito filio bonorum possessio contra testamentum affum, idell, in hereditatem tantum. T. 9 c. 761 E.
De pretoriis flipulationibus. T. 6 c. 370 D. & feq.
De pretorio pignore, & ut in actionibus eiusm debitorum missis pretorii pignoris procedat. T. 9 c. 1221 A.
De pretoribus, & honore Praetorum. T. 2 c. 893 A.
In pretoriis remediis, quibus obligatio tollitur, fallum verfitur, in civilibus vero jus. T. 4 c. 142 B.
Pretoris minus est imperium, quam Confulis. T. 1 c. 999 A.
Pretoris officium tribus verbis constetur. T. 1 c. 259 A.
Pretoris de iniuriis merito obsitetur. T. 1 c. 956 E.
Pretoris beneficium. Vide, Beneficium.
An fine Pretoris jusso nuntiatio pudo remitti possit. T. 4 c. 12 C.
Pretoris est humanitatem sententiam sequi, & eligere. T. 4 c. 1358 E. & 1250 A.
Sine Pretoris decreto, aut Praefidis minor 25. annis praedia illa vendere non potest, nec donare. T. 4 c. 1405 C.
Sine Pretoris decreto tutor illicitre vendit praedium pupillare. T. 4 c. 1032 C.
Pretoris est pignora nominum tueri. T. 5 c. 424 B.
Pretoris an fit propotium, ut majori concessa minorem equipollere, & consilat, vel minori restitutionem, & praefidium pollicetur. T. 5 c. 155 C. D.
De Pretoris sententia exfequutione. T. 6 c. 250 A.
Pretoris praecipua opera est in hoc, ut optulatur juri civili, ut adiuvet, mutatur, confirmet. T. 7 c. 43 C.
Pretoris qualibet vox edictum est. T. 7 c. 654 B.
Pretoris officium est introducere utiles actiones. T. 7 c. 605 D.
& accommodare eas ad leges in casibus similibus. Ibid. D.
Pretoris edictum vocatur lex annua, lex praetoria. T. 8 c. 191 A.
Pretoris verba non composui, vel olim. T. 9 c. 1142 D.
Pretoris iria verba notissima, de, dolo, & ratione. T. 9 c. 595 B.
Pretoris generalia edicta vocabantur olim forma. T. 10 c. 628 B. C.
Pretoris nominatio ad Consules pertinebat. T. 10 c. 843 A.
Pretoris jus, & civilis plurimum differunt inter se. T. 4 c. 1450 A. B.
Pretorium jus quid. Ibid. A.
Pretorium jus honorarium dicitur. Ibid. E.
Pretorium jus in quo differat a jure civili. Tom. 4 c. 1033 C. D.
Pretorium jus. Vide, Jus pretorium.
Pretorium tabernaculum dictum, quo Praetores olim bella administrabant. T. 4 c. 832 A.
Pretorius pignus a contractu actionali differt. T. 4 c. 1275 E. quando inter se convenium. Ibid. c. 1276 B.
Pretorium pignus quo genere confiratur. T. 7 c. 78 C. D.
Pretorium jus adiuvat jus civile. T. 7 c. 43 B.
Pretorium quid fit. T. 7 c. 1747 B.
Pretorium uxoris. Ibid. B.
Pretorium jus quale. T. 8 c. 1031 C.
Pretorium pignus quomodo constituatur. Vide, Pignus.
Pretorium ibi est, ubi judicia habiti sint. T. 10 c. 865 D.
Pretorium edictum an valeat contra eum, qui morbo fonticio laborat. T. 10 c. 1251 B.
Pretorum varia numerus. T. 2 c. 77 B.
Pretorum edicta, leges annae dicuntur a Marco Tullio in Verrinis. T. 6 c. 1 B.
Pretorum decreta, Senatusconsulta non infirmant. T. 9 c. 587 A.
Pretorum, aut Praesidum vice qui fudiguntur, an proprium jurisdictionem habeant. T. 10 c. 850 D.
Pretura omne fuit fenatorium. T. 1 c. 891 B.
Praetura falsa, gesta a Barbario fervo fugitivo. T. 9 c. 1062 C.
Longe diversa fuit praetura fungi, & pro praetore munere fungi. T. 10 c. 84 B.
Praetura quinam detata posterioribus temporibus. Tom. 10 c. 851 E.
Praetura olim magna potestas, nunc inane nomen, & nomen potestatis fine re, & Senatorum gravis farcina. T. 10 c. 851 C.
Praetura omnis erat Senatorum. Ibid. D.
Praevaricatio quid. T. 1 c. 869 A. & T. 3. c. 151 A. & T. 8 c. 631 D.
Praevaricator opponitur vero accusatori. Tom. 3 c. 350 D. & T. 8 c. 631 B.
Praevaricator extra ordinem coercendus. T. 3 c. 151 A. & T. 8 c. 631 E.
Praevaricator quis fit. T. 3 c. 350 D. E. & T. 8 c. 631 B.
Praevaricator, & corruptor in quo convenient. T. 5 c. 428 C.
Praevaricatorum, accusatorum, & reliquorum veritatis inquisitionem per vile delictum. T. 1 c. 1246 E.
Praetorium unus ex populo coteri excludantur, fiat in criminalibus causis publicorum judiciorum praeventione secundum Senatusconsulta teri excludantur, fiat plurium fiunt Judex pronuntiatus ad unum actionem in fublidum, praeventio unus coteros excludit. T. 1 c. 643 A.
Praetura aliud, aliud libellaria, aliud feudum, aliud emphyteusis, aliud usufructus. T. 2 c. 1208 B.
Praetura quid. T. 1 c. 1208 A. B.
Praetura possessio nulla est. T. 6 c. 332 B.
Praetorium possessionem tradere poffunt alii eius rei, quam non possidebo. T. 6 c. 85 E.
Praetorie hereditates. Vide, Hereditates.
Praetorie funt conventiones, five contractus. T. 6 c. 1021 A. quomodo differant a notario fiat civili introducitur. Ibid. B. utrumque liberalitatis species est. Ibid. C. D.
Praetoris varia genera. T. 3 c. 91 C.
Praetoris nulla civile, nulla, quia civile negotium non est. Ibid. C.
Praetoris conventio quo tradition habetur. T. 6 c. 412 A.
Praetoris titulus nihil probat ad adscriptionem, vel incumbunt vel implendam. T. 6 c. 1 B.
Praetoris nullum potest praedium nominum hereditatis. Tom. 8 c. 1273 A.
Praetoris ex poenitentia repetitio est. T. 9 c. 1230 D.
In praetoris succedere filius. T. 1 c. 1260 E.
De praetoris fabilionibus, & condictionibus in eos appositis. T. 2 c. 735 D. & feq.
Praetoris fola potestas, aut quid, i. possitio dicitur. T. 3 c. 418 B.
In praetoris eos eadem redai dicet. T. 3 c. 335 C.
Est, qui praetorio regavit, nulla propemodum est utilitas. Tom. 1 c. 1350 D.
De praetorio interdictum restitutionum. T. 1 c. 854 E.
De praetorio interdictum. Vide, Interdictum.
Praetorio tenetur pupillus, si rem habeat; si non habeat, non tenetur. T. 5 c. 416 E.
Qui praetorio debitori dat rem, quam ab eo pignoris causa accepit, efficit, ut res ufucapi possit. T. 6 c. 84 E.
Praetorio dare ei, qui possidear, unusquisque potest rem suam, quamvis non possidear. T. 6 c. 85 D.
Praetorio regatos dolum praestat, non culpam. T. 8 c. 759 C.
In praetorio dolus tantum vetat. Ibid. C.
Ex praetorio nulla nascitur civilis actio. T. 9 c. 1172 A.
De praetorio, & Salviano interdicto. T. 9 c. 1170 B. & feq.
Praetorio regatos vetis dolum praestat. T. 10 c. 234 D.
Actio civilis de praetorio unde profecta fit. T. 10 c. 248 D.
De praetorio nullum esse civilem, hoc est, nullum competere actionem, quae fiunt, & proprium nomen habeat. T. 10 c. 249 A.
Ex praetorio datur actio praescriptis verbis, quae donationi est timiles. T. 10 c. 250 C.
In praetorio id est proprium, ut id revocet dominus, cum vult. T. 10 c. 600 A.
In praetorio an fit differentia inter feriuratum urbanum, & rusticum. T. 14 c. 1000 A.
Praetorium donatio potius est, quam civile negotium. T. 7 c. 481 C.
Praetorium quid, & ex quo genere ta. T. 3 c. 93 C.
Praetorium potius donationis species est, quam contractus. T. 3 c. 93 D.
Praetorium est de re petenda precis bus concessa, restituenda ei, qui concessit. T. 2 c. 532 C. & T. 10 c. 1170 C.
Praetorium, licet fit gratuitum, fiat donatio, & commodatum, non tamen idem est omnino, quod donatio, quia donatio non revocatur, praetorium revocatur. T. 2 c. 532 C. & T. 9 c. 1170 B. C.
Praetorium quandoquidem revocatur potest, quando ipsum, & id, quod concessum est. Tom. 2 c. 532 Cod. T. 9 c. 1170 C.
Praetorium hereditatis de praetorio revocatur. T. 2 c. 481 C. & T. 2 c. 532 D. & T. 9 c. 1170 D.
Praetorium cum alio, ut ita utatur animo constrahitur. T. 1 c. 1204 C.
Praetorium rei fuae non valet. T. 1 c. 1138 E.
Praetorium detentionis. T. 1 c. 1134 D.
Praetorium revocare volenti interdum redditur, quod praetorium appellatur. T. 2 c. 93 C.
Praetorium, & commodatum differunt. T. 2 c. 532 C. D. & T. 3 c. 235 D. & T. 4 c. 147 D. & T. 5 c. 416 C. & T. 6 c. 1021 E. & T. 9 c. 1170 C.
Praetorium redintegratur paftinetia. T. 1 c. 481 D.
Praetorium, & donatio in quo differunt. T. 4 c. 148 A.
Praetorium revocari potest, donatio vero non potest. Ibid. A.
Praetorium est verbum non directum. T. 4 c. 992 B.
Praetorium quid est. T. 4 c. 137 D. quando revocari potest. Ibid. D.
Praetorium de arbitrio, quod Antiochus Cantharium mutuatur, idell, praetorium equum, quem dicerent Ariciam vilque, commodato accepit, Symmachus air. T. 5 c. 392 C.
Praetorium omne, vel fideicommissarium verbum an mandato constituendo toolvenit. T. 5 c. 418 B.
Praetorium folvitur, & revocatur quandoquidem et, qui id concessit, liberavit. T. 6 c. 1011 B. C.
Praetorium ad fideiussorem an donatio, nondum adhuc exhaustum est. T. 6 c. 378 B.
Praetorium ad fiat in pignore confiflit. T. 6 c. 84 C.
Praetorium rei fuae non est. T. 6 c. 97 B.
Praetorium etiam morte ejus, cui concessum est, folvitur, quo pretione tantum concessum videtur. T. 6 c. 1021 C. folvitur etiam alienatione ei praetorio concessa, fiella ab eo, qui id concessit. Ibid. C.
Praetorium est gratuitum. Ibid. C.
Praetorium quod. T. 7 c. 626 E.
Praetorium aliquatenus commodato simile est. T. 7 c. 813 D.
Praetorium an valeat, liquis conductaverit aut fiella precario rogaverit. T. 7 c. 270 B. C.
Praetorium folvitur nulla voluntate. T. 8 c. 759 C.
Praetorium, & condictio in quo differunt. T. 9 c. 1015 A. B.
Praetorium omnem aliquando revocatur, etiamsi conveniat, ne revocetur ante certum tempus. T. 9 c. 144 A.
Praetorium in fit fimile commodato. T. 10 c. 596 E.
Praetorium fit fimile fimile donationi. Ibid. E.
Praetorium est genus liberalitatis ex jure gentium. T. 10 c. 549 A.

Pre-

Precarium alienum, vel fimile commodato, nec tamen eft commodatum. T. 10 c. 439 C. D.
Precarium cur dicatur contractus. T. 10 c. 600 A.
Precarius ufus in diftractione non conftitit, fed in ufu nudo. T. 4 c. 567 E.
Precarius poffeffor commodatarius dicitur a Salvano Epifcopo. T. 6 c. 1021 E.
Preces, & rafcripta differunt. T. 2 c. 54 D.
Preces rafcriptorum. Tom. 9 c. 1116 C. D. Vide, Refutatoria preces, quando mitti debent poft interpofitas appellationes. Ibid. D.
Preces refutatoriæ ad Principem intra quæ tempora detentur edi, & offerri. T. 10 c. 791 D.
Preces funt defiderio fupplicantium conquerentefque libello Principi data, & rafcripta funt refpofti Principis ad preces. T. 10 c. 937 A.
Preces præcedunt rafcripta, fequuntque fubfcriptiones, adnotationes, vel fubnotationes Principum. Ibid. B.
Preces poffunt offerri Principi per quemlibet hominem. Tom. 10 c. 838 B.
Precibus commodatum impetratur. T. 6 c. 1021 E.
Precinere te nova pœna, reputare poffum ego tibi quinquagintæ, quam a te percepiffem penfionis nomine. T. 5 c. 520 E. & c. 521 A.
Precum arpiter quis dicatur. T. 10 c. 845 C.
Presbyteri, five presbyteræ multiplices qua dicantur. T. 6 c. 1043 A.
Presbyteri qui. T. 2 c. 21 C.
Presbyteri invriti nullum tutelam, vel curam fufcipiunt. T. 1 c. 535 E.
Presbyteri inter clericos fuperiorem locum obtinent. Tom. 10 c. 819 B.
Presbyteri olim habuere audientiam, idefi, notionem, atque judicium. T. 10 c. 823 C.
Presbyteris fides habenda, etiam citra quæftionem. T. 10 c. 810 E. & c. 811 A.
Presbyterorum inftitutio, & deftitutio inter aua Epifcopalia numeranturur. T. 6 c. 919 E.
Presbyterorum, & Epifcoporum creatio ad favorem populi Criftiani dio pertinuit. T. 9 c. 1442 B. C.
Pretia rerum mutantur annis. T. 5 c. 1306 B. C.
Pretia fungi, idefi, pretia fteri, idefi, emi, conftitui, vel ex affectione & utilitate fingulorum, vel communi judicio populi, & ufu receptio in foro. T. 5 c. 529 C.
Pretia pro ratione temporum mutantur. T. 9 c. 1079 E.
Pretia non ex affectione, & utilitate fingulorum, fed communitter fuit, idefi, omnis fingulariter, fed communiter tenum pretia utilitatem, aut utilitate fingulorum, fed ex communi ufu, atque confenfu res pati pretia. T. 9 c. 1074 D.
Pretii fola partitio fervum facit. T. 1 c. 13 E.
Pretii participatio fervum eum facit, qui pecuniam pertulit libertati, rei inæftimabili, & fine pretio pretiofæ. T. 5 c. 685 B.
Pretii participatio (quæ nil eft fordidius, aut turpius) indignum eum facit libertate, quam prodidit, qui pretafit pecuniam, indignum eum facit libertate. Ibid. B.
Pretii certus debet effe numerus. T. 7 c. 645 D.
Pretii numeratio an fufficiat ad propte res dominium adquirendum. T. 7 c. 806 A. B.
Pretii ratio varia, multiplex, & mutabilis eft. T. 5 c. 737 C.
Pretii jufti dimidium quando fraus fuperat. T. 9 c. 372 E.
Pretii affio quæ eft. T. 9 c. 1076 B. C. eadem ac actio ex vendito eft. Ibid. C.
Pretii jufti definitio quæ. Tom. 9 c. 375 A.
Pretii majoris, vel minoris pretexitu in vendito poffit refcindi. T. 10 c. 1004 E.
In pretio empionis, venditionis ut non liceat emptori, & venditori fe invicem circumcifcere. T. 10 c. 103 A.
In pretio fraus, & dolus verfatur, non in elicienda venditione. T. 10 c. 371 A.
Pretio non folum, an emptor poffit utiliter agere ad rem tradendam. T. 10 c. 759 E.
Sine pretio non venditio eft, nec etiam locatio. T. 10 c. 1043 B.
Pretium, & merces quid inter fe differant. T. 3 c. 105 A.
Pretium in numeratæ pecuniæ confiftere debet. T. 1 c. 211 D. & T. 8 c. 1060 E.
Pretium cuifcumque rei pro tempore eft. T. 1 c. 1469 C.
Pretium in emptione, & venditione, in locatione, & conductione intervenit. T. 3 c. 104 E.
Pretium arra, vel operæ eft levamentum. T. 1 c. 227 D. & T. 4 c. 068 C.
Pretium mercium temporibus variatur. T. 1 c. 1277 C.
Pretium fi non foluerit emptor, fundus intempius effo. T. 4 c. 1412 A. B.
Pretium qui habet, vindicationem non tenetur. T. 1 c. 1266 A.
Pretium eft fubftantiæ empationis. T. 4 c. 249 D.
Pretium eft loco hereditatis. T. 4 c. 910 E.
Pretium in emptione conftituendum, & quibus cafibus mutari poffit. T. 5 c. 504 C.
Pretium qui habet, vel aliam rem, & res pomnipotum habere videtur. T. 5 c. 687 E.
Pretium reftituitur fucceffifie in locum rei hereditatis. Ibid. E.
Pretium præfens in affimatione an poni oporteat. T. 5 c. 738 E.
Pretium hominis mortui præfens nullum eft. Ibid. E.
Pretium rei hereditatis vendite ejus locum fucceffifie eximatur. T. 5 c. 261 E.
Pretium ipfum facilius ftatuitur, ceniuntque in toto, quam in parte. Tom. 6 c. 485 B. nam partis affimatio fpe ipfius ex eximum pretium reducitur. Ibid. B.
Pretium non exhibere inopem effe, idefi, ad necessitatem mittere, ait Tertullianus in *lib. de pæniti.* T. 6 c. 308 E.
Pretium non adquirentem pro folute ab habentur. T. 6 c. 511 E.
Pretium cuique res quomodo affimandum. T. 6 c. 1031 B.
Pretium an fit in emptione. T. 7 c. 688 E.
Pretium an debeat conferri in arbitrium ementis, aut tertii alcuius. T. 7 c. 689 A.
Pretium iniquum fi definitur tertius, an ftandum fit ejus definitioni. Ibid. B.
Pretium non poteft conferri in arbitrium unius ex contrahentibus. T. 7 c. 705 D.
Pretium refpondet rei, & fruftibus rei fimiliter refponderat ufura pretii. T. 7 c. 775 D.
Pretium, vel contractum facit, vel communis hominum confenfus, & tritura fori, vel affectio, & utilitas fingulorum. T. 7 c. 758 B.
Pretium fongitur, quod nos fuogitur, quodque facimus, & conficimus, & interpretatur id emendare illis lotis *fungis*. T. 7 c. 1186 D.
Pretium fuccedit loco rei. T. 7 c. 1187 C. res fi fuit hereditaria, pretium videatur etiam effe hereditarium. Ibid. C.
Pretium in publico effe debeat. T. 8 c. 1067 E.
Pretium ex fubftantia venditionis eft. T. 8 c. 671 A. & c. 758 E.
Pretium hereditatis in actionem in fedium defertur. T. 8 c. 456 C.
Pretium, & id, quod intereft, an fit idem. T. 9 c. 1079 B.
Pretium aliud eft, aliud numnus. T. 9 c. 1315 C.
Pretium principalis dicitur tam in emptione, quam in conductione. T. 9 c. 63 D.
Pretium hereditatis vendita fuccedit in locum rei, & quafi ipfum hereditatem fuftum eft. T. 10 c. 311 C.
Pretium periculi in nautica pecunia exigitur implefa, feu exiftente conditione. T. 10 c. 465 B.
Pretium fufcepti periculi exigitur, etiamfi non pro pretio exigatur, fed pro quantitate. Ibid. B.
Pretium eft empti præftare, & rem reftituere repugnat. T. 10 c. 651 E.
Pretium, vel nummus qui debet, certum corpus non debet. T. 10 c. 760 A.
Ad pretium recipiendum competit actio ex empto. T. 10 c. 767 B.
Pretium rei recuperandæ non conftituitur, præterea emptione, fed ex præftenti affimatione, quæ vel major poffit effe, vel minor. T. 10 c. 1071 B.
Pretugi de l'hofiel apud Gallos, latine Magiffer officiorum. T. 1 c. 898 E.
Prima poffeffio, idefi, initium poffeffionis. T. 5 c. 745 C.
Primæ quæ vocantur. T. 1 c. 782 D.
Primates a Metropolitanis diftinfti. Ibid. D. quomodo a certes Epifcopis diftinguantur. Ibid. c. 783 A.
De primatu Aquitanæ controversia inter Archiepifcopum Bituricenfem, & Archiepifcopum Burdegalenfem. T. 6 c. 808 A.
Primatus Angliæ controversia inter Archiepifcopum Cantuariienfem, & Archiepifcopum Eboracenfem. T. 6 c. 836 B. C. Cantuariienfi adjudicatur. Ibid. C.
Prime rabulæ dicuntur teftamentum patris, quo fibi heredem inftituit: fecundæ rabulæ vero teftamentum filii impuberis, quo pater heredem ei fubftituit. Tom. 4 c. 83 D.
Primicerarius domefticorum annuus erat, ut primicerarius largitionum. T. 2 c. 914 D.
Primicerianus, & Primicerii quinam fint. T. 10 c. 880 B.
Primicerii facri cubiculi. Tom. 2 c. 897 B.
Primicerii officiorum, & ferniorum palatinorum funt annui. T. 2 c. 939 A.
Primicerii, & fecundicerii dignitas. T. 1 c. 900 E. & c. 901 A.
Primicerii advocatorum quinam fint. T. 10 c. 880 B.
Primicerius quis dicatur. Tom. 2 c. 712 D. & Tom. 6 c. 939 E.
Primicerius domefticorum, & protofcrinum. Tom. 2 c. 913 A.
Primicerius fabricenfium. Tom. 2 c. 800 C. & c. 901 A.
Primicerius memoriæ. Tom. 2 c. 941 C.
Primicerius fere biennalis. Tom. 2 c. 901 A.
Primicerius notariorum eft biennalis. T. 2 c. 902 C.
Primipilaris quinam fint. Tom. 10 c. 702 C. & c. 742 C.
Primipilaris excufatur ab omnibus tutelis, præterquam ma filiorum primipilaris poft annum. Tom. 1 c. 1032 B.
Primipilarioruin fifti fequuntur militiam patris. T. 2 c. 982 C.
Primipilatus fuit olim præfectura quædam militum. T. 10 c. 702 C.
Primipilatus eft in libris noftris annonæ militaris procuratio. Ibid. C.
Primipili militia. T. 7 c. 816 D.
Primipili munus. T. 7 c. 1125 B. T. 9 c. 1125 B.
Primipili militaris pafius. Tom. 9 c. 337 E.
Ex primipili cauafa tenetur filius, cetiamfi heres non exifteriet patri. T. 9 c. 248 B.
Primipili Cæfaris merita, & commoda totius legionis confequebatur. T. 9 c. 248 B.
Primipili ouus filius fequitur, etiamfi non fit heres patris. T. 9 c. 356 D. & T. 10 c. 646 C.
Primipilo fuiffe curæ pafius militares, idefi, annonis militares. T. 9 c. 1201 D.
Primipilus qui Gr. T. 2 c. 909 C. D. & T. 7 c. 1083 B. C. & T. 9 c. 137 E. & c. 238 A. & c. 1135 A. & T. 10 c. 631 A.
Primipilus quis dicitur. Tom. 4 c. 1126 A.
Primificrinii qui, & quæ eorum immunitas. T. 2 c. 906 A.
Primificrinius quis fit præterea. T. 2 c. 1004 D.
Primitiæ illæ in codicillis quomodo appellantur. Tom. 1 c. 1194 A.
Primordium ufucapionis eft tempus ante hereditatis. T. 4 c. 634 C.
Primum, & fecundum decretum an Pretor, aut Pretis provinciarum demandare poffit magiftratui municipali. T. 5 c. 17 D.
Primus curiæ quis. T. 2 c. 712 D.
Principes legibus foluti eft. T. 3 c. 449 D. & T. 7 c. 1189 C. & T. 10 c. 834 A.
Principes non differt a privatis, quod ad ius capiendi ex teftamento, vel codicillis attinet. T. 3 c. 119 B.
Principes fæmæ reftituit, & cur. T. 4 c. 847 E.
Principes non eft magiftratus, quia nec juridiftionem habet, fed cognitionem extraordinariam. T. 4 c. 831 A.
Major eft Princeps, ait Plinius, & cedior magiftratus. Ibid. A. quod & Tacitus de Senatore intelligit. Ibid. A.
Principes cui munerum vocationem dedit, quid et concedatur, aut fit, mifium videtur. T. 4 c. 55 A.
pubertas pro plena pubertate accipitur, quæ fuitur 18. annis, non ea, quæ fuitur 12. aut 14. annis. Ibid. A.
Principes folus minori veniam ætatis dat. T. 4 c. 1019 C. effectus venia ætatis quis eft. Ibid. D.
venia ætatis quid eft. Ibid. c. 1020 B.
Principes bona concedendo, veluti deportato in infulam, & civitati poftea reftituto, videtur etiam et obligationes concedere. T. 5 c. 258 C.
Principes reftituendo eum in integrum, & concedendo ei bona, quæ habuit olim, an obligationes etiam ei concedere videatur. Ibid. B.
Principes jus habet confirmandorum intelligendorum, & officiorum. T. 6 c. 065 E.
Principes an fit folutus legibus. T. 7 c. 1189 E. & feq.
Principes quid fit. T. 7 c. 79 A.
Principes ea ex codicillis capere poffunt. T. 8 c. 505 A.
Principes non eft magiftratus. T. 8 c. 831 B. non habet juridiftionem, Ibid. B. fed cefifor magiftratu, ac Reipublicæ caput. Ibid. B.
Principes bonus injuria affici non poteft. T. 9 c. 1193 D.
Principes non appellatur, nifi fumma vigiati libris auri excedat. T. 10 c. 705 E.
Principes quod judicavit inter certas perfonas, non valet inter alias. T. 10 c. 832 A.
Principes vicem gerit populi. Ibid. E.
Principes an legibus teneatur. T. 10 c. 832 D.
Principes officii unus erat, qui ex percentibat in apparitione perfunctus omnibus gratibus militiæ. T. 10 c. 864 D.
Principes quinta cathaus folus reftituit. T. 10 c. 906 E.
Principes an legibus fit obnoxius. T. 10 c. 1096 E.
Principale, & κυριωτικὸν ubi conditum eft, eum locum effe tantum conjiciunt. T. 3 c. 600 E.
Principale fine accefione confiftere an poffit. T. 5 c. 48 D. an vero accefione fit principali. Ibid. D.
Principale hominis quodnam fit. T. 5 c. 025 E.
Principalis qui fint. T. 2 c. 713 C.
Principales omnibus expletis muneribus fufcipiunt curas. Tom. 2 c. 710 B.
Principales Athenienfium Areopagitæ vocati. T. 2 c. 730 A.
Principalis civitatum magiftratuum juridiftio eft. Tom. 2 c. 715 C.
Principali eautione reddita, utrum aliam pignus remittum videatur. T. 3 c. 428 B.
Principali fabulæ, tollitur accefio, quomodo hoc intelligendum. T. 9 c. 1040 B.
Principalis pecunia publicæ deoftior ut puniendus. T. 1 c. 714 C.
Principalis pro curiali quoftiet. T. 2 c. 730 A.
Principalis obligationis accefio eft. T. 5 c. 48 D.
Rei principalis naturam fequitur accefio. T. 5 c. 718 E.
Principalis nihil quo dicitur. T. 9 c. 313 C.

Cum principalis causa non consistit, nec ea quidem, quæ sequitur, locum habet. T. 9 c. 1226 C.
Principatus honor per concessio finitus militia defertur. T. 6 c. 922 B.
Principatus quid. T. 6 c. 924 B.
In Principem qui voces impose prefert, vel in tempora, incidit in quæstionem læsæ majestatis. T. 9 c. 1595 C.
In Principem translatum est omne jus populi. T. 9 c. 966 D. E.
Qui per Principem peteravit, fustibus cæditur. T. 10 c. 625 B.
Principes congruit in integritate fide servari. T. 2 c. 1373 D.
Principes agentium in rebus æquantur Proconsulibus. T. 2 c. 931 A.
Principes optimi malum constitutionem dabant in medium sine auctoritate, & sententia Jurisconsultorum. T. 1 c. 514 C.
Principes hodie non sunt soluti legibus, quod est certissimum, quamvis tamen in leges parcius in quas olim non jurabant. Tom. 7 c. 13 C.
Principes optimi non solebant, nisi de sententia, & consilio Jurisconsultorum, decernere. Tom. 8 c. 473 D.
Principes boni non admittunt quæstiones iniquæ injustitiæ. Tom. 2 c. 1393 E.
Principes, & Vestales virgines respiebantur in urbe. T. 9 c. 718 A.
Principia fundi. T. 3 c. 454 C.
De principibus agentium in rebus. T. 1 c. 190 D. & seq.
De principibus consilium præbentibus. T. 9 c. 945 D.
Principia mundi Dei, ut hæc verba sunt accipienda. T. 2 c. 671 A. & T. 3 c. 450 B.
Quæ Principis sunt, separatur ab iis rebus, quæ ad magistratum pertinent. T. 1 c. 831 A.
Principia fulsa est reliquiæ civitatis, & fomes. T. 4 c. 1407 B.
Principia plurium sex sit. Tom. 4 c. 845 E.
Principia est de jure respondere. T. 1 c. 1 B.
Principia est reliquiæ fumum. T. 4 c. 930 E.
Per Principis falutem qui jurat, & qui jurat per Deum, inter eum nulla est differentia. T. 9 c. 188 A.
Principis omnia esse imperio, singulorum dominio. T. 9 c. 1028 A.
Principis omnia esse, quomodo hoc intelligitur. Ibid. A.
Principis conscientiam fallere grave est. T. 9 c. 941 D.
Principis privatum patrimonium habent vectigalia. T. 10 c. 663 C. D.
Principis nomine superscripta Brandis potest subscribi. T. 10 c. 790 C.
Principis nulla est lex generalis fine Senatusconsulto. T. 10 c. 838 C.
Principis bona aut sunt fiscalia, aut patrimonialia. T. 10 c. 848 A.
Principum beneficia quæ. Tom. 1 c. 607 E.
Principum imagines præferri præsidi, ut substitutis causa. Tom. 3 c. 351 D.
Principum beneficiis latissime sunt interpretanda. T. 4 c. 55 A. B.
Principum rescripta omnia obseri decrevit Marcinus Imperator. T. 4 c. 17 C.
Principum donationes differunt a privatorum donationibus. Vide Donationes.
Principum liberalitates infinitatione non indigent. T. 6 c. 514 B.
Principum edicta plerumque fabefquebantur Senatusconsulta, quæ idem decernebant, vel confirmabant. T. 9 c. 1174 E. & c. 1175 A.
In Principum decretis non semper quærendæ sunt consonantia. T. 10 c. 367 B.
Principum statuta, & imagines quomodo olim erigebantur. T. 10 c. 841 E.
Prior pulsetur est potior. Tom. 4 c. 950 B.
Qui prior tempore est, potior est jure. T. 4 c. 646 B.
Publicum iudicium cui exercet, qualiter dictionem habet. T. 4 c. 14 A.
Prior creditor. Vide, Creditor.
Prior tempore. Vide, Tempus.
Qui prior est tempore, non potior est jure. T. 5 c. 775 E.
Prior causa in ignore quandoque potior est. Ibid. C.
Prior tempore potior, & potentior est potiorem. T. 6 c. 711 B.
Qui prior est tempore, potior est iure pignoris: regula hæc non in eo tantum pignore locum habet, quod ex contractu, vel ex pactio formam, & originem capit, sed etiam in prætorio pignore. T. 9 c. 1321 A. B.
Prior dubius modo dicitur, fortuna, & intellectu. Tom. 10 c. 1074 E.
De Priorata Argentali quæstio inter Canonicos Sancti Dionysii, & Moniales de Farvillis, bonis de Celier. T. 6 c. 865 A.
Priorem tempore est potiorem, & quæ inde fiat exceptiones. T. 1 c. 1490 C.
Priorem tempore præferri posteriori. T. 9 c. 1209 D.
Priorem creditorem in causa pignoris esse potiorem posteriori. T. 9 c. 1041 A.
De iis, qui in priorem creditorem locum succedunt. T. 9 c. 1118 B. & seq.
Ex prisco ordine possidendorum bonorum debitorum multa exoleverunt. T. 5 c. 784 B.
Priscus Neratius Jurisconsultus quis. T. 4 c. 694 D.
Priscus Javolenus item jurisconsultus. Ibid. C.
Privata causa legi derogare non potest. T. 4 c. 1355 D.
Privata res. Vide, Res.
Privata conventio cum jure publici nihil derogat. T. 5 c. 556 A.
Privata vis quæ sit, & quomodo, non facile est definire. Tom. 9 c. 1439 A.
Privata res est Principis propria juris fisci. T. 9 c. 617 E.
Privata delicta. Vide, Delicta.
Privata infirmata quæ sunt. T. 9 c. 389 D. Vide Infirmata.
Privata judicia continent utilitatem privatorum, & rem familiarem causique. T. 9 c. 1495 E.
Privata simpliciter pro salubri accipitur. T. 10 c. 860 E.
Privatæ actiones civiles sunt, non criminales. T. 6 c. 844 B.
Privatæ rationes. T. 9 c. 5 B. & seq.
Privati hominis voluntas potentior esse nequit jure publico. T. 4 c. 371 D.
Privati hominis voluntas non potest leges mutare. T. 4 c. 374 E.
Privatisini quotuplices. T. 2 c. 944 D.
Privatis actionis, actio est. T. 1 c. 1313 E. & T. 5 c. 181 E.
A privatione ad habitum non est argumentum, aliquin filiorum familiarum esset, quos ultra effet litium fatis. T. 5 c. 444 D.
A privatione ad habitum, ut Dialectici docunt, non est argumentum. T. 5 c. 914 B.
Privatis fere plus datur, quam fisco, vel Reipublicæ, & cur. T. 2 c. 860 D.
Privatis actionibus actionem fiscalis natus non contingit, certissimum est. T. 4 c. 844 B.
Privatis comparantur civitates in multis. T. 9 c. 74 D.
De privatis ædificiis. T. 9 c. 1173 D. & seq.
De privatis exceptiis inhibendis. T. 9 c. 1391 B.
De privatis judiciis, quæ ex maleficiis oriuntur. T. 9 c. 1457 B. & seq.
Privatus in publico præjudicium fieri potest. T. 5 c. 573 E.
Privatus ad publici dari merum imperium. T. 10 c. 594 D.
Privatorum cuiusq; legum auctoritate non cenfetur. T. 4 c. 1333 C.
Privatorum pactis publicum jus mutari nequit. Tom. 4 c. 20 C.
Privatorum cautio auctoritatem legum non habet adversus leges ipsas, & jura publica. Tom. 4 c. 1323 C.
Privatorum jus facile mutatur privatorum conventione. Tom. 4 c. 61 C.
Privatorum consensus judicem non facit. T. 6 c. 25 E.
Privatorum conventio juri publico non derogat. T. 8 c. 685 D. & c. 716 A. & c. 1183 B.
Privatorum conventio potest abolere auxilium appellationis, quod recipiens est jure publico. T. 9 c. 1118 E.
Privatorum pactiones legum auctoritate non cenfentur. T. 9 c. 57 C.
Privatorum hominum non est iuliiam facere, fed legis, aut magistratus. T. 9 c. 1082 E.
Privatorum conventionem legum auctoritate non cenferi, id est, non plus posse auctoritate legum. T. 9 c. 1119 A.
Privatorum pradia quæmvis hodie dentur in emphyteusin, tamen in toto jure vectigalem dicuntur fedi prædia civitatum, quod ea fola in emphyteusin dentur. T. 10 c. 667 E.
Privatum, aut publicum commodum debetur, an ex quando procuratorem dare possit. T. 5 c. 118 B.
Privatum jus quod maxime fpectat. T. 8 c. 891 E. quotuplex fit, & unde colleftum. Ibid. c. 891 E. & 892 C.
Privatum judicium præjudicium fieri potest, id est, disceptatio prius, quam publicum, & prius movetur. T. 9 c. 1456 A.
Privatum inter, & fiscum an fit diversum collitis donatio an fit debitum. T. 10 c. 1320 C.
Privatus fepe obviat justitiæ. T. 1 c. 1210 C.
Privatus ne ab eo, cum quo ei res est, jus sibi patiatur dici. T. 5 c. 34 D.
Privatus hereditatis venditor in quo differt a fisco, qui hereditatem vendidit. T. 6 c. 28 E. & c. 29 A.
Privatus potest procuratorem omnium rerum suarum facere. Tom. 7 c. 67 A.
Quando privatus, vel fiscus debitorem fuo debitore constituere possit, vel debere. T. 10 c. 961 A.
Privatus fi vendit, emptor agnoscere cogitur religiosa. T. 10 c. 740 A.
Privigna unde ita dicta. T. 8 c. 908 D.
Cum privigna non est connubium, est tamen concubitatus. T. 10 c. 482 B.
Privignam uxorem ducere an liceat. T. 5 c. 004 B. C.
Privignæ nomen latissime patet, & complectitur uxoris mea ex alio marito filium, quæ propriæ est privigna. T. 5 c. 540 D.
Privigni an jollus nuptias inter fe contrahere possint. T. 4 c. 977 D.
Privignus, & privigna liberorum loco habentur. Tom. 3 c. 320 D.
Privilegia dignitatibus concessa ad successores non transeunt. T. 1 c. 740 D.
Privilegia dignitatum publicis commodis, & flatutis necessitatibus obfidere non possunt. T. 1 c. 673 A.
Privilegia dignitatum ordine fervanda. T. 2 c. 993 C.
Privilegia quæ. T. 1 c. 51 B. C.
Privilegia personalia non ad filium ex tempore. T. 5 c. 544 A.
Privilegia fisci. T. 1 c. 641 A. B.
Privilegia eorum, qui militem, vel advocationem expleverint. T. 1 c. 760 C.
Privilegia eorum, qui prætiere militibus, mistora fuat, quam eorum, qui militarunt. Tom. 1 c. 1032 B.
Privilegia militum, & veteranorum. T. 1 c. 884 A. B.
Privilegia illustrium. T. 2 c. 891 B.
Privilegia decurionum. T. 2 c. 710 B. & seq.
Privilegia philosophorum. Tom. 2 c. 757 E.
Privilegia cubicularionum Principis. T. 2 c. 897 E. & c. 898 A. & seq.
Privilegia concerta orphanotrophiis, sive alexeteria, vel ecclesiæ, aut parochiis, seu xenodochia, aut monasteriis, atque ceteris domibus etiam a rebus juris eorum ad curam oeconomi vel religiosiffimi presbyteri, & orphanotrophi, vel ad eos, qui post eum ipsius loco fucceffirent, pertinentia. Tom. 2 c. 6 D. E.
Privilegia illustium antiqua. T. 3 c. 156 B.
Privilegia dotium, fisci, veteranorum, militis, & ecclesiarum fuit personalia. T. 3 c. 429 A.
Privilegia ecclesiarum confirmata. T. 3 c. 1080 D.
Privilegia 11. Tabulæ vocant, quæ de una tantum persona in omnia tempora conciplantur. Tom. 3 c. 429 A. B.
Privilegia injuria privatorum a mutari non folere, inquit Trasanus apud Plinium. T. 4 c. 1041 E.
Privilegia vacationum, quæ veteranis habent, nam ad eorum liberos quoque fpectant. T. 4 c. 865 A.
Quæ privilegia habent decuriones per ceteris. T. 4 c. 1037 E.
Privilegia, & commoda, quibus affio ex tellamento pro religiosis fieri, juris judicitis utitur, favore fcilicet ultimarum voluntatum. T. 5 c. 403 C.
Privilegia creditorum privilegiatorum quæcunq; fint, & quanam complectantur. T. 5 c. 778 A.
Privilegia personalia utrum in heres transeant. Ibid. D.
Privilegia fisci quæ. T. 6 c. 12 B. & c. 49 A.
Privilegia removari possunt, non ut ius novum tribuatur, fed ut antiquum conservetur. Tom. 6 c. 963 B.
Privilegia semper restrictius accipiuntur, & facilius restringuntur. T. 6 c. 914 B.
Privilegia Principum ita dari, ut nulli fint fraudi, & damno. T. 7 c. 438 A.
Privilegia eadem tribuuntur Augustæ, quæ habet Augustus. T. 7 c. 1189 C.
Privilegia quadam causa sunt, quadam personæ, & ideo quædam ad heredem transmittuntur, quæ personæ sunt; quæ personæ sunt, ad heredem non transeunt. T. 8 c. 754 B. & c. 845 D. E. & c. 886 A.
Privilegia pœnarum, & tormentorum qui habeant. Tom. 8 c. 565 B.
Privilegia incolis concessa, an cenfeantur municipibus originaria concessa. T. 8 c. 51 B. C.
Privilegia dotium quæ. T. 9 c. 480 B. & seq.
Privilegia multa propter publicas necessitates pro publico præfatur, & propponuntur multa in titulis de jure fisci, & de privilegio fisci. T. 9 c. 1281 B.
Privilegia illustrio concessa Friderici confirmatione. T. 9 c. 910 D.
Privilegia gentilitia fuit Christianis Catholicis competunt. T. 10 c. 824 D.
Privilegia ejusdem tituli fi concurrant, quomodo terminentur. T. 10 c. 1229 A.
Privilegiarum prædium. T. 6 c. 769 C. D. E.
Privilegiarii creditores quinti dicantur. T. 5 c. 778 B. & c. 981 D.
Privilegiarii creditores quonam beneficio præjudice fruantur. T. 5 c. 778 B.
Privilegiarii creditores qui sint. T. 5 c. 540 D. & T. 9 c. 1133 E. & c. 1134 A.
Privilegiarius pupillus est, non tantum in affione totelæ, vel protutelæ, fed etiam in affione negotiorum gefforum. T. 5 c. 778 C.
Privilegiarius privatus creditor privilegiatus non præferitur. T. 5 c. 981 D.
Privilegiarius adversus privilegiatum privilegio non utitur. T. 10 c. 704 C.
Privilegio imperatoris argumentum est bonæ fidei. T. 6 c. 920 E.
De privilegio domus Augustæ, vel rei privatæ. T. 2 c. 882 B.
De privilegiis urbis Constantinopolitanæ. T. 2 c. 810 E.
De privilegiis corporatorum urbis Romæ. T. 2 c. 806 C.
De privilegiis eorum, qui in facro palatio militarunt. T. 2 c. 943 E.
De privilegiis scholarum. Tom. 2 c. 945 C.
De privilegiis confirmandis a novo Rege. T. 6 c. 963 E.
Privilegio exsultinos, quod pupil-

lus habet, sive agit tutelæ, sive protutelæ, quisquam uratur. T.5 c. 980 C.
De privilegio fisci. T. 2 c. 518 B. & seq. T. 9 c. 1231 E. & seq.
De privilegio dotis. Tom. 2 c. 519 E. & T. 9 c. 1234 B. C.
Privilegio fisci unosquisque renuntiare potest. T. 9 c. 1110 B. & c. 1119 A.
Qui privilegio novo utitur, non videtur in eadem causa fisci. T. 10 c. 388 D.
Privilegium fisci est inter omnes creditores primum locum tenens. T. 1 c. 492 A. & T. 3 c. 518 C.
Privilegium exactionis quis habere potest. T. 3 c. 541 E.
Privilegium temporis proprie non est privilegium. T. 5 c. 540 D.
Privilegium temporis in pretorio non observatur inter eos, qui ejusdem tituli sunt. T. 5 c. 132 B.
Privilegium habent mulieres in perfequutione dotis. T. 2 c. 1137 E.
Privilegium fori, vel executionis a quo tempore vires suas potest exercere. T. 4 c. 1028 A.
Privilegium quando in parva extranea vires suas exercet. Ibid. A.
Privilegium ubi nullum est, jus commune servatur. T. 4 c. 1056 E.
Privilegium aliquod summæ dignitatis qui habet, aliis præferendus est. T. 4 c. 865 E.
Privilegium exigendi, quod creditor habuit, facta novatione voluntaria, perit, si modo objecundi privilegii animum habuerit, jus etiam facta novatione necessaria. T. 4 c. 995 B.
Privilegium quod datum est militibus, datur constitutionibus Principum. T. 4 c. 1045 E.
Privilegium deductionis dicitur prærogativa deductionis. T. 5 c. 980 D.
Privilegium deductionis est, quod dominus, vel pater ex contractu ferri, vel fili aliunde de peculio convenitur habet, nimirum, ut primore loco deducat ex peculio foliduus id, quod filius, vel servus naturalitet debet. T. 5 c. 980 C. cui privilegio deductionis sullum privilegium anteponitur nec ipsi exigendi, nec ipsi, nec privilegium dotis, & cur. Ibid. C. hoc privilegium est ante alia privilegia. Ibid. C.
Privilegium deductionis est potestas privilegia tutelæ, quamvis privilegia tutelæ pundta sit hypotheca omnium bonorum tutoris, & protutoris. T. 5 c. 980 D.
Privilegium dotis, quod mulier habet, non transit ad heredes mulieris, exceptoque successores. T. 5 c. 778 D.
Privilegium Papillinon transit etiam ad successores pupilli. Ibid. D.
Privilegium deductionis, quod domino competit, extera omnia privilegia superemineret. T. 5 c. 980 C.
Privilegium fisci quandoque privatis creditoribus præferatur. T. 5 c. 981 D. E.
Privilegium quidnam fit, & dicatur. T. 5 c. 779 A.
Privilegium cui, & quando auferatur. T. 5 c. 987 C.
Privilegium deductionis an præferatur omnia privilegia. Tom. 5 c. 436 C.
Privilegium dotis, quæ sunt præferitur caeteris creditoribus, quandnam fit, & quando competat. T. 5 c. 560 B. C.
Privilegium exactionis, quod iuffa uxor habet in actione de dote, quomodo repetit soluto matrimonio. Ibid. B.
Privilegium fisci non transit in successorem nominis, vel rei. T. 6 c. 692 D.
Privilegium personale transit in heredem filium, non in extraneum. T. 9 c. 509 A.
Privilegium cauta debiti est potestas privilegia temporis. Tom. 9 c. 1121 E. & c. 1121 A.
Provaia parenta, & provaia mater ut ut reipsunt pronepotem. T. 1 c. 156 E.
Provaia matertuus reficit pronepotem ex nepte ex filio, vel filia nata. Ibid. D.
Provaus, provaia, pronepos, & pronaptia in quo gradu cognoscuntur. T. 8 c. 1036 B.
Probabilitate, aut verisimilitudine deficiente, quæ fiunt benigniora, semper, & omnino in dubio præferenda sunt. Tom. 4 c. 989 D. quod ex historia Nicetæ patet. Ibid. D.
Probandi onus cui incumbit, reo, an actori. T. 1 c. 781 B.
Probandi onus ei incumbit, qui dicit, se genuus, vel gentem habere. T. 4 c. 60 B.
Probandi onus petitori incumbit, hocque eli commodum pofferfoni, ut se nullo probatione praestare cogatur. T. 7 c. 165 B.
Probandi onus incumbit petitori, non possessori, qui interdictio vicit. T. 7 c. 1137 B.
Probandi onus actori incumbere debebitur facile in condictioue indebiti. T. 9 c. 221 C.
Probandi onus ei incumbit, qui agit vindicatione. T. 9 c. 378 B.
Probandi necessitas quibus incumbit, & quibus non incumbit. Tom. 9 c. 175 A. B.
Probandi necessitas non incumbit possessori, a quo vindicatur res. Ibid. A.
Probandi onus trasferitur in eum, contra quem præsumptio incumbit. T. 10 c. 393 E.
Probandi onus an incumbat ei, qui agit negatoria. T. 10 c. 1196 A.
Non probatur actore absolvitur reus. T. 9 c. 16 D.
Non probantur ea, nisi instrumentis, quæ fine instrumentis non funt. T. 9 c. 265 D.
Probatur instrumentis plenunque crimina, maxime falsi. Tom. 9 c. 374 A.
Probare nomina aliud est, aliud fufficere nomina. T. 4 c. 51 C.
Probare ei facile non incumbit, a quo præsumptio fiat. T. 4 c. 441 B.
Probare nomina est periculum eorum agnoscere. T. 4 c. 51 D.
Probare debet in exceptione maxime is, qui habet intentionem fencundum id, quod intendit. T. 7 c. 871 B.
Probare debet is in allionibus prejudicialibus, fecundum cuius intentionem actio fata, & concepta est. Ibid. B.
Quis probare debeat, actor, an reus. T. 9 c. 263 B. C. fin.
Probare plerique non possunt, & deficit probationibus, qui non tamen erunt calumniatores. T. 9 c. 1477 E.
Probatio quid. T. 1 c. 781 A. B. T. 2 c. 224 A. & c. 1192 B. C. & T. 10 c. 065 A.
Probatio tefibus, & fide tabularum conflat. T. 2 c. 225 E.
Probatio affiri incumbit, reo defendo. T. 2 c. 1192 B.
Probatio tradiur, vel non tradiur potestfionis. T. 1 c. 487 D.
Probatio operis, Marcus Tullius inquit, futura est tua, qui locaset. T. 5 c. 534 C.
Probatio operæ in locatione conferti debet in arbitrium boni viri, non in arbitrium cujuslibet tetti, aut ipfius locatoris. T. 5 c. 534 B.
Probatio quanti cujusque interfit, plerunque difficilis est. Tom. 5 c. 843 C.
Probatio operis ab extraneo facta, si ex bona fide perfecta non fit, irrita est. T. 5 c. 535 B.
Probatio operis a domino facta quandoque locum habet in locatione, & qua ratione. T. 5 c. 535 A.
Probatio debet esse manifesta. T. 6 c. 739 E.
Probatio, quæ mihi prosuit in una causa, non prosuit etiam mihi in alia aliter, quam si eam in alia causa imperterrum, iterum præstitum. T. 6 c. 870 A.
Probatio contra rumorem, & famam populi admittitur. Vide, Fama.
Probatio negationis directe non fit. T. 6 c. 848 B. indirecte tamen, five ex circumstantiis negatio probari potest. Ibid. B.
Probatio contraria præsumptionem elidit. T. 6 c. 887 C.
Probatio non admittitur contra ipsam, fiam, & legitimam præsumptionem juris. T. 6 c. 1076 A.
Probatio probationem elidit. T. 6 c. 846 A.
Probatio, quæ mihi prosuit in una causa, non etiam prosesit in alia aliter, quam si in alia eandem probationem exhibuero. T. 6 c. 860 B.
Probatio. Vide, Tefles, teftimonium, instrumentum, scriptura.
Probatio ab eo exigitur, qui fafis infamamia effe dicit. T. 9 c. 274 A.
Probatio a reo negante quandoque exigitur. T. 9 c. 264 A.
Probatio teftium quando admittur, & quando non. T. 9 c. 274 B. C. D.
Probatio exigitur ab eo, qui aliquid in causa criminalibus, se abfolutfuisse. T. 9 c. 1271 C.
Probatio probatione tollitur. T. 10 c. 656 D.
Probatio non ducitur ex fola indicione chirographi, fed folum prafumptio. T. 10 c. 737 E.
Probationis species una est, quæ fuitur ex conventionibus feriatis, ex teftimonio, vel ex alia feripturis, quæ proprie instrumenta vocantur. T. 1 c. 781 C.
Probationis difficultas facit, ut cafiet privatum injuriarum, & locus fit duntaxat publice ex fenatufconfulto. T. 5 c. 754 B.
Probationis onus quo cafu incumbit creditoribus. T. 9 c. 1200 B.
Probationem operis pertinere ad locatorem, qui opus faciendum locavit. T. 5 c. 534 C.
Probationem notoria non requirere. T. 6 c. 836 B.
Probationem an faciat teftes dud. T. 7 c. 1425 D.
Probationem templicam non ouverunt jurisconfulti. T. 9 c. 1395 C.
Probationem non indiget notorium. T. 6 c. 1115 A.
Probationes legitimæ, vel illegitimæ quorum fint. T. 1 c. 144 B. & T. 10 c. 965 A. & feq.
Probationes finium fiunt publica monumenta agri finalpra. T. 4 c. 866 E. hæc quidem monumenta omnibus in causa finium potiora funt teftibus. Ibid. A. 867 A.
Probationes ante litem contestatam non recipiuntur. T. 6 c. 849 D.
Probationes a rhetoribus non jurisconsultis petendæ. T. 7 c. 1867 B.
Ipsis conflitum. Ibid. B. Quid fiat. Ibid. A. utrinque fæpe præstantur. Ibid. c. 870 A. ut utrinque præstentur necesse non est. Ibid. A.
Probationes novæ in appellatione admittuntur, & addunur cauie non fatis infirmitie. T. 9 c. 1207 E.
Probationes debet proferre pars utraque, si de generate quæratur. T. 10 c. 964 C.
Probationum duo genera. T. 1 c. 476 C. & T. 3 c. 224 B.
Probationum inopia est aliud, aliud defectus. T. 3 c. 651 B.
Probationum quinque genera. T. 6 c. 890 A. B.
Probationum genera duo præcipua esse. T. 7 c. 881 C.
Probationum genera duo, plena, & semiplena. T. 9 c. 1270 D.
Probationum tria genera. T. 9 c. 274 B.
Probationum inopia jureiurando iitem decidi. T. 9 c. 190 A.
Probationum inopia exactio jureiurando, finite lites in pretexta pretori extraffari potiit. T. 9 c. 186 D. quo differunt. T. 5 c. 4 B.
Probationum genus expenfilitio. T. 9 c. 266 C.
Probationum tria genera, teftes, instrumenta, indicia. T. 10 c. 656 D.
Probationum species præcipue duæ funt, instrumenta, & perfonæ. T. 10 c. 965 B.
De probationibus. T. 1 c. 224 A. & T. 9 c. 1263 B. & feq. & T. 10 c. 964 C. & feq.
Probationibus deficientibus, regulariter reo datur jusjurandum. T. 1 c. 1225 B.
Probationibus' deficientibus jusjurandum defertur. T. 6 c. 1083 B.
Probationibus quæ infint. T. 7 c. 867 E.
De probationibus, & præsumptionibus. T. 1 c. 781 A. & T. 7 c. 867 A. & feq.
Probatio in Novellis quomodo appellentur. T. 3 c. 1003 C.
Probe nonnisi quid dabatur. T. 1 c. 940 C. D.
Probrofe, vel illicite datum an valeat. T. 7 c. 941 B. C.
Probrum a prohibendo fic dictum, quasi prohibitum. T. 1 c. 239 D.
Probrum in quo fempet accipitur pro adulterio. T. 4 c. 989 E.
Probrum a prohibeo deductum. T. 4 c. 1489 E.
Procacitas advocatorum in caufis agendis notatur infamia. T. 10 c. 870 B.
In procacitas apud quemlibet proprie intermortua est memoria. T. 4 c. 511 B.
In procacitas teftamentum. Vide, Teftamentum.
Procacitas veteres dixerunt endoprocacitas. T. 1 c. 96 D.
Procacitas non teftamentum quid. T. 8 c. 961 E.
Proclamandi verba quid fignificatur. T. 9 c. 989 A.
Proclamatio in libertatem. T. 2 c. 460 C.
Proclamatio ad libertatem an, & quando competat fervo. T. 5 c. 1095 A. & feq.
Proclamatio libertatis quo ritu, & folemnitate olim peracta fuerit. Ibid. E.
Proconsulis Sporadum una in Propontide. T. 3 c. 210 B.
Proconsul quibus jurisdictionem fiam mandare potest. T. 1 c. 1731 E.
Proconsul a Præside quid distat. T. 4 c. 831 E.
Proconsul mandat Legato jurisdictionem fiam, & a Legato tamen appellatur Proconsul. T. 4 c. 87 B.
Proconsul de fiatu perfonarum cognoscere potest, non etiam Prafes, five Legatus Cæfaris. T. 9 c. 4 B.
Proconsul an fus arbitrio jurisdictionem cuicumque voit, mandare possit. T. 1 c. 20 D.
Proconsul, & Legatus Cæfaris in quo differunt. T. 5 c. 4 B.
Proconsul in itinere ferrum mancipatum repetit soluto. T. 5 c. 4 A. B.
Proconsul a Legato ejus appellatur. T. 7 c. 83 A.
Proconsul, vel Prafes contentionum jurisdictionem exercet extra fuam provinciam, vel in homines alterius provinciæ. T. 7 c. 100 A.
Proconsul potest de fiatu cognoscere, Prafes non potest. Ibid. C.
Proconsul portam Romæ impetrandi deponit imperium. T. 7 c. 156 E.
Proconsul mittitur in provincias, quas tribuit, feu reliquit populus, vel finatus. T. 7 c. 694 E.
Proconsul est fpectabilis, Prafes clarissimus tantum. T. 7 c. 100 C.
Proconsul voluntaria jurisdictionem exercere potest, etiam extra fuam provinciam. T. 7 c. 100 A.
Proconsul, Africæ omnium Proconsulum fuit maximus. T. 9 c. 1209 D.
Proconsul jus omne confert in fuos Legatos. T. 10 c. 400 B.
Quod Proconsul de lege habet, an comprehendatur mandato jurisdictionis. Ibid. A.
Proconsul nunquam funguntur vice Prafidis. T. 10 c. 866 C.
Proconsulis officium, & unde dicatur. T. 1 c. 731 A. B.
Proconsulis legatum habere proprium jurisdictionem. T. 3 c. 217 A.
Proconsulis Legatus. Vide, Legatus Proconsulis.
Proconsulis Legatus poft mandatum fuis jurisdictionem jus dandi judicia non habet, nisi ex lege. T. 5 c. 19 D.
Proconsulis mores eft imperium, quam Prafidis. T. 7 c. 100 C.
Proconsulis nomen fimplicitter per eminentiam intelligitur Proconsul Africæ, & proconsulatus provincia, nomine Africæ. T. 9 c. 108 D. hic Proconsul habuit facrum auditorium, ut Prafectus urbi. Ibid. D.
Proconsulis Legati nihil proprium habent, nisi a Proconsule ex mandata fit jurisdictio. T. 10 c. 94 C.
Proconsulis in legato hoc fpeciale est,

rei veritatem ignorare potest. T. 6. c. 55. B.
Procurator, qui alieno nomine de novi operis nuntiatione fatta agit. T. 6. c. 292. C.
Procurator actoris non auditur, nisi fatidet reo, cum de mandato ejus non constat. Tom. 6. c. 471. A.
Procurator, vel defensor jurare non cogitur. T. 6. c. 53. B.
Procurator praesit non cogitur litem contestari, & sufficit cautionem, sive stipulationem judicatum solvi ab eo non defensam committi, quanti ea res est. T. 6. c. 8. E.
Procurator, qui alterius omnia negotia administranda suscepit, procurator, qui generale mandatum habet, id praestare debet in sua persona, quod & in aliorum. T. 6. c. 85. C.
Procurator ad imperandum, & contradicendum ejus dicatur. T. 6. c. 953. B.
Procurator potest adquirere possessionem pro alio. Tom. 6. c. 997. B.
Procurator meus mihi debet pecuniam ex causa mandati; convenit inter nos, ut eam retineret mutui nomine, & ea uteretur quasi mutuo, an fit mutuum. Tom. 7. c. 837. A.
Procurator aut constituitur in rem meam, aut in rem suam, aut ex causa emptionis accipiendae. T. 7. c. 367. E.
Procurator Cæsaris in quibus causis judicem det, & in quibus non. T. 7. c. 68. C.
Procurator, qui agebat alieno nomine, pro inquam postulavit, & tulit, quaeritur, utrer incidit in edictum, procurator, an dominus. T. 7. c. 101. E. jus iniquum postulans, id imperatum an, quando, & quo edicto ipse solus teneatur. Ibid. c. 107. D.
Procurator an alteri peccet, vel stipulari, vel petere possit. T. 7. c. 844. B.
Procurator in omnibus non est pro domino, nisi fit procurator in rem suam. Tom. 7. c. 102. A.
Procurator datus ad hoc judicia dupliceam causionem praestat, de rato fideiset, & judicatio solvendo, quoniam videtur datus ad agendum, vel defendendum. T. 7. c. 140. E.
Procurator ex mandato domini vendidit, & cavit de re tradenda: nulla cautio sufficit. Quaeritur, an dominus competat actio ex vendito in emptorem, an emptori in dominum actio ex empto. T. 7. c. 777. C.
Procurator rei alienae, vel curator ad-tenetur edictio. *Quod quisque juris.* T. 7. c. 111. D.
Procurator, vel defensor in rem suam datus, si condemnetur, tenetur actione judicati. Tom. 7. c. 1418. C.
Procurator meo nomine mihi etiam ignoranti possessionem adquirit, T. 7. c. 138. D.
Procurator non est idoneus sine fidejussione. Tom. 7. c. 818. E.
Procurator ignorantis domini deteriorem conditionem facere non potest, pura, dominum non obligatum obligare non potest. T. 8 c. 89. B.
Procurator an in ea causa, quam agit, vel egit alieno nomine, reus stare potest. Tom. 8. c. 438. D.
Procurator an testis esse possit in causa pertinenti ad eam, cuius negotia gessit. Ibid. D.
Procurator quodcunque gessit post mortem domini, ignorans, eum mortuum esse, an ratum habetur. T. 8. c. 208. C.
Procurator Cæsaris fuit judex rerum fiscalium inter fiscum, & privatos. T. 9. c. 1072. B.
Procurator Cæsaris an habeat judicia dandi potestatem. T. 9. c. 1082. D.
Procurator regularitur alium procuratorem dare non potest ante litem contestatam. Tom. 9. c. 930. C.
Procurator Cæsaris judex est inter fiscum, & privatos. T. 9. c. 801. D.
Procurator rem domini emere vetatur. Tom. 9. c. 376. A. & T. 10. c. 63. C.
Procurator contrahit cum venditore, nuntius non contrahit. T. 9. c. 285. B. C.
Procurator, & adfertor in quo differunt. T. 9. c. 984. D. E.
Procurator adfertor tantum caret de rato, id est, rem ratam dominum habiturum, non procurator. T. 9. c. 985. A.
Procurator ad litem potest procuratorem facere pro litem contestandi, T. 9. c. 121. C.
Procurator, & nuntius in quo differunt. T. 9. c. 316. B. C.
Procurator fisci, vel procurator rei privatae, qui rationalis dicitur, & catholicus, est judex competens in causa libertatis, & servitutis, sed non in causa ingenuitatis. T. 9. c. 992. A.
Procurator meliorem conditionem facere potest, non deteriorem. T. 9. c. 41. B.
Procurator, vel mandatarius, qui quid solvit ex mandato, id repetit contraria actione mandati. T. 9. c. 358. D.
Procurator Cæsaris catholicus disputatur, tanquam generalis. T. 9. c. 581. B. & c. 582. E.
Procurator, qui habet generale mandatum, potest jusjurandum deferre, exigere, solvere, pacisci, stipulare, & pignori obligare, & expedire, & adverare obligationem. T. 9. c. 193. B.
Procurator omnis est mandatarius. T. 9. c. 358. D.
Procurator ad negotia potest alium procuratorem facere post litem contestatam. Tom. 9. c. 121. C.
Procurator Cæsaris absolute catholicus dicitur. T. 9. c. 331. A. B. ejus officiales qui. Ibid. B.
Procurator Cæsaris de causis fiscus non cognoscit. Tom. 9. c. 120. B. sed & in causis bonorum, vel hereditatis mota apud procuratorem Cæsaris iudicat quaeslio fiscus, & ea cognoscere potest. Ibid. B.
Procurator Cæsaris quidam specialis fuit, & dicebatur procurator vicesimae hereditatum. T. 9. c. 793. D.
Procurator aute litem contestatam mutari potest. Tom. 9. c. 143. A. c. 148. E.
Procurator post litem contestatam non potest mutari. T. 9. c. 146. C.
Procurator post litem contestatam dari potest a tutore, quia contestatione fit litis dominus. T. 9. c. 143. D.
Procurator debet praestare dolum, & culpam etiam levissimam. T. 9. c. 257. C.
Procurator, & gestor in quo differunt. T. 9. c. 318. A.
Procurator, qui habet generale mandatum, potest transigere decidere, & solvere, & alienare, & pignerare, & aliud pro alio petere, sed non donare, transigere demisoendi causa. T. 9. c. 107. E.
Procurator fisci est cognitor, & delegatur rationum fiscalium. T. 9. c. 1120. E. *Catholicus* dicitur, *Procurator general*, & hujus apparitores *Catholicani*. Ibid. E.
Procurator constituitur ceste actione, ut emolumentum litis ad non redeat, vel in rem ipsius procuratoris. T. 9. c. 1335. C.
Procurator privatae rationis est judex rerum fiscalium. T. 9. c. 19. C.
Procurator quis dicitur. T. 9. c. 358. B.
Procurator summae rei. T. 9. c. 377. B.
Procurator Cæsaris, aut Quæstor, vel Legatus Proconsulis, an ex mandato Proconsulis possit fungi vice Proconsulis. Tom. 10. c. 95. A. B.
Procurator generalis an possit transigere. T. 10. c. 302. C. an possit jusjurandum deferre, solvere, pacisci, alienare, pignori obligare, & permutare. Ibid. C.
Procurator fisque pro gestore accipitur. Ibid. E.
Procurator non est petitio falsrii, si ei non bet constitutum. T. 4. c. 939. E. & c. 940. A.
Procuratori in reo fisci non datur actio mandati, ut fideijuori in rem suam. T. 4. c. 707. E.
Quasi procuratori nomine domini, quasi debitum pecuniam domino, solverit per errorem, quid. T. 4. c. 927. B. C.
Procuratori vero folvens debitor liberatur. T. 4. c. 1348. E.
Procuratori, five negotiorum gestori comparatur actor servus, five dispensator, quem dominus praeposuit pecuniis credendis, & exigendis. T. 5. c. 136. C.
Procuratori ad negotia gerenda procul dubio folvi potest indifinate. T. 5. c. 53. A.
Procuratori ideo ad agendum, si vicerit, actionem judicati non dari, non poffe folvi judicatum, fed dominoo fatis. T. 5. c. 113. D.
Procuratori officium fuum non debet esse, damnosum. T. 5. c. 476. C.
Procuratori fisci fi pecuniam mutuam dedit sui contemplatione, quomodo ei obligatum habeat. T. 6. c. 1. A. actio mihi competit in re negotiorum gestorum, in procuratorem ruum ex fideijussione. Ibid. C.
Procuratori actionem dominum mandare, non dat. T. 6. c. 93. D.
Procuratori Cæsaris an detur ius dicendi mutatio. T. 10. c. 308. E. an publicae jurisdictionem habeat. Ibid. E.
Procuratori Cæsaris, Praefidi, & advocato fisci ab obstinatione nulla est jurisdictio. T. 10. c. 901. A.
Procuratori in rem suam ad agendum actione directa, non actione mandati, nomine domini, directam actionem dari. T. 10. c. 959. A.
Inter procuratorem privati hominis, & curatorem Reipublicae differentia. T. 3. c. 603. B.
Per procuratorem criminales causae non aguntur. T. 2. c. 1113. A.
Per procuratorem litigare honor est. T. 1. c. 10. D.
Procuratorem nudis verbis constitui. T. 1. c. 172. D.
Per procuratorem actos legitimos non peragi. T. 2. c. 435. D.
Per procuratorem accipi non liberum. T. 3. c. 135. E.
Per procuratorem an heredites adquirant. T. 4. c. 1. D.
Procuratorem litis tutor facere non potest ante litem contestatam, & tutor. T. 4. c. 829. B.
Per procuratorem adquiritur possessio, etiam nobis ignorantibus. T. 4. c. 1438. E.
Per procuratorem obligatio, & actio non adquiritur. T. 4. c. 1439. B.
Per procuratorem ignorans incipit possidere. Ibid. A.
Per procuratorem non semper adquiritur actiones. T. 4. c. 1. D.
Pro-

Procuratorem ad litem solus dominus litis facere potest. Tom. 4 c. 5 B.
Inter procuratorem, & advocatum differentia quæ. Tom. 4 c. 940 A.
Non omnis, qui procuratorem habet, etiam ab eo defendi potest. T. 4 c. 115 B.
Per procuratorem non fit accepilatio, nisi remedio novationis. T. 4 c. 742 C.
An per procuratorem absens heredistatem adire possit. T. 4 c. 503 D.
Per procuratorem adquiri posse possessionem utilitatis causa recepta est, expeditionem negotiorum causa. T. 5 c. 701 D.
Per procuratorem non tantum possessionem, sed & dominium adquiri etiam ignorant. Ibid. D.
Procuratorem ad administrandum minorem 25. annis fieri posse. T. 5 c. 156 B.
Per procuratorem an quis possit agere populari actione, vel popularem interdicto. Tom. 6 c. 301 D.
Per procuratorem quæ fieri non possunt. T. 7 c. 60 D.
Per procuratorem nobis possessio adquiritur. T. 8 c. 351 D.
Per procuratorem obligatio nobis non adquiritur. Ibid. E.
Per procuratorem dominium nobis non adquiritur. Ibid. E.
Per procuratorem regularitec nemo agit cuiusque commodum. T. 8 c. 1375 B.
Per procuratorem semper causam stare agere potuit in, qui & dominum dicit. Tom. 9 c. 985 A.
Per procuratorem peti posse alieno nomine bonorum possessionem, si forsitan id mandatum sit, ut petiret bonorum possessionem. T. 9 c. 358 A.
Per procuratorem non potest adiri hereditas. Ibid. B.
Per procuratorem defendi posse reos capitalium criminum. Tom. 9 c. 1417 D. E. & c. 1418 A.
Per procuratorem actio ex emptio nobis non adquiritur, per mutationem, aut epilolam adquiritur. T. 10 c. 659 C.
Per procuratorem obligatio, vel dominium ab adquiritur. T. 10 c. 642 B.
Per procuratorem aliis adquiritur dominium, aliis possessio, aliis utrumque. T. 10 c. 659 C.
In procuratorem quæ caso possit agi in tantum, quantum interest. T. 10 c. 740 E.
In procuratore, & defensore idem juris est. T. 1 c. 362 A.
In procuratore privati hominis, & in procuratore reipublicæ differentia quæ. T. 4 c. 870 C. ratione differentiæ est evidens. Ibid. C.
In utroque procuratore, vel ex mandata, vel fuit mandata asperitas exigitur, & vigilantia summa. T. 6 c. 18 D. non tantum dolum præstat, & culpam latam, sed etiam levem, & levissimam, cui adverte ell diligentia exactissima. Ibid. D. E.
De procuratore, qui generale mandatum habet. Tom. 6 c. 375 D. sicut hoc mandato continetur, ut nomine domini solvat creditoribus domini; ita etiam mandato continetur, ut debitores domini exigat. Ibid. D.
De procuratore, qui cum mandatum non habeat, pecuniam debitam exigit. Tom. 6 c. 385 E.
Procuratore meo colludente, si quis ab eo emerit, an emptioni flare cogar. T. 7 c. 779 B.
A procuratore sumptus in litem factos, probabilitatione repetabilis ne mandati contraria, etiamsi procurator non vicerit, dummodo culpa, & dolo caret. T. 9 c. 357 C.
De procuratore, cui cessa est actio in rem alienam. Tom. 9 c. 1336 C.
De procuratore, qui haber liberam administrationem omnium bonorum. T. 9 c. 311 D.
De procuratore creditoris, qui accepit debitum, aut indebitum a debitore. Tom. 9 c. 215 E. & c. 216 A. B.
In procuratore quinam ætas requiratur. T. 10 c. 613 E.
De procuratore Cæsaris plura. T. 10 c. 793 E.
Procuratore vero existente, non potest dominus non observare ordinem, quem observavit procurator. T. 10 c. 1190 A. B.
Procuratores Cæsaris mittebat non tantum in provincias, quas senatui, & populo reliquerat, sed etiam in suas. T. 3 c. 548 D.
Procuratores Cæsaris initio nullam habuerunt jurisdictionem. Ibid. D.
Procuratores qui. T. 3 c. 105 A.
Procuratores, qui ex mandato constituuntur, necessarii sunt, non voluntarii. T. 1 c. 110 E. & c. 111 A.
Procuratores prædiorum fiscalium, & augustæ domus. T. 2 c. 880 E.
Procuratores metallorum. Tom. 2 c. 790 E.
Procuratores res privatæ ad solutionem canonum manu militari compulit pollunt. T. 2 c. 682 A.
Procuratores, vel ad agendum constituuntur, vel ad administrandum. T. 1 c. 19 B.
Procuratores ducenarii. T. 2 c. 678 B.
Procuratores abfentium reipublicæ causa munerum civilium vacationem non habent. T. 2 c. 746 B.
Procuratores fuit juris nostri vicini. T. 4 c. 5 B.
Procuratores huius temporis sunt rapacissimum hominum genus. T. 5 c. 940 D.
Procuratores in litem olim infamare non poterant, quia bonæ est per procuratorem pollit litigare, quo infamis indui fuit. T. 5 c. 101 E. & c. 104 A.
Procuratores ad agendum, vel defendendum mandatum, & furtum dari non pollt, sed ad administrandum tantum. Tom. 5 c. 115 B.
Procuratores, qui, excepto mandatum, & furto, in actionibus dari non possunt, infames fuit jure veteri, non novo. Ibid. B. C.
Procuratores feminæ ad actiones an fieri pollint. Tom. 5 c. 115 C.
Procuratores a-necessarii ex mandato alieno constituuntur. T. 6 c. 8 C.
Procuratores voluntarii ultro ad negotia aliena accedunt, & negotiorum gestiones appellantur. Ibid. C.
Duos simul procuratores omnium rerum, & negotiorum fuorum gaffiare in solidum quos fecit eos, quod dominus habebat, an alter ab altero, quod mandantes debet, exigere pollit. Tom. 6 c. 497 C.
Procuratores quinam sint. Tom. 8 c. 1123 A.
Procuratores causam defendentes aliam in audiantur. T. 8 c. 438 C.
Procuratores rerum fuarum habet fiscus in diversis provinciis. T. 9 c. 332 A.
Procuratores Cæsaris alii speciales sunt, ut metallorum, alii Provinciales. Ibid. A.
Procuratores Cæsaris non habent jus deportandi. T. 9 c. 1481 D. E.
Procuratores Cæsaris in provincia exercere non pollt fumus temporis fui officii. Tom. 9 c. 606 D. pecuniam mutuam, utque gratuitam, non pollt dare. Ibid. D.
Procuratores rerum fiscalium pietumque erant liberti principum. T. 9 c. 1095 B.
Procuratores an mutari pollint. T. 9 c. 1481 A.
Procuratores Cæsaris jus dicendæ multæ habebant. T. 10 c. 609 C.
Procuratores Cæsaris vocati a Græcis eurhelici. T. 10 c. 643 D.
Ut Procuratores, ita mandatores qualem falariari fuit. T. 10 c. 650 E. & c. 651 A.
Procuratores Cæsaris an multæ dictionem habeant. T. 10 c. 680 A.
Procuratores causas non agunt, sed addiffunt negotia, & litem alieno nomine persequuntur. Tom. 10 c. 889 B.
Procuratores, & deliberans an vendere pollint. T. 10 c. 720 A. & seq.
Prodigus non pollet deferre iusiurandum, nec pacisci sine curatore. T. 9 c. 193 E. non pollet judicium accipere. Ibid. c. 194 A.
Prodigus, pupillus, caducus pecuniam dominus rem suam agere, non minuere pollunt. T. 10 c. 530 C.
Prodigus, pupillus, furiosi & obliti gesta furiant, an fideiussor teneatur. Ibid. D.
Prodicoris partis conflium quoque, & voluntatem solam, licet rem non peregrit, puniri conflat. T. 3 c. 627 A.
Producere, & augere vim, & significationem verborum legis est. T. 4 c. 913 B.
Productio testium facta ante litis contestationem, potest aliquando repeti pollt litem contestatam. T. 6 c. 865 A. B.
Productiones testium. Vide, Testium productiones.
Productores qui dicantur, & quid a leonibus discrepent. T. 2 c. 1054 B. C.
Pro emptore quid. T. 1 c. 1139 E.
Pro emptore possidere idem est, aliud usucapere pro emptore. T. 5 c. 739 E. & c. 740 A.
Profectitia bona quæ. T. 2 c. 437 B.
Profectitia bona inter libros conferuntur. T. 3 c. 70 B.
Profectitia dos cui. Tom. 6 c. 1060 E.
Inter profectitia non numerantur, quæ contemplatione alterius fiunt, sed inter adventitia. Tom. 10 c. 767 E.
Profertur, & differre quid inter fit differunt. T. 3 c. 97 A.
Verbi *proferre* an sit alia vis quam verbi *promittere*. T. 10 c. 89 E.
Profitio solutionis apocha. T. 4 c. 836 E.
Profectio facta in jure. T. 9 c. 36 c. 581 A.
Profectio confutalis filium non facit. T. 9 c. 170 D.
Professiones consulares. Vide, Consulares professiones.
Professionem habere, quæ a Græcis vocantur ἐπαγγελία τὴν ἐπαγγ. T. 1 c. 128 D.
Professio fit publicum liberalium munerum civilium immunitatem habent. T. 1 c. 755 A. & seq.
Professores artium liberalium bonorum mercatorum excusantur. T. 1 c. 975 A. B.
Prof. fores in aliena patria docentes immunitatem in patria fua non habere, nisi doctrina longe caeteris excellant. T. 6 c. 500 B.
Professorum artium liberalium numerus. T. 2 c. 810 B.
Professores liberalium artium munus, ac dignitas. T. 2 c. 755 A. & seq.
Professor te non teneri. Tom. 3 c. 522 B.
Profteri plus est, quam confteri Cicerone auctore. T. 4 c. 836 D.
Profugi omnes in alieno laterbras collocantes cum emolumentis tributarius, falva tamen moderatione, revocantur. T. 2 c. 837 B.
In p. fundum, ejusque fpiritum. T. 6 c. 52 C.
Profundum, idell, crumena. T. 3 c. 561 A.
Progenet. T. 8 c. 210 A.
Programmata quid. T. 9 c. 1099 C. non habet vim rei iudicatæ. Ibid. B. non habet authoritatem rei judicatæ. Ibid. C.
Progressus ætatis ab eximia ætate respectari non debet. T. 4 c. 861 B.
Pro heredi genere quid proprie fit. T. 1 c. 135 C. & T. 3 c. 269 B.
Pro heredis gestio magis est animi, quam fidei. T. 4 c. 18 D.
Pro herede fe gerere, aut adire, aut certare hereditatem nunquam dicuntur necessarii, quasi immiscere fe nunquam dicuntur extranei. T. 4 c. 191 A.
Pro herede gestio est species adquirendæ hereditatis. T. 4 c. 907 D.
Pro herede fe gerere est adquirere hereditatem; immiscere est quasi res jam fuas attrellare, & attingere. T. 4 c. 191 A.
Pro herede possidere. Vide, Heres. Vide Possidere.
Probatione casus melior, & potentior est in re pari. T. 4 c. 152 E.
Probibere nomo potest profuetum in monetis. T. 8 c. 786 D.
Probibere, & mutare an differant. T. 8 c. 551 E.
Probibita alienatione videtur prohibita hereditas inflituta. T. 4 c. 547 A.
Probibitæ nuptiæ. Vide, Nuptiæ.
Probibitio fit publicum ministerio, denuntiatio ante traditionem. T. 4 c. 132 C.
Prohibitio nuptiarum latius patet jure civili, quam pontificio. Tom. 4 c. 976 C. D.
Prohibitione nuptiarum est extendenda potius, ac ouangulatius. T. 4 c. 817 C.
Prohibito simplex neque legati, neque fideicommissi vim habet. T. 4 c. 763 C.
Prohibito testatoris, quæ nullam habet causam, nullum est proprium; & conflictum fit potius, quam præceptum. Ibid. C.
Prohibito nuda quæ fit. Tom. 9 c. 1337 E.
Prohibitio debitoris *ne a se prædia alienentur*, idell, extra fuos, fuque nominis faccessores non laedit jus creditorum, quibus prædia obligata funt. T. 9 c. 1233 D.
Inter prohibitionem, & denuntiationem differentia quæ. T. 4 c. 124 C.
Contra prohibitionem alienatio fa-

dis an valeat. T. 9 c. 321 D. E.
Promissa quæ fiat in fortitute. T. 7 c. 405 D.
Promissio cedit sedibus, in quas pressibum est. T. 3 c. 487 A.
Promissio in solum nauis. Tom. 8 c. 536 B.
Promissio de portio superficiei. T. 10 c. 324 E.
De promissione possessione interdictum dari ad exemplum Uti possidetis. T. 3 c. 486 B.
Promissionis verbum latissime patet. T. 8 c. 536 D.
Promissionis jus habenus vicino suo pro vicini solum, si tamen non jure possidere habent dictatur, an alteri adversus alterum sit unde interdictum. T. 10 c. 334 D. E.
Promissionis possessio an fuit possessionem contingat. T. 10 c. 335 A.
Promissionum nomen inuenia compleditur, & fiducia, & portiones, & quæcunque extra ædes proiiciuntur. T. 3 c. 833 E.
Prolatio, idem, dilatum. Tom. 2 c. 680 C.
De prole postuma locus Virgilii explicatur. T. 10 c. 141 D.
Prolem legitimam non habet, an profit naturales ex beneficiendi conscriptione, pretibus Principis datis, legitimos conditutere ibi sine matrimonio. T. 8 c. 905 C.
Promere, & *mouere* voces Gallicæ unde deducitur. T. 1 c. 378 B. C.
Promerciale, idem, πρόστιμον. T. 1 c. 566 A.
Promerciale, & vitalia an sint mutilia. T. 5 c. 688 D.
Promercialis portorium peculiare. T. 8 c. 615 C.
Promercis vox in libris nostris frequens est. T. 1 c. 560 A.
Promercis jus. T. 9 c. 1310 B.
Promercium, & promercalis res. T. 5 c. 328 D.
Promercis quid sit propriè, & unde. T. 1 c. 378 B.
Promercis conditio quæ est. T. 6 c. 429 E.
Promiscuæ, & non promiscuæ conditiones. T. 3 c. 390 D.
Promissa in suo tempore fant exspectanda, ne dum festinantur exigere volumus, simulatione cuiusdam malitiæ. T. 4 c. 739 C.
Promissio, iudicio illiteratis causa facta, deferra quando dicitur. Tom. 6 c. 991 B.
Promissio, etiam necessaria, & iusta causa est, valet. Tom. 6 c. 991 B.
Promissio facta contra leges, aut bonos mores, & sine iusta causa non valet. Ibid. B.
Promissio dotis est contractus. T. 9 c. 535 E.
Promissio dotis. Vide, Dotis promissio.
Promissio facta alumnis certi emolumenti contemplatione, mutata voluntate, non tenetur. T. 10 c. 1102 B.
Ex promissione, sicut & ex stipulatione, quando obligatio nulla nasceretur. T. 5 c. 164 B.
Promissor, mortuo eo, pro quo promiserit, aut cuiuent, si liberatur. T. 1 c. 371 E.
Promissor non omnem culpam præstat. T. 1 c. 1234 D.
Promissor ex responso stipulatori obligatur, non ex rescripto. T. 4 c. 830 B.
Promissor non cogitur fidum prestare, quod prohibere non potuit. T. 8 c. 779 A.
Promissor non stipulatur, si res promitta aliquo tempore, sed ex quo tempore. Ibid. B.
Promissor tunc condicit, cum fideiussor ejus solvit. T. 10 c. 423 E.
Promissoris nomine, & pro promisore idem est, ut promte, & meo nomine. T. 1 c. 240 D.
Promissoris in stipulatione est electio. T. 5 c. 508 D. E.
Promissoris electio in est in disjunctivis, aut generaliter conceptis stipulationibus, in quod velit, aliquorum solidum præstare debet. T. 10 c. 550 D.
Promissorum non est, si alio quovis solvantur, quibus in creditum non iur. T. 3 c. 215 A.
Promittere quomodo accipitur, & quid significet. T. 10 c. 877 B.
Promittendi verbo alias stipulatio significatur, aliaq; pactum. T. 1 c. 488 B.
Promittendi rei an vice mutua fideiubere possint apud creditorem. T. 4 c. 1211 B. C.
De promittendi, & stipulandi dubiis reis. T. 7 c. 1274 B. & seq.
Promittendi verbum commune est stipulationum, pollicitationum, & pactionum. T. 9 c. 900 D.
Promittendi verbum late patet. Tom. 10 c. 554 B. C. & c. 715 D.
Promittendo dotem omnes obligari possunt, dicendo dotem non posfunt. T. 5 c. 393 E.
Promittere aliud est, aliud constituere. T. 4 c. 741 B.
Promittere doti. T. 5 c. 70 D.
Promittere pro dicere discripsit. Ibid. E.
Promittere integra oratione est promittere mana fides tesse. T. 9 c. 1362 D. E.
Promittere minus est, quam spondere. T. 9 c. 459 D.
Promittere, & reprometere an idem fant. T. 10 c. 114 D.
Promittere ex Senatu minus est, quam spondere. Ibid. E. qua ratione plus fit, quia rebus minus, & quo ratione idem omnino. Ibid. E.
Promittere de se quisque debet, non de alio. T. 10 c. 763 B.
Promittere quis dicatur. Tom. 10 c. 1101 A.
Qui promittit habere licere, non simplex absolutum promittit, id est, non fieri, sed fe adturum, & curaturum, ut per omnes habere liceat, atque ita fieri dum promittit, periculo cautionis generaliter contenta fit stipulatio. T. 10 c. 534 A.
Promittit non tantum, qui stipulanti promittit, sed & qui pacisciatur. T. 10 c. 1102 A.
Si promittit, et stipulatio, ex qua jure civili obligatio alio ex stipulatu. T. 9 c. 260 A.
Pro mortuo habetur is, cujus bona proscribuntur, & venuent. Tom. 1 c. 1718 D. E.
Promptuarium, ταμιεῖον. Tom. 3 c. 281 B.
Promulgare, & componere quid differant. T. 1 c. 3 C.
Promutua ultare non debentur. T. 3 c. 114 E. & T. 9 c. 240 C.
Ex promutuo non obligatur pupillus. T. 3 c. 314 E.
Ex promutuo interdum non datur condictio. T. 9 c. 228 C.
Promutuum quid sit. T. 3 c. 314 D. D. E. T. 9 c. 1051 B. C. & T. 10 c. 953 D.
Promutuum non est, si alio quovis solvantur, quibus in creditum non iur. T. 3 c. 215 A.
Promutuum est indebiti soluto. T. 6 c. 166 E. & T. 9 c. 218 B.
Promutuum aliud est, aliud mutuum. T. 9 c. 1051 B.
Promutuum, & antecessum. T. 9 c. 1051 B.
Promutuum est quasi contractus. T. 9 c. 228 C. & T. 10 c. 953 D.
Promutuum dare quid significet. T. 10 c. 1098 E.
Promutuum primæ prefonæ solum esse vocatum. T. 6 c. 91 E.
Pronubæ universi olim perpetuitatem matrimonii suspicabantur. T. 9 c. 478 E. & c. 479 A.
Pro nummis iuvino creditore non potest solei frumentum, non eis pro frumento vinum. T. 5 c. 196 D.
Pronuntiare dicuntur iudices. T. 8 c. 526 E.
Pronuntiare, & dicere idem est. T. 8 c. 515 E.
Pronuntiare, & *fatuere* verba, quibus Iurisconsulti promittere sunt. T. 7 c. 66 A.
Pronuntiare aliud est, aliud fatuere. Ibid. D.
Pronuntiatio magistri. Tom. 5 c. 784 C.
Pronuntiationis dus genera. T. 9 c. 117 A.
Pronuntiantium fabulosissimum nemo. T. 8 c. 779 C. & seq.
Pronuntium, & fatuum idem poffunt. Tom. 8 c. 526 E. & c. 527 A.
Pronuntius. T. 8 c. 526 A.

Pro operis, & *ex operis*, notanda differentia inter hæc duo Tom. 6 c. 401 E.
Propilicenda calumnia omnis ratio honestia. T. 5 c. 138 B.
Propinqui tetho fant ejusdem in causis matrimonii. T. 6 c. 868 C.
Propinqui non habent jus *prætorium*, nisi ex patto. T. 10 c. 730 A.
Propinqui feniorbus moderata caligatio in iudicem permittitur. T. 6 c. 1118 A.
Propinquitas pro affinitate accipitur. T. 6 c. 1118 A.
De propinquorum emendatione. T. 9 c. 1434 A.
Propinquus præterior extraneo in authoribus, & in aliis quibusdam contrahibus. T. 10 c. 998 D.
Proportio arithmetica, & proportio geometrica quo differant. T. 1 c. 1062 B.
Proportio geometrica servatur in distributionibus, arithmetica servatur in commutationibus. T. 4 c. 289 C.
Proportio arithmetica quæ est, & quæ geometrica. Ibid. D.
Proportio universalis in iure nulla est, quæ non vitiatur, & quatenus quodque officium fuum. T. 9 c. 1308 A.
Proportionem quid sit, & significet. T. 7 c. 624 C.
Propolitum interpretes accipiunt pro animi destinatione. Ibid. C. D.
Propositum in *L. cum in plures*, §. *Iuniore*, præfiniendum significat, non *Iudicem*, & animi destinationem. T. 10 c. 949 A.
Pro poffessione dolus est. T. 5 c. 97 D.
Pro possessione qui possidet. Tom. 6 c. 1 A.
Propraetor quis fuerit. T. 7 c. 68 D. & c. 94 E.
Propraetores olim bella administrabant, quorum tuberbacutum Prætorium quoque appellabatur. T. 4 c. 832 A.
Propraetoris nomen indignum non est condicari nisi. T. 4 c. 831 C. D.
Propraetoris nulquam fit mentio in libris nostris. T. 7 c. 68 D.
Propria causa vindicationis est dominium. T. 9 c. 901 E.
Propria alia funt jure divisionis, alia propria jure emptionis. T. 4 c. 1187 A.
Proprie id tantum debetur, quod petit petenti. T. 4 c. 600 B.
Proprietarium, dare dominum Prætor non facit. T. 10 c. 592 D.
Proprietarius quis dicatur. Tom. 3 c. 169 D.
Proprietarius in tenetur servare locationem ab usufructuario. T. 5 c. 565 A.
Proprietarius in fructuario cauionem de restitiione domui infectii adiam dominarum petere poffit. T. 9 c. 607 B.
Proprietarius fructuario caveat de vitio foli. Ibid. D.
Proprietarius fi convenitur de peculio ferri, non deducet, quod fructuario debetur; neque ex contrario fructuarius conventus de peculio deducet, quod proprietario debetur, fed quod fini tantum debetur. T. 6 c. 65 D.
Proprietarius nudus proprietatis dominium adquirere potest ciusmodi fitum, qui alterius est. T. 9 c. 534 A.
Proprietarius an in tenetur servare usufructuario indicta prædiare, ne mutuus, & ita usufructus cum proprietate confolio. T. 7 c. 1 B. D. E. & c. 1321 A. & c. 1363 B. C.
Si proprietarius ego fam, re mutata, non defino esse proprietarius. T. 9 c. 1006 D.
Proprietatem, qui servitutem adquirere potest, an etiam consentire in usufructuario imponere poffit. T. 7 c. 385 E.
Proprietas, idem, dominium, et jus corporale. T. 1 c. 1319 C.
Proprietas duplex est, nuda, & plena, quæ & folida. T. 1 c. 1005 C.
Proprietas momentanea datur. T. 1 c. 1337 A.
Proprietas communium rerum omnibus patet. T. 1 c. 59 B.
Proprietas nihil habet commune cum possessione. T. 1 c. 190 C. & T. 5 c. 507 D. & T. 8 c. 156 A. & c. 257 B. & c. 371 A.
Proprietas confilit adversus alteri; omnia non adscrelit. T. 1 c. 1437 A.
Proprietas fine fructu quid est. T. 4 c. 431 B.
Proprietas nuda. Vide, Nuda proprietas.
Proprietas verborum non semper in jure nostro observatur. T. 9 c. 1069 B.
Proprietas est pars fundi. T. 6 c. 371 B.
Proprietas, & usufructus in quo differant. T. 6 c. 441 E. & T. 7 c. 1006 D.
Proprietas semper prævalet, & retrahit ad se possessionem. T. 6 c. 840 C.
Proprietas nuda rei vindicationem parit. T. 7 c. 225 A.
Proprietas plena interdum legata intelligitur sub nomine usus, & usufructus. T. 7 c. 1369 D. & c. 1370 C.
Proprietas, & possessio quid differant. T. 8 c. 256 A.
Proprietas plena infiale nomine fi dividitur. T. 7 c. 1370 A.
Proprietas an ex usu tantum cauta contingere poffit. T. 8 c. 256 A.
Proprietas, & dominium an idem fint. T. 8 c. 272 B.
Proprietas fi pure legata fit, ea ad legatarium pervenit, quamvis fructuarius sit heres indimatus. T. 7 c. 1340 D. E. & c. 1341 A.
Proprietas adquisita non admittit jus adcrescendi. T. 9 c. 472 C.
Proprietas, & dominium an differant. T. 9 c. 1307 B. Vide, Dominium.
Proprietas plena quomam fit. T. 10 c. 1117 D.
Proprietatis, & momenti cuiusq quo differant ejd. ejusdem. T. 1 c. 59 A.
Proprietatis, & usufructus unde differantur. T. 1 c. 1368 C.
Proprietatis jura, facti, dominio, adcrescit parti, non personæ. T. 1 c. 1316 E.
Proprietatem vindicatio. T. 7 c. 224 D. E.
Proprietatis, & possessionis mora quæstione, de qua prius cognoscitur. T. 7 c. 150 A.
Proprietatis nudæ dominii an servitutem adquirere, vel imponere possit. T. 7 c. 381 D.
Proprietatis plenæ dari fant partes, usufructus, & proprietas. T. 7 c. 1345 D.
In proprietatis causa demonstrari fundi oberitur. T. 7 c. 648 B.
Proprietatis enim tantum titulum esse, unam causam, unam adductionem. T. 8 c. 256 B.
Proprietatis causa plerumque possessio est. Ibid. D.
Proprietatis dominium, quod quis non habet, interdum etiam vendendo, & tradendo prabet alio, transferque in alium. T. 8 c. 285 C.
Proprietatis vindicatio. T. 9 c. 139 B.
Proprietatum fundi qui dicit, vel fundum, vel proprietatem simpliciter, plenum dominium dicit. T. 7 c. 1337 C.
Proprietatem, seu dominium aqua. T. 8 c. 1 D. E.
Proprietatem a possessione discernit avaritia hominum fluita. T. 9 c. 564 C. D.
Proprietatem inter, & usufructum duplex differentia refertur juris adcrescendi. T. 1 c. 1336 D. E. & c. 1338 C. D. E.
De proprietatem, vel quasi proprietate interdicta quedam. T. 4 c. 165 B.
De proprietate legata uni, alteri usufructu lub conditione. T. 5 c. 564 C. D.
De proprietate controversia etiam discepatur a mensoribus. T. 7 c. 481 A.
A proprietate separatam esse poffit fiumen. T. 8 c. 371 B.
Do proprietate alium agebatur apud pedaneum iudicem, de possessione apud Prætorem. T. 9 c. 1144 A.
A proprio commutia separantur. T. 4 c. 1163 A.
Proprio fervo iustitiæ legatur fine libertate. T. 4 c. 351 C.
Proprium ut a merco separatur. T. 3 c. 135 B.
Proprium bonum nihil esse. Ibid. B.
Proprium, & in bonis esse dicitur, quod petit poscit. T. 5 c. 101 A.

Propium opponitur mutuo. T. 5 c. 192 B.
Propium testatoris quod non est, id necesse est alienum dici. T. 6 c. 585 D.
Propium aliquid habere legati Proconsulis mandata jurisdictione. T. 10 c. 94 D.
Propium alicui esse non est, quod & alteri commune est. T. 10 c. 190 C.
Propius proprio non servit. T. 4 c. 146 A.
Propter articulo significatur occasio. T. 4 c. 652 A.
Propulare vim quid sit. Tom. 9 c. 1150 B.
Propulsatio, sive defensio omni jure permissa est. Ibid. C.
An pro ratu ejus, quod cui restituitur, in eum transeant actiones, & obligationes activæ, & passivæ. T. 4 c. 560 C. D.
Prorogare ad tempus referitur. T. 10 c. 397 E.
Prorogare jurisdictionem an sit, cum ex contrario pactum adiuvat judex incompetens. T. 10 c. 398 B.
Prorogatio quid sit. T. 7 c. 129 C.
Prorogatio omnis promittunt ed. T. 7 c. 627 E.
Quod prorogatum est defunctio, an heredes ejus restituere cogantur. T. 4 c. 975 E.
Prorsum iter facilius, quam retorsum. T. 10 c. 960 D.
Proscribere verbum expendendum est. T. 1 c. 509 B.
Proscribere olim quid erat. T. 10 c. 759 E.
Proscripti qui dicuntur, & qui damnati. T. 9 c. 1482 A.
Proscriptio quibus solemnitatibus fit. T. 1 c. 651 D.
Proscriptio bonorum. T. 8 c. 532 D.
Proscriptio, & distractio bonorum debitoris, sive judicati, quæ fit sub hasta, quam possessionem legitur. T. 5 c. 1137 A. irrogata infamiam ei, cujus nomine fit. Ibid. A. hac nomenclatio nomine ex 12. Tabulis appellatur factio. Ibid. B.
Proscriptio bonorum quomodo fit. T. 9 c. 549 D.
Proscriptio bonorum debitoris morti comparatur. T. 9 c. 1137 B.
Proscriptio bonorum debitoris. Vide, Bonorum debitoris proscriptio.
Proscriptionem bona perit non possit, ultro dari posse. T. 2 c. 666 C.
De proskriptorum, seu damnatorum bonis. T. 9 c. 1482 A. & seq.
Proskriptores auri publici. T. 2 c. 798 C. D.
Proskriptores frumentorum. Ibid. D.
Proskriptores equorum. Ibid. D.
Proskriptores publicarum functionum. Ibid. D.
Proskriptores reorum. Ibid. D.
Proscriptus. T. 8 c. 38 B.
Proscrus. T. 8 c. 109 E.
De proscripta maris generalis forma. T. 2 c. 1169 C.
Proskriptori an officium viriditaria. T. 9 c. 413 D.
Proskriptori ne officium, & luminibus ne officium, quæ differentia sit inter ea. T. 7 c. 415 D.
Proskriptori ne officium ad quid pertineat. Ibid. D.
Proskriptori vicinis officere an quis jure possit. T. 7 c. 408 A.
Proskriptum fiquis velit vicino erpere, quod spatium intermittendum sit. Ibid. B.
Proskriptus maris liber esse debet. T. 2 c. 1109 C. D.
Proskriptus montium quibus cæsibus vicino potest auferri. T. 4. c. 97 A. B.
Proskriptus est, ut terra, aut mare videtur. Ibid. C.
Proskriptus in montes prohibitio. T. 7 c. 408 B.
Proskriptus liber, & gratus quid sit. Ibid. A.
Proskriptus servitus quæ sit. Ibid. C.
Proskriptus, & lumen in quo differunt. T. 9 c. 1181 E.
Proskriptus, & lenocinia lege fabiata. T. 2 c. 1162 E.
Proskriptus reliqui res non possunt. T. 9 c. 1297 A.
Quæ proskriptus communiter amoliuntur, præterea falone iis, quæ uni prosunt, vel duobus. T. 9 c. 1297 B.
Pro fiu quæ possidere possumus. T. 5 c. 717 C.
Protesta Sacra, protesta testis, quæ Graeci vocant. T. 1 c. 833 E.
Protesta quæ fuit. T. 9 c. 400 E.
Protestiones qui. T. 1 c. 1112 D. E.
*Protet*florum, & domesticorum Principis differentia, & quomodo fiunt. Ibid. D. E.
Protesta *Sacra* quid. T. 9 c. 128 A.
Protestare est protestare. T. 7 c. 136 B.
Protestare lites quid. T. 9 c. 128 A.
Protestare pro extendere, proferre. T. 10 c. 598 C.
Protestatio præjudicium excludit. T. 6 c. 955 C.
Protimissus jus. T. 9 c. 564 D. & 1287 A. qui habent, & qui non habent. Ibid. c. 564 D. E.
Protohyrum, & diathyrum. Tom. 3 c. 709 C.
Protohyrum domus, si vellamen sit, an continentur instrumento domus. T. 4 c. 1132 B.
Protohyrum solium est, quod vulgo *un contrebuis*. T. 8 c. 654 A.
Protohyrum appellant vestibulum. Ibid. A.
Protocolla ut instrumenta relinquantur. T. 3 c. 1003 D.
Protocollum quid. Tom. 2 c. 1093 D.
Protonotarii dignitas. T. 2 c. 900 E.
Protostatia quid, T. 2 c. 740 E.
Prototeleæ 2ctiæ ad prætoria. T. 9 c. 958 C.
Proverbium, quod de Maniis Aricia, multi Catones Romæ, explicatur. T. 1 c. 912 A.
Proverbium fiscalum. T. 7 c. 625 E.
Proventionis in gestere, quæ illum respicit, nulla est. T. 6 c. 15 C.
Quæ proventi non possunt, & hæc vi quadam majore, sunt cæsa majores, quos nullus prædat. T. 9 c. 208 D. E.
Proventus vocatur bipes. T. 1 c. 536 D.
Provincia quid est. T. 7 c. 99 E.
Provincia dicta Thracia. T. 1 c. 1100 A.
Provinciæ vectigales. T. 3 c. 169 C.
Provinciæ prædiales, & proconsulares non differunt. T. 2 c. 642 A.
Provincia reflor. T. 2 c. 691 C.
Provinciæ procul Italia pofitæ. T. 3 c. 353 E.
Provincia Dacia quinque. Tom. 2 c. 674 A.
Provinciæ omnes urbem regium, ejusque observantiam sequi debent. T. 1 c. 175 D.
Provinciæ, quas habebat Senatus. T. 4 c. 821 E.
Provinciæ Cæsaris, & provinciæ Senatus differunt. Ibid. D.
Provinciæ interdicere. T. 9 c. 1069 E.
Provinciæ quibus interdicuntur a judice, in & Romam, & totam Italiam interdicit flatuit Claudius. T. 10 c. 660 E.
Provinciæ mos sequendus est in quæstione ulcisarum. Tom. 10 c. 12 E.
Provinciales qui dicuntur. Tom. 4 c. 1090 E.
Provinciales an porterint servitutem imponere prædiis suis. T. 7 c. 381 B.
Provinciales magistratus. Vide, Magistratus.
Provinciales procuratores Cæsaris fuit nebulosus. T. 9 c. 332 A.
Provinciales agri fuliscepi non poterant. T. 9 c. 1010 C.
Provinciales magistratus dicuntur multa. T. 10 c. 986 E.
Provinciales ex quo jure erant domini. T. 10 c. 623 B.
Provinciales magistratus ne ex rescripto quidem liberantur per se, vel per aliam personam quidquam posse adquirere, præter ea, quæ sunt vicinia quotidiana. T. 10 c. 860 C.
Provinciales an publicum nuntiare nunquam opus. T. 10 c. 1281 D. E.
Provinciales prædia. T. 9 c. 1019 A. Vide, Prædia.
Provincialis mulier quæ. T. 8 c. 1619 E.
Provinciarum tria genera. Tom. 2 c. 643 D.
Provinciarum aliæ erant proconsulares, Provocatione extinguitur damnatio. T. 1 c. 1317 D.
Cum provocatione interfectio non est confundenda. T. 1 c. 610 C.
Provocatio permittitur ad se defendere, vitamque tueri suam. T. 4 c. 876 A.
Proxeneta non contrahit, nec ejus interventu præbetur actio. T. 8 c. 798 D. E.
Proxeneta quinam erant. T. 7 c. 896 D. & T. 10 c. 986 E.
Proxeneta dolo non vitiatur contractus. T. 8 c. 778 D.
Proxeneta quæ sint. T. 1 c. 888 D. & T. 7 c. 300 C.
De proxeneticis. T. 1 c. 888 C. D. T. 3 c. 1112 B. E. T. 5 c. 309 B. & T. 9 c. 428 B. & c. 437 C.
Quid hoc nomine significatur. T. 3 c. 312 B. & T. 9 c. 437 C.
Proxeneticum quomodo vocatur. T. 9 c. 437 D. an peri potest. Ibid. E. est fordinium accipere. Ibid. E.
Proxima cuiusdiæ actionis quæ. T. 9 c. 1465 A.
Proximamus trium fcriniorum annus est, non ut olim biennalis. T. 1 c. 918 D.
Proximi fcriniorum fcriniorum hono ex viarumum oxtantur. T. 1 c. 916 C. D.
De Proximis fcriniorum fcriniorum cœtrinique, qui in fcriis fcriniis militant. T. 1 c. 915 D. & seq.
Proximior conguatus. T. 3 c. 382 C.
Proximitas in quo maxime spectatur. T. 1 c. 1 c. 1 c. 615 C.
Proximitatis nomine quid fiat, & quid intelligitur. T. 8 c. 1035 A. B. & seq.
Proximus jure quidem defiret jusiurandum fine curatoris authoritate, fed juraibitur per restitutionem in integrum. T. 10 c. 625 C.
Proximus fuus, qui miscuit fe, non potest non esse heres, & non potest abstinere fine restitutione in integrum. T. 10 c. 1442 D.
Puberem minorem 25. annis judicem dari posse. T. 1 c. 504 A.
In puberem incidit crimen adulterii, non eum in impuberem. T. 4 c. 96 D.
In puberem cum agitur de nuptiis, vel sponsalibus ex pretiosi temporis consriuitatis, nihil potest fola patria authoritas. Tom. 6 c. 1079 E.
Puberes fine curatoris authoritate obligantur. T. 1 c. 1230 B.
Puberes obligantur fine curatoribus fuis. T. 4 c. 400 A.
Puberes an habeant curatores. Ibid. A.
Puberes qua ætate effe intelligantur. T. 8 c. 905 E.
Puberes an fine curatoribus fuis possint obligari ex stipulatu. T. 10 c. 545 A. & c. 86 D.
Puberes fine curatoris authoritate obligari possunt. T. 10 c. 545 C.
Pubeti
Pseudocurratoribus legiones. T. 3 c. 1 C.
Pistoraja quænam indumenta. T. 3 c. 973 A.
Pistrarum, cum loqui dicit, verberari clavicula ferrea. T. 3 c. 448 A.
Prochotrophi quinam fint. Tom. 2 c. 21 D. & T. 10 c. 819 E.
Prochotrophis. T. 2 c. 1041 E.
Pubes quis dicatur. T. 1 c. 319 C.
Pubes, feu vefticeps a tutore abrogari potest. T. 5 c. 51 B.
Pubes ex partium conferiolo judex esse potest. T. 1 c. 758 B.
Pubes omnis dofi eli capax. T. 2 c. 1173 A.
Pubes idem adrogari potuit fine curatoris authoritate, hodie non potest ex constitutione Claudii. T. 4 c. 791 C.
Pubes. Vide, Curatores, Pupillus, Tutor, Minor.
Pubes, furiosus, & idii, an, & quando obligari possint. Tom. 5 c. 823 A. B.
Pubes a pupillo in quo differat in causa liquidationum. T. 9 c. 1258 A. & c. 1259 A.
Pubes fine curatore fuo, an ex publicumque contractibus indifiinctes obligari civiliter. T. 10 c. 51 D.
Pubes ipso jure fine tutoris authoritate jusiurandum def-ere potest, impubes non item. T. 10 c. 419 A.
Pubes nihil alienat fine curatoris authoritate, quando ei rerum administratio data est. T. 10 c. 615 C.
Pubes non habens curatorem an per se obligetur. Ibid. C.
Pubes jure quidem defiret jusiurandum fine curatoris authoritate, fed juraibitur per restitutionem in integrum. T. 10 c. 625 C.
Pubes fuus, qui miscuit fe, non potest non esse heres, & non potest abstinere fine restitutione in integrum. T. 10 c. 1442 D.
Puberem minorem 25. annis judicem dari posse. T. 1 c. 504 A.
In puberem incidit crimen adulterii, non eum in impuberem. T. 4 c. 96 D.
In puberem cum agitur de nuptiis, vel sponsalibus ex pretiosi temporis consriuitatis, nihil potest fola patria authoritas. Tom. 6 c. 1079 E.
Puberes fine curatoris authoritate obligantur. T. 1 c. 1230 B.
Puberes obligantur fine curatoribus fuis. T. 4 c. 400 A.
Puberes an habeant curatores. Ibid. A.
Puberes qua ætate effe intelligantur. T. 8 c. 905 E.
Puberes an fine curatoribus fuis possint obligari ex stipulatu. T. 10 c. 545 A. & c. 86 D.
Puberes fine curatoris authoritate obligari possunt. T. 10 c. 545 C.
Puberi

Puberi non datur bonorum possessio Carbonianus. T. 1. c. 13. B.
Puberi folvi potest hæc cautiore. T. 9. c. 103 A.
Puberitas plena ut affimando. T. 1. c. 146 A.
Puberitas in masculis, & fœminis quæ annis æstimanda. Tom. 1. c. 146 A.
Puberitas plena. T. 1. c. 156 D.
Puberitas quo anno incipiat. T. 8 c. 91 E.
Puberitas hodie æstimatur ex annis, non ex habitu corporis, ut olim. T. 9 c. 305 B.
Puberitas æstimatur a pubitione in fœmitis ex annis duodecim completis, in masculis ex annis quatuordecim. T. 9 c. 603 E.
Puberitas unde æstimatur. Tom. 10 c. 602 E.
Puberitas duplex. Tom. 10 c. 1124 C.
Puberitatis finis est annus vigesimusquintus. T. 1 c. 157 E.
Puberitati plenæ datur ut omnes decimosexto. T. 1 c. 415 B.
Puberitati proximus qui videtur esse. T. 9 c. 134 A.
Puberitati proximus quisnam sit. T. 10 c. 552 D.
Ut poli puberatem cuiusle adsit tutor. T. 9 c. 588 A.
Puberiæ finitur conflitutio Divi Pii. T. 5 c. 754 B.
Puberiæ finitur curatio. Ibid. B.
Puberiæ pupillas liberatur curatia. T. 4 c. 109 A.
Puberiæ Carbonianus bonorum possessio finitur. T. 6 c. 165 A. & c. 168 E. & c. 170 A.
Puberiæ finitur reflitutatum cadicilli etiam finiuntur. Tom. 6 c. 168 E.
Puberiæ finitur tutela. T. 9 c. 588 A.
Publica naturali jure quædam sunt. T. 1 c. 9 C.
Publica quomodo a communibus separantur. T. 1 c. 9 D.
Publica non sunt in patrimonio populi. T. 1 c. 61 B.
Publica quæ sint. T. 1 c. 59 C.
Publica judicia, & privata differunt. T. 2 c. 612 A.
Publica ubi sint communia, proprietate non item. T. 1 c. 30 C.
Publica est lex omnis. T. 4 c. 503 B.
Publica utilitas est mater juris civilis. T. 4 c. 150 B.
Publica utilitas privatæ utilitati est præferenda. T. 4 c. 841 E.
Publica judicia ex legibus veniunt, & quamvis ita sint leges. T. 4 c. 844 B.
Publica prædia. Vide, Prædia.
Publici quot modis dicuntur, & quæ. T. 4 c. 857 E. patrimonium quotuplex est. Ibid. c. 258 B. C.
Publica æstimatio est, cuius forma publica, sive character publicus est. T. 5 c. 208 B.
Publica utilitas privatis commodis præferitur, quid publice interest conjugia non temere dissolvi. T. 5 c. 540 C.
Publica delicta a privatis separanda. T. 6 c. 8 A.
Publica judicia unde ita dicta. T. 8 c. 1232 D.
Publica res quæ sit, & quæ privata. T. 9 c. 1439 A. & seq.
Publica correctio morum non potest privatæ pæstione tolli. T. 9 c. 406 B.
Publica instrumenta quæ. T. 9 c. 287 D. E.
Publica opera. Vide, Opera.
Publica judicia continent rigorem publicæ disciplinæ. T. 9 c. 1455 D. E.
Publica instrumenta. Vide, Instrumenta.
Publica gesta quidquid compellantur, sive interrogationes, sive confessiones reorum, sive quæ alia, nulla ratione infirmari posse, aut retractari. T. 9 c. 1091 B.
Publica ædes quæ. Tom. 9 c. 88 B.
Publicæ annonæ ratio utilitati privatæ est præferenda. T. 5 c. 841 B.
Publicæ utilitatis contemplatio privatorum commodis præferitur. T. 1 c. 540 C.
Publicæ utilitatis causa præferitur privatæ utilitati. T. 9 c. 1097 E.
Publicam personam privati non fuerunt, & fi fit publicant jurisdictionem, quæ ad ipsorum jurisdictionem ejus fus spectat. T. 9 c. 1082 E.
Publicani fraude, avaritia, immoderatia, & audacia longe ceteros superant homines. T. 1 c. 834 E.
Publicani maximas familias in fallitis habent. T. 1 c. 160 E.
Publicani appellabantur emptores, sive redemptores. Tom. 3 c. 227 E.
Publicani a publico nomen habent. T. 3 c. 500 D.
Publicani a tutelis, exercitque muneribus civilibus excusantur. T. 4 c. 864 C.
Publicani dicuntur mancipes. T. 6 c. 109 D. dicuntur etiam redemptores, sive emptores. Ibid. C.
Publicani qui dicuntur. T. 9 c. 370 A. B. c. 109 C. D.
Publicani solent retineri poli temporis conditionis. T. 9 c. 407 A.
Publicani publicorum fuit conductores. T. 10 c. 37 C. D.
Publicani sunt conductores vectigalium. T. 10 c. 443 D. dicuntur mancipes. Ibid. D.
Publicanis. T. 1 c. 834 C.
Quibus publicanis datur vacatio, & excusatio munerum. T. 4 c. 864 D.
De publicanis, qui novum vestigal exerunt. T. 9 c. 401 B. in perpetuum auxilium damnantur. Ibid. B.
Publicanorum, & emphyteutarionum differiunt. Tom. 3 c. 169 D.
Publicanorum genus omnibus ut invisum. T. 9 c. 46 C.
Apud publicanos prædiorum esse, quæ municipes non sint, quæ vectigal non pendant. T. 5 c. 1104 C.
Publicanus fi sub specie vectigalis columnam, aut ex aramum ejusdem insultum faciat, in quadruplum tenetur. T. 5 c. 140 C.
Publicari testamenta. T. 9 c. 715 A.
Publicarum rerum non est commercium. T. 1 c. 772 B. C.
Publicarum aufi nomen verbum primum est addictere. T. 5 c. 948 A.
Publicata perfonas vocat eos, qui quelibet officio publico in civitate funguntur. T. 1 c. 44 E.
Publicatio omnium bonorum in non tempore cadit, qui fit intra fest. T. 2 c. 618 D.
Publicatio omnium bonorum fumpter continetur deportationis verbo. T. 1 c. 955 B.
Publicatio omnium in quos cadit. T. 9 c. 1184 C.
Publicatio testamentorum. Tom. 9 c. 715 B.
Poli publicationem priorum testium abest non omittere, omissis illis clausulis antiquae decretalis de testimonio unius non publicationem priorum testium, sive testimonium alius testes admittit. T. 6 c. 822 E.
Ante publicationem in integro ejus prodeuftionem aliorum testium, poli publicationem priorum testiflationum non item. T. 6 c. 853 C. D.
Poli publicationem testium, vel testimoniorum, de eadem re non admittitur novus productio testium, de alia re admittitur. T. 6 c. 1081 E.
Poli publicationem testimonia testifi poffunt. T. 6 c. 855 D.
Publice interest non confundi rationes Principis, & flationis procuratorum Cæsaris. T. 4 c. 77 C.
Publice, folenniter, & ex consumi decreto constituuntur procuratores, plerumque de eius non caveat. T. 5 c. 113 B. C.
Publice criminis definitio. Tom. 9 c. 1381 B.
Publicæ exceptio justi dominii tribus exibus agenti non obfitat. T. 5 c. 216 E.
Publicæna ædio quid est. Tom. 4 c. 1261 C. quis ejus auctor. Ibid. C.
Publicæna dari folent tantum adversus extraneum pofferorem, non adversus dominum. T. 4 c. 316 E. c. 317 A. quibusnam exibus excepta. Ibid. c. 317 A.
Publicæna ædio. Vide, Ædio.
Publicæna ædio cuicunque justo possessori dari. T. 5 c. 653 D.
Publicæna ædio ex usumum dari, qui ulucapere potest. T. 6 c. 44 D.
Publicæna ædio ad instar proprietatis, non ad instar possessionis respicit. T. 8 c. 1106 B.
Publicæna edictis, & Carbonianus annus fuere, non perpetui. Ibid. C.
Publicæna ædio ad instar exceptionem dominii, fcilicet veri dominii. T. 4 c. 317 D.
Publicæna ædio adhuc non aufert mala fides poli emptionem, & traditionem, fi bona fides emptor amisfejt possessionem rei emptæ ante impletam ulucapionem. T. 6 c. 34 D.
De publicis operibus. T. 9 c. 1181 C. & seq.
Publicius Gellius Jurisconsultus a quonam profectus. T. 1 c. 913 B.
Publico jure ulucapio introducta est ex 12. Tabulis, & bona omnium, non publico. T. 5 c. 640 C.
Publico judicio quando præjudicium fiat. T. 5 c. 754 D. E.
Publico, & privato judicio competit ejusdem rei, & utrum alterum confumat. T. 5 c. 755 A. B.
Publico judicio fervus accusatus. T. 6 c. 8 A.
In publico qui adificavit nemine prohibente, in cognitor defruxit. T. 10 c. 1197 A.
Publicorum ædificiorum leges quæ. T. 4 c. 824 B.
Publicorum ædificiorum administratores. Vide, Administratores.
Publicorum judicorum quadam capitalia sunt, quædam non capitalia. T. 8 c. 1131 D.
Publicorum judicorum legibus petere omnibus, fervus potest fieri reus. T. 9 c. 1165 E. & c. 1166 A.
De publicorum operum ratiociniis. T. 9 c. 1135 A. B.
Publicum officium quisquam damno, vel compendio esse non debet. T. 1 c. 1388 B.
Publicum ministerium. T. 3 c. 171 D.
Publicum vectigal quibus conflitutibus. T. 1 c. 834 D.
Publicum jus pactis privatorum mutari non potest. T. 4 c. 10 C.
Quod est publicum ignorare nemo videtur. T. 5 c. 591 B.
Publicum nomen. Vide, Munus.
Publicum judicium. Vide, Judicium.
Publicum jus. Vide, Jus publicum.
Publicum officium, & publicum munus est tutor. T. 1 c. 1166 A.
Publicum jus est, quod ad statum rei Romanæ spectat. T. 8 c. 891 E.
Publicum jus quot modis dicatur. T. 8 c. 892 D.
Publius Rufus jurisconsultus a quo profectus. T. 1 c. 913 A.
Publius Mucius jurisconsultus qualis fuerit, & cujusnam dignitatis. Ibid. A.
Publius Ælius, & ejus frater quales, & quam dignitatem tenuerint. T. 1 c. 912 E.
Publius Popirius leges regias in unum contulit. Tom. 1 c. 909 A.
Publius Atilius quantam scientiam in professione habuerit. Tom. 1 c. 910 C.
Pudicitiam mulieris attentans, aut obficera verba, apud feminam proferens, qua affione teneatur. T. 5 c. 755 D.
Pudicitiæ attentatio perfectum facit res est. T. 1 c. 1100 A.
Pudicitiæ genus est violatus. T. 9 c. 457 E.
Pudor, & verecundia potissimum in nuptiis fecfitari debet. Tom. 4 c. 811 C.
Pudor, ac honestas in nuptiis temper inspicienda est non ius ipsum, quia efficit, ut quisque extraneum, aut mulierem ducere possit. T. 5 c. 640 C.
Pudor, & honestas in nuptiis semper inspicienda. T. 1 c. 549 A.
Pudori, filii herediis infiituti quomodo Prætor patere dicatur. T. 5 c. 775 C.
Pudoris labes poli tempus confitutionibus eliatur. T. 5 c. 278 E.
Puella quando nubilis esse intelligatur. T. 5 c. 80 A.
In puella agnatorum consensus exigebatur. T. 6 c. 1086 D.
De puella, quæ hereis fuitfi sub conditione, *fi certa persona nupserit, velaliter*. Tom. 7 c. 728 E. & c. 729 A. & seq.
Puellæ decepta quomodo subveniendum, quæ decepta intelligatur. T. 5 c. 890 B. C.
Puer infans, quamvis diffitimum nata, cum fit domina omnium quæ sunt ejus sunt, nihil poffidet meum fapiat. T. 1 c. 1325 D. & T. 8 c. 297 E.
Puer pro pupillo habetur. Tom. 6 c. 619 C.
Puer hoc magis novius est, quod cum venia permiscitur est. T. 5 c. 147 C.
Pueri, aut infantis fructus an aliquos ebs profit. T. 5 c. 209 A. B. C.
Puteri, plerique & impuberes dolo potentes fint præsoni malitia. T. 5 c. 147 B.
Puteri amisfi aut nonum diem nil adjiciebant parentibus, quia pro non natis habebantur, qui nondum nomen fumpferant. Tom. 9 c. 1360 D.
Nece puteri infiitia verum matrem Salomon redfitimus Rex deprehendit. T. 10 c. 965 D.
Puteri parvulis nomen imponi fullat bono die, qui dies fuftricus vocabatur, & Nominalia. Tom. 9 c. 1360 D.
Puerilis partes duæ. T. 1 c. 1015 D.
Puerorum recens natorum venditio quo casu fit licita. T. 10 c. 1003 D.
Puerpera quæ fuit. T. 6 c. 1098 C.
Puerum præterantum qui corruperit, ut puniendus. T. 1 c. 474 D.
Puerum discrimi veteres in feminis genere. T. 10 c. 506 A.
Pugnæ equestris, & pedestris simulacrum. T. 3 c. 3 D.
Pulmentarium, & cibus idem. T. 3 c. 301 B.
Pulverisca quid. T. 3 c. 100 C.
Punili, an poli fofatium dicant jurisconsulti. T. 3 c. 361 C.
Punitæ crimen contemptorum, nedum pretiofum. T. 3 c. 446 D.
De punitorum cadaveribus. Tom. 1 c. 879 C.
Punitur fereria infamia, quam homo non inscriptæ frontis. T. 4 c. 848 B.
Punitur, qui per Principem peiieravit, non qui per Deum. T. 10 c. 625 A.
Pupillam quondam fuam an tuor uxorem ducere possit. T. 4 c. 978 D.
In pupillam, vel in tutorem poplite an Prætor actio judicati. T. 10 c. 1221 C.
Pupillare prædium tutor alicire vendit fine decreto Prætoris. Tom. 4 c. 1032 C.
Pupillare testamentum est pars, & fequela parentis testamenti. T. 4 c. 762 C.
Pupillares tabulæ temere non funt aperiendæ, fed cauta cognitatione. T. 5 c. 832 D.
Pupillares tabulæ quæ dicantur. T. 9 c. 740 A.
Pupillares fubfiitutiones. Ibid. A.
Pupillari fubfiitutione facta, duo testamenta videri, alterum filii, alterum patris. T. 9 c. 956 D.
De pupillaribus ufuris. T. 9 c. 599 C.
Pupillaris fubfiitutionis exemplum ab Accurfio positum quod. T. 4 c. 885 D. E. poito Alberici, & Angeli Perofini contra Accurfium quæ. Ibid. E.
Pupillaris fubfiitutio tacita non excludit matrem a beneficio S. C. Tertullianæ. T. 4 c. 1055 C.
Pupillaris fubfiitutio. Vide, Subfiitutio.
Pupillaris fubfiitutio fit utriusque fexus liberis cuiuscunque gradus. T. 7 c. 903 B. E.
Pupillaris fubfiitutio pubertate finitur. T. 7 c. 899 D. & c. 903 B.
Pupillaris fubfiitutio quibus cafibus inter ceteta manet. T. 7 c. 901 C. D.
Pupillaris fubfiitutio quomodo fiat. T. 7 c. 899 C. & c. 903 A.
Pupillaris fubfiitutio morbus est in-

introducta. Tom. 7. c. 899 C. & c. 903 A.
Pupillaris substitutio an semper sit usque ad pubertatem. T. 8. c. 140 D.
Pupillaris pecunia. Vide, Pecunia.
Pupillariter cui substituatur, cum oportet in potestate morientis pa-tris esse. T. 7. c. 937 C.
Pupilli ubi educati debeant. T. 2 c. 358 A. & T. 7. c. 583 C.
Pupili, & antijuris differentia. T. 1 c. 1117 C.
Pupilli educatio. T. 3 c. 358 A.
Pupilli educatione plerunque apud matrem. Ibid. A. B.
Pupilli non probe recusare pofitum famosus, quibus edusti sint liberaliter. Ibid. E.
Pupilli apud matrem, si iterum nuberit, non educantur. Tom. 1. c. 1080 B.
Pupilli cuiusne quid proprie signi-ficetur. T. 3 c. 623 E. & T. 8 c. 600 E.
Pupilli injuriæ, furtique faciendi interdum capaces sunt. T. 1 c. 472 B.
Rem pupilli salvam fore. T. 1 c. 865 B.
Pupilli rem legitime alienare potest tutor. T. 4 c. 370 D.
Pupilli nomine fugit tutori quali debitum pupilli pecuniam solvere sit per errorem, quid. T. 4 c. 937 B. C.
Pupilli nomine rebe tutor agit in judicio, rebe rem pupilli dedu-cat in judicium; mater, quæ un-gentia pupilli gerit, rem pupilli in judicium deducent non potest. T. 4. 879 B. C.
Pupilli substitutio finitur pubertate. T. 4 c. 754 B.
Pupilli 879 B. C. privilegium habent. T. 5 c. 777 A.
Pupilli appellatio semper refertur ad tutorem. T. 5 c. 600 C.
Pupilli qua res usucapi possint. T. 5 c. 715 E.
Pupilli indefensi bona a creditori-bus possessis quo tempore distra-ri possint. T. 5 c. 766 C.
Pupilli res, quæ usucapi potest, & quæ non potest. T. 6 c. 339 A. B.
Pupilli rem non posse usucapi, quam tutor et fideipupil, & alii vendi-dit. T. 6 c. 319 A. B.
Pupilli fine tutoris auctoritate pro prædentibus non habentur. T. 6 c. 22 C.
Pupilli res sunt certæ, cures im perfecti. T. 6 c. 76 B.
Pupilli res usucapi an possint. T. 7 c. 467 D.
Pupilli, & furiosi comparatio in quibus caulis cellet. T. 8 c. 382 B. C.
Pupilli, etiii non alios, se tamen defuere possunt, & consequi pre-mium. T. 8 c. 435 B. C.
Pupilli res usucapi non potest. T. 9 c. 903 A.
Pupilli res non potest usucapi, nec longo, aut longissimo tempore adquiri. T. 9 c. 1030 A.
Pupilli nomen significat & ætatem, & conditionem, impuberis nomen significat tantum ætatem. Tom. 9 c. 588 E.
Pupilli filii, & milites, si ex eorum pecunia res empta sit a tutore, vel procuratore, utilem vindica-tionem habent. T. 10 c. 659
Pupilli indefensi ab possessoribus distra-ti. T. 10 c. 1243 C.
Pupilli etiam pure veteri legitimam deferri tutelam. T. 3 c. 502 C.
Pupilli suæ injuriæ causa, vel lusi-rum dantur postulatio interdicta. T. 4 c. 1480 B. C.
Pupillis populorum actionem non dari. T. 6 c. 76 B.
Pupilli tutorem, vel curatorem da-re non est imperii, neque jurisdi-ctionis. T. 7 c. 131 B.
Pupillis alimenta prebenda sine mo-ra, sine cunctatione ulla. Tom. 7 c. 580 A.
Pupilli plus favoris tribuitur, quam filio. T. 9 c. 961 E.
Pupillis non est dandus exiguosus pupillarionis novi operis. Tom. 10 c. 1187 D.
Pupilli noscet scientia tutoris. T. 3 c. 306 A. & T. 5 c. 172 A.
Pupillis an restitutio in integrum ne-cessaria sit. T. 5 c. 172 E.
Pupillis alimenta prebenda. Tom. 5 c. 358 D. & T. 9 c. 580 A.
Pupillis solvens legitim heres libe-rator. T. 7 c. 189 D.
Pupillis Prætor coram quibus decer-nat alimenta. T. 8 c. 170 D.
Soli pupilli prodest abstentio. T. 4 c. 88 D.
Pupillo dolus tutoris neque nocet, neque prodest. T. 4 c. 380 A.
Pupillo si fiscus controversia mo-veatur, quomodo ei subveniri de-beat. T. 5 c. 621 B.
Pupillo non sæpe utilior. Tom. 5 c. 172 A.
Pupillo curatorem non dari, si tutor affuerit. T. 6 c. 292 E.
Pupillo adito adversus tutorem ne, an adversus debitores patronos competat. T. 6 c. 535 D.
Pupillo per tutorem an hereditas ad-quiri possit, aut per pupillum ipsum debeat adquiri, auctore tutore. T. 6 c. 570 A.
Pupillo cohortes cohortes subditutus est: hic substitutus repudiavit pa-ternam hereditatem, an possit pro-fera ad pupillarem substitutionem pertenire. T. 7 c. 905 D.
Pupillo comparatur respublica. T. 7 c. 1368 D.
Pupillo magistratus, si non idoneus fideiussores a tutoribus accepeit, an, quando, & quomodo tenea-tur. T. 7 c. 873 C.
Pupillo quomodo subditui possit. T. 7 c. 1039 D.
Pupillo subditutus est frater, si fra-ter superviverit pupillo, et ei here-tes necessarius ex substitutione pupillari, & cur. T. 7 c. 1468 B. sed & simul peretur, non videtur supervivisse, nec restitutio heres ex substitutione, sed legitimi intesta-tque succedunt. Ibid. B.
Pupillo subditutus an possit bona paterna separare a bonis pupilli. T. 7 c. 911 C.
Pupillo subditutus si pupillarem hereditatem adquirat, an obligat patrem hereditatis contrijus. T. 7 c. 916 B.
Pupillo an adquiratur per tutorem, & per curatorem pollestio. T. 8 c. 251 E.
Pupillo an competat condictio de sine expensis. T. 8 c. 351 E. & c. 352 A.
Pupillo an detur restitutio in inte-grum, ut quæ tutor fideiusori-fatrio adeat hereditatem, quam re-pudiavit. T. 7 c. 1500 B.
Pupillo an Carbonianum bonorum bona possessio, & ordinaria detur, & an simul detur. T. 8 c. 118 E.
Pupillo non fastidant, si adversa-rius eius caveat de bonis conser-vandis, & restituendis, omnia ad ministrat, & exercet actiones mora periturus, & res tempore periturus diffrahit. T. 8 c. 131 A.
Pupillo non nocet pactum tutoris. T. 9 c. 797 E.
Pupillo, si Principem adeat, quomo-do possit legatum servari. T. 10 c. 681 A.
Pupillorum educatio sub qua con-ditione matri concedatur. Tom. 3 c. 358 A.
Pupillorum favor est magnus. T. 4 c. 88 D.
Pupillorum favore, & pleraque alia jure civili constituta sunt. T. 7 c. 82 C.
Pupillorum condicio melior est, quam infantium. T. 8 c. 661 E. & c. 744 D.
Pupillorum, & infantium melior condicio, quam furiosorum. T. 8 c. 661 E. & c. 662 A.
Pupillorum favor est, ut comparata ex eorum pecunia tacite eis ob-ligata sint, hoc idem alii non habent. T. 9 c. 962 E.
Pupillorum nomine an liceat tuteri-bus accedere. T. 10 c. 730 B.
Pupillos non est necesse refituri in integrum ex contractu avis, si pater eorum natus, idque ad ut-ram hereditatem, an possit pro-fera ad pupillarem substitutionem pertenire. T. 7 c. 905 D.
Pupillo comparatur respublica. T. 7 c. 1368 D.
Pupillo magistratus, si non idoneos fideiussores a tutoribus accepeit, an, quando, & quomodo tenea-tur. T. 7 c. 873 C.
Pupillo quomodo subditui possit. T. 7 c. 1039 D.
Pupillo subditutus est frater, si fra-ter superviverit pupillo, et ei here-tes necessarius ex substitutione pupillari, & cur. T. 7 c. 1468 B. sed & simul peretur, non videtur supervivisse, nec restitutio heres ex substitutione, sed legitimi intesta-que succedunt. Ibid. B.
Pupillo subditutus an possit bona paterna separare a bonis pupilli. T. 7 c. 911 C.
Pupillo subditutus si pupillarem hereditatem adquirat, an obligat patrem hereditatis contrijus. T. 7 c. 916 B.
Pupillo an adquiratur per tutorem, & per curatorem possessio. T. 8 c. 251 E.
Pupillo an competat condictio de sine expensis. T. 8 c. 351 E. & c. 352 A.
Pupillo an detur restitutio in inte-grum, ut quæ tutor fideiusori-fatrio adeat hereditatem, quam re-pudiavit. T. 7 c. 1500 B.
Pupillo an Carbonianum bonorum bona possessio, & ordinaria detur, & an simul detur. T. 8 c. 118 E.
Pupillo non fastidant, si adversa-rius eius caveat de bonis conser-vandis, & restituendis, omnia ad ministrat, & exercet actiones mora periturus, & res tempore periturus diffrahit. T. 8 c. 131 A.
Pupillo non nocet pactum tutoris. T. 9 c. 797 E.
Pupillo, si Principem adeat, quomo-do possit legatum servari. T. 10 c. 681 A.
Pupillorum educatio sub qua con-dicione matri concedatur. Tom. 3 c. 358 A.
Pupillorum favor est magnus. T. 4 c. 88 D.
Pupillorum favore, & pleraque alia jure civili constituta sunt. T. 7 c. 82 C.
Pupillorum condicio melior est, quam infantium. T. 8 c. 661 E. & c. 744 D.
Pupillorum, & infantium melior condicio, quam furiosorum. T. 8 c. 661 E. & c. 662 A.
Pupillorum favor est, ut comparata ex eorum pecunia tacite eis ob-ligata sint, hoc idem alii non habent. T. 9 c. 962 E.
Pupillorum nomine an liceat tuteri-bus accedere. T. 10 c. 730 B.
Pupillos non est necesse refituri in integrum ex contractu avis, si pater eorum natus, idque ad ut-ram hereditatem. T. 10 c. 1018 B.
Pupillum sine tutoris auctoritate fasum condictionem non facere pof-fe deteriorem. Tom. 1 c. 943 A.
Pupillum an tutor adrogare possit. T. 3 c. 53 A. B.
Inter pupillum, & creditores pa-tris, qui bona vendiderunt, tri-plex est differentia. T. 4 c. 644 D.
In pupillum pupilla altio debetur an-te conditionem. Ibid. Pu. T. 4 c. 713 D. Hodie conditutione Di-vi Pii in pupillum datur actio utilis. Ibid. D.
Pupillum obstitutum an teneant ob-ligationes ex malefitio. Tom. 8 c. 127 D.
Pupillum educari apud matrem, si iterum non nuperit. T. 8 c. 740 D. E.
Pupillum posse absque tutore auctore fideiussorem, neque fideiussorem, neque de-cernere quicquam possit, non ma-gis quam furiosum. T. 9 c. 768 B.
Pupillum non posse deferre inju-randum sine tutoris auctoritate. T. 9 c. 1103 D.
Pupillum rebe stipulari sine tuto-ris, vel curatoris auctoritate. T. 9 c. 1135 C.
In pupillum locupletiorem fallum an detur utilis actio, quamvis ab-ne tutoris auctoritate nummos ac-ceperit. T. 10 c. 347 D.
Pupillum inter proximum puberta-ti, & pupillum infantem, vel pro-ximum infantiæ, an sit differen-tia. T. 10 c. 353 E.
In pupillum absente tutore, vel in adolescentem absente curatore fen-tentia data an valeat. T. 10 c. 1 c. 9 10 A.
Pupillum inter extremum, & pu-pillum fanum differentia. T. 10 c. 1245 C.
Pupillus quid significat. T. 1 c. 1019 D.
Pupillus exiti conflii non est ca-pax. T. 1 c. 464 A.
Pupillus non est doli capax. T. 1 c. 988 B.
Pupillus nimi judicio caret. T. 1 c. 337 D.
Pupillus pecuniam non videtur, quod fideiussi fallere non videatur. T. 3 c. 13 C.
Pupillus intelligitur fiere, quod fcit tutor. T. 3 c. 396 A.
Pupillus per tutorem hereditatem adire non potest. T. 1 c. 1317 A.
Pupillus cognoscere præsis fe, ne-que auctore, & ufucapere, & possidere potest. T. 1 c. 1 1110 B. C.
Pupillus fine tutoris auctoritate non obligatur civiliter. T. 1 c. 1246 A. & T. 3 c. 623 E.
Pupillus absque tutore obligatur, non auctore pater. T. 3 c. 395 E.
Pupillus prætorius intra, idque ad septemnium non ita dolum excusatur, tutore auctore hereditatem adire, & dispari potest. T. 1 c. 1110 D.
Pupillus interpellatus morari non facit, nisi interpellatus tutore au-ctore, vel nisi iple tutor, inter-pellatur. T. 1 c. 1279 C. D.
Pupillus auctor laudari potest fine tutoris auctoritate, si tutor non comparet. Ibid. C.
Pupillus non est, qui in utero est. T. 1 c. 1019 C. & T. 8 c. 600 D. E.
Pupillus omne negotium rebe gerit. T. 1 c. 103 A.
Pupillus quibus causis obligari pof-fit sine tutoris auctoritate. T. 1 c. 1129 D.
Pupillus naturali obligatione non teneatur, quia animi judicio caret. T. 1 c. 227 E.
Pupillus ex fua promissione natura-liter obligatur. T. 1 c. 1166 A.
Pupillus manumittere non potest. T. 1 c. 306 A.
Pupillus, & impubes in differant. T. 3 c. 640 E. & c. 650 A.
Pupillus fi obligetur, aliam sibi obli-gare potest sine auctoritate tu-tis. T. 1 c. 203 A.
Pupillus an fit paterfamilias. T. 3 c. 623 E.
Pupillus, accipiendo mutuam pecu-niam fine tutoris auctoritate, ne-que civaliter, neque naturaliter obligatur, videlicet fi ex re pe-cuniæ locupletior non fit factus. T. 4 c. 733 C.
Pupillus, accipiens pecuniam fine tu-toris auctoritate, non obligatur civiliter. T. 4 c. 409 E. quæritur an obligatur naturaliter. Ibid. E.
An pupillus paterno pupillo tenea-tur ex facto tutoris. T. 4 c. 877 E.
An pupillus, quam volet ex' tenteri-bus, eligere possit, cum ipse in fa-lidum convenerit. T. 4 c. 940 A.
Pupillus non est legitimus admini-strator rerum alienarum. T. 4 c. 878 A.
Pupillus, mutuam pecuniam accipi-ens fine tutoris, naturaliter obli-gatur, si ex ea fit factus locuple-tior. T. 4 c. 900 A. fi non lo-cupletior factus esset, nec natura-liter obligaretur. Ibid. B.
Pupillus per tutoris quidem auctore adrogari potest, hodie adrogari potest eo auctore ex constitutione Antonini. Tom. 6 c. 751 C.
Pupillus non intelligit, quid agat, & ignorare quod vitet. Tom. 4 c. 133 D.
Pupillus patrem liberatur tutela. T. 4 c. 990 A.
Pupillus sine tutoris auctoritate contrahens bonis civilibus obli-gatur ex constitutione D. Pii, si factus fit locupletior. Tom. 4 c. 485 B.
Pupillus. Vide, Curator, Pubes, Tutor, Minor.
Pupillus gestori negotiorum fecunt, paterfamilias effectus, in vera-tum tenetur. T. 5 c. 126 B.
Pupillus an turpe, & pejorem, & fallere potest. T. 5 c. 239 A.
Pupillus an condimentum tum me-liorem facere debeat tutoris au-thoritate pofit. Tom. 5 c. 833 B. C. D.
Pupillus non quilibet impubes, fed impubes parte orbatus, aut fami-lia penitus. T. 5 c. 768 A.
Pupillus necessarius, & depositi

Pupillus an rede gerat negotium. T. 8 c. 1057 D.
Pupillus omnia negotia tutore auctore gerere possunt. T. 8 c. 1058 D.
Pupillus omnia negotia tutore auctore gerere potest. Tom. 8 c. 661 B. & c. 742 E.
Pupillus potest tutore auctore adire, & stipulanti promittere. Tom. 8 c. 661 B. & c. 742 E.
Pupillus cum tutore adire non potest. T. 8 c. 697 D. & c. 797 E.
Pupillus, qui agit actione tutelæ, alii præfertur. T. 8 c. 791 D.
Pupillus non est in patris potestate. T. 8 c. 648 B.
Pupillus quid significat. Ibid. B.
Pupillus est in tutoris potestate. Ibid. B.
Pupillus, & furiosus fere in jure comparantur. T. 8 c. 381 C.
Pupillus furioso proximus est, quia ignorat omnia. T. 8 c. 352 A.
Pupillus nullorum fiam causam facere tutore, non detrimentum facere potest. T. 8 c. 324 B.
Pupillus mutuum pecuniam accipiendo ab obligatur. T. 8 c. 500 E.
Pupillus non recte petet bonorum possessionem sine tutoris auctoritate, nisi Prætor fecerit det. T. 8 c. 11 D.
Pupillus non potest repudiare sine tutore. Ibid. D. E.
Pupillus non potest fideicommissiaria hereditatem restituere, vel sufficiere sine tutore. Ibid. E.
Pupillus proximus pubertati an sine tutoris auctoritate possidiomem, vel obligationem vel obligationem adquirere possit. T. 8 c. 208 A. quæ possit tutore auctore. Ibid. c. 11 E.
Pupillus, cui controversia fit, & non satisfet adversario, an falsus possidetur, vel exercat actiones. Tom. 8 c. 131 B. si satisfederit ex falsus possidet impubes. Ibid. D. an ex eis bonis furnere possit, quod impedat in studiis, & res necessarias. Ibid. D. E. an actiones hereditatis exercere possit. Ibid. E. an ejus tutores bona administrare possint. Ibid. E. an fine tutoris authoritate credendi fovere, vel animosus accipientis facere possit. Ibid. c. 203 B. an fine tutoris authoritate hereditatem adquirere, vel repudiare possit. Ibid. c. 11 D. an fine tutoris authoritate possidiomem adquirere, vel repudiare possit. Ibid. c. 11 D. an fine tutoris authoritate possidiomem adquirere, vel amittere possit. Ibid. c. 11 E. an tutore auctore contractum, vel obligare possit. Ibid. c. 5 B. C. contrahens fine tutoris authoritate an obligetur. Ibid. c. 5 C.
Pupillus ex debito, quod stipulanti promittit, fine tutoris auctoritate. T. 8 c. 390 E. an fulcum conducere possit. Ibid. E.
Pupillus adeundo hereditatem fine tutoris authoritate nihil agit, tutore auctore eam adire potest. T. 8 c. 382 B.
Pupillus quamvis fine tutoris authoritate non obligetur, possidiomem tamen per eum retinentur. T. 8 c. 206 A. B.
Pupillus an naturali jure obligatur ex contractibus fine tutoris authoritate, & locupletior factus non fit. T. 8 c. 391 B.
Pupillus fine tutoris authoritate non potest incipere possidere. T. 8 c. 240 C.
Pupillus an per servum adquirat possidiomem. T. 8 c. 247 C.
Pupillus fine tutoris authoritate non potest suo corpore dolo, cum nec animum possidendi habeat, adquirere possidiomem. Tom. 8 c. 240 C. D.
Pupillus an semper fit paterfamilias. T. 8 c. 374 D. an sit sui potestatis, id jurisdict. Ibid. D. an fine tutoris authoritate obligetur. Ibid. D. E.
Pupillus non potest promittere fine tutoris authoritate. T. 9 c. 1357 D.
Pupillus, vulgo *Orphelin*. Tom. 9 c. 588 E.
Pupillus plerumque apud matrem educatur, si modo ea non superduxerit vitricum, idcit, si ceruum non nupserit. Ibid. C.
Pupillus non potest filii facere heredem. T. 9 c. 702 A.
Pupillus, & pubes in quo differunt in causa stipulationum. Tom. 9 c. 1259 A.
Pupillus, & minor 25. annis in quo differunt. T. 9 c. 1258 A.
Pupillus ex mutuo non obligatur fine tutore, ita nec ex promutuo. T. 9 c. 518 C.
Pupillus non obligatur fine tutore. T. 9 c. 192 B.
Pupillus an per acceptilationem fine tutoris auctoritate possit liberari. T. 10 c. 86 D.
Pupillus qua actione rem suam mobilem, quam vendidit, qui pro tutore negotia gerebat, & usucapiam petere possit. T. 10 c. 108 B.
Pupillus an obligetur naturaliter fine tutoris authoritate. Tom. 10 c. 353 C.
Pupillus fine tutoris authoritate naturaliter quidem obligari non potest, quoniam omnis indicio caret. T. 10 c. 423 D.
Pupillus non potest suo dolo naturaliter obligari, in quo fallax est locupletior. T. 10 c. 392 D. & c. 424. A. B. c. 487 D.
Pupillus an possit restitui adversus adiemem. T. 10 c. 401 B.
Pupillus non obligatur, nisi ejus judicium fuplerur gravissima tutoris. T. 10 c. 504 B.
Pupillus furtum facit fine tutore. T. 10 c. 532 B.
Pupillus tenetur ex mora jam a defuncto contracta: ex fui non nisi tutore auctore facta. T. 10 c. 536 E.
Pupillus heres numquam mortali fit fine tutore, neque in rem, neque in personam. T. 10 c. 537 A.
Pupillus propriæ est orphanus. T. 10 c. 553 A.
Pupillus si sit infans, per tutorem heredias adquiri debet. T. 10 c. 681 E.
Pupillus an admittatur in causa unionem. T. 10 c. 910 C.
Pure conceptæ sæpe conditionalia esse intelligunur. T. 5 c. 412 D.
Purgare fumptus, vel rationes. T. 3 c. 302 B. C.
Purgata, & extinctæ mora, debitor liberatur petitione, in quod fe per moram conjecerat. Tom. 5 c. 566 E.
Purgatio mora. Vide, Mora.
Purgationis olim tria genera. T. 2 c. 1295 C. D.
Purgationis mora quinam fint effectus. T. 10 c. 540 C.
Purpura conchyliorum genus. T. 1 c. 792 E.
Purpura fórico pretiosior semper fuit. T. 1 c. 799 C. & Tom. 9 c. 369 A.
Purpura foli Principi dicata est. T. 9 c. 368 E.
Purpura dicitur blatta, unde blatta vestes. T. 9 c. 369 A.
Purpura alia est blatta, alia ostrablatta colore acutione, & solendiore. T. 10 c. 653 E. & c. 654 A.
Purpura hyanthina dicitur a violis Martiis. T. 9 c. 369 A. & T. 10 c. 654 A. dicitur & tyrianthina a Vopiscio. T. 9 c. 369 A. & T. 10 c. 654 A.
Purpura fuit semper aureo pretiofior. T. 9 c. 369 A. & T. 10 c. 654 A.
Purpura an pofit emi, vel vendi a privatis hominibus. T. 10 c. 660 B.
Purpuræ nubilum vestit. Tom. 2 c. 799 D.
Purpuræ sine interdicto, an purpura fegmenta videantur interdicta. T. 2 c. 748 C.
Purpuræ commercium privatis interdictum. T. 9 c. 368 D.
Purpuræ vestes prohibitæ. T. 2 c. 799 A.
Purpurarii Imperatori deferiuntur a mercatibus civilibus excusantur. T. 2 c. 746 D.
Purrhica quid, five Pyrrhica. T. 3 c. 367 D.
Purrhicarii quinam fuerint, & quodnam furti eorum fupplicii genus. T. 1 c. 490 D.
Purpuræ tyrannorum. T. 1 c. 1373 A. B.
Pufillatum, pufilatum, vel pofilatum argentum. Tom. 3 c. 151 C.
Putationes vitium cur fiant. T. 2 c. 354 B.
Puteal effe operculum puteï. T. 3 c. 197 C. & T. 7 c. 780 A.
Puteralia figillata. T. 3 c. 197 C.
Puteus ut a fonte discrepet. T. 3 c. 398 C.
Puteus pugis. Ibid. D.
Puto dicitur in re ambigua. T. 6 c. 82 E.
Pyratum quid fit, & an vini appellatione contineatur. Tom. 7 c. 1450 E.
Pyrrhichius pes unde nomen accepit. T. 3 c. 367 D.
Pythagoras fui pro oraculo fuit. T. 1 c. 1253 B.
Pyxis flagena. T. 3 c. 397 B.
Pyxides. T. 1 c. 438 D.

Q

Quadragesima vestigialis. T. 3 c. 158 C.
Quadragesima litium. T. 3 c. 158 B.
Quadragesimæ, cafum jejunium. T. 9 c. 456 B.
Quadrans hereditatis illibatus referunduus est. T. 1 c. 441 A.
Quadrans, qui excludit querelam inofficiosi testamenti, a qua lege fit. T. 3 c. 63 A.
Quadrans ab herede deductus in fi. ideo indigitur. T. 1 c. 660 A.
Quadrans quid. T. 7 c. 646 B.
Quadrans, & quincunx cuius rei, & quorte partes. T. 8 c. 972 D.
Quadrantis fini a quo dictum. T. 3 c. 702 D.
Quadrantum legitimorum multa genera. T. 10 c. 935 E.
De quadriennii præscriptione, quæ fitio dicur, & adversus filium. T. 1 c. 543 A.
De quadriennii præscriptione. T. 9 c. 1026 D. & feq.
Quadriennii præscriptio datur adversus filium in causa vicennium bonorum. T. 10 c. 662 D. E.
Quadriennium numeratur in causa bonorum vicennium, in alia causa vicennium a die denuntiationis. T. 4 c. 1374 B.
Quadrans accidigitur etiam fine curiu. Tom. 1 c. 1372 E. & T. 4 c. 410 A.
Quadriga est nomen numeri, & aliis res, non ad equos transfertur. T. 4 c. 410 B.
An quadriga fine rhedæ, & curis intelligatur. Ibid. A.
Quadriga legata, equo uno mortuo in superstites debetur. T. 7 c. 1007 A.
Quadriga legata, & unus equus fit mortuus, reliqui debentur. T. 7 c. 1007 C. & T. 10 c. 407 B.
Quadriga tyrannorum. T. 1 c. 1373 A. B.
Quadriga legato certus non edit, ut pars, vel accessio. T. 4 c. 410 A.
Quadriga usufructu legato, uno ex equis mortuo, an debeatur. T. 7 c. 1007 A.
Quadriga legatum quid continet. Tom. 7 c. 1177 E. & c. 1178 A.
Quadrigariorum immunitates. T. 2 c. 768 A.
Quadrima dies. T. 6 c. 122 B.
Quadrimanus. T. 8 c. 520 C.
Quadrimestrii breves. T. 2 c. 685 D.
Quadrimestris annona: tributa quæ nam erant. T. 10 c. 875 A.
Quadruples pupillem faciens. T. 1 c. 1298 B.
Quadruples fi damnum fecerit. T. 1 c. 376 E.
Quadruples puer. Tom. 8 c. 520 C.
Quadrupedes, quæ dorso, collore domantur, fuit mancipi. T. 1 c. 327 A.
Quadruplatorum nomen unde. T. 8 c. 420 C.
Quadruples judicium quid. T. 7 c. 8 B.
Quadrupli pœna, & quando pro quadrupli pœna octuplum exigatur. T. 1 c. 145 C. & feq.
Quadrupli, vel in quadruplum actio. T. 8 c. 1007 B.
Quadrupli pœna qui teneatur. T. 9 c. 1157 B. & feq.
Quadrupli pœna, lege Furia flatuta in eum, qui ex testamento, nomine plusquam mille asses pefiet. T. 10 c. 805 E.
Quadrupli judicia, confilia. T. 7 c. 1216 B.
Quæ ab initio non valent, ex poffifalto non convalescunt. T. 4 c. 95 C.
Quæfita ante venditionem perfectam ad venditorem pertinent. T. 7 c. 775 A.
Quæfita poft venditionem perfectam ad emptorem pertinere. Ibid. A. B.
Quæfiti vulgo an fuccedunt. T. 8 c. 1034 E. an habere poffint ignatos. Ibid. c. 1035 C.
Quæfitis quibus cautio de familia occisa fit domini haberi poteft. T. 1 c. 421 A. & feq.
Quæfitis de fervis haberi non poteft, neque in eos pœnæ confumi nifi, dominio clandestinis indifpofitis dolus. T. 1 c. 614 D. E.
Quæfitis ex *l. 1. de plagiariis, vinctis*, folvitur. T. 5 c. 387 A.
Quæfitis, decem, aut fexfiis in electionem creationi adhibitis, quæ obligatio obtinear. Tom. 5 c. 56 A.
Quæfitis ex lege accepilatione, & fequentiffimo, & Papiano venditus fit ex lege, ut venditori revendentur, & interim is pignori datus fit, quid jure. T. 5 c. 423 A.
Quæfitis fallo impletis an ad jurisconfultos pertinat, an vero æfimationi judicis permittatur. T. 5 c. 884 C.
Quæfito, an in focietatem ufura venaiant. T. 5 c. 49 E.
Quæfito, an in focietate inopia unius oneret centeros, qui fuit folvendo. T. 5 c. 494 D.
Quæfito, an minori 25. annis circumfcriptio in administratione rei alienæ poffit dari restitutio in integrum. T. 5 c. 155 C.
Quæfito, an creditor, qui certum auri, vel argenti pondus caufidii, cogatur aureos, vel argenteos nummos, quos debitor offert, accipere, folvitur, & acutiffime difficuitur. T. 1 c. 396 B.
Quæfito, an affinis arbitraria hæres fit in judicio bonæ fidei. T. 5 c. 603 E. & c. 604 A.
Quæfito, an dominus diem præfitutam operi prorogare poffit. T. 5 c. 534 E. & c. 535 A.
Quæfito de familia, fi dominus occifus fit, non folum quando incertus, fed etiam quando certus eft percultor. T. 5 c. 635 A.
Quæfito inter duos de nomine ob hereditatem ex teftamento delatam. T. 5 c. 867 E. & c. 868. A. & feq.
Quæfito furtui differtur ad tempus pubertatis. T. 5 c. 642 B.
Quæfito, an conftitutum fine die fatum valeat. Tom. 5 c. 414 D.
Quæfito *leg. 17. de conditione furtiva* ratio. T. 5 c. 645 A.
Quæfito, & magna, fcriptum autem quæfitio dignifima. T. 5 c. 408 E.
Quæfito, fi cum magiftro navi mercæ fervo meo, qui eam exercet, præpofito contraxerim, fi libet hæmo in id, qua actione eum convenire poffim. T. 5 c. 420 E. & c. 480 A.
Quæfito, fi facultas, aut poteftas aureorum diminuta fit, quomodo tunc folutio fiat, an debitor eofdem numumos, quos mutuos accepit, aut fimiles illis totidem eiufdem qualitatis reddendo liberetur, explicatur. T. 5 c. 395 D.
Quæfito, fi plures creditores bona alicuius feu hafta vendenda affiti, procuratori commiferint, quæ actione adhibenda fit cum ait poffint. T. 5 c. 470 E. 471 A.
Quæfito, five tractatio, quæ ex jure fiduciaffiuo tuli, explicatur, T. 5 c. 841 E.
Quæfito, utrum pupillus locationem a tutore factam fervare teneatur. T. 5 c. 565 A.
Quæfito ftatus. T. 6 c. 164 C. & feq.
Quæfito incidens, & quæfito emergens an differant, Tom. 6 c. 25 B.
Quæfito adulterii in tempus puberatis an differatur. Tom. 6 c. 584 A.

Quæsito fisci non de jure quærit, sed de merite, & de voluntate testatoris. T. 6 c. 730 D.
Quæsito fisci diriminit arbitrio judicis, juris non item. Tom. 7 c. 167 C. D.
Quæsito minor majorem ad se trahere non potest, ut major minorem. T. 7 c. 158 B.
Quæsito minor cum majori pronunciionem habent, utra prius differatur? debet. Ibid. T. 7 c. 158 B.
Quæsito dominii habetur. Tom. 7 c. 282 D. E. 6c.
Quæsito cum de statu est, non potest ejus interdictio de libero homine exhibendo, & cur. Tom. 7 c. 228 B. C.
Quæsito status cur dicatur præjudicialis, sive præjudicialis actio. T. 7 c. 230 E.
Quæsito haberur de servis, dominio seu domi cœsito, sub uno tecto degentibus. T. 8 c. 622 D.
Quæsito bonorum non extinguitur morte rei. T. 9 c. 1302 D.
Quæsito læsæ majestatis. Vide, Crimen læsæ majestatis, Crimen perduellionis.
Quæsito habetur de servo in dominum, ne offerrante quidem domino servum quæsitum. T. 9 c. 1466 E.
Quæsito pecuniaria, & quod latrunculator de ea regulariter cognoscere non potest, aliquando tamen de ea cognoscere potest, & quando. T. 9 c. 110 B. C.
Quæsito status. Vide, Status.
Quæsito status. Vide, Actio præjudicialis, Liberalis causa, Judicium liberale, Status delatoris, Liberta.
Quæsito status, & ingenuitatis ad Prætoris cognitionem pertinet. T. 9 c. 104 C. urbiter de ea cognoscit in quæstione hereditatis. Ibid. C. D.
Quæsito criminalis ut intra certum tempus terminetur. T. 9 c. 1475 E.
Quæsito major quando præferatur minori. T. 9 c. 988 E.
Quæsito status non est, an sit usor. T. 9 c. 268 E.
Quæsito status triplex. Ibid.
Quæsito quæstionem decidere nullo modo potest. T. 10 c. 569 E.
Quæstionis definitio. T. 1 c. 877 A.
Quæstionis judex qui dicatur. T. 3 c. 455 C.
Quæstionis habendæ causa neminem damnandum. T. 8 c. 636 B.
Quæstionis judices quintam erant. T. 10 c. 861 D. E.
Quæstioni an subjici possint homines liberi. T. 9 c. 1469 E. & c. 1470 A.
Inter quæstionem falsi, & insufficienti libri differentia est. T. 4 c. 117 B.
Quæstionibus, an heres suus testamento relictorum bonorum poſſit sufficiem contra tabulas petere, tenetur legata præstare omnibus, in ero excepta tantum persona, pulchra distinctione dijudicat auctor. T. 5 c. 608 B.
Quæstionem difficilimam ex L. 18. de neg. gest. quam interpretes non explicant, fed difficiliorem reddunt, explicat auctor. Tom. 5 c. 110 A.
Quæstionem bonorum tacite publicatorum morte perimi. T. 9 c. 1133 C.
Quæstionem habendam non esse ob unius testimonium. T. 9 c. 191 A.
Quæstionem in oportet confundere cum interrogatione nuda. T. 10 c. 465 C.
In quæstione ambiguia, & dubia interpretatione Papinianus respondit pro dote, idest, pro muliere. T. 5 c. 1056 E.
Quæstionis ad eruendam veritatem adhibendæ, sed non diutius a tormentis incipiendum. T. 1 c. 494 B. C.
Quæstiones perpetuæ quæ sint. T. 1 c. 394 B. C.
Quæstiones, & responsa Papiniani in quo differant. T. 4 c. 210 A.
Inter quæstiones, & responsa Papiniani causa differentiæ quæ, & cur. Ibid. A.
Quæstiones lege, vel Senatusconsulto magistratui nominatim datæ mandari ab eo non possunt. T. 4 c. 11 D. E.
Inter quæstiones, & responsa Papiniani differentia quæ, & observatu digna. T. 4 c. 829 A.
Quæstiones juris ambiguæ. Vide, Ambiguæ juris quæstiones.
Quæstiones Papiniani sunt uberes quidam tractatus juris, responsa vero eiusdem causæ oraculo admodum brevia. T. 4 c. 829 C.
Quæstiones quibus personis redduntur. Ibid. C.
Quæstiones in jure quid dicantur. T. 5 c. 1080 B.
Quæstiones relaxatas, ut in contractibus, & in donationibus causa mortis fieri occurrunt. T. 6 c. 118 D.
Quæstiones juris, & facti quomodo differunt. T. 6 c. 947 A.
Quæstiones de apicibus juris quæ dicuntur. T. 7 c. 604 B.
Quæstiones juris diriminunt jurisconsulti. T. 7 c. 1181 C. quæstiones fisci judices foli. Ibid. C.
Quæstiones fisci non veluti de proprietate. T. 7 c. 230 E.
Quæstiones, in quibus non utimur propriis verbis. T. 7 c. 658 B.
Quæstiones juris aut generaliter, aut specialiter tractantur. T. 8 c. 55 B.
Quæstiones quæ sint, quæ ex testamento pendent. T. 8 c. 128 B.
Quæstiones fisci fractiones inæquilitiones criminum. T. 9 c. 1466 D. fisci per vim, & tormenta, crudeltiaque corporis reorum, vel testium, & quandoque etiam accusatorum. Ibid. E.
Quæstiones, quæ incidunt in jure, translationes vocantur a Rethoribus. T. 9 c. 50 E.
Quæstiones facti sunt judiciales. T. 10 c. 1112 E.
Quæstionum varia genera. Tom. 1 c. 404 C. & c. 1254 A.
Quæstionum appellatione quid significatur. T. 1 c. 1257 C.
Quæstionum libros ordiuur Cuiacius ab invocatione Dei in principio. T. 4 c. 1 A.
In quæstionum libris Papinianus difficiles, & arduas quæstiones tractat. T. 4 c. 829 C.
Quæstionum duo genera, facti, & iuris. T. 7 c. 167 B.
Quæstionum duo esse genera: quadam enim pendere ex testamento, quædam non. T. 8 c. 128 B.
Quæstionibus qui fubici possint, vel non. T. 2 c. 619 E. & c. 620 A. & feq.
In quæstionibus incipiendum ab eo, qui timidior, vel tenerior ætatis est. T. 1 c. 494 D.
De quæstionibus servorum. T. 1 c. 495 B.
A quæstionibus incipiendum non esse, nisi concesserit multa argumenta. T. 1 c. 191 A.
De quæstionibus. T. 1 c. 1466 D. & feq. & T. 10 c. 730 E.
Quæstor cuibus est justitia. Tom. 1 c. 4 B.
Quæstor officium non habet, fed adjutores de officio, quos eligit. Tom. 2 c. 1067 A. & c. 1087 E.
Quæstor, quem in aula Cancellarium appellamus, est justitiæ cultor, legum armarium, thesaurus fama publica. Tom. 3 c. 65 D. E. & c. 667 B. C.
Quæstor, qui mendices, orionos, & vagos cœrceberat. T. 4 c. 1118 D.
Quæstor palatii cur fic appellatus. T. 2 c. 1087 E.
Quæstor, vulgo *le Chancelier*. T. 2 c. 1190 E.
Quæstor Palatinus, vulgo *Chancelier*. Ibid. E. adjutor Quæstoris est. Ibid. E.
Quæstor facri palatii, *le Chancelier*. T. 9 c. 1110 E.
Quæstor candidatus Principis. T. 9 c. 111 E.
Quæstor an possit fungi vice Procuratoris. T. 10 c. 95 B.
Quæstor judices dabat. T. 10 c. 387 A.
Principi solus Quæstor erat assessor. T. 10 c. 866 E.
Quæstoris officium, & functio. T. 1 c. 740 B.
Quæstoris nomen in Cancellarii appellationem mutatum. Tom. 3 c. 667 B. C. & c. 1087 E.
Quæstoris adjutores. T. 2 c. 667 E. & c. 924 E. & c. 1067 A. & c. 1087 E.
Quæstoris adjutorium est digniras. T. 4 c. 362 B.
Quæstoris dignitas, auctoritas, & commendatio. T. 10 c. 844 E. & c. 845 A. & feq.
Quæstoris officium Cancellarii officio comparatum. T. 10 c. 845 D.
Quæstoris officium erat temporarium. T. 10 c. 846 B.
Ex Quæstore Prætore factus quis officiorum magister, aut etiam unus idemque utroque fungebatur honore. Ibid. C.
Quæstores non in Urbe solum, fed & in Provinciis erant. T. 1 c. 720 C.
Quæstores unde dicti. T. 1 c. 901 E.
Quæstores cœtiones Principum, epistolas, & libellos in iure recitabant. T. 1 c. 720 D.
Quæstores, qui nunc dicuntur Cancellarii, olim non erant perpetui. T. 9 c. 1117 E. & c. 1118 A.
Quæstores honorarii quinam olim erant. T. 10 c. 846 E.
Quæstores ex advocatorum numero plerumque fumebantur. T. 10 c. 883 A. B.
De quæstorum honore. T. 1 c. 900 C.
Quæstorum duplex magistratus moris antiquus. T. 10 c. 834 A.
Quæstor magistratus portellatis partem fibi vendicat. T. 10 c. 844 E.
Quæstura primam gradum obtinebat in Senatu. T. 10 c. 845 E.
Quæstura ouus inter Senatorem. T. 10 c. 851 D.
Quæstura simplissima, & inanes. Ibid. E. quæstorum ad ea administratur. Ibid. E.
Ad quæstum veniatorem, necesse est, possideri suas facultates, ut pro modo earum meriri liceat expensas Iudorum. T. 10 c. 855 A.
Quæstus inter, & conquæstum ut sit differentia. T. 5 c. 480 A.
Quæstus est id, quod venit ex negotiatione, & mercatura. T. 5 c. 530 C.
Qualis qualis servus, quaterunque dominum, qualiscunque poſſeſſor. T. 5 c. 312 A.
Qualitas, & forma non idem. T. 1 c. 1331 C.
Qualitas optimi non recipit magius, & minus, qualitas boni recipit. T. 1 c. 1213 E.
Qualitas heredis mutari potest, fuffragatia non potest. T. 1 c. 1091 B.
Qualitas pro differentia fubstantiæ sumpta. T. 1 c. 1197 D.
Qualitas est, ex qua qualia dicitur. T. 4 c. 141 A.
Qualitas. Vide, Quantitas.
Qualitas, & quantitas vel auget, vel minuit crimen, & pœnam. T. 5 c. 755 A.
Qualitas fluit a fubstantia. Tom. 5 c. 401 C. D.
Qualitas accidentalis. T. 7 c. 646 A.
Qualitas, fubstantia, materia, pro eodem usurpantur. T. 7 c. 696 D.
Qualitas certissima quæ. Tom. 7 c. 646 A.
Qualitas fubstantialis. Ibid. A.
Qualitas qualitatis non est. T. 9 c. 478 A.
Qualitas edicti, vel legis, vel libri, aut tomi per principia offenditur. T. 10 c. 164 C.
Qualitas materiæ, fubstantiæ, & *ratio* nomen promiscuum. T. 3 c. 37 D.
Qualitatis ignoratio an vitiet adjutionem. T. 1 c. 1192 C.
Qualitatis arbitrio demonstretio est arbitraria, non nomen affinalis. T. 5 c. 403 A.
In qualitate agri meritius venditor an teneatur. T. 10 c. 751 D.
Quantitatem quantitatis dici non exigit Paulus jurisconsultus. T. 5 c. 401 B.
Qualitatem, & accidentia fubstantiæ non sunt partes. T. 1 c. 941 D.
Qualitates prædiorum. T. 6 c. 39 D.
Qualitates interdictorum offenduntur per principia edictorum, quibus ea de datuum Prætor pollicetur. T. 9 c. 1145 B. *Qualitas fe habens* classula quid sit. T. 8 c. 535 B.
Qualus quid. T. 3 c. 322 C.
Quam res valet quid significet. T. 10 c. 740 C.
Quando pro quandoquidem. Tom. 1 c. 1116 C.
Quandoquidem verbum conditionem facit. T. 6 c. 480 C.
Quanti res est, hæc verba referuntur ad utilitatem domini, id est, quanti dominii interesset, non quanti procuratoris. T. 5 c. 653 D.
Quanti res est id, quid his verbis continetur. T. 5 c. 581 E.
Quanti ea res erit. T. 8 c. 613 A.
Quanti eam rem esse parer. Ibid. A.
Quanti ea res est, varia significant. T. 10 c. 740 B.
Quantitas pro genere. T. 1 c. 1226 D.
Quantitas eadem facile multiplicatur, idem corpus non item. T. 3 c. 404 B.
Quantitas nomen quoniam intelligatur. T. 7 c. 615 A.
Quantitatis nullum corpus subsistit. T. 5 c. 401 B. T. 9 c. 1197 B. & T. 10 c. 951 A.
Quantitatis nihil tam facile, quam quantitas par. Tom. 5 c. 395 A.
Quantitatem parti parem, quid referet, quis participat, an partem. T. 4 c. 94 B. in hoc nulla est differentia. Ibid. B.
Quantitatem dupli non potest excedere id, quod interest in certis casibus. T. 9 c. 1077 B.
In quan-
4 c. 716 B. nec incorporalia interveni possint. Ibid. B.
Quantitas non est in legato, fed obligatio. T. 4 c. 462 E.
Quantitas fola nunquam fine qualitate spectatur. Tom. 4 c. 1202 A.
Quantitas, & res in quo differunt. T. 4 c. 441 B.
Quantitas fingulari dari potest, res certum vero dari nequit. Ibid. A. B.
Quantitas certo loco non continetur. T. 5 c. 405 B.
Quantitas certa est, quæ quanta sit, offenditur. Tom. 5 c. 401 B.
Quantitas potius, quam ipsum corpus, in mutuo spectatur. Tom. 5 c. 392 A.
Quantitas generis nomen est. T. 6 c. 153 C.
Quantitas, non corpus, quando, & in quibus rebus legari intelligatur. Tom. 7 c. 989 E. & c. 990 A.
Quantitas certa, temperque fui limitis ubi est, nullus electioni locus est. T. 7 c. 990 A.
Quantitas semper intelligitur ineffe in hereditate. Ibid. A.
Quantitas fi fuerit fie legata, an fingius debeatur, & an multiplicationem recipiat. T. 7 c. 1916 D. E.
Quantitas quando videatur legata, & quando corpus. Tom. 7 c. 1016 D. E. & c. 1017 A.
Quantitas continetur communi fpecie. T. 7 c. 659 B.
Quantitas, & ellimatio diversa. T. 8 c. 642 D.
Quantitas accipitur pro re, quod interest. Ibid. E.
Quantitas non potest perire. T. 9 c. 217 B.
Quantitas quid fit. T. 10 c. 1261 D.
Quantitatis, & corporis differentia ad constitutionem D. Pii. T. 3 c. 401 D. E.
Quantitatis nomine quæ continentur. T. 3 c. 394 A.
Quantitatis obligatio numero dividitur. T. 6 c. 152 C.
Quantitatis nomine fignificantur ea, quæ pondere, numero, & mensura constant. T. 7 c. 645 D.
Quantitatis nomen quoniam intelligatur. T. 7 c. 615 A.
Quantitatis nullum corpus subsistit. T. 5 c. 401 B. T. 9 c. 1197 B. & T. 10 c. 951 A.
Quantitatis nihil tam facile, quam quantitas par. Tom. 5 c. 395 A.
Quantitatem parti parem, quid referet, quis participat, an partem. T. 4 c. 94 B. in hoc nulla est differentia. Ibid. B.
Quantitatem dupli non potest excedere id, quod interest in certis casibus. T. 9 c. 1077 B.
In quan-

In quantitatem certum judex condemnare debet, etiamsi petitio actoris sit incerta, vel si egeris de incerta quantitate . Tom. 9 c. 1074. D. T. 6 c. 1075 A. D. T. 8 c. 1075 A.
In certum quantitatem lata sententia, ex merce, ut valeant vitra usuram, an valeat . Tom. 10 c. 1331 C.
Quantitate quæ magis valeat, quam corpore, in hoc genere functionem recipient . Tom. 4 c. 101 A.
In quantitate bonorum equalitatis ratio Falcidiæ redigitur ad tempus mortis . T. 4 c. 110 E.
Quantitate valent politica, quam corpore res, quæ pondere, numero, & mensura continent . T. 7 c. 625 B.
Sine certa quantitate sententia profertur . T. 9 c. 1071 B. & seq.
Quantitates propriam specieni non habent . T. 1 c. 1199 B.
Quantitates communi specie quodammodo continentur . Ibid. A. B.
Quantitates folio dividuntur numero. Ibid. B.
Quantitates non sunt corpora, sed potius sunt qualiqua, aut effectus, conflantur . T. 5 c. 341 A.
Ex quantitatibus tantum debentur usuræ. Vide, Usuræ.
A quantitatibus an debeant fraudari corpori. T. 10 c. 1261 D.
Quarta pars quando, & quibus debetur ex decurionum bonis. T. 2 c. 737 E.
Quarta debitæ portionis excludit querelam. T. 1 c. 449 C.
Quarta Trebellianica deducendane ex centris rebus, an ex lingulis. Tom. 1 c. 686 A.
Quarta Falcidiana quantum debeat. T. 1 c. 440 E. & c. 441 A.
Quarta omnis, sive ex legatis, sive ex fideicommissis, sive ex donationis causa mortis, est quarta hereditaria. T. 4 c. 109 E.
Quarta, seu legitima quæ quemlibet excludit, est ex lege Glicia, & non ex constitutione Divi Marci. T. 4 c. 365 B. C.
De quarta decimarum, & funerationum equi ut Pirochiæ. T. 6 c. 913 C. hoc quarta jus sibi vindicat Episcopus. Ibid. C. quo tempore præferibatur hoc jus. Ibid. C.
Quarta decimarum quæ sit, & quando debatur. T. 7 c. 189 B. in heredem an transmittatur. Ibid. C.
Quarta ex L. Falcidia accipitur ex eo, quod superest. T. 7 c. 182 C.
Quarta Falcidia, vel Trebellianica quæ sit. T. 7 c. 186 A. B.
Quarta filio qua lege ex testamento, patris debetur. T. 7 c. 180 C. D.
Quarta legitima partis an accipitur ex eo, quod superest? Tom. 7 c. 182 C.
Quarta qua lege definita sit . T. 7 c. 180 E.
Quarta quomodo, & quibus modis relinquendæ sit. T. 7 c. 180 A. B.
Quarta Antoniana . T. 8 c. 93 E.
Quarta Antoniana quæ sit, & unde dicitur . T. 8 c. 93 E. quanta ea sit. Ibid. E. & c. 94 A.
Quarta natura nulla est . Tom. 10 c. 401 B.
Quarta retentionem dari, non viriditationem legis Falcidia. Tom. 3 c. 191 D.
Duæ quartæ jure canonico dantur filio, jure civili non item . T. 1 c. 681 C.
In quarta deducendæ idem est jus legatorum, & fideicommissorum. T. 3 c. 197 A.
Quartam falvam habet adoptivus hæredatus . Tom. 4 c. 754 A. B.
Inter quartam, quæ ex fideicommissi Senatusconsulto, Pegaciani, seu Trebellianiq, & inter quartam, quæ ex legatis lege Falcidia detrahitur, an sit aliqua differentia . Tom. 4 c. 900 B. & seq.
In quartum non imputatur, quæ liberis capit conditionis expletæ causa. T. 4 c. 910 C. excipiuntur quidam casus. Ibid. D.
Quartam ex lege Falcidia liberis non potest queri. Tom. 7 c. 180 D.
Quartina febris retus fermi potest, quæ nec impedit, quemoui quis negotia omnino superedie possit. T. 6 c. 27 D. Vide, Morbus tertianus.
Quartana. Vide, Febris.
Quartas duas, live duas portiones detrahere filium heredem infi. tutum, & sognum restituere hereditatem, jus civile an patitur. T. 10 c. 811 B.
Quasi filia quæ dicatur . Tom. 5 c. 548 C.
Quasi possidet pro vero possessore tuendus est in possessione . T. 5 c. 709 B.
Quasi prædo quis possidere dicatur. T. 5 c. 360 B.
Quatenus, idest, quamdiu. Tom. 3 c. 444 A.
Quæstuosus pro quia . Tom. 7 c. 647 C.
Quatuorviri . Tom. 2 c. 708 A. & c. 824 C.
Quatuorviri viarum Urbis. Tom. 3 c. 31 A.
Quærela inofficiosi mitior facta est a Justiniano Imperatore. Tom. 4 c. 348 E. & c. 349 A.
Quærela inofficiosi finitur quinquennio. T. 4 c. 898 D.
Quærela inofficiosi hodie ex Novellis Justiniani legata non infirmat, fed hereditis institutionem tantum. T. 4 c. 1096 D.
Quærela inofficiosi testamenti qui bus datur, & quibus non. T. 4 c. 918 B.
Quærela inofficiosi testamenti an ex Justiniani constitutione, tantum ex Glicia. T. 4 c. 364 E. ratio legis Glicia ferendæ. Ibid. A. quærela quæ est. Ibid. c. 365 A. quarta, seu legitima, quæ quærelam excludit, est quæque ex lege Glicia, & non ex constitutione D. Marci. Ibid. B. C.
Quærela inofficiosi intitur ad filium injuriarum. T. 4 c. 368 B.
Quærela inofficiosi est species actionis injuriarum, seu actio mixta, idest, exheredationis. T. 4 c. 114 E.
Quærela inofficiosi potest facere intestatum pro parte tantum. T. 4 c. 1305 D. libertates fune indicatæ, legatorum, & fideicommissorum. T. 3 c. 197 A.
Quartam falvam habet adoptivus exheredatus . Tom. 4 c. 754 A. B.
Inter quartam, quæ ex fideicommissi Senatusconsulto, Pegaciani, seu Trebellianiq, & inter quartam, quæ ex legatis lege Falcidia detrahitur, an sit aliqua differentia . Tom. 4 c. 900 B. & seq.
In quartum non imputatur, quæ liberis capit conditionis expletæ causa. T. 4 c. 910 C. excipiuntur quidam casus. Ibid. D.
Quartam ex lege Falcidia liberis non potest queri. Tom. 7 c. 180 D.
Quartina febris retus fermi potest, quæ nec impedit, quemoui quis negotia omnino superedie possit. T. 6 c. 27 D. Vide, Morbus tertianus.
Quartana. Vide, Febris.
Quartas duas, live duas portiones detrahere filium heredem infi. tutum, & sognum restituere hereditatem, jus civile an patitur. T. 10 c. 811 B.
Quasi filia quæ dicatur . Tom. 5 c. 548 C.
Quasi possidet pro vero possessore tuendus est in possessione . T. 5 c. 709 B.
Quasi prædo quis possidere dicatur. T. 5 c. 360 B.
Quatenus, idest, quamdiu. Tom. 3 c. 444 A.
Quæstuosus pro quia . Tom. 7 c. 647 C.
Quatuorviri . Tom. 2 c. 708 A. & c. 824 C.
Quatuorviri viarum Urbis. Tom. 3 c. 31 A.
Quærela inofficiosi mitior facta est a Justiniano Imperatore. Tom. 4 c. 348 E. & c. 349 A.
Quærela inofficiosi finitur quinquennio. T. 4 c. 898 D.
Quærela inofficiosi hodie ex Novellis Justiniani legata non infirmat, fed hereditis institutionem tantum. T. 4 c. 1096 D.
Quærela inofficiosi testamenti qui bus datur, & quibus non. T. 4 c. 918 B.
Quærela inofficiosi testamenti an in bona cu-
streuda militis detur . Tom. 5 c. 1027 A.
Quærela inofficiosi testamenti quamdiu durat. T. 5 c. 807 E.
Quærela inofficiosi testamenti folis exheredatis competit . Tom. 6 c. 398 B.
Quærela inofficiosi testamenti an fonium institutionem relinquat. T. 6 c. 398 B. C. T. 8 c. 58 E.
Quærela inofficiosi testamenti centuuvirale judicium est . Tom. 7 c. 1216 A.
Quærela inofficiosi testamenti appellatur *quadruplex judicium*, & cur. Ibid. B. *mutatur etiam bifle judicium*. Ibid. B.
Quærela inofficiosi testamenti, & petitio hereditatis, quæ inofficiosi idem est hodie . T. 7 c. 237 D.
Quærela inofficiosi donationis infirtubatur apud Præfectum urbi. T. 7 c. 1229 E.
Quærela officii unde petitiri infirtubatur apud Præfectum urbi. Ibid. E.
Quærela, & vidoria primi an profiteat fecundo fratri suo facenti & quadrimondo acquiescenti judicio defuncti. T. 7 c. 181 D. E.
Quærela inofficiosi adversus quos detur, & dari potest . Tom. 7 c. 176 C. D.
Quærela inofficiosi an adversus subdistinctiones pupillarem moveri potest. T. 7 c. 177 C.
Quærela inofficiosi an, & quando poli quinquennium detur. Tom. 7 c. 109 B.
Quærela inofficiosi an omnia relicta datur ultimo Imperatore . T. 7 c. 191 D. & c. 195 E.
Quærela inofficiosi an totum testamentum rumpat. T. 7 c. 170 A.
Quærela inofficiosi contra quos detur. T. 7 c. 198 B.
Quærela contra testamentum ignotum, & cognitorum ultra fratrum, & sororum non dari. T. 7 c. 198 B.
Quærela inofficiosi facit, ut unus pofit retrare ab intestato, alter ex testamento : item ut unus, idemque veniat partim ab intestato, partim ex testamento . T. 7 c. 200 E.
Quærela inofficiosi testamenti datur præterito testamentum manet, quia habetur pro exheredato . Tom. 7 c. 109 D.
Quærela testamenti rescindendi causa an agat, qui minus quarta accepit. T. 7 c. 207 D.
Quærela inofficiosi an ad patrem transmittatur. T. 7 c. 176 A.
Quærela inofficiosi datur non tantum postumo filio, sed etiam alnono . T. 7 c. 172 B.
Quærela inofficiosi non datur contra testamentum, sed contra heredem . T. 7 c. 185 B.
Quærela inofficiosi quibus detur, & quomodo introducta sit . T. 7 c. 169 D. E.
Quærela inofficiosi quibus detur, & quor in eis deliberetur . T. 7 c. 171 C.
Quærela non datur, quando quarta relicta est . T. 7 c. 935 A.
Quærela inofficiosi quibusdam detur, quibus vero non . Tom. 8 c. 683 D. E.
Quærela fi velit agere emancipatus exheredatus, quid prius agendum erit . T. 8 c. 173 A. B.
Quærela de testamento mariti datur . T. 8 c. 165 A. B.
Quærela datur contra heredem . T. 8 c. 173 B.
Quærela an detur præterita a matre, vel milites. T. 8 c. 58 E.
Quærela an proponi possit contra testamentum militis. T. 8 c. 148 E. & c. 149 A.
Quærela inofficiosi testamenti interfantum facit parentemillius, ut bonorum possessio contra rabulus intestatum non facit . Tom. 8 c. 68 D.
Quærela inofficiosi testamenti adversum injuriarum imitatur . T. 9 c. 106 D.
Quærela inofficiosi testamenti est petitio hereditatis . T. 9 c. 173 C.
Quærela inofficiosi testamenti quomodo injuriæ perfequatio est, fumofa exheredationis perfecutio, & altio . T. 9 c. 106 D.
Quærela inofficiosi testamenti est petitio hereditatis . T. 9 c. 164 C.
Quærela inofficiosi testamenti quomodo adhetur . T. 9 c. 106 D. fumoi fimilitia non potest inflatari. Ibid. D.
Quærela inofficiosi testamenti tollitur quinquennio . T. 9 c. 173 C.
Quærela inofficiosi testamenti fluita quando infituari potest . T. 9 c. 106 D. E.
Quærela est contra heredem feriptum . T. 9 c. 774 E. ea agi non potest, antequam heres aliquid exhibiturit, cum quo exheredatus contgerdatur, & de hereditate litiget. Ibid. E.
Quærela recrafinatur cognitionis apud Principem quando infituit potest. T. 9 c. 137 D.
Quærela inofficiosi in quos heredes transfinituntur . T. 9 c. 774 D.
Quærela est appellationis genus. T. 9 c. 1103 D. E.
Quærela falfi testamenti . Tom. 9 c. 106 D. E.
Quærela inofficiosi an detur in eum, qui infte possidet . T. 10 c. 61 A.
Quærela non numerata pecunia, vel non numeratæ dotis, & qualibet perfeqitionis interruptio, aut controversia, deficiente magistratu, possunt institui apud Episcopos. T. 10 c. 823.
Quærela inofficiosi testamenti quibus detur . T. 10 c. 933 A. B. & c. 1100 C.
Quærela inofficiosi testamenti an fit separanda a petitione hereditatis. T. 10 c. 933 C.
Quærela inofficiosi donationis quibus detur. T. 10 c. 934 D.
Quærela inofficiosi testamenti tacita diffimulatione aboletur . T. 10 c. 937 B.
Quærelæ inofficiosi testamenti, aut exheredationis ante adiatam hereditatem locus est non post. T. 7 c. 621 D.
Quærelæ inofficiosi reperitio an, quando, & cui detur, & denegetur. T. 7 c. 208 C. D. E. seq.
Quærelæ inofficiosi quando locus fit. T. 8 c. 58 D. an eam quarta excludat. Ibid. E. quæ eam excludant. Ibid. E.
Quærelæ denunciationes præcedunt accusationes. T. 9 c. 1324 E.
Quærelæ inofficiosi testamenti qui excludit, quadrans a quanam lege fit. T. 7 c. 65 A.
Quærelam inofficiosi testamenti injuriarum actionem imitari . T. 3 c. 197 D.
Quærelam inofficiosi pater filii nomine infituere non potest, invito filio, fetus in alius actionibus. T. 4 c. 114 D.
Inter quærelam inofficiosi testamenti, & bonorum possessionem contra tabulas quæ est differentia . T. 4 c. 348 A.
Ad quærelam inofficiosi an pater præteritus a filio emancipato ad institutur pofiliatus. T. 4 c. 367 D.
Per quærelam inofficiosi testamenti an tota hereditas suferatur . T. 4 c. 884 B.
An pater querelam, quam filius præparavit, exfequi possit . T. 4 c. 115 C.
Querelam inofficiosi excludi quinquennio. T. 8 c. 27 C.
An quærelam inofficiosi testamenti habeat filius a pater naturali ditus in adoptionem extraneo, & præterinus testamento patris naturalis . T. 9 c. 1313 A.
Querelam inter inofficiosi testamenti, & querelam inofficiosi donationis differentiæ . T. 10 c. 934 C. D.
Per querelam inofficiosi testamenti filius, evincens hereditatem, an debeat præstare legata . Tom. 10 c. 1169 D.
Querelam inter, & appellationem differentiæ . T. 10 c. 1245 A.
Querelamnisi audiatur in quendam caudilicum, qui eum male reprehendeat. T. 9 c. 1114 A. B.
Que in ipso in utero nutrit an in numerum liberorum computentur . T. 8 c. 642 C.
Qui est in utero, an pro nato habeatur. Ibid. C.
Qui est in utero, alia non prodeft, nisi natus. Ibid. D.
Qui fequi non debent, nec duci in jus possunt . T. 8 c. 530 B.
Qui fe fuori sufferior verba qualia . T. 8 c. 534 C.

Quid interest an res utilitas, vel damnum datum, vel lucrum nubi intercepsum. T. 2 c. 432 E. & c.433 A.
Quid, si eadem quantitas fuge legatur. T. 2 c. 441 A.
Quilibet est legitimus affinitatis rei fur. T. 4 c. 586 D.
Quina, & ter bina diffidunia. T. 6 c. 26 D.
Quina, aut quinque utrum legatario debeantur. T. 2 c. 1172 C.
Quina quid. Ibid. C.
Quinos quater ducere est nullus quædam. T. 6 c. 482 E. & c. 483 A.
Quinquagenaria major ferilis plerumque est. Tom. 9 c. 924 D. si forte partum edideriit, is partus erit suus heres patri. Ibid. E.
Cum quinquagenaria an sit connubium. vel concubinatus T. 10 c. 482 B. C.
Quinquiviri ubi, & ad quid conflituti fuerint. T. 1 c. 904 D.
Circa quos pedes de fine controversiis est. T. 7 c. 971 E.
Quinquagenarii an milici poffint. T. 7 c. 1465 A.
Intra quinque pedes conflitit flatuen repundrum quæstio. Tom. 9 c. 1050 D. fines fucri erant intra quinque pedes, & intra eos fines nulli admittebant prescriptio. Ibid D.
Quinquennalis magistratus fuit in urbe Cenfor. T. 4 c. 880 C.
Quinquennalis conflitutio. Tom. 9 c. 120 D.
Quinquennii in jure consideratio. T. 1 c. 543 B. & feq.
Quinquennii prescriptio ignoranti non obficit. T. 4 c. 1373 B.
De quinquennii penitionibus ex locato. T. 5 c. 535 E.
Quinquennii dilatio, quæ debitori conceditur. T. 9 c. 1128 C. hoc quinquennium Principes dat fide diffidiione. Ibid. C. hoc quinquennium in idiotismo gallico dicitur *cinq années refpit*. Ibid. D.
Quinquennii prescriptio datur in causa communis adversus fiscum. T. 10 c. 661 D. E.
Quinquennii prescriptio in causa inofficioli testamenti an curtur contra minorem 25. annis. T. 10 c. 904 E. & c. 905 A.
Quinquennii prescriptio an habeat locum in causa fiscus. Tom. 10 c. 930 A.
Quinquennio durat magistratus municipalis. T. 1 c. 893 A.
Quinquennio finiuntur querela de inofficioia donatione, de inofficioso testamento, & de inofficiosa dote. T. 10 c. 935 C.
In quinquennium fundi dotalis locatur. T. 5 c. 563 C.
In quinquennium tantum locare fobbaste petrati fua prædia. T. 5 c. 578 E.
Intra quinquennium ab adita hereditate bona defuncti a bonis heredis fegiantur a creditoribus defuncti. T. 6 c. 356 C.
In quinquennium privati folebant locare fua prædia. T. 7 c. 620 C.
In quinquennium locari folebant vectigalia privata, & publica. T. 7 c. 377 A.
In quinquennium plerumque prorogatur exactio crediti. Tom. 10 c. 858 B.
Quintana lufio quid fit. Tom. 10 c. 948 B.
Quintilianus emendatus. Tom 6 c. 191 B.
Quintus Tubero Panætii auditor. T. 1 c. 911 C.
Quintus Mutius jurisconsultus quilis, & quantus fuerit. Ibid. C.
Quiritarii domini. T. 9 c. 994 E.
Quirites 3 Quirino. T. 1 c. 97 C.
Quirites quare fuerint appellati Romani, & a quo. Tom. 8 c. 893 B.
De Quiritium nudo jure tollendo. T. 7 c. 904 D. E.
Quis in feminino genere ufurpatum a veteribus latinis. T. 10 c. 587 B.
Quæ excusatio, quid hæc verba fignificant. T. 3 c. 54 B.
Ejus, quod interest, fententiæ. T. 3 c. 240 C. D. & feq.
Quod vi, aut clam interdictum. Vide, Interdictum Quod vi, aut clam.
Quodvultdeus Cartheniensis Episcopus accusatur de crimine absque quod concilium Africanum. T. 6 c. 766 A.
Quodvultdei nomen in Africa frequens. T. 6 c. 765 C.
Quod vi, aut clam interdictum. T. 6 c. 416 E. hoc interdictum noxale est. Ibid. c. 427 A.
Quod ambiguum, etiam obscurum, non contra. T. 8 c. 650 A.
Quod ab initio non valuit, expoffefto non convalescit, regula quando cessat. T. 9 c. 999 C.
Quod interest. T. 0 c. 1072 E. & c. 1073 A. & feq. Vide, Interest.
Quorum bonorum interdictum quando competit. T. 6 c. 329 E. & c. 331 B.
Quorum legatorum interdictum. T. 7 c. 251 D.
Quorum bonorum interdictum. Vide, Interdictum.
Quorum legatorum interdictum. Vide, Interdictum.
De quotidiana aqua, & æstiva. Vide, Aqua.
Quotidianum an per C, an vero per Q. fit scribendum. T. 5 c. 1086 B.
Quotidianum interdictum. Vide, Interdictum de vi quotidiana.
Quotidie scribendum, non cottidie. T. 1 c. 954 B.
Quotidie an scribendum, an cottidie, aut cotidie. T. 8 c. 1054 C.
Quotiens per eum, cujus interest conditionem non impleri, fit, quo minus impleatur, perinde haberi, ac si impleta fuiset. T. 6 c. 382 A.
Quot mensibus, idest, fagulis mensibus. T. 1 c. 954 B.

R

RAbularii, non rumularii. T. 3 c. 289 D.
Raremare quid. Tom. 8 c. 514 B.
Radices an etiam videantur legitæ legatæ annuæ. T. 7 c. 1058 B.
Radicitus. Vide, Eradicitus.
Ratæ quid fignificet. T. 2 c. 1333 D.
Raymundus Decretalium compilator, & pœnitentiarius Gregorii IX. T. 6 c. 1061 A.
Cap. *Raymius* explicatur. Tom. 6 c. 1060 E.
Rami arborum vicinarum quomodo fupputandi. Tom. 9 c. 1140 B. C.
Reaton nomen Gallicum unde deductum. T. 9 c. 1332 B. C.
Rapere vi neque liceat res fuas mobilem, vel fit moventem. T. 2 c. 237 D.
Rapina non concurrit cum edicto Quod metus cauft. T. 1 c. 568 D.
Rapina eft cafus fortuitus. Tom. 5 c. 1164 D.
Rapina publicam judicium parit. T. 10 c. 568 B.
Rapina, quæ vulgo reperundarum appellatur, ut corrcendæ. T. 1 c. 874 D.
Ejus, qui rem fuam rapit, pœna. T. 1 c. 338 A.
Raptare, in commune redigere. T. 5 c. 613 A.
Raptor cum rapta nuptias in parum olim faciebat, quod & Pontifices reaffuevit videntur. T. 2 c. 126 E. & c. 1161 A.
Raptor quid a fure differat. T. 3 c. 119 D. & c. 140 A.
Raptor manifestus cui pœnæ fufficiendus. T. 3 c. 446 E. & c. 447 A.
Raptor furtum faciens dicitur fur manifestus, & improbus. T. 4 c. 325 B. fur arrocior. Ibid. B. raptor quando fur manifestus dicitur. Ibid. E.
Raptor fur eft improbior. Tom. 8 c. 827 D.
Raptor bonorum manifestus tenetur furti actione in quadruplum. T. 9 c. 1157 E.
Raptor nec manifestus tenetur in triplum. Tom. 9 c. 1157 E. & c. 1158 A.
Raptor manifestus correcendum eft. T. 9 c. 1160 B.
Raptor bonorum fur eft manifestus. T. 9 c. 1160 D.
Raptor bonorum, aut eft manifestus, aut non manifestus. T. 9 c. 1157 D.
Raptoris bona rapta addicuntur, & rapte pecuniæ hereditarin poffefor pro herede, vero heredi teneatis petitione hereditatis, perinde atque si ipsemet eam pecuniam exegisset. Ibid. D.
Rattibitio non tempor mandato comparatur. Ibid. D. E.
Rattibitio quando nihil agit, ita est, neque mandati, neque mercatorum geftorum actionem parit. Ibid. E.
Rattibitio duplicem vim habet. T. 8 c. 782. E. in malefictis mandato comparatur. Ibid. c. 785 C.
Rattibitio an fit ratum. Ibid. A.
Rattibitio in bonorum poffeffione fufficit, in actione juffum requritur. T. 8 c. 68 E.
Rattibitio voluntari, five mandato comparatur. T. 8 c. 369. E. & c. 374 A.
Rattibitio parit actionem negotiorum geftorum. Tom. 9 c. 314 B.
Rattibitio parit filium obligabit in folidum detrahito exceptionis auxilio. T. 9 c. 319 A.
Rattibitio an retrocurat. Tom. 9 c. 516 A.
Rattibitio an retrorahatur. T. 9 c. 688 A.
Rattibitio non poteft expedire, nisi per partes. T. 10 c. 530 B. C.
Rattibitio procurator ab divifionem refficiat. Tom. 10 c. 561 D.
Rattibitio quid confirmet. T. 10 c. 674 E.
Rattibitionis vis minor non eft, quam mandati. T. 4 c. 1194 A.
Rattibitionis, five de rato ftipulatur. T. 5 c. 860 E. & c. 870 A. Vide, Stipulatio rattihabitionis.
Rattihabitionis fatisfactio an poffit exigi ab eo, qui alia alieno nomine ante fuit contestationem. T. 10 c. 935 C.
Omnem rattihabitionem retrorahit tam in ea, quæ fum jure, quam in ea, quæ fum fidei. T. 9 c. 536 A.
Rattihabitionem Pretor compatit fufficit, & mandato. T. 9 c. 640 A.
Per rattihabitionem videtur minor major factus remuntiare beneficio restitutionis in integrum. T. 10 c. 928 B.
Ex rattihabitione an nascatur actio mandati. T. 6 c. 17 D. E.
De rattihabitione. T. 9 c. 536 A B.
Rattihabitione ave adquiri potuit hereditas per separes citra juffum ipse pratorio. T. 9 c. 170 A.
Rationcinationes pro calculis. T. 9 c. 822 E.
De rationciinis operum publicorum, & de patrimonio civitatum. T. 9 c. 1186 A. & feq.
Rationcinatores optimi erant argentarii. T. 9 c. 208 E.
Ratio omnium, quæ a majoribus conditeta funt, reddi non poteff. T. 3 c. 205 A.
Ratio implicita. Tom. 1 c. 947 B.
Ratio, & ratio fumma differunt. T. 1 c. 1243 C.
Ratio civilis jus naturale, originis, & æquitatis corrumpere nequit. T. 4 c. 881 E.
Ratio certa ambigua, aut obscura tendicula eft, quæ ei, qui tenetur, potius fraudi effe debet. T. 4 c. 1174 E.
Ratio nuda non fuit donationem. T. 5 c. 987 A.
Ratio eft animus, & mendula legum quæ æquum, & bonum tuetur. T. 4 c. 875 C.
Ratio naturalis in dore an fpectetur potius, quam Reipublicæ jura civilia. T. 5 c. 1164 C.
Ratio nonnunquam eft aperta, in qua perquirenda non eft admodum laborandum, fed & feptemnumero latet in obscuro. Tom. 6 c. 1370 E.
Ratio Cafaris quid fit. Tom. 10 c. 1211 D.
Ratiocinatio officium. T. 1 c. 682 E. Aquæ extinguitur rei privatæ Cæfaris diffequantur cautæ fiscales. T. 10 c. 692 A.
A rationali eft procurator fifci. T. 9 c. 1109 E. Vide, Procurator fifci.
Rationalis fummæ rei, five procurator. T. 3 c. 1213 D.
Rationalis dictus procurator fifci. T. 6 c. 684 C.
Rationalis qui olim fuerit. T. 10 c. 1008 E.
Ratione non femper effe caufam. T. 5 c. 1061 B.
De ratione Jugi Falcidiæ ineunda. T. 6 c. 1296 D.
Rationes effecit, & exhibere dicimus promittere. T. 3 c. 268 C.
Rationes conferibere non eft admittitur negotia. Ibid. B.
Rationes reddere quid fit. Tom. 1 c. 1514 D.
Rationes exaptabit, an ob errorem calculi retrahari poffint. Tom. 3 c. 242 B.
Rationes reddendæ, ubi negotia gefta funt. T. 3 c. 160 D.
Rationes Principis publice interest non confundi, & flationes procuratorum Cæfaris. T. 4 c. 77 C.
Rationes purgandæ a negotiorum geftore quod judicem decimo quoque die, fefte Sacratio. T. 4 c. 877 A. item ufque fumptuum purgantur. Ibid. A.
Rationes fuas juris auftores adstringere fuge folent. T. 4 c. 500 A.
Rationes affus fui edere, eft exhibere librum rationum, tutelam reffituere, & pupillum indemnem praestare. T. 6 c. 1021 A.
Rationes, quandoquam heredes argentarii dolo defitfie poffidere dicantur. T. 5 c. 136 C. D.
Rationes argentariorum an fint eorum

rum instrumenta. T. 5 c.35 E. & c.36 A.
Rationes conferri quid. T. 6 c.149 B. non possunt rationes conferri cum eo, qui nondum est relatus. Ibid. B. C.
Rationes subscribere, & concludere. T. 6 c.173 A. B.
Rationes quod quem remanere debeant, inter colligendas fuge differatur. T. 7 c.192 B. C.
Rationes authoritas necessaria sunt adhiri ad instruendas ea, &c. T. 7 c.97 A.
Rationes expendi, & accepti, quæ sibi conferri defunctus, non venuint in divisionem, aut licitationem. T. 7 c.406 C.
Rationes redderre quid. T. 8 c.554 A.
Rationes privatæ. Tom. 5 c.5 B. & seq.
Rationes domesticæ creditoris ab fideiussorem. T. 9 c.268 C.
Rationes domesticæ nonne oneretur contra fideiussorem. T. 8 c.275 B.
Rationes domesticæ in re propria fideiussori faciunt. T. 9 c.279 E.
Rationes privatæ, & domesticæ edere adhiri reum compellit ex ipsa cauſa officio judicis. Tom. 5 c.6 B. C.
Rationes domesticæ sæpe dicuntur brevia, & breviculæ. T. 9 c.269 D.
Rationes suas reo exhibere cogitur adhiri. T. 9 c.267 A.
Rationes breviariæ. T. 9 c.5 D.
Rationes publicorum operum ne Prædes provinciarum excutiant. T. 9 c.1385 B.
Rationes suas argentarii cuique edere debent. T. 9 c.1 A.
Ratione accepti, & expensi. T. 9 c.161 C.
Rationes accepti. T. 9 c.166 D.
Rationes expensi. Ibid. D.
Rationes edit, qui dictat, quod rationibus continetur, nec tamen exhibet. T. 9 c.6 A.
Rationes argentariæ quodammodo publicæ. T. 9 c.5 B.
Rationes suas non cogitur edere contra se reus adhiri. Tom. 9 c.267 A.
Rationes privatæ, a patribusfamiliis conficiuntur diligenter, facitibus plenam fidem. T. 9 c.1074 A.
Rationes suas. T. 9 c.988 D.
Rationes non reddituræ, nisi reliquæ pecuniæ antur. T. 10 c.356 C.
Rationes dando fuit, ubi negotia gesta sunt. T. 10 c.928 B.
Ob eximum perferendam cauſam ex provincia non datur dilatio tuteri, vel argentario, nisi ex ipsa cauſa. T. 14 c.924 C. D.
Rationem reddituro an procuratori, tutori, curatori, ipsum negotium gestum, testimonio remitti poſſit. T. 9 c.1086 C.
Rationum editio. Tom. 9 c.1 A. & seq.
De rationibus argentariorum. T. 9 c.1358 A. B.
Rationibus edendis, & reddendis quinam præter argentarios obnoxii sint. T. 9 c.37 E.
Rationibus vi aliqua majori, vel forte magistra amissis, eidem denuo argentario eisi jubebit Prætor. Tom. 5 c.36 E. & c.37 A.
Ex rationibus defuncti sumuntur certissima argumenta voluntatum. T. 7 c.1406 E.
Rationibus legatis, an videantur adimere legata. T. 7 c.496 D.
De rationibus expensi, & accepti, quæ sibi conferri defunctus more diligentium patrumfamilias. T. 7 c.496 C.
De eato satisfatio. Vide, Satisdatio, Cautio.
De eato exercendam laudato vendituri. T. 6 c.9 B.
Rationem parte quantio justo compatur. T. 8 c.15 E.
Ratum est, quod major pars judicum judicavit. T. 10 c.1230 A.
Ratum in fit, quod ex tribus judicibus unus judicavit, alius turnibus sibi non liquere. Tom. 10 c.1237 B.
Raucæ an sint herbæ. T. 9 c.410 D.
Raucæ servitutes. Vide, Servitutes.
Realiscriptiones. T. 9 c.154 D.
Recipitulatio judicis urbicilla, quo argumento unoquoque libro rum Juliani crcenitur. Tom. 6 c.432 E. & c.433 A.
Recevere pro cautionem solvere. T. 12 c.1133 D.
Receuta quæ sint. T. 12 c.685 D.
Recaution est diffinitio diffolutio. T. 2 c.1151 D.
Recaution, species spochæ. Ibid. D.
Recibrectus Vvilligothorum Rex in Hispania. Tom. 6 c.842 E. Gothos Arrianos ad fidem catholicam traduxit. Ibid. E. Concilio Toletano tertio interfuit. Ibid. E.
Receptacula vulvæ mulierum quæ. T. 6 c.487 A.
Receptatores latronum extra ordinem concredi. T. 1 c.869 B. & T. 2 c.618 E.
Receptatores colonorum fugitivorum non redduntur, & capitationem solvunt. T. 2 c.839 A.
Receptatores latronum in quantum tenentur. T. 6 c.1465 D.
Receptæ aliis, feu receptrix. T. 1 c.742 C. & Tom. 2 c.219 E. & c.220 A.
Receptæ unde dicantur. Tom. 10 c.619 A.
Receptionem in cuſtodiam pro meritis cauſarum adhibetur. T. 1 c.875 D.
De receptis Tit. Pandectarum, ibid. compromittatis. T. 9 c.145 A.
Receptitia dos quid denotet. T. 5 c.355 C. D.
Ex receptis foli argentarii obligantur, qui ad se recipiunt alienas debita. T. 9 c.260 B.
Receptores aggreſſorum, & latronum iisdem pœnis afficiendi, quibus aggressores, vel latrones. T. 1 c.871 A.
Receptores abigeorum in decemnium relegandi. T. 1 c.591 B.
Receptores, fuspectores, recuperatores. T. 10 c.730 C.
Receptores, ibid. confiuntur. T. 1 c.220 A.
Receptum quid. T. 1 c.743 C. & T. 2 c.138 B.
Receptum. T. 9 c.347 A. B. in adhiendo de receptis venit cœlpa leviſſima, non cauſa dorsuna. Ibid. C.
Receptum fit nudo consensu fine stipulatione. T. 9 c.160 B.
Receptum, & confirmatum in quo differunt. Ibid. B. C.
Receptum argentarium etiam contributuna dicitur. Ibid. E.
Receptum quomodo fiebat. Ibid.
Recipere quod olim erat, hodie est constituere, & longe alia est ratiocinatiuni, quam erat recepti. T. 4 c.170 E. Jus mutari soler, ita ut nonnisi. Ibid.
Recipere, & differre inter reos, vel in reis promittere dictinus. T. 9 c.1417 A. B.
Recipiendi verbum quotanam modis accipiatur. T. 3 c.67 B. C.
Recipio verbum. Vide, Verbum Quo, vel Rem.
Si recipio me daturum, receptum est, ex quo jure civili dictur atio, quæ dicitur receptia. Tom. 9 c.260 A.
Reciprocorum eadem debet esse ratio. T. 1 c.1 D.
Reconventio quid. T. 6 c.795 B. quibus cauſibus admittatur. Ibid. C. 796 A.
Recreatinæ cognitionis quærela. Vide, Quærela.
Recreantes pro fiduciaria possessione. T. 6 c.952 D.
Recte verbum est pro arbitrio viri boni. T. 1 c.1361 A.
Recte, aut bene emere quomodo intelligitur. T. 5 c.472 C. D.
Recte verbum quid significet in novi operis puntiatione. Tom. 8 c.544 A.
Rector provinciæ. T. 2 c. 77. E.
Rector Ecclesiæ, qui plebanus vulgo dicitur, clericum sibi adjungere tenetur. T. 6 c.968 A.
Rectorem, & ducem fuum multa bruta habent, quem sequuntur. T. 7 c.14 D.
Rectores provinciarum, fraude, vel ambitione creati, revocantur in curiam. T. 2 c.717 A.
Rectores provinciarum prohibentur emere. T. 7 c.720 A.
Rectores provinciarum quinam sint. T. 10 c.853 B.
Rectores Provinciarum a Principe fratres appellabantur. Ibid. C.
Rectores Provinciæ quos habrant sine iurisdictionis fubiectos. Ibid. D.
Rectoris Parochiani ordinatio ad jura Ecclesiæ pertinet. Tom. 6 c.919 E.
Rectores Ecclesiarum quidam perpetui, alii temporales. Tom. 6 c.88 C. D.
Recuperatores quinam appellentur. T. 5 c.210 A. B.
Recuperatores de quibus cauſis cognoſcebant. T. 7 c.651 A.
Recuperatores, seu judices privati cognoſcebant de maleficiis privatis. Ibid. A.
Recuperatores erant judices, qui olim a magistratibus dabantur. T. 9 c.985 B.
Recuſari in poſſint magistratus. T. 9 c.149 D.
Recusari judices qui poſſunt. T. 9 c.1919 D. E.
Recusari non potestis magistratus, & cur. Ibid. E. hodie poteſt recusari. Ibid. E.
Recuſatio quid. T. 6 c.911 A.
Recuſatio judicum proponi debet ante litis contestatum. Tom. 6 c.930 B. qua forte cauſa emergat poſt litem contestatam. Ibid. C.
Recuſatio, & repudiatio hereditatis quorumnam sit. T. 8 c.989 C.
Recuſatio. Vide, Rejectio.
Recuſatio pro appellatione non cessat. T. 6 c.1126 D. longe distat ab appellatione. Ibid. E.
Recuſatio intriogendi nullo modo permittitur fuiore fidecommissi. T. 9 c.201 E.
Recuſatio, & appellatio in quo differunt, & in quo comparantur. T. 9 c.137 B. C.
Recuſatio fieri non poteſt, nisi ante litis contestationem. T. 9 c.1070 C. D.
Recuſatio quid est. Ibid. D. eius forma quæ. Ibid.
Recuſatio judicis quando fit. T. 9 c.147 C. D.
Recuſatio jurisjurandi. T. 9 c.201 A.
Recuſatio manifesta. Ibid. C.
Recuſatio judicis, dari. T. 9 c.1126 C.
An recuſationis cauſa exponi debeat. T. 6 c.945 C.
De recuſatione judicum. Tom. 5 c.333 D.
Recuſatione porrecta eligunturar arbitri, apud quos ita disceptatur. T. 9 c.149 B.
Recuſationes comparantur dilatoriis exceptionibus. Tom. 9 c.147 C.
Recuſationum, five remotionum cauſæ. Ibid. C. D.
De recuſationibus judicum. Ibid. A. & seq.
Qui recuſat judicem datum, cogitur eligere arbitros, & apud eos litigare. T. 9 c.148 E.
Qui recuſatur, ei judici libellus porrigitur. Ibid. C.
Redactus dicitur a redigendo. T. 7 c.18 D.
Redactus tenues colligimus. Ibid. D.
Reddendi verbum significationem dandi habet, & contra verbum dandi etiam reddendi. Tom. 6 c.40 A.
Reddendi verbum etiam dandi significationem habet. T. 8 c.555 D.
Reddere aliud est, aliud dare. T. 6 c.75 A. damnat libenter, damnat nolens, & reddimus inviti. Ibid. A.
Reddere rationes quid. T. 8 c.554 A.
Reddere cauſas appellationis, vulgo *propter les griefs*. T. 9 c.801 B.
Reddere arcuinum penu non est, ut de fuo irrogare potest. Ibid. T. 9 c.931 C.
Reddita, & redhibita res quandonam esse dicitur. T. 5 c.693 A.
Reddito cauſarum pignoratitie ad argumentum remissi pignoris. T. 5 c.8.19 A.
Reddituri verbum antiquum. T. 9 c.811 B.
Redemptio navis a pirata extortuna ne quando, & a Civibus reliquebrat. T. 9 c.936 E.
Redemptio, vulgo *rachat*. Tom. 9 c.1123 B. C.
Redemptio litis feuda est, & venia multa legibus. T. 11 c.1832 E.
Redemptio rei, vel litis alienæ conventa inter domnum, & procuratorem turpis est. Tom. 10 c.990 A.
Redemptionis ius, feu retractus. T. 9 c.1278 B.
Redemptionem affumunt an valeant. T. 10 c.885 C.
De redemptio ab hostibus. Tom. 1 c.882 D & T. 9 c.1121 A.& seq.
Redemptor partiarius. T. 9 c.63 C. Vide, Publico.
Redemptor, & conductor forme idem. Ibid. C.
Redemptor operis quis sit. Tom. 10 c.1031 D.
Redemptores, qui a republica mundus vivs conducuntur certo pertio. T. 9 c.89 A.
Redemptores qui olim, & qui nunc dicuntur. T. 9 c.831 C.
Redemptores, five emptores vectigal publicum, qui conducunt fiscalia. T. 9 c.1190 E.
Redemptores, qui fuis emuntis addicuntur, illatum emuntis factiori eorum, in quorum foio addicitur. T. 9 c.1191 B.
Redemptores pro conductoribus, qui opus faciendum accipiunt, ibid. B.
Redemptores qui dicuntur. T. 9 c.1188 B.
Redemptores, & quod publicani vocabantur eo nomine. T. 9 c.1399 C.
Redemptores litium. T. 9 c.355 D. & c.308 B.
Redemptores litium quinam fint. T. 10 c.651 D.
De redemptoribus litium. Tom. 3 c.222 A.
De redhibendis re vendita ob mortum, aut vitium, quod emptor ignoravit. T. 5 c.1109 A.B.
Redhibere est verbum commune recipientis venditoris, & reddentis emptoris. T. 4 c.1312 D.
Redhibere est commune verbum emptoris, & venditoris. T. 7 c.762 C.
Redhibitio virioni mancipii intra fex menses fieri poteſt. Tom. 1 c.871 A.
Redhibitio tam propter vitium, quam propter morbum. Tom. 8 c.571 B. C.
Redhibitio quomodo fit. Tom. 7 c.397 B.
Redhibitio an venisit in actione ex empto. T. 10 c.760 B.
Redhibitio nonnunquam continetur in actione quanto minoris. T. 10 c.761 D.
Redhibitio, & relevatio intra verdictinis quinaloque venient in actionem venditi, & in actionem empti. T. 10 c.1015 B.
Redhibitio non est res modicæ, etiam si vitiosa fit. T. 10 c.1034 E.
Redhibitio intra quod tempus fit in emptionibus, & in locationibus. T. 10 c.1044 C.
Redhibitoria actio utrum ex cauſa contractus turpis est. T. 5 c.432 A. B.
Redhibitoria actio. T. 5 c.395 B. & seq. Vide, Actio redhibitoria.
Redhibitoria actio quoniam fit. T. 10 c.1030 D. qui hac actione agit, ad quid tenetur. Ibid. D. E.
Redhibitoria actio civilis quonam fit. T. 10 c.1031 D.
Redhibitoria actio civilis multum differt ab edilitia. Ibid. E.
Redhibitoria actio non habetur locum in locationibus. T. 10 c.1044 B.
Redigere, aut conferre in commune quid proprie fit. T. 5 c.613 A.
Redimere pro reemere, vel reluere non dicitur. T. 6 c.404 A.
Redimicula quænam ornamenta. T. 5 c.272 B.
Redintegranda possessionis beneficium unde ductur. T. 9 c.1353 C. D.
Redire dicitur legitima hereditas, Vide, Legitima hereditas.
Reditu fundi legato, an heres poſſit vendere fundum. T. 5 c.863 E.
In reditu non sunt partus ancillarum. T. 9 c.513 B.
Reditum legans an videatur legasse ultimatum. T. 7 c.1313 C.
Reditus, vel redactus quibus de re-
bus

bus diei folent. T. 3 c. 105 A.
Reditus per legatum datus morte legatarii finitur. T. 1 c. 806 E.
Reditus fundi ex uxelle conflat. T. 4 c. 804 C.
Reditus, & usus fructus in quibusnam differant. T. 1 c. 367 D. E.
Reditus an per omnia usufructuarium imitentur, nec ne. Ibid. D.
Reditus verbo quidnam significetur. Ibid. E.
Reditus prædiorum alia est ratio, alia reditus pecuniæ. T. 6 c. 1291 A. B.
Reditus qui proprie dicantur. T. 7 c. 1190 C. D. & c. 1384 C.
Reditus accipitur interdum pro usura. T. 7 c. 860 B.
Reditus aliud, aliud usufructus; usufructus nomen unus, reditus nomen corporis. T. 7 c. 1384 E.
Reditus legatus an finiatur morte legatarii. T. 7 c. 1385 B.
Reditus non est fructus, & distinct ab usufructu. Ibid. A.
Reditus prædiorum a quibus proflentur. T. 7 c. 1390 D. E.
Reditus unde dictus. T. 7 c. 1390 D. & c. 1384 C. D.
Reditus an differat a pensione. T. 8 c. 1071 A.
Reditus, partus, & fructus an different. T. 9 c. 517 C. D.
Reditus annuus non tollitur prædiis non triginta, vel quadraginta annorum. T. 10 c. 648 D.
Reditus quid sit, & unde dictus. T. 10 c. 1161 C. & c. 1162 E.
Redeclio ab eo, qui non est domini nec, peti nequit. T. 4 c. 90 B.
Redeclio inutiliter postulatur a non domino. Ibid. C.
Redeclio an ad locatorem spectet, an vero ad conductorem. Tom. 3 c. 647 D.
Redeclio reliqua fructuariorum an ad fructuarium ipsum etiam pertineat. T. 5 c. 846 E.
Redeclio an necessitatem rerum, aut voluptatarium sit. Ibid. E.
Redeclus a redeclendo dicitur. T. 7 c. 1384 D.
Referendum qui sint. T. 2 c. 1048 D.
Referre dum est antoferre, antevertere dum subrogo, ut partes in illum dum admitto. T. 6 c. 18 B.
Referre, & recipere inter res, vel in res promittere dicimus. T. 9 c. 1417 A. B.
Referre aliud est, aliud restituere. T. 10 c. 318 D.
Reformate quid. T. 9 c. 59 E.
Reformare contractum quid. T. 9 c. 41 D. & c. 46 A.
Reformatio possessionis. Tom. 9 c. 1194 D.
Refugæ pœnarum majore pœna plectuntur. T. 3 c. 162 A. B.
Refugæ pœnæ augentur pœna. T. 4 c. 849 E.
De refugis ex opere metallico, & eorum pœna. T. 5 c. 1160 A.
Refundi debent fructus victori a judice, qui eorum rationem non habuit. T. 10 c. 1239
Refutare, idem, renuntiare. Tom. 2 c. 1351 E.
Refutationes quæ & refutatoriæ petitiones preces. T. 3 c. 656 D.
Refutatoriæ preces quando mitti debent post interpositam appellationem. T. 9 c. 1116 C.
Refutatoriæ preces quæ sunt. T. 9 c. 1116 E.
Refutatoria libelli quinam sint, & quare ita appellentur. Tom. 3 c. 656 D.
Refutatorii libelli debent esse brevis. T. 9 c. 1112 A.
Regalia quæ sint. T. 1 c. 1235 E.
Regalia quæ. T. 6 c. 1019 E. alienari non possunt. Ibid.
Regaliæ jura quando intelligitur. T. 1 c. 808 B.
Regenerandi qui sint. T. 3 c. 454 C. D.
Regestis in principis numerorum, & verificæ judicis. Ibid. B. C.
Regis res unde nomen accepit. T. 8 c. 894 C.
Regia lex. Vide, Lex Regia.
Regiones quinque Romæ. T. 1 c. 25 D.
Regiones suburbicariæ, & urbicariæ. Ibid. E.
Regno fuit jurisgentium. Tom. 6 c. 921 A.
Regna per gladium, provincias per vectigal tradi. T. 1 c. 1237 D.
Regni origo antiquior est, quam dominationis universi populi, vel dominationis optimorum. Tom. 7 c. 1 D.
Regnorum differentia. T. 7 c. 14 D.
Regnum dividere ex, cui gladius est auctor. T. 7 c. 32 B.
Regradati menses. T. 2 c. 973 E. & c. 974 A.
Regradatio pœnarum Ecclesiasticarum species. T. 2 c. 1002 A. B.
Regradatio excommunicationis gravior est. T. 6 c. 907 D.
Regressus non est a privatione ad habitum. T. 4 c. 914 E.
Regul. catonianæ. T. 1 c. 343 C.
Regula catoniana an ad hereditates pertineat. T. 3 c. 914 A.
Regula catoniana de inutili legato. T. 1 c. 870 E. & c. 871 A.
Regula catoniana ad ea legata non pertinet, quibus dies incertus adjicitur. T. 3 c. 511 B.
Regula catoniana ad quæ pertinet propriè, & ad quæ non. Tom. 4 c. 385 D. & seq.
Regula catoniana ad legata non pertinet in diem incertum relicta. T. 4 c. 385 E. & c. 386 A.
Regula catoniana pertinet tantum ad ea, quæ a morte testatoris cedunt. T. 4 c. 1121 C.
Regula catoniana, quæ vetat convalescere ea, quæ ab initio inutilia sunt, ac locum habeat in liberatibus. Ibid. C.
Regula catoniana in quibus legatis locum habet. T. 4 c. 1445 B. C.
Regula catoniana quæ est. Tom. 4 c. 54 C. hæc ad libertates non pertinet. Ibid. C.
Regula catoniana ad quamam legata pertinear. T. 4 c. 326 D. ad legata conditionalia non pertinet. Ibid. D. E. nec ad legata Julian, & Papian. Ibid. D.
Regula catoniana ad ius antiquum pertinet, non ad ius novum. Ibid. D. hæc ad conditionales libertatibus non pertinet. Ibid. C. 386. C. in quibus hæc locum habet. Ibid. C.
Ex regula catoniana quod ab initio non valet, nec tractu temporis convalescit. T. 4 c. 381 E.
Regula catoniana pertinet tantum ad dispositiones puras, non conditionales. T. 4 c. 385 D. conditionalia ex posteriori confirmantur. Ibid. D.
Regula nulla est in jure civili, quæ non vitiari possit aliquando pro aliquo. T. 4 c. 1421 B.
Regula nulla est, quæ non pœnæ officium sumat aliquando. T. 4 c. 4 C.
Regula juris nulla est perpetua. Ibid. C.
Regula juris, nemo nam ibi ipse causam, & tutium possessionis mutare potest. T. 5 c. 720 D.
Regula æquitatis cur fiscali vectigali comparetur. T. 5 c. 1116 D.
Regula, Cæsus est pecunium nominis, sive contractus debiti, cui etiam est compendium observatum. T. 5 c. 45 A.
Regula, quæ prior est tempore, potior est jure, quionnam in causa fuit. T. 5 c. 779 E.
Regula, Quod fit vitiosum, cum, qui cum illo contrahit, in plures adversitates obnoxiat, exemptis, & legitimis adulteris, vitiosum, & illicitum. T. 5 c. 418 D. E.
Regula, Testis creditus aliud pro aliis falsos non prosit, ut in abolit. & in rebus, quæ numero, pondere, & mensura consistunt, locum habet. T. 5 c. 796 D.
Regula juris, quotiens refragatur æquitas naturalis, & deliberari migrare rigorem juris, etiamsi utar non improprie, abuti tamen non liceat. T. 5 c. 51 E.
Regula catoniana est, Quod non valet ab initio, postea non convalescere. T. 6 c. 1 C. D.
Regula catoniana pertinet ad jusnimquam tantum, quo hereditates, & legata deferuntur, & vires accipiunt, ex mortis testatoris tempore. Ibid. D. non autem pertinet ad ea legata, quæ ex legibus Julia, & Papia hereditates, & legata deferuntur, non ex mortis testatoris tempore, sed ex apertis tabulis. Ibid. D.
De regula catoniana lex 5. emendatur. T. 6 c. 190 B.
Regula catoniana ad quæ legata non pertinet. T. 6 c. 255 B. C.
Regula est jus civile, qua constitutum tum est, hereditatem adimi non posse. T. 6 c. 191 D. hæc regula non est regula juris, est enim falsi propositio. Ibid. D.
Regula juris non servatur in reliquato militari. Tom. 6 c. 185 E.
Regula illa, Generi per speciem derogari, non est perpetua vera. T. 6 c. 575 B.
Regula catoniana ad quæ legata pertinet. Tom. 8 c. 693 A. & c. 789 E.
Regula, Adlio, quæ non incipit a defunctio, vel in defunctum, non incipit ab hereede, vel in hereden. T. 8 c. 656 E.
Regula omnis adnica. T. 8 c. 656 E. & c. 738 C.
Ex regula jus non est demendum. T. 8 c. 657 C. & c. 738 E.
Regula incerti incerta est, infiniti infinita. Tom. 9 c. 1074 E. & c. 1080 E.
Regula catoniana cessavit, quandiu lex Julia, & Papia de caducis voluerunt. T. 9 c. 881 A. B.
Regula catoniana ad sit juris antiqui, vel novi. T. 10 c. 466 A.
Regulæ derogant specialis constitutio, vel lex. T. 1 c. 1237 D.
Regulæ, seu definitiones veterum Prudentum hisce libris definitionum proponuntur. T. 4 c. 1421 C.
Regulæ etiam definitiones appellantur. T. 4 c. 4 C.
Regulæ quæ sint præcepta juris, & quæ summæ regulæ juris dicantur. T. 4 c. 417 B.
Regulæ non sunt nomen legis, quæ sunt ex libris definitionum, fed norat potius ad regulas, vel ad justitiam, vel ad exceptiones. T. 4 c. 1423 A.
Regulæ juris confirmatur ex iis, quæ sunt plerumque. T. 4 c. 417 D. & T. 9 c. 142 C.
Regulæ officia. T. 8 c. 656 C. D. & c. 738 A. B.
Regulæ juris fiunt ex crebris constitutionibus. T. 10 c. 1251 E. & c. 1252 A.
Regulam nullam esse perpetuam, sed omnem regulam perdere in plerisque casibus officium suum. T. 4 c. 4 D.
Regulares qui dicantur. T. 6 c. 842 C.
Regularum juris antiqui rationes non nimium diligenter inquirendas esse. T. 3 c. 404 C.
In regularum libro emendata plerique. T. 3 c. 502 C.
Regulæ, & definitiones rerum, & nominum in promptu habere perriti est. T. 4 c. 20 C.
Regulæ juris antiqui varias Papinianus accurate interpretatus est in libris definitionum. T. 4 c. 1421 A.
De regulis quibusdam juris. T. 3 c. 404 C.
A regulis juris semper est cavendum, cum fint periculosæ. T. 4 c. 6 D. A.
Ex regulis juris levia argumenta ducuntur. Tom. 8 c. 657 E. & c. 739 A.
Ex regulis ius constituunt non est, & cur. T. 8 c. 779 A.
Rejectio, sive recusatio quibus olim verbis fiebat. Tom. 9 c. 148 B. C.
Relata, exercitio militaris. Tom. 3 c. 1324 D.
Relatio judicis quid. T. 6 c. 932 B.
Relatio fit ante, vel post sententiam. T. 9 c. 1101 A. & seq.
Relatio contraria fit veritati de reformatione relationis. T. 9 c. 1101 E.
Relatio promittitur partibus, nisi utrar Principi. T. 9 c. 1103 A.
Relatio plena. T. 9 c. 126 C.
Relatio quid. T. 9 c. 1102 A. fit ab ipso judice ad Principem ante sententiam. Ibid. A. ad relationem Principis referibit. Ibidem B.
Relationis definitio. T. 1 c. 880 A. B. & T. 9 c. 508 A. B.
Relationis verbo etiam apostoli significantur. T. 1 c. 530 C.
Relationes jus quid. T. 9 c. 1102 C.
Relatione res a minore judicio ad majus judicium, sive auditorium, sive cognitionem Principis transferitur. Ibid. A.
Relationes fiebant ab ipso Principe. Ibid. C.
Relationum, & consultationum differentia. T. 10 c. 791 E.
De relationibus, & non de appellationibus tradit lex 12. *de appellat.* T. 4 c. 91 B.
Relationibus est locus, cum appellationes non recipiuntur. T. 10 c. 791 B.
De relationibus plura. Ibid. A. B. & seq.
Relaxatio ab observatione judicii. T. 9 c. 1138 C. D.
Relegatæ dotis formula. Tom. 1 c. 806 D. E.
Relegandi verbum levius est, quam deportandi. T. 1 c. 1124 C.
Relegandi jus non habet Consul. T. 4 c. 14 D.
Lati relegandi, deportandi, confiscandi, damnandi in metallum, continentur metro imperio, nec possunt irrogari, nisi ab eo, qui lege datum est. T. 10 c. 385 C. D.
Relegare pro deportate contra juris auctores. T. 1 c. 510 A. B.
Relegare est potius, quam deportare, si usuri deteneri reddi jubeo. T. 7 c. 1137 A.
Relegare, & relegari de quo fumuntur. T. 10 c. 1161 A. & c. 1166 A.
Relegari dicitur dos. T. 1 c. 806 D.
Relegata quæ dicuntur. T. 7 c. 1137 A.
De relegata dote. T. 7 c. 1167 B.
Relegatio impropria, deportatio propriè dicitur exilium. Tom. 1 c. 1044 C.
Relegatio non est deminutio, nec pœna capitis. T. 1 c. 1337 B.
Relegatio ultimus supplicii appellatione non continetur. T. 3 c. 84 A.
Relegatio ex turpi causa semper insignior. T. 1 c. 1337 B.
Relegatio qualibet infamat. Ibid. B.
Relegatio præter infamiam quasi irrogat exilium. Ibid. B.
Relegatio infamia fola gravior. Ibid. B.
Relegatio caditi in servum. T. 1 c. 1581 A.
Relegatio dotis diem fuum habet. T. 10 c. 90 A.
Relegatio non est capitis deminutio. T. 1 c. 969 B.
Relegatio an sit propriè pœna capitalis. T. 10 c. 571 D.
Relegationis, ac deportationis differimen. T. 1 c. 1325 D.
Relegationes, & deportationes in quo differant. T. 9 c. 538 A.
Relegati similes abfentibus. Tom. 1 c. 1025 E.
Relegati bona ad tempus nulla ex parte publicari possunt. Tom. 4 c. 1468 E.
Relegati a deportatio in quo differant. T. 5 c. 1261 B.
Relegatus, & deportati quoad conditionem bonorum, quæ sit differentia. T. 5 c. 468 B. C.
Relegati parte ex bonis fisco tis fua potestate retinent. Tom. 8 c. 911 B. & an relegati liberi retinent in potestate parentum. Ibid. B.
Inter relegationem perpetuam, & temporariam differentia quæ. T. 4 c. 1408 E. deportatio est perpetua. Ibid. c. 1409 A.
Relegatis funt similes damnati ad tempus in opus publicum. T. 10 c. 771 C.
Relegato ad tempus adimi bona. T. 1 c. 155 E.
Relegatorum, & deportatorum differimen. T. 1 c. 1838 C.
Relegatorum bona non publicari, nisi specialiter sententia adempta fuerint. T. 3 c. 154 B. C.
Relegatum quid. T. 1 c. 806 E.
Relegatum integrum fiarum retinere, dominium rerum fuarum, & patriam potestatem. T. 1 c. 1239 B.
Inter relegatum, & deportatum differentia quæ. Tom. 4 c. 226 B.
Inter relegatum, & mortum ad tempus differentia quæ. T. 4 c. 847 C.
Relegantes quis propriè dicitur. T. 1 c. 838 D. & T. 4 c. 1126 C.
Relegatus in insulam capite non mutatur. T. 1 c. 1417 B.

Religiosus testamentum facere potest. Ibid. B. & T. 10 c. 1098 C.
Religiosus ad bonorum possessionem admittitur. T. 1 c. 1317 B.
Religiosus omnis bono retinet, praeter ea, quæ ei adempta sint testentia judicis. T. 4 c. 1408 D.
Religiosus libellum potest dare Principi, depositus non item. T. 5 c. 1161 C.
Religiosus ad amittat familiam. T. 8 c. 16 D.
Religiosus, qui in urbe morari non potest, an prohibetur prædio in urbe possidere. T. 10 c. 206 D.
Relevare possessiones tributis est beneficium Principis. T. 1 c. 699 E.
Relevationem fuisset possessionem ex Principis liberalitate nemo potest. T. 1 c. 698 A. B.
Relevatorum collisio, ac de eiusdem iure. T. 1 c. 697 C. & seq.
Relictum est, qui non est in rerum natura, an non non scripto haberur. T. 7 c. 995 A.
Relictum fequit fit fub conditione non faciendi, an expectetur mors ejus, cui ea conditio propofita eft. T. 7 c. 944 E.
Relictum quod eft, fi habetur pro non scripto, & omis, quod ei injunctum eft, habebitur pro non scripto. T. 10 c. 656 E.
Relictum in testamento petitio competit, cum judicium defuncti fuit infaustabitum, omisso testamento, & de intestato possidi. hereditatem. T. 10 c. 323 B. C. non competit, cum judicium defuncti, idem, testamentum non fuit infaustabitum, fed non jure fadum. Ibid. C. nec vero etiam competit, cum heres fcriptus hereditatem repudiavit, & alius ab intestato eam possidet. Ibid. C.
Religiosi accedere novo non dimissam possessionem non interrumpit. T. 1 c. 1285 B.
Religio loca fera commercio hominum eximit. T. 4 c. 2. 5 E.
Religio an revocari potfit. Tom. 7 c. 1060 B.
Religio loci religiosi quatenus fe extendat. T. 7 c. 398 B.
Religio qui. T. 7 c. 22 B.
Religio erga Deum. Ibid. A.
Religio erga Deum eft ex jure gentium. T. 7 c. 22 E.
Religio superveniens an possessionem interrumpat. T. 10 c. 512 D.
Religionis vis major, quam fidei data. T. 1 c. 937 A.
Religionis judicantis frequens mentio in jure. T. 10 c. 917 B.
Religione non occupatur locus. T. 4 c. 165 C.
Religionum novarum auftores capite puniendi. T. 1 c. 502 E. & 503 A.
Religiosi loca emptorem fundi non sequuntur, si modo in ea iter publicum pertranfeat. T. 3 c. 614 D.
Religiosi loca. Vide, Res religiosa.
Religiosi loca an impediant servitutes. T. 7 c. 300 A.
Religiosi loca, periude ac facra, nullius funt. T. 10 c. 367 B.
Religiosi res, fundus, & facra an alienare fint. T. 8 c. 229 B.
Religiosi res, & facra an poffint vindicari. T. 10 c. 949 D.
Religiosi locus liceatne possidere non possumus. T. 8 c. 293 D.
Religiosi locus quomodo fit. T. 1. c. 61 A. & T. 7 c. 398 A. & T. 8 c. 197 D.
Religiosi locus an vendi poffit. T. 1 c. 61 E.
Religiosus homo, inquit Senecs, & fanctus fideicommissa tueri foleat. T. 4 c. 1302 A. ac propterea fecundi fideicommissi periraturus primum ex testamento relictum. Ibid. A.
Religiosus locus. Vide, Locus.
Religiosus locus, licet folus pretium vere vendi non possit, cum universitate tamen, cum fundo toto potest vendi. Tom. 6 c. 659 C. D.
Religiosus locus non eft in commercio hominum. Tom. 7 c. 398 A.
Religiosus quatenus fiat locus. T. 8 c. 196 C.
Religiosus res eft mortientium, dare viventium magis. T. 4 c. 517 E.
Relinquere, & dare in quo differunt. T. 9 c. 474 A. B.
Relinquere ab hereditatem. Ibid. A.
Reliquiæ redit an possit, quod ex vera debetur. Tom. 10 c. 1104 E.
Reliquimus, quod afportare nobiscum non possumus. T. 4 c. 517 E.
Reliquimus necessario, damus libenter. T. 9 c. 474 A.
Reliquus, inferior, & fubftitutus, hæc verba neque fuat directa, neque precaria. T. 4 c. 537 B.
Relinquere, & commendare, an hæc verba fideicommissum faciant. T. 7 c. 1203 B.
Reliqua colonorum. T. 3 c. 17 A.
Reliqua colonorum que fint. T. 4 c. 1112 D. & Tom. 10 c. 1161 B.
Reliqua, quæ per confequentias emptionis propria funt, quæ fint. T. 7 c. 742 C. D.
Reliqua. T. 9 c. 377 C. & feq.
Reliqua item iftorum quenam fint. T. 10 c. 1161 B.
Reliquæ partis appellatione integrum continetur. T. 7 c. 1442 A.
Reliquationes quidnam fint. T. 10 c. 1162 D.
Reliquator partiatori opponitur. T. 1 c. 1515 C.
Reliquiarum mortui in alium locum translatio a Principe impetrari debet. T. 4 c. 945 A.
A religiosi colonorum exactis, & condita feparantur. T. 4 c. 1112 E.
An Reliquorum legato continetur etiam pecunia, quas coloni fint reliquati. T. 4 c. 1112 E.
Reliquorum appellatione omnes continentur. T. 7 c. 1441 E.
Reliquorum appellatione universos continent. T. 8 c. 555 E.
Reliquorum petitio, *les arrerages*. T. 9 c. 435 C.
Reliquum, quod superest de pecunia in funus legata, pura, & simplex, cui legatum impedatur, quam lege, in loco cedat heredum, an coli legatum. T. 6 c. 714 C.D.
Reluere, repignorare, & liquidum caut hæc verba. T. 9 c. 1237 B.
Remansuetaga quæ. T. 5 c. 599 C.
Remedia plura an exigant plures poenas. T. 5 c. 32 E.
Remedia delictorum an fint poena. Ibid. E.
Remedia iuris funt ftipulationes. T. 9 c. 1237 C.
In remediis prætorijs, quibus obligatio tollitur, fafftum verfatur, in civilibus vero ius. T. 4 c. 121 B.
Remediis juris non debemus uteri ad injuriam. T. 9 c. 1154 B.
Remigio. T. 9 c. 304 C. D.
Remmii lex. Vide, lex Remmia.
Remmius Palæmon. Vide, Quintus Remmius.
Remissio quid. T. 1 c. 854 D. & T. 3 c. 8 C. & T. 9 c. 31 B.
Remissio pignoris an fit intercessio. T. 1 c. 1301 C. & T. 4 c. 651 D. & T. 9 c. 324 E. & T. 10 c. 427 E.
Remissio pignoris refavit pignus jure exceptionis. T. 1 c. 1301 D.
Remissio prædiorum colonos interdum datur propter ftertilitatem anni. T. 4 c. 1006 B.
Remissio non quantitatis non eft remissio majoris. T. 5 c. 79 E.
Remissio pecuniæ habetur creditoris confensu. Tom. 6 c. 537 E & 538 A.
Remissio non eft necessaria poft fatisfactionem de opere restituendo. T. 6 c. 292 C. D.
Remissio Principis fequi folet fatisfactionem de opere restituendo. Ibid. C.
Remissio fit pacto. T. 9 c. 31 B.
Remissio eft facti, repudiatio juris. Ibid. B.
Remissio aliud, aliud repudiatio. Ibid. A. B.
Remissio pignoris. T. 9 c. 325 C.
Remissio hoc tantum remittit, in quo non tenuit nuntiatio. T. 10 c. 356 B.
Remissio utilis est, si usufructuarius vicino novum opus nuntiaverit. T. 10 c. 360 C. Juliani circa id sententia. Ibid. C.
Remissio pignoris non est donatio, nec intercessio. T. 4 c. 651 D. & T. 10 c. 641 C.
Remissio facta ex una causa, non videtur facta ex alia. T. 10 c. 664 A.
Remissio quid fit, cum de nuntiatione novi operis agitur. T. 10 c. 1170 D.
Remissionis vicem obtinet satisfaftio. T. 4 c. 84 A.
De remissionis Prætoris beneficio. T. 6 c. 292 C.
Remissionis genera duo. T. 9 c. 24 E.
Remissionem pignoris uni debitori fiddam nemo non nocere adversus alios, qui eandem rem mulieri obligarunt ex eadem, aliave causa. T. 9 c. 325 E.
Remissionem pignoris fafftam ex una causa non pertigit ad aliam. Ibid. C.
Remissionem venie criminis, nisi fecunt conscriptos, non habent. T. 10 c. 833 E.
Remittionem, quam locator indulfit conductori, ob fterilitatem unius anni, an fequentibus annis, fi contingit ubertas, poffit revocari. T. 10 c. 1 B. & c. 8 D. A.
Remittere majoris summæ minor summa remittitur. T. 5 c. 79 D.
Pro remittere pignoris eft confensus creditoris pignoratitii. T. 6 c. 531 B.
De remittione pignoris. T. 9 c. 325 C. & c. 1237 A. & feq.
De remittionibus. T. 1 c. 8 C.
Retinere unafquifque potest, quod fui caufa fibi cavit. T. 4 c. 970 A.
Non remittere, & inutiliter remittere an fint parta. T. 10 c. 256 C.
Remotionum cauffa. T. 9 c. 147 C. D. Vide, Recutationum cauffæ.
Qui remotorum ab officio, & administratione tutelæ ob inertiam, & fimplicitatem, non fit infamia, fecus qui ob dolum. T. 4 c. 324 C.
Remuneratio non eft proprie liberalitas. T. 6 c. 804 B.
Remunerationem non esse donationem, unde constet. Ibid. C.
Remunerationes. Vide, Lex Cincia.
Renovato matrimonio tacita dos non renovatur. T. 4 c. 979 C.
Rente constituée, pro à engager, quid. T. 9 c. 487 C.
Rentes faciendæ quid. Ibid. C. D.
Renuntiare fit teftato denuntiare. T. 7 c. 513 C. D.
Renuntiare fiti. T. 9 c. 47 A. Vide, Iuri.
Renuntiare iiti quando videtur adhæ. Ibid. A.
Renuntiare uniuscique licet juri fuo. T. 9 c. 58 A.
Renuntiare quisque potest suo juri. T. 9 c. 375 A.
Renuntiatio legitimæ hereditati non videtur, qui hereditatem non vindicavit ex testamento. T. 9 c. 974 A.
Renuntiatio non videtur libertinitati, qui contendit, se esse ingenuum. Ibid. A.
Renuntiatio intempestiva societatis ipso jure in æstimationem venit. T. 5 c. 487 B.
Renuntiatio mandati quando fieri debet. T. 5 c. 472 B.
Renuntiatio societatis tempestive facta quid efficiat. T. 5 c. 484 E.
Renuntiatione tollitur affio iniuriarum. T. 9 c. 105 D. tollitur etiam quærela inofficioti testamenti. Ibid. D.
Renuntiatio eius, quod lex mihi dedit non tam mea cauffa, quam aliorum fit. T. 9 c. 373 B.
Reparare merces. Tom. 1 c. 1241 C.
Reparare pro emere. T. 10 c. 548 B.
Reparatio duplex. T. 1 c. 535 A.
Reparatio denuntiationis. Tom. 9 c. 132 A.
Reparationis dandæ ratio. Tom. 3 c. 331 E.
Repedia, repodia, vel reporia. T. 3 c. 445 D.
Repellere legatum ex verbum communæ legatarii, & heredis. T. 6 c. 372 D.
Repellere pro repudiare. Ibid. E.
Ex repertorio heres non tenetur creditoribus defuncti supra vires inventarii. T. 9 c. 782 A. B.
Repetere ab heredibus hæreditatem fafftam fit ab herede, non tenetur heres fagna vires hereditatis. T. 9 c. 62 B.
Repetere ad res consumptas, petere ad restitutem referitur. T. 5 c. 389 E.
Repetere proprie condicere est apud Jurisconsultos, non vindicare. Ibid. E.
Repetere ab alio, quod mihi alius debet, id est, *cierciare*. Tom. 9 c. 1337 E.
Repetitio fafti ex cauffa iudicati non est. T. 4 c. 1326 D.
Repetitio res, quæ superest, quando non est. T. 4 c. 877 C.
Repetitio dati quando locum habet. T. 5 c. 503 B.
Repetitio an, & quando confirmet inutilis legat. T. 7 c. 1005 E.
Repetitio pro conditione indebiti accipitur. T. 7 c. 1468 B.
Repetitio fafftum consumptione permittur, & adquisitio confumitur. T. 10 c. 100 D.
Repetitio quo cauffa competat. T. 10 c. 421 E.
Repetitio quando fumitur pro confidione indebiti. T. 10 c. 600 E.
Repetitioni favere in re dubia mofius est, quam adventitio heres. T. 7 c. 1468 A.
Repetitioni hujus, quod quis alteri amifit, vel prædicit, nulla obfiat exceptio temporis, nisi quinquaginta annorum. T. 10 c. 949 C.
Repetitur inutiliter, quod non amittitur. T. 4 c. 432 E.
Repetundarum res quæ dicitur, & ut pecunia. T. 1 c. 874 D. E. & T. 2 c. 608 C. D.
Repetundarum crimen vicennio tollitur. T. 2 c. 608 E.
Repetundarum affio morte non finitur. T. 2 c. 607 D.
Repetundarum reus consilarum petere prohibebatur. T. 4 c. 838 D.
Repetundarum lex Julia. T. 9 c. 1455 A. & feq.
Repetundarum judicium quo tempore finitur. T. 9 c. 1456 A.
Repetundarum crimen eft crimen aliena pecuniæ. T. 1 c. 874 E.
Repetundarum crimen exercetur poft depofitam tutam administrationem, excepto uno cafu. T. 9 c. 1453 C. D.
Repetundarum reus Catilina. Vide, Catilina.
Lege Julia repetundarum quinam teneantur. T. 10 c. 728 C.
De repetundis lex Julia in provincias tantum locum habuit. T. 9 c. 1453 C.
Repignerare. Vide, Reluere.
Replicatio eft telum, & administrationis affinalis. T. 4 c. 1354 A.
Replicatio, & exceptio datur jure prætorio. T. 4 c. 328 A.
Replicatio in actionibus in fafftum, & Publiciana contra exceptionem datur. T. 6 c. 47 D. E.
Replicatio quando datur contra exceptionem rei judicatæ. Ibid. E.
Replicatio, quæ prima facie iufta eft, an neotere poffit. Tom. 8 c. 389 E.
Replicationis definitio. T. 1 c. 857 A.
Replicationem doli appofitam iudicium bonæ fidei facere, & commentum fraudis repellere. T. 9 c. 1337 E.
Replicationes an ius exceptionis relevarent. T. 1 c. 281 B.
Replicationis doli. T. 9 c. 1246 B.
Replicationes ex pactis iure prætorio dantur. T. 1 c. 1331 E.
Replicationes funt fubfidia affionum. T. 9 c. 1245 C.
De replicationum formulis. T. 3 c. 124 C. D.
Reprehensa vafa. T. 3 c. 358 B. C.
Reprotia eft *vituperatio*, idem, reprehensio. T. 3 c. 481 D.
Reprotia quid. Tom. 9 c. 504 E. & c. 505 A.
Reprehendit domini fola utrum fit mancipium, an vilium res furtiva. T. 5 c. 733 D.
Reprezentatio dotis species eft domationes. T. 1 c. 1 B.
Reprezentatio quid proprie fit. T. 1 c. 1352 B.
Reprezentationis jus habet tantum locum in successionibus ab intestato, non in fubftitutionibus. T. 1 c. 665 D. E.
Reprezentationis res tantum cauffa. T. 5 c. 424 E. & c. 425 A.
Reprezentationem commodum legato

to iœcit. T. 4. c. 412. C.
Represtentationis jus. T. 9. c. 472 D.
Represtentationi locus non est ultra fratrum filios. T. 2. c. 434 D. & seq.
De represtandi verbo. T. 3. c. 384 C.
Reprœmisso fola quando sufficiat. T. 5. c. 658 C.
Reprœmisso quid. T. 6. c. 9 D.
Reprœmisso est cautio sine fidejussore. Ibid. D.
Reprœmisso quid significet. T. 7 c. 806 C.
Reprœmisso respectu novi operis quid sit. T. 10 c. 1193 A.
Reprœmisso an semper sequatur remissionem eodem respectu. T. 10 c. 1193 B.
Reprœmissionis verba quæ sint. T. 3 c. 45 C.
Reprœmissiones judiciales an remissæ intelligantur. T. 9 c. 1188 A.
Reprœmittendi verbo quid comprehendatur. T. 10 c. 114 D.
Reprœmittere, & jurato promittere diversa sunt. T. 1. c. 736 A. B.
Reprœmittere, & satisdare quomodo differant. T. 5 c. 655 E. & 656 A.
Reprœmittere secundum nostrum idioma quid sit. T. 5 c. 874 C.
Repudiatus nonnili quæ nobis debita sunt. T. 7 c. 1442 C.
De repudiando bonorum possessione. T. 2. c. 676 A. & seq.
De repudiando, vel abdicando hereditate. T. 9 c. 784 D. & seq.
Repudiando bonorum possessionis tempora præscripta sunt. T. 9 c. 676 A. & seq.
Repudiandi verbum est amittendi species. T. 1 c. 1005 C.
Repudiandi, & omittendi differentia. T. 1 c. 1000 E. & c. 1001 A.
Repudiandi verbum alienum est a fata. T. 9 c. 911 C.
Repudiando pater fe fraudat, non filium; dominus repudiando se, & fervum fraudat. Tom. 10 c. 684 D.
Repudiantur delata, non adquisita T. 9 c. 1267 C.
Repudiare, & pacifici differunt. T. 2 c. 592 B.
Repudiare, & recusare diversa sunt T. 1 c. 447 D.
Repudiare testamentum. T. 3 c. 178 C.
Repudiare, & adire sunt varia ritus civilis. Tom. 4 c. 469 D. & T. 6 c. 259 D.
Repudiare, & recusare differunt. T. 8 c. 660 A.
Repudiare bonorum possessionem non potest procurator meus sine meo voluntate. T. 8 c. 300 A.
Repudiare non potest pater delatam bonorum possessionem per filium familias. T. 8 c. 301 B. Domus repudiare potest per servum. Ibid. B.
Repudiare, & adire sunt antithetæ, licut insistere & vel insistere id, & abstinere fe. T. 9 c. 919 B.
Repudiare testamentum quid. T. 9 c. 938 A.
Repudiare nemo potest quod adquisivit suo jure. Tom. 9 c. 785 D.
Repudiare suum bonorum possessionem unusquisque potest, alienum non potest. Tom. 10 c. 785 B. C.
Repudiari an possit, quod adquisitum est. T. 6 c. 213 B.
Repudiatio hereditatis quid. T. 1 c. 802 B.
Repudiatio hereditatis ubi, & in quo loco fieri debeat. T. 5 c. 763 A.
Repudiatio hereditatis quando locum habeat. Ibid. B. C.
Repudiatio domini facta post manumissionem servo non nocet. T. 6 c. 331 D.
Repudiatio heredis ex asse scripti eximum facit testamentum. T. 6 c. 176 B.
Repudiatio hereditatis paternæ non adiret emancipatos prælegati petitionem. T. 6 c. 260 C.
Repudiatio quomodo fit. Tom. 7 c. 1146 D.
Repudiatio, sive fera, sive pravatura sit, non valet. T. 7 c. 1442 E.
Repudiatio quid. T. 9 c. 33 B.
Repudiatio fit in jure. Ibid. B.
Repudiatio quando ex nullius momenti. T. 9 c. 787 B. C.
Repudiatio est juris, remissio facti. T. 9 c. 31 B.
Repudiatio aliud, aliud remissio. Ibid. A. B.
Repudiatio bonorum possessionis fieri debet solemniter in jure. T. 9 c. 676 B.
Repudiatio quid. T. 9 c. 784 D. in jure fieri debet. Ibid. D. apud Prætorem, vel Præsidem. Ibid. D.
Repudiationis, & abstentionis idem est effectus. T. 6 c. 350 C.
Inter repudiationem, & abstentionem differentia quæ. T. 4 c. 583 D.
Repudiationem perfici unius voluntate, hanc non obligare nos alteri. T. 7 c. 1443 C.
Repudiatione possessionis bonorum locum fieri successori flatim, licet ei, qui repudiavit, tempus ad petendæ bonorum possessionis nondum præterierint. T. 8 c. 102 D.
De repudiatione hereditatis, seu possessionis bonorum delata. T. 8 c. 109 E. & c. 200 A. & seq. & T. 9 c. 676 A.
De repudiatione hereditatis. Vide, Hereditatis repudiatio.
De repudiato legato. T. 7 c. 646 C.
Quod repudiatum est femel, cum delatum esset, pati, aut vindicari non potest. T. 6 c. 243. D.
Repudiatum ab alio iure dicimus, sed non repudiatum, & damnatum adulterii. T. 9 c. 1298 E.
Qui repudiavit femel, rursus ad ea bona, quæ repudiavit, reverti non potest. T. 9 c. 787.
Repudia primum Domitianus permisit. T. 1 c. 313 A. B.
Repudii certe causæ. T. 1 c. 1070 C.
Repudii formula. T. 2 c. 333 A. & c. 1072 C.
Repudii, seu divortii libellus per liberum mittebatur. Tom. 3 c. 210 A.
In repudio clavem mulieri adimebatur. T. 2 c. 1072 C.
Repudio mifso, an, & quando vir, & mulier possint contrahere matrimonium. T. 10 c. 678 B.
Repudiorum nomen generale est. T. 2 c. 333 A.
Repudium quid a divortio differt. T. 1 c. 784 E. & c. 785 A.
Repudium primum quando factum, & quæ ex lege repudia fuerit. T. 3 c. 23 B. C.
Repudium mittitur per nuntium, aut per libellum conjugi datum, mifsumve ad dominum ejus. T. 2 c. 1072 C.
Repudium quibus ex causis viro in uxorem permittitur, iisdem in virum uxori. Ibid. C. & seq.
Repudium si fine causa vir, & uxor miserint, in mœstitiam detrahunt. T. 2 c. 1073 A.
Repudium nisi merito ex causis non mittitur. T. 2 c. 1072 D.
Repudium. T. 2 c. 333 A. & c. 333 A. & c. 1072 C. & seq.
Repudium, & divortium differunt. T. 1 c. 784 E. & c. 785 A. & T. 5 c. 1108 B. & T. 8 c. 583 A. & c. 648 B. & T. 9 c. 536 E.
Repudium generale nomen est, & ejus species duæ. T. 9 c. 536 E. idem nomen aliaq; generaliter, aliaq; specialiter accipitur. Ibid. E. adoptionis duæ species. Ibid. E.
Repudium quid. T. 9 c. 536 E. est inter nuntios, & sponsos. Ibid. E. est contrarius. Ibid. E. fit per libellum mittendum ad dominum ejus, qui repudiatur, vel per nuntium. Ibid. E. quibus servitus debet. Ibid. G. 537 A.
Repugnantia L. 8. ff. de furt. & L. 4. tit. ff. ad L. Jul. peculat. quæ. Tom. 4 c. 94 D. Quæ quisque distinctione hic utendum. Ibid. D.
Reputare, compensare, & deducere, in quo differunt hæc verba. T. 4 c. 736 C. Iodic. ex constitutione Justiniani nihil differunt; ed inter deducere, & compensare. Ibid. c. 737 A.
Reputationes [illegible]. Tom. 1. c. 1001 C.
De reputationibus, quæ minori petenti restitutionem in integrum impetantur. T. 10 c. 909 B.
De requirendo vel abstentibus dominis. T. 1 c. 876 D.
Requisitorum rerum quod tempus detur. Tom. 9 c. 1266 B.
Res civiles quæ sint. T. 2 c. 668 A.
Res omnes non sit sine elementorum portibus, neque crescere, neque fe turis. Tom. 1 c. 1085 E & c. 1086 A.
Res per quos petendas adquirantur. T. 1 c. 91 A. & seq.
Res facta nullo tempore adquirunt. T. 1 c. 81 B.
Res incorporales in iure cedi possunt. T. 1 c. 377 E.
Res mobiles furto fubrip, immobiles vi possidari possunt. T. 1 c. 1116 D.
Res mobiles nonnisi præsentes mancipari possunt. Tom. 1 c. 337 C.
Res dominica, & res privata. T. 2 c. 673 E.
Res credita. T. 1 c. 581 C.
Res dubia, sive ambigua, quæ sit. T. 1 c. 1103 C.
Res judicata. Tom. 1 c. 475 E. & c. 476 A.
Res mortua, & res occisa. T. 3 c. 242 A. B.
Res omnes sui mancipi sunt, aut nec mancipi. T. 1 c. 337 A.
Res omnes vel sunt in patrimonio, vel extra patrimonium. Tom. 1 c. 92 C.
Res furtæ, religiosæ quenam dicantur. T. 1 c. 61 E.
Res furtæ alienatæ, vel obligatæ prohibentur conditionibus illisionis Imperatoris. Ibid. E.
Res infantes alienare ipso iure affiliarem permisit. T. 3 c. 645 B.
Res facta, religiosa, publica, & quæ dominio nullo occupata est, an in stipulationem deduci possit. T. 1 c. 322 B.
Res extinctæ qua ratione vindicentur a fiscalibus, vel aliis possessoribus. T. 1 c. 69 C.
Res fundis divini juris. T. 1 c. 61 D.
Res furtiva, & vi possessa quænam maxime dicantur. T. 3 c. 607 A. B.
Res hostiles occupanti cedunt, nec fiunt publicæ. T. 3 c. 65 C.
Res defuncta. T. 1 c. 565 C.
Res, sive lis, negotium, aut res, negotium, aut lis. T. 1 c. 955 D.
Res munis, idem, communis. T. 3 c. 235 C. D.
Res inter alios gesta abstentibus non nocet. T. 2 c. 107 D.
Res privata, & dominica idem est. T. 2 c. 672 E.
Res publicata [illegible], idem, compensationis, indisparis non potest. T. 2 c. 501 C. D.
Res alieni, & res heredis in quo differunt. T. 4 c. 535 C.
Nulli res est, cuius possessionem quis adipiscitur, nisi concurrat corpus, & animus. T. 4 c. 625 C.
Res immunis a vectigalibus prælatione. T. 4 c. 1368 D.
Res, quæ invita uxore alienari non possunt. T. 4 c. 1371 D. E.
Omnis res nunti est, quam a domino abstraxitur. Tom. 4 c. 567 E.
Res ab alio aquo eundem judicem petapi potest. Tom. 5 c. 1391 C.
Res non facit hereditem, sed nomen, & titulus hereditem facit. Tom. 4 c. 111 D.
Res, quæ cujusque propria est, eius fieri amplius non potest. Tom. 4 c. 554 B.
Res libera. Vide, Libera res.
Res transactione finita nihil petere ad obtinent, fed retinent, quæ retum, utrum ipse actione furti, vel mandati consecutus. T. 4 c. 842 C.
Res ab Episcopis iudicata ad effectum perducere debent Præsides, & apparitores eorum, cette Sonomian. T. 4 c. 838 A.
Res antiquæ prælegationibus juris explicantur. Tom. 4 c. 687 E.
Res cognitione, quæ Prætor pluri reparatur ob res rebus, quæ iuri iurisdictionis, & juris ordinarii, quæ ad magistratum pertinent. T. 4 c. 871 A.
Res a contumacem alterutro quare amoveri, non furto suferri dicitur. T. 5 c. 564 E.
Res si perierit ante moram debitoris, an creditori pereat. Tom. 5 c. 412 A. B.
Res si perierit post diem constitutum, & in mora debitoris, perit debitori. T. 5 c. 411 D.
Res singulæ hereditatis an fint partes hereditatis. Tom. 5 c. 41 C.
Res tua quænam propriæ dicantur. T. 4 c. 554 C.
Res suas nemo vendere cogitur, & adimitionem earum etiam immoto pretio facere potest. T. 5 c. 370 D. E.
Res sub custodia nostra esse quomodo intelligatur. T. 5 c. 715 C.
Res una, & summa, quæ in petitionem deducta est, invito altera, an dividi, & fciindi possit. T. 5 c. 3 D.
Res mobiles an pro divisio possideri possint. T. 5 c. 301 A.
Res mobiles an, & quæ divisionem recipiant. Ibid. A.
Res magis in stipulatione dotis, quam verba intuenda sunt. T. 5 c. 530 C.
Res judicata utrum, & quando deborum liberet. T. 5 c. 152 C. D.
Res mea si a me empta fuerit, ut aliena, an ad me, ut furtiva redisse, & vitium furti purga-

Yyy 2 tum

tum esse dici posse. T. 5 c. 726 B. C.
Res, quæ fœpius in fua initia redigi poffunt, ea materiæ potentia vi-ta, nunquam vitæ ejus effugiunt T. 5 c. 426 A.
Res, quæ mea eft, amplius mea fieri non poteft. T. 5 c. 407 A.
Res, quæ in poteftatem feryi redtcta, an in poeftatem domini redifcit vidcatur. T. 5 c. 731 E.
Res quæfitæ in matrimonio ne fint communes, an caveri poffit. T. 5 c. 409 D.
Res, quas prædones abfulerint, ex locuto conduftio quis perdere cogatur. T. 5 c. 539 E.
Res, quæ temere petuntur funt, quæ ratione conferuandæ. T. 5 c. 774 A. B.
Res quæsitæ in bonis effe dicatur. T. 5 c. 101 C.
Res, quæ ufu confumuntur, in abufu effe videntur: nam earum ufus, abufus, five confumptio eft. T. 5 c. 391 A.
Res, quæ apud filiumfamilias, aut feruum depofita eft, qua actione peti poffit. Tom. 5 c. 779 E. A. c. 780 A.
Res facræ, fundtæ, religiofæ impreftabiles funt. T. 5 c. 586 D.
Res interea utrum fint eius, qui invenit, & non eft alterius. T. 5 c. 454 C.
Res inanis effe an poffit. Tom. 5 c. 155 A.
Res in eum cafum incidere, a quo accipere non poteft, quandoque dicatur. T. 5 c. 546 D.
Res incorporalis, quæ intelligi poteft, tangi non poteft, nec cerni. T. 5 c. 17 B.
Res in litigatione deducta fi perierit ante mortem, nam promittor liberatur. T. 5 c. 504 A.
Res immobilis an cetera, aut occultari poffint. T. 5 c. 374 A.
Res iudicata quare a nulla re abfolueretur nefas, quam a retractatione, & refciffione. T. 5 c. 72 E.
Res mobilis pupilli an ufucapi poffit. T. 5 c. 725 E.
Res incorporalis an ufucapiatur, an vero poffeffionem recipiant. T. 5 c. 733 D.
Res inale iudicata utrum naturalem obligationem, aut vinculum iuris gentium folvat. Tom. 5 c. 698 C.
Res mobilis in dotem datas venendas effe fuadet iudtor, ut facilius pretium earum foluto matrimonio reftitui poffit. Tom. 5 c. 566 A.
Res profens dicitur, quæ in domo noftra eft, licet non inveniatur, quia inveniri poteft, fi diligenter perquiratur. T. 5 c. 714 C.
Res immobilis pupilli, aut res foli an ufucapi poffit. T. 5 c. 725 E.
Res mutuo data tantum an in confiituum venire poffint. Tom. 5 c. 397 A.
Res mobiles quænam continentur. T. 5 c. 714 C.
Res poffumi an ufucapi poffit. T. 5 c. 726 A.
Res propefdie in mare levandæ navis cauffa quomodo aftimentur. T. 5 c. 534 B. C.
Res pro parte an redte poffit refiituti. T. 5 c. 84 E.
Res pupilli quandonam melior fieri dicatur. T. 5 c. 741 A.
Res, quæ non eft prædens in loco, nbi de illa agitur, an quo loco reftituendæ fit. T. 5 c. 282 E. & c. 287 A.
Res, quæ in mutuum veniunt, fant quæ non corpore, quod habent, cenfentur, & valent, fed numero, pondere, & menfura confiftunt, ultra quæ mutuum vagari nequit. T. 5 c. 397 C.
Res, quæ corpore valent, an in fpecie deberi poffint. T. 5 c. 6 A.
Res corporeæ quæ dicuntur. T. 5 c. 700 A. B.
Res cum minoribus geffa non temere eft refciandenda, & quare. T. 5 c. 581 B. C.
Res cur exhibenatur. T. 5 c. 313 A.
Res domina a matrio uxori, aliquo pionum ut producat, qualis effe debeat. T. 5 c. 728 E.
Res eadem ex pluribus obligationum cauffis nobis deberi poteft. T. 5 c. 700 C. D.
Res, vel numini pondere, aut numero confiftentes, an vicifim functionem recipiant. Tom. 5 c. 401 A.
Res an mutentur perfonarum mutatione. T. 5 c. 954 D. E.
Inter res, quæ corpore valent, quanta fit diffimilitudo, & diferepantia. T. 5 c. 395 A.
Res nummis emuntur, non rebus. T. 5 c. 409 E.
Quum res rebus emuntur, permutatio potius eft, quam empto. Ibid. E.
Res turpis an in ftricta iudicia deducatur, an veniat. T. 5 c. 468 D. E.
Res, quæ quantitate conftant, numero, pondere, & menfura continueri dicuntur. T. 5 c. 300 E. & c. 321 A. B.
Res, quæ ex cauffa emptionis venditionis bona fide tradita eft accipienti, cur ufucapi non poffit. T. 5 c. 79 C.
Res, quæ pondere, numero, menfura conftant, ufu confumi poffunt. T. 5 c. 391 A.
Res, quæ nobis admetiuntur, aut appenduntur, vel adnumeratur, nobis ufufes effe non poffunt, nifi dominium earum in nos transferatur, & fic abufus, & confumptio earum concedatur. Tom. 5 c. 395 E.
Res, quæ funt in abufu, utendo deperiunt. T. 5 c. 391 A.
Res ad cauffam intellati redire quando dicuntur. T. 5 c. 606 B.
Res aliena, nifi confentiente, aut ratum habente domino, pignori obligari a me non poteft. T. 5 c. 411 E.
Res contribuionem debent, in quibus & fervi feruati nuncuntur, non fortuna liberi. Tom. 5 c. 535 D.
Res adminiftrari poffunt ab eo, qui non loquitur, nec audit. T. 5 c. 115 B.
Res eadem, non nifi ex una cauffa, noftra effe poteft. T. 5 c. 811 A.
Res ex in mutuum veniunt, quæ functionem recipiunt, & nihil refert pro folutione generis earum rerum, quas eas permutare. T. 5 c. 394 A. B.
Res eadem ex pluribus cauffis ab nobis deberi poffit. T. 5 c. 6 A.
Res corporeæ quæ dicuntur. T. 5 c. 700 A. B.
Res cum minoribus geffa non temere eft refciandenda, & quare. T. 5 c. 581 B. C.
Res cur exhibenatur. T. 5 c. 313 A.
Res domina a matrio uxori, aliquo pionum ut producat, qualis effe debeat. T. 5 c. 728 E.
Res eadem ex pluribus obligationum cauffis nobis deberi poteft. Tom. 5 c. 700 C. D.
Res, vel numini pondere, aut numero confiftentes, an vicifim functionem recipiant. Tom. 5 c. 401 A.
Res an mutentur perfonarum mutatione. T. 5 c. 954 D. E.
Inter res, quæ corpore valent, quanta fit diffimilitudo, & diferepantia. T. 5 c. 395 A.
Res nummis emuntur, non rebus. T. 5 c. 409 E.
Quum res rebus emuntur, permutatio potius eft, quam empto. Ibid. E.
Res turpis an in ftricta iudicia deducatur, an veniat. T. 5 c. 468 D. E.
Res, quæ quantitate conftant, numero, pondere, & menfura continueri dicuntur. T. 5 c. 300 E. & c. 321 A. B.
Res, quæ ex cauffa emptionis venditionis bona fide tradita eft accipienti, cur ufucapi non poffit. T. 5 c. 79 C.
Res, quæ pondere, numero, menfura conftant, ufu confumi poffunt. T. 5 c. 391 A.
Res, quæ nobis admetiuntur, aut appenduntur, vel adnumeratur, nobis ufufes effe non poffunt, nifi dominium earum in nos transferatur, & fic abufus, & confumptio earum concedatur. Tom. 5 c. 395 E.
Res fortiva an ufucapi poffit, necefe eft, ut ad dominium iterum redeat. T. 5 c. 725 B.
Res naufragio amiffæ ab alio, qui eas apprehenderit, an pro deteftio ufucapi poffint, nec a fide capi. T. 5 c. 539 C.
Res similes quæntum dicantur. T. 5 c. 395 A.
Res voluptatis, idefl, voluptas. T. 5 c. 691 A.
Res iudicata veritati non obeft. T. 6 c. 923 C.
Res iudicata reftibus probari poteft. T. 6 c. 917 B.
Res ipfa plus valet, quam cognitio, ed opinio geftorit. Tom. 6 c. 13 B.
Res iudicata ius facit, & pro veritate habetur. T. 6 c. 159 D.
Res inter alios acta, vel tranfacta, alis non nocet. Tom. 6 c. 47 B.
Res apud fequeftrum proftet. T. 6 c. 460 D.
Res fua nemini fervire poteft. T. 6 c. 100 B.
Res fuo dominio communes funt, quæ in judicium expiftata hereditatis veniunt. Tom. 6 c. 523 E.
Res empta a venditore nullo modo vendi poteft. T. 6 c. 509 A.
Res mentis, quæ pondere, numero, menfura conftant, a matrio alienari an poffint fine voluntate uxoris, etiam res immobiles immaftimatæ, quæ proprio dotales nuncuntur? T. 6 c. 714 B.
Res ipfa potius fpectatur, quam contractus geftitis. Tom. 6 c. 12 B.
Res plures uno pretio fi emptæ fint, an de fingulis ex empto, & vendito agi poffit. T. 6 c. 802 A. B.
Res, quæ nobis non eft petenda, eti ea quæftio ad nos pertet. T. 7 c. 681 A.
Res fui plus iure, neque res commodo cuiquam fervit. Tom. 7 c. 134 A.
Res aliena an alicui per traditionem fieri poffit. T. 7 c. 1005 A.
Res alienæ hominibus quotquotcte fervant. T. 7 c. 380 B.
Res corporales, & incorporales legati an poffint. T. 7 c. 1027 B.
Res eadem ex eodem teftamento an fepius prædari poffit. Tom. 7 c. 1375 D. E.
Res eadem ex commodato reddituur. T. 7 c. 1862 D.
Res mobilis pro divifio an poffideri poffit. T. 7 c. 428 B.
Res fuera, & religiofæ in commercio hominum non funt. Tom. 7 c. 692 B. ut quæftiones legati, ibid. B. nec emi. Ibid. B.
Res vendita emptori fi fuerit fubtrepta, cui petenti, emptorine an venditori. T. 7 c. 707 D.
Res aterrimæ vendita quæ fit. T. 7 c. 708 E. & c. 709 A.
Res facræ vendi poffunt cauffa redemptionis captivorum. Tom. 7 c. 692 D.
Res nondum fequata. T. 7 c. 694 A.
Res integra. Ibid. A.
Res aliena an vendi poffit. Tom. 7 c. 701 E.
Res aliena pignori dari non poteft. Ibid. E.
Res futura emi, vendique poffunt. T. 7 c. 601 E.
Res bona fide vendita, proper minimum cauffam intempe heri non debet. T. 7 c. 716 C.
Res, quæ veniunt in petitionem hereditatis, & quæ non veniunt. T. 7 c. 120 B. C.
Res omnes corporales, & incorporales aftimationem recipiunt, præter pecuniam numeratam. T. 7 c. 622 C.
Res, quæ pondere, numero, & menfura conftant, proprium fpectem habere non videntur. Tom. 7 c. 629 C.
Cum res eft communis, competit retum affio communi dividundo. T. 7 c. 236 A. competit etiam fervorum poffeffio. Ibid. A.
Res, quæ eft apud hoftes, vendi poteft, & in ftipulatum deduci. T. 7 c. 521 B. res non veniunt in ftipulationem familiæ reficiundæ. Ibid. B.
Res in dotem datas vel æftimati, vel non æftimati inter conuiges; & æftimationem aut non, magnumque differentia adferre. Tom. 7 c. 1171 C.
Res aliena hominibus fervitum per ufumfructum. Tom. 7 c. 380 B. fervitum per ufufum fine ufu in fpecie. Ibid. B. res fervitum per habitationem. Ibid. B. item fervitum per alia quædam jura perfonarum. Ibid. B.
Res, quæ veniunt in familiæ reciproca defunctæ, & quæ non veniunt. T. 7 c. 491 A. & feq.
Res judicata, & naturandum quo differunt. T. 7 c. 121 A.
Res judicata pro veritate habetur. T. 7 c. 111 A. & T. 8 c. 155 D.
Res communes non poffunt partiri, nifi confentient omnes. Tom. 7 c. 589 C.
Res non judicatur fine litis contestatione. T. 7 c. 248 A.
Res, quæ funi apud hoftes, veniunt in actionem familiæ reficiundæ, & earum prædationes veniunt. T. 7 c. 531 A.
Res aliena utrum legari poffit. T. 8 c. 900 A. B. an eadem duobus. Ibid. D. an res legatarii. Ibid. E.
Res immobiles, quæ in Provinciis erant, an ufucapi, & a quo poffideri poffint. T. 8 c. 951 B. C.
Res quibus modis hominum funt. T. 8 c. 929 D.
Res mobilis fi perdatur, an pro derelicto habeatur. T. 8 c. 590 A.
Res mobilis an ufucapi poffit, an etiam pro poffeffio amittatur. Ibid. A.
Res rapiatur nobis, aut furripiatur in cauffa animendæ poffeffionis, nihil refert. T. 8 c. 379 B.
Res abefte quæ dicatur. Tom. 8 c. 495 D.
Res aut funt mobiles, aut immobiles, aut moventes, aut incorpolales. T. 8 c. 555 C.
Res etiam totum fignificat. T. 8 c. 946 B.
Res judicata ingenuum facit. T. 8 c. 716 A. & c. 847 C.
Res judicata non iudiat naturalem obligationem. T. 8 c. 736 A. & c. 848 A.
Res judicata pro veritate accipitur. Tom. 8 c. 736 A. & c. 847 C. & c. 888 A.
Res quibus modis adquiritur, hic etiam modis in contritrium affis arbitrium. T. 8 c. 770 C.
Res fuera an occupanti concedatur. T. 8 c. 989 E.
Res amplius, quam femel, noftra effe non poteft. T. 8 c. 830 D.
Res, quæ iudicatur de plano. T. 8 c. 237 B. C.
Res concedatur cuicumque data eft fervorum poffeffio. T. 8 c. 171 B.
Si res aliena pignori data fit. T. 9 c. 1209 A. & feq.
Res, quæ fine fcriptura fieri poffunt, & de cmiffione inftrumentorum. T. 9 c. 1281 B. & feq.
Res judicata ex fitis inftrumentis non fit, nec ap poteft. Tom. 9 c. 1090 C.
Res judicata quibus non nocet. T. 9 c. 1091 B.
Res immobilia, & res mobilis in quo differunt. T. 9 c. 997 B. & c. 1193 C.
Res, & fe in ea quo differunt. T. 9 c. 222 B.
Res inter alios iudicata præjudicium non affert. T. 9 c. 238 C.
Res uxoris mafti. T. 9 c. 489 A.
Res aliena. Vide, Alienares.
Res dominica quæ eft. Tom. 9 c. 617 E.
Res judicata contra debitorem in cauffa proprietatis non nocet in cauffa pignoris perfequendi. T. 9 c. 1150 A.
Res ad manus auditorium transfertur, non tantum relatione, verum etiam appellatione. Tom. 9 c. 1105 B.
Res a minore judicio ad majus judicium, five auditorium, vel ad cognitionem Principis transferatur duobus modis. T. 9 c. 1102 A.
Res judicata quid differt a fententia. T. 9 c. 1089 A. B.
Res judicata pro veritate habetur. T. 9 c. 785 B.
Res judicata quando pro veritate non habetur. T. 9 c. 625 B.
Res femel judicata inftitutæ non poteft. T. 9 c. 1091 D.

Res iudicata est finis iudicii . T. 9 c. 11 . B. eit. jus. Ibid. B.
Res iudicata quid . T. 9 c. 1089 A. B.
Res fidi, & res immobiles in quo distinguat. T. 6. 528 A. B.
Res immobili. Vide, Res soli.
Res inter alios iudicata alteribus non nocet . T. 9 c. 1098 A. & c. 1101 D.
Res quando est integra in cessione actionis . T. 9 c. 240 E.
Res, quæ exportari non debent . T. 9 c. 319 E.
Res iudicata nec tollit, nec parit naturalem obligationem . T. 9 c. 223 C. civilem tantum obligationem parit. Ibid. C.
Si res commutatæ pignori data sit . T. 9 c. 1210 D. E.
Res iudicata restituari non potest [illegible] competitionis. Tom. 9 c. 1189 B.
Res omnes esse ved mancipi, vel nec mancipi. T. 9 c. 1061 A.
Res mancipi quæ sint. Ibid. A.
Res alienas procurare non potest mutilis. T. 9 c. 414 C.
Res mobiles, & immobiles . T. 9 c. 1019 E. & c. 1020 A. B.
Res mobiles, vel fe moventes. T. 9 c. 1019 E.
Res iudicatæ ne separentur a contextione. T. 9 c. 1226 B.
Res, & pars torse se differunt. T. 9 c. 1484 D.
Res minorum, & jus, quod de his alienandis constituitur est . T. 9 c. 571 B.
Res, quæ venire non possunt, & quæ vendere, & emere vetantur. T. 6 c. 560 D. & seq.
Res, quæ pignori obligari possunt, vel non . T. 9 c. 1206 D. & seq.
Res pignori captæ. T. 9 c. 1093 D. dantur ei, fecundum quam iudicatum est. Ibid. D. & seq.
Res peculiaris, quam servus infiricus domino vendidit, an possit ab emptore usucapi . Tom. 10 c. 86 D.
Res pupilli propria an usucapi possit. T. 10 c. 108 D.
Res pupilli propria longo, vel longissimo tempore adquiri non potest, nec ullo casu usucapi. Ibid. D.
Res sine pretio pretiose eadem loco habentur, quo res immobiles. T. 10 c. 188 E.
Res dotales an sint naturaliter in muliteris dominio. T. 10 c. 298 B.
Res alienæ legatur institutæ, cuius commentarius non est . Tom. 10. c. 307 B.
Res mobiles, & immobiles commodantur. T. 10 c. 454 B.
Res dubia est, si ambigitur de re. T. 10 c. 472 B.
Res invito non adquirimur . T. 10 c. 533 D.
Res longæ finitis percipiuntur, res universales cognitione, non sensibus . T. 10 c. 540 E.
Res ea integra non est, quæ in judicium deducta, & contestata est, liet nondum sententia judicis definita sit . T. 10 c. 614 A.
Res quibus modis maneat integra. Tom. 10 c. 636 E. & c. 637. A.
Res non est pignus . T. 10 c. 765 E.
Res inter alios iudicata an alius prejudicet. T. 10 c. 1251 E.
Res inter alios iudicata quibus casibus etiam futentibus non noceat. T. 10 c. 1253 A. B.
Res verbum significat proprietatem rei. T. 1 c. 746 C.
Res vindicatio eil proprietatis affectio. Ibid. C.
Res non esse commercium, & rei non habere commercium diversa sunt. T. 1 c. 137 A.
Res capitalis damnatus quis dicatur. T. 1 c. 1126 D.
Res mobilia divisio non potest fieri sine quo res corrumpitur. T. 4 c. 141 E.
Res nomen proprietatem, & dominium significat . Tom. 4 c. 299 B.
Res lucrativæ possessores sunt legatarii, & fideicommissarii . T. 4 c. 1111 C.
Unius rei una tantum ratio est. T. 4 c. 324 E.
Res, circumstitum vitiosum est, non potest etiam finis non esse vitiosum. T. 4 c. 385 C.
Res fur quibus et legitimus affinitior . T. 4 c. 386 D.
Res furura cognitio non est certa in hominum natura. T. 4 c. 1320 E.
Res tristitiam verbi lenitas mitigat. T. 4 c. 809 C.
Res dominium ulucapione mutatur. T. 4 c. 647 A.
Res fiscalis est commercium, res privatæ Principis non est commercium. T. 4 c. 258 D.
Res religiosæ nullum commercium est. T. 4 c. 191 D.
Res folius furtum non fit, possessio vero fit furtum. T. 4 c. 341 B. C.
Res dotalis venditio . Vide, Venditio .
Res nomen commune est & rei, & actoris . T. 4 c. 904 D.
Res fur quibus est emptio . Tom. 4 c. 929 A.
Res judicatæ ulura fiunt legitimæ, & certæ, non arbitrariæ. Tom. 4 c. 1224 E.
Res plurimus pignori data æqualis omnium causa est . T. 5 c. 437 A.
Res appellationæ an pors eriam continetur. T. 5 c. 869 D. E.
Res vindicatio quid sit. T. 5 c. 240 C. & T. 6 c. 817 A.
Res litigiosæ alienatio vitiosa est, & non valet. T. 5 c. 165 B.
Res fur furtum quis committere possit . T. 5 c. 730 B.
Res turpis an mandatum aliquod esse possit . T. 5 c. 563 D.
Res vi emptæ integra persequatur, atque perpetuo est . T. 5 c. 751 B.
Res ferrandæ causa in possessionem mitti, & bonorum fruendorum causa miti quomodo differant. T. 5 c. 822 C.
Res alienæ exponimisse idoneus non est, nisi cum satisfactione . Tom. 5 c. 98 B.
Res appellatio an latior sit, quam pecuniæ. T. 5 c. 19 B.
Res appellationis quid continetur. T. 5 c. 265 B.
Res mobilis possessio in quo potissimum differat ab immobilis rei possessione. T. 5 c. 714 C.
Res judicatæ veritas ubinam haeat. T. 5 c. 889 C.
Res furtivæ vitium quamatus quis dicatur pugetur. T. 5 c. 733 D.
Res furtiva furtum in committatur. T. 5 c. 251 C.
Res furtivæ quomodo vendetur fieri possit. T. 5 c. 507 B.
Res furtivæ quare dicatur esse arcenda auctoritas, adeo ut res ulucapi, nec cuti possit. T. 5 c. 507 A. B.
Res furtivæ vitio, quod rei fortuitæ lapsu, eolum, an res plana foluvatur. T. 5 c. 725 C.
Res appellatio quidnam denotet. T. 5 c. 92 E & c. 120 A. B.
Res appellatio in jure an semper proprietatem denotet. Tom. 5 c. 383 D.
Res apud fosperitum, litis, & controversiæ causa deputatur, atque medio tempore vitiori procellisse an intelligitur. T. 5 c. 25 D.
Res fur emptio quo casu accidat. T. 5 c. 507 C.
Res indicata tempus in semper defectum ceteris quæstionem peculiri. T. 5 c. 447 B. C.
Res, quæ vitio laborat, & defectuosa folutio an debitorem liberet. T. 5 c. 930 D.
Res loco mora locei facienti causa quandoquem furtum fieri dicatur. T. 5 c. 724 C.
Res mensæ causa occultatæ an furtum fieri possit . Tom. 5 c. 454 C.
Res vindicatio quibus de rebus non detur, & quibus ex causis. T. 5 c. 291 A. & seq.
Res vindicatio, quæ jure veterinorum physicorum, & superficiarius denegata fuit, hodie constitutionibus eis, quæ domino utili vindicationis prædii emphyteuciarii restituta est. Tom. 5 c. 422 B.
Res alienæ legatum, vel fideicommissum an valeat . T. 6 c. 1043 E.
De rei judicatæ auctoritate. T. 6 c. 925 E. & c. 926 A.
Res non tradita exceptio . Tom. 6 c. 308 D.
Res judicatæ vicem obtinet jusjurandum . T. 6 c. 76 E. & c. 77 A.
Res fuæ neque depositum, neque commodatum, neque conductio, vel precarium ex jure gentium conflitit . T. 6 c. 77 B.
Res judicatæ exceptio . T. 6 c. 557 B. Vide, Exceptio rei judicatæ.
Res principalis naturam sequitur accessio. T. 6 c. 718 E.
Res communis partem vindicari possit pro indiviso, etiamsi incerta fit. T. 7 c. 235 E.
Res judicatæ tempus in quibus adhibendus fit . T. 7 c. 614 E. & c. 615 A.
Res vindicatio in quem competit . T. 7 c. 290 B.
Res uxoriæ actio . Vide, Actio rei uxoriæ.
Res nomen non significat genus, sed species certam. T. 7 c. 242 D.
Res alienæ nullum est pignus. T. 7 c. 629 B.
Res vindicatio . Vide, Vindicatio .
Res definitio. T. 7 c. 2 C.
Res verbum convenire dicitur adiditionibus magis, quam pecuniæ. T. 7 c. 633 A.
De res vindicatione, & in quo differt a cetteris actionibus . T. 7 c. 324 D. & seq.
Res prosunt, & stipulandi in plures fieri possint . T. 8 c. 1051 A. B. quo ratione constituantur. Ibid. B.
Res favorabiliores potius, quam adhibes habentur . T. 8 c. 715 B. & c. 748 D. & c. 814 C. & c. 872 E.
Res fur unusquisque arbiter est. T. 8 c. 760 D.
Res vindicatio præferur actioni communi dividendo . T. 8 c. 708 D.
Res appellatio latior est, quam pecunia. T. 8 c. 485 A. & c. 716 E. & c. 816 E.
Res appellatione significari etiam nomina. T. 8 c. 484 D.
Res appellatio ad omnem contractum, & obligationem pertinet . T. 8 c. 485 B.
Res immobilis possessionem recuperandæ gratia est interdictum Unde vi. T. 8 c. 270 C.
Res immobilis possessio an ignoranti interruatur . Ibid. C.
Res mobilis furtum subrepere, recipiendæ causa nullum est interdictum, sed actio furti, & condictio furtiva . Ibid. C.
Res mobilis possessionem an amittamus, interpretatione furem eam intervertisse. Ibid. C.
Res vendita commodum, & periculum. T. 9 c. 379 A. & seq.
Res alienæ pignus non conflitit . T. 9 c. 1224 B.
De rei judicatæ exceptione. T. 9 c. 1091 D. & seq.
De rei judicatæ ulura. T. 9 c. 1094 D. & seq.
Rei judicatæ exceptio. Vide, Exceptio.
Rei judicatæ exceptio non nocet absenti. T. 9 c. 1098 A.
Rei judicatæ præscriptio quando non obstat. T. 9 c. 1117 B.
Rei judicatæ exceptionis ea solum esse in eum, qui non litigavit, qui non per contumaciam absfuit . Tom. 9 c. 1098 A. B.
Rei judicatæ exceptione ea adhibetur ejus, qui jus habet hoc principendi, capit pignus ea bonis condemnati. T. 9 c. 1222 D.
Rei judicatæ exceptio . T. 9 c. 66 A. B.
Rei judicatæ quæ opponi possunt . T. 9 c. 1080 C. D.
In res indicatione qui possidet, non cogitur dicere pro quo parte res fit, nec titulum possidendi fiat . T. 9 c. 176 E.
Res vindicatione . T. 9 c. 271 B.
Res alienæ dominium non potest transferri. T. 9 c. 385 E.
Res vindicatio, & petitio hereditatis in quo differunt . Tom. 9 c. 517 A.
De res, qui res alienæ possidionem per vim occupant. T. 9 c. 1156 C. & seq. tenetur in damnum . Ibid. c. 1157 A.
In res vindicatione non tantum venire fructus, sed etiam sumptus, impensæque litis . T. 9 c. 1087 C.
Rei incorporalis effectum esse corporalem. T. 9 c. 1023 D.
Rei sua condudictione non valere. T. 9 c. 413 A.
Res nomen pertinet ad alienæ. T. 10 c. 486 E.
Res ejusdem nomine an duæ obligationes esse possint. T. 10 c. 538 B.
Res nostræ stipulatio est inutilis, & innnis ex eius conditione. T. 10 c. 532 E.
Res nomen est commune eius, qui debet, & eius, cui debetur . T. 10 c. 721 C.
Rei vindicatio semper concurrit cum actione Quasi furtiva causa. T. 10 c. 892 D.
Rei vindicationis intendendæ quando fit formula competens. T. 10 c. 9 027 C.
Res nostræ nulla est emptio. T. 10 c. 950 A.
Rei vi possessio, aut furtiva inter fciemus commercium non est. T. 10 c. 1010 A.
Res fua alienatio an fit domino admonitiones res alienam. T. 10 c. 1021 C. & seq.
Rei cujusvismque generis, cum partes concurrunt fructuum, sunt abolvendi. T. 10 c. 1234 D.
Rem restitui non fatis est, aut solvi, nisi, quod interest ratione loci solvatur. T. 1 c. 261 C.
Rem judicatam non facit sententia arbitri. T. 4 c. 881 E.
Post rem judicatam, an apud eundem judicem de ulura disceptari possit. T. 4 c. 145 A.
Inter rem, & quantitatem, quæ differentia. T. 4 c. 441 B. eadem res tapius fari neque, quantitas vero potest. Ibid. B. C.
Rem amittere aliud est, & rem ei esse esse obtatum. T. 4 c. 341 D.
Rem litigiosam alienare. Vide, Litigiosa res.
Inter rem alienam, & rem hereditatem quæ est differentia. T. 4 c. 535 C.
Eadem qui rem duobus pignori obligavit diversis contractibus, tenetur crimine stellionatus. T. 4 c. 1130 C. ratio differentiæ quæ est. Ibid. C.
Rem præstare, & repræstare, idem, fulcrat. T. 4 c. 835 C.
Rem fasam condicere nemo potest . T. 4 c. 905 C.
In rem actio. Vide, Actio in rem.
Rem alienam quis distrahere potest. T. 4 c. 1281 E.
Inter rem dari, & vacuam possessionem tradi differentia quæ est. T. 4 c. 669 D. E.
Rem mobilem in dotem datam utrum maritus obligare, aut pignorare potest. T. 5 c. 157 C.
Rem quilibet apud se habere videtur, qui alibionem de ea habet. T. 5 c. 824 B.
Rem unam si petiero, quantum est actio. T. 5 c. 820 C.
Rem fiam furtum utrum aliquis utiliter diputetur . T. 5 c. 861 A. B.
Ob rem actio quandoque dari dicatur: T. 5 c. 1009 D.
Ob rem non defensam adversus eum commentariat diputatio. T. 5 c. 117 C.
Rem fiam non emere potest. T. 5 c. 504 C.
Rem arbitrariæ judicis restitutæ actionem ex alienationem judicii mutandi causa competentem evitat. T. 5 c. 165 A. B.
Rem primo occupanti donat, qui rem derelinquit. T. 5 c. 748 E.
Rem mobilem, quam ita possidemus, ut ignoremus, ubi sit, nos possidemus. T. 5 c. 714 B.
Rem amissio non videtur, qui ejus pretium, vel ea permutatione ejus aliam res in suum patrimonium conferatur. T. 5 c. 889 E. & c. 888 A.
Rem meam qui mandato meo emit, judicio mandati mihi dare compellitur ea fide bona. Tom. 5 c. 467 A.
Rem in domo nostra existitorem etiam dubia inventionis possidere videmur, & qua ratione . T. 5 c. 714 C.
Rem falvam fore stipulatio . Vide, Stipulatio rem falvam fore.
Rem possidere fe negans, & convincatur falsi, rem amittit, & in actorem etiam non probantem, se esse dominum rei, transferendæ cu-

tur. Tom. 5 c. 62 B.
Res qui restituit ajuti in rem, etiam de dolo malo reprœmitere debet. T. 6 c. 9 C.
Res in actio directa. T. 6 c. 300 A.
Rem aliquam si dedi, ita vero nondum dedisti, an possim in cogere actione præscriptis verbis. T. 7 c. 818 C.
Rem debeas, certum corpus debet; pecuniam debeas, certum corpus non debet. T. 7 c. 828 A. B.
Rem distrahendam qui suscepit, an periculum ejus rei præstet. T. 7 c. 951 E.
Rem eandem qui bis promittit, amplius quam semel non tenetur. T. 7 c. 1407 B.
Rem si do, ut rem accipiam, eft permutatio, ex qua datur actio præscriptis verbis. T. 7 c. 829 E. & c. 818 A. & c. 836 E.
Rem tibi vendendam si dedi, ut pretio uterer, an sit mutuum. T. 7 c. 806 E. mutuum quid sit. Ibid. c. 857 A.
Rem vendendam qui suscepit, an teneatur de periculo ejus rei. T. 7 c. 851 D. E.
Rem vendendam ejusdi dederit, ut pretio uteretur, si res peteat, cujus sit detrimentum. T. 7 c. 858 D.
Rem utendam ejusdi accepeit, & fortuito amiserit, an teneatur. Ibid. D.
Rem fulcere, & resolvere quid. T. 7 c. 1239 C.
Rem considere quid sit. Tom. 7 c. 623 A.
Rem, quam coheres suam propriam esse contendit, non hereditariam, non communem ex causa hereditaria, ut quam possidet pro-propore, vel domino, non pro hereditate, an venire in actionem familiæ erciscundæ. T. 7 c. 534 C. D.
Rem nam nemo condicit in condictione certi. T. 7 c. 650 E. in condictione incerti rem suam, idem, rei suæ possessionem condicere quilibet potest. Ibid. E.
Rem suam nemo condicit, nisi furi, & cæt. T. 7 c. 638 C.
In rem actio. T. 7 c. 247 B. Vide, Actio in rem.
In rem actio emphyteuticaria, sive vectigalis. T. 7 c. 376 B.
In rem actio adversus quem datur. T. 7 c. 247 B. & c. 252 B.
In rem qui agit, debet rem designare, & specialiter eam definire, sive definiare, utrum totum petit, an partem. T. 7 c. 254 C.
Rem filio subrogam ad detinendam possidere. T. 8 c. 279 B. C.
Rem superpem ab intelligamus desinere possidere, atque eam, quæ ordine vi erepta est. Ibid. B.
Rem quidicate quid. T. 8 c. 504 A.
Rem solum defendens nunquam locupiti habetur. T. 8 c. 818 D.
Rem amittere non videntur, quibus propria non fuit. Tom. 8 c. 702 C. & c. 824 E. & c. 865 A.
Rem depositam recipiens, dolum tantum præstat, non culpam. T. 8 c. 719 C.
Rem habere quis videatur. Tom. 8 c. 666 C. & c. 730 C.
In rem succedentium diversa causa. T. 8 c. 689 B. & c. 780 C. D.
De in rem missione tollenda. T. 9 c. 847 A. & seq.
De in rem verso duplicitter agitur. T. 9 c. 300 B.
De in rem verso actio. Vide, Actio de in rem verso.
Rem judicatam contra debitorem, qui rem suam vindicabat ab extraneo possessore, non nocere creditori, cui ante debitor eadem rem pignori obligaverat. Tom. 9 c. 1189 E. & c. 1190 A.
Rem a fratre non ex peculio, quam ei credidi, fibi comparatam, non propterea esse mihi tacite pignori obligatam nomine creditri. T. 9 c. 1196 A.
Rem inter alios judicatam alii non nocere. T. 9 c. 283 C.
Rem pignori datam debitor creditori subrahendo furtum facit quam & si ipse limitier amiserit, suo nomine persequi potest. T. 10 c. 349 B.
Rem suam fiquis ignorans condixerit, an sibi præjudicet. T. 10 c. 405 A.
Qui rem dari stipulatur, proprietatem stipulatur. T. 10 c. 532 D.
Rem ab præt, qui petit id, quod interest. T. 10 c. 749 B.
Rem, & pœnam aliquem ferre iniquum est. T. 10 c. 770 C.
In rem alienam, vel in suam quando conflituatur procurator. T. 10 c. 884 D.
In rem actio fequitur possessorem. T. 10 c. 913 C.
Actio de in rem verso quo casu fit infolidum adversus patrem, vel dominum. T. 10 c. 978 D.
In adiione in rem an fit ius compensationis fecundum jus vetus. T. 10 c. 981 E.
Rem, quæ venditur, difficile est suam esse præstare. T. 10 c. 991 D.
Rem alienam licere vendere quomodo intelligendum. Tom. 10 c. 1019 A. & seq.
Rem alienam nemo alienare potest. T. 10 c. 1020 A. B.
Rem, cujus commercium non est, nec possum emere, nec pignori accipere. T. 10 c. 1023 B.
Inter rem inter alios actam, & nec inter alios judicatam, quanam fit differentia. T. 10 c. 1252 A.
In re præsenti quibus casibus convenire oportetat. T. 3 c. 90 C.
In re plus esl, quam in opinione. T. 3 c. 92 D.
In re aliena quomodo distinguendum, esl inter testatorem fecientem, & testatorem ignoratorem. Tom. 4 c. 535 C.
In re sua nemo cognitor esse potest, & fibi ipsi confilium præbere. T. 4 c. 10 D.
In re pari melior est causa possidentis. T. 4 c. 152 E.
Ex re domini stipulari quid est. T. 4 c. 917 A.
Re litigiosa extinta, anlis, & controversiis fopitis, ad dictatur. T. 5 c. 186 E. & c. 187 A.
Re empta ob vitium aliquod redditus, an pignoris, quæ vendito peneraat, restituat debeant. Tom. 5 c. 845 E. & c. 816 A.
Re petenta apud emptorem, an actor rerum pretium in petitionem deducere possit. T. 5 c. 171 B.
De re alieni tradita animo transferendi dominii. T. 6 c. 81 B. & seq.
Re contundi qui dicuntur. Tom. 6 c. 44 D.
Re judicata non tollitur obligatio naturalis. T. 6 c. 77 A.
De re judicata. T. 6 c. 319 E. & c. 324 A. & seq. & T. 9 c. 1089 A. & seq.
Re una, & eadem uni vendita, & tradita a domino, alteri a non domino, quis potior sit in re retinenda. Ibid. E.
De re communi hereditas cum extraneo. T. 6 c. 1 A.
De re pignerata defuncto, & a defuncto. T. 7 c. 546 C. D.
De re restituenda. T. 7 c. 320 D. & seq.
In re communi est culpa levissima. T. 8 c. 760 E.
De re judicata nemo potest pacisci. T. 9 c. 65 E.
Re semel judicata, prior obligatio permittur iure exceptionis, & fit novatio. T. 9 c. 116 B. C. & seq.
De re judicata non transigere institutiones. T. 9 c. 66 A.
De re xaxoia. Tom. 9 c. 532 E. & c. 533 A. & B.
Re non integra certio nominis non revocatur. T. 10 c. 138 A.
In re sua nemo sibi testimonium perfidit dicere. T. 10 c. 401 B. C.
Re eadem plures promissa, an amplius quam semel jure promittor teneatur. T. 10 c. 531 B.
Re debita post mortem interempta, an debitor liberetur. T. 10 c. 532 A.
Re una duobus separatim, & bis; primo scilicet, & secundo vendita, cum nondum cuiquam res traditas fit, primus successit secundo, quid fier. T. 10 c. 758 C. D.
In re plus est, quam in persona. T. 10 c. 937 D.

Re, & verbis contingit. Tom. 10 c. 1137 A.
Re tantum contingit. Ibid. A.
Re contingit plura. Tom. 10 c. 1139 D. E.
Ex re judicata inter alios an nascatur inter alium exceptio, vel actio rei judicatæ. T. 10 c. 1252 B.
Rerum omnium, quas natura protferi, certi modi sunt, quibus sui emolumentum, aut emoriuntur. T. 1 c. 916 B.
Rerum divisio. T. 1 c. 727 B. & T. 8 c. 1331 D. E.
Rerum proprietas, & possessio quomodo sine traditione naturali nobis adquiritur. T. 3 c. 90 C. & seq.
De rerum adquisitionibus. Tom. 6 c. 337 B.
Rerum singularum dominia quot modis nobis adquiruntur. Ibid. B.
Rerum affinarum periculum pertinet ad virum, etiamsi interaetur ab uxore. Tom. 4 c. 988 D.
Rerum per fideicommissum relictarum periculum ex tempore mortis, in pertinet ad heredem fruftorum. T. 4 c. 1004 C.
Rerum communicatem dilcernit permutatio partium. T. 4 c. 1151 E.
Rerum dominia adquiruntur traditione, & usucapione. T. 4 c. 1418 A.
Rerum dominia transferuntur traditionibus, non nudis pactis. T. 4 c. 1732 E.
Rerum amotarum actio civilis, criminalis affinem nihil præjudicat. T. 4 c. 1000 B.
Rerum adquisitarum comparatio omnem dubitationem tollit. T. 4 c. 1117 E.
Rerum amotarum actio. Vide, Actio rerum amotarum.
Rerum amotarum iudicium. Vide, Iudicium rerum amotarum.
Rerum dotis estimatarum, & inæstimatarum differentia quæ. T. 4 c. 985 D. E.
Rerum immobilium fequestratio non fit. T. 4 c. 716 A.
Rerum immobilium furtum bodie non fit. T. 4 c. 646 D.
Rerum religiosarum, & sacrarum commercium non est. T. 4 c. 355 C. D.
Rerum forensium cognitionis ignari qui sunt. T. 5 c. 626 C.
Rerum in mutuum venientium securissima dilibitio. T. 5 c. 393 D. E. & seq.
Rerum, quarum petitionem non habemus, ex æquo, & bono retentionem habemus. T. 5 c. 135 B.
Rerum immobilium fortum non fit. T. 5 c. 731 B.
Rerum, quæ anima carent, non folum fed & hominum, & animalium possessionem habere possumus. T. 5 c. 715 B.
Rerum gestarum veritas non vitiatur erroribus. Tom. 6 c. 639 A.
Rerum averfione venditarum periculum pertinet ad emptorem, fi res averfione ad venditorem. T. 7 c. 709 A.
Rerum notiones funt eaedem apud omnes, et eorum notæ non. T. 7 c. 966 B.
Rerum vocabula funt immutabilia. Ibid. D.
Rerum amotarum actio condictio est. T. 7 c. 639 C.
De rerum servitutibus. T. 7 c. 380 A. & seq.
Rerum appellationes continentur nomina. T. 7 c. 491 A.
Rerum corporalium divisio, fit per actionem communi dividundo. T. 7 c. 1278 B.
Rerum humanarum certa regula constituti non potest. T. 8 c. 740 E.
Rerum amotarum condictio. Vide, Condictio rerum amotarum.
Rerum amotarum actio quod. T. 9 c. 545 C.
Rerum amotarum vindicatio. Ibid. E.
Rerum amotarum condictio quæ. Ibid. D. E.
De rerum judicatarum exsequatione. T. 9 c. 1126 E. & c. 1137 A. & seq.
Rerum veritas scripturis obscuratu non potest. Tom. 9 c. 391 A.
De rerum, & verborum significatione. T. 9 c. 875 B. & seq.
Rerum perpetuo judicatarum authoritas vim legis obtinet. T. 9 c. 1164 E.
Rerum quæ rotum natura non fert, nunquam lege fingunt. T. 9 c. 546 C. D.
De rerum communionem alienatione. T. 9 c. 386 E.
De rerum permutatione, & præscriptis verbis actione. Tom. 9 c. 403 E. & c. 404 A. & seq.
De rerum alienatione. Tom. 9 c. 818 B. & seq.
In rerum amotarum actione agitur in furem bonæfidei actione, atque levissima, quam in alias fures, & cæt. T. 9 c. 547 E.
Rerum, quæ funt ad aliquid, interfe pugna est, nec possunt ex uno casu in unum cadere fubiectum. T. 10 c. 42 A.
Rerum amotarum, aut corruptarum actio ex eli antalia. Tom. 10 c. 568 B.
Rerum amotarum actione an agant conjugis tonfiante matrimonio. T. 10 c. 956 D.
In rebus similibus tantum, non dissimilibus mutatum consilia. T. 5 c. 395 A.
Rebus judicatis ere stari necesse fit. T. 5 c. 905 A.
Rebus semel judicatis cur parendum, & exceptioni rei judicatæ standum fit. Tom. 5 c. 819 B. C.
De rebus dubiis. T. 6 c. 337 B. & c. 449 D.
Rebus dubius sub alternatione vendidis, venditor eliget, utrum volet. T. 7 c. 701 D.
De rebus, quæ funt ejusdem naturæ, & generis, & hic, quæ funt diversi generis, vel conditione priorem speciem amittunt, & novam suscipiunt, vel priorem speciem conservant etiam post confusionem. Tom. 7 c. 237 B. & seq.
De rebus, quæ funt diversi generis, quæ confusione priorem materiam, fiu speciem retinent. T. 7 c. 241 D.
De rebus creditis conditio. T. 7 c. 664 B. Vide, Conditio de rebus creditis.
De rebus, quæ pereunt poli litem contestatam. Tom. 7 c. 1000 C. D.
De rebus creditis titulus est generalis. Tom. 7 c. 611 B. & seq. T. 9 c. 202 D. & seq.
De rebus in familia erciscundæ actione agitur. Tom. 7 c. 500 B. C.
De rebus amotis. T. 9 c. 545 C. & seq.
De rerum judicatarum exsequatione. T. 9 c. 1126 E. & c. 1137 A. & seq.
Rerum veritas scripturis obscurari non potest. Tom. 9 c. 391 A.
De rerum, & verborum significatione. T. 9 c. 875 B. & seq.
Rerum perpetuo judicatarum authoritas vim legis obtinet. T. 9 c. 1164 E.
Quod rerum natura non fert, nunquam lege fingunt. T. 9 c. 546 C. D.
De rerum communionem alienatione. T. 9 c. 386 E.
De rerum permutatione, & præscriptis verbis actione. Tom. 9 c. 403 E. & c. 404 A. & seq.
De rerum alienatione. Tom. 9 c. 818 B. & seq.
In rerum amotarum actione agitur in furem bonæfidei actione, atque levissima, quam in alias fures, & cæt. T. 9 c. 547 E.
Rerum, quæ funt ad aliquid, interfe pugna est, nec possunt ex uno casu in unum cadere fubiectum. T. 10 c. 42 A.
Rerum amotarum, aut corruptarum actio ex eli antalia. Tom. 10 c. 568 B.
Rerum amotarum actione an agant conjugis tonfiante matrimonio. T. 10 c. 956 D.
In rebus similibus tantum, non dissimilibus mutatum consilia. T. 5 c. 395 A.
Rebus judicatis ere stari necesse fit. T. 5 c. 905 A.
Rebus semel judicatis cur parendum, & exceptioni rei judicatæ standum fit. Tom. 5 c. 819 B. C.
De rebus dubiis. T. 6 c. 337 B. & c. 449 D.
Rebus dubius sub alternatione vendidis, venditor eliget, utrum volet. T. 7 c. 701 D.
De rebus, quæ funt ejusdem naturæ, & generis, & hic, quæ funt diversi generis, vel conditione priorem speci

creditorum fuità quomodo fiat. T. 6 c. 786 E.
Rescissio traditionis quando fit. T. 6 c. 1033 E. Vide, Venditio.
Rescissio donationis, quæ fit supervenientibus liberis. T. 9 c. 735. B.
De rescissione venditionis. T. 9 c. 727 D. & seq.
Rescissoria actio. Vide, Actio.
Rescissoria actio quare dicatur esse contra jus civile. T. 8 c. 1197 D. unde ita dicta. Ibid. c. 1206 C.
Rescissoria actio, quæ & Pauliana, in quem datur. Tom. 10 c. 1246 D.
Rescripta contraria juri, vel utilitati publicæ non valent. Tom. 2 c. 56 E.
Rescripti fuit perpetua, nec anno finiuntur: olim annua erant, & hac in re jus Canonicum sequitur. T. 2 c. 57 D.
Rescripta non valent, nisi de veritate eorum constet. T. 2 c. 58 A.
Rescripta, quæ vacationem munerum concedunt, lite explicari non debent. T. 4 c. 55 C.
Rescripta subreptitia non valent. T. 6 c. 800 B.
Rescripta Summi Pontificis non suspecta ob litturam, quæ in narratione inventur. T. 6 c. 837 D.
Rescripta Principum authentica infirmari debent judicibus. Tom. 7 c. 382 E. non exemptum. Ibid. E.
Rescripta Principum plenissime interpretanda. T. 8 c. 749 D.
Rescripta Principum non intelligunturrémissæ, aut abolere ordinem juris. Tom. 9 c. 1154 A. & c. 1164 E.
Rescripta Principis quidnam fiat. T. 10 c. 877 A.
Rescripta clerepitis non valent. T. 10 c. 880 E.
Rescripta, quæ jus faciunt, perpetua sunt, nec anno finiuntur. T. 10 c. 890 B.
Rescripta quamodo judici offerenda. Ibid. B.
Rescripta quo casu valeant, & quo casu non valeant fine die, & consule. Ibid. B.
Ex rescriptis Principum jura nascuntur, ex præceptis, & jussionibus judicum. Tom. 9 c. 1154 B.
Rescriptis a Principe contra jus publicum non est obtemperandum. T. 10 c. 1209 B.
Rescripto a Principe per mendacium impetrato uti non licet. Tom. 1 c. 372 C.
Ex rescripto Principis nuptiæ patetur. T. 9 c. 451 A.
A rescripto ex postfit appellari. T. 10 c. 792 A.
Ex rescripto Principis non potest reclamdi vendito. T. 10 c. 1004 B.
Rescriptorum diversa genera. T. 10 c. 840 A.
Rescriptum retricentia vitiatur. T. 6 c. 949 C.
Rescriptum quid sit, & inquantum differt a subscriptione. Tom. 8 c. 968 A.
Rescriptum Principis non est satis, ut sit vulgatum, sed etiam operet insinuari adversario. T. 9 c. 1155 E.
Rescriptum Principis ad instituendam litem. T. 9 c. 131 A.
Rescriptum obreptum Principi, & subreptitum. Tom. 9 c. 451 A. B.
Adversus rescriptum Principis an possit provocari. Tom. 10 c. 792 D.
Rescriptum fit ad relationem, confirmatio ad appellationem. T. 10 c. 792 A.
Rescriptum Principis in unius ex pluribus, qui preces obtulerunt, gratiam concepta an prosit ambobus. T. 10 c. 849 A.
Rescriptum ab morte imperatoris extinguatur. Ibid. B.
Rescriptum jure Francorum post annum non prodeft, nec poteft allegari. Ibid. B.
Rescriptorum crimen quid. Tom. 1 c. 875 B.
Rescriptorum nomine etiam summa libelli significatur. Ibid. C.
Rescriptorum appellatione omnis pecunia continetur. Tom. 7 c. 1442 A.
Rescriptore pro rescribere. Tom. 5 c. 600 C.
Rescriptore pro quo postum juxta Festum. T. 8 c. 966 C.
Rescriptum quid, fit. T. 7 c. 1457 A. in vim appellatione continetur. Ibid. A.
Rescriptore quid fit proprie. Tom. 3 c. 237 B. C.
Rescriptore est rem solvere. Tom. 4 c. 235 D.
Rescriptore, & rem resolvere quid. T. 7 c. 1229 C.
Rescriptore venditionem quid fit. T. 8 c. 874 C.
Rescriptore aliud est, aliud inspicere. T. 4 c. 376 D.
Respin. Vide, Quinagennium.
Si non respondent in jure interrogatus, vel tacetat, quid. Tom. 4 c. 1160 D. & c. 1161 E.
Quirespond pape. T. 5 c. 407 C.
Respondendi jus ante tempora Augusti an a Principibus daretur. T. 1 c. 913 D.
Respondendi jus a Cæsare quando, vel jurisconsultis datum fuerit. T. 1 c. 12 A.
Respondere qui dicitur, non est fidejussor. T. 4 c. 190 A.
Respondere proprium est jurisconsultorum, pronuntiare judicum. T. 5 c. 1016 D.
Qui non respondet ei, cui obtemperare debet, contumax est. T. 4 c. 1162 E.
Non respondet, qui obscure, & insidiose respondet. T. 10 c. 102 C.
Respondi prudentum. Tom. 1 c. 11 E.
Respondi jurisconsultorum valere, etiamsi ratio reddi non possit. T. 3 c. 202 A.
Respondi quibus personis redduntur & quibus quæstiones. T. 4 c. 839 C.
Inter responsa, & quæstiones Papiniani causa differentiæ quæ, & cur. Ibid. A.
Responsa Papiniani sunt tanquam oracula admodum brevia. Ibid. C.
Responsa Papiniani in quo differant a quæstionibus. Ibid. D.
Responsa an procedere soleant definitiones Papiniani. T. 4 c. 1389 A. B.
Responsa jurisconsultorum quid fint. T. 5 c. 1080 B. C.
Responsa, & quæstiones Pauli quomodo differant. Tom. 5 c. 892 A.
Responsa prudentum quænam ita appellata. T. 8 c. 895 E.
Responsa, Ecclesiarum qui. T. 6 c. 851 C. D.
Responsio ad casum, cum grex ad numerum in numerum datur. T. 5 c. 307 B.
Responsio ad quæstionem ex L. *vi de fundi-ambit. declaratur per L. 5. ad Leg. Jul. peculi*. Tom. 5 c. 387 A.
Responsionis fallacia pœna. Tom. 8 c. 516 E.
In responsis Papinianus non disputat, sed præcidit de jure quid statuat. T. 4 c. 839 B.
In responsis quali mutere fungitur Papinianus. Ibid. C.
De responsis, & interpretationibus jurisconsultorum veterum. T. 10 c. 815 C.
Responsum, & quæstionum Papiniani differentia quæ. T. 4 c. 839 A.
Responsum totus liber nonus agit de fideicommissis rerum singularum, de fideicommissariis hereditatibus, & libertatibus. T. 4 c. 1195 E.
In responsum libris, dum facta recitantur, multa pronuntur frafra. T. 7 c. 530 A.
Responsum benignius quæ præbet occasio, eam rapimus. Tom. 4 c. 989 D.
Responsum benignius quæ præbet occasionem rapiendam. Tom. 8 c. 381 E.
Responsum Ulpiani singulare. T. 9 c. 1255 C.
Respublica ecitam hypotheam non habet, nisi ex privilegio. T. 3 c. 816 D. & Tom. 3 c. 41 C.
Respublica quæ habet heres bodie institui potest, quod olim non obtinuit. T. 4 c. 1205 B.
Respublica minorum jure uti foleat. T. 4 c. 1204 E.
Respublica tacitam non habet hypothecam bonorum, nisi ex privilegio. T. 6 c. 515 B.
Respublica in hypothecis privilegium non aliud habet, quam quod dat prærogativa temporis. T. 6 c. 538 A.
Respublica cum colono nullam obligationem habet. T. 6 c. 722 B.
Respublica, & fiscus in quo differant in venditionibus, vel locationibus. T. 6 c. 513 B.
Respublica vendi non potest. T. 7 c. 601 B.
Respublica non potest emi in eum casum, quo futura sit privata. T. 7 c. 603 B. C.
Respublica unus est semper. T. 7 c. 986 C.
Respublica comparatur pluribus pupillis. T. 7 c. 1168 D.
Respublica creditrix hereditaria nihil est in possessione rerum hereditariarum. T. 7 c. 1211 E.
Respublica, & fiscus in quo differant. T. 9 c. 1129 D.
Respublica comparatur homini in usufructu legato. T. 9 c. 815 C.
Respublica privilegium habet in actionibus personalibus. Tom. 9 c. 1214 D.
Respublica populi Romani domini est, cerere loco privatorum habentur. T. 10 c. 600 C. D.
Respublica præferat chirographariis creditoribus, sive sit prius, sive posterior. T. 10 c. 792 E.
Respublica, & pupillus an pro libertate restitui possint in integrum ex appellatione. T. 10 c. 798 A. B.
Respublica an procuratorem litis alienam in locum imperatorum possit suscipere. T. 10 c. 888 C.
Respublica indefensi folet minori competere. T. 10 c. 920 A.
Respublice nervos esse curiales. T. 2 c. 075 E.
Respublice munera quæ sint. T. 1 c. 1078 A.
Respublice fiscus aliquid nefaria curiosiores dicere non oportet. T. 1 c. 592 B.
De respublice jure. T. 2 c. 816 C.
In id, quod respublice abest, quis respublice tenetur. T. 4 c. 860 D.
Respublica, vel fisco non tam datur, quam privatis. T. 4 c. 850 D.
Respublice curatori dicitur etiam per civitatis innumeris locis juris nolti, & Graeco nomine ἀφορτε. T. 4 c. 884 B. C.
Respublice cuiq quod quis facere cœpit, an id perficere teneatur. T. 1 c. 1192 A.
Respublice cuiq abesse quinam potissimum dicantur. T. 5 c. 165 E.
Respublice cuiq in triennium fiscienda est. T. 6 c. 533 C.
Respublice administrandæ tria esse genera. T. 7 c. 5 D.
Respublice causa. Vide, Fiscus.
Si respublice causa tutor, vel curator abfuerit. Tom. 9 c. 606 C.
Respublice causa, & privatorum in multis eadem. Vide, Causa privatorum.
Respublice, & fisci actiones publicæ sunt. T. 6 c. 1033 E.
De respublice fervi manumittendis. T. 9 c. 663 A.
Respublice, & privatorum eadem causa in multis articulis. T. 10 c. 847 B.
Respublice non potest emi in eum casum, quo futura sit privata. T. 7 c. 603 B. C.
Respublice causa est semper. T. 7 c. 986 C.
Respublice comparatur pluribus pupillis. T. 7 c. 1168 D.
Respublica creditrix hereditaria nihil est in possessione rerum hereditariarum. T. 7 c. 1211 E.
Respublica, & fiscus in quo differant. T. 9 c. 1129 D.
Respublica comparatur homini in usufructu legato. T. 9 c. 815 C.
Respublica privilegium habet in actionibus personalibus. Tom. 9 c. 1214 D.
Respublica populi Romani domini est, cerere loco privatorum habentur. T. 10 c. 600 C. D.
Respublica præferat chirographariis creditoribus, sive sit prius, sive posterior. T. 10 c. 792 E.
Respublica, & pupillus an pro libertate restitui possint in integrum ex appellatione. T. 10 c. 798 A. B.
Respublica an procuratorem litis alienam in locum imperatorum possit suscipere. T. 10 c. 888 C.
Respublica indefensi folet minori competere. T. 10 c. 920 A.
Respublice nervos esse curiales. T. 2 c. 075 E.
Respublice munera quæ sint. T. 1 c. 1078 A.
De respublice fiscus aliquid nefaria curiosiores dicere non oportet. T. 1 c. 592 B.
De respublice jure. T. 2 c. 816 C.
In id, quod respublice abest, quis respublice tenetur. T. 4 c. 860 D.
Respublica, vel fisco non tam datur, quam privatis. T. 4 c. 850 D.
Respublice curatori dicitur etiam per civitatis innumeris locis juris nolti, & Graeco nomine ἀφορτε. T. 4 c. 884 B. C.
Respublice causa quod quis facere cœpit, an id perficere teneatur. T. 1 c. 1192 A.
Respublice causa abesse quinam potissimum dicantur. T. 5 c. 165 E.
Respublice causa in triennium fiscienda est. T. 6 c. 533 C.
Respublice administrandæ tria esse genera. T. 7 c. 5 D.
Respublice causa. Vide. Fiscus.
Si respublice causa tutor, vel curator abfuerit. Tom. 9 c. 606 C.
Respublice causa, & privatorum in multis eadem. Vide, Causa privatorum.
Respublica, & fisci actiones publicæ sunt. T. 6 c. 1033 E.
De respublice fervi manumittendis. T. 9 c. 663 A.
Respublica, & privatorum eadem causa in multis articulis. T. 10 c. 847 B.
Respublica non potest emi in eum casum, quo futura sit privata. T. 7 c. 603 B. C.
Respublica

Restituto filii prodest fol. filio, non patri ex eadem causa non nomine obligato. Tom. 2 c. 116 D.
Restituto non prodest tutori, vel curatori. T. 2 c. 118 A.
Restituto fideijussoris, vel mandatoris rerum non liberat. Tom. 1 c. 565 E.
Restituto rei principalis fideijussorem liberat interdum. Tom. 1 c. 570 A.
Restituto, minori circumscripto data, fideijussori prodest. Tom. 1 c. 607 C. D.
Restituto in integrum est relevatio lapsi, seu capti minoris ætate. T. 2 c. 92 E.
Restituto in integrum minori adversus tutorem non competit. Tom. 2 c. 92 E.
Restituto in integrum minori adversus tutorem non competit. Ibid. D.
Restituto in integrum, vel perfecto quatuor, quæ dator minoribus 25. annis lapsis, aut circumscriptis. Ibid. C.
Restituto non tantum est corporis, sed etiam juris. Tom. 7 c. 618 A.
Restituto quæ fit, & quomodo fiat. T. 7 c. 808 B.
Restituto in integrum quid. T. 8 c. 1096 A.
Restituto in integrum potest induci in modum exceptionis. Tom. 1 c. 811 E.
Restituto in integrum transferitur in heredem. T. 8 c. 820 C.
Restituto rei furtivæ non liberat actiuse furti. Tom. 8 c. 771 D.
Restituto non tam est corporis, quam juris restituum. Tom. 8 c. 691 A.
Restituto datur ob metum illatum. T. 8 c. 820 C.
Restituto in integrum datur obterem, datur etiam ob errorem in iudum. Ibid. C.
Restituto an omnia reponit in integrum fiatum, & prælinum jus. T. 8 c. 27 E.
Restituto plerumque damnatum restituit tantum patriæ, & libertati, remissa pœna. T. 9 c. 1485 A.
Restituto in integrum, & appellatio in quo differunt. Tom. 9 c. 1124 E. & c. 1125 A.
Restituto in integrum prohibitur edicto Prætoris, non prohibitur contra fententiam. T. 9 c. 1085 E.
Restituto plenissima est, quæ reddit etiam bona. T. 9 c. 1486 A.
Restituto possessionis vi eripitur momentum dicitur. Tom. 9 c. 1104 D.
Restituto in integrum. Tom. 9 c. 372 D.
Restituto in integrum quadriennio coercetur. Tom. 9 c. 374 A. contributionibus Gallicis decennio. Ibid. A.
Restituto possessionis vi eripitur majorem celeritatem desiderat, ca. Tom. 6 c. 697 D.
Restituto hereditatis fit ex causa fideicommissi, non re tantum, sed etiam verbo. T. 6 c. 38 E.
Restituto dicetur feriatum quando facienda. T. 6 c. 22 A.
Restituto in integrum non tantum datur præfentibus adversus absentes, sed etiam datur absentibus reipublicæ causa. Tom. 6 c. 219 D.
Omnis restituto in integrum restituit omnia, quæ gesta fuit ex utraque parte. T. 6 c. 34 A.
Restituto in integrum quando minori non competit. Tom. 6 c. 20 D.
Restituto in integrum minori adversus minorem non est. Ibid. D.
Restituto in integrum, vel perfecto quatuor, quæ dator minoribus 25. annis lapsis, aut circumscriptis. Ibid. C.
Restituto non tantum est corporis, sed etiam juris. Tom. 7 c. 618 A.
Restituto quæ fit, & quomodo fiat. T. 7 c. 808 B.
Restituto in integrum quid. T. 8 c. 1096 A.
Restituto in integrum potest induci in modum exceptionis. Tom. 1 c. 811 E.
Restituto in integrum transferitur in heredem. T. 8 c. 820 C.
Restituto rei furtivæ non liberat actiuse furti. Tom. 8 c. 771 D.
Restituto non tam est corporis, quam juris restituum. Tom. 8 c. 691 A.
Restituto datur ob metum illatum. T. 8 c. 820 C.
Restituto in integrum datur obterem, datur etiam ob errorem in iudum. Ibid. C.
Restituto an omnia reponit in integrum fiatum, & prælinum jus. T. 8 c. 27 E.
Restituto plerumque damnatum restituit tantum patriæ, & libertati, remissa pœna. T. 9 c. 1485 A.
Restituto in integrum, & appellatio in quo differunt. Tom. 9 c. 1124 E. & c. 1125 A.
Restituto in integrum prohibitur edicto Prætoris, non prohibitur contra fententiam. T. 9 c. 1085 E.
Restituto plenissima est, quæ reddit etiam bona. T. 9 c. 1486 A.
Restituto possessionis vi eripitur momentum dicitur. Tom. 9 c. 1104 D.
Restituto in integrum. Tom. 9 c. 372 D.
Restituto in integrum quadriennio coercetur. Tom. 9 c. 374 A. contributionibus Gallicis decennio. Ibid. A.
Restituto possessionis vi eripitur majorem celeritatem desiderat, quam exsequatio criminis. T. 9 c. 1104 D.
Restituto in integrum ex illa clausula, fiqua iuffa cuiusfe, quæ cuiusfe. T. 9 c. 121 A.
Restituto in integrum contra Senatusconsultum Prætor Prætorio, & implicatio in quo differunt. T. 9 c. 1105 E.
Restituto natalium. Vide, Natales.
Restituto in integrum ex edictio de minoribus, adversus patrem ex extraordinaria. T. 10 c. 90 C.
Restituto fideicommissaria hereditatis ab quadam successio. T. 10 c. 400 D.
Restituto datur tantum adversus gesta. T. 10 c. 1 E.
Restituto in integrum quomodo datur. T. 10 c. 615 D.
Restituto, quæ minori lapsi datur in profit. fideijussori. Ibid. D.
Restituto semel data ad eundem, an impetrari aliam turbato petere ad absimentum. T. 10 c. 617 B.
Restituto ex Senatusconsulto Trebellano redit tantum fit fiscali procuratori. T. 10 c. 651 A. B.
Restituto plenissima datur minoribus. T. 10 c. 658 D.
Restituto in integrum dicitur proprie de minoribus 25. annis, & adolescentibus circumscriptis. T. 10 c. 891 E.
Restituto in integrum quibus casibus necessaria non est filio familias minori vigintiquinque annis. T. 10 c. 895 C. D. & c. 90. D. & seq.
Quæ cuiusdemgatur. Ibid. c. 895 E.
Restituto in integrum accessit, si alia fit actio ordinaria, qua possit adolescens ad ius suum pervenire. T. 10 c. 896 E.
Restituto in integrum quibus ex causis datur minori 25. annis. T. 10 c. 897 B.
Restituto in integrum datur minoribus adversus commentarios verditionis, & tutorum, seu curatorum infidias. T. 10 c. 897 C.
Restituto differtur regio rei amissæ vel cassæ. T. 10 c. 903 E.
Restituto in integrum eadem de causa an possit bis dilegenti. T. 10 c. 907 B.
Restituto in integrum intra quod tempus debeat peti. T. 10 c. 908 B.
Restituto in integrum ubi, & quod quem debeat agitari. Ibid. D. E.
Restituto in integrum fit ultro citroque, & est reciproca. T. 10 c. 909 C.
Restituto in integrum intra quod tempus post militiam debet concedi militibus. T. 10 c. 910 C. D.
Restituto rei commodatæ an probabiliter recuetur pratexitu debiti, quod debetur commodatario ab actore. T. 10 c. 971 A.
Restituto in integrum, & venditionis rescissio, quibus casibus non fiat reciprocæ respectu emptoris, & vendentis. Tom. 10 c. 1000 C.
Restituto ex rei, vel juris. T. 10 c. 1239 B.
Restituentis fors nihil suspendit. T. 1 c. 1082 E.
Restituentis in integrum beneficium reflet cedunt inter vivos etiam ex tempore parte. T. 1 c. 1038 A.
Restituentis auxilium non datur sacrificiorali causa cum damno alterius. T. 4 c. 342 C.
Ante restitutionem in integrum petendæ tempus constitutum, ne quis virgini, aeque mulieri tutor constituit potest. T. 4 c. 978 E.
Restituentis in integrum tempus constitutum quale. T. 4 c. 978 D. E.
Restituentis causæ obstat fola ratio præteriti temporis. Tom. 4 c. 916 A.
Restituentis causa separata est a causa petendi. Ibid. A.
Restituentis in integrum jura causa est. T. 5 c. 165 E.
Restituentis in integrum beneficium, ficut alia qualibet actio, alii cedi potest. T. 5 c. 166 A.
Ex qui restituentis in integrum libet contestatus est, fi defiderit, ad eam non poteri reverti. T. 7 c. 138 C.
Restituentis fors fæpe non fallit. T. 8 c. 32 B.
Restituentis in integrum leges. T. 8 c. 900 A. & seq.
Restituentes in integrum, minoribus, & anceps est. T. 9 c. 1100 E.
In restituentis causam venire animalia, & fetus animalium. T. 9 c. 1094 D.
Restituentes in integrum causa an per procuratorem agi possit. T. 10 c. 900 E. an per cognatum, & affinem, etiamsi id ei nominatim mandatum non sit. Ibid. c. 910 A.
Restituentes in integrum beneficium propter militiam continuatur, nec permittur tempore quandiu obtur militia. T. 10 c. 911 C.
Restituentes in integrum locus quando non fit. T. 5 c. 171 E.
Restituentes concedere venditor renuntiare possit. T. 10 c. 975 A. B.
Restituentes in integrum fum potestiuta certa temporis. Tom. 10 c. 1239 B.
Ad restituendum in integrum petendam fuffiniunus, abrogata lege Constantini, quatuor annos constituit. T. 1 c. 136 A.
Restituentum petenda ætatem probat. T. 1 c. 1002 B.
Restituentum in integrum quales magistratus dare possunt. T. 1 c. 999 A.
Restituentum dat Princeps contra res bis judicatas. Ibid. E.
Restituentum judicii mutandi causa alienatio majoribus 25. annis applicat, & accommodat. T. 5 c. 165 C. D.
Restituentum in integrum, an absentium hereditatis petentæ possit additionem a Prætore petunt impuberes. T. 6 c. 337 D.
Per restitutionem in integrum liberas revocari non potest, quæ semel competit. T. 6 c. 21 A.
Restituentum in integrum petens probet, fe minorem fuiffe, necesse est. T. 7 c. 875 A.
Restituentum in integrum an heres ex pactorum defuiffi habeat. T. 8 c. 7 A.
Restituentum in integrum qui petit ætatem probare debet. T. 9 c. 268 A.
Si poft restitutionem hereditatis hereditatis petitio adversus partis coheredis, an opus fit fideicommissorio ita actione, ut eum portionem restipiat. T. 10 c. 134 B.
Qui ad restituendum in integrum ætatem credidit, an habet in ea re rectum hypothecam. Tom. 10 c. 218 E.
Restituentium in integrum petenti probanda est ætas. T. 10 c. 893 D.
Restituentur minor invitus non uterur. T. 1 c. 1000 D.
In restituendo hereditatis an fit necessaria petitio fideicommissaria. T. 4 c. 973 D.
Restituentur in integrum restituendum res, quæ fuit in absentia ejus, qui necessario abesse coactus fuit. T. 5 c. 165 E.
Restituentur in integrum absentibus absentibus contra præsentes, fed etiam præsentibus contra absentes fabrentur. T. 6 c. 119 B. C.
Restituentur in integrum, quam quis a patrono impetrarit, pareft non uti. T. 6 c. 154 A.
In restituentur dotis qui fructus venient, & qui non veniunt. T. 9 c. 511 B. & seq.
Restituentur eget, qui dolo lapsus est. T. 9 c. 268 D. E.
De restituendo in integrum. T. 10 c. 1317 E. & c. 1318 A. & seq.
Restituentur petitio a Principe nihil novatur. T. 10 c. 1329 B.
Restituentur in integrum ob rem minorem damnat. T. 1 c. 957 E.
Restituentur cuiusfe cognitiæ a Prætore datum est. T. 1 c. 1000 C.
Restituentur per constitutionem non perpetuatur. T. 1 c. 1000 C.
De restituendis, seu infinitionibus, & fiuffitutionibus fub conditione fiuffitis. T. 9 c. 713 D. & seq.
Restituti quinam dicantur. T. 10 c. 733 D.
Restituta bonis, nominatim videtur etiam obligationes restituitfe Principe. T. 8 c. 50 A.
Restituteria actio duplex. Tom. 3 c. 1389 A.
Restituteria omnis actio restituteria est, & utilis. T. 1 c. 952 E.
Restituteria actio est utilis, & ex æquitate datur. T. 4 c. 8 B.
Restituteria actio. Vide, Actio.
Restituteria actio. T. 7 c. 242 D.
Restituteria actio quæ, & an utilis. T. 8 c. 1106 D. E.
Restituteriam interdictum de novi operis nuntiatione non datur ei, qui prohibuit lapilli jactu. T. 8 c. 51 B.
Restituteriam interdictum. T. 9 c. 1155 B.
Restituteriam interdictum. Vide, Interdictum restituteriæ.
Restituta a Principe ea recipiat cognationem. T. 6 c. 989 D.
Restituuntur beneficio ætatis hereditas adversus transactiones, & divisiones. T. 1 c. 890 D.
Retexit verbum explicatum. Tom. 7 c. 1 D.
Retentio ex fidei, præcepto fit beneficio ædituum. Tom. 4 c. 541 C.
Retentio usufructus in donationibus habetur pro traditione. T. 4 c. 987 A. B.
Retentio facilior est, quam adquisitio. T. 3 c. 115 A.
Retentio usufructus pro traditione habetur. T. 4 c. 1241 A.
Retentio dotis. Vide, Dos.
Retentio Fiscidiæ. Vide, Fiscidia.
Retentio mintitur præceptionem. T. 4 c. 990 C.
Retentio, & pœnitio quid differunt. T. 5 c. 261 A. B.
Retentio ædis, & quando locum habet. T. 5 c. 175 E. & c. 196 C.
Retentio fundi cauta mortis donati ob impensas necessarias, & utiles factas. T. 6 c. 119 B. C.
Retentio ex dote, quæ fit propter liberos. T. 6 c. 127 D.
Retentio consulum impositorum fatur in omnibus iudiciis ut fiori bona fidei. T. 7 c. 68. A. vide fidei possidet datur tantum retentio jus sensitum necessariarum, & utilium in judiciis bonæ fidei. Ibid. A.
Retentio facilius concediur in pleriqueque partibus juris, quam vindicatio. T. 7 c. 1390 C.
Retentio propter liberos erat favorabilium. T. 1 c. 957 E.
Retentiones cauta cognitiæ a Prætore datum est. T. 1 c. 1000 C.
Retentiones per constitutionem non perpetuantur. T. 1 c. 1000 C.
De retentionibus, seu infinitionibus, & fiuffitutionibus fub conditione fiuffitis. T. 9 c. 713 D. & seq.
Retinuit quinam dicantur. T. 10 c. 733 D.
Retinuit bonis, nominatim videtur etiam obligationes restituitfe Principe. T. 8 c. 50 A.
Retinuteria actio duplex. Tom. 3 c. 1389 A.
Retinuteria omnis actio restituteria est, & utilis. T. 1 c. 952 E.
Retinuteria actio est utilis, & ex æquitate datur. T. 4 c. 8 B.
Retinuteria actio. Vide, Actio.
Retinuteria actio. T. 7 c. 242 D.
Retinuteria actio quæ, & an utilis. T. 8 c. 1106 D. E.
Retinuteriam interdictum de novi operis nuntiatione non datur ei, qui prohibuit lapilli jactu. T. 8 c. 51 B.
Retinuteriam interdictum. T. 9 c. 1155 B.
Retinuteriam interdictum. Vide, Interdictum restituteriæ.
Retinuta a Principe ea recipiat cognationem. T. 6 c. 989 D.
Retinuuntur beneficio ætatis hereditas adversus transactiones, & divisiones. T. 1 c. 890 D.
Retexit verbum explicatum. Tom. 7 c. 1 D.
Retentio ex fidei, præcepto fit beneficio ædituum. Tom. 4 c. 541 C.
Retentio usufructus in donationibus habetur pro traditione. T. 4 c. 987 A. B.
Retentio facilior est, quam adquisitio. T. 3 c. 115 A.
Retentio usufructus pro traditione habetur. T. 4 c. 1241 A.
Retentio dotis. Vide, Dos.
Retentio Fiscidiæ. Vide, Fiscidia.
Retentio mintitur præceptionem. T. 4 c. 990 C.
Retentio, & pœnitio quid differunt. T. 5 c. 261 A. B.
Retentio ædis, & quando locum habet. T. 5 c. 175 E. & c. 196 C.
Retentio fundi cauta mortis donati ob impensas necessarias, & utiles factas. T. 6 c. 119 B. C.
Retentio ex dote, quæ fit propter liberos. T. 6 c. 127 D.
Retentio consulum impositorum fatur in omnibus iudiciis ut fiori bona fidei. T. 7 c. 68. A. vide fidei possidet datur tantum retentio jus sensitum necessariarum, & utilium in judiciis bonæ fidei. Ibid. A.
Retentio facilius concediur in pleriqueque partibus juris, quam vindicatio. T. 7 c. 1390 C.
Retentio propter liberos erat favorabilium. T. 1 c. 957 E.
Retentiones cauta cognitiæ a Prætore datum est. T. 1 c. 1000 C.
Retentiones per constitutionem non perpetuantur. T. 1 c. 1000 C.
De retentionibus, seu infinitionibus, & fiuffitutionibus fub conditione fiuffitis. T. 9 c. 713 D. & seq.
Retinuit quinam dicantur. T. 10 c. 733 D.
Retinuit bonis, nominatim videtur etiam obligationes restituitfe Principe. T. 8 c. 50 A.
Retinuteria actio duplex. Tom. 3 c. 1389 A.
Retinuteria omnis actio restituteria

Retentio falsi quæ . T. 9 c. 129 C.
Retentio juris quæ . Ibid. C.
Retentio nulla liqueret, cum venditor ultro non teneatur, ab emptore quæ dotum petiti foluta . T. 10 c. 56 A. B.
Retentio non est, nisi justæ acceptæ . T. 15 c. 155 E.
Retentionis iure poteſt uti dominus adversus emphyteuticarium . T. 7 c. 379 D.
Retentionis jus est commodius, quam jus vindicationis . T. 10 c. 692 B.
Retentionis adversus eſt amissio . T. 5 c. 71 A.
Retentionem quatur dari, non vindicationem lege Falcidia . T. 3 c. 191 D.
Caufa ex quibus retentionem habemus, petitionem non habemus . T. 3 c. 316 D.
Retentionem qui tantum habet, is petitionem non habet . T. 4 c. 900 C.
Retentionem ubi habemus, si solvemus, & condictionem retinentis habemus . Tom. 7 c. 404 B.
Retentionem alii habent, & possessionem, alii vindicationem. T. 7 c. 585 D.
Retentionem Falcidiæ habet heres, non vindicationem. T. 7 c. 501 A.
Retentione uti commodius est quam actione . Tom. 6 c. 346 C.
De retentione . Tom. 7 c. 574 D.
De retentione ex dote, quæ fit propter liberos, si divortium fadum sit culpa mulieris . T. 9 c. 501 B. & seq.
Retentiones, sive reputationes in judicio de dote . Tom. 1 c. 785 D.
Retentiones quas ob res, & quibus de rebus in dote fiunt . T. 3 c. 554 B.
Retentiones dotium de rei uxoris affiunt solutæ fiunt iure novæ ex constitutione Justinianei . T. 6 c. 613 B.
Retentiones, quæ fiunt propter res donatas, vel propter res amotas, vel propter mores . T. 9 c. 497 B. & seq.
Retentionum genera Justinianus fuſtulit . T. 1 c. 314 B.
Retentionum ex dote quinque genera . Tom. 9 c. 498 A. differentiæ quæ colligendæ sunt in his retentionibus . Ibid. c. 502 E. & c. 504 B.
Retentionibus in dotis constitutione pactis heres mariti uti potest . T. 1 c. 558 D.
De retentionibus, quæ in judicio rei uxoriæ ex dote fiebant varia ex caufis: veluti ob res amotas, ob liberos, ob mores, ob impensas, ob donationes. T. 6 c. 126 C.
Retia aperiuntur an continentur legatio fundi . T. 10 c. 1169 A.
Retientia refertum viriat . T. 6 c. 949 C.
Retientiæ pœna quæ . T. 6 c. 99 A.
Retientiæ vafrix, & callidæ pœna major est, quam mendacii . T. 6 c. 99 C.
Retientiæ mendicitis major pœna est, quam mendacii . T. 7 c. 764 A. c. 765 E.
Qui retiuit modum, vel pondus rei vendit, vel tributum, cui obnoxia res venditur est, teneatur in id omne, quod emptoris interesit . T. 6 c. 99 B.
Ad retinendā, & adquirendā possessionem . T. 9 c. 1004 A. & seq.
Inter retinere, & præcludere differentia quæ est . Tom. 4 c. 541 C.
Retinere, idest, non perire non utendo . T. 1 c. 140 D.
Retinere, interpretare, deducere, accipere, hæc quatuor sunt quæ in re fanti paria . T. 7 c. 1215 D.
Retin ialiam si emero, & publicar nolueris retem dabitur, ut ancipitis emptri interrum eius rei a iudice arbitretur . T. 7 c. 799 A. B.
Retrahere non licet sententiam semel dictam . T. 4 c. 614 B.
Retrahitur caufa aliquando permittitur Præfecto prætorio . T. 9 c. 1057 A.
Retractatio, sive supplicatio, & appellatio in quo differunt . T. 9 c. 1056 C.
Retractatio caufæ quid sit, & quomodo fiat . T. 10 c. 1238 A.
Retractatio caufæ pendet ex indulgentia Principis . T. 10 c. 1239 B.
Retractationis utimur remedio, cum appellandi jus non est . Tom. 2 c. 1238 E.
Retractatione sententiæ nemo est idoneus . T. 9 c. 1118 A.
Retractus agnatiens, ac de ejusdem iure consultatio . Tom. 1 c. 657 C.
De retractus jure consultatio . T. 1 c. 657 D.
Retractus jus non est ex Mosaica lege . T. 1 c. 657 C.
Retractus iuſ an sit inter socios . T. 10 c. 1021 C.
Retractatio loco appellationis est . T. 9 c. 101 A.
Retro, idest, e converso . Tom. 1 c. 1403 C.
An retrovertatur adito hereditatis. T. 7 c. 1188 E.
Retrovertitur adito hereditatis, & legati adquisitio . T. 7 c. 648 E.
An retrovertatur confirmatio, & ratihabitio . T. 9 c. 683 A.
Reventitia debetur omnibus parentibus . T. 4 c. 1007 D.
Reventitia una, & iqualis omnibus parentibus ferenda . T. 4 c. 1338 B.
Reventitia, quæ parentibus debetur, a iure naturali debetur . T. 5 c. 80 D.
Reventitia patrono semper habenda . T. 7 c. 1237 B.
Reventitia, quæ debetur parentibus omnibus, neque fieri finitur, neque gradu . T. 7 c. 119 A.
Reventitiæ, seu dignitatis ordo definitio. T. 4 c. 880 E.
Reventitiæ, quæ de iure naturali debetur certis personis, nec rudici quidem ignari sunt. Tom. 5 c. 12 B.
Ad revocanda alienata in fraudem filiorum, vel parentum, iure suo actio competit . T. 4 c. 370 D.
Ad revocanda a debitore alienata in fraudem creditorum competit Pauliana . Ibid. C. ratio quæ. Ibid. D.
De revocandis his, quæ in fraudem alienata funt . T. 9 c. 1135 A. & seq.
De revocandis donationibus . T. 9 c. 1351 & seq.
Revocandi domum qui jus habet; si vocatus non venerit, an mitti possit adversarius in bonorum possessionem . T. 10 c. 392 B.
Revocare pro recusare . T. 6 c. 393 E.
Revocari poteſt donatio causa mortis. Vide, Donatio.
Revocari verbum est duplex . T. 9 c. 965 B.
Revocatio ex actione Faviana quando locum habet . T. 3 c. 615 C.
Revocatio jurisjurandi. T. 9 c. 100 B.
Reus principalis prius actione perfonali conveniendus, quam accessione . T. 2 c. 1035 A.
Reus, qui accusatorem corrupit, pro confesso habetur . T. 3 c. 135 A.
Reus, qui judicem corrumpit, omittere dicitur inquisitionem caufæ. T. 3 c. 144 E.
Reus ex mora . T. 1 c. 1351 D.
Reus, qui fugit, damnato comparatur . T. 1 c. 180 A.
Reus convictus dimittitur poteſt, licet crimen non confiteatur. T. 1 c. 498 C.
Reus fi ante condemnationem mortuus fuerit, bonorum scelere quæsitorum quoffio morte non solvetur . T. 1 c. 647 D.
Reus stipulandi, promittendi, credendi, debendi, fatisdandi, fatis accipiendi . T. 1 c. 107 D.
Reus reprendarum in reatu defunctus post mortem commutatur hereditatis fisco vindicata. T. 1 c. 1081 D.
Reus per aliam defendi non poteſt. T. 1 c. 498 A.
Reus poſt crimen contractum alienare poteſt . T. 1 c. 154 E.
Reus tanti damnandus, quanti res ea sano plurimi fuit . T. 1 c. 538 B.

Reus absolutus, vel deffitutus ab alio eodem crimine reus poſtulari poteſt . T. 1 c. 366 A.
Reus maiestatis, quibus suppliciis affiendus. T. 1 c. 514 A. B.
Reus caufam capitalem per procuratorem agere non poteſt . T. 1 c. 518 B.
Reus quandoquam poſtulatur . T. 3 c. 607 C.
Reus perduellionis si in reatu moriatur, crimen non extinguitur . T. 4 c. 1008 C.
Reus variis, & diversis excusationibus uti poteſt, aliter non. T. 4 c. 374 A.
Reus criminis non est, nisi poſtulatus fit, vel deprehensus . T. 5 c. 374 A.
Ut reus idem sit, & actor ex eadem caufa, quando non satisfit . T. 4 c. 678 D.
Reus reprendarum confulatum petere prohibebatur. Tom. 4 c. 858 D.
Reus. Vide, Debitor.
Reus in judicio, aut is, qui cupit ipse sibi infirmantes, jurare debet, se id non calumniæ caufa defiderare. T. 5 c. 25 D.
Reus omissis exceptione jurisjurandi, an ad eam reverti poſſit . T. 5 c. 236 E.
Reus an omni iudicio absolvi poſſit. T. 5 c. 410 E.
Reus, & fidejussor confiruite pecunia in detenemente, doriuterve caufam accipi non poſſunt. T. 5 c. 607 C.
Reus confiruite pecuniæ, sen debitor, an donationem in id, quod interest, effugere poſſit . Tom. 1 c. 411 B.
Reus aut iurare, aut jurisjurandum referre cur cogendus est . T. 5 c. 824 D. E.
Reus exceptione utens quomodo agere debeat. T. 5 c. 47 B.
Reus pecunia confiruite, & fidejussor in quibusdam comparetur . T. 5 c. 411 E.
Reus absolvitur adhuc non probantes . T. 5 c. 218 A.
Reus quomodo se necessitate probandi exonerare poſſit . Tom. 5 c. 964 C.
Reus de se confiteſus aliis deferre non poſſit . T. 6 c. 840 B. 166 in crimine Laſæ maiestatis, vel delationi fama vulgi accedat . Ibid. C. D.
Reus in exceptione affor eſt . T. 6 c. 843 D.
Reus pro quo morum, quam in non deferenda re principalitter fecit, etiam poſt litem cum fidejussore contestatam ex ea caufa . Tom. 6 c. 383 A.
Reus ex dolo alieno lucrum fiere non debet. T. 6 c. 6 D.
Reus, & fidejussor fi solverint pariter, in hac caufa non differunt a duobus reis promittendi. Tom. 6 c. 53 E.
Reus principalis ex pacto fidejussoris, ut ne ab eo pecunia petatur, nullo modo liberatur, nec tale pactum ei prodeſt . Tom. 6 c. 55 A.
Reus, & actor idem homo esse non poteſt in eadem caufa . Tom. 6 c. 411 B.
Reus criminis capitalis poſtulatus medio tempore, dum ab in reatu, aute sententiam, non poteſt novos honores appetere, vel caufaſſere . T. 6 c. 52 C.
Reus allegans solutionem, an prius debat . T. 7 c. 874 C.
Reus appellans in judicio appellationis priore loco agit . Tom. 7 c. 148 E.
Reus iudicio publico an poſſit testimonium dicere . Tom. 7 c. 885 B.
Reus non tantum exceptionem, sed quamlibet allegationem probare interdum debet . Tom. 7 c. 874 C.
Reus quas exceptiones probare debeat . T. 7 c. 872 C.
Reus, qui dicit, se desiste poſſidere se lite dolo, concinnoradus eſt de dolo . T. 7 c. 860 E.
Reus quis . T. 7 c. 600 B.
Reus generaliter accipitur . Tom. 8 c. 569 E.
Reus quod legatum accusari non poteſt . T. 8 c. 707 A.
Reus non fanitiat fidejussorem . T. 7 c. 692 B.
An reus per aliam defendi poſſit . T. 9 c. 1137 D.
Reus in exceptione pro affore habetur . T. 9 c. 266 A.
Reus falſus qui fit . T. 9 c. 1417 C.
Reus proprie fit litis contestatione, & relatione inter reos . Tom. 9 c. 1417 C. improprie, dato libelli in accusatorio . Ibid. c. 1418 B.
Reus deferuit dicitur, cum quo lis eſt contesta . Ibid. B.
Reus affori non cogitur edere rationes suas, vel brevia contra fe. T. 9 c. 267 A.
Reus criminis accusatus, etiſi non poſſit per procuratorem, vel per fideiussorem defendi, poteſt tamen caufa abſentiæ allegare per procuratorem, vel per gesiorem . T. 9 c. 137 E.
Reus quando exhibendus eſt judicio . T. 9 c. 138 A.
Reus infirmitiam venire debet ad agendum . T. 9 c. 1 A.
Reus credendi, & reus debendi dicitur . T. 9 c. 1274 C.
Reus fatisfandi, & reus fatisfaciendi dicitur. Ibid. C.
Reus stipulandi, & reus promittendi dicitur . Ibid. C.
Reus stipulandi quis dicitur . Ibid. C.
Reus promittendi quis dicitur. Ibid. C.
Reus criminis publici ab aliquo defiatus, ab alio ejusdem criminis reus deferri non poteſt . Tom. 9 c. 1381 B.
Si reus, vel accusitor mortuus fuerit . T. 9 c. 1391 E. & c. 1392 A. & seq.
Reus poſt litem contestatam si affiat per contumaciam, hoc eſt, si per iudicem res citatus non respondat, condemnatur crimine capitali. T. 9 c. 1379 D. E.
Reus carcerem, & vincula non patiatur, antequam convictus, vel confessus eſt . T. 9 c. 1385 D.
Reus aliquando fibi ipſi committitur propter honorem, vel propter dignitatem ejus . T. 9 c. 1386 c. 148 E.
Reus pluribus defensionibus utitur, etiam diversis . T. 9 c. 18 A.
Reus affens sere tiam contestatam per contumaciam non damnatur, sed adiuvatur inter reos delatos in communitarium, seu actio indicium . T. 9 c. 1379 C.
Reus litem fatisfacit, & patitur, affor fatit . T. 9 c. 113 B.
Reus judicium accipit, lite contestata apud judicem . Ibid. B.
An reus abfens poſſit damnari. T. 9 c. 1397 D.
Reus quando peragitur . Tom. 9 c. 1098 E.
Reus quando incidit in contumaciam . T. 9 c. 136 C.
Reus non cogitur affori edere rationes suas, quibus fortiores affor probet, & infirmat intentionem suam . T. 9 c. 16 B.
Reus poſt annum, quam delatus eſt, honores petere poteſt . Tom. 9 c. 1476 B.
Reus quando fieri dicitur . Tom. 9 c. 130 A.
Reus communiquam officio judicis ex iuste causa compellitur affori edere rationes suas domesticas, & privatas . T. 9 c. 16 B.
An reus abfens caufa abſentiæ per procuratorem poſſit reddere . T. 10 c. 86 D.
Reus, qui corrupit accusatorem, an habeatur pro confesso, examina à laterculis nominatus non fit . T. 10 c. 1216 E.
Reus excusatus vel in judicio, vel extra judicium . Tom. 10 c. 747 A.
Reus an cogatur in foro instrumentis sua edere . T. 10 c. 609 E.
Reus, qui poſtulatur de homicidio, nec non & fugitus caufæ inquisitionem, falſi reus eſt . T. 10 c. 615 D.
Reus excepitionem probat quali intentionem . T. 10 c. 707 A.
Reus, qui pariter maximam, vel medianam capitis deminutionem, solvitur omnibus obligationibus, & tenetur fiscus, ad quem res ejus pertinent . T. 10 c. 708 E.
Reus, qui crimen contractit, ibi debet peragi, etiamſi fit alterius provinciæ . T. 10 c. 832 D.

Reus, cujus lis iterum agitatur in jure, magis condemnatione, & odio quodam dignus inventur. T. 10 c. 837 D.
Reus impune in forum incompetens vocetur, si absit dolus malus. T. 10 c. 915 D.
Reus in causis fatus quid sit. T. 10 c. 928 D.
Reus ubi servus non potest fieri, cessat actio noxalis. T. 10 c. 946 C.
Reus est favorabilior, quam actor. T. 10 c. 1195 A.
Rei nomen est debitoris, & creditoris commune. T. 1 c. 860 D.
Rei forum competens sequitur actor. T. 3 c. 338 B.
Rei debiti novos honores petere non possunt. T. 1 c. 761 A.
Rei debitoris. T. 1 c. 365 C.
Duo rei debendi. T. 1 c. 860 D.
Duo rei ejusdem pecuniæ non insinuiter fideiubent vice mutua. T. 1 c. 1133 D.
Rei requirendi. T. 3 c. 610 B.
Rei per libertum defensionem mittebant, aut recitabant. Tom. 3 c. 310 B.
In rei cadaver qui sevium, graviter errant. T. 1 c. 1130 E.
Rei duo debendi, vel credendi an separentur a duobus rei promittendi, vel fideiubendi. T. 3 c. 657 E.
Rei promittendi, & fideiubendi plures fieri an possint. T. 1 c. 107 C.
Rei trepidi quinam dicantur. T. 1 c. 929 E.
Rei præsentia magis, quam actionis necessaria est. Tom. 4 c. 1391 D. E.
Rei nomen commune est rei, & actoris. T. 4 c. 904 D.
Rei morte extinguitur crimen. T. 4 c. 1301 C.
Rei forum, & domicilium actor sequi debet. T. 4 c. 914 E.
Rei morte fuerint omne judicium criminale. T. 4 c. 1026 A.
Rei debendi sunt fideiussores. T. 4 c. 79 C.
Rei debendi sunt, qui parem obligationem in solidum susceperunt reguli. T. 4 c. 681 A.
Rei promittendi vice mutua, idem, alter pro alterio vicissim, apud creditorem fideiubere possunt. T. 4 c. 1311 B. C.
Rei principales prius sunt convenendi, & excutendi, quam nominatores eorum. Tom. 4 c. 1 E. T. 4 c. 850 D.
Rei res promittendi mora unius non nocet alteri. T. 4 c. 684 A. Vi de, Mora.
Si rei principales solvendo non fuerint, excutiendi sunt duumviri. T. 4 c. 850 D.
Rei condition est melior, petitoris detestor. T. 5 c. 139 A.
Rei ab fideiubiliores fiat, quam actores. T. 5 c. 532 A.
Rei credendi, & debendi quibusnam actionibus utantur. Tom. 5 c. 64 C. D.
Rei debendi, & promittendi qua ratione conditantur. T. 5 c. 66 B. C.
Duo rei credendi qui dicuntur. T. 5 c. 66 D. Duo rei debendi qui dicuntur. Ibid. E.
Rei an hodie inviti litem contestari cogantur. T. 5 c. 687 B.
Duo rei promittendi quominus confitentur, impedit diversas actiones, itemque longum intervallum, quod intercedit inter ducrum responsa. T. 6 c. 358 E.
Rei, vel actoris verba sunt commutata, agere, experiri, intendere. T. 6 c. 359 D.
Rei nomine quod fideiussor fecit, res ipsi fabere videtur fideiussoris nomine. T. 6 c. 491 C. Fideiussor liberatur pro sua parte, reus non liberatur. Ibid. C.
Rei obligatio nulli obligationem fideiussoris. T. 10 c. 556 C.
Reo principali effecto, fideiussor, vel heres eius liberatur. T. 1 c. 396 A.
Reo incumbit defensio, actori probatio. T. 3 c. 1197 B.
A reo omnia corruptela est fallitas. T. 2 c. 951 A.
Reo principali deportato, an liberetur fideiussor, pignus, corretur. T. 4 c. 228 D.
Cum reo qui convertatur, dicitur accusator. T. 4 c. 72 A.
Reo exceptio competens fideiussori prodest. T. 4 c. 72 B.
Reo plus tribuitur, quam actori. T. 5 c. 218 E.
Reo omnia conservendæ salutis honesta sunt. T. 6 c. 804 D.
Reo licet, quod actori. T. 8 c. 681 E. & c. 774 A.
De reo, & actore duæ regulæ proponuntur. T. 8 c. 773 C.
De reo eloquium. T. 9 c. 1384 E. & c. 1385 A.
Reo dilationes quæ dantur, quæ accusatori. T. 9 c. 18 A.
A reo alienationes, donationes, vendationes, mutationes irrorum, emancipationes liberorum an valeant. T. 9 c. 1396 C.
Si reo irrogata fuerit pœna pecuniaria, ordinis bonorum locum effe in cauis criminalibus. T. 9 c. 1391 A.
Reo principali liberato capitis damnatione, fideiussor, aut mandator non liberatur. T. 9 c. 1278 B.
Pro reo, qui ad supplicium duritur, appellationem potest qui interponere ejus nomine eo invito. T. 9 c. 1110 D.
De reo, qui per contumaciam abest. T. 9 c. 136 C. & seq.
Reo emancipandi cauis decafionem adquirendi negligere liet, etiam ex re fraudentur filius. Tom. 10. c. 581 C.
Cum reo quinnam in cauis jure antiquo mirius agebatur, quam cum fideiussore, aut mandatore. T. 10 c. 628 B.
Reo si succesferit fideiussor, existuitur obligatio fideiussoris. T. 10 c. 715 D.
Reo criminis si pars bonorum adempta sit, & à appellavesit, prædium suum appellantem mortuus fuerit, an eius heredes cauisa appellationis persequi cogantur. Tom. 10 c. 801 A. B.
Reo cur dentur dilationes. T. 10 c. 921 B.
Reo abiolutæ, & absuere postulantur, an in retractetur ob reperta nova instrumenta, quibus actor defiituus erat. Tom. 10 c. 1138 D.
Reum principali liberat exceptio mafior, fideiussor non. Tom. 4 c. 1169 C.
Reum postulari aliud est, aliud accusari. T. 4 c. 819 C.
Inter reum, & fideiussorem differentia quæ est. T. 4 c. 721 D. E. & c. 722 A.
Reum, aliione noxali convenium, an exceptio deli unii fecunum facit. T. 5 c. 69 B.
Reum arcentem abfolvi fatius est, quam damnari innocentem. T. 7 c. 192 D.
Reum prædare dolum, & culpam qui item contestatum. Tom. 7 c. 314 E.
Reum, qui duceburat ad supplicium, ecclesiam per vies clericis, & monachi. T. 9 c. 1110 D.
Cum reum demonstrat infens, vel eum mutabat, prætextum poenabat. T. 9 c. 1485 B.
Reum postulare quid. T. 4 c. 819 D.
Reum postulare aliud est, aliud judicium exercere. ibid.
Reum semel detatum non posse absolvi, nisi ile contestetur. T. 9 c. 1360 C.
Reum officio iudicis ex iniiio cogendi actbari edere privatas, & domesticas rationes. T. 9 c. 6 B. C.
Reum deferre aliud est, aliud reum accusare. T. 9 c. 1364 C.
Reum quot fint generia. Tom. 1 c. 107 C.
Reorum plurique frontibus notari videbantur. T. 1 c. 174 A.
De reorum exhibitione, & cuftodia. T. 1 c. 832 C.
De reorum exhibitionibus. Tom. 1 c. 1099 D.
Reorum judex quis dicatur. T. 1 c. 455 C. & c. 456 A. B.
Reorum credendi unus etiam novæ veteres obligationem poterit. T. 1 c. 668 D.
Reorum duorum promittendi, unus pure, alius in diem, vel sub conditione obligatum an possit. T. 1 c. 198 B.
Reorum, & judicum communis verborum et disceptare. Tom. 4 c. 743 E.
Reorum, vel magistratuum commutatio ad lege agere. T. 4 c. 747 B.
Reorum credendi conditio quæ est. T. 7 c. 1115 A.
Duorum reorum debendi conditio quæ. T. 9 c. 98 E.
De reorum abolitione. T. 9 c. 138 D. E.
Reorum exhibitio prior est accusationis tolerui, vel litis contestatione. T. 9 c. 1383 E.
De reorum custodia. T. 9 c. 1386 C. & seq.
Reorum requirendorum quod tempus datur. T. 9 c. 1466. B. C.
Reorum custodia ad quos pertinet. T. 9 c. 1389 D.
Reorum custodia quatis esse debet. T. 9 c. 1386 C. D.
In reorum damnatione quæ observabantur. T. 9 c. 1480 C. D.
Reorum prædatoribus filii quibus hereditatibus, & iuribus priventur. T. 9 c. 1396 A. B.
De reorum abolitione. T. 9 c. 138 D. E.
Reorum elypei sunt exceptiones. T. 9 c. 1085 D.
Reorum diuturnorum nomina Augustus abolevit. Tom. 10 c. 577 B.
De reis duobus. T. 2 c. 1132 D.
De reis pecunia conflitutæ. T. 1 c. 1024 E.
De reis duobus conflitutendis. T. 1 c. 860 D.
Ex reis debendi unius pactum an profit alteri, vel nocet. T. Tom. 2 c. 681 A. & seq. altre cujusquam unique prædiati, maxime si fuoi fuerint. Ibid. c. 683 C. D.
Reis capitalium criminum quodnam spatium temporis detur ad defendendum cauiam. Tom. 5 c. 414. E.
In reis duplex judicium erat Athenis. T. 7 c. 1226 C.
De reis exhibendis, vel transferendis. Tom. 9 c. 1381 E. & c. 1384 A. & seq.
De reis abiolutibus, qui fint requirendi. T. 9 c. 1466 A.
De duobus reis stipulandi, & promittendi. Tom. 9 c. 1374 D. & seq.
Ex reis quis existat variis modis. T. 9 c. 1382 D. E.
De reis requirendis. T. 9 c. 1466 A. B.
Ab uno ex reis fiquis solidum acceperit, an alter prorius liberetur. T. 10 c. 662 B. C.
De reis Romæ judicium forte redibitur. T. 10 c. 862 D.
Inter reos delatus rollis esse non potest. T. 6 c. 874 B. nec alium accusare. Ibid. B.
Inter reos abfens potest recipi. T. 9 c. 1415 C. & seq.
Inter reos, vel in reis recipere, & referre promitue dicunur. T. 9 c. 1417 A. B.
De iis, qui latrones, vel alia crimiuibus reos occulvuerint. T. 9 c. 1465 D.
Reos plures, quam duos, non licet habere eodem tempore ut diversis criminibus. T. 9 c. 1374 A. & c. 1391 A. B. Licet eodem tempore, & eodem crimine plures timui, deferre reos. Ibid. C. D. E.
Rex imperio omnia possidet, singulis dominio. T. 3 c. 430 B.
Ex Gallia Regnum Neapolitanum ibi alia ratione vindicare nequit, quam jure adoptionis. Tom. 4 c. 629 A.
Rex Carolus dictur pro regno Francia Pontificis censum dedisse. T. 6 c. 1082 A.
Rex Franorum in spiritualibus alium superiorem non agnoscit, quam Romanum Episcopum, in temporalibus nemiem. Tom. 6 c. 1128 D.
Rex Siciliæ Romani Pontificis feudatarius. T. 6 c. 804 E.
Regis omnia esse, ut intelligendum. T. 7 c. 34 B.
Regi non licet conferre jus decimarum. T. 6 c. 920.
Regi aliquando competit plena prædendarum collatio. T. 6 c. 1027 C.
Regi dominium suum alienare cur non licet. T. 6 c. 920 D. E.
Rhela vehicuti genus. T. 9 c. 532 A.
Rhedæ vitæ nulla sic fio diffæ. T. 10 c. 1026 A.
Rhemanus ex Vita, Lex Rhemanis.
Rhemanes ex qua materia. Tom. 3 c. 272 E.
Rhenus flumen in Germania. T. 4 c. 841 A.
Rhetorius limes quæ, & quibus terminis includeretur. T. 1 c. 748 B.
Rhetores quid a Sophistis differant. T. 1 c. 1025 A.
Rhetores nostri ex iure proponunt controversias, quæ non explicant. T. 1 c. 1 D. E.
Rhetores decreto probati, & immotes fidei, contrario decreto improbati pulsiti. T. 1 c. 755 C.
Rhetores a foridis emuneribus excusantur. T. 1 c. 748 B. C.
Rhetores a turelis excusantur. T. 6 c. 1024 B.
Rhodia lex cur fic appellata. T. 1 c. 765 A.
Rhodiorum civitas quamam fit. T. 10 c. 883 D.
Rhodus Cycladum insularum caput. T. 1 c. 1091 D.
Richardus nonatus. T. 6 c. 70 E.
Richardus Primus Angliorum rex. T. 6 c. 789 B. C.

Richmandus Archidiaconatus summa dignitas. T. 6 c. 1011 B.
Ricinis funt vilfes funebres ætæ. T. 4 c. 59 E.
Ridicæ quæ. T. 9 c. 573 B.
Ridiculi in jure funt vitanda. T. 4 c. 1111 B.
Rigor juris nullus eft in jure prætorio, fed eft omnis in civili. T. 9 c. 629 B.
Rigor dicitur a reftitudine. T. 10 c. 95 A.
Rigor juris. Vide, Juris rigor.
De rigo manienda. T. 1 c. 851 D.
Rigor quid. T. 8 c. 556 D.
Rigor tedit ager continens. Tom. 3 c. 310 C.
Rigor mundanæ neceffitas in incunabili, qui prope rigam prædia poffident. T. 5 c. 874 B.
Riparum proprietas eft privatorum. T. 1 c. 19 C.
Riparum en fit ufus publicus. T. 8 c. 919 A.
Riparum ufus. T. 8 c. 556 B. C.
Riparum proprietas eft privatorum, & eorum, qui prope ipfum ædificia habent. T. 10 c. 1179 D.
Riparica fuet regalia. T. 1 c. 1325 A.
Ripenfes homines quinam fuerint. T. 1 c. 693 A.
Rifcus mundo admuneratur miliari. T. 1 c. 418 D. & T. 3 c. 191 C.
Rifcus, *Rationarius* Græcis nuncupatus. T. 3 c. 103 C.
Rivales libri qui. T. 8 c. 519 E.
Ritus nomen quid fignificat. Ibid. E.
De duobus rivalibus, qui eodem rivo certis, & ftatutis horis fepartatim aquam ducere folebant. T. 6 c. 466 E. & c. 467 A.
De rivis interdictum. T. 1 c. 855 C.
De rivis reficiendis, aut purgandis aqua durante cæuia, quantum adfit competat. T. 5 c. 884 C. D.
Rivus eft iter aquæ. T. 1 c. 1505 D.
Rivus, quo pluies utuntur, an poffit pervenire in judicium communi dividundo. T. 7 c. 432 C. D.
Rixa frivolaria. T. 4 c. 904 B.
Rogatio precaria non interrumpit ufucapionem in pignore, quod debitor omnino non poffidebat. T. 6 c. 86 A.
Rogatio poffeffionis eft, non proprietas. T. 5 c. 84 C.
Rogatus, & lex in quo differunt. T. 8 c. 599 C. D.
An qui rogatus eft reftituere quod ex hereditate fuperfuerit, etiam fructus fuperfluos reftituere debet. T. 4 c. 560 B.
Rogatus quo fimpliciter hereditatem reftituere, an poffit aliquid ex hereditate alienare. Tom. 4 c. 560 D. E.
Rogo, & mando, ex his verbis mandatum perficitur. T. 4 c. 81 A.
Rogo, volo, mando, cupio, & petto hæc verba funt precaria, non directa. T. 4 c. 515 A.
Rogo verum. Vide verbum Oro, vel Rogo.
Rogo verbum mandatum facit. T. 6 c. 479 A. & c. 560 A.
Rogo, & recipio cliti figilliorum perficiunt mandatum. Tom. 10 c. 988 D.
Roma eft communis patria. Tom. 1 c. 1026 A. & T. 2 c. 765 B. & T. 4 c. 642 D. & T. 6 c. 5 A. & c. 703 B.
Roma continentibus adficitur an fimitur. Tom. 5 c. 13 E. & c. 610 A.
Roma pro urbe impropria, ubiq; appellatio eft arcbor. Roma latior. T. 5 c. 15 E.
Roma eft communis patria, & qui Romæ docet, in patria fua docere videtur. T. 6 c. 509 A.
Roma eft communis nutrix omnium, qui funt in orbe Romano. T. 7 c. 131 C.
Roma, & tota Italia a tributis immunis eft. T. 7 c. 152 A.
Roma communis patria ex eaius conditione. Tom. 8 c. 905 E.
Roma communis civitas. Tom. 9 c. 701 A.
Roma urbis termini centefimo miliario finiuntur. Tom. 1 c. 728 D.
Romæ antiquæ regiones. Tom. 3 c. 55 D.
Romæ quænam claufula in teftamentis obtervari folita fit. T. 5 c. 823 D.
Romæ convenirci poteft quilibet Chriftianus, fi ibi reperiatur. T. 6 c. 823 D.
Romæ morari non poteft, qui fit patria relegatus eft, & cur. T. 6 c. 509 A.
Romæ erant Senatus, Confules, & Tribuni plebis. Tom. 7 c. 135 D.
Romæ appellatio latior, quam urbis. T. 8 c. 490 D.
Romæ morari non debet relegatus, feu patria fua interdictus. T. 9 c. 702 A.
Romæ commendatio. T. 10 c. 584 D. E.
Romana Ecclefia mater omnium Ecclefiarum. T. 6 c. 793 C.
Civitas Romana falvo obfequio, & reverentia, quæ debetur patronis, datur. T. 10 c. 680 A.
Romanæ fedis fententia commentari poteft, cum aliquid fubeftum eft. T. 6 c. 935 A.
Adverfus Romanam Ecclefiam opus eft præcriptione centum annorum. T. 6 c. 917 D.
Romanenfis eft exarchatus Ravennæ. T. 2 c. 1286 D.
Romani cives meliore conditione funt, quam Latini. T. 1 c. 310 B.
Romani Pontificis eft Synodus confirmare. T. 6 c. 922 C.
Romani Pontificis privilegia. T. 6 c. 773 D.
Romani Pontificis decreta vim legum obtinent. T. 6 c. 928 E.
Romani liberos fuos nutricibus commifere. T. 7 c. 883 B.
Romanus Pontifex jus canonizandi competit. T. 6 c. 872 C.
Romanorum civium jura hereditatum, & tutelarum propria funt. T. 6 c. 549 C.
Romanos leges a Græcis civitatibus repetenda, non accepifle, nemo eft, qui neficiat. T. 5 c. 550 A.
Romanus Pontifex aliquando derogat Concilio Generali. Tom. 6 c. 989 E.
Romanus Pontifex ordinarius ordinariorum dicitur. Tom. 6 c. 935 D.
Romanus fuebat munumifus major 30. annis. T. 7 c. 1477 A.
Romulus in coelum ceptus fingitur. Tom. 7 c. 1130 D. Tullius ferbiit, Romulum fuffe ereptum de hominibus. Ibid. D.
Roncalia quid. T. 2 c. 1286 D.
Capitula, quæ Rex Contradus de beneficiis fecit in Roncalia. T. 2 c. 1293 D. D.
Roncalia Civitas fita fcora Padum flumen. T. 9 c. 1028 B.
Roncalia Epifcopatus in Hibernia. T. 6 c. 832 E.
Rota æquilibra accedit emptioni domus. T. 7 c. 710 E.
Rota in rota tormentum. T. 3 c. 77 A.
Rotæ æquilegæ, rotæ æquarie quæ dicantur. T. 7 c. 710 E. & c. 711 A.
Rubellio, feu rubigo quid fignificet. T. 7 c. 448 E.
Rubricæ unde dictæ. T. 1 c. 711 B.
Rubricæ cur multo, aut cruo inficiuntur. T. 5 c. 797 D.
De ruderibus æraium collapfuum tollendis in aliis ædes interdictum. T. 9 c. 1173 D.
Ruina, incendium, naufragium. T. 1 c. 867 B. C.
Ruinæ, feu fama fufficit ad impediendum matrimonium contrahendum, non autem ad diffolvendum matrimonii vire perfecti. T. 6 c. 1115 B.
Rume armorum genus. Tom. 2 c. 1123 A.
Rupiffe videtur, qui corrupit. T. 6 c. 331 D.
Rupiffe dicitur, qui corrupit, qui obliterarit fcripturam inftrumenti. Ibid. D.
Rufficis fervitus fui natura interminiomen habet. Tom. 4 c. 430
C. urbanis fervitus continuum idem habet. Ibid. C.
Rufticis præda ut diftinguenda ab urbanis prædiis. Tom. 7 c. 380 D.
Rufticis mancipia pare juris funt, & fundi. T. 9 c. 1020 A.
Rufticis fervitutes. Vide, Fervitutes.
Rufticiani ad nullum obfequium devincuntur. T. 1 c. 851 A.
Ruftici reverentiæ, quæ jure naturali parentibus, & patronis debetur, quani non funt. T. 5 c. 13 B.
Rufticis non habentibus copiam juriffonfulti, quem confulant, an aliquando fubveniæ folet. T. 4 c. 503 E.
Rufticis jus plerumque ignorare permittitur eft. Tom. 4 c. 2482 A.
Rufticis, & femina ignorantia juris an profit, vel nocent. Tom. 7 c. 825 A.
Rufticitas, impetitia, cafus, item juffus fcrutatio excafant ab adhibenda albi corrupti. Tom. 7 c. 62 D.
Rufticitati raro parcitur ob ignorantiam juris. T. 4 c. 501 E.
Rufticitati hominis ap parcendum. T. 5 c. 13 A. B.
Rufticitati in quibus cafibus venia datur. T. 6 c. 169 D.
Rufticitatis miferatio quandoque juftiem perdicit ad mediocrem poenam. T. 4 c. 501 C.
Rufticorum judicium, vel ante quodcumq; fit. T. 5 c. 885 D.
Rufticorum prædiorum jura quænam funt. T. 8 c. 942 C.
Rufticus fi carnis, vel lancetam poverit, quibus poenis afficiendus. T. 2 c. 1328 C.
Rufticus. T. 2 c. 1331 E.
Rura cæfa an poffint legari. Tom. 7 c. 1027 D. quæ inter illa numerentur. Ibid. C.
Rura cæfa non fequi fundi emptorem. T. 7 c. 780 D. & T. 8 c. 650 E.
Rura cæfa quæ fint. Tom. 7 c. 1723 D. & c. 780 D. & Tom. 8 c. 650 D.
Rura cæfa an fint ædium. Tom. 7 c. 715 E.
Rura cæfa non fint fundi, nec ædium. T. 7 c. 610 C. & Tom. 8 c. 650 D.
Rutilius Maximus quæ, & qualis fuerit. T. 3 c. 43 D.
Rutin cæfis quæ opponantur. Tom. 8 c. 650 E.
In rutin cæfis quæ fint. Ibid. C. D.
Rutinum cæforum definitio quæ. T. 7 c. 610 C.

S

Sabana quid fint. T. 10 c. 860 E.
Sabana an cognatur Provinciales judices permittere militibus inferioribus. Ibid. E.
Sabini fretentur quando locus eft, quando Pegafi. T. 4 c. 61 A. B. C.
Sabinianis, & Proculiani utrique pocaverunt, quod res a rebus, fpecies a fpecibus, corpora a corporibus non diftinxerunt. Tom. 5 c. 378 E.
Sabinianus in l. 3. *mandati* acuitffima ex rigore juris ratione utuntur. T. 5 c. 439 D. E.
Sabinianus, & Caffiani erant ejufdem familiæ. T. 7 c. 265 B.
Sabinianus quinam ita dicti. Tom. 8 c. 938 C.
Sabinianus, & Proculiani differenfunt in difputatione, quæ in dando confiftit, & verifimile eft etiam diffenfiffe in ea, quæ in fucceffio confiftit. Tom. 10 c. 77 C. D.
Sabinianorum, & Proculianorum differentia. T. 1 c. 67 A.
Sabinianorum fententia quæ. T. 4 c. 615 C.
Sabinianorum, & Proculianorum altercationes ex L. 18 *de reog. gefl.* auctor dicunt, & explicant. T. 5 c. 128 E. & c. 129 A. & feq.
Sabulo rite regia fteri folebant. T. 5 c. 698 B.
Sabbati die Judæos non effe convenendos. T. 1 c. 515 E.
Sabbatum Sanctum dicitur. Tom. 9 c. 1008 A. B.
Saccorum fecere quid. T. 7 c. 710 D. farcariam. Ibid. D.
Sacc latti qui dicantur, & ut concendi. T. 3 c. 281 C. D.
Saccularii, vel apertulani qui dicuntur. T. 9 c. 1191 E.
Sacer contrahitur qui appellatur. T. 4 c. 213 C.
Sacer locus effe defiderat, non ruina adfiftit. T. 4 c. 944 E.
Sacer locus. Vide Locus.
Sacerdos unde Latinis accepterit. T. 2 c. 21 D. & Tom. 10 c. 819 D.
Sacerdos quas militeres fecum habere poteft. T. 3 c. 44 D. E. & c. 45 A.
Sacerdos Veftalis. T. 5 c. 215 D.
Sacerdos Epifcopus vocatur. Tom. 6 c. 974 B.
Sacerdotes olim fuit Epifcopi. T. 2 c. 1035 C.
Sacerdotes, qui clandeftino matrimonio interfuerint, per triennium fufpendantur ab officio, quod gerunt in Ecclefia. T. 6 c. 1089 D. eadem poena irrogatur facerdotes parochiales. Ibid. D.
Sacerdotes, etiam *Foeniaiter*. Tom. 7 c. 70 D.
Sacerdoti, & hereditaryæ, & libertis templi fiquid relictum fit, an templo relictum effe videatur. T. 7 c. 1462 D.
Sacerdotia Provinciæ. T. 4 c. 864 A. B.
A facerdotio provinciæ ætrum excufet numerus quinque liberorum. Ibid. A. B.
Sacerdotio folvitur compromiffum. T. 6 c. 871 D.
Sacerdotio fufcepto an impletatur cautio Mutina de non ducenda uxore. T. 7 c. 946 E.
Sacerdotio non eligitur, qui propter lepram fibi virilitatem exfecuit. T. 9 c. 706 A.
Sacerdotium provinciæ munus eft, patrimoniale. T. 2 c. 764 C.
Ad Sacerdotium Provinciæ nominatur potiores, ideft, locupletes. T. 1 c. 716 B.
Sacerdotium qui coempti fuffragiis ambiunt, in infulam deportandi. T. 1 c. 534 E.
Sacerdotium qui pacto fumatur. T. 1 c. 741 A.
Sacerdotium an coniuges feparet. T. 6 c. 1097 C.
Qui ad facerdotium afpirant, oportet, ut fint omni ex parte integri. T. 9 c. 705 E.
Sacerdotium civitatis olim pertinuit ad populi favorem. Tom. 10 c. 817 D. E.
Sacerdotium fpiritale funt diaria. T. 7 c. 1086 E.
Sacerdotium nomen folet proprie tribui Epifcopis, fed communiter etiam Clericis, imo & Chriftianis omnibus. T. 2 c. 21 C. & T. 10 c. 819 D.
Sacra impia, aut noftuma qui fecerint, quibus pœnis fubjiciendi. T. 1 c. 506 C.
Sacra mutat adorgatio. Vide, Adorgatio.
Sacri certamina. T. 9 c. 1206 E. & c. 1207 A. in unoquis, & pertinaciffimis conflictibus. Ibid. A.
Sacræ leges dicuntur. T. 7 c. 8 B.C.
Sacra res quænam dicantur, & an alienari, & obligari poffint. T. 8 c. 939 B.
Sacramenta puberum, fponte fuffa, inviolabiliter obfervanda. Tom. 2 c. 1335 B.
In Sacramentalium numerum computatur reus, qui jusjurandum præit. T. 1 c. 1122 A.
Sacramentum non femper poffidendum. T. 1 c. 1285 A.
Sacri loci nulla eft venditio. T. 4 c. 945 E.
Sacri fines. T. 9 c. 1050 D.
Sacrilegi ut puniendi. T. 1 c. 501 A. B.
Sacrilegii criminis reos effe feditionis, vel tumultus auctores. T. 9 c. 1455 C.
De facrilegii crimine. T. 9 c. 1454 E.
Sacrilegii crimen quinamfit. Tom. 9 c. 1454 E. & c. 1455 A.
Sacrilegium quid. T. 9 c. 1371 E.
Sacrilegium *Deodor*. Tom. 1 c. 610 D.
Sacrilegium feparat coniuges. T. 2 c. 1073 D.
Sacrilegium ut a furto differat. T. 2 c. 1610 D. & Tom. 3 c. 372 D. E.
Sacrilegium gravius, quam peculatus. T. 9 c. 1454 E.
Sacrilegium eft furtum pecuniæ facræ. Ibid. E.
An facrilegus fit, qui pecuniam pri-

rum in æde sacra depositam abducerit. T. 3 c. 173 C.
Sacrilegus est, qui de facultatibus Ecclesiæ suo, vel alieno nomine quidquam emit. T. 6 c. 1041 C. an licet interesse facris, quæ fieri in, qui concubinam habet; vel in alio flagitio volutatur. Ibid. c. 973 E.
In facris Gentes alii sunt fideles, alii superstuentesii. T. 2 c. 919 B.
An facris obligetur legatarius. T. 4 c. 42 B.
Sine facris non est hereditas. Ibid. B.
Sacris defunctis legatarius certis casibus obligabatur, sicut heres. T. 7 c. 1130 D.
Sacris iisdem utitur uxor cum marito. T. 9 c. 940 D. E.
Sacris fuerunt, qui emancipatur a patre. T. 9 c. 1215 D. quæ sunt illi facra. Ibid. D.
Nequid in loco facro fiat, interdictum. T. 1 c. 840 E.
Sacrum est parvis, matrisque nomen, facra sunt omnia parvorum, liberorumque nomina. Tom. 5 c. 546 D.
Sacrum nomen patris. Ibid. D.
Sacrum, sanctum, religiosum an differunt. T. 8 c. 600 E.
Sacrum Deum Scientes potilere non pessumus. T. 8 c. 703 D.
Saga equorum initiatu. T. 2 c. 901 C.
Sagittarum fabricæ. T. 1 c. 1122 D.
Sagmina quid. T. 7 c. 28 D.
Sagum quid. T. 1 c. 1484 C.
Salapilla pro alapa. T. 9 c. 943 D.
Salaria quæ fint, & quibus, & a quibus prædenda. T. 1 c. 733 C. D.
Salaria, idem, annonæ. T. 2 c. 1046 A.
Salaria omnia perantur extra ordinem. T. 7 c. 1115 B.
Salaria de publico quibus officiis præbentur. T. 10 c. 868 D. E.
Salariarii. T. 4 c. 978 B.
Salariarius est procurator. Tom. 5 c. 459 A.
Salarii incerti constitutio nullius est momenti. T. 6 c. 941 B.
Salarii petitio non est procuratori si ei non fit constitutum. T. 4 c. 939 E. & c. 940 A.
Salarii petitio adfestribus erat extraordinaria adversus fiscum. T. 4 c. 972 C. D.
Salarii causa nihil commune habet cum causa mandati. T. 4 c. 940 A.
Salarii incerti perfequutio non est. T. 9 c. 355 C.
Salarii an fit petitio. T. 10 c. 980 E.
Salario publico fruebantur adfestfores. T. 5 c. 973 C.
Salariorum Præses folus cognitionem habet. T. 8 c. 583 A. B.
Salarium quomodo petit procurator. T. 4 c. 940 A.
Salarium non esse mercedem, sed honorarium, sive honorem. Ibid. C. D.
Salarium procuratorum. Tom. 4 c. 939 E.
Salarium procuratoris, qui decessit. T. 4 c. 973 D.
Salarium advocatorum. Ibid. D.
Salarium procuratori litium quando conficitur reinunerandi laboris gratia. T. 4 c. 940 E.
Salarium relidui temporis an debeat tur hereditas defuncti Præsidis. T. 4 c. 973 B.
Salarium non est merces, sed honorarium, sive honor. T. 4 c. 940 A. B.
Salarium nuda publicatione constitutur. T. 4 c. 940 B.
Salarium nuncjam præstitui dicitur, sed tempus tantum præstitui dicitur. T. 4 c. 972 E. verba M. Tullii hoc loco quæ. Ibid. E.
Salarium integrum eius aut, quo moriuntur, qui ad heredes suos transeunt. T. 4 c. 973 D.
Salarium integrum eius heredibus an debeatur, qui morte præventus casibus agere non potest. Ibid. D.
Salarium procuratori conflitui potest, & nihilominus actio erit mandati. T. 9 c. 355 B.
Salarium recipit mandatum, non mercedem. Ibid. B. C.
Salarium Græci interpretantur obfonium. T. 10 c. 438 A.
Salarium eius anni, quo moritur litiatorius, an debeatur fuis heredibus. T. 10 c. 1094 E.
Salæ, quos reflator habet mercis causa, an continentur ufu fallarum. T. 7 c. 1371 E.
Salgamis nomine quæ fignificantur. T. 3 c. 977 B.
Salica lex unde, & quando conpit, & quid a lege Francica differt. T. 1 c. 1186 D. E.
De falica terra portio nulla hereditatis ad mulieres perveniat. T. 3 c. 201 E.
Salica lex. Vide, Lex falica.
Salices pericules, & viminales ad ingendas vineas. T. 6 c. 374 B.
Salientes qui dicintur. T. 3 c. 107 E.
Salii cur Franci vocati. T. 2 c. 1186 D. E.
Salii Franci dicti. T. 9 c. 420 E.
Salinarum publicum vectigal. T. 8 c. 498 D.
De falinis, & falinarum vectigali. T. 3 c. 80 B.
Salis commercio omnibus est interdictum cine perfona mancipum. T. 10 c. 505 C.
Salum monopolium fiscus exercet. T. 9 c. 400 A.
Salus mundi, falix cana. T. 6 c. 574 B.
Salis utilis ad adminiculandas vineas. T. 8 c. 513 C.
Salutensis alieni ne militent. T. 2 c. 949 A.
Salutaris quis fit. T. 10 c. 1124 E.
De falibus pafcuis. T. 2 c. 861 D.
Salitus rei dominicæ. T. 2 c. 873 E. & c. 874 A.
Salitus est prædium, cujus fruftus maxime in pecore conflitit. T. 4 c. 894 B.
Salitus funt fiivæ, & pafliones, in quibus pecora hyeme in hibernis, æstate in æstivis fiunt. Tom. 4 c. 627 B.
Saltus quid. T. 7 c. 815 E.
Saltuum æstivorum, & hibernorum possessio an unde animo retineatur. T. 4 c. 1456 C. D.
Salubrius inter juri servitutum prædiorum numeratur. T. 7 c. 581 B.
De Salvrano interdicto. Vide, Interdictum.
Salvianum interdictum an de iis rebus, quas quis in usu quotidiano habet, competat. T. 5 c. 809 B.
Salvianum interdictum in quo differt a Serviana actione. T. 8 c. 1108 A. B.
Salvianum interdictum quid. T. 9 c. 1127 A.
Est quoddam quafi Salvianum interdictum, quod cuilibet competit ad pertequendam possessionem rerum fui de alienis pignori obligatarum. Ibid. B.
Salvius Julianus nuchar fuit interdicti Salviani. T. 6 c. 338 C.
Salutem fuam, vitamque tueri provocato permiffum est. T. 4 c. 836 A.
Salutem defperari hominis expedire quando licitum est. T. 4 c. 1192 C.
Per falutem Principis iurare. T. 9 c. 185 B. C. & c. 188 A.
Salutis expediendæ eft omnis homo ifta ratio. T. 1 c. 144 D. & T. 9 c. 1261 A.
Sion, vel Sat quomodo debeat intelligi in textu legis Falcidiæ. T. 10 c. 803 A.
Samaritæ quinam fuerint. T. 1 c. 34 C. & c. 1114 B.
Samaritæ quinam fint. T. 10 c. 839 A.
Samaritanorum fectæ ex Paganismo, & Judaismo mixta. T. 10 c. 825 C.
Samaritas non abhomines esse Mentanistlis. T. 2 c. 1152 B.
De Samaritis. Tom. 2 c. 34 A. & c. 1152 B.
Sam pro jugum. T. 2 c. 85 D.
Sanctæ res est (Calphurnius Flaccus inquit) *adoptio, quæ secundum naturæ, & juris imitatur*. T. 4 c. 1086 E. & c. 1087 A.
Sanctæ est persona patris filio. T. 7 c. 137 B.
Sancta res est adoptio. T. 9 c. 1315 C.
Sanctæ persona patris. Ibid. C. D.
Sanctæ funt nomina patris, & pietatis.
Sanctæ res est militent. T. 2 c. 949 A.
Sanctæ res est militent. T. 2 c. 949 A.
Sanctæ res est militent. T. 2 c. 949 A

Administrato. T. 4. c. 36 B.
Sine satisdatione nemo alienat rei delicitur obnoxia ell. T. 6. c. 8 C. D.
Sine satisdatione neminem effe idoneum defensorem. T. 6 c. 43 E.
De satisdatione judicatum solvi a absentibus ante litem contestatam adhibenda: ut idem, sive litis, quamvis locupletissimo. T. 6 c. 48 B. C.
Satisdatione superveniente nemo unquam onerandus est. T. 6 c. 45 E.
Satisdatione judicatum solvi adhiberi prestinda ante litem contestatam. T. 6 c. 514 C.
De satisdatione tutorum, vel curatorum. T. 8 c. 925 A.
De satisdatione in interdictis Urbi postliminii. T. 9 c. 1166 E. & c. 1167 A. B.
De satisdatione litigatorum, vel fideicommissorum causa, maxime rorum, que sub conditione, vel in diem relicta sunt. T. 9 c. 1209 A.
De satisdatione litigatorum, vel fideicommissorum servandorum causa. Ibid. A.
De satisdatione tutorum, vel curatorum, & de iis, qui satis non dederunt. T. 9 c. 581 D. E. & c. 582 A.
Satisdatione qui tutores, vel curatores non operantur. T. 9 c. 582 A. B.
Satisdationes secundum municipium prestiterunt. T. 3 c. 199 C.
Satisdationes moris erat interponi de rato, & judicato solvendo, & de re defendenda. T. 2 c. 149 E. & T. 10 c. 915 A.
Satisdationes mutua interponuntur in omnibus vindicationibus. T. 8 c. 133 A. B.
Satisdationes an interponantur venditionis, & emptionis. T. 9 c. 40 A.
Satisdationes judiciales hodie tabulae sunt. T. 9 c. 1188 A.
Satisdationes in ipsis oliim litium exordiis necessitate quaesum fuit. T. 10 c. 915 A. de iis quid nunc juris. Ibid. A.
Satisdatum pro satisdatum. T. 7 c. 1147 B.
Satisfacere, & solvere semper fere aequantur. T. 7 c. 659 C.
Satisfacere quid sit. Ibid. D.
Satisfacere est tantum facere, quantum iuto satis fit ad vindiciam. T. 10 c. 530 B.
Satisfactio maxime defensionis pars est. T. 5 c. 759 B.
Satisfactio est loco solutionis. T. 7 c. 689 C. D.
Satisfactio pro solutione est. T. 8 c. 609 C.
Satisfactio ingenuitatem, & alode fidei firmitas roborata. Tom. 1 c. 1356 C.
Satum vinum. T. 3 c. 398 D.
Scabiai qui dicantur. T. 2 c. 713 D.
Scaenici famosi sunt. T. 2 c. 825 C.
Scaenici qui dicantur. T. 2 c. 825 C. D.
De Scaenicis. T. 2 c. 824 D.
De scaenicis mulieribus. Tom. 2 c. 1098 C.
Scaevola vixit aetate Imperatorum D. Marci, & Commodi. T. 4 c. 1255 C.
Scaevola respondit ratio, quod est in L. Furtis, 9. filium, de leg. 3. T. 3 c. 435 C.
Scaevolam variasse. T. 2 c. 87 B.
Scala, mole, maritimus tractatus. T. 2 c. 820 B. & c. 1165 A.
Scamna pro subsellis. T. 1 c. 474 E.
Scapha non est pars navis. T. 8 c. 651 C.
Scapha quid. Ibid. C.
Scapha quid a navi distat. Ibid. D.
Scapha an sint instrumentum navis. T. 4 c. 1133 B.
Scaphis sunt naves fluviatiles. T. 7 c. 235 C. D. folent alligari navi unigae. Ibid. C. armamenta vocantur. Ibid. C.
Scaphum, eugo scribit Harmonopulus, vocari Σκάφος, & κοντοφόρε. T. 1 c. 386 C.
Scapera pro scabies. T. 3 c. 303 C.
Scelera, quamvis citra exitum fuerint delineata, puniri. T. 3 c. 446 D.
Scelera mortalitate extinguuntur. T. 4 c. 1321 B. C. inter reos fini adhibita nullum crimen extinguitur. Ibid. C.
Scelerum indemnatus impune non interficiendus. T. 3 c. 97 B.
Sceleris effectum, vel voluntatem pari severitate puniri. Tom. 7 c. 104 E.
Scelerisius quid propie dicatur. T. 1 c. 906 E. & c. 1082 B.
Scelus, & scelerus voluntas quasi forte punienta. Tom. 9 c. 450 C.
Scheda. T. 2 c. 1092 E.
Schedam non esse protocollum, in interpretatione Accursius. Tom. 9 c. 284 E.
Schisma quid sit. T. 10 c. 874 E.
Schisma Donatistarum in quadam schismata discissum. Tom. 10 c. 890 A.
Schismatici a privilegiis Ecclesiasticis excludustur. T. 10 c. 84 E.
Ex schismate plerumque nascitur haeresis. T. 10 c. 835 A.
Schola Palatinorum. T. 2 c. 264 B.
Schola Tribunorum, & Notariorum. T. 2 c. 909 E.
In schola equitum & peditum domesticorum, aut protectorum primicerii sunt. T. 2 c. 911 B.
Schola publica Romae Quintiliano data. T. 2 c. 909 D.
Scholae militum, vulgo *le corps des officiers*. T. 9 c. 1200 A.
Scholae omnes juridiciis officiorum Magistri subiacent. T. 2 c. 946 C.
Scholae agentum. T. 2 c. 907 A.
Scholae militum quae erant in superio Romano. T. 9 c. 414 D.
Scholae fuit scholarium. Tom. 10 c. 667 D.
Scholam Caffianam a Proculiana in multis differisse. T. 7 c. 1365 E.
Scholares quinam fint proprie. T. 9 c. 414 E.
Scholares a Palatinis separantur. T. 2 c. 6945 C.
Scholares, fcilicet tribunii militum, militas conscriptunt annonas, &c. T. 2 c. 905 A.
Scholares, quibus commeatus datus est, intra menses quinque civiliter convenire; nequeunt, quia fint in numero militum. T. 1 c. 536 A. B.
Scholares causam suam agant in suo foro, fere quinque, five convenientur. T. 6 c. 784 A.
Scholares milites qui dicantur. T. 9 c. 414 E.
Scholarum privilegia. T. 2 c. 945 C.
Scholarum magister quis. Tom. 6 c. 1016 A.
Scholarum apud Romanos numerus. T. 10 c. 667 D.
Scholastica praemia quae. Tom. 9 c. 1507 A. B.
Scholastici pro advocatis. Tom. 1 c. 1011 E. & c. 1118 D.
Scholastici. Vide, Studiosi.
Scholastici quidam fint. Tom. 10 c. 879 D.
In scholis quod impunium est, in poli mortem partis id erit outri fraitibus. T. 7 c. 537 A.
Scienti, & fciente debeni pari fint. T. 4 c. 940 A.
Scienis iniqua, & falsa pendens, & commodatus, fuit tenetur. T. 3 c. 151 A.
Scienis indebitum solvens, fimilis est ei, qui donat. T. 5 c. 456 E.
Siquis scienis fecerit fundum alienum, et fumptuum retentio eft, faltem usque eo, quo dominus cupiditior factus eft. T. 6 c. 119 C. D.
Scienis qui solvit, et non competere condictionem indebiti. T. 8 c. 774 A.
Scienis qui venit, in hoc tenetur semper, ut det operam per omnes habere licere. T. 10 c. 764 B.
Scienis qui solvit, quod alea amiffa pofhea pofit condicere quod indebitum. T. 10 c. 948 E.
Scienis qui solvit, quod in alea amiffa, an poffit condicere. Ibid. E.
Scientes, & ignorantes in quo differunt. T. 9 c. 637 D.
Scienti tantum adquiritur poffeffio. T. 4 c. 622 D.
Scienti, & volenti adquiritur poffeffio. Tom. 4 c. 624 D.
Scienti, & volenti non fit injuria fed ignoranti. T. 5 c. 671 B.
Scienti tantum poffeffio adquirere potest. T. 5 c. 715 A.
Scienti fallum, & ignoranti jus credi tempus pertendit bonorum poffeffionis. T. 5 c. 625 D.
Scienti tantum rem a fuis poffefforibus ufucapio procedit. Tom. 5 c. 747 A.
Scienti non fuccurritur. Tom. 5 c. 801 B.
Scienti dolus non inferitur. Tom. 5 c. 684 D. E. T. 10 c. 1600 C.
Scienti tantum creditori noet res judicata inter alium, & debitorem. T. 10 c. 1355 D. E.
Scienti patris filio non noet res. T. 5 c. 395 D. & T. 8 c. 12 E.
Scienti tutori pupillo noeet. T. 3 c. 396 A.
Scientia, & certitio furiofa, vel infani noet. Ibid. A.
Scientia, & incertitudo confenfum imitentur. T. 4 c. 1306 E. omnes obligationes adhiae fcienti conducuntur. Ibid. c. 1307 D.
Scientia folo rei alienae, fed fideicommiffi non eft mala fides. T. 4 c. 1329 A.
Scientia alienum nemini noeere debet. T. 4 c. 399 D. quia ab hoc regula excipitur. Ibid. D.
Scientia patris filio non noet, fi ejus tutoris pupillo noeet, & ei dies cedat, quibus tutor fciens. T. 4 c. 398 E.
Sic & in plerique alis caufis fciens tutor, quamvis, vel dolus pupillo noet. Ibid. B.
Scientia teftatoris fideicommiffum fiat, opinio non. T. 4 c. 538 E. c. 539 A.
Scientia domini quando initium poffidentis vitiofum facit. Tom. 5 c. 747 B.
Scientia patris in adquirenda bonorum poffeffione non noeet filio. T. 5 c. 631 D.
Scientia patris filio non noeet circa tempus petendae bonorum poffeffionis. T. 5 c. 631 D.
Scientia res alienae affectui negotiorum geftorum fuperveniens, ufucapionem interrumpere non poteft. T. 5 c. 131 D.
Scientia tutoris an, & quando pupillo noeeat. T. 5 c. 172 A.
Scientia domini ubique pro filentio, atque patientia domini accipitur. T. 5 c. 41 C.
Scientia, & patientia non obligat pupillum. T. 5 c. 98 C.
Scientia juris qualis a judicibus debita, & pariliter defideretur in judicando. T. 5 c. 35 B.
Scientia juris peritus non officit liberis, fed utrifque fcientia tantum. T. 6 c. 1089 C.
Scientia alterius alteri non noeet. T. 7 c. 888 E.
Scientia aliud eft, quo abfthabitur a fubjecto, aliud eft fcientia, quo inhaeret fubiecto. T. 7 c. 24 B.
Scientia diffae ab habita. Ibid. A.
Scientia ex necefaria procedit. T. 8 c. 798 B.
Scientia juris duplex eft. Tom. 8 c. 14 C. & c. 234 E.
Scientia juris quae fit. T. 8 c. 14 C.
Scientia diligentia patrisfamilias quae fit, vel effe debeat. T. 8 c. 14 D.
Scientia jus eft lata fignificatione, fed non vere, aut fimpliciter. T. 8 c. 798 C.
Scientia ex necefaria necefaria conclude. T. 8 c. 657 A.
Scientia juris obi exigitur, & ubi non exigitur. T. 8 c. 14 C.
Non omnis fcientia res ipsa eft mala fides. T. 9 c. 1027 C.
Scientia an poffeffionem interrumpat. T. 10 c. 1355 D. E.
Scientia patris an noeet filio. T. 10 c. 656 B.
Scientia, & ignorantia diffinifio. T. 5 c. 1188 A.
Scientiam juris neque profitentur, neque praefare debent magiftratus. T. 5 c. 74 E.
Scientiam juris, & legum praefare debet aedifector. Ibid. E.
Scientibus tantum tempora potendae bonorum poffeffionis, et fedant, curtant, imputentur. T. 5 c. 618 B. C.
Scientibus fallum, & jus, an tempora petendae bonorum poffeffionis cedant. T. 5 c. 758 C.
Scientibus quae caufae noeeat, vel non noeeat res judicata. Tom. 10 c. 1124 E. c. 1125 A.
Scientia, & neficientia differentia in actione de tigno junfto. T. 7 c. 611 C.
Scientium, & ignorantium differentia quo. T. 5 c. 1186 A.
Siquis fciens, five fciens paturit, paria fint in jure. T. 4 c. 206 C. D. & idem eft poffe, & debere fcire. Ibid. D.
Scientiaprbia quid. T. 3 c. 193 B.
Scipiae vafa potius, quam poculorum. T. 1 c. 900 D. E.
Scire, aut fcire debere paria fint in jure. T. 4 c. 600 D.
Scire poffe, & fcire debere. Tom. 4 c. 940 A.
Scire an interfit a quorum tempore heres moram fideicommiffaria fatisfacere incipit. T. 4 c. 1202 C.
Scire videtur debere, non tantum qui jubet, fed & qui patitur fieri non deliquerit. T. 5 c. 41 D.
Scire dicitur. T. 5 c. 41 D.
Scire, & fcire poffe in jure paria funt. Tom. 5 c. 552 B. & T. 6 c. 72 B.
Scire fumptum pro intervenire, interffe, videre, & pati. T. 10 c. 515 C.
Scientiam plebis, & fatuum populi in eo differunt. T. 8 c. 646 D.
Scientiam populi plus, quam fatuum plebis. Ibid. D.
Scipatii qui. T. 8 c. 630 A.
Scorta non cenfentur, nifi quae profeffe funt impudicitiam. Tom. 2 c. 1034 E.
In scorta ftuprum commiffum legibus non vindicatur. Ibid. B.
Scorta interpretantur focatrix. T. 9 c. 537 C.
Scortilla an liceat dotare. Ibid. C.
Scortis hereditatis capiendi jus adempta. T. 2 c. 1034 B.
Scorto licet donare paganis. T. 9 c. 537 C. non licet militibus. Ibid. C.
Scortum, & concubina quid differunt. T. 1 c. 788 E. & c. 789 A.
Scorta, five fcrota quo fint. T. 1 c. 430 D. E.
Scribae magiftratuum, vel libertinorum filii magiftratus, aut fenatores effe non poterant. Tom. 1 c. 896 E.
Scribarum munera perfonalia, & mancipialia funt. T. 2 c. 720 C.
Scribatus eft munus reipublicae, non honor. T. 5 c. 1175 A.
Scribatus munus ex cuodamum fit. T. 10 c. 780 B. an numeretur inter munera perfonalia. Ibid. B.
De fcribis, qui fint, & alia non nulla. T. 10 c. 895 A. B.
Scribis largitionum, & rerum privatarum Principis funt varia. T. 2 c. 706 A. quae fint nunerro. Ibid. C. Ibid. feq.
Scribis quatuor, fcrinium memoriae, fcrinium epiftolarum, fcrinium libellorum, fcrinium dipfolitionum. Tom. 2 c. 915 D.
Scribis quae. T. 9 c. 629 C.
Scribis quidnam fint. T. 10 c. 630 A.
Scriniarii qui dicuntur. T. 2 c. 1159 A.
Scriniarii peculium habent caftrenfe. T. 2 c. 1161 A.
Scriniarii literarum periftiffimi erant, ebdeant omnia alia, & excipiebant, confcribebantque fcripturam cum fcriptura. T. 9 c. 280 B.
Scriniarius an interdictum ufui fructus petere. T. 10 c. 741 B.
Scriniarius quorum alium habebant. T. 2 c. 985 C.
In fcriniis facris militiae generali pomtue memoriales, vel cartophylaces appellantur. T. 2 c. 913 B.
In fcriniis facris militantes quibus afficiuntur honoribus. Tom. 1 c. 917 D.
Scrinium autem mafla. T. 2 c. 774 B.
Scrinium canonum, & fcrinium tabularum. T. 2 c. 799 D.
Scripta Papinianii quo fint obfcuriora, ex interpolatione ad nos pervenerunt. T. 2 c. 736 C.
Scriptae quaecumque funt in teftamento, non valent, nifi quatenus congruit legibus, & conftitutionibus. T. 4 c. 322 E.
Scripta perperam valent. Tom. 7 c. 1460 A. contra leges fcripta pro

pro non scripsit sunt. Ibid. A.
Scriptura ambitiosa non sunt spectandæ in liet. T. 9 c. 122 A.
Scripti hereditas quando ad heredi-tatem non veniunt. T. 8 c. 171 A.
Pro non scripsit quæ dicuntur. T. 9 c. 881 D.
Quæ pro non scripsito habentur, quo jure ea confirmar, & an recedat in fiscum. Tom. 9 c. 883 E. & c. 884 A. & seq.
Pro non scripsito erant jure antiquo, quod in eam causam pervenerant a quo incipere non poterant, & lege Papia erant in causa caduci. T. 9 c. 885 B.
Pro non scripto quando quid haberur. T. 7 c. 594 D. & seq.
Scripto omnia comprehendi non possunt. T. 9 c. 174 E.
Scriptor effamenti, aut codicilli alieni quando tenetur lege Cornelia. T. 6 c. 448 E.
Scriptori contra fe creditur, nisi contrarium probaverit. Tom. 6 c. 685 D.
Scriptorum instrumentorum collationes. T. 9 c. 287 D. E. & seq.
Scriptum Sabini, vel alterius J. C. T. 1 c. 1080 C.
Scriptum quod dictio congruit. T. 7 c. 1134 E.
Scriptum jus quodnam dicatur. T. 8 c. 893 C.
Scriptum jus. T. 9 c. 124 B. Vide, Jus scriptum.
Scriptum mensæ argentariæ quid proprie. T. 1 c. 209 C.
Scriptura calumniosa vim justæ petitionis in judicio non obtinet. T. 1 c. 492 B.
Scriptura, idem, vestigal. T. 3 c. 153 A.
Ex scriptura imperfecta an debeatur legatum. T. 4 c. 1164 B.
Scriptura mensæ quæ olim, & cujus efficaciæ fuerit. T. 5 c. 46 B. C.
Scriptura ultima spectanda in fideicommissariis libertatibus. Tom. 6 c. 130 D.
Scriptura in emptione an necessaria sit. T. 7 c. 688 B. in contractibus non est necessaria. Ibid. B.
Scriptura plus valet in legatis, in fideicommissis plus valet mens. T. 7 c. 726 A.
Scriptura superveniens non permittit legatum. T. 7 c. 1124 B.
Scriptura poterior in testamentis quando potior est priore. T. 7 c. 1133 C. D. quando non. Ibid. C. D.
Scriptura prior quando valet, non posterior. T. 7 c. 1192 C.
Scriptura an plus valet, quam testatoris voluntas. T. 7 c. 1354 C.
Scriptura in libertatibus fideicommissariis, item in institutionibus heredum novissima spectatur. T. 7 c. 987 C.
Scriptura novissima in codicillis testamento confirmatis etiam spectatur. T. 7 c. 920 D.
Scriptura novissima in legatis an semper valeat. T. 7 c. 987 D.
Scriptura novissima in tutelis spectatur. T. 7 c. 987 C.
De scriptura imperfecta. Tom. 7 c. 1134 B.
Scriptura captatoria in testamento militis non admittitur. Tom. 9 c. 701 E.
Omnis scriptura captatoria pro non scripta habetur. T. 2 c. 882 A.
Scriptura poterior an valeat. T. 9 c. 85 D.
Scriptura, quæ perfecit contrarius, quomodo fieri oportet. Tom. 9 c. 284 C. D.
Scriptura quibus casibus est necessaria. T. 9 c. 97 C.
Scriptura hæsata. T. 9 c. 881 A.
Scriptura privata, & publica. T. 9 c. 287 D. & seq. Vide, Instrumenta.
Sine scriptura quæ libet res geri potest, nisi aliud quod. Tom. 6 c. 582 B. & seq.
Scriptura non concilat voluntatis naturalis difficultates. T. 10 c. 630 D.
Scriptura contra scripturam quare inferatur. T. 10 c. 513 A.
Scriptura, quæ probatur stipulatio, tanti momenti est, ut adversus eam non admittatur testimonia. T. 10 c. 700 A.
Scriptura nulla intervenienre, an aliqua mandata Principum valeant. T. 10 c. 875 A.
Scriptura poterior potior est prior in legatis, & fideicommissis. T. 10 c. 1074 E.
Scriptura poterior nihil prohibet priorem corrigi. T. 10 c. 1111 A.
Scriptur captatoriæ non valent. T. 1 c. 218 B.
Scriptura, five titulo funt claves legum. T. 4 c. 1122 D.
Scriptura ædifice interpretatio benigna adhibenda est ex aliis legibus. T. 4 c. 801 B. C.
Scriptura plerique, quæ non valent jure testamenti, sustinentur jure codicillorum, sive fideicommissi. T. 7 c. 1143 D.
Scriptura magister quis dicitur. T. 9 c. 400 D.
Contra scripturæ testimonium testium probatio non admittitur. T. 9 c. 174 C.
Scripturæ nomen tribuitur rationibus publicarunm, & rationibus accommodatis. T. 9 c. 823 E.
Scripturam omnem contraria fecipura refelli oportet. T. 3 c. 474 C.
Contra scripturam unico casu testes admittuntur. T. 1 c. 1084 D.
Scripturam interdum plus valere, quam testatoris voluntatem. T. 7 c. 1354 C.
Scripturam novissimam in legatis valere. T. 7 c. 987 B.
Scripturam non exigimus in contractibus, exceptis donationibus. T. 9 c. 284 A.
Scripturam non exigimus in venditione, nisi ita convenerit. T. 9 c. 283 B.
Scripturam non exigi in emptionibus, donationibus, arris, emptionibus, & permutationibus. T. 9 c. 284 C.
Adversus scripturam testes non admittuntur. T. 10 c. 667 D. E.
Scripturarum non exigimus, ut in fide fiducia non ficit. T. 9 c. 190 D.
Scripturarum collationes. Tom. 9 c. 287 E. Vide, Comparationes literarum.
Scripturæ qui falsus esse dicit, probare debet. T. 9 c. 274 A.
Scripturæ rerum veritas obscurari non potest. T. 9 c. 101 D.
Scripturæ hæres. Vide, Heres.
Scribes oceinæ, scribes Charonæ. T. 1 c. 1532 B.
Sculatores. T. 3 c. 160 C.
Sculptores quot numero. Tom. 2 c. 917 A.
De scutiferorum fundis. Tom. 2 c. 1304 C. D.
Scutorum fabricæ. T. 2 c. 1122 D.
De scyphis collisis, vestimentis foliis, vel tabula rasa in turba, quæ adlio competat. Tom. 5 c. 101 D. E.
Scyphos fuisse dederit utendos, ut redditur sibi pondera tantundem argenti quæ boni, an commodatum, vel mutuum sit. Tom. 7 c. 861 D. E.
Sebastenorum civitas Armeniæ. T. 7 c. 1330 A. ex ea B. Ii. 3, ideo, Antiochenorum vestarum Sybilla præsidit. Ibid. A.
Secale. T. 5 c. 679 B.
Secretarius. T. 7 c. 816 D. Vide, Quæstor palatii.
Secretarii, notarii secretorum. T. 1 c. 901 B.
Sedio quid. T. 8 c. 133 E.
Sedio, & quod proscriptio, differtque bonorum debitoris sedio appellatur, & cur. T. 9 c. 1127 B.
Sedior quis. T. 8 c. 133 E.
Sedioris nomen, & sedionis nomen in proscriptione bonorum. Ibid. E.
Secunda sententia fuit meliores. T. 4 c. 665 E.
Secundi auctores dicuntur fidejussores. T. 5 c. 501 E.
De secundis nuptiis. Vide, Nuptiæ.
Secundorum, & Secundocretum. T. 2 c. 914 B.
Secundo heredi consulitur duobus modis quoad fideicommissum. T. 4 c. 868 B.
Secundo decreto Prætoris possessionem nanciscimur, non dominium. T. 5 c. 719 A.
Secundum decretum Prætoris proprie ut possessionis causam. T. 5 c. 7 C.
Securi, & cautionis plus est in pignore, quam in persona. T. 4 c. 1304 E.
Sed articulus non est semper disterivus, item *sed est* semper conjunctivus. T. 4 c. 72 D.
Sed si, & *sed & si* particulæ an sint disterivæ, vel conjunctivæ. T. 6 c. 16 C.
Sed, vel *sed si* particula an sit conjunctiva, vel disterivia. Ibid. C.
Sede vacante, nihil innovandum. T. 6 c. 1012 D.
Sedes interpretantur ædes. T. 10 c. 911 A.
Sedera quid sint. Ibid. A. B.
In seditione qui damnum dat, injuriarum teneatur in duplum. T. 1 c. 470 D.
Seditione pacata parcitur multitudini hoc de sedatiis. Tom. 7 c. 1215 C.
Sedirionum auctores in crucem tollendi, sue bestiis obiciendi. T. 1 c. 503 D.
De seditionis, & de iis, qui contra reipublicam aubere plebem collegere. T. 9 c. 1455 C.
Sedium positio, & certa locium collocatio domicilium facit. T. 4 c. 874 D.
Segro fi fuerit natus ex eo, quod cecidit ex fucco lenonis, aut ex avibus in arte, cujus sint fructus. T. 7 c. 710 C.
Seges ex superficies campi feuminarii, vinea soli. T. 7 c. 382 A.
Seges ex superficies soli. Tom. 60 c. 578 B.
Segetes per furium cæsæ in dolium reffinantur. T. 1 c. 411 A. B.
Segetes obnoxias esse vermiculationi. T. 3 c. 248 C. D.
Segetes aliæ flantes fuit, sive pendentes, aliæ demetæ, aliæ jam tritæ. T. 6 c. 230 A.
Segetes purpuri quid sit. T. 9 c. 63 B.
Segetum calamitates quædam notare in totulo de locuto conducit. T. 7 c. 448 B. C.
Sella gestatoria. T. 5 c. 130 G.
Sella curulis. T. 5 c. 86 D.
Sella, aut equus, aut lectica velimur valentinis causa. T. 5 c. 310 C.
Sellæ, & tribunal an sint idem. T. 8 c. 235 E.
Sellæ, non cellæ. T. 3 c. 237 B.
Semel heres est in perpetuum heres. T. 2 c. 916 C.
Semestris consulatus, an D. Marcus exemplo D. Augusti, & Tiberii imitaret. T. 1 c. 90 B.
Semestrius, fine publicitatis fuit. T. 4 c. 489 E.
Semestria, & qui libri semestria inscribuntur, & cur. Ibid. E.
Semestria vocantur libri continuum D. Marci. T. 10 c. 581 C.
Semicinctia, feminæ. T. 7 c. 1143 E. & c. 373 A.
Semicinctia quæ dicantur. T. 5 c. 520 B.
Seminarium dignitatum est advocatorum corpus. T. 5 c. 137 B.
Seminarium dignitatum est advocatorum ordo, qui pro aliis postulant. T. 5 c. 34 C.
Seminii pater comparatur, mater solo. T. 6 c. 32 E.
Seminum genera. T. 3 c. 451 D.
Semiplena probatio quæ. T. 9 c. 190 D.
Semis, & sextunx quæ, & cujus rei partes. T. 8 c. 972 D.
Semitæ quod armorum genus. T. 3 c. 1 C.
Semissis quid. T. 4 c. 898 A.
Semita quæ. T. 8 c. 1398 E.
Senpronium ante aliquis eo nomine appellatus. T. 1 c. 909 D.
Senpronius quem ob crimen fuerit in Romania exsul appellatus. Ibid. C. D.
Senatore a tutela ordine non excusatur sine venia. T. 1 c. 1056 C.
Senator probabitur dicere libertigum. T. 6 c. 1449 D.
Senatore indignum non esse nomen Pretidis. T. 4 c. 831 C.
A senatore adoptatos obpelebat. Vide, Adoptatus.
Senatores consulere dicuntur. T. 3 c. 119 B.
Senatores deferipteriobus judicum non adhibiti. T. 2 c. 888 E.
Senatores id, ne deteriorem domicilium, quisquis habere videntur. T. 6 c. 977 C.
Senatori, aliquis in uxores ducere nequeunt. T. 2 c. 921 D. E.
Senatores omnes feticiavi. Tom. 3 c. 520 C.
Senatores olim non poterant, non impetrata libera commutatione, alio mutere, quam in Urbe. T. 3 c. 800 D.
Senatores orcini. T. 1 c. 309 B.
Senatores, & Senatoriis differunt. T. 1 c. 1014 E.
Senatores alienorum unportorum procuratorum fuerunt inopeunt. cur. T. 4 c. 361 D.
Senatores an fieri prohibeantur fonti, & hæresi. T. 6 c. 8. & ita hæresi fiunt. T. 4 c. 860 A.
Senatores an publica, vel fiscalia prædia emptiones possunt. T. 4 c. 861 C. D.
Senatores, Populi Romani ubi cavere debeant. T. 5 c. 618 E.
Senatores oriunti qui dicuntur. T. 6 c. 480 B.
Senatores inde dicuntur. T. 3 c. 649 B.
Senatores alios esse cum dignitate alies sine. T. 8 c. 636 B.
Senatores an ab accusationibus removeantur. Ibid. C. D.
Senatores an sint magistratus. T. 8 c. 795 B. C.
Senatores, & Equites Romani probabiliat fuit operæ gladiatoriæ edent. T. 8 c. 1426 D.
Senatores quosam auctore indulti ingenuitatem Principis. T. 10 c. 846 D.
Senatores dicuntur in legibus esse sopra Illustres. T. 10 c. 855 B.
Quos senatores ad senatusconsultum faciendum deliberandum in Curia. T. 10 c. 863 D. E.
Senatores, qui nondum perceneranr ad ætatem, & de curatoribus abiolvi exoptabant, Principis beneficio mores suos probare debebant apud Præfectum Urbi. T. 10 c. 1 B.
Senatores fuit quicunque fuit ex ilirpe senatorum. T. 10 c. 007 D.
Senatores, qui Clarissimi abinum conveniendi. T. 10 c. 070 D.
Illustres senatores separatur a clarissimis; cum illustres senatores non possunt criminaliter convenirri, nisi in consistorio Principis. T. 10 c. 1 B.
Senatores præterit quinam erant. T. 10 c. 923 B.
Qui senatores dignitate donati erant, interrogabantur a Principe. T. 6 c. 324 E. & c. 325 A.
Senatoria dignitas an sit officium Præfecti annonæ. T. 10 c. 855 B.
Ad senatorium dignitatem quæ perfuncti sunt, quomodo prohibentur. T. 2 c. 888 C.
Senatoribus an fine commeatu res fers inviere liceat. T. 3 c. 161 C. D.
Senatoribus ex lege Julia repetundarum naveri habere non liceat. T. 3 c. 162 A.
Senatoribus Roman gladium gestare quando liceat. T. 4 c. 1076 B.
Senatoribus utuna liceat in Urbe pecuniam conservare, ab æratio. T. 4 c. 861 D. & cur non. Ibid. D.
Senatoribus olim fenus prohibitum. T. 10 c. 886 E.
Senatoribus ornamentis qui utebantur. T. 8 c. 951 A.
Senatoris filia, quæ corpore quæstum, aversive ludicram fecit, quæve publico judicio damnata, & notata est, libertino nubere potest. T. 5 c. 543 A.
Senatoris filius per adoptionem non definit esse senator, cujusque filius. T. 6 c. 507 B.
Senatoris dignitas non amittitur adoptione. Ibid. B.
Senatorium jus publici juris partem esse. T. 6 c. 1 B.
Senatorium est donare. Tom. 6 c. 1400 C.
Senatorum plebs, plebs senatoria. T. 3 c. 472 D. E.
Senatorum ordo primus in Urbe. Tom. 6 c. 1400 B.
Senatusque ordo, & gradus. T. 2 c. 886 B. & c. 1106 E.
Senatorum gentes varia. Tom. 1 c. 1038 C.
Senatorum feminarum equestrem locum esse. T. 3 c. 174 E.
Senatorum jus quodnam sit. T. 2 c. 888 E.
Senatorum vclarissimorum appellatione qui continentur. Tom. 3 c. 436 B.

Senatorum divisio apud Romanos. T. 8. c. 646 D.
De Senatorum, & Clarissimorum delictis cognitio est Principis juxta veteri, vel Præfecti prætorio, vel Præfecti Urbi. T. 10 c. 885 E.
Senatorum est ingenuos numerus. T. 10 c. 235 E.
Senatui motio non est capitis minuto. T. 1 c. 1039 A.
Senatu motus non pœnis judex dari. T. 10 c. 396 C. D.
Senatu inconsulto nullam legem generalem dedere proferre Principes. T. 10 c. 832 B.
Senatui numnorum datio filiisfamilias pernicioßissima vita est. T. 3 c. 439 B.
Senatusconsulta quæ sint, & unde fiat. T. 3 c. 402 A. B.
Senatusconsulta fuit, quæ Totus Senatus decrevit sine lege. Tom. 1 c. 235 B.
Senatusconsultum quid proprie sit. T. 1 c. 10 D.
Senatusconsultum Orphitianum quorumnam Imperatorum temporibus factum, & per quos illorum ratio retcata fuerit. T. 1 c. 367 C.
Senatusconsultum Macedonianum prohibuit mutuas pecunias dare eis, qui in potestate parentum sunt, & hujusmodi creditoribus actio denegatur. T. 1 c. 368 D.
Senatusconsultum Trebellianum pars est juris civilis. Tom. 1 c. 141 E.
Senatusconsultum Claudianum quodnam, & quanta de iis scriptorum interpretes. Tom. 3 c. 616 C.
Senatusconsultum Macedonianum in pecunia creditorum. T. 1 c. 387 D. & T. 2 c. 245 D.
Senatusconsultum Syllanianum quo tempore factum, & unde dictum. T. 1 c. 805 A. B.
Senatusconsultum Velleianum in gratiam Mulierum. T. 1 c. 380 A. & T. 2 c. 245 D.
Senatusconsultum circa legem Papiam. T. 3 c. 198 G.
Senatusconsultum Pegasianum. T. 1 c. 344 D. & c. 446 C.
Senatusconsultio Trebellianio quidnam profectum est. T. 1 c. 446 B.
Senatusconsultum Claudianum quot, & quibusnam casibus cesset. T. 3 c. 618 D. E.
Senatusconsultum Tertullianum cujusnam Imperatoris temporibus factum. T. 1 c. 165 B.
Senatusconsultio Pegasiano exploratæ omnis auctoritas Trebelliano prælatur. T. 1 c. 345 B.
Senatusconsultum Trebellianum, & Pegasianum quid discrepant. T. 1 c. 865 D. E.
Senatusconsultum Tertullianum, & Orphitianum. T. 1 c. 830 B.
Senatusconsultum Libonianum ad L. Corneliam testamentariam pertinet. T. 1 c. 605 B.
Senatusconsulto Velleiano, & Macedoniano jus crediti infirmatur. T. 2 c. 245 D.
Senatusconsultum Tertullianum antiquius est Orphitiano. T. 2 c. 433 B.
Senatusconsultum Claudianum. T. 2 c. 605 D.
Senatusconsulti Turpilliani, & legis Petronia pœna est infamia. T. 2 c. 647 B. D.
Senatusconsulta quæ. T. 2 c. 52 D. E.
Senatusconsultum Rubrianum, Vitrafianum, Dasumianum, Articulejanum, Junctianum. T. 2 c. 838 E.
Senatusconsultum Juncianum unde. Ibid. E.
Senatusconsultum Vitrasianum unde nomen accepit. Tom. 1 c. 1040 B. C.
Senatusconsultum Pisonianum, Neronianum, Claudianum. T. 3 c. 10 E.
Senatusconsultum Perucianum, & Claudianum. T. 1 c. 324 C.
Senatusconsultum Calvinianum. Ibid. D.
Senatusconsultum Apronianum temporibus D. Marci factum. T. 1 c. 335 B.
Senatusconsultum Neronianum. T. 1 c. 139 D. & c. 140 C.
Senatusconsultum Nininianum. T. 1 c. 842 C.
Senatusconsultum de mancipiis fugitivis. T. 1 c. 1523 C. D.
Senatus duplex antiquus Romæ, & Constantinopolitanus Romæ. T. 1 c. 703 D. E.
Senatus minor. Ibid. E.
Senatus in gratiam Sejanii quadragintis millibus in dotem contituit. T. 2 c. 288 D.
Senatusconsultum Hadriano bonæ fidei possessor neque lucro, neque damno afficitur. T. 2 c. 700 A.
Senatusconsultum Syllanianum cui profficit. T. 4 c. 10 E.
Senatusconsultum Velleianum est factum de intercessionibus mulierum improbandis. T. 4 c. 239 C. D.
Senatusconsultum Velleianum totam obligationem impedire solet. T. 4 c. 738 D.
Senatusconsultum Velleianum opitulatur mulieri, quæ alieno nomine periclitatur, ne tiam pecuniam perdat. T. 4 c. 924 E.
Senatusconsultum Syllanianum quando cessat in muliere. T. 4 c. 935 E.
Senatusconsultum Syllanianum loquitur tantum de dotium per vim occisio, non de occisio alam, aut veneno. T. 4 c. 907 C.
Senatusconsultum Turpillianum est factum in tergiversatores. T. 4 c. 1308 C.
Senatusconsultum Velleianum quando infirmat intercessiones mulierum, & quando non. Tom. 4 c. 935 E. & c. 1312 B.C. aliud est intercedere, quod genus; aliud fideiubere, quod est species. Ibid. c. 1312 C.
Senatusconsultum Velleianum. Vide, Mulier.
Senatusconsultio Velleiano quando non juratur mulier. T. 4 c. 988 C.
Senatusconsultum vel augebat edictum Principis, vel minuebat. T. 5 c. 447 B. D.
Senatusconsultum Syllanianum quando cessat. T. 5 c. 935 E.
Senatusconsultum Macedonianum quando locum habeat. Tom. 5 c. 439 B. & seq.
Senatusconsultum Macedonianum quando cessare dicatur. Tom. 5 c. 440 B.
Senatusconsultum Macedonianum quod genus mutui non improbat. B. C.
Senatusconsultum Velleianum decretis opitulatur, non decipientibus; decretis mulieres juvantur Senatusconsulto Velleiano, non decipientes. T. 5 c. 440 C.
Senatusconsultum Velleianum si mulieres in omnibus actibus, & contractibus turgetur, commercio tandem cum femina interdictum fuerit. Tom. 5 c. 449 E. & c. 450 A.
Senatusconsultum Velleianum quibus temporibus cesperit. Tom. 5 c. 447 A. B.
Senatusconsultum Macedonianum quando cessat in filiisfamilias. T. 6 c. 72 B. & seq.
Senatusconsultum Macedonianum in minorem cessat, si restitutus a Prætore fuerit. T. 6 c. 20 D.
Senatusconsultum Syllanianum pœna. T. 6 c. 994 A. B.
Senatusconsultum Velleianum etiam naturalem obligationem expungit. T. 6 c. 991 A.
Senatusconsulto Velleiano liberantur feminæ, quæ fe pro alio obligaverint. Ibid. A.
Senatusconsulto Velleiano quando locus sit, & quando non. T. 6 c. 706 D. & seq.
Senatusconsultum Macedonianum cessat, si filiusfamilias fideiusserit. T. 6 c. 687 A.
Senatusconsultum Macedonianum fabiam ad jus adoptivum transeuntem, & in odium fœneratorum. T. 6 c. 80 D.
Senatusconsulti Vellejani exceptio. T. 6 c. 345 A. B.
Senatusconsulto Planciano quando locus est. T. 6 c. 328 C.
Senatusconsulto Rubriano quando locus est. T. 6 c. 209 A.
Senatusconsulto Velleiano intercessiones mulierum improbantur. T. 7 c. 74 C. D.
Senatusconsulti, aut legibus comprehendi non possunt omnes articuli, omnes casus, & omnes cautelæ, cauſæ, fine species figillatim. T. 6 c. 90 C. & seq.
Senatusconsultum Macedonianum in odium creditorum introductum est. T. 7 c. 161 C.
Senatusconsultum Trebellianum de quibus sit. T. 7 c. 186 C.
Senatusconsultum Macedonianum quando locum non habet. T. 7 c. 691 B. C.
Senatusconsulto Macedoniano non tollitur naturalis obligatio. T. 7 c. 110 A.
Senatusconsulta multa fuisse facta circa legem Papiam. T. 7 c. 1060 C.
Senatus maximus, & Senatus minor qui. T. 8 c. 1023 D.
Senatusconsultum quid proprie sit. T. 8 c. 803 D.
Senatusconsultus ut hereditatem deferant legitimis heredibus. T. 8 c. 184 C. D.
Senatusconsultum Planciannum de affinos prædiciali, de parta, feu filio agnoscendo. T. 9 c. 1306 D.
Senatusconsultum Claudianum. T. 9 c. 351 A.
Senatusconsultum Claudianum de feminis liberis mulieribus, quæ se servis alienis commiscent. T. 9 c. 1306 D.
Ad Senatusconsultum Tertullianum. T. 9 c. 913 C. & seq.
Senatusconsultum Turpillianum, & qui in illud incidit. T. 9 c. 128 E.
Senatusconsultum oratione Principis factum quid. T. 9 c. 531 A.
Senatusconsultum Nininianum quando locum habet. T. 9 c. 990 C. & 992 B. C.
Senatusconsultum Trebellianum. T. 9 c. 865 C. & seq.
Senatusconsultum Macedonianum. T. 9 c. 377 B. & seq.
Senatusconsultum Orficianum, sive Orfitianum. T. 9 c. 915 E. & c. 916 A. & seq.
Senatusconsultum Syllanianum. T. 9 c. 797 A. & seq.
Senatusconsultum Libonianum de testamentis ad legem Cornelian testamentariam. T. 9 c. 1440 D. & c. 1445 C. & seq.
Senatusconsultum Velleianum introductum mulierum causa. T. 9 c. 318 A.
Senatusconsultum Velleianum quando cessat. Tom. 9 c. 321 E. & c. 322 A. B. & seq.
Senatusconsultum Articulejanum. T. 9 c. 1741 B.
Senatusconsulti Macedoniani exceptio fepem exibus cessat. T. 9 c. 318 C. & seq.
Senatusconsulti Claudiani sententia explicata. T. 9 c. 907 C.
Senatusconsulti Macedoniani exceptio tam patri, quam filio, cæterisque liberis datur. T. 9 c. 317 C. hoc Senatusconsulto quid cautum est. Ibid. C.
Senatusconsulti Turpillini pœna quæ irrogatur accusatori tergiversatori, qui non perfecit accusationem intra legitimam tempus. T. 9 c. 1476 E. & c. 1477 A.
In senatusconsulti quem quando pater, & maritus incidunt. T. 9 c. 1407 B. & seq. & c. 1419 C.
Senatusconsulti Liboniani sententia quæ est. T. 9 c. 1440 D.
Senatusconsultum Velleianum quando cessat. T. 9 c. 221 B.
Ad Senatusconsultum Turpillianum. T. 9 c. 1476 E.
Senatusconsulto Macedoniano quæ eadem deterunt. T. 9 c. 317 D.
Senatusconsulto Velleiano locus est, non tantum si pii creditores mutuari fieri pro intercedenti mutuum pecuniam dederit; sed etiß alii non creditores, mulieri alii non creditores fieri eam pecuniam dederit. T. 9 c. 322 D.
Senatusconsulta facta circa legem Papiam Poppæam, vel interpretanda, vel amandanda legis gravitatis, aut quarundam quæstionum dirimendarum, quæ oriebantur ex dispositione illius legis. T. 9 c. 829 C.
Senatusconsulta varia facta fuit, quæ legis Corneliæ testamentariæ poenitentem ampliarunt. Tom. 9 c. 1440 C. D.
Senatusconsulti plerumque fabbrebantur edictis Principum. T. 9 c. 1174 E. & c. 1175 A.
Senatus porcibus transitus in Principem. T. 10 c. 835 C.
Senatus in consilio Præfectus Urbi certis omnibus antecellit. T. 10 c. 824 A.
Senatusconsulta quidnam sint, & an eiusdem pondera sint, ac constitutiones Principum. Tom. 10 c. 835 B.
Senatusconsulta Velleianum, & Macedonianum opponuntur post fenteutiam. T. 10 c. 1237 D.
Senatusconsulti faciendi causa certus fenatorum numerus requirirur. T. 10 c. 1226 E.
Non tamen idem in omni negotio. Ibid. c. 1237 E.
Senecæ dictum quæ fepiam necaus. T. 4 c. 13 A.
Seneca eandem inter quæstiones, & responsa cum Iacobo Cujacio differentiam observat. Tom. 4 c. 820 B.
Seneca mors fuit arbitraria per Neronem. T. 4 c. 115 A.
Seneca locum quendam Cujacius emendat. T. 7 c. 1416 C.
Senecius matrimonium non impedit, vel dirimit. T. 6 c. 1127 B.
Senectutis verbo quot comprehendantur ætates. T. 1 c. 1315 C. D.
Senectutis primus annus quis. T. 6 c. 617 A.
Senes an excusentur testimonium dicere. T. 7 c. 854 D.
Senificalli quot, & Præsides provinciarum magistratibus comparantur. T. 5 c. 34 E. & c. 35 A.
Sententiam juris prestare non debet. Ibid. c. 34 E.
Sensibus reverentia debita in quo consistit. T. 1 c. 1046 D.
Sentiores, & fenes quinam dicantur. T. 10 c. 1078 E. & c. 1079 A.
Sententiæ relatoris, quam verba compleci præstat. T. 6 c. 386 A.
Sensus cognitio non est ante fenium. T. 4 c. 118 B.
Sensus congrui fuit adhibendi, five accommodandi legibus. T. 5 c. 861 C.
Sensus cur nobis datus sit. Tom. 7 c. 96 C.
Sententia re-ocari potest a solo Principe. T. 1 c. 1031 B.
Sententia pro regula. T. 1 c. 1060 A.
Sententia prior potior posteriore. T. 2 c. 900 A.
Sententia dicta in pupillum, vel adolescentem, absente tutore, vel curatore, non valet. Tom. 2 c. 148 C.
Sententia nulla regulariter, nisi utrasque partes profferat. T. 2 c. 287 C.
Sententia fecundum æqua, & probata fertur. T. 1 c. 1018 A.
Sententia per fortes fata nulla est. T. 2 c. 409 C.
Sententia judicis an in partem valeat, an partem non valere possit. T. 3 c. 665 A.
Sententia judicis qualis esse debeat. T. 4 c. 1 A.
Sententia judicis semipena atrum valere possit. Ibid. D.
Sententia judicis, vel arbitri jubentis nomina cellum edi adverfario, quocum agitur, quive res eximuis pobliatur. Tom. 3 c. 650 E.
Sententia contra civitatem indefensam non valet. T. 1 c. 816 C.
Sententia, & decretum. T. 2 c. 490 E.
Sententia judicis imprudentia probata, non injusta, fed quali injuria dicitur. T. 1 c. 346 E.
Sententiæ differ ab interlocutione. T. 3 c. 689 C.
Sententia alibi dicta ad effectum perducti nequit, quam quo lata est, sine justa causa, qui sententiam retulit. T. 3 c. 925 B.
Sententia arbitri rem judicatam non facit. T. 4 c. 881 E.
Sententia dicta quando infamiam irrogat, & quando non. T. 4 c. 1401 D. E.
Sententia Joannis de erogatione pecuniæ quæ. T. 4 c. 877 C.
Sententia judicis confessionem partis sequi debet. T. 5 c. 809 D.
Sententia judicis sequi debet jusjurandum, quod parti judex detulit. Ibid. D.
Sententia legis 36. *de jure fisci* quæ est. T. 4 c. 965 C.

Sententia *p. Peter., qui datum, leg. 40. ff. de Pactis*, quæ eft. Tom. 4 c. 829 E.
Sententia *§. post divisionem, leg. 40. ff. de pactis*, quæ. Ibid. C.
Sententia ex Senatus prium melior. T. 4 c. 8 E C.
Sententia videtur effe corrupta, fi fit legibus mitior, aut durior. T. 4 c. 840 D.
Sententia an regulariter valeat, quæ dicta eft non prefentibus omnibus, quos cauta contingit. T. 4 c. 881 B.
Sententia ex potior eft, quæ pro reo fuit, non quæ pro actore, exceptis judicibus liberalibus. T. 4 c. 159 A.
A fententia Epifcopi fi appellatur ad Præfidem, & is fententiam Epifcopi confervavit, num ipfe Præfes eam exficqui poffit. T. 4 c. 838 A.
Sententia abfterit an infirmiam inuitat. T. 5 c. 187. Con. nil per omnia fententia. Ibid. C.
Sententia certa, & certæ rei, vel fummæ effe debet. T. 5 c. 758 A.
Sententia inter Procullianos, & Sabinianos de poffeffione thefaurorum, quæ obtinuerit. Tom. 5 c. 700 D.
Sententia judicis injuriandum fequi debet. T. 1 c. 151 A.
Sententia, quæ pro reo lata eft, in omnibus judicibus prævalet. T. 5 c. 218 D.
Sententia quomodo ferenda. T. 5 c. 106 D.
Sententia fempiterna an teneada. T. 5 c. 179 D.
Sententia a Summo Pontifice lata vim legis obtinet. T. 6 c. 928 E.
Sententia per teftes probari poteft. T. 6 c. 237 B.
Sententia concepta contra bonos mores ipfo jure nulla eft. T. 6 c. 941 D. iniqua non valet. Ibid. c. 934 A.
Sententia refcindi poteft ex poft facto veritate compera, & errore priores judicis detecto. Tom. 6 c. 1128 A.
Sententia contra formam compromiffi lata nulla eft. T. 6 c. 776 D.
Sententia in causa poffeffionis inter alios lata alios nocet. T. 6 c. 927 D. idem ab ea appellare licet, Ibid. D.
Sententia humanior in re dubia fequi debet. T. 6 c. 1123 D.
Sententia lata contra formam juris compromiffi nulla eft. Tom. 6 c. 964 D.
Sententia definitiva fcripto ferenda. T. 6 c. 867 C. interlocutoria fine fcripto. Ibid. C.
Sententia reftaurari non poteft fub pretextu novorum inftrumentorum, nifi ab ea appellatum fit. T. 6 c. 950 C. D.
Sententia præfumitur jufta, etiam fi caufæ in ea expreffæ non fint. T. 6 c. 997 B. C.
Sententia per errorem lata refcindi poteft a Principe. T. 6 c. 933 C.
A fententia appellandum intra decem dies. T. 6 c. 955 D. alias res judicatæ auctoritatem obtinet. Ibid. E.
A fententia arbitri appellare non licet. T. 6 c. 817 C.
A fententia judicis appellanti nihil obeft, fi in libellis appellationis non fignificaverit, a qua parte fententiæ appellavit, cum animus ei effet appellandi ab una parte fententiæ tantum. T. 6 c. 636 C.
Sententia inter alios dicta non poteft alios gravare, nec aliorum fimam laedere. T. 6 c. 915 A.
Sententia an inhibeat curfum ufurarum. T. 7 c. 154 D.
Sententia de fideicommiffo a priore judice lata, a quo exficqui debet. T. 7 c. 98 D. E.
Sententia diftfi adverfus heredem fcriptum ita nocet legatarius. T. 7 c. 1041 A.
Sententia, in una provincia dicta, an exficqui poffit in alia. T. 7 c. 153 A.
Sententia quæ appellatur prona. T. 7 c. 101 A.
Sententia non eft, nbi non eft lis. T. 7 c. 248 A.
Sententia dicta contra pupillum indefenfum, & contra rempublicam indefenfam ipfo jure non valet. T. 7 c. 1368 D.
Sententia quot modis accipienda eft. T. 7 c. 1023 B.
Sententia an poffit pro parte refcindi, & pro parte confirmari. T. 8 c. 159 A.
Sententia contra jus lata, nulla eft ipfo jure, nec opus eft appellatione. T. 8 c. 166 D.
Sententia lata a Præfecto prætorio retractari poterat. T. 9 c. 1118 A.
Sententia propter turpitudinem rei ipfo jure nulla eft, & citra appellationem infirmatur. Tom. 9 c. 1082 A.
Sententia quidnam differ a re judicata. T. 9 c. 1089 A. B.
Sententia fub comminiatione deprompta quæ nauta fit. Tom. 9 c. 1090 B.
Sententia quatuor folummodo verba perfecta eft. Tom. 9 c. 1100 D.
Sententia contraria neque fuam, vel antecedforis fententiam retracet. T. 9 c. 1065 E.
Sententia in priuatum hominem dicta fine certa quantitate non valet. T. 9 c. 1297 E. aliud eft in fifco, & republica, fectum enim fidem, & cur. Ibid. E.
Sententia, & res in quo differunt. T. 9 c. 1084 E.
Si una fententia duo, vel plures condemnati fint, exficqui fit pro viribus portionibus. T. 9 c. 1097 A. B. C.
Sententia dicta ab incompetenti judice ipfo jure nulla eft, fi dicta fit citra conventum partium, vel fi dicta fit a priuato homine, nec dato a magiftratu, dato minorum ex confenfu partium. T. 9 c. 1083 C. D.
Sententia concepta directis verbis, illefi, imperativis. T. 9 c. 1071 C.
Sententia Procuratoris Cæfaris ita lata, ut bona debitoris fifci transeant fubiectfori ejus ex lege, ab fubiectfore fibi communitatem præftet, quæritur, an valeat fententia. T. 9 c. 1068 E.
Sententia definitiva non poteft ferri nifi prope finem triennii. T. 9 c. 138 D.
Sententia ferri debet de unoquoque negotio præfenti utraque parte, præfentibus omnibus, quos cauta attingit. T. 9 c. 1057 C. & feq.
Sententia incerta quomodo concepta eft. T. 9 c. 1071 B. & feq.
Sententia præterea, quod omiffa fuerat excepto peremptoria, non poteft refcindi, nifi benefficio reftitutionis in integrum. Tom. 9 c. 1085 E.
Cafus, quo fententia ipfo jure nulla eft, & fine appellatione refcindi ter, atque ex integro caufa agi poffit, & judicari. T. 9 c. 1097 C. & feq.
Sententia fe per libellum. Tom. 9 c. 1090 D. legitur, non dictur. Ibid. D.
Sententia improprie dicitur articulus caufæ. T. 9 c. 1066 C.
Sententia judicis habet vim ftipulationis, & acceptilationis. Ibid. D.
Sententia quid fit. T. 9 c. 1065 B. definitio. Fententiæ explicatur. Ibid. B. & feq.
Sententia non eft judicis comminiatio. T. 9 c. 1090 A.
Sententia plena. T. 9 c. 136 C.
Sententia judicis quibus caufibus ipfo jure nulla eft. T. 9 c. 1063 A. & feq.
Sententia poft triennium prætiuata ad valeat. Tom. 9 c. 138 E.
Sententia, quæ fine fcripto lata eft, fententia nominari non debet, & fine appellatione refcindatur. T. 9 c. 1066 C.
Sententia ab interlocutione in quo differt. Tom. 9 c. 1063 B. & c. 1066 D.
Sententia revocari non poteft. T. 9 c. 1479 E. Principi foli licet fententiam fuam revocare. Ibid. E.
Sententia judicis fruftra differitur, quæ a judice mutari, & revocari non poteft. T. 9 c. 1480 A.
Sententia incerta non eft fententia. T. 9 c. 1071 B. & feq.
Sententia finitur lis, fi appellatione fufpenfa non fit, vel retractatione. T. 9 c. 290 E. & c. 291 A.

Sententia quando nulla eft. Tom. 9 c. 134 C. D. & c. 138 A. B.
Sententia omnis eft decretum, fed omne decretum non eft fententia. T. 9 c. 1065 B.
Sententia quid eft, & quid a refcindens differ. T. 9 c. 1080 A. B.
A fententia dicta in contumaciam appellari non licet. T. 9 c. 138 C.
De fententia, quæ fine certa quantitate prolata eft. T. 9 c. 1071 B. & feq.
Non eft pro fententia judicis quæ libet vox, aut voluntas. Tom. 9 c. 1090 B.
A fententia compromiffarii appellari non poteft. T. 9 c. 500 C.
Jure Gallico fententia refcindi ter. Ibid. C.
Sententia dicta per injuriam, vel per gratiam judicis, non per omnia jus fecit. T. 10 c. 167 A.
Sententia dicta contra heredem fcriptum, & fecundum heredem legitimum, quæ, & quibus caufis legatarius non nocet. Ibid. B. C.
Sententia pro admoniione. T. 10 c. 460 B.
Sententia differitur ampliatione judicum. T. 10 c. 708 B.
Sententia neceffaria eft in committenda ftipulatione ob evictionem fui. T. 10 c. 755 B.
Sententia fi non proferatur, 29 poffit appellari. T. 10 c. 789 A.
Sententia in abfentia duabus de caufis dicitur. T. 10 c. 800 B.
A fententia judicis compromiffarii an licet appellare. T. 10 c. 821 D.
Sententia refcindenda, quæ non eft appellatione refcifa, an poffit referipto Principis retractari. T. 10 c. 819 C.
Sententia, quam dixit is, qui non jure datus eft judex, an valeat. T. 10 c. 020 A.
Sententia in Gallia debet ferri gallicia verbis, aliaqua nulla eft. T. 10 c. 1060 A.
A fententia arbitri compromiffarii non appellatur jure Romano, moribus Gallicis non item. Tom. 10 c. 1118 A.
Ex fententia dicta die feriato non eft actio judicati. T. 10 c. 1323 C.
Sententia quibus caufibus valeat, vel non valeat in abfentem reipublicæ caufa. T. 10 c. 1143 E. & feq.
Sententia femper debet effe certa. T. 10 c. 1250 A.
Sententia contra debitorem dicta an nocet ignoranti creditori. T. 10 c. 1255 C. an dicta contra heredem fcriptum nocet creditori pignoratitio ignoranti, & legatario etiam ignoranti. Ibid. C.
Sententia cum dicitur ex edicto perempforio, appellationi locus non eft. T. 10 c. 1256 A.
Sententia pro veritate accipitur, & jus facit. T. 10 c. 1256 C. D.
Sententia lata contra heredem fcriptum, an nocet legatario. T. 10 c. 1257 B.
Sententiæ nomine quid intelligitur. T. 1 c. 830 B.
Sententiæ, quam judex appellationis iuffum effe pronuntiare, exficqueiudo ad priorem judicem redit. T. 3 c. 601. C.
Sententiæ varia fignificatio. T. 1 c. 891 C.
Sententiæ Judicum diverfæ pares, vel impares. T. 5 c. 340 B.
Sententiæ de eo, quod intereft. T. 1 c. 493 C. & T. 5 c. 349 C. D.
Sententiæ, quæ fine appellatione refcindunturur. T. 1 c. 881 E.
Sententiæ fcriptæ cum certeris fententiis transigere folet. Tom. 4 c. 838 D.
Sententiæ judicis exficqueiio ex parte juridifcitionis. T. 4 c. 6 A.
Sententiæ fuæ exficqueiionem non habet Epifcopus, fed tantum cognitionem, & audientiam, Eccur judex delegatus. T. 4 c. 838 A.
Sententiæ Sabini quando locus eft, & quando Pegali. Tom. 4 c. 61 A. B.
Sententiæ dictionem habens, utrum fententiæ quoque exficqueiionem habeat, neene. T. 4 c. 837 E.
Sententiæ fecundæ funt meliores. Vide, Secundæ fententiæ.
Sententiæ latæ contra fuit perficiofe. T. 4 c. 671 E.
Sententiæ arbitri an fitudum fit. T. 5 c. 193 C.
Sententiæ judicum venales effe prohibentur. T. 6 c. 970 C.
De fententiis Prætoris exficqueiiis. T. 6 c. 330 A.
Sententiæ fuæ exficqueiionem non habet judex datus. T. 6 c. 25 C.
Sententiæ inquefcit, qui non appellat. T. 6 c. 598 B.
Sententiæ non dictæ, an Prætor fupplere poffit. T. 6 c. 522 E. Vide, Prætor.
Sententiæ diverfæ judicum datorum a magiftratu in fufpenfo funt, donec diffidium dirimat magiftratus. T. 6 c. 681 E.
Sententiæ judicum delegatorum non peripiuntur ultra tempus magiftratus. T. 6 c. 684 E.
Sententiæ iuris potuitim crefcunt. Tom. 6 c. 1097 C.
Sententiæ exficqueiionem iudex dabiius, qui eam dixit, non habet. T. 6 c. 1091 D.
Sententiæ fuæ nemo eft idoneus retractator. T. 9 c. 1118 A.
Sententiæ ut memoriter non pronuntientur, fed ex fcripto, ex libello, & libella, idcéi periculo. T. 9 c. 167 D. E.
Sententiæ mutatio non eft incontiftantia. T. 10 c. 137 D.
Sententiæ exficqueiæ, & a fententiis appellare diverfa funt. T. 10 c. 800 D.
Sententiæ Epifcoporum a quibus exficqueiioni mandentur. T. 10 c. 822 B.
Sententiæ funt numeranda, non ponderandæ. T. 10 c. 1336 A.
Sententiam ferma mutare poteft in fraudem alterius. T. 4 c. 01 E.
Sententiam femel dictam retractare non licet. T. 4 c. 624 B.
Sententiam graveni judex dare adverfus abfentem feftinate non debet. T. 4 c. 636 C.
Sententiam definitivam Prætor mutare non poteft, neque alta poft fententiam dictam. T. 6 c. 522 D.
Sententiam eam accipiendam in ambiguo, quæ res geftæ magis convenit. T. 7 c. 1460 E.
Sententiam per reftitutionem ad fe fatisfacit, an audiet feqqui poffit. T. 7 c. 153 B. C.
Sententiam profertam maxime fpectandam in ambiguis orationibus. T. 7 c. 1400 E.
Sententiam de periculo recitare quid fit. T. 9 c. 1061 C.
Sententiam ferre poffunt judices tam Latini, quam Græci linqua. T. 9 c. 1063 C.
Sententiam refcindi non poffe. T. 9 c. 1082 D. & feq. B. c. 1099 D. E.
Poft fententiam opponuntur Senatufconfulta Macedonianum, & Velleianum otio fenteratorum, vel fcore mulierum. Tom. 9 c. 1087 D.
Sententiam ipfo jure nullam effe, & ab incompetenti judice dictam fuerit. Tom. 9 c. 1081 D. citra appellationem infirmatur. Ibid. D.
Sententiam refcindi non poffe contraria fententia, nifi remedio appellationis, aut reftitutionis in integrum. T. 9 c. 1083 E.
Sententiam latam a fervo, quem appellatum judicem dedit certe rei, vel caufæ, non infirmari, licet poffes appetere, eum fuiffe feruum. T. 9 c. 1086 E.
Sententiam certis finibus concludi quid fit. T. 9 c. 1071 B.
Sententiam certam effe oportet, idcéi certa pecuniæ, vel certæ rei. T. 9 c. 1071 B.
Sententiam refcindere non poffunt, qui eam dixerunt. T. 9 c. 1056 E. & c. 1057 A.
De fententiam poffis, & reftitutis. T. 9 c. 1481 D. E. feq.
Sententiam quando diarmus ipfo jure nullam effe. T. 9 c. 1061 C.
Sententiam vitio & locum, & dies illicitus. T. 9 c. 1083 C.
Sententiam obligatam defert judex, five magiftratus habita deliberatione, perpetuo, maturaque judicio. T. 9 c. 1061 B. C.
Sententiam judicis qui vendidit litigatori omnemo certo pretio, quomodo puniatur. T. 9 c. 1376 D.
Sententiam ex fcripto recitatum non corrigere, nec mutare poffe, etiamfi male pronuntiatum judex.

dex. T. 9 c. 1065 E & c. 1065 A. & cur. Ibid. A.
Ad reformandam sententiam opus non esse appellatione, si sententia non sit partibus restituta. Tom. 9 c. 1119 B.
Sententiam non esse appellandam eam, quæ paucis literis tenore descriptis conflat. T. 9 c. 1099 E.
Sententiam quemodo, & quando iudex proferre debet præfentibus partibus, vel ani una parte abfente. T. 9 c. 1097 C. & feq.
Sententiam fine certa quantitate proferam ipso iure nullam esse. T. 9 c. 1097 B. & feq. restitue fine appellatione. Ibid. c. 1072 B. nomen sententiæ non meretur. Ibid. B. ex integro existere possit, aliqo iudice dato. Ibid. B. ex ea non nasci actionem iudicati. Ibid. B. non poterat repetiri ex officio. Ibid. C.
Sententiam falsam debet iudex ex libello, & dictatio publice partibus legere, & recitare. T. 9 c. 1065 C.
Sententiam brevitas orationis non viriat. Tom. 9 c. 1099 E. & c. 1100 A.
Sententiam postriorem ejusdem iudicis, vel successoris eius de eadem re, & inter partes eadem, quæ contraria est priori sententiæ, a qua appellatum non est, ipso iure nullam esse. T. 9 c. 1084 D. & feq.
Post sententiam minime suspensiun non posse quis producere, potest tamen accusare falsi. Tom. 10 c. 630 C.
Sententiam passi quinam dicantur. T. 10 c. 713 D.
Sententiam qui nonsiliunus latuna est, non semper melius pronuntiat. T. 10 c. 702 D.
Sententiarum effectus. T. 1 c. 845 D.
De sententiarum effectu, & finibus litium. T. 1 c. 475 E.
Sententiam ordo prælationem nullam facit. T. 10 c. 1228 E.
Inter partes sententias clementior feceriori præferatur. T. 1 c. 465 D.
Sententias corruptas videri, si fint ligibus nititiores. T. 9 c. 1479 C.
Sententias fuas ferre possunt illiterates perhonæ fine scripta. T. 9 c. 1065 E.
Post duas sententias iudicum, quas definitio Præfectorum prætorio roboraverit, ne licet retractare. T. 9 c. 1156 A. & feq.
Sententias fuas exfequuntur Magistri militum, non Prætor. T. 10 Bis B.
Sententias inter numero pares quæ non prævalent. T. 10 c. 1234 B.
De sententia ex periculo recitandis. T. 9 c. 1061 B. & feq.
A sententiis appellari potest, nisi di dic sint a Præfecto prætorio, a Senatu, vel a Principe. Tom. 9 c. 1079 B.
In sententiis, quæ palam contra ius constituntur prosununtiare fant, non esse necessitatem appellationem. T. 9 c. 1110 B. C.
In sententiis hodie solet exprimi, mutatio conditio rem fuisse perpensam, & cur. T. 9 c. 1061 C.
Sententiis fuis iudices olim poenam non exprimebant. T. 9 c. 1479 B. C.
A sententiis Præfecti prætorio appellari non potest. T. 9 c. 1056 C. D.
De sententiis, & interlocutionibus omnium iudicum. Tom. 9 c. 1065 A. & feq.
De sententiis, quæ pro eo, quod interest, proferuntur. T. 9 c. 1071 D. & feq.
De sententiis Præfectorum prætorio. T. 9 c. 1056 C. & feq.
Sententiæ e duobus diversis an modo hæc, modo illa fit vera. T. 10 c. 741 E.
De sententiis perhibus, & diversis. T. 10 c. 1334 A. & feq.
De sententiis imparibus. Tom. 10 c. 1336 A. & feq.
In sententiis brevitas an sit vitanda. T. 10 c. 1350 D.
Separati non debent in pœna, qui in culpa junguntur. T. 4 c. 832 C.
Separatim, vel *disjunctim* articulus quid significat. T. 9 c. 897 D.
Separatio datur legatarius, & debitor communiter. T. 7 c. 446 A.
Separatio, & communio fuit contraria. T. 4 c. 881 B.
Separatio bonorum datur ex decreto prætoris, postulantibus creditoribus defuncti. T. 4 c. 645 B.
Separatio a Prætore imperatur. T. 4 c. 86 A.
Separatio est certorum bonorum abstratio. T. 4 c. 85 E.
Separatio bonorum quem effectum habeat, & an ab ea recedere liceat. T. 5 c. 1087 E. & c. 1098 A.
Separatio bonorum defuncti, & heredis. T. 6 c. 316 C.
Separatio bonorum, quæ patrono permittitur, liberta herede institutæ ex ffe. Ibid. D.
In separationis bonorum causa legatarii commutantur creditoribus hereditatis. T. 4 c. 1246 A.
Inter separationem & abstractionem ellus distinctio. Tom. 4 c. 85 E.
De separationibus. T. 1 c. 827 C. D. & quid sit separatio. Ibid. D.
De separationibus bonorum. T. 9 c. 1120 A. & feq.
Qui fepelierit alienum mortuum, fequid impenderit, id a quo recipere potest. T. 1 c. 381 B.
Sepelire aliud est, aliud commendare. T. 4 c. 213 A.
Sepelire. T. 5 c. 975 A.
Sepelirri mortuum in urbe lege vetitum. T. 3 c. 440 E & c. 450 A.
Sepelirri mortui in civitate non posfunt, nec Sacra civitatis fuisse pollluantur. T. 1 c. 380 D.
Sepelirri non pesfunt in civitate homines mortui. T. 1 c. 380 D.
Sepelirri quemquam in urbe, lege vetabatur. T. 6 c. 718 A.
Sepelitio, & pantapola, & dandarii rdem. T. 3 c. 274 A.
Septemviralis iudicium. Tom. 5 c. 80 E.
De septemviris. Ibid. E.
Septenarius numerus quam habeat vim. T. 1 c. 458 C. & c. 537 E.
Septimia, vulgo *Longendor* Gallia D. & feq.
De sententia Præfectorum prætorio. T. 9 c. 1056 C. & feq.
Sententiæ e duobus diversis an modo hæc, modo illa fit vera. T. 10 c. 741 E.
De sententiis perhibus, & diversis. T. 10 c. 1334 A. & feq.
De sententiis imparibus. Tom. 10 c. 1336 A. & feq.
In sententiis brevitas an sit vitanda. T. 10 c. 1350 D.
Separati non debent in pœna, qui in culpa junguntur. T. 4 c. 832 C.
Separatim, vel *disjunctim* articulus quid significat. T. 9 c. 897 D.
Separatio datur legatarius, & debitor communiter. T. 7 c. 446 A.
Separatio, & communio fuit contraria. T. 4 c. 881 B.
Separatio bonorum datur ex decreto prætoris, postulantibus creditoribus defuncti. T. 4 c. 645 B.
Separatio a Prætore imperatur. T. 4 c. 86 A.
Separatio est certorum bonorum abstratio. T. 4 c. 85 E.
Separatio bonorum quem effectum habeat, & an ab ea recedere liceat. T. 5 c. 1087 E. & c. 1098 A.
Separatio bonorum defuncti, & heredis. T. 6 c. 316 C.
Separatio bonorum, quæ patrono permittitur, liberta herede institutæ ex ffe. Ibid. D.
In separationis bonorum causa legatarii commutantur creditoribus hereditatis. T. 4 c. 1246 A.
Inter separationem & abstractionem ellus distinctio. Tom. 4 c. 85 E.
De separationibus. T. 1 c. 827 C. D. & quid sit separatio. Ibid. D.
De separationibus bonorum. T. 9 c. 1120 A. & feq.
Qui fepelierit alienum mortuum, fequid impenderit, id a quo recipere potest. T. 1 c. 381 B.
Sepelire aliud est, aliud commendare. T. 4 c. 213 A.
Sepelire. T. 5 c. 975 A.
Sepelirri mortuum in urbe lege vetitum. T. 3 c. 440 E & c. 450 A.
Sepelirri mortui in civitate non posfunt, nec Sacra civitatis fuisse pollluantur. T. 1 c. 380 D.
Sepelirri non pesfunt in civitate homines mortui. T. 1 c. 380 D.
Sepelirri quemquam in urbe, lege vetabatur. T. 6 c. 718 A.
Sepelitio, & pantapola, & dandarii rdem. T. 3 c. 274 A.
Septemviralis iudicium. Tom. 5 c. 80 E.
De septemviris. Ibid. E.
Septenarius numerus quam habeat vim. T. 1 c. 458 C. & c. 537 E.
Septimia, vulgo *Longendor* Gallia D. & feq.
Septimestris partus dicitur is, qui natus est fub finem, vel initium septimi mensis. T. 6 c. 274 A.
Septimo mense natus justus filius dicitur. Ibid. A.
Septimum milliarium. T. 3 c. 571 A.
Septuagenarii excusantur a testimonio dicendo. Tom. 9 c. 276 E.
Sepulcra cur secundum vium publicam polita olim fuerint. T. 3 c. 614 D.
Sepulcra civium Romanorum, & quæ iis adhærent, religiosa sunt. T. 5 c. 387 C.
Sepulcra habitum religiosa nobis an sint. Ibid. D.
Sepulcra an sint religiosa, vel iuris eorum. T. 7 c. 308 C.
Sepulcra, & monumenta non pesfunt vindicari. T. 10 c. 949 A.
Ad fepulcrum, & ultimas magna olim frequentia hominum, & cur. T. 5 c. 389 D.
Sepulcri violati an tenetur, qui titulum erafit, vel dataam eveniit. T. 3 c. 614 D.
Sepulcri violati actio popularis. T. 1 c. 868 C.
Sepulcri violati an agere possit hæres necessarius, & nondum fe nomis immiscuerit; violato sepulcro hereditatis, fraffo, & dejecto. T. 4 c. 101 A. B.
Sepulcri jus. Vide, Jus sepulcri.
Sepulcri locum li emero, & vendatur prope eum aut ædificetur, an tenetur mihi ex empto. T. 7 c. 744 D. E.
Sepulcri domicilium, ut fundi, non possum esse propter religionem, sed potium esse quasi dominus. T. 9 c. 1127 D.
Sepulcri violati pœna quæ. T. 9 c. 1477 E. & c. 1478 A. & feq.
Actio sepulcri violati quo calu, & quomodo detur in servum. T. 10 c. 945 C. D.
De sepulcro, ac de iniuere ou decente. T. 3 c. 584 D.
De sepulcro ædificando. Tom. 1 c. 758 C.

Pro sepulcro accipitur monumentum. T. 4 c. 256 E. & 257 A.
Sepulcro an fervitus imponi possit. T. 1 c. 508 B.
Sepulcro debitum iter non utendo an amittatur. Ibid. B. C.
De sepulcro violato. T. 9 c. 1437 E.
An sepulcro licet imponere fatuas, vel alia ornamenta. T. 7 c. 1175 B.
Sepulcrorum violatores. T. 2 c. 602 B. C.
Sepulcrorum religio quot, & quibuham sunt violetur. Tom. 3 c. 614 B. C. & feq.
Sepulcrorum tituli. Tom. 3 c. 614 E.
Sepulcrorum antiqua inscriptiones Romæ, & Neapoli quæ. T. 4 c. 256 D.
Sepulcrum si diversis in locis fit, an uteque locus religiosus esse debeat. Ibid. A.
In fepulcrum alienum fine voluntate eius mortuum inferens violati Sepulcri reus fit, & pœnæ peculiariæ subjicitur. Tom. 5 c. 388 D.
Sepulcrum vendi non potest. Ibid. D.
Sepulcrum quid fit. T. 5 c. 924 E. & T. 10 c. 1756 D.
Sepulcrum. T. 6 c. 632 C.
In fepulcrum alienum illatio non minuit rem domini, idest, quicquam patrimonio domini non abeft. T. 6 c. 632 C.
Sepulcrum an accedat venditioni fundi amplioris. Tom. 7 c. 818 B. D.
Sepulcrum per se an vendi possit. Ibid. B.
Sepulcrum laterinum. T. 7 c. 593 C.
Sepulcrum non licebat Athenis opere tectorio exornatum habere. T. 9 c. 1174 B. C.
Qui fepulcrum ædificat juxta aedes alienas, quod fpatium debeat relinquere. T. 10 c. 1416 A.
Sepulcrum iter, & ædificium quantum fpatii debeat intermitti. Tom. 10 c. 756 E. & c. 757 A.
Sepultura jnfia quæ dicitur. T. 4 c. 133 A. B.
Una fepultura fiura fepulcra efficere non potest. Tom. 5 c. 925 E.
Una fepultura est, quæ unus est. Ibid. E.
Sepulturæ facra privatur excommunicatus. Vide, Excommunicatus.
Sepulturæ perpetuæ rrdita cerpora quomodo transferri possint. T. 1 c. 380 C.
Sepulturæ quæ accidant, & quæ circa eam observanda. Tom. 5 c. 925 A. B.
Sepulturæ solemnia an olim fuerint ungata hæreticis. Tom. 10 c. 825 C.
Sepulturæ curator rede constituitur testamento. T. 10 c. 1120 A.
Sequestri judex fponfionis Scuina. T. 2 c. 600 B. C.
Sequester propriæ quis dicatur. T. 5 c. 25 D. E.
Sequester, qui rem depositam habet. T. 6 c. 460 D.
Sequester fi rem quæ fit depositum non reddat, qua actione tenetur. T. 7 c. 855 C.
Sequester quis fit. T. 8 c. 567 C.
Sequester quis dicatur. T. 8 c. 1014 A. quomodo differt a depositario. Ibid. A. an ad eum possessio transeat. Ibid. B.
Sequester ell depositorius rei litigiofæ. T. 10 c. 1217 E. tertur principia vetitus, ne alienare deposiri. Ibid. E.
Sequester qua ratione rem possidet. T. 9 c. 1008 C.
Sequestratio quid. T. 2 c. 100 B.
Sequestratio rerum immobilium nunquam fit. T. 4 c. 716 A.
Sequestratio quibus rebus fit, & quibus non. Ibid. A. B.
Sequestratio possessionis, vel fructuum quomodo faciendæ. T. 6 c. 800 E. & c. 840 B.
Sequestratio rerum hæc pendente quando fit. Tom. 9 c. 117 B. C.
Sequestratio est hoc quodam depositum. T. 9 c. 360 A.
Sequestratio in interdicto Uti possidetis. T. 9 c. 1166 A.
Sequestratio non fit rerum immobilium, nisi rationæ fructuum. T. 10 c. 618 B. C.
Sequestratio est res depositi. T. 10 c. 650 A.
Sequestratio pecuniæ an fit licita. T. 10 c. 953 B.
Sequestratio quid fit. T. 10 c. 953 A.
Sequestrationis lex est, ut vitiori reddatur. T. 9 c. 217 D.
De sequestratione pecuniæ prohibita. T. 9 c. 217 D.
Sequestres tenes esse non possunt. T. 9 c. 397 A.
Sequestri depositio eorum quo fint. T. 8 c. 167 D. E.
Pro sequestro deponere quid. Ibid. C.
Sequestrum quæ cauienur. T. 5 c. 35 B.
Sequi, & duci cognatos fint verba, & quali connexa. T. 7 c. 116 A. in quo differunt. Ibid A.
Sequimur ducentur, & sequitur, & consequitur. Ibid. A.
Sequior. T. 1 c. 958 B. & T. 3 c. 3 A.
Sera patriotia locatoris est. T. 5 c. 528 A.
Serapis, vel Gallica, unde deduftum. T. 2 c. 606 B. & T. 9 c. 1483 A.
Serica vestis pœtiosi. T. 1 c. 371 C.
Sericæ vestes interdictæ. Tom. 3 c. 799 A. B.
Serica paragauda. T. 2 c. 797 E. & c. 798 A.
Serici libra olim tanti fuit, quanti libra auri. T. 9 c. 369 A.
Serici vites an fermini fit interdictus. T. 10 c. 737 C.
De fericis. T. 9 c. 360 A. B.
Sericum quid fit. T. 2 c. 795 A. B.
Sericum a Barbaris emi non poteft fine Comite commerciorum. T. 2 c. 792 C.
Sericum cum contra vendebatur. Ibid. D.
Sericum fuit par auro. T. 9 c. 369 A.
Sericum quis poterat emere. T. 10 c. 1217 E.
Sericum auro comparatum. Ibid. C.
Serium, qui ad præteritum, vel præfens tempus conferrur, fiatim verus, aut falsus est. T. 1 c. 1054 C.
Sermo nullus adeo generalis est, a quo tacite quædam non excipiantur ex mente loquentis. Tom. 4 c. 977 A.
Sermo (inuit Philophi) collatus ad præterita, vel præteritum tempus, fiatim eft verus, aut falsus. T. 4 c. 1042 B.
Sermo ambiguus. T. 4 c. 1100 B.
Sermo ambiguus in emptione, & venditione contra venditorem interpretandus est, & cur. T. 7 c. 505 B.
Sermo non fit rerum immobilium, nisi ratione fructuum. T. 10 c. 618 B. C.
Sermo is fit ambiguus, in primis quæreudum, quid senserit, qui eo usus est. T. 7 c. 1460 E. & c. 1461 A.
Sermo generalis an fitentem in eo referat, in quo latet nullitia quædam mala. T. 7 c. 895 C.
Sermonis brevitas. Vide, Brevitas.
Sero nimis fobrie ædificio, quem prævenit fplendor. T. 6 c. 375 C.
Seperates vocantur pesfes. T. 10 c. 1030 C.
Serpentem odorem pestilentem esse. T. 2 c. 473 E.
Serraculum quid. T. 3 c. 400 A.
Serraculum ducere quid. T. 3 c. 224 B.
Serva fi conceperit, & poftea manumissa peperit, liberum parit. T. 1 c. 401 D.
Serva nubere, aut servus uxorem ducere potest. Tom. 5 c. 598 B.
Quando serva poteft fieri mulier. T. 9 c. 926 A. B.
Ex serva quando ingenuus nasci potest. T. 9 c. 917 C.
Servandum datum, & depositum in quo differunt. T. 5 c. 35 A. B.
Servare quid fignifcat. T. 1 c. 928 C.
De servatoribus loci. Tom. 6 c. 66 E.

Servitus actio quæ est. T. 7. c. 546 D.
Servitus, aut quasi Servitus actio quomam appellata. T. 8. c. 1108 C. D.
Servitus actio quæ, & in quo differat a Salviano interdicto. Ibid. A. B.
Servitus actio de quibus rebus est. T. 9. c. 1173 B. C. Vide, Actio Servitus.
Servitus actio quo casu falsa et causiosi. T. 10. c. 1354 B.
Servi cognomine, prænomine, & agnomine carent. T. 1. c. 1184 E.
Servi sunt mancipi. T. 1. c. 327 A.
Servi dominorum delatores non audiuntur, excepto crimine majestatis. T. 1. c. 404 B.
Servi, qui domino nutrimum non tulerunt, supplicio afficiuntur. T. 1. c. 421 E.
Servi in criminalibus non audiuntur contra dominum. T. 3. c. 588 D.
Servi nullo more fe emi, vel manumitti exercendi mandant. T. 3. c. 262 E. & c. 265 A.
Servi ex contractibus, in servitute habitis, post manumissionem non tenentur. T. 1. c. 930 E.
Servi quidam erant bissomines. T. 1. c. 189 D.
Servi in quibus ultimum libertas habetur, an ex re nostra, vel oportuit notitia adquirere nobis possint. T. 1. c. 94 B.
Servi alieni possidebantur in fit furtum. T. 1. c. 875 E.
Servi alieni an in alterius caput torquerit? pollunt. T. 1. c. 406 D.
Servi rustici alienati prohibentur. T. 2. c. 1241 E.
Servi rustici suæ prudiis vendi nequeunt. T. 1. c. 837 A.
Servi operas locare aliud est, aliud ex operis servi mercedem capere. T. 3. c. 409 C.
Si servi plures eusdem generis fi mul venerint, an una sit vendito. T. 1. c. 1371 C.
Servi heredes infinti possunt. T. 1. c. 332 B.
Servi tributarii, vel inquilini apud dominos remanere jubentur. T. 2. c. 838 D.
Servi atrienles. Tom. 3. c. 289 A.
Servi barbari qui sint. T. 3. c. 172 A. B.
Servi fiscales ipsumque fisco casuum pecuniariam deferunt. T. 1. c. 404 A.
Servi pœnæ. T. 1. c. 499 D.
Servi undenam ita appellati. T. 1. c. 613 C.
Servi aut nascuntur, aut fiunt. Ibid. D.
Servi non oneratur res alieno in re civili. T. 1. c. 1268 E.
Servi qui testamenta facere possunt. T. 1. c. 1273 C.
Servi ut testamento manumittuntur. T. 1. c. 465 E.
Servi follicitator, fea corruptor. T. 1. c. 378 A. & c. 379 C.
Servi imaniuentes. Vide, Antiantes servi.
Servi reipublicæ. T. 2. c. 453 A.
Servi, qui sunt in fuga, cur nec vendi, nec donari possunt. Tom. 3 c. 491 E.
Servi fugitivi an dominus possessionem amittat. Tom. 1. c. 1126 D.
Servi fugitivi non est commercium. T. 1. c. 771 B. C.
Servi fugitivi longissimo tempore adquiruntur. T. 1. c. 81 C.
Servi quibus modis manumittuntur. T. 1. c. 465 E.
Servi personam inspicitur in legatis. T. 1. c. 431 E.
Servi abortis omissis plerumque est causa eversionis totius familiæ. T. 4. c. 1022 A.
Servi disponsatores officium finitur manumissione, officium vero inflitoris non, & quæ ratio. T. 4. c. 934 B.
Servi aut nascuntur, aut fiunt, fed certis modis. T. 1. c. 64 C.
Servi, qui a testatore non jure manumissi fuit, an instituto prædiorum cedant. T. 4. c. 1181 B.
Servi in crimine adulterii torquentur in caput domini, non in crimine incesti. T. 4. c. 1000 E.
Servi receptitii quinam sint. T. 1. c. 982 C.
Servi a dominis vendi possunt cum durioribus, quibuscumque conditionibus. T. 4. c. 32 D.
Quot sint servi, tot hostes, ut est in proverbio. T. 4. c. 10 E. & T. 5. c. 635 C.
Servi in quo differant a liberis hominibus quoad crimen adulterii ex lege Julia. T. 4. c. 1480 D. & feq.
An servi conjugentur instituto pratio legato. T. 4. c. 1134 D.
Servi exhibendi coptam habere idem est, quod in potestate habere. T. 5. c. 220 D.
Servi matrum civilem, aut alios cognatos non habent. T. 5. c. 547 E.
Servi in toto jure civili, & prætorio pro nullis, & mortuis habentur. T. 5. c. 547 D. & c. 815 C. D.
Servi communis nomine fi cum uno ex dominis agetur noxali actione servi, vel damni injuria condemnatio in solidum fiet. T. 5. c. 697 D. E.
Servi operæ sunt in fructu. T. 5. c. 415 B.
Servi nomine rerum amotarum actione an & quando uxor teneatur. T. 5. c. 572 A.
Servi pignorati possessio apud quem sit. T. 5. c. 700 C. & feq.
Servi quibus casibus in caput domini torqueri possunt. T. 5. c. 635 C.
Servi suppliciis, & pœnæ qui dicantur. T. 5. c. 753 D.
Servi proprii, fructuarii, communi, alieni, liberi hominis bona fide possessi, quod adquisitionem possessionis, quæ sint requisita. T. 5. c. 1021 B.
Servi peculium est peculium domini, sive pars sui patrimonii, honorum servorum. T. 6. c. 15 B.
Servi hereditarii omnes dominum habentur. T. 6. c. 670 E.
Servi matrimonium contrahere possunt jure Pontificio. T. 6. c. 1165 B. C.
Servi appellatione ancilla continetur. T. 8. c. 530 E.
Ex servi contractu actio domino quatenus, sive vero tenetur non potest. T. 7. c. 155 D.
Servi legati dominium, quod iterum fuit hereditatis, post adriimen ad legatarium transfire. T. 7. c. 1162 A.
Servi urbani, ut distinguendi a rusticis servis. T. 7. c. 380 E.
Servi fiunt capti ab hostibus. T. 7. c. 38 D.
Servi foli flagellis, flagris cædunturur. T. 7. c. 126 E.
Servi flagitione additi, & unde. Ibid. E.
Servi quibus casibus in judicio confitiuti. T. 7. c. 155 D. E.
Servi an pollint liberari adoptione. T. 8. c. 930 B.
Servi jure civili pro nullis habentur. T. 8. c. 677 C. & c. 707 D. E. & c. 826 B.
Servi an adquirere nobis possint. T. 8. c. 958 C.
Servi corrupti actio quæ. Tom. 8 c. 1097 A.
Servi unde ita appellati, & quæ modis fiant. T. 8. c. 805 A. B. an in eorum conditione fit aliqua differentia. Ibid. B.
Servi non adscripti, hoc est, neque inscripti, ulcapionem possunt, neque iuceptam complere. T. 8. c. 821 A.
Servi alieni heredes institui utrum possint. T. 8. c. 973 E. & c. 972 A. & feq.
Servi legati, qui sint in fuga. T. 9 c. 1036 E. & c. 1037 A. & c. 1100 D. & feq.
Servi, & ancillæ differunt. T. 8 c. 583 C. D.
Servi pœnæ aliquando fiebant laterines. T. 9. c. 988 D.
Servi alieni possessor bona fide fingitur esse dominus. T. 9. c. 930 B.
Servi corruperi possunt in causa adulteri mulieris. T. 9. c. 1397 B. & feq.
Servi in fuga cur nec vendi, nec donari possunt. Tom. 9 c. 616 A.
Servi alieni an pollint heredes poni, an non. T. 9. c. 791 E.
Servi in caput torquentur. T. 9. c. 1000 C.
Servi proprii non possunt institui heredes sine juris libertate. T. 9 c. 720 A.
Servi precum offerendarum Principi incipiens. T. 9 c. 1165 D. item incipiens fuit libelli offerendi Principi. Ibid. D.
Servi necessitate non possunt fieri domini. T. 9 c. 1174 A. B.
Servi quomodo liberi fiunt. T. 9 c. 945 C.
Servi coloni. T. 9 c. 974 C. liberi coloni. Ibid. C.
Servi confitentes qui dicentur. T. 9 c. 1124 D.
Servi, cum mulier res adulterii fit poli dominum, quomodo non possunt intra fexagintas dies utiles. T. 9 c. 1401 C. & c. 1416 C.
Servi notarii. T. 9 c. 1214 A. B.
Servi rebellisti fuit servi civitatis. Ibid. B.
Servi qui liberi esse nolint. T. 9 c. 948 B.
Servi a dominis liberantur. T. 9 c. 1374 B.
Quæ servis, ne tuffer, proverbium. T. 9 c. 574 D.
Servi urbani, & servi rustici in quo differant. T. 9 c. 572 C.
Servi publici fiuntur Athenis periti literarum. T. 9 c. 676 C. eos militebant in bellum Imperatoribus, & Quæstoribus, & cur. Ibid. C.
Servi reipublicæ qui dicuntur. Ibid. A.
Servi quando in dominium interrogari possint, & quando non. T. 9 c. 1266 E. & c. 1267 A. & feq.
Servi testamento manumittuntur, jure dominii, aut jure fiducium missi. T. 9 c. 944 A.
Servi separantur a capitis, & cur. T. 9 c. 1139 D.
Servi pro quibus causis in prætorium accipiunt libertatem. T. 9 c. 971 A. & feq.
Servi rustici, qui prædiis adhærent, inter res immobiles numerantur. T. 9 c. 1020 A.
Servi an consentur lege Julia de vi privata. Tom. 9 c. 1458 E. & c. 1459 A.
Servi, qui pervenire non possunt ad libertatem. T. 9 c. 960 C. & feq.
Servi capite cenfiti. Tom. 9 c. 411 C. D.
Servi in tribus criminibus tantum torquentur, & interrogantur in dominos. T. 9 c. 1467 D.
Servi nuda traditio dominium servi an transferat. Tom. 10 c. 382 B.
Servi una est prefinia, ex qua induci potest jus adcrescendi. T. 10 c. 406 C.
Servi arbitrium committi non potest, quomodo fiudatum sit. T. 10 c. 591 E.
Servi pœnæ quandiu sint, & publico annonam accipiant. T. 10 c. 677 B.
Servi contractio fraudulenta an fuis dominis fit damnosa. T. 10 c. 673 C.
Servi venales quomodo demuntur habere. T. 10 c. 730 E.
Servi vendito? fervum dicere prædium non debetur, etiamsi ignorantes fervent esse nonnum. T. 10 c. 755 C.
Servi domitati a judice, & servi damnati a dominis differunt. T. 10 c. 788 A. B.
Servi cum delicto fint in vinculis, & pœnæ sua funtuntur, fraudatu instituantur. Ibid. C.
Servi fugitivi dicuntur quibus fui ipsius fures. T. 10 c. 1167 E.
Servi an possint preces offerre Principi. T. 1 c. 9 D. E.
Servi uniusciusum an extinguatur nunc eius, cui debetur. T. 10 c. 1238 B. C.
Servi turpitus, pœnam ut, et, ut res aliquas ipsos servi dominio non nocent. T. 10 c. 1306 B.
Servi res fieri possint legitimo publicorum publicorum fere ex omnibus legibus. Ibid. C.
Servi venditioni redo accedit hominum. T. 10 c. 1307 A.
Servi veterani quinam sint. T. 10 c. 1324 C.
Servitus fundus fi fit plurium, & is, cui servitus debetur, per partem vie tantum iterit, an totum viam retinuerit. T. 1. c. 06 D. E. *Si dividatur*, certis rebusibus, an per totum pertinent ipsum, per alterum partem via retinuerit. Ibid. c. 406 D.
Servitus fundus legatus, an ab herede domino fundi dominumis liberatur prædandus fit. T. 7 c. 404 E.
Servitutis prædii dominii patientia & ullas alterius pro tractione est in servitutibus. T. 7 c. 704 A.
Servitis caput nullum jus habet, idroque nec minui potest. T. 5 c. 159 C.
Servitis probrum pro furto. T. 10 c. 747 A.
Servitus pœnæ in publicis fuit fuit omnium gravissimæ. T. 1 c. 1303 D. eas tribunis non patiuntur. Ibid. D.
Servitus cognationis non noverunt liveri, & edictis. T. 5 c. 115 B.
Servitis cognatio nulla est. T. 8 c. 551 B. & T. 10 c. 693 B.
Servitus cognationis ratio licet nulla habeatur, quod ad iuris civilis participationem, tamen ceffe uxor cognationem nominibus etiam in servis. T. 8 c. 551 E.
An servitus pollit commoue communi. T. 9 c. 145 B.
Servitus verbum fignificat unum, non dominum. Tom. 9 c. 1118 A.
Servitus aliud est, aliud fervum esse. T. 1 c. 1118 A. & T. 7 c. 27 D. & c. 1359 B.
Servitus non pollunt ædes meæ alius ædibus, & mecis. T. 6 c. 214 B.
Servitus nimini potest res fua. T. 7 c. 426 B.
Servitus non potest mihi res mea. T. 6 c. 1372 B.
Servitus verbum in ultimofluum, non proprietatem fignificet. T. 7 c. 1359 B.
Servitus, & fervum ille longe distant. T. 9 c. 1 C. E.
Servitus fuis creditoribus non cognitur debitores inopes. T. 9 c. 246 E.
Cum fervis nullum est connubium. T. 1 c. 111 B.
Servi legati, ancillæ quoque debentur, non contra. T. 1 c. 435 D.
Servis an aliqua fieri possit iniuria. T. 1 c. 243 D. E.
Servis urbanis qui continentur. T. 1 c. 436 C.
Servis vernis inculiatur legatur. T. 5 c. 320 D.
Cum fervis alienis ex testamento fuffio ex perfona dominorum. T. 7 c. 411 B. in legatis fervi perfona inspicitur. Ibid. E.
De fervis controversia inter duos domos, quos unus eorum possidebat, alter dicebat, fibi deberi ex causa depositi. T. 4 c. 881 D.
Servis legatis non continentur servi pignori accepti. T. 4 c. 1123 D.
Servis testamentorum omnia justa commoda non denegantur. T. 4 c. 1308 D.
Servis ingenium est, ut sint furtices. T. 1 c. 53. A.
De fervis testandis occisis xxxvi ejus. T. 2 c. 513 E.
De fervis familia dicitur. Tom. 8 c. 404 B.
In fervis cognatorum nomina ufurpari. T. 8 c. 211 B.
In fervis pollutionis non olim fuit externus fugitivus. T. 8 c. 323 D.
Servis nomina imponuntur ut plurimum a dominis. T. 9 c. 1451 D. C.
Servis, qui nomine domini poffident, & expulfi funt, poffulantibus datur interdictum momentariæ poffessionis in eum, qui expulit. T. 9 c. 2163 C.
Servis propriis mulieres, quæ fa junxerunt. T. 9 c. 1448 A. B.
De fervis, qui furtum fecerunt. T. 9 c. 625 D. & feq.
De fervis fugitivis. T. 9 c. 615 B. & feq.
De fervis publicis urbis Romæ fugitivis, vel fabefiis, vel aliis publicis operibus deputatis, ut fi fe contubernio alienarum ancillarum immiscuerint, confestim reddantur operibus urbis Romæ una cum contubernali fua, & liberis ex contubernio natis. T. 9 c. 617 C. D.
De fervis, qui questiones in dominos subji-

fubiici poffint, vel non. T. 9 c. 158 D. feq.
Servis publicis utebantur fingulí cives Romani. T. 9 c. 965 B.
De fervis reipublicæ manumittendis. Ibid. A. & feq.
De fervis fiscalibus, qui ex occultaverint. T. 9 c. 617 D.
De fervis fifci, vel Cæfaris. T. 9 c. 881 C.
Servis datur libertas. T. 10 c. 689 E.
Servis ingenium eft, ut fures fint. T. 10 c. 747 A.
Servis an patet aditus ad Principem per libellum. T. 10 c. 838 B.
Cum fervis nulla eft actio. T. 10 c. 910 B.
Servitutem urbanum. Tom. 3 c. 391 D.
Servitus eft jus in corpore. T. 1 c. 1368 B.
Servitus jure naturali eft incognita. T. 1 c. 1416 E.
Servitus reponendum effe pro *fervus* in *L. & fi quid, ff. de evict.* T. 3 c. 19 A.
Servitus jure gentium continetur T. 1 c. 13 B.
Servitus ufufructus ufucapi non poteft. T. 1 c. 1137 D.
Servitus quando in perfonam dicitur. T. 1 c. 928 C.
Servitus matrimonium folvit. T. 2 c. 1074 B.
Servitus, idem, libertas fervitutis. T. 1 c. 1137 C.
Servitus legata, & ufusfructus quid differat. T. 1 c. 806 C. D.
Servitus eft qualitas fundi. T. 1 c. 941 D.
Servitus qualibet rufici prædii natura non intermittitur habet. T. 3 c. 401 C.
Servitus prædio ad tempus conftitui non poteft. T. 3 c. 417 C.
Servitus una, ne quis ædes fuas altius tollat, & ne luminibus officiat vicini. T. 3 c. 506 D.
Servitus prædii ufucapi non poteft. T. 1 c. 1137 D.
Servitus prædiorum quot modis mafe fide poffidetur. T. 1 c. 1118 B.
Servitus per partes adquiri, vel imponi non poteft. T. 1 c. 1367 E.
Servitus ad partem fundi communis non refte conftituitur. T. 1 c. 1368 E.
Servitus, quæ appellatur fenestra. T. 3 c. 19 B.
Servitus aquarum. T. 2 c. 829 B.
Servitus qualibet morti non conparatur. T. 3 c. 519 D.
Servitus aque biennio amittitur, biennio ufuraptur. T. 1 c. 378 D.
Servitus diftat ab ufufructu. T. 1 c. 806 C.
Servitus jufta quæsam fit. Tom. 2 c. 457 C.
Servitus alia eft, quam homo hominí debet; alia, quam prædium prædio debet. T. 4 c. 137 E.
Servitus eft qualitas prædii. T. 4 c. 140 C.
Servitus non fit ad tempus, locatio vero fit ad tempus. T. 4 c. 567 A.
Servitus pro parte tantum retineri poteft. T. 4 c. 725 B.
Servitus ufusfructus eft divitus, aliquip omnes fervitutes, five hominum, five prædiorum fint individuæ, & cor. T. 4 c. 138 A. B.
Servitus ufusfructus fola eft divitus. Tom. 4 c. 99 D. & c. 137 D.
Servitus ad partem divifim conftitui poteft, quæ certa eft, ad individua pertinet. Tom. 4 c. 138 C. D.
Servitus locari non poteft. Tom. 4 c. 166 E. pignori dari poteft. Ibid. c. 166 A.
Servitus rufticæ fui natura intermittentem habet. Tom. 4 c. 430 C.
Servitus urbana continuum ufum habet. Ibid. C.
Servitus urbana eft. T. 4 c. 140 C.
Servitus alia eft, per quam homo hominí fervit; alia per quam prædium prædio; alia vero, per quam prædium homini fervit. T. 4 c. 1095 D.
Servitus æque conftitui poteft, atque fundum inventa. Tom. 4 c. 895 D.
Servitus quando intermittitem habet, & quando non. T. 4 c. 430 B. C.
Servitus qualibet poteft effe jus perfonæ. T. 4 c. 806 A.
Servitus non utendo non amittitur, quando per eum, cui fervitus debetur, non fit, quomodo utetur. T. 4 c. 147 A.
Servitus inutilis eft, nullum habens utilitatem. T. 4 c. 895 C.
Servitus imponi poteft ædificio nondum ædificatæ. Ibid. D.
Servitus æque lege venditionis ac imponi poftit fundo vendito. Ibid. C.
Servitus eft jus, jus eft individuum. T. 4 c. 881 B.
Servitus perfonæ etiam ei præftatur, qui nullum vicinum habet poffidentem. T. 4 c. 895 E.
Servitus prædii, & fervitus perfonalis quando valent. T. 4 c. 895 E.
Servitus prædii tantum præftatur poffeffori vicini prædii. Tom. 4 c. 895 D. E.
Servitus, quæ neque prædio, neque homini alli ufui, aut voluptati effe poteft, eft inutilis. Tom. 4 c. 895 C.
Servitus prædialis, & ufusfructus in quo differunt. T. 4 c. 1105 A.
Servitus. Vide, Ufusfructus.
Servitus an pignori obligari, & quæ poffit. T. 5 c. 810 A. B.
Servitus timenda fepulcro debera non utendo, ut cæteræ fervitutes, an amittatur. T. 5 c. 188 A.
Servitus prædii an dividua fit. T. 5 c. 315 C.
Servitus an fingula in quo differ ab ufusfructu legato. Tom. 5 c. 1197 B. C.
Servitus pro parte adquiri non poteft, & contra. T. 5 c. 1198 A.
Servitus pro parte inutiliter legatur. Ibid. C.
Servitus prædiorum an ufucapi poffit. T. 5 c. 661 C.
Servitus non poteft ufucapi ex lege Scribonia. T. 6 c. 37 A.
Servitus quando confundatur. T. 6 c. 459 D. E.
Servitus ejus aliam refte retinetur. T. 6 c. 467 A.
Servitus fenuit confufa, & confufione extinta, an reftituatur, & iterum imponatur. T. 6 c. 109 D.
Servitus æque an fundum fequatur. T. 6 c. 516 B.
Servitus eft conftitutio juris genitium. T. 8 c. 677 D. & c. 768 B.
Servitus ad certam partem, aut individuam an imponi, aut remitti poffit. T. 7 c. 188 D. E.
Servitus ad diem, vel conditionem in præteriti poffit. T. 7 c. 181 E.
Servitus ad reliqua, alia perfonalis. T. 7 c. 1024 C. reliqui ad hæredem transfinitur, perfonalis non intereunt. Ibid. C.
Servitus alia fuperficiaria, alia folo. T. 7 c. 234 E.
Servitus alii deberi non poteft, quam propietario. T. 7 c. 1390 B.
Servitus in dominio pro parte fundi divifa adquiri poffit. Tom. 7 c. 391 D.
Servitus an ab initio pro parte fundi individua legari, vel in ftipulatum dedaci, dari, cedi, præftari, conftitui, imponi, adquiri, vel remitti, aut adimi poffit. T. 7 c. 1390 B.
Servitus an ædificio futuro legari poffit. T. 7 c. 1395 E.
Servitus binionio amittitur. T. 7 c. 721 B.
Servitus amiffa non utendo. Ibid. C.
Servitus an confundatur partis adquirentis. Tom. 7 c. 1398 B. an confitutur per legatum. Ibid. c. 388 C. item per fideicommissum. Ibid. C. item adjudicatione. Ibid. C.
Servitus pertinet ad conditionem inventi. T. 7 c. 645 D.
Servitus debetur potius prædio, quam homini. T. 7 c. 378 C.
Servitus eft individua. T. 7 c. 643 A.
Servitus æquæ. T. 7 c. 380 D.
Servitus an poffit conftitui in adjudicando. T. 7 c. 530 D.
Servitus eft fingularum in folidum. T. 7 c. 582 E.
Servitus perfonalis ufusfructus, & fervitutes prædiorum in quo differunt. Tom. 7 c. 1137 E. & c. 1138 A.
Servitus an etiam futuro ædificio concedi poffit. T. 7 c. 421 B.
Servitus an ex mergustar confufione. T. 7 c. 403 B.
Servitus an fundo municipum per fervum adquiri poffit. Tom. 7 c. 392 C.
Servitus an imponi poffit, ut pomum decerpere liceat, ut lignari, ut comare in alieno poffitum. T. 7 c. 1387 B. C.
Servitus an ita conftitui poffit, *ut aliquid faciat vicinus*. T. 7 c. 400 B. C.
Servitus an legati, vel promitti poffit ferro ad fundum dominorum. T. 7 c. 478 B.
Servitus an legari, vel pofto divifionis, vel permutationis conftitui poffit. T. 7 c. 640 D.
Servitus an modo ita conftituatur, quibus ufusfructus. T. 7 c. 388 C. D.
Servitus an debeat effe dividua, vel continua. T. 7 c. 435 A. B.
Servitus an pacto tranfitionis, & legæ conftitui poffit. T. 7 c. 445 A.
Servitus an per focium ufurpetur, quæ debetur fundo communi. T. 7 c. 405 C.
Servitus an pro parte adquiri, conftitui, imponi, remitti poffit? T. 7 c. 380 D. E. & c. 391 D. & c. 426 B. & c. 445 B. C.
Servitus an reftituatur, reftituto ædificio feriente. Tom. 7 c. 416 C. an fine prædio effe poffit. Ibid. c. 380 C.
Servitus an ufurpetur per focium. T. 7 c. 469 A.
Servitus communi fundo quando videatur impofita. Tom. 7 c. 424 D. E.
Servitus conftituta communicato prædio an videatur. T. 7 c. 389 E.
Servitus continuata eft, licet intermittens temporis divifa fit. T. 7 c. 360 E.
Servitus cum dicitur, plerumque fervitus prædii intelligitur. T. 7 c. 1387 B.
Servitus duplicter intermittentem habet. T. 7 c. 386 E. & c. 387 A.
Servitus in contractibus nominatim imponenda, eft. T. 7 c. 1388 A.
Servitus interdum non amittitur, etiamsi nullus ex focis in utatur. T. 7 c. 467 D.
Servitus longo tempore an, & quando adquiri poffit. T. 7 c. 391 A. & feq.
Servitus omnis ferendi fpecialis, eft non generalis. T. 7 c. 406 A. quomodo a cæteris differat. Ibid. B. & feq. imponitur, aut dicitur in legibus aliam vendendarum. Ibid. A. B.
Servitus per pupillum non utentem tota retineatur. T. 7 c. 467 D.
Servitus per unum ex fociis an vindicari, adquiri, & vendi poffit. T. 7 c. 455 D.
Servitus perfonæ conftitui poteft, ut poma ex alieno viridario decerpere liceat. T. 7 c. 1387 C.
Servitus prædiales, alternis annis legata, an non utendo amittatur. T. 7 c. 1388 D.
Servitus prædiales fi alternis annis legetur, unum eft legatum. Ibid. B.
Servitus prædii, quæ fi non fit utilis prædio, & inutiliter conftituitur. T. 7 c. 1387 D.
Servitus folius perfonæ nulla eft ex edictorum tenitatem, vel contrahentium. T. 7 c. 1396 D.
Servitus prædio communi ab uno ex fociis pro parte indivifa an imponi, vel adquiri poffit. T. 7 c. 389 D.
Servitus prædio futuro an adquiri, vel legari poffit. Tom. 7 c. 986 C. D.
Servitus prædionum dividuitatem non recipit. T. 7 c. 1388 D. E. quando non hæreat prædio, fed perfonæ. Ibid. c. 424 D. quomodo conftituatur. Ibid. c. 384 C. & retineatur. Ibid. c. 385 C.
Servitus fervitatis effe non poteft. T. 7 c. 441 A.
Servitus fi debeatur per fundum communem pluribus, an tota retineatur, fi is, cui debetur, ea utitur tantum per partem fundi, qui eft communis pluribus. Tom. 7 c. 465 C.
Servitus una, eademque an pluribus cedi poffit fimul, aut feparatim, & quæ illic fint. Tom. 7 c. 421 B. C. D.
Servitus, uni ex fociis inter vivos pure cefla, an orbis fit, & an poffint ex poffitatio confirmari. T. 7 c. 1393 B.
Servitus quid proprie fit. T. 8 c. 895 A. B. c. 924 C.
Servitus non utendo amittitur. T. 8 c. 551 C.
Servitus rufticorum, & urbanorum prædiorum. T. 8 c. 568 A.
Servitus an fervo legari poffit ad fundum domini. Tom. 8 c. 789 B.
Servitus in prædio imponi poffit ex tempore, vel ad tempus. Tom. 8 c. 376 C.
Servitus an refte legetur fervo ad prædium domini. T. 8 c. 96 E.
Servitus dividi non poteft, nec pars fervitutis debetur, fed adimatur partis. T. 9 c. 255 D. E.
Servitus eft qualitas prædii. Tom. 9 c. 1 A.
Servitus an pro pazmio detur. T. 9 c. 988 D.
Servitus pœna pro omnia morti comparatur. T. 9 c. 882 D.
Servitus fervitutis non eft. Tom. 9 c. 476 A.
Servitus ipfis quæ. Tom. 9 c. 974 A.
Servitus qualibet non femper morti comparatur. T. 9 c. 881 C.
Servitus verna fervitutis eft. T. 9 c. 974 E.
Servitus, & libertas an pro parte adquiri, & retineri poffint. T. 10 c. 540 A.
Servitus non poteft treti, fed capitis. T. 10 c. 600 traditum. Tom. 10 c. 752 B.
Servitus dicta fimpliciter plerumque fervitus prædii. T. 10 c. 938 D.
Servitus prædiaria an poffit locari, vel venditi. T. 10 c. 1204 A.
Servitutis perfonalis definitio, immeque prædialis. Tom. 1 c. 1505 B. & c. 1508 C.
Servitutis tria genera. T. 1 c. 1179 A. B.
Servitutis ftipulatio in dando confilit. T. 1 c. 1158 D.
Servitutis eft inutile pignus. Tom. 3 c. 417 E.
Servitutis ufum conditio retardat, aut finit, modus vero non retardat. T. 4 c. 143 D.
In fervitutis caufam an ullus fumptus pro parte fieri poffit. T. 4 c. 881 A.
Servitutis caufa eft individua. Ibid. C.
Servitutis prædii rufici, vel urbani vindicatio quæ non referatur inter genera vindicationum. T. 5 c. 374 A. B.
De fervitutis adquirifione, & amittendo. T. 5 c. 1197 A.
Servitutis libertas ufucapi poteft. T. 6 c. 36 E.
In fervitutis ufucapione titulus requiritur. T. 6 c. 19 B.
Servitutis vindicationem dabat Justinianus fervitutis prohibito uti fervitute. T. 6 c. 36 B.
Servitutis actio negatoria adverfus quem, & cui detur. T. 7 c. 455 A.
Servitutis actio confefforia eft in rem; negatoria in id, quod interest. T. 7 c. 455 E.
Servitutis actio confefforia adverfus quos detur. Tom. 7 c. 459 B.
Servitutis actio confefforia in interdicto de arboribus cædendis quid differat. Ibid. B. C.
Servitutem an impediatur conftitutio, publico loco interveniente inter prædium tuum, & meum. T. 7 c. 398 B.
Servitutis ceffio vice tradite poffeffionis vacua eft. T. 7 c. 739 A. B.
Servitutis obligatio ejus eft generis, ut neque in petitione, neque in folutione divifionem recipiat. T. 7 c. 538 D.
Servitutis vindicatio. Tom. 7 c. 224 D.
Servitutis rei individuæ exemplum. T. 7 c. 541 A.
Servitutis vindicatio, quæ debetur

fundis emphyteuticarii, datur emphyteusis. T. 7. c. 480 B.
Servitutis communio nulla videtur esse. T. 7. c. 581 E.
Servitutis obligatio an sit individua. T. 7. c. 536 B.
Servitutis confuse recipiendæ gratia, an heres statur retentione, aut conditione confusionis. T. 7. c. 404 A.
Servitutis electio cuius sit in constitutione. T. 7. c. 390 D.
Servitutis, & legis differentia quæ sit. T. 7. c. 397 C.
Servitutis fructus an esse possint, & quomodo in ea acciplantur. T. 7 c. 412 E.
Servitutis jure constituitur vicem obtinent longi temporis usus, & vetustas. T. 7. c. 397 C.
Servitutis legata dies quando cedat. T. 7. c. 1391 D.
In servitutis libertate alicupiandi, an tempus coniungantur inter emptorem, & venditorem. T. 7 c. 417 A.
Servitutis species in fundi venditione exprimenda est. T. 7. c. 747 E.
Servitutis venditor quid cavere debeat. T. 7. c. 404 E.
Servitutes usus an sit dividuus. T. 7 c. 391 A. B.
Servitutis usus an possit dilingui temporibus. Ibid. B.
Servitutis duo genera. T. c. 1387 B.
Servitutis species usus, quæ *aurea fundi* cauda imponitur. Ibid. D.
Servitutis vindicatio per confessionem. T. 7. c. 219 B. *ejus formula*. Ibid. C.
Servitutis fulchum ad se trahit libertatis illius. T. 7. 351 A.
Servitutis vindicatio non parit actionem de evictione. T. 10 c. 514 A.
Servitutis stipulatio in quo consistit. T. 10. c. 409 C.
Servitutis fundi cuique modus est. T. 5 c. 96 C. A. B.
Servitutem dominus per se fructuario prædio imponere non potest. T. 1 c. 63 C.
Servitutem habenti jus est nuntandi. T. 3 c. 9 E.
In servitutem non iteratur petitio. T. 1 c. 842 C.
Servitutem aquæ adquiri triennio. T. 1 c. 541 B.
Per servitutem prædium prædio fulcitur. T. 1 c. 790 C.
Servitutem jure dividit, ceteum corrumpit. T. 4 c. 881 A.
Qui servitutem omnis heredi debet, is non pati tantum, sed & facere tenetur. T. 4 c. 09 B.
Servitutem constituere aliud est, aliud prohibere. T. 4 c. 61 A.
In servitutem si ego rediget mater non mihi mater esse desinat, & ceteri cognati mihi cognati esse desinant. T. 5 c. 440 D.
Servitutem an possit superficiarius imponere superficio. Tom. 7 c. 382 B. C.
Servitutem an emphyteuticarius imponere, vel adquirere possit. Ibid. D.
Servitutem servitutis stipulaje profuturus, cedere non possumus. T. 7 c. 537 C.
Servitutem introducit ius gentium. T. 7 c. 18 A.
Servitutem aemo habet sine prædio. T. 7 c. 380 C.
Servitutem adquirere, vel imponere prædio an possit is, qui nudæ proprietatis est dominus. Tom. 7 c. 381 D.
Servitutem an superficiarius infulæ imponere, vel adquirere possit. T. 7 c. 381 E. 382 A. B.
Servitutem retinere per bonæ fidei, aut titulæ fidei possessorem. T. 7 c. 581 C.
Qui servitutem imponere possit, vel adquirere. Ibid. C. D.
Servitutem is potest adquirere, qui pleno iure eli dominus. Ibid. D.
adquisitam servitutem prædio suo remittere potest. Ibid. D.
Servitutem an ulufructuarius imponere possit. Ibid. D.
Servitutem qui possidet, non prohat, sed qui eam negat deberi. T. 7 c. 851 D.
Servitutem qui solus ex dominis vendidit, solus etiam tenetur evictionis nomine. Tom. 7 c. 435 A.
Servitutem qui vindicare potest, etiam vicino novum opus nuntiare potest. T. 7 c. 402 B. C.
Servitutem non dividit temporis diuturnitas. T. 7 c. 587 C.
Servitutem non uendo an amittat is, qui alio tempore ea utitur, quam de quo actum est. Tom. 7 c. 468 A.
Inter servitutem promissam, & constitutam quæ differentia. Tom. 7 c. 389 D. E.
Servitutem quis possidetur. T. 7 c. 455 D. & quis contra. Ibid. D.
Servitutem fiduciari an quis possit pro parte indivisa. T. 7 c. 192 A.
Servitutem fundo fundo stipulatur si quis est, an pluribus relictis heredibus utiliter stipulatio. Tom. 7 c. 419 A.
Servitutem vindicantibus quæ actiones, & quibus illæ dentur. T. 7 c. 456 C.
Servitutem si unus ex dominis mihi cedfrit, ceteris non cedentibus, an possit is, qui cessit, ea uti. Ibid. C. cesso jure uti. T. 7 c. 454 E.
Servitutem ad fundum communem an unus ex sociis stipulari possit. T. 7 c. 438 E.
Servitutem detius non vellendi possidenda an, & qua actione me ædificantem prohibere possit. T. 7 c. 455 D.
Servitutem altius non vellendi altius, quam proprietarius, debere non potest. T. 7 c. 1370 B.
Servitutem altius vellendi debens an faciat, vel patiatur. Tom. 7 c. 400 E. & c. 401 A.
Servitutem an unus ex sociis adquirere, imponere, stipulari, vel promittere possit. Tom. 7 c. 439 A.
Servitutem habens habet etiam interdictum de itinere, atque privato. T. 7 c. 458 C. D. E.
Servitutem oneris ferendi debens an faciat, vel patiatur. Tom. 7 c. 400 E.
Servitutem debens, nihil inquam facit. Ibid. B.
Servitutem pluribus fundo communi conditutenibus separatim, novissimus altius priores confirmat. T. 7 c. 458 C. D.
Servitutem prospectus, vel luminum, vel altitudinem tollendi, non tantum imposui vicinis, sed etiam ulterioribus ædibus. T. 7 c. 428 E.
Servitutem qui adquirere potest, non posse eam semper imponere. T. 7 c. 383 E.
Servitutem qui imponere possit, vel adquirere. Tom. 7 c. 381 D.
Servitutem an reliqua stipulatur fructus ad fundum domini. Tom. 7 c. 96 E.
Servitutem luminum an vicino debeat prædium, an servitutem, ne luminibus officiatur, eudum interest. T. 7 c. 1180 B. C.
In servitutem petitio iterari non potest post libertatem datam. T. 9 c. 983 A.
Servitutem perpetuam tollendi testamento, vel codicillis relinquere, ejus legati diem nunquam cedere, nisi ab adita hereditate. T. 9 c. 891 E.
Servitutem negante, vel tacente venditore fundi, quid sequetur. T. 10 c. 751 C.
In servitute cognationes naturaliter contrahit obferuantur, & reverendæ sunt. Tom. 5 c. 547 E.
Servitute aqua vendita, id videtur quoque venditum, sine qua aqua servitus esset inutilis. Tom. 7 c. 719 C.
In servitute amittenda an tempus coniungantur. Tom. 7 c. 395 A.
Servitute legata per fundum, cuius electio est, legatarii vel heredis, per quem partem fundi contineri velit. Tom. 7 c. 990 E. & c. 991 A.
De servitute oneris ferendi an agatur cum fructuario. T. 7 c. 406 C.
Servitute fuo fundo adquisita, an eo communicato servitus extinguatur. T. 7 c. 439 A. B.
In servitute qui videtur quæ, perinde est, ac si effet in libertate. T. 10 c. 446 A.
Servitutem an proprie fint res bonis. T. 1 c. 58 C.
Servitutes an pignerari possint. T. 3 c. 427 B.
Servitutes prædiorum rusticorum, vel urbanorum a dominis, vel ab eo, cui debentur, vendi possunt, locari tamen non possunt. Ibid. C.
Servitutes prædiorum urbanorum, & rusticorum usucapi non possunt. T. 1 c. 1171 D.
Servitutes rusticæ quid ab urbanis differant. T. 1 c. 1248 C.
Servitutem usumque prædiorum amittuntur non uendo, urbanum non uendo. T. 1 c. 978 B. & c. 1118 E.
Servitutes diuturno usu, & longo quasi possessione adquiri. Tom. 1 c. 1117 E.
Servitutes proprie ex bonis non funt. T. 1 c. 58 C.
Servitutes prædiorum quæ sint. T. 1 c. 175 A. B.
Servitutes omnes prædiorum perpetuas habere cauiis. T. 1 c. 208 A.
Servitutes prædiorum individuas esse. T. 1 c. 1211 B.
Servitutes qui stipulatur, incertum stipulatur de usufructu dubitatur. T. 1 c. 1215 D.
Servitutes adquisitæ legitima non adquirunt, usucapione tamen fulcinitata prædia adquiruntur. T. 1 c. 1118 E.
Servitutes cum fundis usucapi possunt. T. 1 c. 1121 B.
Servitutes sine diuturno, & longo quasi possessione adquiri. T. 1 c. 1118 A.
Servitutes ipsæ jure ulitæ, quam opus fit ad prædia, constituti non possunt. T. 1 c. 77 B. C.
Servitutes prædiorum quemadmodum amittuntur. T. 1 c. 751 E.
Servitutes proprie an fint ex bonis. T. 1 c. 58 C.
Servitutes perlonarum, quæ debeantur personis, cuius periodis extinguuntur, nec ab eis transfeunt in emptorem, vel hæredem. T. 4 c. 891 D.
Servitutes prædiorum, quæ in rem funt, præsti debentur, & prædium emptorem sequuntur. T. 4 c. 891 D.
Servitutes prædiorum, legata in testamento matris, an omnes legatarius fint, & an id legatum in totum condidit? T. 6 c. 1101 D.
Servitutes in uendo constituta, absolutæ non in fraudem. T. 1 c. 138 B.
Servitutes fint individuæ. T. 4 c. 99 D. & c. 138 B. A. B.
Servitutes rusticorum prædiorum cur pignerari possunt, non urbanorum. T. 1 c. 1248 C. D.
Servitutes prædiorum, & usufructus in quo differant. T. 4 c. 640 C.
Servitutes a quo tempore adquirum trahant. T. 5 c. 667 B. C.
Servitutes quomodo petantur. T. 5 c. 306 A. B.
Servitutes, ut jura incorporalia, possideri non possunt. T. 5 c. 693 B.
Servitutes insulæ amittuntur. T. 5 c. 733 C. D.
Servitutes longo tempore, bona fide, non vi, non clam, non precario adquiruntur. T. 5 c. 735 E.
Servitutes prædiorum in quo consistant. T. 5 c. 306 E.
Servitutes prædiorum, & libertates fervitum eorum prædiorum an usucapi possint. Tom. 5 c. 734 D.
Servitutes usu non adquiruntur, non utendo amittuntur. Tom. 5 c. 733 C. D.
Servitutes quo tempore jure veteri, & quo jure nova, ejus indiuinamio amittantur. Ibid. D.
Servitutes aqua. T. 8 c. 466 C. & seq.
Servitutes alia sunt personarum, alia rerum. T. 6 c. 25 B. C.
Servitutes quæ proprie appellentur. T. 5 c. 582 A.
Servitutes an æstimatur ex continuo usu, aut ex casu perpetuæ. T. 5 c. 425 B.
Servitutes an die, & conditione finiri possint. T. 5 c. 383 B.
Servitutes an, & quæ impediantur loco publico intervenientes. T. 7 c. 588 E.
Servitutes an morte, vel capitis diminutione ejus, cui debentur, amittantur. T. 7 c. 464 C.
Servitutes an possint per plurium prædia constitui temporibus cedi. T. 7 c. 647 C.
Servitutes an retineantur, si quis eis non in totum, sed pro parte utatur. T. 7 c. 464 B.
Servitutes an altra, quam prædiorum fint, & an ab utilitatem, vel amaritatem tantum constituti possint. T. 7 c. 389 B. C.
Servitutes alia urbanæ, alia rusticæ. T. 7 c. 380 D.
Servitutes aliquando appellantur condiones. T. 7 c. 381 B.
Servitutes prædiorum rusticorum, vel urbanorum retinent in affectem familiæ erificundæ, & communi dividundo. T. 7 c. 506 D.
Servitutes an retinent in petitionem hereditatis. T. 7 c. 507 A.
Servitutes qui adquirere, vel imponere possint, vel non. T. 7 c. 381 C. D.
Servitutes indiuidue cur discuntur. T. 7 c. 335 B. C.
Servitutes fint tantum usui, non fructui. Ibid. B.
Servitutes, & jura prædiorum multum distant. T. 7 c. 381 B.
Servitutes in jure cedi possunt. T. 7 c. 542 A.
Servitutes debitas prædio hereditario non uendo amitti. T. 7 c. 542 A.
Servitutes urbanæ, & rusticæ ut distinguendæ fint. T. 7 c. 380 B. C.
Servitutes, ut jura incorporalia, possideri non possunt. T. 5 c. 693 B.
Servitutes insulæ amittuntur. T. 5 c. 733 C. D.
Servitutes longo tempore, bona fide, non vi, non clam, non precario adquiruntur. T. 5 c. 735 E.
Servitutes prædiorum in quo consistant. T. 5 c. 306 E.
Servitutes prædiorum, & libertates fervitum eorum prædiorum an usucapi possint. Tom. 5 c. 734 D.
Servitutes usu non adquiruntur, non utendo amittuntur. Tom. 5 c. 733 C. D.
Servitutes quo tempore jure veteri, & quo jure nova, ejus indiuinamio amittantur. Ibid. D.
Servitutes aqua. T. 8 c. 466 C. & seq.
Servitutes alia sunt personarum, alia rerum. T. 6 c. 25 B. C.
Servitutes quæ proprie appellentur. T. 5 c. 582 A.
Servitutes an æstimatur ex continuo usu, aut ex casu perpetuæ. T. 5 c. 425 B.
Servitutes an die, & conditione finiri possint. T. 5 c. 383 B.
Servitutes an, & quæ impediantur loco publico intervenientes. T. 7 c. 588 E.
Servitutes an morte, vel capitis diminutione ejus, cui debentur, amittantur. T. 7 c. 464 C.
Servitutes an possint per plurium prædia constitui temporibus cedi. T. 7 c. 647 C.
Servitutes an retineantur, si quis eis non in totum, sed pro parte utatur. T. 7 c. 464 B.
Servitutes an altra, quam prædiorum fint, & an ab utilitatem, vel amaritatem tantum constituti possint. T. 7 c. 389 B. C.
Servitutes alia urbanæ, alia rusticæ. T. 7 c. 380 D.
Servitutes aliquando appellantur condiones. T. 7 c. 381 B.
Servitutes prædiorum rusticorum, vel urbanorum retinent in affectem familiæ erificundæ, & communi dividundo. T. 7 c. 506 D.
Servitutes an retinent in petitionem hereditatis. T. 7 c. 507 A.
Servitutes qui adquirere, vel imponere possint, vel non. T. 7 c. 381 C. D.
Servitutes indiuidue cur discuntur. T. 7 c. 335 B. C.
Servitutes fint tantum usui, non fructui. Ibid. B.
Servitutes, & jura prædiorum multum distant. T. 7 c. 381 B.
Servitutes in jure cedi possunt. T. 7 c. 542 A.
Servitutes debitas prædio hereditario non uendo amitti. T. 7 c. 542 A.
Servitutes urbanæ, & rusticæ ut distinguendæ fint. T. 7 c. 380 B. C.
Servitutes prædiorum, fervitus personalis, & usufructus in quo differant. T. 6 c. 1127 E. & c. 1128 A.
Servitutes aut funt personarum, aut rerum. T. 7 c. 380 A.
Servitutes quomodo dividuntur. T. 7 c. 380 A.
Servitutes non nisi rebus soli imponuntur, & adhærent. Ibid. C.
Servitutes prædiorum quomodo definantur. Ibid. C.
Servitutes an usucapi possint. T. 7 c. 394 C.
Servitutes aut personarum, aut prædiorum esse. T. 7 c. 380 A.
Servitutes concedi precario. T. 7 c. 426 D.
Servitutes diversæ ex pluribus in eundem locum cedi possint. T. 7 c. 426 B.
Servitutes ex die, & conditione an constitui possint. T. 7 c. 385 B.
Servitutes inter, & jura prædiorum multum interesse. T. 7 c. 381 B.
Servitutes ipso jure amissas restitui posse, & plures casus earum. T. 7 c. 447 E.
Servitutes longo tempore adquiri etiam inter absentes. T. 7 c. 445 E.
Servitutes non consistere in faciendo, sed in patiendo. T. 7 c. 400 C.
Servitutes non utendo an amittantur. T. 7 c. 394 C.
Servitutes per quos usurpari possint. T. 7 c. 464 D.
Servitutes perlonales quæ fint. T. 7 c. 19 C. possint etiam esse reliqui. Ibid. C. quæ illæ fint. Ibid. D.
Servitutes personarum quomodo dilent a fervitutibus rerum. T. 7 c. 380 B. C.
Servitutes prædiorum an constituti possint inter prædia longe diffita. T. 6 c. 1315 C. D.
Servitutes quæ impuni possint, interveniente loco publico, & quæ non. T. 7 c. 405 C.
Servitutes ex die, & conditione adquiruntur. T. 7 c. 398 E.
Servitutes, quibus modis amittantur, & extinguantur. T. 7 c. 464 A. B.
Servitutes quomodo, & per quos adquiritur. T. 7 c. 689 A. B.
Servitutes quomodo restituantur. T. 7 c. 464 B.
Servitutes quo tempore adquiruntur. T. 7 c. 397 E.
Servitutes rusticæ an impediantur interpolito fundo alieno. T. 7 c. 447 A. B.
Servitutes rusticæ an imponi possint, interveniente liberi prædio. T. 7 c. 483 D.
Servitutes rusticæ, quæ personæ possint tribui. T. 7 c. 430 C. & seq.
Servitutes rusticæ quando prædiales, & quando personales fint. T. 7 c. 430

c. 410 C. & seq.
Servitus rusticæ quando amittatur. T. 7 c. 304 D.
Servitus rusticas in solo, urbanas in superficie consistere. Tom. 7 c. 384 E.
Servitutes inter rusticas, & urbanas quæ differentia sit. Tom. 7 c. 410 D.
Servitutes rusticæ sic retineri. T. 7 c. 519 B.
Servitutes rusticorum prædiorum non utendo non amiti, urbanorum e contra. T. 7 c. 397 D. E.
Servitutes urbanæ, & rusticæ quod modo amittantur. Tom. 7 c. 410 D.
Servitutes urbanæ an, & quando amittantur. T. 7 c. 304 D. E.
Servitutes urbanæ a rusticis an loco distinguantur. T. 7 c. 380 D.
Servitutes urbanæ quædam non impediuntur interpositio fundo alterno, & quæ illæ sint. T. 7 c. 447 B.
Servitutes urbanæ, quæ libero interveniente prædio interrumpantur, & quæ non. Tom. 7 c. 433 D. E.
Servitutes urbanorum prædiorum an possessione retineantur. T. 7 c. 419 B.
Servitutes utendo retineri. Tom. 7 c. 465 B.
Servitutes prædiorum rusticorum quænam sint. Tom. 8 c. 942 C. quænam urbanorum. Ibid. C. D.
Servitutes an ad diem, vel sub conditione, vel ad conditionem confinui, vel adquiri possit. Tom. 8 c. 376 A.
Servitutes non possidemus, sed eis utimur. T. 8 c. 573 A.
Servitutes personales cum personæ extinguuntur. T. 8 c. 604 C.
Servitutes prædiorum in præscribi possint. T. 9 c. 1103 B.
Servitutes non fuit in bonis nostris. T. 6 c. 1304 A. & cur. Ibid. A. non habent, substantiam certam, aut corpus. Ibid. A. an pignori obligari possint. Ibid. A.
Servitutes constituit in usu, usus vero ad individuos. T. 10 c. 408 C.
Servitutes quomodo adquirantur. T. 10 c. 410 A.
Servitutes qui stipulatur, incertum stipulatur. T. 10 c. 541 A.
Servitutes non constant corpore fed in iure tantum consistunt. T. 10 c. 938 B.
Inter servitutes urbani, & rustici prædii an sit differentia, cum de pignoratione earum agitur. T. 10 c. 1023 C. D. E. seq.
Servitutum duo genera. Tom. 5 c. 3 E.
Servitutum alia personales, alia rerum. Tom. 1 c. 748 B. & T. 5 c. 1 E.
Servitutum alia personales, alia prædiales. T. 5 c. 899 D.
Servitutum rusticarum quæ proprietates sint, & quomodo a se invicem distinguantur. Tom. 5 c. 300 D. E. & seq.
Servitutum prædiorum rusticorum quæ natura, & constitutio. Tom. 5 c. 734 D. & seq.
Servitutum vindicatio. T. 6 c. 334 B. C.
Servitutum nomina aqua continetur. T. 6 c. 336 D.
Servitutum natura ea est, ut ex pofideri non possint, sed intelligitur possidiisse eorum habere qui ædes possidet, quamdiu eas possidet. T. 6 c. 37 B.
Servitutum appellatione comprehenduntur earum libertates. Ibid. B.
De servitutum vindicatione. T. 6 c. 35 B. & seq.
Servitutum actio confertoria qua fit, cui detur, & unde cognoscatur. T. 7 c. 450 D.
Servitutum actiones duplices esse. Ibid. C. D.
Servitutum alias urbana, alias rustica esse. T. 7 c. 380 D.
Servitutum in oportet perpetuam causam esse. T. 7 c. 445 A.
Servitutum cessiones, quæ inutiles sint. T. 7 c. 590 C. & seq.
Servitutum divisio quæ sit. Tom. 7 c. 380 C.
Servitutum libertas ex perpatietem, vel arbitrium utiscapi possit. T. 7 c. 410 E. & c. 411 A.
Servitutum omnium est commune, quod ea habens possit vicino novum opus nuntiare. Tom. 7 c. 418 C.
Servitutum petitori incumbit probatio, non defensori. T. 7 c. 82 D.
Servitutum pluralitas an cernatur ex fundis servientibus. Tom. 7 c. 418 C.
Servitutum primas cessiones ad novissimum tempus cessionis trahi, non contra, & hujus regulæ species varia. T. 7 c. 448 C.
Servitutum priores cessiones an, & quando posterioribus confirmentur, & quando non. T. 7 c. 448 C.
Servitutum rusticarum varia exemplia. T. 7 c. 419 C.
In servitutum vendatione cautio est tradizionis loco. T. 7 c. 404 E. & c. 405 A.
Servitutum vindicatio, quibus competat. T. 7 c. 401 B.
Servitutum vindicatio quibus detur. T. 7 c. 451 E.
Servitutum urbanarum prædium liberta, vel usufructus, rusticorum e contra. T. 7 c. 397 E.
Servitutum urbanarum genera varia. T. 7 c. 407 A.
Servitutum urbanarum liberta quando utiscapi possit. Tom. 7 c. 427 A. B.
Servitutum usus an individuus sit. T. 7 c. 589 C.
Servitutum usus temporibus necessi potest. T. 7 c. 586 E.
Servitutum usus esse individuum. T. 7 c. 540 B. & c. 589 C.
Servitutum, quæ dicuntur fundis emphyteuticariis, vindicatio. T. 7 c. 480 B.
Servitutum divisio quæ. Tom. 7 c. 1387 B.
Servitutum vindicationes in quibus differant a corporum vindicationibus. T. 8 c. 1104 D.
Servitutum divisio. Tom. 10 c. 938 D.
Servitutum definitio. T. 10 c. 940 B.
De servitutibus urbanis nulla fuit proprietas interdicta. T. 1 c. 895 E.
In servitutibus prædiorum adquirendis infinitum tempus desiderari videtur. T. 1 c. 1118 C.
In servitutibus prædiorum est pro traditione. T. 4 c. 787 B.
De servitutibus æquæ. T. 5 c. 736 A. & seq.
De servitutibus prædiorum. Tom. 4 c. 390 C. & seq.
De servitutibus rusticorum, & urbanorum prædiorum. T. 6 c. 458 C. & seq.
De servitutibus legatis. Tom. 7 c. 1237 B. C.
Servitutibus fundus ipso iure an adjici possit. T. 7 c. 586 C. D.
In servitutibus invitus quando, & quot modis quis dicatur. Tom. 7 c. 409 D.
In servitutibus omnibus, excepto usufructu, commune est, ut debeantur pluribus, singuli agaat in solidum. T. 7 c. 459 E.
Servitutibus quæ possint, aut non possint adjici, & quæ illa sint. T. 7 c. 585 A.
De servitutibus rerum. T. 7 c. 180 C.
De servitutibus adjicierum. T. 7 c. 1180 A. & seq.
De servitutibus omnibus, vel rerum, vel personarum, est duplex actio in rem confortia, & negatoria. T. 10 c. 940 C.
Servius Sulpicius qualis fuerit, & quinam ab illo notarunt. Tom. 1 c. 91 D.
Servius prætiliibus confiscandorum definitionem confertur. T. 5 c. 577 C.
Servo legari non potest servitus ad fundum domini. Tom. 1 c. 335 C.
Servo proprio an utiliter sine libertate legari possit. T. 1 c. 1273 B.
Servo dominum accusanti, etiamsi vera deferat, vox interdicitur. T. 2 c. 664 B.
Servo non est commitenda domini falsa. T. 1 c. 497 A.
Servo, qui ultro aliquid de domino confiteretur, fides non accommodatur. Ibid. A.
De servo corrupto. T. 1 c. 756 C.
Cum servo nullum adjunem esse. T. 3 c. 126 B.
Servo vix unquam sit sincera fides; T. 1 c. 1417 B.
Servo proprio olim utiliter legari batur libertate. T. 4 c. 582 C.
Cum servo testamenti facito est ex persona domini. T. 4 c. 681 B.
Cum servo nullum judicium confitit. T. 4 c. 881 D. item cum servo nulla libertas, nullum testimonium est. Ibid. E. & c. 882 A.
Cum servo nullum, nullum, & nulla lis confitit. T. 4 c. 881 D.
Servo affari, quod domino debetur, detrior rebe. T. 5 c. 480 D.
Servo ad libertatem proclamante, & liberale judicium implorante, an dominus julle eum possident, tunquam servum. Tom. 5 c. 711 D.
Servo corrupto pignori dato cur actio competat. Tom. 4 c. 355 B. C.
Servo nolito non mandamus, sed præcipimus, & imperamus. T. 5 c. 460 C.
Servo pœnæ an legatum alimentorum, vestiarii, calceatii, habitationis debeatur. T. 5 c. 1 E. & seq.
Servo, qui noxam nocuit, ante mortem domini manumisso, quæ actione dominus teneatur. T. 5 c. 233 E. & c. 234 A.
Servo noxalis actione tutor detur. T. 5 c. 578 B.
Cum servo nulla actio est. Tom. 6 c. 380 D. & T. 8 c. 709 B. & c. 816 D. & c. 869 C.
De servo communi ab uno ex dominis herede instituto. Tom. 6 c. 195 D.
De servo noxio, qui noxam alicui quam commisit. T. 6 c. 431 E.
De servo fugitivo, & quomodo polibero, & credente mutuam pecuniam domino subrogram, aut rem aliquam vendente. T. 6 c. 576 B. & seq.
Si servo alieno qui velit legare, dare oportet. T. 6 c. 1273 B.
Servo legato vellis sequitur. T. 7 c. 1237 C.
Servo hereditario an legari possit. T. 7 c. 1187 D.
Servo non rebe legari, quamdiu servus. T. 8 c. 789 B.
Cum servo alieno nullam esse affinitem. T. 8 c. 758 A.
Pignori dato servo, an intelligatur pignori datum peculium. T. 9 c. 794 B. & an eo vendito, vendatur cum eo peculium. Ibid. B.
Servo alieno non potest legari, nisi & dominus eius legati potit. T. 7 c. 1237 A.
Servo proprio inutiliter legari ante libertate. T. 7 c. 1108 D.
De servo vendito, vel donato ex lege, ut manumittatur. Tom. 7 c. 677 C.
De servo legato, qui est in fuga. T. 7 c. 1102 D.
De servo communi, qui in fuga est. T. 7 c. 537 A.
De servo fugitivo, qui peculiares nummos, quorum liberam administrationem habebat, mutuos dedit. T. 7 c. 661 A. B.
De servo communi, qui sibi crus fregit in opere, quando est commune damnum, & quando non. T. 7 c. 509 D.
Servo an legari possit servitus ad fundum domini. T. 1 c. 335 C.
An in servo alienato datio libertatis poffit conflitere. T. 8 c. 974 A.
An libertas, & hereditas servo alimi pulfitur. Ibid. A. B. an legatum in eo conflitere pulfit. Ibid. B.
Servo heredis an utiliter legatur. T. 8 c. 903 A. B. an ex diverso herede inftituto. Ibid. B.
Servo an tutor detur. T. 8 c. 915 D.
Servo noxam facienti, dominus ficiens, vel neficiens, qua actione teneatur. T. 8 c. 48 B.
Servo alieno dirahitam libertatem inutiliter dari, invito domino, fidecommissaria potest dari. T. 9 c. 964 C.
Servo non creditur fine tormentis in caufa criminalibus. Tom. 9 c. 1468 D.
Servo non potest esse actio ex empto. T. 9 c. 124 B.
Servos pupilli non poffunt tutores prestare libertatem. T. 9 c. 960 B.
Cum servo nulla est actio civilis. T. 9 c. 1163 E.
De servo, qui fluprum commisit cum muliere libera. T. 9 c. 1427 D.
De servo pignori dato manumisso. T. 9 c. 661 C.
De servo, qui redempitus est a domino a fideiaustore emptore. T. 9 c. 970 B.
Servo, quem magistratus judicem dedit certæ rei, vel caufæ, (cuentiam latam non inftiterit, liet poffit appeterai, cum fuffe fervum T. 9 c. 1066 E.
De servo communi manumittendo T. 9 c. 959 C. & feq.
De servo, qui pignori datur, vel obligatur. T. 9 c. 961 C.
Cum servo furti actione non agit dominus, iuxta furtum fecerit, & diversa genera. T. 9 c. 1214 C. mnum deberit dominio. Tom. 9 c. 980 D.
Cum servo judicium non est. T. 9 c. 123 A.
Servo nemo legat jure. T. 9 c. 124 B.
Ne de servo qualitio habeatur in dominium, ne offensum quidem domino fervum quæstioni. T. 9 c. 1466 E.
De servo, qui se mandavit emi, an valeat mandatum. T. 9 c. 359 C.
De servo communi manumittendo. T. 9 c. 959 C.
Servo inutiliter legatur, quod ei libero fuito adquiri non poffet. T. 10 c. 536 E.
Servo occiso, quænam actio detur domino, & quænam condemnatio inde confequatur. T. 10 c. 411 B.
Servo quo adquiruntur, regulariter ex perfona fervi valet. Tom. 10 c. 651 E.
Servo vendito, an fiquid ex se vendiodis adquiferit, ad emptorem pertinet. T. 10 c. 767 A.
Servo legato, & eidem servo fundo legato, fepuratim detrimtur Falcidia ex servo, & poffea ex legato. T. 10 c. 829 B. C.
Servo fuito, vel in servum fuftum, an poff liberatem convenit alienajo altio de eo, quod poffit poff fervitutem. T. 10 c. 960 C.
Servo proprio inutiliter fine libertate legare. T. 10 c. 1088 E. & c. 1091 C.
Servorum probra, fuga, & furtum. T. 2 c. 370 B.
Servorum operæ usumfructum imitantur, & ab eo distinguntur. T. 1 c. 1 D.
Servorum operæ capitis deminutione non pereunt. T. 1 c. 187 B.
Servorum corrumpendorum duæ species. T. 1 c. 757 A.
Servorum fugitivorum possessio animo retinetur. T. 1 c. 466 B.
Servorum usus est necessarius. T. 4 c. 690 C.
Servorum matrimonium contubernium, non matrimonium. T. 5 c. 548 B.
Servorum operæ comparantur vilioribus. T. 5 c. 50 E.
Servorum filios non agnoscit jus civile. T. 6 c. 576 E.
Servorum chorus. T. 7 c. 697 B.
Servorum emendatio, seu castigatio moderata dominis permittitur, non extrema pœna. T. 9 c. 1433 D. E. & c. 1434 A.
Servorum loco fuit mercenarii liberi hominis operæ. T. 9 c. 974 B.
De servorum expolitione a domino. T. 9 c. 1122 A. & feq.
De servorum emendatione. Tom. 9 c. 1433 D.
Servorum loco qui homines hodie habentur. T. 9 c. 974 B.
Servorum conditionalium multa, & diversa genera. T. 9 c. 1214 C.
Servorum usucapio olim fuit annua. T. 10 c. 409 B.
Servorum quæstionum fuga numeratur inter casus fortuitos. T. 10 c. 600 B.
Servorum testamento manumissorum, vel directe, vel per fideicommissum, bona an defuncturus bonis hereditatis. T. 10 c. 810 A. C.
Servos pafci alimoniarum taxationes. T. 1 c. 1002 E.
Servos contribuunt legat non tenent. T. 1 c. 1417 B.
Servos a dominis occidi, Adriani decreto vetitum. Tom. 3 c. 159 A.
Servos in caput domini non torqueri,

quere, non interrogari, nisi in tribus casibus, sive tribus criminibus. T. 5 c. 635 C.
Servos restamento ab herede manumissos, publice interrogari, quoslibet ut libertatem vindicari posse. T. 5 c. 376 D.
Servos fore liberare an quis moribundus per epistolam possit. T. 8 c. 901 B.
In servos supra modum, & sine causa lentius cognita, ac nulla, domini sententia ferire non licet. Tom. 9 c. 1308 D.
Servos res tantum habebant veteres Romani. T. 9 c. 853 C.
In servos fores, non in homines liberos jus gladii habuit Praefectus vigilum. T. 10 c. 857 D. E.
Servum esse, & in servitute esse diversis fini. T. 1 c. 13 A. B. T. 3 c. 245 A. B. T. 8 c. 1008 E. & c. 711 D. E. & c. 821 C.
Servum esse, & servire, quam diversis. T. 1 c. 1378 B.
Servum fodi petiti partitio facit. T. 1 c. 13 E.
Servum qui exposuit, illum posse in suum dominium vindicare non potest. T. 3 c. 681 D.
Servum pupilli, vel furiosi an tutor, vel curator manumittere possit. T. 3 c. 416 E. & c. 417 A. B.
Servum nasci desinunt invito domino manumisso. T. 3 c. 266 E.
Servum non fieri conditio, vel aliis scripturis. T. 1 c. 844 C.
Servum suum qui clam abduxit, an teneatur furti. T. 1 c. 1204 E.
Servum alienum quomodo quis deteriorem facere potest. Tom. 1 c. 374 D.
Per servum dominium ignoranti domino adquiritur. T. 4 c. 614 D.
Per servum dominii conditio detetior fieri non potest. T. 4 c. 937 A.
Servum vendidi, nec tradidi: is mihi forte furreptus est fine mea culpa, an emptori teneor. T. 2 c. 332 A. quando venditor emptori rem praestare teneatur, non potuit furti, & quando non. Ibid. D. quae distinctio hic notanda. Ibid. D. E.
Per servum hereditatem an quis aliquid, quod est hereditatis, adquirere possit. T. 1 c. 381 A.
Servum fore consilio, & aque adivans, qua actione teneatur. T. 3 c. 251 E. & c. 252 A.
Servum fugitivum an possidere possimus. Tom. 5 c. 698 E. & 699 A.
Servum, qui noxam fecit, nemine defendente, ducit actor justa Praetoris, dominumque ejus nancifitur. T. 5 c. 06 A. B.
Servum quando dominus amittere dicatur. T. 5 c. 722 C.
Servum ex stipendis peculii manumittere a filiofamilias militis, filiisfamilias liberum fieri, non partis.
T. 6 c. 183 A.
Si servum patris manumiserit filiusfamilias permissu patris, liberum fieri compertit. T. 6 c. 305 B.
Quod in servum conferitur manudatum, non est mandatum, sed impertinum. T. 6 c. 14 E.
Is, qui servum cedendum dedit, dimidia parte bonorum mulctatur. T. 6 c. 1227 A.
Servum posse fieri rerum omnibus penae legibus publicorum iudiciorum. Tom. 9 c. 1163 E. & c. 1164 A.
Servum patris reddit manumissi filiusfamilias ipsius patris. Tom. 9 c. 077 D.
Servum liberum fieri nominatione, & censu. T. 9 c. 270 D.
Servum cuiusis orare regularter fas non est. T. 9 c. 1165 C.
Servum alienum quandiu bonae fidei possessor possidet, teneatur noxalibus actionibus. T. 9 c. 629 B.
Per servum communis quae obligatio nobis adquiritur. T. 9 c. 316 E. & c. 317 A.
Servum, qui lege venditionis exportandus est aliqua civitate, nec in ea civitate morari posse, nec Romae. T. 9 c. 191 E. & c. 392 A.
Servum pignori datum reddi manumitti, consentiente creditore. T. 9 c. 663 A.
Servum esse aliud est, aliud in servitute esse. T. 9 c. 549 D.
Servum liberum non fieri filii filiafiliaeque. T. 9 c. 983 C. D.
Servum exportandum provinciis aliqua, nec Romae, nec in Italia manere posse. T. 9 c. 391 E. & c. 392 A.
Servum fugitivum qui vendit, teneur emptori actione redhibitoria, si ignorans emptor id vitium meruit. T. 10 c. 465 A.
Per servum an adquaeritur ignoranti possessio. T. 10 c. 691 A.
Servum legatum, ut manumitteretur, heres nolens tradere, fed quantitatem, an fit audiendus. T. 10 c. 748 E.
Servum qui vendit, quid debeat cavere. T. 10 c. 761 A.
Servum qui vendit, si non tradat, quid fiet. Ibid. A.
Servum fugitivum habere non licet, furem an habere liceat. Tom. 10 c. 763 D.
Servus natus, aut factus. Tom. 1 c. 13 D.
Qualisqualis servus, qualecumque dominum, qualiscumque possedit. T. 3 c. 322 E.
Servus dominii praedium, invito, vel inficio dominio, pignori obligare non potest. T. 3 c. 840 D.
Servus intercessor comparatur fervo judicio condemnato. Tom. 3 c. 301 C.
Servus, in adversa valeradine domo ejectus, filatim fit liber. Tom. 2 c. 1163 E. & c. 1164 A.
Servus si fecisse ad hospitem aspiraverit curiae, grassimum afficitur poena. T. 2 c. 735 C.
Servus, qui innumium intulerit, ut corrcendus. T. 1 c. 475 D.
Servus commissi in unu ex fociis furium actio furti. T. 1 c. 1441 A.
Servus non potest ullum jus habere. T. 1 c. 1338 B.
Servus certus legatur, an generaliter incertus, ut minium interest. T. 1 c. 1443 D. E.
Servus legatus si futo interest, legatario decedente. T. 1 c. 435 C.
Servus legatus si fit in fuga, heres in aestimatione non renetur. T. 1 c. 1441 D.
Servus dominum defensus igne consumendum. T. 2 c. 661 B.
Servus in dominum, libertus in patronum non interrogatur. T. 1 c. 273 B.
Servus recipitius. T. 1 c. 313 D.
Servus communis in alterius capite non torqueatur. Tom. 1 c. 497 C.
Servus obligatur naturaliter. T. 3 c. 201 B.
Servus ad curiam aspirans gravidiam poena plectitur. T. 2 c. 735 C.
Servus plurium in nullius caput torqueri potest. Tom. 1 c. 497 C.
Servus extra causam peculiarem naturaliter non obligatur. T. 3 c. 201 B.
Servus a domino obstatus cubiculo Principis flatim liber, & ingenuus fit. T. 2 c. 659 C.
Servus per merum mancipatus adquirit ei, qui vim passus est. T. 1 c. 367 B.
Servus si alicujus vingotium gerat in dominum actio dabitur. T. 1 c. 363 E.
Servus si clericus fiat ignorante domino, intra annum dominus habet jus eum revocandi. Tom. 1 c. 540 A.
Servus an possit esse tetlis in testamento. T. 1 c. 97 D.
Servus an alicui obligari possit. T. 1 c. 201 D.
Servus, metalli poena liberatus, fisci servus efficitur. T. 3 c. 610 C.
Servus hereditatius an adquirat hereditati, quod fitpulatur ante aditam hereditatem. T. 1 c. 198 E.
Servus an ex persona domini jus stipulandi habeat. Ibid. C.
Servus alienus an reffe poft domini mortem heres influitur. T. 1 c. 110 B.
Servus alienus fine libertate heres institui non potest. T. 1 c. 1090 B.
Servus fine domini mandato heredi dittatem adire an adquirit. Tom. 1 c. 93 E.
Servus communis cui adquirit. T. 1 c. 225 A.
Servus publicus parte dimidia testamenti faciendi habet jus. Tom. 1 c. 331 B.
Servus, pro derelicto habitus, liber non efficitur. Tom. 1 c. 1146 C.
Servus ordinarius quis, & qualis. T. 1 c. 1456 A.
Servus fit, qui fe ad pretium participandum venire patitur. T. 1 c. 1081 A.
Servus manumissione incipit habere caput. T. 1 c. 1153 D.
Qui servus adhuc est, tutorem habere non potest. Tom. 4 c. 555 D.
Si servus extra fe emi mandatur & manumittitur, & extemo eum manumisi fuis emerit, an eos recipiat a vendictore actione de peculio. T. 4 c. 294 C. D.
Servus cum testamenti faitionem habere dicitur, quomodo accipiendum est. T. 4 c. 411 B. C.
Servus quidem in apud Pinutum logatur, *Veris invitis, atque ingenuis, non tiene filius fuit pofitus*. T. 4 c. 660 C.
Servus fine libertate tuor datus indiget confirmatione. Tom. 4 c. 1005 B. B.
Servus ferri instrumentum esse potest, & cur. T. 4 c. 1133 B.
Servus heres necessarius habet tantum nomen heredis, quia heres est fine re. T. 4 c. 914 C.
Servus iuffus tutor non est. Tom. 4 c. 1005 B.
Servus peculiaris aliud est, aliud peculium. T. 4 c. 1207 C.
Servus nemo fit nada voluntate, confessione, vel scriptura. T. 4 c. 64 C.
Servus alienus quando testamenti faitionem habet. Tom. 4 c. 411 C.
Servus poft acceptam libertatem ex causa fideicommissi confirmandus est tutor Praetoris decreto. T. 4 c. 1004 C.
Servus procuratorem litis habere nequit. T. 4 c. 881 D.
Servus ferri instrumentum esse potest, cuius, & in homine libero. T. 4 c. 1133 B.
Servus vindicia manumitti peculium non potest. T. 4 c. 1455 A. nullus abhinc legitimus per aliam estplotur. Ibid. A.
Servus interem ducere non potest. T. 5 c. 548 B.
Servus an poffit esse procurator ad lites. T. 5 c. 156 C.
Servus ipso jure nihil proprium habere potest. T. 5 c. 32 B. fed habere tamen nonnunquam videtur, veluti fomno conniventibus oculis domini. Ibid. B.
Servus in longinqua possessione mercatus an possidetur. T. 5 c. 674 E.
Servus alienus, & filius familias argentarium exercent, & ratione, liceat non possit, pro aliis tamen conficere potest. T. 5 c. 38 E.
Servus, qui indicavit necem domini, quod praemium consequatur. T. 4 c. 633 A. B.
Servus, & filiusfamilias id, quod in peculio habent, relle obligant. T. 5 c. 190 B.
Servus, & filiusfamilias an in catbrunl, vel alia penalis restitutionem in integrum habeant. T. 5 c. 166 B. C.
Servus meus exercens nauem, alienes, quas ex contractibus ibidem habitis fibi comparavit, cui adquirat. Tom. 5 c. 419 E. & c. 420 A.
Servus an iurare, & fuper quibus rebus poffit. T. 5 c. 216 D. E.
Servus an in ignominiam priori domini torqueri poffit. Tom. 5 c. 805 C.
Servus communis fi furrum fecerit, uter ex dominis teneatur. T. 5 c. 88 A. B.
Servus communis, & servus proprius in actione de peculio participes, ambulant. Tom. 5 c. 441 B.
Servus communium contrahit, non nuptias. T. 5 c. 548 B.
Servus dotalis cui, & quibus ex causis adquirat. T. 5 c. 562 D.
Servus, & servus manumissus quas operas praestare debent. Tom. 5 c. 693 B. C.
Servus etiam non manumissus potest esse negotiorum procurator. T. 5 c. 157 C.
Servus fruftuarius an adquirendo his poffit. T. 5 c. 698 E.
Servus ex proprio nomine personatur. T. 5 c. 1073 B.
Servus hereditatius an hereditatem nobis adquirere poffit. Tom. 5 c. 701 B. C.
Servus hereditarius hereditatem heredi an adquirere poffit, & quae circa servum hereditarium jura obtineant. T. 5 c. 353 B.
Servus hereditarius in rem rectae poficitur. T. 5 c. 82 E.
Servus in caput domini torqueri non folet. T. 5 c. 635 C.
Servus meus fi tibi operae gratuitas perdonet, ego vero contraxerem cum eo propter usuragni fi necessitatem aliquam, qua actione experiri poffit. T. 5 c. 10 D. E.
Servus mortem potius optare debet, quam in ignominiosis dominio contemptae. T. 5 c. 571 E.
Servus ordinarius, & servus vicarius inter fe quomodo diffinguantur. T. 5 c. 677 E.
Servus nullum caufam agere potest. T. 5 c. 177 E.
Servus, qui liberum habet peculii administrationem, novare peculiarem obligationem an possit. T. 5 c. 216 E. peculium domare an poffit. Ibid. c. 217 A.
Servus, qui nuptum commisit, si abiens fit, & Caminus fereatur, eum an fua potestate esse, qui juris. T. 5 c. 95 B. C.
Servus, qui dominum occidit, & vendicus ita, quomodo puniatur. T. 5 c. 636 E.
Servus quo casu ipso jure liber fieri dicitur. T. 5 c. 680 B. C.
Servus in jus vocari non potest. T. 5 c. 21 E.
Servus, fui ipsius furtum faciens, quomodo puniendus. T. 5 c. 681 E.
Servus, qui plagiarus commisit, an & mera quod tempus manumissi, & liberatem esperet poffit. Ibid. D.
Servus pro re, & quod legatum capere poffit. Tom. 5 c. 1078 C. D.
Servus quando fine dominio esse dicatur. T. 5 c. 683 D. E.
Servus qui fit ex libero, aliud est, aliud, servus bonus est, non aliunde, qui fuit antea. T. 5 c. 1065 C.
Servus, qui quaem dedit, fi praefens ipse, & dominus abiens, quid juris. T. 5 c. 96 A. B.
Servus qui administrationem rei alienae fuscipere valuerit, manumitti debet ante administrationem. T. 5 c. 156 E.
Servus vendius fi poft venditionem noxium fecerit, ad quem periculum fpectet. T. 5 c. 652 A.
Servus, fi dominus ex fatto ejus conveniri non poteft, extra ordinem officio iudicis coertetur. T. 5 c. 32 D. E.
Servus quomodo, & per quae periculo emancipatur. Tom. 5 c. 802 D.
Servus quomodo domino poffidionem fui conservare dicatur. T. 5 c. 714 D. E.
Servus reipublicae cuius an abeffe poffit. T. 5 c. 815 C.
Servus fi a domino non defendatur, quae actio competat. Tom. 5 c. 32 C. D.
Servus, cuius est, fi venire paffus eft, & pretium participavit. T. 5 c. 683 C.
Servus, & colonus fur corpore poffidet non ibi, fed domino. T. 5 c. 711 C.
Servus fi furto injuriam fecerit, quae actio, cur, & in quem competat. T. 5 c. 756 C.
Servus fi furtum domino fua fecerit, an quomodo dominus adversus eum experiatur. Tom. 5 c. 656 A.
Servus pro derelicto habitus. T. 6 c. 140 D. E. fit liber. Ibid. E.
Servus, qui rem aliquam fui peculii amoverit furandi animo, furtum non facit. T. 6 c. 144 D.
Servus vicarius diffentatoris. T. 6 c. 58 C.
Servus commissis quod non potest adquirere uni ex dominis, id totum adquirit alteri, cui adquirere potest. T. 6 c. 161 A. B.
Servus iudicio publico recusatus. T. 6 c. 3 A.
Servus ex patrim, & patrim liber, Dd ex ad-

natura non patitur. T. 6 c. 470 D.
Servus fructuarius cui adquirit, proprietario, an fructuario. T. 6 c. 140 D.
Servus commodatus in solidum liberari ab uno ex dominis non potest. T. 6 c. 105 D.
Servus de peculio suo se redimere potest. T. 6 c. 72 E.
Servus fructuarius quando adquirit domino usufructus, & quando non. T. 6 c. 109 D. E.
Servus fructuarius, & servus communis in quo differunt. Ibid. D. E.
Servus de peculio suo se redimere, & libertatem adipisci potest. T. 6 c. 563 A.
Servus domino adquirit. Tom. 6 c. 559 B.
Servus communis stipulans nihil agit, quando incertum est, utri dominorum adquirient actionem. T. 6 c. 362 C.
Servus non potest neque vera, neque fictitia possessione subvertere dominum suum. T. 6 c. 316 D. E.
Servus liquidi fructuario debet, fructuarius cum proprietario de peculio agere potest, liquidi amplius fructuario debetur, quam quod fit in peculio ad fi pertinatur. T. 6 c. 68 E.
Servus proprietario domino est heres necessitatis, & restituendo dominis heres institutus est. T. 6 c. 195 E.
Servus alienus fructuario ex diabus tantum caussis adquirit. Tom. 6 c. 477 E. & c. 478 A.
Servus fructuarii ex diabus tantum caussis fructuario adquirit, ex re fructuarii, & ex suis operis. T. 6 c. 97 A.
Servus hereditarius quis non esse intelligitur. T. 6 c. 511 E.
Si servus, qui restituerat, legatus fit, an vellis sequatur legatarium. T. 6 c. 261 C.
Servus verbotus ex lege, ut post certum tempus manumittatur ab emptore, si non manumittitur, ipso jure liber fit. Tom. 6 c. 584 A.
Servus adhæ rerum dominii abhentis reipublicæ causa, si fervis abhentis pupilli peculium crediderit, tutore pupilli fuberibente, in tutorem rebe experitur actione ex stipulatu. T. 6 c. 706 B. C. an etiam in pupillum actio creditæ pecuniæ de in rem verso ei detur. Ibid. C.
Servus si fugit e domo emptoris, ac potest deprehendi, & coram viris honestis interrogatus, an fundum sit respondo ejus. Tom. 6 c. 539 B. C.
Servus in dominum, vel pro domino interrogari non potest. T. 6 c. 538 C. nec respondent fides habetur. Ibid. C. an fetipsum interrogari potest. Ibid. C.
Servus venditus hac lege, si continuo triennio fervierit emptori, post triennium manumittatur, an post triennium ipso jure liber fiat. T. 6 c. 589 D.
Servus corporis certi, aut collegii manumittatur, an patronum habeat civilitatem, aut universitatem. T. 7 c. 124 C. quæ ratio expriundi cum universitate. Ibid. c. 127 C.
Servus communis universitatis non est singularum pro parte, sed universitatis tantum. Tom. 7 c. 124 D.
Servus hereditarius quis dicitur. T. 7 c. 1165 B.
Servus communis, qui adquirit, omnibus socis adquirit, etsimili adquirierit ex re varia propria. T. 7 c. 599 A.
Servus agit de momento, quoties dominio possessio erepta est. T. 7 c. 155 E.
Si idem servus liber esse justus, & legatus fit, non fequimur ordinem scriptura. T. 7 c. 1123 C.
Servus communis plurium noxam nocuit, singuli dominii tenentur in solidum noxali actione. T. 7 c. 579 C.
Servus an obligetur jure naturali. T. 8 c. 708 A.
Servus pro nullo habetur. Tom. 8 c. 677 C. & c. 767 E.
Servus hereditarius qui dicitur. T. 7 c. 1187 D.
Servus quandoque est sine dominio. Ibid. E.
Servus hereditarius videtur esse tali servo nomo, & nullius. Ibid. E. tali servo non potest legari. Ibid. E.
Servus fugitivus quodammodo fur est. T. 7 c. 697 B.
Servus hereditarius, qui est apud hostes, in militorum familiæ existimandus an veniat. T. 7 c. 531 A. & seq.
Servus non potest domini conditionem facere deteriorem. Tom. 7 c. 609 E.
Servus ordinarius, & vicarius qui. T. 7 c. 704 A. B.
Servus fugitivus cur vendi potest. T. 7 c. 709 A. B.
Servus an possit dari tutor. Tom. 8 c. 916 A. B. an proprius. Ibid. B.
Servus an, & quomodo possit negotia dominum ponere. T. 8 c. 900 A. si plures manumittat dominus, quam liceat, quid. Ibid. E.
Servus an redimere se possit, implere tuitionem. T. 8 c. 1121 C. an dedatur pro furto Ibid. D.
Servus ex persona dominii jus ffiqualandi habet. T. 8 c. 1054 C.
Servus arbiter non est. T. 8 c. 540 A.
Servus publicus olim testatori potuit de media parte quæstiorum. T. 7 c. 255 E.
Servus ad prædium domini fervitutem rede stipulatur. T. 8 c. 754 A. B.
Servus cum domino nullo modo consistere potest. T. 8 c. 767 E.
Servus hereditarius fructus ulmfructum stipulatur. T. 8 c. 754 A.
Servus quis sit. T. 8 c. 712 E. & c. 821 C.
Servus respublice causa abesse non potest. T. 8 c. 736 C. & c. 848 B. & c. 888 C.
Servus publicus unicuique ex civibus stipulatur rede. T. 9 c. 963 C.
Servus publicus populi Romani habeat jus testamenti faciendi, de parte dimidia bonorum sui peculii. Ibid. D.
Servus cultatus liber fit. Tom. 9 c. 370 C.
Servus, & pater crimen majestatis, dominum accusare non potest. T. 9 c. 1304 D.
Servus ex quibusdam legibus actationem injuriarum potest adversus liberum hominem. T. 9 c. 1164 A.
Servus nec agere, nec convenirei potest actione civili, nil refert, ipsa sit ex contractu, an ex delicto, excepta actione moneti. Ibid. A. B.
Servus apud Francorum pro nullo habetur. T. 9 c. 1074 D.
Servus liberum nullo modo facere potest. T. 9 c. 1095 E.
Servus an possit deferre adversus dominum. Tom. 9 c. 1468 A. B.
Servus dotalis an possit manumitti a marito, invita uxore, T. 9 c. 961 B.
Servus an dominio teneatur post manumissionem de anticedito, deinde ex ante testatur extraneo. T. 9 c. 251 B. & seq.
Servus, qui non haber liberam administrationem, insuffa dominii rede rem peculiarem non vindicit. T. 9 c. 312 E.
Servus non justitiæ adversus dominum, nec adversus patrem, aut tutores domini fui. T. 9 c. 1467 A.
Servus creditoris meliorem conditionem facere potest, non deteriorem. T. 9 c. 41 A. B. & seq.
An servus judicio civili conveniri, & conveniri potest. T. 9 c. 124 C.
An servus de quasi obligationis naturalis. T. 9 c. 252 E.
Servus intercessor servo judicio condemnato comparatur. T. 9 c. 253 B.
Servus intercedens pro alio non obligatur naturaliter. T. 9 c. 253 B.
Servus, & filius in quo differunt. Ibid. B.
Servus interdicto momentarie possessionis agere potest. T. 9 c. 1165 D.
Servus facit conditionem domini deteriorem deliquendo. Tom. 9 c. 43 D.
Servus quibus casibus non obligatur iis, cum quibus contrahit. T. 9 c. 46 C. D.
Servus non potest deferre iusjurandum in re domini. T. 9 c. 103 D. nec in re peculiari, nisi habeat liberam administrationem. Ibid. D.
Servus si pœnam commiserit ex causa compromissi, an teneatur dominus de peculio eo nomine. T. 9 c. 133 C. D.
Servus pro domino non tenetur. T. 9 c. 249 E.
Servus hereditarius quis dicitur. T. 9 c. 352 B.
Si servus expertandus veneat. T. 9 c. 381 A.
Servus obligatur extraneo ex delicto naturaliter, & civiliter. T. 9 c. 252 E.
Servus est aliquando sine dominio. T. 9 c. 637 E.
Servus consumitis multum differt a proprio servo. T. 9 c. 722 E.
Servus communis heres unitus potest sine libertate. T. 9 c. 720 B.
Servus redemptus ab hostibus non est servus redemptoris. Tom. 9 c. 1332 A.
Servus communis manumissus ab uno ex sociis, non permittebat ad libertatem, sed manumittentis pars adcrescebat non manumittenti. T. 9 c. 1405 E.
Servus publicus cuilibet ex civibus rede stipulatur. T. 9 c. 1320 D.
Servus an compromittere possit. T. 9 c. 123 C. D.
Servus pœnæ est servus sine domino. T. 9 c. 1 B.
Servus vicarius. T. 9 c. 44 B.
Servus, Vide, Mancipium.
Servus, Vide, Opus servi.
Servus ducens mulierem, cui legatus est cum justione libertatis, liber efficitur. T. 10 c. 15 A.
Servus manumissus sub conditione, si heredi decem dederit, an rede illam impleat in persona heredis scripti, vel etiam ejus, cui fit controversia hereditatis. Tom. 10 c. 90 B. C.
Servus non potest esse civis. T. 10 c. 123 C.
In L. *si servus*, D. de leg. 1. quæ causa proponantur. T. 10 c. 265 D.
Servus manumissus ab emptore, qui dolo malo venditorem induxit, ut sibi eum servum venderet, an sit liber. T. 10 c. 281 E.
Quod servius conferre debet, id dominio debetur. T. 10 c. 285 C.
Servus propius dominio adquirit ex omni causa. T. 10 c. 286 C.
Servus summæ, sive quantitatis capiendæ incapax non est. Tom. 10 c. 306 D.
Servus non potest judex dari. T. 10 c. 306 C. D.
Servus an obligetur naturaliter. T. 10 c. 432 B.
Servus quibus casibus non obligatur iis, cum quibus contrahit. T. 10 c. 46 C. D.
Servus non potest deferre iusjurandum in re domini. T. 10 c. 103 D. nec in re peculiari, nisi habeat liberam administrationem. Ibid. D.
Servus si pœnam commiserit ex causa compromissi, an teneatur dominus de peculio eo nomine. T. 10 c. 133 C. D.
Servus pro domino non tenetur. T. 10 c. 249 E.
Servus hereditarius quis dicitur. T. 10 c. 352 B.
Si servus expertandus veneat. T. 10 c. 381 A.
Servus obligatur extraneo ex delicto naturaliter, & civiliter. T. 10 c. 252 E.
Servus est aliquando sine domino. T. 10 c. 637 E.
Servus consumitis multum differt a proprio servo. T. 10 c. 722 E.
Servus communis heres unitus potest sine libertate. T. 10 c. 720 B.
Servus redemptus ab hostibus non est servus redemptoris. Tom. 10 c. 1332 A.
Servus communis manumissus ab uno ex sociis, non permittebat ad libertatem, sed manumittentis pars adcrescebat non manumittenti. T. 10 c. 1405 E.
Servus publicus cuilibet ex civibus rede stipulatur. T. 10 c. 1320 D.
Servus an compromittere possit. T. 10 c. 123 C. D.
Servus pœnæ est servus sine domino. T. 10 c. 1 B.
Servus vicarius. T. 10 c. 44 B.
Servus, Vide, Mancipium.
Servus, Vide, Opus servi.
Servus ducens mulierem, cui legatus est cum justione libertatis, liber efficitur. T. 10 c. 15 A.
Servus manumissus sub conditione, si heredi decem dederit, an rede illam impleat in persona heredis scripti, vel etiam ejus, cui fit controversia hereditatis. Tom. 10 c. 90 B. C.
Servus non potest esse civis. T. 10 c. 123 C.
In L. *si servus*, D. de leg. 1. quæ causa proponantur. T. 10 c. 265 D.
Servus manumissus ab emptore, qui dolo malo venditorem induxit, ut sibi eum servum venderet, an sit liber. T. 10 c. 281 E.
Quod servius conferre debet, id dominio debetur. T. 10 c. 285 C.
Servus propius dominio adquirit ex omni causa. T. 10 c. 286 C.
Servus summæ, sive quantitatis capiendæ incapax non est. Tom. 10 c. 306 D.
Servus non potest judex dari. T. 10 c. 306 C. D.
Servus an obligetur naturaliter. T. 10 c. 432 B.
Servus in dominio, aut pro domino an possit regulariter interrogari. T. 10 c. 46 D.
Servus pignerantis, & testamento liberatæ donatus, quomodo liber fiat. T. 10 c. 507 D.
Servus pro servo bonefie pacificitur, & exprimoiorem dat. T. 10 c. 543 E.
Servus manumissus quisnam sit. T. 10 c. 548 D.
Servus natura domini hostis est. T. 10 c. 576 C.
Servus hereditarius semper dicitur, iacente hereditate, nec damnatita. T. 10 c. 610 C.
Servus non habet cognomen. T. 10 c. 690 B.
Servus si ex cæneculo, in quo dominus habitat, alicui nocuerit, vel in causa fuerit, cur noctium sit, an in dominum fit actio noxalis. T. 10 c. 745 B. C.
Servus non possit nihil proprium habere potest, habere tamen videtur ex conivientia, & quasi tolerantia dominii. T. 10 c. 746 A.
Servus an possit facere testamentum permittente domino. Ibid. A.
Servus si album corruperit, & eum dominus vel deferat, vel non defendat, quid sequetur. Ibid. B. C.
Servus, qui non defendit, dicitur. T. 10 c. 755 D.
Servus in temporaria vinculo damnatus an possit libertatem adipisci. T. 10 c. 788 A.
Servus, in vinculo perpetua sententia judicia ex crimine aliquo damnatus, ad libertatem vel ex testamento, vel inter vivos pervenire non potest. Ibid. A.
Servus, qui quo agitur, si pendente appellatione moriatur, quid fiet. T. 10 c. 820 E.
Servus extraneus circumcisus a judæis, si rem detulerit, pro certio perdiviur ad libertatem ipso jure; si non detulerit, fisco vindicatur, vel alia ratione plectitur. T. 10 c. 830 A. B.
Servus an reus fieri possit lege Cornelia de venefiis. T. 10 c. 946 C.
Servus nullo jure conveniur ex fin contractu. Tom. 10 c. 986 B.
Servus est ex contractu fine naturaliter obligatus, an ex naturali obligatio parat actionem. T. 10 c. 986 B. D.
Servus è extero fe emi mandaverit, quid sequetur. T. 10 c. 990 B. & seq.
Servus fit prætinfor cattratione. T. 10 c. 1002 D.
Servus, si expertandus veneat, quid agendum. T. 10 c. 1037 A. B. & seq.
Servus è vendatur ea conditione, ut non manumittatur, quid fiet. T. 10 c. 1039 B.
Servus an poterat testari. T. 10 c. 1046 D.
Selleritio nummo non emancipare, æstimare, adolescere. T. 3 c. 192 E. & c. 560 E. & c. 561 A.
Selleritio pro sacrificio apud Suetonium. T. 3 c. 569 E.
Selleritius Latinis quid fit, & quid continetur. Tom. 5 c. 782 E. & c. 783 A.
Selleritius quid. T. 7 c. 646 B.
Selleritius sententiæ cum ceteris damnis transigere folet; Tom. 4 c. 848 D.
Secutiatur opus est in majestate Prætoris vindicanda. T. 5 c. 32 E. & c. 75 D. c. 746 D.
Se ex mensis wanteratur a die divortii, a quo locum habere incipit. T. 9 c. 1406 C.
Sexagenaria cum quinquagenaria arida utero, & sterili, olim prohibebantur nuptiæ. Tom. 9 c. 441 E.
De sexagenariorum generandi potentia, aut impotentia. Tom. 10 c. 5 A. B.
Sexagenarii procuratores. Tom. 2 c. 656 B. C.
Sexta diei hora quæ olim erat. T. 6 c. 567 D. E.
Sextans quis, & cujus rei pars. T. 8 c. 972 D.
Sextantarius liberalis. T. 7 c. 630 C.
Sextus Ælius quantam scientiam in profitendo habuerit. T. 1 c. 910 D.
Sextus Pompeius Gnei Pompeji patrius quo tempore vixerit. T. 1 c. 911 A.
Sextus Papirius fuit clarus temporibus Superbi filii Demaratbi Corinthii. T. 1 c. 891 B.
Sextus Papirius. Tom. 1 c. 911 D.
Sextus decretalium, seu decretum Bonifacii cur in Gallia receptum quoquam fuerit. Tom. 5 c. 385 B.
Sextus liber decretalium totus numquam fuit receptus in Gallia. T. 9 c. 1110 C.
Sextus malculinus est melior, mulieribus est deterior. Tom. 4 c. 797 C.
Sexus nullo jure conveniur ex fin contractu. Tom. 10 c. 986 B.
Sexus est ex contractu fine naturaliter obligatus, an ex naturali obligatio parat actionem, T. 10 c. 986 B. D.
Sexus è extero fe emi mandaverit, quid sequetur. T. 10 c. 990 B. & seq.
Sexus fit prætinfor cattratione. T. 10 c. 1002 D.
Sexus, si expertandus veneat, quid agendum. T. 10 c. 1037 A. B. & seq.
Sexus è vendatur ea conditione,

neqnit. T. 4. c. 10 D.
Sibi jus dicere quis dicitur. T. 5 c. 11 E.
Sibi fiquis fua pecunia emerit alterius nomine, eui adquirat. T. 10 c. 2017 A.
Sibi fiquis fuo nomine, vel in fuum nomen thaui pecunia emerit, quid fequatur. Ibid. A.
Sicarii, & homicidia quibus poenis fubjaciantur. T. 1. c. 504 D.
Sicrii qui fint. T. 1. c. 874 A.
Sicrii qui, & unde ita appellati. T. 8 c. 1 A.
Sicarii funt homicidæ, & unde fic dicti. T. 10 c. 946 A.
De feratis ita Cornelia. Tom. 9 c. 1434 D.
Sicilia. Res feudatarias Romani Pontifici. T. 6 c. 804 E.
Sicilicus eft quarta pars unciæ. T. 7 c. 1238 F.
Sicilire quid. T. 8 c. 58 B.
Sicori a Romanis orti. Tom. 3 c. 355 A.
Sonus articulos explicatur. Tom. 5 c. 564 C.
Siderum Apollinaris ex Virgilio conatur probare, quod origo matris quoque in patrem patriæ compunetur. T. 4 c. 657 B.
Sifrec, & diftinctum compendia profiteria. T. 7 c. 58 D.
Sifones ferramentorum fpecies. T. 2 c. 1053 C.
Sigilla imprimi, tingitur inftigo an poffint rei ab alio poffeffæ, & quafi ad fifcum pertinent delata, ante definitivam fententiam. T. 10 c. 864 A.
Sigillarium fignificatio multiplex. T. 3 c. 319 D. & Tom. 10 c. 1167 A.
Sigillum, & præfentia pro confenfu non habentur. T. 4 c. 1169 A.
Sigillum Epifcopi differt a figillo Ecclefiæ: illud mutatur morte Epifcopi, hoc non mutatur. T. 6 c. 1019 B.
Sigillum idem, quod bulla. Ibid. B.
Sigillum fuum rei alienæ ante fententiam imponere non licet. T. 10 c. 837 C. quo pacto pleftatur in id pecuniæ. Ibid. C.
Sigla, vel fingla, quafi fingula. T. 7 c. 361 A.
Signa teftium requirantur in teftamentis jure prætorio, & jure confiftuto exigunturfubfcriptiones. T. 6 c. 168 A. B.
Signa teftamentorum non dicuntur folennia. T. 1 c. 1267 E.
Signare pro fcribere. T. 5 c. 690 C.
Signare domum debitoris fine judice infamia eft. T. 6 c. 886 C.
Signare eft figillum fuum imprimere. T. 7 c. 1146 C.
Signare verbi fignificatum. Tom. 8 c. 541 C.
Signarii quinam fuerint. Tom. 2 c. 767 C.
Signatio pro traditione eft. T. 10 c. 706 C.
Signator, & fubfcriptor in quo differunt. T. 7 c. 1146 C.
Signatores, non fenatores. Tom. 7 c. 185 D.
Signatores, vel teftes claffici qui dicantur. T. 5 c. 691 A.
Signatorum tabularum teftamenti fi plurimi, diverfifque locis habitent, ad quem locum tabulæ mittendæ fint, ut fingula ea cogant fcant. T. 5 c. 613 B.
Signatores an præjudicet fignum. T. 7 c. 1206 A.
Signatoribus refte legatum in teftamentis. T. 3 c. 740 B.
Signatorius annulus an ornamenti appellatione continetur. Tom. 8 c. 544 B.
Significatio verbum utrum duplicem fenfum habeat. T. 8 c. 478 A.
De fignificatione rerum, & verborum. T. 9 c. 815 B. & feq.
Significationem, & vim verborum augere, & producere Jurisconfulti eft. Tom. 4 c. 1170 D. E.
Significationem verborum augere, augere, & producere fecundum judicium Jurisconfulti eft. T. 4 c. 1170 E.
Signinum vinum ad quid utiliffimum. T. 3 c. 774 B.
Signinum pyrum. Ibid. B.
Signinus rivus qui, & unde ita nuncupatus. Ibid. A. B.
Signum adulterinum qui fcalpferit, lege Cornelia teatur. Tom. 1 c. 508 A. B.
Signum eft nuda annuli impreffio. T. 6 c. 188 B.
Signum præfert characterem, quo dominus uti folet obligandis rebus fuis. T. 10 c. 837 D.
Silanianum Senatusconfultum. Vide, Senatusconfultum Syllanianum.
Silanus, vel Silvanus. T. 3 c. 399 E.
Silegata quznam fint. Tom. 10 c. 1122 E.
Silentaria militia non venit in collationem. T. 9 c. 697 D.
Silentiaria qui dicantur. Ibid. D.
Silentiarii, vulgo *Huiffiers*. Tom. 9 c. 1109 E. in palatio Principis indicunt filentium. Ibid. E.
Silentiarii qui dicuntur. Tom. 9 c. 605 A. B. excufantur a tutela. Ibid. B.
Silentiarii quinam fint. Tom. 10 c. 622 D.
Silentiarium officium, dignitas, & immunitates. T. 1 c. 910 A.
Silentiarium judices funt officium magiftri. Tom. 2 c. 898 B.
Silentiarium militia. Vide, Militia.
Silentiarius qui dicatur, & ejus privilegia. T. 3 c. 887 C.
Silentii porta. T. 4 c. 840 D.
Silentii indictionis fignum quod. T. 9 c. 1262 E.
Silentio dictatum etiam hodie non pleftur ufcripta, & filentium dictunum quid fit. Tom. 1 c. 1521 C.
Silentio patris in teftamento quid operetur. T. 5 c. 899 B.
Silentio quinquennii abfolvur quærela inofficiofi teftamenti. T. 10 c. 937 B.
Silentium pro confenfu. Tom. 1 c. 1461 E.
Silentium, quod irrogatur cum infamia, quibus. T. 1 c. 1461 D.
Silentium, quod irrogatur fine infamia, quibus conveniat. Ibid. E. hoc declaratur exemplo actioftes. Ibid. E.
Silentium, quod irrogatur advocato. Ibid. D.
Silentium in jure pro mandato habetur. T. 4 c. 207 C. fic patenti pro ratihabitione in jure habetur. Ibid. C.
Silentium non confentit et exhereditato, non filentium patris. Tom. 4 c. 248 E.
Silentium matris, five præteritio pro exheredatione, non etiam præteritio patris habetur. T. 5 c. 829 C.
Silentium patris matri et matris, vel impietas, quam exheredatio. Ibid. C.
Silentium in judicio pro confenfu eft. T. 5 c. 758 C.
Silentium pro non eft exheredatio. Tom. 5 c. 829 B. & Tom. 6 c. 398 B.
Silentium matris, eft exheredatio. T. 6 c. 398 B.
Silentium diuturnum dicitur triginta annorum. T. 9 c. 1375 D.
Silicernium quid fit. T. 3 c. 113 C. & T. 5 c. 386 D.
Silicernus parari mortuis. Tom. 3 c. 112 C.
Siligo quid fit. Tom. 5 c. 679 B.&
T. 6 c. 10 B.
Siliqua eft vigefima quarta pars afis. T. 10 c. 7670 D.
Siliqua. T. 7 c. 862 E. & c. 885 A. & T. 7 c. 307 E.
De filiquarum exactionibus. Tom. 3 c. 472 B. & c. 473 A.
Siliquatica in fingulas debentur ingationes, non ex vaporibus, vel rebus mobilibus. T. 2 c. 732 E. & c. 733 A.
Siliquatica penfio quid fit. T. 10 c. 1031 D.
Siliquaticum. Tom. 2 c. 781 C. & T. 3 c. 472 B.
Siliquaticum in mundinis exigitur ab emptionem proponendam. T. 2 c. 781 C. & c. 782 A.
Silva obligata, quæ præterea in pignoris cuidam incidant. Tom 5 c. 425 C.
Silvani quinam fuerint. Tom. 3 c. 399 C.
Silvarus pifcis eft, vulgo *Efturgeon*. T. 9 c. 580 E.
Similes funt res, quæ fola quantitate confentur. T. 5 c. 595 A.
Similes res quæ dicantur. Ibid. A.
In fimilibus tantum, non diffimilibus rebus tantum confiftit. Ibid. A.
Similitudo, & affinitas omnis eft reciproca. T. 5 c. 600 C.
Similium in jure plerumque idem effectus eft. T. 4 c. 142 B.
Simonia eft non tantum accipere pecuniam, fed etiam dilpofari. T. 6 c. 8 B.
Simoniacus omni beneficio ecclefiafico privandus. Ibid. E.
Simplicarium venditionum non eft redhibitio. T. 10 c. 1034 E. & c. 1035 A.
Simpli exceptio petitione, poena petitio locum habet. T. 3 c. 444 D. E.
Simpli, aut in fimplum affio quæ. T. 8 c. 1006 E.
Simpli appellatione an continetur poena. T. 10 c. 131 B.
Simplicius quædam in ufu erant, fed cum certeo ferro inter fe diarbuint. T. 9 c. 768 C.
Simplicitter pro bona fide fumitur. T. 6 c. 13 B.
Simplo fubduplo affione commodati an remanet legis Aquiliæ affio in eo, quod in triplum. T. 30. dicitur amplius eft. Tom. 10 c. 130 B.
Simplum quid eft. T. 3 c. 444 D. & T. 4 c. 334 A. & T. 10 c. 131 B.
Simulacra accedunt ædibus, licet religionem in fe aliquam habeant. T. 10 c. 6 D.
De fimulata emptione. T. 9 c. 392 A.
Simulatio. T. 9 c. 391 E. Vide, Veritas.
Si ex fimulatione contrahitur crimen ftellionatus, cur non ex perjurio. T. 3 c. 182 A.
Sine fraude fua licere, ne licere, capito. T. 8 c. 535 C. a
Singla pro fingula. T. 9 c. 1100 A.
Singula funt fingularia literæ. T. 3 c. 361 A.
Singula, & note antiquorum Romanorum. T. 3 c. 361 A. & c. 362 A.
Singula, vel fingla, aut figla quid fint. T. 5 c. 598 B.
Singulare non timere producendum non eft ad alias fpecies fine legis fingulari. T. 4 c. 1113 C.
Singulare in quod eft. Tom. 3 c. 697 B.
Singularia fuaffor in affimilatione fundi dotalis tradit. T. 9 c. 559 C.
Singularia, contra juris rationem introducta, ad confequentias non producenda, fed reftrictæ accipienda funt. T. 3 c. 697 B.
Singularia quædam circa peculium creditum. T. 7 c. 695 B. & feq.
Singulari numero, & fingulari appellatione quid denotetur. T. 8 c. 600 A.
Singulari qui fint. T. 3 c. 362 A.
Singularii, & Notarii quomodo differant. T. 5 c. 598 B.
Singulorum non eft eadem ratio, quæ univerfitatis. T. 6 c. 388 A.
Singuli anni ex lege Julia, & Papia per fingulos liberos remittuntur. T. 4 c. 860 C.
Singuli mandatores in folidum tenentur, non pro viribus portionibus. T. 4 c. 957 D.
Quod ex fingulis non fit, nec fit ex conjunctis. T. 4 c. 650 A.
Siffere, & exhibere differunt. T. 8 c. 654 C.
Siffere quando debeat fe reus die non dicto. T. 8 c. 284 A.
Siffere fignificat præftitum perfonam. T. 9 c. 14 B.
Sir eft verbum directum. Tom. 8 D. c. 574 C.
Sitona quis fit. T. 10 c. 1344 D.
Sitona quomodo, & a quibus creatur. T. 2 c. 797 B.
Sitonæ indemnes fegetandi. Ibid. B.
Sitonæ mutant quod, & quale fit. T. 5 c. 578 A.
Sitonæ non creantur, nifi abfolutis Epifcopis. T. 10 c. 812 D.
Sitonia, vel frumum quid fit, ac de ejufdem munere. T. 2 c. 693 A.
Sitonici, vel frumæ quid fint. T. 10 c. 735 B.
Sitonicum munus. T. 2 c. 693 A.
Situli. T. 1 c. 438 C.
Smirazdi in equitum ornatu interdicti. T. 1 c. 804 E.
De fobole cum colonis partienda. T. 2 c. 1163 D.
Sobrini qui fint. T. 1 c. 673 B. C. D.
Sobrini quo gradu effe dicuntur. T. 8 c. 591 C.
Sobrini cui fint, & dicantur. T. 8 c. 324 C. & feq.
Sobrinis proprietors, qui Gallis fint *Remarc de Germain*, an concurrent cum omnia unqua in fucceffione defundti. T. 1 c. 660 B.
Sobrino fobrina propior. Tom. 1 c. 272 B.
Sobrinus, & fobrina qui dicantur. T. 8 c. 192 C.
Sobrinus quotquotiter dicitur. T. 9 c. 925 C.
Socer fi cum dotem legaverit, vel donaverit, an legatum, & donatio valeat. T. 7 c. 1401 D. & feq.
Socer fi nurui donavit mortis fiar cauffa, an donatio valeat. T. 7 c. 1401 D. E.
Socer an nurui legare poffit. T. 7 c. 1401 E.
Socer fi dotem a nuru accepiam illi legaverit, an legatum valeat. Ibid. D. & feq.
Socer fi nurui præter dotem prædia legaverit, & ab ea fideicommifiam reliquerit, an, & quomodo Falcidia detrahatur. Tom. 7 c. 1406 C. D.
Socer fi dotem a nuru acceptam filio matriv exheredato legaverit: an illi, vel matri relinquat dotis, mine competat. T. 7 c. 1403 B. C.
Socer, & focrus. T. 2 c. 109 E. focer magnus, & focrus magna. Ibid. E.
Socer inter parentia eft. Tom. 10 c. 1161 E.
Societas totorum bonorum, aut unius alicujus negotiationis eft. T. 1 c. 216 C.
Societas manet, donec focii in eodem conftitut perfeveraverint. T. 1 c. 217 E.
Societas foliviter renuntiatione, morte focii, fine morte publicanorum, aut cefficne bonorum. Ibid. E. & c. 218 C. D. E.
Societas totorum præftat, quantum mutua fidejuffio. T. 1 c. 1302 D.
Societas hereditaria. T. 3 c. 280 A.
Societas hereditatis fimillima. T. 1 754 D.
Societas ad heredem non transit. T. 1 c. 280 B.
Societas voluntaria quæ. Tom. 3 c. 179 D.
Societas privata. Ibid. E.
Societas denuntiatione capitis amittitur, non paftione nuda. T. 3 c. 180 C.
Societas ut plurimum unto mortuo manet inter cæteros. Ibid. D.
Societatis audio confenfu contrahitur. T. 2 c. 356 E. & c. 366 A.
Societatis ex fide conditione. Ibid. B.
Societas non eft capitofa, aut inipfa, quod ipfo corpus, aliter difciplinam in fociettem affert. T. 4 c. 608 C. cur jufta focietas fit. Ibid. D.
Societas omnis habet arcam, & pecuniam communem, ficut omne collegium, ac univerfitas. T. 4 c. 944 C.
Societas an in heredes continuari poffit, & in quos. T. 5 c. 479 A. B.
Societas quotnodo folvatur. T. 5 c. 482 D.
Societas diffenfu folvitur. Tom. 5 c. 482 D.
Societas, quæ cuita eft dolo malo, & callida pertinatione, ipfo jure nulla eft. T. 5 c. 482 D.
Societas non lucri tantum, fed & damni contribuitur. Tom. 5 c. 475 E.
Societas quomodo, & quam ob cauffam refciudatur. T. 5 c. 482 D.
Societas-folvitur morte vel unius; nifi aliud conventum fuerit. T. 5 c. 488 E. & c. 489 A.
Societas quomodo, fub quo tempore, & ad quem tempus coiri poffit. T. 5 c. 579 A.
Societas in adrogatorem non transit. T. 5 c. 400 B.
Societas cum contribuitur, tam damni, quam lucri communio intur-

tur. T. 5 c. 489 B.
Societas non debet esse occasio questus improbi. T. 5 c. 813 C.
Societas omnium bonorum differt ab ea, quæ lucri, & quæstus causa contrahitur est, & quæ ratione. T. 5 c. 482 A. B.
Societas quæ capitis deminutione solvatur. T. 5 c. 482 D.
Societas quid sit, quidve communitas; gellium, diligenter ubi explicetur. T. 5 c. 491 A.
Societas bonorum inter egenum, & divitem esse non potest. T. 5 c. 483 B. C.
Societas certa, vel incerta; perhoin electione constitit. Tom. 5 c. 483 D.
Societas omnium bonorum omnes res, quæ contentum fuit, communicari facit. T. 5 c. 479 C.
Societas omnium bonorum quodnemodo fraternitatem in se habet. T. 5 c. 495 D. E.
Societas si dolo malo; aut fraudandi causa coita est, ipso jure nullum est momentum. T. 5 c. 479 E.
Societas contracta finitur morte unius ex socijs. T. 5 c. 134 A.
Societas 3 periodo in periculum transfertur non potest sine cessione, *seu transfuga*. T. 5 c. 470 D.
Societas est contractus. Tom. 5 c. 470 C.
Societas quibus modis solvitur. Ibid. D.
Societas leonina quæ dicitur. T. 5 c. 480 D.
Societas non transit in adrogatorem, heres, & cur. T. 5 c. 496 B.
Societas solvitur cessione bonorum. T. 6 c. 33 A.
Societas non est inter fructuarium, & proprietarium ferri. Tom. 6 c. 63 D.
Societas non est, nisi probetur, eo animo fuisse contrahentes. T. 7 c. 840 D.
Societas erit, si res vendenda ea lege detur, ut pretium communicetur. T. 7 c. 840 E.
Societas rei fugitivæ nulla est: T. 7 c. 906 E.
Societas quid. T. 7 c. 571 C. & T. 8 c. 510 C.
Societas alia est voluntaria, alia necessaria. T. 7 c. 508 D.
Societas rei contrahenda est. T. 7 c. 654 D.
Societas, quam ejure possumus, quoruplam. T. 8 c. 1073 A. quibus modis solvitur. Ibid. D. E.
Societas an vitiatur, si error intervenerit. T. 8 c. 390 C.
Societas, an sub conditione possit contrahi. T. 8 c. 799 C.
Societas an sit contractus. Tom. 8 c. 803 B.
Societas, vere est inter conjuges, non bonorum. T. 9 c. 1122 E.
Societas, quæ conferuit in incertam personam, nulla est. T. 9 c. 85 A.
Societas contracta videtur cum plore, qui pascenda pecora suscepit, ut fortus fint communes. T. 9 c. 61 C. & seq.
Societas finitur morte. Tom. 9 c. 362 B.
Societas quid. T. 9 c. 360 B. quomodo contrahitur. Ibid. B.
Societas, aut communio ejusdem vici, aut pagi, aut civitatis mere tua non obligat. T. 9 c. 250 B.
Societas coita dolo malo, aut fraudandi causa, an ipso jure nullius sit momenti. Tom. 10 c. 277 B.
Societas est communio pro indivisio, re, verbis, aut consensu contracta. T. 10 c. 652 A.
Societas quid sit. T. 10 c. 993 E.
Nulla societas porrigitur ultra mortem; nulla transit in heredem socii. T. 10 c. 994 A.
Societas an sit communio, & communio an sit societas. Ibid. A.
Solius damni esse est legitima societas. T. 10 c. 994 C.
Societas leonina quæ sit, & undedicta. Ibid. E.
Societas an possit fieri sub conditione. T. 10 c. 995 C.
Societas an differat rerum traditionem. Ibid. C. D. in possit perfici inter absentes per epistolam. Ibid. D.
Societas est contractum, societas bonorum. T. 10 c. 999 C.)
Societas voluntaria, & hereditaria. T. 10 c. 1440 A.
Societatis definitio. T. 1 c. 770 D. & T. 2 c. 1266 A.
Societatis conventio quomodo fervanda. T. 1 c. 116 E. & c. 117 A.
Societatis cuntio in æternum nulla est. T. 5 c. 479 A. B.
Societatis verbo obligatio fiscina ita, sicut emptio pro obligatione empti accipitur. T. 5 c. 490 B.
In societatis negotio confenfu fociorum maxime requiritur. T. 5 c. 493 C. D.
Societatis diffolvendæ modi qui. T. 5 c. 400 D.
Societatis dirimendæ modi qui sunt. T. 5 c. 482 D.
Societatis actiones duæ esse. T. 6 c. 88 C.
In Societatis omni lucro, & damno. T. 7 c. 580 B.
Societatis consortium. T. 7 c. 362 B.
Societatis finis. Tom. 9 c. 360 D. E.
Societatis duo genera. T. 9 c. 362 B.
Societatis contractus an conditionem recipiat. Tom. 10 c. 652 B.
Societati tam pretiosis est quorundam operæ, ut eos justum sit conditione melione in societatem admitti. T. 1 c. 117 A.
Societati quæ infint. T. 5 c. 479 B. C.
Societati etiam per procuratorem renuntiare possumus. T. 5 c. 481 E.
Societatem morte solvi. T. 5 c. 486 B.
Inter fociertatem voluntariam, & necessariam differentia quæ. T. 4 c. 969 A. B.
Societatem omnem solvit mors, nedum coniugalem. T. 4 c. 219 A.
Societatem bonorum contrahere non potest, qui nulla bona habet. T. 5 c. 483 C.
Societatem perpetuam, & in æternum tuere perdifficile, & impossibile est. T. 5 c. 479 B.
Societatem non tractatur in heredem. T. 5 c. 490 B.
Societatem inter absentes coiri possit. T. 5 c. 654 D.
Societatem duplicem esse. Tom. 8 c. 390 C.
Societatem cerari posse, ut unus pecuniam conferat, alter non conferat, & lucrum communicetur. T. 9 c. 61 E.
De societate voluntaria, & hereditaria. T. 3 c. 1000 D. & seq.
De societate confultatio. T. 4 c. 667 C.
In societate non id, quod præcipim interest unius ex socijs, fervari debet, sed quod societati expedit. T. 5 c. 481 E. & c. 482 B. C.
Societate diffracta, si in re unus ex socijs maritus fit, manente matrimonio, dicere pro socia mariti præcipere debet, & quare. T. 5 c. 482 C. & c. 492 E.
Societate ex pecunia tantum intelligitur communis esse, quæ deducto eo, quod alicui ex socijs ob fociertatem deeft, superest. T. 5 c. 491 E. & c. 492 A.
In societate jus quoddam fraternitatis exaratur debet. T. 5 c. 487 A.
Societate diffracta, qua actione id, quod quis ex socia in rem communem impendit, repetat. T. 5 c. 491 A.
In societate contrahenda nemo sei fore dominium in totum amittit, sed pro parte tantum. T. 7 c. 850 A.
Societate finita, an finiatur actio pro socio. T. 10 c. 491 D.
Ex societate quæ actio oriatur. T. 10 c. 995 D.
Ex societate vires pendet dotis cuiusfa. T. 10 c. 1125 D.
Societatibus an legati possit. T. 8 c. 5 C. D. in de perdiem heredes institui. Ibid. C. D. E.
Socii parum, & injenium spectatur, quod in herede ejus fieri aequat. T. 5 c. 489 B.
Socii actione aque pluvia arcendæ quomodo utantur. T. 5 c. 673 E.
Socii non fint, cum convenientur de peculio servi, id tantum deducit ille, qui convenitur de peculio, quod ibi debetur, non quod alteri debetur. T. 6 c. 63 C. D.
Socii mei focius an fit meus focius. T. 8 c. 684 D.
Socii culpam venire in actionem communi dividundo. T. 7 c. 519 D.
Socii alii fint re, alii confensu. T. 7 c. 571 E.
Socii exempto fraterum teneatur in id, quod facere potfunt. T. 10 c. 640 C.
Unus ex socijs in re communi nihil facere potest invito socio. T. 4 c. 151 A.
Ex socijs unus, qui mutuam pecuniam accepit, an ex ea alter fociis eius fit obligatus. T. 4 c. 943 D. E. verba Scaevæ hoc loco quæ. Ibid. c. 944 B.
De eo, quod unus ex fociis gesfit in solidum, an detur actio communi dividundo, an actione negotiorum gestorum. T. 7 c. 582 A. B.
Uni ex socijs, si conveniri, ut vestiat in partem lucri, non damni, quomodo posit hac convenire. T. 10 c. 904 E.
Socio dolo cenuncianti fociertati qua pena subeundæ sit. Tom. 5 c. 484 E. & c. 485 A. B. C.
Pro socio actio in quo differat ab actione communi dividundo. T. 5 c. 571 D.
In socio est culpa levissima. T. 9 c. 360 A.
Pro socio actio. T. 9 c. 360 B. & seq.
Actio pro socio fit generalis, quæ totius societatis rationes exigit. T. 10 c. 639 C.
Pro socio actionem ab prohibeantur fellinonium facere. T. 10 c. 606 C.
Actio pro socio cur fic dicatur. T. 10 c. 652 A.
Socierum uno ere alieno onerato, an deductio fieri possit. Tom. 5 c. 780 C. D.
Socierum per omnium conditio. T. 5 c. 478 E.
Socierum duo fint genera. Tom. 7 c. 571 D.
Socierum pactiones fervantur a judice, communi dividundo. T. 7 c. 576 A. B.
Socierum alterutter an habeat actionem, per quam intendat, nisi fibi effe refferendi, aut demoliendi pariterm communem invito socio. T. 10 c. 409 A.
Socierum communi par est conditio. T. 10 c. 905 E.
Socierum par, & æqua conditio esse debet. T. 10 c. 1230 C.
Inter focios lucrum, & damnum communicatur. T. 1 c. 593 D.
Socios provocat ad divisionem, qui renuntiat fociertati mancipiorum venalium. T. 1 c. 483 E.
Socium focio teneri lege Aquilia. T. 1 c. 755 D.
Socius ut quis invitus effisiatur illius, quem non elegit, iniquum est. T. 1 c. 218 D.
Socius an etiam nomine culpæ teneatur. Ibid. E. c. 219 A.
Socius communis parietis id addictionis imponere cogendus. T. 1 c. 487 B.
Socius communem pecuniam suo nomine collocavit, & aliena aes cepit, an eas communicabit. T. 1 c. 117 A.
Siquid focius adfiscet, an etiam ejus prohibuadi per operis novi nuntiationem. T. 1 c. 1211 D. E.
Dum focius in re communi facit aliquid, an invitus fit, qui pareffes est, & tacet. Tom. 4 c. 151 A.
Socius, qui intempestive renuntivit fociertati, teneur fociis id id, quod interest. T. 5 c. 496 A.
Socius omnium bonorum rem, quam ex emit, affiene pro focio communicare cogitur. T. 5 c. 492 D.
Socius invitus quis fieri non potest. T. 5 c. 489 C.
Socius totorum bonorum, citra ceterorum consensum, plus fua parte alienare non potest. T. 5 c. 493 E.
Socius mutui, quanti frater. Tom. 5 c. 496 A.
Socius dolum folummodo cafibus invito focio non agit judicio communi dividundo. T. 5 c. 910 A.
Socius an focio pofit contrahere nomum opus. T. 7 c. 423 C. & c. 458 C.
Socius ex actione communibus fiquid mitter in aedes meas propria, an cum illo agere possim, jus esse ei non imminenti. T. 7 c. 423 E.
Socius fiquid mittat in aedes domuum ex suis aedibus, an necessitatis communi nomine agere. T. 7 c. 424 A.
Socius si fervitute urature, an ex utenda vini fundo proficiat. T. 7 c. 467 D.
Socius focium an prohibere possit aliquid opus. T. 7 c. 423 C.
Socius cum focio an agere possit, jus fibi esse prohibendi, vel alteri jus non esse affidendi. T. 7 c. 461 D.
Socius nullus si fervitute uratur, tamen eam interdum non amittit. T. 7 c. 467 D.
Socius focio an teneatur, si culpa fua item amiferit. T. 7 c. 455 D.
Socius quis dicitur. T. 7 c. 1150 D. & T. 9 c. 360 B.
Socius an adquirere, vel imponere possit fervitutem prædio communi. T. 7 c. 384 A. B.
Socius minus attentus quid prestet. T. 8 c. 1048 E.
Socius in fervanda re communi deset præstare dolum, & culpam, & diligentiam tantam, quantam in rebus suis adhibet. Tom. 8 c. 760 C.
Socius quatenus diligentiam communibus rebus adhibere debeat. T. 9 c. 301 E. & c. 362 A.
Socius pro focio an teneatur. T. 10 c. 904 B.
Socius an focii partem in fundo communi possit locare, an focio, vel invito. T. 10 c. 62 D. E.
Socius pro focio an possit testimonio deferre in re communi. T. 10 c. 637 A.
Socius quinam sit. T. 10 c. 699 B.
Socius litis an folus possit fuo nomine litem prosequi. Tom. 10 c. 944 B. C. D. E. fq. an possit communi nomine litem mandato fociorum consortium. Ibid. c. 945 A. an cavere debeat de rato, & folus agat communi nomine, vel etiam cavere de judicato folvendo. Ibid. B.
Socius an habeat jus prælationis, si focius in re communi partem suam vendiderit. T. 10 c. 1021 B. C.
Socius focio in re communi an possit nuntiare, vel prohibere novum opus. T. 10 c. 1156 B.
Socius ex dolo clandestino in solidum damnatur. T. 10 c. 1222 E.
Socerum vobis introducere communionem inter omnes cives, & confortium omnium rerum. T. 4 c. 1163 B. C.
Socri, & focrus appellatio quid complectitur. T. 8 c. 559 B.
Socrum uxorem ducere an licet. T. 8 c. 904 C.
Sodales tesales. T. 5 c. 489 E.
Sodalitia illicita. Tom. 9 c. 1455 C.
Solitio, & solitiriale pro eodem a Cicerone, & Livio laudatur. T. 5 c. 395 B.
Solarij aurei. Ibid. B.
Solarium, vel porius locarium quid sit. T. 3 c. 383 D.
Solarium est pensio. T. 5 c. 647 E.
Solarium quisam solvere, vel præstare teneatur. Tom. 7 c. 1024 E.
Solarium quid. T. 7 c. 581 B.
Solarium vectigal. Ibid. B.
Solatia publica quibus dantur. T. 2 c. 965 B.
Solatium pacti quid. T. 3 c. 362 C. D.
Solatium mortis quod. T. 9 c. 719 E.
Soldata præfatio quæ, & qualis. T. 2 c. 1240 A.
Soldata quæ fint, & foldarii quales apud Gallos homines. Tom. 2 c. 1179 D. E.
Solennes denuntiationes, quæ eiim observabantur, fublatæ. Tom. 9 c. 1149 D. E.
Solennia quæ proprie dicuntur. T. 3 c. 384 B.

Solemnia judicia. T. 4 c. 1447 E.
Solemnia necessitonis quæ dicuntur. T. 6 c. 689 E.
Solennibus fachis, idest, piculo fido. T. 3 c. 6 A.
Solennitas maior requiritur in iure civili, quam prætorio. Tom. 9 c. 138 C.
Quod solet vulgo usi, pro solo habetur. T. 4 c. 1 D. E.
Solitarrità sacrificio fallo quid. T. 3 c. 693 E.
Soli res. T. 9 c. 928 A. B.
Soli homini funerari extremæ dementia. T. 10 c. 815 D.
Solicitatur alienatum ouptarum, item interpellatur quis. Tom. 1 c. 472 D.
De solidi capacitate inter virum, & uxorem. T. 1 c. 324 A.
Solidi capacitatem non omnes habent. T. 10 c. 803 C.
Solidi capacitatem quinam non habent. T. 10 c. 1083 E.
Solidio nihil tam simile, quam fallidum. T. 5 c. 395 A.
Solitudo veterum potestas. T. 2 c. 852 E.
Solidum quid propriè. T. 1 c. 79 C.
Solidum est integrum prælegatum, intellum, illibatum, sine imminutione Falcidia, quod universum dicitur. T. 4 c. 1030 C.
Solidum solvitur quis videatur. T. 8 c. 772 D.
In solidum variæ accipitur. T. 9 c. 541 E. & c. 542 A.
Solidum solventi an competat actio mandati adversus alterum, & ei cui non stat. T. 10 c. 554 D.
Solidus quis sit. T. 7 c. 861 E.
Solis sphæra an de septem mœtis sit. T. 8 c. 378 C.
Solo an cedat omne, quod inædificatur. T. 1 c. 70 D.
In solo alienio ædificium exstruens non habet actionem, qua sumptus, quos in eum fecit, petat. T. 6 c. 323 B.
In solo alieno sub simpliciteus ædificans, per restitutionem ædificio impositi exceptione doli mali, sumptus, quos fecit servare potest, non per actionem. Ibid. C.
Solo mater, pater fenimi comparatur. T. 6 c. 23 E.
Solo cedunt fructus. Ibid. E.
Solo superficies cedit. T. 6 c. 232 D.
Solo similis est mater. T. 6 c. 230 C.
Solo quicquid continetur, est fundus. T. 8 c. 571 B.
Solitariles aurei. T. 5 c. 395 B.
Solitarialis orbis pro solari. Ibid. B.
Multum interest, res solvatur, an persona liberetur. T. 1 c. 1429 C.
Solvaturne recte uni ex reis stipulandi. T. 3 c. 639 B.
Solvendi verbum multiplex. T. 1 c. 862 B.
Solvendo qui non sit. T. 8 c. 571 D.
Solvendo esse videtur, qui dolo desiit esse solvendo. T. 10 c. 1324 B.
Solvens indebitum per errorem jurin an condicere possit. Tom. 7 c. 801 D.
Solvere quod debet, an idem videatur remittere, quod libi debetur. T. 7 c. 880 A.
Solvere ita, ut recipiat, an liberetur. T. 8 c. 581 D.
Solvente fideiussore, reus non liberatur ipso iure. T. 9 c. 241 C. liberatur tamen per exceptionem. Ibid. C.
Solvere improprie accipitur. T. 3 c. 577 A.
Solvere an possit pupillus sine tutoris authoritate. T. 1 c. 91 A.
Solvere potest creditori extraneus pro debitore invito. T. 4 c. 870 D. Re quoque pro debitore solvet creditori invito. Ibid. D.
Solvere creditori est dare, solvere vero pecuniarii creditoris est facere. T. 4 c. 680 D.
Solvere videtur, qui mandat solvi. T. 4 c. 771 A.
Solvere in iure quomodo intelligitur. T. 5 c. 760 A.
Solvere, & tradere in quo differunt. T. 1 c. 866 B.
Solvere pro alio non est intercedere. T. 5 c. 648 E.
Non solvere potius interest, quam solutum 2 reo repetere. Tom. 6 c. 356 D.
Solvere alio loco non potest debitor invito stipulatore, quam quo fuisset ipsum esse. T. 4 c. 462 B.
Solvere pro alio non est intercedere. T. 6 c. 321 B.
Res solvere non intelligitur, qui solvit alienam pecuniam. T. 10 c. 951 E.
Si quis solvendi pro contutore fuit, an pupillus ei debeat esse adversus tutorem, quam adversus contutorem. T. 4 c. 321 A.
Solvi rem non fitis est, nisi quod interest ratione loci solvas. T. 1 c. 261 C.
Solvi aliud pro alio potest volenti creditori, item & conditui. T. 4 c. 177 A.
Solvi qui mandat, ipse solvitur, & qui mandat accipi, ipse accipere videtur. T. 5 c. 787 D.
Solvi aliud pro alio invito creditore non potest. T. 5 c. 594 E. & c. 596 D. & c. 767 B.
Solvi ubique potest volenti. T. 6 c. 261 E.
Solvi non potest prodigo, & furiosi sine curatore. T. 9 c. 192 E. & c. 193 A.
Solvi potest puberi sine curatore. T. 9 c. 193 A.
Solvi ex causa mala judicati natura indebitum est, iure civili debitum. T. 10 c. 641 D.
Solvitiffe non videtur, qui quod solvit, repetere, aut exceptione potest. T. 6 c. 329 B. & c. 330 C.
Qui solvit ignorans scienti, & simulanti, se esse procuratorem creditoris, an liberetur. T. 1 c. 1421 E.
Quod solvar alius, & alius repetat, novum non est. T. 4 c. 1074 C.
Solvit minus, qui tardius solvit. T. 5 c. 180 E.
Qui rediti solvit, liberatur. T. 6 c. 351 A.
Solvit iterum, qui negavit, se debere. T. 8 c. 795 D. E.
Is, qui solvit, quod non ipse, sed alius debet, an habeat condictionem. T. 9 c. 223 A.
Non solvit debitor aliud pro alio invitus. T. 4 c. 1030 C. excipitur unus casus. Ibid. C.
Solum est extrema pars adium. T. 4 c. 1201 E.
Solum non potest esse sine superficie. T. 4 c. 697 B.
Solum maxima portio domus est. T. 5 c. 425 E.
Solum pars maxima infulæ. T. 6 c. 211 A.
Solum matri similis non est, sed mater similis solo est. T. 6 c. 120 C.
Solum in continentur appellationis vocabulum caforum. T. 7 c. 734 A.
Re non solutæ, personæ aliquando liberatur. T. 1 c. 1429 C.
Soluta causa modo pro conjunctis modo pro disjunctis. T. 8 c. 511 A.
Soluta pro conjunctis. T. 8 c. 508 E.
Soluti ex causa judicari repetitio non est. T. 4 c. 1320 D.
Soluti indebiti conditione agens, utrum se indebitum solvisse probare debeat, an vero is, cum quo agit, se debitum accepisse. T. 7 c. 878 D.
Soluti repetitio quo casu competat heredi. Tom. 10 c. 806 E. & c. 807 A.
Solutio aeriei quid proprie sit. T. 3 c. 273 A.
Solutio est naturalis datio. T. 1 c. 320 E.
Solutio omnis non idem reddit, sed tantundem. T. 1 c. 228 C.
Solutio, aut re fit, aut imagine quasi dum. T. 1 c. 861 D.
Solutio, & liberatio differunt. T. 2 c. 824 A.
Solutio in extraneam personam an conferri possit. Tom. 1 c. 201 B.
Solutio an fiat per numerationem vel novationem. Tom. 1 c. 237 D.
Solutio quomodo pupilla facienda ex constitutione Justiniani? T. 1 c. 90 E. & c. 91 A.
Solutio tarda, & mora quomodo differunt. T. 4 c. 114 A.
Solutio tarda an sit mora. Tom. 4 c. 114 A.
Solutio corporum prorogari non solet. T. 4 c. 672 B.
Solutio est species alienationis. T. 4 c. 507 E.
Solutio in cujus persona consistit. T. 4 c. 171 A. B.
Solutio ipso iure liberat, transitio per exceptionem liberat. T. 4 c. 23 D.
Solutio quid est. T. 4 c. 184 B.
Solutio sine obligatione esse nequit. T. 4 c. 232 A.
Solutio unius quando non liberat alterum. T. 4 c. 682 B. & quando liberat alterum. Ibid. C.
Solutio certæ accidentis potest, repetitio autem a fciente fit. T. 5 c. 405 A. B.
Solutio indebiti, si videliet ita fiat, quæ numero, pondere, & mensura conflant, fiat, quasi mutui datio est. T. 5 c. 405 A.
Solutio difficillimæ quæstionis, & intricatæ altercationis de navi fida ex alienis tabulis. T. 5 c. 379 C. D.
Solutio quibus in *Leg.* 13. contra *Leg.* 12. *ad exhibendum*. T. 5 c. 376 E.
Solutio pro liberatione. T. 5 c. 760 C.
Solutio indebiti promptum est. T. 6 c. 366 E.
Solutio non est solutio, nisi alterum. T. 6 c. 51 B.
Solutio potest conferri in extraneam personam. T. 6 c. 148 E. obligatio non potest. Ibid. E.
Solutio imaginaria an valeat, & alicuius momenti sit. T. 8 c. 383 C. D.
Solutio mutui indebiti an promutuum sit. T. 8 c. 228 B.
Solutio accipienti est adquisitionis species. T. 9 c. 1260 B.
Solutio, & liberatio in quo differunt. T. 9 c. 1285 D.
Solutio est facti, liberatio est iuris. Ibid. D.
Solutio unius quando liberat alios. T. 9 c. 11 D.
Solutio debiti fieripti testibus non probabitur. T. 9 c. 379 B.
Solutio debiti fcripti, si non adfuerint testes testes rogati, non probatur nisi fcripto, quo omisso, amissionis casum probare oportet. T. 9 c. 382 D. E.
Solutio indebiti est dilitatius. T. 9 c. 218 D.
Solutio est obligationis tollendæ summa ratio. T. 9 c. 1284 E.
Solutio est ipso obiatio, & depositio debiti in pyxmo. T. 9 c. 370 D.
Solutio pensionum præsumptionem inducit. T. 9 c. 249 C.
Solutio debiti reddendi eius obligationem naturalem non potest parere. T. 10 c. 435 D.
Solutio pecuniæ, & res dissimilis est. T. 10 c. 449 D.
Solutio est, cum non idem reddit, sed tantundem. T. 10 c. 596 E.
Solutio ipso iure solvit pignus. T. 10 c. 706 B.
Solutio usurarum, & redituum, quam utique debitor probaturus est per antapochim, an interrumpat præscriptionem triginta annorum. T. 10 c. 969 A.
Solutio unius heredis nihil nocet ceteris. T. 10 c. 1232 A.
Solutione professio apochæ. T. 4 c. 816 E.
Solutionis instar est confitutum. Vide, Confitutum.
Solutionis verbum eandem vim, quam liberationis, habet. T. 5 c. 786 A.
Solutionis vicem quæ sustineant. T. 5 c. 471 A. B. D.
Solutionis causa possessionis tempus, non præjudicantia, & contractus injicitur. T. 5 c. 730 A.
Solutionis vice est conditutum. T. 5 c. 407 B.
Solutionis gratia adiectus appositur preferiptor, non prius loco. T. 6 c. 361 A.
In solutionis locum iusiurandum fuccedit. T. 6 c. 76 E.
Solutionis verbum quid significet. T. 8 c. 538 B. C.
Solutionis speciem habet confitutum. T. 9 c. 356 A.
Solutionis loco cedit iusiurandum. T. 9 c. 1162 C.
Solutionis vice est iusiurandum. T. 9 c. 192 C.
Solutionis verbum quo casu æque interpretet, ac liberationis verbum, T. 10 c. 716 E. & c. 717 A.
Solutioni confellio similis est. T. 4 c. 306 A. B.
Solutione si cedat confusio, quæ fit in personam. Ibid. B.
Solutione tollitur obligatio. T. 10 c. 534 A.
Solutione, vel apocha cujuscumque generis tollitur obligatio. T. 10 c. 563 B.
Solutionem anniversariæ. T. 2 c. 847 E.
Solutiones quomodo olim fiebant apud argentarios. T. 10 c. 873 C.
De solutionibus, & liberationibus. T. 9 c. 1284 D.
Soluto matrimonio non flatim reddit, quod fuit dotis, quæ pondere, numero, mensura continetur. T. 4 c. 977 B.
Solutum non debitum an repeti possit ex iis causis, ex quibus inficiando lis crefcit. T. 1 c. 123 C.
Solutum a mandatore, aut fideiussore, debitor principalis refundere debet. T. 4 c. 100 A. B.
Solutum indebitum per ignorantiam juris, an possit repeti condictione indebiti. T. 4 c. 506 C.
Solutum eorum repetitur. Tom. 4 c. 1452 B.
Solutum per errorem procuratori nomine domini quali debitum domino, quid. T. 4 c. 937 B. C.
Solutum per errorem a debitore an

id condicere possit. T. 4 c. 1324 C.
In solutum dario pro venditione est. T. 5 c. 437 C.
Solutum ex causa indebiti quando non repetitur. T. 6 c. 58 B. C.
Solutum pretatis causa, etiamsi non debetur, repeti non potest. T. 6 c. 55 B.
Solutum ex causa, quæ ex insitutione contractus in disputam, non condicitur. T. 9 c. 122 C.
Solutum ex causa transactionis condici non potest. Ibid. C.
Solutum ex transactionis causa condici non potest, quamvis debiti causa nulla præcesserit. Tom. 9 c. 328 C.
Solutum ex causa judicati condici non potest, licet ipse debitum non fuerit. T. 9 c. 120 C.
In solutum dario venditionem imitatur. T. 9 c. 1060 C.
Solutum pretiori hereditatis repurabile possidet hereditatis. T. 9 c. 167 C.
Solutum conditione certi repetitur, eatum, five promiffum conditione incerti. T. 10 c. 806 C.
Solutum indebite differt ab eo quod ex solutum ex causa transactionis. T. 10 c. 470 C. D.
Somno, vel morbo comitiali detentus, & infans in poſſeſſionem apprehendere poſſit. T. 5 c. 695 A.
Σφυγμοφόβοι. T. 1 c. 1032 A.
Sonticus morbus litigatoris diem judicii differt, etiam invito judice. T. 3 c. 342 C.
Sonticus quis dicatur. T. 8 c. 570 B.
Sonticus nocivus dicitur. Tom. 8 c. 569 D.
Sonticus morbus quisnam sit. T. 10 c. 1251 C.
Sontium purgandorum varia antiquorum genera. T. 2 c. 1103 C. & seq.
S. Sophia, templum Constantinopolitanum, a quo construatum. T. 2 c. 1034 B.
Sophismata, seu cavillationes naturæ quæ est. T. 6 c. 370 A.
Sophistæ a Rhetoribus discrepant. T. 1 c. 1005 A.
Sophistæ a tutelis excusantur. T. 1 c. 1004 B.
Sophistarum munus, ac dignitas. T. 1 c. 999 B.
Sors civitas ubi sita. T. 6 c. 1065 D.
Sordida munera non tribuuntur decurionibus. T. 4 c. 855 B.
Sordium redditus longo tempore an, & quo servitus constituatur. T. 5 c. 424 E.
Sortes argumentandi modus ipsemomenos. T. 1 c. 1355 B.
Sortes perficitur interrogationibus, & responsionibus. T. 6 c. 370 B.
Sortes definitio. T. 8 c. 609 D. & c. 610 C.
Soror exheredata an conferat fratri consanguineo inficuto dorem, si quæratur insufficienti obtinuerit. T. 8 c. 105 E. & c. 106 A.
Sororem ducere est lege impossibile, & turpe. T. 1 c. 1186 B.
Sorores germanæ sunt confinguineæ. T. 3 c. 184 A. B.
Sors quid dit, & cauſors quid. T. 3 c. 120 E. & c. 121 A. B.
Sors finis litis est, & controversias pertaratorum perimit. T. 9 c. 855 C.
Sors quid sit proprie. T. 10 c. 118 E. & c. 1180 D.
Sors adhibetur ordinandi tantum judicii causa, ut sciatur, quis sit actor, quis sit reus. T. 10 c. 400 D.
Sors adhibetur ordinandæ tantum litis causa, ut sciatur, quæ ordine agenda sit. T. 10 c. 1414 C.
Sortiri inter coheredes licet. T. 9 c. 850 A.
Sortis, & ufuratum ratio diverſa. T. 3 c. 121 D.
Sortis incrementum est usura. T. 4 c. 1182 C.
Sortis petitione cessante, cessat quoque ufuratum petitio. T. 4 c. 988 A.
Sortis petitio non solet modum, ut fructum sequere ex petitio pignoris. T. 5 c. 440 E.
Sortis credita periculum ad quem pertinet. T. 7 c. 860 D.
Sortis repetitioni potius favetur, quam ufuræ petitioni. Tom 8 c. 682 C.
Sortis obligatio quando cresciit. Vide, Obligatio sortis.
Sortis datione cui data est, usuras non præstat. T. 10 c. 418 B.
Sorte soluta, tam potest, quam ufuratum retro perimitur. Tom. 1 c. 1186 E.
Soror alibi soluta, non superesse potest petitionem. T. 1 c. 1185 C.
Sortem non amittunt creditores ob ufuras illicitas. T. 9 c. 211 A.
Per sortem judices delegabantur. T. 10 c. 578 A.
A fortibus ulnæ separanda. T. 4 c. 1128 C.
Sos nomen Gallicum unde deductum fuerit. T. 9 c. 1392 B.
Soulfy alapa. T. 9 c. 1400 A.
Spado, & castratus differunt. T. 2 c. 1058 C.
Spadonis ab in rem. Vide, Actio in rem specialis.
Spadonis ab matrimonium contrahere poſſit. T. 6 c. 1128 B.
Spado non est in merce. Tom. 9 c. 370 E.
Spadonis generale nomen. Tom. 1 c. 1038 B. & c. 1058 A.
Spadones, & castrati an adoptare poſſint. T. 1 c. 1039 E.
Spadones a Spada dici, vico Persiæ in quo primum homines castrati experiunt. T. 1 c. 500 C.
Spadones a tutelis non excusantur. T. 1 c. 1038 B.
Spadones an poſſint adoptari. T. 8 c. 919 A.
Spadones qui, & quando facere testamentum poſſint. T. 8 c. 584 D.
Spadones apud Bituriges nuncupantur *Mourms de Berry*. Ibid. C.
De spadonibus quædam. Tom. 3 c. 500 B. C.
Spadonibus nunquam adempta fuit testamenti facultas. T. 9 c. 705 C.
De spadonibus lex. T. 9 c. 370 C. D.
Spadonibus favent jura magis, quam castratis. T. 10 c. 509 B.
Spadonum quatuor genera. T. 1 c. 1039 E.
Spadonum nomen est generale. T. 8 c. 584 C. continet Thlibias, & Thlibatias. Ibid. C.
Spatia quæ observanda in finibus. T. 7 c. 683 E.
Spatiari in alieno agro utliceat, an servitus constituit poſſit. Tom. 7 c. 389 C.
Spatium quod intermittit debet in ferenda urbere. T. 9 c. 1140 E.
Speciale judicium fociatatis quodnam sit. T. 5 c. 488 A.
Speciale mandatum quibus cæſibus procuratori necessarium sit. T. 5 c. 487 E. & c. 488 A.
Specialem suffragii prærogativam habentes, aliis præferri debent. T. 4 c. 862 E.
Speciales actiones quæ sint, & cui dentur, explicantur. T. 5 c. 390 E. & c. 490 D.
Speciales conditiones. T. 5 c. 390 E.
Speciales Procuratores Cæsaris. T. 9 c. 322 A.
Speciales judices qui, & quibus causes, & litibus dabantur. Tom. 9 c. 149 E.
Speciales generalibus semper sunt. T. 8 c. 724 A. & c. 835 E. & c. 876 D.
Ex speciali legato qui rem petit, potior est in jure, quam qui ex generali legato petit. T. 4 c. 803 A.
Specialis substitutio generali derogat, & quando. T. 4 c. 1067 E.
Specialis constitutio, vel lex regulæ derogat. T. 4 c. 1183 D.
Specialis certi condictio pro actione, quæ ex statuto nascitur, quo & actio mutua dicitur, accipitur. T. 5 c. 399 D.
Specialis actio in rem. Vide, Actio in rem specialis.
Species communi genere continetur. T. 1 c. 1190 E.
Species non dividuntur numero, nisi nominatim adjicitur numerus. Ibid. B.
Species singulæ propriam speciem habent. Ibid. B.
Species, & pars in quo differunt. T. 4 c. 448 E. & c. 449 A.
Species generi derogat. T. 4 c. 803 A.
Species a quo abest, non continne abesse genus. T. 4 c. 781 C.
Species fatti in L. 1. §. *de jure externorum gaudiorum* qualis. Tom. 4 c. 841 D. E.
Species L. *Centurio*, 37. *de milit. testam.* quæ est. T. 4 c. 1072 C.
Species L. 22. §. *de legat. prælegat.* quæ est. T. 4 c. 1035 E.
Per speciem derogatur generi. T. 4 c. 802 E.
Species agentionis est fuitas. T. 4 c. 355 E.
Species damni est non consequi, quod sperabamus. T. 5 c. 374 E.
Species certæ esse possunt. Tom. 5 c. 420 D. E.
Species intelligitur id esse non solum, quod nominatim ipso, aut ex demonstratione, quæ nominis vice fungitur, vel indubitabili signo designatur, sed etiam quod notis (ut in libris juris ipsiusmet factum videmus) demonstrationes præferentibus patefit. T. 5 c. 400 D.
Species lucri est spe frui sperata. T. 5 c. 374 E.
Species ubi artificii nominentur. T. 5 c. 1007 C.
Species nomine proprio demonstretur, ut demonstrationis nota aliqua, nimil refert. T. 5 c. 1008 A.
Species, formave indita materiæ est vis, quæ materia continetur. T. 5 c. 379 A.
Species omnes fusillatim legibus, aut Senatusconsultis comprehendi non possunt. T. 5 c. 390 E.
Species propulsa, in qua fuliaiuus non utitur proprius vocabulis. Vide, Verba.
Species ad probandum genus valet. T. 7 c. 1158 C.
Species commercii quæ. T. 7 c. 35 A.
Species, & genera incertæ res sunt. T. 7 c. 645 C.
Species nominatim relictæ an debeantur, & non reperiantur. T. 7 c. 980 C.
Species eadem in ea dubius causis incertatur peti, vel præstari potest. T. 8 c. 341 D. E.
Species agentionis quæ. T. 8 c. 663 C. D.
Species infinit generibus, generis species. T. 8 c. 188 D.
Species an semper generi generi in legatis. T. 10 c. 1115 B.
Species appellatione quæ continetur. T. 5 c. 390 D. E. Dialectici ea vocant individua. Ibid. E.
Species nomine significantur res, quæ corpore constant, veniuntque. T. 7 c. 645 B.
Per speciem in toto pare derogatur generi. T. 4 c. 811 C.
Per speciem an generi derogetur, fideicitibili legata, vel indirecto prædio generaliter, si species quædam fideicitibile, vel indirecti enumeretur. T. 4 c. 1121 E. & c. 1123 A.
Species communi continetur quantitas. T. 7 c. 629 B.
A pleniori species cetera omnes intelligunur. T. 7 c. 351 E.
Speciemum publica comparatio. T. 3 c. 21 B.
Speciemum mutatio. Vide, Mutatio.
Speciemum certarum stipulatio quæ. T. 6 c. 151 E.
De speciemum confusione. Tom. 7 c. 237 B. & fec.
Speciosæ perjuræ. T. 8 c. 561 E. & c. 562 A.
Spectabiles qui proprie dicantur. T. 2 c. 886 B.
Spectabiles civiles causas per se agere poſſunt. T. 3 c. 1113 A.
Spectabiles quinam sint. T. 10 c. 789 E.
Spectabiles inter, & clarissimos an sit differentia. T. 10 c. 857 A. B.
Spectabilibus olim committebantur diœceses. T. 10 c. 866 B.
Spectabilium dignitas media est inter illustrem, & clarissimos. T. 10 c. 849 B.
Spectacula gladiatorum fublata. T. 3 c. 268 B.
Spectacula cruenta penitus tollenda. T. 3 c. 269 D.
Spectacula clericis prohibita. T. 6 c. 972 C.
De spectaculis, & scænicis, & lenonibus. T. 2 c. 824 D.
Spectaculorum impensæ. T. 2 c. 827 D.
Spectatur semper potius, quid sit in re, quam quid sit in animo contrahentium. T. 4 c. 827 D.
Specularia. T. 3 c. 369 C.
Speculatores. T. 2 c. 768 D. E.
Speculatorum immunitates. T. 2 c. 767 B. C.
Speculatores dicuntur, non speculatores, & qui sint. T. 3 c. 180 C.
Spectus quid sit proprie. Tom. 3 c. 467 C. & seq. & T. 5 c. 673 A.
Spectus quid a cuniculo differ. Ibid. E.
Spectus, & cuniculus quomodo differant. T. 5 c. 673 A.
Spes pro re est. T. 4 c. 1695 D.
Spes, & fructuarius ejus sub damno comprehenditur. Tom. 5 c. 374 E.
Spes pollimini. T. 5 c. 661 E.
Spes ab ea agendo, dum acima est. T. 5 c. 571 B.
Spes quid sit. T. 9 c. 29 E. & c. 32 D.
Spes prætorium fieri certaminis pignori obligari non poſſunt. T. 9 c. 1207 A.
Spes futuræ rei an rette venditur, donetur, & pignoretur. Tom. 10 c. 703 B.
Spei emptio, & venditio est. T. 9 c. 1207 A.
Spem pollimini virtus bellica facilitat olim in casibus omnibus. T. 5 c. 440 D.
Spem emere. Tom. 9 c. 1075 D.
Jactum retis emere est incertum emere. Ibid. c. 1075 E.
Spem remittere poſſum, repudiare non poſſum. T. 9 c. 31 B.
Speraudus, contumax, contemptor. T. 3 c. 1046 B.
Spicilegium quid. T. 7 c. 710 C. D.
De Spiritus Sancti processione omnis controversia, quæ est inter Latinos, & Græcos, procedit ex his verbalis *ex*, & *per*. T. 10 c. 992 C.
Spoliatores rerum Ecclesiasticarum excitantur ex Ecclesiastica solgitatione. T. 6 c. 791 B.
Spoliatus ante omnia restituendus. T. 6 c. 812 E.
Spondendi verbo an minus comprehendatur, quam verbo promittendi. T. 10 c. 114 D.
Spondeo verbum obligationis. T. 9 c. 48 B.
Spondere, & promittere quid differunt. T. 9 c. 429 D.
Spongarium ulcus. T. 3 c. 369 E.
Sponsa pro uxore aliquando accipitur. T. 6 c. 1113 C.
Sponsa pro uxore accipitur Hebraorum more. T. 6 c. 1058 C.
Sponsa quæ in re dilitet ab uxore. T. 7 c. 98 B.
Sponsa nunquam dar arrha, semper sponsus. T. 10 c. 670 B.
Si sponsa calos affectatio diffolutarum, ipse eiam arrarum acceptarum nomine tenetur in quadruplum, bedie in duplum. Ibid. B.
Sponsalia post 7. annum contrahi poſſunt. T. 3 c. 148 D.
Sponsalia inter absentes fiunt audo consensu, non per stipulationem. T. 1 c. 1153 A.
Sponsalia quandoquam contrahi poſſunt. T. 1 c. 1479 D. E.
Sponsalia olim non per eiam fiebant, quia per stipulationem fiebant. Ibid. D. E.
Sponsalia pactum nudum non facit. Ibid. E.
Sponsalia inter puberes, & inter impuberes contrahi poſſunt. T. 1 c. 1307 A.
Sponsalia quæ, & quomodo contrahantur. T. 1 c. 782 C. D. & T. 3 c. 321 B. C.
Sponsalia pro arris sponsalitiis. T. 3 c. 314 A.
Sponsalia non facit sola dotis promissio. T. 4 c. 265 B.
Sponsalia de præsenti matrimonium inirantur. T. 6 c. 1069 C.
Sponsalia, auctoritate parentum contracta jurisjurandi religione interpolio, urgente Episcopo sunt adimplenda. Ibid. A.
Sponsalia imperfectum matrimonium vocantur. T. 6 c. 1092 A. earum perfectio matrimonium. Ibid. A.
Sponsalia contrario consensu diffol-

vnnur. T. 6 c. 1054. E.
Sponsalia cum infante contracta pro infestis habentur. T. 6. c. 1059
Sponsalia contrahi non possunt cum impubere, quæ infantum non excedit. T. 6 c. 1056 D.
Sponsalia transeunt in matrimonium sequuta consensu. T. 6 c. 1067 B. C. & c. 1073 A.
Sponsalia de præsenti pro sponsalibus de futuro accipiuntur, eum ætas minor nuptiis impedimento est. T. 6 c. 1085 E.
Sponsalia collata in futurum tempus dissolvuntur per sponsalia collata in præsens tempus. T. 6 c. 1067 A.
Sponsalia, sicut nuptiæ, contrahuntur consensu hinc, & ideo filiæ cur nuptiis, ita sponsalibus filiam familias consentire oportet. T. 6 c. 101 C. & seq.
Sponsalia a patre, nuptiisve fictis non valere, differentiæ filiafamilias. Ibid. C.
Sponsalia facta, filio non consentiente, nihil valeant. T. 6 c. 613 C.
Sponsalia an mutent forum. T. 7 c. 70 C.
Sponsalia inter absentes an fieri possint. T. 7 c. 806 D.
Sponsalia per alium conficiuntur pofte. Ibid. D.
Sponsalia quæ sint, & quomodo fiant. Ibid. C.
Sponsalia fit subhastarium, an donans quasi indignis auferantur. T. 7 c. 1480 D.
Sponsalia fiunt hodie sine fistipatione nudo consensu. Tom. 7 c. 806 D.
Sponsalia olim non fieri poterant inter absentes. T. 7 c. 806 D. constituantur per interpositas personas. Ibid. C.
Sponsalia biaa constituitur videtur, qui pactus est filium, ea tibi constituere. T. 7 c. 807 C.
Sponsalia bina nomine filii constituta habens, infamia notatur. Ibid. C.
Sponsalia bina eodem tempore constituta qui habent, notantur infamia. Ibid. C.
Sponsalia per alium conficui. Ibid. A. ergo & inter absentes. Ibid. A.
Sponsalia fiunt per stipulationem fide-fideiussione. T. 7 c. 806 C. etiam cum fideiussore. Ibid. C.
Sponsalia in quibusnam durent; in quibus vero non. T. 8 c. 908 B. C.
Sponsalia dissolvi possunt authoritate patris. T. 9 c. 444 A.
Post sponsalia tempus definitum, intra quod nuptiæ debent contrahi. T. 9 c. 433 E. & c. 434 A.
Sponsalia turpia. T. 9 c. 444 D.
Sponsalia sine munera sponsalitia. T. 9 c. 437 C.
Sponsalia contrahus est, qui præcedit tantum nuptias. T. 9 c. 439 A. B.
Sponsalia quomodo olim fiebant. Ibid. B.
Sponsalia, & nuptiæ in quo differunt. T. 9 c. 439 A.
Sponsalia. Vide, Munera sponsalitia.
Sponsalia quomodo contrahuntur. T. 9 c. 439 B.
Sponsalia fiunt ipsis nuptiarum. T. 9 c. 432 D.
Sponsalia fuere permissa. Tom. 9 c. 450 E.
Sponsalia munera. T. 9 c. 435 D. E.
Sponsalia confirmari data arra, & osculo. Ibid. D.
Sponsalia hodie fiunt sine stipulatione. T. 10 c. 471 A. B.
Sponsalia olim per stipulationem contrahebantur, & nunc pactum contrahi. T. 10 c. 537 D.
Sponsalium arra quorum rerum fuit. T. 3 c. 508 B. C.
Sponsalium nomen commune. T. 2 c. 515 E.
Sponsalium de præsenti quæ fuit verba solennia. T. 6 c. 1076 C.
Ad sponsalium fidem faciendam sufficiunt tres testes. T. 6 c. 1066 C.
Sponsalium immutatorem coercuit Augustus. T. 9 c. 452 A.
In sponsalibus ex utraque parte deponi annuli solebant. T. 5 c. 559 E.
Sponsalibus de futuro coniugio potest adiciebi conditio. Tom. 6 c. 1004 D.
Sponsalibus contrahis reste hodie sufficiunt pauca pecuniaria. T. 6 c. 590 D.
Sponsalibus improbatur, an donata, legata, & dos quali indignis auferantur. T. 7 c. 1480 D. E.
In sponsalibus donatio fieta valet. Ibid. D.
In sponsalibus nulla est definita arra. T. 9 c. 433 A.
In sponsalibus arra quæ dantur. T. 9 c. 285 A.
De sponsalibus. T. 9 c. 428 B. B. C.
Sponsalibus an possit subjici filipatitio pernalis. T. 10 c. 711 D. E.
Sponsalia munera. T. 2 c. 374 A.
Sponsaliria. Vide, Munera sponsalitia.
De sponsalitiis arris. T. 9 c. 428 B. & seq. & c. 438 A. & seq.
Sponsi nullus iudicus est. T. 5 c. 93 B.
Sponsi foleunt pompa in Ecclesiam deducuntur benedictionis accipiendæ causa. T. 6 c. 1074 D.
Sponsi moverali, non cogendi. T. 6 c. 1055 C.
Sponsi nomen unde veniat. T. 10 c. 471 A.
Sponsio quid sit, & quomodo appelletur alio vocabulo. Tom. 5 c. 70 B.
Sponsio non revocatur nuda voluntate alterutrius. Tom. 6 c. 1095 B.
Sponsionis verbum. Tom. 8 c. 485 D.
Sponsor ab Accursio male definitus. T. 2 c. 10. 17 C.
Sponsor quis. T. 8 c. 485 E.
Sponsoris, & fiqui promissa nominat. T. 1 c. 781 D.
De sponsore, & fideiussore. T. 1 c. 780 A.
Sponsores Accursius pro *responsores* dixit, quos Græci *ἀντιμισθωτὰς* appellant, qui plerumque in levioren cautum accipiuntur. Tom. 5 c. 407 E.
Inter sponsos donatio an valeat. T. 5 c. 559 D.
Sponsus Corruptus olim obtulisse dotem uxoribus, non uxores maritis. T. 9 c. 416 B.
Sponsus in sponsalibus dat arrain, non sponsa. T. 3 c. 104 E.
Sponsus an de adulterio sponsæ juxta mariti agere possit. T. 3 c. 148 B. & seq.
Sponsus mitti virginis sponsæ, ea ignorante, res, quæ ei denuba pro munere sponsalitio, tradidit mariti puellæ, quæritur quanam actione filia cum matre agit, ut munera sponsalitia sibi reddat. T. 4 c. 122 D. E.
Sponsus sponsæ annulum muneri mittebat, sed alienus, non suus. T. 5 c. 560 A.
Sponsus, & sponsa cur ita dicuntur. T. 7 c. 806 C. D.
Sponsus quomodo quantum fieri appellata. T. 1 c. 24 D. & c. 45 A.
Sponsus quando erogari solent. T. 4 c. 86 A.
Sponsus nupciales. Vide, Nuptialia munera. T. 5 c. 581 D.
Sponsus an possit legari ex reditu sedificorum in alimenta. T. 7 c. 1086 E.
Sponsus quæ vocentur. Ibid. E.
Sponsus dicuntur conscribuntur. T. 10 c. 805 B.
Sponsus dicunt nomini origo. T. 1 c. 144 E.
Sponsularum modus. T. 1 c. 929 C. & c. 941 E.
Sponsularum nomen quale sit. T. 8 c. 1115 B. earundem definitiones. Ibid. C.
Sponsularum nomina origo, & earum varia significationes. T. 10 c. 917 C.
De sponsulis judicialis cum agitur, judex dari in re sua. Tom. 9 c. 1083 B.
Sponsulis de sponsulis, & sumptibus in diversis judiciis factis, ut differt a titulo de fructibus, & artium expensis. T. 10 c. 918 A. B.
Cum de sponsulis judicialis agitur, idem est hodie & judex & advertarius. T. 10 c. 919 E.
Sponsulis qui sint, & quomodo appelletur alio vocabulo. Tom. 5 c. 70 B.
Sponsulis non est, qui præcedit tantum nuptias. T. 9 c. 439 A. B.
Sponsulis quomodo olim fiebant. Ibid. B.
Sponsulis, & nuptiæ in quo differunt. T. 9 c. 439 A.
Sponsulis. Vide, Munera sponsalitia.
Sponsulis quomodo contrahuntur. T. 9 c. 439 B.
Sponsulis fiunt ipsis nuptiarum. T. 9 c. 432 D.
Sponsulis fuere permissa. Tom. 9 c. 450 E.
Sponsulis munera. T. 9 c. 435 D. E.
Sponsulis confirmari data arra, & osculo. Ibid. D.
Sponsulis hodie fiunt sine stipulatione. T. 10 c. 471 A. B.
Sponsulis olim per stipulationem contrahebantur, & nunc pactum contrahi. T. 10 c. 537 D.
Sponsulium arra quorum rerum fuit. T. 3 c. 508 B. C.
Sponsulium nomen commune. T. 2 c. 515 E.
Sponsulium de præsenti quæ fuit verba solennia. T. 6 c. 1076 C.
Ad sponsulium fidem faciendam sufficiunt tres testes. T. 6 c. 1066 C.
Sponsulium immutatorem coercuit Augustus. T. 9 c. 452 A.
In sponsulibus ex utraque parte deponi annuli solebant. T. 5 c. 559 E.
Sponsulibus de futuro coniugio potest adiciebi conditio. Tom. 6 c. 1004 D.
Sponsulibus contrahis reste hodie sufficiunt pauca pecuniaria. T. 6 c. 590 D.
Sponsulibus improbatur, an donata, legata, & dos quali indignis auferantur. T. 7 c. 1480 D. E.
In sponsulibus donatio fieta valet. Ibid. D.
In sponsulibus nulla est definita arra. T. 9 c. 433 A.
In sponsulibus arra quæ dantur. T. 9 c. 285 A.
De sponsulibus. T. 9 c. 428 B. B. C.
Sponsulibus an possit subjici filipatitio pernalis. T. 10 c. 711 D. E.
Sponsulia munera. T. 2 c. 374 A.
Sponsuliria. Vide, Munera sponsalitia.
De sponsulitiis arris. T. 9 c. 428 B. & seq. & c. 438 A. & seq.
Sponsuli nullus iudicus est. T. 5 c. 93 B.
Sponsuli foleunt pompa in Ecclesiam deducuntur benedictionis accipiendæ causa. T. 6 c. 1074 D.
Sponsuli moverali, non cogendi. T. 6 c. 1055 C.
Sponsuli nomen unde veniat. T. 10 c. 471 A.
Sponsulo quid sit, & quomodo appelletur alio vocabulo. Tom. 5 c. 70 B.
Sponsulo non revocatur nuda voluntate alterutrius. Tom. 6 c. 1095 B.
Sponsulonis verbum. Tom. 8 c. 485 D.
Sponsulor ab Accursio male definitus. T. 2 c. 10. 17 C.
Sponsulor quis. T. 8 c. 485 E.
Sponsuloris, & fiqui promissa nominat. T. 1 c. 781 D.
De sponsulore, & fideiussore. T. 1 c. 780 A.
Sponsulores Accursius pro *responsulores* dixit, quos Græci *ἀντιμισθωτὰς* appellant, qui plerumque in levioren cautum accipiuntur. Tom. 5 c. 407 E.
Inter sponsulos donatio an valeat. T. 5 c. 559 D.
Sponsulus Corruptus olim obtulisse dotem uxoribus, non uxores maritis. T. 9 c. 416 B.
Sponsulus in sponsulibus dat arrain, non sponsula. T. 3 c. 104 E.
Sponsulus an de adulterio sponsæ juxta mariti agere possit. T. 3 c. 148 B. & seq.
Sponsulus mitti virginis sponsæ, ea ignorante, res, quæ ei denuba pro munere sponsulitio, tradidit mariti puellæ, quæritur quanam actione filia cum matre agit, ut munera sponsulitia sibi reddat. T. 4 c. 122 D. E.
Sponsulus sponsæ annulum muneri mittebat, sed alienus, non suus. T. 5 c. 560 A.
Sponsulus, & sponsula cur ita dicuntur. T. 7 c. 806 C. D.
Sponsulus quomodo quantum fieri appellata. T. 1 c. 24 D. & c. 45 A.
Sponsulus quando erogari solent. T. 4 c. 86 A.
Sponsulus nupciales. Vide, Nuptialia munera. T. 5 c. 581 D.
Sponsulus an possit legari ex reditu sedificorum in alimenta. T. 7 c. 1086 E.
Sponsulus quæ vocentur. Ibid. E.
Sponsulus dicuntur conscribuntur. T. 10 c. 805 B.
Sponsulum nomini origo. T. 1 c. 144 E.
Sportularum modus. T. 1 c. 929 C. & c. 941 E.
Sportularum nomen quale sit. T. 8 c. 1115 B. earundem definitiones. Ibid. C.
Sportularum nomina origo, & earum varia significationes. T. 10 c. 917 C.
De sportulis judicialis cum agitur, judex dari in re sua. Tom. 9 c. 1083 B.
Tirulus de sportulis, & sumptibus in diversis judiciis factis, ut differt a titulo de fructibus, & artium expensis. T. 10 c. 918 A. B.
Cum de sportulis judicialis agitur, idem est hodie & judex & advertarius. T. 10 c. 919 E.
Sportuli qui sint, & quomodo appelletur alio vocabulo. Tom. 5 c. 70 B.
Sportuli non est libertus manumissus. T. 8 c. 332 B. C.
Sportuli non est libertus manumissus. T. 8 c. 332 B. C.
Sportulis non est, qui præcedit tantum nuptias. T. 9 c. 439 A. B.
Sportulis quomodo olim fiebant. Ibid. B.
Sportulis, & nuptiæ in quo differunt. T. 9 c. 439 A.
Sportulis. Vide, Munera sportulitia.
Sportulis quomodo contrahuntur. T. 9 c. 439 B.
Sportulis fiunt ipsis nuptiarum. T. 9 c. 432 D.
Sportulis fuere permissa. Tom. 9 c. 450 E.
Sportulis munera. T. 9 c. 435 D. E.
Sportulis confirmari data arra, & osculo. Ibid. D.
Sportulis hodie fiunt sine stipulatione. T. 10 c. 471 A. B.
Sportulis olim per stipulationem contrahebantur, & nunc pactum contrahi. T. 10 c. 537 D.
Sportulium arra quorum rerum fuit. T. 3 c. 508 B. C.
Sportulium nomen commune. T. 2 c. 515 E.
Sportulium de præsenti quæ fuit verba solennia. T. 6 c. 1076 C.
Ad sportulium fidem faciendam sufficiunt tres testes. T. 6 c. 1066 C.
Sportulium immutatorem coercuit Augustus. T. 9 c. 452 A.
In sportulibus ex utraque parte deponi annuli solebant. T. 5 c. 559 E.
Sportulibus de futuro coniugio potest adiciebi conditio. Tom. 6 c. 1004 D.
Sportulibus contrahis reste hodie sufficiunt pauca pecuniaria. T. 6 c. 590 D.
Sportulibus improbatur, an donata, legata, & dos quali indignis auferantur. T. 7 c. 1480 D. E.
In sportulibus donatio fieta valet. Ibid. D.
In sportulibus nulla est definita arra. T. 9 c. 433 A.
In sportulibus arra quæ dantur. T. 9 c. 285 A.
De sportulibus. T. 9 c. 428 B. B. C.
Sportulibus an possit subjici filipatitio pernalis. T. 10 c. 711 D. E.
Sportulia munera. T. 2 c. 374 A.
Sportuliria. Vide, Munera sportulitia.
De sportulitiis arris. T. 9 c. 428 B. & seq. & c. 438 A. & seq.
Sportuli nullus iudicus est. T. 5 c. 93 B.
Sportuli foleunt pompa in Ecclesiam deducuntur benedictionis accipiendæ causa. T. 6 c. 1074 D.
Sportuli moverali, non cogendi. T. 6 c. 1055 C.
Sportuli nomen unde veniat. T. 10 c. 471 A.
Sportulo quid sit, & quomodo appelletur alio vocabulo. Tom. 5 c. 70 B.
Sportulo non revocatur nuda voluntate alterutrius. Tom. 6 c. 1095 B.
Sportulonis verbum. Tom. 8 c. 485 D.
Sportulor ab Accursio male definitus. T. 2 c. 10. 17 C.
Sportulor quis. T. 8 c. 485 E.
Sportuloris, & fiqui promissa nominat. T. 1 c. 781 D.
De sportulore, & fideiussore. T. 1 c. 780 A.
Sportulores Accursius pro *responsulores* dixit, quos Græci *ἀντιμισθωτὰς* appellant, qui plerumque in levioren cautum accipiuntur. Tom. 5 c. 407 E.
Inter sportulos donatio an valeat. T. 5 c. 559 D.
Sportulus Corruptus olim obtulisse dotem uxoribus, non uxores maritis. T. 9 c. 416 B.
Sportulus in sportulibus dat arrain, non sportula. T. 3 c. 104 E.
Sportulus an de adulterio sponsæ juxta mariti agere possit. T. 3 c. 148 B. & seq.
Sportulus mitti virginis sponsæ, ea ignorante, res, quæ ei denuba pro munere sportulitio, tradidit mariti puellæ, quæritur quanam actione filia cum matre agit, ut munera sportulitia sibi reddat. T. 4 c. 122 D. E.
Sportulus sponsæ annulum muneri mittebat, sed alienus, non suus. T. 5 c. 560 A.
Sportulus, & sportula cur ita dicuntur. T. 7 c. 806 C. D.
Sportulus quomodo quantum fieri appellata. T. 1 c. 24 D. & c. 45 A.
Sportulus quando erogari solent. T. 4 c. 86 A.
Sportulus nupciales. Vide, Nuptialia munera. T. 5 c. 581 D.
Sportulus an possit legari ex reditu sedificorum in alimenta. T. 7 c. 1086 E.
Sportulus quæ vocentur. Ibid. E.
Sportulus dicuntur conscribuntur. T. 10 c. 805 B.
Sport

De statu defunctorum nequi post quinquennium quærantur. T. 9 c. 970 D. E.
De statu Præsidi cognitio non sit, nisi datum sit ei specialiter ius prætorium, vel proconsulare. T. 9 c. 673 D.
De statu ius potest iterari. T. 9 c. 1049 B.
Si de statu hominis controvertatur, non oportet prætudicium fieri quæstioni hereditatis. T. 9 c. 1169 B. C.
De statu defuncti post quinquennium a die mortis quæri non potest. T. 9 c. 970 E.
De statu ius litigare non per se, sed per adstortorem. T. 9 c. 983 E.
De statu an possit cognoscere Præses Provinciæ. T. 10 c. 921 B. C.
Si de statu fit quæstio inter fiscum, & privatos, cuius judicis sit cognitio. Ibid. C.
De statu actiones prætudiciales funt. T. 10 c. 938 D. causa ubi agatur. Ibid. D.
Statum qui fuum ignorare, aut de ea dubitare dicuntur. T. 1 c. 1246 B.
Statum hominis adoptio mutat. T. 4 c. 809 D. & hoc genus non mutat, generemutat. Ibid. E. quod est discrimen inter genus, & generem. Ibid. E.
Statum pro ftratum in Pandectis Florentinis. T. 9 c. 1388 D.
Status causæ quæ fint. T. 2 c. 161 B.
Status causæ maximos exigit judices. Ibid. C.
Status conditi, status fervitutis. T. 1 c. 716 B.
Status mutatio est capitis minutio. T. 1 c. 957 A. B.
Status varietas, feu mutatio eau fina periculi non mutat. Tom. 4 c. 918 A.
Status capitis, qui & status dignitatis, an diveri, & cur. T. 4 c. 847 D.
Status controversia fieri movearur, liberale judicium ftatim explicandum, nec tempus puberratis expectandum est. T. 5 c. 621 A.
Status quæstio differtur ad tempus pubertatis. T. 5 c. 621 B.
Status quæstio, & controversia capitis, & familiæ, & de bonis maternis, & fraternis, fieri movearur, quo juris auxilio utetur. Ibid. C.
Status quæstio. T. 6 c. 164 C. & seq.
Status quæstio cur dicatur prætudicium, & fere prætudicialis actio. T. 7 c. 320 E.
Status causæ prætudicialis est. T. 7 c. 321 B.
Status quæstio quid sit. T. 8 c. 121 E.
Status controversia impuberi tedamento prætertito non fit, nisi post aequatem bonorum possessionem. T. 9 c. 669 E. & c. 700 A. & seq.
Status quæstio omnis perimitur præscriptione 40. annorum. T. 9 c. 1026 D.
Status quæstio triplex. T. 9 c. 168 E. triplex prætudicium. Ibid. E.
Status quæstio. T. 9 c. 110 A. de causa fiatus cognoscere non potest Procurator Cæsaris. Ibid. B. quod si judicet in causa bonorum apud eum mota, de ea cognoscere potest. Ibid. B.
Status causa. T. 9 c. 194 C. Vide, Causa status.
Status omnis quæstio est prætudicialis. T. 10 c. 690 B. triplex est. Ibid. B.
Causa status perfuae litigantis prius dirimitur, quam causa hereditatis. T. 10 c. 921 B.
Status hominis qui fit. T. 10 c. 938 D.
Status capitis quid fit. Ibid. D.
Status quisque olim erant, & dicebantur. T. 10 c. 880 A. B.
Statutorum privilegia. Ibid. B.
Statutos inter, & fopternuntrius differentia. Ibid. A.
Stellio quid fit, & unde dictus. T. 1 c. 870 B. & T. 3 c. 281 E.
Stellionatos est *rerdoter*. T. 2 c. 615 C.
In stellionatu non periurio, sed stellionatui pœna statuitur. T. 10 c. 570 C. D.
Stellionatui quæ pœnæ statuitur. T. 1 c. 39 A.
Stellionatus excepto quid sit, & ejus crimini affin. T. 1 c. 870 B. C & Tom. 2 c. 614 E. & c. 615 A.
Stellionatus crimen fabdidarium est. T. 1 c. 509 C.
Stellionatus cum alio crimine legitimo non concurrit. T. 2 c. 614 E. & c. 615 A.
Stellionatus excepto adversus decoctores minus honesta. T. 3 c. 327 E.
Stellionatus crimen quandoque est fur. T. 2 c. 615 C.
Stellionatus crimen an fit famosum. T. 2 c. 615 A. & T. 2 c. 221 A. B.
Stellionatus est proprium vitium Ægyptiorum, ibellioque frequens est in Ægypto animal, unde *scorpion* est impoenere, & stellionem agere. T. 4 c. 181 D.
Stellionatus criminis diffinitio Ioannis Glossatoris rectissima, & quæ. T. 4 c. 845 A.
Stellionatus crimen proprio nomine carent. T. 4 c. 178 C.
De stellionatus crimine interpretatio Joannis veteris Glossatoris quælis, quæ & mihi interpretatum. T. 4 c. 844 E.
Stellionatus actio non ex legibus veniant, & an fit judicium ordinarium. T. 4 c. 844 A.
Stellionatus criminis descriptio quælis. Ibid. D. E. hoc crimen interdum famosum. Ibid. D.
Stellionatus crimen est extraordinarium. Ibid. C.
Stellionatus crimen quid. Tom. 4 c. 171 C.
Stellionatus crimen fi ex fimulatione contrahitur, cur non ex periurio. T. 4 c. 181 A.
Stellionatus indicium an publicis indiciis adiecisi possit. T. 4 c. 844 B.
Stellionatus crimine teneatur, qui eandem rem duorum pignori obligavit diversis contractibus. T. 4 c. 178 B. C.
Stellionatus pœna non est legitima, nec crimen ordinarium. Tom. 4 c. 844 A.
Stellionatus crimen quando est famosum, & quando non. Ibid. E. & c. 845 A.
Stellionatus actio ad criminalia. Ibid. C. 844 B.
Stellionatus actio neque publicis judiciis, neque privatis actionibus continetur. T. 4 c. 844 A.
Stellionatus actio privatis actionibus non continetur, & quæmam illæ actiones privatæ. Ibid. A & seq.
Stellionatus crimen, & stellio quid. T. 5 c. 421 C.
Stellionatus crimen non cadit in ignorantem. Ibid. C.
Stellionatus crimen. Tom. 7 c. 653 B. Rhetores illud appellant inscriptum malefictum. Ibid. B.
Stellionatus nomen unde translatum fuerit. T. 9 c. 1461 B.
Stellionatus est omne crimen, feu malefictum inscriptum. Tom. 9 c. 116 D.
Stellionatus crimine fum teneri, qui rem eandem duobus in folidum separatim obligat pignori. T. 9 c. 580 E.
Stellionatus nomine quid fignificatur. T. 9 c. 1461 B.
De stellionatus crimine. Ibid. B. & seq.
Stellionatus. T. 10 c. 729 E.
Stellionatus crimine tutor quo cafu teneatur. T. 10 c. 1002 B.
Stellionum mutatio fuit notata in hamo. T. 5 c. 1015 E.
Stemmata quid. T. 8 c. 118 C. quomodo diuidantur. Ibid. C.
Stemmata proprie quid fint. T. 10 c. 901 B.
Stemmata cognationis. T. 8 c. 118 C.
Stenopatchi qui fint, & quod eorum munus. T. 2 c. 1013 E.
D. Stephanus Murryrum primicerius. T. 2 c. 900 E.
Stercoratio pars cafturæ est. T. 4 c. 805 A.
Stercoratio arbusti utilis impensa. T. 8 c. 549 C.
Sterilis fundus fæpe fit nostra industria fertilis. T. 4 c. 805 D. E.
Sterilis plerumque est major quinquagenaria. T. 9 c. 924 D.
Sterilitas anni remittitur fenoris, anni postulat. T. 6 c. 471 E.
Sterilitas, aut partis fundi amittio an relevet emphyteuticarium ex nonis folutione. T. 10 c. 587 A. B.
Ob sterilitatem anni remittio penfionis colono interdum datur. T. 4 c. 1006 B.
Sterquilinum fundi renditi, vel legati an ad emptorem, vel legatarium pertinent. T. 7 c. 781 D.
Stichus est nomen servi, quo fignificatur corpuscultus notis fignificatis. T. 7 c. 470 A.
Stigmata fugitivis fcribuntur. T. 3 c. 174. A.
Stigmata fabricentum brachiis infligenda. T. 2 c. 800 D.
Stigmatticus servus quis appellatus. T. 8 c. 897 C. D.
Stigmi unde dicitur. T. 4 c. 1381 A.
Stillicidia uti nunc funt, ut ita fint, an fit ambiguum. T. 7 c. 437 A.
Stillicidii averrendi servitus quid idem ius est. T. 7 c. 408 E.
Stillicidii averrendi servitus quæ fit. Ibid. E.
Stillicidii immittendi, vel deducendi servitus an mutatione ædificii servitutis extinguatur. T. 7 c. 419 D.
Stillicidii non averrendi servitus quæ fit. T. 7 c. 407 E.
Stillicidii recipiendi servitus an remissa videatur. T. 7 c. 420 D. E. & c. 421 A.
Stillicidii servitus, an restituatur, si ædes dominatus corruant, & postea restituantur. T. 7 c. 419 D. E.
Stillicidium quid. T. 7 c. 405 E. quid differt a flumine. Ibid. E. & c. 406 A.
Stillicidium in publicum mittere an licet. T. 7 c. 420 C.
Stillicidium qui recipit, an possit ædificare in eo loco, quo stillicidium cadit. T. 7 c. 420 C.
Stillicidium quid fit. T. 7 c. 424 C.
Stillicidium unde ita dictum. T. 8 c. 941 D.
Stipa quid. T. 3 c. 278 E.
Stipendia funt tributa capitis. T. 2 c. 670 C.
Stipendia publicanis locari non licent. T. 3 c. 169 B.
Stipendia militum. T. 8 c. 1093 B.
Vide, Milites. Pignori non exigunturex etsufa judicati. Ibid. B.
Stipendiaria prædia quæ. T. 7 c. 374 B.
Stipendiarii agri non locantur poteftoribus. T. 7 c. 378 D.
Stipendiis, ac tributi differentia nulla est. T. 3 c. 168 B.
Stipendium quid fit. T. 7 c. 151 D.
Stipendium unde appellatum. T. 8 c. 597 C.
Stipes, *ramulus*, patibulum. T. 2 c. 552 D.
Stipula illicita, vulgo *glanage*. T. 8 c. 514 A.
Stipula illicita quid. Ibid. A.
Stipula illicita ad fructuarium pertinet. Ibid. B.
Stipulamur alteri inutiliter. T. 7 c. 948 B. & T. 9 c. 206 A.
Stipulandi verbum commune est interrogantis, & respondentis. T. 8 c. 121 C. D.
Stipulandi verbum affirmam, & pafsivam habet fignificationem. T. 8 c. 121 D.
De stipulandi, & promittendi dubiis reis. T. 9 c. 1274 B. & feq.
Stipulatio pro mulere cum marito, an ex stipulatu jure agere cum marito possit. T. 6 c. 546 D. E.
Stipulatio præsente mulere parat mulieri utilem est stipulatio actionem. T. 6 c. 546 D.
Stipulatorem patrem, peculiam dari filiofamilias, vel filiofamilias, filiofamilias obligatorem, stipulatorem non fit, fed filio dipulatum fit, & ex ea stipulatione agere poffit. T. 9 c. 1253 A.
Stipulanti fi donator promittit, retentur. T. 1 c. 488 C.
Stipulanti fi promittro decem, quæ in arca habeo, fi tempore tantum, vel nihil ita habeam, an tenear nihilominus ea præstare. T. 7 c. 795 B.
Stipulantis filiofamilias fiquis promiferit, folvere debet patri. T. 8 c. 668 A.
Stipulantis fiquis promiferit donandi causa, an veniant fructus. T. 10 c. 1310 C.
Stipulari, inftipulari, reftipulari idem est, promittere item, & reprompitere. T. 1 c. 939 A.
Stipulari ex re domini quid est. T. 4 c. 917 A.
Stipulari alteri utiliter nemo potest, quemado hoc intelligitur. T. 4 c. 1337 C. & Tom. 9 c. 1271 A.
Stipulari in jure fæpe accipitur in patiendi fignificatione. T. 5 c. 404 D.
Stipulari est promittere ex verbis juris fonfultorum. T. 6 c. 92 B.
Stipulari pefta lingua est firmare. T. 6 c. 550 E.
Stipulari an qui possit post mortem fuam. T. 8 c. 92 C.
Stipulari alteri nemo potest. T. 8 c. 805 E.
Stipulari recte pupillum, & minorem 25. annis fine tutoris, vel curatoris auctoritate. T. 9 c. 1257 A.
Stipulari alteri non possum. T. 9 c. 1259 D.
Stipulari pro interrogari. Tom. 9 c. 1257 D.
Stipulari fumptum pro promittere. T. 10 c. 431 C.
Stipulatio quo cafu in heredem transfinitittur. Tom. 8 c. 668 A. B.
Stipulatio unde dicta. T. 1 c. 483 D. E. & c. 1169 B.
Stipulatio quid, & ut fit. Tom. 1 c. 1151. A. B. T. 2 c. 552 C. D. E. & c. 553 A.
Stipulatio fidi fit inter præsentes, & non fit a muto, aut furdo. T. 1 c. 204 B.
Stipulatio fit utroque loquente. T. 1 c. 1153 D.
Stipulatio per alium non contrahitur. T. 3 c. 479 D. E.
Stipulatio non fit inter absentes. T. 1 c. 484 A. & c. 1151 E. & c. 1152 A.
Stipulatio verbis fit solemnibus, civilibus, ac directis. T. 1 c. 1151 D.
Stipulatio est contractus. Tom. 1 c. 1164 B.
Stipulatio cuius fit juris. Tom. 3 c. 412 E.
Stipulatio est obligatio, acceptilatio est absolutio. Tom. 1 c. 938 D.
Stipulatio obligationem parit, acceptilatio libertionem. Tom. 1 c. 1153 E.
Stipulatio duplex, vulgaris, & specialis. T. 1 c. 1181 C.
Stipulatio certa, aut incerta. T. 1 c. 1210 B. & c. 1212 E.
Stipulatio quare differt a contractu. T. 1 c. 1177 E.
Stipulatio tui non nos valet, quamvis pofteta mea esse debeat. T. 1 c. 940 D.
Stipulatio est inutilis, fiquis rem fuoram, vel publicam stipulatur. T. 1 c. 1218 C.
Stipulatio inutilis non habet pædam. T. 1 c. 1155 E.
Stipulatio ut fit inutilis. Tom. 1 c. 202 D.
Stipulatio publicum cur non fit una. T. 1 c. 1183 B.
Stipulatio quanti res est, non interest, ut contractui committi, nisi res in ea contestim fuerit. T. 1 c. 1221 D.
Stipulatio fructuaria. T. 1 c. 1334 A.
Stipulatio imperfectiuter concepta. T. 1 c. 1165 A. D.
Stipulatio legatorum est una. T. 1 c. 1183 B.
Stipulatio, & legatum fint *pioiorum*. T. 1 c. 1271 D.
Stipulatio Falcidiæ prætoria, vel communis. T. 1 c. 815 A.
Stipulatio alterna quæ fit. Tom. 1 c. 940 A.
Stipulatio cauta mortis fit, ut promittatur mortis confirmetur. T. 1 c. 1176 A.
Stipulatio alternata. Tom. 1 c. 940 A.

Stipulatio fervorum . T. 1 c. 861 A.
Stipulatio Aquiliana . T. 1 c. 862 E. & c. 950 B.
Stipulatio in heredes transit . T. 1 c. 1157 E.
Stipulatio fructuaria . T. 1 c. 1334 A.
Stipulatio critici fine certa quantitate non valet . T. 1 c. 1126 D.
Stipulatio duplis non committitur, nisi res judicio fit evicta . Tom. 1 c. 1375 E.
Stipulatio de rato quomodo committitur . T. 1 c. 1366 A. B.
Stipulatio conditionalis ad heredem transfertur . T. 1 c. 196 A.
Stipulatio conditionalis statim credit . T. 1 c. 1209 E.
Stipulatio sub conditione conficta quæ pendet ex incertæ perfonæ facto, valet . T. 1 c. 1231 A.
Stipulatio stipulatione ipfo jure tollitur . T. 1 c. 360 C.
Stipulatio res alienæ fub conditione, ejus domini pofhea quæfito, non extinguitur . T. 1 c. 1172 C.
Stipulatio penalis quæ fit . Tom. 3 c. 156 E.
Stipulatio penalis non affringit omnes contractus . T. 1 c. 1176 B.
Stipulatio an inutilis fit, cum ad interrogata non refpondetur . T. 1 c. 202 A.
Stipulatio an fit etiam inutilis, cum ab eo ftipulatur, qui eft noftro juri fubrectus, vel contra . Ibid. D.
Stipulatio penalis ut concipienda . T. 1 c. 1210 E.
Stipulatio penalis præcedentem non novat obligationem . T. 1 c. 1235 E.
Stipulatio penalis ftatim poft diem ipfo jure committitur . Tom. 1 c. 1221 C. D.
Omnis ftipulatio penalis conditionalis eft. T. 1 c. 1191 E.
Stipulatio damni infecti . Tom. 1 c. 1520 E.
Stipulatio damni infecti, & de novi operis nunciatione . Tom. 1 c. 1162 D. E.
Stipulatio annua, vel in annos fingulos quomodo differat a legato annuo . T. 1 c. 105 A. B.
Stipulatio tributaria eft honoraria . T. 1 c. 75 B.
Stipulatio fine confenfu nulla . T. 1 c. 918 E.
Stipulatio dicitur pandecte . Tom. 1 c. 859 D.
Stipulatio ejus rei, cujus commercium non eft, inutilis eft . T. 1 c. 1185 A.
Stipulatio omnibus paftis fubici debet, ut ea ftipulatio adhic nafci poffit . T. 1 c. 401 C.
Stipulatio ftipulatione tollitur . T. 1 c. 360 C.
Stipulatio unde . T. 1 c. 552 C. D.
Stipulatio malæ fidei eft ftipulatio. T. 3 c. 201 A.
Stipulatio rifetur extinctæ, quæ in eum cafum eft dedufta, a quo incipere non potuit . T. 1 c. 1257 A.
Stipulatio contrahitur verbis, non litteris, & inter præfentes . T. 4 c. 850 B.
Stipulatio doris, & ufturam extinguitur poft renovatum matrimonium . T. 4 c. 981 A.
Stipulatio fundi fine propria appellatione an numeretur inter ftipulationes utiles . T. 4 c. 984 B.
Stipulatio in id tempus contetur, quo periculum evidentia effe debuit . T. 4 c. 954 E.
Stipulatio penalis pertinitur novatione voluntaria, non etiam necceffaria . T. 4 c. 965 B. C.
Stipulatio a cetaria contrahibus quid differt . T. 4 c. 260 A.
Stipulatio de rato ubi omitta eft, conditio indebiti competit; ubi vero ftipulatio eft interpofita, conditio cefftat . T. 4 c. 1350 A.
Omnis ftipulatio in fcifto conniftens eft incerta . T. 4 c. 686 D.
An ftipulatio penalis priorem ftipulationem novet . T. 4 c. 63 E.
Stipulatio de rato commiffa in tantum competit, in quantum ftipulatoris intereft . T. 4 c. 1321 B.
Stipulatio conditionalis non transit ad hicum . T. 4 c. 604 A.
Stipulatio confenfum habet, & ex confenfu interpofitum . T. 4 c. 1413 C.
Stipulatio contra bonos mores concepta non valet . T. 4 c. 706 A. fecus in bona fide judicia. Ibid. A.
Stipulatio eft conclufio contractus. T. 4 c. 180 B.
Stipulatio eft pandefta omnium contractuum . T. 4 c. 180 A.
Stipulatio eft vinculum, formula conventionum, & omnium contractuum conclufio . T. 4 c. 666 D.
Stipulatio generis nonnifi numero dividitur, non corpore, feu fpecie, & intellectu fubtrahitur . T. 4 c. 330 D.
Stipulatio inventa eft obligationum formularum caufa . T. 4 c. 666 D.
Stipulatio non fit, nifi verbis inter præfentes. T. 4 c. 33 D.
Stipulatio in partem de damno infecto cavere quid fit, & quomodo fint ftipulatio illa . T. 5 c. 7 D. & feq.
Stipulatio emptionis eft fequela emptionis venditionis . T. 5 c. 452 B.
Stipulatio an fit certa, vel incerta. T. 5 c. 27 E.
Stipulatio alieni fafti an valeat . T. 5 c. 825 B.
Stipulatio an præcedat pactum, vel fequatur, nihil intereft . Tom. 5 c. 454 E.
Stipulatio an extinguatur, fi aliter pro eo heres exftiterit . T. 5 c. 855 C.
Stipulatio certa quantitatem continet certam. T. 5 c. 27 E.
Stipulatio, & obligatio contracta nominibus ad mentem argentarii funt obligationes juris civilis. T. 5 c. 68 A. & feq. Vide, Argentarii.
Stipulatio fructuaria non tantum locum habet in ufufructu, fed etiam in redditu aliqui legato . Tom. 5 c. 863 D.
Stipulatio exitu hereditate ftipulatoris Falcidiæ quomodo cedat, & aliunde eft . Tom. 5 c. 866 E. & c. 867 A.
Stipulatio judicatum folvi dicitur de lite, five pro lite interponi . T. 5 c. 87 A. in tantum committitur, quantum judex pronunciaverit, non etiam quantum litis acceffit per contumaciam rei. Ibid. c. 89 E. & c. 871 A.
Stipulatio fundi generaliter promiffi nulla eft . T. 6 c. 363 B.
Stipulatio mutua, quæ inter emptorem, & venditorem ftipulantur, hereditate venditæ . T. 6 c. 94 A.
Stipulatio inutilis nectaciti pafti, & conditionis jure valet . T. 6 c. 96 A.
Stipulatio facta alteri non valet . T. 6 c. 221 E.
Stipulatio quæ fit contra bonos mores inutilis eft. T. 6 c. 404 A.
Stipulatio, quæ non habet pactum, nulla eft . T. 6 c. 96 A.
Stipulatio nulla eft, fi fervus qui ftipulatus ftipuletur, vel protet judicio uti, & qui accefferit fidejuffor, non teneatur . T. 6 c. 380 D.
Stipulatio inter volentes contrahitur . T. 6 c. 240 E.
Stipulatio judicatum folvi . Tom. 6 c. 325 C.
Stipulatio dominum rem ratam habiturum, quam procurator interpofuit, vel in perfonam concipitur, vel in rem: & utrum fit in perfonam, vel in rem, unde effectur . T. 6 c. 387 A.
Stipulatio & compromiffis ftrictius accipitur . T. 6 c. 22 E.
Stipulatio interpofita fine jufta, idonea & honefta caufa jure civili parit actionem . T. 6 c. 343 D.
Stipulatio non poteft fieri per ftipulatum . T. 6 c. 709 D.
Stipulatio poteft præcedere mutuum. T. 6 c. 534 A.
Stipulatio ita, *& obnoxiæ per fponfiones perfonæ*, &c. ad quid referatur . T. 6 c. 532 A.
Stipulatio fanitatis infelti prætoris ftipulatio eft . T. 6 c. 51 C.
Stipulatio a priore emptore interpofita non tranfit in poftieriorem emptorem . T. 6 c. 510 B.
Stipulatio conclufio eft conventionum, five pactorum præcedentium . T. 6 c. 590 E. eft confirmatio fidefiorum præcedentium, robur, vinculum, catena . Ibid. E.
Stipulatio inter abfentes an contrahi poffit . T. 6 c. 545 A.
Stipulatio non poteft fieri per ftipulatum, & fidejuffor nemo confiftitur nifi per ftipulationem . T. 6 c. 709 D.
Stipulatio contrahi poteft fub conditione . T. 7 c. 647 D.
Stipulatio duplex adfitita, in venditione hominis . T. 7 c. 565 C. D.
Stipulatio quarum rerum non valet. T. 7 c. 645 C. & feq.
Stipulatio ut concepta eft, ita & actio concipi debet . T. 7 c. 734 E.
Stipulatio an inutilis fit, fequis ftipuletur hominem, hoftis fuerit dari. T. 7 c. 984 B.
Stipulatio an utilis fit, fequis rem promittat, cujus rem non habet. T. 7 1016 A.
Stipulatio pecunia creditæ ad diem non habet, nec dari quomodo intelligatur. T. 7 c. 778 A.
Stipulatio quando committatur. T. 7 c. 164 C.
Stipulatio fi concepta fit rem tradi, in actio concipi, & condemnatio fequi poffit. T. 7 c. 734 E.
Stipulatio fervitutis an tranfeat in heredes . T. 7 c. 391 A.
Stipulatio conditionalis an transfertur ad heredem . T. 7 c. 439 C.
Stipulatio cur, & quando interpretatur, vel fubjicitur. Tom. 8 c. 721 B. & c. 922 A.
Stipulatio duplex an committi poffit ex caufa emptionis . T. 7 c. 778 E. & c. 779 A.
Stipulatio ejus rei an utilis fit, cujus commercium ftipulator non habet . T. 7 c. 1016 A.
Stipulatio fundi fine nomine an utilis fit . T. 7 c. 989 D.
Stipulatio fundum, vel, an fundum præftationem poffea perceptorum continet . T. 7 c. 768 C. & feq.
Stipulatio *habere refte liceat* quid continet. T. 7 c. 757 D.
Stipulatio pacta an utilis fit. T. 7 c. 989 D.
Stipulatio in duplum an committi poffit . T. 7 c. 778 A. & feq.
Stipulatio ne pereat, id maxime fequendum in ambiguis, quod actum eft . T. 7 c. 1490 A.
Stipulatio mortis caufa quomodo fiat . T. 8 c. 955 B.
Stipulatio quæ, & quibus rationibus fiat . T. 8 c. 1049 C. an locus infert ftipulationi debeatur . Ibid. D.
Stipulatio fidei alio actio fine die non valet. Tom. 8 c. 1128 B.
Stipulatio additis ejus rationis, vel deatur inutilis. T. 8 c. 767 C.
Stipulatio conditionalis ad tempus contractus retrotrahitur. Tom. 8 c. 754 A.
Stipulatio quomodo heredi profuat. T. 8 c. 758 E.
Stipulatio a pupillo interpofita an utile fit . T. 8 c. 734 A.
Stipulatio conditionalis pleni adquirit . T. 8 c. 755 C.
Stipulatio an utilis fit, quæ fit fub conditione impoffibili . Tom. 8 c. 759 D.
Stipulatio penalis an committatur ftatim, atque res exit, non folvi debuit, fi non interpellatus, vel conventus fit debitor . T. 8 c. 350 D.
Stipulatio fola efficax eft, quæ caufam aliquam habet, ut quæ fafciculus pafti . Tom. 8 c. 721 E.
Stipulatio fub hac conditione, fi volam, an utilis fit. T. 8 c. 328 B. an heredem promittis teneat, Ibid. A. B.
Stipulatio an utilis fit, fi ftipulemur, domum ufum nobis dari . T. 8 c. 1230 B.
Stipulatio concipitur communiter verbo ftipulandi . Tom. 8 c. 321 C. D.
Stipulatio conditionalis an ad heredem transfuitur . Tom. 8 c. 96 E.
Stipulatio conditionalis an conferatur, fi condition poft mortem patris exiftetit . T. 8 c. 97 A.
Stipulatio conditionalis quando uxores accipiat . T. 8 c. 373 A. an ad heredem ftipulatio transferatur, ex morte pendente conditione. Ibid. B.
Stipulatio ex utrinque partis confenfu perficitur . T. 8 c. 390 B. non ex confenfu folo, fed ex confenfu, & verbis . Ibid. B.
Stipulatio inanis eft, ex qua nemini obligatio quæritur . T. 8 c. 340 A.
Stipulatio interpofita a furiofo an utilis fit . T. 8 c. 231 E.
Stipulatio interpofita ab infante an utilis fit . T. 8 c. 134 A.
Stipulatio dotis quomodo concipiebatur . T. 9 c. 495 E.
Stipulatio penalis . Tom. 9 c. 20 E.
Stipulatio de re danda, aut faciendæ . T. 9 c. 47 D.
Stipulatio duplex quæ . Ibid. D. in quo differt a fimplici . Ibid. D.
Stipulatio fortis alia, uferarum alia. T. 9 c. 113 C.
Stipulatio, quæ non poteft tueri jure ftipulantis, poteft jure pafti. T. 9 c. 77 A. B.
Si ftipulatio iulenens non fubjicitur, eft pactum nudum. Ibid. D.
Stipulatio tacita de dote . Tom. 9 c. 525 B.
Stipulatio vitiofa . T. 9 c. 38 A.
Stipulatio conditionalis ad diem, nec nifi exceptione excludatur . T. 9 c. 243 C.
Stipulatio conditionalis ingenium capit : defunctus . T. 9 c. 242 A.
Stipulatio penalis, quæ pacto feriptando fubjicitur, non valet pacto non valente. T. 9 c. 69 D.
Stipulatio non non dotalis . T. 9 c. 480 E. & c. 490 A.
Stipulatio conditionalis fi exftitit, an retrotrahatur conditio legati. T. 9 c. 804 C.
Stipulatio quæ dotalis. T. 9 c. 91 E.
Stipulatio tacita de dote non eft data extraneo. T. 9 c. 530 B.
Stipulatio, quæ fubjicitur pacto, non novat obligationem . T. 9 c. 105 B.
Stipulatio omnibus paftis fubici debet, ut e ftipulatio adhic nafci poffit . T. 9 c. 70 C.
Stipulatio vitiofa, quæ fineft dari, & ejus formula . T. 9 c. 405 E.
Stipulatio quando contrahitur, & quomodo eft contrahebatur . T. 9 c. 1251 D. E.
Hæc ftipulatio, *illum hominem non mentiturum*, *aut non mentiturum hominem dari*, non valet, & cur. T. 9 c. 1260 D.
Stipulatio hominis mortui valet, & in affirmatione conftitit. Ibid. E.
Stipulatio, de qua agitur in titulo *de evictione, lib. 8. Codicis*, quæ eft. T. 9 c. 1287 D. & feq.
Stipulatio, de qua agitur in titulo *de accepilatione, lib. 8. Codicis* quæ eft . T. 9 c. 1287 A.
An ftipulatio tabularum poft diem oblata pecunia . T. 9 c. 1266 C.
Stipulatio penalis, feverior, & ftrictior eft, quam ftipulatio quæ res res eft . T. 9 c. 1280 B. C.
Stipulatio conditionalis . T. 9 c. 1263 E.
Stipulatio committitur, cum ex ea agi poteft. T. 9 c. 1235 E. conditionalis cum conditio exftiterit. Ibid. E. concepta ad diem, cum dies venerit. Ibid. E.
Stipulatio, & de rebus, quibus concipitur illa. T. 9 c. 1262 D.
Stipulatio uferarum . Vide, Uferarum ftipulatio.
Stipulatio de evictione quæ eft. T. 9 c. 1287 D. & feq. interpunitur in duplam, & fimplam . Ibid. c. 1289 C. & feq.
Stipulatio judicat folvi adiecta certa pœna, vel non adjecta . Tom. 9 c. 20 E.
Stipulatio factæ inter abfentes aufus eft unomenti . T. 9 c. 1252 C.
Stipulatio ex utrinque confenfu conftitit . T. 9 c. 1281 C.
Quo cafu ftipulatio annua, quo nutantia tacita interpofita eft, interdiqueet, vel non indigeat indutatione . T. 10 c. 111 B.
Stipulatio ex acceptio eft, & acceptilatio eft liberatio . T. 10 c. 130 C.
Stipulatio de faciendo, facta fub conditione impoffibili, eft inutilis. T. 10 c. 1483 C.
Stipulatio in annus fingulos una eft. T. 18 c. 40 A.
Stipulatio damni infecti vice actionis ulteri vicino præftatur . T. 10 c. 190 B.
Stipulatio an valeat, fi defunctus poft mortem fuum fe dixerit pœnitentem, T. 10 c. 515 E.
Stipulatio exigit rem, vel caufam. T. 10 c. 521 C. D.

Stipulatio contrahitur ex interrogatione dantis, vel ex responsione accipientis. Ibid. B.
Stipulatio cur fiat quacumque lingua. T. 10 c. 516 A.
Stipulatio fervitutis in dando conflit. Ibid. B.
Stipulatio concepta imperfonaliter an valeat. T. 10 c. 529 A.
Stipulatio, vel legatum fic factum, cum voluere, vel nifi voluerit, an valeat. T. 10 c. 531 A.
Stipulatio conferti potest in arbitrium prudentis quafi boni viri. Ibid. A.
Stipulatio, quæ ipso jure non valet, nulla eft. T. 10 c. 532 C. quæ vero exceptione eliditur, quafi nulla eft. Ibid. C.
Stipulatio nulla fidei eft ftipulatio. T. 10 c. 533 E.
Omnis ftipulatio pœnalis eft conditionalis. T. 10 c. 535 A.
Stipulatio, feu obligatio ex die quidem differri poteft, non autem finiri. T. 10 c. 538 A.
Stipulatio, fidfa ex conditionibus difjunctivis, fi ea una commutatur, an poffit commuti ex alia. T. 10 c. 539 B. C.
Stipulatio præpofitera olim non valebat. Ibid. C.
Stipulatio femper incerta eft fermone collato in futurum, licet fructus percepti certi fint. T. 10 c. 541 B.
Stipulatio una plerumque femel tantum committitur, interdum fæpius. T. 10 c. 552 A.
Stipulatio, quæ habet quod interdicit, & pœnam adimit. T. 10 c. 551 B.
Stipulatio inventa eft ceterarum obligationum firmandarum caufa. T. 10 c. 554 C.
Stipulatio ftipulari quafi novat. Ibid. E.
Stipulatio judicatum folvi, & ftipulatio rem ratam haberi. T. 10 c. 564 A.
Stipulatio exigitur in aurei, argenteo, nummis. T. 10 c. 640 D.
Stipulatio pœnæ an tollat ftipulationem fortis, & commiffi. T. 10 c. 668 E.
Stipulatio an contrahatur fcriptura. T. 10 c. 712 A.
Stipulatio in fe capit omnes obligationes. Ibid. D.
Stipulatio duplex interventu in emptione fervi. T. 10 c. 755 C.
Stipulatio inutilis eft, fiquis promittat aliquos damnum, vel fafcinum. T. 10 c. 763 B.
Stipulatio fore, ut per aliam habere liceat, quæ ipfa poffit valere. Ibid. B. C.
Stipulatio pœnalis an novet priorem obligationem. Ibid. D. 769 E.
Stipulatio non non admittitur, confirmatione admittitur. T. 10 c. 1087 D.
Stipulatio de non operis nuntiatione quomodo interpretanda. T. 10 c. 1198 A. B.
Stipulatio de evictione an commitatur, cum emptor vitius eft ex commutatione. T. 10 c. 1256 C.
Stipulationis partes quæ funt. T. 3 c. 266 D.
Stipulationis, & legari differentia. T. 1 c. 1189 A.
Stipulationis, & contractus differentia. T. 1 c. 932 D.
Stipulationis, & pofti difcrimen. T. 1 c. 939 A. & c. 1165 A. B.
Stipulationis ambiguus fermo non accipitur contrario contra ftipulatorem. Ibid. D.
Stipulationis nudæ difinitio. T. 1 c. 1154 A.
Stipulationis conditio retrotrahitur. T. 1 c. 1490 B.
Stipulationis ambiguitas contra ftipulatorem eft. Tom. 1 c. 1190 E.
Stipulationis legatorum formulæ. T. 1 c. 815 A. B.
Stipulationis damni infecti formula. T. 1 c. 833 C.
Stipulationis de rato formula. T. 1 c. 865 E.
Stipulationem emptæ, & venditæ hereditatis formula. T. 3 c. 45 B.
Citra ftipulationis vinculum ufque non petuntur. T. 4 c. 966 C. D.
Stipulationis conditionalis die ftatim cedit, atque concepta ftipulatio eft, & quomodo hoc intelligitur. T. 4 c. 1165 A.
Stipulationis de rato formula. T. 6 c. 387. C.
Stipulationes perficiendæ pars eft confinfus. T. 8 c. 150 B.
Stipulationis cum legatis differentiæ quæ. T. 8 c. 668 A. B. & c. 735 A. & feq.
Stipulationis formulæ fubtlæ. T. 9 c. 1138 E.
Stipulationis, & conftituti differentia quæ. T. 9 c. 261 E.
Stipulationis Aquilianæ verbo fæpe intelligitur acceptilatio. T. 10 c. 165 E.
Stipulationis de rato, & ftipulatio ne de novi operis nuntiatione idem eft fenis. T. 10 c. 1189 D.
Stipulationem tacite tempus ineft. T. 1 c. 1159 A.
Stipulationem infertur arbitrium boni viri. T. 1 c. 989 C.
Stipulationis nullum pactum in contingenti facit. T. 4 c. 992 E. & c. 993 A.
Stipulationis ineft pœnam in contingenti factum. T. 4 c. 272 C.
Si ftipulationis judicio fifti, ifdem non apponitur, an valeat ftipulatio. T. 4 c. 58 B.
Stipulationis conditionem ipfo jure non ineft exceptio dofi mali. Tom. 6 c. 348 B.
Stipulationem non plus debet inefte, quam verbis comprehenfum fit. T. 7 c. 738 B.
Stipulationes priori an fit fubjecta poftertor pœnæ caufa. T. 7 c. 696 E.
Stipulationes fi inferatur modus illud, aut illud, utrumque effe in obligatione, alterutrum dumtaxat in folutione. T. 8 c. 378 E.
Stipulationis dies cum non eft adjectus, quo die ftipulator agit. T. 9 c. 20 D.
Stipulationes inutili an infit pœfum. T. 10 c. 525 C.
Stipulationem qui contrahere non poffunt. T. 1 c. 1152 C.
Stipulationem contrahere non poteft, qui non intelligit, quid loquatur. Ibid. D.
Stipulationem legatorum non præftari poft litem de legato contefta. T. 1 c. 1 c. 4 A.
Stipulationem difficultas non facit inutilem. T. 1 c. 1151 B.
Stipulationem non vitiat in materia difficulta. T. 1 c. 1318 A.
Stipulationem non vitiat error in nomine proprio fervi. T. 1 c. 1184 E.
Stipulationem non vitiat error in materia, vel in forma. Tom. 1 c. 1197 C.
Stipulationem an impoffibilis conditio vitiet. T. 1 c. 1166 D.
In ftipulatione tantum generis, an fpecies deducantur, multum intereft. T. 1 c. 1198 C. D.
Inter ftipulationem, & legatum quæ differentia. T. 4 c. 412 D. E.
In ftipulationem nullus contractus cadit. T. 4 c. 61 B.
In ftipulationem non deducitur res ignota, cum ftipulationi inferitur arbitrium viri. T. 4 c. 082 C.
Ftipulationem non contrahunt furiofi. T. 5 c. 869 C.
Stipulationem foli præfentes reffe contrahunt. Ibid. C. D.
Ftipulationem precedere debet temper caufa aliqua. T. 6 c. 357 B.
Stipulationem non corrumpit error in nomine. T. 7 c. 244 E.
Stipulationem non corrumpit præftationis difficultas. T. 7 c. 538 B.
Stipulationem per ftipulationem quid novari, & quomodo. Tom. 7 c. 706 D.
Stipulationem an vitiet conditio, & quæ. T. 8 c. 356 B. C.
Stipulationem nullam effe, fi non habeat conditionem utrifque pactin. T. 8 c. 390 B.
Stipulationem tacitam indufum effe mulieribus ex Senatufconfulto caufa, probatur. Tom. 9 c. 491 D.
Per ftipulationem fit delegatio. T. 9 c. 17 A. Vide, Delegatio.
In ftipulationem defuffe operæ cessæ an, & quomodo ea die interpofitor ftipulationis cedant. T. 10 c. 77 D. E.
Stipulationem ponatem inter, & quanti res ref, differentia. T. 10 c. 388 C.
Stipulationem an vitiet error in materia. T. 10 c. 511 E.
In ftipulationem non venunt, nifi ea, quæ comprehenfa funt. T. 10 c. 751 E.
De ftipulatione fi quæratur, an fit inutilis, refpondendum, valeat ut poftum, vel ut conftitutum. T. 3 c. 206 E.
Ex ftipulatione pœnali actio. T. 4 c. 661 D.
A ftipulatione, & legatum argumentum in jure freqens eft. T. 4 c. 262 D.
An ex ea ftipulatione agi poffit, in qua dies omiffus eft, & an hic error ftipulationem vitiet. T. 4 c. 56 B.
In ftipulatione, quæ novat crafum emptionis, non ipfa debet effe, quam in judicio empti minus poftuleft effe. T. 4 c. 668 D.
In ftipulatione fpecifitur tempus contractus, in legatis vero tempus, quo dies cedit. T. 4 c. 413 C.
Quod ex ftipulatione debetur, debefit deberi. T. 4 c. 1130 A.
De ftipulatione prætoria, quam heres inftitutus fub conditione, qui interim pofuerit, ad conditionem ignovit bonorum poffeffionem fecundum tabulas, fubftitutus prædat de hereditate diminuendi. T. 5 c. 865 E. & c. 865 A.
De ftipulatione contracta fub conditione. T. 5 c. 866 D.
De ftipulatione falcidia, quam heredi præftat fubftitutus. T. 5 c. 885 E.
In ftipulatione rem fuftrare fore pars res committur. T. 5 c. 869 E.
De ftipulatione rathabitionis, five de ratio, id eft, ratam rem domini nam habitarum. Ibid. E.
De ftipulatione fructuaria. T. 5 c. 869 B.
De ftipulatione legatorum, vel fideicommifforum, quæ prætoria eft. T. 5 c. 870 A.
De ftipulatione judicatum folvi. T. 5 c. 870 E.
Ex ftipulatione duplex actio. T. 6 c. 305 D.
Non ftipulatione, vel conventione, fed officio mereri oportet alicuas hereditates. T. 6 c. 491 A.
De ftipulatione optionis. Tom. 6 c. 348 D.
Stipulationes poftertore plus continetur, quam petiere. T. 6 c. 371 B.
De ftipulatione duplæ, quam de venditore emptor evictionis nomine ftipulari folet. T. 6 c. 504 A.
De ftipulatione damni infecti, quæ eft prætoria ftipulatio. Ibid. A.
De ftipulatione prætoria, quæ judicio fidendi caufa interponitur. T. 6 c. 580 D.
De ftipulatione duplæ evictionis nomine ab emptore interpofita. T. 6 c. 588 E. hæc ftipulatio eft prætoria. Ibid. E.
In ftipulationem dotis non eft neceffaria adjectio, fi nuptiæ fequantur, quia tacite ineft. T. 6 c. 604 D.
Ex ftipulatione furdus, & mutus obligari non poffunt. T. 6 c. 685 D.
De ftipulatione vitiata. T. 7 c. 556 E. & c. 557 A.
De ftipulatione, quæ committitur in folidum. T. 7 c. 558 D.
De ftipulatione concepta fub condituor. T. 7 c. 651 B.
Ex ftipulatione fi certum promittum fit, certi conditio competit. T. 7 c. 647 B.
Stipulatione collata in dium, diem fufpefari oportere. T. 7 c. 1380 B.
Stipulatione pœnali, contrahui fufficit eft, non novatur præcedens ex contractu obligatio. T. 7 c. 696 E.
Stipulatione ita concepta, *fi fundum non dederit, centum dato*, an utrumque fit in obligatione. T. 8 c. 378 D. E.
Ex ftipulatione meta extorta nullitur actio, fed ea repellitur exceptione metus. T. 8 c. 1161 C.
De ftipulatione ita concepta, cum moriens, dari, vel cum moriar, dari, xabetur. Tom. 9 c. 1265 B.
De ftipulatione committenda. T. 9 c. 1315 E.
Ex ftipulatione obligatur uno verbo, & quo. T. 9 c. 1315 D.
Ex ftipulatione fequitur verborum obligatio. T. 9 c. 1285 C. D.
De ftipulatione pœnali committenda. T. 9 c. 1204 C.
De ftipulatione contrahenda, & committenda. T. 9 c. 1205 C. & feq.
De ftipulatione contrahenda. Ibid. C. & feq.
De ftipulatione concepta hoc modo, poft mortem meam, vel tunc dari; vel pridie, quam moriar, dari; vel pridie, quam morieris, dari, non valebat. T. 9 c. 1265 B.
Ex ftipulatione die concepta, etiam fi ftatim fufcitur obligatio, an confequenter nafcitur etiam ftatim actio. T. 10 c. 69 D.
Ante diem an, & quomodo committatur ftipulatio. Ibid. c. 70 A.
In ftipulatione nullum temporis laxamentum jure ipfo datur. T. 10 c. 412 C.
Stipulatione utili aliquando inutilis corroboratur. T. 10 c. 551 E.
Ex ftipulatione nafcitur verborum obligatio. T. 10 c. 671 D.
Stipulationes quarum tuvenæ, & patroduæ. Tom. 1 c. 483 D. & c. 1155 A. & Tom. 3 c. 178 E.
Stipulationes judiciales, prætoriæ, conventionales, conventionales, communes. T. 1 c. 1163 B. & feq.
Stipulationes conventionales. T. 1 c. 1197 B.
Stipulationes aditiciæ. T. 3 c. 220 E.
Stipulationes contra bonos mores non valent. Tom. 1 c. 760 D. E.
Stipulationes cur inventæ. T. 1 c. 1153 E.
Stipulationes contra leges, aut contra bonos mores non valent. Tom. 1 c. 760 D.
Stipulationes ftatim valent ex perfona domini, vel poffefforis. T. 3 c. 480 A.
Stipulationes quædam natura turpes, quædam civiliter turpes. T. 1 c. 1180 D. E. & c. 1181 B.
Stipulationes-ftriftæ, & contraftæ bonæ fidei quare difcrepant. T. 3 c. 196 C. D.
Stipulationes prætoriæ. T. 1 c. 109 E. & c. 863 A.
Stipulationes quæ differunt a legatis. T. 1 c. 1333 E.
Stipulationes, multum intereft, utrum ex conventione reorum veniant, an ex ftatufficione Prætoris. T. 1 c. 1197 D. E.
Stipulationes tributorum. T. 1 c. 1164 B.
Stipulationes omnes funt cautionfes. T. 1 c. 1163 D.
Stipulationes communes quæ. T. 1 c. 1164 A.
Stipulationes conventionales. Ibid. B.
Stipulationes judiciales. T. 1 c. 1163 B.
Stipulationes, & legatæ in quo differunt. T. 4 c. 482 D. & c. 686 B. & T. 5 c. 60. D. E.
Stipulationes conditionales tranfmittuntur in heredem, & cur. T. 5 c. 932 C.
Stipulationes pendere ex negotio contrafto. T. 6 c. 245 E.
Stipulationes cum ipfo, aut pura, aliteru conditionalis. T. 6 c. 361 D. C.
Stipulationes peranabulum omnes contrafhus, omnia negotia. T. 6 c. 391 E.
Stipulationes, & legatæ multum differunt. T. 6 c. 565 A.
Stipulationes ifteræ ob ipfum verborum obligationem, ut negotia, quæ contrahuntur, aut quæ non convenienter nudæ, firmentur, & confirmantur, adhibito vinculo ftipulationis. T. 6 c. 345 A.
Stipulationes duris commodiffimum eft ita componere, ut quæcumque ftipulatiffer comprehendi poffint, conventionari; doli mucem claufula ad ea pertinent, quæ in prafentia occurrere non poffunt, & ad incertos cafus pertinent. T. 6 c. 111 E.
Stipulationes, in quibus fpecies comprehendantur, & ftipulationes, in quibus generis comprehendantur,

tur, in quo differunt. T.6 c.151 C.
Stipulationes empta, & vendita hereditatis. T.7 c.1205 A.
Stipulationes fictitius interpretantur, quam ultimae voluntates. T.7 c.1263 A.
Stipulationes institutae, & restipulationes. T.6 c.1195 E.
Stipulationes partis, & pro parte. Ibid. C. D.
Stipulationes tot esse, quot sunt res, quae stipulantur nominatim expriminntur. T.7 c.1091 B.
Stipulationes quae dicantur inutiles. T.8 c.323 E. & c.324 A.
Stipulationes quae initar actionum habentur. T.8 c.370 D.
Stipulationes partis, & pro parte inter heredem, & legatarium partiarium. T.8 c.602 C.
Stipulationes, quae in heredem transferuntur, non semper parti, vel domino adquiruntur. T.8 c.668 A.
Inter stipulationes, & legata differentia. T.8 c.632 E. & c.633 A. & c.667 E.
Stipulationes, vel legata reffe conferuntur post mortem promittoris. T.8 c.636 E. & c.637 A.
Stipulationes tot esse, quot res. T.9 c.90 E.
Stipulationes conditionales, & legata condistantia in quo differunt. T.9 c.804 C.
Stipulationes funt juris reunedia. T.9 c.1230 D.
Stipulationes quae constituunt in dando. T.9 c.1266 E. & de ils, quae in faciendo constituunt. Ibid. E.
vetus differentia inter eas stipulationes, quae in dando, & eas, quae in faciendo constituunt. Ibid. c.1267 A.
Stipulationes fictitiae cur sic appellantur, & unde hac appellatio. T.9 c.1351 D.
Stipulationes quae ex praetoris vires accipiunt, & earum petitio tantum suspendatur. T.9 c.1361 E.
Stipulationes cur sic appellatae. T.9 c.1250 E.
Stipulationes per se solae non constituunt, sed aliarum obligationum fulcimenta, & accessiones funt. T.9 c.1.51 A.
Stipulationes minus, quae partim in dando, partim in faciendo constituunt. T.9 c.1266 E.
Stipulationes funt vitiosa obligatio nun civilium. T.9 c.1250 D.
Stipulationes tacitae. T.9 c.489 E. & c.490 A. parium aliquando actiones ex stipulatu. Ibid. A.
Stipulationes quando, & undenam vires accipiunt. T.10 c.356 C.
Stipulationes aedilitia reffe dicuntur honorariae, at & tribunitiae. T.10 c.428 D.
Stipulationes praetoriae vel restitutionem continent, vel incertum quantitatem. T.10 c.542 E.
Stipulationes summarum separandae funt a stipulationibus corporum, vel iurium. Tom.10 c.546 A. B.
Inutiles stipulationes quaenam funt. T.10 c.711 C.
Stipulationes, quae in dando, & quae in faciendo constituunt, an funt pares. Ibid. B.
Stipulationes inter, & legata quid interfit. T.10 c.1081 D.
Stipulationes quae dicuntur promissoria, vel stipulatoria fallae, nulla funt. T.10 c.1149 D.
Stipulationum divisio. T.1 c.109 D. earum specierum explicatio. Ibid. c.1151 A.
Stipulationum symbola. T.1 c.1152 A.
Stipulationum verba contrahentes loqui, atque exaudire debent. T.1 c.1152 C.
Stipulationum formulae. T.1 c.1151 A. & seq.
Stipulationum, & legatorum comparatio est frequentissima. T.4 c.61 B.
Stipulationum causa, & jus. T.6 c.368 C. & seq.
Stipulationum nomine omnes contractus intelligimus. T.7 c.387 D.
Stipulationum divisio. T.8 c.1054 A.
In stipulationibus tempus contractus spectatur. T.8 c.1058 B

Subtelegare quid sit. T. 7 c. 85 A. B.
Subdiaconi. T. 1 c. 103 C.
Subdiaconi eodem voto, quo & Diaconi se obligant. T. 6 c. 1097 A. B.
Subdiaconus quomodo a Diacono differat. T. 6 c. 1098 E.
Subdisjunctio est falsa conjunctio. T. 9 c. 711 E.
Subdisjunctiva, & disjunctiva in quo differant. T. 8 c. 580 B.
Subdistinctiones extremis duo genera. Ibid. A.
Subditi qui. T. 1 c. 653 D.
Subhædo fabiano tulit praedicatum est necesse. T. 1 c. 1327 C.
Subire, & adire hereditatem. T. 3 c. 178 A. B.
De fabucundis arboribus. T. 9 c. 1139 E. & c. 1140 A.
Subiicuntur arbores propter umbram, non succeduntur. T. 7 c. 875 D.
Subjicere quid sit. T. 6 c. 1140.
Subnotationes filici privatae filiorum non feriunt. T. 9 c. 1003 A.
Subpetitio literæ quæ. T. 6 c. 1781 A.
Subpetere est loco mortere. T. 1 c. 1113 A.
Subrogare quid. T. 8 c. 564 A.
Subsitendentia quia dicatur. T. 2 c. 685 B.
Subscribere proprie quid est. T. 4 c. 1169 A. hæc consistit duobus: aut tribus verbis. Ibid. D.
Subscribere plus est, quam obligare. T. 6 c. 268 A.
Subscribere plus est, quam fugere. T. 7 c. 1148 B. C.
Subscribere plus est, quam fubligare. T. 7 c. 1067 B. subscriptio praejudicat. Ibid. B.
Subscribere est nomen suum appingere. T. 7 c. 1146 C.
Subscribere chirographo. T. 9 c. 214 B.
Subscriptio quid fit. T. 1 c. 872 B.
Subscriptio pro confensu habetur, & plus est subscribere, quam fugere. T. 4 c. 1169 A.
Subscriptio est relatio brevis rei gestæ. T. 6 c. 268 B.
Subscriptio plus est, quam signum, vel sigillum. Ibid. B.
Subscriptio nuda pro consensu habetur. Ibid. A.
Subscriptio ne praejudicet. T. 7 c. 1067 B.
Subscriptio quomodo fiebat. T. 7 c. 1146 C.
Subscriptio quomodo fiat, & in quantum differt a rescripto. T. 8 c. 968 A.
Subscriptio, quæ non parit obligationem. T. 9 c. 314 B.
Subscriptio non est stipulatio. Ibid. B.
Subscriptio in crimine non semper exigitur ab actore. T. 9 c. 1159 C.
Subscriptio testatoris necessaria in testamento. T. 9 c. 700 C.
Subscriptio justo comparatur. T. 9 c. 214 B. & Tom. 10 c. 627 D.
Subscriptio libelli litigatoris non est sententia. T. 9 c. 1090 D.
Subscriptio subscriptori praejudicat, non obligatorio. T. 10 c. 457 C.
Subscriptione ad libellum tutor non excusatur. T. 8 c. 794 A.
Subscriptionem emendare licet accusatore intra tempora legitima. T. 11 c. 14 D.
Subscriptione, & subfignatore in quo differunt. T. 7 c. 1146 C.
Subdidacia affio quanam sit, & quomodo a Theophilo vocetur. T. 8 c. 935 D.
Subfignandi verbum quale. T. 8 c. 521 C.
Subfignatum, & subscriptum pro eodem funiuntur. T. 10 c. 589 D.
Subdiacia est *vel omnipotens*. T. 1 c. 1377 C.
In fabulosis si errantur, nulla est emptio. T. 3 c. 28 A.
Subfidia, materia, qualitas pro eodem funiuntur. T. 7 c. 696 D.
Subditi antiti obligationis quæ est, & in quo consistit. T. 7 c. 696 A.
Subdiacia, materia, *vim*, & qualitatem nomenclat utimur promiscue. T. 3 c. 127 D.
Subtitanice nomine quid significatur. T. 1 c. 1727 D.
Subtitanitium significantis nomina non possunt mutari pro arbitrio cuiquam. T. 9 c. 608 B. C.
De subtitanitatis hereditibus hereditas. T. 9 c. 753 C. & seq.
Subtitanitudo altera alterum, quomodo constituendum impuberi. T. 7 c. 911 B.
Subtitanitur pater filio heredi instituto, nec filium adire substituit sed ipsemet ex substitutione adeat, an legata a filio relicta praeflabit. T. 4 c. 408 C.
Subtitanitur filio impuberi quomodo postumus. T. 1 c. 237 D. E.
Subtitanitur licet filius exheredatur. Ibid. E.
Subtitanitur potest pater etiam ex heredato. Tom. 6 c. 168 E. & c. 269 A.
Subtitanitur in secundum casum quid sit. T. 7 c. 1059 E.
Subtitanitur postumus liberis exheredatis in secundum casum. T. 7 c. 920 C.
Subtitanitur non potest pater in secundum casum, nisi filii heredem instituerit. T. 7 c. 920 B.
Subtitanitur pater liberis non potest, nisi filii heredem instituerit. T. 7 c. 901 B.
Subtitanitur quibus possimus in primum casum, & quibus in secundum. T. 7 c. 913 C.
Subtitanitur impuberibus extraneis in secundum casum non possumus. Ibid. C. D. extraneis pracario postumus. Ibid. D.
Subtitanitur potest heredibus, legatariis, fideicommissariis, & donationis causa mortis. T. 2 c. 1024 D.
Subtitanitur in unius locum an plures possint. T. 1 c. 112 C.
Subtitanitur an possit legatario, & donatario causa mortis. Tom. 7 c. 1057 A.
Subtitanitur non possit legatarii, utheredibus. T. 7 c. 1059 B.
Subtitanitur an possit exheredato. T. 7 c. 1048 A.
Subtitanitur an quis sibi utiliter possit. T. 7 c. 928 C.
Subtitanitur directo an possit ex codicillis testamento confirmatis. T. 7 c. 935 D.
Subtitanitur fructus liberis nostris puberibus. T. 3 c. 251 A.
Non subtitanitur heredibus nostris in certum casum, & quis ille sit. T. 9 c. 805 E.
Subtitanitur vulgaster miles praefamatur commutatio verbo, *vel non erunt substituti*. T. 9 c. 730 B.
Qui subtitanitur, non mutat voluntatem collatam in priorem; qui vero transfert, eam mutat. T. 4 c. 1180 C.
Subtitanitur postumum pater filio impuberi heredi instituto. Tom. 8 c. 104 A.
Subtitanitur testititer paganus post puberatem. T. 9 c. 732 A.
Subtitanitur vel singulis liberis, vel non, qui eorum novissimus impubes moriatur. T. 1 c. 115 E.
Subtitanitur impuberi aut nominatim, aut generaliter. Ibid. D.
Subtitanitur refte quis sibi ipsi, & duo filii heredum, quorum unus quis substituatur ex patre, adjecto coheredes ex alia parte. T. 6 c. 122 C.
Qui subtitanitur pupillo, substituitur vel nominatim, vel generaliter. T. 7 c. 908 D.
Subtitanitur nil verbum commune. T. 1 c. 607 D.
Subtitanitur, institutio, & relinquo hæc verba sunt neque directa, neque precaria. T. 4 c. 537 B.
Subtitanitur calumnia quid. Tom. 7 c. 1103 E.
Subtitanitur manus omnes omnibus interdum non intelligunturi, licet testatior dicat. T. 7 c. 913 D.
Subtitanitur heredis, & institutio diverse cauta. T. 8 c. 1035 A.
Subtitanitur duplicet juris nitendantur contra filicum. T. 9 c. 807 A.
Subtitanitur, & legitimi heredis non eadem est causa. T. 10 c. 565 B.
Subtitanitur aut pure fit, aut sub conditione. T. 1 c. 419 B.
Subtitanitur vulgaris, puberi, vel impuberi extraneo facta fuerint aliquione. T. 1 c. 993 D.
Subtitanitur vulgaris, & substitutio pupillaris. Tom. 1 c. 111 B. & seq. & c. 1266 A. & seq.
Subtitanitur heredis fit secundo gradu, & sequentibus. T. 1 c. 419 A.
Subtitanitur pupillaris an lege Julia confirmetur. Tom. 3 c. 436 C.
Subtitanitur in familiam morieutis facta, usque ad quorum gradum valeat. T. 2 c. 1164 E.
Subtitanitur, quæ plura tempora, plurefque continet status, compendio fit orationis. Tom. 3 c. 405 D.
Subtitanitur precaria. T. 1 c. 605 E. & T. 1 c. 1086 E.
Subtitanitur adimuntur plerumque ex ratione successionis. T. 1 c. 338 D. E.
Subtitanitur pupillaris an lege Cornelia confirmetur. T. 3 c. 436 C. & T. 9 c. 807 A.
Subtitanitur quando non habet locum. T. 1 c. 105 D.
Subtitanitur vulgaris. Tom. 1 c. 112 B.
Subtitanitur pupillaris. T. 1 c. 113 C.
Subtitanitur quemam dicatur facta ad exemplum subtitutionis pupillaris. T. 1 c. 114 A.
Subtitanitur pupillaris quando finitur. T. 4 c. 1194 E.
Subtitanitur secundum casum nihil aliud est, quam testamentum. T. 4 c. 888 B.
Subtitanitur vulgaris quæ est. T. 4 c. 914 B.
Subtitanitur vulgaris tacita, quæ inest expressæ pupillari, excludit maxeum a hereditate Scæurofcuntili Tertulliani. T. 4 c. 1050 C. pupillaris tacita non. Ibid. C.
Subtitanitur pupillaris an etiam confitur, si adhuc non conditio. T. 4 c. 1035 B.
Subtitanitur an etiam fit rectte in legatis. T. 4 c. 1314 E.
Subtitanitur pupillo finitur puberes. T. 4 c. 914 B.
Subtitanitur quid est. T. 4 c. 406 E. & c. 407 A.
Subtitanitur pupillaris quomodo concepta in Mercer Tulius. Tom. 4 c. 1070 E.
Subtitanitur specialis decorque generalis. T. 4 c. 821 C. & c. 1067 E.
Subtitanitur pupillaris tacita non excludit mateem a beneficio Senatusconsulti Tertulliani. T. 4 c. 1050 C.
Subtitanitur manus. Tom. 6 c. 193 E.
Subtitanitur pupillaris etiam exheredato fieri potest. Tom. 6 c. 375 E.
Subtitanitur, quæ conditio omnipotentis extra bonos mores sit. Tom. 6 c. 560 E.
Subtitanitur, quæ conditio omnipotentis existit; non transferitur in descendem. Ibid. D.
Subtitanitur pupillaris a patre filio potest filio, eidem ex potestate habet, non filio, quem in potestate non habet. T. 6 c. 608 C.
Subtitanitur pupillaris pari est principalis testamenti. T. 6 c. 621 B.
Subtitanitur, quæ fit exheredato, non est substitutio ratione successionis. T. 7 c. 907 C.
Subtitanitur codicillis facta an accipi possit pro fideicommisso. T. 7 c. 914 E.
Subtitanitur directa puberi in locum eum calum facta, non transeunt precaria conservanda voluntatis causa valeat. Tom. 7 c. 913 D. E.
Subtitanitur directo in secundum casum non fit extraneo. Ibid. C. D.
Subtitanitur duplex quæ fit. Tom. 7 c. 908 A.
Subtitanitur exheredato facta, odiosa B. C.
Subtitanitur, facta a pagano post puberatem, inanis est. T. 7 c. 914 D.
Subtitanitur, facta filio post puberatem a milite, an quid proceatur. Ita valeat, reflituantque hereditates cum fructibus in hereditate inventis. Ibid. D.
Subtitanitur inutilis redditur, substitutio petente contra tabulas. T. 7 c. 931 A.
Subtitanitur pupillaris an possit fieri liberis praeteritis. Tom. 7 c. 901 A.
Subtitanitur manus, & reciproca quæ fit. T. 7 c. 911 A.
Subtitanitur non valet ab puberem, fed etiam ad brevius tempus fieri potest. Tom. 7 c. 903 A.
Subtitanitur precaria, facta in infinitum, quousque valeat. T. 7 c. 913 D.
Subtitanitur pupillaris corruit, extraneo institutio repudiante. T. 7 c. 935 E.
Subtitanitur pupillaris cui possit fieri. T. 7 c. 934 A.
Subtitanitur pupillaris, destituto patremo testamento, an evanescat. T. 7 c. 901 B. C.
Subtitanitur pupillaris evanescit, filius vivo patre moriatur, aut ex eius causa potestate. T. 7 c. 927 E.
Subtitanitur pupillaris fit, vel nominatim, vel generaliter, & quomodo ita fiat. T. 7 c. 908 D.
Subtitanitur pupillaris nudo heredis nomine fubtituitur. T. 7 c. 915 E.
Subtitanitur pupillaris, parte ab heritiro, parte, & in filio. Ut parte facta, an evanescat. T. 7 c. 927 E.
Subtitanitur pupillaris quando, & quatenus valeat. Tom. 7 c. 177 E.
Subtitutio, quæ fit a patre filio furiosa, fit ad exemplum pupillaris. T. 7 c. 928 A. B. quando finita. Ibid. C.
Subtitutio pupillaris, quæ fit ultimo moriente, quando, & cur fiat. T. 7 c. 927 E.
Subtitutio pupillaris quæ fit. T. 7 c. 177 C.
Subtitutio pupillaris quomodo fiat. T. 7 c. 800 C.
Subtitutio pupillaris quot casus continet. T. 7 c. 1005 C.
Subtitutio pupillaris, supremo moriente filio facta, etiam vulgaris dicitur. T. 7 c. 932 B.
Subtitutio pupillaris ut valeat, an fatis fit, si duo ex heredibus adierit hereditatem paternam. T. 7 c. 964 C.
Subtitutio quæ fit, & quomodo fiat. T. 7 c. 898 B.
Subtitutio quæ fit pupillo, & quæ fit furioso, quomodo, & quot modis differant. Tom. 7 c. 938 B. C.
Subtitutio reciproca fi impuberibus fiat pretiosis, non continet pupillarem. T. 7 c. 911 E.
Subtitutio reciproca facta a pagano duplex est, fi facta fit paribus personis. T. 7 c. 912 C.
Subtitutio, simplex, & duplex quomodo fiat. Tom. 7 c. 899 D. E.
Subtitutio fit ipsius an utilis fit. T. 7 c. 97 B.
Subtitutio vulgaris introducta est legibus, pupillaris moribus. T. 7 c. 899 B. C. & c. 900 C.
Subtitutio pupillaris quando recitandetur. Tom. 7 c. 900 B. C.
Subtitutio vulgaris finitur adizione. T. 7 c. 899 C. B.
Subtitutio vulgaris varie fieri potest. T. 7 c. 933 E.
Subtitutio vulgaris, & reciproca, quæ fit nullo casu expresso, nulli non potest fieri. Tom. 7 c. 911 E.
Subtitutio vulgaris est ex 12. Tabulis. T. 7 c. 1057 A.
Subtitutio pupillaris an fieri possit liberis praeteritis. Tom. 7 c. 901 A.
Subtitutio pupillaris est pars paterni testamenti. Ibid. B.
Subtitutio quando pro duplici habetur. T. 7 c. 911 A.
Subtitutio, quæ fit exheredato, odiosa est. T. 7 c. 907 E. idcoque in ea fecerant rigor juris. Ibid. E.
Subtitutio vulgaris ut differat a subtitutione pupillari. Tom. 7 c. 899 B. C.
Subtitutio quæ fit impuberi, duplex est. T. 7 c. 908 A.
Subtitutio precaria cui fit, & quomodo fiat. T. 7 c. 913 D.
Subtitutio vulgaris in quo consistat. T. 8 c. 968 B. C.
Quotuplex fit subtitutio, & quot sint illius gradus. T. 8 c. 975 E. c. 976 A. B.
Subtitutum aut directa est, aut obliqua. T. 8 c. 976 B. directa aut vulgaris est, aut pupillaris. Ibid. B. vulgaris est 12. Tabulis, pupillaris moribus introducta. Ibid. B.

Sub-

Substitutio pupillaris. T. 8. c. 601 B.
Substitutio vulgaris cur dicatur. Ibid. B.
Substitutio ad heredem an transmittatur. T. 7. c. 900 A.
Substitutio vulgaris ridicula est in persona exheredati. T. 9. c. 741 B.
Substitutio directa, quæ sit filio impuberi heredis institutio, est duplex, vulgaris, & pupillaris. T. 9. c. 717 C.
Substitutio pupillaris finitur emancipatione. T. 9. c. 740 D.
Substitutio alia est pura, alia conditionalis. T. 6. c. 725 E.
Substitutio conditionalis quæ. T. 9. c. 726 B.
Substitutio omnis vitatur esse conditionalis, & cur. T. 9. c. 735 D. vulgaris quæ dicitur. Ibid. D. item pupillaris quæ dicitur. Ibid. D.
Substitutio pupillaris excludit legitimum heredem pupilli. T. 9. c. 746 C.
Substitutio vulgaris est testamentum merum. Ibid. C.
Substitutio pupillaris est testamentum filii mei. Ibid. C.
Substitutio vulgaris quæ est. T. 7. c. 739 D.
Substitutio vulgaris fit in fideicommissis, & donationibus causa mortis. Ibid. D.
Substitutio tacita pupillaris. T. 9. c. 748 A. B.
Substitutio pupillaris directa, & precaria, sive fideicommissaria in quo differant. T. 9. c. 750 D. E.
Substitutio vulgaris an finitur abtentione. T. 10. c. 787 A. B.
Substitutio vulgaris, & pupillaris. T. 10. c. 1089 E.
Substitutio quid sit. T. 10. c. 1165 C.
Substitutio exipsar post suam hereditatem. T. 10. c. 1241 E.
Substitutio vulgaris an extinguatur post aditionem hereditatis. T. 10. c. 1241 B. C.
Substitutionis heredis definitio, & divisio. T. 1. c. 799 D. E.
Substitutionis ordo, qui non servatur in fabricatione vulgari, fabricatur in fabricatione pupillari. T. 1. c. 1063 A.
Substitutionis breviloque nomen unde sumptum. Tom. 6. c. 193 E.
Substitutionis conditione prendente prædicti legatum. T. 6. c. 200 A.
Substitutionis commodum heres fideicommissario restituere debet. T. 6. c. 180 E.
Substitutionis fideicommissaria conjectura. T. 7. c. 1193 D.
Substitutionis pupillaris origo. T. 7. c. 989 A.
Substitutionis directæ, & precariæ differentia quæ. T. 7. c. 1229 A.
Substitutionis ratio quæ sint. T. 7. c. 1012 E. & c. 1013 A.
Substitutionis heredum, & legatariorum quæ differentia. T. 7. c. 1059 C. D.
Substitutionis heredum casus quot sunt. Ibid. D.
Substitutionis pupillaris, ut vulgaris plures gradus facere possumus. T. 7. c. 808 D.
Substitutionis vulgaris, & pupillaris differentia quæ. Ibid. E. T. 7. c. 890 B.
Substitutionis vulgaris 5. 5. an transmittatur ad heredes. Tom. 7. c. 933 D.
Substitutionis jus, & adcrescendi jus in quo differunt. T. 9. c. 748 E. & c. 750 A.
De Substitutionis jure. T. 9. c. 659 A.
Substitutionis jus, & jus adcrescendi in quo differant. Ibid. A.
Substitutionis vulgaris hæc verba, *si heres non erit*, quomodo accipiendæ. T. 9. c. 746 B.
Substitutionis adempto non instituendi. T. 4. c. 1189 C.
Substituendi vulgari, impuberi filiæ, tacite incipit pupillarem, & contra. T. 7. c. 908 A.
Substituendi vulgari pupillaris, & pupillari vulgaris quando insit. T. 7. c. 910 D. & seq.
Substituendum, verbis directis vel indirectis factum poli pubertatem, ad fideicommissum trahi. Tom. 3. c. 270 E.
Substituendum vulgarem excludit æquilibrio, pupillarem non item. T. 1. c. 1167 C.
Substituendum pupillarem, non autem vulgarem reficiuntur bonorum possessio contra tabulas. T. 1. c. 1214 D.
Substituendum pro hereditate accipi. T. 1. c. 178 C.
Substituendum vulgarem extinguit adrio. T. 6. c. 108 B.
Substituendum pupillarem fecundum tabulas confirmat testatorum pupillare. Tom. 6. c. 177 C.
Substituendum, filiam puberibus, tantum vulgarem esse fabricationem, non pupillarem. T. 7. c. 881 A.
Substituendum omnem fieri pupillarem sub conditione. T. 7. c. 908 B.
Substituendum pupillarem generaliter fabam, esse conditionalem. Ibid. E.
Substituendum inter dicendum, vel vulgarem, & fideicommissariam magna differentia. T. 10. c. 1094 D.
Substituendum vulgarem an extinguat mortio pupilli fui. T. 10. c. 1241 D.
In substitutione pupillari successio ordo spectandus. T. 1. c. 811 D.
De Substitutione precaria consultatio. T. 1. c. 600 D. & c. 601 C.
In substitutione pupillari sunt quasi duo testamenta, aut certe unum duorum casuum. T. 1. c. 114 C. D.
Substitutione vulgari testator filio heredem facit, pupillari vero substitutione non filio, sed pupillo. T. 4. c. 1070 D. E.
Substitutione pupillari tacite incipit vulgaris. T. 6. c. 408 B.
Substitutione facta ultimo morienti, an fiat, ut ut legitimum hereditatum inter fratres conservetur. T. 7. c. 925 C.
Substitutione generaliter facta, qui vocentur. T. 7. c. 908 E. & c. 909 A.
Substitutione pupillari extraneo facta, si is hereditatem repudiaverit, an, & quando illa ruinæ convalescat. T. 7. c. 906 C. D.
Substitutione vulgari succedit testatori, pupillari pupillo. T. 7. c. 910 D.
Substitutione pupillari facta, duo videntur testamenta, patris, & filii. T. 7. c. 790 D. E.
De Substitutione facta pupillo exheredato. T. 7. c. 905 D. E.
De Substitutione, quæ fit pagano. T. 7. c. 912 C. D. & c. 914 E.
De Substitutione a milite facta. T. 7. c. 912 C.
De Substitutione pupillari. Tom. 7. c. 1109 A.
In Substitutione quenam distinguenda. T. 8. c. 976 C. D. quando inanis. Ibid. c. 978 E.
De Substitutione vulgari, si plures fint heredes institui, & invicem substituti vulgariter, pertinentes eorum, qui non adierunt, adeuntibus adcrescant, etiam invitis. T. 9. c. 728 E.
In Substitutione vulgari, quæ fit filio impuberi a pater herede institutus, tacite inest fabricatio pupillaris, & vicissim in hac illa. T. 9. c. 737 C.
De Substitutione directa. Ibid. B. & seq.
De Substitutione pupillari facta a milite filio impuberi, quem in potestate habuit mortis tempore. T. 9. c. 749 C.
In Substitutione pupillari exigitur, ut is, cui facta fit, in potestate morientis fuerit. T. 9. c. 750 C. D.
De Substitutione vulgari, ut si tint tres heredes tertjj ex diffoniis partibus, & invicem substituti sint, nec in substitutione facta fit ultimum partium mentio. T. 9. c. 741 D. & seq.
De Substitutione vulgari, & pupillari, si testator duos filios impuberes, quorum in potestate habet, heredes instituerit, & invicem substituerit generaliter. T. 9. c. 741 B. & seq.
Substitutione omnes in casum, & sub conditione fieri videntur. T. 1. c. 800 E.
Substitutione directa. T. 1. c. 308 B.
Substitutiones precaria restituendas dicuntur, quia Græci [illegible] eorum etiam fabricationes precarias vocant. Ibid. B.
Substitutiones jus adcrescendi convenit. T. 6. c. 188 E.
Substitutiones puberibus fatta fuit vulgares substitutiones. Tom. 9. c. 747 E.
Substitutiones introductas esse, ne hereditates caderent in fiscum. T. 9. c. 749 B.
Substitutiones precariæ puberibus fieri possunt, & extraneo. T. 9. c. 748 B.
Substitutiones precariæ post aditam hereditatem valent. Ibid. A.
Substitutiones simplices quæ dicuntur, & cur. T. 9. c. 741 B.
Substitutiones pupillares. Tom. 9. c. 740 A.
Substitutionum duo casus, primus, & secundus. Tom. 1. c. 799 E. & c. 800 A. & Tom. 2. c. 399 D.
Substitutionum quot sint species. T. 7. c. 899 A.
Substitutionum duos solum esse casus, & qui illi sint. T. 7. c. 910 D. & c. 938 A.
Substitutionum varia genera esse, & si personæ species. T. 7. c. 911 A.
De Substitutionum conditionibus. T. 9. c. 735 D. & seq.
De Substitutionibus consultationes. T. 1. c. 606 C. & seq.
De Substitutionibus fideicommissaria consultatio. T. 1. c. 609 E.
De Substitutionibus auctores, qui melius scripserunt. T. 6. c. 198 E.
De Substitutionibus, & restitutionibus sub conditione factis. T. 9. c. 735 D. & seq.
De Substitutionibus impuberum. T. 9. c. 739 C. & seq.
De Substitutionibus precariis, & conditionibus in eas appositis. T. 9. c. 735 D. & seq.
In Substitutionibus sæpissime cautus expressus ductor ad tacitum, & ubique est servanda semper defuncti voluntas. T. 9. c. 737 B. & seq.
A Substituta an repetita videatur legata relicta ab substituto. T. 7. c. 1372 D.
Substituto non videtur data conditio, quæ dicitur institutio. Tom. 1. c. 1167 A.
Substituto deficiente, vocantur coheredes. T. 2. c. 1021 C.
A Substituto legata relicta quomodo, & quando solvenda. T. 6. c. 81 D. E.
De Substituto, & quæ funt in casus cadunt ad eum pertinere. T. 1. c. 805 A. & seq.
Substituto, vel coheredi, qui ipsi cum non adfuit, an nocet ignoratio dicta inter creditorem hereditatem, & filium heredem debitrix. T. 10. c. 1252 C.
Substituto fequitur onus. Tom. 1. c. 1007 B.
Substituto qui dicatur. Tom. 1. c. 230 A. & c. 1166 C.
Substitutus coheredis, & substitutus coheredati in quo differant. T. 4. c. 85 D. ratio concilationis quæ. Ibid. D. an substitutus filio impuberi heredi institutus, ad adhibenda fe bonis paternis, adita hereditate pupillari teneatur creditoribus paternis. Tom. 6. c. 178 E. & seq.
Ut substitutus qui non potest in tonum venire, faltem in partem venit, ut coheres substitutus. T. 6. c. 198 B.
Substitutus direcho in fecundum casus quæ bona capiat. Tom. 7 c. 1109 A.
Substitutus precario in fecundum casum quæ bona capiat. Ibid. D.
Substitutus ne proferatur coheredi, vel conjuncho in vacante parte. T. 7. c. 919 A.
Substitutus an fuffiatur omnis res alieni, instituto hereditatem repellente. T. 7. c. 1011 E.
Substitutus adeuntis quæ bona capiat. T. 7. c. 917 A. & seq.
Substitutus an proferatur coheredi in petenda bonorum possessione secundum tabulas. Tom. 8. c. 141 E.
Substitutus dumbus ad omnia legata ab substituto relicta prælitare debeat, & quæ fit ratio legis Falcidiæ. Tom. 9. c. 923 A.
Substitutus, & substituta in una hereditate eam quæ dici possit. T. 7. c. 905 E.
Substituta, quemadmodo fi ignoscat pupillarem hereditatem, an obpetat paternis oneribus. Tom. 7 c. 916 A. Ibid. E.
Substitutus filio supremo morienti, quando, & quæ bona capiat. T. 7 c. 931 B. & seq.
Substitutus infitiatio coheredi quomodo legata prædiare debeat. T. 7 c. 936 B.
Substituta interdum potrive videtur institutus, quam fubstitutus. T. 7 c. 935 D.
Substitutus pupillaris non tantum bona a matre accepta, fed & pobona adquisita capit. T. 7 c. 917 A.
Substitutus pupillo an possit separatio bona paterna a pupilli bonis. T. 7 c. 919 C.
Substitutus pupillaris an sit heres testatoris vel pupilli. Tom. 7 c. 939 D.
Substitutus nunquam fit heres, qui primo deferrat hereditatem. T. 7 c. 808 D.
Substitutus quando uterur jure adcrescendi cum institutis. T. 7 c. 835 C. D.
Substitutus pupillaris videtur substitutus instituto. T. 7. c. 916 B.
Substitutus fecundo an debeat legatum relictum a fecundo. T. 7 c. 1027 D.
Substitutus qui dicatur. Tom. 1 c. 230 A. & c. 1166 C.
Substitutus coheredi, & substitutus coheredati in quo differant. T. 4 c. 85 D. ratio concilationis quæ. Ibid. D. an substitutus filio impuberi heredi institutus, ad adhibenda fe bonis paternis, adita hereditate pupillari teneatur creditoribus paternis. Tom. 6. c. 178 E. & seq.
Ut substitutus qui non potest in tonum venire, faltem in partem venit, ut coheres substitutus. T. 6 c. 198 B.
Substitutus direcho in fecundum casus quæ bona capiat. Tom. 7 c. 1109 A.
Substitutus precario in fecundum casum quæ bona capiat. Ibid. D.
Substitutus ne proferatur coheredi, vel conjuncho in vacante parte. T. 7 c. 919 A.
Substitutus an fuffiatur omnis res alieni, instituto hereditatem repellente. T. 7 c. 1011 E.
Substitutus adeuntis quæ bona capiat. T. 7 c. 917 A. & seq.
Substitutus an proferatur coheredi in petenda bonorum possessione secundum tabulas. Tom. 8 c. 141 E.
Substitutus dumbus ad omnia legata ab substituto relicta prælitare debeat, & quæ fit ratio legis Falcidiæ. Tom. 9 c. 923 A.
Substitutus, & substituta in una hereditate eam quæ dici possit. T. 7 c. 905 E.
Substituta, quemadmodo fi ignoscat pupillarem hereditatem, an obpetat paternis oneribus. Tom. 7 c. 916 A. Ibid. E.
Substitutus filio supremo morienti, quando, & quæ bona capiat. T. 7 c. 931 B. & seq.
Substitutus infitiatio coheredi quomodo legata prædiare debeat. T. 7 c. 936 B.
Substituta interdum potrive videtur institutus, quam fubstitutus. T. 7 c. 935 D.
Substitutus pupillaris non tantum bona a matre accepta, fed & pobona adquisita capit. T. 7 c. 917 A.
Substitutus pupillo an possit separatio bona paterna a pupilli bonis. T. 7 c. 919 C.
Substitutus pupillaris an sit heres testatoris vel pupilli. Tom. 7 c. 939 D.
Substitutus nunquam fit heres, qui primo deferrat hereditatem. T. 7 c. 808 D.
Substitutus quando uterur jure adcrescendi cum institutis. T. 7 c. 835 C. D.
Substitutus pupillaris videtur substitutus instituto. T. 7 c. 916 B.
Substitutus fecundo an debeat legatum relictum a fecundo. T. 7 c. 1027 D.

rum in qui differat, Tom. 7 c. 130 B.
Successio legitima quæ cognatorum gradus complectatur, Tom. 8 c. 105 D. E.
Successio inter personas ejusdem gradus non est, sed jus adcrescendi. T. 8 c. 199 A.
Successio intestati quomodo, & in quibus defertur. T. 8 c. 161 B.
Successio testamentum primum heredis deferunt, deinde legitimis. T. 8 c. 183 D.
Successio in fideicomm. T. 8 c. 196 D.
Ut successio ex titulo de successione edicto procedat, definiere Prætor certa conditione petenda bonorum possessionis. Ibid. c. 203 A. & seq.
Successio an sit in fisci hereditibus, & legitimis. Tom. 8 c. 177 E. & c. 178 A. & seq.
Successio inter liberos, & inter cognatos datur edicto successione. T. 7 c. 667 A. & seq.
Successio omnis quasi contractus est. T. 7 c. 615 C.
Successio alia est libertinorum, alia ingenuorum. Ibid. C.
Successio duplex. T. 10 c. 783 D.
Successio iuris generalis est. T. 10 c. 964 E.
Successionis fructi natura quæ sit. T. 1 c. 1298 C.
Successionis ubi est emolumentum, an & ibi tutela onus esse debeat. T. 1 c. 40 D.
Successionis legitimæ jus ab intestato cessat, testamento subsistente. T. 4 c. 403 B.
Successionis ordo cum constat, ordinem scripturæ negligimus. T. 7 c. 607 E.
Successionis ordo cum nullus est, ordo scripturæ servandus. Ibid. E.
Successionis prima pars, primusque gradus ab intestato est liberorum. T. 8 c. 161 B. C.
Successionis ab intestato prima pars est de bonorum possessione liberis danda ex utraque parte. Tom. 8 c. 164 E.
De successionis repudiatione. T. 8 c. 199 E.
Successionis spes an pactis remitti possit. T. 9 c. 29 D.
Successionis jus inter hereditarias complectitur. T. 9 c. 255 C.
Successionis varia genera. Tom. 9 c. 667 A. & seq.
Successioni non est locus in hereditate legitima. T. 1 c. 456 D.
Si non est successioni locus in legitima hereditate, quomodo successioni locus esse potest. T. 4 c. 110 A.
Successioni locus est in querela. T. 4 c. 100 C.
Successioni in querela inofficioso quando locus fit. T. 7 c. 197 D. E.
Successioni Unde liberi quando locus est. T. 8 c. 174 C.
Successionem liberti qui fecerat, & eiusdem impuberis tutelam gerit. T. 4 c. 319 C.
Successionem agnoscere quid est. T. 4 c. 347 C.
De successione de intestato. T. 1 c. 654 B. & Tom. 9 c. 710 B. & seq.
De successione fœuti maternæ non coniugalis. T. 2 c. 1211 E.
In successione jus patriæ spectatur. T. 1 c. 673 D.
De successione domini in feudo eius, qui fratrem, vel filium habet. T. 2 c. 1211 C.
De successione nepotis ex filia in feudum. T. 2 c. 1300 B.
De successione filiorum fratris. T. 2 c. 1340 B.
De successione liberorum edictum novum extat. T. 6 c. 184 B.
In successione quæ exigantur. T. 7 c. 569 A.
Successione ab intestato an excludatur debella conditione is, qui institutus fuit sub conditione emancipationis. T. 8 c. 181 E.
Successione Unde cognati, qui excludantur, & qui admittantur ad successionem. T. 8 c. 189 E. & c. 190 A. & seq.
De successione intestati. Ibid. B.
De successione intestati. Tom. 8 c. 161 C. & seq.
De successione ingenuorum, & libertinorum. T. 8 c. 161 E.
De successione in honorariis successoribus. T. 8 c. 177 D.
De successione in legitimis. Ibid. D.
De successione prioruum, & posterioruum gradum. T. 8 c. 198 E.
In successione intestati Prætor primo liberis dat bonorum possessionem. T. 8 c. 162 B.
In successione parvis an nobis detur bonorum possessio Unde legitimi. T. 8 c. 165 B.
De successione matris. T. 9 c. 913 C.
De successione, quæ gradus cognationis successile gradui ipsi jure. T. 9 c. 667 A. & seq.
De successione, quæ detur edicto successione. Ibid. A. & seq.
De successione, quæ detur edicto successione. Ibid. A. & seq.
In successione filii qui succedit, patre, an fratres. Tom. 9 c. 909 E.
De successione aviarum. Tom. 9 c. 910 A. B.
De successione ingenuorum. T. 9 c. 648 A.
A successione eius, cui adfuit, an repellatur advocatus. T. 10 c. 409 E.
Successiones libertorum. Tom. 1 c. 347 E.
Ad successiones parte quoq; natura vocat. T. 9 c. 1147 B.
Successiones intestatorum per quos gradus detur. T. 9 c. 915 A.
De successione constitutione in lucra nuptialia. Tom. 2 c. 1110 B.
Successionum gradus quot olim erant. T. 8 c. 162 D.
Successionum gradus ab intestato quot, & qui sint. T. 8 c. 163 D. E.
Successionum gradus in cognatione. T. 9 c. 667 A. & seq.
De successionibus novella constitutio. T. 1 c. 1109 B.
In successionibus prius condemnata jura ingenuitatis, & libertinitatis. T. 1 c. 179 D.
In successionibus jus, qui præferatur. T. 8 c. 330 A. & seq.
Successor juris quis dicatur. T. 3 c. 337 C.
Successor tam in vitia, quam in virtutes defuncti succedit. T. 1 c. 1114 B.
Successor honorarius. T. 1 c. 801 B.
Successor juris alius est, alius successor rei. T. 4 c. 1460 E.
Successor rei legatarius est, hæres vero successor juris. Tom. 4 c. 913 C.
Successor juris est successor vitiorum defuncti, non successor rei. T. 4 c. 1460 E.
Successor testatoris ex negotio gesto ab antecessore suo pro utilitate, vel necessitate Ecclesiæ. Tom. 6 c. 791 D.
Successor juris, & successor rei in quo differunt. T. 9 c. 1021 A.
Successoris singularis, & heredis differentia. T. 6 c. 829 E.
Successori bonæ fidei defuncti nocet mala fides. Tom. 1 c. 1124 A. B.
Successori non præjudicat tacitumitas, vel contumacia antecessoris. T. 6 c. 913 A.
Successorem juris universi, aut adoptatorem & comparis frequentior, & incommoda ejus, quam adoptavit. T. 6 c. 511 E.
De successore ab intestato consultatio. T. 1 c. 654 B.
Successores honorarii, & successores prætorii. T. 1 c. 1223 A.
Successores circumscriptos fallis deceptorum non obligantur. Tom. 2 c. 1123 C.
Ad successores nostros non tantum eos, qui fuit fuit, sed & eos tantum, qui fuit juris. T. 6 c. 259 B.
Successores honorarii qui. Tom. 7 c. 490 A. B.
Successores prætorii qui. Ibid. A.
Successores juris universi qui sint. T. 8 c. 387 E.
Successores rei qui dicantur. Ibid. E.
Successorum genera quot, & qui sint. T. 8 c. 387 E.
De successoribus in Africa. T. 2 c. 1088 C.
De successorio edicto. T. 8 c. 196 C. & seq.
Successorium edictum. T. 1 c. 349 E. & T. 1 c. 390 B.
Successorium edictum dicitur & successoria pars, & successorium caput. T. 8 c. 196 D.
Successorium edictum ab intestato quæ, & qui sint. T. 8 c. 163 D. E.
Successorum gradus in cognatione. T. 9 c. 667 A. & seq.
De successionibus novella constitutio. T. 1 c. 1109 B.
In successionibus prius condemnata jura ingenuitatis, & libertinitatis. T. 1 c. 179 D.
In successionibus jus, qui præferatur. T. 8 c. 330 A. & seq.
Successor juris quis dicatur. T. 3 c. 337 C.
Successor tam in vitia, quam in virtutes defuncti succedit. T. 1 c. 1114 B.
Successor honorarius. T. 1 c. 801 B.
Successor juris alius est, alius successor rei. T. 4 c. 1460 E.
Successor rei legatarius est, hæres vero successor juris. Tom. 4 c. 913 C.
Successor juris est successor vitiorum defuncti, non successor rei. T. 4 c. 1460 E.
Successor testatoris ex negotio gesto ab antecessore suo pro utilitate, vel necessitate Ecclesiæ. Tom. 6 c. 791 D.
Successor juris, & successor rei in quo differunt. T. 9 c. 1021 A.
Successoris singularis, & heredis differentia. T. 6 c. 829 E.
Successori bonæ fidei defuncti nocet mala fides. Tom. 1 c. 1124 A. B.
Successori non præjudicat taciturnitas, vel contumacia antecessoris. T. 6 c. 913 A.
Successorem juris universi, aut adoptatorem & comparis frequentior, & incommoda ejus, quam adoptavit. T. 6 c. 511 E.
De successore ab intestato consultatio. T. 1 c. 654 B.
Successores honorarii, & successores prætorii. T. 1 c. 1223 A.
Successores circumscriptos fallis deceptorum non obligantur. Tom. 2 c. 1123 C.
Ad successores nostros non tantum eos, qui fuit fuit, sed & eos tantum, qui fuit juris. T. 6 c. 259 B.
Successores honorarii qui. Tom. 7 c. 490 A. B.
Successores prætorii qui. Ibid. A.
Successores juris universi qui sint. T. 8 c. 387 E.
Successores rei qui dicantur. Ibid. E.
Successorum genera quot, & qui sint. T. 8 c. 387 E.
De successoribus in Africa. T. 2 c. 1088 C.
De successorio edicto. T. 8 c. 196 C. & seq.
Successorium edictum. T. 1 c. 349 E. & T. 1 c. 390 B.
Successorium edictum dicitur & successoria pars, & successorium caput. T. 8 c. 196 D.
Si heredes qui sint. T. 4 c. 780 B. C. & T. 10 c. 773 E.
Si heredes quomodo efficiantur. T. 8 c. 1011 A.
Si heredes quinam dicantur. T. 8 c. 198 C. & c. 985 D. & c. 1031 C.
Sui qui dicantur. T. 8 c. 564 E.
Qui sui esse desierunt, parti emancipatione, nec consanguinei, nec agnati esse vel patri, vel fratribus, vel cetera, & cur. T. 8 c. 189 A. B.
Sui sunt agnati. T. 8 c. 179 D.
Sui deficiunt, & abstinentur de bonis paternis. T. 9 c. 919 B. & dicuntur repudiare hereditatem. Ibid. B.
Sui possunt hereditatem adire, perfunt etiam non adire. Ibid. B. C.
Sui qui non sunt, nec agnati sunt. T. 10 c. 775 B.
Sui liberi non deliberent, sed exfilium heredes fiunt, etiam invitii, & ignorantes. T. 10 c. 784 D.
In suis successibus quæ. T. 8 c. 564 C. & c. 1122 C.
A suis aliunam est verbum repudiandi. T. 9 c. 919 C.
Sui heredibus existentibus nihil pro herede possit usucapi, quid sit. T. 9 c. 1000 B.
De suis heredibus. T. 9 c. 760 E. & c. 761 A. & seq.
De suis, & legitimis liberis, & ex filia nepotibus ab intestato venientibus. Tom. 9 c. 910 B. & seq.
Suis heredibus existentibus, nemo usucapere potest pro herede. T. 10 c. 650 B.
Suis liberis non tantum datur bonorum possessio Unde liberi, sed etiam Unde legitimi. T. 10 c. 7355 B. & c. 778 C.
Suis in hereditibus cur necessaria non fit adoptio, sed adrogatio necessitas. T. 10 c. 923 E.
In suis, & in legitimis hereditibus non fit successio. Tom. 10 c. 783 VC.
Suitas est species agnationis. T. 4 c. 355 E. & c. 781 C. & T. 8 c. 179 D. & T. 9 c. 910 E. species agnationis quæ sint. Tom. 4 c. 781 C.
Suitatem emancipatio fustulit. T. 8 c. 197 A.
Sumen Jurisconsultorum est verbum. T. 1 c. 1126 C.
Verbi summen varia significata. T. 10 c. 544 C.
Summa modica quæ sit intelligenda. T. 1 c. 980 B.
Summa pignoris quæ dicitur. T. 4 c. 223 E. & c. 413.
Summa dignitas *solvit* præfationem operarum. Tom. 8 c. 603 C.
Summa quæ certa dicitur, quæ incerta. T. 7 c. 645 E.
Summa res est incorporalis. T. 10 c. 760 A.
Summæ rurales liber est permeceferiæ. T. 9 c. 420 B.
Summarii qui sint. T. 1 c. 1086 A. & c. 1108 C.
Summarum appellatione quæ continentur. T. 7 c. 988 C.
Summates Alexandrini quinque. T. 3 c. 712 B.
Summi Pontificis est duos Episcopatus unire. T. 6 c. 1012 E.
Summi Pontifices est rediluere firmam. T. 6 c. 930 E.
Summi Pontificis est decreta Concilii Provincialis temnere, vel relaxare. T. 6 c. 1000 C. D.
Summi Pontificis est justorandum præstare. T. 6 c. 904 D.
Summi Pontificis est adaeva confirmare, quæ alias non valent. T. 6 c. 1003 A.
Summoto eo, cuius nomen quis indicant, an substitutus veniat. T. 4 c. 420 A. B.
Summum jus non semper justitia est. T. 4 c. 92 D.
Summus Pontifex potest dispensare de nuptiis prohibitis. T. 6 c. 1122 C. & c. 1124 C.
Summus Pontifex de pluralitate beneficiorum dispensare potest. T. 6 c. 088 D.
Summus Pontifex a nemine judicatur. T. 6 c. 779 A.
Summus Pontifex Ecclesiæ Principe dicitur. T. 6 c. 930 E.
Summus Pontifex habet in sua tutiorem bonorum clericorum, Romam proficiscentium appellationis exercitium. T. 6 c. 961 E.
De sumptibus necessariis, & utilibus. T. 3 c. 151 B. & seq.
Sumptus funerum res exhibenda est. T. 7 c. 619 B.
De sumptibus in rem communem. T. 7 c. 783 D.
De sumptibus debet judex pronuntiare aliquid, vel debet ab eorum prætatione vestibus absolvere, ut invicem partes compensent expensas lites, vel condemnare debet etiam vestigium in expensis, & absolvere ab expensis, ne justa cuiusq. T. 9 c. 1084 A.
Sumptibus nulla detractio fructus intelligi debet. T. 9 c. 1086 A.
Sumptum litere pictaria nomine est lucrum. T. 1 c. 1034 C.
Sumptus muneris injuncti ad omnes pertinet collegia. Tom. 2 c. 833 B.
Sumptus funeris. T. 3 c. 311 A.
Sumptus purgatio. T. 3 c. 322 C.
An ullus sumptus pro parte in causam servitutis fieri possit. T. 4 c. 881 A. objo Cassii quæ, & ejus refutatio. Ibid. A.
Sumptus in litem fados necessarios, ac probabiles tum aliquis a me repetere possit, pro parte judicio negotiorum gestorum. T. 4 c. 889 C.
Sumptus, in te vendita ante traditionem fados, an emptor vendi-

tori restituere debeat . Tom. 7 c. 770 A.
Sumptus necessarii, vel utiles, vel voluptuarii . T. 7 c. 306 E. hos repetit possessor bonæ fidei ante litis contestationem . Ibid. c. 305 D.
Sumptus funeris qui æstimentur . T. 7 c. 1103 D.
Sumptus litis . T. 9 c. 1087 C.
Sumptus itinerarii . Ibid. D.
Sumptus justos, quos fecit possessor hereditatis de loco proprie oneris hereditaria, compensat . Tom. 9 c. 1461 B. & E.
Sumptus in litem factos a procuratore, etiamsi procurator non vicerit . T. 9 c. 357 C.
Sumptus infti qui dicuntur . Tom. 9 c. 186 B.
Sumptus minuunt fructus . Ibid. B.
Sumptus litis . Vide Expensæ, Impensæ .
Sumptus, & vectura præstat, qui refert præjudicat . T. 9 c. 276 A.
Sumptus litis quidam litigantes non solvunt quodam privilegio . T. 9 c. 1088 D.
Sumptus, quos post perfectam emptionem ante traditionem venditor fecit in re venalita, veniunt in actione venditi . T. 10 c. 1043 B.
Sumptuum usura quomodo purgantur . T. 4 c. 877 A.
Sumptuum, & dupli ratio an fervetur in eruditione empti hominis . T. 7 c. 809 C.
In sumptuum parentela ratione nullam esse differentiam inter bona, & mala filiei possessorem . T. 7 c. 302 D.
Sumptuum condemnatio an fiat ante vindiciarum . T. 10 c. 1239 D.
Sumptuum æstimatio an possit fieri post sententiam ab eodem judice. T. 10 c. 1240 A.
De suo quemque largiri oportet, non de alieno . Tom. 4 c. 1147 E.
De suo præterito testamento partis. T. 8 c. 173 D. & seq.
Suorum nomen unde . T. 1 c. 123 A.
Suorum nomen est legitimum . T. 8 c. 564 E.
Suorum nomen est civile nomen . T. 8 c. 127 B.
Suorum hereditam appellatio unde originem sumit . Tom. 8 c. 177 E.
Suorum nomine qui continentur. T. 10 c. 1127 B.
Supellex quid sit. T. 1 c. 481 A.
Supellex instrumento fundi legato non continetur . Ibid. A. c. 807 D.
Supellex non domus, sed domini instrumentum est . T. 4 c. 1133 E.
Supellex quid sit, & quæ continent. T. 7 c. 1090.
Supellex legata an divisi possit . Tom. 7 c. 1091 B.
Supellex in urbe, an urbana legatur, multum refert . T. 8 c. 603 A. B.
Supellectili legata quæ contineantur. T. 1 c. 484 E. & c. 485 A.
Supellectili legata non spectantur res, sed talem species. Tom. 4 c. 1133 C.
Supellectili legata, an vasa argentea quoque debeantur . Tom. 4 c. 482 E.
Supellectili legata cum domo, quæ supellex deberur . Tom. 4 c. 1133 C.
Supellectili legata, vel instructio prædio generaliter, si species quædam ejusdem enumeratur, an generi per speciem derogetur . T. 4 c. 1122 E. & c. 1123 A.
Supellectili legata, an videatur relatur vellem legatis . T. 7 c. 907 B.
Supellectili legata, an debeatur argentum etiamsi. Ibid. A.
In supellectili lint hodie candelabri argentei . T. 7 c. 966 E.
Supellectilis appellatione quid continetur. T. 10 c. 669 E.
Superbi nomen utrique Tarquinio tribuitur videntur auctores . T. 1 c. 802 B.
Superbia qualitate non caret pura, nisi disque mens . Tom. 10 c. 820 A. B.
Superbus, & contumax in quo differant . T. 4 c. 1016 E.
Superbus pro fideptus inversis literis scribitur in Pandectis . T. 7 c. 38 A.
Superbus quis sit . T. 8 c. 874 B.
Verbum *superbia* an convenit adversatis . T. 10 c. 684 E.
Quod superbi, ejus repetitio non est . T. 4 c. 877 C.
Superexactores provinciales in duplum tenentur. T. 1 c. 684 D.
Superficiaria actio . T. 7 c. 396 B.
Code quibus rebus est . Ibid. C.
Superficiaria prædia veniunt in actionem familiæ erciscundæ . T. 7 c. 500 E. veniunt etiam in actionem communi dividundo . Ibid. E.
Superficiaria vindicatio . T. 7 c. 344 B. & c. 347 B. & seq.
Superficiaria prædia . T. 9 c. 1010 B. Vide, Prædia.
Superficiaria quæsnam sint . Tom. 10 c. 590 C. D.
Superficiarii debitutio quæ . T. 7 c. 344 B.
Superficiarii si fiat plures ejusdem rei, quæ actio dabitur in eos . T. 7 c. 377 D.
De superficiario jure . T. 6 c. 233 D.
Superficiario datur vindicatio utilis adversus filii dominum . T. 8 c. 838 B.
Superficiarium jus . Tom. 6 c. 233 . D. & T. 9 c. 416 D. & Tom. 10 c. 518 B.
Superficiarium jus vendi, donari, & legari potest ab emphyteutiario, vel superficiario . Tom. 7 c. 377 E.
Superficiarium prædium potest pignori dari a superficiario . T. 8 c. 603 A.
Superficiarium inter, & emphyteuticarium differentia . T. 10 c. 518 B. C.
Superficiarius est quasi inquilinus . T. 1 c. 852 D.
Superficiarius fundo servitutem imponere potest . T. 2 c. 1242 E. & c. 1244 A.
Superficiarius fundi, & servitutis fundo debitæ vindicationem habet. T. 1 c. 1242 E.
Superficiarius jure prætorio pro domino habetur . T. 6 c. 221 B.
Superficiarius si servitutem imponere, vel adquirere possit superficio. T. 2 c. 582 B. C.
Superficiarius est tanquam inquilinus. Ibid. C.
Superficiarius superficiei an servitutem imponere possit . T. 2 c. 582 E. & c. 583 A.
Superficiarius quis dicatur . Tom. 7 c. 541 B. C. & c. 561 A. B.
Superficiarius, & emphyteuticarius non differunt . T. 7 c. 500 E. & c. 501 A.
Superficiarius, & emphyteuticarius in quo conveniunt, & in quo differuntur. T. 7 c. 545 A. B.
Superficiarius est loco dominii . T. 8 c. 530 B.
Superficiarius non est dominus, sed quasi inquilinus . T. 9 c. 535 B.
Superficiarius an possit naturam suam opus. T. 10 c. 1182 A.
Superficiarius fili sequitur jus. Tom. 1 c. 1330 B.
Superficies domus pars minima, si cum folo conveniat . T. 4 c. 1248 B.
Superficies non potest esse sine loco & solo; solum vero sine superficie esse potest . T. 4 c. 647 E.
Superficies solo cedit . T. 6 c. 119 B. & c. 223 D. sequitur jus foli, cautam, conditionem foli . Ibid. c. 223 D.
Superficies sequitur jus foli . T. 6 c. 576 E. & c. 577 A.
Superficies cedit folo, regula juris. T. 6 c. 582 B.
Superficies agrorum quæ sit . T. 7 c. 435 B.
Superficies prædiorum est communis, cum folum est commune. T. 7 c. 980 D.
Superficies quid. T. 7 c. 381 A.
Superficies cedit folo . T. 8 c. 838 B.
Superficies per se a dominio non publicetur, sed cum universitate adeunt . T. 10 c. 314 E.
Superficies eius fit, cujus est folum. T. 10 c. 41 B.
De superficiei, & proprietionis possessione interdictum dari ad exemplum Uti possidetis . T. 3 c. 486 B.
Superficiei appellatio latior, quam ædificii. T. 4 c. 245 B.

Superficiei nomine quæ comprehendantur . T. 1 c. 1130 A.
Superficiem, & solum unum esse rem . T. 1 c. 1449 A.
De superficie interdictum an possit trahi ad possessionem . Tom. 10 c. 535 D.
De superficiei possessione interdictum dari ad exemplum Uti possidetis. T. 3 c. 486 B. C.
De superficiei interdictum . Ibid. B.
De superficie, vel superficie cafus notandus . T. 9 c. 528 B.
Superficium quid sit . T. 1 c. 1130 A. & T. 7 c. 382 A.
Superficium non est res foli, proin fe, uxore volente, non etiam ædes . T. 7 c. 486 B. C.
Superficium hodie vendi potest, uxore volente . T. 7 c. 641 C.
Superficium aliud est, aliud ædificium . T. 7 c. 382 A.
Superficium dicitur, et ædificium . Ibid. A.
Superficium est res immobilis, non res foli . T. 9 c. 528 B.
Superficia non nocent. T. 1 c. 1379 E.
Superficia facta prodesse juri nolito, nocere non possunt . T. 1 c. 417 C. & T. 8 c. 516 A.
Superficia appellatio . Vide, Appellatio .
Cui Superficium hereditatis restituitur ex cauta fideicommissi, an is sit Trebellianus fideicommissarius. T. 4 c. 581 C.
Superficium cui restituitur, an sit fideicommissarius Trebellianus . T. 10 c. 494 B.
Superficies verbum . T. 9 c. 831 A. Vide, Insuperficies .
Superindifio, & superindifium . T. 1 c. 677 D. E.
Supernumerarii . Tom. 2 c. 809 B.
Supernumerarii sunt sub jurisdictione Prædeti Urbi, aut Præsidum. T. 2 c. 997 E.
Supernumerarii non gradus, sed dignitates . T. 2 c. 921 B.
Superpondium quod vocarint vectigia . T. 2 c. 775 C. D.
Superstitis appellatio . Vide, Appellatio .
Supervacanea nunquam nocent. T. 4 c. 491 A.
Supervacua frigoria . Vide, Scriptura supervacua .
Supervacua appellatio . Vide, Appellatio .
Supervacua adhiben. Vide, Adhibere supervacua .
Supervivere quid sit . T. 1 c. 86 D.
Supervivere quid sonat . Tom. 8 c. 955 B.
Supplementa partium. T. 9 c. 1107 C.
Supplicando quod prodest, & nemini nocet, facile impetrante . T. 10 c. 839 D.
Supplicare an liceat Principi contra fententiam Prætefti prætorio. Ibid. C.
Supplicare an liceat, ne debitor utatur præcipitione dilatoria, five temporali. Ibid. E.
Supplicatio, & restitutio in integrum adversus sententiam Prætefti prætorio in quo differunt . Tom. 9 c. 1056 E. & c. 1057 A.
Supplicia summa, minima, & mediocria quæ. T. 1 c. 409 B.
Supplicia extraordinaria in res fumendæ, qui extrema scelera commiserunt. T. 10 c. 887 A.
De fupplicio crucis, & furca . T. 3 c. 457 A.
Supplicium genera varia . Ibid. A. B. C.
Supplicium de indemnitis fumere nemini licet . Tom. 3 c. 97 A. B.
Supplicium ultimum, aut augmentum, quid fit. T. 1 c. 84 B.
Supplicium rotæ a Francisco Galiorum Regis in proditores constitutum. T. 1 c. 79 D.
Supplicium crucis a Constantino fublatum, & tum demum furca introducta . T. 1 c. 409 C.
Qui ad fupplicium ducitur, per vim a clericis, vel monachis eripitur, lex conflituit. Tom. 9 c. 1110 D.
Qui ad fupplicium ducitur, potest quis ejus nomine appellationem interponere, en invito . Ibid. D.
Ad fupplicium quomodo duebantur damnati extremo fupplicio. T. 9 c. 1189 A.
Supplicium effe pumam precati. T. 9 c. 1478 E.
Supplicium crucis, quod Romanis erat follemne, & legitimum, Constantinus fublatis a judiciis, & foro . T. 10 c. 817 E.
De fuppolitis partus accufationes. T. 9 c. 1441 D. & feq.
Suppositi partus mortus res, non perimit qualitionem hereditatis . T. 9 c. 1123 D.
Supremæ tabulæ quæ. T. 8 c. 555 A.
Supremus, vel ultimus non femper dicitur comparatione primi. T. 1 c. 1313 C.
Supremus de quibus dicitur . T. 8 c. 601 A. B.
Supremus quis. T. 8 c. 555 A.
Supprimi res ab uno ex tranfigentibus aliud est, aliud latere fine tranfigentis fraude . T. 10 c. 611 E. & c. 613 A.
Surdi loco abfentium habentur. T. 1 c. 97 D.
Surditas morbi nomine fignificatur. T. 9 c. 607 E.
Surdo tefiamenti factio non est. T. 4 c. 1091 C.
Surdum facere teftamentum non poffe . T. 8 c. 196 A. Julianus non jure potest. Ibid. A.
Surdus, & mutus re, literis, & confenfu obligari poffunt, verbis non item . T. 4 c. 1152 C.
Surdus, & mutus ut fervos manumittere poffunt . T. 1 c. 483 A.
Surdus an feudum retinere poffit. T. 1 c. 1292 A.
Surdus per fe ftipulationem contrahere non potest, per proprium fervum potest . T. 1 c. 1153 A.
Surdus in teftamento tellis effe non potest. T. 1 c. 530 C.
Surdus hereditatem adire nequit, & cur. T. 4 c. 396 B. C.
Surdus, & mutus pro abfentibus, & ignorantibus habetur . Tom. 4 c. 1146 E.
Surdus, & mutus an bonorum poffidendorum petere poffint, & an eis dari petendæ poffeffionis cedant. T. 4 c. 396 B.
Surdus, & mutus ut matrimonium contrahere poffint, ita procuratores dari, & qui rationes hoc illo concedat. T. 5 c. 115 A.
Surdus, & mutus tutor effe, aut dari non poffunt. Ibid. B.
Surdus matrimonium contrahere potest. T. 6 c. 1071 E.
Surdus an poffit teftamentum facere . T. 7 c. 938 A. B. & T. 8 c. 967 B. & c. 968 C. & T. 10 c. 781 B.
Surdus quare non poffit ftipulari, nec promittere . Tom. 8 c. 1057 C.
Surdus an obligationem contrahere poffit . T. 8 c. 314 B.
Surdus an jurisvitio poffit ita contrahere, confenciendo, qui audo confenfu perficiuntur . Tom. 8 c. 581 B. An in contractibus, qui verbis perficiuntur, interveniens . Ibid. D.
Suscepti qui fint . Tom. 1 c. 850 B.
Suscipi quinam fint . T. 10 c. 764 A. a vafallis feparantur . Ibid. A.
Susceptor aurarius qui fit, & ut creetur . T. 2 c. 680 C.
Susceptor, vel tabularius, qui alienaqui fraudis admiffi, an denuo ad illud officium revocari poffit . T. 10 c. 738 A. B.
Susceptores qui fint, & quomodo periclitantur. T. 3 c. 7 A. B. C.
Susceptores orbis curat fine periculo creat . T. 2 c. 775 A. eorum officium . Ibid. D.
Susceptores duo in fingula provinciis conftituendi . Tom. 2 c. 776 E.
Susceptores rerum privatarum Cæfaris quomodo creantur . Tom. 2 c. 778 A. D.
Susceptores tributorum ex quibus periionis creantur . T. 2 c. 709 E.
Susceptores canonum creantur fide, & periculo nominatorum . T. 2 c. 773 E.
Susceptores vini, idefi, caupones, T. 2 c. 807 C.
Susceptores largitionalium rapiones arcæ retingere non debent . T. 2

T. 2 c. 690 B.
De fusceptoribus, & eorum matrimoniis. Tom. 6 c. 1128 B. & seq.
Fuscepta qui dicitur, a vasallo devetus est. T. 0 c. 420 B.
Fuscipere nomina debitorum, & agnoscere quid sit, & quomodo differant. T. 5 c. 1096 D.
Fuscipere veritum commune est advocatorum, & procuratorum, cum quidam tamen differentia. Tom. 10 c. 884 E. & c. 885 A.
Fuspectas testentiis infirmæ confirmationes faciunt. T. 6 c. 390 E.
Fuspecti, vel fuspicionis actio famosa est. T. 1 c. 62 D.
Fuspecti postulatio. Tom. 1 c. 792 E.
Fuspecti crimen unde defendatur. T. 8 c. 927 C.
Fuspecti cognitionem lege dari. T. 8 c. 695 B.
Fuspecti actio locum habet durante tutela, non finita tutela. T. 9 c. 584 B.
Fuspectos tutores removendi jus cui datum. T. 8 c. 957 C.
Fuspectos postulare quinam possint. Ibid. C.
Fuspectum tutorem cur soli mores faciunt, fuspectum heredem fole facultates. T. 1 c. 539 E.
Fuspectus quinam dicatur. Tom. 1 c. 406 B. & T. 8 c. 938 A.
Fuspectis cognitione malefficii, an fit servo representandæ libertas ex causa fideicommissi. T. 4 c. 1249 A.
Fuspectionis eadem vis, quæ excommunicationis. T. 6 c. 910 A.
Fuspicari, & præsumere fint diversa. T. 7 c. 1415 C.
Fuspicio absque accusatione, & damnatione an sufficiat. Tom. 6 c. 599 E.
Fuspicio divitiarum male partarum quæ. T. 9 c. 593 B.
Fuspiciones adhuntur ex argumentis. T. 10 c. 906 D.
Fuspicio fraudis in votorum fettinatione an in nuptiis contrahendis interveniat. Tom. 4 c. 858 C.
Fuspicio fraudis non effet in nepote fuscipere in adoptiva familia ex adoptivo filio. Ibid. B. quæ hæreditati fodiatur. Ibid. B. C. fecus confanguineo D. Pii. Ibid. C.
Sus res. Vide, Res.
Sus res condicitur conditione furtiva contra regulas juris. T. 10 c. 958 B.
Sus res emptio an valeat. Tom. 7 c. 699 C. D.
Suum rem in conditione certi nemo condicit. T. 7 c. 650 E. In conditione incerti condicit. Ibid. E.
Inter suum heredem, & emancipatum circa eiusdem transmissionis differentia quæ. Tom. 4 c. 403 A.
Inter suum, & emancipatum filium differentiæ quæ. T. 4 c. 66 B.
Suum percentibus juris ignorantia an nocet. T. 4 c. 50 D.
Suum cuique arcellunt potest. T. 5 c. 456 E.
Quod suum non est, nemo in alium transferre potest. T. 6 c. 4 B.
Suum heredem facit adoptio. T. 9 c. 910 C.
Suum heredem exsistere aliud est, aliud exsistere. T. 9 c. 1000 B.
Suum in heredem, qui fe abdituit bonis, five fe abdituit patri suo, vel beneficio æratis restitutus, creditoribus hereditatis non dari actionem, neque in fideiussores ab eo datos. T. 9 c. 987 D.
Suus non est nepos, si filius præcedat. Ibid. et agnatus. Tom. 6 c. 781 C.
Suus non est frater, & est tamen agnatus. Ibid. C.
Suus ignorans bonorum possessionem adquirit. T. 4 c. 40 E.
Suus heres jure legitimo hereditatem evincit. Tom. 4 c. 1089 C.
Suus, & filius emancipatus in quo differunt. Tom. 4 c. 469 C. & Tom. 9 c. 660 E. & c. 698 D.
Suus heres an ex testamento fit. T. 4 c. 83 C.
Suus heres invitus fit heres. T. 4 c. 560 D.
Suus heres. Vide, Heres.
Suus heres quando, & ubi cum emancipatis concurrere dicitur in bonorum possessione petenda. T. 5 c. 603 C. D. & seq.
Suus cum emancipati in bonorum possessione concurrere, an, & quando legata præstet. Tom. 5 c. 608 C. & seq.
Suus heres filius ipso jure est, etiam citra aditionem. Tom. 5 c. 602 D.
Suus heres, & extraneus in quo differunt. T. 6 c. 281 A.
Suus heres patri heres statim exsistit. T. 6 c. 164 A.
Suus heres proprie est filius, vel nepos, vel quis aliud ex linea liberorum, qui in familia defuncti parentis proximum gradum tenet eo tempore, quo is morietur, vel quo hæreditas ejus ei deferitur. T. 6 c. 304 B.
Suus heres regulariter non potest reverti ad hereditatem, quam repudiavit, nisi fit res integra, & intra triennium. T. 9 c. 787 B.
Suus heres pro heredem potest usucapere. T. 10 c. 650 E.
Suus heres qui esse non potest, non potest esse agnatus. T. 10 c. 794 B.
Sycomori Nili dicuntur filii. T. 10 c. 566 E.
Sylvarum aucupes Jurisconsultos vocat Tullius. T. 10 c. 515 E.
Syllepsis figura frequentes est in auctoribus. T. 9 c. 481 C.
Syllogismi nihil valent in novis constitutionibus. T. 9 c. 763 E.
Syllogismus mentiens. T. 8 c. 609 D.
In sylva data in dotem hæc dictio, ubio notatur, an fit ædificatio, an incedua. T. 4 c. 392 E. & c. 393 A.
Ex sylva si factum fit novale, an alius fundus esse intelligatur. T. 5 c. 820 A.
Sylva si pignori obligata fit, materia ejus sylvæ omnis, arbores omnes sunt in pignoris causa; navis, vel area ex ea materia, vel beneficio æratis restitutus, creditoribus hereditatis non dari actionem, neque in fideiussores ab eo datos. T. 9 c. 987 D.
Sues non est nepos, si filius præcedat. Ibid et agnatus. Tom. 6 c. 781 C.
Suus non est frater, & est tamen agnatus. Ibid. C.
Suus ignorans bonorum possessionem adquirit. T. 4 c. 40 E.
Suus heres jure legitimo hereditatem evincit. Tom. 4 c. 1089 C.
Suus, & filius emancipatus in quo differunt. Tom. 4 c. 469 C. & Tom. 9 c. 660 E. & c. 698 D.
Suus heres an ex testamento fit. T. 4 c. 83 C.
Suus heres invitus fit heres. T. 4 c. 560 D.
Suus heres. Vide, Heres.
Suus heres quando, & ubi cum emancipatis concurrere dicitur in bonorum possessione petenda. T. 5 c. 603 C. D. & seq.
Suus cum emancipati in bonorum possessione concurrere, an, & quando legata præstet. Tom. 5 c. 608 C. & seq.
Suus heres filius ipso jure est, etiam citra aditionem. Tom. 5 c. 602 D.
Suus heres, & extraneus in quo differunt. T. 6 c. 281 A.
Suus heres patri heres statim exsistit. T. 6 c. 164 A.
Suus heres proprie est filius, vel nepos, vel quis aliud ex linea liberorum, qui in familia defuncti parentis proximum gradum tenet eo tempore, quo is morietur, vel quo hæreditas ejus ei deferitur. T. 6 c. 304 B.
Suus heres regulariter non potest reverti ad hereditatem, quam repudiavit, nisi fit res integra, & intra triennium. T. 9 c. 787 B.
Suus heres pro heredem potest usucapere. T. 10 c. 650 E.
Suus heres qui esse non potest, non potest esse agnatus. T. 10 c. 794 B.
Sycomori Nili dicuntur filii. T. 10 c. 566 E.
Sylvarum aucupes Jurisconsultos vocat Tullius. T. 10 c. 515 E.
Syllepsis figura frequentes est in auctoribus. T. 9 c. 481 C.
Syllogismi nihil valent in novis constitutionibus. T. 9 c. 763 E.
Syllogismus mentiens. T. 8 c. 609 D.
In sylva data in dotem hæc dictio, ubio notatur, an fit ædificatio, an incedua. T. 4 c. 392 E. & c. 393 A.
Ex sylva si factum fit novale, an alius fundus esse intelligatur. T. 5 c. 820 A.
Sylva si pignori obligata fit, materia ejus sylvæ omnis, arbores omnes sunt in pignoris causa; navis, vel area ex ea materia, vel beneficio æratis restitutus, creditoribus hereditatis non dari actionem, neque in fideiussores ab eo datos. T. 9 c. 987 D.
Sylva cædua immatura, & sylva incedua. T. 8 c. 511 C. & seq.
Sylva vendita, an fera emporem sequantur. T. 8 c. 261 D.
Sylva cædua. Tom. 8 c. 511 B. C. an fructuarius eam cædere possit. Ibid. D.
Sylva cædua immatura cæsa est in fructu. Ibid. E.
Sylvæ potitio non est periculosa. T. 3 c. 268 E.
Sylvæ cædere etiam quomodo cædantur, & quomodo hædie. T. 4 c. 292 C.
Sylvam de herbis etiam dici. Ibid. E.
Sylvam pro viridario accipi. Ibid. E.
Symbola testamentorum, manumissionum, & stipulationum. T. 1 c. 1152 A. B.
Symbola mercedis. T. 9 c. 1024 A.
Symbolo fidemnia an fint in stipulationibus. T. 10 c. 535 D.
Symbolum mancipationum, & accepitilationum, & manumissionum quod est. T. 4 c. 747 D. E.
Symmachi opinio de equo mutuato. T. 5 c. 392 C.
Synagogæ judeorum an fint licitæ. T. 10 c. 831 A.
Συνοικήσαντα alia funt Γέννωσι, alia συγγενεσι. T. 1 c. 1151 A.
Συγγενεσι, publica comparatio spectarum. T. 3 c. 21 B.
Syndicus quinam fit. T. 2 c. 181 E. & T. 10 c. 944 B.
Syndici, & actores quanam actione convenire possint. T. 5 c. 120 A.
Syndicus agere potest pro populo T. 1 c. 372 C.
Syndicus quibusdam in locis in perpetuum delignetur. T. 5 c. 121 B.
Syndicus quando, & a quibus eligendus, & ad quid. T. 6 c. 279 D.
Syndicus non potest jusjurandum deferre. T. 9 c. 193 A.
Syngrapha probatur creditum. T. 9 c. 211 E.
Syngrapha fidem facit. T. 9 c. 266 D.
In syngrapha sufficiunt tres testes. T. 9 c. 175 D.
An ex syngrapha condictio nascatur. T. 9 c. 214 D.
Syngrapha. Vide, Condictio ex syngrapha.
Syngraphum, quæ majorem quantitatem continet, tudex non recipiet, nisi fubscripserint tres testes. T. 9 c. 214 D.
Synodalicum quid. T. 6 c. 1001 B.
Synodi Provinciales indigent confirmatione Romani Pontificis. T. 6 c. 922 C.
Synodice quinam appellentur. T. 2 c. 1038 B. C.
Synodus potest ex justa causa Episcopum removere Episcopatu. T. 6 c. 922 A.
Synodus Episcopalis quid. Vide, Concilium.
De Synoneto ad civilem Codicis, ut nemini licet in corruptione speciemum fe excusare, & de mutare Sirionici. T. 3 c. 21 B.
Synopsis quid fit. T. 3 c. 193 A.
Synopsis duarum constitutionum Cæsarum, quæ in tit. *Codicis de restitut* delitderantur. T. 3 c. 102 B.
Synopsis eft forma exstruendi operis. T. 7 c. 107 B.
Synthesis quid fit. T. 7 c. 1428 E.
Syrarectomus quæ vox. Tom. 10 c. 1030 B.
Syrara vexillarium, & laborarum. T. 3 c. 311 E.
Syria duplex. T. 3 c. 291 D.
Syria Palæstina dicitur Salutaris. T. 10 c. 608 D.
Syriæ Phœnices provincia duas habet metropoles, Tyrum, & Berytum. T. 3 c. 311 B.
Syriarcha quinam præcile fint. T. 1 c. 1124 E. & c. 1125 A.
Syriarchia quæsam provincia. T. 1 c. 1037 B.

T

TAbella occultat fepe vitiofum, & commissum accusationem. T. 2 c. 1141 B.
Tabellarii officium erat olim servile. T. 1 c. 843 A.
Tabellæ diptychæ. Tom. 3 c. 105 C.
Tabellæ, & tabularius in quo differunt. T. 2 c. 1093 C. & T. 10 c. 704 B.
Tabellæ fine officio functus præstitutur. T. 6 c. 917 E.
Tabellio potest, eo munere unio, decurio fieri, feu conscribi in curiam, & minorem Senatum fuæ civitatis. T. 0 c. 1472 E.
Tabellionis officium indiguum decurione. T. 2 c. 706 E.
Tabellionis jurati testimonium sufficit. T. 2 c. 1097 A.
Tabellionis folius in instrumento fides non sufficit. T. 2 c. 1114 E.
Tabellione mortuo, literarum tabellionis comparatio fit. Tom. 2 c. 1097 B.
Tabelliones quomodo, & ex quibus decurionis creabantur. Tom. 2 c. 707 A. B.
Tabelliones falent prius scribere contractus in schedula. Tom. 2 c. 1115 A.
Tabelliones fint publici contractuum scriptores. T. 2 c. 706 E. & c. 1092 D.
Tabelliones ad decurionatum vocati poffint. T. 2 c. 606 E.
De tabellionibus, qui publica instrumenta recipiunt. T. 2 c. 1287 A.
Tabellionum pœna, qui non per fe instrumenta formant. Tom. 2 c. 1093 B.
Tabellionum flationes. T. 3 c. 55 A.
Tabemo negotiatoris legata, aut vendita, an merces legato, aut venditione continentur. Tom. 4 c. 1159 A.
Taberna, & prægula conjungunturi. T. 5 c. 1411 B.
Taberna unde dicta. Ibid. B. C.
Taberna quid. T. 5 c. 531 B. & T. 8 c. 611 D.
Taberna Argentaria. T. 7 c. 1252 E.
Taberna fabri ferrarii. T. 7 c. 1252 E.
Taberna in foro pofita. Tom. 7 c. 1155 E.
Tabernæ in foro Romano fitationes appellatæ. T. 3 c. 54 D.
Tabernæ nomine non locus fignificatur, fed merx, quæ in eo fita est. T. 4 c. 1159 B.
Tabernæ appellatione merces venitunt. T. 5 c. 618 D.
Tabernæ appellatione quid fignificatur. T. 5 c. 621 B. & T. 8 c. 615 E.
Tabernæ definitio. T. 5 c. 621 B.
Taberna infimentum non continentur infiliores. Tom. 8 c. 615 E.
Tabernacula quid. Ibid. E.
Tabernaculum Propæratorum, quis olim hi bellis administrabant, Prætorum quoque appellabantur. T. 4 c. 823 A.
Tabernas argentarias qui vendit, folumne, an ipse in folo vendidit intelligitur. T. 7 c. 704 C.
Tabernas duas continebat habitatio unum inferiorem, alterum superiorem, fi versique diversis legaverit, in illo illo inferiori tabernæ ceriorum omnis heredi impofita videatur. Tom. 7 c. 1387 D. E.
Tabernis argentariis venditis, non folum publicam, fed ius tantum in illo venditum videtur. T. 7 c. 715 C.
Tabularius eft ales hadere. Tom. 2 c. 1147 B.
Tabula arca, in qua continebatur forma agrorum affignatorum. T. 7 c. 481 B.
Tabulæ apud antiquos ut obfignabantur. T. 1 c. 509 C. D.
Tabulæ priores jure fafte ab fieri poffint irritæ, fi fequentes iure condiantur, & perfectæ fuerint. T. 1 c. 118 A.
Tabulæ non legitime factæ, in quibus Princeps heres inftituitur, an fint probandæ. Ibid. B.
Tabulæ non fint pars navis, fecut res rerum; tabulæ, antennæ. T. 4 c. 618 D. E.
Tabulæ fofæ nuptiales matrimonium non faciunt. T. 4 c. 1335 E.
Tabulæ primæ dicuntur testamentum, quo fi, quo fibi heredem inftituit; fecundæ tabulæ vero testamentum fibi impubertis, quo quos heredes et fubftituit. T. 4 c. 83 D.
Tabulæ teftamentariæ aut fint principales, aut fecundæ. T. 5 c. 652 D.
Tabulæ teftamenti quot fignis fignari debeant. Ibid. D.
Tabulæ teftamenti quando aperiendæ, & quibus præfentibus. Ibid. D. C.
Tabulæ puppillares. Ibid. D.
Tabulæ teftamenti, teftium fignis confirmari effe debent, ut bonorum poffeffio ex ius competere poffit. T. 5 c. 609 A. B.
Ubi tabulæ non valent, fruftra contra eas petitur bonorum poffeffio. T. 6 c. 167 D.
Tabulæ exhibendæ fint ab æditto, fi quod eum depofita fint. T. 7 c. 406 B.
Tabulæ pictæ an adquirant emptorem fequantur. T. 7 c. 781 E.
Tabulæ teftamentariæ. T. 7 c. 405 B.
Tabulæ. Teftamenti tabulæ.
Tabulæ quomodo configuantur. T. 8 c. 978 B.
Tabulæ teftigiæ cæteris non funt adium. T. 8 c. 653 D. E.
Tabulæ teftamenti fint irritæ, & quomodo. T. 8 c. 538 D.
Si tabulæ teftamenti nullæ exftabant, unde liberi. T. 8 c. 161 A. B. feq.
Tabulæ puppillares quæ dicuntur. T. 8 c. 750 A.
Tabulæ teftamenti aut aperiuntur, & publicantur, & infinuantur, aut alia vivo teftatore, in urbe apud magiftrum cenfus, qui habet ius adiorum Provincia apud Prætorem, & in Provincia apud Præfides, ut feliicet tabulis teftamenti major accedat fides, ut non tandemque, & mortem teftatoris, ut innotefcant heredibus, & legatarii, & fideicommiffarii, & fervi manumiffi, & fifci, cui relinquitur hereditatis debitatur, vel alia, quorum interefit inficiere, & defcribere tabulas teftamenti, aut partem earum. T. 0 c. 938 D.
Tabulæ atatis filiorum vel a patre, vel

vel a matre fafta fidem faciunt. T. 10 c. 906 D.
Tabularii qui sint. T. 2 c. 707 C. & T. 10 c. 720 B.
Tabularia duo in singulis provinciis constituendi. Tom. 2 c. 776 B. C.
Tabularia, villici, & negotiorum procuratores differentia. Tom. 2 c. 643 A.
Tabularii rationes fupputant. T. 3 c. 726 D.
Tabularii conditionales funt. T. 2 c. 770 C. & c. 778 E.
Tabularii chartas publicas administrare dicuntur. Tom. 2 c. 776 D.
Tabularii civitatum, qui rationes tributorum tractant, si inique cuiusquam immunitatis profeffionem admittant, vivi exuruntur. T. 2 c. 691 B.
Tabularii ad aliam afpirare dignitatem non poffunt. Tom. 2 c. 646 A.
Tabularii quinam eliin: Tom. 2 c. 771 D. & Tom. 8 c. 911 A.
Tabularii erant fervi conditionales. T. 9 c. 1314 C.
Tabularii fervi civitatis funt. Ibid. B.
Tabularium civitatis quod. Tom. 9 c. 965 A. B.
Tabularius quis fit. T. 10 c. 728 E.
Tabularum appellatione quæ contineantur. T. 1 c. 451 E. & c. 454 D.
Tabularum fecundarum appellatio non convenit, nisi pupillari fubftitutione. T. 9 c. 739 E. vulgaris fubftitutio locum primarum, & principalium tabularum obtinet, quibus teftator poffiffimum fibi heredem facit, non alii. Ibid. E.
Tabulas qui fubripuerit, qua actione tenetur. T. 1 c. 421 D.
Tabulæ teftamenti qui fupprimit, quibus fubeatur pœnis. Tom. 1 c. 451 D.
Tabulæ primas qui oppugnavit, nihil ex fecundis confequi debet. T. 4 c. 88 A.
Tabulæ teftamenti qui exhibere recufat, qua actione tenetur. T. 5 c. 798 A.
Tabulæ conficere non folere filiofamilias. T. 6 c. 72 B.
Tabulas teftamenti incidere, cancellare, & refingere quid fit. T. 8 c. 196 C. D.
De tabulis exhibendis interdictum. Tom. 1 c. 454 A. & T. 3 c. 475 D. & T. 6 c. 331 B. & T. 8 c. 538 A.
De tabulis exhibendis interdictum annum effe. Tom. 3 c. 475 C.
Tabulis primis qui renuntiavit, hæres ex fecundis hæreditatem obtinere poffit. T. 4 c. 84 C.
In tabulis patris, & filii una Falcidia fervatur. T. 4 c. 760 E. vis, & poteftas hujus regulæ quæ eft. Ibid. E.
De tabulis exhibendis. T. 9 c. 1167 C. D. Vide, interdictum.
Interdictum de tabulis exhibendis an fit annuum, vel perpetuum. T. 10 c. 323 B.
In tabulis plerique nomine fui inferibi nolunt. T. 10 c. 674 D.
Si taceat in jure interrogatus, vel non respondeat, quid. Tom. 4 c. 161 D.
Tacens an negaffe videatur. T. 5 c. 209 A.
Tacenas eft contumax, & habetur pro negante, & tenetur in folidum. T. 8 c. 834 C.
Qui taceat, confentire videtur. T. 3 c. 484 D.
Qui taceat, an confentire videatur. T. 4 c. 153 C. & T. 8 c. 834 D. & T. 9 c. 443 A.
Qui taceat pro fobjecta materia, aliat confentire, alias diffentire dicitur. T. 4 c. 153 C.
Qui taceat, pro negante habetur, & pro mendace. T. 8 c. 516 E.
Qui taceat, non habetur pro confefo. Ibid. E.
Tacita fideicommifia fine fraude effe poffunt. T. 12 c. 659 C.
Tacita cum dicimus, fraudes dicimus. Ibid. C. tacita paftio. Ibid. E.
Tacita conditio non effficit legatum conditionale. T. 4 c. 500 E.
Tacita exheredatio eft conditionis adjectio. T. 4 c. 581 D.
Tacita voluntas conditionem facit, ficut expreffa. T. 4 c. 500 A.
Tacita fides eft tacita convention. T. 4 c. 851 B.
Tacita hypotheca an etiam detur ei, cujus pecunia domus, quæ vitium fecerit, refecta eft. T. 4 c. 1161 D. E.
Tacita convention non minus valet, quam expreffa. Tom. 5 c. 65 E.
Tacita pactatio quæ eft. Tom. 7 c. 1204 D.
Tacita fideicommifia quæ. Tom. 8 c. 641 C.
Tacitam, aut nuda voluntate refagmentum non infirmatur. Tom. 8 c. 981 B.
Tacita emancipatio. Vide, Emancipatio.
Tacito pecunia fine fraude creditori. T. 3 c. 659 C.
Quæ tacite infunt, non faciunt legata conditionalia. T. 4 c. 500 E.
Tacite afta in jure fæpiffime valent, quæ expreffa non valerent. T. 5 c. 487 E. -
Tacite nulla fuint utiliter, quæ nominatim facta non valent. T. 6 c. 25 C.
Tacite quæ infunt, fi exprimantur, conditionem non faciunt. T. 7 c. 951 A.
Tacite, aliquid intelligatur, an exprimatur, multum intereft. T. 9 c. 1233 C.
Taciti minor eft vis, quam expreffi. T. 5 c. 508 D.
Tacite, & expreffi an vis eadem fit. T. 7 c. 634 D.
Tacite pafti exemplum. T. 9 c. 36 B. C. & c. 340 D.
Ex tacito mandato actio mandati competit. T. 5 c. 134 E.
Tacitum tenfar expreffo. Tom. 4 c. 1005 A.
Tacitum fideicommifum præbet natura eft difficile. T. 4 c. 1377 D.
Tacitum fideicommiffum quid eft. T. 4 c. 1361 B. C.
Tacitum jus quid fit. T. 7 c. 1209 D.
Tacitum paftum. Vide, Paftum tacitum.
Tacitumitas patris quo cafu pro confefto non habeatur. Tom. 3 c. 384 A.
Tacitumitas exoria juffum imitatur. T. 3 c. 383 E.
Tacitumitas patris non obligat pretem in folidum. T. 1 c. 185 A.
Tacitumitas in quibus non habetur pro confenfu. Tom. 3 c. 484 D.
Tacitumitas præfentis eft medium inter confenfum, & diffenfum. T. 4 c. 153 C.
Tacitumitas negationem imitatur, non confeffionem. T. 4 c. 161 D.
Tacitumitas patris pro voluntate habetur. T. 4 c. 236 B. & quando non. Ibid. C. 237 C.
Tacitumitas, & fcientia confenfum imitantur. T. 4 c. 1306 E.
Tacitumitas diuturna mutati eft paftio tacita. T. 4 c. 980 D. E.
Tacitumitas aliquando confenfum imitatur, aliquando diffenfum. T. 4 c. 285 B.
Tacitumitas pro confeffione non habetur, neque pro negatione. T. 5 c. 758 C.
Tacitumitas patris in fponfalibus contrahendis confenfum imitatur. T. 5 c. 541 B.
Tacitumitas confenfum imitatur, & confenfu mandatum. Tom. 5 c. 134 E.
Tacitumitas patris in nummis credidis filiofamilias confenfum imitatur. T. 5 c. 440 B.
Tacitumitas qua in caufa pro confenfu habetur. T. 5 c. 104 C.
Tacitumitas pro confeffione an habenda. T. 5 c. 758 C.
Tacitumitas pro confenfu habetur. T. 6 c. 1014 B. & T. 7 c. 410 B. & c. 897 B. & T. 9 c. 443 A.
Tacitumitas eft confenfus. Tom. 6 c. 886 E. & T. 9 c. 443 A.
Tacitumitas, vel convenientia prædecefforis non nocet fucceffori. T. 6 c. 913 A.
Tacitumitas confenfum imitatur. T. 6 c. 139 A. & c. 920 D. & T. 8 c. 922 E. & c. 834 D. & T. 9 c. 307 C.
Tacitumitas filius confenfum imitatur. T. 7 c. 441 A.
Tacitumitas in fervutibus pro diffenfu accipitur. Tom. 7 c. 410 C.
Tacitumitas voluntatem imitatur. T. 7 c. 640 B.
Tacitumitas, & patientia confenfum imitantur. T. 8 c. 567 E.
Tacitumitas patris confenfum imitatur. T. 9 c. 443 A.
Tacitumitas patrem in folidum pupillo non obligat. Tom. 9 c. 307 D. & T. 10 c. 642 B.
Tacitumitas patrem reipublicæ in folidum obligat. T. 9 c. 307 D. & T. 10 c. 641 B. C.
Tacitumitatis pro confenfu eft. T. 10 c. 671 C.
Pro tacitumitate habetur confenfus. T. 6 c. 613 E.
Tacitumitatem accipi pro voluntate, atque confenfu. T. 3 c. 383 E.
Tacitus, illiteratufque confenfus popuili ingem obliterat. T. 4 c. 645 E.
Plus quam tacitus confenfus eft natus. T. 7 c. 654 E.
Tagax quis dicatur. Tom. 3 c. 140 A.
Talfo, capitalis illatio. Tom. 2 c. 834 C.
Talaria lex unde nomen acceperit. T. 8 c. 894 C.
Subjecta talis funt, quæ præmittuntur predicata. T. 4 c. 1180 B.
Talio. T. 1 c. 224 C. D.
Talio eft pœna columnæ. Tom. 8 c. 611 E.
Talus quid. T. 8 c. 571 B.
Talus ubi in homine, & animalibus fit. T. 8 c. 562 B. comparatur nutura talum ad firmitatem. Ibid. C.
Tamen cellarium dicitur. Tom. 2 c. 376 A.
Tamen refi pro Quamvis. T. 3 c. 7 D.
Tamiaca prædia quæ nam erant. T. 10 c. 931 D.
Tancredus vetus decretalium interpres. T. 6 c. 1086 C.
Tanie nomen Galliam unde deduftum. T. 9 c. 918 C.
Tanti eft res, quanti a domino pro æftimatur. T. 4 c. 587 E.
Tapeta quæ injiciendi. Tom. 4 c. 273 A.
Non omnis tarda folutio eft mora, & mora eft tardius, quam interpellatio erat. T. 4 c. 224 A.
Tardius in folutione an fit mora. Ibid. A.
Taxat officium judicis id, quod interest, in calculo incertis. Tom. 9 c. 1078 A.
Taxatio ejus, quod interest, quæ. T. 9 c. 1071 E. & c. 1093 A. & feq.
Taxationis verbum Jurisconsultorum proprium. T. 3 c. 34 C.
Tectorum eum effe, qui tectorium cifternæ inducit. Tom. 3 c. 260 C.
Tectum eft pars alimentorum. T. 5 c. 620 A.
Tegulæ ædificiis nondum impofitæ in rutis, & cafiis habentur. T. 7 c. 723 E.
Tegulæ ædificiis tegendi gratia allatæ, nondum impofitæ, ædificii non funt. T. 7 c. 781 C.
Tela dicitur omnia, quæ bomini falem nocere poffunt. Tom. 1 c. 471 A.
Tela funt actiones, exceptiones funt clypei rotum. Tom. 9 c. 1085 D.
Telamones. T. 1 c. 312 E.
Telonæ qui dicuntur. T. 9 c. 399 C.
Telonea fuut regalia. T. 1 c. 1325 B. E.
Telorum fignificatio. T. 8 c. 523 D. & c. 643 B. C.
Telum unde dictum fuerit. Tom. 1 c. 392 A.
Telum a Cajo quamodo interpretatur. T. 1 c. 392 A. & Tom. 8 c. 644 A. & c. 1131 E.
Temnuntii autem tyrunicum exhibitant. T. 2 c. 887 D.
Temperamentum quid. T. 7 c. 2 A.
Tempia qui amnis obfederit, vel occuparerit, legi Julia de vi tenetur. T. 1 c. 518 B. C.
Templa unius perfonæ vicem fuftinent. T. 7 c. 586 A. habeantur etiam præda vestigialia. Ibid. C.
Templarii unde dicti. T. 6 c. 777 A.
Templarionum ordo quando abrogatus. Ibid. A.
Templo an legatum videatur, quod Ecclefiafticus legatur. Tom. 7 c. 1462 D.
Templo, collegio, vel cuilibet alii corpori licito an legari poffit. Ibid. C. D.
De templorum ædificatoribus. T. 1 c. 1109 D. E.
Templorum prædiorum locatio. T. 1 c. 976 C.
Templorum fundi. Tom. 9 c. 1037 A.
Templum mulieberi Fortunæ ædificatum, ac dedicatum. Tom. 2 c. 343 E.
Templum cum fuo præftituto in adquirendo hereditate. T. 4 c. 503 E.
Tempora luftius quæ fint, & ubi enumeretur. T. 3 c. 103 A.
Tempora Betendæ, vel admittendæ bonorum poffeffionis fiscutibus dumtaxat cedunt, & imputantur non ignorantibus. T. 5 c. 328 B.
Tempora, quæ in præftitione, & conditione continguenda, qualia fint. T. 5 c. 739 A.
Tempora petendæ poffeffionis quæ. T. 8 c. 203 A.
Tempora præfcriptionis quando inaupiant. T. 9 c. 1043 B. C.
Tempora eodem ignorantibus. Tom. 6 c. 630 E.
Tempora quæ obfervantur ad folutionem judicati. T. 9 c. 1091 A.
Tempora præftituta in litibus dirimendis tam civilibus, quam criminalibus. T. 9 c. 1137 E. & c. 1138 A. & feq.
Tempora legitima inftituendæ accufationis adverfus adulterum, quæ funt. T. 9 c. 14 D.
Intra quæ tempora appellatio eft interponenda. T. 9 c. 1210 B.
Intra quæ tempora appellatio interpofita in judicium introducenda eft, & defuntfuda. T. 9 c. 1211 B. & feq.
Tempora conjunguntur intra hereditatem, & defunctum, venditorem, & emptorem. T. 10 c. 521 A.
Tempora ad deliberandum in tonfum præfinifi poffunt, qui deliberare poffunt. Tom. 10 c. 784 D.
Tempora fatalia quæ fint. Tom. 10 c. 780 D.
Tempora an noventur heredibus mortuo appellante. T. 10 c. 802 B. C.
Tempora præftituta reftituendibus tam majoribus, quam minoribus, qui reftitui poffunt, nec non & heredibus eorum. T. 19 c. 911 C. & feq.
Temporales exceptiones quænam funt. T. 8 c. 1126 E.
Temporalis exceptio. Vide, Exceptio temporalis.
Temporalis dies quis. Tom. 9 c. 1113 C.
Temporaria permutatio jus provinciarum non mutavit. T. 5 c. 690 D. & T. 8 c. 714 A. & c. 883 A. & c. 872 C. Vide, Permutatio temporaria.
Temporarie indidiones. Tom. 3 c. 601 A. & T. 7 c. 1365 D.
Temporalis caufa. Vide, Caufa.
Temporarias actiones ipfis contefteftione perpetuari. Tom. 1 c. 552 B.
Temporarii conductores. Vide, Conductores.
Tempore priorem effe potiorem, & quinam ab ifta regula excipiantur. T. 1 c. 1490 C.
De tempore fcienti judicati. T. 3 c. 86 A.
De tempore infinito. T. 1 c. 552 A.
De tempore accufationum finiendarum. T. 3 c. 5 B. C.
Tempore qui prior eft, potior erit jure hypothecæ, vel jure pignoris. T. 4 c. 1179 C.
Tempore prior eft potior jure. Ibid. A. & c. 646 B.
De tempore toftatur obligatio. T. 4 c. 141 E. & c. 141 A.
De tempore, fine die, qui inferitur obligatione. T. 5 c. 847 D.
Tempore legitimo liberetur debitor, non ipfo jure. T. 5 c. 848 D.
Quæ tempore deteriora futura funt, an herede deliberante ex hereditate deminui poffint. T. 7 c. 955 D.

De tempore admittendæ bonorum possessionis. T. 8 c. 202 E. & c. 203 A. & seq.
Tempore an finitur obligatio. T. 10 c. 534 B.
De tempore præfixito ad exsequtionem judicati. Tom. 10 c. 1237 C. D.
De temporibus, & reparationibus appellationum, seu confutationum. T. 9 c. 1111 A. B. & seq.
Temporibus opponuntur interruptiones. T. 10 c. 531 A.
Temporis utilitas fœnum augere, vel deminuere potest. T. 1 c. 1279 E.
Temporis præteriti sola ratio obstat cuiusvis restitutionis. Tom. 4 c. 916 A.
Tempora indictio actum legitimum, sive legis actionem vitiat, & corrumpit in totum. Tom. 5 c. 1084 E.
Temporis impensa nulla est major. T. 6 c. 955 D.
Temporis lapsu exceptio an valeat ad obtinenda loca jure gentium publica. T. 7 c. 437 C.
Temporis longi, & diuturni definitio in jure est perpetua. Tom. 9 c. 611 B.
Temporis, vel loci quo casu æstimatio fieri respectu emptoris, & venditoris. T. 10 c. 755 B. C. & seq.
Temporis privilegium an vigeat in prætoria pœnæ, quod sit mulsione in postliminium. Tom. 10 c. 457 A.
Temporis futuri usuras, legis Cincia modum excedentes, an creditor remittere possit. Tom. 10 c. 1230 D.
Temporum termini, & diversæ præscriptiones. T. 1 c. 521 A.
Temporum computatio in jure quomodo fit. T. 1 c. 1220 C.
Temporum commemoratio plura legata facit. Tom. 4 c. 431 B.
Tempus resipudet loco. Tom. 3 c. 410 A.
Tempus bilustre. Tom. 2 c. 1165 E.
Tempus medium inter testamentum, & conditionem nihil nocet. T. 1 c. 1092 B.
Tempus longum, tempus longissimum. T. 1 c. 81 B.
Tempus perpetuum varie accipi. T. 1 c. 513 A.
Tempus legitimum, & conventionale differunt. Tom. 1 c. 525 B. & T. 10 c. 521 B. C.
Tempus longum ut computatur T. 1 c. 477 B.
Tempus judicia accepti, an debiti spectari debeat. Tom. 3 c. 276 E.
Tempus continuum ignorantiæ tantum cedit. T. 4 c. 1333 A.
Tempus utile est, quod experiundi potestatem habet is, cui actio competit. Ibid. A.
Tempus contractus in stipulatione spectatur, in legatis vero tempus, quo dies cedit. Tom. 4 c. 413 C.
Tempus moriendi semper in jure deputatur vitæ. T. 4 c. 345 B.
Tempus per se solum non restituit famæ. T. 4 c. 847 E.
Tempus tantum præfixui dicitur, falsarium vero nunquam præfixui dicitur. T. 4 c. 972 E.
Tempus certum, certosve dies cum obligationi additur, nisi eo tempore, vel die præterito agi non potest. T. 4 c. 1416 A. B. ubi quis in diem certum stipulatus est, statim quidem cedit dies, sed nondum venit. Ibid. B.
Tempus in peculio spectandum, quod est. Vide, Peculium.
Tempus adiecto actum legitimum, sive legis actionem vitiat, & corrumpit in totum. Tom. 5 c. 1084 E.
Temporis impensa nulla est major. T. 6 c. 955 D.
Temporis lapsu exceptio an valeat ad obtinenda loca jure gentium publica. T. 7 c. 437 C.
Temporis longi, & diuturni definitio in jure est perpetua. Tom. 9 c. 611 B.
Temporis, vel loci quo casu æstimatio fieri respectu emptoris, & venditoris. T. 10 c. 755 B. C. & seq.
Temporis privilegium an vigeat in prætoria pœnæ, quod sit mulsione in postliminium. Tom. 10 c. 457 A.
Temporis futuri usuras, legis Cincia modum excedentes, an creditor remittere possit. Tom. 10 c. 1230 D.
Temporum termini, & diversæ præscriptiones. T. 1 c. 521 A.
Temporum computatio in jure quomodo fit. T. 1 c. 1220 C.
Temporum commemoratio plura legata facit. Tom. 4 c. 431 B.
Tempus resipudet loco. Tom. 3 c. 410 A.
Tempus bilustre. Tom. 2 c. 1165 E.
Tempus medium inter testamentum, & conditionem nihil nocet. T. 1 c. 1092 B.
Tempus longum, tempus longissimum. T. 1 c. 81 B.
Tempus perpetuum varie accipi. T. 1 c. 513 A.
Tempus legitimum, & conventionale differunt. Tom. 1 c. 525 B. & T. 10 c. 521 B. C.
Tempus longum ut computatur T. 1 c. 477 B.
Tempus judicia accepti, an debiti spectari debeat. Tom. 3 c. 276 E.
Tempus continuum ignorantiæ tantum cedit. T. 4 c. 1333 A.
Tempus utile est, quod experiundi potestatem habet is, cui actio competit. Ibid. A.
Tempus contractus in stipulatione spectatur, in legatis vero tempus, quo dies cedit. Tom. 4 c. 413 C.
Tempus moriendi semper in jure deputatur vitæ. T. 4 c. 345 B.
Tempus per se solum non restituit famæ. T. 4 c. 847 E.
Tempus tantum præfixui dicitur, falsarium vero nunquam præfixui dicitur. T. 4 c. 972 E.
Tempus certum, certosve dies cum obligationi additur, nisi eo tempore, vel die præterito agi non potest. T. 4 c. 1416 A. B. ubi quis in diem certum stipulatus est, statim quidem cedit dies, sed nondum venit. Ibid. B.
Tempus in peculio spectandum, quod est. Vide, Peculium.
Tempus adiecto actum legitimum, sive legis actionem vitiat, & corrumpit in totum. Tom. 5 c. 1084 E.
Tempus medium quodnam est. T. 4 c. 892 D.
Tempus conceptionis, & agnosceendæ bonorum possessionis quæ differunt ell. T. 5 c. 765 D.
Tempus conceptionis unciliæ fuitne an spectetur in usucapionibus. T. 5 c. 737 B. C. D. Vide. Ancilla.
Tempus sepultura fadtæ retrorahitur, & fingitur negotium hereditatis gestum, cum alias defuncti negotium geri non possit. T. 5 c. 384 C. D.
Tempus præscriptum delegatis judicibus numeratur a die, quo mandatum acceperint, cur. Tom. 6 c. 937 D. E.
Tempus conferendi computatur a die, quo primum feiverit, aut fieri potuerit beneficium vacasse, id ad quem collatio pertinet. T. 6 c. 1008 E.
Tempus legitimum parendi quod est. T. 6 c. 621 B.
Tempus contractus spectatur in contractibus. T. 6 c. 565 C. Vide, Contractus.
Tempus modicum quod tempus interpretatur. Tom. 7 c. 146 E.
Tempus ad deliberandum a quo detur. T. 7 c. 054 B.
Tempus ad deliberandum quis dare soleat. Ibid. C.
Tempus judicato, & confesso ad solvendum datum, an a judice concilari, an prolongari possit. T. 7 c. 146 B.
Tempus legitimum civilibus, & criminalibus causis finiendis quod. T. 7 c. 110 E.
Tempus longum quodnam dicatur. T. 7 c. 397 A. & Tom. 8 c. 949 E.
Tempus legitimum, quod judicato faciendo dierum 30. datur, undecum tempus dicitur. T. 9 c. 1092 A.
Tempus est quædam pars æternitatis cum alicujus annui, mensuri, diurni, nocturnive spatii certa significatione. T. 9 c. 821 B.
Tempus modicum quod dicitur. T. 9 c. 1092 A.
Tempus legitimum, quod condemnatis præstatur pecunie in condemnationem deductæ confiscandæ gratia, fuit ex 12. Tabulis unius mensis, postea fuit duum mensium. T. 9 c. 1092 B. E.
Ut intra tempus certum criminalia quæstio terminetur. T. 9 c. 1475 E.
Ad tempus legatum relinqui olim non potuit. T. 9 c. 821 B.
Tempus omne præteriisse oportet, antequam debeatur, quod ad diem promittim est. T. 9 c. 1165 D.
Cum tempus præterit, intra quod domus ædificari potest, tunc incipit actio de domo ædificanda. T. 10 c. 77 E. & c. 78 A.
Tempus, quod ab occupatione domus agi non potest, an fit utile. T. 10 c. 402 B.
Tempus ex judicandæ est tempus, quo res judicatur. T. 10 c. 753 D.
Tenere, & habere quomodo differunt. T. 5 c. 609 A.
Tenere est rerum proprium naturalis possidentis. T. 8 c. 146 E. & c. 311 B. & T. 9 c. 1008 D.
Tenere est proprium naturalis possidentis; habere, & possidere civilis. T. 10 c. 534 C. alia difinitio eorundem verborum. Ibid. C.
Tenantis matrimonium interdictum pœnæ. T. 9 c. 40 B. & seq.
Tenaxis aliquod Ecclesiæ crimen est. Ibid. E.
Ter enim quæ. T. 8 c. 588 D.
Ter enim citare est, quod vulgo dicitur *per tres breves dies*. T. 9 c. 1379 E.
Tergiversatio nomine calumniæ cunctatur. T. 3 c. 590 A.
Tergiversatur, ut calumniator punitur. T. 3 c. 607 B.
Tergiversatur in quam pœnam incidat. T. 6 c. 516 C.
Tergiversatur quis dicitur. Tom. 9 c. 47 C.
Tergiversatur quis sit, & quomodo spectatur. T. 10 c. 1245 B.
Tergiversatores sunt, qui omnino desistunt ab actione. T. 10 c. 399 E.
De tergiversatoribus, aut veluti tergiversatoribus. T. 9 c. 1477 A.
Tergiversatoris pœna habet tantum locum in publicis judiciis. T. 9 c. 1478 C.
Terminata quando erant. Tom. 8 c. 558 D.
Terminare dicuntur proprie mensures. T. 7 c. 481 E.
Termini depositi qui sint. Tom. 4 c. 313 D. depositum quid est. Ibid. D.
Termini Urbis quo spatio claudantur. T. 5 c. 1 A.
Termini mutantur arbitrio dominorum. T. 6 c. 519 D.
Termini agrorum. T. 7 c. 24 D.
Termini alii antiqui, alii novi. T. 7 c. 482 C.
Termini universales in jure nulli sunt. Tom. 7 c. 476 D.
Terminorum effusores quibus fuerint supplicia. T. 1 c. 503 E. & c. 504 A. B.
De terminorum agrorum positione. T. 1 c. 503 E.
Terminorum positio, & fundorum finitio in arbitrio dominorum est. T. 6 c. 519 E.
Terminorum positio vetus est. Ibid. C.
Terminorum declaratio quid. T. 7 c. 481 E.
Terminorum positio est restitutio. T. 8 c. 313 B. gentium. Tom. 7 c. 475 A.
Terminorum varia genera. T. 10 c. 426 A.
Terminos qui movent, aut disiciunt, extra ordinem pununtur. T. 1 c. 178 A.
Terminus Urbis qui dicatur. T. 7 c. 94 B.
Terra, quina, vel sexta. Tom. 7 c. 1172 C.
Terra vita. T. 1 c. 208 D.
Terræ limitorophæ. T. 5 c. 861 B.
Terræ novalis, & terræ integræ definitio. T. 8 c. 514 E. & c. 515 A.
Territoria pro agris privatis. T. 10 c. 700 C.
Territori etymon. T. 2 c. 718 A.
Territorii appellatio ad quos proprie pertinet. T. 5 c. 7 A. B.
Territorium omne confestum, quotiies defectionem legitimes exposcitur. T. 1 c. 1 E.
Territorium, & gleba pro eodem accipi. T. 1 c. 860 D.
Territorium quid. T. 5 c. 1 A.
Territorium dicitur universitas agrorum unius populi, quod vigo difficilium appellatur, & cur. T. 7 c. 79 D. E. & c. 481 C.
Territorium quid sit, & ad quas magistratus referatur. T. 7 c. 79 D. E.
Territum decretum, quod est majoris momenti, quamvis ex usucapionis occasio prædicur, Prætor sua jurisdictione referat. T. 1 c. 15 E.
Tertiatinum S. S. consultum. T. 10 c. 615 C. & seq.
Tertyllianum S. S. consultum, cum tempore latum, & de quo. T. 3 c. 1014 C.
Tertullianus Jurisconsultus quo tempore vixit. T. 3 c. 168 A.
Tesfera, quæ vera a Græcis appellatur, & *xenia*, & *xenoxenia*. T. 1 c. 814 B.
Tesferæ frumentariæ legatum in quo consistit. T. 1 c. 1216 A.
Tesferæ frumentariæ venales fuerunt. Ibid. B.
Tesferatii. T. 3 c. 160 C. D.
Tesferatorium, & aleatorum differentia. T. 3 c. 139 B.
Testa quid. T. 7 c. 611 A.
Testabilis, & intestabilis quis dicatur. T. 7 c. 685 A.
Testamenta vim suam ex herodum institutione an accipiant. T. 1 c. 135 D.
Testamenta olim latine fiebant. T. 1 c. 417 E.
Testamenta apud quos publicentur, & referantur. T. 1 c. 451 B. C.
Testamenta qui facere possint, & quemadmodum testamenta fiant. T. 1 c. 797 A. & c. 1030 C. D. & seq.
Testamenta in municipiis, coloniis, oppidis, vico, castello, præfectura, & conciliabulo fadta ut recitari, & obligari debeant. T. 1 c. 451 E.
Testamenta fervi conniventia facere possunt. T. 1 c. 1237 C.
Testamentum non scripta non novit Prætor. T. 1 c. 100 B.
Testamenta quibus modis infirmantur. T. 1 c. 1116 A. & seq & T. 8 c. 998 B. & seq.
Testamenta heredes per libertum recitabant. T. 3 c. 20 A.
Testamenta militum quemadocum quo fadta valent. T. 1 c. 137 E.
Testamenta liberorum, sive parentum, & parentum quam diversa. T. 3 c. 211 D.
Testamenta qua ratione relevandam. T. 1 c. 148 D.
Testamenta quemadmodum rumpantur. T. 1 c. 377 B.
Testamenta quemadmodum aperiantur, inspicientur, & delicibantur. T. 1 c. 450 E. & c. 801 A. & T. 1 c. 206 B. C. & T. 9 c. 788 D. & seq.
Duo testamenta unius hominis non fant. T. 4 c. 753 E.
Plura testamenta quis facere non potest, plures vero codicillos facere potest. T. 4 c. 1100 E.
Testamenta quomodo, quando, & ubi aperiantur. T. 5 c. 633 B. C.
Ad testamenta militum quæstio inofficioli pertinet. T. 5 c. 1047 A.
Testamenta non sunt omnes ultimæ voluntates. T. 6 c. 1003 D.
Testamenta, & codicilli militum non sequuntur regulam juris communis. T. 6 c. 1182 A.
Testamenta duo fuit paterunm, & pupillum. T. 6 c. 621 C.
Proper testamenta duo gerunta controversiarum oriuntur. T. 7 c. 39 B.
Testamenta ante Theodosium grace vel qua alia lingua, quam latina conscripta non valebant. T. 7 c. 1414 C. D.
Testamenta captivitate an irrita fiant. T. 7 c. 937 C.
Testamenta nuda voluntate an convalescant. T. 7 c. 964 B.
Testamenta ibiis legibus confirmati. T. 7 c. 938 E.
Testamenta quo casu destituta, deferta, & irrita dicantur. T. 8 c. 980 E. & c. 981 A.
Testamenta militis, quoquo modo fadta, rata sunt. T. 8 c. 149 A.
Testamenta militis an impugnari possint. Ibid. A.
Testamenta facere non possunt mutti, furdi, ita nati, aut fatui, nisi per scripturam. T. 9 c. 706 B.
De testamentaria manumissione. T. 9 c. 944 A. & seq.
De testamentaria tutela. T. 9 c. 554 A. & seq.
Testamentario heredi quo casu præferatur legitimus. T. 10 c. 771 C.
Testamentarius, qui sibi sua manu heredittatem, aut legatum, aut fideicommissum voluerunt testatores adscribit, lege Cornelia de falsis tenetur. T. 1 c. 1280 B.
Testamentarius rutor tutela fe abdicare potest, cedere in jure non potest. T. 1 c. 531 B.
Testamentarius quod alieno testamento adscribit, pro scripto an habendum. T. 5 c. 1090 D. E.
Testamentarius dicitur scriptor alienti testamenti, qui & emnomio dictur in alodia antiquorum. T. 9 c. 705 E. & c. 707 A.
Testamentarius, idem, scriptor testamenti. T. 9 c. 705 A.
Testamenti notatio fiolea. T. 3 c. 124 E.
Testamenti definitio. T. 1 c. 797 C. & T. 7 c. 689 B.
Testamenti vocis etymon. Tom. 1 c. 96 A.
Testamenti fadtio an fit cum servis hereditatis. T. 1 c. 119 B.
Testamenti inofficioli actio, & origo ejus actionis. Tom. 3 c. 39 C. D.
Testamenti faciendi jus habet fervus publicus, Prætorive. T. 1 c. 311 B.
Testamenti finmor, quam donationis causa. T. 1 c. 1240 B.
Testamenti fadtio est juris civilis; nec potest olim fieri testamentum, nisi Latini verbis, hodie quocumque lingua ex constitutione Theodosii. T. 1 c. 1155 B. C.
Testamenti fadtio est juris publici, non privati arbitrii. T. 1 c. 1043 A.
Testamenti fadtionem certis casibus impubes civis Romanus olim habebat. T. 3 c. 507 A.
Testamenti fadtio libera. T. 3 c. 121 C. D. E.
Testamenti fadtio procul dubio est cum latino. T. 3 c. 135 B.
Edictum *de nonfide caulis testamenti* ad quos pertinent. T. 3 c. 515 B. C.
Testamenti tabulas qui supprimit, tenetur lege Cornelia. T. 1 c. 979 B. C.
Testamenti inofficioli querela etiam adversus Principem locum habet. T. 1 c. 948 E.
Testamenti inofficioli querela, & petitio hereditatis differunt. T. 1 c. 949 A.
De testamenti inofficioli querela

consilario, T. 1. c. 655 C. D.
Testamenti signa turbari, & resignari testimonium differunt. Tom. 1. c. 1051 D.
Testamenti tabulæ statim aperiendæ. T. 1. c. 451 B.
Testamenti tabulas fupprimere quid. T. 1. c. 452 B. C.
Testamenti folio quo tempore fit, & ut interlinianda. T. 1. c. 445 A.
Testamenti fcriptor quibus affumendus. T. 1. c. 1191 C.
Poft teftamenti confummationem fi quid tefator corrigere vellit, omnia ex integro refcindanda funt. T. 1. c. 1192 B.
Teftamenti fignator ferius non eft idoneus. T. 1. c. 1050 D.
Teftamenti rofa an heres poffit efe. T. 1. c. 1047 D. an legatarii teftes effe poffint. Ibid. B. C. an uxoripetri, qui teftamenta dictant. Ibid. D.
Si teftamenti tabulæ exftabant. T. 1. c. 810 C.
Teftamenti inofficioli definitio. T. 1. c. 745 B. & T. 2. c. 168 C. & T. 1. c. 914 A.
Teftamenti inofficioli querela quantum a bonorum poffeffione contra tabulas differ. T. 1. c. 1235 C. D.
Teftamenti inofficioli querela contra heredem. T. 1. c. 1235 D.
Teftamenti inofficioli querelam imitari mariturum affinem. Tom. 1. c. 405 D.
Teftamenti inofficioli querela extinguitur quinquennio. Tom. 1. c. 542 B.
Teftamenti inofficioli querelam effe lege Glicia. T. 3. c. 400 B.
Teftamenti eum non videre patrem, in qui filius patrem ait. T. 1. c. 1304 E.
Si teftamenti tabulæ nulla exftabant, a nide liberi, unde legitimi, & unde cognati. T. 1. c. 816 C. D.
Pro teftamenti tempore tempus mortis haberi debet. T. 4. c. 386 D.
Teftamenti faftio quæ eft. T. 4. c. 771 B. hæc eft publici juris, non privati. Ibid. D.
Pro teftamenti parte habentur codicilli. T. 4. c. 1075 E. & c. 1075 A.
Teftamenti fequela funt codicilli, & ex eo vires accipiunt, ac ei contra. T. 1. c. 381 E.
Teftamenti faftio furda non eft. T. 4. c. 1095 C.
Teftamenti faftionem liberam non habet liberto. T. 4. c. 371 E.
Teftamenti faftio eft ex perfona domicilium cum fervis habentis. T. 4. c. 441 C. D. & c. 680 D.
An teftamenti faftionem habeat cæcus. T. 4. c. 706 C.
Teftamenti faftio libera eft unicuique libero homini, excepto Romano. T. 4. c. 1186 E.
Teftamenti faftionem an habeat fervus. Vide, Servus.
Teftamenti faftionem quæ perfona habent, licet teftamentum, fafcesq; non poffint. T. 4. c. 370 D. E.
Teftamenti faftio duplicater accipitur, & quomodo. Ibid. D.
Teftamenti faftio non privati, fed publici juris eft. T. 4. c. 771 B.
Teftamenti militaris privilegium quod eft. T. 6. c. 181 E.
Teftamenti, aut codicilli alieni fcripti tenetur lege Cornelia, fi fua manu hereditatem, aut legatum fibi adfcripfit. T. 6. c. 448 E.
Teftamenti pars intelligitur codicilli. T. 6. c. 612 A. fubftitutio pupillaris eft etiam pars teftamenti. Ibid. B.
Teftamenti inofficioli querela nafcitur ab adita hereditate. Tom. 7. c. 185 B.
Teftamenti inofficioli querela an omnis refcindat, quæ in teftamento fcripta funt. T. 7. c. 195 E.
Teftamenti faftio in domino legatarii exftitur. T. 7. c. 985 B.
Teftamenti faftionem an quis habuerit, non fpectamus in caufa intefati. T. 7. c. 913 B. item in caufa fubftitutionis. Ibid. B.
Teftamenti inofficioli actio quando finitur. T. 7. c. 190 E. & T. 8. c. 354 A.
Teftamenti inofficioli querelam an quarta debitæ partis excludat. T. 7. c. 180 A.
Teftamenti inofficioli querela an, quando, & quibus detur. T. 7. c. 168 C. & c. 177 D.
Teftamenti inofficioli querelam quæ excludant. T. 7. c. 184 B. & c. 185 A.
Teftamenti inofficioli affinem imitari, & affinem falli, vel unius teftamenti quæ differentia fit. T. 7. c. 192 B.
Teftamenti partem aliquam fiquis fallam dixerit, in repellitur a legato ei relicto. T. 7. c. 1482 D.
Teftamenti parentis pars, & fequela eft teftamentum pupillare. T. 7. c. 177 E.
Teftamenti fcriptor, fi fibi aliquid adfcripferit, quemodo teneatur. T. 7. c. 891 B.
Teftamenti fcriptura noviffima an femper fpectetur. T. 7. c. 910 C. & feq.
Teftamenti fcripturam fequitur, fi non conftat de mente. T. 7. c. 907 E.
Teftamenti tabulæ apud quem pendente lite, depofuerint. T. 7. c. 887 C.
Teftamenti inhumani querela amittitur, fi vincat, an fibi, vel alii vincat. T. 7. c. 188 E.
Teftamenti tabulæ funt communes inter coheredes. T. 7. c. 495 B.
Teftamenti tabulas incidere, caufalare, & refignare quid fit. T. 8. c. 170 C. D.
Teftamenti tus novum eft, hæreditatis vetus. T. 8. c. 705 D. & c. 800 C.
Teftamenti teftes quot fint. T. 8. c. 516 A.
In teftamenti domeftici teftes fi tantum dicantur, qui fint in poteftate teftatoris, vel qui teftamentum habent in poteftate. Tom. 8. c. 856 A.
In teftamentis figna feptem teftium, quæ requirantur, effe ex jure prætorio, non ex jure civili. T. 8. c. 167 A.
In teftamentis plenius voluntates interpretanda funt. T. 8. c. 216 E.
Teftamentis duorum fi eadem res legetur eidem, an femel tantum debeatur. T. 7. c. 1065 C.
Teftamentis duorum fi eadem res mihi legetur, & ex uno affirmatum non confequatur legatum, an alterum tenere poffum, non autem omnia. Ibid. C.
In teftamentis hæc femper funt diftinguenda, inftitutiones, legata, fideicommiffa, tutela, libertates, affignationes libertorum, injunctiones, præcepta, confilia, commendationes, confirmationes rerum, quæ egerunt inter vivos. T. 7. c. 1210 B.
Ex teftamentis qui incapaces fint capiendi legata. T. 7. c. 1170 D.
Ex teftamentis incapaces effe, qui certæ res commercium non habet. Ibid. A.
In teftamentis duo funt fcriptorum genera. T. 7. c. 515 A.
In teftamentis maxime fpectanda mens teftatoris. T. 8. c. 811 C.
Teftamentis quæ res abfolvere poffint. T. 8. c. 952 B.
In teftamentis idem eft expreffiffe, & non expreffiffe. T. 9. c. 74 C.
In teftamentis folent homines plerumque abaliud loqui. Tom. 9 c. 241 C.
In t. idem eft feptem teftes exigunturne. T. 9. c. 373 D.
De teftamentis aperiendis, & publicandis, & folennitatibus, & regulæ juris, quæ in eis obfervantur, ut rata fint. T. 9. c. 706 D. & feq.
De teftamentis pagandorum. Tom. 9. c. 692 E. & c. 770 A. & feq.
De teftamentis, & quemadmodum teftamenta ordinentur. Tom. 9. c. 706 D. & feq.
De teftamentis falfis lex Cornelia. T. 9. c. 1419 E. & feq.
In teftamentis fi adeofta fit impoffibile condito, mendum confertur. T. 10. c. 555 B.
In teft quoties confideranda perfonarum conditiones requiritur. T. 10. c. 1047 C.
In teftamentis militum ius gentium tantum obfervatur. T. 10. c. 1057 A.
De teftamento inter liberos confultatio. T. 1. c. 649 C.
Eorum, quæ in teftamentis fcribuntur, quædam pro non fcriptis funt, quædam in cauta caduci, quædam caduca. Tom. 1. c. 135 E.
In teftamento quæ fcribuntur. T. 1. c. 812 E.
Ex teftamento impetefio nil debetur. T. 1. c. 1305 C.
Ex teftamento holographo confultatio. T. 1. c. 704 A.
Teftamento curatorem non dari. T. 1. c. 170 B.
In teftamento adoptio an jure ftat. Ibid. D.
De teftamento confcripto nois, & explicitus novelli juftinianii imperatoris. T. 3. c. 58 C. D.
De teftamento nuncupato, rupto, irrito falfo. T. 1. c. 798 C.
De teftamento militis. T. 1. c. 801 C. D. & T. 2. c. 395 A. & T. 9. c. 698 E. & c. 699 A. & feq.
De his, quæ in teftamento delenda, inficiandæ, vel inforibantur. T. 1. c. 799 A.
De teftamento cæci confultatio. T. 1. c. 600 A.
De teftamento intercaftrino. Tom. 3 c. 3 A.
De teftamento inutili folet quæ; in valeat ut codicillus. T. 3. c. 307 E.
In teftamento militis Falcidia locum non habet. T. 1. c. 1100 C.
De teftamento militari confultatio. T. 1. c. 605 E.
Teftamento fubftitutæ, fui legitimi fucceffionis ab intefato cefferint. T. 1. c. 405 B.
In teftamento in prorinfta adhibebantur tres teftes, ut refert Plutarchus. T. 4. c. 1186 D.
In teftamento militis vires hereditatis finiuntur affe, in pagani vero dodrante affe. T. 1. c. 1305 E. & c. 766 A.
In teftamento non quæcumque fcriptæ funt, valent, nifi quæcunque congruit legibus, & conftitutionibus. T. 1. c. 811 B.
In teftamento pagani folennitas exigitur. T. 4. c. 775 D.
Teftamento matris fi legatæ fint fervitutes prædiorum, an id legatum in totum confiftat. T. 4 c. 1102 D.
Quod in teftamento eft, non eft ita potens, quam quod in arbitrio lecta eft. T. 4. c. 1146 E.
In teftamento militari ceffat lex Falcidia. T. 4. c. 705 E.
Teftamento curatorem non nor dari. Certaria filio impubere, vel pupilli, feu nec paganus. Tom. 4. c. 1042 D.
Ex teftamento liber. Vide, Liber.
Teftamento fatur hereditas verbis civilibus. T. 4. c. 1139 C. codicillis vero non item. Ibid. C.
De teftamento falfo agere poteft, qui ignovit legatum, de inofficioio non poteft. T. 4. c. 117 C. D.
Teftamento per querelam inofficioii refcifo, an omnia, quæ in eo continebantur, corruant. Tom. 5 c. 898 A. B.
Teftamento patris filius emancipatus præteritus, fi bonorum poffeffionem contra tabula petierit, an a præfatione legatorum liberetur. T. 5. c. 668 E. quid, fi fuerit præteritus. Ibid. c. 669 A.
Non rumpunt quod teftamento, vel codicillis mortieus dit, fiverint fuffi, fed & quod nudis verbis reliquit, ad effectum perducendum, & præftandum. Tom. 6 c. 1043 C.
Quæ in teftamento fcripta funt, corruant omnia, hereditate non adita. T. 6 c. 157 A.
Teftamento rupto agnatione poffeffionem petere, quibus, & cur rumpunt omnia, quæ in teftamento fcripta funt. Tom. 6 c. 208 A.
Teftamento matris liberis impuberibus non jure conveniebat, quia patri foli, qui impuberes habet in potefate, hoc lex 12. Tabularum dedit. T. 6. c. 715 D.
Teftamento refcifo per bonorum poffeffionem contra tabulas, quam ignovit, accipiunt filius emancipatus præteritus, non tantum fuffitutus heredis, fed etiam legatus, & fideicommiffa irrita funt. T. 6. c. 156 C.
In teftamento ordinando cujus civitatis moris fit: fequendi. T. 7 c. 47 C.
In teftamento ordinando cujus patria fit, aut mores fequuntur. Ibid. E.
Teftamento an dos rei credendi conditio poftea. T. 7 c. 1079 D.
Teftamento an quis cavere poffit, ne recepta iuris fcientia, & fortuna antiquitus conditum locum habeat. T. 7 c. 1095 C.
Teftamento an reftituere fiftere poffit, ne legis in fuo teftamento locum habeant. T. 7 c. 1301 A.
Teftamento inofficioio pronuntiato, omnia refcindunturæ, etiam quæ ab inftitutio relicta funt. Tom. 7 c. 196 A.
Teftamento patrono fafto irrito, an etiam legatum tollatur fiat. T. 7 c. 917 B. C.
Teftamento liberetur fi fub conditione relicta fit, & legetur pure, quid juris fit. T. 7 c. 1033 D.
Teftamento patrono in totum per querelam refcifo, an manet pupillaris fubftitutio. Tom. 7 c. 1179 B.
Teftamento per bonorum poffeffionem contra tabulas refcifo, an maneant legatæ in eo relicta. T. 7 c. 932 B.
Teftamento quafi inofficioio, vel ingrato, vel inhumano, vel improbo an aliquis parti poffit. T. 7 c. 168 E.
Teftamento quod remitti poteft, poteft & pafto. T. 7 c. 1045 B.
Ex teftamento quosdam folidum capere non poffe. Tom. 7 c. 880 D.
Teftamento unius fi legetur pars rei, & alterius teftamento pars eiuf-

ejusdem rei, an ex utroque fit actio. T. 7. c. 1061 C.
De testamento cancellato, vel aliqua parte vitiato. T. 8. c. 171. A.
Testamento non fit adoptio. T. 8. c. 709 A.
Testamento tutorem nemo date potest, nisi liberis, qui sui sunt, & pubesci sunt. T. 8. c. 795 C.
Testamento relicto per bonorum possessionem contra tabulas, an debeantur, & valeant ea, quæ in eo scripta sunt. T. 8. c. 58. A. B.
Testamento relicto per quartam inofficiosi, an ortum valeat, quæ in eo scripta sunt. Ibid. B.
De testamento falso ab eo, qui defuncto patre per indulgentiam Principis in patrium potestatem redit. T. 9. c. 1484 D.
De iis, qui in testamento filii adscribunt. T. 9. c. 1446 C. & seq.
De testamento, quod fit in Conciliorio apud conditum Principis, obliata prioribus federate Principum cum rebellibus, & proceribus; ut id testamentum omnimodo valeat. Tom. 9. c. 713 E. in eo non fuit necessaria testes, vel signatores. Ibid. E. hoc testamentum est juris civilis, non prætorii. Ibid. c. 714 A.
In testamento cum dies, & conditio adjecti non sunt, nihil nocet, quæ minus valeat testamentum. T. 9. c. 795 E. & c. 701 A.
An is, qui ex testamento egit de hereditate, si contra testamentum propositum fit, possit trahire ad ius codicillorum, sive fideicommissorie hereditatis prælegatorum. T. 9. c. 807 D.
De testamento, quod fit sine scriptoribus nuncupationem. T. 9. c. 711 B. ejus solemnitates. Ibid. B. hoc genus testamenti, quod fit sine scriptura per nuncupationem, non est jus civile, non jus prætorium. Ibid. C.
In testamento laudanda parcitas. T. 9. c. 807 B.
De testamento factio ab eo, qui morbo contagioso laborat. T. 9. c. 708 C. D.
De his, quæ in testamento, vel codicillis relinquantur pœnæ nomine. T. 9. c. 826 A.
In testamento ejusdem filii adscribat per quarentem, non ideo minus tenetur. T. 10. c. 381 A.
Actio testamenti est duarum, cum computatione legatur. T. 10. c. 693 A.
Testamento repudiato, an repudiatur legitima. T. 10. c. 775 C.
Ex testamento liquid relictum esset Ecclesiæ, debet esse actio popularis. T. 10. c. 821 C.
Testamento, an vindicetur hereditas ab intestato? T. 10. c. 933 D.
Testamentorum genera quotum sint. T. 1. c. 96 B. C. & Tom. 8 c. 961 D.
In testamentorum solemnitatibus jus patrie spectamus. Tom. 1. c. 674 B.
Testamentorum tria genera. T. 1. c. 330 A.
Testamentorum symbola. T. 1. c. 1153 A.
Testamentorum faciendorum forma ex edicto Prætoris. T. 1. c. 96 E.
Testamentorum iudinationes. T. 1. c. 1094 E.
Testamentorum exsequutores. T. 1. c. 1271 B.
Testamentorum quatuor vitia. T. 1. c. 1079 A.
Testamentorum vitia, aut menda non viciant testatoris voluntatem. T. 1. c. 688 E.
Testamentorum exsequutores, & disponitores esse possunt clerici. T. 1. c. 1124 D. E.
Testamentorum favore actio ex testamento hoc cum actionibus bonæ fidei commune habet, ut ultra in ea veniatur ex mora, ubi res legatorum, & fideicommissorum. T. 1. c. 509 C.
In testamentorum, cautis totum voluntas testatoris facit. Tom. 6 c. 177 E.
De testamentorum infinuatione. T. 9 c. 788 D.
De testamentorum variis generibus. T. 9 c. 706 D. & seq.
Testamentorum controversiæ transigi, & dirimi non possunt sine judice. T. 9. c. 187 C.
Testamentorum publicatio. Tom. 9 c. 714 D. & seq.
Testamentum holographum. Tom. 1 c. 1048 A.
Testamentum ejusdem faciunt annodecimo effluxo. T. 1. c. 415 B.
Testamentum impubem facere non possunt. Tom. 1. c. 104 A. & c. 1041 E.
Testamentum insuffum, nullum, ruptum, & irritum quid sit. T. 1. c. 798 C. D. & c. 1070 A. B.
Testamentum contiuetur uno codice signato sepe tem testibus facient. T. 1. c. 1051 E.
Testamentum inutile est, in quo nemo heres institutur. Tom. 1 c. 141 B.
Testamentum facere non omnibus licet. T. 1. c. 102 E.
Testamentum pupillare pars, & sequela est parental testamenti. T. 1 c. 115 B. C.
Testamentum ab pluribus, codicillos fieri possit. T. 1. c. 102 A.
Testamentum fine scriptis quomodo fit. Ibid. B.
Testamentum militis an valeat ex eius voluntate. Ibid. D.
Testamentum facere ne possit mutus, & surdus miles. T. 1. c. 101 C. D.
Testamentum confignare proprio lino, propriaque cera quando debet. T. 1. c. 114 E.
Testamentum imperfectum nullum est. T. 1. c. 118 A.
Testamentum semiae post duodecimum annum facere possunt. T. 1 c. 311 B.
Testamentum non infirmatur decessio. T. 1. c. 545 B.
Testamentum an sit juris gentium, an juris civilis. T. 1. c. 1041 A.
Testamentum pro hereditate accipi potest. T. 3 c. 178 C.
Testamentum imperfectum est, quod non est obligatum ejusmodi testibus signis. T. 1. c. 1209 A.
Testamentum quomodo nuncupatur. T. 1 c. 130 D.
Testamentum facere non possunt mutus, & surdus. Tom. 1. c. 330 E. & c. 1043 B.
Testamentum inofficiosum, vel in quo emancipatus præteritus est, proprie testimentum est. Tom. 1 c. 1079 D.
Testamentum filiusfamilias facere non potest, nisi sit miles. T. 1 c. 130 D. E.
Inter testamentum, & codicillos differentia. T. 1. c. 1079 D. & T. 1 c. 410 C.
Testamentum jure factum informatur duobus modis. T. 1 c. 137 B.
Qui ab hostibus capti sunt, testamentum facere non potest, quia testus. T. 1. c. 417 A.
Testamentum facient relegatus, & ad tempus in opus publicum damnatus. Ibid. B.
Testamentum, nisi post mortem non valet. T. 1. c. 1040 D.
Testamentum mysticum aliud, aliud per nuncupationem, & alia testamentum generata. T. 2 c. 106 E.
Testamentum cognoscitur ex hereditis institutione, vel fideicommissis. T. 1. c. 377 B.
Testamentum quandoque rumpitur. T. 1. c. 1108 B.
Testamentum per æs, & libram. T. 1 c. 96 C.
Testamentum quoddam non jure factum dicitur, quoddam irrectatum rumpitur, vel irritum fit. T. 1. c. 117 B.
Testamentum obsides facere non possunt. T. 1. c. 1044 E.
Testamentum facere non potest ignotus, qui in mentis fuit potestate non est. T. 1. c. 417 D.
Testamentum sine civitatis legibus quoque facit? T. 1. c. 1041 B.
Testamentum apud hostes factum non valet. T. 1. c. 417 A.
Testamentum diversi unum teste feribitur. T. 1. c. 1280 B.
Testamentum scriptum mysticum est, quod nuncupatum. Ibid. B.
Testamentum falsum qui fecerit, recitaverit, subjecerit, signaverit, supposuerit, amoverit, retinaverit, deleverit, quibus poenis plectendus. T. 1. c. 453 A. c. 508 A. B.
Testamentum tribus perficitur verbis, quæ ei abhit, non testamentum, sed codicillus est. T. 1. c. 1167 D.
Testamentum viri qui aperuerit, recitaverit, resignaverit, pœna legis Cornelæ tenetur. T. 1. c. 500 D.
Testamentum inexercitum quid sit, ac de eiusdem actione. T. 3 c. 1 A. B.
Testamentum adire. T. 5 c. 178 A. C.
Testamentum agnatione postumorum præterieorum ruumpitur. T. 1. c. 1056 E.
Testamentum, in quo filiusfamilias præteritus est, jure civili de inofficio nullum est. T. 1. c. 1058 E.
Testamentum in Germania nullum, nec. Adriano est Solonem. T. 1. c. 1041 B.
Testamentum quando inofficiosum dici potest, ac de inofficioso querela. T. 1. c. 448 B.
Testamentum inofficiosum dici non potest, nisi heres scriptus adeiit. T. 1. c. 1355 D.
Testamentum militis scriptum notis valet, pagani non valet. T. 1. c. 1136 C. D. & T. 2 c. 58 D.
Testamentum militare non iure factum dicitur. T. 1. c. 1100 E.
Testamentum militis nuda fit voluntate, pagani non item. T. 1 c. 801 D.
Testamentum jure militari quomodo valere debitat. T. 1. c. 1136 C.
Testamentum jusfum non est, nisi stat septem testibus civibus Romanis publicibus præsentibus. T. 1. c. 797 D.
Testamentum imperfectum inter liberos non fit institutiones. Tom. 2 c. 651.
Testamentum nato postumo præterito ruunpt. T. 1 c. 1065 E.
Testamentum fine heredis institutione nullum. T. 1. c. 799 B.
Testamentum minoribus capitis etiam nominatim, irritum fit. T. 1 c. 1039 A.
Testamentum olim infirmabatur decessio. T. 1. c. 545 B.
Testamentum non fit irritum monachisus. T. 1. c. 1039 A.
Testamentum nuda voluntate infirmari non potest, F. 3 c. 380 B.
Testamentum quod modis rumpitur. T. 1 c. 1039 B.
Testamentum rumpit agnatio publicani. T. 1. c. 1107 D.
Testamentum rumpit, in quo postumus præteritus est. T. 1. c. 1304 E.
Testamentum prius posteriore rumpitur. T. 1 c. 1117 E.
Testamentum rumpitur, postea quam fallum est, agnatione fui heredis, vel alio testamento. T. 1 c. 1190 A.
Testamentum publice recitari debet. T. 1. c. 413 C.
Testamentum totum esse fallum fi dicat is, cui legatum relictum est, & non obtineat, vel etiamsi obtineat, a legato repellitur. T. 1 c. 117 B.
Testamentum ab initio iusfum, rumpitur postea mutatione, vel agnatione fui heredis. Tom. 4 c. 1439 A.
Testamentum jure codicillorum nullum potest. T. 4 c. 1065 E.
Testamentum prætorium perficit ad jus civile, militis vero testamentum est juris gentium. T. 4 c. 1375 C.
Testamentum confirmatur morte filii, item electio heredis. T. 4 c. 1376 A.
Testamentum militis fastum in militia, valet quoque eadem jure militari intra annum, si mediocriles dimittit fit propter honestum causam. T. 4. c. 1375 B.
Prius testamentum posteriore rumpitur. Ibid. C. & quando non. Ibid. C.
Testamentum militis imperfectum perficiti potestatem obtinet, quia sola voluntate perficitur. T. 4 c. 550 D.
Testamentum imperfectum dicitur duobus modis, & quomodo. T. 4 c. 550 D. E. & c. 551 A. cauis tutiani erubat ad te cautam institutiui. Ibid. c. 551 D.
Testamentum militis irritum non fit capitis minoptions. T. 4 c. 551 B.
Testamentum militis nudo voluntate perficitur. T. 4 c. 510 D.
Testamentum non infirmatur nuda voluntate, electio vero heredis infirmatur nuda voluntate. T. 4 c. 510 B.
Testamentum non signatum, vel a testibus non subscriptum, pro imperfecto habetur. T. 4 c. 376 A.
Testamentum rumpitur agnatione, vel quasi agnatione. T. 4 c. 135 B.
Testamentum pupillare nudum nomen heredis conservat. Tom. 5 c. 1068 E.
Testamentum, quod relatio mentis fit, dictum est. T. 5 c. 1097 D.
Ad testamentum militum non pertinere jus adcrescendi. T. 5 c. 1047 C.
Testamentum unde initium capiat. T. 5 c. 762 A. B.
Testamentum fi deletum fuerit, quæ actio competat. T. 5 c. 798 E. c. 799 A.
Testamentum quibus verbis fit. T. 6 c. 1045 A.
Testamentum conferri posse in alienam voluntatem. Ibid. A.
Testamentum debet fieri ante imperium monachisus. T. 6 c. 1049 E.
Testamentum irritum facit repudiatio heredis scripti ex asse. T. 6 c. 176 B.
Testamentum pupillare est sequela paternii testamenti. Ibid. B. quando ite-

do irritum fit. Ibid. B.
Testamentum rumpit postumi preteriti agnatione. Tom. 6. c. 190 D.
Testamentum rescinditur per bonorum possessionem contra tabulas. T. 6 c. 154 A. B.
Qui testamentum patris oppugnat, nihil ex eo testamento consequi potest. T. 6 c. 176 C.
Qui testamentum impugnat, in quo legatum ei relictum est, indignus est legato. T. 5 c. 1056 E.
Ut testamentum consistat, vel insuscitandus, vel exheredandus est filius. T. 6 c. 153 D.
Testamentum fiunt pubertate etiam coelibibi finiuntur. T. 6 c. 168 E.
Testamentum facere non potest furiosus. T. 6 c. 260 D.
Testamentum pupillare sui heredis confirmat tutelas, & libertates, & omnia, que testamento patris scripta sunt. T. 6 c. 177 B. C.
Testamentum non confirmat per codicillos. T. 6 c. 177 B. C.
Testamentum rumpitur agnatione sui heredis testamento preteriti, non etiam codicillis. T. 6 c. 165 C.
Testamentum impugnat, qui filium dicit, sui inofficiosum, non qui dicit minus filiorum. T. 6 c. 736 C.
Testamentum militis notis scriptum valet, si modo probetur distulisse eum notario suo, quod dictavit testamenti condendi gratia. T. 6 c. 561 B.
Testamentum paternum plerumque precedit pupillare. T. 6 c. 821 C.
Testamentum fit irritum damnatione, si vivus testator damnetur capite, & minuatur. T. 7 c. 1234 D.
Testamentum inofficiosum quid. T. 7 c. 168 C.
Testamentum quando rumpitur, & quando non rumpitur. Tom. 7 c. 904 E.
Testamentum duplex quando dicitur. T. 7 c. 906 D.
Testamentum paternum si destituitur non adita hereditate, pupillare evanescit. T. 7 c. 921 C.
Testamentum unde deducitur. T. 7 c. 3 B. C. & c. 1161 A. & T. 8 c. 521 A.
Testamentum improbum quid. T. 7 c. 168 C.
Testamentum est voluntatis nostre testatio. T. 7 c. 1089 A.
Testamentum definitur justa voluntas ad differentiam codicillorum, quibus voluntas non est justa. T. 7 c. 480 B.
Testamentum superius quod dicatur. T. 7 c. 939 B.
Testamentum falsum, vel insultum dictum, quid peragere debeat. T. 7 c. 175 A.
Testamentum inhumanum quid. T. 7 c. 168 D.
Testamentum inofficiosum qui deserit nomine defuncti, cui heres extitit, non prohibetur suo nomine hereditatem petere. Tom. 7 c. 1485 E.
Testamentum per queretam an pro testamento valeat. T. 7 c. 190 A.
Testamentum prius an posteriore sit, ut perfecto rumpatur. Tom. 7 c. 921 C. & T. 8 c. 47 C.
Testamentum qui accusavit, nec obtinuit, an repellatur a legato et relicto, cui ipse heres extitit. T. 7 c. 148 E.
Testamentum si minor accusaverit, nec obtinuerit, an repellatur a legato. T. 7 c. 1486 C.
Testamentum tacita, aut nuda voluntate non infirmatur. T. 8 c. 981 B. Ibid. D.
Testamentum aude ita vocatur. T. 8 c. 961 D.
Testamentum facere quibus non est permissum. T. 8 c. 966 D.
Testamentum non semper mutus. T. 8 c. 967 B.
Testamentum qui incidit, et heredi suo suffertur. T. 8 c. 170 E.
Testamentum qui facere non potest. T. 8 c. 186 E.
Testamentum existere non sufficit nisi perseveret voluntas. Tom. 8 c. 170 E.
Testamentum, in quo filius suus est preteritus, injustum, & ipso jure nullum est. T. 8 c. 171 D.
Testamentum, in quo preteritus est filius emancipatus, justum est, sed rescindi potest, & quomodo. Ibid. D.
Testamentum unum eodem tempore duabus tabulis, duobus exemplis testator conignavit, & in unu legavit Titio 100. in altero 50. tantum, quid Titio debeatur. T. 7 c. 1100 B.
Testamentum in opisthographo scriptum. T. 8 c. 124 E.
Testamentum rumpit postumus preteritus jure civili. Tom. 8 c. 36 C.
Testamentum an ex causa exheredationis, vel preteritionis irritum sit. T. 8 c. 58 E.
Testamentum, vel pars ejus si intercierit ante mortem testatoris, vel si aliquid deletum sit, an valeant ex, quod in eo scripta sunt. T. 8 c. 20 C. D.
Testamentum captivitate fit irritum. T. 8 c. 484 D.
Testamentum falsum quid. T. 8 c. 630 A.
Testamentum est verbum simplex, non duplex. T. 8 c. 521 A. B.
Testamentum si aliquis sanus fecit, decessit furiosus, mutus, surdus, aut prodigus, an dabitur ex eo testatoris, vel bonorum possessio secundum tabulas. T. 8 c. 135 E.
Testamentum non fit irritum superveniente furore. Ibid. E.
Testamentum non fit nuda voluntate, nec tollitur nuda voluntate, idest, hereditas non adimitur nuda voluntate, nec datur, nec restituitur. T. 8 c. 137 C. D.
Testamentum decemvirio infirmatur, si concurrat manifesta voluntas testatoris. T. 8 c. 48 A.
Testamentum falsum esse, qui certum est, an is profit rumpatur bonorum possessionem ab intestato. T. 8 c. 17 B. & non pertinet intra tempora, an excludatur tempore. Ibid. C.
Testamentum falsum inter liberos valet, etiamsi sit imperfectum. T. 8 c. 47 E. an rumpatur alio neque imperfecto. Ibid. E.
Testamentum, quod militiis factum, an sit imperfectum. T. 8 c. 47 D. an rumpatur. Ibid. D.
Testamentum si in pluribus exemplaribus scriptum sit, an necesse sit, omnes codices exhibere. T. 8 c. 135 B. quod si separatim signati sint, & diversi heredes in eis scripti, tunc sequenter deferitur testamentum. Ibid. C. si non apparet, quod sit superemum, utrum adimitur. Ibid. C.
Testamentum holographum quod dicitur. T. 9 c. 705 D.
Testamentum oppugnat, & a quibus impugnatur. Tom. 9 c. 659 B.
Testamentum facere voluisse non intelligitur, qui coecilus voluit. T. 9 c. 795 D.
Testamentum jure perfectum non rescindatur. T. 9 c. 1486 A.
Qui testamentum facere potuit, vel nol non. T. 9 c. 1201 D. & seq.
Testamentum non potest quis facere de alienis res, vel pecunia. T. 9 c. 703 D.
Testamentum exigit liberum voluntatem, & liberum filium. T. 9 c. 795 E.
Ut testamentum perfectum sit, quid desiderantur. T. 9 c. 706 D. & seq.
Testamentum non vitiat heresias. T. 9 c. 1100 A.
Testamentum facere potest per nuncupationem, qui caecus est, quod non potest facere per scripturam. T. 9 c. 708 B.
Testamentum rumpitur successione nepotis. T. 9 c. 33 B.
Testamentum vitiatur preterizione filii. Ibid. C.
Testamentum hodie graeco, vel alio nomine conficitur, vel nuncupari potest. T. 9 c. 811 C. D.
Testamentum pagani in procinctu factum quid. T. 9 c. 70 D.
Testamentum imperfectum est, quod neque subscriptum, neque signatum est a testibus. T. 9 c. 710 A. D.
Testamentum repudiare, idest, repudiare hereditatem testamento delatam. T. 9 c. 928 A.
Prius testamentum non rumpitur posteriore, nisi posterius sit utile, & jure perfectum. T. 9 c. 490 D.
Testamentum quando rumpitur. T. 9 c. 765 D. E.
Testamentum quoquo modo factum a milite fuit jurisconsulto valet. T. 9 c. 609 C.
Testamentum omne olim antiquatur tempore decennii, & debet iterum, nisi renovetur post decennium. T. 9 c. 713 D.
Testamentum non scriptum jus prætorium non novit, sic civile testamentum non scriptum novit. T. 9 c. 658 D.
Falsum testamentum illud est, quod testamentum non est. T. 10 c. 34 A.
Testamentum rumpitur agnatione postumi preterniti. T. 10 c. 145 E.
Testamentum destituitur ab hereditate non tam fit irritum juris ratione, quam ob deterioisem, & coefficiunem heredis. T. 10 c. 232 C.
Testamentum, quo non honoratur amici, dicitur inhumanum. T. 10 c. 47 B.
Testamentum qui dicit falsum, an impugnet judicium defuncti. T. 10 c. 479 C.
Testamentum qui injustum dicunt, an repellantur a legatis. Ibid. E.
Testamentum qui impugnavit, & petitio bonorum possessionem contra tabulas, an repellatur a legatis. T. 10 c. 640 D.
Testamentum injustum, & inofficiosum qui dicit, an repellatur a donationis causa mortis. T. 10 c. 477 D.
Testamentum fi vitio aliquo laboret, interrumpitur hereditatis institutio. T. 10 c. 660 D.
Testamentum nuncupativum nullum est, si testator omnes heredes non nuncupavit. Ibid. E.
Testamentum flatim post mortem testatoris debet aperiri. T. 10 c. 666 A.
Testamentum qui facere non potest, cui mortis causa donare potest. T. 10 c. 1047 A.
Testamentum non fit quibusdam sui heredibus. T. 10 c. 1059 D.
Testamentum imperfectum quod non fit. T. 10 c. 1096 D.
Testamentum an fieri impubes. T. 10 c. 1149 C.
Testamentum fi contrat summo iure, contrarit & legata. T. 10 c. 1355 E.
Testamentum inofficiosum fi fit ruptum, an omnis in eo contenta simul corruant. T. 10 c. 1257 C.
Testandi potestatem fi lex non dederit, nec privatus dabit. T. 4 c. 772 B.
Testandi facultas libera an contrinqi potest. T. 7 c. 1078 E.
Testandi liberis cuilibet civi Romano concedit omittitur capitis deminutione, non pallione nisi ex. T. 9 c. 04 A.
Testandi libertatem fex tollere potest. T. 9 c. 688 D.
Testandi libertatem non potest auferri privata conventione. Ibid. D.
Testantis voluntatem scripti heredes qui non habent, omnino repellitur. T. 8 c. 171 A.
Testantium voluntas suprema debet existere. T. 8 c. 122 E.
Testantium voluntas ambulatoria est usque ad supremum vitæ exitum. T. 9 c. 94 C.
Testari liquet aliquem prohibuerit, vel congerit. T. 1 c. 805 C. & T. 9 c. 608 A. & T. 10 c. 1 A.
An testari potest de caffrensi peculio ex privilegio militiæ confectum, atque cuique quis nititur effectus vero ante militiam. T. 4 c. 1076 B. C.
Testari potest olim servus publicus de media parte quæstorum. T. 7 c. 155 E.
Testari an possint jure militari, qui ex numero transfruntur in alios numeros. T. 8 c. 142 E.
Testari an possit captus ab hostibus, vel latrunibus. T. 10 c. 1046 D.
Testari cauta tenbit ad se causam intestati, & reontra. T. 4 c. 369 D. & c. 511 D. & c. 1005 A.
Testatio fola privata tabellionis fidem non facit. T. 1 c. 696 A.
Testatio, quæ in jure facienda est, quid lit, & significet. T. 5 c. 655 B. C.
Testatio, quæ in nuntiatione novi operis requiritur, planaro fidem facit. Ibid. D.
Testatio ex fespio factis, & adhibitis signatoribus, plurimum valet ad fidem faciendam judici dolumque comprobandum. T. 5 c. 295 A.
Testatio facta in urbe. T. 9 c. 427 C. fit scripto. Ibid. D.
Testatio fola per se fidem non facit, debet fieri publice. T. 9 c. 378 A. cum obligatione testium. Ibid. A.
Testatio quid fit. T. 10 c. 1110 E. & c. 1191 D.
In testationibus admiscula fola non sufficiunt. T. 9 c. 378 B.
Testator utrum rem legatam vendederit, an alienarit, multum interest, & quæ distinctio notandus. T. 4 c. 530 B. C.
Testator fub testative numero, si sine liberis, etiam singularem comprehendit. Tom. 4 c. 1189 E.
Testator alicui rem legavit, candem & heres eidem legavit, an sit debitum? T. 4 c. 441 E.
Testator jubet heredem monumentum facere, an heres hoc mandatum obligetur? T. 4 c. 119 E. & c. 120 A. & seq.
Testator heredem rogat per fidei commissum, ut liberis fuis doceatur dare ad exstruendum monumentum, quæritur, an quod amplius expenderunt, ab eo heredem recuperare possint adhuc negotium geflorum, vel testi hereditario negotio gesto. T. 1 c. 877 B. ratio hic est communis. Ibid. B. C.
Testator fibi heredem fieri volunt, quid fit. Ibid. D. T. 4 c. 1070 D. E. Marcus Tullius quomodo fubstitutionem pupillarem concepit *lib. 2. de oratore.* Ibid. E.
Testator, & heres idem heres esse intelligitur. T. 6 c. 141 C.
Testator an facere possit, ne legata in suo testamento locum habeant. T. 7 c. 1045 A. an fundum communem legare possit. Ibid. c. 1106 D. an pollit cavere, ne lex falcidia locum habet in suo testamento. Ibid. c. 1149 A.
Testator an possit prohibere Falcidiam. T. 7 c. 948 B.
Testator an testamento, vel codicillis bonorum fuorum alienationem prohibere possit. T. 7 c. 1081 A. B.
Testator dum vult vestem legare, si fuperfluffem dicat, an nocet legatum. T. 7 c. 965 A.
Testator pro parte intestatus an fieri possit pro parte testatus manere. T. 7 c. 198 D.
Testator, qui legat uxori vinum, oleum, frumentum, accum, rediem, fallamenta, non adjecta quantitate, an nonne, quantum reliquit, legatum legatur. T. 7 c. 1447 A. an legatum utile fit. Ibid. A.
Testator pluribus scriptis heredibus uni ex iis pretaque rationes hereditarias, an videatur legare ea, quæ rationibus contenta fuerint? c. 1032 B.
Testator an possit pro parte testari, & pro parte non testari. T. 7 c. 1179 B.
Testator fi alicui legat agros denos fi nepotis fui negotiis intervenitur, nepote opera ejus non amplius ut voluerit, an substitutione fideicommissi debeatur? T. 7 c. 1314 D.
Testatoe fi pro argento vestem dicat, aut aurum pro ariciaico, an nocet legatum. T. 7 c. 966 A. B.
Testator fi caepit facere fundum testamentum, nec perficit, an primum nocet? T. 8 c. 84 E.
Testator fi legatarium capitis accusavit, an videatur legatum ademptum. T. 7 c. 1488 D. & c. 1489 A.
Testator fi ex heredibus scriptis unum rogaverit, ut ex ceteris uni, cui vellet, partem suam restitueret post mortem suam, illo fi decesserit, nullo electio, an omnibus competat petitio fideicommissi. T. 7 c. 1465 B.
Testator quas partes faciat, virilas, an hereditarias. Ibid. B. C.

Testator ô quendam ex heredibus jussisse fuisse ex alienum, non credituros ed coheredes adversus eos actionem habent. T. 7 c. 1050 E. & c. 1051 A.
Testator si vertit fundum hereditarium alienari, an obligationem portat heredibus. T. 7 c. 1306 B. E.
Testator si legaverit fundum, & quæ in eo fint mancipia mortis tempore, an ancilla, quæ eo tempore in fuga eft, & partus ejus legatario debeantur. T. 7 c. 1064 D.
Testator fi rem pignoratam legaverit, heredes, an legatarius eam lurre debet. T. 7 c. 147 A.
Testator fi leget nomen debitoris fui, an legatum valeat. T. 7 c. 1053 C.
Testator fi uni rem legaverit poft ea eandem alteri leget animo transferendi legati, tunc non concurrunt. T. 7 c. 1014 E.
Testator fuppleffilem legatus, dum vult vellem legare, nihil agit. T. 7 c. 957 C. D.
Testator an pofft plures heredum gradus facere. T. 8 c. 141 A.
Testator potefl mutare voluntatem, & quomodo. T. 8 c. 170 C. D.
Testator filium Ecclefiam pro alio heredem fcriperit, veritas contra fcriptum obtinere debet. T. 10 c. 604 A.
Testator fi deleverit omnem fcripturam teftamenti, in infirmetur teftamentum. T. 10 c. 771 E.
Si partem tantum teftamenti, vel nomen unius heredis, aut omnium heredum nominis deleverit, quid fequatur? T. 10 c. 771 E. & c. 772 A.
Testator fi cuperit facere fecundum teftamentum, nec perficerit, an prius infirmetur. T. 10 c. 772 A.
Si vero fecundum teftamentum perfecerit, & indignum fcriperit, quid fequatur. Ibid. A.
Teftatoris error cui legato officit. T. 4 c. 535 D.
Teftatoris voluntas. Vide, Teftamentum.
Teftatoris error quando facit jus. T. 4 c. 530 D.
Teftatoris voluntas num eroguitionis fnem facit. T. 4 c. 897 C.
Teftatores voluntatem quando non vitiant mendum, & vitia. T. 4 c. 1071 A.
Teftatores fcientia fideicommiffum facit, opinio non. T. 4 c. 538 E. & c. 539 A.
Teftatoris voluntas potius fpectatur, quam verba. T. 4 c. 1188 D.
Teftatoris voluntas intra annum debet exfequi, & impleri. T. 6 c. 1243 C.
Teftatores prohibitio, quæ nullam habet caufam, nudum eft præceptum, & conditum potius, quam præceptum. T. 6 c. 743 C.
Teftatoris proprium quod non eft, id uccefle eft alienum dici. T. 6 c. 585 D.
Teftatoris faftum pro facto heredis eft. T. 6 c. 141 B.
Teftatoris voluntas, & mens, vel præfumptio fuire receptæ, vel aequitas, & fubtilitas judicis omnem ambiguitatem folvit. T. 6 c. 503 B.
Teftatoris alumna utrum prædii legati dimidia, an virilis portio debeatur. T. 6 c. 737 B.
Teftatoris fcriptura an poffit juris civilis regulis derogare, vel efficere, ut debeatur ad tempus, vel conditionem. T. 7 c. 1049 A. B.
Teftatoris præceptum non mutat jus publicum. T. 7 c. 532 E.
Teftatoris error in nomine, & corpore non facit, an nocet legato. T. 7 c. 966 A.
Teftatoris voluntas an potior fit fubtilitate juris, vel fcripturæ certa, & indubitata. T. 7 c. 1354 D.
Teftatoris voluntas potior an fit fcripto, & an ab eo fcriptura impedit voluntatem. T. 7 c. 998 E.
Teftatoris voluntas ubi manifefta eft, an exigatur fidentiæ verborum. T. 7 c. 1355 C.
Teftatoris voluntatis extra ab hoftatur, ubi manifefta eft fcriptura. T. 7 c. 1355 A.
Teftatoris voluntas jus publicum mutare non poteft. T. 8 c. 703 D.
Teftatoris indignatio. T. 9 c. 106 C.
Contra teftatoris voluntatem non facit, qui non expectata rundemque fideicommiffi emittere teneri fideicommiffum. T. 9 c. 31 A.
Teftatoris poffeffio non tantum heredi accedit, fed etiam omnes heredis, & deinceps in infinitum. T. 9 c. 714 D.
Teftatoris voluntas inepta quæ dicitur. T. 9 c. 807 A. huic non eft parendum. Ibid. A.
Teftatoris voluntatem poteft remiti cautio legatorum, vel fideicommifforum. T. 10 c. 1038 E.
Teftatoris voluntas, plenius eft interpretanda. T. 10 c. 1167 C.
Teftatoris heres eft, qui eft heres heredis. T. 10 c. 1166 B.
Teftatoris juriis bonorum defcriptio creditoribus non nocet, heredibus nocet, debitoribus prodeft. T. 10 c. 635 E.
Teftatori nihil fers fpecialis hoc permiferit, non poteft ipte caverre, ne in fuo teftamento leges, conditutiones, institutionibus, vel edicta locum habeant. T. 9 c. 910 A.
Teftatorem fi legatarius teftamentum mutare prohibuerit, an legatum et relictum fiat caducum. T. 5 c. 651 E.
Teftatorem aliud voluiffe, & apparet, an recedatur a fignificatione verborum. T. 7 c. 1355 E.
Teftatorem juri publico non poffe derogare nifi modo. T. 7 c. 1358 C.
De eo, qui teftatorem prohibuit mutare teftamentum, quod effet fcriptus heres in priore teftamento. T. 9 c. 795 A.
Quomodo debeat intelligi, teftatorem prouiffe dies legatorum. T. 10 c. 40 B.
Teftatore ignorante in re alieno. T. 4 c. 535 C.
Teftatore invito, Falcidiæ locus non eft. T. 4 c. 267 C.
A teftatore non jure manumiffi fueri an inftitutio prædiorum cedant. T. 4 c. 1281 B.
A teftatore facta locatione, an legatorum eam feruare teneatur. T. 5 c. 565 A.
Teftatores, qui fuae mentis fint, exemplo naturæ, quæ nihil fruftra facit, nihil etiam fruftra facunt. T. 10 c. 160 C.
Teftatores fint, & fcibrii nihil facunt fuiffen. T. 10 c. 1007 E.
Teftatorum abominationes frequentes fint. T. 6 c. 739 A.
Teftatus ex parte, & ex parte intefatus de eodem tempore poteft, nemo nobis. T. 1 c. 110 D. E.
In tefte vitio qualitas, ne dignitas fpecifcatur. T. 10 c. 495 A.
Ob unum teftem non moveri judicem ad defiderandum jusjurandum. T. 9 c. 110 B.
Teftes omnes an poffint uno unudo figuare teftamentum. T. 1 c. 97 C. D. T. 8 c. 961 B.
Teftes plures ex una domo adhiberi an poffint alieno negotio. T. 1 c. 98 C.
Teftes qui in teftamento adhiberi poffunt, & qui non adhiberi. T. 1 c. 98 D.
Teftes plures, quam feptem, ad teftamentum adhibiti non nocent. T. 1 c. 417 C.
Teftes tres quan o in teftamento fufficiunt. T. 3 c. 386 B.
Teftes inviti in caufa criminalibus teftimonium dicebant. T. 2 c. 1156 D.
Teftes, cum de fide rabularum nihil dicitur, adverfus fcripturam interrogandi. T. 2 c. 1157 C. c. 490 C. D. & T. 3 c. 386 A. & c. 474 B.
Teftes unius cafu contra fcripturam admittuntur. T. 1 c. 128 D.
Qui teftes effe non poffunt. T. 1 c. 331 C.
Teftes in quibus inftrumentis non funt necefarii. T. 3 c. 387 A.
Teftes gratiæ fufpecti, & maxime domeftici, itemque humilis, & abjecta conditionis non interrogantur. T. 1 c. 495 A.
Teftes falfi quibus fubiecent pœnis. T. 1 c. 495 E. & T. 3 c. 386 C. D.
Teftes decuriones. T. 3 c. 386 D.
Teftes quandonam in judicium vocare compellantur, & quandonam compelli non poffunt. Tom. 3 c. 1126 C.
Teftes quinque requirantur in confiiiiis. T. 4 c. 884 D.
Teftes tres adhibentur in teftamento in procinctu. Ibid. D.
Teftes non adhibebant veteres in chirographis. T. 6 c. 40 B.
Teftes domeftici aliter in litibus acciipuntur, & aliter in teftamentis. T. 6 c. 858 A.
Teftes irrogati in fidem faciant. T. 6 c. 1061 A.
Teftes domeftici, & familiares idem funt. T. 6 c. 857 E.
Teftes quomodo fiipulari, diffinite, perfpicue, non confufe, non obfcifcure, non indiferete teftari, aliquid non audiunt. T. 6 c. 1125 A.
Teftes ante litem contefiiram recipi non debent. T. 6 c. 707 A. nifi periculum fit, ne ob fraudulentia vel voluntadinem inter moras litis contefiiandæ et vita difcefiiens, vel erripiaiur caufa teftamentaria, vel pofteriores, & diuius moraturos. Ibid. C.
Teftes intra annum fuos non demutantur in aliiore, ut ree fit copia eos excipiendi. Ibid. D.
Teftes claffici qui dicuntur. T. 6 c. 650 A. & c. 858 A. & T. 9 c. 707 D.
Teftes quot, & qui adhibendi in teftamentis. T. 6 c. 1054 B.
Teftes teftibus refelli poffunt fcriptæ, & iterum, non contra. Tom. 6 c. 871 B.
Teftes propinqui admittuntur in caufa teftamenti. T. 6 c. 868 C. & c. 1142 C.
Teftes fpondaleiiti. T. 6 c. 876 D.
Teftes domeftici qui dicuntur. T. 6 c. 877 E. & c. 1142 C.
Teftes, & inftrumenta, quæ funt mora teftimonia, quomodo diffiiii

quorum fant testimonia. T. 10 c. 068 A.
Testimonia si fint parta, cuid fequendum. T. 10 c. 1136 B.
Testimoniales, feu epistolæ. T. 3 c. 1041 A.
Testimoniales literæ quanam fint T. 10 c. 736 A.
De testimonii denunciatione, & dedenunciandis, quæ ad domum fiunt. T. 3 c. 175 A.
Testimonii judiciarii, vel testamentarii dictionem non habent damnati judicio publico. Tom. 4 A. B.
Testimonii perhibendi ius impuberes nulla in causa habent. T. 4 c. 1476 A.
Testimonii usus necessarius est. T. 10 c. 430 D.
Ex testimonii falsis suspendatur exfequatio rei judicatæ. T. 9 c. 1100 C.
A testimonio non repellitur damnatus deposita, quinavia infamia fiat. T. 4 c. 838 A.
Testimonia unius an fiatur. T. 7 c. 1435 B.
Testimonio unius credendum non est. T. 9 c. 190 E.
A testimonio quisnam rejiciendi. T. 10 c. 968 B.
Testimoniorum, & testium differentia. T. 6 c. 881 C.
Ad testimonium qui, & quales admittendi. T. 8 qui non. Tom. 1 c. 495 A: B. C.
Ob testimonium dicendum, vel non dicendum qui pecuniam accepit, vel dederit, legi Cornelia punientur. Tom. 1 c. 508 E, & c. 509 B.
Testimonium judiciale judæorum, & hæreticorum contra Orthodoxos non recipiatur. Tom. 2 c. 1004 B.
Testimonium contra dominum vafallus in causa criminali, vel criminali dicere non potest. Tom. 2 c. 1285 C.
Testimonium domesticum reprobatur. T. 1 c. 98 D.
Testimonium de auditione apud antiquos fuit receptum. T. 3 c. 75 D.
Testimonium impubes dicere non potest. T. 1 c. 546 A.
Testimonium rei vetæ necessitudo personarum plerumque corrumpit. T. 1 c. 495 C. & T. 4 c. 1478 E.
Testimonium jurati tabellionis sufficit. T. 8 c. 1097 A.
Testimonium qui non dicit invitus. T. 4 c. 1477 C. D. & feq.
Ad testimonium an admittit pessimi accusatores damnati in judicio alique publico. Tom. 4 c. 1473 B.
Testimonium de auditione in actione de quasi pluvia arcenda recipitur. T. 5 c. 663 E.
Testimonium de auditione favore nuptiarum recipitur. T. 6 c. 1143 D.
Testimonium ferre nemo cogitur inter Pontificio. T. 6 c. 85 B. nisi suo casu. Ibid. B.
Testimonium religiosorum admittitur in causa capitali inopia probationum. T. 6 c. 865 E.
Testimonium de auditione admittendum est probationis. Tom. 6 c. 853 E.
Testimonium unum ad probationem faciat. T. 6 c. 857 A. ab præsumptionem. Ibid. A.
Testimonium dicere in re causa an quis possit in qua advocatus adfuit. T. 7 c. 60 B.
Testimonium qui in rem dicerunt, an possint pro eo in ea causa testimonium dicere. T. 7 c. 884 C.
Testimonium. Vide, Testes. Vide, Probatio, Instrumentum.
Testimonium pro nobis, & adversum nos dicere, non potest cogi adversus, qui nobis adest. T. 9 c. 176 E.
Testimonium amplius dicere non licet damnatis publico judicio. T. 4 c. 1483 C.
Testimonium domesticum reprobatur. T. 9 c. 275 B.
Testimonium dicere qui coti possunt, & qui cogi non possunt. Ibid. D.
Testimonium ipso jure non est interdictum ei, qui in iudicio publico calumniæ damnatus est. T. 10 c. 606 C.
Testimonium quisque dicit in re aliena, non in propria. Tom. 10 c. 919 E.
Testimonium invitis legibus an nuntietur. T. 10 c. 967 B.
Numerus quinque tellium legitimus in fidecommissis. T. 1 c. 745 A.
Tellum nomina an edantur in crimine hæresfeos reo petenti. T. 3 c. 691 B.
Tellium nomina utrum peftinter, Episcopo reo criminis postulato. Ibid. B.
Tellum dictorum vel subscriptio, aut præsentia exigitur in instrumento. T. 2 c. 1007 B.
Tellium probatione non fiat [illegible]. T. 1 c. 1136 E.
De tellium fide. T. 1 c. 781 D.
Tellium dies fint servata, telles, & superfletes. T. 1 c. 1184 D.
Tellium infamia corrumpit tellimonium. T. 4 c. 1477 C.
Tellium, & accusatorum eadem conditio. T. 6 c. 1143 B.
Tellium probatio fieri debet parte præsente, vel faltem vocata. T. 6 c. 850 B. C.
Tellium duo genera. T. 6 c. 874 D. & T. 7 c. 883 D. & T. 8 c. 1178 B.
Tellium fenia iure præterio in testamentis requiruntur. Tom. 6 c. 268 A.
Tellium probatorum dicta in una causa an alibi prodesse possint in alia causa. T. 6 c. 47 E.
Tellium productiones sæpe fiunt iterum, atque iterum. Tom. 9 c. 376 B.
Tellium numerum si lex exprimit, qui agitur, nisi tot adhibentur. T. 9 c. 378 D.
Tellium, & instrumentorum vim esse eadem in laibus. Tom. 9 c. 382 E.
Tellium alii interdicunt, alii exculantur, alii refutantur, & fellituntur; ficuti tutores alii fint, qui prohibentur esse, ut minores, & milites, alii, qui excufantur, ut fœtuagenarii, alii dicuntur fuspefti, & removentur. T. 9 c. 976 E.
Tellium numerus nisi lege exprimatur, etiam duo fufficiunt; si ifi lex numerum præfcribat, nisi res adhibeantur, nihil agitur. T. 10 c. 467 C.
Tellium multitudinem judex interdum non ponderat, fed pondus. T. 10 c. 1136 B.
Tellis quis produci non potest. T. 3 c. 40 D.
Tellis an esse possit femina, vel non. T. 1 c. 321 C.
Tellis recusatur ob carmen famosum damnatus. T. 3 c. 474 A.
Tellis non potest esse mulier in testimonio: an possit esse in jufficio. T. 4 c. 1478 E.
Tellis in rem dictatus, licet nondum confessus, convictus, damnatus, non est infamatus. T. 6 c. 874 A.
Tellis sine jurejurando non est idoneus. Tom. 6 c. 859 B. vulgo Sacramentalis vocati. Ibid. E.
Tellis de crimine aliquo confessus, & convictus olim, ejeraxi potest. T. 6 c. 875 D. E.
Tellis unicus non fufficit torquendo reo. T. 9 c. 1195 B.
Tellis unus quando fufficit ad fidem faciendam. Tom. 9 c. 278 E.
Unus tellis nullus tellis est. Tom. 9 c. 190 E.
Tellis probatus reprobari nequit, tellis refutatus non potest fine pudore probari. T. 10 c. 637 C.
Tellis unicus an valeat ad confirmandam fidem. T. 10 c. 967 A.
Tellis an possit esse impubes. T. 10 c. 1249 C.
Tellusq quid. T. 7 c. 418 E.
Tellufo est species camere. Ibid. E.
Textor fi offiarius fiat. T. 3 c. 230 B.
Textrinæ depuratæ ferui occultator ut multandus. Tom. 2 c. 704 A.
Thalchus Grzeorum dodifimus, & [illegible]. T. 3 c. 383 B.
Theca frumenti an debeatur, legato frumento. T. 7 c. 1178 C.
Thecæ efi remuneratæ eum, qui nos nunc aliquo officerit. T. 6 c. 328 E. & c. 349 A.
Themis accipitur pro iure, sive ratione naturali ab Homero. T. 6 c. 349 A.
Themistio philosopho laus reddita Constantii Imperatoris oratione. T. 3 c. 466 B.
Theodorus notatus. T. 9 c. 1092 E.
Theodosiana lex in quibus maxime valeat. T. 8 c. 1000 E.
Theodosii codicis auctor fuit Theodosius. Tom. 9 c. 1030 D.
Theodosius Magnus auctor præfiptionis 30. annorum. T. 6 c. 913 B. & T. 9 c. 1030 B. D.
Theologia quid dicet. T. 1 c. 1361 C.
Theologi, *ignoratio inscibilis*, non male, minus tamen latine dicunt. T. 5 c. 630 B.
Theophilus notatus. T. 9 c. 741 B.
Theriaca medicamentum. Tom. 4 c. 1135 E.
Theriaca an cedat fundo instructo. Ibid. E.
Thermæ fint balnea publica. T. 9 c. 1183 E.
Thermæ Severi quæ. T. 9 c. 1182 B.
Thermarum reparationi tertia pars redirus civitatis cuipiae debetur. Tom. 2 c. 1 A. B.
Thefaurenus, feu Comes thefaurorum. T. 3 c. 935 B.
Thefaurii defuetio. T. 2 c. 650 B. & T. 5 c. 707 D.
Thefauri dimidium in loco Cæsaris, aut religiosorum tantum, esse fifci. T. 3 c. 1326 B.
Thefauri duo fint genera. Tom. 5 c. 454 C.
Thefauri longa vetustas primini dominium eius. T. 5 c. 455 A.
Thefauri possessio qualis sit, & quæ requiratur. T. 5 c. 707 A. B.
Thefauri in fundo defisti possessio an adquiratur, fi non accedat naturalis apprehensio. Tom. 8 c. 215 D.
Thefauri inventi an fit permissa, vel vetita denuntiatio. T. 10 c. 869 D. E.
De thefauris. T. 2 c. 669 D.
De thefauro. T. 7 c. 379 A.
Thefaurus, & thesaurus latine dicitur. T. 3 c. 281 C.
Thefaurus fanus publicæ est Quæstoris. T. 3 c. 1326 B.
Thefaurus inventus cujusnam esse debeat. T. 1 c. 73 A.
Thefaurus cum dicitur. T. 4 c. 620 A. definitio Cassiodori quæ. Ibid. A. Graeci quomodo definiunt thesaurum. Ibid. A.
Thefaurus quid fit. T. 5 c. 454 C. c. 455 A. & T. 7 c. 339 C. & c. 339 C.
Thefaurus quid fit. T. 6 c. 698 C. D.
Thefaurus inventi fit in suo fundo: ego volo illum effodere, & tollere, tu non permittis, an tenaciatis furi nomine. Tom. 7 c. 620 C.
Thefaurus defoffus a defuncto venit in alienum familiæ excifuadæ. T. 7 c. 339 C.
Thefaurus est fortuna donum. T. 7 c. 339 B.
Thefaurus inventus in alieno fundo quomodo dividitur. T. 7 c. 339 A. fi in proprio fundo, vel communi inventus fuerit, quid erit. Ibid. A.
Thefaurus in alieno loco inventus quomodo ab Hadriano partitus. T. 8 c. 932 B.
Thefaurus inventus cujus sit. T. 10 c. 865 E.
Thefaurus fieri quis fit. Tom. 10 c. 665 D.
Theffalonicæ Ecclesiæ privilegia specialia. T. 10 c. 817 C.
Thetis qua ratione libera facta. T. 1 c. 1140 D.
Thiala qui. T. 8 c. 584 D.
Thibiæ qui. Ibid. D.
Thoracomachi. T. 3 c. 121 C.
Thymelici qui fint. T. 1 c. 825 C.
Thyrnastia pilcatio. T. 5 c. 806 E. & c. 807 A.
Thyrsus. T. Tunni quinam dicuntur. T. 5 c. 807 A.
Tiberius Coruncanius jus civile publice professus. T. 1 c. 908 E.
Tiberius Coruncanius primus pontifex maximus. T. 1 c. 9410 A.
Tigna, quæ non confestunt proprie ædibus, non confundunt, non fiunt proprie ædibus. Tom. 7 c. 372 C.
Tigna proprie funt in contignatione ædium. T. 7 c. 611 E.
Tigna unde dicta. T. 7 c. 612 A.
Tigna quæ fint. T. 8 c. 536 E.
Tigurii. T. 1 c. 767. C. & c. 768 E.
Tigurii libri qui dicuntur. T. 8 c. 537 D.
Tigurorum fabrorum collegia. T. 6 c. 744 C. D. eis redle legatur. Ibid. D.
Tigni appellatione quid significetur. T. 1 c. 63 D. & T. 8 c. 536 E. & c. 612 A.
Tigni furtivi juncti ædibus affio. T. 1 c. 685 D.
Tigni nomen etiam lapides, & omnia materia, ex qua ædificio fiunt, continentur. T. 5 c. 387 D.
Tigni immittendi servitus quomodo vindicetur. T. 7 c. 460 B. quis fit eius possessor, & quis vindicetur contra illum possidere. Ibid. B. C.
De tigni immittendi jure quæ actiones competent. Tom. 7 c. 457 A.
Tigni viridi vendinor, & virio illius ædes corruerint, an æstimationem ædium præstare cogatur. T. 7 c. 760 A. B.
Tigni significationem quidam interconsulti numerant ubique adeo, ut porteretur eam ad tegulam, & aeranam, & lapidem, & tectum, vulgo cementa. T. 7 c. 611 E.& c. 613 A.
De tigno punito ædibus, aut vineis. T. 7 c. 611 D. E. & c. 613 A. B. fe.
De tigno junctio ædio in neicientem est mixta. Tom. 7 c. 613 D.
De tigno junctio ædio est tantum de tigno furtivo. Ibid. C.
Tignorum appellatione quæ contineantur. T. 3 c. 576 E.
Tignum alienum ædibus nostris junctum, an retineri an cogatur. T. 1 c. 68 C.
Tignum alienum qui vendiderit, an teneatur emptori in id, quod interest. T. 7 c. 1450 D.
Tignum fit furtivum, non erit prætoria actio in factum. Tom. 7 c. 613 D.
Tignum quid. T. 7 c. 612 A.
Tignum domibus ædium solum referre non licet. T. 7 c. 715 D. E.
Tilius, & *tunicatus*, instrumenta authoritatis, & originis. Tom. 6 c. 720 B.
Timere, & timere debere paria sunt. T. 6 c. 1318 C.
Timor magistrinus. T. 5 c. 141 E.
Timor fervitutis judus timor a Pauto jurisconsulto nominatur. T. 5 c. 142 A. B.
Timoris vani æstimatio nulla. T. 1 c. 1477 E.
Timoris vani justa excusatio non est. T. 8 c. 732 B. & c. 844 A. & c. 884 B.
Titius quinam qui significet. T. 2 c. 1103 B.
Titulus est nomen liberi hominis [illegible]. T. 1 c. 1 A.
Lex *Titia*, *si quid invita*, *de leg.* 2 explicata. T. 10 c. 81 E. item & §. *si Peter* inaffem legis. Ibid. c. 306 C.
Titio, aut Mævio fundum lego, cui legatum debeatur. T. 8 c. 510 D.
Titiones. T. 8 c. 621 D.
Titui partes dicuntur. T. 1 c. 721 B.
Tituli gnarrules in Pandectis nulli sunt. T. 3 c. 1 B.
Tituli largitionales. T. 3 c. 629 B.
Tituli monumentorum. T. 3 c. 684 A.
Tituli sepulcrorum. Ibid. E.
Tituli diversi significantium diversa parte propabent. Tom. 4 c. 814 C.
Tituli funt clares legum, sive fetipuera, teste D. Hieronymo. T. 4 c. 1121 D.
Tituli literarum qui fint. T. 6 c. 119
Tituli omnes fecunda partis Digestorum *de judiciis* vocantur, cum non fint de judiciis, & cur. T. 7 c. 118 C.
Tituli de confessis, de interrogationibus in jure faciendis, & responsionibus in jure palam faciendis, quid differant. Tom. 8 c. 516 C.
Tituli de testamentis fictis. T. 8 c. 500

c. 510 E. & c. 511 A.
Titul de injuriis. T. 8 c. 523 E.
Titul de re judicata, & de confess. T. 8 c. 537 C.
Titul potentium a reis, vel litigatoribus usurpati, quinam sint. T. 10 c. 881 E.
Titul prædiis, profitibusve puellarum, & spuleris affixi. T. 10 c. 886 B.
Titul omnes juris lunt confecti ex verbis legum, vel edictorum. T. 10 c. 911 E.
Titulo usuriorum legitima tantum reffe potitur. T. 4 c. 953 D.
Pro titulo est usus longævus. T. 6 c. 79 B.
Titulo pro derelicto eam tollam rem ulucapi poffe, quam bonæ fidei possessor revera pro derelicto habuit. T. 6 c. 406 D.
Justo titulo quis dicitur possidere. T. 9 c. 172 D. E.
Sine titulo an licitae in litibus nomen potestatis amentiri, & prætendere. T. 10 c. 886 C.
Titulorum impositio interdicitur Ecclesiæ. T. 1 c. 958 A.
Titulos potestatum, vel Principis non licet prædiis imponere. T. 1 c. 109 E. & c. 108 A & leq.
Titulos prædiis alienis imponere falsos est fisci. Tom. 2 c. 657 E.
Titulos ducis libri secundi decretalium interpretari promisit auctor. T. 8 c. 315 E.
Titulos poffessionis plures esse poffe. T. 1 c. 164 E.
Titulos de donationibus, & fideiussoribus esse futuorum hominum. T. 9 c. 1172 D.
Titulos Principis qui suis prædiis, vel alienis contra jus apponit, quomodo plectitur. T. 10 c. 886 E.
Titulum possessionis nemo libi jus mutare potest. T. 4 c. 124 A. argumentum ab extraneo ad fitum. Ibid. B. rarum non habere est facere. Ibid. D.
Titulum, & cuiusm possessionis an alius nobis mutare, aut mution est facere poffe. T. 5 c. 716 E.
Titulum poffessionis an quis mutare poffit. Ibid. D.
Poft titulum de furta, in quo proponitur actio generalis furti, datur actio de tigno furtivo, in quo proponitur actio de tigno furtivo. T. 7 c. 613 B.
Titulum possessionis fuæ dicere cogitur reus, unde eam rem habeat. T. 9 c. 1171 E. in rindicationibus non cogitur. Ibid. D. nec in rei vindicatione. Ibid. E.
Titulum fuæ possessionis an poffit fer cogatur proferre in rei vindicatione. T. 9 c. 1164 D.
Titulum duplicari non poffe. T. 9 c. 164 D. E.
Titulus est possessionis causa. T. 1 c. 81 B. & T. 5 c. 708 A.
Titulus præfert nomen dominii. T. 3 c. 110 B. & Tom. 10 c. 887 D.
Titulus omnis de regulis juris est de jure ordinario, & summo, non de extraordinario, aut minoro. T. 4 c. 735 E.
Titulus de re jus vocauda quid comprehendat. T. 5 c. 87 A.
Titulus in *F. De servitutibus* extensione delendus est. T. 5 c. 547 D.
Titulus pro possessione semper est iniustus. T. 5 c. 718 B.
Titulus aliquis a prædone, vel a possessore malæ fidei semper fingi solet. T. 5 c. 797 C.
Titulus pro suo generaliter, & specialiter accipitur. Tom. 5 c. 717 B.
Titulus pro suo generaliter omnibus coteris titulis specialibus contineri. Ibid. B.
Titulus requiritur in usucapione servitutis, sed non in usu longi, & diuturni temporis, quia servitutes pro titulo est. Tom. 6 c. 39 B.
Justus titulus quis dicitur. Tom. 6 c. 314 E.
Titulus pro foluto, titulus pro esso sunt nulli tituli. Ibid. E. & c. 315 B.
Titulus Clericorum quid. Tom. 6 c. 996
Titulus, & commenda verbis funt diversi, re certe funt eadem. T. 6 c. 1000 A.
Titulus de servitutibus in Codice ita concepta est: *De servitutibus, & aqua:* & ibi aqua servitutem aquæ significat. Tom. 7 c. 380 D.
Titulus *De bis, quæ pro non feriis habentur*, in quo differat a titulo *de his, quibus ex rescripti legate indeminis*. Tom. 7 c. 1096 E.
Titulus *Quis ordo in bonorum possessionibus servetur*, quid differat a titulo *De successione edicti*. Tom. 8 c. 323 C. D.
Titulus *De verborum significatione* unde sit inscriptus. T. 8 c. 477 E. unde particulæ *verum* inscriptæ. Ibid. c. 478 A.
Titulus lucrativus, & non lucrativus in quo differant. T. 9 c. 1135 E.
Titulus possessionis an duplicari poffit. T. 9 c. 164 E.
Titulus *Ne quis eum, qui in jus vocatur*, quomodo differat a titulo *De eo, per quem factum est*. T. 9 c. 21 B.
Titulus, qui fuit cruci Domini superpositus, erat inscriptio cauffæ illatæ penæ. T. 9 c. 165 A.
Titulus *pulsus*. Vide, Justus titulus.
Titus Cæsius jurisconsultus quilis. T. 1 c. 912 A.
Titus Imperator fatfuit questionem lesæ majestatis ob convitia. T. 9 c. 1393 D.
To *maximæ* respondet *vis magis*. T. 4 c. 894 B. C.
Togæ jus peregrini non habent. T. 1 c. 1044 E.
Togæ usus juris publici est. T. 10 c. 581 D.
Togæ jus peregrini non habent, liberi fcili fint, & amici Popuil Romani. Ibid. D.
Togam prætextatam, & bullam auream olim deponebant adolescentes, & fumebant virilem togam, & in forum deducebantur. T. 1 c. 156 D.
Togatus, idest, patronus cauffarum, fere *oratorum*, ut Graeci interpretantur. Tom. 2 c. 974 C.
Tolerare adificium quid fit, & quibus in locis concedatur. Tom. 5 c. 708 A.
Tollere est juris, eidere fulti. T. 5 c. 74 D.
Tollere est plus, quam eidere. Ibid. D.
Tomentum quid fit. T. 10 c. 1137 A.
Tomi qualitas per principia offenditur. T. 10 c. 164 C.
Tomorum in singulis municipiis abfentium vicem fubftituent. T. 1 c. 1047 E.
Tomorum loci iudices, servatores. T. 1 c. 67 A. B.
De tonsura clericorum. Vide, Coronas.
Topiarius quis fit, & ad quid habeatur. T. 10 c. 1114 E.
Torulia. T. 10 c. 573 A.
Torcularia urbana immobilibus adnumeranturur. T. 2 c. 1323 A.
Torcularia adificii emptorem an fequantur. T. 7 c. 161 A.
Tormenta apud cynnomos pro poena etiam adhibentur. Tom. 3 c. 418 A.
Tormenta in re pecuniaria non adhibentur. T. 1 c. 40 E.
Tormentis apud Prædem fabftitutis, & de nulla cauffa confessus, ad justam libertatem perduci potest. T. 1 c. 463 B.
Tormenta qui non poffunt applicari. T. 8 c. 565 B.
Tormentis an fubjici poffint liberi homines. Tom. 9 c. 1469 E. & feq.
Torrens quid. T. 8 c. 599 D.
Torrens, & flumen differunt. Ibid. E.
Tota actio ad exhibendum ex arbitrio judicis pendet, & arbitraria est. T. 5 c. 380 E.
A toto ad partem argumentum non valet, & alia est ratio totius fundi, alia evictæ partis. Tom. 4 c. 158 E.
In toto est pars, non in parte totum. T. 5 c. 98 B. & Tom. 8 c. 710 B.
Qui de toto agit, agit etiam de parte. T. 10 c. 677 A.
In toto inest pars. Ibid. A.
Qui totum dicit, etiam vinculum naturale comprehendit. Tom. 4 c. 728 C.
Totum flatim non improbat, qui partem improbat. T. 4 c. 1086 A.
Totum, & genus in quo differant. T. 4 c. 127 E. & c. 128 A.
Totum, vel omne non semper comprehendit omne, maxime in jure mffro. T. 7 c. 82 C.
Totum quomodo in partibus inesse dicatur. T. 8 c. 818 B.
Totum sine partibus non esse. T. 8 c. 710 B.
Trabes folia est Confulum. T. 2 c. 850 E.
Trabes hymetiæ. T. 8 c. 537 A.
Trabes quid. Ibid. E.
Trabium appellationes quæ continentur. Ibid. A.
Tractare accipitur pro *disputare* in iure. T. 4 c. 830 A. unde tractatores vocantur doctores, qui dispositiones nuftiarum, aequipare publice. Ibid. A.
Tractatus quid a quæstione differt. T. 1 c. 1235 E. & c. 1236 A.
Tractatores, & chartularii an iidem. T. 1 c. 689 E.
Tractatus quæ sint. T. 2 c. 904 B. & T. 10 c. 742 B.
Tradendo nemo plus juris in alium transferre potest, quam ipse habet. T. 10 c. 1018 E.
Tradere, & adsignare idem. T. 3 c. 35 A.
Tradere, & foltere in quo differant. T. 3 c. 60 B.
Tradere viderur venditor vendimiam, si pariterre emptorem usum ligere. T. 6 c. 308 E.
Tradere. T. 9 c. 474 A.
Tradita, vel data certi conditionis. T. 10 c. 736 A.
Traditio quid. T. 3 c. 310 D. & c. 311 B.
Traditio, & mancipatio quid inter se differant. T. 1 c. 274 E.
Traditio fatti potius, quam juris est. T. 1 c. 497 E.
Traditio quando non intervenit, usucapio non procedit. Tom. 4 c. 612 B.
Traditio est suprema perfectio, & constitutio confumatatio. Tom. 5 c. 649 A.
Traditio heredis quando justum erorem facit. Tom. 5 c. 749 D.
Traditio nuda absque causa aliqua contractus dominium non transfert. T. 5 c. 454 B.
Traditio est cauffa possessionis proxima. T. 5 c. 708 A.
Traditio fidei admittitur. T. 5 c. 470 D.
Traditio nuda an dominium transferat. T. 6 c. 83 D.
Traditio nulla intervenit in re inventa, non accepta, veluti in re jactata ex navi ab alio, reperta. T. 6 c. 496 E.
Traditio non dominii non facit nuc dominum. T. 6 c. 176 B.
Traditio non est adsus hominis. T. 6 c. 211 B. si emat alieno legitimus, non accipere conditionem. Ibid. B.
Traditio aliud est, aliud emancipatio rei alienæ. Tom. 7 c. 565 D.
Traditio est genus alienationis. T. 7 c. 351 C.
Traditio fidiitia. Tom. 7 c. 363 C.
Traditio iuris naturalis, usucapio iuris civilis est. T. 9 c. 101 B.
Traditio facit res dotales. Tom. 9 c. 479 B.
Traditio fidia an sufficiat ad perficiendam donationem, ut ad quemlibet alium contractum. T. 9 c. 1172 D.
Traditio veluti contractus est. T. 9 c. 535 E.
Traditio quid. T. 9 c. 101 E.
Traditio clausum reduim venditam quid efficit. T. 9 c. 1013 C.
Traditio mutua, & tacita. Tom. 9 c. 560 B. C.
Traditio nuda dominium non transfert. T. 10 c. 82 B.
Traditio, vel usucapio funt duo summa genera adquirendi domini proprietatis. T. 10 c. 107 C.
Traditio est cauffa adquirendi domini dotis. T. 10 c. 208 A.
Traditio tabularum an dominium transferat. T. 10 c. 718 E.
Traditio non transfert dominium, nisi ex numeratum fit. Tom. 10 c. 739 E.
Traditio dominium facit, non inferiito nominis fola. T. 10 c. 1016 E.
Traditio nuda, idest, quæ vacat titulo, & cauffa, dominium non transfert. T. 10 c. 1017 E.
Traditio quando fit nuda. Ibid. E.
Traditio est dato possessionis. T. 10 c. 1020 A.
Omnis traditio ex cauffa non nuda fidia contractus est. T. 10 c. 1024 C.
Traditionis definitio. T. 3 c. 310 D.
Traditionis pacto, & lege an fervitus conftitui poffit. T. 7 c. 445 A.
Traditionis causa est cauffa iustius. T. 7 c. 351 C. & feq.
Traditionis nomine fubintelligitur semper omnis species alienationis, nec pretur usucapionem. T. 7 c. 351 E.
Traditionis nomen quid complectatur. T. 8 c. 1107 D.
Traditione res adquiruntur. T. 1 c. 73 B. & T. 8 c. 911 C.
Traditione in rebus, live corporibus opus non est. T. 5 c. 479 D. E.
Traditione, non nudo consensu dominium transferitur. Tom. 7 c. 866 A.
Traditione, non venditione dominium transfertur in emptorem. Tom. 7 c. 760 E.
Traditione consumatur donatio. T. 9 c. 1134 E.
Traditione instrumenti authentici adquiritur possessio. Tom. 9 c. 1014 A.
Traditione fit dotalis fervus, dotalis prædium, dotalis pecunia. T. 9 c. 470 B.
Aut traditione res vendita venit ex utilitas, quæ conjuncta est res; poft traditionem res, quæ fecunda est a re. Tom. 10 c. 761 B.
Poft traditionem qualemcumque an debeantur ulteriæ pretii. T. 10 c. 767 E.
Traditionem ab herede factus ad id tempus redigi, quo hereditas adita fuerit, cum pupillarum fit legatum, aut adquirium. T. 7 c. 1748 C. D.
Traditionibus, & usucapionibus domini retum, non nudis pactis transferuntur. T. 3 c. 1107 C. & T. 9 c. 101 A. B.
Traditionibus, & usucapionibus quomodo dominia rerum transferuntur. T. 5 c. 887 D.
De traditionibus ædium. Tom. 6 c. 458 E.
Traditionibus, & usucapionibus, & aliis legitimis modis dominium adquiritur, non nudis pactionibus. T. 9 c. 84 E. & c. 85 A.
Traditionis verbum antiquum. T. 9 c. 31 B.
Traianus grandæva res, adeiito ad imperium Adriano civi, & propinquo, quem Divum fecit nominis Cæsium, & Augusti, indutque in rempub. ut duo, vel duarum fumme potentia diffimiles cognomento, se poteftate dispari fint. T. 9 c. 1470 E. & c. 1471 A.
Traianus quare dictus *hasta peritorum*. T. 10 c. 1093 D.
Traiectiones liberorum frequentissime in Pandectis Florentinis. T. 1 c. 603 E.
Traiectitia, pecunia. T. 1 c. 393 B.
Traiectitia, fue nautica pecunia quoniam fit. T. 1 c. 1407 A. & T. 10 c. 531 E.
Transactio quid. T. 2 c. 97 D. E.
Transactio non fit, nisi de re non dum finita. T. 1 c. 953 A.
Transactio alimentorum fit auctore Prætore in Urbe, vel Præside in provincia. T. 1 c. 953 C.
Transactio ac donatio pactorum cauffa fint, non pacta. Tom. 1 c. 947 D.
Transactio specialis, vel generalis in ea re, vel causa, de qua cogitatum non est, non valet. T. 1 c. 954 D.
Transactio, a parte de re filii emancipati facta, filio non nocet. Ibid. E.
Transactio per exceptionem libera solu-

solutio ipso jure . Tom. 4. c. 23 D.
Transitio cum creditore de remittenda pecunia parte . Tom. 4 c. 8 y B.
Transitio post res judicatam facta eatum valet, & appellatum fit . Ibid. B.
Transitio nulla, nisi de lite . T. 8 c. 641 E.
Transitio de furto, & injuriis est terminis . T. 9 c. 107 B.
Transitio species est, pactio genus. T. 9 c. 15 E.
Transitio est remissio litis præsentis, vel impendentis . Ibid. C.
Transitio fit in re dubia . Tom. 9 c. 137 B.
Transitio nulla est, si nihil retineatur, vel datur, vel promittitur . T. 9 c. 677 B.
Transitio est species pacti, quæ inter duos, plurese de re dubia & lite incerta, neque finita communitur . T. 9 c. 26 C.
Transitio an comprehendatur generali mandato . T. 9 c. 191 B.
Transitio est nullius momenti, & cur . T. 9 c. 787 C.
Transitio gratuita nulla est, quæ fit nullo dato, vel retento, vel promisso. Ibid. C.
Transitio nuda voluntate perficitur . T. 9 c. 35 C.
Transitio non est modus faciendi ingenuum, fieri nec faciendi servum, aut libertinum . T. 9 c. 675 D.
Transitio appellatur divisio, quia omnis divisio fit transitionis genere . T. 9 c. 1101 D.
Transitio quid sit . T. 10 c. 877 C. transitio ex quibus fiat . Ibid. D.
Transitio semper separatur a donatione. Ibid. E.
Transitio refertur ad litem, vel ad negotium aliquod ambiguum . T. 10 c. 878 B.
Transitio rescinditur, si errarum sit in comparatione, nisi etiam de errore calculi nominatim transactum sit . Ibid. C.
Transitionis pactio exactio juriscti non tollitur . T. 1 c. 642 D.
Transitionis genere plerumque fit divisio patrimonii . T. 4 c. 809 D.
Transitionis præsumptio obstat conditioni . T. 9 c. 237 B.
Ex transitionis causa solutum condici non potest . T. 9 c. 222 B.
Transitionis causa ex pacto datur exceptio, non actio . T. 9 c. 105 C.
Ex transitionis causa solutum condici non potest, quamvis debiti causa nulla præcesserit . Tom. 9 c. 238 C.
Transitionis fidem qui non præstat, eam exigere non potest, T. 9 c. 105 C.
Transitionis definitio . T. 9 c. 24 D.
Transitionis inest pactio quasi genus, & nomen ei dat, definitionemque. T. 1 c. 2286 A.
Transitionis inest pactio quasi genus . T. 9 c. 24 D.
Transitionis qui non parer, uti ea non potest . T. 9 c. 105 C.
Transitionem non posse rescindi præterea novarum instrumentorum, & bona fide factis factis . T. 8 c. 641 E.
Adversus transitionem an minor possit restitui . T. 10 c. 878 E.
Transitionem non tollitur actio, nisi Æquilianæ fuisciatur disputatio, & acceptilatio . T. 1 c. 903 B. C.
De transitionis rescindenda consilio . T. 1 c. 694 A.
Transitionem res finita, nihil pertinet ad arbitrum, sive judicem . T. 2 c. 809 B.
Transitionem tollitur furti actio T. 8 c. 145 A.
Transitionem adversus qui restituuntur . T. 4 c. 809 D.
Transitionem bona fide factas de controversiis pendentibus ex testamento probato, quod tum non fuerat inspectum, non rescindi . T. 9 c. 87 B.
Transitionem non fuit contractus . T. 9 c. 284 C.
In transitionibus res non solet ad vivum respici, ut in judiciis . T. 9 c. 110 B.
De transitionibus . T. 9 c. 24 A. & seq.
Transitionem pro transitione . T. 9 c. 104 A. & T. 2 c. 08 A.
Transitionem quod semel est, eorum, qui communem non potest, esse perveniente delicto. T. 9 c. 805 E.
Transitoriæ vindicatur de loco inter, qui rem permiserit religioso . T. 4 c. 111 . T. 10 c. 419 A.
Transitoriæ res est jus personæ, non prædii. T. 6 c. 699 C.
Transferendi dominii nulla causa præcedere traditionem, in facto, & non tantum, T. 5 c. 454 D.
Transferendi dominii animo res alienas tradi . T. 6 c. 82 B.
Transferre in aliud nomen, & in aliam rem non, novare est . T. 1 c. 1183 E.
Transferre possessiones in aliud ius ad beneficium Principis . T. 2 c. 697 E.
Transferre nemo plus juris in alium potest, quam quis habeat . T. 4 c. 7 D.
An transferri possit res litigiosa in alium . T. 9 c. 1142 D. E. Vide, Res litigiosa.
Qui transfert, mutat voluntatem colonis, in priorem . T. 4 c. 1109 C.
Quod non transferrur in causam novationis, jure priscino peri potest. T. 4 c. 600 C. Quod jure priscino perit, empti peri potest. Ibid. c. 601 A.
Transformare quid . T. 9 c. 50 E.
Transfuga quid ab hoste differat . T. 9 c. 413 D.
Transfuga, defertor, & emansor quid inter se differt . Tom. 3 c. 157 A.
Transfuga propagum oppugnat patriam. Ibid. C.
Transfuga homo liber postliminium non habet . T. 3 c. 313 D.
Transfuga definitio. T. 3 c. 94 D.
Transfuga vires exurendos esse . T. 3 c. 413 D.
De transfugis. T. 3 c. 94 D.
Transfugere ut de crimine capitali. cest. T. 1 c. 953 A. & T. 3 c. 144 D.
Transfugere de adulterio non licet . T. 1 c. 952 A.
An transfugere licet de legato, testamento non impedito . Tom. 9 c. 187 B.
Pro transfugere Græci accipiunt cedere. T. 9 c. 24 C.
Transfugere diminuendi causa qui non possit. T. 9 c. 107 D.
Transfugere nos inutiliter de re judicata. T. 9 c. 66 A.
Transfugere decidendi causa potest procurator, qui habet generale mandatum. T. 9 c. 107 E.
Transfugere de crimine capitali. T. 9 c. 1162 A.
Transfugere non licet de adulterio. T. 9 c. 1413 D.
An transfugere potest procurator, qui habet mandatum generale . T. 9 c. 191 B.
Transfugere non potest is, cui mandatus est actio, vel defensio. T. 9 c. 107 E.
Transfugere non potest tutor demandati causa. T. 9 c. 107 E.
Transfugi de præteritis alimentis potest, de futuris non, nisi ex decreto Principis, vel Urbis, vel Prædicis in provincia. T. 1 c. 951 C.
An transfugi possit de controversia, quæ ex testamento pendeat, nisi appello testamento . T. 9 c. 187 B.
Transfugiunt reliquæ non tantum de iure sum suspicia, sed etiam de ea, qua separamus, & veremur . T. 3 c. 867 D. E.
Transfuus. T. 6 c. 699 C.
Translatio Rhetoribus quid . T. 3 c. 134 E.
Translatio plus est, quam adempto. T. 1 c. 830 B.
Translatio judicis datur extraneo heredi. T. 3 c. 601 A. B.
Translatio reliquorum mortui in alium Imperatorem Principe imperari debet. T. 4 c. 945 A.
Translatio judicii, vel judicari adito quando competat . T. 3 c. 687 D.
Translatio corporum defunctorum . T. 8 c. 510 D.
Translatio quæsundam rerum prohibita est. T. 9 c. 369 B.
Translationis, & præscriptionis eandem definitionem esse . T. 9 c. 1345 A.
Translationes apud Rhetores fuit quæ quæstiones, quæ incidunt . T. 9 c. 50 E.
De translatorum collatione . T. 2 c. 697 B. C.
Quæ transmittio iure cessit, remedio decreti inducitur. T. 4 c. 403 D.
Transmissionis hereditatis non adeunt ius singulare . T. 9 c. 773 A.
Transmissionis jus, quod proprium erat fortum, communicatum est extraneis heredibus . T. 9 c. 773 D.
Transmissioni locus ubi est, jus adcrescendi cessat . Tom. 4 c. 532 C.
De transmissione hereditatis non adeunte . T. 9 c. 889 A. & seq.
De transmissione, vel exhibendis reis . T. 9 c. 1382 D. E. & seq.
Non transmittit hereditatem non adiens, nec deliberationem de ea adeunda, vel non adeunda . T. 9 c. 772 B.
Transfectio equorum solebat fieri idibus Julii. T. 3 c. 611 B.
In transferto limite fant multi limites linearii. T. 8 c. 118 C.
Transferriss gradus incipit a secundo . T. 10 c. 902 C.
Transpeziæ officio quid incumbit . T. 4 c. 931 A. B.
Transtrum iurisdictionis qualis furit . T. 1 c. 912 C.
In Trebellianum ex computantur, quæ quomodo fumuntur ex bonis relictionis fideicis . T. 10 c. 480 E.
Trebellianica detrahitur ex fideicommissis universalibus . Tom. 10 c. 1010 D. quæ ex eam imputentur. Ibid. D.
Trebellianicus fideicommissarius . T. 7 c. 1 E.
Trebelliani exceptio . T. 6 c. 285 A.
Trebelliani fideicommissarii qui dicuntur. T. 7 c. 400 A. B.
Ex Trebelliano Senatusconsulto hereditas restituta . T. 6 c. 284 E. & c. 285 A.
Trebellianus cum sit locus, an fit etiam Falcidiæ. T. 10 c. 400 C.
Trebellianum fideicommissarium partiorum esse . Tom. 7 c. 1105 B.
Trebellianum, id est, *le tour de faulcon*. T. 9 c. 985 D.
Trebellianum Senatusconsultum. T. 9 c. 985 C. & seq.
Trebellianus fideicommissarius an is sit, cui superbum heredita res restituitur, ex casibus fideicommissi. T. 4 c. 560 C.
Trebellianus fideicommissarius. Vide, Fideicommissarius Trebellianus.
Trebellianus fideicommissarius hereditatem restituat . Tom. 7 c. 1105 C.
Tremissis a quo formati fuerint . T. 2 c. 969 B.
Tres tutelæ an, & quando ab administratione excusent . Tom. 5 c. 1095 B. & seq.
Tres boves dati. T. 9 c. 1379 E.
Trefilis, & tremissis. T. 9 c. 188 A.
Tria decreta damni infecti qua sint. T. 5 c. 17 C.
Tria opposita ex Tit. *de aqua pluvia arcenda* concilium, & retrait suitor. T. 5 c. 666 A.
Tria, & tria in quo differunt. T. 8 c. 16 D. E.
Tribiniani error. T. 4 c. 213 B.
Tribunatus obtenturus ante temporum fuitus cuique liberam concessit, infamia delinquentibus remisa. T. 5 c. 103 C.
Tribunatus rem ad usum fori, qui xxxiv Justinianei obtinebat, accommodavit. T. 5 c. 103 D.
Tribunatus multiplex tempus luitus non enuavit, aut minuisset, sed decem mensium luitum illis confirmavit. T. 5 c. 103 D.
Tribunatus numerus. T. 9 c. 103 D.
Tribunatus jurisdictitius maximus fuit, hæc laus ei erripi non potest, idque ofbendunt omnes leges, quæ ab eo edunt fuit sub mutuo Justiniani: nam plenissimæ sunt erditionis, & prudentiæ legitimæ. T. 9 c. 484 E.
Tribunatus multa de iure fub aliis non nosse in Digestis addidit. T. 10 c. 1015 C.
Tribunus enterp quid olim erat apud Romanos. T. 10 c. 1009 A.
Tribunal, & sella an fint idem . T. 8 c. 135 E.
Pro tribunali, & per libellum expetire quid fit. T. 8 c. 695 C. & c. 793 D.
Tribunalia centumvirorum . T. 7 c. 1226 B.
Tribuni, & milites a signis, & fiscionibus foliis non discedant . T. 7 c. 956 E.
Tribuni militum laticlavi . Tom. 3 c. 359 C.
Tribuni vigilibus præpositi . T. 2 c. 1055 E.
Tribuni militum quinam, & quales. T. 1 c. 901 B.
Tribuni plebis manus injecta eives extimebant ab injuria Consulum . T. 4 c. 1170 E.
Tribuni plebis creabantur auxilii ferendi causa . Ibid. E.
Tribuni notarii quinam fint. T. 10 c. 857 B.
Tribuni, & comites rei militaris quinam erant. T. 10 c. 860 C.
Tribunis plebis non licebat ab Urbe peregrinari, sub latinarum feriarum causa. T. 3 c. 692 E.
Tribunitia ripatione . T. 8 c. 1056 A.
Tribuno plebis non licuit extra Urbem abnoctare. T. 10 c. 587 C.
Tribunorum scholarum dignitas . T. 2 c. 906 D. E. & c. 907 A.
Tribunus militum posse judicandi officio fungi inter militares viros . T. 9 c. 159 C.
Tribunus adjutricis primæ, vel secundæ . T. 5 c. 751 B.
Tribunus plebis quis esse non posset. T. 1 c. 896 D. E.
Tribunus militum quis dicitur. T. 6 c. 181 C. idem dicitur tribunus legionis. Ibid. C.
Tribunus plebis unum diem almo fitare non posset. Tom. 8 c. 481 E. non posset unum diem urbe abesse. Ibid. E.
Tribunus impubes an sit testamentum. T. 10 c. 1249 E.
Tribunus villa prope Mogontiam . T. 6 c. 810 D.
De tribus urbanis jure . T. 3 c. 174 D.
Tribus ex uno fatio, triumve nomine adito injuriarum an competat . T. 5 c. 756 D.
Tributa duplicia funt, & quibus in rebus consistant . T. 2 c. 670 C.
Tributa publicanie locari non licet . T. 3 c. 169 B.
Tributa possessionibus, non personis indicuntur. T. 1 c. 946 D.
Tributa quæstori appellentur. T. 2 c. 670 C.
Tributa temporaria ad usufructum pertinent. T. 7 c. 1361 D.
Tributa a Populo Romano quomodo acciperentur . T. 7 c. 978 E.
Tributa pretentia vendentis æquiparere debent, sicut & heredes . T. 8 c. 728 D.
Tributa. Vide, Vectigalia.
Tributa ob non solutas fundos minuuntur. Tom. 7 c. 1139 C.
Tributaria, & stipendiaria prædia vocantur, quæ in provinciis funt. T. 2 c. 673 C. & T. 8 c. 513 C.
Tributarii adscriptitii. T. 2 c. 838 C.
Tributarii prædii venditor, qui nisi ea re ex pactio dixit, an, & quomodo emptori teneatur ex empto. T. 7 c. 785 A.
Tributarii agri Principi, stipendiarii populo pendunt. T. 8 c. 507 A.
Tributi, & stipendii differentia hodie nulla est. T. 3 c. 168 B.
Tributi exigendi munus patrimoniale est. T. 4 c. 854 B.
Tributi exigendi munus non habetur inter sordida munera. T. 4 c. 855 B. C.
Tributi, & stipendii differentia . T. 5 c. 507 A.
Tributi penitatio non est idoneum argumentum tributi possessionis rei venditæ. T. 9 c. 382 C.
Tributis quando fiscus gradia relevant. T. 9 c. 443 C.
De tributis solvendis pactio a mulitere, quæ dedit fundum æstimatum in dotem, fiscus non præjudicat. T. 9 c. 83 B.
Tributorum actio. Vide, Actio tributoria.
Tributoria actio quæ. T. 8 c. 1119 A. quando expediat ea agere. Ibid. D.

Tributorum publicorum susceptores ex decurionibus creantur. T. 2 c. 709 E.
Tributorum non solutorum causa pignora capiuntur, & distrahuntur. T. 2 c. 685 A.
De tributorum publicorum exactione. T. 2 c. 1150 C.
De tributorum reliquorum indulgentia. T. 1 c. 1161 D.
Tributorum Annonicorum praestatio duobus personibus dividitur. T. 1 c. 671 E. & c. 676 A.
De tributorum exactionibus. T. 2 c. 638 A.
Tributorum collatio alia est in capite, alia in centis. T. 1 c. 888 E. & T. 7 c. 1173 A.
De tributorum praestationes. T. 9 c. 727 C.
Ob tributorum cessationem pignora capiuntur, deinde distrahuntur post duos menses a die capionis. T. 2 c. 726 E.
Tributum quid a vectigali differt. T. 3 c. 169 A.
Tributum aliud soli, aliud capitis. T. 1 c. 888 E.
Tributum unum sequitur quemcumque possessorem agrorum. T. 4 c. 965 E.
Tributum quid sit. T. 7 c. 151 D. & c. 765 C.
Tributum Principi, stipendium populo inferunt. T. 8 c. 507 A.
Tributum fiscus exigit vel a conductore, vel a domino pro conductione regionis, vel ab ipsis phytaeticariis. T. 9 c. 421 D.
Tributaria praescriptio. T. 1 c. 549 A.
Tributum pro novem illis diebus accipitur, in quibus tres circandus est vibrios reus. T. 9 c. 1380 A.
Triennii vacatio datur ab honoribus ad illos honores. Tom. 1 c. 543 E.
Triennii praescriptio etiam pignus rerum mobilium petimit. T. 4 c. 1187 D.
De triennio. T. 1 c. 541 B.
Triennium, vel biennium in diremendis litibus a quo tempore numeratur. T. 9 c. 1180 D.
Triennium iure civili, & pontificio ad terminandam indutiam. T. 9 c. 1137 A. B.
Trieus quae, & cujus rei pars. T. 8 c. 972 D.
Triferet. T. 8 c. 210 A.
Triferes paragaudae. T. 1 c. 798 A.
Trima dies quid. T. 9 c. 537 E. & c. 538 B.
Trimarchisia quid proprie sit. T. 1 c. 1184 E.
Trimetros unde dictus. T. 8 c. 224 B.
Semper Trinitatis, & fidei Catholicae mysteria *tinctum t. lib. t. Codicis* coronant. T. 10 c. 813 A.
Tridium, & triduanium differant. T. 3 c. 576 D.
Triduanium quid. T. 9 c. 1380 A.
Triduum. T. 8 c. 210 A.
Tripertita, Sexti Aelii liber, qui sic inscribitur. T. 1 c. 910 D.
Tripli, aut in triplum actio quae. T. 8 c. 1097 A.
Tripli poena qui tenetur. Tom. 9 c. 1157 B.
Triplicatio, & replicatio qui denotent. T. 1 c. 281 C. D.
Triplum an fit vere poena in actione vi bonorum raptorum. T. 10 c. 1120 D.
Triscer, triscorum. T. 8 c. 209 E.
Triffa & loffosa heredias cur dicapellatur. T. 8 c. 189 C.
Trifitia mitigatur lenitate verborum. T. 5 c. 146 E.
Trifitium est mitigat verbi lenitas. T. 4 c. 899 C.
Tritavus unde dictus. T. 8 c. 224 B.
Trita fegetes differunt a demessis, & deletis. T. 6 c. 239 A.
De tritticaria conditione. Tom. 1 c. 762 A.
Tritticaria conditio arbitraria est. T. 7 c. 623 C. cum rei datur. Ibid. C. in eam actionem quae res veniunt. Ibid. C.
Tritticaria conditio. Vide, Conditio tritticaria.
De tritticaria conditione. Tom. 7 c. 681 C.
In tritticaria conditione quae res petantur. Ibid. C.
Tritticaria actio est arbitraria. T. 7 c. 650 D.
Tritticaria conditione pecunia numerata non petitur, sed ipsa quaelibet. T. 9 c. 501 D.
Tritticaria conditio unde dicta. T. 10 c. 435 E. & c. 733 D.
Conditione tritticaria pecunia numerata non petitur. T. 10 c. 435 E.
In tritticaria conditionem non venire res omnes. T. 7 c. 650 D.
Tritticum quid sit. Tom. 1 c. 807 D.
Tritticum. T. 5 c. 679 B.
Trium, aut quatuor liberorum jus a tutela excusat. T. 5 c. 1004 D.
Triumviri capitales, & triumviri monetales. T. 1 c. 904 D.
Triumviri monetales praestant sti, auro, argento flando, feriando. T. 9 c. 1450 E.
Trulla dicitur esse in fupellectili. T. 2 c. 300 D.
Trulleum, ac trullum differe. Ibid. D.
Triphonius jurisconsultus quo tempore vixit. T. 3 c. 167 C.
Triennio libertati nulla praescriptio temporis obstare potest. Tom. 5 c. 14 C. D.
Tueri verbum pulsive accepum. T. 1 c. 1085 C.
Tugurium Gallis vocatur *in Bonna*, unde dicunt: *it ipse mapsa, ay Bonne*. T. 7 c. 431 D.
Tugurium vel casa pulsoralis. T. 8 c. 613 E.
Tugurium est aedificium rusticum. T. 8 c. 614 A.
Tuitionis formula. T. 2 c. 805 E.
Tullius perfonas, ex quarum rofiris fiat aqua, *Siluanos*, & *Silenos* interpretatus est. T. 3 c. 399 E.
Turba Bellona antheata. Tom. 3 c. 289 D.
De his, quae per turbam fiunt. T. 1 c. 470 D.
Per turbas inquirere de usu longavo. T. 9 c. 1236 D.
Turbet quid. T. 8 c. 605 B.
Rem turpem ne dictis judicis non deduci, neque venire. T. 5 c. 468 D. E.
Turpem causam continens pactum non valet. T. 5 c. 79 C.
De ob turpem causam condictione. T. 9 c. 218 E. & fq.
Turpem ob causam data in condictione. T. 10 c. 635 D.
Turpes, & fuscae actiones quae sunt. T. 6 c. 80 D.
Turpes actiones. Vide, actiones.
Turpia legata pro non scriptis esse. T. 7 c. 1229 C.
Turpilianus Senatusconsultum. T. 9 c. 1476 E.
Turpilianum Senatusconsultum fait tantum de poena tergiversationum. T. 10 c. 1038 A. B.
Turpis pactio. Vide, Pactio.
Turpitudinem cautionis qui allegat, et omnis probandi incumbit. T. 9 c. 156 B.
Ubi par turpitudo, & delictum versetur, melior est conditio rei, deteriorque praetoris. T. 5 c. 130 A.
Turpitudo pro fordibus. Tom. 10 c. 383 B. & c. 400 C.
Turrinis quodam habi genus. T. 1 c. 757 B.
Turonensis Archiepiscopus totius Britanniae Metropolitanus. T. 6 c. 786 C.
Tutela effitia. T. 1 c. 318 A.
Tutela contrahibus adumeratur. T. 2 c. 341 D.
Tutela legitima a reflamentaria differt. T. 2 c. 346 C.
Tutela est munus publicum, & civile. T. 1 c. 541 A.
Tutela non est reipublicae munus. T. 1 c. 1028 A.
De tutela legitima agnatorum. T. 1 c. 377 C.
Tutela legitima in jure credi potest, quod ut res incorporalis. T. 1 c. 327 D.
De tutela reflamentaria. T. 1 c. 789 E. & T. 2 c. 341 D.
Tutela fiduciaria. Tom. 1 c. 41 C. D.
Tutela legitima tam masculorum, quam feminarum proximis agnatis deferrur cuiuscumque fit vetatis. T. 1 c. 502 C.
Tutela, & mancipatio quid inter se differant. T. 3 c. 177 C.
Tutela a certis muneribus civilibus differt. T. 1 c. 1021 E.
Tutela reflamentaria quz fit. T. 1 c. 789 E.
Tutela pririgni an vitrico permittatur.
Tutela legitima. T. 9 c. 557 B. & fq.
Tutela fiduciaria quo dicebatur. T. 9 c. 558 B.
Si tutela diviso fit a testatore, vel judice; unusquisque pro sua administratione teneatur, nisi forte, cum operabus contutorem removerit ut fugitivum, omnino non removit, aut tardius removit. T. 9 c. 593 E. & c. 594 A.
Tutela legitima multiplex. T. 9 c. 557 E.
Tutela legitima cadit potest remitti. T. 9 c. 558 B.
Tutela dativa alia est testamentaria, alia Attiliana. T. 9 c. 554 A.
A tutela removeri eum, qui datus est tutor filio impubere contra matris ultimam voluntatem. T. 9 c. 587 D.
Tutela impuberis praesumitur ad diversis verbis. T. 9 c. 556 E.
Tutela non deferrur per fideicommissum. Ibid. E.
Tutela finitur virtis modis. T. 9 c. 591 B.
Tutela legitima alia est principalis, alia cognitiva. T. 9 c. 558 C.
Tutela finitur adumeratur, id est, quibus contractibus. T. 5 c. 134 A.
Tutela quid sit, quomodo finiatur, & in quem cadat. T. 5 c. 166 C.
Tutela pauperis pupilli in impuberum numerum trium tutelarum, quae ab administratione excusare solent. T. 5 c. 1027 B.
Una tutela est, qui unius pupilli est. T. 5 c. 1027 B.
Tutela perpetua olim erant muliebres. T. 6 c. 311 A.
In tutela perpetua diversae esse mulieres ex lege Claudia. T. 6 c. 556 A.
Tutela quibus deferrur. Tom. 8 c. 215 C. D.
Tutela quibus verbis delata esse videtur. Ibid. C.
Tutela quo redit, ex & hereditas perveniat. Tom. 8 c. 215 D. & c. 606 A. B. & c. 795 A. B. & c. 865 A.
Tutela testamentaria mandatur jure gentis potestatis. T. 8 c. 795 A.
De tutela testamentaria. Tom. 9 c. 554 A. & fq.
Tutela legitima non datur, sed legge deferrur ipso iure, & deficientibus tutoribus testamentariis. T. 9 c. 557 B.
Tutela, & hereditas comparantur simul. T. 9 c. 559 D.
Tutela, & libertas in quo differant. T. 9 c. 559 D.
Tutela quibus deferrur. Tom. 9 c. 588 A.
Tutela contrahibus adumeratur. T. 9 c. 554 B.
Tutela, quae venit ex *leg. 12. tab.* deferrur consanguineus, vel alius agnatis proximus, deficientibus fratribus legitimis, vel gentilibus. T. 9 c. 558 A.
De tutela legitima. T. 9 c. 557 B. & fq.
Tutela finiuntur quo desinunt.
Si tutela diviso fit a testatore, vel judice; unusquisque pro sua administratione teneatur, nisi forte, cum operabus contutorem removerit ut fugitivum; omnino non removit, aut tardius removit. T. 9 c. 593 E. & c. 594 A.
Tutela legitima multiplex. T. 9 c. 557 E.
Tutela legitima cadit potest remitti. T. 9 c. 558 B.
Tutela dativa alia est testamentaria, alia Attiliana. T. 9 c. 554 A.
A tutela removeri eum, qui datus est tutor filio impubere contra matris ultimam voluntatem. T. 9 c. 587 D.
Tutela impuberis praesumitur ad diversis verbis. T. 9 c. 556 E.
Tutela non deferrur per fideicommissum. Ibid. E.
Tutela finitur virtis modis. T. 9 c. 591 B.
Tutela legitima alia est principalis, alia cognitiva. T. 9 c. 558 C.
Tutela finitur finitione pupilli. T. 9 c. 607 D. finitur etiam impuberis pubertate. Ibid. D. E.
Tutela deferrur quali munus civile, & publicum. Tom. 9 c. 592 A.
Tutela alia legitima, alia dativa: T. 9 c. 554 C.
Tutela quid. T. 9 c. 169 E. & c. 559 A. & c. 1284 C.
Tutela. Vide, Administratio.
Tutela, vel cura administratio, & eius partes quae. T. 9 c. 560 B.
Tutela, vel cura administratio, ad diversarum contributio bonorum pupilli, & infirmorum vera, secunda pro administratione est deposito pecuniae invenire in bonis pupilli, vel adulti, aut relegat ex ventatione fructuum, vel rerum mobilium, summa, & praecipua pars administrationis est deferrur pupillorum, & adolescentium, furiosorum, ceterarumque personarum quibus curatores dari solent. Ibid. D. E.
A tutela excusatur conductor praedorum fisci, vel Caesaris. T. 9 c. 580 B.
A tutela qui excusatur. Tom. 9 c. 604 E. & c. 605 A. B.
De tutela dividenda, & pro qua parte quisque tutorum convenitur. T. 9 c. 593 C. & fq.
A tutela excusatur conductor vectigalium fisci. Tom. 9 c. 580 A.
Tutela fungi, & pro tutore munere fungi, longe diversa funt. T. 10 c. 84 B.
Tutela vinis manus est. Tom. 10 c. 502 E.
A tutela non tantum filii, sed & nepotes excusant. T. 10 c. 593 C.

In tutela tuam veniunt ipso jure. T. 10 c. 579 A.
A tutela excusatur, qui administrat res ista. T. 10 c. 1028 B.
Tutelæ definitio, ac divisio. T. 1 c. 790 B.
Tutelæ legitimæ leg. 12. tab. agnatis delatæ sunt. Tom. 3 c. 316 B.
Tutelæ, & curæ differentia. T. 1 c. 51 B.
Tutelæ Actio quid ab actione negotiorum gestorum differat. T. 2 c. 400 D. T. 6 c. 405 B.
Tutelæ res residuæ à quarta. T. 1 c. 556 E.
De tutelæ contenta, & utili actione. T. 1 c. 794 D.
Tutelæ actio famosa. T. 1 c. 56 D.
Tutelæ judicium contrarium. T. 2 c. 565 C.
Tutelæ reliquatariæ semper legitima cedit. T. 1 c. 790 B.
Tutelæ excusatio quid. Tom. 2 c. 568 E.
Tutelæ verbis tantum directis defenetur. T. 3 c. 515 B.
Tutelæ arbitrium. T. 2 c. 259 B.
Ex tutelæ causa qui tenetur. T. 1 c. 792 B.
Tutelæ a tribunis proficiscuntur. T. 1 c. 1017 E.
Tutelæ actionibus ne mortes obnoxiæ sint. T. 2 c. 1165 C.
Tutelæ officio quando mulier fungi potest. T. 3 c. 349 B. C. & F. T. 9 c. 165 B.
Tutelæ sollicitando à muneribus civilibus non excusat. T. 1 c. 745 E.
Tutelæ divisio non fit ipso jure, sed à magistratu, & cur. Tom. 4 c. 79 B.
Tutelæ officio finito, tutor nullam actionem pupilli nomine inferre potest sine mandato. T. 4 c. 1019 B.
Tutelæ actio quid. Tom. 4 c. 211 B.
Tutelæ actio non datur ante finitam tutelam. T. 4 c. 644 D.
Tutelæ actio ob quantam datur. T. 4 c. 878 C.
Tutelæ actio non dicitur esse contraria, sed quasi ex contractu. T. 4 c. 906 D.
A tutela administratione qui removetur ab insertum, & fraudulentum, non fit infamis, ecsi ob dolum. T. 4 c. 324 C.
Tutelæ judicium non est differendum in tutorem. T. 4 c. 924 A. B.
Tutelæ agere quid est. T. 4 c. 311 D.
Tutelæ divisio non est iuris, sed iurisdictionis. T. 4 c. 79 B.
Tutela a tutoribus institutis non transferuntur in heredes. T. 5 c. 1036 C.
Tut o, sibi Vide, Actio tutelæ.
Tutelæ deferuntur in locum muti, aut furdi tutoris, aut furiosi, aut excusati, aut remoti. T. 5 c. 10 E.
Tutelæ ex quo die incipiant, & volent. T. 7 c. 1135 B.
Tutelæ non reperuntur. Tom. 8 c. 550 D.
Tutelæ finit vel ex tutore pupillo, vel ex pupillo. T. 8 c. 922 E. & c. 923 A.
Tutelæ an valeant, testamento relicto per quemlibet. T. 8 c. 58 B. & seq.
Tutelæ actio est generalis. Tom. 9 c. 117 C. generale judicium est. Ibid. D.
Tutelæ arbitrium est iudicium, sive arbitrium bonæ fidei. Tom. 9 c. 590 B. hoc iudicio locus non est, nisi finita tutela. Ibid. B.
Tutelæ datio omnino est legis, non iurisdictionis, aut imperii. T. 9 c. 555 C.
Tutelæ arbitrium. T. 9 c. 590 B. & seq.
De tutelæ contrario iudicio. T. 9 c. 588 E.
Tutelæ officium est individuum. T. 9 c. 565 D.
Tutelæ actionis divisio non fit ipso iure, sed opposita exceptione. T. 9 c. 565 E.
Tutelæ divisio non est iuris. T. 9 c. 50 C.
De tutelæ contrario iudicio, quod tutori in pupillum datur, finita tutela. T. 9 c. 601 B.
Tutelæ officium dari breuli, & in heredem. T. 9 c. 598 C.
Tutelæ, vel curationis munus non differt a cetera muneribus civilibus iure veteri. T. 9 c. 605 E.
Tutelæ actio est bonæ fidei. T. 10 c. 708 A. B.
In actione tutelæ an fit opus oppositione doli. Ibid. B.
Venire in iuam tutelam quid. T. 1 c. 117 E.
Ad tutelam, vel curam non vocatur cognati. T. 4 c. 246 B.
Ob tutelam gestam a filiofamilias an pater teneatur de peculio, & de in rem verso. T. 4 c. 246 D.
Tutelam liberti immoriens gerit, qui eiusdem fœcefilioram spectat. T. 4 c. 319 C.
Inter tutelam divisum, & tutelam indivisum differentia. Tom. 4 c. 32 D. & seq.
Constitutio D. Marci tutelam feminas a cetera muneribus civilibus. T. 4 c. 1025 A.
Tutelam ab quis administrare possit alio loci, quam quo domicilium habet. T. 5 c. 144 D.
Tutelam qui non gessit, arbitrio tutelæ etiam teneri. T. 9 c. 598 E.
Tutelam non finit possibilitio suspicii, sed damnatio. T. 9 c. 584 B.
Tutelam stringere duplicitter accipi. T. 9 c. 597 D.
In tuam tutelam venire est abire aliena tutela. T. 10 c. 1122 C.
Tutelorum tria onera in una domo iudicantur. T. 1 c. 1022 B.
Tutelarum in eunte, & proximo gradu deficiente, & sequens fuerit. T. 1 c. 163 A.
Tutelarum tria onera an a quarta prædiorum constituantur. Tom. 4 c. 1037 A.
De tutelarum numero eadem die, eodemque momento delatæ. T. 5 c. 117 A.
Tutorium, & hereditatum jura nonpria fuit civium Romanorum. T. 6 c. 549 C.
Ad tutelarum excusationem potest non profuit concepti, nec dum nati. T. 6 c. 420 A.
Qui trium tutelarum onera sustinet, a quarta excusatur. T. 9 c. 608 C.
Tutelæ an emittat capitis deminutionem. T. 1 c. 320 C.
Tutelæ confirmat testamentum pupillare. T. 8 c. 57 C.
A tutelis quæ excusantur perdunt. T. 1 c. 1024 B.
A tutelis non excusatur conductor vectigalium civitatis. Tom. 4 c. 1061 A.
A tutelis excusatur conductores vectigalium fisci. T. 4 c. 864 C.
De tutelis dubitantibus, eidemque delata uno die. T. 5 c. 117 A.
Tutorius. T. 6 c. 131 D. & seq.
De tutelis dictis incertis personis. T. 1 c. 795 D.
A tutelis legitimis ad hereditates legitimas an bonum fit argumentum. T. 10 c. 75 D.
Tutor perfunct, non cuiuse, vel rei datur. T. 1 c. 37 A.
Tutor defectus, remotus ob dolum, infamis est, non ob culpam. T. 1 c. 56 C.
Tutor, vel curator pauper an ob id removendus esse videatur. T. 1 c. 58 B.
Tutor Attilianus. T. 1 c. 42 E. & seq.
Tutor incertus an dari possit. T. 1 c. 124 B.
Tutor an dari possit tutorem habenti. T. 1 c. 48 E.
Tutor pro curatore, & tutela pro curatione. T. 1 c. 1024 C.
Tutor testamento datus & capite deminutus est, non amittit tutelam. T. 1 c. 318 D.
Tutor rectæ datur is, qui detinetur a latronibus, quia civis manet. T. 1 c. 188 C.
Tutor venire dari non potest. T. 3 c. 170 B.
Tutor absens rectæ petitur, sed non abiens trans mare. T. 1 c. 1034 D.
Tutor a nominatione appellare potest. T. 1 c. 1035 B.
Si tutor creatus appellarit. Tom. 1 c. 882 B.
Tutor confirmandus. T. 2 c. 343 B. C.
Tutor confirmatus dativus est, non testamentarius. T. 3 c. 371 A.
Tutor excusatur ipso, cum fuit conjuli, animi, & juris; Curator, quasi fidi. T. 1 c. 1317 D.
Tutor non excusatur a tutela sine decreti venia. T. 1 c. 1036 C.
Tutor ex actione pupilli eximitur potest. T. 2 c. 653 A.
Dits, quibus tutor feiverit, pupilli cedere confiat. Tom. 3 c. 365 C.
Quod fcit tutor, pupillus intelligitur fcire. T. 3 c. 396 A.
Tutor an pupillum adrogare possit. T. 3 c. 53 A. B.
Tutor pupillum suum intra annum 25. uxorem ducere non potest, nec eunuchus. T. 1 c. 547 D.
Tutor si plus petierit, causa cadit. T. 3 c. 118 E.
Tutor fraudis annis duos habent mensibus immunes a praetaudis ulteriis pupillaribus. T. 1 c. 1036 E.
Tutor fiduciarius. T. 1 c. 317 E.
Tutor prætorianus. T. 1 c. 319 B.
Tutor cessius quis. T. 1 c. 318 A.
Tutor æque ex 12. tabulis pupillatur, neque removetur quasi fit ipsius pupillaris hereditatis fcilicet. T. 1 c. 539 E.
Tutor, qui nihil gessit, etiam arbitrio tutelæ teuetur. T. 2 c. 363 E.
Femina tutor, nut curator dari non potest. T. 1 c. 349 C.
Tutor dimini periculum agnoscit. T. 1 c. 551 E.
An tutor fcrvum pupilli manumittere possit. T. 1 c. 41 E.
Tutor bitiliare debet. T. 2 c. 354 B. C.
Tutor primo anno intra fex menses pecunias collocare debet. Tom. 3 c. 121 A.
Tutor cum fcmina etiam puberibus debitur. T. 3 c. 172 C.
Tutor ab iuratu quando convenitur, & quando non. T. 1 c. 392 D. E.
Tutor ob administrationem suscepta intra fex unsses pecuniis pupillares occupat. T. 1 c. 556 C.
Tutor legitimus tutela legitima cedere potest, dedicare fe non potest. T. 1 c. 811 B.
Tutor non datur ventri, sed curatori, & cur. T. 1 c. 545 A.
Tutor ab iniustum a creatione appellare potest, consequam fe excusaverit. T. 1 c. 1035 E. Accusatur ab a fidei iniustum creatione non appellari contra manifestam fcieiustum. Ibid. E.
An tutor convenire possit ex causa alterius provinciæ. Tom. 4 c. 79 E.
Tutor divinus unde dicitur. Tom. 4 c. 504 C.
Tutor honorarius qui est. Tom. 4 c. 1031 B.
Tutor fiduciaria quis dicitur. T. 4 c. 1185 B.
Tutor ejfe non debitat datus in existium temporale. T. 4 c. 1029 B.
Tutor libertæ poteit debitorem pupillum. T. 4 c. 829 D.
Tutor testamentarius tutela fe abdicare potest, cedere in jure non potest. T. 4 c. 832 B.
Tutor nullus non est servus. T. 4 c. 1054 E.
Tutor legitimus liberti impuberis est patronus. T. 4 c. 308 A.
Tutor, officio tutelæ finito, nullam actionem pupilli nomine inferre potest sine mandato. T. 4 c. 1019 B.
Tutor novus nomina suscipere a priore tutore existunt, fed non coprior probare. T. 4 c. 51 C.
Tutor quando de tutelæ pupilli, & quando creditoribus. T. 4 c. 642 D.
Tutor iure dare datus indiget confirmationem. T. 4 c. 1004 E. idem est in servo fine libertate tutore dato. Ibid. c. 1005 A.
Tutor si pro contutore solverit, ex pupillus ei debere cedere affirmetur, tem iuam adversus contutorem. T. 4 c. 321 A.
Tutor datus quando, & quomodo confirmatur. T. 4 c. 301 E. & c. 303 A. & seq.
Tutor, vel curator quando convenire potest post depositum officium. T. 4 c. 1022 E. & c. 1024 A. & seq.
Tutor tempore tutelæ condemnatus an testetur adhiere pupillum minor pupilli. T. 4 c. 1025 A. quæ difficilis in tutore his non tanda. Ibid. A. hæc distinctio quoque in curatore servatur. Ibid. B.
Tutor iure datur testamento ab eo, qui pupillum habet in potestate, non item curator. Tom. 4 c. 363 A.
Tutor ob leve domini, lite est, loco pupilli habetur. T. 4 c. 544 C.
Tutor pupilli adiari, sive Syndico reipublicæ comparatur, sic reipublica pupillo. Tom. 4 c. 399 D.
Tutor testamento datus ad ordinandum liberti insufficiet testamenti a Prætore confirmatur. Tom. 4 c. 1002 B.
Tutor ob conveniri oportet iudicio tutelæ, ubi tutelam gesit. T. 4 c. 923 D.
Tutor datus confirmatur, non testamentarius, nec enim testamento iure datus est. Tom. 4 c. 1109 D.
Tutor est vel testamentarius, vel legitimus, vel dativus. Tom. 4 c. 1002 A.
Tutor illiteratus vendit prædium pupillare sine decreto Prætoris, vel Præsidis. T. 4 c. 1013 B. C.
Tutor neque virgini, neque mulieri ante constitutum tempus pertendit vindicationem in integrum contingit potest. T. 4 c. 978 E. quadnam est illis tempus constitutum. Ibid. D. tutor non debet fieri auctor in rem suam. Ibid. c. 984 A.
Tutor non convenitur pro contutore, eo inscrutio, qui rem pupilli gessit, & peculio, & quanto convenientius. Tom. 4 c. 568 B.
Tutor procuratorem litis fiscre non potest ante litem contestatam, & cur. T. 4 c. 679 B.
Tutor quando dicitur mutatur, & quando utilitatem. T. 4 c. 1013 D. E. fcq.
Tutor rem pupilli alienare potest, & quando. T. 4 c. 870 D. fecus inspiratorum agnitus. Ibid. D.
Tutor cur ex actione rem pupilli emere potest, ratio reddatur. T. 5 c. 141 A. & c. 741 A.
Tutor an dotem, quam furori ut eum pupilli ex bonis eius dedit, pupillo in administratione reputare potit. T. 5 c. 582 A. B.
Tutor an in pupilli emptum ulcisceri potest pupillo. T. 5 c. 741 E.
Tutor ex, qui fit pro aliquem mutatur. Tom. 5 c. 73 D.
Tutor dat utilitatem pupilli per filiofamilias nomine exercere potit, & in radicium deducere. Tom. 5 c. 15 D.
Tutor pupillum iterri, aun fpiture debet. Ibid. E.
Tutor pecuniam pupilli servari collocandam ibi mutatur prohibere potest. T. 5 c. 507 A.
Tutor fi in vitium aliquid tutelæ adversum incidit, mortuo tellatore, alius in eius locum a magistratibus dandus est. T. 5 c. 509 E.
Tutor matri, aut forori pupilli mittere non tuetur manere magistrialia, sua nuptiales portulata. Tom. 5 c. 581 D.
Tutor omnia palam facere debet, è in rebus pupilli emptionem ipse celebrare desiderat. T. 5 c. 509 A. B.
Tutor palam probat id, quod in rebus pupilli agitur. Tom. 5 c. 579 B.
Tutor fi falsus auctor fuit gerendi aliquid, in dentur et actiones in pupillum. T. 5 c. 721 B.
Tutor tutelam recusans a legato, quod pater pupilli testamento ei relinquere, repellitur. Tom. 6 c. 556 B. C.
Tutor testamento mortis, vel avi materni non datur. T. 6 c. 557 D.
Tutor fi pecunian pupillarem ferori occupaverit, etiamsi id fecerit

cerit suo nomine, non videtur eamin ius suos convertisse. T. 6 c. 552 E.
Tutor finita tutela, tutelæ judicio conventus, tutelæ administratæ rationes reddere debet. Tom. 6 c. 553 C.
Tutor falsus quis dicatur. Tom. 6 c. 560 D.
Tutor testamento mariti liberis datus, nec confirmatus decreto Prætoris, vel Præfidis; indiget eam confirmatione. T. 6 c. 735 E.
Tutor datus a patre in testamento, etiam non jullo, a magistratu confirmari legitur fecundum defuncti patris voluntatem. T. 6 c. 558 E.
Tutor dari potest non tantum a magistratibus municipalibus, sive duumviris, sed etiam decreto decurionum. T. 6 c. 559 E.
Tutor datus invitis, & ignorantibus, curator eum item, nisi ad litem. T. 6 c. 550 B.
Tutor, vel datus testamento patris, vel ex pretoris liberis, qui fuit in ejus potestate, non liberis emancipatis. T. 6 c. 559 D.
Tutor an in locum pupillorum, quasi novam obligatione succedere possit. T. 6 c. 609 C.
Tutor pupillorum creditori de constituta pecunia convenit in forum, non in alterum, quamvis de illius etiam caverit, quia ulterior non debebantur. T. 6 c. 610 A.
Tutor a Prætore datus an tutor maneat. T. 6 c. 728 A.
Tutor rem pupilli fui emere non potest. T. 6 c. 91 A. D.
Tutor, adversus alium præstare pupillo suo debuit, id adversus se quoque debet præstare. T. 6 c. 87 C.
Tutor ex causa dali mali proprii tenetur etiam poli depositum officium. T. 7 c. 766 D.
Tutor ex quo die periculum rutelæ habeat. T. 6 c. 860 E.
Si tutor in causa pupilli inique impugnabitur, & obtinuerit, quo modo condemnetur. T. 7 c. 102 A.
Tutor, qui filio relictum legatum accepit, an pupilli nomine possit agere de inofficioso. T. 7 c. 204 B.
Tutor, qui se excusat, an repellitur a legato ibi relicto. T. 7 c. 1076 E.
Tutor si ædes suas pupilli ædibus vicinas altius extollit, an, cui, & qua actione teneatur. Tom. 7 c. 463 D.
Tutor excusans se ab administratione pro parte, an repellitur a legato ibi relicto in solidum. T. 7 c. 1077 A.
Tutor si ex necessitate officii sui, pupilli nomine legatum petit, & accepit, an pupilli postea suo nomine testamentum dicere inofficiosum. T. 7 c. 195 C.
Tutor prædium, quod pluribus vectigalia debebat, dolo malo proscripsit mutatum debere, & venedidit, quis teneatur prædare dolum pupillus, an tutor, vel quatenus eorum quisque. T. 7 c. 766 B. C.
Tutor pupilli loco habetur. T. 7 c. 1217 D.
Tutor an rem pupilli emere possit. T. 7 c. 795 E.
Tutor tutelam detrectans, an repellatur a legato ibi relicto. T. 7 c. 1077 A.
Tutor, vel curator, qui reflamentum acculivit pupilli nomine, an repellatur a legato ibi relicto. T. 7 c. 1486 C.
Tutor a patre filiofamilias jure datus, curator a patre filio familias jure non datur testamento. T. 7 c. 1218 B.
Tutor incertus dari non potest. T. 7 c. 1170 C.
Tutor datus an videatur datus omnibus filiis. Ibid. B.
Tutor fi eam, cujus tutelam gessit, uxorem duxerit, auferuit quidquid indimo, quod ei mulier testamento reliquerit. T. 7 c. 1480 C. D.
Tutor quis capitis est ab hostibus, an desinat esse tutor. T. 8 c. 043 C.
Tutor in postumo in testamento datur. T. 8 c. 117 D.
Tutor an pupilli abliinere pupillum hereditate poterat. T. 8 c. 12 D.
Tutor an pupilli infanti bonorum possessionem petere. Ibid. E.
Tutor pupilli ell loco domini. T. 8 c. 117 C.
Tutor an pupilli intelligi fine pretio. Ibid. C.
Tutor an pupilli repudiare bonorum possessionem pupilli delatam. T. 8 c. 12 C. D.
Tutor an pupilli fideicommissariam hereditatem pupilli nomine fuli petere. Ibid. C.
Tutor an pupilli hereditatem pupilli delatam repudiare. Ibid. D.
Tutor an pupilli hereditatem pupilli adquirere. Ibid. C.
Tutor an pupilli petere pupilli bonorum possessionem. T. 8 c. 14 E.
Tutor an repellatur a legato, si excusat tutelam, & excusationem utatur. T. 8 c. 151 C. D.
Tutor, cui legatum relictum est, ita ut alii prædiatur, an repellatur a legato, quamvis recuset tutelam. Ibid. E.
Tutor si accepit legatum, an pupilli postea agere de inofficioso. T. 7 c. 1485 A.
Tutor fi pupilli bonorum possessionem damnosam petierit, vel pupillo ad eam petendam auctor fuerit, tutelæ judicio teneatur. T. 8 c. 14 E.
Tutor si legatum agnovit, an pupilli fe deinde excusare a tutela. T. 8 c. 151 B.
Tutor, & curator differunt. T. 8 c. 562 D.
Tutor datus a patre, & datus a matre differunt. Ibid. E.
Tutor falsus quis. T. 8 c. 638 E. & c. 639 A.
Tutor intra quinquaginta dies fe excusare debet, aliaqui non recipitur. T. 8 c. 704 A.
Tutor si in re fua cit negligens, an excusetur. T. 8 c. 762 C.
Tutor per libellum fe excusare non potest. T. 8 c. 704 A.
Tutor præstat culpam, dolum, & diligentiam, quantam in rebus suis. T. 8 c. 705 C.
Tutor an pupilli adiquid ad fiscum. T. 8 c. 438 C.
Tutor, præfectus administrationis tutelæ, an pupilli rem suam alienare. T. 9 c. 387 E.
Si tutor, vel curator reipublicæ cuta abfuerit. T. 9 c. 606 D.
Tutor antequam reddiderit rationem tutelæ fuæ, & præterierint temporia restitutionis in integrum pupillus fuum ducere non potest. T. 9 c. 448 A.
Tutor, quæ fibi comparavit ex pecunia pupilli, pupillo tacito jure obligata, esse una cum cæteris bonis omnibus, quæ tutor habet initio tutelæ fuscepta. T. 9 c. 061 D.
Si tutor, vel curator fiscis allegationibus excusatus fit. Tom. 9 c. 606 B. C.
Tutor non datur filiofamilias. T. 9 c. 1484 E.
Tutor datur personæ, curator rebus, bonis, patrimonio. Tom. 9 c. 566 B.
Tutor, & curator in quo differunt. Ibid. C.
Tutor in quibus cadibus datur tutorem habenti. T. 9 c. 565 E.
Tutor pro hereditate pupilli nomine pupilli. T. 9 c. 870 C.
Tutor, vel curator ad litem datur ante litis contestationem. Tom. 9 c. 582 E.
Si tutor datus fit cæteris matris voluntatem. T. 9 c. 585 D.
Tutor potest exigere debitum pupilla. T. 9 c. 700 E. potest folvere, quod debet pupillus. Ibid. C. potest novare, pusiurandum deferre omnibus probationibus aliis deficientibus. Ibid. C. potest rem pupilli obligare. Ibid. C. potest pignori dare, & alienare, fi exigant bona pupilli. Ibid. C. potest etiam pacisci, & transigere decidendi causa. Ibid. C.
An tutor pupilli emere rem pupilli. T. 9 c. 565 C.
Tutor non tenebitur ex nudo fermone, fi forte laudans pupillum, locupletem esse dixerit, quam fit. T. 9 c. 591 B.
Tutor, vel curator non debet vigilantia conducere. Tom. 9 c. 579 A.
Tutor rem pupillarem emere vetatur. T. 9 c. 576 A.
Ut tutor cautio adfit post pubertatem. T. 9 c. 588 A.
Tutor, vel curator prædiat dolum, culpam latam, & levem, & quantum in rebus fuis diligentiam. T. 9 c. 591 B.
Tutor, & de affore ab eo dando. T. 9 c. 604 A.
Si tutor non gefferit. T. 9 c. 598 E.
Tutor an pupilli efficere, ut pupillus non adquirat affionem, fed non ut adquiliam amittat. Tom. 9 c. 107 C. D.
Tutor ex fua administratione tenetur quali ex contractu. Tom. 9 c. 554 B.
Siquis eum, cujus tutor fuerit, contupierit. T. 9 c. 1437 A.
Tutor. Vide, Tutela.
Falsus tutor ille est, qui tutor non est. T. 10 c. 84 A.
Tutor nec mandari, etiam mandatum Præfidis ufquam dari dicitur. T. 10 c. 93 E.
Tutor quo cifu executor a patrea Pupilli fuerit. T. 10 c. 576 A.
Tutor rem pupilli emere vetatur. T. 10 c. 656 E.
Tutor ad loco domini. Tom. 10 c. 731 B.
Tutor fi rem pupilli vendiderit dolo malo, circumfepto tempore, quid fequetur. Tom. 10 c. 751 B.
Tutor ob dolum in re pupilliari ab eo vendita, quo ajo actione convenitur. Ibid. B.
Tutor fi debet afuras pupillares pupillo, jusque agit tardius affiolutæ tutelæ, an debeat præstare longiores afuras. T. 10 c. 754 D.
Tutor an pupilli repudiare bonorum possessionem delatam pupillo. T. 10 c. 785 B.
Tutor retentus quis dicatur. T. 10 c. 800 B.
Tutor, & curator dolus, non conferitur dictus nepotibus. T. 10 c. 1116 C.
Tutor virtio fuo facit litem fuam. T. 10 c. 1241 D.
Tutor, & curator fi mutatur, an curatant de eato. T. 10 c. 1187 A.
B. in affiolutæ tutelæ femper levioriam ufuram. Ibid. c. 1270 C.
Tutor quomodo pupilli exiam ab usuris pupillaribus. T. 10 c. 1271 C. D.
Tutoris falsi dolus punitur. T. 3 c. 697 D.
Tutoris, & curatoris differentiæ. T. 3 c. 400 A.
Tutoris dato pluiquam decretum est, vel sententia. T. 1 c. 1018 A.
Tutoris dato per procuratorem fieri non potest. T. 3 c. 435 D.
Tutoris dato conditionalis nullius est momenti. T. 1 c. 1028 A.
Tutoris fcientia nocet pupillo. T. 3 c. 706 A.
Tutoris auftoritas in pupillari negotio quo tempore interponenda fit. T. 1 c. 381 E.
Tutoris nominati excufationis causa intra quatuor menfes excusandi, & definienda. T. 1 c. 534 D.E.
Tutoris, & curatoris datio iuris est, non pertiz prætefatis, vel jurisdictionis. T. 1 c. 170 B.
Tutoris auftoritas quid. Tom. 1 c. 703 B.
Tutoris officium quodnam fit. T. 3 c. 333 B.
Ex folio tutoris pupillus utitur conveniatur. T. 3 c. 333 D.
Tutoris captivitate folet tutela finiri. T. 3 c. 688 C.
Tutoris loco qua pro parte quisque fideiussorum conveniatur, & an unus in folidum damnari possit. T. 4 c. 906 A.
Poll tutoris dominium dignitas nominem excaluit. T. 4 c. 1029 B.
Tutoris obligatio, qui tumlem gefferit, quomodo dividitur per temporta. T. 4 c. 311 B.
Tutoris datio ell legis, vel eius, cui eam lex dedit. T. 4 c. 1109 C.
Tutoris auftoritate iudicium infantia fuspiciar. T. 4 c. 887 A.
Tutoris dationem fer 12. Tab. patri tutum permitti filium libeti in potestate. T. 4 c. 1105 C.
In tutoris datione judicium partis confirmatur fine impugnatione, in judicium mutatio non alii ex inquisitione. T. 4 c. 544 B.
Ex folio tutoris an pupillus paterno pupillo tenetur. T. 4 c. 877 E.
Tutoris datio mandari non potest. T. 4 c. 9 E.
Tutoris datio non est jurisdictionis, ed jurit. Tom. 4 c. 504 E. & c. 505 A.
Tutoris datio pupillo neque nocet, neque prodeft. T. 4 c. 580 A.
Tutoris eius, qui tutelam gefft, facultates prius excutiendæ sunt, quam honorarii tutoris. Tom. 4 c. 1000 D.
Tutoris dandi an jus habeat magistratus municipalis. T. 4 c. 904 E.
Tutoris officium aliud est, aliud vero mariti. T. 4 c. 879 B. C.
Tutoris, & procuratoris eadem ell ratio. T. 4 c. 937 A.
Officio tutoris quid incumbit. T. 4 c. 933 A.
Tutoris datio legis est, non jurisdictionis. T. 4 c. 9 E.
Tutoris datio num fit nullius imperii. T. 4 c. 9 D.
Tutoris datio pars est patriæ potestatis, licet pupillari fubditutio. T. 4 c. 545 E.
Tutoris fides, & diligentia ab ipso testatore approbari debet. T. 4 c. 1025 E.
Tutoris datio non datur ob causam perferendarum rationum, nisi ex justa causa. T. 4 c. 924 C. D.
Tutoris pupillum pupilli prodeffe, & nocere potest. Tom. 5 c. 53 C.
Tutoris, vel curatoris major potestas est, quam procuratoris. T. 6 c. 570 A.
Tutoris culpa & tutori, & pupillo nocet, cuius vicem tutor fustinet. T. 6 c. 674 B.
In tutoris abfentia locum aliam datur tutorem, vel curatorem oportet. T. 6 c. 559 B. C. alitabi curatorem in eius locum dari conflituitur. Ibid. D.
Tutoris appellatione & plures tutores continetur. Tom. 7 c. 1170 B.
Tutoris datio an fit legis, vel jurisdictionis, & imperii. T. 7 c. 71 D.
Tutoris dationem, quam etiam ex lege quidam magistratus habent, non poffunt alteri mandare. T. 7 c. 81 B.
Tutoris dationem qui habeat, & qui non habeat. T. 7 c. 53 C. & c. 72 A. B.
Tutoris datio non continetur impetrio, vel jurisdictione. Tom. 7 c. 54 E.
Tutoris auftoritas quandonam pupilli necessaria. T. 8 c. 921 A.
Tutoris honorarii auftoritas in adeundo hereditate fufficit. T. 8 c. 743 D.
Tutoris heredes an conveniri poffint, fi in in gerenda tutela dolo malo quid fecerit. T. 3 c. 383 D. E.
Ob tutoris abfentiam datur aliter idoneus qui pupillum defendat, & curatur. T. 9 c. 602 B.
Tutoris auftoritas quando necessaria ell, & quando non ell necessaria. T. 10 c. 1000 C. D. & feq.
Tutoris fraus, aut negligentia vitio vertitur, non paupertas. Tom. 9 c. 582 A.
Ex tutoris, vel curatoris falso quando minores agere, vel convenirii poffint. T. 9 c. 596 B.
Tutoris auftoritas minoribus necessaria ell, non tantum in civilibus, fed etiam in criminalibus caufis. T. 9 c. 600 C.
Tutoris auftoritas omnimodo ell necessaria ad nuptias contrahendas. T. 9 c. 642 D.
Tutoris nomination, & electio quomodo fit. T. 9 c. 566 C. D.
Tutoris pupillum an nocet pupillo. T. 9 c. 600 B.
Tutoris datio ell ablus legitimus, & fit ex inquisitione, & decreto Prætoris, aut Præfidis. Tom. 9 c. 566 D.
Tutoris, vel curatoris confilium differt ab eorundem auftoritate. T. 10 c. 53 C.
An fine tutoris auftoritate pupillus poffit liberari per acceptilationem. T. 10 c. 86 B.
Tutoris datio adnumerandis fit iis, qui funt imperii. T. 10 c. 80 A.
Tutoris datio unde competat legato Proconsulis. Ibid. D. E.
Tutoris dationem qui habeant. T.

10 c. 584 E.
Tutoris datio an sit jurisdictionis. T. 10 c. 861 E.
In tutoris bona an exercentur actiones judicati. T. 10 c. 1241 D.
Tutori, vel curatori non licet fossilia, aut metalla cum ea contrahere, cujus tutelam, aut curam gessit, gerit. T. 2 c. 321 B. C.
De confirmatione regis, quæ equiquam testimonio dari vetat tutori, vel curatori consultatio. T. 1 c. 600 B.
Tutori, solidum solventi ex cultu communi adinitia in administratione tutelæ, an actio adversus contutorem utilis sit pro parte pecuniæ solutæ. T. 4 c. 846 C.
Quid, quoties tutori nomine pupilli quasi debitam pecuniam pupillo solvere per errorem. Tom. 4 c. 937 B. C.
Tutori, qui solidum solvit, datur actio utilis adversus contutorem, etiam fine offensione. T. 4 c. 39 C.
Tutori legitimo quando locus sit. T. 5 c. 579 E.
Tutori invito in curis pupilli non deferrat juriurandum, & cur. T. 6 c. 53 C.
Tutori dando est contraria actio tutelæ. T. 6 c. 124 C.
Si tutori pro pupillo, vel pupillo pro tutore mater indemnitatem promisit. T. 9 c. 586 E.
Tutori, vel curatori, qui solvit ex decreto, omnino fecurus est. T. 10 c. 616 B.
Tutori, vel curatori an profit restitutio minoris. T. 10 c. 896 C.
Tutoris habenti tutor non datur. T. 1 c. 48 D. E. & T. 2 c. 349 E.
Inter tutorem, & curatorem differentiæ. T. 2 c. 349 E.
Tutorem habenti quibus cauſis curator datur. T. 1 c. 48 E.
Tutorem pupillis ſolent perere parentum amici, ac tutorem ſuſpicium facere. T. 3 c. 171 D.
Per tutorem an hereditas adquiri poſſit. T. 7 c. 10 D.
Tutorem habenti tutorem non dari, ſimul tamen plures tutores dari poſſe. T. 1 c. 1025 A. B.
Tutorem impuberi qui intra annum non petunt, ejus ſucceſſionem legitimam amittunt; ſi impubes deceſſerit. Tom. 1 c. 340 A.
Tutorem habenti vix datur tutor, & quomodo procedit. T. 4 c. 1016 C.
Tutorem poſſet dare legatus Proconſulis, non ex mandato, ſed ſpeciliter ex oratione D. Marci. T. 4 c. 9 E.
Tutorem jure non dat mater, & cur. T. 4 c. 310 B.
Tutorem filio impuberi mater non poteſt dare teſtamento, & cur. T. 4 c. 543 E.
Tutorem, & curatorem diſcriminem quod eſt. T. 4 c. 308 E.
Tutorem magiſtratus dare non poteſt, niſi lege nominatim concedente. T. 4 c. 8 D.
Ad tutorem pupilli ab aſtore civitatis valet argumentum. Tom. 4 c. 307 C.
Inter tutorem, qui datur a patre pupillo emancipato, & inter tutorem, qui a matre, vel aliunde extraneis datur, quid intereſt. T. 4 c. 303 C.
Inter tutorem, & procuratorem, ſeu defenſorem litis aliena differentia quæ. T. 4 c. 218 E.
Inter tutorem, & curatorem geſtorum differentia quæ. Tom. 4 c. 870 D.
An ad tutorem periculum pertineat ejus pecuniæ, quæ eſt traſjectæ in provinciam, poſtea rebus italicis conſtitutum. T. 4 c. 1017 A.
Per tutorem pupillo hereditas adquiri non poteſt, ſed adquiritur per pupillum ipſum auctore tutore. T. 6 c. 570 A.
Tutorem habenti non datur tutor. T. 6 c. 560 C.
Tutorem habenti, non quemlibet tutorem, domini loco haberi. T. 6 c. 145 A.
In tutorem falſum datur actio in ſolidum. T. 6 c. 156 B.
Tutorem legitimum habenti ſi tutor datur ex, non eſt niſi neceſſaria excuſatio. T. 6 c. 718 A.
Tutorem confirmare eſt eum dare. T. 7 c. 60 D.
Tutorem quis ratione Prætor det. T. 7 c. 54 E.
Tutorem teſtamento reſte dari. T. 7 c. 1378 B.
Tutorem, vel curatorem pupillis dare qui poſſint. Tom. 7 c. 53 B.
Tutorem datum teſtamento, cuilegatum etiam reliſtum eſt, legatum amittere, ſi ſe excuſaverit a tutela, vel ſi remotus fuerit ut ſuſpectus. T. 7 c. 1232 B.
Tutorem pupilli loco haberi. T. 7 c. 1217 D.
Tutorem filio mater dare jure non poteſt. T. 7 c. 1217 B.
Tutorem filiis ſuis mater teſtamento dare non poteſt, niſi eos heredes inſtituerit. T. 7 c. 1217 B.
Tutorem datum filiis, & filiabus datum videri. T. 7 c. 1173 B.
Tutorem nemo poteſt dare quibuſcum niſi ei, quem in ſuis heredibus, eum moritur, habiturum haberet eſſet, ſi viviſſet. T. 3 c. 696 A. C. 705 A. B. C. 789 A.
Tutorem habenti an tutor dari poſſit. T. 8 c. 922 A.
Tutorem nemo teſtamento dare poteſt, niſi liberis, qui ſui ſint, & poſtumis ſuis. T. 8 c. 696 D. & c. 705 D.
Tutorem, vel curatorem habenti in quibus cauſis tutor, vel curator detur. T. 9 c. 565 E. & ſeq.
Inter tutorem, & curatorem eſſe differentiam. T. 9 c. 566 A.
Tutorem ſola lex facit, vel ſenatus vel Princeps. T. 9 c. 567 C.
Tutorem inſtituere dicuntur. T. 9 c. 555 C.
Tutorem dari nominatim oportet. T. 9 c. 554 D.
Tutorem conſenſuſ eſt tutorem fieri. T. 9 c. 554 E.
Tutorem Prætor dare non poſſet, niſi hoc juſſiſſet lex Attilia. Ibid. C.
Tutorem, vel curatorem non tantum tenere ex adminiſtratione, ſed etiam ex re, qui quiſ tutor, vel curator aliquid adminiſtravit, cum non eſſet tutor, vel eſſe non poſſet. T. 9 c. 586 B. C.
Tutorem habenti tutorem dari non poſſe. T. 9 c. 569 E.
Tutorem non tantum teneri actione tutelæ, ſed & fideiuſſores ejus actione ex ſtipulatu. T. 9 c. 602 C. D.
Tutorem nominat magiſtratus municipalis, aut Præſes. Tom. 9 c. 614 B.
Tutorem incertum dari non oportet. T. 9 c. 554 D.
Tutorem habenti an tutor dari poſſit. T. 10 c. 616 B.
Tutorem dare an poſſit legatus Proconſulis. T. 10 c. 861 E.
Tutorem neceſſitas officii, & pietas excuſat. T. 10 c. 881 C.
Tutore auctore obligatur pupillus, non auctore parte. T. 3 c. 395 E.
A tutore non tantum fides, ſed etiam exigitur diligentia. T. 1 c. 58 B.
Cum tutore an lis ſit contendenda, qui in jus vocatus eſt. T. 4 c. 74 A.
A tutore aliter interdum neceſſario conſtituitur, & quando. T. 4 c. 879 A.
Tutore incerto per teſtatorem dato, cuius ſit eſtimatio. T. 7 c. 992 B.
Tutore auctore an poſſit infans adquirere poſſeſſionem. T. 8 c. 744 A.
Tutore auctore pupillus omnia negotia contrahere poteſt. T. 8 c. 661 B. & c. 743 E.
De tutore, qui ſtuprum infert pupille ſua, & quam penam incurrit tutor. T. 9 c. 1427 A.
De tutore non jure dato teſtamento. T. 9 c. 555 E.
De tutore a matre dato. Tom. 9 c. 556 A.
De tutore, qui cum fatiſdate deberet, non fatiſdedit. T. 9 c. 582 D. E.
De tutore, qui removetur tanquam ſuſpectus. T. 9 c. 583 B.
De tutore, vel curatore, qui ſiti non dedit. T. 9 c. 581 D.
De tutore, ad quem non omnium rerum pupillarium adminiſtratio pertinet, ſed unius rei tantum, unius litis defenſio. T. 9 c. 584 C.
De tutore, vel curatore in litem dando. Ibid. B. C.
In tutore tria exigi. T. 9 c. 562 E.
De eo, qui pro tutore negotium geſſit. T. 9 c. 586 B.
Cognito de ſuſpecto tutore Proconſuli lege ſpeciaiter data cit. T. 10 c. 400 B.
Tutor datus non fatiſdatur, an res contra eum judicata pupillo prajudicet. T. 10 c. 904 D.
A tutore legitimo an fideicommiſſum poſſit relinqui. T. 10 c. 1055 D.
Tutore quisque ſuus, & unde. T. 1 c. 35 C.
Tutores quinam teſtamento dare poſſint. T. 1 c. 36 A.
Tutores poſſi pubertatem rationes reddant. T. 1 c. 45 A.
Tutores quinam fieri poſſint ſuſpecti. T. 1 c. 55 D.
Tutores, qui ſecundo judicio tenentur, an quali ex contractu obligentur. T. 1 c. 122 C. D.
Tutore, & curatores an fatiſdare debeant. T. 1 c. 50 A.
Tutores, & curatores variis ex cauſis excuſantur. T. 1 c. 51 C.
Tutores fideiuſſarii quinam dari ſint. T. 1 c. 48 A.
Tutores legitimi quinam eſſe dicantur. T. 1 c. 37 C.
Tutores conſtituunt tam maſculis, quam feminis. T. 1 c. 317 D.
Tutores quibus ex cauſis le excuſare poſſint. T. 1 c. 1015 C.
Tutores teſtamento qui dari poſſint. Tom. 1 c. 36 A. & c. 318 C.
Tutores impuberibus ali ſua ſponte, aliis neceſſario petunt. T. 1 c. 791 B.
Tutores ſibi ipſi puberes petunt. Ibid. B. C.
Tutores idonei, vel curatores dativi, vel legitimi hi tantum ſint, qui ſint majores vigintiquinque annis. T. 1 c. 345 C.
Qui dare, vel dari tutores, vel curatores poſſint. T. 1 c. 347 D. E.
Cum inter tutores non eſt diviſa adminiſtratio, ſed unus tantum ſet, quod per unum geſtum eſt. T. 1 c. 353 E.
Tutores, vel curatores veſtigal ſibi non conducant, antequam patria cum ſuis minoribus fecerint. T. 1 c. 353 B. C.
Tutores qui petant, & ubi petantur. T. 1 c. 791 A. B.
Tutores honorarii ſint ſubſidiarii. T. 1 c. 1023 D.
Tutores honorarii periculo tenentur. T. 1 c. 791 E.
Tutores quibus ex cauſis nonnisi pupilli agere, vel convenire poſſunt. T. 1 c. 792
Tutores pupillorum & negotia geruntur, & auctoritatem interponunt. T. 1 c. 319 B.
Tutores abſentes ex cauſa removentur, vel alius eis adjungitur. T. 3 c. 171 C.
Tutores inſtituuntur verbis directis. T. 1 c. 1037 A.
Tutores teſtamentarii confirmationem non agent. T. 1 c. 1035 C.
Tutela non ab herede, ſed a teſtatore protinus proficiuntur. T. 3 c. 508 A.
Tutores pupillorum ſine decreto alienare non poſſunt. Tom. 1 c. 796 B. C.
Tutores a fideuſoribus dantur. T. 6 c. 236 A.
Tutores legitimi qui ſint, & qui teſtamentarii. T. 1 c. 308 B.
Tutores amiciſſimos, & fideliſſimos liberis ſuis parentes eligere debent. T. 4 c. 1007 C.
Tutores pupillorum clerici eſſe aequum. T. 6 c. 1234 D. E.
Tutores herebum defunctli ibi convenirl poſſunt, ubi defunctus conſtitit. T. 6 c. 619 A.
Tutores, curatores, procuratores, & qui negotia alienas geruntur, res illas, quibus parentur, emere non poſſunt. T. 5 c. 505 B. & c. 509 B.
Tutores cum plures ſint, qui tutelam geſſerunt, & unus aliquid admiſiſtraverit, an alii tantum adverſus eum agere poſſint nomine pupilli, actione ſcilicet tutelæ. T. 5 c. 580 D.
Tutores in judicio tutelæ utrum feminiſes, an uncias tantum ultras in pupillorum bonis inferre debeant. T. 6 c. 726 B.
Tutores, vel curatores, ſi ſecus voluntatem teſtatoris in teſtamento ſcriptam, prædiaut rullicum vendiderint ſine decreto, nihil valere, ut fecitſe contra Senatuſconſultum Severi, & Antonini. T. 6 c. 558 D. E.
Tutores a debitoribus pupilli pecuniam exigere, debent ejus rei remittere non poſſunt. Tom. 6 c. 555 C.
Tutores teſtamento matris liberis impuberibus jure non dantur. T. 6 c. 735 D.
Tutores teſtamentarii, quos pater amoverunt eſſe poſſit, quando tenentur rationes reddere. T. 6 c. 135 D.
Tutores, qui dolo malo in adminiſtratione ſe geſſerunt. Ibid. D.
Tutores an poſſit dare pater ſilliis exhæredatis. T. 7 c. 1305 A.
Tutores Romæ dari videntur, qui dantur in continentibus. Tom. 8 c. 479 D.
Tutores phures ſi judicium acceperint, & poſtea unus ex eis reipublicæ cauſa coperit abeſſe, an ob abſentiam eis interruptatur judicium. T. 7 c. 149 B.
Tutores, & advocati fiſci ſunt defenſores, & patroni neceſſarii. T. 7 c. 1486 E.
Tutores quinam, & unde ita appellati. T. 8 c. 915 B. quinam teſtamento dari poſſint. Ibid. c. 916 A.
Tutores, vel curatores quando eſſe debeant. T. 9 c. 6603 D.
Tutores legitimi, vel dati ſine inquiſitione non ſint judii adminiſtratores ſine ſtriſtiſſimæ rem pupilli, vel adolcentis ſaluta fore. Tom. 9 c. 581 E. & c. 582 A.
Tutores qui petant. T. 9 c. 560 B. & ſeq.
Tutores non poſſe præſtare libertatem ſervo ſui pupilli. Tom. 9 c. 560 B.
Tutores legitimi non poſſunt ſe excuſare. T. 9 c. 600 A.
Tutores liberis ſuis matrem petere debet. T. 9 c. 560 C.
Tutores, vel curatores an poſſint pupilli nomine fubſcribere in criminali fallo. T. 9 c. 1365 D.
Tutores, vel curatores qui dari poſſunt, & qui dari non poſſunt. T. 9 c. 563 A. B. & ſeq.
Tutores jure non dantur his, qui ſint in potellate. Tom. 9 c. 569 E.
Qui tutores fieri non poſſunt, & qui poſſunt tutores fieri. Tom. 9 c. 605 A. B. C.
Tutores, vel curatores ubi petantur. T. 9 c. 561 D.
Tutores incipere debent adminiſtrationem a confectione inventarii, ſive repertorii. T. 9 c. 569 E.
Tutores non ab herede, ſed a teſtatore protinus proficiuntur. T. 9 c. 754 A.
Tutores non debent fieri publicani, & cur. T. 9 c. 570 A. B.
Tutores datur, & perdere rem pupillorum non poſſunt. Tom. 9 c. 109 B.
Tutores quando conveniri poſſunt pro adminiſtratione tutelæ. T. 9 c. 590 B.
Tutores plures ſint, omnes in omni re debent auctoritatem accommodare, præter eos, qui teſtamento dati ſint. Tom. 9 c. 603 A.
Tutores, vel curatores minorum, aut furioſorum, deficiente magiſtratu, apud Epiſcopos creari poſſunt. T. 9 c. 1363 D.
Tutorum differentia. Tom. 1 c. 337 D.
De tutorum excuſationibus. Tom. 1 c. 406 D.
Tutorum auctoritas in quibus rebus neceſſaria. T. 1 c. 792 B.
De tutorum, & curatorum partibus. T. 1 c. 351 D. E. & T. 9 c. 575 C.
De tutorum adminiſtratione, & periculo. T. 1 c. 791 C. D.
Tutorum contraſtus quando, & quibus cauſibus non valeant. T. 5 c. 581 C.
Tutorum excuſationes quot. T. 8 c. 926 A.

De tutorum potestate in alienandis rebus minorum. Tom. 9 c. 572 A. & seq.
De tutorum, & curatorum excusationibus, & de temporibus earum. T. 9 c. 604 C. D. & seq.
De tutorum, vel curatorum fideiussoribus. Tom. 9 c. 600 C. D.
Quisque tutorum pro qua parte tutelæ convenitur. T. 9 c. 593 C. & seq.
De tutorum, vel curatorum hereditas. T. 9 c. 598 C.
De tutorum, vel curatorum administratione, & pecunia pupillari fenoranda, & deponenda. T. 9 c. 569 A. & seq.
De tutoribus novella constitutio. T. 2 c. 1112 C.
A tutoribus in administratione tutelæ quomodo mater differt. T. 4 c. 870 B.
Sine tutoribus impuberes non habent edictum in jus. T. 4 c. 555 D.
De tutoribus suspectis removendis cognitio, quæ lege 12. Tabularum nominatur Praetori, & Proconsuli tribuitur, non competit etiam Legatis Proconsulis ex mandato jurisdictionis, aut ei dictum esse constitutione Antonini, & Severi. T. 4 c. 10 B.
Tutoribus legitimis, ideft, agnatis mater præferitur. T. 4 c. 1000 E.
Ex tutoribus an pupillus quem volet, eligere possit, cumque in solidum convenire. T. 4 c. 740 A.
De tutoribus dativis, vel honorariis, & testamentariis, & eorum officio. T. 6 c. 131. D. E.
Tutoribus infirmis dantur adjutores. T. 6 c. 1094 E.
Tutoribus an pater testamento remittere possit, ne tutela finita rationem reddant. T. 7 c. 1045 B.
In tutoribus legitimis perfectæ ætas requiritur. T. 8 c. 799 D.
De tutoribus, & curatoribus suspectis. T. 8 c. 937 B. C. & T. 9 c. 588 D. E.
De tutoribus, vel curatoribus illustrium, vel clarissimorum perfonarum. T. 9 c. 561 E.
De tutoribus datis, aut nominatis a magistratibus municipalibus, quando ab iis satisdationem non exigerint. T. 9 c. 614.
Tutoribus legitimis mater præferitur. T. 9 c. 565 D.
De tutoribus qui dantur a Praetore Urbis ex lege Attilia, vel ex Senatusconsultis, vel moribus, vel a Præsidibus provinciarum. T. 9 c. 589 B.
Ex tutoribus, vel curatoribus plurimis & omnes, vel unus agere pro eadem, vel convenari possit. T. 9 c. 607 B. & seq.
Tympanum vehantur expeditissime magnam æque vim. T. 5 c. 77 B.
De tyrannide Basilici notati quidem loci, & quorundam aliorum. T. 5 c. 70 B.
Tyrocinum in Scholis infimus est gradus. T. 2 c. 670 A.
De tyrombus. T. 2 c. 698 D.

V

VPro B. promiscue scriptum in Pandectis, & contra. Tom. 7 c. 581 A.
Vacantes, & honorarii. Tom. 2 c. 904 B.
Vacantia bona. Vide, Bona.
Vacantia mortuorum bona quando ad fiscum transferuntur. Tom. 2. c. 658 B.
Vacantia bona qui sint. Tom. 4 c. 1348 B. & T. 9 c. 906 D.
Vacantia bona hodie fisco, sive Principi æque deferuntur, ut patrimonii publici. T. 9 c. 906 D.
Ad vacantia bona venit fiscus, vel populus. T. 9 c. 877 E.
Vacantia bona populo deferebantur, hodie Principi. T. 9 c. 906 E.
Vacantia bona fiscus ipso jure petit, quæ repudiat, si non sint solvendo. T. 10 c. 1343 A.
In vacantium bonorum cauta quæstionem humanitatem, in aliis causis victoriam a die nuntiationis. T. 4 c. 1372 B.
Vacantium bona ad fiscum diversa genera. T. 6 c. 1011 C.
Vacatio, & excusatio munerum differunt. T. 1 c. 885 E.
Vacatio honorifica fundis quanto tempore datur. T. 1 c. 798 D. E.
Vacatio, & excusatio munerum quibus publicanis datur, & cur. T. 4 c. 864 D.
Vacatio tantum datur publicanis, qui fun nominæ vectigalia exercent. T. 4 c. 867 D.
Cui vacatio munerum civilium ficiliter concedit est, non excusatur a solemnibus muneribus, in dictionibus, functionibus, & cur. T. 4 c. 865 D.
Vacatio munerum a Principe concessa, munera extraordinaria continet, non ordinaria, non solennia, non communia. T. 4 c. 55 C. D.
Vacatio biennii concedtur vicario iovito, ex decreto curiæ datus, & cur. T. 4 c. 867 D.
Quæ vacatio temporis ab honore ad eundem, vel alium honorem requiritur. T. 4 c. 865 D.
Vacatio munerum. Vide, Rescripta.
Vacatio munerum quæ tempora requirat. T. 5 c. 892 C.
Vacatio beneficii quomodo fiat. T. 6 c. 1006 C.
Vacatio beneficii a quo tempore incipiat. T. 6 c. 999 C.
Vacationis annus, qui datur albinibus reipublicæ causa, postquam reversi sunt, pertinet ad novas tutelas. T. 4 c. 1041 C.
De ius, qui a Principe vacationem accepiunt. T. 1 c. 794 B.
Vacationum tempora. T. 2 c. 738 A.
Vacua, & caduca possessio. Tom. 2 c. 659 A.
Vacua possessio quamam dicatur. T. 10 c. 1737 C.
Vadimonii desertio quid sit. T. 2 c. 1188 E. & T. 9 c. 535 A.
Vadimonii deserti poena. Tom. 3 c. 261 B.
Vadimonii desertio aliud est, aliud desertio litis contestatæ. Tom. 9 c. 535 A. B.
Vadimonii desertionem eremodicium esse, multi dicunt. T. 9 c. 535 A.
Vadimonium quid sit proprie. T. 1 c. 995 B.
Vadimonium, & eremodicium differunt. Ibid. B.
Vadimonium promittere est cavere judicio illi, & deferere promissionem judicio indicati causa. T. 4 c. 57 A.
Vadimonium deferere. T. 4 c. 57 A. & T. 1 c. 995 B.
Vadimonium, & eremodicium, & ferre contestari a multis confundunur. T. 9 c. 535 A.
Vadimonium aliud esse, aliud litem contestatam. Ibid. A.
Vadium quid. T. 9 c. 1187 A.
Vagulatio quid sit, & unde dicatur. T. 4 c. 1171 C.
Vagus, & errans sine domicilio ubique gentium pro præfente habetur. T. 9 c. 1129 A.
Valens Imp. Monachis Ægypti pertinaciter infensus fuit. T. 2 c. 670 C.
Valetudinarii, ideft, qui perpetua, pertinaci valetudine adficiuntur. T. 2 c. 1127 A. B.
Valetudinarii an excusentur tellimonium dicere. T. 9 c. 885 D.
Valetudinis causa equo, feda, aut lectica vehitur. T. 5 c. 310 C.
Valetudo adversa potest esse sine lenta delatio. T. 4 c. 372 B.
Valetudo, adversa temperies, vel vis major, insolita vis aquarum a periculo debitorem liberant. T. 5 c. 411 E.
Valetudinem non excusfuit jure feudi proprii habere feudum. Tom. 2 c. 1107 E.
Valetudines majores qui. Tom. 1 c. 1324 E. & T. 6 c. 646 E.
Valetudines regni. T. 2 c. 1183 B.
Valetudines quæ sint. Tom. 1 c. 1324 E. & T. 6 c. 646 E.
Valetudines diuidunur in capitanos, & valetudines Regis. T. 8 c. 646 E.
De valetudinum successione feudi. T. 2 c. 1211 E.
Vani timoris nulla est æstimatio, nullique habenda a judice ratio in taxatione ejus, quod interest. T. 9 c. 1078 D.
Vatinius, & pœnitentia an admittur, poßio verbo exercitio ratio. T. 2 c. 106 A.
Vatinius an in jure locum habent. T. 1 c. 325 E.
Vatinius inhercedis non est, cum dari fine consulto agitur: omnis enim est hereditatis ratio fit consequendi. T. 6 c. 708 B.
Qui variavit semel, iterum variare non potest. T. 4 c. 960 E.
Varietas. T. 5 c. 611 C.
Varietas, sive mutatio status caufina periculi non mutat. T. 4 c. 924 A.
Varietas prestationum, quæ in religione conditione est, in permutatione non existit. Tom. 5 c. 502 B.
Vas minus pondere, & mensura venditur & profert, quam dixit, an teneatur ex empto. T. 6 c. 741 A.
Vas, & pecus in quo differunt. T. 9 c. 1327 B.
Vasa intra, & argentea ecclesiastica in capitorum redemptionem alienari poss. Tom. 2 c. 1044 C. D.
Vasa plumbo colligata. T. 3 c. 358 B.
Vasa murrina, & crystallina, perinde se vitrea, fragilia. T. 3 c. 1273 E.
Vasa delicta. T. 3 c. 1273 A.
Vasa Ecclesiastica, vel hypothecæ specialiter obligari non possunt. T. 2 c. 1044 C.
Vasa aures legati an dividi possint. T. 7 c. 1091 B.
Vasa an sint sceelliones vini. T. 3 c. 1448 A.
Vasa vendita, vel locata integra prædia quomodo. T. 4 c. 745 C.
Vasa vinaria in solo defossa adificii conponem an sequentur. Tom. 7 c. 781 A.
Vasa sint usui, non fructui. T. 7 c. 735 A.
Vasa vinaria si fecieni ignorantii commodavero, an teneat commodati. T. 7 c. 745 C.
Vasa emptorem sequuntur quo jure. T. 8 c. 628 E.
Vasa sint usui. T. 8 c. 627 C.
Vasa villa inquilinorum vocantur fiscalis. T. 9 c. 409 A.
Le vasal se peut mettre de son fief jusques a mettre le moins au fiefjoyer. T. 2 c. 1237 D.
Vasalli quid e dictitandi differant. T. 2 c. 1178 B.
Vasalli, & Vvasalli. Tom. 2 c. 1178 C.
Si vasalli sint plures, an plures fideiussores, vel servitia debeantur. T. 2 c. 1305 D.
Vasalli qui olim erant. Tom. 2 c. 303 B. & T. 9 c. 419 D. & T. 10 c. 743 D.
Vasalli ingratitudine quinque probantur tetlibus. T. 2 c. 1320 E.
Vasalli sumptibus domini servitia prestent. T. 2 c. 1316 B. C.
Ex vasalli debito feudum ad dominum redire. T. 2 c. 1313 B.C.
Vasalli delinquentis feudum nonnonquam ad agnatos pertinere. T. 2 c. 1283 E.
Vasalli alienatam Ecclesiæ cultum sequuntur. T. 2 c. 1266 D.
Vasalli indulse primoniæ, non sola cognitio, solisve contestus. T. 2 c. 1320 C. & c. 1320 D.
De vasalli auxilio. T. 2 c. 1281 E.
Vasalli ratio prius, quam domini, deliberanda. T. 2 c. 1306 B.
Vasalli successi. T. 9 c. 420 C.
Vasalli alii liberi, alii non ligii, sive ligii. Ibid. E.
Vasalli liberi. Ibid. A.
Vasallo postulente, & alligante injuriam, domino obtinente probatio, quæ ipsorum sit. T. 2 c. 1221 B.
De vasallo imperfecto. Tom. 2 c. 1290 A.
Vasallo agente, nec probante, domino deferente jusjurandum. T. 2 c. 1287 B.
De vasallo, qui unum ex dominis refutavit, Henrici constitutio. T. 2 c. 1320 C.
De vasallo, qui fratrem fecit, vel domini fili occidit. T. 2 c. 1290 B.
Vasallorum varia genera. Tom. 3 c. 803 D.
De vasallorum nominibus. Tom. 2 c. 1241 D.
Vasallorum conditio qualis. Tom. 2 c. 1279 B.
Vasallus alienatione generali non continetur. T. 2 c. 1276. C. D.
Inter vasallum, & dominum feudi contentio. T. 2 c. 1311. C.
Vasallus, qui fidelitatem non facit, excusari errore juris. Tom. 2 c. 1311 B.
Si inter vasallum, & dominum de feudum controntio fit. Tom. 2 c. 1287 A.
Vasallum agere, & convenire de feudo potest. T. 2 c. 1311 B.
Vasallus, & conventi de feudo potest. T. 2 c. 1304 D.
Vasallum servitium offerre non teneri. T. 2 c. 1275 A. & c. 1290 D.
Inter vasallum, & dominum feudi controversia. T. 2 c. 1201 E.
Si vasallum in eadem unciafide dominus dicit, vel contra. Tom. 2 c. 1259 D.
Vasallum ex cognitione falti non punire. T. 2 c. 1320 A.
Vasallum repetere feudum, quod ignorans alienavit. T. 2 c. 1276 B. C.
Vasallum pro domino belligerari. T. 2 c. 1278 A.
Vasallum feudum amittere, si eligatur Imperator. T. 2 c. 1214 B.
Vasallum non cogi pro uno feudo duas fidelitates facere. Tom. 2 c. 1314 D.
Vasallum feudum posse in aliium assignari legge transferre. Tom. 2 c. 1316 D.
Inter vasallum, & dominum quomodo dividendi sint fructus, seu do commisso, & aperto. Tom. 4 c. 504 D.
Vasallus quis, & unde dicatur. T. 2 c. 1178 C. & c. 1179 A.
Vasallus imperfectus quis dicatur, quem feudum retinere possit. T. 2 c. 1289 A.
Vasallus homologa, & vasallus non homologus quid differunt. T. 2 c. 1240 C.
Vasallus ligius quis dicatur. Tom. 2 c. 1211 D.
Vasallus qualiter domino jurer. T. 2 c. 1238 C. D.
Vasallus domino fidem suam alligat. Ibid. D.
Vasallus contra fratrem, & filium fidem dominio opem ferre debet, sine quorum fraßum, non contra eos pugnare, nec Regem. Tom. 2 c. 1238 A.
Vasallus fi insulto bello non adfistit domino, feudum non amittit. T. 2 c. 1278 C.
Vasallus, qui milos est, non potest alii, quam milito præstare feudum dare. T. 2 c. 1276 E.
Vasallus feudum alienare non potest. T. 2 c. 1275 D.
Vasallus et feudo remittitur potest. T. 2 c. 1252 E.
Vasallus feudum potest alii sine fraude in feudum, date fine domini consensu. T. 2 c. 1200 A.
Vasallus dominum accusare, vel testimonium contra eum reddere non potest in civili causa, nec criminali. T. 2 c. 1285 C.
Vasallus civilis reus est vasallus reiquus. T. 2 c. 1311 C.
Vasallus, qui se non exhibet domino, an feudum amittat. Tom. 2 c. 1311 A.
Vasallus quibus casibus amittit feudum. Tom. 2 c. 1190 A.
Vasallus qui inter annum, & diem fidelitatem non facit, feudum amittit. T. 2 c. 1311 B.
Vasallus vendito feudo, invito, aut ignorante domino, & ile commisso feudo, an, & quomodo pena commissi hinc fiat. T. 5 c. 1745 C.
Vasallus, sive benefitiarius metuentem conditionem domini facere potest, non deteriorem. Tom. 9 c. 41 B.
Vasallus quis proprie dicitur. T. 9 c. 419 E.
Vasc flagans, pyrale flagans. T. 1 c. 597 B.
Vasa argentea legatis, quæ cedunt. T. 1 c. 819 E.
Vasa relictis per fideicommissum, an adjuta eorum debantur quæ fructus ex mora. T. 7 c. 535 B.
Vasa menfura & fit minor, & pondus levius, quam dixit vendator, tenetur emptori quanto minoris. T. 7 c. 760 C.
Vasa sui pondus, vel menfuram, vel tritium nemo præfumitur ignorare. T. 7 c. 763 C.
Vasa venditor, sciens illud pertufum esse, an teneatur emptori id, quod interest. Ibid. B.

Vasa vendtor si illud non integrum praestiterit, tenetur empto ri in id, quod interest. Ibid. B.
Vasa vinaria, & vas minus capax, vel minoris ponderis reperiatur, teneatur ex empto. T. 10. c. 737 A. & caffum, fraudem, vel contamination fuerit, quid sequetur. Ibid. A.
Vaforum vinariorum appellatione torcularia proprie contineri, quibus vinum exprimitur; & dolia, & fortes, & amphoras, quemdiu vinum habent. T. 6. c. 474. B.
Vaforum vendtor semper videtur dicere, ea esse integra. Tom. 10. c. 765 C.
Vaticinatores quibus supplicia afficiendi. T. 1. c. 501 D.
Vaticinatores qui de falute Principis, vel de summa republicae consulta, ut punendus. Tom. 5. c. 503 A.
Vbi contrarie quis, ibi convenitur, nec revocate domum petit. T. 1. c. 71 E.
Vbi defunctus contravit, aut heres ejus, aut nomine heredis tutores, vel curatores convenirii possunt. T. 4. c. 925 A.
Vbi heres ex teftamento exstat, ibi legitimus removetur. T. 4. c. 915 A.
Vbi nullum eft privilegium, ibi ius commune feruatur. T. 4. c. 1056 A.
Vbi filipulatio de rato nomifa eft, ibi, & non contrarie, condictio sub dolo competit; sicut vice mutatio, ubi illi filipulatio eft interposita, condictio cessat. Tom. 4. c. 1150 A.
Vbicumque specialis caufe cognitio eft, Praetor defideratur. Tom. 5. c. 17 C.
Vbi tutelae agi non potest, fuspedi agi potest, & fic contra. Tom. 5. c. 580 C.
Vbi datur excepio parti, ibi etiam datur excepio doli femper, fed non contra. T. 5. c. 54 A.
Vbi par turpitudo, & delictum verfatur, ibi melior eft conditio reipublicae, quam ipsorum. T. 5. c. 130 A.
Vbi locorum caufae de conferendo fieri debent. T. 5. c. 618 D.
Vbique pro ubicunque. Tom. 7 c. 381 A.
Vbiditicus Reipublicae Angultanae *de cathedra* libri tum feriptit. T. 6 c. 1009 B.
Vbiciuriaus quis, & ut plefb-nus. T. 1. c. 869 D. & T. 3. c. 406 E.
Vbiciuarius mifiefius puatur, etiamfi non non peregrini. T. 9 c. 450 D.
Vbiciuat publicum. T. 1. c. 834 D.
Vbiciuat pro umbra, & pro arce. T. 3 c. 157 D.
Vbiciuat quid a tributo diffidet. T. 3 c. 168 B.
Vbiciuat publicum quibus rebus confiat. T. 1. c. 834 D.
Vbiciuat effe dicitur, quod ab tributum, & ftipendium, & extraordinaria ipsum pebolo detinet. T. 3. c. 169 C.
Vbiciuat anfiarium. T. 3. c. 301 A.
Vbiciuat, idelt, portorium, fcriptura, decuma. T. 3 c. 153 A.
Vbiciuat vendium rerum oftivum effe. T. 3 c. 158 A. B.
Vbiciuat, five portorium quae res non debent. T. 5 c. 688 C.
Quae vbiciuat non penitant, & quae munifica non fint, apud publica non profitenda effe. Ibid. C.
Vbiciuat quinte, aut vicefimae municiporum vendium fuffe remiffum a Nerone emptoribus, vendtoribus nulla id dependere. Tom. 5 c. 1018 E.
Vbiciuat necefarium quid fit. T. 3 c. 622 C.
Vbiciuat folarium. T. 7 c. 382 B.
Vbiciuat alabarchae quid. Tom. 9 c. 900 D.
Vbiciuat, & emphyteufis an differant. T. 9 c. 415 B.
Vbiciuat praeftatur pro ferris, ufui fui cuiuf ductus. T. 9 c. 398 C.
Vbiciuat vigefimae. T. 9 c. 953 E.
Vide, Vigefimae vbiciuat.
Vbiciuat quibus pro rebus praeftetur. T. 10 c. 505 E.
Vbiciuat alabarchae quid fit, & quare fic dictum. T. 10 c. 663 B.
Vbiciuat iure civili non accipitur ut omni mercium genere. T. 10 c. 1035 D. non eft omnis mercatorum, fed mercium. Ibid. D.
Vbiciuat inftituere aliud eft, aliud exigere. T. 10 c. 1037 E.
Vbiciuat quomodo differat ab emphyteufium. T. 10 c. 678 B.
Vbiciuates agri funt civitatum agri. T. 3 c. 169 C.
Vbiciuates agri locantur poffefforibus. T. 7 c. 379 A.
Vbiciuates agri, five emphyteuticarii, qui funt reipublicae, quid differant ab agris ftipendiariis, & tributariis. T. 7 c. 379 D.
Vbiciuates fundi femper in Paniefiis, id eft, emphyteuticarii. Tom. 7 c. 480 B.
Vbiciuates fundi alii fufcipiuntur iure privato, alii iure emphyteuticario, alii iure perpetuo. T. 10 c. 667 E.
Vbiciuatis quae. T. 2 c. 109 C.
Vbiciuatis civitatibus iuerint Tiberius. T. 1 c. 1039 A.
Vbiciuatis, quae vrbs dicuntur, proprie funt portoria, quae in itinere pendtari debent. T. 3 c. 169 A.
Vbiciuatis praeftorum emphyteuticum omera praedium effe eiden, eiuf. Ibid. B.
Vbiciuatis decumarum, & fcripturae, omera fruftuum, five praedtorum fint. Ibid. B.
Vbiciuatis praedia, idelt emphyteutica, alii funt, alii ftipendiaria, alii tributaria. Ibid. B.
Vbiciuatis latiffime etiam pro tributis, & ftipendiis accipiuntur, & vectigalibus provinciae, agrive pro ftipendiaris, vel tributariis non in noftris quidem, fed in aliis auctoribus. Ibid. C.
Vbiciuatis non omnis funt fitci. T. 1 c. 1079 A.
Vbiciuatis civitatibus teftiuit Julius. Ibid. A.
Vbiciuatis fifci iuter conducere non poteft. Ibid. B.
Vbiciuatis civitatum conducere iuter poteft. Ibid. B.
Vbiciuatis in Alexandria alia fe praeftat, alia omnipotent. Tom. 4 c. 816 B.
Vbiciuatis nova fine praecepto Principis non inftituenda. Tom. 1 c. 301 E.
Vbiciuatis effe reipublicae nervos. T. 3 c. 152 A.
Vbiciuatis praedia ufucapi non poffunt. T. 1 c. 1118 A.
Ait vectigalia fuir civitatis exercere prohibetur decuria. T. 4 c. 806 C.
Vbiciuatis publica filiifamilias non locantur. T. 6 c. 72 B.
Vbiciuatis publicae conducere non poteft filius familias. T. 6 c. 310 E.
Vbiciuatis praedia veniunt in actionem familiae erciscundae. Tom. 7 c. 500 E. veniunt etiam in actionem communi dividundo. Ibid. E.
Vbiciuatis pro emphyteuticis praedtis, & tributariis, & ftipendiariis. T. 7 c. 274 B.
Vbiciuatis privata, & publica locatio fubiacet in iudicium, idelt, quinquennium. T. 7 c. 377 A.
Vbiciuatis publica locant Cenfores. Ibid. B.
Vbiciuatis non male logata appellantur. T. 7 c. 1150 C.
Vbiciuatis praedia templa habuerunt. T. 7 c. 386 C.
Vbiciuatis praedia alim privates non habuiffe. Ibid. C.
Vbiciuatis locabat curator reipublicae. T. 7 c. 135 D.
Vbiciuatis. Vide, Tributus.
Vbiciuatis nova folus Princeps inponere poteft. T. 9 c. 401 A.
Vbiciuatis quidam quibuadam civitatibus, & earum curiis ad onera fuftinenda, & munera obeuanda erant concefta. T. 9 c. 390 A.
Vbiciuatis nova inftitui non poffe. T. 9 c. 400 E. de vi publica tenetur, aut nova vectigalia exigunt. Ibid. E.
Vbiciuatis conducere non debet tutor, vel curator. T. 9 c. 570 A.
Vbiciuatis nova decreto decurionum exigi non poffunt. Tom. 9 c. 401 A.
Vbiciuatis novi qui inftituit, teneatur lege Julia de ambitu, qui ea exigit, teneatur lege Julia de vi. T. 10 c. 573 C.
Vbiciuatis proprie quid fint. T. 10 c. 662 D. funt duplicia generis Strabonis. Ibid. D.
Vbiciuatis locabantur olim a Cenforibus. T. 10 c. 663 D.
Vbiciuatis nova inftitutus tenebatur tur lege Julia de ambitu. Ibid. E.
Vbiciuatis quidnam fint. Tom. 10 c. 1035 B.
Vbiciuatis nova quae fint. Tom. 10 c. 1037 D.
Vbiciuatis nova non poffunt inftitui fine praecepto Principis. T. 10 c. 1037 D.
Vbiciuatis qui fint. T. 3 c. 169 C.
De vectigali fundi confultatio. T. 1 c. 659 D. E.
De vectigali centefimae, duocentefimae, quadragefimae, quinquagefimae. T. 2 c. 158 A. B.
De vectigali folinarum. Tom. 3 c. 80 B.
De vectigali agri inter emphyteuticarios dari affionem communi dividundo. T. 3 c. 588 A.
Vectigali qui praeftat, emptifer feriptura vocatur, fcr. alabarches, & curi. T. 9 c. 420.
De vectigalibus. T. 1 c. 834 C. & & T. 3 c. 168 E. & c. 169 A.
De vectigalibus metendis, quae importantur, & exportantur, & commiffis. Tom. 9 c. 398 B. C. & feq.
In vectigalibus an pacto transfeat in heredes. T. 10 c. 1036 C.
Vectigalia vocabuli varia, & multiplex fignificatio. Tom. 3 c. 169 C.
Vectigalis fundus. Vide, Fundus vectigalis.
Si vectigalis agri, id eft, emphyteuticum petatur. T. 1 c. 747 C. & T. 7 c. 376 A. & feq.
De vectigalis locatione quid ftatuit Papinianus. T. 4 c. 768 A.
A vectigalis praeftatione alia res fuut omnes, alia immunes. Ibid. D.
Vectigalis agri dicatur, & quid juris in penfione pro eo folvenda habet univerfum. T. 5 c. 505 E. & c. 506 A.
Vectigalis fundus, five ager, & fundus emphyteuticus idem eft. T. 6 c. 264 D.
Vectigalis genus eft Angarium. T. 8 c. 615 C.
Vectigalis agri an dividatur. T. 9 c. 396 A.
Vectigalis ager nihil aliud eft in re, quam emphyteuticarius. T. 7 c. 376 B.
Vectigalis vindicatio praetoria. T. 9 c. 344 B.
Vectigalis ager, & emphyteuticus ager idem eft. T. 9 c. 415 B.
Vectigalis, feu tributi praeftatio non eft idonium argumentum tradtae poffeffionis rei vendtae. T. 9 c. 382 C.
Vectigalis ager idem eft, quod emphyteuticarius. T. 10 c. 667 E.
Vectigalis mercium, & centiua praedtorum eadem eft ratio. T. 10 c. 1035 D.
Vectigalia, & cenfus fraudtui parata quo tempore, & quomodo haiatur. T. 10 c. 1036 D.
Vectigalium fifci conductor a rutiis, & mucerebus excutitur. T. 1 c. 1039 A. & T. 4 c. 865 A.
Vectigalium civitatis conductor a rutiis, & mucerebus non excutitur. T. 1 c. 1039 B. & T. 4 c. 865 A.
De vectigalium fifci conductoribus. T. 1 c. 761 A.
Vectigalium pars uniuina eft portorium. T. 3 c. 151 B.
Vectigalium publicorum, tributorum fifcalium, five indictionum omera ad fruftuarium pertinere. T. 7 c. 1363 C.
Vectigalium publicorum conductores an excutiantur infitionum dicere. T. 7 c. 885 D.
Vectigalium contractum redemptores. T. 8 c. 408 A.
Vectigalium duo genera. Tom. 7 c. 308 B.
Vectigalium conductores appellantur publicani, & retinae a publico. T. 9 c. 399 B. C.
Vectigalium locationes olim fiebant in quinquennium. Ibid. B. hodie in triennium. Ibid. B. poft triennium fit licitatio. Ibid. B.
Vectigalium locationes quomodo fiebant. Ibid. A. B.
Vectigalium ratio dicitur feriptura. T. 9 c. 420 D.
A vectore poftui merces alimas in horreo conduto, locitorem hor rei aut poffidere, vel illius aequa naturaliter. T. 7 c. 699 A.
Vectores, qui nullas farcinas in navem importarunt, qua abfque magifter navis teneantur. T. 7 c. 411 E.
Vehiculum. T. 9 c. 204 E.
Vehiculi merces, quia conflituit vehentis, ea vehtura facere obligatus effe iure pignoris, & a vehtore poffidetti naturaliter. T. 7 c. 608 E. cum teneri ad exhibendum. Ibid. E.
Vehtura, & vfura differunt. T. 8 c. 616 E.
Vehicula publica perfonis in urbe permittuntur. T. 1 c. 810 D.
Vela forbae aetatem praetexti fofebant. T. 2 c. 109 A.
Vela non fuit aetatis. T. 2 c. 643 E.
Vela Principis quid fint. Tom. 10 c. 887 B.
Vel vox graeca eft. T. 2 c. 109 A.
Vela levato, idelt, aperta fore. Ibid. A.
Velum eft pars navis. T. 8 c. 643 B.
Non velle, & nolle diverfa funt. T. 3 c. 117 C.
Non velle eft ejus, qui potest velle. T. 5 c. 445 A.
An velle videatur, qui cogitur. T. 5 c. 482 B.
Velle non creditur, qui patris, vel domini obfequium imperio. T. 5 c. 445 B.
Velle cauus fit. T. 8 c. 741 E.
Velle videtur, qui fcit, & patitur. T. 10 c. 554 E.
Velleiani exceptioni renuntiare poteft mater. T. 9 c. 321 E.
Velleiano feratufconfulto infirmatur omnes intercelliones mulierum. T. 10 c. 980 D.
Velleianum feratufconfultum. T. 1 c. 788 A.
Velleianum feratufconfultum. Vide, Senatufconfultum Velleianum.
Velleianum feratufconfultum quando cefat. T. 9 c. 123 C. D.
Velleianum, & Macedonianum in quo convenient, & in quo non convenient. T. 9 c. 121 D.
Velleianum iure, & Macedonianum feratufconfultum differentia. T. 10 c. 1121 C.
Venalis, feu venditii fint fervi, qui feptentur a merce. T. 10 c. 660 D.
Venales dicuntur venaliti, fed venaliti nomen eft ambiguum. T. 10 c. 660 A.
Venalis portorium pendunt. T. 8 c. 615 B. C.
Venalis ad contraxerunt legato. T. 10 c. 1129 A.
Venalitiis qui dicuntur. Tom. 7 c. 117 C.
Venaliitarii, & mercatores differunt. T. 6 c. 1127 C.
Venaliitarius vendtor mancipium. T. 7 c. 264 A.
Venditii mangones proprie dicuntur non mercatores. Tom. 9 c. 398 A.
Venaliitarii mangones eo-ona capiti impofita. T. 2 c. 650 D.
Venalium rerum vendtio quo-ium fit. T. 1 c. 692 D.
Venandi, fiue aucupandi gratia qui in fundum ingreditur alienum, a domino prohibetur, qui ut ingreditur. T. 1 c. 843 B.
Venatio in alieno fylva jure Romano licere. T. 3 c. 89 D. E.
De venatione feratum. T. 1 c. 838 A.
Venationes, quae vocantur munera, Saturno attributae funt. Tom. 6 c. 618 E.
Venationes munera effe. Tom. 7 c. 1132 E.
Venationis inftrumenta. Tom. 1 c. 831 B.
Venationis inftrua ad fruftuarium pertinet. T. 1 c. 1417 B.
Venationis inftrumenta in debamur, legato haedo inftructo cum omni inftrumento, fi quaefus fuerit ex maxima parte conflitit in venationem. T. 4 c. 894 A.
Venatores, qui feria provinciis purgant, an a numerius civilibus excufentur. T. 1 c. 746 C.
Venatoribus immunitas nullo jure concefta praeter poteft. Ibid. B.
Vendit quis fciens, vel ignorans, multum interell. T. 10 c. 764. B.
Multum interell, ftatuliorum diuerin in vendendo, an in tradendo. T. 1 c. 1726 E.
De vendendo rebus auctoritate judicis. T. 1 c. 846 E. & c. 847 A.

De venditione rebus civitatis. T. 2 c. 817 D.
Venditioribus tradorum lex. T. 3 c. 280 D.
Venditens ancillum fortilem ad quid teneatur. T. 3 c. 435 D.
Venditor damnus figuratus diversis temporibus non eandem, ab utroque tenetur ex empto. T. 7 c. 748 D.
Venditori in fundum creditoribus fiduciari in rem suam, & an empti hæc actio. T. 7 c. 792 D.
Venditor concilium hæ lege, ut si prohibitus esset, liberis fieret; fit permittere prædiis, an libera fiat. T. 7 c. 797 B. C.
Venditor hæ creditoribus quid fr. T. 3 c. 7 B.
Venditor ex [illegible], idoneus, et large, ut fortuis exponeretur. Tom. 3 c. 301 A.
Venditor aliud est, aliud alienare. T. 3 c. 286 D. & T. 10 c. 1018 B.
Venditor quid fit. T. 1 c. 286 D. & T. 10 c. 1308 D.
Venditor overbione. T. 3 c. 304 B.
Venditor non solius dominii est, sed etiam possessionis. T. 4 c. 1383 A.
Si venditor non potest minori ætatis prædia sua fore decreto Prætoris, aut Præsidis, multo magis nec domini. T. 4 c. 1405 C.
Venditor aliud est, aliud vendenti confiteatur. T. 6 c. 693 C. & T. 7 c. 670 B. & c. 737 E. & c. 757 C. & c. 840 A. & c. 1300 D. E.
Venditor, & in fidejussor dare non fiat omnino pœna, quamvis alius dictetur, in fidejussor dario vicarii venditionis esse. T. 6 c. 656 B.
Venditor pecuniam in, cui tempordatum est ad deliberandum de hereditate. T. 7 c. 702 D.
Venditor parti filium liceba propter fatum necessitatem. T. 9 c. 1290 E. hæc venditio refundi potest à quolibet. Ibid. c. 1310 A.
Venditor averiione quid. T. 6 c. 304 C. Vide, Averiione vendere.
Venditor potest quilibet partem suam, antequam accepium sit judicium communi dividendo, vel similiter excludendo inter socios. T. 9 c. 987 C.
Venditor licet res alienas. Tom. 10 c. 1019 A.
Venditor an licet, quod licet emere. T. 10 c. 1001 D.
Vendit potest res aliena. Tom. 2 c. 280 D.
Vendit potest res, quæ est apud hostes. T. 7 c. 511 B.
Vendi non potest res aliena furtiva. T. 7 c. 701 E.
Vendi potestatem militia, dignitates non item. T. 7 c. 1125 B.
Vendi non potest fundus sine ceasa, vel reliquis. T. 9 c. 377 D.
Rellæ vendi fine decreto res minorum, quæ tractu temporis deteriores fieri possunt, veluti jumenta, aut pecora superventura. T. 9 c. 621 D.
Utrum vendiderit testator res legatam, an donaverit, multum interest, & quæ distinctio notanda. T. 9 c. 1137 B.
Siquis vendiderit duobus eandem rem in solidum diversis contractibus, teneatur crimine falsi. T. 4 c. 1178 C.
Si vendiderit pignus antiquior creditor. T. 10 c. 1120 A.
Vendidit rem unam sine mandato meo, valet venditio, & tamen habuero. T. 9 c. 1128 D.
Qui vendidit duobus in solidum rem condem diversis contractibus, fali pœnitentiæ teneatur. T. 1 c. 774 D.
Qui vendit hominem cavere debet, eum fortis, nevisque esse fidelem. T. 10 c. 760 E.
De his, quæ administrantibus, vel officium publicum exercentibus venditata fiunt. T. 3 c. 464 C. D.
Venditi rubrica negotiorum, an legitæ mercis, aut venditionis contineatur. T. 4 c. 1159 A.
Venditus hereditate, quæ venditor prædiare tenetur. Tom. 5 c. 559 B.
Venditæ res, justu emporis in domo eius depositæ, an et adquisita videntur. T. 8 c. 281 B.
De venditis res commodo, & periculo. T. 1 c. 771 D.
Venditæ res periculum, vel commodum. T. 1 c. 771 D. & T. 2 c. 281 A. B. & T. 9 c. 1379 A. & seq.
De venditis res damnum adhiatum quæ fiat omnino pœna, quamvis alius dicatur, in fidejussor dario vicarii venditionis esse. T. 6 c. 656 B.
Venditæ prædiatur in, cui tempordatum est ad deliberandum de hereditate. T. 7 c. 702 D.
Venditæ parti filium liceba propter fatum necessitatem. T. 9 c. 1290 E. hæc venditio refundi potest à quolibet. Ibid. c. 1310 A.
Venditæ averiione quid. T. 6 c. 304 C. Vide, Averiione vendere.
Venditæ potest quilibet partem suam, antequam accepium sit judicium communi dividendo, vel similiter excludendo inter socios. T. 9 c. 987 C.
Venditæ licet res alienas. Tom. 10 c. 1019 A.
Venditæ an licet, quod licet emere. T. 10 c. 1001 D.
Venditi potest res aliena. Tom. 2 c. 280 D.
Venditi potest res, quæ est apud hostes. T. 7 c. 511 B.
Venditi non potest res aliena furtiva. T. 7 c. 701 E.
Venditi potestatem militia, dignitates non item. T. 7 c. 1125 B.
Venditi non potest fundus sine ceasa, vel reliquis. T. 9 c. 377 D.
Rellæ venditi fine decreto res minorum, quæ tractu temporis deteriores fieri possunt, veluti jumenta, aut pecora superventura. T. 9 c. 621 D.
Venditio simplex, & locatio conductio inter se familiaritatem habent. T. 3 c. 358 E.
Venditio simplex, & venditio dotis causa tribus modis differunt. Tom. 1 c. 481 A. & seq.
Venditio, & venditio fidei est potius, quam animi. T. 1 c. 1317 B.
Venditio fit vel per traditionem, vel per mancipationem. Tom. 7 c. 771 C.
Venditio sine certo pretio nulla est. T. 10 c. 1145 A.
Venditio regulariter quod perficitur consensu, nisi consentiat, ut scriptura fiat. T. 2 c. 1300 E.
Venditio non fit omni venditori, nec emptori licitum. T. 2 c. 1404 B.
Venditio, quæ fit numero uno, sine pretio. T. 4 c. 1183 A. Venditio imaginaria vendicio est. T. 1 c. 1145 A.
Venditio hereditatis, vel actionis. T. 1 c. 1370 D. E.
Venditio imaginaria inter conjuges contemplatione donationis non valet. T. 1 c. 1628 A.
Venditio quomodo rescindatur. T. 1 c. 779 C.
Venditio rei alienæ illicita venditio est. T. 2 c. 280 D.
Venditio res fiat ab eorum administratoribus, quibus ea, videlicet cum fas esset. T. 2 c. 288 A.
Venditio unum fit unus, an plures, & plures fieri quidem generis simul venientem. Tom. 1 c. 1372 G. & seq.
Venditio fiscalium rerum cum privatis communium. T. 3 c. 1655 B.
Venditio prædiorum sanctitas, ut valere possit. T. 3 c. 736 A.
Venditio fundorum rei jus ante Principis, & filios nulla jure revocari potest. T. 2 c. 817 D.
Venditio donationis causa bonorum omnium non valet. T. 1 c. 648 D.
Venditio fervi fugitivi, & in fuga constituti. T. 1 c. 612 D.
Venditio, quæ scriptura conficitur, quomodo perficiatur. T. 3 c. 210 D.
Venditio perficitur solo consensu etiam sine pretii numeratione, sine traditione rei, sine stipulatione, sine scriptura. T. 4 c. 321 D.
Venditio res dotalis, aut servitus, quæ ab initio fuit inutilis, dominio eius res adquisito vendentis, convalescit, & confirmatur, non quidem directa, sed remedia Prætoris, remotio exceptionis doli mali. T. 4 c. 96 C.
Venditio, & emptio sine pretio non conficitur. T. 4 c. 41 E.
Venditione vendita agere, ut res fiat integra, & invendita, absurdum est. T. 10 c. 1014 A.
In adiutorum empti venditi quid veniat. T. 10 c. 1012 D.
Venditio, & emptio ex permutatione originem capit. T. 1 c. 328 D.
Venditio emptio, & locatio conductio inter se familiaritatem habent. T. 3 c. 358 E.
Venditio simplex, & venditio dotis causa tribus modis differunt. Tom. 1 c. 481 A. & seq.
Venditio, & venditio fidei est potius, quam animi. T. 1 c. 1317 B.
Venditio fit vel per traditionem, vel per mancipationem. Tom. 7 c. 771 C.
Venditio sine certo pretio nulla est. T. 10 c. 1145 A.
Venditio regulariter quod perficitur consensu, nisi consentiat, ut scriptura fiat. T. 2 c. 1300 E.
Venditio non fit omni venditori, nec emptori licitum. T. 2 c. 1404 B.
Venditio, quæ fit numero uno, sine pretio. T. 4 c. 1183 A.
Venditio imaginaria vendicio est. T. 1 c. 1145 A.
Venditio hereditatis, vel actionis. T. 1 c. 1370 D. E.
Venditio imaginaria inter conjuges contemplatione donationis non valet. T. 1 c. 1628 A.
Venditio quomodo rescindatur. T. 1 c. 779 C.
Venditio rei alienæ illicita venditio est. T. 2 c. 280 D.
Venditio res fiat ab eorum administratoribus, quibus ea, videlicet cum fas esset. T. 2 c. 288 A.
Venditio unum fit unus, an plures, & plures fieri quidem generis simul venientem. Tom. 1 c. 1372 G. & seq.
Venditio fiscalium rerum cum privatis communium. T. 3 c. 1655 B.
Venditio prædiorum sanctitas, ut valere possit. T. 3 c. 736 A.
Venditio fundorum rei jus ante Principis, & filios nulla jure revocari potest. T. 2 c. 817 D.
Venditio donationis causa bonorum omnium non valet. T. 1 c. 648 D.
Venditio fervi fugitivi, & in fuga constituti. T. 1 c. 612 D.
Venditio, quæ scriptura conficitur, quomodo perficiatur. T. 3 c. 210 D.
Venditio perficitur solo consensu etiam sine pretii numeratione, sine traditione rei, sine stipulatione, sine scriptura. T. 4 c. 321 D.
Venditio res dotalis, aut servitus, quæ ab initio fuit inutilis, dominio eius res adquisito vendentis, convalescit, & confirmatur, non quidem directa, sed remedia Prætoris, remotio exceptionis doli mali. T. 4 c. 96 C.
Venditio, & emptio sine pretio non conficitur. T. 4 c. 41 E.
Venditione vendita agere, ut res fiat integra, & invendita, absurdum est. T. 10 c. 1014 A.
In adiutorum empti venditi quid veniat. T. 10 c. 1012 D.
Venditio, & emptio ex permutatione originem capit. T. 1 c. 328 D.
Venditio emptio, & locatio conductio inter se familiaritatem habent. T. 3 c. 358 E.
Venditio simplex, & venditio dotis causa tribus modis differunt. Tom. 5 c. 774 B.
Venditio bonorum debitoris auctoritate iudicis ubi facienda. T. 5 c. 750 C.
Venditio quarum rerum recte fieri possit, & contra. T. 3 c. 506 D.
Venditio rei alienæ an valeat. T. 5 c. 510 E. & c. 947 B.
Venditio rerum Ecclesiasticarum ab Episcopo facta sine consensu Capituli non valet. T. 6 c. 1014 B.
Venditio prædiorum Ecclesiasticarum fieri non potest sine consensu Capituli. T. 6 c. 913 E.
Venditio dimidio minoris facta refindatur, nisi emptor parvus fit lopletior, quibus pretio dicit. T. 6 c. 1023 E.
Venditio in totum an rescindi possit. T. 6 c. 697 B.
Venditio non est pactum, sed contractus. T. 6 c. 611 B.
Venditio conditionalis impersecta venditio est. T. 6 c. 172 B.
Venditio pure facta perfecta est, & valet statim. Ibid. B.
Venditio, & traditio res fiat intra 28. venditio rei alienæ facti est, non juris. T. 6 c. 139 A. B.
Venditio nudis fine traditione dominium non mutat. T. 6 c. 101 D.
Venditio fiscalis omnia intelligitur facta sine conditione, nisi aliunitra duos menses meliorem conditionem attulerit. T. 6 c. 513 B.
Venditio. Vide, Emptio.
Venditio fola dominium non transferri, fieri nec promittio fola, quæ fit stipulatio. T. 7 c. 750 E.
Venditio quomodo fiat retractatur præsertim fidejocomitali. Tom. 7 c. 1195 C.
Venditio imaginaria, & nudo pro non facta est. T. 7 c. 716 E.
Venditio fit omnium rerum, quas quis habere, possidere, perfequi potest. T. 7 c. 601 C.
Venditio imaginaria quomodo accipienda. T. 7 c. 688 D.
Venditio duobus modis intelligitur tenere, & perfecta esse. Tom. 7 c. 602 E.
Venditio rei facre conditur propter accellionem. T. 7 c. 693 B.
Venditio ut valeat, non est necesse, rem vendiam emptoris fieri. T. 7 c. 691 D.
Venditio fola alienatio non est. T. 8 c. 541 B.
Venditio quando confirmia perficitur. Ibid. B.
Venditio vini est, quod est in cella vinaria facta apud cellam, maxime tradita clavibus cellæ vinariæ. T. 8 c. 253 D.
Venditio an possit conferri in arbitrium venditoris. T. 8 c. 665 D. & c. 749 A.
Venditio imaginaria non est pretio accedente. Tom. 8 c. 667 A. & c. 751 D. E. & c. 852 D.
Venditio imaginaria duplicter. T. 8 c. 667 A. & c. 751 B.
Venditio imaginaria qual. Tom. 8 c. 753 A.
Venditio an valeat, si contrahentes consentiant in corpore, & differiant in nomine, vel contra. T. 8 c. 399 A. B.
Venditio, & donatio in quo differant. T. 8 c. 541 B.
Venditio rei alienæ valet. Tom. 8 c. 614 C.
Venditio quid. T. 9 c. 371 D. Cuiac. ex quibus venditio rescindatur, vel non. Ibid. D. & seq.
Venditio an imperfecta sit, vel quæ imperfecta, multum interest. T. 9 c. 780 D.
Venditio, quæ sequitur cessionem bonorum debitoris, non est quomodo minori, & cur. T. 9 c. 1127 E. & c. 1129 C.
Si venditor reputet publicas pensitationes fuerint celebrata. Tom. 9 c. 376 D.
Unum venditio fit perfecta, aut quasi perfecta, multum interest. T. 9 c. 780 E.
Venditio pignoris a creditore sui jure fit, aut non jure fit. T. 9 c. 1124 A.
Venditio pignoris. Vide, Distractio.
Venditio fiscalis non rescindatur reficiopte Principis. T. 8. & auctoritate reficipiet, nec beneficio aratis. T. 9 c. 376 E.
Venditio bonorum ob cessationem tributorum, quæ fit ab exactoribus. T. 9 c. 377 A. B.
Venditio fola dominium non mutat. T. 9 c. 382 C.
Venditio quomodo confirmia, & interea rescindatur, at re non interagere, non reficiendum. T. 9 c. 375 C.
Venditio conditionalis ab initio fuit perfecta. T. 9 c. 397 E.
Venditio folo consensu perficitur. Ibid. B.
Ut venditio pignoris a creditore fiat valeat, multa desiderantur. T. 9 c. 1124 A.
Venditio, & donatio inter veteri in quo differant. T. 9 c. 1128 B. C.
Venditio non reficiendum præsertim minoris pretii. T. 9 c. 371 C. nisi fi res dimidio minoris venierit. Ibid. C.
Venditio, & emptio fpei est. T. 9 c. 1207 A.
Venditio perficitur solo consensu statim sine traditione, & pura fit venditio, quoniam fi fit conditionalis, perficitur cum impletis fuerit conditio. T. 9 c. 379 A. B.
Venditio reficindi potest, fi minor captus fuerit supra dimidium justi pretii. T. 9 c. 621 D.
Venditio perficitur solo consensu, fi fiat sine scriptis. T. 9 c. 379 B.
Venditio simplex, & venditio dotis causa tribus modis differunt. T. 9 c. 565 A. B.
Venditio, cui dolus, vel metus dedit causam, ipso jure nulla est. T. 9 c. 372 A.
Venditio, cui dolus emptoris causam dederit, in reficiendum. T. 10 c. 372 D.
Venditio fervi nulla est, cum venditor in ea ab emptore circumscriptus est. T. 10 c. 383 A.
Venditio non transfert dominium, fed traditio. T. 10 c. 439 A.
Ut venditio, fit locatio fine nomine non conficitur. T. 10 c. 455 B.
Venditio fola non transfert de dominio actiones. T. 10 c. 653 E.
Venditio rerum duo fignificat. T. 10 c. 664 A.
Venditio fafta a minore, & confirmata juramento, an possit refindi. T. 10 c. 807 E.
Venditio, & emptio quomodo contrahantur. Tom. 10 c. 998 B. & seq.
Venditio fi fafta fuerit propter certam fitionem folutionis publicorum tributorum, quid fequetur. T. 10 c. 1009 D. E.
Quando quando intelligatur esse perfecta. T. 10 c. 1011 D.
Venditio fi est conditionalis, non intelligitur esse perfecta, antequam existerit conditio. Ibid. E.
Venditio, quam placuit reficiqi in fcriptum, non est perfecta ante completam fcripturam. Tom. 10 c. 1011 E & c. 1012 A.
Venditio rei alienæ quibus casibus valeat, & non valeat. Tom. 10 c. 1019 A. B. & seq.
Venditio, quæ fequitur cessionem, non intuetur infamiam. Tom. 10 c. 1146 C.
Venditio non est fine pretio. T. 10 c. 1156 B.
Venditionis, & emptionis verbo promittere veteres ufos fuisse. T. 3 c. 237 D. & Tom. 7 c. 315 B.
Venditionis vinculum est arra. T. 3 c. 238 D.
Venditionis refolvendæ causæ probabiles, vel improbabiles. T. 2 c. 377 A.
Venditionis confirmator. Tom. 2 c. 1030 D.
Ad venditionis tempus æstimatio non reducitur, fed futuræ ex tempore evidentis. T. 4 c. 156 D.
Venditionis reficiqi uti, & quando locum habeat, vel non. Tom. 5 c. 451 E.
Venditionis, & emptionis causa. T. 5 c. 355 A. & c. 359 A.
Venditionis origo. Tom. 7 c. 685 A.
Venditionis genere dominium mutatur, fequutis traditione; accedente pretio. T. 8 c. 756 C.
Venditionis pactum in plenum arbitrium non conferri. Tom. 8 c. 749 B.
Venditionis lex. Vide, Lex venditionis.
Venditionis vetus exemplum. T. 9 c. 419 A.

Venditionis natura quæ . Tom. 9 c. 366 C.
Venditionis, & emptionis natura est, ut vicissim fruitionem mutent inter panantur . T. 9 c. 40 A.
Venditionis, & locationis causa figuratæ est; nec ratio, quæ valet in venditione, etiam in locatione valere continuo debet . Tom. 10 c. 47 E.
Venditionis inofficiosa querela an detur. T. 10 c. 935 C.
Venditionis contrahendæ potestas. Tom. 10 c. 1035 A.
Venditionis rescissio non fit ob rem modicam. T. 10 c. 1035 A.
Venditionis rescindendæ quæ sint causæ probabiles, vel improbabiles. T. 10 c. 1003 E. & c. 1004 A. & seq.
Venditionis lex, ut fervus exportetur, cui detur. T. 10 c. 1027 E.
Venditioni minoris prædii modica tantum loca religiosa accedunt . T. 10 c. 940 E.
Quæ res venditionem recipit, eam etiam recipere pignerationem. T. 9 c. 288 A.
Ad venditionem refcindendam ajunt ex vendito, vel ex empto . T. 3 c. 670 A.
Venditionem refolvit fiscus, & emptori pretium restituit . Tom. 3 c. 645 E.
Venditionem sæpe accipi pro locatione. T. 3 c. 127 E.
Per venditionem non transfertur in emptorem locus facer, aut religiosus. T. 4 c. 35 D.
Poll venditionem perfectam commodum omne, & incommodum ad emptorem spectat. T. 7 c. 771 A.
In venditione æquum est vendere ea, quibus non prælitis nimium falleretur emptor. T. 7 c. 722 C.
Venditionem resolvere quid fit. T. 8 c. 274 C.
Venditionem imitatur in solutum datio. T. 9 c. 1069 C.
Venditionem pignoris impedire non potest debitor. T. 9 c. 1133 C.
Ad venditionem nemo accedit invitus. T. 9 c. 242 D.
An poll perfectam venditionem omne commodum, & incommodum rei pertinet ad emptorem. T. 10 c. 47 E.
Venditionem perfici solus confensus. T. 10 c. 906 D.
De venditione rerum fiscalium cum privatis communium. T. 2 c. 653 B.
Venditione facta viliori pretio, non rescinditur venditio, nisi venditor fraudatus fuerit supra dimidiam iusti pretii. T. 3 c. 485 B.
Venditione pignoris permittit pignoris cuia jure creditoris facta. T. 4 c. 900 B.
In venditione rei quis emptori ob evitionem teneatur, tutor, qui vendidit, an adolescens, cuius nomine venditio facta est . Tom. 4 c. 971 A.
Pro venditione est datio in solutum . T. 4 c. 437 C.
In venditione adfines adscribi solent plerumque, nisi fines fuint, aliter demonstrati fuint . Tom. 6 c. 519 D.
Pro venditione æstimatio habetur . T. 6 c. 536 A.
An venditione interposita lus pignoris extinctum sit . Tom. 6 c. 652 B.
De venditione fundi a venditore alii suis venditionem fecisse, ita facta, & inita ab emptore, ut effet is sibi fundus emptus tot nummis, & eum vendidisse illorum, dummodo ante calendas quintiles eum liberaret . Tom. 6 c. 491 E.
In venditione fundi oportet fines demonstrari. T. 7 c. 720 D.
Venditione facta hæc lege, ut degustetur, quod eft venditum, emptio nulla eft, priusquam degustatum fuerit. T. 7 c. 707 B.
Venditione facta hæc lege, ut admetiatur, emptio perfecta eft etiam ante mensuram . Ibid. B. C.
In venditione aliud eft pretium, aliud merx . T. 8 c. 341 D.
In venditione contrahenda ambi gua lex contra vendiorem eft interpretanda. T. 8 c. 811 E.
De venditione, & emptione contrahenda. T. 9 c. 363 B. & seq.
De venditione rescindenda. T. 9 c. 371 D. & seq.
De venditione, quæ fit sub hasta . T. 9 c. 1066 A.
In venditione res exiguntur, res, pretium, consensus. T. 9 c. 363 B. Scripturam non exiguntur, nisi etiam ita convenerit . Ibid. B.
In venditione hominis folet emptor sibi cavere de dupla. T. 9 c. 1202 D.
In venditione pignoris quæ observanda sunt . T. 9 c. 1193 D. E.
Lex 2. *de refund. vend. in pecuniat ad res mobiles*. T. 10 c. 188 D.
Venditione extinctæ, an finiatur actio ex vendito . T. 10 c. 441 D.
In venditione omnium rerum adjicitur habere rectte licere . T. 10 c. 760 E. & c. 761 A.
In venditione quoad utilitatem rei recuperandam ab emptore diligentiam eft, fi non tradidit venditor, vel fi fciens, & earn mala fide tradidit. T. 10 c. 765 C.
In venditione quæ emptor, præstantur, nisi dicantur commendandi gratia. T. 10 c. 765 E.
In venditione quorum refcindi possint, & debeant . T. 10 c. 1004 B.
Venditiones appellantur locationes ceforum. T. 7 c. 1191 A.
Venditiones, & emptiones fpecies funt contractuum. T. 7 c. 25 A.
Venditiones imaginaria plerafque fieri in fraudem legis donationis causa. T. 8 c. 751 E.
Venditiones, quæ fiunt auctione publica. T. 9 c. 130 C. D.
Venditiones fatta a reo an valeant. T. 9 c. 1396 C.
Venditiones plerumque rerum expediendarum gratia nummo uno fiunt. T. 10 c. 599 C.
In venditionibus, & locationibus in quo differant fiscus, & respublica. T. 6 c. 573 B.
Venditionibus mancipiorum quæ partiones adjicitunur. T. 9 c. 39 A. & feq.
Venditionibus quæ partiones adjicuntur fiscus, & emptores, & vendiorem. T. 9 c. 388 C. & feq.
Ex vendito, ideft, ex empto. T. 3 c. 100 B.
Ex vendito affio ex nomine non competit. T. 1 c. 983 B.
Ex vendito, & empto. T. 1 c. 393 E.
Si vendito pignore agatur. Tom. 4 c. 1234 A. & B.
Actione ex vendito agitur in pretium. T. 10 c. 936 B.
Ex vendito affio interdum refcindi eft, ut & ex empto. T. 10 c. 658 C.
Actione ex vendito quid peti poffit. T. 10 c. 767 D.
In actione ex vendito quid veniat. T. 10 c. 768 D.
Vendition an obligetur evitionis nomine, ex emptio mancipiorum, quæ fuerunt. T. 6 c. 616 A.
Venditor non dat arram, nec pretium, fed emptor dit . Tom. 3 c. 1444 A.
Non eft fatis, fi venditor emptori præftet habere licere . Tom. 3 c. 1444 A.
Venditor emptori tenetur, ut caveat de evitione reprœmittitur nuda. T. 1 c. 1497 E.
Venditor hereditatis jus habet arquiem, & cur . Tom. 1 c. 934 E.
Venditor, hereditatem vendita, de evitione non tenetur. T. 1 c. 779 B.
Venditor, fi rei venditæ dominus non fit, qualiter teneatur . T. 1 c. 393 E.
Venditor omnino cogi potest, ut rem tradat, aut mancipet. T. 1 c. 374 D.
Venditor affione ex empto teneatur, ut emptor habere licere. Tom. 1 c. 1187 A.
Venditor non dicit legem venditionis, fed emptor . T. 4 c. 107 A.
Venditor, & emptor uterque punitur, quia commonis eft fraus . T. 4 c. 851 C.
Venditor non præftat periculum alluvionis, fed periculum rei vendite . T. 4 c. 160 A.
Venditor teneatur, quia vitia rei vendite nota habere potuit . T. 4 c. 1098 E. ut Marcus Tullius fcribit, unus, quia fciere debuit, aliter qua fcire potuit : utrumque idem potest. Ibid. c. 949 A.
Venditor emptori quatenus de evitione teneatur . T. 4 c. 1497 C.
Venditor an præftare debeat magnam, & luculentam hereditatem effe. T. 5 c. 511 A.
Venditor fciens fi cupefficas metiffes vendiderit pro cicera, emptori ignoranti quanti tenetur . Tom. 5 c. 516 B.
Venditor hereditatis quid emptori tradere debet . T. 5 c. 510 E.
Venditor hereditatis evitionem figulorum nomen non præftat . T. 5 c. 577 A. B.
Venditor quam cuftodiam, & diligentiam præftare debet . T. 5 c. 965 C.
Venditor aliquando legem dicit . T. 5 c. 680 D.
Venditor nominis, ideft, creditis . T. 5 c. 997 C.
Venditor aperte legem contractui dicere, & conficribere debet . T. 5 c. 505 C.
Venditor nominis debitoris quid præftare teneatur. T. 5 c. 510 B.
Venditor quam affionem cedere teneatur, & quando . T. 5 c. 651 A.
Venditor, fi res vendita redibitur ab emptore, non aliter recipiet earn, quam fi earn emptori redibeat omni pignore liberatam . T. 5 c. 422 E. & c. 423 A.
Venditor hereditatis in fingulis rebus hereditatis evitionem non præftat, nisi in ea, quæ diuerit nominatim ex hereditatis edit . T. 5 c. 519 B.
Venditor an teneatur de evitione. T. 6 c. 1016 B. & T. 7 c. 156 D.
Venditor non tantum pretium, quo fervus venit, fed etiam affinitatem iuoniam retro ferco amotorum emptori reddere cogitur . Tom. 6 c. 538 E.
Venditor fequitur forum emptoris . T. 6 c. 517 C.
Venditor potest ex figulatura, ufucapere vero ex emptio exigere potest. T. 6 c. 540 E.
Venditor, qui pretium petit, nihil agit, nisi offerat mercem, five earn venditam. T. 6 c. 568 E.
Venditor tradere videtur vendentem, fi patiatur, emptorem uram legere. Ibid. E.
Vendito hominis emptori præftabitur, quanti eius interreft, hominem venditoris fuiffe . T. 6 c. 906 C.
Venditor peractis diebus quinque ad rem tradendam, quæ venit, nec liberatur offerendo emptori, quanti interreft emptoris rem tradi . T. 6 c. 8 D.
Venditor quando emptori adeffe debet . T. 6 c. 9 C.
Venditor in caufa fua teftis effe non potest . T. 7 c. 482 D.
Venditor an emptor rem fuerte accipientis, ficut emptor nummos. T. 7 c. 751 A. & c. 852 B. an cogitur tradere dominium . Ibid. c. 904 D.
Venditor tradendo rem venditam, fi rei dominus eft, dominium eius transfert in emptorem . T. 7 c. 750 D.
Venditor an rem venditam pignora nomine retinere poffit, fi emptor pretium totum non offerat. T. 7 c. 1412 B. C.
Venditor ignorans an fciens, vel ignorante emptori tenetur . T. 7 c. 721 B.
Venditor affione ex empto an fupra dictum evitionis nomine periclitetur . T. 7 c. 1412 B.
Venditor in ferranda fe vendita cuftodiam, & diligentiam præftare debet . T. 7 c. 825 A.
Venditor omnia fpecialiter enumerare, nec quicquam emptorem certare debet. T. 7 c. 826 B. C. & feq.
Venditor fi tradere poffit rem venditam, nam res ab eo vindicari potest . T. 7 c. 721 E.
Venditor rem emptori tradere an, & quando cogitur . T. 7 c. 724 A. rem non tradens tenetur ex empto . Ibid. A.
Venditor ferri fui, vel alieni præftare debet, nam fupitium non effe, item fortis, nosifque iolutum effe, item fanum effe . T. 7 c. 75 A. B.
Venditor fciens, & ignorans an amabo, & quomodo vendere emptori tenditi tteacantur, & condemnentur. T. 7 c. 760 A.
Venditor fciens, & ignorans, minorem modum agri effe, quam dixit, tenetur ex empto . Tom. 7 c. 763 B.
Venditor fi duobus eandem rem vendiderit, & ante traditionem omnis ex emptoribus diffidet emptori heres exfiterit, quid fiet . T. 7 c. 748 D.
Venditor fi teraverit in dicendo partis agri modo, an pro qualitate, & bonitate loci affimatio fiat. T. 7 c. 749 C.
Venditor fi in qualitate fundi non in modo mentitus fit, emptori quomodo tenetur . T. 7 c. 787 D.
Venditor fi majorem agri modum dixerit, & agro per alluvionem aliquid adcreverit, a commodum alluvionis, ad quem pertineat . T. 7 c. 775 D. E.
Venditor, fi modus agri, quem dixit, non præftetur, tenetur affione ex empto in id, quod interfit . T. 7 c. 736 C.
Venditor fi fe præftaturum aliquid pollicitus fit, nec præftiterit, emptori tenetur ex empto . Tom. 7 c. 746 E.
Venditor agri five fciens, five ignorans diuerit, minorem effe capitationem agri, ideft, tributum foli, quod falso debetur, tenetur ex empto, quanto minoris. T. 7 c. 743 D. E.
Venditor vini fi in mora fuerit, quominus vinum traderetur, an, & quomodo condemnetur in id, quod interreft. T. 7 c. 739 C.
Venditor numemorum an caveat emptori ea fani præftare . Tom. 7 c. 751 B.
Venditor loci fepulcro ædificando, fi propius eum locum ædificaverit, an teneatur ex empto . T. 7 c. 792 D. E.
Venditor non cavens de quibus oportet emptori tenetur in duplum . T. 7 c. 1412 D.
Venditor non tradens rem, tenetur quanti emptoris interreft . Tom. 7 c. 751 C.
Venditor prædii, fi fciens non dixit de tributo, tenetur ex empto . T. 7 c. 785 A.
Venditor debet emptori præftare goldquid interfit, ideft, poll venditionem & ante traditionem quæfierit ex operis fervorum vendiorum, vel fervi venditi. T. 7 c. 790 A.
Venditor poll morem emptoris in accipienda re vendita, eadem ratione ferranda præftare tantum debet, non etiam culpam. Tom. 7 c. 804 C.
Venditor quatem diligentiam adhibere debet poll venditionem in ferranda re vendita . T. 7 c. 799 B. & c. 819 B.
Venditor non potest uti privilegio fui fori, fed fequitur forum fequi debet . T. 7 c. 156 D.
Venditor quando fciens celare videatur fervitutem ignorantem emptorem . T. 8 c. 835 E. & c. 836 A.
Venditor, qui non cavet, dominum effe, nosque iolutum effe, an teneatur in duplum . T. 7 c. 753 C.
Venditor quicquid accefforum dixerit fundo, id interpretum tradere teneatur . T. 7 c. 704 D.
Venditor, qua fciens dolo malo emptorem decipere, condemnatur emptori omnia detrimenta, quæ in ea emptione tranexit, præftare. T. 7 c. 760 A.
Venditor, qui fciens in mendacia agri emptorem fefellerit, an teneatur ex empto in id, quod interreft . T. 7 c. 736 C.
Venditor rei alienæ ignorantí emptori ex vendito teneatur in id, quod interreft. T. 7 c. 1015 B.
Venditor rei vitiofæ an teneatur emptori in id, quod interreft. T. 7 c. 1450 D.
Venditor fi pretatio vogaverit emptorem, ut in poffeffione fit, an hoc genere emptorem poffeffionem faciat. T. 8 c. 184 B.
Venditor, qui rem venditam necdum traditam conduxit ab emptore, eam emptori tradidifte videtur conductionis genere. Ibid. A. B.
Venditor quibus caufis emptori non teneatur de evitione . T. 9 c. 1197 A. & feq.
Venditor emptori ob evitionem ultra duplum non teneatur affione ex empto. T. 9 c. 1077 C. D.
Venditor laudatus, denuntiatus, appellatus, conventus ad eam rem defen-

defraudandam non poteſt uti præ ſcriptione ſui fori ſecundum regulam, ut actor ſequatur forum rei. T. 9 c. 1296 D.
Venditor reſtitutionis concuſſæ renuntiare poteſt. T. 9 c. 375 B.
Venditor hereditatis. T. 9 c. 36 C. & ſeq.
Venditor illuſtratus, ideſt, non denuntiatus, non tenetur de evictione. T. 9 c. 1296 A. B.
Venditor, qui de evictione tenetur, non poteſt emptori facere conveniam. Tom. 9 c. 1299 E. & c. 1304 E.
Venditor illuſtratus, *qui n'a pas eſté appelé a garand*, vel heres ejus de evictione non tenetur. Tom. 9 c. 385 C.
Venditor laudatus, five auctor, non poteſt delegare ſuperiorem, ideſt, non poteſt non ſuſcipere defenſionem cauſæ. T. 9 c. 1296 B.
Venditor, & donator in quo differ. tant. T. 9 c. 1335 E.
Venditor emptori obligatur. Tom. 9 c. 1289 E.
Venditor denuntietur in idioma de evictione lini ſubſiſtere, five adſiſtere debet. T. 9 c. 1305 D.
Venditor hereditatis. Vide, Hereditatis venditor.
Venditor tradit, non dat. Tom. 10 c. 421 E. & c. 422 A.
Venditor quando exercet legem commiſſoriam per reivindicationem, & quando per actionem ex vendito. T. 10 c. 1025 A. B.
Venditor, qui pretium habet, rem habere videtur. T. 10 c. 311 C.
Venditor excultur, ſi poteſtatis tenere vendiderit. T. 10 c. 441 E.
Venditor evictionis perciulum non ſuſtinet, ſi emptor vitius ſit ſumtus. T. 10 c. 450 D.
Venditor ſi plures heredes relinquit, uno eorum defigente auctoritatem, omnes defigiſſe videntur, & omnes tenentur. T. 10 c. 518 A.
Venditor an ob vitium, quod poſt venditionem res contraxit, teneatur. T. 10 c. 609 A. B.
Venditor petito pretio non aget lege commiſoria. T. 10 c. 669 A.
Venditor ſi rei tradendæ facultatem habeat, nec tradat, an omnimodo cogatur tradere, nec liberetur pretio id, quod intereſt. T. 10 c. 748 C.
Venditor non cogitur dare, ſed tradere poſſeſſionem vacuam. T. 10 c. 749 A. & c. 751 C.
Venditor ſi rem non tradat vacuam, emptor agit, non tantum ut pretium reſtituat, ſed etiam ſi quid eius interſit. T. 10 c. 749 C.
Venditor ſemper præſtat, dolum malum a ſe abeſſe, etiamſi id dolum non ſit. T. 10 c. 750 C.
Venditor nonnunquam agit actione ex empto, ut res reſtituatur. T. 10 c. 760 C.
Venditor, qui omnia non præſtitit, periode eſt atque ſi nihil præſtitiſſet. T. 10 c. 761 E.
Venditor debet præſtare, ut emptor obtineat in lite proprietatis, nec non & poſſeſſionis. T. 10 c. 761 E. & c. 762 A.
Venditor non debet præſtare proprietatem, & ideo ante litem, & evictionem proprietatis non tenetur. T. 10 c. 761 A.
Venditor ſervi mentitus de artificio, vel de peculio ſervi, in quid tenetur. T. 10 c. 765 A.
Venditor ſi deceptus ſit ab emptore, ut minimo venderet, in quid tenetur emptor. Ibid. B.
Venditor non tenetur ex empto, niſi emptor omne pretium offerat. T. 10 c. 766 A.
Venditor non aget utiliter actione ex vendito, niſi offerat rem. Ibid. B.
Venditor ſi poſt traditionem non patiatur emptorem rem tollere, quid ſequetur. Ibid. C.
Venditor ſua pecunia contrahens ab poſtor convenit actione duplici, ex vendito ſcilicet, & ex ſtipulatu. T. 10 c. 768 D.
Venditor quo caſu rem, & pretium retineat. T. 10 c. 891 D.
Venditor aut emptor ſecundum emptorem. T. 10 c. 957 D.
Venditor in poſt perfectam emptionem poſſit retinere rem venditam quod iure pignoris. T. 10 c. 971 D. E.
Venditor non tenetur rem ſuere emptoris, & ſatis eſt, ſi ſe obliget malo. T. 10 c. 992 D.
Venditor illuſtratus non præſtat periculum evictionis. Tom. 10 c. 1010 A.
Venditor dubitat tantum caſibus præſtat dolum tantum ante traditionem, quod ad cuſtodiam retinet. T. 10 c. 1011 C.
Venditor emptori quo actione tenetur. T. 10 c. 1012 C.
Venditor an, & quomodo poſit cogi a judice rem venditam tradere emptori. Tom. 10 c. 1014 B. C.
Venditor ſi fervi morbum, aut vitium ſciens vendiderit, ad quid tenetur. T. 10 c. 1031 B.
Venditor, vel emptor ſciens ſæpe ſeparatur ab ignorante in traditu de venditione, & emptione. Ibid. B.
Venditor, & emptores tres diſtinctiones. T. 1 c. 1458 A.
Venditoris dolus non purgatur. T. 7 c. 770 E.
Venditoris heredes an, & quando ex contractu ejus in primum conſenti. Ibid. Tom. 7 c. 881 D.
Venditoris ignorantia, & bona fides condemnatio levior eſt, quam ſcientia, & reticentia. T. 7 c. 760 B.
Venditoris mora auget empti obligationem. T. 7 c. 730 C. cui negligentia ſi res deterior factæ fuerit, damnum id quem pertinet. Ibid. C. 819 B.
Venditoris patientia an pro traditione habetur. T. 7 c. 794 A. & c. 800 B.
Venditoris beneficium emptori proſit. T. 8 c. 687 E. & c. 781 B.
Venditoris offenſio vice eſt indictionis, & traditionis. Tom. 8 c. 283 C.
Venditoris ſcientia, & patientia imitanur conſenſum. Tom. 8 c. 1012 A.
Venditoris dolus. T. 9 c. 380 E.
Venditoris, aut minoris vendiſtis, ſubventur. T. 3 c. 468 B.
An venditori, ubi emptor licit contra legem venditionis, ſit pœna perfequatio in ſtipulationem deduſta. Tom. 4 c. 662 D. an ei ſit actio ex ſtipulatione quanti effecax. Ibid. D.
Venditori competit actio ex vendito empto. T. 4 c. 967 A.
Venditori licet, quod minus eſt, plus vendere, id poſit, & emptori, quod pluris eſt, minoris emere. T. 4 c. 965 B. C.
Venditori aut emptor ſecum ambigua, pactio ambiguo in emptione venditione. T. 5 c. 595 C.
Venditori haudquaquam eſt de raro. T. 6 c. 9 B.
Venditori ex vendito refidui pretii nomine eſt integra actio. Tom. 6 c. 522 C.
Venditori æquius eſt ſubventri, quam emptori. Tom. 6 c. 592 A.
Venditori circumſcripto non ſatis eſt reſtitui ſuperfluum dimini, quodve amplius in dimidio eſt, ſed ſuperfluum juſti pretii, vel quod deſt juſti pretii. Ibid. C.
Venditori in ſervum venditum quibus caſibus licitum manus injicere. T. 10 c. 1097 D. E.
Venditori ante traditionem caverur damni infecti. T. 10 c. 1180 C.
Contra venditorem an ſtat interpretatio, ut pro rata tantum illius anni ſtetur ex penſionibus pignorum. T. 4 c. 105 E.
Inter venditorem, & emptorem differentia quæ eſt. T. 4 c. 659 B. ratio huius differentiæ ab Accurſio tradita quæ. Ibid. B.
Inter venditorem ignorantem, & ſcientem differentia quæ. T. 4 c. 948 D. & T. 5 c. 115 E.
Venditorem in re tradenda debere præſtare emptori, ut in lite de poſſeſſione potior ſit. T. 6 c. 98 C. D.
Venditorem hereditatis cavere emptori ſtipulanti ſolere in modum, *quanto pecunia ea ex hereditate ad ſe pervenerit, tantum præſtare*. T. 6 c. 66 B.
Venditorem emptor quando dolum malum præſtare oportet. Tom. 7 c. 761 B.
Venditorem ex reticentia etiam teneri emptori ex empto. Tom. 7 c. 808 C.
Venditorem, ſi modus agri, quem dixit, non inveniatur, teneri pro modo, quem dixit. T. 7 c. 1241 E. & c. 1242 A.
Venditorem non teneri ultra damnum in id, quod intereſt. T. 9 c. 1027 C.
Venditorem hereditatis, qui res hereditarias non tradidit, teneri emptori actione ex empto in id, quod intereſt, & poſſet rem ab eo, quem ex hereditate ali vendidit, & tradidit, rupta fide pravis venditionis. T. 9 c. 367 E. & c. 368 A.
Ad venditorem pertinet periculum ante completionem inſtrumenti, poſt ad emptorem. T. 10 c. 658 A.
In venditorem ferui, cuius nomine agi poteſt non alii actione adversus dominum, quam duplo emptori ſtipulanti promiſſo propter evictionem, quando agitur ex hac ſtipulatione. Tom. 10 c. 854 E. & c. 755 A.
Venditorem inter, & emptorem fundatum in reciprocada contractitu, an ſit par ratio. T. 10 c. 1005 E.
A venditore fictum locationem an emptor ſtarare teneatur. Tom. 5 c. 363 A.
Venditore ſuperior eſt emptor in re empta perſequenda. T. 10 c. 1254 A.
Venefici aspire damnantur. T. 1 c. 391 B.
Venena, & mala medicamenta, ut dicitur. T. 7 c. 494 D.
Venenat tam bona, quam mala immutantur naturam. T. 8 c. 605 D.
Venenatus qua genia plebiſcitur. T. 9 c. 1437 B. C.
Inter venenu cauſam, & cauſam per vim illatam nocio diſtinctio quæ eſt. T. 4 c. 908 A.
Venenei mali non contrahitur impio. T. 7 c. 706 E.
Veneni, & gladii ſignificatio. T. 8 c. 545 A.
Veneno quis necatus ſit, an vi, etiam, vel palam, quid intereſt. T. 4 c. 907 B.
Venenorum malorum non eſt commercium. T. 1 c. 771 B.
Venenum eſt verium medium. T. 7 c. 706 D. continet tam id, quod ad ſanandum paratum eſt, quam ad occidendum. Ibid. D.
Venenum quid ſignificet. Ibid. D.
Venerabilis loca quanam ſint. T. 8 c. 1114 D.
Venia dignus eſt, qui fallitur. T. 4 c. 165 C.
Venia ætatis quid eſt. T. 4 c. 1020 B. ejus effectus quis. Ibid. c. 1019 D.
Venia adulterii ſit tribus modis. T. 4 c. 1391 D.
Venia, quæ poſtulatur a Prætore, quæ eſt. T. 7 c. 118 E.
Venia petito eſt confeſtatio revocentur. T. 10 c. 875 D.
Venia, antiquo ſit vita. T. 10 c. 6 c. 7 E. & c. 908 A.
Venire ad aliquem beneficio alieno quid denotet. T. 7 c. 180 A.
Venire, & cedere diem in quo differant. T. 7 c. 651 A.
Venire averſione quid. T. 9 c. 370 C.
Venire quæ res non poſſunt, & quæ vendere, vel emere vetantur. T. 1 c. 271 B. C. & T. 9 c. 168 D. & ſeq. & T. 10 c. 1231 A.
Venire ſub hafta, vulgo *au plus offrant*. T. 9 c. 549 D.
Venire ſequentibus morum facit. T. 1 c. 1010 B.
Venire mulierem per quinque infirmitatis obſtetricies. Tom. 1 c. 403 E.
Venire in poſſeſſionem mittitur, retinuit ſolus ſit. Tom. 5 c. 610 C.
Venire in, & qui in poſſeſſionem mittatur. T. 8 c. 115 D. E. an faciat morum ſequentium, & agnatia, vel liberis. Ibid. C.
Venditor an mittatur in poſſeſſionem, & mulier aliunde ſit poſſeſſionem. T. 8 c. 115 C.
Venditor an mittatur in poſſeſſionem, & mulier aliunde ſit poſſeſſionem. T. 8 c. 115 D.
Venter an reſtituatur poſſeſſionem. T. 8 c. 114 A. B. an ex hereditate detur contra tabulas. Ibid. A. B.
Venter ex filia an mittatur in poſſeſſionem. Tom. 8 c. 114 A.
Venter qui ſit, & dicitur. Tom. 8 c. 113 B. an ei deferatur bonorum poſſeſſio. Ibid. B. an ei deferatur hereditas. Ibid. B. an ei conferatur. Ibid. B.
Venter vivens non præſumitur pupillus, quandiu ſuit in tutoris potiſtate. T. 9 c. 159 D.
Ventrale pro quo acquiratur. T. 1 c. 181 A.
Ventrale quid. T. 8 c. 571 C.
Ventralia quidnam ſint. Tom. 10 c. 1166 D.
Ventre non inſpiciendo, & cultodiendo partu. T. 1 c. 787 D.
Si ventre plena pater intellatus decefſerit, quid iuris. T. 4 c. 604 B.
Ventrem non habere aures, proverbium. T. 9 c. 598 A.
Ventri non dari non poteſt. T. 3 c. 130 B.
Ventri cur datur curator, non tutor ex edicto Prætoris. Tom. 4 c. 301 B. & c. 545 A.
Ventri an curator dari debeat. T. 3 c. 113 E. an curator bonis detur. Ibid. E.
Ventri in deferatur bonorum poſſeſſionem. Tom. 8 c. 64 E. an detur Carbonius bonorum poſſeſſio. Ibid. c. 118 D.
Ventri curator datur, item bonis. T. 8 c. 117 B. cuius ille curtor habeat. Ibid. B. quod ejus officium ſit. Ibid. B.
Ventri in poſſeſſionem miſſo an conſeratur. T. 8 c. 200 B.
Ventris nomine mater an, & quando mittetur in poſſeſſionem. T. 9 c. 173 C.
Ventris curator an rerum plenam administrationem habeat. T. 3 c. 113 D. C. cur non dicatur tutor. Ibid. C.
Ventris miſſio an numeretur inter poſſeſſiones bonorum decretales. T. 8 c. 113 E.
Ventris nomine miſſio in poſſeſſionem vice contra tabulas ut ſit, quæ neceſſaria ſint. T. 8 c. 117 E.
Ventris nomine miſſio in poſſeſſionem ut ſit, quæ requiratur. T. 8 c. 118 D. & quando finitur. Ibid. c. 118 E.
Ventris nomine ſi mulier in poſſeſſionem miſſa ſit, an ſumptus mala ſide ſuſti repetantur. T. 8 c. 119 A.
Ventris nomine ſi ſit mulier in poſſeſſionem miſſa, adulterii accuſationem differendam, ne præjudicium fiat ratio. T. 8 c. 120 B.
Ventris pater ſi captus ſit ab hoſtibus, an venter mittatur in poſſeſſionem. T. 8 c. 115 C.
Venundari quod propele ſit. T. 8 c. 895 D.
Venus reſtudinem calcans. T. 3 c. 106 E.
Vera ſint generaliter pleraque, quæ ſumpta ſpecialiter falſa ſunt, & contra. T. 4 c. 449 E.
Verba imperativa ſunt verba directa. T. 1 c. 341. C.
Verba ſunt præſentium, non abſentium. T. 1 c. 850 D.
Verba precaria directa. T. 1 c. 443 D.
Verba cauſina. T. 3 c. 114 A.
Verba fideicommiſſaria propria ſunt. T. 4 c. 536 C. *Deponere, copio, deſidero*, ſuyo ſunt etiam verba fideicommiſſum facientia. Ibid. C. verba optativa ſunt precaria. Ibid. C.
Verba *poſſe, & debere* promiſcue in ſure ſolutpatur. T. 4 c. 721 B.
Verba directa, & imperativa quæ ſunt. T. 4 c. 515 A. differentia bonorum verborum hodie eſt ſublata a Juſtiniano Imperatore. Ibid. A. B.
Verba non ſunt curanda, teſte Tullio, cum quis facta videat. T. 4 c. 1390 B.
Verba *relinqua, inſtituo, deſtituo* neque ſunt directa, neque precaria. T. 4 c. 535 B.
Verba *ſolo, rogo, mando, copio, pro* ſunt precaria, non directa. Ibid. C. 515 A.
Verba S. C. Orſitiani, & Tertyllianii ſunt extentiva. T. 4 c. 1063 D. verba edicti ſuccoſſoni non Ibid. c. 1064. A.

Verba M. Tullii de imperio Cilicie ferebantis quæ . T. 4 c. 833. D.
Verba transum præfentium funt, nec inter illa res fieri poffunt . T. 4 c. 1173 D.
Verba Ciceronis de Proconfule Macedoniæ quæ . T. 4 c. 833 C.
Verba *ita ut*, quæ Cuiacio (ut ipfe fatetur) fæpe ufui fuerunt in multis collibus, modum, non conditionem fcilicet. T. 4 c. 1146 C.
Verbi non tam fpectantur, quam voluntas teftatoris . T. 4 c. 1188 D.
Verba edicti late patent. T. 5 c. 414 D.
Verba *L. Grata*, *L. illud*, ambigua funt, quæ explicantur . Tom. 5 c. 408 B.
Verba ubi conditio non funt, fufficit, abrogatum fuiffe edictum . T. 5 c. 98 D.
Verba *L. Lobon acerra*, *L. 15. pro fonia*, ita fuit redacta, ut omnes interpretes difficultatem eorum quæ non videntur, videre tamen difficultaverint. T. 5 c. 485 C. D.
Verba requirunt ad facilitorem probationem contractûs matrimonii . T. 6 c. 1072 D.
Verba feriatum hominum confilia, non verbi confilia . T. 6 c. 245 C.
Verba intelligenda fecundum commodum ufum loquendi . Tom. 6 c. 1060 D.
Verba fidecommiffaria . T. 6 c. 265 D.
Verba *tum dos* quid denotent . T. 6 c. 676 B.
Verba directa in inftitutione, & fubftitutione quæ fint . Tom. 7 c. 898 B.
Verba precaria quæ fint . Ibid. C.
Verba fi manifefta fint, veluti res obfcura, in quæramus voluntatem . T. 7 c. 1356 A.
Verba directa & precaria, & a iu risiurandi impofitione diftinguit Juftinianus. T. 7 c. 1357 B.
Verba civilia qua dicuntur . T. 7 c. 915 B.
Verba directa funt civilia . Tom. 7 c. 913 C. & T. 9 c. 811 C.
Verba dare quid fignificet . Tom. 7 c. 701 D. E.
Verba directa quæ fint . Tom. 7 c. 898 B.
Verba precaria nufquam dicuntur, obliqua . Ibid. B.
Verba executiva quæ dicuntur . T. 8 c. 186 C.
Verba fignificationes conficiunt . T. 8 c. 478 A. B.
Verba, quæ invicem fignificant . T. 8 c. 547 B. C.
Verba latina directa dicuntur civilia verba . T. 9 c. 712 D. latini autem Juftinianus, non graeca . Ibid. D. olim inutiliter inftituebatur hæres verba graeca, inutiliter tamen dabatur, mutilatur debatur libertas, & legatum, &c. Ibid. D.
Verba funt tantum præfentium, non abfentium . T. 9 c. 1153 C.
Verba directa civilia dicuntur . T. 9 c. 811 C.
Verba directa olim erant latina, & certa, folemnique, hodie etiam graeco fermone legari poteft . Ibid. C.
Verba promiffiva quæ funt . T. 9 c. 1260 D.
Verba perpetram fcripta vitiam habent, incertum intellectum non habent . T. 10 c. 471 C.
Verba adeuram ac judex poffit emendare poft fententiam . T. 10 c. 1290 B.
Verbera quæ nam fit vox . Tom. 3 c. 311 D.
Verbero quifnam fit . T. 10 c. 725 A.
Verberoni vix unquam eft fincera fides. T. 1 c. 1 B.
Verbi lenitas triftitiam ita mitigat. T. 4 c. 809 C.
In verbi eorum ifta promiffio, cum non eft oratio, unufque contextus, an poffit effe calliditas. Tom. 10 c. 121 A.
Verbis contrahitur ftipulatio, non litris, & inter præfentes. T. 4 c. 889 B.
Verbis potior eft mens contrahentium . T. 4 c. 911 B.
An ex verbis illis, *non dubito te libere tamquam bona reddituram*, fideicommiffum induci poffit . T. 4 c. 538 C.
Verbis etiam creditum fit interpofita ftipulatione . T. 5 c. 398 D.
Verbis directis quod in teftamento relinquitur, ipsis modo dicitur relinqui . T. 7 c. 893 B. C. Ita adverfa funt, quæ precaria dicuntur. Ibid. C.
Verbis expirimi aliud, aliud tacite contineri. T. 7 c. 968 E.
De verbis, quibus concipitur ftipulatio. T. 9 c. 1162 D.
Verbis commodius inter an fit jus adeerfendi. T. 8 c. 906 C.
Verbis obligatio qua ratione contrahatur. T. 8 c. 1090 A.
Verbis perfcriptis actio an fit generalis, vel fpecialis. T. 10 c. 149 D. datur tantum ex contractibus qui nomine vacant, & funt his, qui nomen habent, addimiles, five proximi. Ibid. D.
Actio præfcriptis verbis fuppetit, deficiente civili actione. T. 10 c. 150 B. eft actio in fubfidium civilis. Ibid. B.
Subfidiaria ifta eft actio in fubfidium prætoria, nemque & actio de dolo, quæ fupperit, licet non deficiat prætoria. Ibid. B.
Actio præfcriptis verbis de præcaria in fit bonæ fidei . T. 10 c. 348 E.
Actio præfcriptis verbis an detur tantum ex contractibus incertis . T. 10 c. 422 D.
Actio præfcriptis verbis cur dicatur propria . T. 10 c. 429 A.
Actio præfcriptis verbis cur ita dicatur. T. 10 c. 452 C.
Actio præfcriptis verbis, quæ eft utilis, non datur, nifi ex contractibus, qui fuit nominatis fimiles. T. 10 c. 451 E.
Actio præfcriptis verbis an detur ex negotio *fiem*, *ut des*. Ibid. E.
Actio præfcriptis verbis nonquam concurrit cum actione legitima. T. 10 c. 1016 A.
Actio præfcriptis verbis, quæ datur ex permutatione . T. 10 c. 1040 C. quare dicatur incerta . Ibid. D. cur civilis. Ibid. D.
De verbis dubiis oratio eft, fi cumbigitur de fignificatione verbi. T. 10 c. 472 B.
Verborum fignificatio. T. 1 c. 889 A.
Verborum fignificationem accipere, augere, & producere fecundum judicium jurisfonulti eft . T. 4 c. 1170 D.
Verborum fignificationem augere in *rifcinfulti* eft pro loco, & tem pore . T. 4 c. 1171 A.
Verborum vim, & fignificationem legis eft augere, & producere . T. 4 c. 913 E.
Verborum obligatio juris civilis eft. T. 4 c. 1135 E.
Verborum obligatio per prononciatum non adquiritur. Ibid. E.
Verborum fcientium eft obligatio . Ibid. E.
Verborum obligatio inter abfentes inutilis . T. 1 c. 391 E.
Verborum proprietas non fempr in jure obfervatur . T. 1 c. 859 B.
Verborum fignificationes ex illis pugnat jurisfonulentes in libris, *Fraunfcifcanis*, *refpondis*, *edictis*. T. 6 c. 440 A.
Verborum obftinatus cui nocet. T. 7 c. 701 A. B.
Verborum intelligentia in pupilli exigitur, non etiam pertis tetum, quotes de commodo ejus agitur. T. 8 c. 324 B.
Verborum obligatio an conftituatur, fi animus non fuerit eius conftituendæ. T. 8 c. 327 B. quibus modis contrahatur. Ibid. c. 321 C. D.
Verborum obligatio tolliter accepilatione. T. 9 c. 1170 E.
Verborum origines Stoicorum, & quorundam Stoicorum. T. 9 c. 26 E.
De verborum, & rerum fignificatione . T. 9 c. 835 B. & c. 836 E.
Verborum obligatio fequitur ex ftipulatione. T. 9 c. 1185 C. D.
Verborum obligatio tribus tantum modis conftituitur. T. 9 c. 524 E.
Verborum obligatio non folum interrogatione, fed & dictione dotis, & iuriurando liberti contraftitur. T. 10 c. 565 C.
Verborum obligatio eft verborum folemnium obligatio . Tom. 10 c. 717 E.
Verborum conjunctio per fe nullius momenti eft, nifi ex voluntate defumfit pro duplici conjunctione habeatur. T. 10 c. 1331 E.
Verbum dandi modo fuffit fignificat, fed & poffeffionis, modo effectum proprietatis . Tom. 4 c. 669 D. qui fimulatur non tradi, poffeffionem fignificat, non proprietatem. Ibid. E. & c. 668 A.
Verbum *feire* tantum omnino fentiendi cuiflam compellitur, dandi, folvendi. T. 4 c. 1060 E.
Verbum *ratum*, aut vocabulum proprium fignificat. T. 4 c. 579 B.
Verbum conftitutum quidem non obligat, fideicommiffarius verbum obligat, & neceffitatem impofit. T. 4 c. 1145 D.
Verbum *tuteur* non facit fideicommiffum, non folum implorat, quamnonne diligentiam aliquam tantum denotat. T. 4 c. 1315 A.
Verbum *ora*, *rei rem* mandatum perficit, verbis *rem*, & *rem* perficitur mandatum . Tom. 4 c. 956 B.
Verbum *ferire* olim fignificat, non dominium. T. 4 c. 1118 A. aliud eft ferire, aliud fervitutem effe. Ibid. A.
Verbum *vendere* in jure accipitur *pro disponere*. T. 4 c. 829 A.
Verbum generis legatum contrahit. T. 4 c. 409 B.
Verbum *operæ* fignificat obligationem. T. 5 c. 426 D.
Verbum *operabor* tam præfens, quam futurum tempus fignificat . T. 5 c. 40 D.
Verbum *operare* per fe non facit orationem. T. 5 c. 381 D.
Verbum *pecunia* fi fitarum accipitur. T. 5 c. 1021 B.
Verbum *nominare* latiffime patet . T. 5 c. 1 B.
Vercellarum civitas imperialis. T. 6 c. 786 A.
Vere Philofophantes peculiarum contemnunt. T. 4 c. 865 E.
Vereconda, & pudor poteftifimum in nuptis fpectatim debet . Tom. 4 c. 812 C.
Vereconda eft metus quidam infamiæ. T. 4 c. 521 B. metus poftlorem indicit, vereconda vero roborem. Ibid. B.
Vereconda materna . T. 4 c. 1338 A. B.
Vereconda paterna. Ibid. B.
Vereconda eft fuperftitiofum, & fupervacuum fcrupulorum recipere. T. 9 c. 1121 B.
Veredi apiterum ftagellis, virgis, non fuftibus . T. 1 c. 688 B.
Veredi a paraveredis diftant . T. 1 c. 687 D.
Veredi plus jufto non onerandi . T. 1 c. 901 A.
Veredorum origo prima . Tom. 1 c. 687 E.
Veredorum commercium interdicitur . T. 1 c. 690 E.
Veredorum fingulis annis pars quarta reparetur. T. 1 c. 689 E.
Verina xaor magni Izonis quam religiofa fuerit . T. 2 c. 1038 B.
Verifimile non eft, parem duplici præftantione dotis filium, eumdemque heredem oneratæ voluiffe . T. 6 c. 674 C.
Verifimilitudine, aut probabilitate deficiente, quæ funt benigniora fempr & omnino diuhin præferenda funt. T. 4 c. 989 D.
Quod verifimilius eft, in obfcuris inftipulandum eft. T. 5 c. 610 E.
Veritas, idefi, jus naturale . Tom. 1 c. 1087 E.
Veritas, five res, & æftimatio adeo funt adverfæ, ut poftio unius excludio fit alterius. T. 6 c. 314 B.
Veritas, & æftimatio multum differunt. Ibid. B.
Veritas potius fpectatur, quam opinio . T. 6 c. 14 A.
Veritas ubi potior fpectatur in illis ajunt de errore facti . Tom. 7 c. 804 D.
Veritas rerum fcripturis obfcuratur potefl. T. 9 c. 901 D.
Veritas plus valet, quam fimulatio. Ibid. D.
Veritas rerum per fcripturas obfcuratur nequit . T. 10 c. 650 C.
Veritas res fpeftat plus valet, quam infirmenta conficita, & fimulata. T. 10 c. 969 B.
Veritatis ratio eft fimplex . T. 5 c. 56 C.
Veritatis, & amicitiæ nomina latiffime patent . Tom. 5 c. 504 E.
Veritatem rerum geftarum erroribus non vitiari. T. 6 c. 639 A.
Veritatem non vitiat, aut mutat error geftorum, veritatem ipfius geftus fcilicet. Ibid. A.
Veritate potentior eft fictitia legum. T. 4 c. 785 B.
Pro veritate ad res judicata habetur . T. 6 c. 913 C.
Veritate poftea comperta, fententia refcindo potefl a Principe . T. 6 c. 1128 A.
Quod in veritate eft, plus valet, quam quod eft in exiftimatione eius. T. 6 c. 314 B.
Verna, idefi, *internus*. T. 3 c. 370 D. E.
Verna fervitus. T. 9 c. 974 E.
Vernæ qui dicuntur . T. 7 c. 1225. A. B.
Vernaculi qui dicuntur. T. 7 c. 1223 A.
Verniarum cauda eft lucrativa. T. 7 c. 1212 E.
Vernum, pallida vox unde . Tom. 1 c. 799 B.
Quod verfum eft in corpus patrimonii, idemque non videtur. T. 4 c. 588 D.
Quod verfum eft in corpus patrimonii, non eft diminutum. T. 4 c. 1141 B.
Verfam in rem patris . T. 9 c. 309 A.
Verfum pars eft peculii. T. 2 c. 240 A.
Verfura quid. T. 1 c. 1230 B. C.
Verfura dicitur dos in Gallia provincia Delphinatus . T. 4 c. 187 A.
Verfura eft mutatio pecuniæ fub ufuris, qua ufuræ alais debite diffolvebantur. T. 4 c. 626 C. Ita Gabinius non patitur, ut ufuræ ufuræ commutentur. Ibid. C.
De verfura, non de ufura lex Gabinia lata fuit. Ibid. C.
Verfuram facere quid fit. Tom. 10 c. 1 C.
Verfus Virgilii de funeris impenfis qui . T. 2 c. 1031 C.
Verfutia, fire circumdatio. Tom. 9 c. 941 D.
Vertaedium quid . T. 8 c. 515 A.
Vertum pro bono, & æquo . T. 6 c. 19 A.
Verum quod eft generaliter, an fit etiam verum fpeciaiiter. Tom. 10 c. 131 C. D.
Verus, & Antoninus *Divi Fratres* fæpe in jure dicuntur. Tom. 10 c. 680 D.
Vefcendi caufa fi non ladatur, alea eft legibus vetita. T. 10 c. 948
Vefpafianus vacuas aedes occupare, & ædificare, fi dominii ceffarent, concumque permiffe . T. 8 c. 609 B.
Vefpertilio, vel vifpilio quis fit, & quid fignifient. T. 10 c. 560 D. E. & c. 561 E.
Vefpilionem quomodo Accurfius interpretetur. T. 7 c. 1103 D.
Vefpillo, *fepulcrorum* cultor, olim *vofpor* dictus. T. 1 c. 928 A.
Vefpillones vacuas aedes occupare, & ædificare, fi dominii ceffarent, concumque permiffe . T. 8 c. 609 B.
Vefpertilio, vel vifpilio quis fit, & quid fignifient. T. 10 c. 560 D. E. & c. 561 E.
Vefpilionem quomodo Accurfius interpretetur. T. 7 c. 1103 D.
Vefpillo, *fepulcrorum* cultor, olim *vofpor* dictus. T. 1 c. 928 A.
Vefpillus in parta porcifer effe defiinebat. T. 1 c. 317 A. B.
Vefpillus, & Principes Fabiorum in Urbe. T. 9 c. 1 C.
Veftalis facerdos. T. 5 c. 215 D.
Veftalis virgo olim teftamentarium conficere poterat potuit . Tom. 9 c. 918 E.
Veftalium occurfus fervabat fupe cudos ad fupplicium . Tom. 10 c. 825 D.
De vefte, quam fecit bonæ fidei emptor ex lana furtiva, an fit furtiva, & an ab alio ufucapi poffit. T. 5 c. 730 A. B.
Vefte mea legata, quæ vefles legatæ intelligantur. T. 7 c. 1228 A.
Vefte legata an fupellex debeatur . T. 7 c. 967 B.
Vefteni fatti legata omnem veftem, quam habet, legafte videtur. T. 7 c. 1382 B.
Vefes omnatorum numero non habentur. T. 1 c. 438 E.
Vefles purpuræ, & ferice intertextæ . T. 1 c. 799 A.
Vefles Ecclefiæ pignori obligari non poffunt . T. 1 c. 1094 C.
Vefles ftratorie. T. 1 c. 635 D.
Vefles fumebres, & atræ in luctu. T. 4 c. 90 E.
Vefles mulieres non continentur appellatione ornamentorum. T. 6 c. 601 A.
Vefles tragicæ quæ . Tom. 8 c. 584 A.

Vestes purpura prætextæ. Tom. 9 c. 560 A.
Vestes lugubres quæ. Tom. 9 c. 455 E. quando eis deponere licet. Ibid. D. & c. 456 A.
Vestes purpureæ, *holoveres*, & holo fericæ interdicebantur viris, & feminis. T. 9 c. 560 A. B.
Vester blattæ. Ibid. A.
Vestes holosericæ quænam sint. T. 10 c. 737 B.
Vestiaria legata non videntur, cibaria legata. T. 7 c. 560 D.
Vestiarii, & ornamenta imperialia adnumerantur in thesauris, sive opibus imperii. T. 10 c. 847 E.
Vestiarii Imperatori deferuientes a muneribus civilibus exculantur. T. 1 c. 746 D.
Vestiarium quid. T. 2 c. 703 B. C.
Vestibulum quid. T. 3 c. 390 C.
Vestibulum pars ædium. T. 8 c. 654 B.
Vestibus albis induebantur defuncti. T. 7 c. 1192 D.
Vestibus interpolatis venditis pro novis, an teneatur venditor emptori. T. 7 c. 713 B. C.
Vestiecps pupillus a tutore adrogati potestæ. T. 3 c. 53 B.
Vestimentaæ non sunt fœniræ. T. 3 c. 58 A.
Inter vestimenta clavus aliis ut ingoffus, aliis latus. T. 1 c. 559 C.
Vestimenta virilia, & muliebria. T. 1 c. 417 E. & c. 418 A.
Vestimenta quomodo lavanda. T. 3 c. 701 D.
Vestimenta quæ sint vestimenta emptæ. T. 7 c. 713 B.
Vestimenta an numerari debent inter res, quæ ulu consumuntur. T. 7 c. 1157 C.
Vestimenta per vindicationem legata an heres exhibere teneatur, quæ ipsa-eaus consumpsit in funeu. T. 7 c. 1103 D.
Vestimenta pulcinda, faciendæque dederam, an sit locatio, vel mandatum. T. 7 c. 859 C.
Vestimenta non falta sin culpa amisit, quid spectaret. Tom. 9 c. 1220 D.
Vestimentis legatis alii, alii vestimentis muliebribus, exceptis muliebribus, cetera omnia ad legatarium pertinere. Tom. 7 c. 1446 D.
Vestimentorum, & anulorum cauſa an collatio sit. T. 5 c. 536 C.
Vestis, & vestimentum. Tom. 1 c. 809 D.
Vestis appellatione quæ continentur. T. 1 c. 837 D.
Vestis, & ornamentum quo differant. T. 1 c. 838 D. E.
Vestis legata an dividi possit. T. 7 c. 1002 B.
Vestis an sit in supellectili. T. 7 c. 966 D.
Vestis appellatione quid continetur. T. 8 c. 522 D. E. & c. 582 C.
Vestiti contractus. T. 9 c. 71 C. nudi contractus. Ibid. C.
Vestitum pactum nullum est. T. 9 c. 69 D.
Vestium suspectores. T. 3 c. 31 E.
Vestium militarium canon. Tom. 2 c. 971 C.
Vestium ad luxuriam comparatarum varia genera. T. 7 c. 273 E.
Vestium synthesis quid sit. Tom. 7 c. 1488 E.
Vestium conservandarum utilissima cura penes quos esse debeat. T. 10 c. 736 C. D.
Vetare pro *revetare*. Tom. 4 c. 865 C.
Vetare ejus est, cujus est jubere. T. 7 c. 738 E.
Veterani qui proprie sint. Tom. 1 c. 884 C.
Veterani, qui se ad latrocinia conferunt, ſeu amittunt privilegia. T. 2 c. 081 E.
Veterani mutant forum. T. 2 c. 982 D.
Veterani e tutela excusantur. T. 2 c. 769 E. & c. 770 A.
Veterani militare a quibusnam muneribus vacationem habeant. T. 3 c. 701 C. D.
Veterani militare quinam fortiat. T. 8 c. 966 A. B.
Veterani qui dicuntur. T. 9 c. 607 C.
Veterani vigintiq annorum dimittebantur. T. 10 c. 694 E.
Veteranorum privilegia, & qui veterani dicuntur. T. 1 c. 884 B. C. & T. 2 c. 969 E. & c. 970 B.
Veteranorum, & militum fœcefſione. T. 1 c. 828 B. C.
Veteranorum militum immunitates, & eorum dignitas. T. 2 c. 980 D. & seq.
De veteranorum excusatione a tutela. T. 9 c. 607 A.
Veteranus miles complexi militia nuntiat fiat tuo. T. 2 c. 998 D.
Veterator quis. T. 9 c. 232 D.
Veteres quidnam significent. T. 1 c. 97 B.
Veteres omnium rerum rationes conficiebant in dies singulos, & negligens cenſebatur pater familias, qui tabulas non conficeret. T. 7 c. 1461 D.
Veteres conductores præferuntur novis. Ibid. c. 1489 E.
Veteres aviarii a quibus vacationem habent. T. 3 c. 1014 A.
Vetustas quid potest. T. 1 c. 1118 B.
Vetustas ex quo tempore numeretur. T. 1 c. 661 E.
Vetustas pro iure, pro titulo, pro causa possessionis pitta est. Ibid. E.
Vetustas semper pro lege habetur. T. 5 c. 658 E.
Vetustas pro titulo est. T. 6 c. 39 B.
Vetustas vim legis obtinet. Tom. 7 c. 307 C. & T. 10 c. 738 A.
Vetustatem accipi pro statio quadringinta annorum. T. 3 c. 1097 D. aliquando pro octoaio. Ibid. E.
Vexari quid sit. Tom. 9 c. 1093 A.
Vexillarii equites qui dicuntur. T. 9 c. 977 A.
Vexillatio est equitum, vel ſeruitus. T. 7 c. 1054 B.
Vexillatio alternis annis ab non utendo amittitur. T. 7 c. 1298 D.
Via per longitudinem, & latitudinem quomodo fecetur. Tom. 7 c. 465 E. & c. 466 A.
Via publica quæ sit. T. 7 c. 441 D. in ea nihil novi facere licet. Ibid. c. 398 E.
Via, quæ per plures fundos uni debetur, an res sit servitus. T. 7 c. 418 C.
Vi cedi pro parte non potest. T. 7 c. 536 E.
Via quid, & unde deducatur. T. 7 c. 792 A.
Via quid sit. Tom. 7 c. 393 E. ejus genera quot sint. c. 441 C. D.
Via simpliciter legata, cum eligitur fit, an latitudo, an si quemadmodum velit per villam, & vineas ire iterre possit. T. 7 c. 901 B.
Via si legata sit a pluribus hereditibus per dimationem, aut fideicommissum, in singuli heredes legatum exactuitur in solidum. T. 7 c. 1301 B.
Via quæ. T. 8 c. 598 E. & c. 643 C.
Via publicæ regales. T. 2 c. 1325 A.
Via publicæ aut publicæ munitur per curatores viarum, vel per vicecuratos, vel per redemptores, vel extra eadem per pulſatores prædiorum. T. 5 c. 872 A.
Via servitus quo debetur in alieno fundo. T. 6 c. 313 B.
Via legatæ dies quando cedere videtur. T. 7 c. 1392 E.
Via servitutem an amittat, & interrumpat flumen publicum. T. 7 c. 441 E. & c. 442 A.
Via servitutem an ita amittat, qui ejus generis vehiculi utitur, quam eo, de quo agitur. T. 7 c. 1488 C.
Via usus, & cuiusnunque servitutis prædiorum individuus est. T. 7 c. 1587 E.
Si via legatorum decesserit, pluribus heredibus relictis, singuli viam vindicabunt in solidum alienos confiruitoria, & cui. T. 7 c. 1356 D. E.
Via servitudo quæ, & an legitima sit, vel arbitraria. T. 7 c. 434 A.
Via legata, vel cedit latitudo quo conſtituit debent. T. 7 c. 435 D. E. & c. 436 A.
Via servitus dividi non potest. T. 7 c. 1388 D. E.
Via legatorum an transfeat in emptorem fundi. T. 7 c. 391 D. E.
Via servitutem an nepotis habeat vel prædii. T. 7 c. 430 C.
Via, quæ per plures fundos uni debetur, an prædatur, signis non ierit, nisi per unum fundum. T. 7 c. 438 C. D.
Via habet duas semitas. T. 7 c. 466 A.
Vi gestis fructuarii concessa, an fit ius personale, vel servitus. T. 7 c. 1054 B.
Via legata sternitur annis ab non utendo amittatur. T. 7 c. 1298 D.
Via per longitudinem, & latitudinem quomodo fecetur. Tom. 7 c. 465 E. & c. 466 A.
Via publica quæ sit. T. 7 c. 441 D. in ea nihil novi facere licet. Ibid. c. 398 E.
Via, quæ per plures fundos uni debetur, an res sit servitus. T. 7 c. 418 C.
Vi cedi pro parte non potest. T. 7 c. 536 E.
Via quid, & unde deducatur. T. 7 c. 792 A.
Via quid sit. Tom. 7 c. 393 E. ejus genera quot sint. c. 441 C. D.
Via simpliciter legata, cum eligitur fit, an latitudo, an si quemadmodum velit per villam, & vineas ire iterre possit. T. 7 c. 901 B.
Via si legata sit a pluribus heredibus per dimationem, aut fideicommissum, in singuli heredes legatum exactuitur in solidum. T. 7 c. 1301 B.
Via quæ. T. 8 c. 598 E. & c. 643 C.
Via publicæ regales. T. 2 c. 1325 A.
Via publicæ aut publicæ munitur per curatores viarum, vel per vicecuratos, vel per redemptores, vel extra eadem per pulſatores prædiorum. T. 5 c. 872 A.
Via servitus quo debetur in alieno fundo. T. 6 c. 313 B.
Via legatæ dies quando cedere videtur. T. 7 c. 1392 E.
Via servitutem an amittat, & interrumpat flumen publicum. T. 7 c. 441 E. & c. 442 A.
Via servitutem an ita amittat, qui ejus generis vehiculi utitur, quam eo, de quo agitur. T. 7 c. 1488 C.
Via usus, & cuiusnunque servitutis prædiorum individuus est. T. 7 c. 1587 E.
Si via legatorum decesserit, pluribus heredibus relictis, singuli viam vindicabunt in solidum alienos confiruitoria, & cui. T. 7 c. 1356 D. E.
Via servitudo quæ, & an legitima sit, vel arbitraria. T. 7 c. 434 A.
Via legata, vel cedit latitudo quo conſtituit debent. T. 7 c. 435 D. E. & c. 436 A.
Via servitus dividi non potest. T. 7 c. 1388 D. E.
Via legatorum an transfeat in emptorem fundi. T. 7 c. 391 D. E.
Via servitutem an nepotis habeat probare, qui probarit, se dibuus 30. eo iniere, adhuc usum. T. 7 c. 800 D.
Via aut funt privatæ, quæ & aquæ dicuntur; aut publicæ, quæ & prætoriæ, & consulares, & publicæ, & militares. T. 7 c. 436 D.
Via publica, & aquipontus idem sunt. T. 9 c. 1181 E.
Via jus est individuum, quod non potest adquiri pro parte. T. 10 c. 800 D.
Viam publicam qui exaraverit, ad eius munitionem falus compellitur. T. 1 c. 376 D.
Viam qui biennio usu non est, amisisse videtur. T. 1 c. 378 B.
Viam publicam qui exaravit, & arare profecit, ad munitionem, & refectionem compellitur falus. T. 5 c. 874 A.
Viam publicam deteriorem fieri non oportet. T. 5 c. 874 E.
Viam dici quali veham. Tom. 7 c. 504 A.
Viam ad fundum communem an unus ex fociis ipsuiari possit. T. 7 c. 1488 E.
Viam fundi dominus si stipulatus sit, & durbus relictis heredibus vicis decesserit, an in singulis heredibus in solidum debeatur. T. 7 c. 1380 A. & c. 1381. A. B.
Viam habens an aedificarit in vis possit nuptiare novum opus. T. 7 c. 431 C.
Viam ad fundum fructuarium per fundum legatum an, & quomodo heres fructuario præstare debeat. T. 7 c. 1351 B. C.
Viam habens si ea arasset pro parte, an eius arbitrio. T. 7 c. 464 B.
Viam heredes fingulí vindicare possunt in solidum, sed ita cedi non potest in solidum. Tom. 7 c. 1380 B.
Viam, quæ præstatur fructuario, perfonæ servitutem esse, ita fructuarius, qui ei legitur est. T. 7 c. 1351 C.
Viam in solidum an unus ex fociis vindicare, & omnibus vincere cur. T. 7 c. 1380 C.
Viam stipulatio legata promiserit, & partem fundi pro indivisio venderit, an stipulatio corrumpatur. T. 7 c. 1300 E.
Viam uno ex fociis, vel heredibus in solidum vindicare, an ita ei stipulatur petrare, quomodo ea præstitur. T. 7 c. 1380 B. & c. 1300 D. E. c. 1391 A. per quam partem via constituenda sit, quæ indiſtinctæ promiſſa est. Ibid. c. 1390 A. cui electio detur. Ibid. D.
Viarum publicarum munitio ab omnibus exigitur. T. 1 c. 376 D.
Viarum publicarum curatores. T. 1 c. 478 E.
Viarum, ac regionum curatores eiusmemorum imperium habuerunt. T. 8 c. 792 D.
Viarum verrendarum cura Ædili incumbit. T. 9 c. 1182 D.
Qui vias publicas muniunt, sine damno vicinorum id facere debent. T. 5 c. 874 B.
Vias curabat curator reipublicæ. T. 7 c. 137 D.
Viatica, & compitaria præstat, qui testes producit. T. 9 c. 376 A.
Viatica fiunt itinerarii sumptus. T. 9 c. 1087 D.
Viaticulum, quod ministratur adsegetarii thesaurum cuiq, non comparatur in portionem hereditariam filii. T. 7 c. 537 A.
Viaticum dicitur, quod legatarium, & cur. T. 6 c. 641 C.
Viaticum quid. T. 6 c. 610 C.
Viaticum quando dicatur. T. 7 c. 691 C. D.
Viaticum quid diversimode significet. T. 1 c. 401 D.
Victoria laterialis quid sit, & cur ita dicatur. T. 7 c. 971 C. D.
Victoria quidnam sint. Tom. 10 c. 1166 D.
Victoriæ quæ proprie dicatur. T. 7 c. 105 E.
Victor separatur ab ea, qui *victrix* sedet, qui victoria præcrevitur, & ab eo, qui transvehitur, facilicet ejus. Ibid. E.
Victimæ, qui habet fundum venalem, an debeat convincunm prædiatere extraneo emptori. Tom. 7 c. 964 D.
Vicanus olim plerisque locis tenebatur pro convicano. T. 9 c. 359 A.
Vicanus pro convicano an convenitur. T. 10 c. 1026 B.
Vicaria possessio quæ sit. Tom. 7 c. 78 D.
Vicaria peculium est in ordinarii peculio, non contra. T. 1 c. 808 C. & c. 1456 E.
Vicarii magistri militum, & vicarii præfecti prætorio quis in locum fabilitatur. T. 2 c. 1285 A.
Vicarii quinque quinque dicti. T. 3 c. 69 B.
Vicarii officium. T. 2 c. 74 D.
Vicarius invito ex decreto curiæ dato vicario biennii concedatur, & cur. T. 6 c. 869 D.
Vicarius quis dicatur apud Horatium. T. 1 c. 1456 B.
Vicarius mensis sit peculiaris. T. 1 c. 808 C. & c. 1456 A.
Vicarius Macedoniæ, Africæ, &c. T. 1 c. 74 E.
Vicarius vicarii an esse possit. T. 5 c. 978 B.
Vicarius Provinciæ qui dicatur. Tom. 5 c. 977 E.
Vicarius an peculium habere possit. T. 1 c. 808 B.
Vicarius differt a judice dato. T. 6 c. 989 C. D. an jurisdictionem habeat. Ibid. D.
Vicarius qui dicatur. T. 7 c. 381 A.
Vicarius olim pro convicario tenebatur. T. 10 c. 633 B.
Vicarius quilnam sit, & quot olim fuerint. T. 10 c. 850 C. D.
Vica-

Vicinius servus ordinario servo est accessio. T. 10 c. 1260. D.
Viceconiur, idem, concubina. T. 1 c. 988 E & T. 1 c. 1065 E.
Vicedominui videntur esse œconomi. T. 2 c. 1203 D.
Vicedominus quis. T. 6 c. 776 C.
Vicennium, ac de ejusdem jure. T. 1 c. 946 D.
De vicesima hereditatum. Tom. 3 c. 114. A. & c. 235 A.
De vicesima hereditatum extraneis relictarum. T. 5 c. 631 D.
Vicesima hereditarum, quæ fisco debebatur, ad quid reperta. T. 9 c. 873 A.
Vicesima legatorum ab extraneis relictorum debebatur fisco. T. 9 c. 904 B.
Vicesimæ vectigal, quod inferebatur arcariis pro servo manumisso, olim fuit quasi aureus nummus. T. 9 c. 952 E.
Vicesimæ hereditatis præstationi erant tantum obnoxii extranei heredes, non sui heredes. T. 7 c. 705 E.
Vicesimæ hereditatum procurator Cæsaris quidam fuit specialis. Ibid. D.
Vici conflant ex villis diversorum hominum, quod diversorum simi castellis domini; inferunt, dicunur quoque castella. T. 4 c. 1176 C. appellatio prædorum latius patet. Ibid. D. Helvetia in quatuor pagos dividitur apud Cæsarem. Ibid. D.
Vici locorum, aut communio. Vide, Societas, aut Communio.
Vicini cauta plerunque partibus communibus distinguntur. Tom. 7 c. 476 A.
Vicini qui proprie dicuntur. T. 7 c. 475 D.
Vicini fame interest aut nullum, aut non probatum vicinum habere. T. 10 c. 660 D.
Vicinis pluribus vitiorum aedium exhibitibus, ex quibus partibus quilque in possessionem mittatur. T. 5 c. 7 D. & seq.
De vicinis, qui conflent agros habent. T. 7 c. 475 C. & seq.
Vicinitatis ratio habetur in ædi ma-ndo eo, quod interest. T. 10 c. 1006 D.
Vicino qua ratione sus aliquod contribuit. T. 8 c. 941 E.
Vicino proximo, & superiori an possit nuntiari. T. 10 c. 1191 C.
Vicinorum aedes plerunque communis partibus distinguntur. T. 7 c. 591 D.
Vicinorum fæpe interest ædes restituí. T. 10 c. 609 A. B.
Inter vicinos, idem, affines est actio finium regundorum. T. 7 c. 469 C. D.
Vicinus vicino covet propter metum ruinæ. T. 1 c. 489 B.
Vicinus quando dicitur invitus. T. 7 c. 499. D. ibique in fine facitur, ex quo aqua pluvia mihi nocetur, an, quando, & quo actio mihi detur. Ibid. c. 881 D.
Vicinus, qui ædificium vetus refecit, an servitus prædiis forma possit auferre vicino prædictum, & lumen. T. 10 c. 609 A.
Vicinus an impune possit inferre damnum fructuario. Tom. 10 c. 1180 D.
Vicinus, qui ex plebe creabantur. T. 2 c. 1093 B.
Vicinus, qui a quo primum infitiatus. Ibid. B.
Vicinus cultus Ecclesia nascens. T. 2 c. 1030 E.
Ad vicinia, vel virginibus, vel utrisque remittatur lege Julia condictio, si non nupserint. T. 10 c. 10 C. D.
Vicinitas genus publicitæ. Tom. 2 c. 413 C. & Tom. 9 c. 457 E.
Vicinitas inaugurat conditione ea, si iterum non nupserit. Tom. 7 c. 995 B. an ex conditio remittit publi. Ibid. B.
Vicinitas fundes publicitæ. Tom. 2 c. 834 B. reipublicæ est inutilis. Ibid. B.
Vicinitas inimicitia coniugi a matrito. T. 10 c. 14 D.
Vicinitatem sibi parrare debet unusquisque, qui agit ex suo jure. T. 9 c. 1275 C.
Vicinitas bellici aliam conditionem, aliam heredis esse ait Quintilianus. T. 5 c. 630 B.
Vicinitas videtur condemnari in expensis, regula juris. T. 9 c. 135 A. & c. 139 A.
Vicinitas videtur quare omnes sumptus litis refundere cogatur. Tom. 5 c. 1082 A.
Vicinitas videtur plerunque fieri condemnari impendiorum nomine. T. 5 c. 465 E.
Vicinitas videtur in expensis litis esse damnatus. T. 6 c. 646 D.
Vicinitas videtur damnandus sumptuum nomine. T. 10 c. 1239 D.
Vicinus, & pagus in quo differunt. T. 9 c. 796 C.
Vicinus, & audire multum differunt. T. 1 c. 1133 D.
Vicinus, & puti ad quid utilia. T. 10 c. 1154 A. B.
Videri verbum quid interdonfatio fi-ppellat. T. 3 c. 56 A. B.
Videri verbum quibus tum parti-culis *aut*, & *aut* præsumptionem significet. T. 4 c. 579 B.
Videri ponitur pro deberi. Tom. 4 c. 1115 C.
Vide videri utebantur veteres in ferendis sententiis. T. 10 c. 511 C.
Videa vox ambigua. T. 1 c. 693 E.
Vidua domicilium retinet, quod habuit mariti. T. 3 c. 737 D.
Vidua quæ dicatur. T. 8 c. 653 A.
Vidua quomodo forum, & domicilium mariti defunctii retinat. T. 7 c. 70 C. & c. 164 D. E.
Vidua quinti olim inter Christianos. T. 2 c. 1054 A.
Vidua, quæ intra annum luctus ad fecunda nuptias transit, jure civili irrogatur infamia, quæ jure pontificio tollitur. T. 6 c. 1155 B.
Viduæ, & pupilli an fuerum litium gratia iuitio provinciam exire cogantur. T. 1 c. 865 B.
De viduarum raptu. T. 9 c. 1432 D.
Viduæ colunt Ecclesia nascens. T. 2 c. 1030 E.
An virginis, vel virginibus, vel utrisque remittatur lege Julia condictio, si non nupserint. T. 10 c. 10 C. D.
Viduitas genus publicitæ. Tom. 2 c. 413 C. & Tom. 9 c. 457 E.
Viduitas inaugurat conditione ea, si iterum non nupserit. Tom. 7 c. 995 B. an ex conditio remittit publi. Ibid. B.
Viduitas fundes publicitæ. Tom. 2 c. 834 B. reipublicæ est inutilis. Ibid. B.
Viduitas inimicitia coniugi a matrito. T. 10 c. 14 D.
Vidtorian libi parrare debet unusquisque, qui agit ex suo jure. T. 9 c. 1275 C.
Vidtoria bellici aliam conditionem, aliam heredis esse ait Quintilianus. T. 5 c. 630 B.
Vidtoria videtur condemnari in expensis, regula juris. T. 9 c. 135 A. & c. 139 A.
Vidtoria videtur quare omnes sumptus litis refundere cogatur. Tom. 5 c. 1082 A.
Vidtoria videtur plerunque fieri condemnari impendiorum nomine. T. 5 c. 465 E.
Vidtoria videtur in expensis litis esse damnatus. T. 6 c. 646 D.
Vidtoria videtur damnandus sumptuum nomine. T. 10 c. 1239 D.
Vivus, & pagus in quo differunt. T. 9 c. 796 C.
Vivere, & audire multum differunt. T. 1 c. 1133 D.
Vivere, & puti ad quid utilia. T. 10 c. 1154 A. B.
Vivere verbum quid interdonfatio fi-ppellat. T. 3 c. 56 A. B.
Vivere verbum cum partículis *aut*, & *aut* præsumptionem significet. T. 4 c. 579 B.
Vivere ponitur pro deberi. Tom. 4 c. 1115 C.
Vivere veteres utebantur veteres in ferendis sententiis. T. 10 c. 511 C.
Vivus vox ambigua. T. 1 c. 693 E.
Vivi quomodo ad testamentum, & quomodo ad testamentum. T. 6 c. 1164 C.
Vivitur ex plebe creabantur. T. 2 c. 1093 B.
Vivitur quinti olim inter Christianos. T. 2 c. 1054 A.
Vivitur, quæ intra annum luctus ad fecunda nuptias transit, jure civili irrogatur infamia, quæ jure pontificio tollitur. T. 6 c. 1155 B.
Vivitur, & pupilli an fuerum litium gratia iuitio provinciam exire cogantur. T. 1 c. 865 B.
De viduarum raptu. T. 9 c. 1432 D.
Vivitur colunt Ecclesia nascens. T. 2 c. 1030 E.
An virginis, vel virginibus, vel utrisque remittatur lege Julia condictio, si non nupserint. T. 10 c. 10 C. D.
Vivitur genus publicitæ. Tom. 2 c. 413 C. & Tom. 9 c. 457 E.
Vivitur inaugurat conditione ea, si iterum non nupserit. Tom. 7 c. 995 B. an ex conditio remittit publi. Ibid. B.
Vivitur fundes publicitæ. Tom. 2 c. 834 B. reipublicæ est inutilis. Ibid. B.
Vivitur inimicitia coniugi a matrito. T. 10 c. 14 D.
Vivitorian libi parrare debet unusquisque, qui agit ex suo jure. T. 9 c. 1275 C.
Vivitoria bellici aliam conditionem, aliam heredis esse ait Quintilianus. T. 5 c. 630 B.
Vivitur videtur condemnari in expensis, regula juris. T. 9 c. 135 A. & c. 139 A.
Vivitur videtur quare omnes sumptus litis refundere cogatur. Tom. 5 c. 1082 A.
Vivitur videtur plerunque fieri condemnari impendiorum nomine. T. 5 c. 465 E.
Vivitur videtur in expensis litis esse damnatus. T. 6 c. 646 D.
Vivitur

Vindicatio de quibus rebus esse possit, & de quibus vindicatio esse non possit. Tom. 7 c. 327 B.
Rei vindicatio, & publicianæ actio in quo differunt. Tom. 7 c. 347 B.
Vindicatio mixta. Tom. 7 c. 337 A. B.
Vindicatio duplex est, civilis, & prætoria; seu, quod idem est, directa, & utilis. T. 7 c. 341 B.
Vindicatio cui competit. Tom. 7 c. 355 B.
Vindicatio cui competit, & adversus quos. T. 7 c. 305 A.
Vindicatio. Vide, Rei vindicatio.
Vindicatio ad quid, & qua consequitur. T. 8 c. 037 B.
Vindicatio rerum corporalium quid a vindicatione rerum incorporalium differt. T. 8 c. 1194 C.
Vindicatio prætoria publicana. T. 8 c. 306 B.
Rei vindicatio specialis an differat a petitione hereditatis. Tom. 9 c. 157 A. B.
Vindicatio duplex, alia specialis, alia rerum universitatum. T. 9 c. 150 D. E.
Vindicatio detur domino, vel quasi dominus. T. 9 c. 1106 B.
Vindicatio rerum amotarum. T. 9 c. 725 E.
Vindicatio pignoris in quem extendatur usque ad 40. annos. T. 9 c. 1301 B. C.
Vindicatio specialis quando tollitur, & quando non. T. 9 c. 173 B.
Vindicatio usufructus quibus verbis significatur. T. 9 c. 203 B.
Vindicatio possessionis nulli prodita est jure civili. T. 9 c. 1166 B.
Vindicatio ei soli competit, qui dominus est. T. 10 c. 102 B.
Vindicatio utilis an competat non domino. Ibid. B.
Vindicatio fumpta pro hereditatis petitione per fideicommissum non petitur, sed extraordinaria petitionem. T. 10 c. 314 C.
Vindicatio non adquiritur ignoranti legatario. T. 10 c. 408 E.
Vindicatio triplex. T. 10 c. 673 C.
Vindicatio an personam obligetur. T. 10 c. 707 A.
Vindicatio an utiliter opponatur exceptioni doli. Tom. 10 c. 708 v. A. B.
Vindicatio rerum singularium est in rem, non in personam. T. 10 c. 681 C.
Vindicatio est actio certi. T. 10 c. 847 D.
Vindicatio nihil aliud est, quam affectio dominii. T. 10 c. 979 A.
Vindicatio est effectus, finis, & exequutio dominii. Ibid. D.
Vindicatio quomodo olim fiebat, & quinam sit actio. Tom. 10 c. 1183 B.
Vindicatio an transmittatur in heredem. T. 10 c. 1193 B.
In vindicationis formula duæ sunt causæ. T. 3 c. 250 B.
Vindicationis formula. T. 2 c. 172 A. & seq.
Vindicationis propria causa est dominium, publicianæ bonæ fidei possessio. T. 4 c. 70 E.
Vindicationis legitum proprie dicitur ab ipso testatore. T. 7 c. 1223 E.
Vindicationis legatum explicatur. T. 7 c. 1005 E. & c. 1006 A.
Vindicationi fundi fe offerens possessoris nomine, damnatur ex proprio dolo, quia decepit adversarium. T. 5 c. 1114 B.
Vindicationem dari ei, cui servus, non filiusfamilias, qui habebat liberam peculii administrationem, rem peculiarem vendidit, & tradidit. T. 7 c. 318 C.
Vindicationem alii habent, alii non habent, fed possessionem, & retentionem. T. 5 c. 586 D.
Vindicationem rei qui habent, hæ duæ differunt actionem communi dividundo. Ibid. D. E.
De iis, qui vindicationem habent, & de his, qui non habent vindicationem. Ibid. D. E. & feq.
Per vindicationem legatum sur fic appellitur. T. 7 c. 221 B.
Vindicationem rei utilem habet is, qui rem alienam immobilem longo tempore possedit bona fide, & justo titulo quem dominum rem vindicantem, & creditorem hypothecarium. Tom. 9 c. 1045 C.
Vindicationem rei domino dari cum effectu adversus eum, qui ex nulla justa causa possidet dominum alienum. T. 9 c. 1016 D.
Vindicationem non tenetur, qui habet peculium. T. 1 c. 1163 A.
De vindicatione servitutum. T. 6 c. 51 B. & feq. T. 7 c. 479 D. & feq.
Vindicationes abfolutæ, cum prohiberi, fe defuisse possidere sine dolo. T. 7 c. 869 E.
Vindicationes qui amittit, agit quasi in possessorem. T. 7 c. 290 E.
De vindicatione incertæ partis ex justa causa. T. 7 c. 589 E.
De vindicatione gregis. T. 7 c. 231 C. & feq.
De vindicatione rei, sive proprietatis, & servitutis. T. 7 c. 585 D.
De vindicatione partis. T. 7 c. 251 C.
De rei vindicatione edictum fuit de tota re, quæ vindicatur. T. 7 c. 245 C.
De rei vindicatione. T. 7 c. 224 D. & feq. in quo differat a ceteris vindicationibus. Ibid. c. 225 D.
In rei vindicatione probandi mutus est actoris, non rei. Tom. 9 c. 364 D.
Vindicatione rei tenetur non solum, qui dolo possidet, sed etiam qui possidere desit. T. 9 c. 239 C.
Vindicationes possessionis. Tom. 1 c. 746 D.
Vindicationes, & actio publiciana in quo differunt. Tom. 7 c. 348 E.
Vindicationes quo maxime alio verbo significentur. Tom. 8 c. 1100 E.
In vindicationibus singularibus res totum retinent, non actiones. T. 1 c. 1261 D.
In vindicationibus compensationi locus non est. T. 4 c. 735 C. D. & T. 6 c. 67 B.
In vindicationibus nemiuem cogi dicere titulum possessionis fuæ. T. 9 c. 176 D.
Vindicationum genera plura sunt. T. 5 c. 572 A.
Vindicationum varia genera. T. 7 c. 224 D.
Vindicationum species. T. 8 c. 1111 D.
Vindicationum appellatio unde profficiscatur. T. 5 c. 353 B.
Vindicationum genera quatuor, ore plura, & quæ. Tom. 9 c. 129 D.
Vindicationum divisio. Tom. 10 c. 932 B.
Vindicatur filiam res prædens. T. 4 c. 334 C.
Vindicatur res cum fructibus exstantibus tam a bonæ fidei possessore, quam a malæ fidei possessore. T. 7 c. 130 C.
Qui vindicatur, est, quid debet prius requirere, & explorare. T. 7 c. 134 D.
Vindicaturus maxime desiderat sibi exhiberi rem, quam vindicaturus est. T. 10 c. 628 A.
Vindices. T. 3 c. 67 A.
Vindicia jure, æque in loco præsenti habet. T. 3 c. 172 C.
Vindicia, ideli, possessio. Ibid. B.
Vindicia nomen unde deducatur. T. 3 c. 445 A. & T. 9 c. 642 A. B.
Vindicia ex lege 12. tabularum secundum libertatem dabantur. T. 1 c. 172 C. & T. 3 c. 334 D.
Vindicia an dentur secundum libertatem. T. 1 c. 903 B.
Vindiciæ libertatis causa quando dentur. T. 5 c. 686 D.
Vindiciæ dantur in liberali causa. T. 9 c. 980 B.
Vindiciæ dantur a judice in judicio in rem, interim dum de proprietate disceptatur. Tom. 10 c. 937 D.
Vindiciæ unde fic dictæ. Ibid. E.
Vindicitarum nomen unde venerit. T. 1 c. 903 B. C.
Vindicias secundum libertatem primus dedit Brutus. Ibid. B.
Vindicias dare, gallice *le prononcer, la renvoyer*. Tom. 10 c. 937 E.
Vindicia quid. T. 1 c. 837 E. & T. 9 c. 642 B.
Vindicia est contra bonos mores, jus est bonis moribus tuendi fe, non ulciscendi. T. 4 c. 701 D.
De vindicia. Tom. 9 c. 938 D. & feq.
Vindicia, & infamia funt in condiffimam rerum amotarum & in condictione furtiva. T. 10 c. 956 D.
Vindicia nomen unde deducatur. T. 2 c. 444 E. & c. 445 A. & T. 9 c. 642 A. B.
Vindicia judicum expeditas criminem, per alios intendi non potest. T. 4 c. 107 D.
Vinea primum parando, vel farpenda est, deinde pedanda. T. 6 c. 429 D.
Vinea reditus an, & cur emplior, & utilior hominibus fit, quam prati. T. 5 c. 675 A.
Vinearum appellatione quid contineatur. T. 9 c. 425 B.
Vinearum possessio an fit utilior, quam prætorum. Tom. 10 c. 751 A.
Vinearum nomine: quid intelligatur. T. 10 c. 1178 C.
Vinia quæ res jungantur. Tom. 7 c. 611 E.
Vinea impedita & fit fervitus, an impedita, vel non impedita & servitus, an bona. Tom. 7 c. 435. 436.
Vina doliaria. T. 3 c. 53 A.
An vina legata videantur, legata domo instructa. Tom. 4 c. 1135 A.
Vina priora fæpe effusi fuitle debeant, ut affectio sibbse ex centata recipiatur, Plautus scribit. T. 7 c. 1455 B.
Vinaria vasis quæ adnumeretur. T. 7 c. 1448 E.
Vini potiri affinatio fuciendo offecio justitia. T. 7 c. 681 C.
Vini acceffiones quæ. T. 7 c. 1448 A.
Vini acceffio an fit menfura. T. 7 c. 1448 A. quæ appellatio generalia ei. Ibid. c. 1455 D.
Vini appellatione an continentur defructum, acinatitium, passum. T. 7 c. 1448 A. B.
Vini appellatione an continentur liquores, qui conditura loco funt, ut acetum. T. 7 c. 1456 E. & c. 1457 A. an continentur, quæ in vini vicem bibuntur ideo ab cæsis. Ibid. 1456 E. an mulsum, gum, condimentum, *Cidre*, cervisia, oxymelum, pyrazumque continentur. Ibid. E.
Vini appellatione an alia potiones continentur, & quæ illis fint. T. 7 c. 1455 D. & feq.
Vini certa menfura in annos fingulos legata ex certo fundo, fi nihil, vel minus natum fit, an legatario nihilominus vinum debatur. T. 7 c. 1451 A.
Vini electione dari, fi legatarius elegerit acetum, an electio confirmatur. T. 7 c. 1449 B.
Vini certa menfura legata, quod in illa vinea natum erit, fi minus natum fit, an debeatur amplius, quam natum fit. Tom. 7 c. 1452 A.
Vini peculiaris legato contiuebitur, quod fervi nomine vini habuerint. T. 7 c. 1458 A.
Vini legato an acrium quoque continetur, quod paterfamilias vini numero habuit. Tom. 7 c. 1445 C.
Vini affignatio, & clavium datio ipso traditione fuit, fi modo fanc poft deguftationem. T. 10 c. 643 C.
Vendition ad mentiam falfa ante admodiatorem perfecta non est. Ibid. E.
Vini venditio fi eft in mora tradendi vini, quid fiet. T. 10 c. 752 B.
Vino legato, amphoræ, & cadi debentur. T. 3 c. 51 D.
Vino legato an fructum continetur. T. 7 c. 1455 E.
Vino legato cum vasis, an etiam illi debeatur, quod eft in illis. Ibid. T. 7 c. 1459 C.
Vino legato non adiecta quantitate, an omne vinum legatum præstetur. Tom. 7 c. 1449 A. & c. 1451 D. E.
Vino legato per averfionem, an omne vinum, quod testator habuit legatario debetur. Tom. 7 c. 1453 D. E.
Vino legato, fi in eo accipiendo mortem fecerit legatarius, an ei integra fit affio ex testamento legati nomine in heredem. Tom. 7 c. 1453 D.
Vino legato, fi non adjectum fit cum vasis, an vasa quoque legata videantur. T. 7 c. 1447 E.
Vino legato, debentur vasa. T. 7 c. 1178 B.
Vino vendito, feqnuntur vasa. Ibid. B.
Vino, vel oleo generaliter legato, fi adiecta menfura, vel prædere, an legatum valeat. T. 7 c. 980 E.
Vino vendito, an vasa quasi accessionis comporent feqnuntur. T. 7 c. 1448 B.
Vino vendito, emptor cessante, & fruftrante, an idem vinum vendetur alii vendere poftit. Tom. 7 c. 1454 B.
Vino vendito, fi emptor poft diem vino admetitido finitum cessaverit, an venditor vino effufo duo evacuare poftit. T. 7 c. 1453 E. & c. 1454 A. & feq.
Vino vendito, vel legato, fi legatarius, vel emptor mortem fecerint, an venditor, vel heres vinum prædare coganture, antequam confequuti fuerine, quanti alia dolio conducerint. T. 7 c. 1454 A. B.
Vino vendito, vel legato, an dolio continetur. T. 7 c. 1448 E.
Vino vendito, etiam vasa vinaria vendita videntur. T. 8 c. 665 A.
Vino legato quid continetur. T. 10 c. 1121 A.
Vinum mortum a novembri mense datur nubilibus. Tom. 1 c. 965 E.
Vinum bonorarium est, quod honoris causa offertur. T. 4 c. 1001 C.
Vinum quod, & quando homini venenum esse possit. T. 5 c. 954 A.
Vinum defundatur ex doliis, cum vina deplenitur, vel decapulantur, id eft, cum evacuantur in totum. T. 6 c. 429 D.
Vinum vetus recentare quid fit. Ibid. D.
Vinum peculiare quod. Tom. 7 c. 1458 A.
Vinum Falernum, & Surrentinum non erat ufui ante vigesimum, vel trigesimum annum. Tom. 7 c. 635 E.
Vinum de dolio, ideli, vinum novum. T. 7 c. 635 B.
Vinum deliare, ideli, vinum novum. Ibid. B.
Vinum amphoriarum, ideli, vinum vetus. Ibid. B.
Vinum diffusum, ideli, vinum vetus. Ibid. B.
Vinum aminnum quod fit. Tom. 7 c. 1459 B.
Vinum an peraat emptori, & poft mortem ejus perierit, fafto venditum. T. 7 c. 1448 B.
Vinum an fit in penus. Tom. 7 c. 1446 D.
Vinum an venditor effundere poftfit, fi idem ad mentiendum prafitterit emptori, nec intra diem admofiam fit. T. 7 c. 1448 C.
Vinum de cuppa quod fit. Tom. 7 c. 1451 A.
Vinum diffusum quod fit. Ibid. A.
Vinum doliare quod fit. T. 7 c. 1450 E. & c. 1451 B.
Vinum generum quod fit. Tom. 7 c. 1459 C.
Vinum legatum fi totum contuerit vivo teftatore poft faftum teftamentum, an legatum extinguat. T. 7 c. 1459 D.
Vinum legatum, fi vasa legata non fint, an cum vasis debeatur. T. 7 c. 1452 E.
Vinum mutuo datum, ubi peri, & dari debeat. Tom. 7 c. 1298 A.
Vinum, oleum, & ceteri fructus an fint villa, vel fundi. Tom. 7 c. 781 A.
Vinum qui legat, an omne vinum, quod habet, legafe videatur. T. 7 c. 1451 E.
Vinum qui legat, cum non habet, an de mero vino fenfifte videatur. T. 7 c. 1445 D. E.
Vinum quid proprie fit. T. 7 c. 1455 D.
Vinum vetus fi legatum fit, quomodo

modo id affinetur. T. 7 c. 1458 C.
Vinum doliare debetur fine dolii, feris, cupis. T. 8 c. 628 B.
Vinum exportari non debet. T. 9 c. 369 E.
Vinum qui debet, aut oleum, quanti vinum eft damnatur æftimatione indicis. T. 10 c. 539 A.
Vinum qui fimpliciter dicit, rem incertam dicit. Tom. 10 c. 541 A.
Vinum fi fit deguftatum, etiam non tradidit claviibus, vini periculum pertinet ad emptorem. T. 10 c. 657 E.
Vinum generat oblivionem. T. 10 c. 903 B.
Vinum fi venaat ad mentiuam, faciendo fit mentfura, antequam periculum ad emptorem pertinet. T. 10 c. 1013 B.
Vinum duobus principue modis corrumpitur, & mutatur. T. 10 c. 1009 D.
Vinum qui. T. 1 c. 649 A. & T. 5 c. 874 A.
Violate conftitutiones facras eft facrilegium. T. 9 c. 1455 A.
Violatæ nomen non pro vi accipi, fed pro fupra fine vi illato. T. 3 c. 148 E.
Violator occiditur impune. T. 1 c. 505 C.
Violatores fepulcrorum. T. 9 c. 1437 E.
Violentus poffeffor eft omnis invafor. T. 9 c. 1154 D.
Vir bonus quis dicatur. T. 3 c. 26 C.
Vir adulter repudio ab uxore feparari potuit. T. 2 c. 1073 C.
Vir adulteri accafiat non folet. T. 4 c. 281 D.
Vir hædit jure codicis accufari adulterii non poteft, mulier poteft. T. 4 c. 779 C.
Vir gravet nobilitat feminam. T. 5 c. 542 B.
Vir bonus. Vide, Bonus vir.
Vir bonus, eft verus affinator, & arbiter æquitatis. T. 5 c. 988 D.
Vir omni culpa, & dolo cavens, multieri affione de dote non tenetur. T. 6 c. 545 E.
Vir bonus quis. T. 6 c. 9 D. bonus civis quis. Ibid. D.
Vir doctiffimus notatus. T. 7 c. 1168 A.
Vir. Vide, Maritus.
Vir, & uxor quando fibi invicem fuccedunt. T. 9 c. 674 C. & feq.
Vir fi uxori poft divortium dotem promittat, mulier eft creditrix, licet dos non intervenerit. T. 10 c. 416 E.
Virgæ, etiamfi combuendæ cauffa habeantur, non continentur lignorum appellatione. T. 4 c. 591 E.
Virgarum, fuftium, & flagellorum ipa habuit Præfectus vigilum, Tom. 10 c. 857 D. E.
A. Virgilio, aut Homero fuccipunt grammatici. T. 1 c. 1035 B.
Virginitas an ex afpectu vir dicitur judicari poffit. Tom. 6 c. 1129 B.
Virginius cauftum dedit fuccefforibus. T. 1 c. 904 D.
Virginius cur filiam fuam interfecit. Ibid. D.
De virginum raptu. T. 9 c. 1432 B. & feq.
Virgis, five fuftibus cædunturliberi hominem, non flagellis, flagellis, loris. T. 7 c. 126 E.
Virgo filiafamilias. T. 3 c. 176 D.
Virgo pro impubere. T. 3 c. 148 E.
Virgo non tantum eft integritatis nomen, fed & teneræ ætatis. T. 4 c. 1434 D.
Virgo pro mulliere. T. 9 c. 1432 D.
Virgo interdum pro muliere oftaeptatur. Ibid. E.
Ultra vires peculii dominus non tenetur. T. 6 c. 98 B.
Viri fexagenarii idonei ad generandum. T. 1 c. 321 B.
Viri illuftres, & qui fuper eos funt, per procuratores poffunt affiouem mutatum criminaliter vel perfequi, vel fufcipere. T. 1 c. 245 E.
In viri manum convenuit quid fit. T. 5 c. 197 B.
Viri fuut cives fimpliciter, & abfolute. T. 6 c. 76 B.
Viri iterantes nuptias, exiftentibus liberis ex priore matrimonio. T. 3 c. 459 E.
Viri. Vide, Homines.
Viri illuftres invitti teftimonium non dicunt. T. 9 c. 595 E.
Viri boni fæpe dicti fuut patroni, ac illi, quorum fumptu virtutum, creatores, fuccratores. T. 10 c. 582 D.
Viria veftigia cauftum occupavit, apud Tertullianum. T. 3 c. 232 C.
Viridaria, vel viridaria. T. 1 c. 314 D.
Viridaria an habere liceat, fi addificii debeant fervitutem altius non tollendi. T. 7 c. 400 C.
Viridaria poaere non eft altius tollere ædes. Ibid. C. D. & c. 413 D.
Viridaria quid fint, & an impediant profpectum. T. 7 c. 400 C. D.
Virile officium eft tutela. T. 4 c. 1000 D. decretæ, & conceffu Principis eft quoque officium muliebre. Ibid. D.
Viriles obligationes quæ vocantur. T. 4 c. 269 C. D.
Viriles partes quæ dicantur. T. 5 c. 842 A.
Viriles portiones fecit enumeratio perfonarum. T. 9 c. 1097 E.
Virilis nomine rata' fignificatur. T. 9 c. 800 B. & c. 905 A.
Virioldæ, victoriolæ, victoriæ. T. 3 c. 28 A.
Viro credendum eft concubitum alleganti. T. 6 c. 1050 C.
Viros fummates, & matronas per nuntium, aut epiftolam adire fcribere, Epiftolam dicere foliitus eft. T. 3 c. 208 C.
Virtus animi eft propria, quia femperterna, cetera mutua. Tom. 5 c. 902 B.
Virtus eft conftans, & perpetua. T. 2 c. 51 A.
Virtus inexpiabilis unde venit. T. 7 c. 50 C.
Virtus auctoris fequitur hereden. T. 9 c. 1008 B. bona fides defuncti proficit heredi ad ufucapionem. Ibid. B.
Virtutem folam beatum facere. T. 9 c. 13 D.
Virtutes aut fint animi, aut corporis. T. 7 c. 50 B.
Virtutes animi quæ fint. Ibid. B. C.
Virtutes voluntariæ quæ. Ibid. C.
Virtutis nobilitas, non generis claritas. Deo gratias miraffium facit. T. 6 c. 1002 E. & c. 1004 A.
Vis quid fit, & per vim quo facere. Cicerionem. T. 1 c. 059 D.
Vis eft neceffitas voluntati contraria. Ibid. D. & c. 1481 C.
Vis publica, & vis privata quid difcrepant. T. 1 c. 873 C. & T. 3 c. 595 C.
Vis omnis armata eft publica, non contra. T. 1 c. 285 C.
Vis poffeffionem adimit. Tom. 1 c. 1400 C.
Actionibus, foro, & juridiftioni nihil eft tam convertam, quam vis. T. 1 c. 966 E.
Vis bonorum raptorum. Tom. 1 c. 860 A.
Vis armata eft, quæ fit fervis, & viribus. T. 4 c. 651 B.
Vis fimpler quæ eft. Ibid. B.
Vis pro majore vi, & atroci, & feva. T. 5 c. 141 D.
Vis civilis non eft vis. T. 5 c. 800 E.
Vis, & metus qui in jure intelligitur. T. 5 c. 1147 D.
Vis, & poteftas quærela inofficiofi teftamenti quæ fit. T. 5 c. 807 A.
Vis civilis quæ fit, & dicatur. T. 5 c. 800 E.
Vis major morbus fonticus, adverfa tempeftas, vis flaminis: hi res cæliis majores, quibus obviam ini non potuit, excufant affuem, reum, & judicem. T. 5 c. 421 E. & c. 421 A.
Vis alia armata, alia inermis. T. 7 c. 22 D.
Vis, & injuria propulfanda. Ibid. C.
Vis quadam Romæ erat civilis, quotidiana, & feftucaria. T. 8 c. 551 A. B.
Vis publica eft, quæ contraria eft rei, juriæ publico. T. 9 c. 1430 A.
Vis privata eft, quæ eft contraria rei, juriæ privato. Ibid. A. B.
Vis quotidiana. Vide, Interdictum de vi quotidiana.
Vis publica, & vis privata quæ eft. T. 9 c. 1430 A.
Vis major non venit in commodato, nec in pignore. T. 9 c. 1197 D. E.
Vis divina. T. 9 c. 1197 E. Vide, Casus majores.
De eo, cui vis fiftla eft, & vim vratum diverfamin probare non poteft, quid agendum erit. T. 9 c. 1160 C.
Vis dans cauftam contractui bonæ fidei vitiat ipfe jure contractum. T. 6 c. 372 E.
Vis divina pertinet ad emptoretitarium. T. 9 c. 1417 C.
Vis, & metus dans cauftam contractui bonæ fidei, eum vitiat ipfo jure. T. 10 c. 65 B.
Vis major pertinet ad emptoretitarium, fecus eft in locatore. T. 10 c. 6068 C.
Vis omnis non improbatur. T. 10 c. 1090 A.
Vis quotidiana quænam fit apud Ciceronem. T. 10 c. 1175 C.
De vi armata, ac de vi quotidiana interdictum duplex. T. 1 c. 965 B.
De vi, & de vi armata interdictum. T. 1 c. 285 B.
De vi interdictum duplex. Tom. 3 c. 141 C.
Vi quomodo quis dejicietur. T. 1 c. 479 C.
Quod vi, aut clam. T. 1 c. 854 B.
De vi ulciscenda, ac defendenda. T. 1 c. 136 C.
Quæ fit vi debent iterata. Tom. 1 c. 670 C.
Vi externa nullus eft momenti. T. 1 c. 1355 B.
Vi bonorum raptorum tenetur id, cujus dolo raptum alter, non fetui. T. 1 c. 537 A.
Vi quod fit, dolo malo fieri intelligitur. T. 5 c. 79 B.
Vi rapere, vi facere quis videtur. T. 8 c. 551 E. c. 551 A.
Vi, aut clam fcutere quis dicatur. T. 7 c. 455 E.
De vi criminali mota quæftione, & de poffeffione, aut proprietate civili, ura prior expedienda. T. 7 c. 150 B. C.
De vi quos modis quæratur, & fi civiliter, an de poffeffione retinenda quæratur. Ibid. B.
Vi raptæ res an verba perrifé continentur. T. 8 c. 988 E.
Qui vi alienam poffeffionem pervafit, exera ordinem punitur ex conftitutionibus Principum. T. 9 c. 1151 A. & feq.
Qui vi poffefforem dejecit, quomodo punitur. Ibid. A.
Pro vi habetur blanditiæ, & illecebra, pelle teftoria lingua, & hamati fermones in crimine raptus. T. 9 c. 1433 C.
De vi bonorum raptorum. Tom. 9 c. 1560 C. & feq.
De vi alibi. Vide, Actio.
De vi bonorum raptorum actio. T. 9 c. 1157 B. Vide, Actio de vi bonorum raptorum.
De vi quotidiana interdictum, & cui datur. T. 9 c. 1149 A.
De vi armata interdictum cui datur. Ibid. A.
De vi excepto in quo differ ab interdicto unde vi. T. 9 c. 1145 C.
De vi armata interdictum adverfus quem datur. Tom. 9 c. 1149 A.
Interdictum unde vi ad pertinet ad res mobiles. Tom. 10 c. 188 E.
Emptor cujufque res poffeffori, qui vi dejectus fuerit. Ibid. E.
Interdictum quod vi, aut clam facilius datur ei, qui fundum conduxit, quam ei, qui precario habet. T. 10 c. 324 E. hoc datur res utenda tantum, illi etiam fruenda. Ibid. E.
Vi bonorum raptorum damnari an probabiliatur teftimonium ferre. T. 10 c. 605 C.
Vi, metufve cauffa quæ funt geftæ, negotia Prætor refcindit. T. 10 c. 800 B.
De vi poffeffor an valeat. Tom. 10 c. 1170 E.
Vim facit, qui aliquem domi incufat, vel ferro vinxit. Tom. 1 c. 367 D.
Contra vim vi experiri juris eft naturalis, gentium, & civilis. T. 1 c. 605 B.
Vim vi propulfare omni jure comparatum. T. 1 c. 116 C.
Vim vi repellere licet. T. 4 c. 654 B. & T. 7 c. 22 D.
Vim qui fuciat. T. 8 c. 706 E.
Vim vi depellere eftc natum ex jure gentium. T. 7 c. 21 B.
Vim propellere permittitur. T. 9 c. 1150 B.
Vim, qui per vim poffeffionem invafit expelli poffeffore, civiliter tenetur in duplum. T. 9 c. 1157 A.
Vim majorem non pertinere ad inquilinum. T. 9 c. 410 C.
Si per vim, vel alio modo abfentia perturbata fit poffeffio. Vide, Interdictum.
Vim majorem locator agnofcit. T. 9 c. 410 A.
Vim inferre ex intervallo ad recuperandum poffeffionem, non eft propulfare vim, fed ulcifci. T. 9 c. 1150 B. C.
Vim, & raptum fæpe continatur homicidia. T. 9 c. 1433 D.
Adverfus vim majorem in alluvione nulla eft ratio mantendi fe. T. 9 c. 1055 B.
Vim propulfare quid fit. Tom. 9 c. 1150 B. C.
Vim majorem, & diviaam, fine iram divinam locator horreorum non præftat. T. 9 c. 406 C.
Vim vi defendere omnis leges, omnia jura concedunt. Tom. 10 c. 411 A.
Vim convocatæ hominibus qui fecit, tentetur lege Julia de vi privata. T. 10 c. 573 C.
Vim, aut metum pafto competit edicto, ut aget affione quod metus cauffa, quæ eft reftitutoria, vel rei vindicatione, ita tamen ut altera electa, altera confumatur. T. 10 c. 800 D.
Per vim fopiti defuftus fit poffeffione prædii, quæcum erit actio. T. 10 c. 236 D.
Vificata, & hamata munera. T. 1 c. 1103 E.
Vifcata inftitutio. T. 5 c. 1005 E.
Vifcatum munus fit eligitudi aliquid. T. 9 c. 224 A.
Vifcelia lex. T. 9 c. 1439 B. Vide, Lex Vifcelia.
Vifitationis jura perferibi non poffunt. T. 6 c. 915 B.
Jus vifitationis amitti non poteft. T. 6 c. 916 B.
Vifitatores dicuntur vindemiæ. T. 2 c. 22 A. B.
Vifitatores quinam dicantur. T. 10 c. 820 D. E.
Vifitatoribus prædaris debentur annonæ. T. 6 c. 978 B.
Vifpelio quifnam fit proprie. T. 10 c. 459 C.
Vifpilones qui olim fuerint. T. 1 c. 048 A.
Vita utenda data eft. T. 3 c. 325 E.
Vita quo vivimus, nobis non acciffit, fed eft de fabilitatis noftra. T. 4 c. 1 D. E.
Vita in alio primo eft fubftantia per redufitionem, non accidens. Ibid. B.
Vita cognatorum ultra feptimum gradum confiftere non poteft. T. 6 c. 500 E.
Vita ufuram, tanquam pecuniæ, natura hominis dedit, nulla prædita die. T. 5 c. 135 C.
Adverfus vitæ periculum, quod intentat Princeps, vel magiftratus, nemini licet fe defendere, & cur. T. 7 c. 22 D.
Vitæ admendæ poteftas, jura gladii præcipua pars eft. T. 10 c. 385 E.
Vitam fuam & falutem tueri provocato permittum eft. T. 4 c. 836 E.
Vitanda funt in jure ridicula. T. 9 c. 1231 B.
Vitaticus Cæftus legatus Pilarum omni potefate eaxium Romam mittit. T. 10 c. 95 C.
Vitæ qui cauftum, contentur ut latrones. T. 3 c. 225 D.
Vita defundi non excludit heres ignorantiæ fua. Tom. 4 c. 1459 D. E.
Vita teftamentorum non vitiant teftatoris voluntatem. T. 4 c. 688 E.

Vitia stipulationum vitiant obligationem. T. 2 c. 689 A.
Vitia, & mendum quando voluntatem testatoris non vitiant. T. 4 c. 1071 A.
Vitia esse temporaria. T. 7 c. 51 A.
Vitia possessionum rea, & quæ sint. T. 9 c. 1150 A.
Vita aliquam certare, oblivisci fiorum flutitatæ proprium est. T. 9 c. 852 C.
Vitia a matrimonio contracta perdurare, & successorem auctoris sui culpam continere, successorem felicitatem universi juris. T. 9 c. 1000 A. B.
Vitia in futuro non præstat venditor. T. 10 c. 1091 A.
Vitio rei subiatur, non statim vitium suum, aut personæ tollitur. T. 5 c. 795 B.
Cum vitio qui possidet, non utique semper vim jure propulsat. T. 10 c. 609 B.
Vitiosa possessio malæ fidei est, & sic mutatio usucapio ejus. T. 7 c. 730 A.
Vitiosi possessio quæ dicitur. T. 7 c. 792 B. C.
Vitiosa servi possessio domino nocet. Ibid. B.
Vitiosum rem qui vendit, & tradit, vitio compero, quinti agetur. T. 10 c. 765 C.
Quomo vitiosæ causam est, non causam videtur. T. 4 c. 97 E.
Vitiosæ possessiones quæ sint, & quando accedant. T. 5 c. 804 A.
Vitiosum ubique est, quod minimum est. T. 5 c. 661 A.
Vitium quod fuit notorium, nunquam est. T. 2 c. 1231 C.
Vitium aut reale, aut personale. T. 1 c. 1139 E.
Vitium fugæ nunc antiquius fit venditione, cum dubitatur, ex fonte ferri termonis elicito credendum est. T. 4 c. 975 A.
Vitium possessionis, a defuncto contractum, heredem sequitur. T. 4 c. 1459 D.
Vitium possessionis, quam servus nactus est, quomodo purgetur. T. 5 c. 741 C.
Vitium temporis ne hereditatem vitiet, & liberatem. T. 5 c. 1093 D.
Vitium rei possessæ quomodo purgetur. T. 5 c. 734 E.
Vitriarii quinam appellati fuerint. T. 1 c. 767 C.
Vitriariorum privilegia. T. 2 c. 768 C.
Vitrieus qui causa habetur loco pecuniæ. T. 3 c. 230 E.
Vitulinis carnibus vefci lege prohibitum. T. 3 c. 101 C.
Vitulorum ne carnibus vescerent, vetitum a Valentiniano. T. 10 c. 791 D.
Vivatarii quinam fuerint nuncupati. T. 1 c. 311 E.
Vivaria. T. 5 c. 715 E.
Vivarium qui emerit, an etiam feras emisse intelligitur. Tom. 3 c. 261 D.
Viventis beneficium alii conferri non potest. T. 6 c. 1007 A.
Viventium interesse non præcipitari, quam jube deliberent, sed momentium interesse habere successores legitimos. T. 10 c. 784 C.
Vivere sensu non præsumitur, proverbium. T. 9 c. 589 D.
Vivi credunt viam, morientes requiunt. T. 5 c. 688 B.
Uleiscendi jus naturale non est. T. 1 c. 965 B.
Ulpianus ab Africano diffentio. T. 3 c. 199 A.
Ulpianus jurisconsultus Syriacus nuncupatur. T. 6 c. 799 C.
Ulpianus jurisconsultus fuit præfectus annonæ sub Alexandro. T. 6 c. 1355 C. fuit præfectus prætorio. Ibid. D. fuit magister scrinii. Ibid. D. occisus fuit a prætorianis militibus seditione motis. Ibid. D.
Ulpianus a Paulo facile, & libenter diffidet. T. 10 c. 77 D.
Ulpianus fuit sub Alexandro Prætefius Prætorio, & annonæ. T. 10 c. 665 D. & c. 700 D.
Ultima cognitio. T. 9 c. 126 E. Vide, Cognitio.
Ultima judicia morientium certiora fiunt. T. 9 c. 8 E.
Ultima voluntates latius interpretantur, quam stipulationes. T. 7 c. 1108 A.
Ultimæ voluntatis scriptura libera, & dylus libej hominibus effe debet. T. 9 c. 919 A.
Ultimarum voluntatum favore ufus est in adimendo ex testamento, ex mora current infiar judicium bonæ fidei. T. 5 c. 403 C. D.
Ultimorum judiciorum tria genera, testamentum, codicilli, & ultimum judicium. T. 9 c. 705 B.
Ultimum judicium an fit supplimentum codicillorum. T. 9 c. 705 B. C.
Ultio omni jure prohibita. T. 9 c. 1350 C.
Ultio est honor debitus foli Deo. Ibid. C.
Ultro, idem, prior. T. 3 c. 50 E.
Ulyffes non vi, sed dolo Polyphemum exercavit. T. 1 c. 1356 E.
Umbri, & Umbrici. T. 9 c. 1308 E.
Una, & æqualis reverentia omni bus pernitibus ferranda est. T. 4 c. 1338 B.
Una, eandemque est causa contrariorum, sed contraria tamen. T. 5 c. 837 B.
Una conditione deficiente, omnes videntur defuisse. T. 8 c. 510 D.
Uncia quid, & quo alio nomine appellata. T. 8 c. 972 D.
Unctor *Ungentor*, seu strigilator. T. 3 c. 391 D.
Unde liberi si tabulis testamentis nullis exstabunt. T. 8 c. 161 A. & seq.
Unde articulus qualis. T. 8 c. 534 E.
Unde legitimi. T. 8 c. 183 D.
Unde vir, & uxor. T. 9 c. 674 C.
Unde liberi qui ad successionem parentum ab intestato vocantur. T. 9 c. 662 E.
Unde ex intercilium. Vide, Interdictum unde C.
Unde liberi. T. 9 c. 662 E.
Unde legitimi, & unde cognati. T. 9 c. 666 A.
Unguentum fiquis ex pluribus odoribus fecerit, unguenti dominus est, qui fecerit, & non odoribus fuerunt. T. 3 c. 104 C.
Unica interpellatio parit moram. T. 5 c. 566 E.
Unicaque liceat renuntiare juri suo. T. 10 c. 58 A.
Unicus calus, quo in actionibus bonæ fidei possessor, non restituens rem debuit, & contumaciam, punitur quinti actor in iterum sumerit. T. 5 c. 581 A. B.
Unionem, idem, grandes margaritæ, qui & perulii dicuntur. T. 6 c. 1469 C.
Unitas non admittit divisionem. T. 10 c. 537 D.
Pro universali indefinita habetur. T. 6 c. 480 B.
Universi in civitate, aut municipio conjunctione facile non possunt, in adquirendo fecitert possessione. T. 5 c. 703 D. E.
Universi agere non possunt, vel abiicere vetere. T. 6 c. 270 D.
Universitas, municipium, fiu civitas an heres institui possit. T. 5 c. 705 E.
Universitas fundi, an fiqualis partes ejus possidentur. T. 5 c. 742 B.
Universitas Bononiensis. Vide, Bononiensis universitas.
De universitate illiones multæ funt. T. 7 c. 237 D.
Universitatibus an legari possit. T. 8 c. 5 E. an ex testamento hereditas institui. Ibid. E.
Universitatum non idem animus. T. 7 c. 604 D.
Universum jus cum dicitur quid intelligatur. T. 8 c. 592 D.
Unus rei una tantum ratio est. T. 4 c. 314 E.
Unus res duo, plurefve possidere, vel dominii in solidum esse non possunt. T. 5 c. 697 C.
Unus fasti fuit porne nunquam prodire fant. T. 5 c. 698 C.
Unus heredis certatio an ceteris nocear. T. 5 c. 899 D.
Unius sententia ex pluribus abitrio nullius est. T. 1 c. 191 A.
Unum genus est possidendi, species infinitæ. T. 5 c. 717 D.
Unum legatum ut relicinti profit, & alterum retineri. T. 5 c. 1098 B.
Unum legatum pro parte fieindi dari potest, nec dividuum admittit. T. 7 c. 1092 B. non licet partem ademere, partem repudiare. Ibid. E.
Unum non potest dici numerus. T. 9 c. 1395 C.
Unus rutor contentiur in solidum, & fulinet non omnium rutorum, quod ceteri folvendo non funt. T. 4 c. 33 B.
Unus ex certeris credendi folidum accepto ferre, non vero & novare potest. T. 5 c. 97 C.
Usufiquisque fui facti panam merebitur, publice interest delicta non esse impunita. Tom. 5 c. 611 A.
Usus dies omnibus præstipitionibus temporibus, & mensibus adeqnes fuerunt. T. 5 c. 704 C.
Usus interpellatio parit moram. T. 5 c. 566 E.
Usucapere licet renuntiare juri suo. T. 10 c. 58 A.
Usucapiendi jus naturale non est. T. 1 c. 965 B.
Usucapio ab Africano diffentio. T. 3 c. 199 A.
Ulpianus jurisconsultus Syriacus nuncupatur. T. 6 c. 799 C.
Ulpianus jurisconsultus fuit præfectus annonæ sub Alexandro. T. 6 c. 1355 C. fuit præfectus prætorio. Ibid. D. fuit magister scrinii. Ibid. D. occisus fuit a prætorianis militibus seditione motis. Ibid. D.
Ulpianus a Paulo facile, & libenter diffidet. T. 10 c. 77 D.
Ulpianus fuit sub Alexandro Prætefius Prætorio, & annonæ. T. 10 c. 665 D. & c. 700 D.
Ultima cognitio. T. 9 c. 126 E. Vide, Cognitio.
Ultima judicia morientium certiora fiunt. T. 9 c. 8 E.
Ultimæ voluntates latius interpretantur, quam stipulationes. T. 7 c. 1108 A.
Ultimæ voluntatis scriptura libera, & dylus libej hominibus effe debet. T. 9 c. 919 A.
Ultimarum voluntatum favore ufus est in adimendo ex testamento, ex mora current infiar judicium bonæ fidei. T. 5 c. 403 C. D.
Ultimorum judiciorum tria genera, testamentum, codicilli, & ultimum judicium. T. 9 c. 705 B.
Ultimum judicium an fit supplimentum codicillorum. T. 9 c. 705 B. C.
Ultio omni jure prohibita. T. 9 c. 1350 C.
Ultio est honor debitus foli Deo. Ibid. C.
Ultro, idem, prior. T. 3 c. 50 E.
Ulyffes non vi, sed dolo Polyphemum exercavit. T. 1 c. 1356 E.
Umbri, & Umbrici. T. 9 c. 1308 E.
Una, & æqualis reverentia omni bus pernitibus ferranda est. T. 4 c. 1338 B.
Una, eandemque est causa contrariorum, sed contraria tamen. T. 5 c. 837 B.
Una conditione deficiente, omnes videntur defuisse. T. 8 c. 510 D.
Uncia quid, & quo alio nomine appellata. T. 8 c. 972 D.
Unctor *Ungentor*, seu strigilator. T. 3 c. 391 D.
Unde liberi si tabulis testamentis nullis exstabunt. T. 8 c. 161 A. & seq.
Unde articulus qualis. T. 8 c. 534 E.
Unde legitimi. T. 8 c. 183 D.
Unde vir, & uxor. T. 9 c. 674 C.
Unde liberi qui ad successionem parentum ab intestato vocantur. T. 9 c. 662 E.
Unde ex intercilium. Vide, Interdictum unde C.
Unde liberi. T. 9 c. 662 E.
Unde legitimi, & unde cognati. T. 9 c. 666 A.
Unguentum fiquis ex pluribus odoribus fecerit, unguenti dominus est, qui fecerit, & non odoribus fuerunt. T. 3 c. 104 C.
Unica interpellatio parit moram. T. 5 c. 566 E.
Unicaque liceat renuntiare juri suo. T. 10 c. 58 A.
Unicus calus, quo in actionibus bonæ fidei possessor, non restituens rem debuit, & contumaciam, punitur quinti actor in iterum sumerit. T. 5 c. 581 A. B.
Unionem, idem, grandes margaritæ, qui & perulii dicuntur. T. 6 c. 1469 C.
Unitas non admittit divisionem. T. 10 c. 537 D.
Pro universali indefinita habetur. T. 6 c. 480 B.
Universi in civitate, aut municipio conjunctione facile non possunt, in adquirendo fecitert possessione. T. 5 c. 703 D. E.
Universi agere non possunt, vel abiicere vetere. T. 6 c. 270 D.
Universitas, municipium, fiu civitas an heres institui possit. T. 5 c. 705 E.
Universitas fundi, an fiqualis partes ejus possidentur. T. 5 c. 742 B.
Universitas Bononiensis. Vide, Bononiensis universitas.
De universitate illiones multæ funt. T. 7 c. 237 D.
Universitatibus an legari possit. T. 8 c. 5 E. an ex testamento hereditas institui. Ibid. E.
Universitatum non idem animus. T. 7 c. 604 D.
Universum jus cum dicitur quid intelligatur. T. 8 c. 592 D.
Unus rei una tantum ratio est. T. 4 c. 314 E.
Unus res duo, plurefve possidere, vel dominii in solidum esse non possunt. T. 5 c. 697 C.
Unus fasti fuit porne nunquam prodire fant. T. 5 c. 698 C.
Unus heredis certatio an ceteris nocear. T. 5 c. 899 D.
Unius sententia ex pluribus abitrio nullius est. T. 1 c. 191 A.
Unum genus est possidendi, species infinitæ. T. 5 c. 717 D.
Unum legatum ut relicinti profit, & alterum retineri. T. 5 c. 1098 B.
Unum legatum pro parte fieindi dari potest, nec dividuum admittit. T. 7 c. 1092 B. non licet partem ademere, partem repudiare. Ibid. E.
Unum non potest dici numerus. T. 9 c. 1395 C.
Unus rutor contentiur in solidum, & fulinet non omnium rutorum, quod ceteri folvendo non funt. T. 4 c. 33 B.
Unus ex certeris credendi folidum accepto ferre, non vero & novare potest. T. 5 c. 97 C.
Usufiquisque fui facti panam merebitur, publice interest delicta non esse impunita. Tom. 5 c. 611 A.
Usus dies omnibus præstipitionibus temporibus, & mensibus adeqnes fuerunt. T. 5 c. 704 C.
Usus ex creditoribus an curator bonis debitoris dari potfit. T. 5 c. 764 D.
Usus, idemque bono potest duplicis juris peculium habere. T. 5 c. 475 C.
Usufiquisque potest contemnere ea, quæ pro fe introducta funt. T. 6 c. 154 A.
Usus in libri jurisconsultorum familiæ idem, quod magister. T. 8 c. 553 D.
Si usus ex pluribus heredibus creditoris, vel debitoris partem fuam debiti fulverit, vel acceperit. T. 5 c. 1237 C.
Si usus ex pluribus appellaverit. T. 9 c. 1124 D.
Qui vocabatur in jus, fequebatur vocantem. Tom. 9 c. 12 B. C.
Vocabuli non vana fint, quam negotia. T. 4 c. 174 C.
Vocabula rerum immutabilia funt, hominum mutabilia. T. 7 c. 966 B.
Vocabuli juris sufficibus plerumque figuræ fuerunt, non corpus. T. 8 c. 504 A.
Vocabula naturæ funt filius, mater, & cognatio. T. 5 c. 160 E.
Vocabulum *vina* pro *aqua*, & *rus* pro *aqua* fiqnificat, quod Cornelius Tacitum legitur. T. 4 c. 1181 D. E.
Vocabulum tamundem prædium quinque proprium nomen. T. 7 c. 647 C.
In jus vocandi multiplices, & varii modi. T. 5 c. 67 A.
Vocandi aliquem in jus varia, & multiplices funt caufæ. Tom. 7 c. 115 C.
Vocantur Pretfides legati Cæfaris, legati Imperatoris, legati Augusti. T. 4 c. 821 D.
Vocare in jus quid fit. T. 9 c. 115 B. C. Vide, In jus vocare.
Vocare in jus, & in judicium quid. T. 9 c. 20 B.
Vocare in jus. Vide, In jus vocare.
Vocari in jus hodie, non abripi in ufu eft. T. 5 c. 6 E.
Vocati eft non contemnere auctoritatem magistratus. T. 9 c. 1083 B.
Vocari ad forum jure incompetens invocant competens. T. 10 c. 209 D. Vide, Forum.
Vocatio in jus agendi initium eft. T. 1 c. 735 A.
Vocatio in jus, & libelli obtatio quomodo differant. T. 5 c. 581 D.
An vocatio in jus, edictione, an vetor vocatione prior fuerit edictio. T. 10 c. 82 D.
Vocatio in jus quomodo olim fiebat. T. 10 c. 875 C. D.
Vocationem in jus ab illo temporario non perpetuator. T. 6 c. 6 A. B.
Poft vocationem in jus appellatio nis remedium an impediatur. T. 6 c. 936 C.
Vocationem in jus commiscetur hodie editio edictionis. T. 9 c. 22 C.
Vocationis in jus mos antiquus quis fuerit. T. 5 c. 9 A.
Vocatus in crimen prifcos honores retinet, novos non finitum litem adipifci nequit. T. 4 c. 1358 D.
Vocatus in jus confeftim ducitur in ipsa, aut in diem certum promittit in judicio fifti. T. 9 c. 21 B.
Vocatus in jus non liber dimittitur, fed trahitur invitus, nisi vel caverit judicio fifti, vel de re transigerit. T. 9 c. 12 B.
Vocatus ire quemam fuerit. T. 8 c. 1004 D.
Vocantis jus. Vide, Lex Vocantis.
Vocantis jus quo tempore lata. T. 10 c. 236 B.
Non vocatus quis ire. T. 10 c. 409 A.
Voluntij, & fcienti poffeffio adquiritur. T. 4 c. 624 D.
Voluntati per ipsum re folvi potest, in & aliud pro alio conflitui. T. 5 c. 296 E. & c. 397 A.
Voluntatum edicti. T. 6 c. 1033 A.
Volo, rogo, mando, cupio, & petis, hæc verba funt precaria, non directa. T. 4 c. 515 A.
Volo eft precarium verbum. T. 7 c. 1006 A.
Voluftio in jus dicuntur. Tom. 7 c. 1376 E.
Voluftio quis dicuntur. Tom. 7 c. 1376 E. & T. 8 c. 361 D.
Cum voluftio, & cum moriteris, eadem eft vis bonum verborum. T. 7 c. 1101 C.
Cum voluftio, haec verba funt extenfiva. T. 7 c. 1101 D. & feqq.
Volum non eft extenfivum, *volens* eft extenfivum, & admittit multitudinem voluntatum. T. 10 c. 531 B. & c. 546 C.
Voluftè videtur, qui videt, & tacet. T. 5 c. 440 B.
Voluftè non intelligitur, qui finulfivit. T. 9 c. 1706 A.
Qui femel voluit, nullum poftefl videri accipere injuriam. T. 5 c. 671 B.
Voluntum nomen generale. T. 10 c. 1122 E.
Voluntaria jurisdictio inter quos eft. T. 4 c. 831 B. a Proconsulibus exercetur. Ibid. B.
Voluntaria fonitio. T. 9 c. 360 B. & feq.
Voluntarii, & necessarii procuratores quinam dicuntur. T. 2 c. 110 E.
Voluntarii heredes. T. 7 c. 1440 A. Vide, Heredes.
Voluntarii tutiles qui. T. 8 c. 116 B.
Voluntarii contractus ex poffeffio fieri necefftat. T. 9 c. 243 D. Vide, Contractus.
Voluntarium jusjurandum. Tom. 9 c. 183 A. Vide, Jusjurandum voluntarium.
Voluntarium a Græcis accipitur pro eo, quod deferitur in jure. T. 10 c. 418 E.
Voluntarius procurator qui dicatur. T. 2 c. 379 D.
Voluntarius procurator, qui fe alienis negotiis offert, rem ratam dominum habiturum cavere an debeat. T. 2 c. 181 D. & c. 479 C.
Voluntarius procurator. Vide, Procurator voluntarius.
Voluntas duobus modis dicitur prior, & posterior. T. 5 c. 593 E.
Voluntas nuda quæ fit. T. 1 c. 704 E.
Voluntas expressa, integra, & libera exigitur in manumissionibus. T. 3 c. 484 D.
Voluntas ex Clementia præfumitur. T. 3 c. 394 E.
Voluntas in maleficiis fpeftatur, non exitus. T. 1 c. 505 B.
Voluntas coafta pro voluntate non habetur. T. 5 c. 684 D.
Voluntas conditionem facit, non fermo. T. 5 c. 410 D.
Voluntas mulieris dotalis fundi alienationem confirmat. T. 1 c. 1500 D.
Voluntas defuncti legitima eft favorabilis. T. 1 c. 699 D.
Voluntas teftatoris non vitiatur teftamentorum vitiis, aut modis. T. 1 c. 688 E.
Voluntas heredis eft ambulatoria usque ad fupremum vitæ exitum, aut dictitur de voluntate teftatris. T. 4 c. 517 A.
Voluntas privati hominis potentior effe nequit jure publico. Tom. 4 c. 371 D.
Voluntas defuncti in conditionibus fcripto potior eft. T. 4 c. 1189 A.
Voluntas perpetua eligendi eft heres, quamdiu vivit. T. 4 c. 517 C.
Voluntas fola non facit teftamentum, nisi militis voluntas. T. 4 c. 535 B.
Voluntas nuda, & facita fidecommissum facit. T. 4 c. 535 E.
Voluntas teftatoris fiqe potior eft, quæ alias Falcidiam minuere non potest. T. 4 c. 1361 E.
Voluntas teftatoris potius fpeftatur, quam verba. T. 4 c. 1188 D.
Voluntas teftatoris non eroqationis finem faciat. T. 4 c. 877 C.
Voluntas patris quæsum fit in bonorum dividuos. T. 4 c. 827 E.

Omnis voluntas defuncti rata confirmatur, cum semel adita est hæreditas. T. 4. c. 602 D.
Voluntas suprema potior est. T. 5 c. 1101 A.
Voluntas, & propositum delinquentis distinguunt maleficia. Tom. 5 c. 586 B.
Voluntas, & consensus patris pro fideiussione filiifamilias est. T. 5 c. 11 A.
Voluntas conditis voluntas est. T. 5 c. 145 B.
Voluntas pro ratihabitione accipitur. T. 5. c. 170 C.
Voluntas, fides, scientia, & mens in emptionibus a servo fallis cur spectanda. T. 1 c. 742 E.
Voluntas legitime contrahentium fundamentum potior est, quam minis juris fabilitas. T. 5 c. 479 C.
Voluntas defuncti intra annum debet exsiqui. T. 8 c. 1043 B. C.
Voluntas testatoris ambulatoria est usque ad mortem. Tom. 6 c. 119 A.
Voluntas testatoris inepta fervando non est circa ejus sepulturam. T. 6 c. 866 D.
Voluntas testatoris in vocibus ambiguis. T. 6 c. 503 B.
Voluntas ultima, ultima scriptura spectatur in legatis, & fideicommissis liberatibus. T. 6 c. 130 D.
Voluntas testatoris in causis testamentorum totum facit. Tom. 6 c. 173 E.
Voluntas nostra a nobis originem capit. T. 7 c. 10 B.
Voluntas testatoris an potior sit scriptura certa, & indubitata. T. 7 c. 1354 C. D.
Voluntas testatoris ambulatoria usque ad supremum vitæ exitum. T. 9 c. 94 C.
Voluntas conditis non est voluntas. T. 9 c. 705 D.
Voluntas ultra mortem est solatium mortis. T. 9 c. 719 A.
Voluntas federis, & fœdus æquali forte pœnitentur. T. 9 c. 410 C.
Voluntas collata in reupublicam pœnitentia non revocatur. T. 9 c. 75 A.
Voluntas a pactione conventione separanda. T. 9 c. 90 B.
Voluntas, fidem hæredis in perpetuum non obligingens, quæ sit. T. 9 c. 76 A.
Voluntas federis punitur in crimine majestatis. T. 9 c. 1306 E.
Voluntas expressa facit cessare tacitam. T. 9 c. 889 B.
Voluntatis verbum pæsionem fabindicat. T. 1 c. 930 B.
Voluntatis folius nulla est pœna. T. 1 c. 472 D.
Voluntatis quæstio plerumque declaratur ex scripto. T. 4 c. 515 C.
Voluntatis est mundinum fuscipere; confirmare, feu explere necessitatis. Tom. 4 c. 12 A.
Voluntatis est fuscipere mandatum, necessitatis consummare. Tom. 5 c. 418 B. & T. 9 c. 242 D.
Voluntatis quæstiones occurrunt sæpe. T. 6 c. 118 D.
Voluntatis & juris causam non unum ordo fcriptura. Tom. 6 c. 270 A. B.
Voluntatis, & officii est commodare, non necessitatis re commodata uti fuere. T. 9 c. 242 D.
Voluntatis est adire arbitrum, necessitatis parere arbitrio. Ibid. D.
Voluntatis nomine fpecialis convention adjungitur. Tom. 10 c. 456 C.
Voluntatis est contrahere, necessitatis adimplere contractum. T. 10 c. 959 A.
Voluntati illegitimæ defuncti heres impune non paret. T. 2 c. 1063 B.
Voluntati inepræ testatoris non est parendum. T. 9 c. 827 A.
Voluntatem etiam punit. Tom. 3 c. 446 D.
Voluntatem defuncti impleri hereditas interest. T. 4 c. 659 D.
Voluntatem defuncti regere condi tionis. T. 7 c. 695 A. in fideicommissis voluntatem spectari, non verba. Ibid. c. 1501 A.
Voluntatem non minus punit, quam effectum in atrocioribus delictis, quæ tam naturali, quam civili jure improbantur. Tom. 9 c. 620 B.
Cæsus voluntatem testatoris non facit, qui non expectata conditione fideicommissi remittit fratri fideicommissum. Tom. 9 c. 31 A.
Voluntatem integram, & plenam, & liberam non habet, qui coactus vult. T. 9 c. 795 E.
Voluntate nudo non infirmatur testamentum. T. 4 c. 510 B. cit. ilio vero heredis infirmatur nudo voluntate. Ibid. B.
Ex voluntate defuncti omnis perplexitas dirimenda. T. 8 c. 610 B.
Voluntate nudo testamentum jubum, & solemne non infirmatur. T. 10 c. 791 E.
Voluntates etiam, & conatus coercentur. T. 1 c. 472 D.
Voluntates fuit faciliores in rebus fuis legandis, quam alienis comparandis, onerandisque hereditas ad emptionem rei. Tom. 4 c. 535 D.
Voluntates testantium varius accipiuntur. T. 4 c. 626 A.
Voluntates contrahentium in conventionibus habent potius spectari, quam verba. T. 4 c. 912 E.
Voluntates testantium plenius interpretandæ sunt in testamentis. T. 6 c. 216 B. & c. 576 E.
Voluntates testantium plenius interpretantur. T. 6 c. 744 A.
Voluntates defunctorum non ut alias viventium fuspicaß poßt. T. 7 c. 449 E. & c. 1301 B. C.
Voluntates defunctorum plenius interpretandæ. T. 7 c. 1365 E. & c. 1366 A.
Voluntates noxiffimæ in contractibus cerriones. T. 9 c. 85 C.
Ex voluptate omnis affimmus, vel ex utilitate, vel ex necessitate, vel ex amœnitate. T. 4 c. 895 C.
Res voluptatis, ideß, voluptas. T. 5 c. 605 A.
Voluptuariæ impensæ. T. 9 c. 503 A.
Vota Deo fiunt. T. 6 c. 1100 C.
Vota urgere qui fit. T. 6 c. 413 B.
Vota dicunur pollicitationes, fea pollicitationes. Tom. 10 c. 586 D.
De voto tractatur fub titulo de pollicitationibus. T. 9 c. 75 A.
Votorum obtatio pro falute Principis atoo intranit. Tom. 2 c. 983 B.
Votum commune filium ad patris hereditatem recipit, pirrem vero ad filii bona tantum mifcrationis, vel folutati ratio. T. 4 c. 363 C.
Votum incerte pecunie non valet. T. 4 c. 945 B.
Votum matrimonii prius, & antiquius toto clericali. T. 6 c. 1097 A.
Votum redimitur erogationibus. T. 6 c. 881 A.
Votum mera extortium perseverantia diuturni temporis confirmatur. T. 6 c. 1101 C.
Votum simplex quomodo differat a voto solemni. T. 6 c. 1100 C. D. impedit matrimonium contrahendum, non tamen dirimit contractum. Ibid. c. 1101 A.
Votum est species pollicitationis. T. 6 c. 75 A.
Voventes qui fint. T. 6 c. 1097 C. D.
Vovere, aut donare de alieno licet voluntate domini. T. 4 c. 371 D.
Vox fervi tanquam vox domini est. T. 6 c. 537 B.
Vox patris vox est filiifamilias, & contra vox filii vox patris. T. 6 c. 351 C.
Vox viva est Prætoris edictum. T. 7 c. 654 B.
Vox patris tanquam vox filii. T. 9 c. 977 D. & c. 1153 B.
Vox alba quæ. T. 9 c. 2 A.
Voci amitto nomine fignificatur. T. 9 c. 607 E.
Voces plerique juris, quæ quod fint male ab interpretibus accepta, accipiuntur & male in foro. T. 9 c. 284 E.
Urbana prædia esse omnia ædificia, five turri, five in urbe ædificata fint. T. 7 c. 477 C.
Urbana prædia ut distinguenda a ruficis prædiis. T. 7 c. 380 D.
Urbani magistratus qui fint. T. 10 c. 386 E.
Urbani magistratus judices dant fui jure, & more majorum. T. 10 c. 387 A.
Urbani magistratus ex pragmatico Principis an possint emere res mobiles, vel immobiles. Tom. 10 c. 389 B.
Urbani capitationem præstare non debent. T. 2 c. 851 B.
Urbani, & urbaniciani milites. T. 2 c. 996 C. D.
Urbani magistratus. Vide, Magistratus.
Urbaniciani in pisforum corpus damnandi. T. 2 c. 714 A.
Urbaniciani literarum peritissimi erant, ediscere ædia, & ex cipiebant, conferebantque fcripturam cum fcriptura. T. 9 c. 289 B.
Urbanicianus, qui concutit pisforum, corpori pisforum additur. T. 2 c. 996 E.
Urbanus fermo diffinguitur ab opidano. T. 8 c. 649 D.
Urbanus magistratus. Vide, Magistratus.
Urbanus, aut Provincialis magistratus etiam in liberum hominem habuit auctoritatem, & coercitionem. T. 10 c. 891 D.
In urbe regia intemo in carcerem conjiciatur fine justa majorum judicum. T. 1 c. 528 B.
In urbe fopulcra qui ædificaßet urbana different. T. 8 c. 603 A. B.
In urbe judicem dare est jurisdictionis. T. 10 c. 861 D.
In urbe fem ipsum emere, aut in colo capcitum magistratum. T. 10 c. 869 D.
Urbes a quatione immunes. T. 3 c. 682 C.
Urbes deformari quod Senatusconsultum vetet. T. 8 c. 305 D.
Urbes non deformari, & domos splendidas non deßrui reipublicæ interest. Ibid. D.
Urbes, in quibus jus civile docebatur. T. 9 c. 259 E.
Urbis afpectus ne ruinis deformetur, cautum est ex edicto Vespasiani, ne jundia ædium leguri possint. T. 4 c. 1330 E. & c. 1331 A.
Urbis definitioni jungitur diei definitio. T. 8 c. 481 E.
Urbs est, quæ muris continetur, & finitur. T. 5 c. 15 E.
Urbs pro metropoli. T. 8 c. 481 B.
Urbs pro Roma. Ibid. B.
Urede, & rubigo quid different. T. 3 c. 448 E.
Urgenda magnis hereditaria quæ fint. T. 4 c. 907 D.
Urinare, ideß, mergere. Tom. 5 c. 535 A.
Urinatores qui fint, & dicantur: Ibid. A. columbi, & columbari dicuntur, & spongiatores. Ibid. A.
Usque articulus an includat, vel excludat. T. 9 c. 873 E. est ambiguus. Ibid. c. 875 B. C.
Usufructus municipes. T. 5 c. 688 D.
Usufructus funt in pœna. T. 7 c. 1137 D.
Usufructus non pendunt portorium. T. 8 c. 65 B. C.
Usufructum professio exigitur. Ibid. C.
Usufructum quid. T. 3 c. 391 A. B.
Usufructus ulum alii donare, aut gratis concedere fcriptum fine fe non potest. T. 4 c. 601 D.
Usufructus, & usufructuarius in quo different. T. 6 c. 328 A. B.
Usufructus locare alii, aut vendere, aut pignorare, aut precario concedere, aut directo donare non potest. T. 6 c. 328 B.
Usufructus an ulum alteri possit locare, commodare. T. 8 c. 946 D. E.
Usufructuere quid. T. 1 c. 84 C.
Usufructuere, & usurpare contrarie relata sunt. T. 1 c. 1109 B.
Usufructuere captivi an possint. T. 3 c. 646 D. E.
Usufructuere an possint fructuarius. T. 1 c. 94 C.
Usufructuere, & usu diuturno, feu longo tempore adquirere, quid different. T. 1 c. 1118 A.
Usufructuere pro herede, pro dotatio, pro derelicto, & pro suo. T. 1 c. 84 B. C.
Usufructuere non potest, qui emit a domino. T. 1 c. 1121 E.
Usufructuere possunt infantes, & furiosi. T. 1 c. 1125 A.
Usufructuere potest, qui pro suo possidet. T. 1 c. 1131 B.
Usufructuere pro emptore. T. 1 c. 834 B.
Usufructuere non potest filiusfamilias, nisi castrensis, & quasi castrensis. T. 1 c. 1110 B.
Pupillus, & infans tutore auctore usufructuere, & possidere potest. Ibid. C.
Usufructuere qui possint, quæ res usufructui possint, & de alienatione inde comprehensibus. T. 5 c. 722 B. & seq.
Usufructuere an captivi possint. T. 5 c. 170 D.
Usufructuere non potest, qui scienter bona possessionem apprehendit. T. 6 c. 34 C. D.
Usufructuere fundum servus non potest, qui malæ fidei possessor est. T. 6 c. 318 C.
Usufructuere aliud est, aliud usurpare. T. 7 c. 191 D.
Usufructuere fervitus, vel vi possessio an possitur. T. 1 c. 82 C.
Usufructuere non possunt res furtivæ, vel vi possessæ, nisi vitio purgato. T. 1 c. 84 B.
Usufructuere an possint res fugitivæ. T. 3 c. 608 A.
Usufructuere an possint res fidei. Tom. 1 c. 84 C.
Usufructuere an possint res fidei. T. 1 c. 1114 A.
Usufructuere sepulcrum, nec forum sepulcri potest. T. 1 c. 1121 C.
Usufructuere an res aliena possit donata mortis causa. Tom. 3 c. 520 C.
Quæ res usufructuere possunt, & quæ non. T. 1 c. 1111 B. C. D.
Usufructuere an non possunt, quæ non utendo amittuntur. T. 1 c. 378 B.
Usufructuere quamdiu biennio. Tom. 1 c. 1110 A.
Usufructuere non potest jus incorporale. T. 1 c. 1137 D.
Usufructuere non possunt agrorum fines. T. 3 c. 253 B.
Usufructuere non possunt res, quæ amittuntur non utendo. T. 1 c. 1137 E.
Usufructuere non possunt res fidei. T. 1 c. 1127 C. & Tom. 9 c. 1000 E.
Usufructuere res pupilli immobiles non possunt, mobiles vero possunt. T. 6 c. 319 B.
Usufructuere non potest fervitus ex lege Scribonia. T. 6 c. 17 A.
Usufructuere pupilli non possit, quam tutor et fabricipi, & alii venditdit. T. 6 c. 19 A.
Usufructuere an possit res vi, aut clam possessa. T. 1 c. 267 D.
Usufructuere non potest res pupilli, nec longo tempore adquiri. Tom. 9 c. 1030 A.
Usufructuere non potest res pupilli. T. 9 c. 937 A.
Nihil usufructuere potest pro herede, fuis hereditibus existentibus, quid fit. Ibid. B.
An possit usufructuere res furtiva, semper ignorante conditionem venditionis. Tom. 10 c. 86 E. & c. 87 A.
Non omnis, qui usucapit, possidet. T. 1 c. 1139 B.
Non usucapit malæ fidei possessor. T. 1 c. 631 B.
Usucapit pro herede, qui heres non est, si bona fide, & justo titulo hereditatem possidet. T. 1 c. 21 C.
Usucapit nemo rem suam. Tom. 9 c. 906 B.
Usucapitur res mobilis annos ubique, immobilis biennio in Italico loco. T. 1 c. 81 D.
Usucapitur ex confirmatione justiniana res mobilis triennio, immobilis inter præsentes decennio, & inter absentes 20. annis. Tom. 9 c. 101 D. E.
Usucapitur cur, & quo jure introductus. T. 1 c. 1108 E.
Usucapio dicitur suffragium temporis. T. 1 c. 466 E.
Usucapio quid. T. 1 c. 842 E. & T. 3 c. 466 E. & Tom. 4 c. 342 B. C. & c. 633 E. & T. 9 c. 101 D. & c. 905 C.
Usucapio, & usurpatio different. T. 1 c. 843 E. & c. 844 A.
Usucapio jure civili introducta. T. 1 c. 1109 E.
Usucapio est finis sollicitudinis, & periculi litium. T. 1 c. 1150 B.

Usucapio juris est, possessio longi temporis est facti. T. 1. c. 1141 B.
Usucapio non nisi naturaliter interrumpitur. T. 1. c. 1141 E.
Usucapio possessionis continuatamen exigit. T. 1. c. 1401 E.
Usucapio ejus rei nulla est, cujus nomine furti agi potest. Tom. 1 c. 1135 B.
Usucapio fine tituli non procedit. T. 1. c. 1405 B.
Usucapio bonam fidem exigit, possessio non item. Tom. 1. c. 1139 B.
Usucapio bonæ fidei possessori in rebus mobilibus quare non facile competat. T. 1. c. 83 A.
Usucapio an procedat sine possessione civili. T. 1. c. 94 D.
Usucapio an cauta falsa procedat. T. 1. c. 1405 B.
Usucapio rerum immobilium decennio hodie inter præsentes, viceno inter absentes completur. T. 1 c. 1521 D.
Usucapio rerum mobilium triennio perficitur. T. 1. c. 522 B.
Usucapio fundi dotalis inhibetur. T. 1. c. 1136 B.
Usucapio etiam hodie completur diuturno silentio. Tom. 1. c. 1521 C.
Usucapio possessionem exigit. T. 1 c. 1118 A.
Usucapio a defuncto cœpta heredi ignoranti prodesit. T. 1. c. 1061 D.
Usucapio efficere non potest, ut res fido oculat superficies. Tom. 1 c. 1130 A.
Usucapio cauliam non permittit pignoris. T. 1. c. 1521 E.
Usucapio in ancillis partu necessaria. T. 1. c. 1111 B.
Usucapio pro emptore an procedat, etiamsi nulla fit emptio, & nulli traditio. T. 3 c. 707 D.
Usucapio an pleonum jus tribuat. T. 1. c. 843 E.
Usucapio fi ante cœpta fuerit, an interrumpatur captivitate. T. 3 c. 646 E.
Usucapio non procedit ignoranti jus. T. 4 c. 504 B.
Usucapio non procedit ex ignorantia juris. T. 4 c. 503 D.
Usucapio fi non restituatur fistione postliminii, an restituatur beneficio edicti. T. 4 c. 68 B.
Usucapio est lucrum cum damno alterius. T. 4 c. 42 B.
An usucapio restituatur jure postliminii, capto reverso ab hostibus, ut fingatur medio tempore possedisse. T. 4 c. 68 B.
Usucapio sine possessione continuatione non potest. Ibid. B.
Usucapio est lucrum, quod lege 12. Tab. propter commune bonum obvenit ex damno alterius, vel lucrum conjunctum cum detrimento alterius. T. 4 c. 342 B.
Usucapio rei dominium mutat, pignus, vel usufructus non mutat rei dominium. T. 4 c. 568 D. & c. 657 B.
Usucapio est lucrosa ei, qui usucapit, & damnosa ei, cujus res usucapitur. T. 4 c. 68 A. & Tom. 5 c. 167 D.
Usucapio est species lucri. Tom. 4 c. 504 E.
Usucapio non procedit, quando tradito non intercessit. T. 4 c. 632 B.
Usucapio fi jure postliminii non restituitur, an beneficio edicti in integrum restituatur. T. 4 c. 69 D.
Usucapio sine possessione non procedit. T. 4 c. 242 C.
Usucapio non fit ubi res non conflitit. T. 4 c. 69 A.
Usucapio continuam possessionem requirit. T. 5 c. 734 B.
Usucapio justa quæ sit, quando incipiat, & qui ab injusta differat. Tom. 5 c. 745 E. & c. 746 A.
Usucapio continuationem temporis deficerat. T. 5 c. 79 D.
Usucapio quando res cœpta esse dicatur. T. 5 c. 728 B.
Usucapio pro emptore an, & quando ex lege commissoria locum habeat. T. 5 c. 740 D. E.
Usucapio non juris tantum est, sed etiam facti. T. 5 c. 735 D.
Usucapio præstat libertatem servitutum, quæ non omnimodo perunt non utendo, idest, servitutum urbanarum, non etiam rusticarum. T. 5 c. 736 C.
Usucapio pro donato quando procedat. T. 5 c. 748 A. B.
Usucapio servi quomodo procedat. T. 5 c. 743 A. B.
Usucapio scienti tantum competit, etiamsi ignorans possidentem adeptus sit. T. 5 c. 605 E.
Usucapio quid requirat. Tom. 5 c. 746 D. E.
Usucapio conjunctæ est semper cum damno alterius. Tom. 5 c. 646 E.
Usucapio quando ignoranti procedat. T. 5 c. 605 B. C.
Usucapio quæ possessionem civilem requirat. T. 5 c. 718 E.
Usucapio bonæ fidei possessoris jus est, non male fidei. T. 5 c. 740 A.
Usucapio rectle inchoata an supervenientie malæ fide interrumpi possit. T. 5 c. 803 E.
Usucapio pleum jus tribuere dicitur. T. 5 c. 730 A.
Usucapio, quæ rite inchoata est, an pignoratione interrumpatur. T. 5 c. 700 D.
Usucapio cur introducta. Tom. 5 c. 167 D.
Usucapio jure publico, & bono communi, bono publico introducta est. T. 5 c. 646 C.
Usucapio ius marte impleri quando dicatur. T. 5 c. 169 D.
Usucapio non procedit sine possessione civili. Tom. 6 c. 86 A.
Usucapio non intelligitur interrumpi pignoris datione. T. 6 c. 84 C.
Usucapio est lucrum, usucapionis causa est lucrativa. T. 6 c. 313 C.
Usucapio, quæ rescindi potest. T. 6 c. 119 C.
Usucapio est titulus lucrativus. Ibid. C.
Usucapio in re pignori data quando procedit, & quando interrumpitur. T. 6 c. 31 B. & seq.
Usucapio ante Justinianum quomodo cedebat. T. 6 c. 6 B.
Usucapio legitima ex duodecim tabulis quomodo differt a longi temporis, vel longævi possessione. Ibid. B. C.
Usucapio in furtiva non est. T. 6 c. 322 A.
Usucapio rei pignori datæ quando interrumpi videtur. Tom. 6 c. 84 E. & c. 85 A.
Usucapio rerum mobilium jure usuraum erat annua. Tom. 7 c. 375 D.
Usucapio an semper videatur effe continuata cum domino dominii. Tom. 8 c. 307 D. an sine ullius damno procedat. Ibid. D.
Usucapio cœpta a defuncto an complexur jacente hereditate. T. 8 c. 387 D. continuatur in herede ejus. Ibid. c. 388 D. an complectur ante adeitam hereditatem. Ibid. D. an interrumpatur morte nolita. Ibid. c. 305 D.
Usucapio in fatto errantis an procedat. T. 7 c. 888 C. in jure errantis an procedat. Ibid. C.
Usucapio interpellatur mutatione domini. T. 7 c. 305 A.
Usucapio litis contestatione an interrumpatur. T. 7 c. 460 C.
Usucapio pignoris cœpta a debitore an interrumpatur, si pignus debitor a creditore conduxerit frudendum certa mercede. Tom. 8 c. 301 D.
Usucapio rectle cœpta an pignoris datione interrumpatur, vel interpelletur. Ibid. A.
Usucapio rei mobilis an interrumpatur, fi deferit effe fub custodia nolita. T. 8 c. 261 A.
Usucapio fine possessione non contingit. T. 7 c. 395 B.
Usucapio ubi valet. Tom. 8 c. 644 C.
Usucapio non a patre relinquitur, sed a filiabus. T. 8 c. 688 A.
Usucapio an procedat adversus alienem hypothecarium, vel adversus vindicationem usufructus. T. 8 c. 307 E.
Usucapio cur procedat, & cui non. T. 8 c. 948 A. & seq. quibus modis accidere potest. Ibid. A. & seq.
Usucapio unde ita dicta. T. 9 c. 049 C. & ulucapere. Ibid. D. quando temporis sit usucapio. Ibid. E.
Usucapio non competit ignoranti. T. 9 c. 1010 A. nisi uno casu. Ibid. A.
Usucapio dicitur suffragium temporis. T. 9 c. 995 E.
Usucapio continetur alienationi verbo. T. 9 c. 1011 E.
Usucapio fine possessione non conflitit. T. 9 c. 1045 B.
Usucapio non interrumpitur litis contestatione. T. 9 c. 1003 B. & c. 1011 B. & c. 1020 D. & c. 1021 D.
Usucapio est juris civilis. Tom. 9 c. 101 B.
Usucapio a lege proficiscitur, non ab hominibus. Ibid. C.
Usucapio, & longi temporis præscriptio in quo discrimen. Tom. 9 c. 1019 B. C. & c. 1020 D.
Usucapio pignoris conventionem non extinguit. Tom. 9 c. 1191 E.
Usucapio bonam fidem exigit. T. 9 c. 1011 C.
Usucapio securitatem præstat possessori. T. 9 c. 1192 A.
Usucapio fecundum jus antiquum. T. 9 c. 944 D.
Usucapio legitima rerum immobilium ante Justinianum fuit biennii. T. 9 c. 1026 A.
Usucapio, & possessio in quo differunt. Tom. 9 c. 1009 A. B. & c. 1011 B.
Usucapio fundi non a patre relinquitur, sed a filiabus. T. 9 c. 996 E.
Usucapio quid differt a traditione. T. 9 c. 101 D.
An valeat usucapio rei mobilis ad pupillum pertinentis. Tom. 10 c. 108 E.
Usucapio an necessaria sit, ut dominium adquiratur. T. 10 c. 103 E.
Usucapio ancillæ falsera est unius anni. T. 10 c. 513 B.
Usucapio interrumpitur litis contestatione, aut libelli obligationis. T. 10 c. 601 A.
Usucapio an interrumpitur ex posteriore alienæ rei fcientia. T. 10 c. 603 E.
Usucapio pignoris quonam tempore roltatur. Tom. 10 c. 701 A.
Usucapio quomodo rescindatur. T. 10 c. 901 E.
Usucapio bonæ fidei emptori plenissimum jus tribuit. Tom. 10 c. 1010 B.
Usucapio est dominium mutet, non tamen mutat canfam, quæ rei, fi ve dominio hæret. T. 10 c. 1259 E.
Usucapionis ratio alia est, alia possessionis. T. 11 c. 1399 C.
De usucapionis fongitari jure. Tom. 11 c. 1135 A.
Usucapionis continuatio non impeditur fcientia heredis. T. 4 c. 2459 D.
Usucapionis primordium est tempus adire hereditatis. Tom. 4 c. 634 C.
Usucapionis urbanorum, & rusticorum prædiorum servitutum quæ differentia. T. 5 c. 734 D. & seq.
Usucapione possessio semper animo retineri potest. T. 5 c. 700 A.
Usucapionis causa adhiæc ad exhibendum præstatur. T. 7 c. 618 A.
Usucapionis causa quæ. T. 9 c. 996 A.
Usucapionis contraria est usurpatio. T. 1 c. 844 A.
Usucapione quod abfit vitium, vel ex persona est, vel ex re. T. 3 c. 763 E.
Usucapione non officit falfa cauta. T. 4 c. 631 E.
Usucapioni non obstat error fatti. T. 4 c. 656 C.
Usucapioni ubi locus non est in re interpofita, faccedit præscriptio longi temporis. T. Tom. 9 c. 1019 B.
Usucapionem impedit error juris, error facti usucapionem parit. T. 1 c. 1138 D.
Usucapionem non parit error falsæ cauta. T. 1 c. 1139 B.
Usucapionem refcindit aliio refcissio annua. T. 1 c. 1389 E.
Usucapionem impedit error juris. T. 4 c. 656 C.
Usucapionem non parit falsa cauta error, ani erroreas traditio fequeatur fit. T. 4 c. 631 B.
Usucapionem impedit ius juris ignorantia. T. 4 c. 639 D.
Usucapionem præstat libertatem servitutum, quæ non omnimodo perunt non utendo. T. 5 c. 736 C.
Usucapionem rite cœptam an mala fides superveniens interrumpat. T. 5 c. 778 A.
Usucapionem nondum impletam a defuncto, impleri fuspe vi, etiam ante aditam hereditatem, vel ante apprehensum possessionem ab herede. T. 6 c. 317 B. C.
Ad usucapionem nihil prosit precarii titulus. T. 6 c. 322 B.
Usucapionem a debitore cœptam non interrumpit creditoris possessio. T. 6 c. 708 A.
Usucapionem non esse ab ariis, sed a legibus. T. 6 c. 118 C.
Usucapionem continet fermutationes, & alienationis verbum. T. 6 c. 321 B. C.
Usucapionem non interrumpit mala fides post emptionem, & traditionem. T. 6 c. 34 D.
Usucapionem ius Sabinianum prohibitum esse. T. 6 c. 144 B.
Adversus usucapionem nulla fuit remedia mutoni 35. annis. T. 9 c. 1192 A.
Adversus usucapionem an possit mutor restitui. T. 10 c. 901 D.
In usucapione non conjungunturtempora inter emptorem, & venditorem. T. 1 c. 1123 E.
In usucapione an tempora continentur. T. 1 c. 84 E.
Usucapione res dominium mutatur. T. 4 c. 657 B. pignus, vel usufructus non mutatur, nec permittur usucapione. Ibid. B.
Usucapione non potest quæri jus pignoris, nec jus usufructus, nec jus servitutis, nec jus hereditatis, & cæt. T. 4 c. 657 E.
In usucapione bona fides possessoris exigitur. T. 4 c. 63 D.
In usucapione ignorantia juris non prodest. T. 4 c. 504 D.
Usucapione an fervitus conflitui possit. T. 5 c. 735 C.
In usucapione non tantum bona fides possessoris exigitur, sed & justus titulus. T. 6 c. 314 E.
Usucapione adquiritur dominium iam rerum mancipi, quam nec mancipi. T. 7 c. 536 D.
Usucapione dominium mutatur, pignus non mutatur. T. 7 c. 564 B.
Usucapione non tollitur actio hypothecaria. T. 9 c. 244 D.
In usucapione, quæ in possessione conflitit. T. 9 c. 995 B. & seq.
Usucapione pro donato. Tom. 9 c. 998 B.
De usucapione pro dote. Tom. 9 c. 999 D.
De usucapione pro herede. Ibid. B.
De usucapione transformanda, & de fabina differentia rerum mancipi, & nec mancipi. T. 9 c. 1022 A.
Usucapione pignus non permittur. T. 9 c. 1192 D.
Usucapione res emptores, vel pro transfictione. T. 9 c. 995 B.
Usucapione tollitur actio in rem pignoris. T. 9 c. 1192 A.
Usucapione dominium adquiritur, non liberatio pignoris. Tom. 10 c. 242 E.
In usucapione non coniungebantur tempora inter emptorem, & venditorem. T. 10 c. 600 E.
In usucapionibus ut computatur tempora. T. 1 c. 1120 C.
In usucapionibus ab initio bona fides exigitur. T. 1 c. 1121 D.
De usucapionibus communia. T. 9 c. 1020 D.
Usucapionibus, & traditionibus dominiata rerum, non nudis pactis transferri. T. 9 c. 101 A. & seq.
Non usucapiuntur jura, ut hereditas, & quæ jura fant individua. T. 6 c. 28 C.
Usufructuarius proprietario cavere debet, ufumfr fe in rebus bonis vires arbitratu. T. 6 c. 1031 E.
Usufructuarius an ædificium inchoatum perficere possit. Tom. 7 c. 391 C. an aliquid novi facere possit fruendi causa. Ibid. B. an opus facere possit fruendi causa. Ibid. A. an servitutem imponere possit. Ibid. c. 381 D. an ufumfructum legare possit. T. 6 c. 1308 B.
Usufructuarius an novito proprieta-

rio adeo altius tollere possit, vel proprietatem utrisque vindicare. T. 7. c. 1370 B.
Usufructuarius an possit imponere servitutem. T. 7. c. 381 D.
Usuri quid. Tom. 1. c. 780 B. & c. 1408 E.
Usura propriè propter lucrum indigitur. T. 1. c. 1281 E.
Usura ab aequitate fortem, quod postea usura permutetur, de foedere dedicitur. T. 2. c. 250 D.
Usura duplex. T. 1. c. 1234 A. & T. 10. c. 541 D.
Pecuniæ nascitur centesima usura, tertene hoc. T. 1. c. 1236 A.
Usura maritima à terrena separatur. T. 2. c. 355 D.
Usura legitima quæ sit, & quæ non. T. 1. c. 392 A.
Usura fomita. T. 2. c. 270 A.
Usura, quæ bonæ fidei judicia accidit ex mora, puta potius esse, quam usura. Tom. 1. c. 1423 E.
Usura rei judicatæ ut recipienda. T. 3. c. 88 B.
Usura nautica est infinita. Tom. 1. c. 392 C.
Fœnitus pecuniæ est usura. Tom. 1. c. 1486 E.
Usura, ex pœna differt. Tom. 1. c. 1408 E.
Usura centesima fuit olim legitima usura in omnibus crusia. Tom. 4. c. 951 D.
Usura nominis non debetur, nisi ex cautione. T. 4. c. 418 B.
Usura non est fœcundum naturam, referente Aristotele. T. 4. c. 126 B.
Usura vicem fructuum obtinet. T. 4. c. 112 C. quod distat bonorum possessio contra tabulas, quæ dotur patrono pretertito, à bonorum possessione, quæ datur filio pretertito. Ibid. c. 357 E. & c. 358 A. ratio differentiæ quæ est. Ibid. A.
Usura nisi indigitur propter lucrum, alia propter morem. T. 4. c. 48 B.
Usura an ex pecunia domini pervenit. T. 4. c. 918 B.
Usura est fructus pretii pecuniæ. T. 4. c. 888 D.
Usura est fructus pecuniæ. Ibid. D.
Usura est incrementum fœtus. T. 4. c. 1182 D.
Usura est quasi fructus, & reditus pecuniæ. T. 4. c. 1237 C. usura fuit incrementum pecuniæ. Ibid. C.
Usura, teste Aristotele, est contra naturam; proventus tamen ex jure obligationis, & quasi fructus pecuniæ est. Tom. 4. c. 918 B. C.
De usura lex Gabinia non fuit lata, sed de sortem. T. 4. c. 46 C.
Usura est obligatione an sit. T. 6. c. 737 C.
Usura pecuniæ aliud est, aliud compendium, sive incrementum negotiationis. Ibid. C.
Usura, & compendium an differant. Ibid. C.
Usura quid. Tom. 7. c. 626 D. & T. 9. c. 513 E. & c. 513 A. & T. 10. c. 683 D.
Usura centesima quæ sit, & quomodo definiatur. Tom. 7. c. 862 E.
Usura legitima quæ sit. Ibid. D.
Usura nautica quæ sit. Ibid. D.
Usura pecuniæ nauticæ an fuerit duplum exigi possit. T. 7. c. 844 D.
Usura mutuaticia pecuniæ an fit in fructu. T. 8. c. 976 B.
Usura pecuniæ non est, quod utendo consumitur. Tom. 7. c. 616 D.
Usura legitima, & illegitima quæ. T. 9. c. 344. C. & seq.
Usura bes, trientes, quadrantes, semis, deuns, &c. Tom. 9. c. 344 C. & seq.
Usura centesima in actione judicati venit. T. 9. c. 377 B. C.
Usura sive ex fœnus, sive non, quatenus ex causis infligitur, non aperè excedere duplæ quantitatem. T. 9. c. 1077 A.
Usura centesima post quatuor menses à condemnatione incipit currere. T. 9. c. 1241 A.
Usura centesima quæ est. Tom. 9 c. 1093 A. & Tom. 10. c. 649 E.
Usura centesima in pecunia quæ sit. T. 9. c. 318 C. in fœnoreto usura centesima quæ. Ibid. C.
Usura olim rei judicatæ in causis fidei fuit centesima tantum. T. 9 c. 1095 B.
Usura, & antichresis in quo differant. T. 9. c. 247 B.
Usura in mutuo an ex pacto veniat. T. 9. c. 210 B.
Usura chirographaria quæ. Tom. 9 c. 318 E.
Usura centesima pecuniæ fuit olim legitimæ usuræ finis. T. 9. c. 344 D. fructuum quæ. Ibid. D. & c. 347 B.
Usura nautica, & ejus modus quis. T. 9. c. 344 D.
Usura nautica quem modum habet. T. 9. c. 348 A.
Usura, quæ propter morem infligitur, non est lucrum, sed pro eo, quod interest. Tom. 9. c. 1096 C. D.
Usura legitima ante Justinianum erat centesima. T. 9. c. 210 D.
Usura. Vide, Fœnus.
Usura pœnæ non exigitur, multæ exigitur. T. 9. c. 247 A.
Usura legitima quæ sit. T. 10 c. 462 E. & c. 768 E.
Usura an sit pœna. T. 10 c. 463 C.
Usura fructuum fuit olim quatercentesima. T. 10 c. 648 E.
Usura nautica etiam supra duplum exigi potuit. Ibid. E. hodie quid fiat. Ibid. c. 649 E.
Usura ubi æquivit sortem, quod postea consumeretur, imputatur in sortem. Tom. 10 c. 983 E.
Usura est accessio, & veluti usufructus pecuniæ. T. 10 c. 1007 B.
Usura centesima legibus est vetita. T. 10 c. 1260 C.
Usura quando, & quare currit. Ibid. D.
Usura varia ratio. Tom. 2 c. 1043 D. E.
Usura modus est duplex. Tom. 1 c. 1477 C.
Usura centesima definitio. Tom. 2 c. 1087 A.
Usura, & pœnæ differentia. T. 1 c. 1408 E.
Usura centesima, vel semissis in arbitrium tutelæ veniunt. T. 1 c. 1486 E.
Usuri papillares. Ibid. C.
Usura hominis pecuniæ ex pacto non debetur. T. 1 c. 392 A.
Usura, & fructus differunt. T. 3 c. 1043 C.
Usura solutæ per partes fuera duplum non debetur. T. 2 c. 1159 E. & c. 1160 B.
Usura centesima ratio. T. 3 c. 83 C.
Usura maritima. T. 1 c. 780 C.
Usura in stricti judicii fine filipulationis non veniunt. Tom. 1 c. 1185 D.
Usura chirographaria quæ sint. T. 3 c. 131 E.
Usura mutuaticia non debentur. T. 3 c. 114 E. nec promutuat. Ibid. E.
Usura in contractibus strictis non debentur citra filipulationem. T. 3 c. 238 C.
Usura pecuniæ civitatum semissies. T. 2 c. 1043 B.
Usura ex mora in filipulationibus strictis non venunt. T. 1 c. 1389 D.
Usuræ communes exigi non debent duplum. Tom. 1 c. 137 A. B.
Usura ex mora in bonæ fidei judiciis improprie dicuntur, quia neque pei possunt, neque fuit in obligatione. T. 1 c. 1388 D.
Usuræ trientes. T. 2 c. 1031 C.
Usura, quæ centesimam excedunt, non repeti possunt. Tom. 1 c. 392 A.
Usura legatorum, & fideicommissorum ex mora debentur. T. 1 c. 442 B.
Usuræ communes supra duplum non debentur. Tom. 3 c. 137 A. B.
Usuræ depositæ rei postulatur. T. 1 c. 389 B.
Usuræ ante moram non veniunt in bonæ fidei judiciis, fructus veniunt. T. 4 c. 274 B.
Usuræ, vel fructus regulariter non veniunt in fideicommissarium hereditatis restitutionem. Tom. 4 c. 172 B. C.
An usuræ pariter venire ante moram ex tardâ solutione. Tom. 4 c. 214 A. B.
Usuræ sumptuum quomodo purgantur. T. 4 c. 677 A.
Usuræ quando veniunt, & quando non veniunt. T. 4 c. 577 C.
Usuræ illæ debentur, quæ intra modum levis frequentantur, non quæ supra legis modum funt. T. 4 c. 45 E.
Usuræ tribus casibus à fructibus separantur. T. 4 c. 571 D.
Usuræ veniunt ex mora in bonæ fidei judiciis, fructus vero citam ante moram. T. 4 c. 671 E.
Usuræ debentur ex mora in depositio. T. 4 c. 919 C. D.
Usuræ à tempore novationis curtere desinunt. T. 4 c. 671 E.
Usuræ debentur citra moram in actione tutelæ, ferto in actione pro socio. T. 4 c. 20 D.
Usuræ debitæ ex legibus propriæ debentur, officio judicis non item. T. 4 c. 45 A.
Usuræ in fideicommissis ex mora debentur. T. 4 c. 565 B.
Usuræ percipiuntur tantum ex quantitatibus, non ex corporibus. T. 4 c. 705 A.
An usuræ apud aliam judicem peti possint post rem judicatam, vel apud eundem judicem. T. 4 c. 45 A. ab alio judice. Ibid. A.
Usuræ fructuum à possessore venientorum in debentur, & in petitionem hereditatis veniunt. T. 4 c. 137 B.
Usuræ non debentur in mutuo pol mortem. T. 4 c. 939 C.
Usuræ quid differant à fructu. T. 4 c. 132 B. C.
Usuræ, quæ debentur, & quas debet judex constituere. T. 4 c. 45 A. B.
Usuræ depositæ pecuniæ non debentur. T. 4 c. 902 A.
Usuræ petiti an in futurum alicui debeantur, licet in tempus præteritum, & an venditori debeantur. T. 4 c. 1062 E.
Usuræ cuiusdam pecuniæ in cautionem S. C. in deducendo fint. T. 4 c. 1117 B.
Usuræ ex mora debentur officio judicis in bonæ fidei contractibus. T. 4 c. 44 B.
Usuræ, & fructus an liceatis deducti donationem. T. 4 c. 1139 D.
Usuræ non petuntur citra filipulationis vinculum. Tom. 4 c. 966 B.
Usuræ non veniunt in fideiussione, & quando. T. 4 c. 880 A.
Usuræ non currunt post obligationis novationem. T. 4 c. 965 A.
Usuræ pecuniæ depositæ citra ex pacto nudo debentur. T. 4 c. 968 C.
Usuræ quando currere incipiunt, & quando desinunt, & quæ. Tom. 4 c. 1300 A. & C.
Usuræ rei judicatæ sunt legitimæ, & certæ, non arbitrariæ. Tom. 4 c. 1234 B.
Usuræ vicem fructuum obtinent propriæ juris, non naturæ. T. 4 c. 1227 B.
Usuræ à fortibus nam fint filipulandæ, T. 4 c. 1228 C.
Usuræ ex casu mandati petuntur. T. 4 c. 966 B.
Usuræ fructuum percepterum poll litem contestatam utrum pertineant, & an hoc in utroque pofint fore, tam bonæ, quam malæ fidei locum habeat. T. 4 c. 888 B.
Usuræ non cuiusliber. Fire consilia, sed porro currunt semper. Ibid. A.
Usuræ in bonæ fidei judiciis ex mora veniunt, venunt autem officio judicis. T. 4 c. 237 C.
Usuræ legatorum, vel fideicommissi forum debentur ex mora. T. 4 c. 44 B.
Usuræ non debentur, nisi ex quantitatibus, idest, ex in, quæ numero, mensura, vel pondere contfiant, non ex in, quæ certa specie, certoque mensuræ continentur. T. 4 c. 565 C.
Usuræ obtinent vicem fructuum, arc ab his separari debent. T. 4 c. 671 E.
Usuræ, quæ veniunt ex mora, non ex abolo petunie alienæ, debentur. T. 4 c. 45 B.
Usuræ fiunt vice fructuum. Tom. 4 c. 128 A.
Usuræ, & vectura vice fructuum funt, aut fructus civiles, qui ex obligatione civili percipiuntur, usuræ ex filipulatione, vectura ex locatione, & conductione. Ibid. B.
Usuræ usuranum non debentur, & in filipulationem deducuntur inutiliter, sed fortis tantum. T. 4 c. 46 C. fructus hujus regulæ dant funt. Ibid. D.
Usuræ trajectitiæ hic excipiuntur. T. 4 c. 46 A quæ lex usuris utrique modum impofuit. Ibid. B.
Usuræ an veniant in actionem pro socio. T. 5 c. 404 E.
Usuræ in bonæ fidei judiciis venunt ex pacto nudo, & officio arbitri ex mora. T. 5 c. 124 A.
Usuræ in filipulationem non veniunt ex pacto, non veniunt ex mora officio judicis in judiciis stricti juris, sed ex filipulatione tantum usuranum nomnium Ibid. Ibid. A.
Usuræ in contractibus creditæ pecuniæ, & earum retum, quæ mensura confiant, debentur. Tom. 5 c. 45 E. & c. 46 A.
Usuræ creditæ pecuniæ an debentur fine filipulatione. T. 5 c. 45 B.
Usuræ vel infligunture propter lucrum creditoris, vel propter morem debitoris. T. 5 c. 937 E.
Usuræ cuius pecuniæ non curruntur. T. 5 c. 801 A. B.
Usuræ quando debentur, & quam ob causam cuive contrahentium infligantur. T. 5 c. 937 E.
Usuræ, fir pour rem non fit ex, civiles erant. T. 6 c. 643 A.
Usuræ usuranum an in filipulationem deducti, aut ex pacto poffint. Tom. 6 c. 640 B.
Usuræ judicibus quæsum propriè dicuntur. Ibid. B.
Usuræ debentur officio judicis ratione mutuo perceptorum, etiamsi nulla mora intercesserit. T. 6 c. 521 E.
Usuræ quamdiem debeantur, & ex quibus contractibus. Tom. 6 c. 740 D.
Usuræ an comparari debeant administratione fiuria, quæ quidem in tutelæ judicio computatur. T. 6 c. 551 D. E.
Usuræ an debeantur ex mora. T. 6 c. 74. E. an abitrariæ, & civiles. Ibid. E.
Usuræ usuranum deberi non possunt, fed promitti uberius tantum fructus spiius fortis, non usuranum usuranum. T. 6 c. 552 C.
Usuræ an debentur fisco ex fuis contractibus, quod ex tacita filipulatione, etiamsi in filipulatione dedicta non fint. T. 6 c. 692 C.
Usuræ ex mora possunt accedere officio judicis in actione bonæ fidei. T. 6 c. 3 E.
Usuræ bellet quæsum fiat. Tom. 6 c. 557 D.
Usuræ bellet quandoque peti poffint. Ibid.
Usuræ an peti possint actione depositi ex epistola pecuniæ depositæ. T. 6 c. 707 D.
Usuræ fructuum, qui poll litem contestatam officio judicis restituendi fiunt, an fint prestandæ. T. 6 c. 597 D.
Usuræ bellet, vulgo *huitt pour cent.* T. 6 c. 527 D.
Usuræ centesimæ quæsum fint. Ibid. D.
Usuræ veniunt ex mora officio judicis fine filipulatione. Tom. 7 c. 328 D.
Usuræ novæ quæ dicuntur. Tom. 7 c. 236 E. & c. 237.
Usuræ creditorum pecuniarum quando ex nudo pacto debentur. T. 8 c. 976 B.
Usuræ petiti non debentur vendituri, nisi ex die traditionis. T. 7 c. 1370 B.
Usuræ creditæ pecuniæ non debentur citra filipulationem. Tom. 7 c. 861 B. C.
Usuræ, quæ legitimum modum excedunt, non possunt fervari per retentionem pignoris. Tom. 7 c. 864 B.
Usuræ ex pacto debitæ non possunt peti, possunt tamen per retentionem pignoris servari. T. 7 c. 864 A. B.
Usu-

Usura in mutuo an, & quando debeatur. T. 7 c. 857 B. & c. 860 D.
Usura maioris nomine pignora retineri non possit. T. 7 c. 865 A.
Usurae pecuniae nauticae ex pacto excedentes, facta fide diplomatis debentur. T. 7 c. 866 B.
Usurae pretii nondum numeratii compensantur cum fructibus. T. 7 c. 768 E.
Usurae pretii quando veniunt in actionem ex vendito. T. 7 c. 796 A.
Usurae pretii tardius solutii poli traditionem vacuae possessionis, an veniunt in actionem ex empto. T. 7 c. 815 D.
Usurae, quae in litigatum deductae non sunt, in bonae fidei iudiciis veniunt officio iudicis. T. 7 c. 811 E.
Usurae in actionibus, five perfequutionibus in rem an veniant. T. 8 c. 940 C.
Usurae creditae pecuniae sine stipulatione debentur. T. 8 c. 487 D. regulariter non debentur. Ibid. E.
Usurae in stipulationibus non veniunt, nisi certis earum modus expressus sit. T. 8 c. 698 E.
Usurae non debiunt currere, lite contestata. T. 8 c. 807 D. quae in iudicii iuris contrahibus venient. Ibid. c. 796 E. quando nulle debentur. Ibid. c. 769 E.
Usurae ex re mora veniant, esse beneficium. T. 8 c. 793 D.
Usurae centesimae definitio quae. T. 9 c. 346 B.
Usurae centesimae esse modum in iudiciis certis. T. 9 c. 1077 B.
Usurae dotis quando debentur. T. 9 c. 487 B.
Usurae pupillares. T. 9 c. 590 C.
Usurae constituentur stipulatione T. 9 c. 343 B.
Usurae rei iudicatae quando incipiunt currere. T. 9 c. 1096 C.
Usurae fructuum vicem obtinent. T. 9 c. 111 D.
Usurae creditae pecuniae an peti possint. T. 9 c. 318 D.
Usurae trientes quae. T. 9 c. 487 D.
Usurae ex interviallo minores. T. 9 c. 338 E. pro eis pignoris retentio non est. Ibid. E.
Usurae omnes codunt loco eius, quod interest. T. 9 c. 1076 C.
Usurae, si solvantur ex pacto an postlint repeti. T. 9 c. 338 D.
Usurae illicitae per retentionem pignoris ferrari non possunt. T. 9 c. 338 D.
Usurae, & alii redituus annui in quo differunt. T. 9 c. 286 E.
Usurae, quae bonae fidei, vel malae fidei possessori debet. T. 9 c. 152 D.
Usurae, quae fuit praeliae longo tempore, & in posterum praeliari debent ob id solum, quod fuit ita praeliae; & quod fuit praeliae ut praeliae dotis a defuncto, & ipsi a successore petetur. T. 9 c. 140 A.
Usurae veniunt arbitrio iudicis in actione negotiorum gestorum, in actione tutelae veniunt ipso iure favore pupillorum. T. 9 c. 342 D. E.
Usurae solutae per minutas partes diversis temporibus. T. 9 c. 341 D.
Usurae in actionibus bonae fidei debentur ex pacto facto ex contenti. T. 10 c. 137 C. in actionibus stricti iuris non debentur ex mora, nec ex pacto, nec lite contestata officio iudicis, vel ipso iure, sed tantum ex stipulatione. Ibid. C.
Usurae indebitae, & solutae an possint repeti. T. 9 c. 344 A. B.
Usurae nunquam veniunt in stricti iudicii officio iudicis. T. 9 c. 347 C. in actionibus bonae fidei veniunt. Ibid. C.
Usurae res iudicatae debeantur ipso iure sine stipulatione ex natura iudicati. T. 9 c. 1096 C.
Usurae immodicae. T. 9 c. 111 A.
Usurae singulae mensibus praestabantur. T. 9 c. 843 C.
Usurae veniunt ex mora in contractibus bonae fidei. T. 9 c. 343 C.
Usurae ubi aequaverint sortem, quod postea solutae permanentur, deficiunt de forte. T. 9 c. 1077 A.
Usurae debentur in calendas, vel in nonas singulas. T. 9 c. 1043 D.
Usurae nihil aliud sunt, quam fructus incrementa. T. 9 c. 337 B. sunt iure civili receptae. Ibid. B. veniunt ex mora officio iudicis. Ibid. C.
Usurae non veniunt ex mora in contractibus stricti iuris. T. 9 c. 343 C.
Usurae non currunt novatione facta. T. 9 c. 113 D.
Usurae non debentur mutui, nisi deductae fint in stipulationem. T. 9 c. 218 C. nec promittai debentur. Ibid. C.
Usurae veniunt ex mora in actionibus bonae fidei. T. 9 c. 171 E.
Usurae, quae debentur fisco, aut reipublicae, fint definitae legibus. T. 9 c. 1071 E.
Usurae fructuum, five pretii fructuum veniebunt non iniri contrahentis veniunt officio iudicis. T. 9 c. 161 A. B.
Usurae pupillares. T. 9 c. 345 B.
Usurae dotis quando debeatur usuri. T. 9 c. 491 C.
Usurae graviores. T. 9 c. 338 A.
Usurae, de quibus convenit tempore contrahiti pignoris, vel aeneropin pignus contrahetur, an differant ab usuris, de quibus convenit poli contrahiti pignus. T. 10 c. 114 B. C.
Usurae fructuum perceptorum cur poli litem postam non debeantur. T. 10 c. 404 C.
Usurae repetuntur, si forte solutae postea indebite fuerat fint. T. 10 c. 413 B.
Usurae non erant legibus definitae in bonae fidei iudiciis iure Justinianum. T. 10 c. 438 B.
Usurae an veniant in mutuo. T. 10 c. 448 B.
Usurae fiunt fortis incrementa. T. 10 c. 460 B.
Usurae praeviores ne poffint infligi ob fortem non solutam ex die contractus. T. 10 c. 461 C.
Usurae usuae debeantur argentariis ex pacto tacito. T. 10 c. 462 A.
Usurae pecuniae creditae an peti possint, & an poffint fervari per retentionem pignoris. Ibid. E.
Usurae nunquam veniunt officio iudicis officio iudicis. T. 10 c. 347 C. in actionibus bonae fidei veniunt. Ibid. C.
Usurae res iudicatae debeantur ipso iure sine stipulatione ex natura iudicati. T. 9 c. 1096 C.
Usurae immodicae. T. 9 c. 111 A.
Usurae singulae mensibus praestabantur. T. 9 c. 843 C.
Usurae veniunt ex mora in contractibus bonae fidei. T. 9 c. 343 C.
Usurae ubi aequaverint sortem, quod postea solutae permanentur, deficiunt de forte. T. 9 c. 1077 A.
Usurae debentur in calendas, vel in nonas singulas. T. 9 c. 1043 D.
Usurae nihil aliud fint, quam fructus incrementa. T. 9 c. 337 B. fuit iure civili receptae. Ibid. B. veniunt ex mora officio iudicis. Ibid. C.
Usurae non veniunt ex mora in contractibus stricti iuris. T. 9 c. 343 C.
Usurae non currunt novatione factae

tele venire. T. 9 c. 509 C.
Usuras indebite pecunie folute non posse repeti. Tom. 9 c. 321 D.
Usuras supra centesimas solutas fori improbari. T. 9 c. 210 D.
Usuras legitorum deberi ex die interpellationis, & denuntiationis aute litem contestatam, & cur. T. 9 c. 137 A.
Usuras iusticiali sude olim centesimas hodie esse singulas centesimas. T. 9 c. 1071 C.
Usuras in agricola stipulari licet. T. 9 c. 343 B.
Usuras petiti, sive petunie redditæ ex venditione rerum hereditariarum bonæ fidei possessor restituere non debuerat. Tom. 9 c. 152 D.
Usuras non deberi supra duplum. T. 9 c. 1281 D.
Usuras usurarum exigi non posse. T. 9 c. 346 E.
Usuras stipulari in calendas uide erant. T. 9 c. 347 E.
Usuras omnino fuisse Basilius Imperator. T. 9 c. 345 E.
Usuris modo temporis an posit quis stipulari. T. 10 c. 418 B.
Usuras non stipulamur supra duplum. T. 10 c. 561 C.
In usuras tenetur, qui condemnatus iudicio bone fidei fententiam protexit, si iudex animadvertit frustratoriam esse appellationem. T. 10 c. 80 C.
In usuras usurarum sequis damnatur, quando fit appellandum. T. 10 c. 132 E.
Male fidei possessor non tenetur de usuris, sed de fructibus percipiendis. T. 12 c. 911 C. D.
De usuris dotis consultatio. T. 1 c. 664 A.
De usuris civitatum. T. 2 c. 1165 E.
In usuris conferundis regionis, aut provinciæ plurimum valet. T. 2 c. 45 D.
Usuris novis fructus dumtaxat compensari. T. 4 c. 802 C.
De usuris in quantum tenentur bonæ fidei, & malæ fidei possessores. T. 7 c. 732 B. & seq.
Usuris modum præscripsum non tantum pertinere ad reos principales, sed etiam ad mandatores, & fideiussores eorum. T. 9 c. 344 C.
Usuris quis modus datus est. T. 9 c. 343 A. & seq.
De usuris, quæ ex mora, vel ex illis contractibus veniunt in actionem negotiorum gestorum. T. 9 c. 342 A.
De usuris. T. 9 c. 327 B. & seq.
De usuris, & fructibus legatorum, seu fideicommissorum. Tom. 9 c. 860 E. & seq.
De usuris pupillaribus. T. 9 c. 599 C.
De usuris usurarum. T. 9 c. 346 E.
De usuris, quæ ex mora veniunt in actione ex vendito officio judicis. T. 9 c. 339 C.
Cum usuris pressi quando fructus compensantur. T. 9 c. 374 B.
Usurpare oratoribus, & iurisconsultis diverse significat. Tom. 1 c. 1100 C.
Usurpare nihil aliud est, quam usu retinere servitutem. T. 7 c. 464 B.
Usurpari an uxor possit. Tom. 5 c. 719 D.
Usurpatio est usucapionis interruptio. T. 1 c. 1109 A.
Usurpatio quid sit, & quid ab usucapione differat. T. 5 c. 719 C.
Usurpatio interrumpit præscriptionem. T. 6 c. 918 C. D.
Usurpatio usucapioni, vel amissioni est contraria. Tom. 7 c. 464 B.
Usurpatio res incorporalis est individua. T. 8 c. 254 A.
Usurpationes an usucapio interrumpant. T. 5 c. 746 D.
In usu an minus juris sit, quam in usufructu. T. 1 c. 79 E. & T. 8 c. 946 B.
In usu nihil est corporis, quod capi possit. T. 4 c. 1330 A.
In usu constituit servitutem. T. 10 c. 408 C. & c. 540 A.
Ut domus marito concessio, uxor cum eo habitare potest. T. 10 c. 546 B.
Usum qui habet, an possit ad alium ius suum transferre. T. 1 c. 80 C. & T. 8 c. 946 B.
Usum habere adium an jus habere intelligitur. T. 1 c. 80 C. & T. 8 c. 946 B.
Usum, aut mores non vincunt Romanæ leges. T. 2 c. 1230 B.
Usum commodate rei intempestive uterere, non officium tantum impedit, sed & fuscepta obligatio inter dandum, accipiendumque. T. 5 c. 418 A.
Usus, & usucapere quid sit. T. 1 c. 1100 C.
Usus, & usufructus ut ab habitatione differepat. T. 1 c. 81 A. B.
Usus iidem modis constituitur, vel finitur, quibus usufructus. T. 1 c. 79 E. & T. 9 c. 946 A. B.
Usus pars usufructu est. Tom. 1 c. 942 B.
Usus est personæ jus merum. T. 1 c. 1318 B.
Usus magis est juris, quam facti. Ibid. C.
Usus pro possessione. T. 1 c. 847 C.
Usus, quæ servitus est personalis, non prædialis, non potest non pare constitui. Tom. 1 c. 1221 B.
Usus est individuus, usufructus dividuus. T. 1 c. 1378 C.
Usus dividi non potest, fructus potest. T. 1 c. 1221 C.
Usus ab usuario vendi, locari, vel pignerari non potest, & cur. T. 3 c. 427 C.
Usus longævi non vilis est auctori, tut. T. 2 c. 1239 C.
Usus quibus modis perit. Tom. 1 c. 1300 C.
Usus quid est. T. 4 c. 437 A. & c. 501 C.
Quod usus, idem, usucapio non aufert, domino iuiquum est auferre. T. 4 c. 70 B.
Usus est potius, quam facti. T. 4 c. 502 A.
Usus nomen est juris, habitatio facti nomen est. Ibid. B.
Usus ferorum est necessarius. T. 4 c. 639 C.
Usus, & usufructus, & opera in quo differant. T. 4 & 455 B. & seq.
Usus non potest alii locari, habitatio potest. T. 4 c. 502 A.
Usus, & habitatio in quo differant. Ibid. A.
Usus interpretum opinionem admittit. T. 4 c. 877 B.
Usus amittitur non utendo, habitatio non amittitur non utendo, quamdiu domus manet. Tom. 4 c. 502 B.
Usus adium legatus filiofamiliias adquiritur patri; pater zebus ut usu conistitut servitutem, aut etiam filius, cui usus adium legatus est, potest habitare cum fuis. T. 4 c. 223 A.
Usus capitis deminutione amittitur, habitatio non. T. 4 c. 502 A.
Usus precarius in distractione non confistit, sed in usu audo. T. 4 c. 567 E.
Usus pro usucapione. T. 4 c. 1238 D.
Usus pecuniæ depositæ non est, sed custodia tantum. Tom. 4 c. 211 E.
Usus pro titulo, & usufructate est. T. 5 c. 662 C.
Usus est interpres legum. Tom. 5 c. 879 D.
Usus, & possessio quomodo differant. T. 5 c. 694 D.
Usus ejusdem res apud plures an esse possit. Ibid. D.
Usus ab usufructu in quo differat. T. 5 c. 14 D.
Usus æque servitus personalis est, quæ cum persona extinguitur, nec transmittitur in heredem. T. 5 c. 671 C.
Usus corporum non est consumptio eorundem. T. 5 c. 791 A.
Usus dividuus est. T. 5 c. 24 D.
Usus longævus pro titulo est. T. 6 c. 39 B.
Usus promiscuus, & mutuus, qui promiscuum sæpe dicitur, & commercium. T. 7 c. 34 E.
Usus dividi non potest. T. 7 c. 506 B.
Usus an veniat in actionem familiæ erciscundæ, & communi dividundo. Ibid. C.
Usufructuarius, & usuarius in quo differant. T. 6 c. 238 B.
Usufructus an relinqui possit moriaciebus, vel civitati. T. 7 c. 1230 A.
Usufructus quid sit. T. 2 c. 1225 A.
Usufructus est ius incorporale, quod de re corporali prædicatur. T. 7 c. 1239 C.
Usufructus, & proprietatis unitas differentiæ. Ibid. C. & quamvis ad jus adcrescendi duæ differentiæ. Ibid. c. 1236 D.
Usufructus duplex. T. 1 c. 1205 C. & c. 1232 C.
Usufructus est jus personale. T. 1 c. 1208 B.
Usufructus cum sit jus personale, adcrescit personæ, non parti. T. 1 c. 1236 E.
Usufructus magis est facti, quam juris. T. 1 c. 1238 B.
Usufructus pars, quæ non adcrescit alteri, ad proprietatem recurrit. T. 1 c. 1236 D.
Usufructus natura sui intermittitur non habet. T. 3 c. 403 B. A.
Usufructus aliud est, aliud fructum, aliud emphyteusis, aliud libellaria, aliud precaria. T. 1 c. 1208 B.
Usufructus omnibus, vel omnis proprietas adcrescit alteri. T. 1 c. 1237 A.
Usufructus rei cuiuslibet legari potest. T. 1 c. 416 B. C.
Usufructus, idelt, libertas usufructuaria. T. 1 c. 1237 C.
Usufructus libertas non adscripturi. Ibid. D.
Usufructus proprietario in jure cessit. T. 1 c. 438 E.
Usufructus aut morte, aut tempore finitur. Ibid. E.
Usufructus, vel alius quibus modis amittitur. T. 1 c. 749 B.
Usufructus quinque modis amitti potest. T. 1 c. 438 B.
Usufructus reipublicæ relictus centum annis finitur. T. 1 c. 551 B.
Usufructus in jure cedi potest, quod de res corporalis incorporalis. T. 1 c. 327 D.
Usufructus amittitur non utendo. T. 1 c. 438 C. & c. 1137 D.
Usufructus minima capitis minutione non amittitur ex constitutione Justiniani. T. 1 c. 438 C.
Usufructus emancipatione non finitur. T. 1 c. 537 C.
Usufructus hic verbis finitur, Salva rerum substantia. T. 1 c. 1339 C. D.
Usufructus gregis, & navis quemadmodum extinguitur. T. 1 c. 1390 C. D.
Usufructus cessione finitur. T. 1 c. 320 B.
Usufructus amissus ad proprietatem recurrit. T. 1 c. 438 B.
Usufructus quarum rerum legari potest. T. 1 c. 340 E.

Usufructuarius quibus rebus constituitur, vel non. Ibid. C.
Usufructus tam masculis patribus, quam adoptivis per filiosfamilias adquiritur in iis rebus, quæ extrinsecus filio obveniunt, dominio eis integro servato. T. 1 c. 1187 A.
Usufructus pro parte dominii accipitur plerumque. T. 1 c. 1323 C.
Usufructus plenum, interumque jus omnino alteri vendi non potest. T. 1 c. 1232 C.
Usufructus retentio pro traditione habetur. T. 1 c. 932 C.
Usufructus constituitur non est usufructus. T. 1 c. 533 C.
Usufructus, & proprietas in cessione legati longe differunt. T. 1 c. 749 A.
Usufructus ab operis servorum differt. Ibid. D.
Usufructus arcæ legatus, post testamentum factum adcrescit, in ea parte eundo, testatore vivo, debitur. T. 1 c. 1239 E. & c. 1330 A.
Usufructus zedium legatus, zedibus deutis, ac pollea restituere vivo restituat, non debetur. Ibid. A.
Usufructus omnibus, vel omnis proprietas adcrescit alteri. T. 1 c. 1237 A.
Usufructus rei cuiuslibet legari potest. T. 1 c. 416 B. C.
Usufructus, idelt, libertas usufructuaria. T. 1 c. 1237 C.
Usufructus libertas non adscripturi. Ibid. D.
Usufructus proprietario in jure cessit. T. 1 c. 438 E.
Usufructus aut morte, aut tempore finitur. Ibid. E.
Usufructus, vel alius quibus modis amittitur. T. 1 c. 749 B.
Usufructus quinque modis amitti potest. T. 1 c. 438 B.
Usufructus reipublicæ relictus centum annis finitur. T. 1 c. 551 B.
Usufructus in jure cedi potest, quod de res corporalis incorporalis. T. 1 c. 327 D.
Usufructus amittitur non utendo. T. 1 c. 438 C. & c. 1137 D.
Usufructus minima capitis minutione non amittitur ex constitutione Justiniani. T. 1 c. 438 C.
Usufructus emancipatione non finitur. T. 1 c. 537 C.
Usufructus hic verbis finitur, Salva rerum substantia. T. 1 c. 1339 C. D.
Usufructus gregis, & navis quemadmodum extinguitur. T. 1 c. 1390 C. D.
Usufructus cessione finitur. T. 1 c. 320 B.
Usufructus amissus ad proprietatem recurrit. T. 1 c. 438 B.
Usufructus quarum rerum legari potest. T. 1 c. 340 E.

Usufructus servitus est dividua. T. 4. c. 90. D. & c. 138. A.
Usufructus, & possessio differunt. T. 4. c. 1206. A.
Usufructus ii tantum, & singulari nunquam, deminutione capitis amittitur, sed ii alterum amittit, una. T. 4. c. 431. A.
Usufructus legatus alterna annis, an non, nisi pro annis omnibus amittitur. T. 4. c. 430. B. quando servitus intermittentem habet, & quando non. Ibid. B. C.
Usufructus non confistit sine persona. T. 4. c. 411. B.
Usufructus per legem Falcidiam minuitur. T. 4. c. 138. E.
Usufructus potest esse dumtum in solidum, non dominium, nec possessio. T. 4. c. 691. A.
Usufructus sui natura intermittitur, non non habet. T. 4. c. 430. C. proprietario licet in praedio, cujus usufructus est alienus, habere cultodem praedii invito Usufructario. Ibid. D.
Usufructus quibusnunque capitis minutione amittitur, & reperti possitur. T. 4. c. 423. D. hodie ex constitutione Justiniani usufructus non amittitur minimus capitis minutione. Ibid. D. E.
Usufructus, vel usus legatus cedit ex die adire hereditatis, operae ferri ex die petitionis. T. 4. c. 455. D.
Usufructus vellimentorum non legatus, sicut pecunia. T. 4. c. 565. D. pecunia abuti licet, vellimentis non. Ibid. D.
Usufructus retentio in donationibus, habetur pro traditione. T. 4. c. 12. A. & c. 787. A. B.
Usufructus amissendi rationem quomodo fiat, & quo. T. 4. c. 432. C.
Usufructus in fruendo confistit, cetera servitutes in utendo. T. 4. c. 138. B.
Usufructus nunc in agro flexili recte constitui possit. T. 4. c. 895. D.
Usufructus permittur mutatione rei, non dominii, & similitudo pignus. T. 4. c. 1287. B.
Usufructus pignori obligari potest tam a domino proprietatis, quam ab usufructuario. T. 4. c. 1288. D.
Usufructus est ius alienis rebus utendi. Ibid. E.
Usufructus est ius utendi fruendi, quod homini competit in re alienis, quamdiu is homo, eaque res salva permanet. Tom. 4. c. 137. D.
Usufructus est pars fundi. Tom. 4. c. 408. D.
Usufructus est servitus hominis. T. 4. c. 137. E.
Usufructus extinguitur cum anima, & cum ipsa hominis. T. 4. c. 138. A.
Usufructus extinguitur servitus impedit, & quibusnam. T. 4. c. 423. D.
Usufructus non mutat rei dominium. T. 4. c. 637. B.
Usufructus, vel pignus non mutatur, nec permittur alienatione. T. 4. c. 637. B.
Usufructus si ex fundo communi duorum debeatur, & unus tantum ex eis conveniatur, an in solidum condemnabitur. T. 4. c. 139. D.
Usufructus est qualitas. T. 4. c. 140. A.
Usufructus fundi si legetur, aut fundus, an possint eligere usumfructum. T. 4. c. 409. A.
Usufructus quibus mutetur capitis minutione. Tom. 4. c. 433. E.
Usufructus, usus, & opera in quo differunt. T. 4. c. 455. B.
Usufructus in multis causibus pars fundi, aut dominii non est. T. 5. c. 22. D.
Usufructus ab operis servi multum differt. T. 5. c. 24. D.
Usufructus non est pars proprietatis, sed servitutis. T. 5. c. 237. D.
Usufructus ubi pars dominii sit. T. 5. c. 682. D.
Usufructus finitur morte fructuarii, non morte emptoris. T. 5. c. 514. E.
Usufructus amittitur rei mutatione, rei percuptione. T. 5. c. 647. E.
Usufructus qua actione vindicetur. T. 5. c. 374. A.
Usufructus in multis casibus pars dominii est. T. 5. c. 22. A. B.
Usufructus jus personale est. Ibid. D.
Usufructus jure nullum jus fragilius. T. 5. c. 456. B.
Usufructus locationem, vel fundi detalis heres servare non tenetur, ex qua ratione. Tom. 5. c. 564. C. D.
Usufructus in multis casibus pro parte dominii est, servitus nulla est. T. 5. c. 23. E.
Usufructus qui proprie dicatur, & quomodo distinguatur. T. 5. c. 667. A. B.
Usufructus duplex est, causalis, & formalis. Ibid. B.
Usufructus ad proprietatem proprietatis. T. 5. c. 416. B.
Usufructus cum persona, cui conferetur, extinguitur. T. 5. c. 24. C.
Usufructus praesens, aliud, pure, vel ex die dari potest, vel ad diem. T. 5. c. 23. E.
Usufructus non utendo intra certum tempus amittitur. T. 5. c. 168. B.
Usufructus est servitus hominis, idest, quae deberur homini a quibusnunque rebus. T. 5. c. 138. A.
Usufructus si legatus sit, & dolo malo ab herede res, in qua usufructus erat, destruta, aut tradita quidem, sed usufructus eius interverso, quae actionem competant usufructuario. Tom. 5. c. 145. E. & c. 150. A. B.
Usufructus verbo quid significatur. T. 5. c. 863. E.
Usufructus, & reditus in quo differunt. Ibid. E.
Usufructus finitus ad quem redit. T. 5. c. 864. B.
Si usufructus uni, alteri proprietas ut legatus ejusdem res sub conditione, interitum, & de cautione praestanda. Ibid. C.
Usufructus ad heredem redire, & confolidari potest. Ibid. E.
Usufructus ferri communis si legatus sit, quae cautio competat. T. 5. c. 192. A.
Usufructus venditus quando, & quomodo finitur. Tom. 5. c. 514. D. E.
Usufructus pars accrescit personae conjunctiori, etiam non habenti partem fundi. T. 6. c. 242. A.
Utrum usufructus bonorum universorum legetur, an singularium rerum, multarum interesl. Tom. 6. c. 317. D.
Usufructus extinguitur morte Sidecommissarii, & capitis deminutione. T. 6. c. 35. D.
Usufructus amittitur usufructuarii, idest, fideicommissarii non omittit usufructu per mutationem, & tempus. Ibid. D.
Usufructus est pars fundi. Tom. 6. c. 371. B.
Usufructus legatum morte legatarii finitur. T. 6. c. 456. A.
Usufructus est jus personale, quod personae deputatur. T. 6. c. 442. E. proprietas est jus reale, quod res. Ibid. E.
Usufructus est ius personale, & sine persona esse non potest. Tom. 6. c. 442. E.
Usufructus amittitur non utendo T. 6. c. 15. E.
Usufructus ius personale est, quod personae cohaeret, & cum persona interit. T. 6. c. 242. A.
Usufructus vindicatur. Vide, Vindicatio usufructus.
Usufructus legatus an videatur, & quomodo legetur, & fructu pendat. T. 6. c. 374. C.
Usufructus relictus reipublicae, vel tempio finitur finito centum annorum, quae vita est longioni hominis. T. 7. c. 1308. B.
Usufructus *cum moriatur* an utiliter relinquatur. T. 7. c. 94. D.
Usufructus alienae rei legatus in, ut poli legatarii mortem retineatur alii; quam heredi substituto, an eius rei plenu proprietas legata videatur. T. 7. c. 1369. E. & c. 1370. A.
Usufructus alterna annis relictus, an non uendo amittatur. T. 7. c. 1348. C. an ad tempus certum legari

legari possit. Ibid. c. 1341. A.
Usufructus an divisibilis, non legari possit. T. 7. c. 1365. B.
Usufructus an finitur tempore. T. 7. c. 146. B.
Usufructus an in tempus mortis legari possit. T. 7. c. 944. D. & c. 1241. D.
Usufructus filio relictus an tempore finitur. Tom. 7. c. 1241. A.
Usufructus fundi communis, pro indiviso relinquitur, an eo arcebari possit ad portem dimidiam pro divisio. T. 7. c. 1367. B. C.
Usufructus fundi cui legatus est, an ibi habitare prohibitus possit. T. 7. c. 1333. B.
Usufructus fundi si legatur in annos singulos, an omnia fiat legatio. T. 7. c. 1368. B.
Usufructus fundi si mihi legatus sit in annos singulos, & heres me intro ante impedierit fundum colere, an mihi totius anni mercede in id, quod interest, restetur. T. 7. c. 1368. C.
Usufructus legati eius quando cedat. T. 7. c. 1368. A. & c. 1391. D.
Usufructus legato, & redditus legato eius communis fiat. T. 7. c. 1385. B. utumque finiri morte legatarii. Ibid. B.
Usufructus legatum ad quem pertinet, & alienatur vivo testatore, finitur. T. 7. c. 1318. C.
Usufructus an possit regari, vel potiri, cum finitus est capitis deminutione? Tom. 7. c. 1297. E.
Usufructus legatus in singulos annos an pro rata eius anni, quo fructuarius decessit, ad heredem pertinet. T. 7. c. 1347. C.
Usufructus an legari possit extraneo rerum, quae ab constantur. T. 7. c. 1356. E.
Usufructus relictus reipublicae, vel tempio quando finiatur. Tom. 7. c. 1308. B.
Usufructus nominum an legari possit. T. 7. c. 1337. C.
Usufructus nominum si legatus sit, an remedio cautionis utile fiat legatum. Ibid. C.
Usufructus alicui legatus sit, & is decesserit vivo testatore, ad quem usufructus pertinent. T. 7. c. 935. & c. 1241. A.
Usufructus si legetur alternis annis, plura sit legata. T. 7. c. 1348. A.
Usufructus si legetur alternis annis, vel menibus, vel diebus, vel quando vivet legatarius, an reperti possit post capitis deminutionem. T. 7. c. 1357. E.
Usufructus si legetur illi cum illo, perinde est, ac si ita illi, & illi legatus sit. T. 7. c. 1385. C. D.
Usufructus si legetur in singulos annos, an relegeri, five renovari in annos singulos videatur. T. 7. c. 1358. E.
Usufructus si legetur liberis, & ei, qui novissimus decesset, proprietas an videatur legari incerto. T. 7. c. 1075. A. B.
Usufructus si remanet apud heredem, an cum eorum fideicommissi remaneat. Tom. 7. c. 1322. C. D.
Usufructus sub conditione non facienti aliquid an utiliter relinqui possit. T. 7. c. 949. D. E.
Usufructus, pluribus temporibus divisus, an unus sit. T. 7. c. 387. A.
Usufructus, vel usus vir, iniuriis, vel usus, vel usucapiens an legari possit. Tom. 7. c. 1337. B.
Usufructus vindicatio fructuario datur. T. 7. c. 641. E.
Usufructus an jure fideicommissi, & quomodo constituatur. T. 7. c. 588. A.
Usufructus an perinutur, peremptio petitio vel intendit, vel terra mota, vel terra fragor. T. 7. c. 1316. D.
Usufructus an relegari, & reperti possit in annos singulos. T. 7. c. 1357. E.
Usufructus an redie legatur, & constituatur ad certum tempus. T. 7. c. 1379. E. & c. 1380. A. an in gratia non commisit fiat. T. 7. c. 1381. B. utumque finiri morte legatarii. Ibid. B.
Usufructus legatum ad quem pertinet, & alienatur vivo testatore finitur. T. 7. c. 1318. C.
Usufructus an possit regari, vel potiri, cum finitus est capitis deminutione? Tom. 7. c. 1297. E.
Usufructus legatus in singulos annos an pro rata eius anni, quo fructuarius decessit, ad heredem pertinet. T. 7. c. 1347. C.
Usufructus an legari possit extraneo rerum, quae ab constantur. T. 7. c. 1356. E.
Usufructus relictus reipublicae, vel tempio quando finiatur. Tom. 7. c. 1308. B.
Usufructus nominum an legari possit. T. 7. c. 1337. C.
Usufructus nominum si legatus sit, an remedio cautionis utile fiat legatum. Ibid. C.
Usufructus alicui legatus sit, & is decesserit vivo testatore, ad quem usufructus pertinent. T. 7. c. 935. & c. 1241. A.
Usufructus si legetur alternis annis, plura sit legata. T. 7. c. 1348. A.
Usufructus si legetur alternis annis, vel menibus, vel diebus, vel quando vivet legatarius, an reperti possit post capitis deminutionem. T. 7. c. 1357. E.
Usufructus si legetur illi cum illo, perinde est, ac si ita illi, & illi legatus sit. T. 7. c. 1385. C. D.
Usufructus si legetur in singulos annos, an relegeri, five renovari in annos singulos videatur. T. 7. c. 1358. E.
Usufructus si legetur liberis, & ei, qui novissimus decesset, proprietas an videatur legari incerto. T. 7. c. 1075. A. B.
Usufructus si remanet apud heredem, an cum eorum fideicommissi remaneat. Tom. 7. c. 1322. C. D.
Usufructus sub conditione non facienti aliquid an utiliter relinqui possit. T. 7. c. 949. D. E.
Usufructus, pluribus temporibus divisus, an unus sit. T. 7. c. 387. A.
Usufructus, vel usus vir, iniuriis, vel usus, vel usucapiens an legari possit. Tom. 7. c. 1337. B.
Usufructus vindicatio fructuario datur. T. 7. c. 641. E.
Usufructus an jure fideicommissi, & quomodo constituatur. T. 7. c. 588. A.
Usufructus an perinutur, peremptio petitio vel intendit, vel terra mota, vel terra fragor. T. 7. c. 1316. D.
Usufructus an relegari, & reperti possit in annos singulos. T. 7. c. 1357. E.
Usufructus an redie legatur, & constituatur ad certum tempus. T. 7. c. 1379. E. & c. 1380. A. an in gratia non commisit fiat. T. 7. c. 1381. B. utumque finiri morte legatarii. Ibid. B.
Usufructus legatum ad quem pertinet, & alienatur vivo testatore finitur. T. 7. c. 1318. C.
Usufructus an possit regari, vel potiri, cum finitus est capitis deminutione? Tom. 7. c. 1344. C.
Usufructus an possit regari, vel potiri, cum finitus est capitis deminutione? Tom. 7. c. 1297. E.
Usufructus an videatur legatus, si testator dixerit ita, ut quis fructus fundi redat. T. 7. c. 1385. C.
Usufructus cui legatus est omnium bonorum, an etiam testator credatur hereditatis relpondere. T. 7. c. 1181. A.
Usufructus dividi in partes, & propare dividi, vel indivisa legari, vel confitui potest. T. 7. c. 1388. E.
Usufructus dominium, quod quis non habet interdum in alium transferre potest. T. 8. c. 285. D.
Usufructus earum rerum, quae ab constantur, quomodo confitui potest. T. 7. c. 1356. E.
Usufructus ejusdem fundi si duobus separatim relictus fit per duas notationes, an fingulis debeatur in solidum, aut usufructus, alteri in ædimatio. T. 7. c. 1390. B. cui electio feverur, & an inter eos fit jus adcrescendi. Ibid. B.
Usufructus ejusdem fundi si duobus separatim relictus fit per vindicationem, an concurra partes habeant, & an inter eos fit jus adcrescendi. Ibid. A.
Usufructus ex testati pars fundi. T. 7. c. 403. D. E.
Usufructus filiofamilias legatus quando in potestas patris finiatur. T. 7. c. 1364. B.
Usufructus non tantum praesens, sed etiam ex tempore certo confitui potest. T. 7. c. 1388. B.
Usufructus omnium bonorum cui legatus est, an non sit in alimentagnosere debeat. T. 7. c. 1183. B.
Usufructus partis bonorum an legari possit. T. 7. c. 687. E.
Usufructus pecuniae cui legatus est aqua ducere debet. T. 7. c. 1756. D.
Usufructus pecuniae, & nominum an legari possit. Ibid. D.
Usufructus quale jus sit. T. 7. c. 1000. D.
Usufructus quorum rerum confitui potest. T. 7. c. 1356. C.
Usufructus quibus modis amittatur. Ibid. D.
Usufructus, qui nuoquam a proprietate recedit, an penes proprietarium remanet cum onere fideicommissi. Tom. 7. c. 1322. C.
Usufructus, qui proprietatem constituit quomodo a Doctoribus vocetur. T. 7. c. 1322. E.
Usufructus quod fit dividuus, fit virtus dividuus, quae ratio fit. T. 7. c. 1380. C.
Usufructus quomodo amittatur. T. 7. c. 1349. A. in cujus alibi confistat. Ibid. A.
Usufructus quibus modis confituitur. T. 7. c. 387. D.
Usufructus ratione an poter fideicommisso obligari potest. T. 7. c. 981. A.
Usufructus reipublicae, vel tempio finitur an in perpetuus. T. 7. c. 1335. A. quando finitur. Ibid. C.
Usufructus, ferve legatus quando in persona dominii finitur. T. 7. c. 1364. B.
Usufructus fuit legatus fit, & negatur cum illi relinquere, an legatarii, vel fideicommissi capitis deminutio spectetur, ut ea contingente usufructus ad proprietatem recurrat. Ibid. A.
Usufructus, vel servitutis alienatio non mutat dominium. Tom. 8. c. 505. A.
Usufructus fine persona confitui potest. T. 7. c. 1388. B.
Usufructus pars plena dominii est. T. 8. c. 105. C.
Usufructus an reperi in judicium familiae erciscundae. T. 7. c. 903. C.
Usufructus confituitur traditione, praestatione, cessione, vel etiam ipso usu ex tempore solutionis, si reliqua sit usufructus per vindicationem. T. 7. c. 907. D.
Usufructus fit legatur tantum, donec vivat legatarius, legat intelligitur. T. 7. c. 1.0. D.
Usufructus confituitur quando fit. T. 7. c. 935. E.

Usufructus rebus constituitur ad tempus. T. 7 c. 1155. B.
Usufructus servitus personalis, & servitus prædiorum an differant. T. 7 c. 1118 A.
Usufructus, & proprietatis differentia in quæstione de jure actionis fecundi quæ. T. 7 c. 1181. E. & c. 1182. A.
Sub usufructuario nomine ita plena proprietas legata intelligitur. T. 7 c. 1360 D.
Usufructus an abumpatur, si alius possidet. T. 8 c. 514 D.
Usufructus retenta quando sit species traditionis. Tom. 8 c. 284 B.
Usufructus servi quando finitur T. 8 c. 94 D.
Usufructus quolnam jus sit. T. 8 c. 944 A. & quæ separationem recipiat, quæ, & quibus modis. Ibid. A. in quibus rebus constituitur. Ibid. B. an cum finitus fuerit, revertatur. Ibid. D. an res rebus alienis percipiatur. Ibid. E. an possit manere post mortem fructuarii. Ibid. c. 945 B.
Usufructus nunquam recidit in fructum, nec caduci, nec veluti caduci fiunt. T. 9 c. 884 C.
Usufructus omnium bonorum an pignori possit. Tom. 9 c. 409 C.
Usufructus est servitus. T. 9 c. 476 A.
Usufructus legatus Titio, & heredi eius, pertinet tantum ad heredem proximum, non ad sequentes deinceps. T. 9 c. 815 A.
Usufructus nullus est perpetuus. Ibid. A.
Usufructus pecuniæ vix recepitur. T. 9 c. 6 A.
Usufructus dominium. T. 9 c. 265 D.
Usufructus legatus in annos decem quando debetur. Tom. 9 c. 908 B.
Usufructus servi in quo consistit. T. 9 c. 1192 B. C.
Usufructus legatus reipublicæ non potest esse perpetuus, aut corse non est usufructus, sed proprietas plena. T. 9 c. 815 C.
Usufructus confunditur, si proprietati accedat. T. 9 c. 60 C.
Usufructus partis inter abitnet T. 9 c. 822 C.
Usufructus vindicatio quibus rebus fit significatur. Tom. 9 c. 207 B.
Usufructus quomodo reperi debeat, & an poli capitis deminutionem debeatur. T. 10 c. 23 C.
Usufructus legatus in annos singulos, repetitus, ac proinde capitis deminutione amissus, mox refituens videtur. Tom. 10 c. 183 E.
Usufructus utilitas non debet pongi ultra mortem fructuarii. T. 10 c. 184 A.
Usufructus pecuniæ an sit separandus ab usufructu aliorum rerum. T. 10 c. 407 C.
Usufructus relictus reipublicæ quot annis finitur. Tom. 10 c. 289 B.
Usufructus fideicomi pro persona finitur. T. 10 c. 534 C.
Usufructus an mere sit. T. 10 c. 538 D.
Usufructus, qui rei cohæret, est pars plena proprietatis. Ibid. E.
Usufructus fundi locatione a domino, an morte usufructus extinguatur. T. 10 c. 622 E.
Usufructus constetur esse jus dividuum. T. 10 c. 856 E.
Usufructus quot, & quibus modis amittatur. T. 10 c. 938 E.
Usufructus, habitatio, & ministerium quomodo differant inter se. Ibid. D. E.
Usufructus non est earum rerum, quæ usu consumuntur, vel minuuntur. T. 1 c. 749 B.
De usufructu, & habitatione. T. 2 c. 173 C. & T. 10 c. 938 C.
Usufructus duobus legatis, uno mortuo, alteri totus debetur. Tom. 1 c. 427 E. & c. 428 A.
Usufructus gregis legati, grege integro mortuo, fœtus ad usufructuarium pertinet. T. 1 c. 427 A.
Usufructus fundi relicti, vel concessi, ædificiis quidem, & aliquis redeunt ad fructuarium pertinet. Ibid. B. C.
Usufructus arcæ legato, in eo additio cœnaculi non possunt. T. 1 c. 427 D.
Usufructus ancillæ legato, partus eius ad fructuarium non pertinent. Ibid. A.
De usufructu duo proponuntur actiones. T. 1 c. 749 C.
De usufructu donationem propter nuptias. T. 1 c. 1039 A. B.
Usufructus pretium, vel amittit, proprietas nuda, vel eo amittit, proprietas plena petit potest. T. 1 c. 1039 A.
In usufructu est commodum fructuum, qui corporales sunt. T. 4 c. 1130 A.
In usufructu quod est præcipuum verbum, & quo vis eius proprie maxime demonstratur. Tom. 4 c. 138 A.
In usufructu accepitatio an valeat. T. 4 c. 416 B.
Usufructus fundi legato heres non potest vendere fundum. Tom. 5 c. 865 E.
De usufructu servi, qui in fuga est. T. 6 c. 238 C. D.
De usufructu legato. T. 6 c. 325 B. & seq.
In usufructu singularia, sine præcipua quæ sunt. T. 6 c. 242 A.
Usufructus alicui legato sub spe obtinendæ proprietatis, an proprietas ei legata videatur. T. 7 c. 1369 C.
Usufructum nunquam caducum fieri ulla ex causa. T. 7 c. 1363 A.
Usufructum ejusdem legaverit heroum suorum, quæ appellationem tenuisse videntur. T. 7 c. 1385 D. E.
Usufructum adquiri interdum etiam non habenti fundum patrem, fed amittenti. T. 7 c. 1223 D.
Usufructum legatum reipublicæ finiri centum annis. T. 9 c. 815 C.
Per usumfructum, & habitationem prædia, vel mancipia, vel alia res servitum personis, non rebus. T. 10 c. 938 D.
De usufructu, & quemadmodum quis uterur fruitur. T. 1 c. 748 C. A.
De usufructu adcrescendo. Tom. 1 c. 748 C. D.
De usufructu earum rerum, quæ usu consumuntur, vel minuuntur. T. 1 c. 749 B.
De usufructu, & habitatione. T. 2 c. 173 C. & T. 10 c. 938 C.
Usufructus duobus legatis, uno mortuo, alteri totus debetur. Tom. 1 c. 427 E. & c. 428 A.
Usufructus gregis legati, grege integro mortuo, fœtus ad usufructuarium pertinet. T. 1 c. 427 A.
Usufructus fundi relicti, vel concessi, ædificiis quidem, & aliquis redeunt ad fructuarium pertinet. Ibid. B. C.
Usufructus arcæ legato, in eo additio cœnaculi non possunt. T. 1 c. 427 D.
Usufructus ancillæ legato, partus eius ad fructuarium non pertinent. Ibid. A.
De usufructu duo proponuntur actiones. T. 1 c. 749 C.
De usufructu donationem propter nuptias. T. 1 c. 1039 A. B.
Usufructus pretium, vel amittit, proprietas nuda, vel eo amittit, proprietas plena petit potest. T. 1 c. 1039 A.
In usufructu est commodum fructuum, qui corporales sunt. T. 4 c. 1130 A.
In usufructu quod est præcipuum verbum, & quo vis eius proprie maxime demonstratur. Tom. 4 c. 138 A.
In usufructu accepitatio an valeat. T. 4 c. 416 B.
Usufructus fundi legato heres non potest vendere fundum. Tom. 5 c. 865 E.
De usufructu servi, qui in fuga est. T. 6 c. 238 C. D.
De usufructu legato. T. 6 c. 325 B. & seq.
In usufructu singularia, sine præcipua quæ sunt. T. 6 c. 242 A.
Usufructus alicui legato sub spe obtinendæ proprietatis, an proprietas ei legata videatur. T. 7 c. 1369 C.
Usufructus bonorum uxori legata, dotem eo et fructum, an alia fructus ulla ex parte pertinatur. T. 7 c. 1365 C.
Usufructus duobus conjunctim legatis, tertio fundo legato, quomodo fundus inter illos communicetur. T. 7 c. 1362 C. D. quomodo inter eos fit jus adcrescendi. Ibid. D.
Usufructum eiusdem fundi duobus separatim per damnationem legatis, an heres legaverit, si pariatur ambos communiter uti frui, & an singulis ideo teneatur actione ex testamento. Tom. 7 c. 1340 E.
Usufructu filii mentecapti bonum legato, quod convalescit, vel reliquefit, illo in furore mortuo, in cuius persona usufructus finitur. Tom. 7 c. 1373 D. E.
Usufructu finito, & re ad proprietarium reversa, confidatione appellatur. T. 7 c. 1121 E.
Ut usufructus fundi cuiusdam legato, qui ei legata, & relicta esse videantur. T. 7 c. 1365 E.
Usufructus infinite legato, ut ea aliquo non tollitur, an infinite plena proprietas legata esse videatur. T. 7 c. 1370 A. B.
Usufructu morte uxoris finito, cui dotum erat pretium ferendi causa, quæritur, qua actione ea pecunia repetatur. Tom. 7 c. 1348 A.
Usufructu tertiæ partis bonorum conheredi legato, an heres possidebuerit in usufructu, tributum, & an alienum. T. 7 c. 1 c. 76 A.
Usufructu ville legato, an etiam legatus videatur usufructus agri, vel fundi. T. 7 c. 1380 A.
Usufructu uxori legato omnium rerum, quæ in domibus fint, an continentur, qua promercii causa reliquer laborat. T. 7 c. 1327 D. E.
Utrum modus aliquis adjici possit in usufructu. Tom. 8 c. 945 C. quot, & quibus modis amittatur. Ibid. E.
Ut dictio modum significet. Tom. 7 c. 711 B.
Non urendo servitus non amittitur, quando per eum, cui servitus deberur, non fiat, quominus utatur. T. 4 c. 147 A.
Non urendo amittitur usufructus. T. 6 c. 35 E.
Uterini non dicuntur confanguinei, qui fint cognati, non agnati. T. 2 c. 1121 D. & T. 3 c. 149 B.
Uterini fratres dicuntur cognati, non agnati. T. 7 c. 911 E.
Uterini fratres an fint confanguinei. T. 10 c. 775 D.
Qui in utero est, fere in eoso jure civili pro nato habetur. Tom. 5 c. 619 B. fint casus, quibus pro nato non habetur. Ibid. B.
In utero qui est, an animal sit. T. 8 c. 600 E. & Tom. 10 c. 779 C.
In utero qui est, non est populus. T. 8 c. 600 D. E.
Utero extio qui extrahitur matris, est etiam cognatus. Ibid. D.
Uxeque contractus cum exceptionis, quam locatoris quod proprium, & peculiare habeat. T. 5 c. 522 E.
Uti non est damnum dare. Tom. 1 c. 271 D.
Uti possidetis interdictum. Tom. 1 c. 281 A.
Uti possidetis, & Utrubi interdicta differunt. T. 3 c. 96 A.
Uti singulis uti, & Omnibi interdicta differunt. T. 3 c. 96 A.
Uti singulis uti, & maximus formula vendationis. T. 7 c. 1338 D.
Uti singulis uti, & *Omnibi uti*. Ut tabularum, quid sit. T. 7 c. 1163 C.
Ut quid. T. 7 c. 616 D.
Uti possidetis interdictum. Vide, Interdictum.
Uti interdicta. Uti possidetis. T. 10 c. 609 C.
Uti quodque per interdictum, & quando non. Tom. 4 c. 1199 A. & seq.
Utile judicium nemo invitus patitur. T. 1 c. 669 A.
Utile pactum. Vide, Pactum.
Utiles inquirere reponunt actione mandati, vel negotiorum gestorum ex constitutione Justinianei de rei uxoriæ actione, & hæc quæ cum fructibus compunitur. T. 3 c. 988 D.
Utiles, & continui dies quando cedunt, & quando non. Tom. 4 c. 1091 A.
Utiles actiones ad quid deneur, & a quo. T. 1 c. 240 C. & seq.
Utiles actiones ex accommodati dicantur. T. 5 c. 1013 A.
Utiles mensles qui dicantur. Tom. 9 c. 1406 B.
Utiles impensæ. Tom. 9 c. 522 D.
Utiles actiones funt omnes extraordinariæ. T. 10 c. 417 D.
Utiles actiones dicuntur ex constitutione, qui cures nomine legitimo. T. 10 c. 451 D. fimiles funt contributibus nomen habentibus. Ibid. D.
Utiles actiones ex omni causa a fiis familiis exercent gestum. T. 10 c. 523 B.
Ex utili quodque confirmatur inutile. T. 10 c. 673 E.
Utilior est exceptio prescriptæ debitæ, quam pignus prætorium. Tom. 5 c. 82 C.
Utilis annus. Vide, Annus utilis.
Utilis actio in factum pignoris est omnium actionum extremum subsidium. T. 2 c. 693 C. datur uxori. Ibid. B. C.
Omnis actio utilis est decretalis, & contra. T. 1 c. 29 E.
Utilis fiipulatio quæ per inutilem non utilitur. Tom. 5 c. 971 A.
Utilis actio in tributum de pignoribus pæsim accipitur pro hypothecaria. T. 5 c. 242 C.
Utilis actio. Vide, Actio directa.
Utilis actio extraordinaria est. T. 5 c. 671 D.
Utili, servitus. T. 8 c. 614 A.
Utili, in rem actio quotiies, & quando datur. Tom. 8 c. 1109 A. B.
Omnis actio utilis est in fiitum. T. 10 c. 523 B.
Actio utilis multis casibus per liberum petitionem adquiritur. T. 10 c. 535 D.
Utilitas equitatis parens. Tom. 1 c. 1 A.
Utilitas temporis ut affimanda. T. 1 c. 1280 B.
Utilitas publica est mater juris civilis. T. 4 c. 1470 D.
Utilitas publica præferenda est utilitati privatæ. T. 4 c. 641 E.
Utilitas mores quæ, & boni effe dicatur. T. 5 c. 472 E.
Utilitas, & id, quod interest, fempiter idem in jure. Tom. 5 c. 559 D.
Utilitate quadam nostra verfatur in eo die, quo nobis fatori cavemus. T. 5 c. 411 D.
Utilitas publica non patitur, ut multer indotata maneat. T. 5 c. 551 E.
Utilitas publica iuris communis finis est. T. 5 c. 58 E.
Utilitas pro eo, quod interest. T. 7 c. 618 E.
Utilitas præpetit jus civile. Tom. 7 c. 5 D.
Utilitas temper id, quod interest. T. 9 c. 1075 C.
Utilitas opponitur thetio juri. T. 10 c. 490 B.
Utilitas, quæ peperit actionem dicitur, eadem exigit, ut detur actio utilis in eide fimili. T. 10 c. 451 A.
Utilitas, tutio, æquitas in jure idem inuit. T. 10 c. 719 C.
Utilitas ejus, quod interest, petitur mutuitatis, & tacite. Tom. 10 c. 730 B.
Quantum utilitas in affimationem t

T. 8 c. 1227 D.
Utilitatis publicæ causa præferitur privatæ utilitati. T. 9 c. 1035 A.
Utilitatis in possessione amittendæ ab reo habetur. T. 5 c. 713 A.
Utilitatis ratio ad ea extenditur ex quæ temporum bone fidei, quæ ei summo jure denegantur. T. 10 c. 240 D.
Utilitatis per ratio paria jura deficerat. Ibid. D.
Utilitati publicæ conditio repugnans remittitur lege Julia. T. 4 c. 1446 C.
Utilitati contrarium est damnum. T. 10 c. 790 D.
Utilitatem fideicitioris spectari, si mentem fecerit creditor. Tom. 1 c. 1284 D.
Utilitatem nullam habens servitus inutilis est. T. 4 c. 895 C.
Utilitatem inter, & jus strictum quæ sit differentia. Tom. 10 c. 240 E.
Ex utilitate æstimanus omnia, vel ex necessitate, vel ex voluptate, vel immutate. T. 4 c. 895 C.
Utere non fuit vsfa vitiatja. T. 3 c. 53 A.
Utrubi. T. 1 c. 856 A.
Utrubi est interdictum retinendæ possessionis rerum mobilium. T. 9 c. 1165 B.
Uxoreor dicitur quemodo intelligenda, eisque explicatio. T. 4 c. 497 E. & c. 498 A.
Uxor legitur ad liberorum, eligitur ad adoptum. T. 6 c. 568 C.
Vxallie principatus deliniunt filio nato vnori Regis Anglia. T. 6 c. 948 E.
Vxelli ab Anglis superati. Ibid. E.
Vxelli omnes qui significet. T. 2 c. 1378 C. Vide, Vxelli.
De vulgari, & pupillari substitutione. T. 7 c. 828 A. & seq.
Vulgaris modus preferendæ sive legatorum, vulgaris clausula. T. 1 c. 1352 A.
Vulgaris substitutio tacita, quæ expressæ pupillari inest, matrem excludit. T. 4 c. 1059 C. pupillaris tacita non. Ibid. C.
Vulgaris substitutio. Vide, Substitutio vulgaris.
Vulgaris substitutio quibus fieri possit. T. 7 c. 829 C.
Vulgaris exceptio est exceptio rei judicatæ. T. 9 c. 116 C.
Vulgaris substitutio quæ dicitur. T. 7 c. 739 D.
Vulgo quæsitus ad bona matris admittitur. T. 5 c. 626 D. ad bona patris non admittitur. Ibid. E.
Vulgo quæsiti, vulgo concepti qui dicuntur. Tom. 9 c. 552 D. & c. 911 A.
Vulnera inferre est ad manus venire. T. 9 c. 1138 C.
Vulneratus mortifere si ex vulnere moriatur, eo tempore intelligitur occisus, quo vulneratus est. T. 5 c. 651 D.
Vulnæ mulierum quot receptacula habent. T. 6 c. 483 A.
Vxor dignitatis est nomen. Tom. 2 c. 1050 E.
Vxor ut a concubina secernitur. Ibid. E.
Vxor aut est in usu, aut in matrimonio. T. 1 c. 1109 B.
Vxor impubes esse non potest, sponsa esse potest, è modo infans non sit. T. 3 c. 148 C.
Vxor, quæ absque probabili causa discedit a marito, ut multlanda. T. 2 c. 1073 D.
Vxor propter dotem habet tacitam hypothecam. T. 1 c. 1301 A.
Vxor mutirum hereden facere non potest. T. 1 c. 1269 D. E.
Vxor est in manu, quæ convenit in manum. T. 1 c. 918 C.
Vxor exempto continentiæ viri decenda, ut se esse gerat. Tom. 2 c. 1073 D.
Vxor, quæ convenit in manum matris, capite minuitur. Tom. 1 c. 320 E.
Vxor Consulis ipso pure consularis est. T. 2 c. 1125 D.
Vxor naturam lugere debet 12. mensibus sub infamia pœnæ. T. 3 c. 612 D.
Vxor insulta de adulterio accusatur pare mariti, non uxor, quæ fuit meretrix. T. 3 c. 148
Vxor non propter libidinem, sed propter filiorum procreationem accipitur. T. 2 c. 181 D. & T. 8 c. 565 D.
Vxor Consulis pertinet in monasterium tuenda. T. 3 c. 1073 B.
Vxor quamdiu defunctum marium non lugere debet. T. 1 c. 1075 D.
Vxor domina est rerum dotalium exaturatur, maritus civilitur. T. 4 c. 1322 C.
Vxor fortis dicitur fœtria. T. 4 c. 976 A.
Vxor luget marium, non sponsa sponsum. T. 5 c. 92 B.
Vxor privilegium in exactione dotis habet. T. 5 c. 560 B.
Vxor, quæ ante tempus bellum tuum alii nupserit absque permissu Prætoris, qua pœna plectatur. T. 1 c. 103 B. C.
Vxor rem a viro filii donatam ab possidere queat. Tom. 5 c. 694 D.
Vxor alii nubere non potest, antequam de morte viri certum nuntium acceperit. Tom. 6 c. 414 C. D.
Vxor est creditrix excusata dotis, si marito publico judicio damnato pars bonorum ejus confiscata fie. T. 6 c. 123 B.
Vxor vocatur domina mariti. T. 6 c. 735 A.
Vxor est nomen dignitatis, matrisfamilias, nomen; concubina & dignitatis, & matrisfamilias nomen non habet. T. 5 c. 599 B.
Vxor liquid solvente poll mortem mariti, liquod suus hereditarium ipsi dissolverit ex fructibus a te percepis, an id ad filios pertinear, ita ut quod ipsi febrit, cuberediibus reddere filii teneantur. Tom. 6 c. 735 B.
Vxor diversens est marito restituenda. T. 6 c. 823 B. capitali judicio accusata a marito est sequelro deponenda. Ibid. C.
Vxor non fit dedutione in domum ea, quæ infuna matem non habet. T. 6 c. 826 A.
Vxor maritum adulterii accusare potest. T. 6 c. 908 B. quo accusatio non dissolvit matrimonium, sed facit, ut maneat matrimonio mulier detem repetere possit. Ibid. D. hæc accusatio civilis est, non criminalis. Ibid. D.
Vxor immatura dicitur, quæ minor est septem annorum. Tom. 6 c. 1058 D. cum qua matrimonium contrahere non potest. Ibid. D.
Vxor abhinc ac accipi potest. T. 7 c. 807 E.
Vxor, cum a marito obligationes alienatas legata fuit, an ut de forte restituanda, ita etiam de usuris cavere debeat. Tom. 7 c. 1358 D. E.
Vxor per legem Papiam heres institui non potest, fecus tamen potest. T. 7 c. 1901 A.
Vxor non potest heres institui testamento viri ex lege Julia, & Papia. T. 7 c. 1970 D.
Vxor quamdiu domicilium post mortem mariti retinet. Tom. 7 c. 98 B.
Vxor quando muret domicilium. & ubi cognitor facere munera. T. 7 c. 99 C.
Vxor fequitur domicilium mariti. T. 7 c. 164 D.
Vxor in possessione rei dotalis an uatur accessione temporis, quo maritus possedit. Tom. 8 c. 276 B. C.
Vxor quod viro, aut vir uxori donarit, pro possessore possidetur. T. 8 c. 279 E.
Vxor in quo differat a concubina. T. 8 c. 903 B. & T. 9 c. 551 B.
Vxor elugere debet virum. Tom. 9 c. 452 A.
Vxor, Vide mulier.
Vxor heres institura ex tertia parte quid. T. 9 c. 491 A. B.
Vxor iisdem facris utitur cum marito. T. 9 c. 440 E. eodem foro, & domicilio utitur, iisdemque honoribus. Ibid. E.
Vxor, & vir quando sibi invicem fuccedunt. T. 9 c. 635 C.
An uxor adversus maritum cogi possit dicere testimonium, vel contra. T. 9 c. 176 D. Luretiæ testimonium cogi posse. Ibid. D.
Vxor, quæ quid amporit, dicitur amorosa, non fatrimonio. T. 9 c. 338 D.
Vxor maritalibus debitis, nisi per vincula fore officiosis, non teneatur. T. 9 c. 352 B.
Vxor principum pretatur, sperata dicitur. T. 10 c. 470 E.
Vxor vel dilta, vel pacta, vel sponsa. Ibid. E.
Vxor insulta est incipax ex lege Julia, vxor insulta est indigna. T. 10 c. 481 E.
Vxor si dotem mariti interierit, quid fiet de dote. T. 10 c. 483 A.
Vxor an a marito fideicommissum relinquere potit ratione dotis adventitiæ. T. 10 c. 1050 E.
Vbi uxor agit actione rerum amotarum, an maritus in quantum facere potest damnetur. T. 10 c. 1125 B. C.
Vxor an potlit convenire ex promissione dotis, vel ex alia contractu, nisi in quantum facere potest. Ibid. D.
Vxor est facta vire divinæ, & humanæ. Ibid. D.
Vxoriati in clerum admitti non possunt. T. 6 c. 978 A.
De uxore adulterera remittenda, & reducenda. T. 3 c. 147 D. E.
Vxore invita quæ res alienari non potlunt. T. 4 c. 1375 D.
Vxore trinothum usurpata, an ulcapie a vito capta interrumpatur. T. 5 c. 710 D.
Ab uxore testentum mariti non decipi aquam est. T. 10 c. 1119 C.
Uxorem maritus intra &c. dies adulterii accusare potest. T. 1 c. 531 A.
Uxorem vir absens ducere potest, femina absens nubere non potest. T. 1 c. 597 D.
Uxorem ab adulterio deprehensam qui non dimiserit, reus lenocinii pollulatur. T. 1 c. 605 E.
Uxorem in adulterio inventam, ut maritus occidere potest. Ibid. D.
Uxorem, quam maritus damnavit adulterii judicio publico, si domum reduxerit, teneatur poena legis Juliæ de pudicitia. Tom. 4 c. 077 B.
Uxorem adulterii accusare potest maritus, quæ mariti intra dies utiles ex die divortii fine periculo calumniæ. T. 6 c. 49 D.
Uxorem pregnantem fiqus reliquit, non videtur fine liberis decessisse. T. 6 c. 731 D. & c. 844 C. c. 884. C. D.
Uxorem non teneri ex contractu mariti, etiamsi pro se fideiussit. T. 7 c. 148 B. & pro alio, teneatur, sed haber exceptionem Vellejani. Ibid. D. non teneri etiam ex delicto mariti. Ibid. C.
Uxorem non habenti concubinatus licitus est. T. 9 c. 176 D. habenti illicitus. Ibid. D.
Uxorem pallam imitatur concubina. T. 9 c. 1420 A. & c. 1421 A.
Uxorem ab alio repudiatam jure ducimus, sed non repudiatam, & dimissam adulterii. Tom. 9 c. 1508 E.
Uxorem criminis manifestum, vel deprehensam qui detinet, vel qui mulierem damnatam adulterii ducit, vel reducit, teneatur pœna lenocinii, eadem fellicet, qua teneatur adulteri. Tom. 9 c. 1418 C.
Uxorem fieri confensu nudus. T. 9 c. 447 C.
Uxores a viris, non vires ab uxoribus quæsitum est detendi. T. 1 c. 243 C.
Uxores duas eodem tempore habere non licet. T. 1 c. 26 A.
Uxores pro viris non pugnare, sed viros pro liberis, & pro uxoribus. T. 5 c. 756 E.
Uxores folebant vocare maritos domnos, & dominulos per demiminorem, ut contra mariti follebant uxores suas dominas vocare. T. 5 c. 757 A.
Duas uxores simul habere non licet. T. 6 c. 1091 B.
De ea, quæ duas uxores habet. T. 9 c. 1419 E. ex edicto Prætoris infamis est. Ibid. E.
Uxores duas Himalbaberæ Valentinianus Imperator lege lata concessit. T. 10 c. 734 A.
Uxores judicatæ an succedant matris, exfilantibus liberis. T. 10 c. 781 B.
Uxores militum viros sequutæ an restituantur. T. 10 c. 910 B.
Uxores fenatorum fint clarissimæ. T. 10 c. 919 D.
Uxoris res quid. Tom. 9 c. 489 A.
Uxoris res ablata. Vide, Actio rei uxoriæ.
Uxoris res ab alio quantum differt ab actione ex stipulatu. Tom. 8 c. 1116 B.
Uxoris res quis agat, & quomodo. Ibid. D. actionem rei uxoriæ quis fatlulerit. Ibid. D.
Uxoris res in nomen patris, quam ei maritalis doti veteres tribuebant. T. 9 c. 439 E. & c. 480 A.
De rei uxoriæ actione in ea stipulatu adhonem transfusa, & de eatura dotibus prestita. Tom. 9 c. 388 B. & seq.
Actione rei uxoriæ quid petebat mulier. T. 10 c. 674 A.
Uxori donari inter vivos fure civili non potest; affiquari tamen ei, quæ eius usui necessaria funt, potlunt. T. 1 c. 1174 A.
Uxori fi fiat injuria, quarto injuriarum detur actio, T. 1 c. 472 B.
Uxori meretrice patris curator non datur. Tom. 4 c. 1031 B.
Uxori jurami fe integram creditur. T. 6 c. 84 E.
Uxori dos legata an minui potlit ab impensis in re dotali factis. T. 7 c. 1424 B.
Uxori dotis legata, an imperate utiles in res dotales factæ remitlie videntur. T. 7 c. 1413 E.
Uxori illicitæ legatum ufusfructum per fideicommissum fi heredes cefferint, an, & quando poltea ab ea fructibus percepios repetere potlint. T. 7 c. 1363 A.
Uxori non videri dari, quod necesse fit mariti reddi. T. 7 c. 1426 B.
Uxori fi legatus fit ufusfructus omnium bonorum, trientem, vel femissem dari liberis pleno jure. T. 7 c. 1381 D.
Uxori fi marmpus patrimonii fui reditus legaverit, an fit fideicommissum, & an morte uxoris finitur. T. 7 c. 1357 C.
Uxori fiquis dotem simpliciter legat, quam nullam accepit, an legatum valeat. Tom. 7 c. 1053 E.
Uxori fiquis legaverit, quod eius causa paratum est, quod per hoc intelligatur. T. 7 c. 976 A.
Uxori fiquis vestem illius causa paratam legat, & nulla fit eius causa parata, an legatum valeat. T. 7 c. 1054 B.
Uxori ufusfructus vitæ. Legato id quinquennium, ut ex posteritis liberis restituatur, an ea intra quinquennium mortua flatim liberis fundum restituat operatur. T. 7 c. 1379 E. c. 1380 A.
Uxori ufusfructus legatus an debeatur, si marmpus illicitum fuerit. T. 7 c. 1479 E.
Uxori fi relatum ufusfructum bonorum fuerit legaverit, an etiam debeatur ufusfructus nominum. T. 7 c. 1358 D. omnino cavere debet. Ibid. E.
Uxori nullum debet vir religionem habere. T. 10 c. 452 A.
Uxori an jure relinquatur ufusfructus omnium bonorum. Tom. 9 C.
Uxori non datur utilis vindicatio, nisi in fobfidium, liquidem res pecunia dotali empta fit. T. 10 c. 659 B.
Uxori legari folet vulgari modo. T. 10 c. 1096 B.
Uxori, nurui, liberis, &c. quod donatur inter vivos, quomodo donetur jure civili. T. 10 c. 1130 E.
Uxori videtur parata, quæ ab initio alii parantur, fi et tradantur. T. 10 c. 1121 A.
Uxoris honor plenior, quam cupiebant, urgentur tamen eil honoris nomen. T. 1 c. 789 A.
Uxoris

B.

Uxoris loco quæ habentur mulieres. T. 1 c. 1091 D.
Uxoris alienæ nuptias appetere turpe. T. 1 c. 1060 C.
Uxoris res, quæ pondere, numero, mensura constant, a marito alienari an possint sine voluntate uxoris. T. 6 c. 724 B.
Uxoris bona non in dotem data, an obligentur ob munus a marito gestum. T. 10 c. 702 C.
Uxoris animum quæ non retinet, jura uxoris retinere non potest. T. 10 c. 782 A. B.
Uxoris causa videntur empta, quæ ab uxore ipsa empta sunt. T. 10 c. 1121 D.
Uxoris prioris causa quæ quis paravit, ea non sunt parata posterioris causa. T. 10 c. 1122 A. B.
Uxorum alienarum solicitatores, & eorum punitio; etiamsi effectu potiri non potuerunt. T. 9 c. 450 C.

X

Xenimon, munus, ac donum differunt. T. 3 c. 150 C.
Xenodochi quinam sint. T. 2 c. 21 D. & T. 10 c. 819 E.
Xenodochi hospitales. T. 10 c. 819 E.
Xenodochii ordinatio ad Episcopum pertinet. T. 6 c. 752 C. D.
Xenodocheorum Privilegia. T. 10 c. 821 A.

Y

Υπόβολον. T. 2 c. 1244 E. Vide, Hypobolum.

Z

Zabulus, & Diabolus idem valent. T. 1 c. 433 C. D.
Zaconus, & Diaconus idem valent. Ibid. D.
Ζεύγος. T. 8 c. 515 C.
Zacynthus, & Diacynthus idem valent. T. 1 c. 433 D.
Zancæ, vel Tzangæ. T. 3 c. 626 D.
Zenas, & Zenodorus idem sunt. T. 7 c. 1234 B.
Zeno Eleates pseudomeno syllogismo tollebat motum. Tom. 1 c. 1357 A.
Zenonis constitutio ubi exposita. T. 8 c. 1118 A.
Zeta, & diata idem valent. T. 1 c. 433 D.
Zonaras monachus. T. 3 c. 70 D.
Zoticus apud Constantinopolim primus Orphanotrophus. T. 3 c. 6 E.
Zythos an vini appellatione continetur. T. 7 c. 1456 E.
Zythum quibus ex rebus conficitur. T. 3 c. 714 B.
Zythum vini appellatione non contineri. Ibid. A. B.

FINIS.